

Hồn Cũ

THAM
NGA
TIÊU

Hàm Thiên Tà Thần

HỒN CHỦ

Tác giả: Nhâm Ngã Tiểu

Thể loại: Tiệp Hiệp, Trọng Sinh

Nguồn: truyenyy.pro

DTV-EBOOK.COM.VN

Trùng sinh về thời kỳ cấp ba, Dương Đại còn chưa kịp cao hứng đã bị vội vã phải tiến vào bên trong « Thâm Vực » . Đây là một thế giới tiên thần tái hiện, yêu ma hoành hành! Thần thoai thức tỉnh, động thực vật hóa thành yêu ma, dị giới quỷ quái xâm lấn. Thân là chúa tể Địa Cầu, địa vị của nhân loại tràn ngập nguy hiểm, mà lúc này « Thâm Vực » thần bí buông xuống Địa Cầu với phương thức tương tự game giả lập, mang cho nhân loại hi vọng. Dương Đại tiến vào Thâm Vực thu hoạch được năng lực cường hóa hồn phách, căn cứ lý niệm phát triển, hắn muốn làm một vị triệu hoán sư ngự hồn, chuẩn bị xây dựng một đại quân hồn phách trước, sau đó lại thăm dò Thâm Vực. Thiên tư vô song, tuyệt đại thiên kiêu tung hoành vương triều! Yêu Vương tàn phá nhân gian bừa bãi, yêu uy thao thiên cái thế! Một tay che trời, Ma đạo tổ sư hoành ép chính đạo! Sau khi đại quân hồn phách của Dương Đại xuất hiện càng ngày càng nhiều, khiến chúng sinh lưỡng giới khiếp sợ, hắn cũng thu được tôn xưng uy chấn lưỡng giới . Hồn chủ! — Các cảnh giới cập nhật đến hiện tại: Tụ Khí, Tâm Toàn, Linh Chiếu, Không Vô, Luyện Hồn,...

Mục lục

- Chương 1: Thiên phú cấp SS
- Chương 2: Thu âm chúng
- Chương 3: Quỷ Khốc lĩnh
- Chương 4: Tám vị âm chúng
- Chương 5: Kết thúc thí luyện
- Chương 6: Kiểm tra thiên phú
- Chương 7: Thiên Võng sôi động
- Chương 8: Tăng thêm bốn vị âm chúng
- Chương 9: Hoàng tử
- Chương 10: Quỷ Uyên tông, thu Trình Nga Quý.
- Chương 11: Âm chúng bát hack, tu vi tăng trưởng
- Chương 12: Nhân khí của Bá Vương
- Chương 13: Cửu Yêu thần đồ
- Chương 14: Tu tiên không dễ
- Chương 15: Thiên Cương Đại La Kiếm Trận
- Chương 16: Thiên Túc chân nhân
- Chương 17: Thú triều cấp diệt thành
- Chương 18: Thông báo ở khu vực Hạ Quốc, Thiên Thế kiểm quyết
- Chương 19: Càn quét bảng hotsearch
- Chương 20: Bí cảnh Động Thiên Phúc Địa
- Chương 21: Diên cuồng hút hồn, Lang Quân
- Chương 22: 500 âm chúng
- Chương 23: Chiến Tự Khí tăng chín
- Chương 24: Chiến thuật biến người, kiểm trận hiển uy.
- Chương 25: Chiến lược cấp cao lấy một địch 500
- Chương 26: Hồ Lợi kinh ngạc
- Chương 27: Cấp SS đối chiến với cấp S!
- Chương 28: Diệp Cầu Tiên, tinh quái mạnh mẽ
- Chương 29: Sau khi tẩy trắng trở nên mạnh hơn
- Chương 30: Toàn tỉnh chuẩn bị chiến tranh, thú triều đột kích
- Chương 31: Đại học Thiên Thành
- Chương 32: Thiên Bồng Nguyên Soái
- Chương 33: Thu phục chiếc máy bay thứ nhất, Cấp Tử Tinh
- Chương 34: Quốc trụ hàng lâm, Dương Đại tham gia chiến

đầu

Chương 35: Vị quốc trụ kế tiếp, lần nữa hút hồn

Chương 36: 107 con âm chúng.yêu thú

Chương 37: Tạo kiếm trận!

Chương 38: Phô thiên cái địa

Chương 39: Yêu quái, KingKong?

Chương 40: Hai vàng thái dương, Thần Binh trời giáng

Chương 41: Tất cả đều lên cho ta, nghiền nát chúng nó

Chương 42: Người mới khá lắm

Chương 43: Tốc độ tu hành tăng vọt

Chương 44: Thập Phương.giáo

Chương 45: Truyền thuyết về Ma Hồ

Chương 46: Mới vào bí cảnh

Chương 47: Gài bẫy.

Chương 48: Tu Tiên giới thật là hiểm ác

Chương 49: Tư chất biến thân

Chương 50: Tiên cảnh thần bí

Chương 51: Tông môn thượng cổ

Chương 52: Nhận động.phủ

Chương 53: Tụ Khí tầng chín

Chương 54: Thương Nguyên Bá Thể

Chương 55: Đột phá Tâm Toàn cảnh, thiên phú thuế biến

Chương 56: 322 vị Yêu quái

Chương 57: Bắt yêu sủng

Chương 58: Số lượng âm chúng hơn 3000

Chương 59: Tâm Toàn cảnh tầng ba

Chương 60: Nổi tiếng ra đến ngoại quốc

Chương 61: Huyết mạch Yêu Vương, Thiên Đạo

Chương 62: Địa Linh Giao Long

Chương 63: 5000 âm chúng, Mộ Dung Trường An

Chương 64: Kiếm hà lãng không

Chương 65: Sát hạch toàn môn

Chương 66: Tà Ma Thiên Ngoại

Chương 67: Ma tộc cướp đoạt người

Chương 68: Xếp hạng điểm tích lũy.

Chương 69: Lời cầu nguyện của Hồ Lợi

Chương 70: Dùng tốc độ bá đạo xông lên bảng xếp hạng

Chương 71: Trèo lên vị trí thứ nhất trên bảng!

Chương 72: Huyết mạch Tổ Ma

Chương 73: Thiên đại cơ duyên

Chương 74: Pháp bảo thần bí
Chương 75: Chờ mà nhìn thông báo đi
Chương 76: Truy sát Tham La!
Chương 77: Tham La, chết
Chương 78: Đệ tử nội môn
Chương 79: Phương Thanh Nghê
Chương 80: Động Thiên Phúc Địa, 100 vạn công hiến
Chương 81: Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, Thiên Ma Già Thiên Đại Trận
Chương 82: Không Chết Không Thôi
Chương 83: Pháp bảo nhất phẩm, nhanh nhất toàn thế giới!
Chương 84: Kỷ lục thế giới!
Chương 85: Man Hoang
Chương 86: Tình hình ngoại quốc, mục tiêu đại yêu
Chương 87: Đại trận lộ ra thần uy.
Chương 88: Đây mới là bạo loạn
Chương 89: Hắc Tâm Thánh Quân
Chương 90: Nhiệm vụ trọng đại, nhân vật cơ mật
Chương 91: Thiên Tứ Hiến Tế
Chương 92: Kinh thiên động địa
Chương 93: Cái này gọi là nhử mồi
Chương 94: Thâm Vực thông báo
Chương 95: Thứ hạng mười vạn
Chương 96: Lặng lẽ thu thập điểm tích lũy.
Chương 97: Lên bảng thông báo
Chương 98: Săn Yêu Vương
Chương 99: Thanh Nhân Đại Tiên, nhất định phải bắt được
Chương 100: Gần đó có Yêu Vương nào không?
Chương 101: Top1000
Chương 102: Nổi tiếng toàn thế giới
Chương 103: Top 38
Chương 104: Mười vị trí đầu!
Chương 105: Thiên phú kiếm đạo (1)
Chương 106: Thiên phú kiếm đạo (2)
Chương 107: Thạch Thành đường đi
Chương 108: Vì sao học kiếm
Chương 109: Toàn cầu thứ ba, hạn mức tu tiên cao nhất (1)
Chương 110: Toàn cầu thứ ba, hạn mức tu tiên cao nhất (2)
Chương 111: Chiến đấu đệ nhất
Chương 112: Âm chúng cấp S, kết toán đại khí vận (1)

Chương 113: Âm chúng cấp S, kết toán đại khí vận (2)
Chương 114: Thiên phú thủy tinh
Chương 115: Mười vạn âm chúng
Chương 116: Nghĩ không ra có thể thua điểm (1)
Chương 117: Nghĩ không ra có thể thua điểm (2)
Chương 118: Thần thánh phương nào
Chương 119: Quỷ Thần linh điện (1)
Chương 120: Quỷ Thần linh điện (2)
Chương 121: Quỷ Hòa Thượng, một đám ác ma
Chương 122: Tám mươi vạn âm chúng
Chương 123: Cửu U chi môn (1)
Chương 124: Cửu U chi môn (2)
Chương 125: Đại Ngụy nguy hiểm
Chương 126: Thái Thượng giáo chủ (1)
Chương 127: Thái Thượng giáo chủ (2)
Chương 128: Trường Sinh Quyết, được ăn cả ngã về không
Chương 129: Dương Đại đi chiến
Chương 130: Hi vọng cùng sĩ khí (1)
Chương 131: Hi vọng cùng sĩ khí (2)
Chương 132: Cứu Quốc trụ, đến tiền tuyến
Chương 133: Thiên Đạo buông xuống, Trường Sinh độ kiếp (1)
Chương 134: Thiên Đạo buông xuống, Trường Sinh độ kiếp (2)
Chương 135: Diên cuông, cứu thế chủ
Chương 136: Bạo binh đi!
Chương 137: Đại quyết chiến (1)
Chương 138: Đại quyết chiến (2)
Chương 139: Linh Chiếu cảnh tăng tám
Chương 140: Hai trăm vạn âm chúng! (1)
Chương 141: Hai trăm vạn âm chúng! (2)
Chương 142: Bá Vương giết tới, cả nước phân chấn
Chương 143: Để ta trở thành âm chúng của ngươi đi!
Chương 144: Thần binh thiên hàng, chung kết Hung Ma! (1)
Chương 145: Thần binh thiên hàng, chung kết Hung Ma! (2)
Chương 146: Vẫn chưa kết thúc!
Chương 147: Thần Long Đồ Yêu (1)
Chương 148: Thần Long Đồ Yêu (2)
Chương 149: Thần Long Đồ Yêu (3)
Chương 150: Thần Long Đồ Yêu (4)

Chương 151: Thần Long Đồ Yêu (5)
Chương 152: Thần Long Đồ Yêu (6)
Chương 153: Bàn chuyện chênh lệch
Chương 154: Không Vô cảnh! Toàn giáo nhiệm vụ! (2)
Chương 155: Không Vô cảnh! Toàn giáo nhiệm vụ! (2)
Chương 156: Không Vô cảnh! Toàn giáo nhiệm vụ! (3)
Chương 157: Không Vô cảnh! Toàn giáo nhiệm vụ! (4)
Chương 158: Không Vô cảnh! Toàn giáo nhiệm vụ! (5)
Chương 159: Thần bí thành bảo, Thiên Nhân tộc (1)
Chương 160: Thần bí thành bảo, Thiên Nhân tộc (2)
Chương 161: Dò xét
Chương 162: Thu thập Ác Quỷ âm chúng (1)
Chương 163: Thu thập Ác Quỷ âm chúng (2)
Chương 164: Đoạt Hồn chung, hiểu chuyện (1)
Chương 165: Đoạt Hồn chung, hiểu chuyện (2)
Chương 166: Thu hoạch rất khả quan
Chương 167: Thiên Tru Thần Long Kịch, Đại Thánh truyền thuyết (1)
Chương 168: Thiên Tru Thần Long Kịch, Đại Thánh truyền thuyết (2)
Chương 169: Trăm vạn âm chúng thể không thể đỡ (1)
Chương 170: Trăm vạn âm chúng thể không thể đỡ (2)
Chương 171: Trăm vạn âm chúng thể không thể đỡ (3)
Chương 172: Trăm vạn âm chúng thể không thể đỡ (4)
Chương 173: Chúng tộc đào thải, Đại Thánh truyền thừa (1)
Chương 174: Chúng tộc đào thải, Đại Thánh truyền thừa (2)
Chương 175: Quyền ra như rồng
Chương 176: Long phá chúng quân (1)
Chương 177: Long phá chúng quân (2)
Chương 178: Long phá chúng quân (3)
Chương 179: Long phá chúng quân (4)
Chương 180: Đại Thánh chi hồn, thực lực Thành Thanh Thiên (1)
Chương 181: Đại Thánh chi hồn, thực lực Thành Thanh Thiên (2)
Chương 182: Tàn sát Thiên Nhân tộc
Chương 183: Khí thể Vô địch (1)
Chương 184: Khí thể Vô địch (2)
Chương 185: Các phái lên sàn, trông mà thèm
Chương 186: Chương giáo chi tranh (1)

Chương 187: Chưởng giáo chi tranh (2).
Chương 188: Xem vận may.
Chương 189: Nhật được bảo bối
Chương 190: Linh hồn cùng hiện thực
Chương 191: Trong núi băng Yêu Vương
Chương 192: Băng Bạo Thiên Long
Chương 193: Cuối cùng đã thuyết phục được
Chương 194: Mộ Dung Trường An chịu chết
Chương 195: Ký ức xưa cũ
Chương 196: Chuyển thế Địa Cầu (1).
Chương 197: Chuyển thế Địa Cầu (2).
Chương 198: Thái Dương Thần hắc hóa
Chương 199: Ma Đạo Kiếm tông, khả năng thiên phú thăng cấp (1).
Chương 200: Ma Đạo Kiếm tông, khả năng thăng cấp thiên phú (2).
Chương 201: Ma Đạo Kiếm tông, khả năng thăng cấp thiên phú (3).
Chương 202: Không Vô cảnh tầng tám, giáo phái tụ tập (1).
Chương 203: Không Vô cảnh tầng tám, giáo phái tụ tập (2).
Chương 204: Không Vô cảnh tầng tám, giáo phái tụ tập (3).
Chương 205: Bắt đầu xâm nhập, cảnh giác tăng lên!
Chương 206: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (1).
Chương 207: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (2).
Chương 208: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (3).
Chương 209: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (4).
Chương 210: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (5).
Chương 211: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (6).
Chương 212: Chuyện gì đến rồi cũng sẽ đến, Kỳ Vân Yên quyết tâm
Chương 213: Kiếm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thăng phó cục trưởng (1).
Chương 214: Kiếm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thăng phó cục trưởng (2).
Chương 215: Kiếm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thăng phó cục trưởng (3).
Chương 216: Kiếm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thăng phó cục trưởng (4).
Chương 217: Kiếm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thăng phó cục trưởng (5).

Chương 218: Kiểm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thăng phó cục trưởng (6).

Chương 219: Nay lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (1).

Chương 220: Nay lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (2).

Chương 221: Nay lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (3).

Chương 222: Nay lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (4).

Chương 223: Nay lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (5).

Chương 224: Nay lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (6).

Chương 225: Tình huống không ổn

Chương 226: Độc cảm Ma đạo (1).

Chương 227: Độc cảm Ma đạo (2).

Chương 228: Độc cảm Ma đạo (3).

Chương 229: Độc cảm Ma đạo (4).

Chương 230: Búa trăm quần ma, một trận chiến phong thần (1).

Chương 231: Búa trăm quần ma, một trận chiến phong thần (2).

Chương 232: Búa trăm quần ma, một trận chiến phong thần (3).

Chương 233: Búa trăm quần ma, một trận chiến phong thần (4).

Chương 234: Búa trăm quần ma, một trận chiến phong thần (5).

Chương 283: Búa trăm quần ma, một trận chiến phong thần (6).

Chương 284: Trưởng lão bàn chuyện

Chương 285: Thiên phú, đệ nhất thế giới thiên phú! (1).

Chương 286: Thiên phú, đệ nhất thế giới thiên phú (2).

Chương 287: Thiên phú, đệ nhất thế giới thiên phú (3).

Chương 288: Thiên phú, đệ nhất thế giới thiên phú (4).

Chương 289: Thiên phú, đệ nhất thế giới thiên phú (5).

Chương 290: Thiên phú, đệ nhất thế giới thiên phú (6).

Chương 291: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (1).

Chương 292: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (2).

Chương 293: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (3).

Chương 294: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (4).

Chương 295: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (5).

Chương 296: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (6).

Chương 297: Các quốc gia đối mặt thử thách

Chương 298: Tiên địa khí vận, tiến đánh Ma đạo (1).

Chương 299: Thiên địa khí vận, tiến đánh Ma đạo (2)
Chương 300: Thiên địa khí vận, tiến đánh Ma đạo (3)
Chương 301: Thiên địa khí vận, tiến đánh Ma đạo (4)
Chương 302: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phàm (1)
Chương 303: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phàm (2)
Chương 304: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phàm (3)
Chương 305: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phàm (4)
Chương 306: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phàm (5)
Chương 307: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phàm (6)
Chương 308: Trước giết mấy chục vạn lại nói
Chương 309: U Minh tộc buông xuống, Thiên Đạo lực lượng (1)
Chương 310: U Minh tộc buông xuống, Thiên Đạo lực lượng (2)
Chương 311: U Minh tộc buông xuống, Thiên Đạo lực lượng (3)
Chương 312: U Minh tộc buông xuống, Thiên Đạo lực lượng (4)
Chương 313: Chuyện gì đến cũng sẽ đến, quyết tâm mạnh lên!
Chương 314: Bắt đầu tàn sát lẫn nhau
Chương 315: Thiên phú vượt qua đẳng cấp SSS (1)
Chương 316: Thiên phú vượt qua đẳng cấp SSS (2)
Chương 317: Thiên phú vượt qua đẳng cấp SSS (3)
Chương 318: Thiên phú vượt qua đẳng cấp SSS (4)
Chương 319: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (1)
Chương 320: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (2)
Chương 321: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (3)
Chương 322: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (4)
Chương 323: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (5)
Chương 324: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (6)
Chương 325: Chúng tộc bài danh, thiên phú lại tăng cấp (1)
Chương 326: Chúng tộc bài danh, thiên phú lại tăng cấp (2)
Chương 327: Chúng tộc bài danh, thiên phú lại tăng cấp (3)
Chương 328: Chúng tộc bài danh, thiên phú lại tăng cấp (4)
Chương 329: Hồng bát! Sẽ bị giảm thọ?
Chương 330: Siêu tinh kinh thế, Âm Thần hình dáng (1)
Chương 331: Siêu tinh kinh thế, Âm Thần hình dáng (2)
Chương 332: Siêu tinh kinh thế, Âm Thần hình dáng (3)
Chương 333: Siêu tinh kinh thế, Âm Thần hình dáng (4)
Chương 334: Siêu tinh kinh thế, Âm Thần hình dáng (5)

Chương 335: Thực lực rung động, Tiên Tri tiên đoán (1)
Chương 336: Rung động thực lực, Tiên Tri tiên đoán (2)
Chương 337: Rung động thực lực, Tiên Tri tiên đoán (3)
Chương 337: Rung động thực lực, Tiên Tri tiên đoán (4)
Chương 338: Rung động thực lực, Tiên Tri tiên đoán (5)
Chương 340: Chín trăm vạn âm chúng, có được hay không (1)
Chương 341: Chín trăm vạn âm chúng, có được hay không (2)
Chương 342: Chín trăm vạn âm chúng, có được hay không (3)
Chương 343: Chín trăm vạn âm chúng, có được hay không (4)
Chương 344: Đột phá tính lịch sử (1)
Chương 345: Đột phá tính lịch sử (2)
Chương 346: Đột phá tính lịch sử (3)
Chương 347: Đột phá tính lịch sử (4)
Chương 348: Chúng tộc đào thải bắt đầu (1)
Chương 349: Chúng tộc đào thải bắt đầu (2)
Chương 350: Chúng tộc đào thải bắt đầu (3)
Chương 351: Chúng tộc đào thải bắt đầu (4)
Chương 352: Nội Chiến tộc tuyên chiến
Chương 353: Nơi đây có sinh linh bản địa?
Chương 354: Lực lượng của Địa Cầu (1)
Chương 355: Lực lượng của Địa Cầu (2)
Chương 356: Lực lượng của Địa Cầu (3)
Chương 357: Lực lượng của Địa Cầu (4)
Chương 358: Hai ngàn vạn âm chúng (1)
Chương 359: Hai ngàn vạn âm chúng (2)
Chương 360: Hai ngàn vạn âm chúng (3)
Chương 361: Hai ngàn vạn âm chúng (4)
Chương 362: Thu nội chiến, Thần Tuyền giả
Chương 363: Bắt đầu tìm kiếm mục tiêu, Thiên Nhân tộc!
Chương 364: Khủng bố triệu hoán, Thiên Nhân tộc kinh khủng (1)
Chương 365: Khủng bố triệu hoán, Thiên Nhân tộc kinh khủng (2)
Chương 366: Khủng bố triệu hoán, Thiên Nhân tộc kinh khủng (3)
Chương 367: Khủng bố triệu hoán, Thiên Nhân tộc kinh khủng (4)
Chương 368: Số lượng âm chúng, phá ức (1)
Chương 369: Số lượng âm chúng, phá ức (2)
Chương 370: Số lượng âm chúng, phá ức (3)

Chương 371: Số lượng âm chúng phá ức (4)
Chương 372: Đột phá Thiên Nguyên cảnh! (1)
Chương 373: Đột phá Thiên Nguyên cảnh! (2)
Chương 374: Đột phá Thiên Nguyên cảnh! (3)
Chương 375: Thần đột kích! (1)
Chương 376: Thần đột kích! (2)
Chương 377: Thần đột kích! (3)
Chương 378: Thần đột kích! (4)
Chương 379: Thần chiến thần, Mộ Dung Trường An đột phá (1)
Chương 380: Thần chiến thần, Mộ Dung Trường An đột phá (2)
Chương 381: Thần chiến thần, Mộ Dung Trường An đột phá (3)
Chương 382: Thần chiến thần, Mộ Dung Trường An đột phá (4)
Chương 383: Vượt qua cấp Siêu Tinh, thăng cấp khảo nghiệm (1)
Chương 384: Vượt qua cấp Siêu Tinh, thăng cấp khảo nghiệm (2)
Chương 385: Vượt qua cấp Siêu Tinh, thăng cấp khảo nghiệm (3)
Chương 386: Thiên phú cấp Cực Trụ, đánh vỡ quy tắc (1)
Chương 387: Thiên phú cấp Cực Trụ, đánh vỡ quy tắc (2)
Chương 388: Thiên phú cấp Cực Trụ, đánh vỡ quy tắc (3)
Chương 389: Thiên phú cấp Cực Trụ, đánh vỡ quy tắc (4)
Chương 390: Kẻ địch có đủ tính chất uy hiếp nhất (1)
Chương 391: Kẻ địch có đủ tính chất uy hiếp nhất (2)
Chương 392: Quyết tâm tử chiến bốn chi chủng tộc cuối cùng (1)
Chương 393: Quyết tâm tử chiến, bốn chi chủng tộc cuối cùng (2)
Chương 394: Quyết tâm tử chiến, bốn chi chủng tộc cuối cùng (3)
Chương 395: Quyết tâm tử chiến, bốn chi chủng tộc cuối cùng (4)
Chương 396: Chân Thần dưới tay Dương Đại (1)
Chương 397: Chân Thần dưới tay Dương Đại (2)
Chương 398: Chân Thần dưới tay Dương Đại (3)
Chương 399: Chân Thần dưới tay Dương Đại (4)

Chương 400: Hình Thánh thành thần, thần binh bổ biến xuất thế (1).

Chương 401: Hình Thánh thành thần, thần binh bổ biến xuất thế (2).

Chương 402: Hình Thánh thành thần, thần binh bổ biến xuất thế (3).

Chương 403: Hình Thánh thành thần, thần binh bổ biến xuất thế (4).

Chương 404: Kỹ Vân Yên thăng cấp thiên phú, độ kiếp Càn Khôn (1).

Chương 405: Kỹ Vân Yên thăng cấp thiên phú, độ kiếp Càn Khôn (2).

Chương 406: Kỹ Vân Yên thăng cấp thiên phú, độ kiếp Càn Khôn (3).

Chương 407: Kỹ Vân Yên thăng cấp thiên phú, độ kiếp Càn Khôn (4).

Chương 408: Thiên Vương không ai bì nổi

Chương 409: Thiên phủ Thần Du, Long Cung Cầu Đạo (1).

Chương 410: Thiên phủ Thần Du, Long Cung Cầu Đạo (2).

Chương 411: Lần đầu nghe giảng đạo

Chương 412: Thiên Đạo sát hạch, Thánh cảnh cùng Đại Thánh (1).

Chương 413: Thiên Đạo sát hạch, Thánh cảnh cùng Đại Thánh (2).

Chương 414: Ta đi vào hành trình rời Thâm Vực, vào Long Cung (1).

Chương 415: Ta đi vào hành trình rời Thâm Vực, vào Long Cung (2).

Chương 416: Phải yêu cầu thật cao, nếu không Thái tử sẽ không cao hứng.

Chương 417: Thiên Khởi tiểu hải vực, thời đại mới đến (1).

Chương 418: Thiên Khởi tiểu hải vực, thời đại mới đến (2).

Chương 419: Thiên Khởi tiểu hải vực, thời đại mới đến (3).

Chương 420: Thiên Khởi tiểu hải vực, thời đại mới đến (4).

Chương 421: Hồn Thần Cung, Cửu Châu Đại Địa (1).

Chương 422: Hồn Thần Cung, Cửu Châu Đại Địa (2).

Chương 423: Nhu cầu cấp bách quét mới đỉnh tiêm chiến lực (1).

Chương 424: Nhu cầu cấp bách quét mới đỉnh tiêm chiến lực (2).

Chương 425: Kiểm Thánh chi đạo, đập đất thành tiên (1)
Chương 426: Kiểm Thánh chi đạo, đập đất thành tiên (2)
Chương 427: Chiến đấu! Chiến đấu! (1)
Chương 428: Chiến đấu! Chiến đấu! (2)
Chương 429: Chiến đấu! Chiến đấu! (3)
Chương 430: Chiến đấu! Chiến đấu! (4)
Chương 431: Thánh cảnh va chạm, kinh thiên động địa (1)
Chương 432: Thánh cảnh va chạm, kinh thiên động địa (2)
Chương 433: Thần bí cấm chế, tiếp nhận Thiên Đạo sát hạch (1)
Chương 434: Thần bí cấm chế, tiếp nhận Thiên Đạo sát hạch (2)
Chương 435: Thần bí cấm chế, tiếp nhận Thiên Đạo sát hạch (3)
Chương 436: Tề Thiên Đại Thánh, thiên phú cấp Thần Giới (1)
Chương 437: Tề Thiên Đại Thánh, thiên phú cấp Thần Giới (2)
Chương 438: Tề Thiên Đại Thánh, thiên phú cấp Thần Giới (3)
Chương 439: Tề Thiên Đại Thánh, thiên phú cấp Thần Giới (4)
Chương 440: Tề Thiên Đại Thánh, thiên phú cấp Thần Giới (5)
Chương 441: Đơn đầu Nộ Chiến tộc (1)
Chương 442: Đơn đầu Nộ Chiến tộc (2)
Chương 443: Đơn đầu Nộ Chiến tộc (3)
Chương 444: Đánh nát (1)
Chương 445: Đánh nát (2)
Chương 446: Đào thải chiến tranh, thu Nộ Chiến (1)
Chương 447: Đào thải chiến tranh, thu Nộ Chiến (2)
Chương 448: Đào thải chiến tranh, thu Nộ Chiến (3)
Chương 449: Đào thải chiến tranh, thu Nộ Chiến (4)
Chương 450: Phục sinh người chết, Hắc Động Vô Định Tộc (1)
Chương 451: Phục sinh người chết, Hắc Động Vô Định Tộc (2)
Chương 452: Hồn Chủ (1)
Chương 453: Hồn Chủ (2)
Chương 454: Hồn Chủ (3)

Chương 455: Kiểm tông bảo điện, Quỷ Thiên Tử (1)
Chương 456: Kiểm tông bảo điện, Quỷ Thiên Tử (2)
Chương 457: Quái vật khổng lồ thần bí
Chương 458: Hồn Chủ chiến Thiên Tử, thiên hạ phun trào (1)
Chương 459: Hồn Chủ chiến Thiên Tử, thiên hạ phun trào (2)
Chương 460: Cửu đại thánh, Nhất Hoa Nhất Thế Giới (1)
Chương 461: Cửu đại thánh, Nhất Hoa Nhất Thế Giới (2)
Chương 462: Cửu đại thánh, Nhất Hoa Nhất Thế Giới (3)
Chương 463: Khương Tiêu Dư (1)
Chương 464: Khương Tiêu Dư (2)
Chương 465: Nhị thái tử hứa hẹn
Chương 466: Cửu U pháp tướng
Chương 467: Đột phá, thăng cấp (1)
Chương 468: Đột phá, thăng cấp (2)
Chương 469: Đại Đạo Hoang Châu, Bách Lý Tuyên
Chương 470: Song kiều cuộc chiến, thần thú trong sơn hải
Chương 471: Pháp Thiên Tượng Địa, thăng cấp thiên phú thành công! (1)
Chương 472: Pháp Thiên Tượng Địa, thăng cấp thiên phú thành công! (2)
Chương 473: Thiên phú cấp Vô Hạn, vị Âm Vương thứ hai
Chương 474: Toàn diện khai chiến
Chương 475: Hồn Chủ bá đạo (1)
Chương 476: Hồn Chủ bá đạo (2)
Chương 477: Làn nữa tăng mạnh
Chương 478: Chiến tranh triều dâng, tung tích thần thú
Chương 479: Đại Thánh hiện thân, Mối nguy của Địa Cầu (1)
Chương 480: Đại Thánh hiện thân, Mối nguy của Địa Cầu (2)
Chương 481: Tán loạn
Chương 482: Thánh chiến, cự thần lâm không
Chương 483: Địa Tiên vũ trụ (1)
Chương 484: Địa Tiên vũ trụ (2)
Chương 485: Xưa đâu bằng nay, độ thánh kiếp
Chương 486: Thái độ của Long Vương (1)
Chương 487: Thái độ của Long Vương (2)
Chương 488: Song thiên phú, Tam thái tử thỉnh cầu
Chương 489: Thu thiên kiều kiểm tông
Chương 490: Cơ Ngọc, bội phản nhân tộc Địa Cầu (1)
Chương 491: Cơ Ngọc, bội phản nhân tộc Địa Cầu (2)
Chương 492: Thâm Vực thông báo, phạt tu

Chương 493: Thích Già Bát Phương, vạn tộc cạnh tranh mở ra
Chương 493: Điểm tích lũy xếp hạng, Một ngựa tuyệt trần! (1)
Chương 495: Điểm tích lũy xếp hạng, Một ngựa tuyệt trần! (2)
Chương 496: Tám trăm triệu điểm tích lũy, toàn mạng sôi trào
Chương 497: Yêu Thần (1)
Chương 498: Yêu thần (2)
Chương 499: Chiến tộc, Phù Đồ tộc, Cực Băng tộc
Chương 500: Quỷ Thiên Tử chiến Đại Thánh, Dương Đại
huyền tướng
Chương 501: Cơ Ngọc cùng Hồn Chủ (1)
Chương 502: Cơ Ngọc cùng Hồn Chủ (2)
Chương 503: Điện cuồng tăng lên chục tỷ điểm tích lũy, rung
động toàn cầu
Chương 504: Điểm tích lũy kết toán
Chương 505: Tiên Đế cầm bia (1)
Chương 506: Tiên Đế cầm bia (2)
Chương 507: Mục tiêu Kiếm tông
Chương 508: Bán thần đối bán thần (1)
Chương 509: Bán thần đối bán thần (2)
Chương 510: Vượt qua đỉnh phong, người nào không thể trảm
Chương 511: Áo trắng, phản phật, hăng hái
Chương 512: Triệt để dâng lên (1)
Chương 513: Triệt để dâng lên (2)
Chương 514: Kiếm đạo vĩnh tồn, bất tử bất diệt
Chương 515: Long Cung thịnh hội (1)
Chương 516: Long Cung thịnh hội (2)
Chương 517: Cửu U Chi Thần, dị giới bùng xuống
Chương 518: Thiên Đố, uy hiếp đến từ Cửu U
Chương 519: Thôi diễn Thiên Đạo sát hạch (1)
Chương 520: Thôi diễn Thiên Đạo sát hạch (2)
Chương 521: Cộng đồng khảo hạch
Chương 522: Cuộc chiến Hỗn Nguyên (1)
Chương 523: Cuộc chiến Hỗn Nguyên (2)
Chương 524: Sống sót! (1)
Chương 525: Sống sót! (2)
Chương 526: Cuối cùng thành công, năng lực mới không quá
bá
Chương 527: Vũ Trụ Thôn Phệ Thần, tiên thần duy nhất thế
gian (1)
Chương 528: Vũ Trụ Thôn Phệ Thần, tiên thần duy nhất thế

gian (2).

Chương 529: Long nhãn cảm ngộ, Cơ Ngọc trả thù (1).

Chương 530: Long nhãn cảm ngộ, Cơ Ngọc trả thù (2).

Chương 531: Tiên thần buông xuống

Chương 532: Thần thương hại

Chương 533: Khai chiến (1).

Chương 534: Khai chiến (2).

Chương 535: Vi Dao Sinh, tiên thần nội đấu

Chương 536: Liên minh cuộc chiến, cường địch chưa bao giờ
từng gặp phải (1).

Chương 537: Liên minh cuộc chiến, cường địch chưa bao giờ
từng gặp phải (2).

Chương 538: Song tộc

Chương 539: Cơ duyên tiên thần

Chương 540: Thành thần, Lâm Anh (1).

Chương 541: Thành thần, Lâm Anh (2).

Chương 542: Hồn Chủ thành thần (Hoàn).

Chương 1: Thiên phú cấp SS

“Dương Đại, nếu muốn theo đuổi ta... thì ngươi phải sống sót trước đã nha!”

Nhìn lên thiếu nữ hoa quý trước mặt đang khích lệ chính mình, Dương Đại tỏ ra buồn bực.

Tiểu tử tử, ngươi là ai vậy?

Dương Đại không khỏi nhìn xung quanh, đây là một phòng học của trường cấp 3, hơn 50 tên học trò mặc đồng phục đang xếp thành một hàng ở khoảng trống giữa các bàn. Bên cạnh bảng đen treo một tờ lịch, trên đó viết số đếm ngược đến kỳ thi đại học, còn lại 36 ngày.

Hắn không khỏi nhìn thân thể của mình, đã gầy đi, cũng đang mặc đồng phục.

Đầu óc của hắn như một đồng bột nhão.

Ta đang nằm mơ sao?

Tối hôm qua, hắn làm việc quá mệt mỏi, về nhà nằm lướt Tiktok, trước khi đi ngủ hắn lướt đến một đoạn video ngắn có nội dung đại khái là mơ tới chính mình trở lại thời còn là học sinh, bỗng nhiên bừng tỉnh tiếp tục làm việc. Kết quả khi thức dậy, hắn phát hiện mình thật sự sống lại rồi?

Đây...

Quá sung sướng rồi nha!

Dương Đại thử véo chính mình, cảm thấy rất đau, khiến cho hắn càng thêm hưng phấn.

Hắn dần dần nhận ra các đồng học ở xung quanh, chính mình hẳn không phải là xuyên qua, mà là trọng sinh. Thế nhưng hắn không nhớ rõ hồi mình còn học ở trường cấp 3 đã từng theo đuổi ai a!

Vị thiếu nữ hoa quý ở phía trước này cũng không xuất hiện ở trong trí nhớ của hắn. Quan sát trong chốc lát, hắn cảm thấy nơi này là thế giới song song, bởi vì có không ít đồng học hắn căn bản không hề quen biết.

Chờ chút!

Không bình thường!

“Ông trời phù hộ, ta nhất định phải rút thăm được thiên phú cấp độ B!”

“Thiên phú cấp độ B á? Người rút thăm được cấp độ D cũng không tệ rồi!”

“Ta chỉ muốn sống sót...”

“Nghe nói tháng trước tỉ lệ người mới sống sót ở « Thâm Vực » chưa tới 60%.”

“Nói cách khác lớp chúng ta phải chết mất 20 vị đồng học à?”

“Nói bậy, im ngay!”

...

Nghe đồng học xung quanh thảo luận, Dương Đại nghi hoặc, Thâm Vực là cái trò gì?

Hồi còn học ở trường cấp 3, hắn vậy mà chưa từng nghe nói qua về việc này.

Hắn bỗng nhiên trừng to mắt, vừa rồi một tên nam sinh xếp hàng trước bục giảng đột nhiên biến mất, thật sự là đột nhiên tan biến, hắn tuyệt đối không có nhìn lầm.

Hắn nhìn thấy trên giảng đường có một viên đá màu tím, lớn chừng một quả bóng rổ, có ba lão sư đứng phía sau bục giảng, sắc mặt đều rất nghiêm túc. Lão sư và các học sinh nhìn thấy nam sinh kia đột nhiên tan biến nhưng không hề tỏ ra ngạc nhiên chút nào.

Dương Đại không nhịn được lôi kéo thiếu nữ hoa quý ở phía trước, hỏi: “Tại sao y lại biến mất rồi?”

Thiếu nữ hoa quý quay đầu, làn da của nàng trắng như tuyết, đôi mắt rất lớn, lông mi rất dài, thắt một bím tóc đuôi ngựa. Nếu như cẩn thận xem xét, nàng tuyệt đối có thể được xem là hoa khôi giảng đường. Tuy nhiên hiện tại Dương Đại rất hoảng loạn, bất chấp dung nhan của đối phương, chỉ muốn nhanh chóng làm rõ ràng tình hình.

“Đương nhiên là đi Thâm Vực rồi ! Dương Đại, sợ hãi là không có tác dụng, bình ổn lại tâm trạng đi. Đến Thâm Vực rồi, người phải nghĩ biện pháp sống sót, chỉ cần không xằng bậy, tỷ lệ sống sót vẫn là rất lớn.” Thiếu nữ hoa quý nhún mày nói, vẻ mặt tỏ ra lo lắng.

Dương Đại yếu ớt hỏi: “Thâm Vực là cái gì?”

“Thâm Vực chính là Thâm Vực a, người giả bộ cái gì vậy hả?”

“Khục khục, người lại giới thiệu cho ta một chút đi, coi như cổ vũ tinh thần cho ta. Dầu gì ta cũng đã từng theo đuổi người.”

“Người không có theo đuổi nha, chỉ là có đồng học nói người thâm mến ta thôi.”

“Mau nói đi, chuẩn bị đến lượt chúng ta rồi!”

Dương Đại hỗn hển nói. Xú nha đầu, lúc này còn chính lời ta.

Thiếu nữ hoa quý bất đắc dĩ, không thể không giới thiệu về Thâm Vực.

Thâm Vực chính là thế giới thứ hai của hiện tại. Nhân loại vào Thâm Vực có thể thu được lực lượng siêu phàm, từ đó đối phó với tai họa cùng với yêu quái trong hiện thực. Từ ba năm trước bắt đầu, học sinh cấp ba trên cả nước đều bị bắt buộc phải tiến vào Thâm Vực. Học sinh có thiên phú tốt có thể trở thành tu tiên giả, địa vị xã hội tăng lên, người có thiên phú thông thường lại tiếp tục tiến hành kỳ thi đại học, vẫn sống cuộc sống của người bình thường như cũ, mà điều kiện tiên quyết cho tất cả những biến hóa này là sống sót đi ra khỏi Thâm Vực.

Yêu quái?

Tận thế?

Dương Đại nhú mày, thiếu nữ hoa quý giới thiệu đơn giản một chút, nàng rõ ràng cũng rất khẩn trương, cho nên nói rất nhanh.

Thiếu nữ hoa quý cách bực giảng chỉ còn lại một tên đồng học.

Dương Đại nhìn cửa phòng học. Cửa trước và cửa sau đều có riêng hai lão sư trung niên dáng vẻ khô ngô đang canh gác, trốn nhất định là không thể thực hiện được. Về phần nhảy cửa sổ, Dương Đại liếc qua, xem ra nơi đây cũng không phải là tầng một.

“Nếu như cái thế giới song song này nguy hiểm như thế, trốn tránh khẳng định là không được, kiếp trước thường thường xoàng xĩnh, thật vất vả mới trọng sinh, lập lại một lần nữa sao?”

Dương Đại hít sâu một hơi, ánh mắt trở nên kiên định.

Hắn cảm thấy rất hứng thú đối với cái loại tồn tại có sức mạnh siêu nhiên chỉ trong tiểu thuyết mới có này. Thiếu nữ hoa quý mặc dù không nói được nhiều lắm, nhưng hắn hiểu rõ một chút, ở cái thế giới này, địa vị xã hội của một người quyết định bởi thành tựu của người đó ở Thâm Vực.

Dương Đại còn muốn hỏi thiếu nữ hoa quý thêm một chút, kết quả đã đến phiên nàng, chỉ thấy nàng giơ hai tay lên, hai tay đặt ở trên viên đá màu tím thần bí trên giảng đường.

“Các học sinh, vào Thâm Vực không nên hoảng sợ, nhớ kỹ một điểm, ở bên trong gặp phải bất luận kẻ nào cũng phải cẩn thận, gặp phải quỷ quái hay yêu thú, có thể trốn thì hãy trốn!”

Một nam tử trung niên đối diện với thiếu nữ hoa quý mở miệng nói. Y có hình tượng lão sư trung niên điển hình, tóc tai thưa thớt. Dương Đại nhớ kỹ y, là chủ nhiệm lớp ở trường cấp 3 của hắn, họ Tào, bị bọn nam sinh thân thiết gọi là Điều Tử (‘giấy nhắn tin’).

Lời của Tào lão sư cũng không hấp dẫn các học sinh đang hoảng loạn, nhưng Dương Đại lại nhớ kỹ.

Hắn không kịp điều tra thêm tin tức nữa, cho nên nhất định phải nhớ kỹ lời lão sư khuyên bảo.

Thiếu nữ hoa quý đột nhiên biến mất, Dương Đại không thể không tiến thêm một bước, hắn lấy hết dũng khí giơ hai tay lên, hai tay đặt trên viên đá màu tím.

Cảm thấy hơi nóng một chút!

Thế nhưng hắn cũng không có buông tay.

Ba lão sư ở sau bục giảng cũng không nói với Dương Đại cái gì, hắn chỉ có thể căng thẳng chờ đợi. Bỗng nhiên một luồng hấp lực cường đại lôi kéo hai tay của hắn, hắn lập tức cảm giác trời đất quay cuồng.

Rất nhanh, hai chân của Dương Đại rơi xuống đất, nhưng rơi xuống đất rất vững vàng, cũng không ngã sấp xuống.

Hắn mở to mắt, tầm mắt bắt đầu khôi phục. Chiều vào trong mắt đúng là đêm tối ở dưới một mảnh rừng núi, cây cối không quá rậm rạp. Hắn đứng ở giữa sườn núi, đưa mắt nhìn lại, bốn phương tám hướng tất cả đều là núi non trùng điệp chập chùng.

Dương Đại sửng sốt.

Hắn theo bản năng kiểm tra thân thể của mình.

« Người thành công tiến vào 《Thâm Vực》, sống đến hừng đông sẽ có thể trở về đến thế giới cũ của người »

« Mời người chọn tên ở 《Thâm Vực》 »

Dương Đại nhìn thấy hai hàng nhắc nhở trước mắt, cảm thấy có phần giống trò chơi.

Hắn không do dự quá lâu, trong lòng nghĩ đến: “Dương Đại.”

« Tên bị trùng lặp, mời chọn lại tên khác »

Tên thật không chọn được?

Vậy thì đặt nickname đi!

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ: “Hoành Tảo Thiên Quân!”

« Tên bị trùng lặp, mời chọn lại tên khác »

“Bá Vương Bất Quá Giang!”

« Chọn tên thành công »

« Phải chăng bắt đầu rút ra thiên phú Thâm Vực? »

Dương Đại nhớ kỹ các học sinh thảo luận nhiều nhất đúng là thiên phú, thiên phú rõ ràng rất quan trọng, quyết định khởi điểm của mình ở Thâm Vực.

Rút!

« Chúc mừng người rút ra được thiên phú cấp độ C ——
Cường Hóa Tốc Độ II »

« Cường Hóa Tốc Độ II: Thiên phú cấp độ C, mỗi lần đột phá, tốc độ sẽ tăng trưởng gấp hai »

Chỉ là cấp C thôi à?

Dương Đại nhú mày, hẳn nhớ kỹ có một bạn học muốn rút được thiên phú cấp độ B. Nói cách khác, cấp độ C không tính là ngu bực.

« Kiểm tra được người có dấu vết luân hồi hai đời, có thể lại rút ra thiên phú Thâm Vực, phải chăng lại rút lần nữa ? »

Dương Đại trừng to mắt.

Thâm Vực có thể kiểm tra được hẳn trọng sinh?

Chẳng lẽ hẳn trọng sinh có liên quan với Thâm Vực?

« Chúc mừng thí luyện giả ‘Chiến Hồ’ của khu Hạ Quốc thu được thiên phú cấp độ A »

« Chúc mừng thí luyện giả ‘Chu Hành Mã’ của khu Hạ Quốc thu được thiên phú cấp độ S »

...

Cấp độ A!

Cấp độ S!

Dương Đại lập tức bị nhắc nhở hiện lên trước mắt kích thích.

Cấp độ C làm sao so với cấp độ A được chứ?

Thiên phú trước mắt quá thấp, đã có cơ hội rút lại, nếu từ bỏ thì sau này hẳn nhất định sẽ hối hận!

Rút đi!

Nếu như rút được cấp độ D, vậy thì hẳn sẽ sống hèn mọn bị ổi đến hừng đông, sau này không bao giờ vào trong Thâm Vực nữa, cũng không phải chưa từng làm quần chúng bao giờ.

Lại rút tiếp!

Dương Đại mặc niệm trong lòng, trước mắt lập tức hiện ra dòng chữ nhắc nhở:

« Bắt đầu rút ra thiên phú Thâm Vực lần nữa »

« Chúc mừng người rút ra được thiên phú cấp độ SS ——
Vạn Cảnh Âm Chủ »

« Vạn Cảnh Âm Chủ: Thiên phú cấp độ SS, người có thể hấp thu bất luận hồn phách gì làm âm chúng, có thể hấp thu thành công hay không do thực lực của người quyết định. Thực lực của âm chúng được quyết định bởi thực lực của hồn phách khi còn sống. Số lượng âm chúng là vô hạn, mỗi khi hấp thu một hồn phách, có thể thu được một phần tăng thêm. Âm chúng vĩnh viễn không phản bội người, cũng không có cách nào đoạt xá, chiếm cứ nhục thân của sinh linh cho đến khi rời khỏi người »

« Chúc mừng thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ của khu Hạ Quốc trở thành vị thí luyện giả thứ năm ở khu Hạ Quốc thu được thiên phú cấp độ SS »

Chương 2: Thu âm chúng

Lần này...

Bàn tay vàng trong truyền thuyết?

Mặc dù là thành quả tích góp hai đời, vậy mà thậm chí có bốn người cũng đạt được giống hần, âu hoàng chết tiệt!

Vạn Cảnh Âm Chủ, xem ra là loại hình thiên phú giống như triệu hoán sư. Hần đã nghĩ đến tràng cảnh hùng tráng sau này mình triệu hoán hàng tỉ âm chúng.

Dương Đại mở cò trong bụng. Ngay sau đó, hắn cảm nhận được một luồng nhiệt kỳ dị di chuyển trong cơ thể, đồng thời trong đầu nhiều hơn một đoạn ký ức lạ lẫm, vô cùng thần kỳ.

Hắn bắt đầu thử nghiệm hô hoán hệ thống, muốn nhìn một chút xem có kênh nói chuyện phiếm hay không, nhìn xem người chơi khác thôi phòng chính mình như thế nào.

Đáng tiếc, cho dù hắn kêu gọi như thế nào, hệ thống trò chơi đều không xuất hiện.

Xem ra thật sự không phải là võng du!

Đội luồng nhiệt thần bí kia biến mất rồi, Dương Đại cảm giác toàn thân mình tràn đầy khí lực, linh lợi trước đó chưa từng có.

Không tệ không tệ!

Dương Đại thoả mãn cười một cái, hắn cũng không tung bay mà cẩn thận quan sát tình huống xung quanh, khởi điểm như vậy nếu chết ở ngày đầu tiên thì quả thực là một sỉ nhục.

Nhất định phải cẩn thận!

Xung quanh là rừng núi hoang vắng điển hình, không nhìn thấy bóng người, âm u tột cùng. Rừng cây tựa như từng bầy yêu quái đang giương nanh múa vuốt, đợi đưa hấn vào trong miệng. Phương xa thỉnh thoảng còn truyền đến tiếng kêu của các loài chim, tăng thêm một phần khủng bố cho cảnh ban đêm.

Nếu là rừng núi hoang vắng, vậy khẳng định có nguy hiểm.

Dương Đại cẩn thận tìm tòi ở chung quanh cả buổi, tìm được một cây côn gỗ, không biết là ai đánh rơi ở nơi này, rõ ràng đã từng được lưỡi đao gọt qua.

Dựa theo kinh nghiệm chơi trò chơi của hấn, khẳng định phải đi dạo ở xung quanh nơi xuất sinh nhiều một chút.

Đáng tiếc, ngoại trừ cây côn gỗ, Dương Đại không phát hiện được bất kỳ cái bảo rương, cái bọc hoặc là trang bị gì.

“Ta phải tìm một chỗ trốn đi, chờ hừng đông lên mạng quan sát một chút, biết rõ ràng tình huống sau đó mới yên tâm có can đảm hành động...”

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ. Đã có chủ ý, hấn trở nên càng thêm cẩn thận.

Chỗ giữa sườn núi mà hấn đứng có tầm mắt thoáng đãng, có rất nhiều tảng đá lớn, hấn tùy tiện tìm một tảng rồi núp ở phía sau đó, tiếp tục nhìn xung quanh.

Đêm nay khẳng định không thể ngủ được.

Cũng may hấn là người trẻ tuổi, thức suốt đêm không khó, thậm chí có thể nói là chuyện thường ngày.

Cũng không lâu lắm, Dương Đại bỗng nhiên nhìn thấy ở bên trái bên trong sơn dã xuất hiện vài đôi mắt xanh lét, tuy rằng rất nhỏ, nhưng quả thật không nhìn lầm.

Bên trái là một ngọn núi, tuy nhiên cách ngọn núi của Dương Đại một vách núi vài chục thước, những đôi mắt xanh lét kia đột nhiên biến mất.

Không tốt!

Không phải là chó sói đây chứ?

Dương Đại dự đoán một chút, nếu như chủ nhân của những đôi mắt kia chạy đến chân núi, lại chạy lên đây, thì rất nhanh có thể phóng đến trước mặt hắn.

Hắn lập tức đứng dậy, chạy lên trên đỉnh núi, chuẩn bị trèo đèo lội suối, chạy trốn khỏi nơi đây.

“Thảo nào nhắc nhở sống đến hừng đông mới có thể đi ra, đây rõ ràng cho thấy là nhiệm vụ tận thủ, cho dù ta không làm gì, nguy hiểm cũng sẽ tìm tới tận cửa.”

Dương Đại vừa chạy, vừa suy tư.

Ngoại trừ trừ cây còn gỗ trong tay, còn lại hắn chỉ có thể dựa vào thiên phú cấp độ SS của mình.

Hắn phải nghĩ biện pháp tìm được hồn phách, tiếp đó biến nó thành âm chúng của mình.

Vượt qua đỉnh núi, Dương Đại theo dốc núi chạy xuống dưới, cũng may địa thế của ngọn núi này cũng không phải là dốc đứng, trên đường đi hắn cũng không bị ngã sấp ngã ngựa.

Một đường chạy như điên hơn 10 phút sau, hắn thật sự không chạy nổi nữa rồi, lúc này mới dừng lại. Hắn dựa vào đằng sau một tảng đá lớn, há mồm thở dốc. Vùng núi rừng này thưa thớt, khắp núi đều là nham thạch lớn nhỏ không đồng đều, ngược lại thuận tiện cung cấp chỗ cho hắn ẩn núp.

“Cứu ta...”

Cách đó không xa bỗng nhiên truyền đến một giọng nói, làm cho Dương Đại sợ tới mức toàn thân giật mình một cái.

Không có biện pháp, không phải hấn nhất gan, mà là do hoàn cảnh dọc theo con đường này tựa như trong một bộ phim ma, đi mãi chẳng gặp được người nào, đột nhiên nghe được có người kêu lên một tiếng, ai mà không bị hù dọa chứ?

Hắn nắm chặt côn gỗ, cẩn thận tiến đến thăm dò.

Chỉ thấy ở cách đó hơn 20 mét trước một tảng nham thạch có một người đang nằm. Bởi vì ánh sáng u ám, Dương Đại không thấy rõ đối phương là nam hay là nữ.

“Cứu ta...”

Người nọ vẫn còn kêu rên, thanh âm rất suy yếu, nếu không phải xung quanh yên tĩnh, có lẽ Dương Đại đã không nghe thấy.

Có nên đi lên hay không?

Dương Đại do dự.

Hắn nghĩ đến sau lưng khả năng có dã thú đuổi theo, nếu bỏ mặc người nọ một mực kêu gọi lung tung, chắc chắn sẽ đưa tới dã thú.

Hắn cả gan tiến lên trước, hai tay nắm chặt cây côn gỗ.

Sau khi tiến đến gần, hắn mới nhìn rõ, người này là một nam tử có thân hình cường tráng, mặc quần áo giống trang phục cổ đại của Hoa Hạ. Đầu tóc y rối bời, đôi mắt xuất hiện trạng thái vận vẹo nhìn thấy mà giật mình, rõ ràng cho thấy đã bị gây chân.

“Cứu ta...”

Nam tử cường tráng run giọng nói, thanh âm nghe có vẻ còn yếu ớt hơn hồi nãy nữa.

Dương Đại trầm giọng hỏi: “Cứu như thế nào?”

Nam tử cường tráng hình như cũng sửng sốt một chút, không phản bác được.

Dương Đại cũng không hiểu y thuật, bó tay chịu trôi.

“Trước ngực ta ... trong túi... có thuốc...” Nam tử cường tráng lập tức nói.

Dương Đại trầm mặc.

Đưa tay tới có thể bị bắt lấy hay không?

Thương thế nghiêm trọng như thế dựa vào dược vật có thể cứu được sao?

Hắn so sánh thể trạng của mình với đối phương một chút, rất khó loại bỏ khả năng này.

Đây cũng không phải là trò chơi, có lẽ đối phương sẽ cảm ơn, nhưng nếu là đối phương muốn hại hắn, hắn cũng không có cơ hội làm lại.

“Ta...”

Nam tử cường tráng đang muốn tiếp tục nói chuyện, bỗng nhiên nghiêng cổ một cái, tắt thở.

Dương Đại không tin, bảo trì cảnh giác như trước, gắt gao nhìn chăm chăm y.

Đã trôi qua thêm vài phút đồng hồ, nhưng nam tử cường tráng vẫn không hề nhúc nhích, Dương Đại lấy ra côn gổ, nhẹ nhàng chọc y một chút.

Không có phản ứng.

Tiếp tục thăm dò!

Liên tục chọc mấy bộ vị khác nhau, trong đó bao gồm bộ vị yếu hại, nhưng đối phương vẫn không có động tĩnh, Dương

Đại lúc này mới tin tưởng y đã chết thật rồi.

“Xin lỗi, cho dù vừa rồi ta lấy thuốc giúp người thì cũng không kịp, người chết quá nhanh. Huống hồ ta cũng không biết người giống như ta đều đến từ Địa Cầu, hay là người bản thổ của Thâm Vực...”

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ, hấn đi đến bên cạnh nam tử cường tráng, tay phải đặt ở trên đầu của y, bắt đầu điều động luồng nhiệt quỹ dị trong cơ thể kia.

Vạn Cảnh Âm Chủ!

Thật vất vả mới gặp được một người chết, làm sao có thể không sử dụng thiên phú của mình cơ chứ!

Nam tử này có dáng người cường tráng, sau khi trở thành âm chủng của mình sẽ rất có trợ giúp.

Chỉ thấy tay phải của Dương Đại hiện ra từng sợi hắc khí, hấn mơ hồ cảm giác được lòng bàn tay của mình đụng phải cái gì, theo bản năng thu tay lại, đồng thời rút hồn phách của nam tử cường tráng ra.

Hồn phách với thân thể thoát nhìn giống nhau như đúc, chỉ là hồn phách tỏa ra lục quang nhàn nhạt, thân hình hơi mơ hồ.

Hồn phách của nam tử cường tráng bắt đầu vùng vẫy, Dương Đại cảm nhận được đầu hơi đau đớn.

Quả nhiên không đơn giản như vậy, tuy nhiên vẫn may đau đớn ở mức độ này hấn còn có thể chịu đựng được.

Rất nhanh, hồn phách của nam tử cường tráng rời khỏi thân thể, nhanh chóng chui vào giữa hai hàng lông mày của Dương Đại, biến mất không thấy gì nữa. Dương Đại đang đau đầu cũng lập tức tan biến, thay vào đó chính là một cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái khó nói lên lời. Thể lực bị hao tổn do lúc trước chạy như điên cũng nhanh chóng được khôi phục.

Loại cảm giác này...

Thật là mỹ diệu!

Dương Đại lập tức sờ soạng thi thể của nam tử cường tráng. Ở trước ngực và bên trong túi quần xuất hiện một cái túi, lại từ bên chân nam tử cường tráng nhặt lên một cây đao, bỏ lại côn gổ, nhanh chóng rời đi.

Ngay sau khi hắn rời đi chưa tới hai phút, xa xa xuất hiện vài đôi mắt xanh biếc tiến dần về phía thi thể.

...

Dương Đại một đường đi đến bên cạnh một dòng suối nhỏ, hắn ngồi bên cạnh dòng suối cách mấy mét, không dám tùy tiện tiến đến uống nước.

Hắn rút vỏ cây đao trong tay ra, ánh đao lóng lánh, ở dưới bóng đêm bên trong sơn dã lộ ra có phần rực rỡ.

Lúc trước trên đường, mặc dù hắn đã từng rút đao ra nhưng lại không quan sát cẩn thận, hiện tại lại nhìn, cây đao này quả thật khó lường, thân đao dày rộng, lưỡi đao vô cùng sắc bén.

Dương Đại bắt đầu thử nghiệm triệu hoán vị âm chúng đầu tiên của mình.

Như thế nào triệu hoán, lúc trước khi rút trướng thiên phú, hắn đã thu được ký ức tương quan.

Ở giữa mi tâm của hắn bỗng nhiên xuất hiện một cái hoa văn, một luồng hồn phách nhanh chóng từ trong hoa văn bay ra, rơi vào trước mặt Dương Đại.

Chính là nam tử cường tráng lúc trước, hình tượng thoát nhìn không có gì khác với người chết, chỉ là quanh thân hiện ra lục quang nhàn nhạt, rất giống cô hồn dã quỷ.

“Thạch Long bá kiến chủ nhân!”

Nam tử cường tráng nửa quỳ ở trước mặt Dương Đại, chắp hai tay, cung kính hành lễ nói.

Dương Đại có thể rõ ràng cảm nhận được liên hệ giữa mình cùng với Thạch Long. Chỉ cần hấn muốn, hấn có thể dùng ý niệm trong đầu làm cho Thạch Long hồn phi phách tán. Loại cảm giác này vô cùng kỳ diệu, khắp nơi trong Thâm Vực lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

Không chỉ như thế, sau khi hấp thu hồn phách của Thạch Long, hấn cảm giác khí lực của mình tăng trưởng không ít, loại cảm giác này vô cùng rõ ràng.

Chương 3: Quỷ Khốc lĩnh

Thạch Long, tán tu trong giang hồ, năm nay 36 tuổi, bởi vì nghe nói Quỷ Khốc lĩnh có bí bảo nên đặc biệt tới tìm kiếm, kết quả bị Tinh quái tập kích, bị trọng thương.

Dương Đại nghe Thạch Long tự giới thiệu xong lập tức trở nên khẩn trương.

“Tinh quái có bộ dáng gì?” Hắc vội vàng hỏi.

Thạch Long trả lời: “Tinh quái kia là một con Thụ Yêu, cách nơi này khoảng chừng ba dặm. Chủ nhân yên tâm, tu vi của Tinh quái kia không cao, lại không cách nào di động, chỉ có thể ôm cây đợi thỏ, chờ đợi con mồi tới gần.”

Dương Đại lập tức hỏi: “Ngươi là tán tu, ngươi vừa rồi lại nhắc tới tu vi, có thể giới thiệu cho ta một chút về tu tiên được không?”

Thạch Long nghi hoặc, đối phương có thủ đoạn như thế vậy mà không biết gì về tu tiên sao?

Tuy nhiên y đã là âm chúng, không cách nào phản kháng Dương Đại, chỉ có thể nói rõ chi tiết.

“Tu luyện chính là hấp thu linh khí trong thiên địa, chuyển hóa thành linh lực, từ đó làm cho mình trở nên cường đại. Người như vậy gọi là tu tiên giả, yêu như thế gọi là yêu quái. Tu vi của ta chỉ là Tụ Khí tầng một, ta biết được cảnh giới tu vi từ thấp đến cao lần lượt là Tụ Khí, Tâm Toàn, Linh Chiếu. Ta coi như là mới bước vào tu hành, nếu như tu vi của ta cao hơn một chút cũng sẽ không vì thương thế của thân thể mà chết.”

Thạch Long thở dài nói, vô cùng phiền muộn.

Dương Đại nhìn vẻ mặt của y, không khỏi suy đoán, tên này chân bị cắt đứt, không phải là bị Thụ Yêu kia ngáng chân đấy chứ.

“Thể hiện ra một ít thực lực của ngươi đi.” Dương Đại trầm ngâm nói. Hắn không có lập tức đòi Thạch Long cung cấp phương pháp tu hành, việc cấp bách trước tiên là sống đến hừng đông. Hắn muốn đi sưu tập tình báo về Thâm Vực.

Thạch Long đứng dậy, giơ tay lên cách không vò một cái, bảo đao trên mặt đất lập tức bay vào trong tay y.

Dương Đại nhìn thấy thủ đoạn như vậy hai mắt sáng lên.

Đây là đại năng Tụ Khí cảnh sao?

Vù vù!

Thạch Long lấy đao, đi đến bên cạnh dòng suối nhỏ, bắt đầu đùa nghịch đao pháp. Một bộ đao pháp mãnh liệt mà trôi chảy được thi triển ra. Cách xa nhau mấy mét mà Dương Đại cũng có thể cảm nhận được lưỡi đao tạo thành kinh phong.

Dương Đại lập tức gia tăng cảm giác an toàn.

Đợi Thạch Long thi triển xong đao pháp, hắn tiến lên thử chạm vào.

Sau một phen giày vò, Dương Đại đã nắm rõ năng lực của âm chúng.

Lúc âm chúng phát động công kích, hồn thể sẽ biến thành thực thể, nhưng chỉ cần không tiến công thì vẫn là hồn thể, không cách nào chạm đến, cũng giống như là hình chiếu. Dương Đại vươn tay về phía hồn thể, lập tức xuyên thẳng qua.

Rất bá đạo!

Tuy nhiên lúc ngưng tụ thành thực thể cũng có khả năng khiến cho Thạch Long bị đánh bại. Tuy rằng âm chúnq không sợ đau, hồn thể có thể tự chủ khôi phục, lưỡi đao đâm thủng hồn thể cũng có thể giống như một người bình thường không bị làm sao, vài giây đồng hồ sau là có thể khôi phục. Thế nhưng nếu như bị đánh đến mức bị nghiền nát thì sao?

Dương Đại không dám thử nghiệm tình trạng lúc Thạch Long thực thể hóa bị đánh thành phần vụn. Dẫu sao hắn cũng chỉ có một âm chúnq như vậy, mà bây giờ hắn cũng không có thực lực làm được chuyện này.

Đáng nhắc tới chính là, Dương Đại phát hiện mình triệu hoán Thạch Long cũng không phải trả bất kỳ đại giới gì, không hồ là thiên phú cấp độ SS.

Hắn quyết định để cho Thạch Long một mực ở bên cạnh mình, để tránh trường hợp hắn bị tập kích.

Dương Đại bảo Thạch Long giới thiệu về Quỷ Khốc lĩnh, từ đó suy nghĩ xem làm như thế nào để sống đến hừng đông.

“Quỷ Khốc lĩnh là một trong những tiểu tuyệt địa của vương triều Đại Hạ, phạm nhân bị cấm tiến vào, liên miên trải dài tám trăm dặm, quỷ khí tràn ngập, rất dễ dàng bị lạc phương hướng. Nghe nói nơi đây có Quỷ Vương 1000 năm tuổi ẩn nấp. Ngàn năm qua, nơi đây đánh bại không ít tu tiên giả, lưu lại pháp khí và linh đan diệu dược nhiều vô số kể. Ta cũng là lần đầu tiên tới đây, vẫn còn đang trong quá trình tìm tòi thăm dò Quỷ Khốc lĩnh. Nơi chúng ta đang đứng được coi như là phía bên ngoài của Quỷ Khốc lĩnh.”

Thạch Long nói đến nơi này, bỗng nhiên muốn nói lại thôi.

Dương Đại hỏi: “Muốn nói cái gì cứ nói đi.”

Thạch Long hít sâu một hơi, nói: “Quỷ Khốc lĩnh chính là địa phương thí luyện do tông môn chính đạo của vương triều

Đại Hạ tuyển chọn, chuyên chuẩn bị cho tán tu. Còn hai ngày nữa Quỷ Khốc lĩnh sẽ đóng lại, thủ đoạn của ngài tựa hồ là quỷ tu, ở vương triều Đại Hạ, chính ma bất lương lập. Quỷ tu bị cho rằng là ma đạo, chờ thí luyện sau khi kết thúc, một khi gặp phải bọn họ, ngài chắc chắn sẽ bị tru sát.”

Y âm thâm kinh hãi, chính mình rõ ràng bị đối phương hút hồn, lại không nhìn được phải cân nhắc cho đối phương.

Loại bản năng này thật là đáng sợ.

« Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc ‘Lộ Lộ A’ thu được thiên phú cấp độ A »

Bỏ qua một đoạn nhắc nhở hiện lên trước mắt, Dương Đại nhíu mày, suy nghĩ một chút hỏi: “Nếu ta không thể hiện ra thủ đoạn hút hồn, lại giấu kỹ người đi, người có thể nhìn ra được ta là quỷ tu sao?”

“Không thể, nhưng ta không xác định những tu sĩ Tâm Toàn cảnh kia có thể phát giác được sự hiện hữu của ta hay không.”

“Đây đúng là một vấn đề.”

Dương Đại cũng không thể cứ thả Thạch Long như vậy, dẫu sao hắn còn cần Thạch Long bảo vệ để sống đến hùng đông.

“Người trước tiên giới thiệu cho ta về cái túi của người đi.”
Dương Đại lấy ra di vật của Thạch Long.

Khóe miệng của Thạch Long co lại.

Mở túi ra, bên trong có hai cái bình nhỏ, còn có một chút tiền bạc vụn vặt, một lá bùa màu vàng vẽ phù văn quỷ dị.

“Bình này là Hồi Xuân đan, có thể nhanh chóng cầm máu, trợ giúp miệng vết thương khép lại, thậm chí ngay cả gãy xương cũng có thể liền lại. Còn lọ này thì là Hóa Tạng đan,

thoạt nhìn rất giống với Hồi Xuân đan nhưng thực ra là độc dược. Sau khi sử dụng, trong vòng một nén nhang, lực phủ ngũ tạng sẽ hóa thành máu loãng, chết bất đắc kỳ tử. Về phần lá bùa kia, chính là Xích Viêm Chú, rót linh lực vào, lá bùa sẽ bắn ra xích viêm về phía đối diện, uy lực rất mạnh, ta tiêu hết hầu bao mới đổi được, có uy năng của Tụ Khí tăng năm.”

Thạch Long đặc ý giới thiệu, nghe thấy vậy Dương Đại không dám đụng vào Hóa Tạng đan.

Hắn tò mò hỏi: “Có bùa chú cường đại như thế, tại sao ngươi không tiêu diệt Tinh quái kia?”

Thạch Long lúng túng nói: “Ta lúc đó bị tập kích, bị một kích làm bị thương nặng. Mà Tinh quái kia không thể động, ta lập tức muốn trốn đi, hà tất lãng phí bùa chú. Huống hồ ta bị thương nặng nên cũng cần bùa chú bảo hộ, chỉ là không ngờ dây leo kia lại có độc, tăng nặng thương thế của ta, khiến cho linh lực của ta tán loạn, cuối cùng tươi sống bị độc chết...”

Dương Đại âm thầm ghi nhớ, sau này gặp phải hoa cỏ cây cối cũng phải cẩn thận.

Hiện tại, Xích Viêm Chú chính là lá bài tẩy của hắn, mặc dù hắn không có linh lực, nhưng Thạch Long có thể thi triển.

Hai người lại nói chuyện trong chốc lát rồi bắt đầu đi tiếp.

Dương Đại muốn tìm thêm những thi thể khác để hút hồn nên để cho Thạch Long dẫn đường tìm kiếm.

Dương Đại phát hiện mình đi ở bên cạnh Thạch Long, gió lạnh vù vù rét run, sau này nhiều âm chúng hơn nữa liệu hắn có thể bị lạnh chết hay không?

Tuy nhiên hiện tại hắn cũng không dám cách Thạch Long quá xa.

Đã có Thạch Long, Dương Đại không còn khẩn trương như trước. Sau khi trả lại bảo đao cho Thạch Long, chính mình lại nhặt được một cây côn gỗ, thuận tiện phòng thân.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua.

Một giờ sau.

Thạch Long dẫn Dương Đại đi đến trước một cỗ thi thể. Đây là một ông lão, quần áo tả tơi, toàn thân máu thịt mơ hồ, ngay cả mặt đều bị găm một nửa, nhìn thấy vậy Dương Đại muốn nôn mửa.

“Trước khi tiến vào Quỷ Khốc lĩnh, ta ở gần thị trấn đã từng gặp ông lão này, nghe nói tu vi là Tụ Khí tầng ba, cũng muốn mượn tuyệt địa thí luyện này tìm được một tông môn, không ngờ bị chết thảm như vậy.” Thạch Long cảm khái nói. Y cũng đã chết, gặp lại cố nhân vậy mà cũng đã thành người chết.

Dương Đại không cách nào xác định được hồn phách của đối phương còn trong người hay không. Dựa theo truyền thuyết của Hạ Quốc, người đã chết có thuyết pháp về đầu bảy. Sau khi chết, đến ngày thứ bảy hồn phách sẽ về nhà. Nói cách khác, trong vòng bảy ngày, hồn phách không tiêu tan, vẫn còn ở nhân gian.

Hắn cố nén sự chán ghét, thò tay đặt lên trên trán lão đầu.

Nhưng mà, hắn căn bản không cảm giác được hồn phách.

Hắn không thể không từ bỏ.

Hắn để cho Thạch Long lật thi thể, lấy ra một túi trữ vật, ngược lại là có phần vui mừng.

Dựa theo Thạch Long nói đến, túi trữ vật cực kỳ trân quý, ngay cả hắn đều không có. Nếu muốn sử dụng túi trữ vật cần phải tu luyện ra linh lực mới có khả năng mở ra.

Dương Đại để cho Thạch Long kiểm tra, phát hiện bên trong có 3 bình Hồi Xuân đan, một lọ Tụ Khí đan, bảy viên linh thạch.

Tụ Khí đan dùng cho tu tiên giả Tụ Khí cảnh tu luyện, đẩy nhanh tốc độ tu hành. Linh thạch cũng có tác dụng giống như vậy, tuy nhiên lấy linh thạch để trực tiếp tu luyện thì vô cùng lãng phí, thích hợp dùng để luyện chế pháp bảo hoặc trận pháp hơn. Cho nên ở giới tu hành, linh thạch chính là tiền thông dụng.

Không tệ không tệ, thu hoạch rất lớn!

Dương Đại trong lòng thoả mãn, bắt đầu nghiên lục soát thi thể.

Thạch Long tiếp tục dẫn đường.

Tiếp đến gặp phải hai cỗ thi thể đồng dạng bị găm vô cùng thâm, đều không có hồn phách, Thạch Long không có sờ được túi trữ vật nào nữa, túi tiền của hai người này đều là trống không, cũng may Dương Đại nhặt được một thanh trường kiếm, thay thế côn gậy trong tay.

Dương Đại bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, vừa đi, vừa nói: “Theo người chứng kiến, ba người vừa rồi kia là bị dã thú tập kích hay là đã gặp phải Tinh quái?”

Chương 4: Tám vị âm chúng

“Tù thương thể xem ra rất có thể là do dã thú. Vùng này có rất nhiều dã thú, đều lấy Tinh quái là Vương. Tuy nhiên thời gian bọn họ tử vong cũng không dài, nhưng không có hồn phách, chỉ sợ là đã gặp phải Tinh quái. Quỷ Khốc lĩnh sở dĩ được xưng là Quỷ Khốc lĩnh, là vì ở nơi đây, quỷ hồn cũng khó có thể sinh tồn.”

Thạch Long trả lời, sắc mặt ngưng trọng.

Hiện tại y chính là hồn phách, sẽ không hấp dẫn những Tinh quái phê hồn kia đâu chứ?

Trong lòng Dương Đại máy động, loại Tinh quái này chẳng phải chuyên khắc chế Vạn Cảnh Âm Chủ như hắn hay sao?

Âm chúng của hắn cường đại còn dễ nói, nếu không đủ mạnh thì chính là đưa đồ ăn.

“Rời đi trước đi. Về phần thi thể, có thể gặp được thì là chuyện tốt, không gặp được cũng không bắt buộc.”

Dương Đại phân phó nói. Thạch Long gật đầu, y cũng sợ hãi bị phê hồn.

Một người một hồn, gia tăng tốc độ.

3-4 giờ sau, hai người tới một chỗ giữa sườn núi nghỉ ngơi.

Trong khoảng thời gian này, trước mắt hắn lại hiện lên năm cái thông báo, đều là thông báo về việc thu được thiên phú cấp độ A. Xem ra thiên phú dưới cấp độ A sẽ không kích phát nhắc nhở. Về phần cấp độ S, tạm thời không tiếp tục gặp lại, cấp độ SS lại càng khỏi phải nói.

Dương Đại chính là dùng trọng sinh đổi lấy thiên phú, làm sao có thể có nhiều người tùy tiện thu được như vậy.

“Có biện pháp nào vượt qua những tông môn chính đạo kia để rời khỏi Quỷ Khốc lĩnh không?” Dương Đại vừa nhìn ra bốn phương tám hướng, vừa nói.

Gặp phải thi thể đều không có hồn phách khiến cho hắn càng ngày càng bất an, quyết định không đi tìm thi thể nữa.

Thạch Long trầm ngâm nói: “Rất khó, biên giới của Quỷ Khốc lĩnh có quỷ vụ bao phủ, người sống tiến vào máu thịt tan ra, chỉ còn bạch cốt rơi lả tả trên đất. Quỷ vụ chỉ có bốn cái lỗ hổng, đều có tu sĩ chính đạo canh gác, trừ phi người nguyện ý đợi ở nơi đây ba ngày, lần thí luyện này còn có ba ngày nữa sẽ kết thúc. Sau khi kết thúc, các tông môn chắc chắn sẽ rời đi, tán tu không kịp thời đi đến coi như là không có tiên duyên.”

Ba ngày...

Dương Đại nhú mày.

Trước sông đến hừng đông lại nhìn tiếp. Hắn lựa chọn tin tưởng Thạch Long, vạn nhất chính mình thật sự bị tông môn chính đạo nhận định là quỷ tu rồi tru sát ngay tại chỗ, vậy coi như...

Hắn nghĩ đến lời nói của lão sư có biệt danh ‘giấy nhấn tin’, ở bên trong Thâm Vực không nên tin bất luận kẻ nào.

Thâm Vực đã tiến hành vài năm, những người chơi già dặn kinh nghiệm kia tất nhiên từng tiếp xúc qua tông môn chính đạo, nhưng vẫn lưu lại cảnh cáo như vậy, đủ để thấy tông môn chính đạo của Thâm Vực cũng không phải chính nghĩa như trong những bộ phim truyền hình kia.

Dương Đại hỏi: “Cách hừng đông còn bao lâu?”

“Còn có hai canh giờ.”

Thạch Long cân nhắc nói.

Chính là bốn giờ...

Thật khó chịu.

Đúng lúc này, Dương Đại bỗng nhiên nhìn thấy một đám người đi ra khỏi rừng cây dưới chân núi, hắn lập tức ngồi xổm xuống, thấp giọng nói: “Thạch Long, ẩn núp đi.”

Thạch Long vừa nghe thấy vậy, nhanh chóng chui vào trong cơ thể hắn.

Dương Đại lập tức toàn thân lạnh buốt. Hắn có thể cảm giác được Thạch Long tồn tại, cũng không bị hắn thu vào không gian Vạn Cảnh Âm Chủ trong linh hồn mà ở lại trong cơ thể hắn.

Tay phải của Dương Đại cầm kiếm, tay trái lấy đao, trốn đến đằng sau tảng đá lớn ở bên cạnh.

Đồng nam thạch này có rất nhiều, khắp núi khắp đồng, rất dễ dàng giấu người.

Rất nhanh, đám người kia lên núi, tổng cộng có bảy người, năm nam hai nữ.

Nhìn y phục của bọn họ, rõ ràng cho thấy cũng là người hiện đại ở Địa Cầu.

Dương Đại không đi ra ngoài mà tiếp tục ẩn núp.

Một cô gái trẻ tuổi buộc tóc thành hai bím đuôi ngựa khom người, vừa thở, vừa nói: “Đồng học, nếu không thì thôi đi, tìm một chỗ trốn tạm, chờ hừng đông hãy đi tiếp.”

Đi tuốt ở đằng trước là một gã nam tử mặc trang phục bình thường, thể hình to lớn, một đầu tóc ngắn. Ở dưới hoàn cảnh như vậy, y có thể mang cho người bình thường cảm giác cực kỳ an toàn.

Nam tử đầu đỉnh quay đầu, nghiêm túc nói: “Ngày đầu tiên ở Thâm Vực rất trọng yếu, nhìn như nguy hiểm, nhưng thực sự có khả năng thu được cơ duyên. Chúng ta không thể lãng phí thời gian được. Chúng ta có nhiều người như vậy, bằng vào thiên phú cấp độ B của ta dẫn theo các người, có đủ tư cách thăm dò cái mảnh địa đồ này! Cho dù sống sót trở thành thí luyện giả, sau này cũng phải tham dự nhiệm vụ thực tế, không thể nào an toàn ẩn lui mãi. Đừng quên, trong hiện thực chính là tận thế!”

“Chúng ta tuy rằng đến từ nhiều nơi khác nhau, nhưng chúng ta đều là người trẻ tuổi, người trẻ tuổi phải có gan lớn. Bảy người trẻ tuổi cùng nhau hành động, sợ cái gì?”

“Chỉ cần lá gan của chúng ta đủ lớn, dựa vào cái gì không thể thành công? Sợ, liền thua! Hơn nữa thua cả một đời! Các người muốn uất ức cả một đời, chờ đến lúc nguy hiểm phủ xuống, chỉ có thể như con chó xin người khác giúp các người hay sao?”

Lời của y nhận được những người khác đồng ý, nhao nhao lên tiếng khích lệ nữ hài tóc song đuôi ngựa.

Nữ hài tóc song đuôi ngựa nghiêng răng, không còn oán hận nữa, tiếp tục tiến lên.

Một nhóm bảy người rất nhanh đã phóng qua đỉnh núi, tan biến ở trong tầm mắt của Dương Đại.

“Cấp độ B đã dám kiêu ngạo như vậy?”

Dương Đại nhú mày, hẳn có thiên phú cấp độ SS lận, có nên to gan hơn một chút hay không?

Được rồi.

Không cần thiết.

Dương Đại đuổi Thạch Long từ trong cơ thể ra ngoài, một người một hồn tiếp tục nghỉ ngơi.

Một giờ sau bọn họ mới lên đường.

Dương Đại dọc theo phương hướng bảy người kia tiến về phía trước, coi như để cho bọn họ giúp mình dẹp tan chướng ngại. Tốc độ của bọn hắn không nhanh, sợ đuổi kịp bảy người kia.

Hai giờ sau.

Dương Đại dừng bước.

Hắn sững sờ tại chỗ, theo bản năng lui về phía sau một bước. Thạch Long lấy đao ra lập tức ngăn ở trước người hắn.

Trong vùng núi phía trước có bảy cỗ thi thể, chính là bảy người lúc trước kia. Tử trạng của mỗi người đều cực thảm, nhất là nam tử đầu đỉnh kia, đầu bị nện nát một nửa, trông cực kỳ dọa người.

Lòng ngực của nữ hài tóc song đuôi ngựa kia bị khoét rỗng, xương cốt cũng xuất hiện.

Thạch Long chỉ một đồng dấu chân trên mặt đất, nói: “Người hành hung đã rời đi, xem bộ dáng là người chứ không phải là Tinh quái, bởi vì gần đó không có yêu khí. Vết máu ở miệng vết thương của bọn họ đã có xu thế ngưng kết, đối phương có lẽ đã rời khỏi một đoạn thời gian. Gần đó không có pháp khí hoặc là pháp thuật tạo thành dấu vết, đối phương hẳn là dựa vào võ công của thể tục thành công đánh chết những người này.”

Nhìn theo phương hướng ngón tay y chỉ nhìn lại, Dương Đại nhìn thấy một đồng dấu chân tiến vào trong rừng cây cách đó không xa. Trong đêm tối sở dĩ có thể nhìn thấy là vì vùng này trồng trái, ánh trăng sáng ngời, mà dấu chân kia hằn xuống rất sâu, tựa như từng cái hố.

Dương Đại phân phó nói: “Người đi kiểm tra bọn họ một chút.”

Bên trong đầu hắn sinh ra một cái suy nghĩ can đảm.

Hồn phách của thí luyện giả có thể hấp thu hay không?

Chỉ là hấp thu hồn phách của thí luyện giả, thì có thể bị thế giới thực tế ngộ nhận là do hắn gây nên hay không?

Không quản được nhiều như vậy, số lượng âm chúng càng nhiều, hắn càng an toàn hơn.

Rất nhanh, Thạch Long trở về, báo cho hắn biết bảy người này đã chết, chỉ là hắn không phán đoán được hồn phách của bảy người còn ở đó hay không.

Dương Đại hít sâu một hơi, đi ra phía trước, bắt đầu hút hồn, trước tiên bắt đầu từ thi thể hoàn chỉnh nhất.

Chưa tới năm giây, một hồn phách bị hắn hút vào giữa mi tâm. Hắn không hề cảm nhận được bất kỳ chút đau khổ nào, có lẽ cũng là bởi vì những người này chỉ là người bình thường, thực lực quá yếu.

Một phút đồng hồ sau, Dương Đại cùng với Thạch Long trở lại phương hướng lúc trước chạy trốn.

Hắn cố nén vui mừng.

Bảy người đều có hồn phách!

Số lượng âm chúng của hắn thoáng cái đạt tới tám vị, tuy rằng bảy người kia cũng chỉ là người bình thường, nhưng đầu gì nhiều người thì sức mạnh lớn. Sau khi trở thành âm chúng, sức chiến đấu có lẽ càng mạnh hơn, bởi vì bọn họ đã chết, không bị đau đớn về mặt thân thể hay khiếp đảm trong lòng kiềm chế thực lực.

Sau khi hấp thu bảy hồn phách, Dương Đại rõ ràng cảm giác toàn thân tràn đầy sức mạnh, thể lực lại khôi phục.

Thạch Long đi theo bên cạnh Dương Đại, trong lòng cảm khái muôn phần.

Rõ ràng không có linh lực lại có thể nhẹ nhõm hút hồn, không thể tưởng tượng nổi!

Phải biết rằng tu sĩ Tụ Khí cảnh đều không thể hút hồn!

Một đường đi về phía trước hai dặm, Dương Đại mới trầm tĩnh lại.

Đúng lúc này.

HUU...U...U ——

Một tiếng xé gió truyền đến, Dương Đại còn không kịp quay đầu, ngay sau đó chợt nghe thấy ‘đinh’ một tiếng, Thạch Long vung đao đánh rơi một thanh phi tiêu.

“Ồ? Hồn thể. Không ngờ tiểu tử ngươi vậy mà là quý tu, có chút ý tứ! Vậy ta càng phải giết ngươi!”

Một tiếng cười khẽ âm lãnh truyền đến, Dương Đại quay đầu nhìn lại. Một bóng người tựa như ác quỷ đang tiến đến gần, thân gầy khoác áo đen, thân hình tương đối thấp, thân thể còng xuống, di chuyển rất nhanh giữa đồng nham thạch, giống như quỷ mị.

Chương 5: Kết thúc thí luyện

Dương Đại quay người, nhìn qua bóng đen đang nhanh chóng tiến lại gần kia, khiến hắn sợ tới mức lập tức triệu hoán bảy vị âm chúng vừa hấp thu khi nãy.

Bảy người nam tử đầu đỉnh và nữ hài tóc song đuôi ngựa nhanh chóng bay ra từ giữa mi tâm của hắn, rơi xuống xung quanh hắn. Tất cả đều tương tự như Thạch Long, thân hình như hư ảnh, tản ra màu xanh quý dị nhàn nhạt, nhìn qua tựa như quỷ hồn.

Thạch Long giơ thanh đao đặt ngang trước mặt, gương mặt lạnh lẽo nhìn về phía trước, lạnh giọng nói: “Ta tưởng là ai mà ra tay tàn nhẫn như thế, thì ra là ngươi. Trình Nga Quỷ, ngươi không phải muốn gia nhập tông môn chính đạo sao, tại sao lại làm sự tình tàn nhẫn như thế?”

Người được xưng là Trình Nga Quỷ dừng lại. Khoảng cách rất gần, nhờ ánh trăng, Dương Đại miễn cưỡng có thể thấy rõ bộ dáng của đối phương. Đó là một lão già, tóc tai thưa thớt, gầy như que củi, phối hợp với cái mũi ưng đặc biệt rõ ràng, tựa như một con kền kền thành tinh.

Trình Nga Quỷ nhìn Thạch Long, kinh ngạc nói: “Ngươi... ngươi tên là Thạch Long đúng không? Lúc trước ta đã từng gặp ngươi ở trong Tầm Tiên tiểu trấn, tại sao ngươi lại chết rồi hả?”

Sắc mặt của Thạch Long khó coi, nói khẽ: “Ta mặc dù chết, nhưng bây giờ ta đây không sợ chết. Ta khuyên ngươi rời khỏi đây đi, nếu không ta cũng cho ngươi chết cùng!”

Sau khi trở thành âm chúng, Thạch Long cũng cảm giác được Dương Đại có thể nắm quyền khống chế sinh tử của mình. Một khi Dương Đại chết rồi, y cũng phải hồn phi phách tán, cho nên y nhất định phải toàn lực bảo hộ Dương Đại.

Sát ý của Trình Nga Quý thật sự là quá rõ ràng, trong lòng Thạch Long vẫn là rất khẩn trương.

Đối mặt với uy hiếp của Thạch Long, Trình Nga Quý lâm vào trong trầm mặc.

Dương Đại chú ý tới bảy vị âm chúng ở xung quanh đang run lẩy bẩy, trên mặt mỗi người đều tràn ngập vẻ hoảng sợ.

Hắn trầm giọng nói: “Bảy người các ngươi đã chết rồi, hiện tại chỉ còn lại hồn phách, các ngươi sợ cái gì? Trên thế giới còn có thứ nào đáng sợ hơn so với các ngươi sao?”

Nghe vậy, bảy vị âm chúng không khỏi bừng tỉnh, tất cả đều bừng tỉnh đại ngộ.

Nam tử đầu đinh cầm đầu nhìn chăm chăm Trình Nga Quý, giận dữ hét: “Cầu vật, ngươi dám giết chúng ta, vậy ngươi cũng chuẩn bị chết đi! Các huynh đệ, tuy rằng lúc trước chúng ta liên thủ thất bại, nhưng hiện tại chưa hẳn không thể thành công. Người sống cả đời, không chung màn thầu, tranh giành khẩu khí, chết cũng giống vậy!”

Dương Đại im lặng, tên này làm sao động một tí lại đánh máu gà vậy?

“Bà mẹ ngươi, ngươi cho lão tử chịu đau khổ, lão tử muốn hoàn trả lại gấp mười lần!”

“Đúng, nhất định phải để cho gã cũng chết đi!”

“Nếu như chúng ta đều chết rồi thì còn sợ cái gì, chúng ta liên thủ đối phó gã đi!”

“Không ngờ người đã chết thật sự có hồn phách, rất tốt, lão già chết tiết, người xong rồi!”

Sáu vị âm chúng khác lập tức chửi rửa, Trình Nga Quỷ nghe thấy vậy thì nhú mày.

Trình Nga Quỷ chú ý đến trên người Dương Đại, nếu như có thể hàng phục tiểu tử này, tám quỷ hồn này tất nhiên sẽ tản đi, thế nhưng tiểu tử này được bao quanh, không dễ động thủ a.

Dương Đại bỗng nhiên hạ lệnh: “Thạch Long, người lên trước giết gã đi, những người khác chờ đợi ta ra lệnh!”

Vừa dứt lời, Thạch Long chợt phóng tới Trình Nga Quỷ, bảy vị âm chúng khác lập tức bày trận sẵn sàng đón quân địch.

Nam tử đầu đinh liếc Dương Đại một cái, âm thầm nghi hoặc: “Hắn ăn mặc cũng giống như người địa cầu, tại sao có thể hấp thu hồn phách của chúng ta? Chẳng lẽ hắn là người chơi già dặn kinh nghiệm?”

Một chút thí luyện giả ưa thích gọi những thí luyện giả khác là người chơi, chỉ vì Thâm Vực rất giống trò chơi, chỉ là cái trò chơi này vô cùng chân thật.

Tuy rằng nghi ngờ, nhưng nam tử đầu đinh theo bản năng đối với những lời của Dương Đại nói gì nghe nấy, lực chú ý không của Vạn Cảnh Âm Chủ để cho y không cách nào đi chất vấn Dương Đại.

Thạch Long quần đấu với Trình Nga Quỷ, một hồn với một người có thân thủ nhanh nhẹn, Trình Nga Quỷ cầm trong tay hai thanh đoản đao, chiến đấu với Thạch Long đến mức người tới ta đi. Thấy vậy Dương Đại và bảy vị âm chúng không dám nháy mắt, không dám thở.

Thật ác độc, thật nhanh, thật hung hăng!

So với đánh nhau trong phim ảnh còn hung ác hơn nhiều, thân thủ của bọn họ đã siêu việt nhận thức của Dương Đại đối với nhân loại.

Tương đương với nhân sĩ võ lâm trong tiểu thuyết võ hiệp, tăng thêm tổng hợp chiến đấu từng quyền đến thịt.

Tốc độ của Trình Nga Quý rõ ràng nhanh hơn, nhưng công kích của gã rơi trên người Thạch Long cũng không tạo thành ảnh hưởng.

Âm chúng ở trong quá trình tiến công lại thực thể hóa, nhưng bọn họ không có cảm giác đau, mặc dù bị tháo thành tám khối nhưng chỉ cần Dương Đại vẫn còn thì vẫn có thể phục sinh.

Muốn diệt âm chúng, ngoại trừ dùng pháp thuật mà Dương Đại tạm thời không nghĩ ra, thì phải lướt qua được đám âm chúng mới giết được hẳn.

Tu vi của Trình Nga Quý cũng không cao hơn Thạch Long quá nhiều, cho nên song phương lâm vào trong tình thế giằng co.

Đột nhiên!

Trình Nga Quý nhảy về sau một cái, trong tay phải xuất hiện một lá bùa, phóng về phía Thạch Long. Lá bùa bắn ra tia sáng khác thường, tựa như bị đốt lên, một chùm liệt diễm lập tức từ bên trong lá bùa lao ra, tựa như hỏa pháo, tốc độ cực nhanh.

Thạch Long kinh hãi, theo bản năng vung đao chém ra, liệt diễm nổ tung, nhanh chóng lượn lờ ở trên người Thạch Long.

Thạch Long bản năng muốn dập tắt ngọn lửa trên người, ngay sau đó, y sửng sốt, trên mặt chậm rãi lộ ra nụ cười dữ tợn. Y không cảm giác được đau đớn khi bị hỏa thiêu.

Bên ngoài thân y đúng là bị đốt cháy, nhưng thiêu rụi cần cả một quá trình, cho dù là một người sống cũng không thể nào một giây bị đốt thành tro tàn.

Thạch Long lần nữa đánh về phía Trình Nga Quý.

Trình Nga Quý kinh hãi, quay người bỏ chạy.

“Xú tiểu tử, tiếp đến chúng ta hãy so tay thật tốt một chút, nhìn xem ai có thể còn sống rời khỏi Quỷ Khốc lĩnh, còn có thời gian ba ngày, hãy đợi đấy!”

Không thể không nói, tên này thật sự rất nhanh, vô luận là miệng hay là chân, đều rất nhanh.

“Giặc cùng đường chó đuôi theo!” Dương Đại vội vàng hô.

Thạch Long lập tức dừng lại.

Dương Đại sau khi nhìn thấy Trình Nga Quý biến mất ở phía xa trong rừng cây, mới thở dài một hơi.

Hắn lập tức nói với Thạch Long: “Chui vào trong đất bùn, rất nhanh hỏa diễm sẽ bị dập tắt.”

Thạch Long nghe theo, chui vào trong đất bùn.

Vài giây sau, Thạch Long từ trong đất nhảy ra, ngọn lửa trên người tan biến, hồn thể của y bắt đầu chậm rãi khôi phục.

Dương Đại phần khởi.

Âm chúng quá mạnh mẽ, đây là sự lợi hại của thiên phú cấp độ SS sao?

Sự cường đại của Vạn Cảnh Âm Chủ không phải là lập tức phản hồi cho người có thiên phú, mà được quyết định bởi âm chúng. Nói cách khác, thiên phú này khả năng có hạn mức cao nhất cũng cực lớn, không thể hạn định.

Nếu Dương Đại không đụng phải Thạch Long mà đụng phải Trình Nga Quý trước, thì Dương Đại hẳn phải chết không

thể nghỉ ngơi.

Dương Đại xoay người nói: “Rời khỏi nơi đây trước đi, tìm một chỗ tĩnh dưỡng đã.”

Tám vị âm chúng theo sát phía sau, bọn họ tách ra bảo hộ Dương Đại.

Dương Đại cảm thấy nhẹ nhõm trước đó chưa từng có, nhìn âm chúng xung quanh cùng với lơ lửng lên đỉnh đầu, hẳn cảm thấy chính mình ổn.

Sống đến hùng đông không có vấn đề!

Một khắc đồng hồ sau, một đoàn người đi đến nghỉ ngơi bên cạnh một dòng sông nhỏ.

Dương Đại bắt đầu giao lưu với bảy vị âm chúng.

Sau khi trở thành âm chúng, tâm trạng của bảy vị thí luyện giả chuyển biến cực nhanh, rõ ràng cho thấy lực ảnh hưởng của Vạn Cảnh Âm Chủ.

Bọn họ đều là học sinh cấp ba đến từ các nơi trên cả nước, trước khi vào Thâm Vực cũng không quen biết nhau, ngoại trừ nam tử đầu đỉnh, những người khác đều là thiên phú cấp độ D.

Nam tử đầu đỉnh tên là Liễu Tuấn Kiệt, thức tỉnh chính là thiên phú cấp độ B, ngộ tính kiếm đạo, đối với kiếm pháp có ngộ tính siêu việt người thường. Đáng tiếc, Liễu Tuấn Kiệt còn chưa sờ đến kiếm, người đã không còn.

“Các ngươi đã chết rồi, nếu như có thể trở lại thực tế, khẳng định cũng không thể lại trở về tiếp xúc với người nhà. Sau khi trở thành âm chúng, các ngươi không cách nào chiếm cứ thân thể người sống, lấy hình thái hồn phách đi tiếp xúc người nhà sẽ chỉ làm tăng thêm bi thương. Sau này hãy ở bên cạnh ta đi, mai sau nếu như ta phát đạt, có năng lực, ta cũng sẽ tận lực hồi báo một chút người nhà của các ngươi.”

Dương Đại trầm ngâm nói, lời của hắn để cho bảy vị âm chúng bắn ra ánh mắt cảm kích.

Bọn họ đã tiếp nhận sự thật là bản thân đã tử vong.

Hơn nữa bọn họ cũng không cách nào phản bác quyết định của Dương Đại.

Thật ra Dương Đại có thể không cần đưa ra lời hứa hẹn, nhưng vẫn hứa với bọn họ, ít nhất để cho trong lòng bảy vị âm chúng có một chút an ủi, trấn an bọn họ.

Thạch Long lại hiếu kỳ, mấy người bọn họ nói đến thực tế là nơi nào?

Thời gian trong lúc bọn họ nói chuyện phiếm không ngừng trôi qua.

Trời dần dần sáng.

Ngay khi những tia nắng mặt trời đầu tiên rọi xuống Quỷ Khốc lĩnh, chiếu lên trên người Dương Đại, trước mắt hắn hiện ra một hàng chữ:

« Thí luyện ở Thâm Vực kết thúc, phải chăng rời khỏi Thâm Vực? »

Dương Đại phát hiện đám âm chúng bị ánh mặt trời chiếu sáng đều không cảm thấy khó chịu gì, xem ra âm chúng không phải là quỷ hồn như hắn vẫn biết.

Hắn lập tức thu tám vị âm chúng vào mi tâm, bọn họ ở bên trong không gian Vạn Cảnh Âm Chủ, tiếp đó lặng lẽ lựa chọn rời khỏi.

Hắn vừa biến mất không lâu, Trình Nga Quỷ tìm được đến nơi đây, cau mày nói: “Kỳ quái, làm sao lại đột nhiên biến mất rồi, chẳng lẽ là dị nhân thiên ngoại?”

“Hừ, là dị nhân thiên ngoại thì như thế nào? Chỉ cần vẫn còn ở Quỷ Khốc lĩnh, các ngươi đều phải trở thành quý nô của lão phu!”

Chương 6: Kiểm tra thiên phú

Sau khi lựa chọn rời khỏi Thâm Vực, trước mắt Dương Đại tối sầm, theo đó cảm giác trời đất quay cuồng.

Cũng tương tự như lúc mới vừa tiến nhập Thâm Vực, hắn đột nhiên cảm giác hai chân rơi xuống đất, còn chưa mở mắt, bên tai đã truyền đến thanh âm huyền ảo.

Hắn mở to mắt, lọt vào trong tầm mắt là phòng học của trường cấp 3, xung quanh tất cả đều là người. Ngoại trừ học sinh còn có gia trưởng, phần lớn đều đang ôm lấy nhau, vui đến phát khóc, cũng có không ít gia trưởng đứng ở biên giới của phòng học, chờ đợi trong nỗi lòng lo lắng không yên.

Dương Đại không khỏi có cảm giác phảng phất như cách một thế hệ.

“Dương Đại!”

Một giọng nói cắt ngang suy nghĩ của hắn, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cha mẹ của hắn từ trong đám người đi ra, nhanh chóng vọt tới trước mặt hắn.

“Tiểu Đại, người như thế nào rồi?”

“Không tệ không tệ, rất giống lão tử của ngươi, quả nhiên sống sót.”

Nhìn phụ mẫu rõ ràng trẻ tuổi hơn không ít so với trước khi trọng sinh, trong lòng Dương Đại cảm thấy ấm áp. Sau khi trọng sinh, lần đầu tiên có cảm giác như thực sự còn sống.

“Trước tiên đừng rời khỏi, sau năm phút đồng hồ nữa, các người hãy tập hợp lại để khảo sát thiên phú của các người.”

‘Giấy Nhấn Tin’, cũng chính là Tào lão sư cười nói với Dương Đại, chỉ là nụ cười của lão có chút miễn cưỡng, bởi vì cái lớp này mới trở về chưa tới một nửa người.

Thời gian thí luyện kết thúc là thống nhất cho nên vẫn có học sinh lục tục trở về, nhưng trong vòng mười phút sau đó mà còn có người không trở về thì đại khái có khả năng là đã chết.

Dương Đại gật đầu với Giấy Nhấn Tin, sau đó lôi kéo phụ mẫu đi đến một bên.

Hắn vừa ứng phó với phụ mẫu, vừa cảm thụ thân thể của mình.

Hắn vui mừng phát hiện mình có thể cảm nhận được không gian chứa hồn phách của Vạn Cảnh Âm Chủ. Hắn thậm chí có thể nội thị, nhìn thấy tám vị âm chúng đang cuộn mình ở trong bóng tối, toả ra lục quang tựa như những con đom đóm.

Hắn có thể triệu hoán âm chúng ở trong hiện thực!

Thâm Vực quả nhiên là thần kỳ, thảo nào cái thế giới song song này sẽ bắt buộc học sinh cấp ba tiến vào Thâm Vực, kết hợp với hiểu biết của hắn về bối cảnh của tận thế, tất cả cũng trở nên hợp tình hợp lý.

Chỉ là, biết được cấp ba cần vào trong Thâm Vực, lúc còn học cấp một và cấp hai có thể nghiêm túc học tập sao?

Trong lòng Dương Đại còn có nghi hoặc.

Hắn đại khái đếm một chút, trước mắt trở về chỉ có 24 học sinh.

Thiếu nữ hoa quý giới thiệu Thâm Vực cho hắn lúc trước không có xuất hiện.

Đại khái chắc là lành lạnh rồi.

Ngay cả Dương Đại thu được thiên phú cấp độ SS, được tám vị âm chúng che chở mà còn lựa chọn lập tức rời khỏi Thâm Vực, hướng chỉ những học sinh khác.

Trong quá trình chờ đợi, Dương Đại phát hiện trong lòng bàn tay của mình xuất hiện hai cái hoa văn quý dị giống nhau như đúc. Hắn thử cẩn thận quan sát, tiếp đó trước mắt nhảy ra một hàng chữ:

« Phải chăng vào Thâm Vực? »

Đơn giản như vậy?

Sau này có thể bất cứ lúc nào, bất cứ chỗ nào tiến vào Thâm Vực à?

Dương Đại âm thầm thở dài một hơi. Vậy thì hắn có thể tiện lợi để trở nên mạnh mẽ, nếu mỗi lần vào Thâm Vực đều cần viên đá đặc thù kia, vậy thì quá phiền toái.

Thời hạn mười phút rất nhanh đã trôi qua.

Cấp ba ban 7, lúc đầu 54 người, sau khi thí luyện, sống sót 31 người.

Tỉ lệ tử vong này rất tàn khốc!

Đây chính là ngày đầu tiên ở Thâm Vực!

Thiếu nữ hoa quý mà Dương Đại ấn tượng sâu sắc chưa có trở về, xem ra thật sự đã lành lạnh, ‘ra đi chân lạnh toát’ rồi.

Trong lòng của hắn chẳng qua là lóe lên một tia bi ý, thật sự cũng không đến nỗi khổ sở như những học sinh khác, dẫu sao hắn bây giờ là trọng sinh đến, đối với những học sinh trong lớp này cũng không có quá nhiều tình cảm.

“Các gia trưởng chờ đợi trong phòng học, các học sinh đi theo ta.”

Tào lão sư phủ tay nói, các học sinh lập tức đi theo lão đi ra khỏi phòng học.

Dương Đại cũng nói đôi câu với phụ mẫu, sau đó lập tức theo sau.

Hắn vừa đi ra khỏi phòng học, đột nhiên nghe đến sau lưng truyền đến tiếng gào khóc, không chỉ là nữ nhân, còn có tiếng khóc của nam nhân.

Cái thế giới này có chút bi thương!

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ.

Giờ phút này, thế giới thực tế còn là đêm khuya, trời còn chưa sáng.

Dọc theo hành lang lâu dạy học đi đến, Dương Đại nhìn thấy những phòng học khác cũng có đội ngũ đi ra, đều là do chủ nhiệm lớp dẫn đội, số lượng học sinh đi theo phía sau mỗi người không giống nhau, một lớp nhiều nhất có khoảng hơn 40 người, cũng không biết nguyên bản có bao nhiêu người.

Các đội ngũ hội tụ cùng một chỗ, cùng nhau đi về phía cầu thang lâu, tất cả mọi người trầm mặc không nói.

Dương Đại cũng không lên tiếng.

Một đám người trùng trùng điệp điệp tiêu sái ra khỏi lâu dạy học, đi đến sân vận động bên cạnh.

Trước cửa lớn của sân vận động có hai hàng binh sĩ vũ trang đứng thẳng, khiến cho bầu không khí có phần dọa người.

Chủ nhiệm của các lớp dừng lại, để cho các học sinh xếp hàng tiến vào sân vận động, Dương Đại phát hiện các học sinh cũng không khẩn trương.

Hắn không nhịn được, quay đầu hỏi thăm một tên nam sinh ở phía sau lưng: “Đây là phải làm cái gì vậy?”

Nam sinh trả lời: “Đương nhiên là kiểm tra thiên phú.”

“Sau khi kiểm tra rồi thì thế nào?”

“Thiên phú tốt sẽ nhận được cơ quan tình báo Thâm Vực bồi dưỡng trọng điểm, một bước lên trời, thiên phú kém chính là đi ngang qua sân khấu. Phàm là người có thiên phú cấp độ D trở lên đều đăng kí trở thành thí luyện giả của Thâm Vực, thiên phú cấp độ E có thể trở về sinh hoạt như người bình thường.”

“Còn có cấp độ E?”

“Đương nhiên!”

Nam sinh trừng mắt với Dương Đại một cái, y nghe ra ý ở ngoài lời của Dương Đại, cầu vật này không phải cấp độ E, không ngờ đang trang bức một cách vô sỉ như vậy.

Dương Đại nói cảm ơn một tiếng sau đó liền nghiêng đầu đi.

“Cấp độ thiên phú của ta là SS, có thể quá xuất chúng rồi hay không nhỉ?”

Dương Đại suy nghĩ có nên khiêm tốn một chút hay không?

Thế nhưng nghĩ lại, kiểm tra thiên phú khẳng định không phải dựa vào hấn đơn phương tuyên bố.

Đứng xếp hàng mười phút, Dương Đại mới vào đến sân vận động. Bên trong vẫn sắp xếp thành một hàng dài, ở giữa sân bóng rổ bày biện một cái dài bàn, năm tên nam nữ đi giày tây đang ghi chép gì đó.

Ở trước mặt bọn họ là một cánh cửa khoa học kỹ thuật, khung cửa hiện lên màu trắng, khảm nạm tám viên tinh thạch màu sắc không giống nhau.

Một học sinh đi đến dưới cánh cửa khoa học kỹ thuật, chưa tới năm giây, trên cửa có hai khóa tinh thạch bắn ra ánh sáng chói lóa.

“Thiên phú cấp độ D, có thể trở thành chức nghiệp thí luyện giả, hưởng thụ phúc lợi xã hội căn bản.”

Nữ tử mặc âu phục ở giữa nhất bình tĩnh nói, người hai bên bắt đầu ghi chép hồ sơ, vị học sinh kia đi ra phía trước, ký tên vào từng tờ văn kiện ở trước mặt năm người, tiếp đó đến phiên một học sinh khác.

Từng học sinh liên tục tiến lên kiểm tra thiên phú.

Dương Đại kiên trì xếp hàng.

Sau khi tiến vào sân vận động, hắn không nghe thấy bất kỳ người nào có thiên phú cấp độ B.

Thẳng đến khi phía trước Dương Đại chỉ còn lại mười người, rốt cuộc có người thu được thiên phú cấp độ B, là một nữ sinh. Năm nhân viên công tác sau bàn dài lập tức đứng dậy, trong lúc nàng ký tên nhiệt tình bắt tay với nàng.

Toàn bộ sân vận động cũng trở nên náo nhiệt, các học sinh đều nghị luận, ngay cả các nhân viên công tác bảo vệ trật tự cũng liên tiếp nhìn về phía nữ sinh kia.

Dương Đại không thể không điều chỉnh cảm xúc.

Đoán chừng nóc nhà sân vận động cũng bị lật tung.

Nữ sinh có thiên phú cấp độ B mang đến oanh động rất nhanh liền lắng lại.

Đến lúc phía trước Dương Đại chỉ còn lại năm người, hắn đi ngang qua một tên nhân viên công tác, nhân viên công tác cầm máy tính bảng trên tay, bắt đầu hỏi thăm tin tức về thân phận của Dương Đại.

Dương Đại thành thật trả lời, trong đó bao gồm tên ở trong Thâm Vực hẳn cũng thành thật báo ra.

Đến khi Dương Đại tiến vào cánh cửa khoa học kỹ thuật, hẳn không khỏi căng thẳng.

Sẽ không xuất hiện tình trạng không kiểm tra ra, khiến người ta nghĩ lầm hẳn là thiên phú cấp E, tiếp đó đi đến lên con đường nhân sinh bị hiểu lầm giả heo ăn thịt hổ đấy chứ!

Nhưng mà, hẳn lo lắng quá rồi.

Chỉ thấy tinh thạch trên cánh cửa khoa học kỹ thuật liên tục sáng lên.

Một viên!

Hai viên!

Ba viên!

Sắc mặt của các học sinh đằng sau Dương Đại đại biến, năm tên nhân viên công tác ghi chép hồ sơ nhao nhao ngẩng đầu.

Bốn viên!

Năm tên nhân viên công tác đồng loạt đứng dậy!

Năm viên!

Loảng xoảng——

Một tên nhân viên công tác không cẩn thận đá ngã cái ghế phía sau y.

A... Cấp độ A!

Sáu viên!

Sân vận động yên tĩnh, lặng ngắt như tờ!

Bảy viên!

Kiểm tra kết thúc, tám viên tinh thạch sáng lên bảy viên, tất cả mọi người tròng to mắt, khó có thể tin.

Thiên phú cấp độ SS?

Toàn bộ chú ý đến trên người Dương Đại khiến cho hắn không khỏi sợ hãi, những ánh mắt này quá nóng bỏng rồi!

Thật giống như những đôi mắt sói mà hắn nhìn thấy ở Quỷ Khốc lĩnh kia!

Chương 7: Thiên Võng sôi động

Hành tỉnh Hán Tây, trời còn chưa sáng.

Trong một văn phòng, một người đàn ông trung niên mặc áo kiểu Tôn Trung Sơn đang nằm ở trên ghế, hai chân gác trên bàn công tác, vừa ngáp vừa lướt điện thoại.

“Bá Vương Bất Quá Giang sao? Thật là một cái tên thú vị, chắc chắn, cũng không biết là hành tỉnh nào may mắn đến như thế, có thể xuất hiện tin vui có người sở hữu tư chất cấp SS, nếu biết nắm bắt, có người sẽ được lên chức.”

Người đàn ông trung niên lầm bầm nói, tên của y là Hồ Lợi, chính là cục trưởng tỉnh cơ quan tình báo Thâm Vực của hành tỉnh Hán Tây, lúc y còn đang ngủ thì bị thủ tục gọi điện thoại thông báo, nói rằng trong một nhóm thí luyện giả mới đây xuất hiện người có tư chất cấp SS, đề cho y thức đêm chờ lệnh.

Không chỉ có y, toàn bộ hành tỉnh khác đều giống như vậy, một khi tra ra thân phận của vị thiên tài kia, thì cục trưởng cơ quan tình báo của hành tỉnh đó nhất định phải đích thân đi tiếp đãi, coi như là chuyện cơ mật.

Hạ quốc bây giờ có 60 hành tỉnh, chính là có xác suất rất thấp xuất hiện ở dưới trướng của Hồ Lợi, cho nên Hồ Lợi không dám hy vọng xa vời.

Thí luyện giả xuất chinh đã qua ba năm, thời kỳ lợi hại nhất của hành tỉnh Hán Tây cũng chỉ mới ra được một vị thí luyện giả cấp S. Nhưng mà, con mẹ nó chứ, Hồ Lợi vừa tiếp

đãi người nọ xong, ngày hôm sau người nọ vì cái gọi là tự do, không nghe khuyên bảo mà xông vào Thâm Vực, ngay hôm ấy liền chết non.

Cái ngày đó là ác mộng của Hồ Lợi, thượng cấp mắng y liên tục hai giờ, những cục trưởng của các hành tỉnh khác châm chọc khiêu khích, thậm chí y còn bị treo trên mạng, bị ngàn vạn người mắng xối xả. Từ đó về sau, Hồ Lợi sẽ không lại hy vọng dưới tay mình xuất hiện tư chất cấp S nữa.

Thơm hay không thơm thì y không biết, nhưng nếu là xuất hiện sơ suất, dù cho y là một vị cục trưởng có kinh nghiệm lâu năm, tâm tình cũng sẽ bùng nổ.

Ngay tại thời điểm Hồ Lợi bắt đầu cân nhắc nên ăn món điểm tâm nào, màn hình điện thoại di động xuất hiện cuộc trò chuyện, y chuyển tiếp cuộc trò chuyện.

“Alô, có thể về nhà rồi sao?”

“Hả, ở tại hành tỉnh của chúng ta sao?”

“Cái gì? Tại hành tỉnh Hán Tây!”

“Tốt tốt tốt, ta lập tức đi trước, cam đoan sẽ hoàn thành nhiệm vụ!”

“Yên tâm, lão tử... ta tuyệt đối sẽ không để cho hãn chết non!”

Hồ Lợi cắt đứt cuộc trò chuyện, vội vàng đứng dậy, y mừng rỡ như điên, trực tiếp từ cửa sổ nhảy ra ngoài. Ngay sau đó, y một bước phóng lên trời, chỉ thấy chân y giẫm trên một thanh phi kiếm, phóng qua tòa nhà lầu đối diện, vội vã mà bay về hướng cuối cùng của thành thị, biến mất giữa ánh đèn neon giao thoa trong đêm tối.

...

Trước cửa trường học, sau khi Dương Đại cáo biệt phụ mẫu, an vị trên một chiếc xe hơi màu đen mà rời đi.

Dương mẫu rất lo lắng nói: “Nhi tử sẽ không sao chứ?”

Dương phụ khoát tay nói: “Có thể có chuyện gì chứ, đây là chuyện vô cùng tốt, vậy mà thu được tư chất cấp SS, không hồ là dòng dõi của lão tử. Người nói xem, ta có muốn đi Thâm Vực thử xem hay không, nói không chừng có thể thức tỉnh tư chất cấp SSS đâu, vị quốc trụ kế tiếp chính là ta.”

Dương mẫu (mẹ của Dương Đại) trợn trắng mắt, nói: “Ha ha, về nhà trước tiên rửa hết đồng chén đi, quốc trụ của ta, Tiểu Siêu cùng Tiểu Diễm đang ở nhà chờ đó, khẳng định là bọn nó không ngủ được, muốn đợi tin tức của Tiểu Đại.”

Cùng lúc đó.

Trong xe.

Dương Đại thoải mái dựa vào ghế, xe này coi như không tệ, lúc ngồi vào ghế sô pha, cảm giác rất mềm.

Hắn hỏi: “Chúng ta phải đi đâu vậy?”

Vị nữ sĩ mặc âu phục ở bên cạnh hồi đáp: “Đi đến cơ quan tình báo, tư chất cấp SS của ngài đối với quốc gia mà nói rất quan trọng, chúng ta nhất định phải bảo vệ ngài thật tốt, danh tiếng Bá Vương Bất Quá Giang của ngài đã được lan truyền khắp trên mạng, vì tránh xảy ra phiền phức không cần thiết, cho nên trước tiên chúng tôi phải mang ngài đến cơ quan tình báo. Yên tâm, cơ quan tình báo nhất định sẽ chăm sóc ngài thật tốt, ngài muốn cái gì, cứ mở miệng.”

Ngữ khí của nàng tràn đầy nịnh nọt, không chỉ có nàng, tài xế cùng nam tử mặc âu phục ngồi trên ghế lái phụ đều thỉnh thoảng thông qua kính chiếu hậu liếc nhìn Dương Đại.

Tư chất cấp SS, quá quan trọng!

Người có tư chất cấp SS mà sống sót đến bây giờ của Hạ quốc, cũng đã trở thành quốc trụ.

Quốc trụ, là trụ cột của quốc gia, có thực lực để hộ quốc, mỗi người đều có chiến lược kinh khủng, được quần chúng công dân coi là thần thoại.

“Có thể đưa cho ta một cái điện thoại hoặc là máy tính bảng hay không? Ta muốn lên mạng nhìn một chút!” Dương Đại đưa ra yêu cầu thứ nhất của mình, nữ sĩ mặc âu phục lập tức lấy ra điện thoại di động của mình từ trong túi xách đưa cho hắn.

Thế giới song song có rất nhiều điểm tương tự, nhưng cũng có rất nhiều chỗ khác biệt, hắn thấy được biểu tượng của app Weibo trong kiếp trước, nhưng dòng chữ phía dưới lại là Thiên Vọng.

Bên trong rất đơn giản rõ ràng, Dương Đại thuận tức tìm được bảng hot topic, mười thứ hạng đầu của hot topic đã có năm cái nói về hắn.

TOP1—— cấp độ SS, Bá Vương Bất Quá Giang!

Dương Đại ấn mở xem xét, nội dung bài post rất ngắn gọn, như tiêu đề, nhưng bình luận đã vượt qua một vạn, nên biết rằng hiện tại trời còn chưa sáng.

« Thâm Dạ Tu Tiên: WOW! Pro ghê! »

« Thanh Nguyệt Tông Tiểu Sư Muội: A a a a, cấp độ SS đó, nhìn thấy được ta hết sức kích động! Muốn khóc! »

« Ngã Thị Miêu Yêu: Ngày hôm qua chính là thời gian toàn thể học sinh cấp ba vào Thâm Vực, Bá Vương Bất Quá Giang sẽ không phải chỉ mới học lớp 12 đấy chứ, nếu thật vậy thì tiền đồ vô lượng à nha! »

« Võng Lạc Kiếm Tiên: Nhất định phải bảo hộ hần, đừng để chết non, hai năm rồi, rốt cuộc Hạ quốc cũng xuất hiện tư chất cấp SS! »

« Bát Thập Hậu Lão Đầu Tướng Luyện Quyền: Trời ơi, Hạ quốc thật là trâu bò nha! »

« Tu Tiên Giới Nữ Thánh Mẫu: Hạ quốc ngu phê! »

...

Nhìn xuống, Dương Đại cảm giác mình giống như là làm vẻ vang cả Hạ quốc.

Hắn lại lục tìm một vài tin tức tương quan, lúc trước Hạ quốc có bốn vị tư chất cấp SS, bây giờ có ba vị đã trở thành quốc trụ, trấn thủ một phương, mỗi một vị có thể địch nổi thú triều có số lượng 100 vạn!

Nhưng ba vị này đều là người vào Thâm Vực trước khi Thâm Vực mở ra quy mô lớn. Ba năm qua, Hạ quốc chỉ có thêm một vị tư chất cấp SS, quốc dân vô cùng khoe khoang kiêu ngạo, thổi lên tận mây xanh. Đáng tiếc, tiếc vui chóng tàn, vị này xuất chinh đến vùng biên giới quá sớm, gặp phải cự yêu từ biển sâu tập kích, rơi vào biển sâu, sinh tử chưa biết, đến bây giờ vẫn không có tìm được thi hài.

Từ đó về sau, trên mạng dấy lên dư luận, đại đa số quần chúng cho rằng người có tư chất cấp SS có lẽ nên được bồi dưỡng nhiều hơn, không cần phải tiến ra tiền tuyến quá sớm, vị có tư chất cấp SS kia chỉ vừa đột phá Tâm Hoàn cảnh liền tham gia nhiệm vụ, tuy rằng cứu được không ít người, nhưng nếu nàng không tham dự nhiệm vụ lần đó, mà vững bước phát triển, có thể trở thành vị quốc trụ kế tiếp cứu vớt mấy trăm vạn người, thậm chí mấy ngàn vạn, mấy tỷ người!

Nhìn đến nơi này, Dương Đại bỗng nhiên lý giải vì sao cơ quan tình báo phải mang hần đi.

Đồng loại bên trong các bài post, Dương Đại thấy không ít tiền lệ thiên tài chết non quá sớm, trước mắt Hạ quốc đã xuất hiện hơn 20 vị có tư chất cấp S, nhưng có một phần ba đều đã chết non rồi, phần lớn chết ở bên trong Thâm Vực. Trong đó ở hành tỉnh Hán Tây - chỗ ở của hắn đã xuất hiện duy nhất một vị có tư chất cấp S, cũng là người có tư chất cấp S sống ngắn nhất sau khi thức tỉnh trong lịch sử.

Dương Đại bắt đầu điên cuồng tăng cường hiểu biết của mình đối với Thâm Vực.

Nữ sĩ mặc âu phục ngồi ở thỉnh thoảng giới thiệu hoặc giải thích nghi hoặc cho hắn, có nhiều thứ ở Thiên Vọng sẽ không tra được, cần quyền hạn nhất định.

Ba giờ sau, trời đã sáng.

Dương Đại đi đến trung tâm thành thị của hành tỉnh Hán Tây. Lúc xuống xe, hắn đi đến một căn cứ, đưa mắt nhìn lại, đã có binh sĩ bắt đầu huấn luyện, căn cứ rất lớn, xa xa có thể thấy từng ngọn núi nhỏ vờn quanh, các loại vũ khí hiện đại hoá cỡ lớn đều có thể thấy, xe Tank, xe bọc thép, còn có máy bay chiến đấu đỗ tại sân bay.

Hồ Lợi từ trên trời giáng xuống, rơi trước mặt Dương Đại, Dương Đại sợ tới mức toàn thân run lên.

Dưới chân y chính là kiếm sao?

Hồ Lợi bắt lấy tay Dương Đại, nhiệt tình giới thiệu mình.

Đối mặt với cục trưởng của cơ quan tình báo, Dương Đại không có sĩ diện, cũng không câu nệ, dưới sự dẫn dắt của Hồ Lợi, hắn đi đến một căn phòng đã chuẩn bị sẵn.

Căn phòng này rất lớn, lắp đặt thiết bị hoa lệ, có đủ mọi thứ đồ dùng trong nhà, chỉ là phòng khách đã rộng hơn trăm mét vuông.

“Người tạm thời ở lại đây, chờ sau khi người đạt tới Tụ Khí tầng năm thì có thể ra ngoài, đây là suy nghĩ vì sự an toàn của người. Thiên phú của người quá mạnh mẽ, tất nhiên sẽ đưa tới quốc gia khác chú ý, có một số tổ chức hay thậm chí yêu quái ngấp nghé. Ở bên trong đây, cơ quan tình báo sẽ bảo hộ người, về sau chúng ta còn có thể cử người đi học một trường đại học tốt nhất, chúng ta sẽ cung cấp cho người quyền hạn học tập lớn nhất, để cho người không cần gia nhập môn phái bên trong Thâm Vực. Người có thể học được các loại công pháp, pháp thuật, bí tịch đẳng cấp thượng thừa. Đương nhiên, nếu người có nhu cầu gì đối với người nhà của mình, cũng có thể đưa ra.”

Hồ Lợi cười tủm tỉm nói, nhiệt huyết sôi sục, thiên phú cấp độ SS nha, không ngờ bị ta bắt được rồi!

Về phần sự kiện hai năm trước, y đã quên mất.

Dương Đại cũng không khách khí, cười nói: “Ta muốn để cho phụ mẫu của ta không phải lo lắng áo cơm, mức độ sinh hoạt phải được bảo đảm.”

Hồ Lợi cười nói: “Không có vấn đề gì, ta trực tiếp bảo cơ quan tình báo chuyển giao cho nhà các người một ngôi biệt thự, sắp xếp cha mẹ người đến công xưởng dự bị thời chiến ở thành thị, công việc nhẹ nhõm mà phúc lợi cao. Nếu gặp phải yêu thú tập kích thành, công xưởng dự bị thời chiến là cơ quan được bảo hộ an toàn nhất, cho nên cương vị này cũng là ‘cái bát sắt’ thích hợp nhất cho người bình thường.”

Chương 8: Tăng thêm bốn vị âm chúng

Giữa trưa 12 giờ.

Dương Đại ngồi trước bàn ăn cơm, cơm trưa rất phong phú, có cá có thịt, còn có canh rau, thức ăn hấp dẫn, vừa nhìn đã cảm thấy ngon miệng.

Hắn vừa ăn cơm, vừa sử dụng máy tính bảng ở bên tay trái. Cái máy tính bảng này chính là cơ quan tình báo đưa cho hắn, có rất nhiều công năng. Hắn có bất kỳ nhu cầu gì đều có thể thông qua cái máy tính bảng này để đưa ra yêu cầu. Hồ Lợi giúp hắn đăng ký tài khoản Bí Võng Thâm Vực, còn mở ra cho hắn quyền lợi tài nguyên cao nhất.

Bí Võng Thâm Vực chính là Đồ Thư Quán mà quốc gia thu được từ trong Thâm Vực, bên trong chứa các loại công pháp bí tịch mà thí luyện giả nộp lên trên, được phân chia thành các phẩm cấp khác nhau. Công pháp có phẩm cấp khác biệt cần quyền hạn khác biệt mới được tiếp xúc.

Ở trong Bí Võng còn có thể tự động tải công pháp lên, cơ quan tình báo sẽ kiểm tra giá trị của công pháp được tải lên, sau đó ban thưởng cho người đó. Công pháp tu luyện cấp thấp nhất cũng có thể thu được 100 vạn Hạ Quốc tệ.

Dương Đại lập tức bắt đầu chọn lựa từ trong số những công pháp tu hành cao cấp nhất.

Hắn dự định trước tiên chờ đợi ba ngày đã, chờ tu sĩ chính đạo ở bên ngoài Quỷ Khốc lĩnh rỗi đi rồi hắn lại vào Thâm Vực.

Hắn đã biết được quy tắc của Thâm Vực, thời gian ở Thâm Vực trôi qua cũng tương tự như trong thực tế. Thí luyện giả không thể liên tục ở lại bên trong Thâm Vực 48 tiếng đồng hồ. Một khi vượt qua cũng sẽ bị cưỡng chế trục xuất trở về, ở trong hiện thực ít nhất đợi sau 8 tiếng đồng hồ mới có khả năng lại vào Thâm Vực. Nếu như không ở trong Thâm Vực liên tục tròn 48 tiếng đồng hồ mà đã trở lại thực tế thì sau đó lại vào Thâm Vực sẽ không có thời gian hạn chế. Mặt khác, nếu ở bên trong Thâm Vực mà đang ở trạng thái chiến đấu, thì không cách nào rời khỏi Thâm Vực. Về phần trạng thái chiến đấu giới định như thế nào, có thể nói là đủ loại, chủ yếu là tu tiên giả có quá nhiều thủ đoạn.

Toàn bộ thí luyện giả lúc ban đầu vào Thâm Vực đều xuất hiện ở những địa điểm ngẫu nhiên, nhưng sau đó sẽ là một địa điểm cố định. Rời khỏi Thâm Vực từ chỗ nào thì khi vào lại vẫn sẽ xuất hiện ở ngay chỗ đó. Thực tế bên ngoài cũng giống như vậy, địa điểm rời khỏi với trở về là không thay đổi.

Trước mắt công pháp cao cấp nhất trong Bí Vỡng có năm bản, lần lượt là 《 Thần Lôĩ Chân Tâm Quyết 》 , 《 Hạo Nhật Triều Khí Công 》 , 《 Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh 》 , 《 Tham Lang Ma Công 》 , 《 Thương Mộc Hồi Khí Công 》 .

Bên cạnh mỗi một quyển đều có số lần download, công pháp có số lần download nhiều nhất là 《 Thần Lôĩ Chân Tâm Quyết 》 , đạt tới 47 lần.

Công pháp có số lần download ít nhất chính là 《 Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh 》 , số lần là 9.

Dương Đại xem xét từng loại, thì ra 《 Thần Lôĩ Chân Tâm Quyết 》 đã có quốc trụ luyện thành, có thể triệu hoán thần lôĩ, mệnh mông cuộn cuộn trăm dặm, uy lực vô cùng, cho nên rất nhiều người muốn học tập.

Cho đến trước mắt, chưa có ai học được 《 Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh 》 .

Công pháp này tu luyện cực kỳ khó khăn, cần nhất tâm đa dụng. Tầng thứ nhất cần đồng thời tu luyện 3 loại chú pháp, tầng thứ hai cần đồng thời tu luyện 9 loại ấn pháp.

Trước mắt 《 Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh 》 chỉ có tâm pháp tầng thứ tư. Dựa theo miêu tả, khi luyện tới tầng thứ tư, linh lực sẽ gấp mười lần cùng cảnh giới!

Rất khoa trương!

Cũng thật hấp dẫn!

Dương Đại bỗng nhiên sinh ra một ý tưởng. Hắn có thể để cho đám âm chúng của hắn cùng nhau tu luyện hay không. Âm chúng tương đương với phân hồn của Vạn Cảnh Âm Chủ, đều là nhất thể.

Cái ý nghĩ này một sinh ra thì không cách nào dừng lại được.

Hắn lập tức download 《 Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh 》 , tiếp đó lại download tất cả những công pháp còn lại.

Hắn có quyền hạn tối cao, những người khác khả năng chỉ có thể lựa chọn một loại, nhưng hắn không có hạn chế, cho nên hắn có thể download toàn bộ, lo trước khỏi họa.

Sau đó Dương Đại lại đăng nhập vào Thiên Vồng xem xét, ngoại trừ thí luyện giả, đề tài thảo luận hot nhất chính là yêu thú, quỷ quái khủng bố bên ngoài văn minh của nhân loại.

Trước mắt đối với Hạ Quốc, uy hiếp lớn nhất là Thâm Hải Yêu Vương ở hải vực của vùng biên giới phía Đông Nam, Băng Bạo Thiên Long trên Hỉ Nhã Cao Sơn, Phệ Mộng Quỷ Tướng ở lưu vực Trường Giang. Ba phương thế lực này cực lớn, thỉnh thoảng sẽ khởi xướng tấn công đối với thành thị của

nhân loại. Ngoài ra còn có rất nhiều yêu quái nổi danh, không chỉ là Hạ Quốc mà toàn bộ các quốc gia trên thế giới trước mắt chỉ có thể thủ vững quốc thổ của mình, hàng năm đều có tiểu quốc gia rơi vào tay giặc.

Đinh!

Cửa phòng bỗng nhiên mở ra, Hồ Lợi mang theo vẻ mặt tươi cười đi tới. Y đi đến trước bàn kéo ra một cái ghế ngồi xuống, hàn huyên với Dương Đại.

Nói chuyện trong chốc lát, Hồ Lợi hỏi: “Tiểu Dương, có thể nói cho ta biết thiên phú của ngươi là cái gì được không? Ta muốn nhìn một chút có thể trợ giúp ngươi hay không.”

Dương Đại húp một ngụm nước canh, nói: “Năng lực của ta là có thể hấp thu hồn phách, hóa thành âm chúng, âm chúng sẽ hoàn toàn nghe lệnh bởi ta, tương đương với triệu hoán sư, chỉ là khế ước của ta đều là với hồn phách.”

Hai mắt của Hồ Lợi sáng lên, truy hỏi: “Số lượng của âm chúng thì sao?”

“Tạm thời chỉ có thể 5 âm chúng, tuy nhiên ta có thể thay đổi âm chúng bất cứ lúc nào.”

“Ngươi rút ra hồn phách từ trên thân người sống hay là người chết?”

“Người chết.”

“Bây giờ ngươi có mấy âm chúng?”

“Chỉ một vị.”

“Được rồi, ngươi đợi ở đây, ta lập tức giúp ngươi bổ sung 4 âm chúng.”

Hồ Lợi lập tức đứng dậy, nhanh chóng rời đi.

Dương Đại sửng sốt, tên này muốn làm gì?

Sẽ không đi giết người đấy chứ?

Không đúng, cơ quan tình báo chính là cơ quan chính quy.

Chẳng lẽ là vận dụng quyền lực, điều tởi phạm nhân tử hình?

Dương Đại đột nhiên cảm thấy gia nhập cơ quan tình báo thật sự không tồi, có công pháp, nhận được đãi ngộ, còn tận lực thỏa mãn nhu cầu của hắn.

Sau khi cơm nước xong xuôi, Dương Đại nằm trên ghế salon tiếp tục tìm hiểu cái thế giới này, tìm hiểu Thâm Vực.

Năm giờ chiều, Hồ Lợi tự mình đến tìm Dương Đại, đưa Dương Đại ra khỏi phòng. Bọn họ đi dạo ở trong căn cứ, đi vào bên trong một tòa nhà năm tầng độc lập. Trong một gian phòng ở tầng một, Dương Đại thấy được 4 cỗ thi thể, đều không đắp vải trắng, cái trán có một cái lỗ.

Quả nhiên!

Dương Đại nhiệt huyết trong lòng.

Nếu như hắn nói số lượng âm chúng là vô hạn thì có thể đưa đến thêm nhiều người nữa hay không?

Không được, vẫn phải chờ chút điểm mấu chốt, không thể hoàn toàn lộ ra.

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ.

Hồ Lợi cười giới thiệu: “Bốn người này cũng từng là thí luyện giả ở Thâm Vực, yếu nhất có tu vi Tụ Khí cảnh tầng hai, mạnh nhất có tu vi Tụ Khí cảnh tầng bốn, bốn người này được coi là một nhóm phạm nhân lợi hại nhất bị tử hình xử bắn.”

Dương Đại cũng không khách khí, bắt đầu hút hồn.

Tu vi của bốn người này đều cao hơn Dương Đại, mỗi khi rút một cái hồn phách, Dương Đại đều đau đầu. Chờ hắn rút

xong bốn cái hồn phách, hấn chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt, ngay sau đó liền hôn mê bất tỉnh.

Chuyện này làm cho Hồ Lợi sợ hết hồn, vội vàng đưa Dương Đại đi đến phòng y tế.

...

Dương Đại chậm rãi tỉnh lại, mở to mắt, đập vào trong mắt hấn là nóc nhà thuần trắng.

Hấn cảm giác rất chóng mặt, cũng cảm thấy rất buồn nôn.

Hấn quay đầu nhìn lại, phát hiện mình đã trở lại trong phòng của mình.

“Tiểu Dương, người rớt cuộc tỉnh rồi, xem chút nữa hù chết ta!”

Hồ Lợi từ bên cạnh nhích lại gần, làm cho Dương Đại sợ tới mức toàn thân khẽ run rẩy.

Lão nhân này vẫn luôn đột ngột như vậy!

Dương Đại miễn cưỡng nâng người lên, ngồi dậy, hấn cười khổ nói: “Thật ngại quá, để cho Hồ cục trưởng lo lắng rồi.”

Hồ Lợi cười nói: “Gọi ta là Hồ đại ca là được rồi. Xem ra năng lực ngự hồn của người là có hạn chế, không thể duy nhất một lần sử dụng quá nhiều, hoặc là đối mặt hồn phách có tu vi cao hơn người, người sẽ bị quá tải. Phải trách ta, là do ta quá kích động, không để ý đến khả năng xuất hiện hậu quả. Đúng rồi, nhanh chóng triệu hoán âm chúng một chút, để cho ta tăng lên kiến thức đi.”

Ba ngày này y đã nhận lấy quá nhiều lời giận mắng, nhân sinh của y lần nữa ngênh đón thời khắc đen tối.

Dương Đại cũng không cự tuyệt, hấn đã cảm giác được bên trong không gian linh hồn có thêm bốn vị âm chúng. Hấn bắt

đầu triệu hoán bốn vị âm chúng này.

Chỉ thấy từng thân ảnh tản ra ánh sáng xanh từ giữa mi tâm của hắn bay ra, lơ lửng ở trên giường.

Chính là bốn vị phạm nhân tử hình kia.

Bốn người này bên ngoài cũng rất bình thường, thể nhưng ánh mắt lảng lệ ác liệt, phối hợp với áo tù và đầu đinh lộ ra rất không dễ chọc vào.

“Bái kiến chủ nhân!”

Bốn người lập tức chào hỏi Dương Đại.

Hồ Lợi đứng dậy, ánh mắt sáng rực quan sát bốn vị âm chúng, còn lấy điện thoại di động ra chụp ảnh. Y cười nói: “Tiểu Dương, ta phải viết báo cáo, tổng cục rất quan tâm ngươi. Ngươi cũng không cần lo lắng năng lực của mình sẽ bị tiết lộ. Nơi này chính là cơ quan tình báo cơ mật, trước khi chính ngươi công khai, chúng ta sẽ không công khai năng lực của ngươi.”

“Sau này nếu gặp phải phạm nhân tử hình có tu vi cường đại, ta sẽ chuyên môn lưu lại để ngươi đi hút hồn.”

Tâm trạng của Dương Đại hiện tại rất sung sướng, tinh khí thần cũng khôi phục không ít.

“Ta hôn mê bao lâu rồi?”

“Đã được ba ngày.”

“Lâu như vậy?”

“Đúng vậy nha, suýt hù chết lão ca ta đấy.”

Hồ Lợi chụp ảnh xong thì cất điện thoại đi. Y cười nói: “Có 5 vị âm chúng bảo hộ ngươi, ngươi có thể đi Thâm Vực tu luyện. Giai đoạn trước mắt, ngươi không cần tìm tông môn, chờ đến lúc cần đột phá Tâm Toàn cảnh hẵng tìm tông môn.

Quốc gia có thể liên hệ để cho người vào một vài đại tông môn mạnh mẽ, bây giờ người chỉ cần tìm một nơi yên tĩnh để tu luyện công pháp bên trong Bí Võng. Linh khí ở Thâm Vực nồng đậm hơn so với Địa Cầu nhiều, cho nên thí luyện giả phần lớn thời gian đều tu luyện ở bên trong Thâm Vực.”

“Tiểu Dương, nhớ kỹ một điểm, mọi thứ không nên gấp gáp, mục tiêu của người là còn sống, không ngừng trở nên mạnh mẽ. Nếu gặp phải bất cứ phiền phức gì thì trước tiên hãy nói cho ta biết, ta sẽ dùng hết toàn lực giúp người xử lý.”

Hồ Lợi vỗ vỗ bờ vai của Dương Đại sau đó vui thích rời khỏi, không quấy rầy Dương Đại nữa.

Chương 9: Hoàng tử

Dương Đại vừa nói chuyện phiếm với bốn vị âm chúng mới, để cho bọn họ tự giới thiệu, vừa khôi phục trạng thái của thân thể.

Hắn phát hiện thấy khí lực của mình đã tăng lên gấp đôi, vượt xa lúc trước. Đây là năng lực của Vạn Cảnh Âm Chủ, mỗi khi hấp thu một vị âm chúng sẽ thu được một bộ phận tăng lên, biên độ tăng trưởng đoán chừng tỷ lệ thuận với thực lực của âm chúng.

Bốn gã phạm nhân tử hình này ở bên trong Thâm Vực đều là tán tu, lần lượt tên là Điền Bất Trung, Trương Hiền, Chu Lương và Bạch Vĩ.

Điền Bất Trung là lão đại, tu vi đạt tới Tụ Khí tầng bốn, am hiểu sử dụng một chiếc búa to, nắm giữ ba loại pháp thuật.

Ba người khác cũng am hiểu thủ đoạn chiến đấu riêng.

Dương Đại rất hài lòng. Có bốn người này gia nhập, đúng lúc đã hết ba ngày, đợi lát nữa có thể trở lại Quỷ Khốc lĩnh. Nếu như có khả năng, có thể truy sát Trình Nga Quý.

Thạch Long chỉ có tu vi Tụ Khí tầng một đã có thể bức lui Trình Nga Quý, dứt bỏ tính đặc thù của âm chúng. Thực lực của Trình Nga Quý nhiều nhất không vượt quá Tụ Khí tầng hai.

Dương Đại thu bốn vị âm chúng vào trong không gian linh hồn, sau đó nhìn ký hiệu Thâm Vực trong lòng bàn tay, lựa chọn tiến vào Thâm Vực.

Lại là cảm giác trời đất quay cuồng, tuy nhiên tổ chất thân thể thuật biến giúp cho Dương Đại cũng không cảm thấy khó chịu.

Sau khi rơi xuống đất, hắn mở to mắt, trước tiên triệu hoán mười hai vị âm chúng đi ra.

Bảy người Thạch Long, Liễu Tuấn Kiệt và bốn người Điền Bất Trung.

Bọn họ nhìn thấy lẫn nhau cũng sửng sốt.

Dương Đại bắt đầu quan sát xung quanh, đúng là nơi lúc trước hắn rời khỏi Thâm Vực, chỉ là hiện tại biến thành ban ngày, thiên địa vẫn hơi có vẻ âm u, tựa như mưa to sắp xảy ra.

Dương Đại phân phó nói: “Điền Bất Trung, bốn huynh đệ các người lên vào lòng đất, đi theo chúng ta đi, chờ đợi ta căn dặn.”

“Vâng!”

Điền Bất Trung, Trương Hiền, Chu Lương và Bạch Vĩ cùng hô lên đồng ý, lập tức chui vào lòng đất.

Dương Đại nhìn Thạch Long, phân phó nói: “Dẫn đường đi, đã qua ba ngày rồi, có thể rời khỏi Quỷ Khốc lĩnh.”

Thạch Long hít sâu một hơi để bình phục nỗi khiếp sợ trong lòng, gật đầu đồng ý, tiếp đó bắt đầu dẫn đường.

Khí tức của bốn người Điền Bất Trung mang cho y áp lực thực lớn, y biết được tu vi của bốn người này nhất định cao hơn y.

Lúc âm chúng ở trong không gian linh hồn, ý thức sẽ bị đình trệ, tương đương với ngủ say. Thạch Long không biết rõ xảy ra chuyện gì, làm sao Dương Đại đột nhiên có thêm bốn vị âm chúng cường đại như vậy?

Tuy nhiên đây cũng là chuyện tốt. Vấn đề an toàn của Dương Đại không cần một mình Thạch Long y tự gánh vác nữa.

Trên đường di chuyển, Liễu Tuấn Kiệt hỏi thăm hấn về tỉ lệ tử vong của nhóm thí luyện giả lần này. Trong bảy vị thí luyện giả chỉ có Liễu Tuấn Kiệt gan lớn, dám nói chuyện cùng hấn.

Dương Đại cũng không giấu giếm, thành thật trả lời.

Liễu Tuấn Kiệt thở dài một hơi nói: “Còn tốt , tỉ lệ tử vong vẫn không có tăng lên.”

Tuy rằng y đã chết nhưng y vẫn còn lo lắng cho người nhà, hi vọng thế giới thực tế có thể thuận buồm xuôi gió.

“Chủ nhân, ta đề nghị người có thể cẩn thận thăm dò Quỷ Khốc lĩnh một chút. Căn cứ vào những gì ta đã điều tra thì địa điểm mà thí luyện giả rớt xuống càng nguy hiểm, cơ duyên sẽ càng lớn. Trái lại, những thí luyện giả rơi vào bên trong thành trấn kia tuy rằng an toàn, nhưng lại khó có thể trở nên nổi bật.” Liễu Tuấn Kiệt nghiêm túc nói.

Bộ mặt của Dương Đại co lại, hấn bỗng nhiên nghĩ đến tình cảnh lần đầu tiên nhìn thấy Liễu Tuấn Kiệt, khi đó tiểu tử này cũng là muốn xông xáo, điên cuồng đánh màu gà lên tinh thần cho đồng bạn, tiếp đó ...không có tiếp đó.

Thạch Long nói tiếp: “Quỷ Khốc lĩnh quả thật có cơ duyên, cho nên các đại tông môn mới đặt khu vực để thí luyện đệ tử ở Quỷ Khốc lĩnh. Nghe nói nơi này từng đào được mộ thất của đại tu sĩ Linh Chiếu cảnh.”

Dương Đại ở Bí Vọng đã hiểu rõ về cảnh giới tu luyện, biết được có các cảnh giới là Tụ Khí, Tâm Toàn, Linh Chiếu, Không Vô, Luyện Hồn.

Trước mắt, nhất thí luyện giả lợi hại Địa Cầu cũng mới đến Linh Chiếu cảnh, đó là nhân vật cấp quốc trụ.

Thâm Vực phủ xuống Địa Cầu mới 10 năm, học sinh cấp ba của Hạ Quốc xuất chinh tiến vào Thâm Vực cũng mới 3 năm.

Hiện thời thí luyện giả cường đại nhất Địa Cầu cũng không phải là ở Hạ Quốc, mà là ở Châu Âu tồn tại một vị biến thái có thiên phú cấp độ SSS, được xưng là Thái Dương Thần. Một khi thức tỉnh liền rất cường đại, theo lời đồn, y có thể hấp thu năng lượng mặt trời, mặt trời bất diệt, y sẽ không chết, ở Châu Âu thật sự được coi thành thần.

Lúc Dương Đại nhìn tin tức tương quan của người nọ ở Thiên Vồng, tâm trạng thật lâu không cách nào bình phục.

Người giỏi còn có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên, ngoài âu còn có càng âu a!

Tuy nhiên luận về số lượng cường giả Linh Chiếu cảnh, thì vẫn là Hạ Quốc nhiều nhất.

Dương Đại trầm ngâm nói: “Sau này lại thăm dò đi. Rời khỏi Quỷ Khốc lĩnh trước, tìm một chỗ tu luyện đã. Ta có năm bộ công pháp, ta nghĩ để cho các người tu luyện cùng ta, su đó lại tích lũy thêm âm chúng. Các người suy nghĩ một chút, ta muốn thu thập một vạn âm chúng Tụ Khí cảnh trước, sau đó lại thăm dò Quỷ Khốc lĩnh, như vậy chẳng phải là dễ như trở bàn tay?”

Yết hầu của Thạch Long giật giật, nói: “Một vạn tu sĩ Tụ Khí cảnh đã tương đương với một tông môn.”

Liễu Tuấn Kiệt với sáu vị thí luyện giả kinh ngạc, nhìn Dương Đại với vẻ mặt khó có thể tin.

“Thiên phú của người có đẳng cấp gì?” Liễu Tuấn Kiệt cẩn thận hỏi.

Dương Đại bình tĩnh nói: “SS.”

Vèo vèo ——

Bảy vị âm chúng thí luyện giả bị hù dọa.

Thạch Long lại sờ mãi không thấy đầu mối, SS là cái gì?

Dương Đại âm thầm thoải mái, tiếp đến Liễu Tuấn Kiệt không dám khuyên hẳn đi mạo hiểm nữa.

Trên đường đi ngoại trừ thi thể, một người sống đều không đụng phải, hơn nữa những cái thi thể kia đều đã bị rút ra hồn phách, tử trạng cực thảm. Hơn ba tiếng sau, dưới sự dẫn dắt của Thạch Long, bọn họ rốt cuộc đi đến một cái cửa ra ở khu vực biên giới của Quỷ Khốc lĩnh.

Vùng này có địa thế bằng phẳng, phía trước tràn ngập sương mù dày đặc, dường như ngăn cách thiên địa. Giữa sương mù dày đặc chỉ có một lỗ hồng, thông hướng một rừng cây.

Dương Đại thở dài một hơi, rốt cuộc sắp đi ra ngoài.

Tiếc nuôi duy nhất là không gặp phải Trình Nga Quỷ.

Dương Đại ở dưới sự bảo vệ của đám âm chúng, một đường đi vào trong rừng cây.

Rừng cây rậm rạp, hoàn toàn khác biệt với rừng cây bên trong Quỷ Khốc lĩnh. Cây cối nơi đây thẳng tắp, hoa cỏ xum xuê, sương mù nhàn nhạt tràn ngập ở trong rừng, mờ lung mà thần bí.

Vừa mới tới không bao lâu, Dương Đại bỗng nhiên nhìn thấy phía trước có một bóng người đang ngồi dựa vào một cây đại thụ nghỉ ngơi.

Thạch Long rút đao, đi ở phía trước.

Dương Đại dừng lại, để cho Thạch Long đi trước xem xét tình huống. Bảy vị âm chúng khác cũng thẳng chờ đợi, dấu sao

bọn họ tương tự như Dương Đại, đều là người mới tới Thâm Vực.

Thanh âm của Thạch Long bay tới: “Chủ nhân, tên này đã hôn mê, y không có tu vi, không cần lo lắng.”

Nghe vậy, Dương Đại lập tức cùng bảy vị âm chúng đi đến.

Người này là một gã nam tử trẻ tuổi, thân thể nhỏ bé và yếu ớt, tướng mạo ngược lại là tuấn tú, rất giống một nữ tử, cách ăn mặc như một bộ thư sinh, môi khô tróc nứt cả da, khí tức suy yếu.

Một tên âm chúng là nữ tử cẩn thận hỏi: “Có muốn cứu y hay không?”

Dương Đại bình tĩnh nói: “Bèo nước gặp nhau, vì sao phải cứu. Chờ y làm bạn với các người đi.”

Âm chúng nữ tử: “...”

Thạch Long ngược lại là tán đồng gật đầu: “Gần Quỷ Khốc lĩnh cũng không có thành trấn của phạm nhân, tên này đoán chừng là cải trang thành thư sinh, thế nhưng y không có tu vi lại dám đến nơi đây, vẫn là không nên tùy tiện cứu giúp để tránh cuốn vào phiền phức.”

Dù sao y đã chết, y cũng không hy vọng Dương Đại cứu những người khác, tốt nhất cũng giống như y.

Lúc này, thư sinh giật giật mí mắt, y khó khăn mở to mắt, run run rẩy rẩy giơ tay phải lên, nói: “Cứu... Cứu ta...”

Dương Đại không lên tiếng.

Bảy vị âm chúng cũng bình tĩnh nhìn y, trong mắt thậm chí có chút ít chờ mong.

Thư sinh thấy trên người bọn họ tỏa ra lục quang, cho là mình sắp chết nên xuất hiện ảo giác, y run giọng nói: “Cứu

ta... Ta là... Hoàng tử... Ta nhất định sẽ báo đáp các người...”

Hoàng tử?

Vậy thì càng không thể cứu, rất dễ dàng cuốn vào một cuộc tranh giành lợi xôn lớn.

Đối với những thí luyện giả khác mà nói, cứu được hoàng tử nói không chừng có thể đổi lấy một cơ hội gia tăng địa vị ở vương triều Đại Hạ.

Dương Đại thật vất vả mới trọng sinh, thật vất vả khiến nhân sinh thay đổi, làm sao có thể gây thêm phiền phức cho mình được?

Trước khi hấn cường đại, hấn sẽ không làm kẻ ba phải.

Cơ quan tình báo bồi dưỡng hấn như vậy, là hi vọng hấn trợ giúp nhân loại trong hiện thực, chứ không phải là người ở dị giới Thâm Vực này.

Chương 10: Quỷ Uyên tông, thu Trình Nga Quỷ

Một khắc đồng hồ sau, Dương Đại rút ra hồn phách của thư sinh, sau đó tiếp tục lên đường.

Hắn triệu hoán thư sinh đi ra, thư sinh mới đầu cảm thấy hơi lơ mơ, nhưng không thể không tiếp nhận thân phận của mình bây giờ.

Dương Đại bảo y tự giới thiệu.

Thư sinh tên là Doanh Kỳ, cửu hoàng tử của vương triều Đại Hạ, một lần ra ngoài du ngoạn bị truy sát, tùy tùng đều chết hết, chỉ còn lại y ẩn núp khắp nơi. Sở dĩ y tới Quỷ Khốc lĩnh là vì nghe nói các đại tông môn ở đây thu nhận đệ tử, y muốn tìm tông môn giao hảo với Hoàng Thất để nhờ đưa mình trở về, kết quả đã tới chậm. Quá lâu không được ăn uống, y tươi sống bị chết đói ở đây.

Thạch Long lắc đầu nói: “Người đây là tự tìm đường chết a! Người nào biết người giết người không phải hoàng tử khác? Tại sao người đuổi theo giết người đến nơi đây liền ngừng? Nói không chừng bọn họ đã thành lập liên hệ với tông môn mà người muốn tìm rồi.”

Doanh Kỳ trầm mặc.

Liễu Tuấn Kiệt vỗ vỗ bờ vai của y, cười nói: “Không có việc gì, trở thành âm chúng tuy rằng người không còn là người sống, nhưng từ ý nghĩa nào đó mà nói thì coi như người sẽ không phải sợ chết nữa, hiện tại không cần lo lắng bị đuổi giết.”

Ánh mắt của Doanh Kỳ sáng lên, nói như vậy cũng đúng.

Y thật sự là không muốn lại bị đuổi giết nữa. Thân là hoàng tử tôn quý nhưng khoảng thời gian này y đã trải qua như thế nào?

Quả thực ngay cả heo chó cũng không bằng.

Y không khỏi nhìn Dương Đại, vị chủ nhân thoát nhìn tuổi tác không hơn kém y bao nhiêu này đến tột cùng là ai?

Một đoàn người vừa trò chuyện, vừa tiến lên trong rừng cây.

Dương Đại vẫn luôn nghe đám âm chúng nói chuyện với nhau nhưng không có lên tiếng, hẳn tạm thời không có gì muốn hỏi.

Không thể không nói, cái khu rừng này thật lớn, đi hơn nửa giờ vẫn không đi đến cuối cùng, mấu chốt là địa thế bằng phẳng, không có thể núi mà rừng cây còn có thể bao phủ rộng như vậy, hẳn rất ngạc nhiên không biết khu rừng này đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Xào xạc ——

Phía trước truyền đến âm thanh, làm cho mọi người kinh hãi dừng bước.

Nơi đây sương mù so với lúc trước càng nồng đậm hơn, hơn ba trượng đã không cách nào nhìn thấy gì nữa.

“Chắc chắc, các người quả nhiên còn chưa rời khỏi Quỷ Khốc lĩnh, đúng là để cho ta đợi thật lâu.”

Một tiếng cười lạnh quen thuộc truyền đến, Dương Đại nhíu mày, nghe thanh âm chính là Trình Nga Quỷ.

Dương Đại bỗng nhiên nhìn thấy bốn phương tám hướng trong sương mù dày đặc xuất hiện nhiều ngọn quỷ hỏa màu

xanh, màu sắc so với lục quang trên người âm chúng càng đậm hơn. Hắn quét mắt nhìn một vòng, có 12 ngọn quỷ hỏa.

Dưới ánh mắt cảnh giác của mọi người, Trình Nga Quỷ đi ra từ trong sương mù dày đặc phía trước.

Vào ban ngày, tên này càng lộ ra vẻ âm u, dung mạo thật sự như là ác quỷ, kèn kèn Tinh quái.

Trình Nga Quỷ nhìn chằm chằm Doanh Kỳ, cười nói: “Đúng lúc Cửu hoàng tử cũng ở đây, hôm nay lão phu có thể một mẻ hốt gọn tất cả các ngươi.”

Doanh Kỳ thay đổi sắc mặt, hỏi: “Ngươi quen biết ta? Ai phái ngươi tới?”

Trình Nga Quỷ cười nói: “Ai phái lão phu tới, lão phu cũng không biết. Tuy nhiên Quỷ Uyên tông chúng ta đã tiếp nhiệm vụ thì nhất định phải hoàn thành. Bốn cửa ra của Quỷ Khốc lĩnh đều có người của Quỷ Uyên tông mai phục. Các ngươi có vận khí tốt mới gặp được lão phu, đều là người quen, lão phu có thể cho các ngươi bớt chút đau khổ.”

Liễu Tuấn Kiệt và bảy vị âm chúng giận đến mức toàn thân run rẩy, bớt chút đau khổ?

Thời điểm Trình Nga Quỷ giết bọn họ lúc trước cũng không giống như những gì lão đã nói.

“Quỷ Uyên tông...” Sắc mặt của Doanh Kỳ trắng bệch, sợ hãi đến mức toàn thân run rẩy.

Thạch Long cũng bị hù dọa, trầm giọng hỏi: “Con đường này chỉ có mình ngươi thôi sao? Nếu chỉ có một mình ngươi thì có lẽ không thể ngăn cản được. Nếu như có tu tiên giả càng mạnh hơn thì hãy để cho họ xuất hiện đi, hà tất phải che giấu!”

Hai tay Trình Nga Quỷ bấm pháp quyết, trong tay áo bay ra từng người giấy, quỷ hỏa bốn phương tám hướng nhanh chóng

bay tới, rơi trên người giấy, người giấy bị thiêu đốt, quỷ hỏa phóng đại, nhanh chóng hóa thành một quỷ hồn.

Dương Đại phát hiện thảo nào mình gặp phải người chết ở đây lại không có hồn phách, nguyên lai là bị Trình Nga Quỷ thu mất rồi.

Trình Nga Quỷ đắc ý cười nói: “Hiện tại so xem quỷ nô của ai lợi hại hơn.”

Dương Đại bỗng nhiên quát to: “Toàn lực giết chết lão!”

Trình Nga Quỷ nhìn chăm chăm vào Thạch Long, trên mặt tràn đầy nụ cười âm trầm. Lão biết rõ chỉ Thạch Long có tu vi, Doanh Kỳ với bảy người Liễu Tuấn Kiệt trước khi chết đều là phạm nhân, không đáng phải lo.

HUU...U...U ——

Trình Nga Quỷ chợt nghe sau lưng truyền đến âm thanh, bản năng muốn tránh né, nhưng lão cảm thấy thân thể rất nặng, căn bản không nhúc nhích được. Còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, lão đã cảm thấy cái cổ tê rần, ngay sau đó trời đất quay cuồng, lão thấy được thân thể của mình.

Đầu Trình Nga Quỷ đập xuống đất, thân hình lập tức đổ xuống, 12 con quỷ nô lập tức tiêu tán, lưu lại tro tàn theo gió thổi đi.

Ở bên cạnh thi thể của Trình Nga Quỷ, Điền Bất Trung với thần sắc lạnh lùng lắc lắc tay, Trương Hiền, Chu Lương và Bạch Vĩ lập tức đứng lên. Bọn họ lúc trước ôm hai chân với phần eo của Trình Nga Quỷ, khiến cho lão không thể động đây.

Các âm chúng Thạch Long, Liễu Tuấn Kiệt và Doanh Kỳ cũng bị hù dọa.

Hai mắt Dương Đại lại tỏa ánh sáng, Điền Bất Trung không ngờ lấy tay thành đao, chém xuống trên đầu Trình Nga Quý.

“Xác định lão đã chết sao?” Dương Đại hỏi.

Tu tiên giả nhiều thủ đoạn, hắn không thể không cẩn thận.

Điền Bất Trung lạnh lùng nói: “Chết rồi.”

Dương Đại lập tức tiến lên, phân phó nói: “Thạch Long chịu trách nhiệm sờ thi thể, những người khác đề phòng xung quanh.”

Hắn đi đến trước đầu Trình Nga Quý, bắt đầu hút hồn.

Đại não đau đớn, nhưng Dương Đại đã thành thói quen, vẫn còn trong phạm vi hắn có thể thừa nhận. Rất nhanh hắn đã hút ra hồn phách của Trình Nga Quý. Hắn cố nén cảm giác không khỏe đầu đầu muốn hôn mê, triệu hoán Trình Nga Quý đi ra, phân phó nói: “Lập tức rời khỏi nơi đây. Trình Nga Quý, người tới dẫn đường, tránh né điểm mai phục của Quý Uyên tông.”

“Tuân mệnh!”

Sắc mặt của Trình Nga Quý phức tạp đáp ứng.

Lão quá bối rối.

Làm sao đột nhiên chết mất, rồi đột nhiên lại biến thành quỷ nô của Dương Đại rồi?

Tuy rằng khó hiểu, nhưng lão vẫn thành thành thật thật dẫn đường, âm chúng không cách nào phản kháng ý chí của Vạn Cảnh Âm Chủ.

Doanh Kỳ càng thêm kính sợ đối với Dương Đại. Trình Nga Quý nhìn như kinh khủng nhưng ở trước mặt Dương Đại lại bị giết chết chóng vánh như thế, Dương Đại mạnh cỡ nào?

...

Mấy canh giờ sau, hoàng hôn phủ xuống.

Dương Đại cùng mười vị âm chúng của mình đứng ở bên cạnh một dòng suối nhỏ. Bốn vị Địa Bất Trung là đòn sát thủ vẫn tiềm phục ở dưới mặt đất như trước, mười vị âm chúng Trình Nga Quý, Thạch Long, Doanh Kỳ, đám Liễu Tuấn Kiệt thì chịu trách nhiệm bảo hộ hẳn.

Dương Đại lấy tay múc nước, uống xong mấy ngụm mới thốt khoái ngồi xuống, cảm thán một tiếng: “Thoải mái!”

Hắn quay đầu nhìn Trình Nga Quý, hỏi: “Lúc trước tại sao ngươi không đoạt hồn phách của bảy người bọn họ?”

Trình Nga Quý hơi có vẻ phiền muộn trả lời: “Bởi vì ta nhìn thấy người đang theo dõi bọn họ cho nên muốn câu dẫn người đi lên, nhưng không ngờ tốc độ người hấp thu hồn phách quá nhanh, nhanh đến mức ta không thể giải thích vì sao.”

Lão chế tạo quỷ nô cần có thời gian, nhưng Dương Đại chỉ tốn chưa tới một phút đồng hồ đã thành công tạo ra bảy vị quỷ nô, lúc ấy đã làm cho lão âm thầm cảm thấy sợ hãi.

Lão lo lắng bảy người Liễu Tuấn Kiệt sẽ trở nên mạnh mẽ cho nên mới tập kích, nhưng không ngờ Thạch Long bằng vào năng lực đặc thù của âm chúng ngành kháng pháp chú của lão, dồn ép lão không thể không lui lại.

Tất cả những con quỷ nô kia của Trình Nga Quý theo lão tử vong cũng đều tán đi, không để cho Dương Đại nhặt nhạnh chỗ tốt.

“Người mạnh nhất mà Quỷ Uyên tông phái tới có tu vi như thế nào? Mục đích của các người là gì?” Dương Đại tiếp tục hỏi.

Trình Nga Quý thành thật trả lời: “Lợi hại nhất cũng mới Tụ Khí cảnh tầng ba. Chúng ta đều là đệ tử ngoại môn, định đến thu thập hồn phách của tán tu để luyện chế quý nô. Tu vi của chúng ta quá thấp, rất có thể bị loại bỏ khỏi cuộc khảo hạch ngoại môn, vì vậy chỉ có thể tới thử một lần, tìm kiếm tán tu có tu vi thấp. Chúng ta cũng không có nhận nhiệm vụ về Doanh Kỳ, ta chỉ từng nhìn thấy nhiệm vụ truy sát y ở ngoại môn mà thôi, cũng không phải là đến đây để đuổi giết y.”

Dương Đại thở dài một hơi, Tụ Khí tầng ba không thể uy hiếp được hắn.

Nghĩ lại cũng đúng, dẫu sao ở gần Quý Khốc lĩnh có nhiều tông môn chính đạo, Quý Uyên tông nào dám trắng trợn đến đây. Về phần đám người Trình Nga Quý bởi vì tu vi thấp nên có thể nguy trang thành tán tu.

Mới vừa tiến nhập Thâm Vực ngày thứ tư, Dương Đại ổn thỏa thu thập được mười bốn vị âm chúng, trong đó sáu vị đã bước lên con đường tu hành, cất bước này rất mạnh!

Dương Đại hăng hái hỏi: “Các người ai biết được chỗ nào có linh khí dồi dào, không bị ai quấy rầy không?”

Nếu là những thí luyện giả khác khẳng định vội vàng gia nhập tông môn, nịnh nọt những người bản thổ của Thâm Vực, làm các loại nhiệm vụ. Nhưng hắn không cần, việc hắn cần làm chính là rời xa nguy hiểm, tu luyện thật tốt, thuận tiện mở rộng số lượng âm chúng!

Chương 11: Âm chúng bát hack, tu vi tăng trưởng

Đêm khuya, trong rừng cây.

Dương Đại ngồi dưới đất, hắn vừa rồi mới tranh thủ trở lại thực tế, để ghi nhớ phương pháp tu luyện tầng thứ nhất của 《Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh》, sau đó truyền thụ lại cho Liễu Tuấn Kiệt và Doanh Kỳ.

Tầng thứ nhất của công pháp cần tu luyện ba loại chú pháp khác biệt. Đám người Thạch Long, Điền Bất Trung đã tu luyện công pháp, nếu lại tu luyện công pháp khác sẽ ảnh hưởng đến sức chiến đấu hiện có.

Hắn kiên trì chờ đợi. Liễu Tuấn Kiệt và Doanh Kỳ lại đang không ngừng nhớ lại phương pháp tu luyện hắn mới nói.

Điền Bất Trung, Trương Hiền và Chu Lương thì thủ hộ ở xung quanh, cùng với những âm chúng khác bao quanh Dương Đại, không để lộ ra bất luận khe hở nào để đánh lén.

Thạch Long, Trình Nga Quý và Bạch Vĩ lại tiến đến dò xét ở các phương hướng khác nhau, đã đi được một tiếng.

Dương Đại muốn cam đoan trong phương viên trăm dặm không có nguy hiểm mới có thể tu luyện thật tốt, để tránh phát sinh nguy hiểm gì khiến cho hắn gặp phải sự cố trong lúc tu luyện, linh lực ngược dòng, tẩu hỏa nhập ma.

“Ngươi không phải là hoàng tử sao? Tại sao lúc trước không tu luyện?” Liễu Tuấn Kiệt nhìn Doanh Kỳ, tò mò hỏi.

Doanh Kỳ bất đắc dĩ trả lời: “Ta cũng muốn tu luyện, nhưng phụ hoàng sợ trong các hoàng tử xuất hiện quá nhiều tu tiên giả, do đó ảnh hưởng đến địa vị của thái tử, cho nên để cho ta đọc nhiều sách, sau này phụ tá thái tử.”

Liễu Tuấn Kiệt đồng cảm vỗ vỗ bờ vai của y, không nói thêm lời nào nữa.

Lại một lát sau, ba vị âm chúng Thạch Long, Trình Nga Quỷ và Bạch Vĩ lần lượt trở về, đều không phát hiện vết tích của Tinh quái thì vùng này rất an toàn.

“Bắt đầu tu luyện đi, những người khác trông coi trước, không nên phớt lờ.”

Dương Đại phân phó nói. Tiếp đó bắt đầu tu luyện 《Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh》 tầng thứ nhất, Liễu Tuấn Kiệt và Doanh Kỳ lập tức tu luyện.

Dựa theo phương pháp tu luyện trong trí nhớ, trước tiên ba người bắt đầu thổ nạp, thử nghiệm tiếp xúc với linh khí trong thiên địa, luyện thành một tia linh lực, sau đó lại tạo ra chú ấn.

Phương pháp thổ nạp bởi vì công pháp khác biệt mà tiết tấu khác nhau. Cái gọi là thổ nạp chính là hô hấp với số lần hít vào thở ra, tiết tấu rất trọng yếu, khí hút vào phải không chế để đi vào bụng.

Linh khí ở Địa Cầu quá mức mỏng manh, dẫn đến nhân loại rất khó tự chủ tu luyện, cùng một phương pháp thổ nạp nhưng ở Thâm Vực lại có hiệu quả đạt tới gấp trăm lần.

Công pháp giống nhau, hoàn cảnh giống nhau, trong lần đầu tiên tu luyện tốc độ thổ nạp ra linh lực có thể biểu hiện tư chất.

Nguyên bản Dương Đại muốn tìm một đại điểm có linh khí dồi dào nhưng lại không có ai tu luyện, nhưng căn cứ theo lời mấy người Điện Bất Trung nói, chỗ như thế được xưng là

phúc địa. Phúc địa thông thường đều có tu sĩ cường đại ở đó, muốn tìm được một phúc địa hoàn toàn không có ai chiếm cứ khó như lên trời. Dương Đại chỉ có thể tùy tiện tìm một khu vực sơn dã để tu luyện.

Thời gian một nén nhang sau, Doanh Kỷ tu luyện ra một tia linh lực, mừng rỡ như điên.

Âm chúng quả nhiên còn có thể lại tiếp tục tu luyện!

Dương Đại tuy cảm thấy ghen tỵ, nhưng đồng thời trong lòng cũng thấy vui mừng.

Vạn Cảnh Âm Chủ nếu có thể phát triển thật tốt, thì hạn mức cao nhất chưa hẳn không bằng thiên phú cấp độ SSS!

Vị Thái Dương Thần có thiên phú cấp độ SSS kia chủ yếu là giai đoạn trước có thể lập tức trở nên cường đại, một mực cường đại đến hậu kỳ, sánh vai với mặt trời.

Vạn Cảnh Âm Chủ lúc vừa bắt đầu không thể giúp kỳ chủ tăng lên ngay lập tức, cần Dương Đại chậm rãi phát triển.

Liễu Tuấn Kiệt cảm nhận được áp lực, càng thêm chuyên chú.

Mười phút sau, Liễu Tuấn Kiệt tu luyện ra linh lực, cũng mừng rỡ như điên, không có chú ý tới sắc mặt âm trầm của Dương Đại.

“Má nó! Sẽ không phải là tư chất tu luyện của ta rất kém cỏi, bởi vì kém tới cực điểm mới thức tỉnh thiên phú triệu hoán sư đây chứ?”

Trái tim của Dương Đại như chìm vào đáy cốc.

Cũng may năm phút đồng hồ sau, hắn cũng tu luyện ra linh lực.

Còn có thể tiếp nhận. Tư chất của hấn so với Liễu Tuấn Kiệt không kém hơn bao nhiêu.

Chỉ cần không phải là phế vật, Dương Đại đã thỏa mãn rồi.

Sau khi tu luyện ra linh lực, ba người coi như là chính thức bước vào con đường tu hành.

Bọn họ còn cần làm cho linh lực lớn mạnh mới có thể tu luyện chú ấn.

Khi bọn họ có thể dùng linh lực tiến hành chiến đấu, cũng đại biểu cho việc tiến vào Tụ Khí tầng một.

« Chúc mừng thí luyện giả ‘Long Hảo Truyền Nhân’ của khu Hạ Quốc thu được thiên phú cấp độ A »

Một cái nhắc nhở từ trước mắt Dương Đại trôi qua, ngoại trừ học sinh cấp ba định kỳ tiến vào trong Thâm Vực, thì bình thường cũng sẽ có người thành niên lần đầu vào Thâm Vực.

Dương Đại hỏi thăm Liễu Tuấn Kiệt phải chăng nhìn thấy nhắc nhở vừa rồi.

Bảy người Liễu Tuấn Kiệt cũng không nhìn thấy, có nghĩa là bọn họ đã hoàn toàn rời khỏi thân phận thí luyện giả.

Một đêm tiếp theo, ba người Dương Đại đều đang tu luyện, hấn để cho những âm chúng khác thay phiên tu luyện, bất cứ lúc nào cũng có âm chúng canh gác.

Hừng đông ngày kế tiếp, Dương Đại rời khỏi Thâm Vực. Hấn cầm máy tính bảng của mình, bắt đầu học thuộc phương pháp tu luyện 《 Thần Lô Chân Tâm Quyết 》, hấn phát hiện trí nhớ của mình được tăng lên trên phạm vi lớn. Mặc dù không phải đã gặp qua là không quên được, nhưng sau hai lần đọc thuộc lòng liền nhớ kỹ.

Dương Đại thỏa mãn cười một cái.

Lúc này, điện thoại mà cơ quan tình báo cấp cho hắn vang lên, là một chuỗi số điện thoại lạ lẫm.

Sau khi kết nối hắn chợt nghe thấy âm thanh quen thuộc.

“Tiểu Đại, ở cơ quan tình báo trải qua như thế nào?”

Thì ra là mẫu thân của Dương Đại, bởi vì Dương Đại đi quá vội vàng nên không mang theo điện thoại, vì vậy cơ quan tình báo cấp cho hắn một chiếc điện thoại mới. Cơ quan tình báo rất khéo hiểu lòng người, đã cung cấp phương thức liên lạc của Dương Đại cho cha mẹ của hắn.

Dương Đại với mẹ bắt đầu nói chuyện trong nhà, phần lớn thời điểm đều là mẹ đang nói, động tác của cơ quan tình báo rất nhanh. Điều kiện đã đáp ứng với Dương Đại chỉ trong vòng bốn ngày ngắn ngủi đã hoàn thành. Hôm nay nhà bọn họ đang dọn nhà.

Nghe nghe, Dương Đại đã cảm thấy không bình thường.

Tiểu Siêu, Tiểu Diễm là ai?

Hắn không phải con một sao?

Kiếp trước, Dương Đại có phụ thân là người mê Tam Quốc, cho nên đã đặt tên cho Dương Đại một chữ ‘Đại’. Lúc trước hắn còn có một vị ca ca, phỏng theo Mã Siêu tên là Dương Siêu, nhưng Dương Siêu đã chết non ở trong bụng Dương mẫu.

Dương Đại không dám hỏi thăm Tiểu Siêu và Tiểu Diễm là ai, dẫu sao cái thế giới song song này quả thật khác biệt rất lớn với kiếp trước.

Nghe nghe, Dương Đại mới biết được Dương Siêu và Dương Diễm là em trai và em gái của hắn, đều đang học tiểu học.

Nói chuyện với mẹ xong xuôi, hắn bắt đầu lên mạng xem xét.

Nguyên lai 10 năm trước, tận thế bộc phát, động thực vật tăng vọt, một lần xém chút nữa làm cho nền văn minh của nhân loại tan vỡ. Tuy nhiên khoa học kỹ thuật của nhân loại phát triển, ngắn ngủi 1 năm đã ổn định được tình hình, hơn nữa yêu thú lợi hại cũng không phải là đối thủ của vũ khí nóng. Nhưng tiếc vui chóng tàn, Địa Cầu bắt đầu xuất hiện quỷ quái, đó là tồn tại mà vũ khí nóng cũng không cách nào tiêu diệt được. Tuy rằng số lượng ít, thế nhưng quả thật một lần làm cho nhân loại tuyệt vọng.

Ba năm sau khi tận thế bắt đầu, số lượng nhân loại giảm mạnh, thẳng đến khi Thâm Vực phủ xuống, nhân loại xuất hiện rất nhiều tu tiên giả mới có thể ổn định nhân số tử vong. Vì nhân loại, chính phủ các nước cổ vũ sinh con, cung cấp các loại phúc lợi, cho nên không khác biệt với thời nguyên thủy. Dưới bối cảnh như vậy, cha mẹ của Dương Đại cũng sinh con thứ hai, thứ ba.

Sau khi Dương Đại xem xét xong tin tức tương quan, trong lòng cảm khái muôn phần.

Nhiều em trai em gái hơn cũng cũng không tệ lắm.

Tuy nhiên hắn cũng không có suy nghĩ trở về nhà xem xét, việc cấp bách là nắm chắc thời gian trở nên mạnh mẽ.

Mỗi ngày đều có tin tức thành thị bị yêu thú và Tinh quái tập kích, nói rõ thực tế thế giới vẫn rất nguy hiểm, hắn muốn sớm ngày cường đại lên mới có thể bảo vệ người nhà.

Nếu như hắn đủ mạnh, có lẽ còn có thể bảo vệ quốc gia!

Cơ quan tình báo bồi dưỡng hắn như thế, dĩ nhiên là bởi vì thiên phú của hắn có tiềm lực cực lớn, hắn sớm muộn gì cũng

sẽ hoàn trả lại các nguồn tài nguyên hiện tại được nhận, hấn cũng không kháng cự điềm này.

Ai mà không muốn làm anh hùng?

Dương Đại cũng muốn, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hấn phải có năng lực!

Sau khi nghỉ ngơi mấy tiếng, Dương Đại trở lại Thâm Vực, hấn truyền thụ 《 Thần Lôĩ Chân Tâm Quyết 》 cho sáu vị âm chúng thí luyện giả. Hôm ấy, sáu vị âm chúng không ngờ cũng tu luyện ra linh lực rồi, khiến cho hấn cảm thấy âm chúng còn có thêm chỗ thần kỳ nữa.

Một tháng tiếp theo, Dương Đại đều ở lại trong núi rừng hoang tàn vắng vẻ để tu luyện 《 Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh 》, tựa như tu sĩ khổ tu.

Hấn cùng với Liễu Tuần Kiệt và Doanh Kỷ rút cuộc luyện thành tầng thứ nhất, tự mình nắm giữ chú ấn, chính thức trở thành tu tiên giả Tự Khí tầng một.

Tương tự như những gì Dương Đại nghĩ, âm chúng cùng hấn là một thể, âm chúng nắm giữ chú ấn cũng tương đương với hấn nắm giữ. Ba cái chú ấn ngưng tụ cùng một chỗ còn có thể bộc phát ra lực sát thương đáng sợ.

Bởi vì 《 Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh 》, Điền Bất Trung nói linh lực trước mắt của Dương Đại đã có thể so với Tự Khí cảnh tầng hai. Không thể không nói, công pháp cao cấp nhất của cơ quan tình báo đúng là rất mạnh.

Dương Đại còn phát hiện một chuyện làm hấn mừng rỡ như điên, đó chính là tu vi của đám âm chúng sẽ tăng trưởng linh lực của hấn. Tuy rằng mỗi một vị âm chúng mang đến biên độ tăng trưởng rất nhỏ, nhưng hội tụ cùng một chỗ, mười bốn vị âm chúng tu luyện 1 tháng tương đương với cung cấp cho hấn nửa tháng tu hành.

Dã tâm của hắn trong nháy mắt bành trướng.

Hắn muốn có càng nhiều âm chưởng hơn nữa, càng nhiều càng tốt!

Chỉ cần âm chưởng đủ nhiều, tốc độ tu hành của hắn có thể tăng vọt như ngồi tên lửa!

Một ngày này, Dương Đại đang muốn đi vào Thâm Vực, Hồ Lợi bỗng nhiên tìm đến.

Y vỗ vai Dương Đại, cười nói: “Tiểu Dương, năm nay tỉ lệ tử vong của tân thí luyện giả rất cao. Tổng cục Thâm Vực chuẩn bị tổ chức giải thi đấu cho tân thí luyện giả đấu pháp. Phàm là thí luyện giả có kinh nghiệm trong vòng 1 năm đều có thể tham gia, chính là vì thể hiện ra chỗ tốt của Thâm Vực về phía đại chúng. Người nên tham gia a! Thiên phú cấp độ SS chắc chắn có thể làm cho rất nhiều người sinh ra hi vọng.”

Chương 12: Nhân khí của Bá Vương

“Giải thi đấu cho người mới đấu pháp?”

Dương Đại trừng mắt nhìn, hỏi: “Diễn ra vào lúc nào, địa điểm ở đâu?”

Hồ Lợi cười nói: “Nửa năm sau, cơ quan tình báo trực tiếp đảm bảo đưa người tiến vào top 32, đến lúc đó người chỉ cần đi địa điểm tổ chức trận chung kết là được. Ta sẽ đích thân đưa người đi, người có thể thỏa thích thể hiện ra thiên phú của người, cơ quan tình báo sẽ bảo vệ người. Mặc dù tháng này người rất khiêm tốn, nhưng người ở trên mạng vẫn rất hot. Cả nước đều đang chờ mong sự xuất hiện của người.”

Dương Đại dĩ nhiên sẽ không kháng cự đối với chuyện trang bức, hơn nữa đây không chỉ là trang bức mà còn có thể mang đến hi vọng cho đại chúng, hy vọng có thể chiến thắng nỗi khiếp đảm vì tận thế.

“Giải thi đấu có tiền thưởng sao?”

“Ha ha, đương nhiên là có. Quán quân có thể được 10 triệu Hạ Quốc tệ.”

“Vậy ta tham gia.”

“Vậy là tốt rồi! Tiểu Dương, người đăng kí một cái tài khoản trên mạng đi, ta sẽ giúp người chứng thực. Người hỗ trợ tuyên truyền giải thi đấu người mới đấu pháp một chút.”

“Được.”

Dương Đại đi đến trước sô pha, ở trên bàn trà cầm lấy máy tính bảng, bắt đầu đăng nhập Thiên Võng, đăng kí tài khoản.

Tên dĩ nhiên là Bá Vương Bất Quá Giang.

Hồ Lợi lập tức thao tác ở bên cạnh hắn, thông báo cho nhân viên công tác của Thiên Võng về tài khoản của Dương Đại. Một phút đồng hồ sau, Dương Đại liền công bố trạng thái đầu tiên trên Thiên Võng.

« Bá Vương Bất Quá Giang: Ta sẽ tham gia giải thi đấu người mới đầu pháp. »

Một dòng trạng thái rất đơn giản, phụ thêm chủ đề về giải thi đấu người mới đầu pháp.

Không có ai bình luận, ngay cả số lượng người đã xem cũng không có.

“Tiểu Dương, ngươi phải cố gắng nỗ lực tu luyện nha! Tiềm lực thiên phú của ngươi cực lớn, nhưng giai đoạn trước không cách nào thực hiện, thậm chí khả năng lực chiến đấu không mạnh bằng một vài thiên phú cấp độ A hiện thời. Đến lúc đó cũng đừng làm cho thiên phú cấp độ SS mất mặt. Ngươi bây giờ chính là niềm kiêu hãnh của hành tinh Hán Tây chúng ta đấy.”

Hồ Lợi dặn dò Dương Đại vài câu liền đứng dậy rời đi. Có thể nhìn ra được, Dương Đại đồng ý tham gia giải đấu để cho y thật sự cao hứng, đoán chừng là thượng cấp bắt y đến tìm Dương Đại.

Dương Đại đang chuẩn bị vào Thâm Vực, trên máy tính bảng bắt đầu điên cuồng bắn ra tin tức thông báo.

Hắn mở ra nhìn một chút, khá lắm! Phần mềm Thiên Võng lập tức đưa tài khoản của hắn vào phần tài khoản đề cử, trên mặt bìa là một cái bóng đen thần bí, trên mặt còn ghi dấu chấm hỏi, phụ thêm hai hàng tiêu đề miêu tả rất khí phách:

Thiên phú cấp độ SS!

Bá Vương Bất Quá Giang!

Ấn mở vào tài khoản đề cử chính là dòng trạng thái vừa rồi hẳn mới cập nhật. Đăng sau ID của hẳn có thêm ô biểu tượng do chính phủ chứng thực, số lượng bình luận tăng vọt. Mỗi giây đều gia tăng thêm mấy trăm bình luận, lượt chia sẻ càng nhanh chóng tăng lên.

« Giải thi đấu người mới thí luyện giả đấu pháp: Hoan nghênh Bá Vương tham gia cuộc thi đấu của chúng tôi! Tung hoa. jpg »

« Tiểu Hắc: Wow! Chân nhân a! »

« Chu Hành Mã: Đại lão rốt cuộc muốn lộ diện nha! »

« Nam nhân quyền lực: ! ! ! »

« Văn Văn thật đáng yêu: A a a! »

« User 209383742: Khá lắm, ta đang nghĩ xem tại sao tên tài khoản của ta bị thay đổi. Thì ra là do chính phủ mở đường cho chủ nhân thật sự của nickname này a! »

« Ta cũng muốn làm Thái Dương Thần: Bài phía trước! »

« Sau 90 tiểu đẹp trai: Đại lão trâu bò! »

...

Dương Đại nhìn thấy rất thoải mái, không ngờ mình lại nổi tiếng như vậy. Dẫu sao một tháng này vô luận là trong thực tế hay là ở Thâm Vực, hẳn đều chưa từng tiếp xúc với những thí luyện giả khác.

Vương triều Đại Hạ rất lớn, xa so với Hạ Quốc còn lớn hơn. Phần lớn thí luyện giả tập trung ở thành trấn hoặc là trong môn phái, có rất ít người đi đến rừng núi hoang vắng. Hơn nữa đối với vương triều Đại Hạ, linh khí ở chỗ của Dương Đại so

với linh khí ở những chỗ khác không tính dồi dào. Một vị trí tốt chính là nơi đó không có Tinh quái, rất khó gặp phải tu tiên giả.

Cẩn thận suy nghĩ một chút cũng đúng. Thiên phú cấp độ SS đại biểu cho tiềm năng vô hạn, sau này thậm chí có thể trở thành thần hộ mệnh của Hạ Quốc, nhân khí của hắn dĩ nhiên là rất cao.

Dương Đại không trả lời các bình luận, nhìn thêm vài phút đồng hồ liền đóng Thiên Võng, lại tiến vào Thâm Vực.

Vẫn như cũ là khu rừng kia, Dương Đại triệu hoán đám âm chúng của mình đi ra.

“Ta chuẩn bị thu thập càng nhiều âm chúng hơn nữa, địa phương nào có nhiều người chết?” Dương Đại hỏi.

Trình Nga Quỷ giành trả lời trước: “Đi Quỷ Uyên tông đi, bên trong đệ tử tàn sát lẫn nhau, tập mãi thành thói quen, các đệ tử cũng thường xuyên đi tàn sát thôn trang.”

Doanh Kỷ trừng mắt liếc y một cái, nói: “Sao có thể làm xằng làm bậy? Quân tử phải có đạo của quân tử. Ta đề nghị đi chiến trường, chiến trường khẳng định có nhiều người chết, vương triều Đại Hạ những năm gần đây giao chiến không ngừng với vương triều Đại Huyền, đây là một cơ hội tốt.”

Những âm chúng khác lập tức phát biểu ý kiến, bốn vị phạm nhân tử hình Diên Bất Trung ủng hộ Trình Nga Quỷ, những người khác lại ủng hộ Doanh Kỷ.

Xuất hiện ý kiến khác nhau.

Dương Đại lại không muốn đi Quỷ Uyên tông, quá nguy hiểm.

Trước mắt ưu thế của hắn đang là về mặt số lượng, một khi đối mặt với cao thủ Tâm Toàn cảnh, khả năng toàn quân bị

diệt.

“Đi chiến trường đi! Trình Nga Quỷ dẫn đường. Doanh Kỳ, người không thể xuất đầu lộ diện để tránh rước lấy phiền phức.” Dương Đại phân phó nói, tiếp đó không chờ Doanh Kỳ phản ứng, lập tức thu y vào trong không gian linh hồn.

Trình Nga Quỷ và Thạch Long đều là người địa phương sinh trưởng và lớn lên ở vương triều Đại Hạ, tự nhiên sẽ biết được nơi đâu là chiến trường.

Vẫn tương tự như trước kia khi di chuyển trên đường, Dương Đại để cho bốn người Điền Bất Trung lên vào dưới mặt đất, đi theo bọn hắn. Những âm chúng khác lại vây xung quanh hắn cùng tiến lên.

Tuy rằng đã có tu vi Tụ Khí tầng một, nhưng Dương Đại vẫn lựa chọn cẩn thận một chút.

Đẳng cấp thiên phú cho dù có cao hơn nữa cũng có thể bị lật xe!

Mấy canh giờ sau, bọn họ rốt cuộc rời khỏi vùng núi rừng liên miên không dứt kia.

Dựa theo Trình Nga Quỷ giới thiệu, tiến lên thêm hơn 200 dặm đường nữa có thể đến thành trấn ở gần đây.

Vương triều Đại Hạ là do phàm nhân làm chủ, đối với phàm nhân mà nói thì rất khó gặp được tu tiên giả, trừ phi là người có quyền thế.

Dương Đại chuẩn bị đi đến thành trấn mua một cỗ xe ngựa, di chuyển trên đường sẽ thuận tiện hơn một chút, hắn cùng với đám âm chúng còn có thể tu luyện ở trong xe.

Âm chúng một khi vào không gian linh hồn sẽ ngủ say, cho nên muốn cho âm chúng tu luyện thì nhất định phải thả bọn họ ra.

Tiếp tục đi về phía trước nửa canh giờ sau, đám người Dương Đại rốt cuộc nhìn thấy quan đạo, trên đường có dấu vết bánh xe ngựa nghiền ép.

Nhìn theo quan đạo đi về phía trước, địa thế bằng phẳng, đường cũng trở nên dễ đi hơn.

“Các người nói xem, có thể gặp phải sơn tặc hay không?” Dương Đại mong đợi hỏi.

Số lượng âm chúng của Vạn Cảnh Âm Chủ là vô hạn, cho nên hắn không sợ ăn mặn, chỉ cần là hồn phách là hắn đều sẽ thu hết.

Liễu Tuấn Kiệt cười nói: “Những âm chúng như chúng ta vây quanh người rồi còn ai dám tới a. Giữa ban ngày ban mặt mà gặp quỷ rồi, có thể hù chết người a.”

Trình Nga Quỷ cũng cười theo, chỉ là cười đến mức buồn rười rượi: “Cũng đừng gặp phải tu sĩ chính đạo, những người kia nhìn thấy quỷ tu hay ma tu sẽ lập tức động thủ, cũng mặc kệ người có từng làm bậy hay không.”

Dương Đại cũng sợ gặp phải loại tình huống đó, vì vậy căn dặn bọn họ nói: “Tất cả các người lên vào lòng đất đi, bất cứ lúc nào cũng có thể trợ giúp ta.”

Dựa theo lời Điền Bất Trung nói, tu sĩ Tụ Khí cảnh vẫn chưa thể lấy mắt thường nhìn thấy quỷ quái ẩn núp, nhưng đạt tới Tâm Toàn cảnh liền không giống vậy.

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

Đám âm chúng nhao nhao lên vào dưới mặt đất, tay Dương Đại cầm trường kiếm, tinh thần phấn chấn, dọc theo quan đạo đi về phía trước.

Hấp thu mười bốn vị âm chúng, tu vi lại đạt tới Tụ Khí cảnh tầng một, thể lực của Dương Đại đã vượt xa phạm nhân,

rong ruồi hơn nửa ngày đường vẫn không có chút cảm giác mệt mỏi nào.

Hai bên núi xanh liên miên chập chùng, hơn vạn dặm trời không một bóng mây, trời xanh như ở trên đỉnh núi.

Dương Đại hiếm khi xem xét phong cảnh dọc đường. Không thể không nói, sơn thủy bên trong Thâm Vực vượt xa cảnh tượng hiện tại ở Địa Cầu, ngay cả không khí cũng vô cùng tươi mát, có lẽ nguyên nhân là do linh khí dồi dào.

“Tránh —— “

Dương Đại chợt nghe sau lưng truyền đến một thanh âm khẽ kêu lên. Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử hồng y cười ngửa phóng đến, hắn lập tức đi đến một bên, sợ bị đụng vào.

Nữ tử hồng y lập tức phóng ngựa qua trước mặt hắn. Trong khoảnh khắc giao thoa, hắn thấy rõ mặt của đối phương, khuôn mặt rất xinh đẹp, tóc dài buộc ở sau đầu, buộc cao lên thành đuôi ngựa, hai lọn tóc bên tai tung bay theo gió. Quả nhiên là tư thế oai hùng bừng bừng phấn chấn, vừa như nam nhi tiêu sái, cũng có dáng vẻ của nữ tử xinh đẹp tuyệt trần.

‘Tiên y nô mã, giang hồ nhi nữ’.

Trong đầu Dương Đại xuất hiện cụm từ này.

Có chút ý tứ.

Khóe miệng của Dương Đại nhếch lên, tiếp tục chạy trên đường, tốc độ vẫn giống như lúc trước.

« Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc ‘Sở Thiên Bồng’ thành công vượt qua tiểu thiên kiếp, bước vào Tâm Toàn cảnh
»

Dương Đại nhìn thấy một cái thông báo xuất hiện ở trước mắt, âm thầm ngạc nhiên. Tự Khí cảnh đến Tâm Toàn cảnh

còn cần bao lâu?

Chắc chắn.

Hắn vào Thâm Vực một tháng, Hạ Quốc mới tăng thêm một tên thí luyện giả Tâm Toàn cảnh, có thể thấy được tu tiên khó khăn nhường nào.

Dương Đại vừa nghĩ, vừa đi về phía trước, kết quả đi không bao lâu, sau lưng lại truyền tới tiếng vó ngựa, thanh thế so với nữ tử hồng y vừa rồi còn lớn hơn.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hơn mười tên nam tử mặc áo vải phóng ngựa phi tới. Hắn vẫn nhường đường như trước, nhưng mà những người này lại ngừng ở trước mặt hắn.

Dương Đại không hề căng thẳng, trong lòng ngược lại cảm thấy hơi chờ mong.

Là sơn tặc sao?

Tốt nhất là phải!

Cho ta một cái lý do quang minh chính đại hút hồn bọn người!

Chương 13: Cứu Yêu thần đồ

Tổng cộng 17 người, cảm đầu là một gã đại hán khôi ngô, áo bào rộng thùng thình, lộ ra lồng ngực che kín vết sẹo lưu lại khi bị bỏng.

Đại hán khôi ngô ghìim ngựa đi đến trước mặt Dương Đại, gã trừng mắt như báo, hỏi: “Tiểu tử, có nhìn thấy một nữ tử hồng y hay không?”

Thật là hồng hách!

Dương Đại cảm thấy thất vọng, không ngờ đối phương không phải sơn tặc, hấn chỉ vào phía trước nói: “Vừa rồi đi hướng đó không lâu, các ngươi cố gắng có thể đuổi kịp.”

Đại hán khôi ngô từ trong ngực móc ra hai chuỗi tiền ném cho Dương Đại, tiếp đó liền dẫn đám thủ hạ tiếp tục đuổi theo.

Dương Đại ước lượng hai chuỗi tiền, lắc đầu bật cười.

Hấn để tiền vào túi trữ vật trong túi quần, bên trong túi quần của hấn có thể đựng được rất nhiều đồ, đủ để đựng được túi trữ vật. Đây là Hồ Lợi cho hấn, là cơ quan tình báo đặc chế, bề ngoài thoát nhìn giống như cổ trang, nhưng cấu tạo bên trong của cái quần vẫn giống như quần hiện đại.

Sau khi đạt tới Tụ Khí cảnh tầng một, hấn liền học cách sử dụng túi trữ vật thu được ở Quỷ Khốc lĩnh, hai bên túi quần của hấn đều có túi trữ vật, hấn không muốn để tất cả vốn liếng của mình ở cùng một chỗ.

Dương Đại tiếp tục đi về phía trước.

Mặt trời lặn mặt trăng mọc, màn đêm buông xuống.

Dương Đại đứng ở quan đạo bên cạnh rừng cây, sau đó gọi đám âm chúng ra ngoài bao quanh bản thân mình.

Bọn họ bắt đầu tu luyện. Dựa theo lời Trình Nga Quý nói, giữa trưa ngày mai có thể đi đến tòa thành trấn kia. Dương Đại cũng không vội, đầu sao buổi tối thành trấn sẽ đóng cửa thành, hẳn cũng không muốn leo tường đi vào. Tường thành của vương triều Đại Hạ cao tới ba trượng, tương đương với 9m, buổi tối còn có thành vệ canh gác.

Thạch Long, Trình Nga Quý và Bạch Vĩ tiếp tục tuần tra núi rừng gần đó, Điền Bất Trung với Liễu Tuấn Kiệt thì chịu trách nhiệm canh gác, những âm chúng khác tu luyện.

Cảnh đêm yên tĩnh.

Dương Đại đắm chìm ở trong tu luyện, thẳng đến khi ba người Thạch Long đều đã trở về.

Bạch Vĩ trở về sau cùng, y đi đến trước mặt Dương Đại, thấp giọng nói: “Chủ nhân, ta phát hiện một đồng thi thể, mới chết chưa tới nửa ngày, có muốn đi thu thập âm chúng hay không?”

Dương Đại vừa nghe thấy vậy, lập tức mở mắt, hỏi: “Gần đó có tu sĩ cường đại không?”

“Không có, bọn họ hẳn là nhân sĩ võ lâm, chính là đám người mà ban ngày ngài gặp phải kia, toàn bộ đã chết, chết bởi binh khí, không có dấu vết của pháp thuật.”

“Dẫn đường đi!”

Dương Đại lập tức đứng dậy.

Không ngờ nha, quanh đi quẩn lại, những người kia lại đều bị giết chết.

Tuy nhiên chỉ cần không chết ở trong tay Dương Đại, hắc sẽ không thẹn với lương tâm. Cũng không phải hắc hại chết đám người kia, hắc chỉ thành thật chỉ đường một cái mà thôi.

Một đoàn người đi theo Bạch Vĩ dẫn đường, nhanh chóng di chuyển ở trong rừng cây.

Dưới màn đêm, trong rừng cây u ám có từng thân ảnh lóe lên lục quang lướt qua, quả thực dọa người. Cũng may gần đó không có người nào ở nơi sơn dã này.

Hơn hai mươi phút đồng hồ sau, bọn họ rốt cuộc đi tới đích.

Trên quan đạo, vô số cỗ thi thể nằm ở đó, ngay cả ngựa của bọn hắc cũng chết thảm rồi.

Dương Đại trước hết để cho Trình Nga Quý đi kiểm tra tình huống, sau khi xác định không có nguy hiểm rồi hắc mới lần lượt đi hút hồn.

Tổng cộng 17 cái hồn phách, tất cả đều vẫn còn ở đó.

Mặc dù là hồn phách của 17 phạm nhân, nhưng số lượng quá nhiều cũng làm cho đầu của Dương Đại rất không thoải mái.

Số lượng âm chúng của Dương Đại thoáng cái đạt tới 31 vị!

Bọn họ lui trở về trong rừng cây, rời xa nơi phát sinh vụ việc, ngừng lại ở chỗ sâu trong rừng cây.

Dương Đại thả các âm chúng mới ra.

Đại hán khôi ngô cầm đầu nhìn thấy Dương Đại thì có vẻ hơi kinh ngạc, nhưng y rất nhanh liền thích ứng với thân phận âm chúng.

“Người giới thiệu mình một chút đi.” Dương Đại ra lệnh cho đại hán khôi ngô.

Hắn chỉ cần nhớ kỹ tên của thủ lĩnh là được rồi, nếu không sau này âm chúng nhiều hơn, hắn cũng không thể nhớ kỹ tên của từng vị âm chúng được.

Đại hán khôi ngô giới thiệu chi tiết, gã tên là Thiết Ngưu, chính là hộ viện cho một sơn trang cách đây mấy trăm dặm. Những người khác cũng là hộ viện, không phải tu tiên giả, nhưng được tính là cao thủ võ lâm. Mấy ngày trước, nữ tử hồng y đánh cắp một bức tàn đồ trong sơn trang của bọn họ. Trang chủ tức giận hốt hên, lập tức ra lệnh cho bọn họ đuổi theo. Một lần truy đuổi này chính là mấy ngày, thật vất vả mới đuổi kịp, không ngờ nữ tử hồng y kia có người giúp đỡ, toàn bộ bọn họ đều bị tru sát.

“Một bức tàn đồ mà các người đuổi theo tận mấy ngày?” Liễu Tuấn Kiệt không nhịn được đậu đen rau muống nói, không thể giải thích vì sao.

Thiết Ngưu cười khỏ nói: “Chúng ta cũng rất thắc mắc, nhưng dù sao cũng là hạ nhân, trang chủ có lệnh, không tìm về được thì chúng ta cũng đừng trở về nữa.”

Trình Nga Quỷ đột nhiên hỏi: “Bức tàn đồ kia gọi là gì?”

Thiết Ngưu liếc mắt nhìn lão, trả lời: “Chúng ta chỉ là hộ viện, làm sao mà biết được. Tuy nhiên lúc trước ta đã từng nhìn thấy, bức tàn đồ kia rất khác thường. Phía trên vẽ một vị yêu quái múa kiếm, yêu quái kia nửa người trên bình thường như loài người, nhưng nửa người dưới lại là thân rắn.”

Sắc mặt của Trình Nga Quỷ đột biến.

Bốn người Điền Bất Trung cũng thay đổi sắc mặt.

Thạch Long thúc giục nói: “Quý đối, người biết đó là cái gì? Nói mau a!”

Những âm chúng khác cũng tò mò nhìn Trình Nga Quý, Dương Đại cũng là như thế.

Trình Nga Quý hít sâu một hơi, nói: “Có thể là Cửu Yêu thần đồ. Tương truyền trong thiên địa có Thần Thú, dưới trướng Thần Thú có 9 yêu quái. Trước đây thật lâu, vương triều Đại Hạ này ở bên trong vùng đất Man Hoang, Nhân tộc trời sinh yếu đuối, bị yêu quái dùng làm thức ăn. Thẳng đến khi Thần Thú xuất hiện cứu vớt Nhân tộc, ngay lúc đó còn hàng phục 9 Đại Yêu Vương, Thần Thú ban cho Nhân tộc phương pháp tu hành. Các tiên bối Nhân tộc nhớ kỹ ân đức của nó, vẽ xuống Cửu Yêu thần đồ. Theo truyền thuyết, lúc Thần Thú rời đi có lưu lại một bảo vật, bị các tiên bối của nhân tộc cất giấu đi, bên trong Cửu Yêu thần đồ cất giấu địa đồ của bảo vật đó. Trước đây ít năm, ta đột nhiên nghe thấy Cửu Yêu thần đồ tái hiện trong giới tu hành, không ngờ một bức phếp đồ trong đó đã rơi vào trong tay người phạm.”

Đôi mắt của Liễu Tuấn Kiệt sáng lên, quay đầu nhìn Dương Đại, nói: “Chủ nhân, cơ duyên như này chúng ta nhất định phải đoạt a! Nữ tử hồng y kia đoán chừng vẫn chưa đi xa, ngày mai toàn lực truy đuổi nói không chừng còn có thể đuổi kịp. Cửu Yêu thần đồ đây, nghe tên đã thấy trâu bò.”

Dương Đại liếc y một cái, nói: “Đây chẳng qua là một trong 9 mảnh tàn đồ, ngươi làm như là kích phát nhiệm vụ chính tuyến vậy?”

“Đây không phải giống như nhiệm vụ chính tuyến sao? Chắc chắn là đại cơ duyên đó!”

Liễu Tuấn Kiệt càng nói càng kích động. Y đi theo bên cạnh Dương Đại, 1 tháng trước không ngừng tu luyện khiến cho y nhàm chán chết đi được, rốt cuộc có cơ hội gặp được đại sự.

Dương Đại không đồng ý.

Quá phiền toái.

Nói thật, nếu như hấn chỉ là người có thiên phú bình thường, tất nhiên muốn đi tranh giành một chút. Thế nhưng hấn là thiên phú cấp độ SS, phương diện tài nguyên tu hành lại có cơ quan tình báo làm chỗ dựa, hà tất phải mạo hiểm?

Điền Bất Trung bỗng nhiên mở miệng nói: “Cửu Yêu thần đồ chính là bảo bối tốt, có một vị quốc trụ đạt được một mảnh, tìm hiểu ra Thần Lôì Chân Tâm Quyết.”

Quốc trụ là ai?

Đám âm chúng nghi hoặc, tuy nhiên bọn họ đã sớm quen có vài âm chúng thích nói ra một ít từ ngữ kỳ quái.

Dương Đại hứng thú, không ngờ Thần Lôì Chân Tâm Quyết xuất phát từ Cửu Yêu thần đồ, trước mắt đây chính là công pháp cao cấp nhất trên Bí Vỡng của Hạ Quốc.

Doanh Kỳ bỗng nhiên nói: “Ta nghe đám Hoàng huynh đã từng nhắc tới, Cửu Yêu thần đồ trước mắt chỉ có 3 bức tàn đồ còn lưu lạc ở bên ngoài. Nếu có được một mảnh sẽ có thể hô phong hoán vũ. Nếu tập hợp đủ, có thể thành tiên, đúng là thiên đại cơ duyên.”

Đám người Trình Nga Quỷ và Điền Bất Trung nhao nhao gật đầu.

Liễu Tuấn Kiệt càng thêm phấn khích, hai tay nắm chặt, nói: “Nhân sinh hiếm khi có được vận khí tốt như thế. Nữ tử hồng y kia chỉ là phạm nhân, lúc trước đám Điền đại ca không phát hiện trên người nàng có khí tức linh lực, cùng lắm thì nàng chỉ là cao thủ võ lâm. Trong khi đó chúng ta đều là tu tiên giả, đối với thể lực võ lâm mà nói chính là giáng xuống đả kích. Đi tranh đi, người muốn sau này hối hận sao?”

“Hiện tại 31 vị âm chúng giúp người, chúng ta có thực lực chém giết!”

Dương Đại im lặng nhìn y. Mẹ người chứ, người đều đã chết rồi còn muốn cơ duyên cái gì hả, đã quên chính mình tại sao bị giết rồi à?

Chương 14: Tu tiên không dễ

Dương Đại lâm vào trong trầm mặc, hắn thừa nhận chính mình động tâm rồi, nhưng lý trí nói cho hắn biết, có lẽ sẽ rất nguy hiểm.

Điền Bất Trung mở miệng nói: “Chủ nhân, tuy rằng công pháp của ngươi rất mạnh, nhưng trước mắt Địa Cầu thăm dò Thâm Vực cũng chưa được sâu, tu tiên giả lợi hại nhất Địa Cầu mới Linh Chiếu cảnh, thế nhưng tu tiên giả lợi hại nhất Vương triều Đại Hạ đã vượt xa Linh Chiếu cảnh. Ta nghe nói Linh Chiếu cảnh chỉ có thể làm đệ tử tinh anh bên trong các tông môn tu tiên, còn không với tới vị trí trưởng lão. Lấy thiên phú của ngươi sớm muộn cũng sẽ đuổi kịp những tu tiên giả đứng đầu Địa Cầu, cuối cùng có một ngày ngươi sẽ dẫn dắt nhân loại thăm dò Thâm Vực. Hiện tại chính là cơ hội ngàn năm một thuở.”

Những âm chúng khác lập tức khuyên bảo, đám âm chúng mới như Thiết Ngưu sau khi nghe những âm chúng khác nói rằng Cửu Yêu thần đồ lợi hại thì cũng rất chờ mong.

Tụ Khí, Tâm Toàn, Linh Chiếu, Không Vô, Luyện Hồn...

Tu tiên giả mạnh nhất Địa Cầu cũng mới ở giai đoạn tu hành tầng thứ ba, hắn quả thật không thể nào một mực ở đẳng sau tiên bối, sớm muộn gì hắn cũng sẽ đuổi kịp, thậm chí là siêu việt bọn họ.

Thiết Ngưu nghĩ đến cái gì, nói: “Đúng rồi, nữ nhân kia có hai người giúp đỡ, tuy rằng lợi hại, nhưng nghe ý của các ngươi, các ngươi không sợ cao thủ võ lâm, dù sao số lượng của bọn họ vẫn còn kém xa chúng ta.”

Trình Nga Quý nhếch miệng cười nói: “Ngài nha, thật ra không cần quá lo lắng, đến lúc đó thể nào cũng là do đám âm chúng chúng ta tới chém giết.”

Những lời này để cho hai mắt của Dương Đại sáng lên.

Đúng vậy.

Hắn không cần phải tự mình đi chém giết.

Vậy thì không cần phải sợ.

Dương Đại lập tức đập chân nói: “Vậy thì mau đuổi theo! Thừa dịp lúc ban đêm đuổi theo, đôi phương có khả năng cũng muốn vào thành, nhưng hiện tại trời đã tối, lại không có truy binh, đoán chừng bọn họ đang nghỉ ngơi ở nơi nào đó.”

Thiết Ngưu liễu mạng gật đầu, tức giận nói: “Nhất định phải giết nàng báo thù cho chúng ta a! Trang chủ của chúng ta đối xử tử tế với nàng, không ngờ nàng lại trộm bảo, nàng này hèn hạ vô sỉ, đáng chết!”

Bọn thủ hạ của y cũng rất căm giận, lập tức tức giận mắng theo.

Ánh mắt của Dương Đại trở nên âm u, giọng điệu bình tĩnh nói: “Nếu như đôi phương liễu mạng phản kháng thì cứ giết chết, mặc kệ nàng ta có phải là nữ nhân hay không, mặc kệ có xinh đẹp hay không.”

Trình Nga Quý cười càng âm hiểm hơn.

Bọn họ lập tức gấp rút lên đường, truy đuổi theo phương hướng nữ tử áo đỏ rời đi.

...

Đêm khuya, giữa sơn dã.

Bên quan đạo có một đồng lửa, nữ tử áo đỏ với hai gã nam tử đã tọa ở bên cạnh đồng lửa.

Trong tay nữ tử áo đỏ là một bức tranh ở bên rìa có lỗ hồng, ánh lửa chập chờn, yêu quái múa kiếm trong bức tranh chiếu lên đường như đang vẩy vẹo, đặc biệt dọa người.

Một tên nam tử đầu trọc uống một hớp rượu, cười nói: “Nha đầu, bức tranh này rốt cuộc là cái gì, người đã nhìn nó hai canh giờ rồi, còn có đám người kia không ngờ đuổi theo người mấy ngày. Bức tranh này có lẽ không đơn giản hả?”

Một gã nam tử khác có hai mắt hẹp dài cũng nhìn bức họa trong tay nữ tử áo đỏ.

Nữ tử áo đỏ thuận miệng đáp: “Đây là bức tranh do một đại sư vẽ, giá trị liên thành, đương nhiên không đơn giản. Ta đang kiểm tra xem nó có phải là hàng thật hay không.”

Đại sư vẽ?

Hai gã nam tử liếc nhau, đều nhìn ra vẻ nghi ngờ trong mắt đối phương.

Tuy rằng không tin, nhưng bọn họ cũng không tiện hỏi nhiều.

“Tuyệt đối là bảo bối, tuy nhiên ta còn phải dựa vào nàng để tiến vào Lạc Hàn cốc, không thể đắc tội nàng.”

Nam tử hai mắt hẹp dài lặng lẽ suy nghĩ. Gã gọi là Lưu Phong, là một tên thí luyện giả, vào Thâm Vực đã được 1 năm, luyện được một thân bản lĩnh. Nhưng gã biết rõ một thân bản lĩnh này không coi là cái gì, nhất định phải gia nhập tông môn tu tiên mới tính là một bước lên trời.

Tông môn tu tiên có tiêu chuẩn cực cao, đặc biệt coi trọng thiên tư, trừ những điều này ra còn phải xem duyên phận.

Duyên phận như thế nào?

Đó chính là con đường tu tiên!

Tuyệt đại đa số người căn bản không tìm được vị trí của tông môn tu tiên ở nơi nào, những tông môn kia thường thường ẩn ở trong núi sâu, hoặc những nơi hiểm yếu, phàm nhân căn bản không cách nào vượt qua.

Những thí luyện giả lẫn lộn kém hơn Lưu Phong chỗ nào cũng có, trà trộn vào đây một năm có khả năng chỉ mạnh hơn so với người bình thường một chút. Sở dĩ có thể trở nên mạnh mẽ cũng là bởi vì Thâm Vực có linh khí dồi dào, ở lại nơi đây một năm, tố chất thân thể tự động tăng lên.

Theo công tác thống kê, trong số hơn 100 triệu thí luyện giả của Hạ Quốc, bước vào con đường tu tiên chỉ có 100 vạn người. Qua 10 năm mới tích lũy được 100 vạn thí luyện giả Tụ Khí cảnh. Có thể có nhiều người như vậy vẫn là bởi vì có Bí Vỡ tồn tại, thí luyện giả cường đại công hiến công pháp và pháp thuật cho quốc gia, quốc gia lại xây dựng quy tắc về chức nghiệp cho thí luyện giả. Sau khi trở thành thí luyện giả, quốc gia sẽ ban phát phương pháp thổ nạp, nhưng chỉ phương pháp căn bản. Công pháp lợi hại lại cần điểm tích lũy nhiệm vụ, nhiệm vụ cần đi đến Cục Thí Luyện Giả Chiến Đấu để lĩnh, điểm tích lũy nhiều hơn có thể đổi công pháp hoặc pháp khí.

Lưu Phong cũng có phương pháp thổ nạp căn bản, nhưng tư chất không được, trong cơ thể tuy có một tia linh lực nhưng không cách nào trở thành tu tiên giả chân chính, chỉ có thể trợ giúp gã nhanh chóng trở thành cao thủ võ lâm.

Lưu Phong biết đến nữ tử áo đỏ khi gia nhập một môn phái võ lâm. Nửa năm trước, nữ tử áo đỏ nói mình có phương pháp tu tiên, chỉ cần bọn họ chịu bán mạng cho nàng một năm, nữ tử áo đỏ sẽ tiến cử bọn họ vào trong Lạc Hàn cốc, trở thành đệ tử ngoại môn.

Cụ thể nữ tử áo đỏ làm cái gì, Lưu Phong không được biết, y cùng với một gã nam tử khác mỗi lần đều đợi nàng ở địa

điểm ước định trước.

“Ài, nếu ta có thiên phú cấp độ SS, cần gì mỗi ngày ra vẻ đáng thương. Cũng không biết thiên phú của Bá Vương Bất Quá Giang là cái gì, nhất định là tư chất linh căn tuyệt đỉnh hoặc giống như là Thái Dương Thần, có thể nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, tiến bộ trong 1 tháng đoán chừng bằng với ta cố gắng 10 năm...”

Lưu Phong nhìn qua ánh lửa, cái mũi hơi cay cay.

Đúng lúc này, một cơn gió lạnh thổi tới, lập tức thổi tắt đồng lửa.

Ba người sợ tới mức lập tức đứng dậy, bốn thân ảnh tản ra lục quang bỗng nhiên từ dưới đất hiện lên, xuất hiện ở bên cạnh bọn họ.

Lưu Phong kinh hãi, theo bản năng huy chương đánh tới. Gã chỉ cần vận dụng một tia linh lực duy nhất ở trong cơ thể cũng đủ để nổ nát một khối đá lớn. Kết quả ...lại xuyên qua thân ảnh lục quang ở trước mặt gã.

Bạch Vĩ nhếch miệng cười một cái, lách mình né qua một bên, tiếp đó thực thể hóa hồn thể, một bước đạp Lưu Phong bay ra ngoài.

Phốc ——

Lưu Phong phun ra một ngụm máu, ngã ở trên đồng cỏ, lồng ngực lõm xuống, rõ ràng cho thấy đã bị gãy xương.

Trong lòng của gã sợ hãi, không kịp phản nộ.

Tu tiên giả!

Tuyệt đối là tu tiên giả!

Trong số các cao thủ võ lâm không ai có động tác nhanh với lực đạo mạnh như vậy!

Không chỉ là Lưu Phong, một gã nam tử đầu trọc khác cũng nhanh chóng mất đi sức chiến đấu.

Điền Bất Trung chụp lấy tay của nữ tử áo đỏ, muốn tranh đoạt Cửu Yêu thần đồ, nhưng nữ tử áo đỏ vung tay trái lên, rải xuống một đồng bột phấn. Những bột phấn này ẩn chứa kịch độc, đáng tiếc... căn bản không đủ thương được âm chúng.

Răng rắc!

Điền Bất Trung lập tức kéo đứt cánh tay phải của nữ tử áo đỏ, máu tươi vẩy ra, nữ tử áo đỏ đau đớn kêu lên.

HUU...U...U!

Một tiếng xé gió truyền đến làm cho Điền Bất Trung kinh hãi lách mình tránh né, một thanh phi kiếm cắm trên mặt đất, phá tan đá vụn. Bốn vị âm chúng đồng loạt quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trên đỉnh núi đối diện có một thân ảnh áo trắng bay tới, chân đạp trên một cây cờ vàng, tựa như Thiên Tiên hạ phàm.

“Không tốt, nhanh chóng lui lại, dựa theo kế hoạch mà chạy trốn!”

Điền Bất Trung trầm giọng quát, bốn người lập tức chui vào trong lòng đất, lưu lại nữ tử áo đỏ bị xé đứt cánh tay rơi trên mặt đất.

Thân ảnh áo trắng kia là một gã nam tử, tóc đen tùy ý buông xuống, khuôn mặt anh tuấn, khí chất nho nhã.

Y rơi xuống trước người nữ tử áo đỏ, tay phải điểm ở trên vai của nàng, cầm máu cho nàng.

“Tổ phụ, ta tìm được tàn quyền của Cửu Yêu thần đồ, mới vừa rồi đã bị cướp đi mất!” Nữ tử áo đỏ gấp giọng nói.

Nam tử áo trắng thoát nhìn hết sức trẻ tuổi, nhưng lại là tổ phụ của nữ tử áo đỏ.

Nghe vậy, nam tử áo trắng biến sắc. Y lập tức đứng dậy, tay phải quệt qua hai mắt, trong mắt lại bắn ra kim quang. Y lập tức phóng về phía một cái phương hướng đuổi theo.

“Cửu Yêu thần đồ... Vừa rồi vậy mà là Cửu Yêu thần đồ...”

Lưu Phong nằm ở trên đồng cỏ hai mắt đỏ lên. Cửu Yêu thần đồ ở trên mạng của Hạ Quốc có thanh danh cực cao, bởi vì một vị quốc trụ chính là dựa vào tàn quyền của Cửu Yêu thần đồ mới quật khởi, còn cống hiến một bộ công pháp, được các thí luyện giả cho rằng là bảo vật trấn quốc của Hạ Quốc, Thần Lôi Chân Tâm Quyết!

Nếu hai canh giờ trước gã ra tay giết nữ tử áo đỏ, cướp đi Cửu Yêu thần đồ, có lẽ bây giờ đã có thể trở mình rồi!

Đáng chết!

Sau này vẫn phải lưu lại chút thời gian lên mạng tìm hiểu, chí bảo như thế ở trước mắt, vậy mà gã hoàn toàn không ngờ tới.

Chương 15: Thiên Cương Đại La Kiếm Trận

Sâu trong rừng cây, Dương Đại đột nhiên cảm nhận được có một vị âm chúng bị tru diệt, sắc mặt của hắn lập tức trở nên khó coi, tuy nhiên hắn không có hoảng loạn, bởi vì hắn rõ ràng cảm giác được khí tức của ba vị âm chúng còn lại càng ngày càng xa.

Đây là kế hoạch của bọn hắn. Nếu như gặp phải biến cố, bốn người sẽ chạy trốn về bốn phương hướng khác nhau, kéo kẻ địch ra xa.

Với tư cách là âm chúng, mục tiêu quan trọng nhất của bọn họ chính là bảo vệ chủ nhân. Nếu như Dương Đại bị giết, bọn họ cũng sẽ hình thành câu diệt. Bọn họ chạy về hướng ngược lại ít nhất còn có một đường sinh cơ.

Bốn người Điền Bất Trung chủ động muốn đi đoạt tàn đồ. Trở thành âm chúng chỉ là để cho bọn họ biến thành hồn nô của Dương Đại, nhưng tính cách của bản thân bọn họ vẫn không thay đổi.

Từ sau khi phát hiện âm chúng còn có thể tu luyện, trong lòng đám âm chúng lần nữa sinh ra tham niệm.

Bốn người Điền Bất Trung có thể có thành tựu ngày hôm nay chính là do gan lớn, dám tranh đoạt các loại cơ duyên. Khi nghe nói đến Cửu Yêu thần đồ, bọn họ lập tức nhiệt huyết sôi trào.

Nếu Cửu Yêu thần đồ rơi vào trong tay Dương Đại, bọn họ sẽ có cơ hội học tập công pháp hoặc là pháp thuật bên trong,

bởi vì Dương Đại đã truyền thụ Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh với Thần Lôi Chân Tâm Quyết cho âm chúng.

“Tình huống không ổn sao?” Thạch Long khẩn trương hỏi, y chú ý tới sắc mặt của Dương Đại thay đổi.

Khuôn mặt của Dương Đại trở nên âm trầm, khẽ gật đầu.

Tuy rằng bốn người Điền Bất Trung là phạm nhân tử hình, nhưng bọn họ đã chết, đã nhận lấy báo ứng, hiện tại chính là chiến lược của Dương Đại hấn, lại còn là chiến lược cao cấp, tồn thất bất kỳ một vị nào đều làm cho hấn đau lòng.

Doanh Kỷ thở dài nói: “Quả nhiên, chí bảo như Cửu Yêu thần đồ này không có dễ dàng tranh đoạt như vậy.”

Trình Nga Quý mở miệng nói: “Chờ một chút đi, âm chúng thật ra tương tự với quỷ hồn, tu sĩ bình thường rất khó bắt được quỷ hồn có tu vi Tụ Khí cảnh.”

Lão âm thầm thấy may mắn, may mắn lão phu không đi.

Âm chúng đã là trạng thái sau khi chết, lại chết lần nữa chẳng phải là hồn phi phách tán à?

Dương Đại cảm giác được âm chúng bị tru diệt là Trương Hiền, chuyện này cũng nói cho hấn biết, âm chúng cũng không phải là tuyệt đối bất diệt, lúc trước chỉ là vì địch nhân mà hấn gặp phải quá yếu.

Hấn thử rời khỏi Thâm Vực.

« Người đang ở trong trạng thái chiến đấu, không cách nào rời khỏi Thâm Vực »

Dương Đại nhíu mày, lúc trước hấn ở trên Thiên Vồng đã biết được cái thiết lập này, đây cũng là nguyên nhân Thâm Vực rất nguy hiểm. Nếu như đám thí luyện giả bất cứ lúc nào cũng có thể rời khỏi thì tương đương với vô địch ở Thâm Vực rồi.

Chỉ là hắn không ngờ âm chúng của hắn giao chiến cùng người khác, cũng tính là hắn đang giao chiến.

Không được, không thể ngồi chờ chết!

“Trương Hiền bị giết, chúng ta chạy trốn đi!”

Dương Đại đứng dậy, lập tức mang theo đám âm chúng chạy trốn về hướng ngược lại, rời xa nguy hiểm không biết.

Đám âm chúng nghe tin Trương Hiền bị giết, tất cả đều trở nên khẩn trương. Tuy rằng bọn họ đã chết, nhưng hiện tại ít nhất là một loại trạng thái tồn tại khác, lại bị giết lần nữa liền thật không còn bọn họ nữa.

Bọn họ dùng tốc độ cao nhất để chạy trốn.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Khi trời sắp sáng, Dương Đại cảm giác được Chu Lương cũng bị tiêu diệt.

Bốn vị phạm nhân tử hình chỉ còn lại Điền Bất Trung với Bạch Vĩ.

Chờ Dương Đại cảm giác khí tức của Điền Bất Trung và Bạch Vĩ không còn càng ngày càng xa nữa, hắn biết rằng hai người hoặc là đã bị bắt, hoặc là đã thoát khỏi nguy hiểm. Hắn cùng với đám âm chúng dừng lại, bắt đầu nghỉ ngơi.

Chạy trốn suốt đêm đối với Dương Đại mà nói mà tiêu hao cực lớn.

Lúc trước Liễu Tuấn Kiệt phấn khích nhất, giờ cũng đã trầm mặc lại.

Nghỉ ngơi thời gian một nén nhang, Dương Đại rốt cuộc cảm giác được Điền Bất Trung và Bạch Vĩ đang dần tiến về phía chính mình. Lúc này hắn mới thở dài một hơi.

Ba canh giờ sau, đã gần đến giữa trưa.

Bạch Vĩ về trước tới. Y cũng không bị thương, nguyên vẹn không sứt mẻ. Y lắc đầu, ý bảo Cửu Yêu thần đồ không ở trong tay mình, tiếp đó ngồi ở một bên chờ đợi.

Nửa giờ sau.

Điền Bất Trung rút cuộc trở về. Y giao Cửu Yêu thần đồ cho Dương Đại, đắc ý cười nói: “Tên kia tuy rằng khủng bố, nhưng linh lực cũng không phải là vô hạn, lăn qua lăn lại một đêm, có thể là lo lắng tình hình của diệt nữ nên đã trở về.”

Y kể lại đại khái tình hình phát sinh lúc đoạt bức tàn đồ này.

“Đáng tiếc cho Trương Hiền và Chu Lương.” Doanh Kỳ cảm khái nói.

Điền Bất Trung khinh thường nói: “Sống chết có số, phú quý tại thiên, không có cái chết của bọn họ, chúng ta sao có thể thu được bức tàn đồ này? Sau này có rảnh thắp hương cho bọn họ là được.”

Bạch Vĩ trầm mặc gật đầu, về phần trong lòng suy nghĩ như thế nào, chỉ có y biết rõ.

Dương Đại để Cửu Yêu thần đồ vào trong túi trữ vật, cũng không nhiều lời, lập tức mang theo âm chúng tiếp tục chạy trốn.

Đối với việc Trương Hiền và Chu Lương tán hồn, Dương Đại cũng không bi thương, chỉ là có chút tiếc nuối.

Nói tóm lại, việc này đã thành công.

Không thể không nói, Vạn Cảnh Âm Chủ quả thật cường đại, có thể điều khiển âm chúng đi mạo hiểm đoạt cơ duyên.

Trong lòng Dương Đại sinh ra một chút suy nghĩ can đảm.

Chạy ba canh giờ sau thì hắn chọn rời khỏi Thâm Vực. Ở trong hiện thực đăng nhập Bí Vỡng để học tập pháp thuật, ngày hôm sau lại vào Thâm Vực tiếp tục chạy trốn. Chạy một ngày, lần nữa rời khỏi Thâm Vực, vừa học tập cách ghi nhớ pháp thuật một ngày, lại chuẩn bị vào Thâm Vực.

Đáng nhắc tới chính là, Dương Đại ở trên Thiên Vỡng phát hiện một tên thí luyện giả gọi là Lưu Phong vạch trần thông tin gần vương triều Đại Hạ xuất hiện Cửu Yêu thần đồ, khiến cho dân mạng bàn luận sôi nổi.

Dương Đại từ trong miệng Điền Bất Trung biết được bên cạnh nữ tử áo đỏ còn có hai người, chỉ là không ngờ một vị trong đó là thí luyện giả.

Thâm Vực không phải trò chơi, không cách nào chụp màn hình, cũng không cách nào chụp ảnh, Lưu Phong không có chứng cứ nên khiến không nhiều người tin, phần lớn dân mạng chỉ là nhìn rồi chém gió theo chủ đề mà thôi.

Lưu Phong cũng không đề cập đến chuyện mình thấy được người thần bí tỏa ra lục quang, về phần nguyên nhân, Dương Đại cũng không đoán được.

Lăn qua lăn lại bốn ngày, Dương Đại mới hoàn toàn yên tâm.

Lần nữa vào Thâm Vực, hắn cùng với đám âm chúng trốn ở trong một khu rừng trúc.

Phạm vi hơn mười dặm tất cả đều là biển trúc, mây mù vờn quanh, rất có phong thái như tiên cảnh, linh khí nơi này so với những nơi hắn từng tiến đến đều nồng đậm hơn. Dương Đại để cho mấy vị âm chúng khảo sát một lần, xác định không có tung tích của con người với Tinh quái mới quyết định lưu lại ở nơi đây.

Trình Nga Quý cảm khái nói: “Trốn kiêu này của người ai có thể tìm tới người a! Huống hồ, người nọ chỉ nhìn thấy Điền Bất Trung và Bạch Vĩ, người đã thu bọn họ lại, đối phương sẽ không có khả năng tìm được.”

Dương Đại cười nói: “Cẩn thận một chút dù sao cũng không thừa.”

Hắn lấy Cửu Yêu thần đồ ra, Thạch Long, Điền Bất Trung, Bạch Vĩ và Trình Nga Quý lập tức nhích lại gần. Những âm chúng khác chỉ có thể chen lẫn ở bên ngoài.

“Chớ khinh thường, Thiết Ngưu, người mang theo bọn thủ hạ của người trông coi ở xung quanh đi.”

Dương Đại nhíu mày ra lệnh. Bọn người kia chen lẫn tới đây chặn hết cả ánh sáng.

Thiết Ngưu ngượng ngùng cười một cái, lập tức dẫn người lui ra.

Tương tự như lời Thiết Ngưu từng nói, trên tàn đồ là một gã yêu quái thân rắn đầu người đang múa kiếm. Dương Đại nhìn hồi lâu cũng không cách nào nhìn ra manh mối.

Bí tịch đâu?

Công pháp đâu?

Pháp thuật đâu?

Không phải là giả đấy chứ!

Lão tử hao tổn hai gã đại tướng mà đổi lấy hàng giả sao?

Dương Đại có chút nhức cả trứng, bốn người Điền Bất Trung bắt đầu bày mưu tính kế, Dương Đại giao Cửu Yêu thần đồ cho bọn họ nghiên cứu.

Có thủ hạ ở đây hà tất phải tự thân vận động.

Lăn qua lăn lại trọn vẹn một canh giờ, Điền Bất Trung thành công.

Y dùng một tờ Xích Viêm Chú của Thạch Long để hỏa thiêu Cửu Yêu thần đồ, kết quả hỏa quyển không bị cháy hỏng, nhưng trong bức tranh lại xuất hiện một đồng chữ thần bí và huyền ảo.

Điền Bất Trung hưng phấn nói: “Là kiếm trận, tên là Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, cần thần thức mới có khả năng đọc đến phương pháp tu luyện ở bên trong. Chúng ta kiếm lợi lớn rồi, kiếm trận đó nha! Trong giới tu tiên, phàm là tu sĩ biết kiếm trận đều là đại tu sĩ. Nhân số thi triển Thiên Cương Đại La Kiếm Trận càng nhiều, uy lực của kiếm trận càng mạnh, nhân số không có hạn chế. Âm chúng chúng ta cùng nhau thi triển nhất định vô cùng cường đại. Chủ nhân, kiếm trận này quả thực trời sinh xứng thiên phú của người a!”

Liễu Tuấn Kiệt nghe xong hô lên trâu bò! Nói gan lớn tóm lại không sai!

Chương 16: Thiên Túc chân nhân

Tu vi đạt tới Tụ Khí tầng bốn mới có khả năng luyện được thần thức, thần thức là một loại Tinh Thần lực mạnh mẽ, có thể nội thị lục phủ ngũ tạng, có thể nhìn rõ ngoại vật, có thể thấy rõ linh lực tạo ra huyền tượng. Đối với tu tiên giả mà nói, luyện được thần thức mới tính là chân chính bước vào con đường tu tiên.

Trong số các âm chúng của Dương Đại chỉ có Điền Bất Trung luyện được thần thức.

Thiên Cương Đại La Kiếm Trận!

Nghe cũng rất mạnh!

Dương Đại hỏi: “Ta hiện tại có thể học không?”

Điền Bất Trung gật đầu, cười nói: “Đương nhiên có thể, nhưng mà ta đề nghị người tiếp tục tu luyện đi đã. Đối với Tụ Khí cảnh mà nói, linh lực là quan trọng nhất. Pháp thuật thật ra không trọng yếu như vậy, bởi vì đa số tu sĩ Tụ Khí cảnh chỉ có thể sử dụng một hai chiêu pháp thuật sẽ tiêu hao hết linh lực, cho nên tu sĩ Tụ Khí cảnh thường dùng công phu võ lâm để giết địch, đạt tới Tâm Toàn cảnh rồi mới thật sự sử dụng pháp thuật để so đấu.”

Dương Đại cảm thấy có đạo lý. Nếu như có đủ nhiều âm chúng, hẳn ngược lại là có thể để cho âm chúng tu luyện, chính mình đi tu luyện pháp thuật.

“Như vậy đi, Điền Bất Trung, Trình Nga Quỷ và Bạch Vĩ, ba người các người tu luyện Thiên Cương Đại La Kiếm Trận

trước đi, cứ nắm giữ rồi lại nói tiếp.”

Dương Đại căn dặn, ba vị âm chúng lập tức đáp ứng, tiếp đó đi đến một bên bắt đầu nghiên cứu Thiên Cương Đại La Kiếm Trận.

Những âm chúng khác lại bắt đầu tu luyện Thần Lôi Chân Tâm Quyết.

Liễu Tuấn Kiệt cũng muốn luyện kiếm trận, bởi vì thiên phú của y đúng lúc là thiên phú về Kiếm đạo, đáng tiếc bị Dương Đại cự tuyệt, yêu cầu y nạp khí, tích lũy linh lực trước rồi hẵng nói tiếp.

...

Màn đêm buông xuống.

Linh lực của Dương Đại tăng trưởng thêm một tia khiến cho tinh thần của hắn vô cùng phấn chấn, hắn lựa chọn rời khỏi Thâm Vực.

Mỗi ngày ba bữa cơm đều có nhân viên công tác của cơ quan tình báo đưa tới, cho dù Dương Đại có thể bỏ bữa nhưng bọn họ cũng gió mặc gió, mưa mặc mưa, mỗi ngày đều đặn đưa đồ ăn. Dương Đại vừa về tới trong phòng của mình đã nhìn thấy trên bàn bày biện đồ ăn.

Hắn đi đến trước bàn, bắt đầu ăn cơm.

Tuy rằng hắn đã là Tụ Khí tầng một, nhưng còn chưa đạt tới trình độ ích cốc.

Vừa ăn không bao lâu, Hồ Lợi lại tới.

Hồ Lợi ưa thích tự mình tới trao đổi nhiệm vụ hoặc trò chuyện với Dương Đại, vừa có thể tỏ vẻ là cơ quan tình báo coi trọng hắn, vừa có thể lôi kéo quan hệ.

Hồ Lợi quen việc dễ làm ngồi đối diện với Dương Đại, cười nói: “Tiểu Dương, các trường đại học trên cả nước đã bắt đầu chiêu sinh, mấy tháng này tạm thời không có phát sinh đại yêu ma bạo động, cho nên quy trình chiêu sinh không bị chậm trễ, người muốn đi trường đại học nào?”

Dương Đại lừa một miếng cơm, sau khi nuốt xuống mới hỏi: “Người không phải đã từng nói phải chờ ta đạt đến Tụ Khí tầng bốn mới có khả năng rời khỏi sao?”

“Ha ha, ta có thể giúp người sớm chiếm danh ngạch. Có cơ quan tình báo hỗ trợ, nhiều nhất 1 năm người có thể đạt tới Tụ Khí tầng bốn. Đan dược tu luyện mà ta đích thân xin từ phía tổng cục mấy ngày nữa sẽ được đưa tới, đây chính là đan dược do Lý Thiên Sư tự mình luyện chế.”

Hồ Lợi cười nói, vẻ mặt vô cùng đắc ý.

Dương Đại lộ ra vẻ vui mừng.

Ngoại vật của thí luyện giả ở bên trong Thâm Vực cũng không thể đưa đến thực tế, đồ vật ở trong hiện thực ngoại trừ quần áo mặc trên người đều không thể dẫn vào Thâm Vực.

Bởi vậy, luyện đan sư, đoán tạo sư, trận pháp sư hay những tu tiên giả đặc thù đối với quốc gia mà nói là cực kỳ có ý nghĩa chiến lược, địa vị cao hơn những tu tiên giả cùng cảnh giới khác.

Lý Thiên Sư chính là một vị luyện đan sư duy nhất trong số 12 quốc trụ, môn hạ đệ tử hơn vạn, cũng là hội trưởng danh dự của hiệp hội đan dược Hạ Quốc.

“Cảm tạ cơ quan tình báo, ta vĩnh viễn là người của cơ quan tình báo.”

Dương Đại lập tức tỏ thái độ làm cho Hồ Lợi càng cao hứng hơn.

Tiểu Dương này rất biết điều, không giống những thiên tài khác cậy tài khinh người, được sủng ái mà kiêu ngạo.

Sau đó Hồ Lợi bắt đầu là giới thiệu cho Dương Đại những đại học hàng đầu trong nước trước mắt. Từ khi yêu ma xuất hiện, đại học bắt đầu thay đổi hình thức. Đại học khác biệt sẽ có lĩnh vực chuyên biệt, ví dụ như luyện đan, luyện khí, trận pháp, âm dương, bát quái, phong thủy...

Dương Đại là người trọng sinh, cái thế giới này cùng kiếp trước của hắn rất không giống nhau, cho nên hắn phải tìm hiểu lần nữa.

...

Sáng sớm, ánh mặt trời đảo qua rừng trúc, chiếu vào trên người Dương Đại cùng các âm chúng của hắn, tựa như được khoát lên hào quang, thần thái mỗi người đều sáng láng.

Dương Đại dự định ở nơi này tránh đầu sóng ngọn gió, dẫn sao Cửu Yêu thần đồ can hệ trọng đại. Đồng thời, hắn muốn tăng tu vi lên một chút rồi mới chạy tới chiến trường.

Tu sĩ thần bí tru diệt Trương Hiền và Chu Lương đại khái là tu sĩ Tâm Toàn cảnh, nói không chừng vẫn còn đang tìm kiếm bọn họ khắp nơi.

Điền Bất Trung, Bạch Vĩ và Trình Nga Quý đã ghi nhớ phương pháp tu hành của Thiên Cương Đại La Kiếm Trận. Cửu Yêu thần đồ bị Dương Đại để vào trong túi trữ vật rồi. Những ngày tiếp theo, mục tiêu quan trọng nhất của ba vị âm chúng chính là luyện thành cái kiếm trận này.

Dương Đại lúc trước sờ thi thể nhặt được vài chục thanh đao kiếm, tuy rằng không phải pháp khí nhưng cũng miễn cưỡng đủ dùng.

Sau khi Thiết Ngưu và 17 vị âm chúng mới nắm giữ phương pháp thổ nạp, tốc độ tăng trưởng tu vi của Dương Đại

lần nữa tăng lên, nhưng tăng lên với hiệu suất không lớn.

Tư chất của những hộ viện này phần lớn đều không cao. Dựa theo Trình Nga Quỷ nói, không phải tất cả mọi người đều có tư cách tu luyện, nhưng để cho lão ngạc nhiên chính là toàn bộ âm chúng đều có thể tu luyện ra linh lực.

Chẳng lẽ trở thành âm chúng có thể làm cho phạm nhân mở ra tư cách tu tiên?

Dương Đại sau khi biết được điểm này, càng thêm chờ mong tràng cảnh sau này nắm giữ hơn vạn âm chúng.

Sau đó Dương Đại phát hiện, đám âm chúng tuy rằng có thể tu luyện ra linh lực, nhưng tốc độ tu luyện không giống nhau. Xem ra vẫn là có liên quan đến tư chất của bản thân, nhưng trở thành âm chúng có thể để cho bọn họ thu được tư cách tu hành. Rất nhiều người sợ dĩ không thể tu luyện ra linh lực chủ yếu là bởi vì linh căn với thuộc tính của công pháp tương xung. Từ trên ý nào đó mà nói, khả năng tất cả mọi người đều có thể tu luyện, chỉ là không tìm được công pháp thích hợp với bản thân mình mà thôi.

Như vậy xem ra, linh căn của âm chúng sẽ trở nên phù hợp với toàn bộ thuộc tính, nhưng cường độ tư chất vẫn tương tự như khi còn sống.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một buổi sáng nhanh chóng vút đi.

Ba người Điện Bất Trung vẫn còn luyện kiếm chiêu, kiếm trận rất khó tu luyện. Ngoại trừ kiếm chiêu còn phải nắm giữ pháp môn vận khí cùng với bộ pháp, linh lực ngự kiếm,... Dương Đại cũng sốt ruột, để cho ba người bọn họ chuyên chú tu luyện cái kiếm trận này.

“Kiếm trận thật tinh diệu.”

Một giọng nói bỗng nhiên truyền đến, làm cho Dương Đại cùng một đám âm chúng kinh hãi mở mắt.

Nhìn theo phương hướng thanh âm truyền đến, chỗ sâu trong rừng trúc có một tên đạo nhân áo bào trắng đang đi tới. Tóc lão trắng xoá, cao gần hai mét, trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt, đạo bào hơi tung bay, quả nhiên là tiên phong đạo cốt.

Có một nữ tử đi theo sau lưng đạo nhân áo bào trắng, thân mặc bạch y, mặc một chiếc áo khoác đen, đen trắng xen lẫn. Hơn nữa đầu đội mũ tơ mìn lụa, cả người lộ ra rất thần bí. Nhìn xem dáng người uyển chuyển kia cũng đã khiến nam nhân miên man bất định.

29 vị âm chúng lập tức vây quanh Dương Đại, bày trận sẵn sàng đón quân địch.

Điền Bất Trung cẩn thận quan sát đạo nhân áo bào trắng, sắc mặt kịch biến, lầm bầm nói: “Thiên Túc chân nhân...”

Đạo nhân áo bào trắng cười hỏi: “Người nhận ra ta?”

Không chờ Điền Bất Trung trả lời, ánh mắt của lão chú ý tới trên người Doanh Kỳ, cảm khái nói: “Cửu hoàng tử, bản đạo nghe nói ngươi đã chết, không ngờ là sự thật.”

Doanh Kỳ xấu hổ, tiến lên một bước, hành lễ nói: “Sau khi ta ra khỏi Vương Thành thì bị người truy sát, ở Quỷ Khốc lĩnh gần đó bị tưới sống chết đói, không có quan hệ gì với chủ nhân bây giờ của ta.”

Dương Đại thở dài trong lòng một hơi, tiểu tử này rất biết ăn nói, sau này có thể khao thưởng một phen.

Thiên Túc chân nhân quét mắt nhìn đám âm chúng, khẽ cười nói: “Giống như quỷ hồn, lại không có tà khí hay oán khí, càng giống như là hồn phách thuần túy, nhưng các người còn có thể bảo trì ý chí của mình. Kỳ quái kỳ quái! Bản đạo đã

sớm nghe nói dị nhân thiên ngoại nắm giữ các loại thiên tư không thể tưởng tượng, xem ra thiên tư của vị tiểu hữu này có liên quan đến hồn phách.”

Ánh mắt của lão sau cùng rơi vào trên người Dương Đại.

Dương Đại rất khẩn trương, hắn chú ý tới Điện Bất Trung mạnh nhất trong đội ngũ cũng hiếm thấy tỏ ra căng thẳng, nói rõ vị Thiên Túc chân nhân này rất mạnh.

Hắn vội vàng trả lời: “Quả thật như thế, vẫn bồi với âm chúng tu luyện ở đây, chẳng lẽ đã quấy rầy đến tiền bối?”

“Âm chúng? Tên rất hay! Nơi này cũng không phải là động phủ của bản đạo, sao có thể gọi là quấy rầy được. Tiểu hữu không cần căng thẳng, bản đạo cũng không phải là tà ma ngoại đạo, chỉ là hiếu kỳ kiểm trận của ba vị âm chúng này mà thôi. Chẳng biết có thể nói với bản đạo là kiểm trận gì hay không?”

Thiên Túc chân nhân cười hỏi, lão vẫn luôn mang theo nụ cười hòa ái, nhưng Dương Đại không dám cả tin.

Hắn thường xuyên lên mạng, từ đánh giá của dân mạng đối với người ở Thâm Vực xem ra, tâm tư của tu tiên giả rất khó suy đoán, không thể dễ tin.

Doanh Kỷ đi đến bên cạnh Dương Đại, thấp giọng nói: “Thiên Túc chân nhân là đại tu sĩ tiếng tăm lừng lẫy ở Đại Hạ, dạo chơi bốn phương, chính là cao nhân đắc đạo chân chính, sẽ không làm mấy chuyện giết người đoạt bảo đâu.”

Dương Đại im lặng, người cũng biết là đại tu sĩ, chẳng lẽ thanh âm hạ thấp như vậy thì đối phương sẽ nghe không được sao?

Hắn đang muốn trả lời, Thiên Túc chân nhân cười nói: “Không nói cũng không sao. Tiểu hữu, bản đạo với đồ nhi dự định tu luyện ở gần đây, nhìn xem kiểm trận của các người.

Nếu người đồng ý, bản đạo cũng sẽ truyền cho người một pháp thuật, sẽ không để cho người chịu thiệt.”

Vừa dứt lời, Điền Bất Trung và Doanh Kỳ kích động. Thạch Long và Trình Nga Quý rớt cuộc nhớ tới Thiên Túc chân nhân là ai, bọn họ cũng đều hưng phấn nhìn Dương Đại.

Chương 17: Thú triều cấp diệt thành

“Thịnh tình của tiền bối không thể chối từ, văn bối dĩ nhiên là không có ý kiến.”

Dương Đại cười nói, nguyên nhân đồng ý có hai, một là từ thái độ của các âm chúng có thể thấy được Thiên Túc chân nhân là chính phái, hai là nếu cự tuyệt có khả năng kết thù.

Thiên Túc chân nhân gật đầu cười, tiếp đó mang theo vị nữ tử đội mũ che mặt kia đi đến một bên, lưng tựa cây trúc mà đả tọa.

Dương Đại tiếp tục tu luyện, đồng thời để cho 3 người Điền Bất Trung tiếp tục luyện tập kiếm trận.

Thiên Túc chân nhân nhìn trong chốc lát liền nhắm mắt, về phần vị nữ tử đội mũ che mặt kia, thấy không rõ khuôn mặt của nàng, cũng không biết nàng có đang quan sát kiếm trận hay không.

Sinh hoạt lần nữa khôi phục lại yên bình.

Nửa ngày sau.

Thiên Túc chân nhân bỗng nhiên mở miệng chỉ điểm 3 người Điền Bất Trung, 3 người bừng tỉnh đại ngộ, dựa theo sự chỉ điểm của Thiên Túc chân nhân, kiếm chiêu trở nên càng trôi chảy, mơ hồ có hình thức ban đầu của kiếm trận.

Liễu Tuấn Kiệt hâm mộ mà chảy nước miếng, y quá muốn việc luyện kiếm rồi!

Dương Đại đối với Thiên Túc chân nhân lau mắt mà nhìn, vị Thiên Túc chân nhân này thật sự là cao nhân đặc đạo, tùy tiện chỉ điểm một chút, lại có hiệu quả như thế.

Nếu có thể biến lão thành Âm Chúng...

Dương Đại không dám nghĩ xa hơn, sợ chính mình lộ ra ác ý.

Đến chập tối, Điền Bất Trung, Bạch Vĩ và Trình Nga Quỷ đã có thể thi triển Thiên Cương Đại La kiếm trận dạng đơn giản, uy lực cũng không tệ lắm, có thể thoáng cái chém vài gốc cây trúc thành mảnh gỗ vụn.

Đây chỉ là hiệu quả vừa luyện thành, hơn nữa Thiên Cương Đại La kiếm trận theo nhân số tăng lên, uy lực càng mạnh!

Thấy sắc trời đã tối rồi, Dương Đại có chút khó xử nhìn Thiên Túc chân nhân.

Hắn hít sâu một hơi, đứng dậy đi đến trước mặt Thiên Túc chân nhân, nói: “Tiền bối, ngài nếu như biết rõ về dị nhân thiên ngoại, vậy ta có khả năng phải biến mất một đoạn thời gian, ngày mai mới xuất hiện lại.”

Thiên Túc chân nhân mở mắt, vẻ mặt hiền lành, nở nụ cười, vuốt râu cười nói: “Cứ đi thôi, tiểu hữu không cần quá câu nệ, về sau ngươi tùy thời có thể rời đi, bản đạo không có tư cách đi quản ngươi.”

Dương Đại chấp tay, sau đó xoay người đi đến trước mặt đám âm chúng, lựa chọn rời khỏi Thâm Vực.

Hắn vừa biến mất, 29 vị âm chúng đồng loạt tan biến.

Thiên Túc chân nhân nở nụ cười, tiếp đó nhắm mắt.

Bên cạnh, nữ tử đội mũ đột nhiên hỏi: “Sur phụ, năng lực của người này có chút quý dị, về sau có thể thành tai họa hay không?”

Thiên Túc chân nhân bình tĩnh hỏi đáp: “Đi vào đường tà đạo cho tới bây giờ không phải là bởi vì tư chất, người đi đường gì thì quyết định bởi tâm của hần. Hần có thể trở thành tai họa hay không, vì sự không biết, nhưng trước khi hần không làm đường lạc lối, chúng ta cũng không thể định tính hần như thế nào. Dị nhân thiên ngoại đều không có tư chất giống nhau, mấy năm qua, người đi theo bên người vì sự cũng đã gặp không ít, sao có thể còn quả quyết định nghĩa là hần rất xấu?”

Nữ tử đội mũ tơ do dự một chút, nói: “Quý binh của hần nhiều như vậy, làm thế nào cũng suy đoán không được.”

“Vậy lại quan sát thêm đi.”

Thiên Túc chân nhân tùy ý hỏi đáp, nữ tử đội mũ nghe vậy cũng không nhiều lời nữa, chuyên tâm tu luyện.

...

Trở lại trong hiện thực, Dương Đại triệu hoán Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Trình Nga Quý, Thạch Long, Doanh Kỷ đi ra, để cho bọn họ ở phòng khách đả tọa tu luyện, nắm chắc thời gian, âm chúng không cần nghỉ ngơi, bọn họ tu luyện cũng có thể tăng trưởng tu vi của Dương Đại.

Dương Đại chính mình lại ngồi trên sofa, bắt đầu dùng máy tính bẻ lên mạng tìm tin tức của Thiên Túc chân nhân.

Không tra cứu thì không biết, vừa tìm ra đã giật mình.

Thiên Túc chân nhân vậy mà là người có danh tiếng!

Có một vị quốc trụ nào đó của Hạ Quốc từng được Thiên Túc chân nhân chỉ điểm, theo cư dân mạng phỏng đoán, Thiên Túc chân nhân có thể là tồn tại lợi hại nhất vương triều Đại Hạ.

Thâm Vực rất lớn, lớn hơn nhiều so với Địa Cầu, khu thí luyện giả của Hạ Quốc chủ yếu rơi vào vương triều Đại Hạ, cả hai đều có một chữ Hạ, đây cũng là một trong những luận điểm âm mưu lớn nhất trên Thiên Vồng.

Tu Tiên giới của vương triều Đại Hạ đồng dạng rất lớn, có thể được cho rằng là người mạnh nhất, Thiên Túc chân nhân phải mạnh đến mức nào?

Không Vô cảnh?

Luyện Hồn cảnh?

Dương Đại rất kích động, may mắn là chính mình không cự tuyệt Thiên Túc chân nhân.

Hắn bắt đầu chờ mong Thiên Túc chân nhân sẽ truyền thụ cho mình pháp thuật gì.

Hắn tiếp tục lên mạng, tìm hiểu rõ tình hình dạo gần đây của đám thí luyện giả.

Tuy rằng vào Thâm Vực đã có một đoạn thời gian, nhưng hắn tiếp xúc thí luyện giả cũng không nhiều, hắn vẫn luôn lắc lư ngoài dã ngoại. Hắn nhất định phải thời thời khắc khắc bảo trì sự chú ý đối với Tu Tiên giới, thế cuộc rất trọng yếu, nếu như vương triều Đại Hạ truy sát thí luyện giả hoặc là quỷ tu, hắn còn tới chỗ đó lắc lư, chẳng phải liên thảm rồi hay sao?

Nhân khẩu của Hạ Quốc trước mắt chỉ có vượt qua một tỷ, nhưng mà phần lớn nhân khẩu tuổi tương đối trẻ tuổi, trong hồ sơ có ghi chép về số lượng thí luyện giả khoảng 100 triệu người. Bởi vì Thâm Vực rất nguy hiểm, nếu vận khí không tốt, có khả năng trực tiếp rớt xuống bên miệng yêu quái, cho dù may mắn sống sót, cũng sẽ được đăng kí thân phận thí luyện giả, được quốc gia bảo vệ.

Chính sách này được quốc gia đưa ra cũng là vào thế bất đắc dĩ, động thực vật ở Địa Cầu tiến hóa quá nhanh. Ngoại trừ

các nguy hiểm bên trong Địa Cầu, nhân loại còn phải đề phòng sức mạnh tà ác đến từ dị giới, hàng năm đều có thể phát hiện hơn 50 tiết điểm ở dị giới. Ba năm trước đây, Địa Cầu liên hiện ra không ít đại yêu ma hùng mạnh, dồn ép các quốc gia cần phải đưa lứa học sinh vừa trưởng thành xuất chinh vào Thâm Vực, mà tại Hạ Quốc, phần lớn 18 tuổi là lứa tuổi của học sinh cấp ba, hiện tại trường cấp ba đều là phân phối theo tuổi, mỗi tháng định kỳ chuyển giao các học sinh đủ 18 tuổi vào Thâm Vực, ngoại trừ học sinh ra, những công dân trưởng thành khác cũng có thể tùy thời vào Thâm Vực, có thể đến phân cục các nơi của Thâm Vực thu hoạch ấn ký của Thâm Vực.

Dương Đại trầm mê trong việc lướt web.

Đại khái trôi qua nửa giờ, Hồ Lợi đích thân đưa bữa tối đến cho Dương Đại.

“Đây là một lọ Tụ Khí Đan, chính là thượng phẩm, chuyên môn cho tu sĩ ở Tụ Khí cảnh dùng, tại bên trong Thâm Vực cũng có giá trị cực cao, người mỗi ngày ăn vào 1 viên. Dùng xong lọ này, người ít nhất có thể đột phá hai tầng tiểu cảnh giới.”

Hồ Lợi đưa một cái bình bạch ngọc nhỏ cho Dương Đại, y giới thiệu làm cho hai mắt Dương Đại tỏa sáng.

Dương Đại hỏi: “Dùng xong còn nữa không?”

Hồ Lợi trừng mắt liếc hắt một cái, cả giận nói: “Làm sao có thể, cũng chỉ có một lọ này, thí luyện giả tâm thường phải làm ra cống hiến trọng đại mới có khả năng thu được một viên, một lọ là ta liều mạng cái mặt mo này mới có được, Lý Thiên Sư tuy rằng tinh thông thuật luyện đan, nhưng nguyên liệu dược liệu ở Địa Cầu rất khó tìm thấy, phần lớn dược liệu đều là do đám thí luyện giả tổ đội đi đến dị giới tìm kiếm, riêng một lọ này, giá trị đã 10 tỷ Hạ Quốc tệ!”

Dương Đại bị hù dọa, cẩn thận mở ra bình thuốc.

Hồ Lợi rất hài lòng với phản ứng của hắn, tuy rằng y có khoa trương một chút, nhưng lọ Tụ Khí Đan thượng phẩm này đúng là dù có tiền cũng không nhất định sẽ mua được.

Y liếc qua bốn vị âm chúng đang tu luyện, hai vị trong số bốn phạm nhân tử hình không có ở đây, xem ra Dương Đại đã gặp phải cái gì bên trong Thâm Vực.

“Kể từ hôm nay liền dừng đi, không nên chậm trễ, hiện thực có nhiều biến hóa, nói không chừng một ngày nào đó có tình quái mạnh mẽ tập kích chúng ta, cho nên ngươi chỉ có thể trở nên mạnh mẽ. Cố gắng lên đi, tiểu Dương, tương lai của hành tỉnh Hán Tây liền nhờ vào ngươi.”

Hồ Lợi vỗ vỗ bờ vai Dương Đại rồi rời đi, Dương Đại không có chú ý tới sự mỗi mọt bên trong giọng nói của y.

Dương Đại phát hiện bên trong có 10 viên đan dược, nói cách khác 10 ngày sau, hắn ít nhất có thể đạt tới Tụ Khí cảnh tầng ba.

Đây là sức mạnh của việc đập tiền sao?

Ánh mắt của Điền Bất Trung và Bạch Vĩ nhìn hắn với cảm giác rất phức tạp.

...

Hồ Lợi trở lại trong văn phòng, bật máy tính lên tiến hành đối thoại video với tổng cục, trong màn hình xuất hiện một cụ già mặc áo kiểu Tôn Trung Sơn, tóc hoa râm, vẻ mặt nghiêm túc.

“Tình hình của hành tỉnh Hán Tây không lạc quan chút nào, gần đây yêu thú trên núi Hỉ Nhã Cao Sơn luôn di động với quy mô lớn, khoảng cách đến hành tỉnh Hán Tây càng ngày càng gần, không thể loại bỏ khả năng thú triều tập kích

thành, cơ quan tình báo của các người phải tùy thời phòng bị, một khi có biến, lập tức thông báo cho cục Thí Luyện chuẩn bị chiến tranh.”

Nghe xong lời của ông lão mặc áo Tôn Trung Sơn nói, Hồ Lợi vội vàng cam đoan sẽ không lời lỏng.

Ông lão mặc áo Tôn Trung Sơn tiếp tục nói: “Báo cáo tư chất của Bá Vương Bất Quá Giang cho ta xem, mặc dù là cấp độ SS, nhưng vẫn xa không bằng tư chất của những người đồng cấp khác, thực lực của hắn chủ yếu quyết định bởi thực lực của 5 vị âm chúng, có lẽ đợi sau khi hắn lớn lên sẽ rất mạnh, nhưng trong vòng mấy năm gần đây, đoán chừng khó thành châu báu. Ta giúp người lấy được bình Tụ Khí Đan kia, người trước tiên có thể cho những thí luyện giả cấp độ A sử dụng, nhất là kiếm tu, như vậy tương lai nếu đối mặt với khả năng xuất hiện thú triều cấp diệt thành, cũng có thể ra một phần lực lượng.”

Hồ Lợi cau mày nói: “Ta đã cho hắn rồi, ta nghĩ rằng thiên phú này của hắn rất mạnh, tương lai chưa hẳn chỉ có thể có 5 vị âm chúng như vậy, tư chất cấp SS tất nhiên không có biểu hiện ra đơn giản như vậy đâu.”

Ông lão mặc áo Tôn Trung Sơn nói khẽ: “Nếu như đã cho rồi thì thôi, hy vọng người về sau không phải hối hận. Ngày mai người trước tiên liên lạc với những cục trưởng của các phân cục thuộc hành tinh khác gần đó đi, nhìn xem có thể cho hành tinh Hán Tây các người mượn một bộ phận lực lượng hay không, ta luôn cảm giác cái tên trên núi Hỉ Nhã Cao Sơn mưu đồ đã lâu, cứ như vậy đi.”

Video trò chuyện cũng gián đoạn ở đây.

Hồ Lợi rút ra một điều thuốc, cầm lấy bật lửa đi đến trước bệ cửa sổ, y châm cho mình một điều thuốc, hít một hơi thật sâu, híp mắt nhìn bầu trời đã vào đêm tối.

Trong văn phòng vang lên một tiếng thở dài.

Chương 18: Thông báo ở khu vực Hạ Quốc, Thiên Thế kiểm quyết

Sau khi ăn cơm tối xong, Dương Đại liền sử dụng một viên Tụ Khí Đan, linh lực bắt đầu tăng trưởng, mãi cho đến sáng sớm hôm sau mới đình chỉ tăng trưởng, hắn cảm nhận một chút, tương đương với giảm bớt thời gian gần 2 tháng tu luyện của hắn.

Rất mạnh mẽ!

Tâm trạng Dương Đại rất phấn khởi, hắn lại nghỉ ngơi mấy giờ, 10 giờ sáng ngày thứ hai mới đi vào Thâm Vực.

Như cũ là cái rừng trúc kia, Thiên Túc chân nhân và nữ tử đội mũ vẫn còn đả tọa ở đó.

Dương Đại không có đi quấy rầy Thiên Túc chân nhân, triệu hoán hai mươi chín vị âm chúng đi ra, để cho bọn họ tự mình tu luyện, hắn cũng bắt đầu đả tọa tu luyện.

Hắn phát hiện sau khi mình ăn Tụ Khí Đan tăng trưởng linh lực trong thực tế, cũng có thể hiện ra hiệu quả bên trong Thâm Vực, Thâm Vực và thực tế ngoại trừ không thể liên hệ ngoại vật, thật là làm cho người không phân biệt được đến cùng cái nào mới là thế giới chân thật.

Trong những ngày kế tiếp, sinh hoạt của Dương Đại đã hình thành thì không thay đổi, ban ngày tại Thâm Vực tu luyện, buổi tối quay về thực tế ăn Tụ Khí Đan.

Ba ngày sau, hắn đột phá đến Tụ Khí cảnh tầng hai.

Thiên Cương Đại La kiếm trận của 3 người Điền Bất Trung cũng tiểu thành, dựa theo như lời Điền Bất Trung, đối thủ phía dưới Tâm Toàn cảnh chỉ cần bị Thiên Cương Đại La kiếm trận vây khốn, sẽ phải chết không thể nghi ngờ.

Đương nhiên, cũng phải bị vây khốn mới được.

Thiên Cương Đại La kiếm trận tạm thời khuyết thiếu tính trói buộc, kẻ địch không thể nào đứng đây mà chịu đánh.

Tu luyện sâu hơn, Thiên Cương Đại La kiếm trận sẽ khai phát ra càng nhiều uy lực hơn nữa, tuyệt không phải đơn giản như lúc này vậy.

Một ngày này, Thiên Túc chân nhân vẫy vẫy tay với Dương Đại.

Dương Đại vừa vặn đang cùng Doanh Kỷ nói chuyện phiếm, muốn hiểu rõ vương triều Đại Hạ hơn, thấy Thiên Túc chân nhân vẫy tay, hấn vô cùng kích động, lập tức đi qua.

Hắn đi đến trước mặt Thiên Túc chân nhân, cử chỉ lễ độ chấp tay.

Muốn bắt đầu truyền thụ pháp thuật rồi sao?

Thiên Túc chân nhân cười ha hả quan sát Dương Đại, cười nói: “Tiêu hữu đột phá, xem ra có linh đan diệu dược, quả nhiên là phúc duyên sâu, quan sát kiếm trận của ngươi đã được mấy ngày, bản đạo đã có lĩnh ngộ, hiện tại dựa theo ước định truyền thụ cho ngươi pháp thuật, bản đạo có 3 pháp thuật có thể truyền thụ cho ngươi, ngươi tự mình lựa chọn.”

“Một, phù pháp, cần nhờ vào phù bảo mới có khả năng thể hiện ra uy lực thực sự, tu vi Tụ Khí cảnh thể hiện ra thực lực của Tâm Toàn cảnh không khó, chỉ là phù bảo rất khó nhận được.”

“Hai, kiếm pháp, chính là do hảo bằng hữu Kiếm Thánh của bản đạo sáng chế, có sức chiến đấu mạnh nhất trong số các kiếm tu cùng cảnh giới, pháp tắc thiên địa đối với kiếm đạo này đặc biệt thiên vị, kiếm ý có thể động đến linh khí trong thiên địa.”

“Ba, pháp thuật linh căn, căn cứ vào thuộc tính linh căn, truyền cho ngươi một loại pháp thuật, loại pháp thuật này giống như là pháp thuật tu sĩ thường dùng, thuộc các loại nguyên tố trong thiên địa.”

Ta đều muốn hết!

Dương Đại rất muốn nói ra những lời này, nhưng hắn không dám.

Tất cả các âm chúng đều chờ mong nhìn Dương Đại, bởi vì Dương Đại học được, cũng sẽ dạy bọn họ, hơn nữa Dương Đại càng mạnh, áp lực của bọn họ sẽ càng nhỏ.

Dương Đại hỏi: “Tiền bối, ngài cảm thấy ta nên chọn cái nào?”

Thiên Túc chân nhân vuốt râu cười nói: “Bản đạo đề nghị ngươi học tập kiếm pháp, cảnh giới phía trước lấy nạp khí là chủ yếu, tu sĩ tinh thông một đạo so với đọc lướt qua nhiều đạo mạnh hơn, bởi vì tinh lực của ngươi có hạn, ngươi đã nắm giữ kiếm trận hiếm thấy, coi như là đi đến con đường kiếm tu, sao không tiếp tục đi tới đích, kiếm đạo càng coi trọng nỗ lực sau này, phù pháp chính là đạo ngoài thân, pháp thuật linh căn mạnh mẽ thì có liên quan có liên quan với tư chất Tiên Thiên.”

Dương Đại liền nói ngay: “Được, vậy ta chọn kiếm pháp!”

Làm một tên Kiếm Tiên cũng không tệ!

Hắn không quên được hình ảnh lần đầu tiên nhìn thấy Hồ Lợi, Ngự Kiếm Thuật thật sự rất soái.

Tưởng tượng một chút, hấn ngự kiếm đi qua các tòa nhà cao tầng, vậy không phải rất tiêu sái hay sao?

Tại Thiên Võng, bình chọn chức nghiệp anh tuấn nhất của người tu tiên hàng năm, kiếm tu vĩnh viễn xếp hạng đệ nhất!

Thiên Túc chân nhân đứng dậy, giơ tay lên, dùng ngón trỏ chỉ vào mi tâm của Dương Đại, trong chốc lát, một luồng ký ức tràn vào trong óc của hấn, làm toàn thân hấn run lên.

Dương Đại dường như mơ thấy một giấc mộng, mơ thấy mình từ nhỏ luyện kiếm, ngày qua ngày, một năm bốn mùa, gió mặc gió, mưa mặc mưa.

Từ tuổi nhỏ đến tráng niên, lại đến tuổi già.

...

Nữ tử đội mũ nhìn Thiên Túc chân nhân lần nữa ngồi xuống bên cạnh mình, nói khẽ: “Sư phụ, hấn đáng giá để ngài bồi tài như thế sao?”

Thiên Túc chân nhân vuốt râu cười nói: “Phần truyền thừa này đã nằm trong tay vì sư quá lâu rồi, lâu đến mức thế nhân đều nhanh chóng quên mất nó, tư chất của người này không giống người thường, lại có thể nhận được loại kiếm trận như này, tư chất hay phúc duyên đều thuộc về nhất ưu, có lẽ có thể tái hiện lại danh tiếng của Kiếm Thánh.”

Các âm chúng sững sờ nhìn qua Dương Đại, vốn rất khấn trương, nhưng nghe đến lời mà Thiên Túc chân nhân nói, bọn họ đều cảm thấy vui mừng.

Truyền thừa của Kiếm Thánh?

Khó lường à nha!

Liễu Tuấn Kiệt nhìn Điền Bất Trung, hiếu kỳ hỏi: “Tiền bối, ngài đã nghe nói qua Kiếm Thánh rồi sao?”

Y có tư chất kiếm đạo, truyền thừa này của Dương Đại sớm muộn cũng rơi vào trong tay y, cho nên y rất hưng phấn.

Điền Bất Trung không để ý tới y.

Doanh Kỷ mở miệng nói: “Kiếm Thánh là một truyền thuyết, truyền thuyết này xuất hiện khoảng 300 năm trước, vương triều Đại Hạ sinh ra một vị kiếm tu kinh thiên động địa, một kiếm có thể đoạn núi bổ biển, đã cứu vớt vương triều Đại Hạ. Trong hoàng cung còn có từ đường của y, con cháu hoàng gia đều phải thắp hương cúng bái, cung cấp hương khói, hy vọng y có thể thành tiên, nhưng mà Kiếm Thánh đã biến mất 300 năm, có người nói y phi thăng, có người nói y đã tọa hóa.”

Ngữ khí của y rất phức tạp.

Dương Đại đây là nhận được phúc duyên gì?

Có Cửu Yêu Thần Đồ, lại thêm truyền thừa của Kiếm Thánh?

Các âm chúng nghe xong càng thêm kích động, chủ nhân đây là muốn đòi đời rồi!

Thiên Túc chân nhân cười nói: “Đây là kiếm pháp căn bản của Kiếm Thánh mà thôi, không coi là truyền thừa chân chính, nhưng mà từ nay về sau, hắn cũng có thể coi như là truyền nhân của Kiếm Thánh, trở thành truyền nhân của Kiếm Thánh cũng không có đơn giản như vậy, nếu như gặp phải kiếm tu, kiếm ý tương trùng, tránh không được tranh đấu.”

Các âm chúng ngược lại là không có để ý, con đường tu hành vốn là sẽ phải tranh đấu.

Khởi phải nói người tu tiên, ngay cả người tập võ trong giang hồ cũng là như thế.

Ước chừng trôi qua nửa canh giờ.

Dương Đại rốt cuộc tỉnh lại, hắn chậm rãi mở to mắt.

« Chúc mừng thí luyện giả thuộc khu vực Hạ Quốc ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ thu được truyền thừa của nhân vật Kiếm Thánh trong truyền thuyết vương triều Đại Hạ »

Thấy trước mắt hiện ra một dòng nhắc nhở, Dương Đại thâm nghĩ không ổn, cần phải cẩn thận làm màu mới được.

Thiên Túc chân nhân truyền thụ kiếm đạo vô cùng thần kỳ, để cho hắn trực tiếp nắm giữ một bộ kiếm pháp, giảm bớt mấy năm khổ tu.

Kiểm pháp này tên là Thiên Thế kiếm quyết!

Thiên Thế, nương nhờ thế trời, bí quyết của kiếm này là gặp phải thời tiết cực đoan có thể bộc phát ra sức mạnh vượt xa người thường!

Dương Đại hưng phấn đi đến trước mặt Thiên Túc chân nhân, cảm kích nói: “Đa tạ tiền bối, kiếm pháp này thật là lợi hại!”

Thiên Túc chân nhân cười nói: “So sánh với kiếm trận của ngươi, trên khía cạnh tiềm lực vẫn là kém một chút, trong tay bản đạo cũng không có pháp thuật nào thích hợp hơn với giá trị của cái kiếm trận này, tiểu hữu không cần cảm tạ, đây coi như là trao đổi đồng giá, thậm chí có thể nói là bản đạo chiếm được tiện nghi của ngươi.”

Dương Đại thâm nghĩ càng già càng lão luyện, không cho người có cơ hội kết giao.

Thiên Túc chân nhân đứng dậy, cười nói: “Tiểu hữu, phải tạm biệt ngươi rồi, tư chất của ngươi rất mạnh, hy vọng không phải đi vào con đường sai trái.”

Thanh âm vừa dứt, Thiên Túc chân nhân liền quay người rời đi, một bước lại bước ra ba trượng, hai ba bước liền biến mất tại chỗ sâu trong rừng trúc, mọi người dường như chỉ thấy được một chuỗi tàn ảnh.

Thật nhanh!

Nữ tử đội mũ cũng đứng dậy, ném thanh kiếm trong tay cho Dương Đại, nói: “Kiếm này tặng cho ngươi, theo như lời đồn, dị nhân thiên ngoại các ngươi có thiên mệnh không giống người thường, ta ngược lại muốn nhìn xem ngày sau ngươi sẽ trở thành người như thế nào.”

Dương Đại tiếp được bảo kiếm, vừa muốn nói chuyện, nữ tử đội mũ thả người nhảy lên, hóa thành một đạo bạch hồng, phóng qua rừng trúc, biến mất cực nhanh!

Dương Đại sửng sốt, làm sao còn trả 1 nhận 1 vậy?

Xem ra Thiên Cương Đại La kiếm trận thật sự rất lợi hại, nếu không Thiên Túc chân nhân và đồ nhi của lão cũng sẽ không lấy ra vốn gốc như vậy.

Liễu Tuấn Kiệt đi tới, lặp lại một lần lời nói lúc trước của Thiên Túc chân nhân.

Hả?

Về sau sẽ bị kiếm tu nhằm vào?

Thiên Túc chân nhân cũng thật là, không thành thật một chút nào!

Chờ đến khi ngươi tọa hóa, nhìn xem có cơ hội biến ngươi thành âm chúng hay không, cho ngươi sống nhiều hơn chốc lát!

Dương Đại nghĩ đến trong đám thủ hạ của mình có thể xuất hiện một nhân vật lớn giống như Thiên Túc chân nhân vậy, không khỏi nở nụ cười, nhưng nụ cười của hắn rơi trong mắt âm chúng, để cho các âm chúng hiểu kiểu khác mà khâm phục.

Chủ nhân có tâm thái của cường giả, không sợ tranh đấu với cường địch!

Chương 19: Càn quét bảng hotsearch

KENG ——

Dương Đại rút thanh bảo kiếm mà nữ tử đội mũ tặng cho hẳn ra khỏi vỏ, kiếm quang lập lòe trong rừng cây, kiếm này dài đến ba thước, tương đương với một mét ba, mũi kiếm rất dài, cũng rất sáng, tựa như tản ra màu bạch ngân sáng bóng, chuôi kiếm tinh xảo, một mặt của kiếm giống như rồng, đuôi rồng hướng về phía chuôi kiếm, một chỗ khác giống như phượng hoàng, cánh hướng ra ngoài, giữa long phượng có khắc hai chữ.

Duyên Quang!

Ánh mắt Dương Đại sáng lên, hảo kiếm!

Ánh mắt Liễu Tuần Kiệt đều phát sáng.

Điền Bất Trung tán thưởng nói: “Kiếm này chắc là một thanh kiếm pháp khí đi.”

Những âm chúng khác cũng cùng tán thưởng.

Dương Đại cảm giác trên thân kiếm còn có lưu một cổ hương thơm, cũng không biết có phải là ảo giác hay không.

Hắn đi đến một bên, vung kiếm chém, 4 cây trúc nhẹ nhàng bị chém đứt.

Chém sắt như chém bùn!

Trong đầu Dương Đại không khỏi hiện ra một vài từ này, trước kia hắn không hiểu, hiện tại đã hiểu.

Vung Duyên Quang kiểm đi, hấn căn bản không cảm giác được độ cứng của cây trúc, tựa như đảo qua không khí.

Sắc bén như vậy, mấu chốt nó còn rất nhẹ.

Dương Đại nhiệt huyết sôi sục, để cho các âm chúng thôi lui, bắt đầu thử nghiệm thi triển Thiên Thế kiếm quyết, dựa theo kiếm chiêu trong trí nhớ, hấn bắt đầu vung kiếm, mới đầu thân thể có chút không lưu loát, dẫu sao hấn chưa bao giờ tập võ kiếm.

Cũng may tu vi của hấn đã là Tụ Khí tầng hai, tính đàn hồi của gân cốt vượt xa người thường, kiếm chiêu thi triển ra cũng có bài bản hấn hoi.

Các âm chúng đều ở bên cạnh nhìn, bọn họ cũng rất chờ mong kiếm pháp Thiên Túc chân nhân truyền thụ cho hấn đến cùng có bao nhiêu lợi hại.

Thiên Thế kiếm quyết, trước mắt Dương Đại chỉ học được ba thức, theo thứ tự là ‘gió thổi’, ‘mưa rơi’, ‘thủy thế’, hấn dự định tiếp đến một đoạn thời gian luyện cho thật giỏi, dù sao có những âm chúng khác tu luyện tăng trưởng linh lực của hấn, hơn nữa còn có Tụ Khí Đan, hấn rút ra mấy ngày để luyện tập thuần thục, cũng không chậm trễ việc tu luyện.

Trong lúc nhất thời, trong rừng trúc thỉnh thoảng vang lên thanh âm trầm trồ khen ngợi, các âm chúng cho Dương Đại đủ mặt mũi.

...

Chập tối.

Dương Đại trở lại trong hiện thực, hấn vừa muốn quay người, sau lưng truyền đến một tiếng loảng xoảng, hấn sợ tới mức vội vàng quay người, chỉ thấy Hồ Lợi bước nhanh đi đến trước mặt hấn, kích động nói: “Tiểu Dương, ngươi lại trở nên khủng bố nữa rồi!”

Xem ra sự tình Dương Đại kích phát thông báo ở khu vực Hạ Quốc đã phát hỏa.

“Mau cùng lão ca nói một chút, ngươi làm sao có thể nhận được truyền thừa của Kiếm Thánh vậy? Kiếm Thánh chính là nhân vật trong truyền thuyết, Hạ Quốc bước vào Thâm Vực 10 năm rồi, chỉ nghe được truyền thuyết kia, lại chưa từng thấy một thân.” Hồ Lợi hưng phấn nói.

Dương Đại cũng không giấu giếm, nói một lần về sự tình mình gặp phải Thiên Túc chân nhân, về phần Cửu Yêu Thần Đồ, tất bị hắn cố ý xem nhẹ, dù sao cũng phải lưu lại ít chủ bài.

Hồ Lợi cảm khái nói: “Thiên Túc chân nhân đúng là cao nhân đặc đạo, đối với thí luyện giả chúng ta cũng rất hảo hữu, ngay cả mấy vị quốc trụ đều đã được lão chỉ điểm cho, lão hình như rất thích giúp thí luyện giả chúng ta.”

Dương Đại gật đầu đồng ý.

Hồ Lợi thật sự rất cao hứng, muốn lôi kéo Dương Đại uống rượu, Dương Đại không lay chuyển được y, cũng chỉ có thể đồng ý.

Thừa dịp Hồ Lợi đi lấy rượu, Dương Đại thả Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Doanh Kỷ, Trình Nga Quý, Thạch Long ra, để cho bọn họ tự giác tu luyện, hắn lại cảm máy tính bảng của mình, bắt đầu lên Thiên Vọng, quả nhiên, hắn lại lần nữa xung kích bảng hotsearch.

TOP1—— Bá Vương Bất Quá Giang!

TOP3—— Nhân vật truyền thuyết Kiếm Thánh!

TOP4—— Bá Vương Bất Quá Giang thu được truyền thừa của Kiếm Thánh!

TOP5—— Bá Vương Bất Quá Giang rốt cuộc là ai?

TOP6—— Tư chất của Bá Vương xếp thứ mấy tại Hạ Quốc?

TOP10—— Quốc trụ tương lai, Bá Vương Bất Quá Giang!

...

Rất có bộ mặt đại diện!

Bá Vương Bất Quá Giang yên lặng hơn một tháng, đầu tiên là tuyên bố tham gia giải thi đấu người mới đầu pháp, lại đạt được truyền thừa của nhân vật trong truyền thuyết, nhiệt độ này quả thực mạnh mẽ.

Bất luận thời đại nào đều tôn trọng anh hùng, trong thời đại bình thường thì minh tinh thể dục là anh hùng lưu lượng, mà lúc này, thí luyện giả mạnh mẽ chính là được đại chúng tôn trọng.

Tư chất cấp SS đại biểu cho quốc trụ xuất hiện!

Hạ Quốc tổng cộng chỉ có 12 vị quốc trụ, mỗi người đều có thể đơn độc phòng thủ một phương hành tỉnh!

Dương Đại hưng phấn mở ra xem các loại ca ngợi mà dân cư mạng thời phong chính mình, người trẻ tuổi mà, ai mà không thích mấy kẻ ngầu ngầu!

Cũng không lâu lắm, Hồ Lợi cầm theo một bầu rượu tới, Dương Đại liếc qua, không phải là bia, hần lập tức ngậm miệng.

Đêm nay, không ai có thể bước ra khỏi cửa căn phòng này!

Hai giờ sau.

Hồ Lợi ôm Dương Đại đến trên giường, đắp chăn cho hắn, tiếp đó sửa sang lại một chút xiêm y của mình, cười cười rồi mới rời đi.

Trước khi đi, y còn đặc biệt thu thập tàn cuộc một chút, ngâm nga khúc hát đi ra cửa phòng.

Dương Đại thu được truyền thừa của Kiếm Thánh liền có nghĩa là hắn có thể trở thành chiến lực tức thời, hắn phát triển cũng không quá xa dự đoán của cơ quan tình báo, khiến cho áp lực đỡ đòn của Hồ Lợi có thể nói là hung hăng thử một hơi.

Bên trong đám cục trưởng cơ quan tình báo, những hành tinh khác hôm nay đều đang lấy lòng y, để cho y thoải mái đến bùng nổ, đi đường đều nhẹ như bay.

Hồ Lợi quyết định rồi, về sau nhất định phải bồi tài Dương Đại cho thật tốt.

Người leo lên vị trí quan trọng nhất của tổng cục cơ quan tình báo là do gã đã thành công bồi dưỡng một vị quốc trụ, vậy tại sao y không thể chứ?

5 vị âm chúng đang ở trong góc phòng hai mặt nhìn nhau, cảm thấy người này có bệnh, bước chân kia quá cần ăn đòn.

...

Hơn mười hai giờ trưa, ánh mặt trời chiếu vào trên người Dương Đại, đánh thức hắn từ trong giấc mơ tỉnh dậy.

Hắn mở to mắt, chậm rãi ngồi xuống.

“Rượu gì mà có thể khiến cho tu sĩ có tu vi Tụ Khí tầng hai say mềm vậy hả trời!”

Dương Đại âm thầm kêu khổ, tối hôm qua thật là làm người ta xấu hổ chết rồi.

Nhưng mà rượu này quả thật thần kỳ, sau khi tỉnh rượu thậm chí tinh thần có chút ít sáng khoái, linh lực của hắn còn tăng trưởng một chút, cũng không biết có phải là ảo giác hay không.

Dương Đại rời giường, lên tiếng chào hỏi với 5 vị âm chúng đang tu luyện liên đứng dậy.

7 ngày kế tiếp, hần ban ngày tu hành Thiên Thế kiếm quyết tại Thâm Vực, buổi tối trong hiện thực lại ăn Tụ Khí Đan.

Sau khi ăn hết 10 viên Tụ Khí Đan, tu vi của hần đạt tới Tụ Khí cảnh tầng ba, khoảng cách đến tầng bốn dĩ nhiên không xa.

Phối hợp với Thiên Thế kiếm quyết, Dương Đại đã có thể cùng người mạnh nhất trong đám âm chúng là Điền Bất Trung một mình đấu một đoạn thời gian, duy nhất không đủ chính là kinh nghiệm chiến đấu của hần không bằng Điền Bất Trung, đợi một thời gian, có thể đánh bại được Điền Bất Trung cũng không nói chơi.

Một ngày này.

Dương Đại triệu tập 29 vị âm chúng lại cùng một chỗ, nói: “Ta chuẩn bị đi đến chiến trường, chiến trường nên đi theo hướng nào đây, trong quá trình chạy trên đường, ta sẽ thu hồi linh hồn của bọn ngươi vào không gian.”

Doanh Kỷ chỉ vào một cái phương hướng, nói: “Dựa theo cái phương hướng này, liên tục đi phía trước, trèo đèo lội suối, nhiều nhất nửa tháng có thể đi đến chiến trường.”

Dương Đại gật đầu, thu toàn bộ linh hồn của bọn chúng vào trong không gian.

Tay hần cầm lấy Duyên Quang kiếm, bắt đầu rời khỏi nơi này.

Nguyên bản hần dự định tu luyện tới tụ khí tầng bốn lại đi thu thập âm chúng, nhưng gần đây hần nhìn thấy trên Thiên Vong có tin tức, phía tây hành tỉnh Hán Tây có yêu thú quy mô lớn hội tụ, theo chuyên gia dự đoán, tương lai trong vòng ba tháng chắc chắn bộc phát thú triều tập kích thành, ít nhất là có quy mô cấp diệt thành, hiện tại toàn bộ lòng người trong

hành tỉnh Hán Tây đều bàng hoàng, thậm chí có không ít người bắt đầu chạy trốn khỏi hành tỉnh Hán Tây.

Dương Đại cho dù đạt tới tụ khí tầng bốn, cũng không cách nào phát ra nổi hiệu dụng trong thú triều, cho nên hắn chỉ có thể thu thập âm chúng với quy mô lớn.

Căn cứ theo điều tra trên mạng, tuyệt đại đa số yêu thú tuy rằng so với người bình thường mạnh hơn, nhưng cũng chỉ là thực lực Tụ Khí cảnh, âm chúng của Dương Đại có đặc điểm không chết, không đau, dù là người bình thường trở thành âm chúng, cũng có thể đấu một trận với yêu thú bình thường.

Dương Đại không thích đặt hy vọng ở trên thân người khác, cho nên hắn phải mau chóng hành động.

Hiện giờ đang không có âm chúng tùy thời tùy chỗ bảo hộ, nhưng nhờ vào Thiên Thể kiếm quyết, với tu vi tụ khí tầng ba, hắn cũng có lực lượng tự bảo vệ mình.

Chương 20: Bí cảnh Động Thiên Phúc Địa

Mưa phùn kéo dài liên tục, thành trấn nằm giữa dãy núi giống như phong cảnh bên trong Giang Nam sơn thủy đồ, yên tĩnh và duy mỹ, hiện ra bầu không khí năm tháng yên tĩnh.

Người tới lui trên đường không nhiều lắm, cho dù mưa có rơi xuống, nhưng vẫn có không ít cửa hàng mở cửa buôn bán.

Thân mặc hắc y, che đầu bằng một cây dù giấy dầu, Dương Đại dắt một con ngựa đi về phía trước.

Con ngựa này hẳn vừa mới mua, là con ngựa đắt tiền nhất trong chuồng ngựa trấn trên, hẳn còn mua thêm một vài bộ quần áo, để chuẩn bị đi đến chiến trường.

Dắt ngựa ra khỏi thành trấn, đại khái sau nửa canh giờ, Dương Đại triệu hoán Thạch Long ra, để cho Thạch Long dạy mình cưỡi ngựa.

Chưa tới thời gian một nén nhang, Dương Đại liền học xong, thân là tu sĩ Tụ Khí tầng ba, khí lực của hắn không phải như ngựa què, hắn chỉ cần nắm giữ một vài kỹ năng là đủ.

Dương Đại thu Thạch Long vào không gian linh hồn, tiếp đó giục ngựa lao nhanh.

Thanh âm bốn vó ngựa đập trên mặt đất vang vọng trong núi rừng, ngay cả tiếng mưa rơi đều không thể che giấu được.

Dương Đại cảm thụ được làn gió mát lạnh xen lẫn vài giọt mưa vỗ vào trên mặt, tâm tình khoan khoái dễ chịu.

Đây là cảm giác cưỡi ngựa chạy trên đường thời cổ đại sao?

Không thể không nói, có một phen mị lực rất khác, cảm giác khi ngồi trên xe hơi hay xe lửa đều không thể so sánh được.

Đương nhiên, cảm giác lắc lư như vậy đối với người bình thường mà nói rất khó chịu, nhưng Dương Đại đã không phải là người bình thường.

« Thí luyện giả khu vực Hạ Quốc ‘Chu Hành Mã’ mở ra bí cảnh Động Thiên Phúc Địa »

Trước mắt Dương Đại bay qua một hàng chữ, để cho hắn không khỏi nhú mày.

Chu Hành Mã, hắn nhớ kỹ cái tên này, cùng một ngày vào Thâm Vực giống như hắn, đã lấy được tư chất cấp S, nếu không phải có Dương Đại, hot nhất hai tháng này hắn là gã.

Dưới các post của Dương Đại trên Thiên Võng, Chu Hành Mã cũng có nhấn lại, người này rõ ràng rất chú ý hắn.

Về bí cảnh, hắn cũng hiểu rõ qua sau khi lên mạng, bí cảnh hoặc là động thiên phúc địa, hoặc là động phủ do tu sĩ thượng cổ để lại, thì tài nguyên bên trong rất phong phú, cơ duyên vô số, không chỉ là thí luyện giả, mà yêu quái và tu sĩ bên trong Thâm Vực cũng rất nóng lòng muốn thăm dò.

Dương Đại không có suy nghĩ nhiều, dù sao hắn sẽ không đi bí cảnh.

Trước mắt hắn chỉ có một mục tiêu, thu thập âm chủng càng ngày càng nhiều!

Đã có con ngựa này, nhiều nhất 10 ngày là có thể đi đến chiến trường vùng biên giới của vương triều Đại Hạ.

Dương Đại rất chờ mong.

...

Ở một quận ngoại ô phía Bắc, trên đồng hoang phương Bắc, từng tòa quân doanh chiếm cứ một vùng có phạm vi vài dặm.

Là nơi Đại Hạ đóng quân.

Bên trong quân doanh.

Một tên nam tử trung niên thân khoác chiến giáp nhú mảy nhìn kỹ sa bàn trước mặt, từ tình hình trên sa bàn xem ra, cờ chữ Lương sắp vây quanh cờ chữ Hạ.

Nơi này là chiến trường giữa vương triều Đại Hạ và vương triều Đại Lương, vị tướng quân này tên là Doanh Bang, chính là thân đệ đệ của thiên tử Đại Hạ hiện thời, bên trong vương triều Đại Hạ cực kỳ nổi danh.

Lúc này, một đám tướng lĩnh đi vào quân trường, bọn họ hành lễ với Doanh Bang.

Tay phải Doanh Bang đặt trên chuôi kiếm giắt bên hông, tay trái nhẹ nhàng thả xuống, hỏi: “Tình huống như thế nào rồi?”

Một tên tiểu tướng trẻ tuổi mặc áo bào trắng ôm quyền nói: “Theo mật thám hồi âm, vương triều Đại Lương đang hội tụ rất nhiều dị nhân thiên ngoại, số lượng đã đạt tới tình cảnh rất khả quan, thậm chí có khả năng thao túng chiến cuộc.”

Doanh Bang nhú mảy.

Một tên lão tướng quân nói khẽ: “Ngay cả bên trong Đại Hạ cũng có không ít dị nhân thiên ngoại đều tiến đến hỗ trợ Đại Lương rồi, chủ yếu là bởi vì ban bố hồi năm trước của bộ hạ...”

Lão không nói gì thêm nữa, bởi vì Doanh Bang liếc mắt nhìn lão.

Tiểu tướng mặc áo bào trắng nói tiếp: “Tướng quân, dị nhân đến từ thiên ngoại phía chúng ta, cũng không phải là tất cả đều một phe cánh, tại thế giới của chúng ta cũng có phân chia quốc gia, dù là trong dân gian, cũng có phân chia các tổ chức khác nhau, ta có thể cam đoan, dị nhân Thần Ứng Quân ta cùng Đại Hạ một lòng. Về phần dị nhân trợ giúp Đại Lương, là bởi vì tông môn của bọn họ sai khiến, đệ tử trong một tông môn tu tiên có lẽ chỉ có mấy vạn, nhưng cấp dưới của các thế lực môn phái võ lâm, lục lâm hội tụ cùng một chỗ, đủ để chống lại một đoàn quân.”

Tên gã là Trần Thủ Tín, là một gã thí luyện giả lão luyện đã trải qua 5 năm.

Doanh Bang trầm giọng hỏi: “Là tông môn tu tiên nào muốn cùng Đại Hạ đối nghịch, chẳng phải Tu Tiên giới không tham dự vào tranh đấu thế tục hay sao?”

Trần thủ tín hồi đáp: “Là Quỷ Uyên Tông, bọn họ chỉ phái tu sĩ Tụ Khí cảnh đi, tốp năm tốp ba, trà trộn trong quân đội, không có phá hư quy định của Tu Tiên giới và vương triều.”

Sắc mặt của Doanh Bang càng thêm khó coi, những tướng lĩnh khác hai mặt nhìn nhau, đều không dám lên tiếng.

“Báo —— “

Một tên binh lính chạy vào, gấp giọng nói: “Đại Lương tập kích quân doanh!”

Doanh Bang lập tức rút kiếm, mắng: “Một đám tạp chủng, quá kiêu ngạo rồi, đi, giết địch!”

...

Bên vách núi, Dương Đại ngồi trên lưng ngựa, ngắm nhìn đất hoang phương xa, phía sau hắn là một vùng núi liên miên chập chùng, mà phía trước là cánh đồng hoang vu mênh mông

bát ngát, mơ hồ có thể thấy được quân doanh của vương triều Đại Hạ.

Dương Đại thở dài một hơi, liên tục chạy trên đường bảy ngày, rốt cuộc cũng đi đến chiến trường.

Dọc theo con đường này, hắn gặp phải không ít người, đều bị hắn cố ý bỏ qua, không có giao thiệp với kẻ nào, hôm qua hắn thậm chí còn gặp phải tinh quái, chính là một con Thử Yêu (yêu quái chuột), kích cỡ lớn như con bê, hắn sợ tới mức xém chút nữa chân nhũn ra, cũng may Thử Yêu có lá gan còn nhỏ hơn, chạy trốn còn nhanh hơn so với hắn.

Dương Đại đang cảm khái, bỗng nhiên nhìn thấy khói báo động xuất hiện ở cuối đường chân trời.

Vừa mới tới đã gặp chiến tranh rồi!

Dương Đại lập tức xuống ngựa.

Hắn triệu hoán Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Trình Nga Quỷ, Thạch Long đi ra, Thạch Long chịu trách nhiệm trông giữ ngựa, ba vị âm chúng khác đi cùng hắn hành động.

“Ta ở trong mảnh rừng cây này chờ các ngươi.”

Nói xong, Thạch Long dắt ngựa vào rừng cây.

Dương Đại lấy ra ba cái áo bào, để cho Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Trình Nga Quỷ mặc vào, còn cho bọn hắn khăn trùm đầu, đội lên đầu, lại đeo mặt nạ lên, chỉ lộ ra một đôi mắt, thoạt nhìn cũng rất cổ quái, nhưng cổ quái cũng đỡ hơn so với bộ dáng quỷ hồn.

Lục quang của âm chúng thật sự là rõ ràng, Dương Đại nếu muốn sử dụng bọn chúng trước mặt người khác, liền phải nghĩ ra biện pháp che đậy, cũng may sách lược của hắn là rất đúng, chột nhìn, lục quang của ba vị âm chúng tất cả đều bị che đậy,

nhưng nhìn kỹ lại, một chút khe hở tựa như tại bốc lên lục quang.

Đã đủ rồi.

“Các người đi theo ta, vào thời điểm ta hút hồn, các người hãy bảo hộ ta, trước khi ta gặp phải nguy hiểm, không có cản dận của ta, không được tùy tiện ra tay.”

Dương Đại phân phó, ba vị âm chúng gật đầu, bọn họ lập tức bắt đầu hành động.

Sau khi xuống núi, bọn họ mò mẫm hướng về phía cánh đồng hoang vu.

Giờ phút này, phương hướng chính diện của quân doanh Đại Hạ đã khai chiến, tiếng chém giết vang vọng phía dưới bầu trời, bầu trời vốn đã lờ mờ, tựa như muốn mưa, tiếng rống giận dữ, tiếng kêu thảm thiết càng khiến cho thiên địa thêm phân áp lực.

Dương Đại rất lo lắng, lúc trước hấn lên mạng đã tra xét, Tu Tiên giới sẽ không tham dự tranh đấu của thế tục, nhưng trên chiến trường lại có thể nhìn thấy tu sĩ Tụ Khí cảnh, Tụ Khí cảnh chia làm chín tầng, nếu gặp phải tu sĩ Tụ Khí cao tầng, hấn có thể không phải là đối thủ.

Ánh mắt của quân đội Đại Hạ đều đang hướng về phía chính diện, phía sau chỉ có tháp canh, binh sĩ trên tháp canh phát hiện thân ảnh của bốn người Dương Đại, nhưng bọn họ không có căng thẳng, chỉ có bốn người mà nói, không đủ để canh gác, trong khoảng thời gian này thường xuyên có dị nhân thiên ngoại đi đến, cho nên bọn họ không cảm thấy kỳ quái.

Sau khi Dương Đại chú ý tới binh sĩ trên tháp canh không có ngăn cản, âm thầm thở dài một hơi.

Tại phía sau quân doanh đào một cái hố rất lớn, đường kính đạt tới mười trượng, bên trong chồng chất một đồng thi thể

lớn, còn chưa lấp đất, từ mấy cái xẻng sắt bên cạnh mặt đất xem ra, các binh sĩ vừa mới chuẩn bị vùi thi thể liền gặp phải tập kích, cần phải vội vàng tiến đến trợ giúp.

Dương Đại đi đến miệng hố, dặn dò: “Các người giúp ta quan sát, cũng không thể khiến người ta bắn tên tới ta.”

Nhiều thi thể như vậy, chắc là có thể thu được âm chúng đi!

Hắn bắt đầu cảm thấy hưng phấn.

Chương 21: Điên cuồng hút hồn, Lang Quân

Thấy Dương Đại nhảy vào trong hố chôn xác, hai tên lính trên tháp canh nhú mày.

Binh sĩ đáng cao hỏi nhỏ: “Hắn đang làm cái gì đó? Một đồng người chết mà hắn cũng muốn nhìn à?”

Một vị binh sĩ đáng lùn khác suy đoán nói: “Có lẽ là muốn nhặt tài vật đi, cũng không biết hắn là ngu xuẩn hay là ý nghĩ hảo huyền.”

“Vạn nhất không phải thì sao? Dù sao cũng là thi thể của các huynh đệ, có muốn đuổi hắn đi hay không?”

“Không được, bọn họ có bốn người, hai người chúng ta đi ra đó chưa hẳn có thể đánh thắng được. Có thể tới chiến trường khẳng định không phải kẻ yếu tay trái gà không chặt.”

“Vậy làm sao bây giờ, nhìn bọn họ sờ thi thể của các huynh đệ sao?”

“Chờ một chút đi, đằng trước đang khai chiến, nhiệm vụ của chúng ta là nhìn chăm chăm hậu phương, chỉ cần không có một số lớn địch nhân qua lại thì chúng ta không thể tự loạn trận địa.”

“Người nói thử xem liệu bốn người kia có phải là cố ý dẫn chúng ta ra ngoài, làm cho hậu phương không có người canh giới hay không?”

“Ồ? Người đừng nói, thật là có khả năng này, nhìn lão tử dùng tên bắn hắn đây!”

Binh sĩ đáng cao nói xong lập tức cầm lấy cung tiễn, bắt đầu nhắm trúng Dương Đại. Tháp canh đủ cao cho nên gã có thể miễn cưỡng nhìn thấy Dương Đại đang ở trong hố chôn xác.

HUU...U...U!

Một mũi tên bắn ra!

Binh sĩ đáng cao rất có lòng tin đối với tiễn thuật của mình. Kết quả gã lại nhìn thấy một gia hỏa toàn thân bao bọc kín như bung vung búa chặt đứt mũi tên của y.

Chính là Điền Bất Trung!

“Quả nhiên, thân thủ này tuyệt đối không phải đi ngang qua, may mắn chúng ta không đi xuống dưới.” Binh sĩ đáng lùn mắng.

Binh sĩ đáng cao híp mắt nói: “Đã như vậy, chúng ta sẽ không động. Nếu bọn họ còn dám tới gần, chúng ta sẽ đốt khói báo động. Nếu như bọn họ là tu tiên giả, bốn người cũng có thể gây ra phiền toái không nhỏ.”

Binh sĩ đáng lùn lấy ra một bó đuốc, chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng có thể châm khói báo động.

Trong hố chôn xác, Dương Đại đang liên tục hút hồn. Những binh lính này đều không có tu vi, cho nên lúc Dương Đại hút hồn cũng không cảm thấy đau đầu chút nào.

Thật sự có hồn phách!

Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái, năm cái, sáu cái...

Dương Đại vừa hút hồn, vừa mặc niệm: “Đợi sau này ta cường đại, có thực lực rồi sẽ lại cho các người ra tay bảo vệ Đại Hạ. Ta làm như vậy cũng là vì làm cho bản thân trở nên cường đại, sau này có năng lực bảo hộ quốc gia của mình thật tốt, cũng giống như các người vậy...”

Lời này thực sự là thật tâm, chờ hấn trở nên mạnh mẽ rồi khẳng định phải hồi báo Hạ Quốc, bảo hộ hành tỉnh Hán Tây, bảo vệ nhà mình.

Không có nước, nào có nhà.

Huống hồ, cơ quan tình báo đối xử tốt với hấn như vậy, Dương Đại dĩ nhiên phải hồi báo.

Tuy nhiên điều kiện tiên quyết để hồi báo là hấn phải đủ mạnh.

Khi Dương Đại hút càng ngày càng nhiều linh hồn, hấn bắt đầu cảm thấy hơi choáng váng đầu óc, nhưng hấn vẫn cắn răng kiên trì.

Nơi đây có rất nhiều thi thể, Dương Đại ngoài ý muốn phát hiện mình có thể cách thi thể hút hồn, có lẽ là do tu vi cường đại rồi, hấn không cần phải chạm vào cái trán để hút hồn nữa.

Đợi Dương Đại hút xong toàn bộ hồn phách, hấn đã sắp không chịu được nữa, số lượng thật sự là quá lớn.

“Nhanh đưa ta đi!”

Dương Đại vội vàng hô. Bạch Vĩ lập tức nhảy xuống nâng hấn lên, thả người nhảy lên, nhẹ nhõm nhảy ra khỏi hố chôn xác. Điền Bất Trung và Trình Nga Quỷ hộ tống bọn họ rời đi.

Nhìn qua bốn người đi xa, hai vị binh sĩ trên tháp canh thở dài một hơi.

“Giống như có người bị thương.” Binh sĩ đáng lùn tấm tắc kêu kỳ lạ nói.

Binh sĩ đáng cao cười nói: “Xem ra mũi tên của ta tuy rằng bị chém đứt nhưng mũi tên vẫn bắn trúng hấn.”

“Hỗ ca thật lợi hại nha!”

Binh sĩ đáng lùn ra vẻ sùng bái nói. Nghe thấy vậy binh sĩ đáng cao hất cằm lên.

...

Màn đêm buông xuống.

Trong rừng cây, Dương Đại được bốn vị âm chúng che chở, hẩn dựa vào thân cây, nhắm mắt lại, chau mày.

Thạch Long không khỏi hỏi: “Lâu như vậy còn chưa tỉnh lại, chủ nhân sẽ không xảy ra chuyện gì đấy chứ?”

Trình Nga Quỷ cười nói: “Chắc có lẽ sẽ không gặp chuyện gì đâu, nếu gặp chuyện không may, âm chúng chúng ta chẳng phải cũng bị tiêu tán rồi.”

Thạch Long hiểu kỳ hỏi: “Lần này hút bao nhiêu hồn phách.”

Điền Bất Trung cười lạnh nói: “Hơi nhiều.”

Thạch Long càng thêm hiểu kỳ, tuy nhiên đối mặt với Điền Bất Trung, y không dám hỏi nhiều.

Trong số các âm chúng, Điền Bất Trung không dễ động vào nhất. Giọng điệu nói chuyện với ánh mắt cũng làm cho người ta vô cùng áp lực, hơn nữa tên này bây giờ là chủ công của Dương Đại, địch nhân hầu như đều là do y giết.

Qua thời gian một nén nhang, ý thức của Dương Đại rất cuộc khôi phục.

Hắn mở to mắt, nhìn thấy bốn vị âm chúng, hẩn hoàn toàn yên tâm.

Lần này tuy rằng hấp thu tất cả đều là phạm nhân, nhưng số lượng thật sự là quá nhiều.

Hắn một hơi hấp thu 355 cái linh hồn, hiện tại hẩn có tổng cộng là 384 vị âm chúng.

Dương Đại bây giờ suy nghĩ một chút cũng cảm thấy tim đập nhanh hơn.

Hắn đứng dậy, nói: “Rời đi vùng này trước đã, ta muốn kiểm tra bọn họ một chút.”

Bốn vị âm chúng không có ý kiến, bọn họ dắt ngựa nhanh chóng rời đi.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Đêm càng ngày càng khuya.

Trong núi rừng.

Dương Đại được bốn người Điền Bất Trung vây quanh, thả 355 vị âm chúng binh sĩ ra, từng luồng lục quang từ giữa mi tâm của hắn bay ra, trải rộng trong rừng.

Rừng cây u ám bị lục quang chiếu sáng, không thể không nói, hơn 300 hồn phách tản ra lục quang xuất hiện thực sự vô cùng dọa người, nhất là đêm hôm khuya khoắt.

“Bái kiến chủ nhân!”

355 vị âm chúng binh sĩ cùng hô lên, làm cho chim chóc trong rừng cây kinh hãi bay đi.

Dương Đại sợ tới mức khẽ run rẩy, vội vàng cảnh cáo nói: “Nhỏ giọng một chút!”

Đám âm chúng binh sĩ trầm mặc lại, Dương Đại bắt đầu hỏi thăm từng vị âm chúng binh sĩ.

Mười phút sau, hắn cùng một tên âm chúng đi đến phía trước đội ngũ, tên này có thân hình không tính là cường tráng, nhưng là rất rắn rỏi, tóc tai bù xù, trên mặt tràn đầy vết máu, hai mắt như sói, vô cùng hung ác. Y tên là Thương Lang, chỉ vì khuôn mặt như sói. Y chính là một vị giáo úy, là âm chúng có chức vị cao nhất trong quân.

Âm chúng đều sẽ bảo trì bộ dáng trước khi chết, thương thể sẽ khôi phục, nhưng hình tượng sẽ không thay đổi, cho nên bọn họ vẫn giữ nguyên bộ dáng trên chiến trường như trước.

“Từ nay về sau, những binh lính này sẽ là do ngươi tới quản lý. Ta ban tên cho các ngươi là Lang Quân, ta ra lệnh ngươi, ngươi đốc thúc bọn họ.”

Dương Đại mở miệng nói. Số lượng âm chúng quá nhiều, sau này khẳng định phải phân chia thành từng đội.

Thương Lang lên tiếng, rất là lãnh khốc, rất giống với Điền Bất Trung, nhưng Thương Lang càng lộ ra sát khí, Điền Bất Trung là âm tàn.

Dương Đại hỏi: “Ngươi có biết thi thể của binh sĩ Đại Hạ với Đại Lương thông thường được tập kết ở nơi nào không?”

Thương Lang thành thật trả lời nói: “Biết rõ một bộ phận, có một chút là ta tự mình áp giải, tuy nhiên thời gian cũng khá lâu rồi.”

“Ngày mai đưa ta đi đến chỗ hạ táng thi thể mà ngươi biết ở gần đây đi.”

Dương Đại gật đầu nói. Hôm nay tiêu hao quá lớn, hẳn nhất định phải nghỉ ngơi, nếu như suốt đêm hút hồn, hẳn sợ mình sẽ bị đột tử.

Rất nhanh, hắn thu toàn bộ âm chúng vào không gian linh hồn, tiếp đó rời khỏi Thâm Vực.

Trở lại trong phòng ở thực tế, Dương Đại đi đến phòng khách. Trên bàn không có đồ ăn nhưng lưu lại tờ giấy. Là nhân viên công tác nhấn bảo nếu hắn trở về thực tế cần ăn cơm thì bất cứ lúc nào cũng có thể gọi y. Bởi vì hôm nay hắn bỏ qua giờ cơm, đồ ăn nguội rồi nên nhân viên công tác đã lấy đi.

Dương Đại quả thật đói bụng, lấy ra máy tính bảng mà cơ quan tình báo cung cấp bắt đầu gọi món ăn.

Sau khi chọn món xong, hắn bắt đầu lên mạng xem xét Thiên Vồng.

Quả nhiên, cuộc chiến giữa vương triều Đại Hạ với vương triều Đại Lương hôm nay lại trên hot tìm kiếm.

Hạ Quốc có nhân khẩu đông đảo, mặc dù phần lớn mọi người rơi xuống Đại Hạ, nhưng cũng có không ít thí luyện giả lại rơi xuống Đại Lương. Trôi qua 10 năm, Đại Lương đã tụ tập không ít thí luyện giả. Nhất là năm nay, rất nhiều thí luyện giả đi Đại Lương. Nguyên nhân là thiên tử của Đại Hạ xem thường thí luyện giả, hạ lệnh dị nhân thiên ngoại không được vào triều làm quan, không được tham dự khoa cử, điều này đã chọc giận đám thí luyện giả.

Không phải tất cả thí luyện giả đều có thể tu tiên, phần lớn người đều trà trộn trong thế tục. Cho dù chỉ là pha trộn, nhưng dựa vào linh khí ở Thâm Vực, thân thể của bọn họ ở đây ngày qua ngày đều trở nên mạnh mẽ. Ở đây 1 năm, tố chất thân thể sẽ có thể so với quán quân đấu vật, hơn nữa là dưới tình huống không có huấn luyện đặc biệt gì.

Vì có thể gia tăng khả năng sống sót ở Thâm Vực, đám thí luyện giả dĩ nhiên muốn mưu cầu sinh lộ, khoa cử là một con đường rất tốt.

Dương Đại bắt đầu tìm kiếm tình báo có ích.

Cũng không lâu lắm, cửa phòng mở ra, không ngờ Hồ Lợi tự mình bung đồ ăn đi vào.

Nhìn thấy y, Dương Đại biết là có việc.

Hồ Lợi bình thường sẽ không tới, dẫu sao y cũng phải ở bên trong Thâm Vực tu luyện, một khi tới đây nhất định là có việc thông báo.

Chương 22: 500 âm chúng

“Tiểu Dương a, hôm nay muộn hơn so với bình thường, gặp phải chuyện phiền toái gì sao?”

Hồ Lợi quan tâm tựa như trưởng bối hỏi thăm. Y đặt đồ ăn lên bàn, thân mật xới cơm cho Dương Đại.

Dương Đại cười nói: “Không có gì phiền toái, vẫn luôn có thời điểm mê tu luyện mà quên đi thời gian.”

“Ha ha, cũng đúng. Tuy nhiên người trẻ tuổi vẫn nên biết tiết chế, trước khi có thể ích cốc, bình thường làm việc, nghỉ ngơi và ăn uống cũng không thể xem nhẹ, ngươi đã đạt tới Tụ Khí tầng ba rồi phải không?”

“Đúng vậy, đa tạ Tụ Khí Đan của Hồ ca, đa tạ cơ quan tình báo.”

“Ha ha, tiểu Dương khách khí.”

Hồ Lợi nói là khách khí, nhưng nụ cười càng sáng lạn trên mặt đã bán rả y.

Sau một phen hàn huyên, Hồ Lợi vào chính đề, nói: “Có muốn sớm đi thủ đô học đại học hay không?”

Dương Đại nhíu mày hỏi: “Không phải nói Tụ Khí tầng năm mới có khả năng đi học đại học à?”

Hồ Lợi thở dài nói: “Ngươi có lẽ đã nhìn thấy tin tức rồi. Hành tỉnh Hán Tây có khả năng sẽ gặp phải đại thú triều. Đẳng cấp của trường kiếp nạn này khó có thể phán định. Ta lo lắng một khi xảy ra chuyện sẽ lan đến gần ngươi, ngươi không chỉ là hi vọng của hành tỉnh Hán Tây mà còn là hi vọng của Hạ Quốc.”

Dương Đại nhú mày chặt hơn.

Hồ Lợi nghiêm túc nói: “Người không cần có cảm giác tội lỗi, thiên phú của người là ở tương lai mà không phải là lúc này. Chỉ cần người trưởng thành, sau này có thể trấn thủ một phương hành tỉnh, thậm chí cứu quốc gia trong lúc nguy nan. Đối với thiên tài như người, cường độ quốc gia bảo hộ rất lớn. Không chỉ là người, ngay cả cấp độ S cũng sẽ được bảo hộ trọng điểm. Đương nhiên, hành tỉnh Hán Tây không nhất định sẽ thất thủ, cơ quan tình báo chỉ là chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.”

Dương Đại hỏi: “Người nhà của ta thì sao?”

Hồ Lợi lắc đầu nói: “Người muốn tiếp bọn họ đi cũng được, nhưng đi thủ đô sẽ không có điều kiện thuận tiện như vậy. Tiểu Dương, sau này cũng không thể người đi đâu đều mang theo người nhà của người đi đến đó chứ?”

Dương Đại suy nghĩ một chút, nói: “Ta có thể không đi hay không? Ta cũng muốn đóng góp một phần lực lượng.”

“Hồ đồ! Người có thể trợ giúp được cái gì? Người đã không yên lòng người nhà của người, vậy thì ta đảm bảo với người, ta sẽ tận lực thông qua quan hệ ở thủ đô để an bài cho cha mẹ người một công việc tốt!”

Hồ Lợi trừng mắt nói, hiếm khi thấy y tức giận với Dương Đại như vậy, nhưng Dương Đại lại thấy rất cảm động.

Dương Đại hỏi: “Vậy còn người?”

Hồ Lợi lấy bao thuốc lá ra, rút ra một điếu thuốc, châm lửa cho mình, còn đưa bao thuốc lá về phía Dương Đại, Dương Đại lắc đầu cự tuyệt.

Sau khi hít một hơi thuốc thật sâu, Hồ Lợi nhếch miệng cười nói: “Ta khẳng định phải lưu lại, hơn nữa ta sẽ đi đầu làm gương cho binh sĩ.”

“Người chính là cục trưởng của cơ quan tình báo, người tổng hợp tình báo, so với người tham chiến càng hữu dụng hơn.”

“Cao thủ Tâm Toàn cảnh ở Hạ Quốc có hạn, mỗi một vị đều là chiến lực quan trọng, ta không thể nào không tham chiến.”

“Ta cũng muốn lưu lại.”

Dương Đại cũng nói rất nghiêm túc, nghe thấy vậy Hồ Lợi nhú mày.

Thấy Hồ Lợi còn muốn khuyên can, Dương Đại mở miệng nói: “Thật ra âm chúng của ta không chỉ có mỗi 5 vị, đến lúc đó ta sẽ để cho âm chúng tham chiến, cũng không nguy hiểm như vậy.”

Hồ Lợi khoát tay nói: “Vậy người có thể có bao nhiêu? Mười vị? Hay là 20 vị? Ở trước mặt thú triều cũng không đủ nhìn!”

Dương Đại suy nghĩ một chút, nói: “100 vị thì sao?”

“100 tính là cái... Cái gì! Người có thể có 100 vị âm chúng?”

Hồ Lợi kinh ngạc, kích động đến mức lập tức đứng dậy. Y bắt lấy bờ vai của Dương Đại.

Dương Đại kêu lên: “Hồ ca, nhẹ tay thôi, đau!”

Đây là khí lực của Tâm Toàn cảnh sao, quá không hợp thói thường rồi!

Hồ Lợi vội vàng rút tay về, cố nén phần khích, hỏi: “Thật sao?”

“Ừm, dạo gần đây không phải tu vi của ta đột phá sao, cho nên số lượng âm chúng cũng tăng lên.”

“Rất tốt, vậy người quả thật có thể lưu lại. Tuy nhiên đến lúc đó người nhất thiết không nên tự mình đi lên chiến trường, chỉ có thể để cho âm chúng tham chiến.”

“Hiểu rõ hiểu rõ.”

“Ngay bây giờ ta sẽ đi tìm phạm nhân tử hình phù hợp giúp người!”

Hồ Lợi lập tức đứng dậy rời đi, điều Dương Đại muốn đúng là những lời này của y.

Sau đó, Dương Đại tiếp tục ăn cơm, trước tiên nhét đầy cái dạ dày rồi lại nói tiếp.

Chờ đến khi cơm nước xong xuôi, Hồ Lợi gọi điện thoại tới, nói cho hắn biết cơ quan tình báo sẽ triệu tập phạm nhân tử hình Tụ Khí cảnh từ các nơi, để cho hắn chờ một thời gian...

Tu sĩ Tụ Khí cảnh đối với quốc gia mà nói rất trọng yếu, thí luyện giả Tụ Khí cảnh có thể bị phán định án tử hình trên cơ bản đều là hạng người cùng hung cực ác.

Dương Đại ngược lại là hiếu kỳ, làm thế nào để chế phục được lực lượng của Tụ Khí cảnh, không sợ họ tiến vào Thâm Vực sao?

Đoán chừng quốc gia nhất định có phương pháp cản trở người khác tiến vào Thâm Vực.

Sau đó, Dương Đại gọi điện thoại cho mẫu thân, nói về chuyện thú triều sắp đến, hỏi thăm bọn họ có nguyện ý dọn nhà hay không. Kết quả bị phụ thân hắn đoạt lấy điện thoại.

“Xú tiểu tử, nơi này là nhà của chúng ta, là cội nguồn của chúng ta, chúng ta sao có thể bỏ trốn được? Tuy rằng cha người mẹ người không có bản lĩnh gì, nhưng có một số việc vẫn hiểu rõ. Người bây giờ có danh khí lớn như vậy, nếu như

bị người biết rõ phụ mẫu của Bá Vương Bất Quá Giang khi đối mặt với thú triều lập tức chạy trốn, chúng ta sau này còn làm người như thế nào? Người sẽ bị gắn lên cái bêu danh gì? Ngay cả người nhà của thiên phú cấp độ SS ở hành tinh Hán Tây cũng chạy trốn, ai còn dám chiến đấu cho hành tinh Hán Tây nữa?”

“Ồ trên đời này, tiếng mắng cũng là có thể mắng chết người, hơn nữa lão tử không muốn rời đi, lão tử cũng phải thủ hộ hành tinh Hán Tây. Nhớ năm đó lúc cha ngươi còn trẻ cũng đã từng tranh đấu với yêu thú!”

Bị phụ thân mắng một hồi lâu, Dương Đại không thể không từ bỏ khuyên bảo bọn họ.

Lần thú triều này cũng chưa chắc sẽ khiến cho hành tinh Hán Tây thất thủ. Thái độ của Hạ Quốc đối với yêu thú tập kích thành vẫn luôn rất cường ngạnh, không cho phép đánh mất bất luận một tòa thành nào. Cho dù bị yêu thú công hãm cũng sẽ nghĩ biện pháp đoạt lại, bởi vì một khi lui về phía sau, chỗ ở thích hợp cho nhân dân của Hạ Quốc chỉ sẽ không ngừng thu nhỏ lại.

Dương Đại cũng bắt đầu chờ mong đám âm chúng của chính mình có thể phát huy ra bao nhiêu tác dụng trong lần thú triều này.

...

Sáng sớm hôm sau.

Dương Đại tiến vào Thâm Vực. Trải qua tối hôm qua nghỉ ngơi, khí lực của hắn lại tăng trưởng gấp bội. 355 vị binh sĩ mặc dù không có linh lực, nhưng khí huyết cũng rất tốt, hội tụ cùng một chỗ, tuy rằng biên độ tăng trưởng nhỏ nhưng đối với hắn mà nói cũng là sự tăng trưởng cực lớn.

Dương Đại triệu hoán Trình Nga Quý, Bạch Vĩ, Điền Bất Trung, Thạch Long và Thương Lang đi ra.

Hắn trước tiên so tài với Điền Bất Trung một chút, khí lực của hắn vậy mà đã vượt qua Điền Bất Trung!

Điền Bất Trung kinh ngạc, nhưng nghĩ đến Vạn Cảnh Âm Chủ khủng bố lại trở nên thoải mái.

Sau khi khí lực tăng trưởng, lại nhờ vào Thiên Thế kiếm quyết, Dương Đại đã có thể chiến ngang tay với Điền Bất Trung.

Sau khi tu luyện Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh, linh lực sẽ nhiều hơn tu sĩ cùng cảnh giới, cho nên linh lực của Dương Đại mới Tự Khí cảnh tầng ba đã có thể so sánh với Điền Bất Trung đã là Tự Khí cảnh tầng bốn.

Doanh Kỷ và Liễu Tuấn Kiệt tuy rằng cũng tu luyện Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh, nhưng bọn họ chỉ có thể dựa vào chính mình, cho nên tu vi tăng trưởng rất chậm, hiện tại cũng mới Tự Khí cảnh tầng một. Đám âm chúng tu luyện Thần Lôi Chân Tâm Quyết vẫn còn đang trùng kích Tự Khí cảnh tầng một, Dương Đại cũng không quá nghiêm khắc. Tư chất của bọn họ không tốt, chỉ cần cũng cố gắng tu luyện là ổn rồi, giúp hắn tăng trưởng tu vi.

Sau khi nghỉ ngơi và hồi phục trong chốc lát, Dương Đại để cho năm người Thương Lang mặc xong quần áo, che chắn cực kỳ chặt chẽ. Thạch Long vẫn như trước lưu lại chăm sóc ngựa, những người khác đi theo Thương Lang lên đường.

Thương Lang cũng không nói nhiều lắm, sau khi Dương Đại hỏi thăm một ít chuyện cũng không tìm được chủ đề, đội ngũ lâm vào trong yên lặng.

Hai canh giờ sau, bọn họ đi đến trên hoang nguyên. Thương Lang mang theo bọn hắn đi về phía phương hướng

hoàn toàn bất đồng với quân doanh Đại Hạ.

Rời đi thời gian một nén nhang, bọn họ đi đến một nơi, nơi đây cũng là cánh đồng hoang vu, tầm mắt mở rộng, Dương Đại trước người trên mặt đất chông chắt lấy từng khối viên đá, hiện lên hình dáng Kim Tự Tháp.

Dương Đại nhíu mày.

Hắn tuy rằng muốn hút hồn, nhưng muốn cho hắn đào phần mộ...

Loại sự tình này hắn thật đúng là không thể làm.

Cử đầu ba thước có thần minh, không tốt làm xằng bậy.

Hắn thử lấy tay đặt tại trên đồng cỏ, nhìn xem có thể hay không hút hồn, kết quả đã thất bại.

Hắn đứng dậy, lắc đầu nói: “Được rồi, liền để cho bọn họ nghỉ ngơi đi, nếu mở ra bùn đất, vẫn không có pháp hút hồn, không phải quấy rầy bọn họ thanh tĩnh? Tiếp đến nơi nếu như cũng là như vậy, vậy hay là đi đến chiến trường đi.”

Thương Lang ngăn người, ánh mắt của y đã có biến hóa.

Trình Nga Quỷ cười nói: “Như vậy rất tốt, nói chung, chỉ cần xuống mộ, hồn phách tám chín phần mười sẽ ly thể, nếu lật phần mộ, không thể thiếu bị tà túy nguyên rửa.”

Thương Lang nói: “Ta trước khi đi còn chưa lấp hố, xem ra ta cũng không phải là vừa mới chết, mà bị chết có một hai ngày, vậy đi chiến trường đi.”

Một đoàn người tiếp tục chạy tới chiến trường.

Đại Hạ với Đại Lương chiến tranh liên tục không ngừng, quân doanh của Đại Hạ cũng bị bức bách di chuyển.

Một giờ sau khi, Dương Đại đám người liền bắt đầu lần lượt gặp phải thi thể binh sĩ, có người mặc quân giáp binh sĩ

Đại Hạ, cũng có mặc quân giáp binh sĩ Đại Lương, thậm chí có người không giống binh sĩ.

Dương Đại gặp đều không cự tuyệt, một đường hút hồn, tới gần quân doanh, hấn liền lách qua đi, bọn họ ít người, thật không có quân đội tới vây quét bọn họ, nhiều nhất chính là bắn mũi tên cảnh cáo.

Mãi cho đến ban đêm, Dương Đại hấp thu 122 cái hồn phách.

Số lượng âm chúng của hấn thoáng cái đột phá đến hơn 500, đạt tới 506!

Chương 23: Chiến Tụ Khí tầng chín

Trong đầu cất giấu 500 vị âm chúng, Dương Đại tự tin mười phần. Bởi vì thực tế sắp nghênh đón thú triều cho nên hắn quyết định cố gắng hết sức để tạo ra nhiều âm chúng hơn nữa.

Ít nhất cũng phải đạt số lượng 1000, 1000 vị âm chúng mới có thể phát huy ra một điểm tác dụng.

Âm chúng binh sĩ mới gia nhập bao gồm binh sĩ cả hai vương triều Đại Hạ và Đại Lương. Tất cả đều được đưa về Thương Lang của Lang Quân, giáo úy quản giáo binh sĩ không còn gì tốt hơn. Về phần đám người Điền Bất Trung và Trình Nga Quý cũng không có kinh nghiệm về phương diện này.

Một khoảng thời gian sau này, Dương Đại không gặp được thi thể nào khác, ngược lại là gặp phải một chút hài cốt, hồn phách đã sớm thăng thiên.

Trời chuyển chạng vạng tối.

Đám người Dương Đại bắt đầu rút lui.

Vừa rời đi khỏi cánh đồng hoang vu, đi vào bên trong một vùng núi rừng, Dương Đại dừng bước.

Điền Bất Trung, Trình Nga Quý, Bạch Vĩ và Thương Lang lập tức đứng ra, ngăn ở trước mặt Dương Đại.

Chỉ thấy giữa sườn núi ở phía trước, dưới một gốc cây già xiêu vẹo có một bóng người đang đứng, người nọ mặc trang phục hiệp khách giả màu tím, hai tay khoanh ở trước ngực,

trong đó tay phải còn nắm võ kiếm. Dáng người gã cao ngất, một đầu tóc đen tùy ý buộc ở sau ót, trên trán có vài lọn tóc hơi có vẻ nhón nháo khiến cho gã tăng thêm một tia tiêu sái.

Vừa nhìn đã thấy thật không dễ dây vào!

Dương Đại thấp giọng nói: “Đi vòng qua.”

Bốn người Điền Bất Trung lập tức thay đổi phương hướng, tận lực không đụng vào đối phương.

Nhưng mà, bọn họ vừa cất bước, nam tử áo tím bỗng nhiên rút kiếm, mặt không cảm xúc vọt về phía bọn họ.

“Chuẩn bị chiến đấu!”

Dương Đại lập tức ra lệnh. Hắn căn bản chưa từng gặp qua đối phương, cho nên vừa sợ vừa giận.

Bốn người Điền Bất Trung lấy ra vũ khí của mình, chuẩn bị nghênh chiến nam tử áo tím.

Khi song phương cách xa nhau chưa tới 10 bước, nam tử áo tím thả người nhảy lên, một kiếm chém tới. Trong chốc lát, một luồng kiếm khí hình bán nguyệt mắt thường có thể thấy được lẳng không thẳng hướng Dương Đại và đám âm chúng.

Điền Bất Trung, Bạch Vĩ và Trình Ngạ Quỷ nhao nhao giơ vũ khí của mình lên ngăn cản, kết quả đều đứt từng khúc. Bọn họ cũng bị đánh bay ra ngoài.

Dương Đại vội vàng lui về phía sau, đồng thời rút ra Duyên Quang kiếm của mình.

Hắn vừa mới chuẩn bị chiến đấu, nam tử áo tím đột nhiên dừng lại.

“Không ngờ đều là hồn thể, thảo nào bao bọc kín như thế.”

Nam tử áo tím khẽ cười nói. Kiếm khí của gã trầm phá quần áo trên người bốn vị âm chúng, lộ ra từng luồng lực

quang.

Ánh mắt của gã chú ý tới trên người Dương Đại, mở miệng hỏi: “Tiểu tử, nhìn người trẻ tuổi như vậy, lại có thể điều khiển bốn cái hồn phách, người có thân phận gì? Trả lời thành thật, không nên vòng vo, ta có tu vi Tụ Khí cảnh tầng chín, người không có một chút phần thắng nào đâu.”

Dương Đại nhú mày, bốn vị âm chúng lần nữa ngăn đón ở trước mặt, bảo vệ hắn.

Mặc dù tu vi chênh lệch rất lớn, nhưng kiếm khí của nam tử áo tím còn không cách nào chém được hồn phách của bọn họ đến mức hồn phi phách tán.

Dương Đại trầm giọng nói: “Vị tiền bối này, ta chưa từng gặp mặt người, tại sao lại ra tay với ta?”

Nam tử áo tím nhìn chằm chằm hắn, trong ánh mắt toát ra vẻ khinh thường, nói: “Hai ngày này, người ở chiến trường lên lên lút lút, ta muốn biết người là người Đại Hạ hay là người Đại Lương.”

Dương Đại lập tức trả lời: “Dĩ nhiên là người Đại Hạ!”

Vùng này chính là phía sau quân doanh, nếu người Đại Lương có thể tiến đến nơi đây, chẳng phải là có thể vây quét nơi đóng quân của Đại Hạ hay sao?

“Vậy ta ra tay được rồi, ta đến từ Đại Lương.” Nam tử áo tím cười lạnh nói.

Dương Đại: “...”

Điền Bất Trung trầm giọng nói: “Chủ nhân, bốn chúng ta không phải là đối thủ của gã.”

Dương Đại cố giả bộ trấn định, nói: “Không có việc gì, liều mạng với người.”

Mi tâm của hắn lập tức hiện ra một cái hoa văn, từng luồng lục quang bay ra, bay xuống xung quanh.

Nam tử áo tím ngẩn người, không lâu sau thay đổi sắc mặt. Đến khi Dương Đại triệu hồi ra 100 vị âm chúng, hai mắt của gã tỏa sáng.

Khi Dương Đại triệu hồi ra 200 vị âm chúng, gã chấn kinh rồi.

Dương Đại không dám chủ quan, lập tức triệu hoán toàn bộ âm chúng đi ra.

Tổng cộng 506 vị âm chúng, phân bố ở khắp núi khắp rừng, tất cả đều lơ lửng hai chân cách mặt đất, đồng loạt nhìn chăm chăm nam tử áo tím.

Âm chúng của Lang Quân đều là binh sĩ, sát khí của bọn họ rất nặng, nhất là sau khi chết, trong lòng vẫn luôn ghen lầy một luồng lửa giận. Thần sắc của bọn họ lộ ra vô cùng khủng bố, nhất là mặt trời đang xuống núi, bầu trời đỏ thẫm.

Liễu Tuấn Kiệt cũng bị trận thế này hù đến, lúc này mới bao lâu không thấy, tại sao lại có thêm nhiều đồng bạn như vậy?

“Là ngươi!”

Một giọng nói vang lên, chính là Doanh Kỳ. Chỉ thấy Doanh Kỳ hoảng sợ, phần nộ nhìn nam tử áo tím.

Trình Nga Quý bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, thì thào tự nói: “Không xong, chẳng lẽ...”

Nam tử áo tím nhìn Doanh Kỳ, tám tắc kêu kỳ lạ nói: “Đây chẳng phải là Cửu hoàng tử sao, thảo nào lúc đó nhi ta nhìn thấy thi thể của ngươi lại không cách nào tìm ra hồn phách của ngươi. Thì ra ngươi đã sớm bị người thu đi, đường đường Cửu

hoàng tử của Đại Hạ lại lưu lạc thành quý nô, thật sự là buồn cười.”

Dương Đại không biết rõ Tụ Khí cảnh tầng chín mạnh cỡ nào, nhưng một kiếm vừa rồi của nam tử áo tím rất dọa người, cho nên hắn không dám tùy tiện khai chiến, hy vọng có thể dọa lùi đối phương. Dầu sao phần lớn âm chúng của hắn cũng là phạm nhân, ngay cả Tụ Khí tầng một đều không đạt tới.

“Ai phái người truy sát ta?”

Doanh Kỷ nghiêng răng hỏi, vấn đề này vẫn luôn nhen trong lòng y, cho dù đã chết, cũng không cam tâm.

Nam tử áo tím lắc đầu bật cười nói: “Không nói được, chuyện này liên quan đến chiến lược của hai triều Hạ - Lương.”

Ánh mắt của gã lại rơi vào trên người Dương Đại, ánh mắt trở nên nóng rực, cười nói: “Tiểu tử, gia nhập Quỷ Uyên tông đi! Người có thể khống chế nhiều hồn phách như vậy, chắc hẳn tư chất linh hồn của người rất mạnh. Người là trời sinh quý tu, Quỷ Uyên tông rất thích hợp với người. Ta có thể dẫn tiền người cho sư phụ ta. Đại Hạ sớm muộn sẽ bị tiêu diệt, không bằng sớm ngày gia nhập Quỷ Uyên tông, sau này cũng có thể tự do đi lại ở cảnh nội của Đại Lương.”

Quỷ Uyên tông...

Hàn Tuyết thầm kêu phiền phức. Hắn vào Thâm Vực lâu như vậy, tiếp xúc nhiều nhất đúng là Quỷ Uyên tông.

Hắn liếc nhìn Trình Nga Quỷ một cái, Trình Nga Quỷ lập tức truyền âm cho hắn: “Chủ nhân, không thể tin được. Tên này tuyệt đối là tham lam âm chúng của ngài cùng với chính ngài. Tuy rằng ta không biết gã là ai, nhưng ta biết rõ bên trong Quỷ Uyên tông không có một kẻ nào tốt cả. Động thủ đi, đừng đợi nữa, gã chắc chắn sẽ không thả người đi. Bằng vào

năng lực của âm chúng, Tụ Khí cảnh tầng chín chưa hẳn không có phần thắng!”

Trình Nga Quý có tu vi Tụ Khí cảnh tầng hai, tự nhiên biết sử dụng thật truyền âm.

Nghe vậy, Dương Đại cũng không do dự nữa, hạ lệnh: “Thương Lang cùng Lang Quân, giết gã!”

“Lang Quân nghe lệnh, giết!”

Thương Lang lập tức giơ đao, cao giọng quát. 476 vị binh sĩ Lang Quân lập tức phóng tới nam tử áo tím. Bọn họ không có binh khí, nhưng khí thế công kích vẫn rất mạnh mẽ.

“Những âm chúng khác bảo hộ ta. Điền Bất Trung, Trình Nga Quý và Bạch Vĩ, các ngươi ba người liên thủ giết gã, nhất định phải toàn lực ứng phó, ta muốn gã chết!”

Dương Đại tiếp tục ra lệnh. Điền Bất Trung lập tức bỏ lại búa, rút kiếm bên hông ra. Trình Nga Quý và Bạch Vĩ tiếp nhận từ trong tay Dương Đại hai thanh kiếm, theo sau Điền Bất Trung thẳng hướng nam tử áo tím.

Đối mặt với mấy trăm vị âm chúng Lang Quân vây công, nam tử áo tím không hề hoảng loạn. Chỉ thấy gã không ngừng nhảy lên ở bên trong âm chúng, dáng người như khói. Kiếm trong tay càng là lẳng lẹ ác liệt, không ngừng trảm ra kiếm khí, đánh bay từng tên âm chúng. Y rất nhanh liền ý thức được phiền phức.

Những âm chúng này mạnh hơn so với quỷ nô cấp thấp ở Quỷ Uyên tông của gã nhiều, rất khó tru diệt!

“Tiểu tử này rốt cuộc có lai lịch ra sao?”

Nam tử áo tím âm thầm suy nghĩ, ánh mắt trở nên lạnh như băng.

Đột nhiên!

Gã nhìn thấy Điền Bất Trung, Bạch Vĩ và Trình Nga Quỷ rút kiếm đánh tới.

Bên trong những hồn phách này chỉ có ba tên này là tu vi cao nhất, đương nhiên, trong mắt gã vẫn chưa đủ nhìn.

Chương 24: Chiến thuật biển người, kiếm trận hiển uy

Đang lúc hoàng hôn, rặng mây đỏ như ngọn lửa đốt trời.

Giữa sơn dã, bụi bay mù mịt, mấy trăm tên binh sĩ quanh thân tỏa ra lục quang vây công lấy nam tử áo tím.

Nam tử áo tím quả thật rất mạnh, ngoại trừ kiếm khí còn có thể thi triển các loại pháp thuật khác, ngay cả bộ pháp cũng lộ ra tinh diệu, không có một vị âm chúng nào có thể làm gã bị thương.

Lấy một địch mấy trăm!

Cực kỳ hùng tráng!

Nhưng Dương Đại không phải người xem, tâm tình của hắn sẽ không theo đó trở nên kích động, chỉ cảm thấy không ổn.

Điền Bất Trung, Bạch Vĩ và Trình Nga Quý vốn định thi triển Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, nhưng còn chưa bày trận xong đã bị nam tử áo tím nhắm vào, liên tục bị chém đứt cánh tay.

Nam tử áo tím lập tức quay người phóng tới hướng Dương Đại, âm chúng cản đường đều bị một chiêu của gã đánh bay. Tay phải múa kiếm, trái tay nắm lấy vỏ kiếm, một thanh kiếm không ngờ lại bị gã thi triển ra khí thế của song kiếm.

Càng ngày càng nhiều âm chúng bị gã trảm thành hai nửa hoặc là trảm đứt cánh tay hay đầu người, hoàn toàn là đơn phương đồ sát.

Nam tử áo tím âm thầm thở dài một hơi, bọn người kia tuy rằng không thể giết chết, nhưng sức chiến đấu quá yếu, không tạo được uy hiếp với gã.

Chỉ cần bắt được tiểu tử kia, những quý nô này sẽ không thể tạo thành uy hiếp!

Gã bỗng nhiên nhìn thấy Dương Đại giờ Duyên Quang kiếm lên, mũi kiếm bắn ra sóng khí, áo bào trên người bay phát phới, một luồng kiếm ý làm tim gã thoáng đập nhanh hơn.

Đưa lưng về phía trời chiều, Dương Đại khiến người ta thấy không rõ ánh mắt của hắn, nhưng tư thế hắn giờ kiếm lộ ra rất có khí thế. Mũi kiếm của Duyên Quang kiếm bắn ra hàn quang, tựa như muốn khiến cho thiên địa một phân thành hai.

“Kiếm ý này là chuyện gì xảy ra...”

Nam tử áo tím thay đổi sắc mặt. Chẳng biết tại sao, kiếm của gã không khỏi rung rung, trong lòng của gã càng phát lên một kích động mãnh liệt thề phải chiến thắng đối phương.

Thiên Thế kiếm quyết!

Dương Đại chuẩn bị phát huy sức gió, tuy rằng gió ở nơi đây cũng không lớn.

Khi nam tử áo tím đang bị kiếm ý của Thiên Thế kiếm quyết chần nhĩep đến mức thất thần, ở phía sau gã, cánh tay của ba người Điền Bất Trung lại khôi phục. Bọn họ nhanh chóng rút kiếm, vừa đuổi theo về phía nam tử áo tím, vừa bắt đầu vung kiếm, thi triển kiếm chiêu.

Kết trận!

Điền Bất Trung chạy ở giữa, vượt lên trước hai người một đoạn. Kiếm của y đâm thẳng về phía trước, Bạch Vĩ và Trình Nga Quý ở hai bên, không ngừng vung kiếm. Kiếm chiêu

thiên biến vạn hóa, phát lên từng đạo tàn ảnh, linh khí trong thiên địa tụ tập ở phía trên ba người, nhanh chóng thành thể.

Sau lưng nam tử áo tím có quá nhiều âm chúngh truy đuổi, gã lại tập trung chú ý lên trên người Dương Đại, cho nên không có chú ý tới tình hình sau lưng.

“Tiểu tử này xem ra nhận được truyền thừa khó lường gì đó, bộ kiếm pháp kia ta muốn rồi!”

Đôi mắt của nam tử áo tím đỏ lên, gã cách Dương Đại càng ngày càng gần. Đang muốn tăng tốc, bỗng nhiên gã cảm nhận được cái gì, đột nhiên quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một luồng kiếm khí khổng lồ thể không thể đỡ đánh tới, bên trong kiếm khí chính là Điền Bất Trung, Trình Nga Quý và Bạch Vĩ, tựa như một cầu vòng khổng lồ đánh tới ngọn núi, dọc đường âm chúngh không kịp né tránh đều bị nhắc lên bay ra ngoài.

“Cái đó là...”

Hai mắt Liễu Tuần Kiệt sáng lên, kích động đến mức toàn thân run rẩy.

Thiên Cương Đại La Kiếm Trận!

Cái kiếm trận này có muôn vàn biến hóa, theo nhân số khác biệt mà sinh ra biến hóa, nhưng tổng thể có một đặc điểm.

Cương mãnh!

Lúc nam tử áo tím quay lại, Thiên Cương Đại La Kiếm Trận đã tới trước mặt, gã theo bản năng vung kiếm chém ra một luồng kiếm khí.

Khó có thể tưởng tượng, kiếm khí của Tụ Khí tầng chín ở trước mặt kiếm khí do ba vị tu vi cao nhất mới Tụ Khí tầng bốn thi triển lại nhỏ bé như vậy.

Hai luồng kiếm khí chạm vào nhau, kiếm khí của nam tử áo tím lập tức tiêu tán. Gã kinh hãi đang muốn tránh, thế nhưng vừa mới nhảy lên, Thiên Cương Đại La Kiếm Trận đã độn vào phần lưng của gã.

Ầm ầm ——

Ba người Điền Bất Trung thế không thể đỡ bắn vọt lên, ở trên vùng núi ép ra một cái khe rãnh vừa dài lại vừa rộng, bụi đất tung bay. Cũng may Dương Đại với đám âm chúng kịp thời tránh né, không có bị nam tử áo tím độn vào.

Một đường xông tới, nam tử áo tím bị kiếm khí ép tới độn vào sườn núi trong lòng nham thạch. Đá vụn bay loạn, từng khe hở trải rộng khắp thân núi nham thạch này, còn có máu tươi vẩy ra.

Ba người Điền Bất Trung cũng dừng lại, bọn họ co quắp quỳ trên mặt đất, một chiêu này hao hết toàn bộ linh lực của bọn họ. Linh lực của bọn họ cũng không có mạnh như vậy, chủ yếu là mượn nhờ linh khí trong thiên địa.

Không thể không nói, Thiên Cương Đại La Kiếm Trận thật sự rất mạnh!

Không hổ là kiếm trận được ghi chép bên trong Cửu Yêu thần đồ!

Dương Đại nhìn thấy nhiệt huyết dâng trào. Hắn không có buông lỏng mà hô lớn: “Nhanh chóng giết gã đi, toàn bộ âm chúng đều tiến lên cho ta!”

Nam tử áo tím bị bụi đất cuộn cuộn che đầy thân ảnh. Dương Đại không dám cam đoan đối phương đã chết, cho nên chỉ có thể tiếp tục đại quân xông lên, coi như đối phương còn chưa chết!

Chiến thuật biến người, tiếp tục tiến lên!

Có thể quần áo, tuyệt không đơn đầu!

Thương Lang tiến lên trước tiên, Lang Quân theo sát phía sau, trùng trùng điệp điệp.

Bỗng nhiên!

Nam tử áo tím từ trong bụi đất lao ra, có một vị quý nô chỉ còn lại nửa người trên đang nằm rạp xuống ở trên lưng của gã. Quý nô đó có hình tượng của một lão già, hồn thể tương liên với nam tử áo tím, lớn hơn gã không chỉ một lần.

Thương Lang không kịp đề phòng, bị nam tử áo tím một bước đạp bay ra ngoài.

Dương Đại bị hù dọa, nhưng rất nhanh lại thở dài một hơi.

Chỉ thấy toàn thân nam tử áo tím là máu, quần áo tan vỡ, chặt vật tốt cùng. Cho dù trên người có quý nô, động tác của gã đã không còn được tự nhiên như lúc trước, thậm chí còn lung la lung lay, bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống.

“Toàn bộ âm chúng cùng lên một lượt! Đề chết gã cho lão tử!”

Dương Đại vội vàng hô. Ngay đám âm chúng ở bên cạnh như Doanh Kỷ, Liễu Tuấn Kiệt và Thiết Ngưu đều bị hấn phải xông lên.

Doanh Kỷ mặc dù mềm yếu nhưng nhìn thấy kẻ thù sắp thua lại biểu hiện vô cùng cuồng dã, gào thét xông lên.

506 vị âm chúng như tre già măng mọc, điên cuồng vây đánh nam tử áo tím, cho dù bị nam tử áo tím chém thành hai nửa cũng có thể nhanh chóng khôi phục.

Xem ra muốn tru diệt âm chúng, nhất định phải dùng lực lượng của đại pháp thuật đánh cho âm chúng thành mẩu vụn.

Nếu nói như vậy, lúc trước cái tên tru diệt hai vị âm chúng của hắn là tu sĩ Tâm Toàn cảnh.

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ.

Linh lực của âm chúng sẽ hao hết, nhưng thể lực là vô tận. Linh hồn không có thể lực mà nói, bọn họ không ngừng bị nam tử áo tím đánh lui, lại không ngừng nhào tới. Sau khi bọn họ phát hiện mình không cảm giác được đau đớn, tất cả đều trở nên điên cuồng.

Binh sĩ Lang Quân đều là binh sĩ chết trận, bọn họ hiện tại trở nên cực kỳ điên cuồng, phát tiết lửa giận trong lòng.

Bước chân của nam tử áo tím càng ngày càng loạn, thỉnh thoảng lao đảo một cái, bất cứ lúc nào cũng có thể té ngã. Gã bắt đầu sử dụng đến bùa chú, thúc giục các loại pháp thuật. Âm chúng bị hỏa thiêu lập tức chui vào lòng đất, dùng bùn đất để dập hỏa diễm. Âm chúng bị kinh phong thổi phá hồn thân thể nghỉ ngơi trong chốc lát lại khôi phục nguyên dạng, còn có âm chúng bị một hệ pháp thuật xen kẽ hồn thể, lập tức vụn vỡ cành cây, tất cả cành cây trên người đều rút đi, tương tự như người không có việc gì.

Dương Đại lo lắng nam tử áo tím còn có viện trợ phía sau, vì vậy để cho âm chúng gia tăng lực lượng.

Chưa tới ba phút, nam tử áo tím đã nằm trong vũng máu, quỷ nô trên lưng tiêu tán như khói.

Nam tử áo tím bị Thiên Cương Đại La Kiếm Trận trọng thương, dẫn đến quỷ nô của gã không kịp thể hiện ra thực lực. Dưới tình huống không có linh lực khu động, quỷ nô chỉ có thể bị động bảo hộ chủ nhân.

“Đáng chết... Vì sao lại như vậy...”

Hai mắt nam tử áo tím tràn ngập tơ máu, kinh sợ trừng mắt nhìn Dương Đại ở nơi xa.

Tu vi của Dương Đại mới chỉ Tụ Khí cảnh tầng ba, dựa vào cái gì có thể không chế nhiều quỷ nô như vậy?

Điền Bất Trung lần nữa dần thân tiến đến, một búa chém xuống người gã.

Răng rắc ——

Máu tươi bắn tung toé!

Nam tử áo tím lập tức bị chém đầu.

Dương Đại thở dài một hơi. Đây là lần đầu tiên hắn dùng toàn lực của Vạn Cảnh Âm Chủ tác chiến, tuy rằng quá trình hung hiểm, nhưng kết quả vẫn làm hắn thoả mãn.

“Kiểm tra một chút xem gã đã chết thật hay chưa.”

Dương Đại căn dặn.

Hắn muốn hút hồn phách của đối phương!

Tụ Khí cảnh tầng chín không thể không hút. Lúc trước hắn còn không phải Tụ Khí cảnh tầng một đã có thể hút Tụ Khí cảnh tầng bốn. Hiện tại tầng ba hút tầng chín chưa hẳn không được, chỉ là sẽ thừa nhận càng nhiều đau khổ hơn nữa.

Chương 25: Chiến lược cấp cao lấy một địch 500

Sau khi đàm âm chúng Điền Bất Trung và Trình Nga Quỷ thay nhau xác định nam tử áo tím đã thực sự chết rồi, Dương Đại mới đi đến trước mặt đầu lâu của gã.

Tên này bị búa chém đầu, mắt mở trừng trừng, khuôn mặt hung ác.

“Ta bắt đầu hút hồn, một khi kết thúc, nếu như ta bị hôn mê, lập tức dẫn ta rời khỏi đây.”

Dương Đại căn dặn, tiếp đó bắt đầu giơ tay lên, cách không hút hồn từ đầu người của nam tử áo tím.

Hồn phách vẫn còn!

Vừa thành lập liên hệ, Dương Đại cũng cảm giác đầu bị đâm đau nhói, tựa như đại não bị kim đâm, nhưng hấn nghiêng răng nhin xuống.

Rất nhanh, linh hồn của nam tử áo tím bị rút ra, trên người đồng dạng tỏa ra lục quang, nhưng mức độ quang mang nếu so với những âm chúng khác thì nhạt hơn một chút.

Đầu Dương Đại vô cùng đau đớn, thân hình bắt đầu run rẩy.

Trộn vện trôi qua một phút đồng hồ, cuối cùng cũng hấn rút được hồn phách từ đầu người của nam tử áo tím ra. Hồn phách của gã lập tức nhanh chóng chui vào giữa mi tâm của hấn.

Đau khổ vô tận bao phủ ý chí của Dương Đại, toàn thân hấn co lại, lập tức ngã ngửa xuống đất, cũng may Thạch Long kịp thời tiếp được hắn.

“Đi!”

Điền Bất Trung hạ lệnh, Trình Nga Quỷ thuận thế cầm lấy kiếm với túi trữ vật của nam tử áo tím, một đám âm chúng trùng trùng điệp điệp rời đi.

Sau nửa canh giờ.

Một đám người tới chỗ này, bọn họ nhanh chóng phát hiện thi thể của nam tử áo tím.

Một tên nam nhân trung niên cầm đầu mặc áo đen ngồi xổm xuống, kiểm tra thi thể kia.

“Thương thế trên người rất nhiều, không chỉ bị chém đầu đơn giản như vậy. Trước đó, gã đã gặp phải rất nhiều địch nhân.” Nam nhân trung niên trầm giọng nói.

Một nữ tử áo xanh bên cạnh nhú mày nói: “Gần đó còn có rất nhiều dấu vết, ngoại trừ dấu chân còn có dấu vết người nện ở trên vách núi đá, trong khi đó trừ gã ra không có một cỗ thi thể nào, chẳng lẽ vậy đánh gã đều là tu sĩ?”

Những người khác lập tức phân tích.

“Đúng vậy. Nếu như là binh sĩ phạm nhân thì từ dấu vết trên vách núi đá xem ra, thân thể của phạm nhân khó có thể chịu đựng được va chạm như vậy, lập tức sẽ bị biến thành bánh thịt.”

“Không ngờ thiên tài Lương Tử Tiêu của Quỷ Uyên tông lại bị chết thảm như vậy.”

“Rất tốt, tên này cũng đã chui vào đến cảnh nội của Đại Hạ, đoán chừng muốn cắt đứt trợ cấp của quân đội Đại Hạ.”

“Nếu như kẻ bị chết là Lương Tử Tiêu, vậy thì người xuất thủ hẳn là Đại Hạ một phương, chúng ta cần gì phải truy xét. Nếu như Lương Tử Tiêu đã dám tới đây thì có lẽ còn có những tu sĩ Quỷ Uyên tông khác ẩn núp đi vào.”

“Như vậy thì rất phiền toái, sư phụ của Lương Tử Tiêu chắc chắn sẽ giận dữ.”

Nghe những người khác thảo luận, nam nhân trung niên móc ra một lọ thuốc nước, đổ vào trên người nam tử áo tím được xưng là Lương Tử Tiêu. Chỉ thấy đầu lâu với thân hình của gã nhanh chóng hoá lỏng, xuất hiện khí thể nóng rực.

“Đi thôi, kiểm tra vùng này một lượt đi.”

Trung niên nam nhân căn dặn, tiếp đó một đoàn người nhanh chóng rời đi.

...

Dương Đại làm một giấc mộng, mộng thấy mình sinh ra ở một thôn trang, lúc hắn được năm tuổi, thôn trang mất mùa, hắn bị phụ mẫu bán cho một tên nam tử không rõ lai lịch, sau đó hắn bị đưa đến Quỷ Uyên tông.

Mới vào Quỷ Uyên tông, hắn cùng với một đám hài tử lớn hơn mình nhiều ở cùng một chỗ, ngày ngày bị khinh thường, quyền đâm cước đá không nhẹ, thậm chí còn bị hỏa thiêu. Có thể nói là nhận hết mọi loại hành hạ, mỗi ngày cũng như đang ở trong địa ngục. Mãi cho đến năm đó lên tám tuổi, Quỷ Uyên tông kiểm tra linh căn, hắn trở hết tài năng, cuối cùng lấy được tên trưởng lão nội môn làm sư phụ. Hắn cũng lấy được tên mới, Lương Tử Tiêu, thuận theo họ của sư phụ.

Chưa tới 20 tuổi, Lương Tử Tiêu đã đạt tới tu vi Tụ Khí cảnh tầng bảy, trở thành thiên tài hiếm có của Quỷ Uyên tông. Bởi vì những gì đã trải qua khi còn nhỏ, hắn trở nên thích giết chóc, thậm chí đã luyện chế tất cả những đệ tử tạp dịch năm

đó từng ức hiếp hắn thành quỷ nô. Sau đó hắn lại đi tìm phụ mẫu, phụ mẫu đã có hài tử mới, nạn đói đã qua, gia đình này trải qua hạnh phúc mỹ mãn, nhưng trong lòng Lương Tử Tiêu lại ghen ghét.

Vì vậy Lương Tử Tiêu tàn sát trọn cái thôn trang đó. Đêm đó, ánh lửa bốc lên tận trời, tiếng la khóc vang vọng khắp màn đêm. Đưa lưng về phía thôn trang hóa thành biển lửa, Lương Tử Tiêu phát ra nụ cười điên cuồng.

Hắn hoàn toàn nhập ma.

Mộng đến đây liền kết thúc, ý thức của Dương Đại chậm rãi thức tỉnh.

Hắn mở to mắt, ánh nắng sáng sớm chiếu vào trên người hắn. Trong mắt hắn, bầu trời với cây cối đều đang lay động. Lung lay một hồi lâu hắn mới hoàn toàn thanh tỉnh.

Đám âm chúng Điền Bất Trung, Thạch Long, Trình Nga Quý và Liễu Tuấn Kiệt vây tới quan tâm hỏi thăm hắn, Thương Lang với Lang Quân phân bố ở rừng cây, phòng bị có địch nhân tới gần.

Dương Đại ngồi xuống nghỉ ngơi trong chốc lát, linh lực, thể lực của thân thể bắt đầu khôi phục.

Hắn đứng dậy, hoạt động gân cốt, hỏi: “Ta hôn mê bao lâu rồi?”

Thạch Long trả lời: “Một ngày một đêm, đề phòng bị người đuổi tới, chúng ta đã di chuyển cả đêm, một canh giờ trước mới dừng lại ở đây, coi như là rời xa chiến trường.”

Dương Đại gật đầu, rất hài lòng đối với cách làm của bọn họ.

Lần này không ngờ chỉ hôn mê một ngày một đêm, lão tử quả nhiên trở nên mạnh mẽ.

Trên mặt Dương Đại lập tức nở nụ cười, những âm chúng khác nhìn ánh mắt của hắn cũng tràn đầy chờ mong.

Chỉ thấy ở giữa mi tâm của Dương Đại hiện ra một cái hoa văn, một hồn thể nhanh chóng bay ra, rơi xuống trước mắt toàn bộ âm chúng, chính là vị nam tử áo tím kia.

Tụ Khí tăng chín, Lương Tử Tiêu!

Đến lúc này, trong số các âm chúng của Dương Đại chân chính xuất hiện chiến lực cấp cao!

Lương Tử Tiêu rơi vào trước mặt Dương Đại, vẻ mặt thoáng kinh ngạc, không lâu sau lại trở nên phức tạp.

Vậy mà y biến thành quỷ nô của con môi!

Tuy nhiên đây cũng không phải là quỷ nô mà y nhận biết. Y có thể cảm giác được chính mình có lực cưỡng không đối với hồn thể, thậm chí so với trước kia ít đi rất nhiều ràng buộc.

Gặp lại Dương Đại, trong lòng của y thiếu đi mặt trái cảm xúc, chỉ có kính sợ sâu tận xương tủy. Y chấp tay hành lễ với Dương Đại.

“Lương Tử Tiêu ra mắt chủ nhân!”

Thanh âm của Lương Tử Tiêu tuy nhỏ, trong đêm tối lại tạo ra áp lực lớn lao cho đám âm chúng.

Nam nhân này thật sự rất đáng sợ, lúc trước lấy một địch 500, nếu không phải Thiên Cương Đại La Kiếm Trận đủ cường đại, bọn họ khả năng không bảo vệ được Dương Đại, từ đó làm cho toàn quân bị diệt.

“Cái gì, ngươi là Lương Tử Tiêu?” Trình Ngạ Quỷ bỗng nhiên hoảng sợ nói, hấp dẫn lực chú ý của đám đông nhìn sang lão.

Liễu Tuấn Kiệt hiếu kỳ hỏi: “Ngươi quen biết y à?”

Doanh Kỷ mở miệng nói: “Lương Tử Tiêu, kỳ tài trăm năm khó gặp của Quỷ Uyên tông. Hai năm qua ở giang hồ hoạt động vô cùng mạnh mẽ, thậm chí trên chiến trường nhiều lần tàn sát binh sĩ Đại Hạ.”

Trình Nga Quỷ liếc mắt nhìn y, âm thầm khó chịu.

Lương Tử Tiêu bỏ qua bọn họ, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Dương Đại, chờ đợi Dương Đại cắn dận.

Dương Đại càng xem Lương Tử Tiêu càng thoải mái, đỉnh đầu của hắn dường như hiện lên hai hàng chữ.

Tụ Khí cảnh tầng chín!

Lấy một địch 500!

Dương Đại hỏi: “Tại sao ngươi để mắt tới ta?”

Lương Tử Tiêu trả lời: “Các ngươi ở gần chiến trường vô cùng dễ làm người khác chú ý. Ta không ngừng quan sát ngài, phát hiện ngài hình như tinh thông thuật pháp hút hồn nào đó, cho nên mới ra tay với ngài.”

Dương Đại liếc Doanh Kỷ một cái, hỏi: “Quỷ Uyên tông vì sao phải giết Doanh Kỷ?”

Lương Tử Tiêu trả lời: “Là Nhị hoàng tử của Đại Hạ làm dẫn đầu. Gã muốn tru sát toàn bộ hoàng tử, lại hãm hại Thái tử, tiếp đó đăng cơ xưng đế.”

Nghe vậy, Doanh Kỷ trừng to mắt, hoảng sợ nói: “Không thể nào, Nhị hoàng huynh của ta có quan hệ rất tốt với ta, tại sao lại...”

Liễu Tuấn Kiệt đồng cảm vỗ vỗ bờ vai của y, nói: “Hiện tại y không thể nào nói dối, tiếp nhận thực tế đi. Lực hấp dẫn của ngôi vị hoàng đế, người thân là hoàng tử không biết rõ sao?”

Doanh Kỷ cau mày nói: “Nếu như thật sự tru sát toàn bộ chúng ta rồi, chỉ còn lại gã cùng với Thái tử, phụ hoàng há có thể không phát giác ra được?”

Lương Tử Tiêu quay người, âm u nhìn y, nói: “Nhị hoàng tử chính là do một vị đại nhân vật nào đó của Quỷ Uyên tông tư thông với hoàng phi sinh ra, việc này chỉ có nhân vật trọng yếu của Quỷ Uyên tông mới biết được. Quỷ Uyên tông kích động chiến tranh giữa Đại Lương với Đại Hạ chính là vì hấp dẫn thiên tử của Đại Hạ chú ý. Lúc này, cho dù bị tra ra là Quỷ Uyên tông giết hại hoàng tử, thiên tử của Đại Hạ cũng sẽ chỉ trút giận lên trên người Đại Lương. Đại Lương chỉ là quân cờ của Quỷ Uyên tông, Quỷ Uyên tông hứa hẹn nâng đỡ Đại Lương, thực ra là muốn thôn tính cả hai phe vương triều.”

“Ta phải đệ tử ta truy sát người, sợ dĩ người có thể còn sống đi đến Quỷ Khốc lĩnh là do ta thiết kế như vậy, cố ý cho người đụng phải đệ tử ngoại môn không biết rõ tình hình của Quỷ Uyên tông, chết ở trong tay bọn họ. Những đệ tử này căn bản không biết Nhị hoàng tử, cho dù bị bắt lại cũng sẽ không hoài nghi đến trên người Nhị hoàng tử, sẽ chỉ càng thêm cừ hận Đại Lương.”

Doanh Kỷ há hốc mồm, phụ hoàng y bị cấm sừng rồi dắt mũi rồi hả?

Trình Ngạ Quỷ thay đổi sắc mặt, không nhịn được hỏi: “Ba vị đệ tử ngoại môn khác vào Quỷ Khốc lĩnh đã chết rồi sao?”

Lương Tử Tiêu bình tĩnh khẽ gật đầu.

Chương 26: Hồ Lợi kinh ngạc

“Gần Quỷ Khốc lĩnh có tu sĩ Quỷ Uyên tông, tại sao thấy ta giết Trình Nga Quỷ lại không ra tay?”

Dương Đại hiểu kỳ hỏi, Trình Nga Quỷ cũng nhìn chăm chăm Lương Tử Tiêu.

Lương Tử Tiêu lắc đầu nói: “Quả thật có, nhưng nhiệm vụ của bọn họ là cam đoan đệ tử ngoại môn tru sát Doanh Kỳ, bởi vì ngoài ý muốn chết ở Quỷ Khốc lĩnh. Người đứng lúc giúp bọn họ, bọn họ dĩ nhiên mừng rỡ chứng kiến, hơn nữa...”

Y dừng một chút, nói: “Quỷ Uyên tông không ngừng tích cực lôi kéo đệ nhân thiên ngoại, đây cũng là nguyên nhân vì sao trong vòng 10 năm gần đây Quỷ Uyên tông nhanh chóng quật khởi. Số lượng đệ tử tăng trưởng kịch liệt, có thể giúp đỡ Quỷ Uyên tông làm rất nhiều chuyện. Trong quân đội Đại Lương sở dĩ xuất hiện nhiều đệ nhân thiên ngoại như vậy chính là vì có Quỷ Uyên tông an bài.”

Thì ra là thế.

Dương Đại bừng tỉnh đại ngộ, chỉ là trong lòng của hắn có chút kỳ quái.

Quỷ Uyên tông nhìn như phát rõ lại nhiệt tình với thí luyện giả nhất, triều đình của Vương triều Đại Hạ nhìn như chính thống ngược lại bài xích thí luyện giả?

Quỷ Uyên tông là muốn lợi dụng thí luyện giả, triều đình Vương triều Đại Hạ thì là sợ thí luyện giả uy hiếp đến địa vị thống trị của mình.

Lương Tử Tiêu lần nữa nói: “Đúng rồi, sư phụ ta rất coi trọng ta, ta có lưu một tia ấn ký linh hồn trong tay lão, một khi thân ta chết đi, lão sẽ biết được trước tiên. Hiện tại rất có thể lão đã trên đường đuổi đến đây, nhiều nhất chập tối ngày mai có thể cảm nhận được chiến trường Lương - Hạ.”

Dương Đại sợ tới mức rùng mình một cái, hỏi: “Sư phụ ngươi có tu vi gì?”

“Linh Chiêu cảnh tầng chín.”

“Chạy trốn!”

Dương Đại không nói hai lời, lập tức thu Lang Quân vào không gian linh hồn, tiếp đó để cho mấy vị âm chúng mạnh nhất che chở chính mình rời đi.

Lương Tử Tiêu lặng lẽ đi theo.

Dương Đại quay lại hỏi: “Sư phụ ngươi có thể cảm giác đến hồn phách của ngươi sao?”

Lương Tử Tiêu thần sắc cổ quái trả lời: “Nếu như ta bị luyện chế thành quỷ nô, lão nhất định có thể cảm giác được, thậm chí có thể cứu ta mượn xác hoàn hồn. Nhưng âm chúng rất kỳ quái, hoàn toàn cắt đứt liên hệ, cho nên lão sẽ không truy đuổi theo ta được. Chúng ta vẫn nên rời xa nơi đây đi. Để đảm bảo đạt được mục đích, sư phụ ta chắc chắn sẽ càn quét ở xung quanh chiến trường để tìm tung tích của ta.”

Sự khẩn trương của Dương Đại được giảm đi một chút, nhưng bước chân vẫn rất nhanh.

Sau đó, hắn thu toàn bộ âm chúng vào không gian linh hồn, chỉ để lại Lương Tử Tiêu. Hắn cưỡi trên lưng ngựa, Lương Tử Tiêu lại ngồi phía sau hắn, hai người cưỡi ngựa đi về phía trước.

Kết quả cưỡi ngựa trong chốc lát, Lương Tử Tiêu đề nghị thả ngựa đi, y có thể thi triển Ngự Kiếm Thuật.

Dương Đại xem chút nữa tức chết, người biết Ngự Kiếm Thuật sao người không nói sớm?

Trình Nga Quỷ lúc trước nhặt kiếm của Lương Tử Tiêu, bây giờ Dương Đại trả lại cho y.

Hai người giẫm ở trên mũi kiếm, Dương Đại ở phía sau kéo lấy phần eo của Lương Tử Tiêu.

Trên đường đi Dương Đại còn hỏi một chút về tình hình của Quỷ Uyên tông.

Bên trong vương triều Đại Hạ có năm môn phái tu tiên chính thống, Lạc Hàn cốc, Thiên Nhất môn, Trụy Tinh cốc, Đạo Sơn, Nguyệt Tâm Hồ, đều tự xưng là môn phái chính đạo. Mà Quỷ Uyên tông nằm ở trong núi sâu giữa hai vương triều Đại Hạ và vương triều Đại Lương, tới lui với hai bên.

Luận thực lực, Quỷ Uyên tông dĩ nhiên không có cường đại như ngũ đại môn phái. Tu Chân giới có quy định, đạt tới Tâm Toàn cảnh không được tham dự tranh đấu trong thế tục. Vương triều Đại Hạ cung phụng năm đại tông môn, cung cấp các loại dược thảo cùng với tài liệu luyện khí, năm đại tông môn sẽ định kỳ tuyển chọn đệ tử từ bên trong vương triều, ngược lại để cho đệ tử Tụ Khí cảnh trợ giúp hoàng quyền.

Cho tới bây giờ, Quỷ Uyên tông đều không phá hư cái quy củ này, phái Lương Tử Tiêu tiến đến dĩ nhiên là coi trọng thực lực của Lương Tử Tiêu tung hoành vô địch trong Tụ Khí cảnh. Lương Tử Tiêu cũng quả thật đủ cường đại, hai năm qua số lượng binh sĩ Đại Hạ chết trong tay y không dưới hai vạn.

Trong lòng Dương Đại vẫn cảm thấy hơi tiếc nuối. Tiếp đến một khoảng thời gian, hắn không thể nào lại mò thi thể ở chiến trường Bắc Giao quận nữa. Về phần những chiến trường

khác, hoặc là quá xa, hoặc là quy mô nhỏ. Một mực chạy theo trên đường ngược lại sẽ lãng phí thời gian, nhất là trong thực tế sắp gặp phải thú triều.

Hắn dự định tiếp đến tìm một chỗ tu luyện thật tốt, trước tăng thực lực lên.

Hơn 500 vị âm chúng tu luyện cùng nhau, tốc độ tu hành của hắn tất nhiên sẽ tăng gấp bội.

...

Buổi sáng tám giờ.

Dương Đại mới rời khỏi Thâm Vực.

Ở bên trong Thâm Vực, hắn đã rời xa chiến trường, đã rời khỏi Bắc Giao quận. Không thể không nói, Ngự Kiếm Thuật thật sự rất nhanh, ít nhất so với phi ngựa.

Dương Đại thả Lương Tử Tiêu, Trình Nga Quỷ, Bạch Vĩ, Điền Bất Trung, Thương Lang, Doanh Kỳ, Liễu Tuấn Kiệt và Thạch Long ra, để cho bọn họ tự mình tu luyện.

Liễu Tuấn Kiệt sau khi trở lại thực tế rất là kích động, tuy nhiên Dương Đại an bài y tu luyện, y cũng chỉ có thể tu luyện.

Y vốn định gọi điện thoại cho phụ mẫu, thế nhưng suy nghĩ một chút, bây giờ y đã chết, hà tất tăng thêm hi vọng không cần thiết cho phụ mẫu.

Tận thế vốn là tàn khốc như vậy, mọi người đã sớm có chuẩn bị tâm lý đối với tử vong.

Dương Đại đi đến trước bàn, bắt đầu ăn điểm tâm mà nhân viên công tác đưa tới.

Hắn đang nghĩ tới một vấn đề, một vấn đề rất nghiêm túc.

Nếu thí luyện giả ở vào trạng thái chiến đấu, thời gian ở lại Thâm Vực đạt tới 48 tiếng đồng hồ, nên làm thế nào bây giờ?

Hắn lập tức lên mạng tìm tòi tài liệu liên quan, nguyên lai gặp phải loại tình huống này không thể cưỡng ép rời khỏi Thâm Vực, chỉ có thể nghĩ biện pháp kết thúc chiến đấu, hoặc là kết thúc chiến đấu, tiếp đó rời khỏi Thâm Vực, hoặc là chết trong chiến đấu.

Nói như vậy, một chút sách lược gian lận cũng không thể sử dụng.

Dương Đại sau khi ăn điểm tâm xong thì trở lại trên giường bắt đầu đi ngủ.

Lúc thức dậy trời đã tối.

Dương Đại phát hiện mình không ngờ đã đột phá đến Tụ Khí cảnh tầng bốn. Chủ yếu là nhờ có Lương Tử Tiêu mang đến biên độ tăng trưởng. Tên này chính là tu vi Tụ Khí cảnh tầng chín, mang đến biên độ tăng trưởng dĩ nhiên không phải những âm chúng khác có thể so sánh, hơn nữa bản thân Dương Đại cũng vô cùng tiếp cận Tụ Khí cảnh tầng bốn.

Sau khi rời giường, Dương Đại rửa mặt một phen, ăn xong buổi tối rồi hắn liền dẫn âm chúng trở lại bên trong Thâm Vực.

Đây là một sơn cốc, bốn bề toàn núi, trên núi cây cối rậm rạp. Trong cốc rất lớn, có một dòng sông nhỏ xuyên qua, Dương Đại thả toàn bộ âm chúng ra, âm chúng phân bố dọc sông nhỏ.

Dương Đại để cho Thương Lang truyền thụ Thần Lô Chân Tâm Quyết cho Lang Quân. Nhiều âm chúng như vậy, hắn không thể nào truyền thụ cho từng người một, ngay cả Thương Lang cũng là những âm chúng khác truyền thụ lại.

Dương Đại để cho ba người Điền Bất Trung cùng Lương Tử Tiêu tu hành Thiên Cương Đại La Kiếm Trận. Đối với cái kiếm trận này, Lương Tử Tiêu khắc sâu ấn tượng, cho nên rất

cảm thấy hứng thú. Lần này ngay cả Liễu Tuấn Kiệt cũng gia nhập trong đó.

Liễu Tuấn Kiệt cực kỳ hưng phấn, nắm chặt hai tay nói: “Thiên phú kiếm đạo của ta rốt cuộc có thể thể hiện ra rồi, các ca có tin ta sẽ tu luyện thành công nhanh hơn các người hay không?”

Thiên phú cấp độ B, quả thật cũng được tính là xuất chúng!

Đáng tiếc, không ai thêm phản ứng lại y.

Dương Đại đi đến bờ sông, bắt đầu đả tọa tu luyện.

507 vị âm chúng làm bạn ở xung quanh chính mình, Dương Đại cảm nhận được cảm giác an toàn trước đó chưa từng có.

Hắn hiện tại cũng coi như đã có vốn liếng đặt chân trong Tu Tiên giới, tuy nhiên còn chưa đủ, cách mục tiêu một vạn còn kém xa lắm.

...

Ba ngày sau.

Dương Đại đang ăn cơm chiều, Hồ Lợi đến thăm hắn.

“Tiểu Dương a, thật xấu hổ! Chuyện thu thập âm chúng khả năng phải trì hoãn lại, cục Chiến Đấu có kế hoạch đối với thí luyện giả bị tử hình, tạm thời không thể xử tử.” Hồ Lợi đi đến bên cạnh Dương Đại ngồi xuống, bắt đầu dĩ nói.

Y liếc về phía tám vị âm chúng đang tu luyện ở trước cửa sổ sát đất, không khỏi nhú mày.

Thật đúng là không chỉ 5 vị!

Chờ chút!

Vị kia là...

Hồ Lợi trừng to mắt, khó có thể tin nhìn Lương Tử Tiêu.

Y quay đầu nhìn Dương Đại, nuốt một ngụm nước bọt, hỏi: “Người giết Lương Tử Tiêu à?”

Dương Đại nói: “Có chuyện gì vậy? Không được sao?”

Hồ Lợi hít sâu một hơi, tâm trạng cực kỳ không bình tĩnh.

Y đột nhiên cảm giác được chính mình không nhìn thấu Dương Đại.

Thiên phú của tiểu tử này thật sự chỉ là triệu hoán sư đơn giản như vậy sao?

Chẳng lẽ bên trong âm chúng của hắn còn ẩn giấu một vị không kém hơn Lương Tử Tiêu?

Chương 27: Cấp SS đối chiến với cấp S!

Sau khi bình phục tâm tình, Hồ Lợi nghiêm túc nói: “Lương Tử Tiêu đến từ Quỷ Uyên tông, thực lực sư phụ của y chính là có thể so với quốc trụ, về sau tại bên trong Thâm Vực tận lực không nên lộ ra Lương Tử Tiêu, trừ phi gặp phải cuộc chiến sinh tử, nếu để cho Lương Tử Tiêu ra tay, nhất định phải tru sát kẻ địch, không thể bị rò rỉ tin tức.”

Dương Đại trong lòng cảm thấy âm áp, cười nói: “Ta biết rõ điều này.”

“Nói như vậy, vài ngày trước đó, ngươi đến chiến trường quận Bắc Giao hay sao?”

“Đúng vậy!”

“Ngươi không nói sớm, đóng quân bên trong quận Bắc Giao có một vị tướng quân, tên là Trần Thủ Tín, chính là người của cục chiến đấu, cục chiến đấu trực thuộc tổng cục quản lý cơ quan tình báo Thâm Vực, ngươi đã là đối tượng trọng điểm mà tổng cục bồi dưỡng trong Thâm Vực, nếu sớm để cho ta đi chào hỏi, Trần Thủ Tín còn có thể chiêu cố ngươi.”

Hồ Lợi lắc đầu nói, ngữ khí ra vẻ tức giận.

Y vỗ bờ vai Dương Đại, nói: “Tiểu Dương à, ngươi vẫn là không tin nhiệm lão ca, ngươi vẫn còn lo lắng rằng bên trong sẽ có người ám hại ngươi sao?”

Dương Đại cười nói: “Sao có thể nói như vậy, mỗi người tóm lại là đều có việc riêng, hơn nữa ta cũng không muốn luôn

làm phiên lão ca, lão ca người cũng phải tu luyện mà.”

Hồ Lợi cảm thấy có đạo lý, dẫu sao y cũng sẽ có lưu át chủ bài, chỉ là y lo lắng Dương Đại sẽ xảy ra chuyện.

Tựa như lần này gặp phải Lương Tử Tiêu, thí luyện giả Tụ Khí cảnh tầng bốn tầm thường hầu như hẳn phải chết.

....

Tiểu tử này làm sao đạt tới Tụ Khí cảnh tầng bốn rồi hả?

Bình Tụ Khí Đan kia có lẽ nhiều nhất để cho hắn đạt tới Tụ Khí cảnh tầng ba, chẳng lẽ tư chất linh căn của tiểu tử này cũng rất kinh khủng?

Hồ Lợi đột nhiên có chút ghen ghét Dương Đại, người so với người thật sự là giận điên người.

Y hiếu kỳ hỏi: “Tiểu Dương, ngươi bây giờ đến cùng có bao nhiêu vị âm chúng rồi?”

Dương Đại nhếch miệng cười nói: “Lần trước không phải đã nói rồi sao, 100 vị!”

Lương Tử Tiêu đang tu luyện bỗng nhiên khước miệng co lại.

Y không quên được tình cảnh mình bị 500 vị âm chúng vây đánh, đã trở thành bóng ma trong lòng của y.

“Lợi hại lợi hại, trong khoảng thời gian này ta sẽ giúp ngươi xin túi trữ vật và bảo kiếm, để tránh thú triều đột kích mà ngươi không có vũ khí.” Hồ Lợi cười nói.

Dương Đại lập tức biểu thị cảm tạ.

Hồ Lợi bỗng nhiên nói sang chuyện khác, cười nói: “Căn cứ có một vị thí luyện giả có tư chất cấp S mới đến, đến từ những hành tinh khác, là thí luyện giả cùng thời kỳ với ngươi, muốn cùng ngươi so tài một chút, đây chỉ là so tài trong nội

bộ, kết quả sẽ không lan truyền ra ngoài, người có đồng ý không? Đương nhiên, người cũng có thể không đồng ý, ta có thể trở về cự tuyệt gã.”

Dương Đại vừa ăn cơm, vừa nói: “Ai cơ?”

“Chu Hành Mã, chính là thí luyện giả đạo gần đây mở ra bí cảnh Động Thiên Phúc Địa, bởi vì chuyện này, gã có công lao lớn, cho nên tổng cục Thâm Vực muốn ban thưởng cho gã, không ngờ gã lại muốn tìm người so tài.” Hồ Lợi lắc đầu cười nói.

Y có thể hiểu được.

Nếu như không có Bá Vương Bất Quá Giang, Chu Hành Mã bằng vào tư chất cấp S rất có thể trở thành tân thí luyện giả nổi danh nhất trong năm nay, ít nhất sẽ không giống hiện tại, khiến người ta xem nhẹ như vậy.

Dương Đại nhíu mày, tiểu tử này dưới post của hắn trên Thiên Vọng gọi hắn là đại lão, kết quả lại muốn khiêu chiến với hắn.

“Được rồi, ta đồng ý.”

Dương Đại tiếp nhận, làm cho đối phương sớm chút bỏ đi ý niệm trong đầu, nhận rõ thực tế cũng tốt.

Hồ Lợi nở nụ cười trên mặt, Chu Hành Mã đến từ hành tinh khác, chuyến đi này mục đích là để khiêu chiến Dương Đại, cũng là đang gây với hành tinh Hán Tây của y, trong lòng của y tự nhiên khó chịu.

“Vậy ta đi an bài, giữa trưa ngày mai thì như thế nào? Thời gian do người định.” Hồ Lợi đứng dậy hỏi.

“Được.”

Nghe Dương Đại đáp ứng, Hồ Lợi vỗ vỗ bờ vai của hắn, không nói thêm lời nào, nhanh chóng rời đi.

Dương Đại cũng không để Chu Hành Mã ở trong lòng, cho dù không sử dụng Lương Tử Tiêu, hắn cũng có lòng tin mình sẽ thắng.

Điền Bất Trung đánh không lại liền phái 10 vị âm chúng vây công!

10 vị chưa đủ, vậy 50 vị!

Một trận chiến này nhất định phải để cho Chu Hành Mã tuyệt vọng, về sau không dám lại cùng hắn so tài!

Dương Đại trong lòng bắt đầu có chút chờ mong.

...

Giữa trưa gày hôm sau, Hồ Lợi đích thân đến đây tiếp đón Dương Đại, Dương Đại không có mang theo Lương Tử Tiêu, Doanh Kỳ, Liễu Tuấn Kiệt, Thạch Long, Thương Lang đang tu luyện, chỉ thu Trình Nga Quý, Bạch Vĩ, Điền Bất Trung vào không gian linh hồn.

Hắn dự định để cho Chu Hành Mã nếm thử sự lợi hại của Thiên Cương Đại La Kiếm Trận.

Hồ Lợi biểu hiện rất nhẹ nhàng, không có chút nào lo lắng cho Dương Đại, hai người vừa đi vừa nói chuyện về sự tình thú triều.

Mấy phút đồng hồ sau, bọn họ đi đến một mảnh sân huấn luyện, rộng chừng nửa cái sân bóng lớn, biên giới rào lại bằng lưới sắt, cây cỏ nơi đây đều bị dọn dẹp sạch sẽ, một gã thanh niên đang ngồi dưới đất tu luyện.

Dương Đại chú ý đến Chu Hành Mã.

Người này về ngoài ngược lại rất phong nhã, sắp bắt kịp hắn, thân hình không tính là cường tráng, mặc áo sơ mi trắng và quần jean màu xanh, quần áo rất thoải mái.

Nhưng mà mặc quần jean đả tọa, gã nghiêm túc sao?

Chu Hành Mã mở to mắt, chú ý đến Dương Đại.

Dương Đại mặc một bộ cổ trang hắc y, đây là quần áo do cơ quan tình báo đặc chế, hắn chẳng muốn đổi thành kiểu dáng hiện đại, từ sau khi vào Thâm Vực, tóc của hắn liền chưa từng cắt bỏ qua, có vẻ hơi dài, chính là vì đón ý hòa phong cách của vương triều Đại Hạ, hôm nay hắn thoát nhìn ngược lại là có một phần khí chất tiêu sái.

Chu Hành Mã cùng Dương Đại nảy ra ý nghĩ giống nhau.

Đối phương dáng dấp trông rất phong nhã, nhưng không bằng ta.

Chu Hành Mã đứng dậy, chờ Dương Đại đi tới.

Cùng lúc đó, binh sĩ từ bốn phương tám hướng hội tụ lại, đứng đằng sau lưới sắt, chuẩn bị quan sát cuộc chiến.

Binh sĩ trong căn cứ đều có vào Thâm Vực, nhưng nhất định phải theo trật tự, đúng hạn mà vào, trên thực tế nhất định phải tùy thời có quân đội tọa trấn.

“Vị kia chính là Bá Vương Bất Quá Giang sao?”

“Quả nhiên là học sinh cấp 3, thật là trẻ tuổi.”

“Chắc chắc, lúc này mới bao lâu? Hắn đã đạt Tụ Khí cảnh tầng bốn?”

“Đội trưởng, thật sao? Không có nói đùa chứ, tư chất cấp SS của hắn là thiên phú tu hành hay sao?”

“Chu Hành Mã tiêu rồi, gã mới Tụ Khí cảnh tầng ba mà thôi.”

Các binh sĩ đều nghị luận, thân là tu sĩ Tụ Khí cảnh, thính lực của Chu Hành Mã rất mạnh, nghe Dương Đại đã là Tụ Khí cảnh tầng bốn, sắc mặt của gã biến hóa.

Làm sao nhanh như vậy?

Mới vào Thâm Vực chừng hai tháng, đã đến được Tụ Khí cảnh tầng bốn sao?

Nên biết rằng Chu Hành Mã có thể đạt tới Tụ Khí cảnh tầng ba, chính là dựa vào cơ duyên trong Động Thiên Phúc Địa.

Chu Hành Mã không có hoảng hốt, đến đều đã đến, gã cũng hiểu rõ.

Hồ Lợi cười cười giới thiệu bọn họ.

Chu Hành Mã ánh mắt sáng rực nói: “Bá Vương, ta chính là đã sớm chờ mong để so tài cùng ngươi, muốn biết thiên phú của ngươi là cái gì.”

Dương Đại cười nói: “Được, ta lập tức liền để cho ngươi biết, bất kể thắng thua, đừng tổn thương hòa khí.”

Chu Hành Mã thấy Dương Đại có thái độ tốt như vậy, cũng nói theo: “Đó là dĩ nhiên.”

Gã nói chuyện có âm điệu rất chuẩn xác với phong cách của vương triều Đại Hạ.

Hồ Lợi cười nói: “Vậy thì bắt đầu đi, có một chút đến điểm liền ngừng lại, ta sẽ kịp thời ra tay bảo hộ các ngươi.”

Chu Hành Mã hai tay giơ lên, trong lòng bàn tay lại hiện một lam diễm (ngọn lửa màu xanh), hùng hực thiêu đốt.

Mi tâm của Dương Đại hiện ra một cái hoa văn, 3 người Điền Bất Trung, Trình Nga Quý, Bạch Vĩ bay ra, rơi ở trước mặt hắn.

Chu Hành Mã ngăn người, hỏi: “Ngươi có thiên phú là triệu hoán sao?”

Dương Đại gật đầu cười, nói: “Lên đi, đánh bại hắn.”

3 người Điền Bất Trung lập tức ra tay.

Tốc độ của bọn họ rất nhanh, nhanh chóng tới trước mặt Chu Hành Mã, y vào sự đặc thù của âm chúng, bọn họ căn bản không sợ lam diễm của Chu Hành Mã, khí thế dọa người mà đến, lấy công phu quyền cước đối phó.

Luận về thân thủ, Chu Hành Mã ở đâu so ra mà vượt ba vị âm chúng nhiều năm trà trộn giang hồ, trực tiếp rơi vào hạ phong, bắt đầu bị động chịu đánh.

Dương Đại thấy được kinh hãi, ba vị âm chúng này ra tay thật ác độc, khắp nơi là sát chiêu, lão tử nói đánh bại gã, cũng không phải là đánh chết gã nha!

Chương 28: Diệp Cầu Tiên, tinh quái mạnh mẽ

“Đáng giận!”

Chu Hành Mã dùng hai tay ngăn phía trước, chịu đựng vây đánh, trong lòng cực kỳ nghẹn khuất.

Lần so tài này hoàn toàn không giống như những gì gã suy nghĩ!

Trận so tài trong tưởng tượng của gã là Dương Đại tự mình đối chiến với gã, đao quang kiếm ảnh, thân hình giao thoa, tay niết pháp thuật, đó là thanh xuân và nhiệt huyết, là tranh đấu vốn có của địch nhân cạnh tranh đi đến đỉnh phong!

Kết quả hiện tại!

Dương Đại căn bản không có ra tay, dựa vào triệu hoán người áp chế gã.

“Cút —— “

Chu Hành Mã nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay chấn động, toàn thân lại dấy lên lam diễm, lập tức lượn lờ bay đến trên người Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Trình Nga Quỷ, ba vị âm chúng kinh hãi lui lại.

Đám binh sĩ quan sát cuộc chiến bên ngoài lưới sắt kinh hô, người này muốn bùng nổ rồi sao?

Thiên phú này tựa như siêu năng lực vậy, quá khoa trương rồi!

Dương Đại cũng bị sự bộc phát của Chu Hành Mã mà giật mình, người muốn ồn náo tới chết sao?

“Kết trận!”

Điền Bất Trung quát, Bạch Vĩ, Trình Nga Quỷ lập tức tản ra, ba người vây quanh Chu Hành Mã, nhao nhao giơ ngón trỏ và ngón giữa của tay phải ra, linh lực ngưng hình, hóa thành mũi kiếm.

Chu Hành Mã cười to nói: “Còn dám tới gần ta sao?”

3 người Điền Bất Trung bị Lam Diễm hùng hực thiêu đốt trên người, bọn họ bất chấp lửa cháy mạnh trên người, nhanh chóng kết trận.

Thiên Cương Đại La Kiếm Trận!

Mũi kiếm linh lực của 3 người tràn ra vô số kiếm khí, đan vào thành từng gợn từng gợn sóng hình tròn, mà Chu Hành Mã liền ở trong kiếm trận.

Hồ Lợi thay đổi sắc mặt, mặt lộ ra vẻ không thể tin được.

“Kiếm trận! Làm sao có thể!”

Hồ Lợi chấn động trong lòng, hiện thời trong đám thí luyện giả của Hạ Quốc, gặp thí luyện giả có thể thi triển kiếm trận có thể đếm được trên đầu ngón tay, hơn nữa đều là tồn tại cực hạn, trong đó một vị còn là quốc trụ!

3 người Điền Bất Trung nhanh chóng kết trận, kiếm trận xuất kích nhanh hơn, kiếm khí trong trận từ bốn phương tám hướng bao phủ về hướng Chu Hành Mã.

Ầm!

Kiếm khí trực tiếp khiến lam diễm tản ra trên người Chu Hành Mã, áo sơ mi trắng và quần jean trên người gã bị đánh ra từng cái khe hở, máu tươi vẩy ra trên đất.

“Dừng tay!”

Hồ Lợi quát to, chột đi đến sau lưng Điền Bất Trung, bắt lấy bờ vai của y rồi đẩy ra, Điền Bất Trung trực tiếp bay ra ngoài, Thiên Cương Đại La Kiếm Trận lập tức bị phá giải.

Trình Nga Quỷ và Bạch Vĩ bị đẩy lui, kiếm khí tiêu tán, Chu Hành Mã toàn thân là máu nằm vật xuống trên mặt đất.

Hồ Lợi lắc lắc tay phải của mình, phát hiện ra lam diễm không cách nào xua tán được, cần phải vận dụng linh lực.

3 người Điền Bất Trung lập tức chui vào lòng đất, muốn dập tắt lam diễm trên người.

Hồ Lợi chào hỏi đám binh sĩ, mang Chu Hành Mã đến viện chữa bệnh và chăm sóc.

Ánh mắt của đám binh sĩ đi tới đi lui nhìn Dương Đại đều có phần quỷ dị, bọn họ cũng không nghĩ tới trận chiến này sẽ dùng loại phương thức này kết thúc.

Nhưng không thể không nói, kiếm trận của 3 vị âm chúng quả thật lợi hại, chỗ đứng lúc trước của Chu Hành Mã lưu lại một cái lõm hình tròn lớn, mặt đất gần đó còn có vô số mảnh vết tích, đó là tình cảnh sau khi kiếm khí tàn phá bừa bãi.

Rất nhanh, 3 người Điền Bất Trung từ lòng đất xuất hiện, đi đến trước mặt Dương Đại.

“Không tốt, chủ nhân, ngọn lửa này không thể diệt hết!” Trình Nga Quỷ gấp giọng nói, vô cùng hoảng loạn.

Lão đã chết, cũng không muốn lại hồn phi phách tán.

Dương Đại vừa nghe, vội vàng quay đầu hô: “Lão ca, giúp âm chúng của ta trừ hoả đi!”

Hồ Lợi nhanh chóng chạy đến, y từ trong tay áo lấy ra một lá bùa, tay trái thi pháp, hút lam diễm trên người 3 vị âm chúng vào trong lá bùa.

Dương Đại và 3 vị âm chúng thở dài một hơi.

Hồ Lợi cười nói: “Phù này là ta trước đó chuẩn bị, lửa của Chu Hành Mã không phải là lửa của phạm trần, chính là linh hỏa, tu vi cùng cảnh giới, trên cơ bản không cách nào dựa vào linh lực của bản thân dập hết lửa của gã, cần dùng Phong Ấn thuật hoặc là linh lực cường đại hơn.”

Dương Đại không khỏi đối với Chu Hành Mã lau mắt mà nhìn, tư chất cấp S, quả nhiên danh bất hư truyền.

Sau đó, trong tiếng hoan hô của các binh sĩ, Dương Đại được Hồ Lợi đưa đi.

Dương Đại là người của hành tỉnh Hán Tây, mà Chu Hành Mã đến từ hành tỉnh khác, giống tới phá quán, bọn họ tự nhiên hỗ trợ ủng hộ Dương Đại.

Trở lại bên trong phòng của mình, Dương Đại trực tiếp vào Thâm Vực, tiếp tục tu luyện.

Đánh một trận với Chu Hành Mã, căn bản hẳn không có bị thương, hẳn không cần nghỉ ngơi.

...

Trong phòng bệnh của căn cứ.

Chu Hành Mã toàn thân quần băng, chỉ lộ ra một đôi mắt ngốc trệ nhìn trần nhà.

Hồ Lợi đi đến bên cạnh giường bệnh ngồi xuống, rút ra một điều thuốc, đốt lên, bắt đầu phun mây nhả khói.

“Tiểu Chu, chờ đến khi thương thế chuyển biến tốt đẹp liền trở về đi.” Hồ Lợi thở ra một hơi vòng khói, hòa ái cười nói.

Chu Hành Mã lấy lại tinh thần, gã liếc nhìn Hồ Lợi, nghiêng răng hỏi: “Hồ cục trưởng, người triệu hoán giống như vừa rồi, Bá Vương còn có mấy vị?”

Trong lòng của gã có chút không cam lòng, cảm thấy mình là chủ quan, gã hoàn toàn có thể né tránh kiếm trận kia, chỉ là đây là lần đầu tiên gã gặp phải kiếm trận, cho nên không có kinh nghiệm.

Nhưng lý trí nói cho gã biết, Dương Đại có thể còn có nhiều thủ đoạn hơn nữa, bởi vì từ đầu tới đuôi, Dương Đại đều lộ ra vẻ phong khinh vân đạm.

Hồ Lợi cười nói: “Ta nói cho người biết, người cũng đừng nói ra ngoài, đây là cơ mật.”

Chu Hành Mã trầm giọng nói: “Ta tuyệt đối không nói ra ngoài, ngay cả phụ mẫu ta cũng không nói!”

Hồ Lợi cười ha hả giơ tay trái lên, duỗi ra năm ngón tay.

“5 vị? Hẳn thật mạnh...”

“Là 50.”

“Cái gì? Làm sao có thể!”

Chu Hành Mã kinh ngạc, theo bản năng nhảy dựng lên, kết quả tác động đến miệng vết thương người, gã đau đến nhe răng nhếch miệng, vội vàng nằm xuống, băng trên đầu gã bắt đầu nhanh chóng bị nhuộm đỏ, nhưng gã bất chấp nhiều như vậy, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Hồ Lợi.

Hồ Lợi gật đầu nói: “Không sai, chính là 50 vị, cho nên, Tiểu Chu à, đừng tranh với hắn, Tiểu Dương là người rất tốt, nếu thật là dùng toàn lực ứng phó, người chỉ có thảm mà thôi.”

Chu Hành Mã kinh ngạc, trong lòng cảm thấy chua chát.

Làm sao có thể có thể triệu hoán 50 vị chứ...

Hồ Lợi mặt không cảm xúc, trong lòng âm thầm đắc ý.

Tiểu tử ngốc, ta sợ làm sợ người mà thôi.

Thật ra Dương Đại có thể triệu hoán tới 100 vị âm chúng!

...

Trong sơn cốc.

Dương Đại đang cùng 8 vị âm chúng tu luyện Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh tầng thứ hai, cần tu luyện 9 loại chú ấn khác nhau.

Ở một phía khác của dòng sông nhỏ, hơn 10 vị âm chúng đang đồng loạt tu luyện Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, còn các âm chúng dư lại thì đang đả tọa nạp khí.

Chợt nhìn, sơn cốc này tựa như một sân huấn luyện.

Một thân ảnh nhanh chóng từ trên vách núi bên cạnh nhảy xuống, dáng người như khói, nhẹ nhàng rơi xuống trước mặt Dương Đại.

“Chủ nhân, hôm nay tạm thời chưa có phát hiện gì.”

Điền Bất Trung nhẹ nhàng nói, Dương Đại không có mở mắt, khẽ gật đầu, thấy vậy, Điền Bất Trung quay người đi về phía đội ngũ tu luyện kiếm trận.

Bọn họ đã ở lại mảnh sơn cốc 7 ngày, Dương Đại trên cơ bản không có đi ra ngoài, nhưng mỗi ngày đều sẽ phái âm chúng thăm dò tình huống chung quanh, nhìn xem có người đi ngang qua nơi đây hay không, người chết thì càng tốt.

Đáng tiếc, để cho hấn thất vọng rồi.

« Chúc mừng thí luyện giả khu vực Hạ Quốc ‘Diệp Cầu Tiên’ thành công vượt qua Tam Cửu Tiêu Thiên kiếp, bước vào Linh Chiếu cảnh »

Dương Đại mở to mắt, bị một dòng nhắc nhở trước mắt làm kinh sợ.

Linh Chiếu cảnh, trước mắt là cảnh giới cao nhất của Hạ Quốc!

Bước vào Linh Chiếu cảnh, địa vị coi như là bay lên, cho dù không phải quốc trụ, cũng có thể nhận được sự coi trọng mang tính chất chiến lược của quốc gia.

Hạ Quốc có 12 vị quốc trụ, chính là 12 người mạnh nhất, phía dưới còn có tỉnh trụ, thành trụ, không giống với quốc trụ, mỗi tòa thành thị chỉ có một vị thành trụ, từng hành tỉnh chỉ có một vị tỉnh trụ, Linh Chiếu cảnh có tư cách đánh sâu vào tỉnh trụ, đương nhiên cũng chỉ là có tư cách.

Dương Đại chỉ là cảm khái, hâm mộ một chút, thật cũng không có để ý tới nhiều, Hạ Quốc xuất hiện càng nhiều cao thủ Linh Chiếu cảnh hơn nữa cũng là chuyện tốt.

Lại một lát sau.

Thương Lang đi đến trước mặt hắn, ôm quyền nói: “Chủ nhân, ngoài 30 dặm phía Nam phát hiện một con tinh quái rất mạnh mẽ, ngài có muốn đi săn hay không?”

Chương 29: Sau khi tẩy trắng trở nên mạnh hơn

Dương Đại mở to mắt, hỏi: “Mạnh cỡ nào?”

Thương Lang suy nghĩ nói: “Ta cũng không biết rõ lắm, nhưng kích thước của nó khổng lồ, sức lực lại lớn vô cùng, nhìn cũng rất dọa người, nhưng mà nếu nó vượt qua Tụ Khí cảnh mà nói, ta có lẽ chạy không được.”

Dương Đại hứng thú, bên trong các âm chúng của hắn còn không có tinh quái, có thể thử xem.

Hắn đứng dậy, phỉ tay, hô: “Mọi người, đi thôi, đi săn bắt tinh quái, tranh thủ hàng phục một tên tiên phong cho các ngươi, về sau chuyên môn ở phía trước chống đỡ tổn thương!”

Các âm chúng vừa nghe thấy, nhao nhao hội tụ đến.

Liễu Tuấn Kiệt lập tức trở nên phấn khích, kêu lên: “Rốt cuộc bắt đầu đánh quái thăng cấp! Đi đi đi! Làm rơi đồ, bạo nội đan!”

Y ưa thích mạo hiểm, nhất là sau khi chết, càng thêm không sợ.

Dương Đại thu phần lớn âm chúng vào bên trong không gian linh hồn, chỉ còn lại Thương Lang dẫn đường, Lương Tử Tiêu, Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Trình Ngạ Quỷ làm hộ vệ.

Tuy rằng nhân số ít, nhưng Lương Tử Tiêu mang đến cảm giác an toàn trước đó chưa từng có cho Dương Đại.

Một đường không ai nói chuyện.

Một lúc lâu sau, bọn họ đi đến trước một cái hồ nước, trong hồ có một hòn đảo nhỏ, có một gốc cây cổ thụ cao đến mười trượng, dưới hồ nước hiện lên mặt nước màu xanh, phối hợp với ngọn núi bốn phương tám hướng, phong cảnh như vẽ, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Dương Đại hỏi: “Tình quái đâu?”

Thương Lang nhíu mày, nhìn chung quanh, nói: “Lúc trước nó vẫn còn nằm sấp bên bờ sông, nhìn bộ dáng của nó hẳn là nó không muốn hoạt động, làm sao bây giờ lại không thấy?”

Trình Ngạ Quỷ hỏi: “Người dựa vào cái gì cảm thấy nó không muốn động?”

“Bởi vì nó là một con heo, thoát nhìn rất lười.”

“Một con heo sao?”

Mọi người nhíu mày, Dương Đại cũng có chút thất vọng.

Tru yêu thì có thể mạnh đến cỡ nào chứ?

“Nó vẫn còn ở trong hồ.”

Lương Tử Tiêu bỗng nhiên nói, y thả người nhảy lên, kiểm bên hông y tự chủ ra khỏi vỏ, rơi xuống dưới chân y.

Soái quá!

Là Ngự Kiểm Thuật!

Dương Đại hâm mộ cực kỳ, bất kỳ pháp thuật nào đều so ra kém Ngự Kiểm Thuật, soái là sự tình của cả đời.

Linh lực của hắn còn chưa đủ để thi triển Ngự Kiểm Thuật trong thời gian dài, hơn nữa Ngự Kiểm Thuật là khảo nghiệm vô cùng đối với việc nắm quyền điều khiển linh lực, trước mắt hắn còn chưa tiến hành tu hành qua thuật pháp cùng loại, bởi vì lãng phí thời gian.

Dù sao lấy linh lực của hắn, cũng rất khó dựa vào Ngự Kiếm Thuật mà chạy trốn, hà tất học tập sớm, chờ đến khi hắn tới được cảnh giới cao hơn, tu luyện Ngự Kiếm Thuật ngược lại càng dễ.

Lương Tử Tiêu ngự kiếm phi hành, đi dạo ở trên mặt hồ.

Dương Đại lập tức thả tất cả các âm chúng ra, căn dặn bọn họ tản đi dọc theo bên hồ, vây quanh trọn cái hồ nước này, tránh cho Trư Yêu kia chạy trốn.

“Kích thích quá! Kích thích quá đi!”

Liễu Tuấn Kiệt kích động đến mức toàn thân run rẩy, đề cho các âm chúng là thí luyện giả đi theo đều im lặng.

Người này từ khi sau khi chết, càng ngày trở nên càng cổ quái.

“Hồ này thoát nhìn sâu hơn ta tưởng, chủ nhân cẩn thận một chút, đừng để bị kéo xuống.”

Thanh âm của Lương Tử Tiêu truyền đến, Dương Đại vừa nghe thấy, lập tức lui về phía sau, đồng thời rút ra Duyên Quang kiếm.

Tinh quái cũng không phải là dã thú, có được linh trí nhất định, chính là có trí khôn, nói không chừng so với người bình thường còn thông minh hơn.

« Chúc mừng thí luyện giả khu vực Hạ Quốc ‘Diệp Cầu Tiên’ thu được truyền thừa của nhân vật trong truyền thuyết Đại Hạ - Thánh Tổ »

Trước mắt Dương Đại bay qua một hàng chữ, đề cho hắn không khỏi nhú mày.

Lại là Diệp Cầu Tiên!

Chẳng lẽ sở dĩ gã có thể đột phá, chính là dựa vào Thánh Tổ của Đại Hạ hay sao?

Mặc kệ là như thế nào, Diệp Cầu Tiên hôm nay nhất định là phát hỏa, Dương Đại đã có thể dự liệu được gã sẽ tàn phá bảng hotsearch.

Dương Đại không có suy nghĩ nhiều, ánh mắt lại chú ý về hồ nước phía trước.

Ồ ——

Mặt hồ nổ tung, Dương Đại theo bản năng quay đầu nhìn lại, ngay sau đó, hấn liền trừng to mắt.

Chỉ thấy một con quái vật khổng lồ màu đen nhảy ra khỏi mặt hồ, ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người nó, giọt nước bay đầy trời lập lòe ánh sáng, đó là một con heo hoang đã có lông màu đen, so với con voi mà Dương Đại gặp trong vườn thú còn lớn hơn, hai chiếc nanh màu trắng tựa như trường mâu.

Ầm!

Trư yêu lông đen nện ở trên đồng cỏ, thân hình khổng lồ đè trên người một tên âm chúng, đôi lại là người sống, có lẽ bị đập thành bánh thịt, nhưng thời điểm âm chúng không có công kích chỉ là hôn thê, chỉ thấy tên âm chúng kia sợ tới mức từ trong cơ thể trư yêu lông đen chạy ra.

Trư yêu lông đen cũng bị hù dọa, rõ ràng nó cũng là hoảng hốt nhảy ra sau một chút.

Không cần Dương Đại cản dận, Lương Tử Tiêu đã bay thẳng về hướng trư yêu lông đen.

Y thả người nhảy lên, bảo kiếm dưới chân bay đến trước mặt y, y thuận thế bắt lấy chuôi kiếm, hai tay vung kiếm chém về phía trư yêu lông đen phía dưới, kiếm khí bắn ra, từ trên

trời giáng xuống, chém vào trên người trư yêu lông đen, máu tươi văng tung toé.

“Rồng —— “

Trư yêu lông đen phát ra tiếng gào thét không giống một con heo chút nào, ánh mắt của nó lập tức đỏ lên, quay người đánh về phía Lương Tử Tiêu đang còn đứng giữa không trung.

“Thật sự quá soái rồi.”

Dương Đại nhìn Lương Tử Tiêu đại phát thần uy, trong lòng cảm khái.

Ánh mắt của hắn chú ý tới trên người trư yêu lông đen, trong mắt toát ra vẻ chờ mong.

Con trư yêu này thật sự là uy vũ!

Chỉ bằng hình dáng của nó có thể đủ dọa người!

Nếu là có thể thu nó làm âm chúng, về sau vừa có thể cưới, vừa có thể chống đỡ, quả thực thoải mái đến bùng nổ!

Trư yêu lông đen có năng lực nhảy lên rất mạnh, một bước nhảy có thể cao đến mấy trượng, nó căn về hướng Lương Tử Tiêu, Lương Tử Tiêu đang đứng giữa không trung vung kiếm rất nhanh, chém ra từng đạo kiếm khí rơi trên người trư yêu lông đen, máu tươi rơi vãi trên không trung, trư yêu lông đen sững sờ trong nháy mắt, nổi giận ùng ùng cắn bờ vai của Lương Tử Tiêu, áp chế y rơi vào trong hồ.

Thật nhanh!

Dương Đại nhú mày, đột nhiên cảm thấy lo lắng cho Lương Tử Tiêu.

Con trư yêu này thật khó đối phó, đừng có xé nát Lương Tử Tiêu trong nước đấy nhé.

Trước mắt, Dương Đại đối với việc làm sao có thể tru diệt âm chúng hoàn toàn cũng không thể xác định rõ ràng, chỉ biết là nếu là bị nổ nát, không thể nghi ngờ nhất định là sẽ chết, nhưng bị xé nát thì không nhất định, lúc trước âm chúng bị Lương Tử Tiêu chém làm hai nửa đều có thể khôi phục.

Mặt khác, âm chúng cũng có xác định khác, một khi chiến đấu, cũng chính là chủ động va chạm vào sự sống, trong thời gian ngắn không cách nào khôi phục thành hồn thể.

Hắn không có căn dặn những âm chúng khác xuống nước, dấu sao mạnh nhất chính là Lương Tử Tiêu, nếu ngay cả Lương Tử Tiêu đều không đối phó được, những âm chúng khác xuống nước hoàn toàn là đưa đồ ăn.

“Đây tuyệt đối là BOSS nha, đến lúc đó răng nanh của nó có thể làm vũ khí, da lông có thể chế thành giáp da, nói không chừng thịt của nó cũng có thể giúp tăng lên tu vi.”

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói với Dương Đại, nhưng bị Dương Đại bỏ qua.

Mặt hồ bắt đầu bốc lên khói, rất hiển nhiên, chiến đấu ở đây hồ kịch liệt dị thường.

Ầm ——

Mặt hồ lần nữa nổ tung, trư yêu lông đen dường như bị ném ra tới, quay vài vòng trên không trung, rơi ở trên đồng cỏ bên hồ, tứ chi của nó run rẩy, mấy lần ngã sấp, lại khó khăn đứng lên, chỉ thấy nó toàn thân đều là máu, miệng vết thương do có kiếm khí tạo thành, có vết phỏng do bị lửa cháy xém, khớp xương có chỗ thậm chí hiện ra xương cốt.

Lương Tử Tiêu không phải có rất nhiều pháp thuật đó chứ, đến cùng y có bao nhiêu thuộc tính linh căn?

Dương Đại âm thầm hiếu kỳ.

Lương Tử Tiêu nhanh chóng từ trong hồ bay nhảy ra, tựa như một đạo cầu vòng, tay phải cầm kiếm, kiếm chỉ trư yêu, phi thân đi.

Một kiếm này, vô cùng nhanh!

Trư yêu lông đen há mồm, trong miệng phun ra vô số thủy tiễn thẳng hướng Lương Tử Tiêu.

Lương Tử Tiêu trường hồng quán nhật, quét ngang đi, kiếm khí đánh tan thủy tiễn phía trước, một kiếm đâm vào trong miệng trư yêu lông đen, mũi kiếm hiện ra sau phần gáy của trư yêu lông đen, chỉ hiện ra mũi kiếm, máu tươi theo mũi kiếm chảy ra.

Tất cả các âm chúng đều nhìn há hốc mồm.

Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Trình Nga Quỷ âm thầm nghĩ mà sợ, lúc trước bọn họ có thể giết Lương Tử Tiêu, thật đúng là chiếm được tiện nghi, có thể xem là may mắn.

Dương Đại ánh mắt sáng lên, nhân vật phản diện bên trong phim truyền hình thông thường đều là sau khi tẩy trắng liền biến yếu đi, nhưng Lương Tử Tiêu này làm sao giống như mạnh hơn vậy?

Lương Tử Tiêu cúi đầu, mãnh mẽ rút kiếm ra, hoa máu rơi vãi trên mặt đất, trư yêu lông đen chậm rãi ngã xuống.

Cho dù ngã xuống, trư yêu lông đen cũng rất giống như một tòa núi nhỏ, Lương Tử Tiêu cũng không lớn bằng đầu của nó, so sánh về kích cỡ như vậy khiến cho cảnh tượng càng thêm chấn động.

Chương 30: Toàn tỉnh chuẩn bị chiến tranh, thú triều đột kích

“Chủ nhân, nó đã chết, ngài có thể tới đây.”

Giọng nói của Lương Tử Tiêu bay tới, để cho Dương Đại lấy lại tinh thần, hắn lập tức chạy tới.

Những âm chúng khác nhau nhau tụ tập lại, bắt đầu lấy lòng Lương Tử Tiêu, Lương Tử Tiêu không nói gì, nhưng cảm giác lên, rõ ràng rất đặc ý, Liễu Tuấn Kiệt điên cuồng vượt mông ngựa, hận không thể lập tức quỳ xuống, hướng Lương Tử Tiêu bái sư.

Dương Đại đi đến trước mặt trụ yêu lông đen, bắt đầu hút hồn.

Quả nhiên, cảm giác đau đớn quen thuộc từ trong đầu truyền đến, bất quá hắn đã trải qua cảm giác đau đớn mà Lương Tử Tiêu mang đến, bây giờ thật sự không cảm thấy mãnh liệt như vậy.

Rất nhanh, hắn bắt được hồn phách của trụ yêu lông đen, bắt đầu lôi kéo.

Tinh quái cũng có hồn phách, khiến cho Dương Đại đã có càng có nhiều suy nghĩ hơn nữa, đội ngũ âm chúng của hắn có thể có thật nhiều yêu quái, dưới tình huống cùng cảnh giới, yêu quái tất nhiên là mạnh hơn, càng là cảnh giới thấp càng là như thế, bởi vì tổ chất thân thể của con người vốn cũng không mạnh như phần lớn yêu quái, hơn nữa các loại mặt trái cảm

xúc như khiếp đảm, sợ hãi cũng sẽ ảnh hưởng trạng thái chiến đấu.

Dương Đại cảm giác hồn phách của con trư yêu này nặng một cách dị thường, kéo hồn cực kỳ tốn sức, hao phí còn không phải là sức lực từ thân thể, mà là từ sức lực của tinh thần.

“Có người!”

Lương Tử Tiêu bỗng nhiên quát, sau đó lập tức nhảy lên, dùng Ngự Kiếm Thuật bay về phía ngọn núi sau lưng Dương Đại.

Dương Đại không cách nào dời đi lực chú ý, bởi vì hồn phách của trư yêu quá nặng, ý thức của hắn dần dần bắt đầu mê mang, mà hồn phách của trư yêu chỉ vừa mới ly thể.

Hắn khó khăn lui về phía sau, hoa văn giữa mi tâm hiện ra, giờ phút này thiên địa trong mắt hắn đã bắt đầu xoay tròn.

Hắn mạnh mẽ đánh vào tinh thần, liên tục rút hồn, Thạch Long và Liễu Tuần Kiệt tại hai bên trái phải, tùy thời chuẩn bị tiếp được hắn.

Ước chừng trôi qua gần nửa phút, Dương Đại mới rút hồn phách của trư yêu ra được, lúc này hồn phách của trư yêu chui vào mi tâm của hắn, hắn hoàn toàn lâm vào hôn mê, hai hàng máu từ trong lỗ mũi chảy ra, các âm chúng sợ tới mức vội vàng vây tới đây.

...

Hành tỉnh Hán Tây, phía Tây, khu vực cao nguyên, thê núi hùng vĩ, bầu trời mênh mông, đường cao tốc của nhân loại tựa như trường xà uốn lượn chiếm giữ phía trên vùng núi.

Một đỉnh núi cao đến nghìn mét, một con yêu quái hình người đang đứng, nhìn xuống núi sông, thân của nó cao

khoảng ba trượng, giống như khi trắng, da lông trên người không che được từng khối cơ bắp kinh khủng tựa như nham thạch, trên đầu của nó mọc ra hai cái sừng bén nhọn, không có đường vân, giống như là lưỡi đao.

Nó nhìn lên chân trời, bỗng nhiên gào thét.

“Rống —— “

Một tiếng gào thét này, kinh thiên động địa, vách núi rung động lắc lư, vô số mảnh đá chảy rơi xuống, dường như sắp sơn băng địa liệt.

Nương theo tiếng gào thét lâu dài không dứt của nó, trên ngọn núi ở thiên địa bát phương đều xuất hiện từng con yêu thú lớn nhỏ không đều, chủng tộc khác biệt, tất cả đều hướng về phía chân núi chạy đến.

Chợt nhìn, ngọn núi gần đó nhất giống như cuộn lên sóng lớn, thể không thể đỡ tuôn trào xuống dưới chân núi.

Bên cạnh đường cao tốc, bốn gã nhân loại đang nghỉ ngơi, bọn họ bị tiếng gào thét của con yêu quái nọ làm kinh sợ, nhao nhao đứng dậy, ngay sau đó liền thấy thú triều ở xa xa trên sơn mạch.

“Không tốt! Thú triều sắp bạo phát rồi!”

Một tên nam tử sắc mặt đại biến, gã lập tức nhảy lên, dưới chân xuất hiện phi kiếm, ba người khác cùng gã ngự kiếm phi hành lên không.

Bọn họ lấy ra camera, bắt đầu quay chụp thú triều vùng này.

Đúng lúc này, một viên nham thạch cực lớn có tốc độ vượt qua vận tốc âm thanh đập tới, lập tức đập hai gã thí luyện giả thành huyết vụ, tiêu tán trên không trung, hai vị thí luyện giả còn lại sợ tới mức nhao nhao tránh né.

Bọn họ đưa mắt nhìn lại, căn bản không nhìn thấy viên nam thạch vừa rồi là từ đâu quăng ra.

“Chúng ta đi nhanh lên đi, đừng đánh!” Một vị nữ tử nghiêng răng nói, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy vẻ sợ hãi.

Nam tử đồng dạng nghiêng răng nói: “Không được, tín hiệu vệ tinh của vùng này đã bị ngăn cách, nếu không chụp được, tình báo của hành tinh Hán Tây đối với thú triều liền quá ít, đây là công việc cũng là nhiệm vụ của cơ quan tình báo chúng ta, bản thân chính là bí quá hoá liều!”

Nữ tử nghe vậy, chỉ có thể cảnh giác nhìn quanh bốn phương.

Ồ ——

“Cẩn thận!”

Nữ tử vừa tránh né, vừa hô, một viên nam thạch từ giữa hai người bay qua, ở trên không trong đảo qua một đường vòng cung hoàn mỹ, rơi xuống bên trên bình nguyên phương xa, tạo thành một cái hố cực lớn, cho dù cách xa nhau hơn một nghìn mét, cũng có thể thấy cái hố kia.

Thú triều trùng trùng điệp điệp đang hướng về phương hướng của bọn họ, liếc nhìn lại, có thể thấy toàn bộ ngọn núi đều có yêu thú chạy xuống, hội tụ lại cùng nhau, quy mô nhanh chóng bành trướng.

“Đi!”

Nam tử trầm giọng quát, quay người ngự kiếm chạy trốn, nữ tử như trút được gánh nặng, vội vàng đuổi theo.

HUU...U...U ——

Một tiếng xé gió truyền đến, hai người theo bản năng quay đầu nhìn lại, sắc mặt kịch biến.

Chỉ thấy một con Kim Điều có kích cỡ có thể so với máy bay chiến đấu bay nhanh đến, đi theo phía sau nó là vô số điều yêu, phô thiên cái địa, âm thanh của chúng hội tụ lại cùng một chỗ, lẫn áp đi hết toàn bộ thanh âm trong thiên địa, thanh thế còn lớn hơn so với thú triều trên mặt đất, hai vị thí luyện giả sợ tới mức lá gan sắp nổ tung.

“Toàn lực chạy trốn!”

Nam tử phần nộ quát, hai người phi kiếm nhanh hơn, nhanh chóng biến mất về phía chân trời, nhưng tốc độ của đại quân điều yêu phía sau bọn họ không chậm chút nào.

...

Hành tỉnh Hán Tây, Phong Thành.

Dương Đằng toàn thân mặc đồ lao động trở lại biệt thự trong cư xá, y ngâm nga khúc hát đi đến biệt thự của nhà mình, y lấy ra chìa khoá mở cửa, vừa mở cửa, trong phòng liền có hai thân ảnh nho nhỏ chạy tới.

“Ba ba!”

“Ba ba, thú triều đến rồi!”

Một bé trai và một bé gái chạy tới, gấp giọng nói, còn chưa chờ y đổi giày thành dép lê, liền kéo y đến trước sofa trong phòng khách ngồi xuống.

Dương Đằng bất chấp việc quở trách mấy đứa nhỏ, ánh mắt của y chăm chú nhìn TV, giờ phút này chính là tin tức trực tiếp, một người MC nữ đang thông báo tình hình thực tế của vùng biên giới hành tỉnh Hán Tây.

“Trước mắt tổng cục Thâm Vực đã truyền đạt mệnh lệnh hành tỉnh Hán Tây toàn diện vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, cục chiến đấu của hành tỉnh Hán Tây đã phái một vạn thí luyện giả đi đầu đuôi đến tiền tuyến, kể từ hôm nay, toàn bộ

các xí nghiệp không thuộc cục hậu cần trong các thành thị ở hành tỉnh Hán Tây tạm dừng vận hành, các thị dân giảm thiểu xuất hành, tránh cho yêu cảm từ trên cao tập kích, các thành thị sẽ cung cấp vật tư dựa theo nhân khẩu của mỗi hộ, xin các thị dân không nên lo lắng...”

Nghe người MC nữ này nói, Dương Đằng nhú mày.

Y từ trong túi quần lấy ra điện thoại di động, quả nhiên, từng cái app đều đang điên cuồng đẩy thông báo chia sẻ sự tình về thú triều của hành tỉnh Hán Tây.

Dương mẫu từ phòng bếp đi ra, vẻ mặt mang thần sắc lo lắng hỏi: “Lão Dương, nếu không chúng ta gọi điện thoại hỏi con trai một chút đi? Hắn không phải sẽ bị phái trước đến tiền tuyến rồi chứ?”

Dương Đằng lắc đầu nói: “Làm sao có thể, hắn chỉ là một tên tân thí luyện giả, hướng chi còn là tư chất cấp SS, cũng không được cơ quan tình báo điều đến tiểu đội tác chiến của cục chiến đấu.”

Nói thì nói như thế, nhưng y vẫn lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại cho Dương Đại, nhưng mà không có ai nghe máy.

Dương Đằng nói: “Có lẽ hắn vẫn chưa đi ra từ Thâm Vực.”

Dương mẫu cũng lo lắng, bà ta cời xuống tạp dề nhà bếp, nói: “Ta đi ra ngoài mua một vài thứ trước đây, lo trước khỏi họa.”

Dương Đằng bất đắc dĩ nói: “Người đã mua suốt 1 tháng rồi còn gì, luôn luôn đi ra ngoài, đừng mua nữa, cơ quan tình báo ưu đãi nhi tử chúng ta như vậy, chúng ta dầu gì cũng coi như gia đình ăn cơm của quốc gia, đừng tạo thêm phiền phức cho quốc gia.”

Dương mẫu vừa nghe vậy, cảm thấy có đạo lý, chỉ có thể thôi, quay người tiến vào phòng bếp, tiếp tục nấu cơm.

Tiểu Dương hiếu kỳ hỏi: “Ba ba, ca ca hiện tại rất lợi hại phải không?”

Tiểu Diễm cũng chờ mong nhìn phụ thân.

Sau khi Dương Đại thức tỉnh tư chất cấp SS, nhà bọn nó phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, tuy rằng phụ mẫu không có nói rõ, nhưng bọn nó cũng có thể cảm nhận được sinh hoạt biến hóa, ca ca hình như trở nên rất lợi hại.

Chương 31: Đại học Thiên Thành

“Ca ca của các người lợi hại hay không ta không biết, nhưng có phải các người nên đi làm bài tập rồi hay không hả?”

Dương Đằng trừng Tiểu Siêu một cái, cả giận nói.

Tiểu Siêu trừng to mắt nhìn lại y, kêu lên: “Thú triều đến rồi mà, trường học cũng đã cho nghỉ học rồi còn muốn làm bài tập làm gì? Lão sư còn không giao bài đây!”

“Trường học không có bài tập thì còn có bài tập ở nhà. Đi ngay bây giờ đi, viết cho ta bài văn dài một trang, đề mục gọi là phụ thân của ta.”

“Ba ba!”

“Nhanh đi! Chớ ép lão tử động thủ!”

Tiểu Siêu giận đến mức muốn khóc, toàn thân phát run. Nhưng nhìn thấy Dương Đằng giơ tay lên, nó sợ tới mức lập tức chạy về phía gian phòng của mình.

Tiểu Diễm ở bên cạnh cười trộm, Dương Đằng thay giày xong lại ngồi trên ghế dài, ôm Tiểu Diễm lên ngồi trên đùi mình, y tập trung nhìn TV, trong mắt đều là vẻ sầu lo.

Trong chương trình trực tiếp tình hình thực tế của đài truyền hình tạm thời còn không nhìn thấy yêu thú, nhưng thí luyện giả lui tới khiến cho bầu không khí rất khẩn trương.

“Tiểu Đại...”

Dương Đằng thì thảo tự nói, trong lòng cũng lo lắng Dương Đại sớm như vậy đã tham dự nhiệm vụ tác chiến.

...

Khi Dương Đại tỉnh lại thì trời đã tối rồi.

Tuy nhiên lần này, hắc hủ các âm chúng biết được thời gian chính mình hôn mê không lâu lắm, cũng chỉ có ba canh giờ.

Bọn họ như trước ở lại bên cạnh cái hồ nhỏ. Dương Đại đứng lên, nhìn chung quanh một vòng, chợt thấy hai người xa lạ một nam một nữ đang ngồi cạnh nhau trước một tảng đá lớn, hoảng sợ nhìn về phía hắc hủ. Nhìn thấy ánh mắt của hắc hủ liếc sang, hai người sợ tới mức cúi đầu xuống.

“Chủ nhân, hai người này bị ta bắt lấy lúc ngài hút hồn lần trước. Bọn họ thấy được quá trình ngài hút hồn, tuy nhiên bọn họ là đệ nhân thiên ngoại, cho nên ta không lập tức giết chết, chờ ngài tới quyết định sinh tử của bọn họ.” Lương Tử Tiêu đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Dương Đại, thấp giọng nói.

Dương Đại đã quen với việc y xuất quỷ nhập thần, tuy rằng trái tim vẫn kịch liệt nhảy lên một chút, nhưng hắc hủ cố kìm lại, không đổi sắc mặt.

Dương Đại vừa hoạt động gân cốt, vừa nói: “Mang bọn họ tới đây.”

Lương Tử Tiêu vẫy tay, Liễu Tuấn Kiệt lập tức đi qua, vừa nói vừa nhìn về phía hai vị thí luyện giả.

Dương Đại cảm thấy thú vị. Bên trong âm chúng cũng bắt đầu xuất hiện địa vị khác biệt, có chút ý tứ, hắc hủ cũng không có ý định ngăn cản.

Sau này âm chúng càng ngày càng nhiều, không thể nào địa vị đều ngang hàng, lấy tu vi tới định địa vị còn có thể kích thích bọn họ cố gắng tu luyện.

Dương Đại không lập tức triệu hoán Trư Yêu lông đen, dẫn sao nơi này có hai vị thí luyện giả.

Đối với thí luyện giả, hẳn thật sự không có ý nghĩ đuổi tận giết tuyệt. Hắn sớm muộn cũng sẽ thể hiện ra thiên phú ở trong hiện thực, tuy nhiên trước đó còn phải hỏi một chút.

Liễu Tuấn Kiệt cùng với hai vị thí luyện giả đi tới.

Dương Đại phát hiện bọn họ rất trẻ tuổi, thoát nhìn nhiều nhất cũng chỉ 20 tuổi.

“Chủ nhân, bọn họ là...” Liễu Tuấn Kiệt cười ha ha giới thiệu. Còn chưa nói xong đã bị Lương Tử Tiêu trừng mắt liếc, làm cho y sợ tới mức vội vàng ngậm miệng lại.

Trình Nga Quý âm dương quái khí nói: “Tiểu tử, chủ nhân không biết tự mình hỏi sao, hay là nói người bị bọn họ mua chuộc rồi?”

Liễu Tuấn Kiệt gấp gáp, nói: “Ta không có, ta chỉ là...”

Dương Đại khoát tay nói: “Tốt rồi, đừng nói nữa, trừ Lương Tử Tiêu, những người khác đều tản ra đi, nên tu luyện thì đi tu luyện.”

Liễu Tuấn Kiệt chỉ có thể rời đi, y âm thầm thề nhất định phải tu luyện thật tốt, nhờ vào thiên phú cấp độ B của y sớm muộn cũng sẽ siêu việt Trình Nga Quý!

Dương Đại nhìn nam thí luyện giả, hỏi: “Người giới thiệu trước đi, nói một chút về lai lịch của bản thân.”

Nam thí luyện giả vội vàng nói: “Đại ca, ta là Hạ Hà, nam, năm nay 21 tuổi, đến từ đại học Thiên Thành, học viện hệ Mộc, năm nay lên năm ba. Vị này chính là muội muội ta, Hạ Băng, nữ, năm nay 19 tuổi, cũng đến từ đại học Thiên Thành, học viện hệ Lôi, năm nay mới vừa lên năm nhất.”

Y nói một hơi, nghe thấy vậy Dương Đại dở khóc dở cười.

Giới tính còn cần giới thiệu à?

Xem ra Lương Tử Tiêu thật sự làm cho Hạ Hà sợ hãi.

Cũng đúng, Lương Tử Tiêu chính là quỷ tu, giết qua người nhiều như vậy, thí luyện giả trẻ tuổi sao có thể chịu được cảm giác áp bách của y.

Dương Đại nói: “Hôm nay chứng kiến...”

Hắn cố ý kéo âm cuối.

Hạ Hà vội vàng nói: “Đại ca yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không nói ra, vô luận là Thâm Vực hay là thực tế. Đại ca, chúng ta thật không phải là cố ý, hai huynh muội chúng ta thật vất vả mới gặp nhau, muốn cùng đi tìm kiếm tiên duyên, đi ngang qua nơi đây, nghe thấy thanh âm các người đánh nhau cho nên mới trốn đi, sợ bị các người hiểu lầm, không ngờ vẫn hiểu lầm thật...”

Hạ Băng không nói gì, nhưng rõ ràng cảm thấy hơi sợ hãi, trốn ở sau lưng ca ca của mình.

Nhìn khuôn mặt của hai người, dung nhan quả thật có chút tương tự, quả thật giống như huynh muội.

Dương Đại cười nói: “Vậy các người đi về trước đi.”

Hạ Hà sững sốt, không ngờ Dương Đại dễ nói chuyện như vậy.

Dương Đại nói: “Vừa rồi ta hôn mê, cho nên thủ hạ của ta mới không buông tha các người. Sau này cẩn thận một chút, gặp phải chuyện gì các người không nên dây vào thì tận lực tránh xa ra, cũng may vừa lúc ta là thí luyện giả, nếu gặp phải tu tiên giả chân chính, các người có khả năng đã đầu thân ly biệt.”

Hạ Hà vội vàng gật đầu, cảm tạ Dương Đại.

Dương Đại phát phát tay.

Hạ Hà vốn muốn hỏi tên của Dương Đại, thế nhưng nhìn thấy ánh mắt của Lương Tử Tiêu, vì vậy sợ tới mức lập tức quay người, lôi kéo Hạ Băng chạy trốn khỏi nơi đây.

Dương Đại thấp giọng hỏi: “Người đã từng thấy bọn họ bao giờ chưa?”

Lương Tử Tiêu nói: “Chưa từng, bọn họ chẳng qua là Tự Khí cảnh tầng hai, nếu thật là ở chỗ khác gặp được ta sớm đã bị ta luyện chế thành quỷ nô. Chủ nhân yên tâm, những âm chúng khác cũng không nói đến thân phận của ta.”

“Đương nhiên, theo ý kiến của ta thì tốt nhất là giết bọn chúng đi.”

Dương Đại lúc này mới an tâm.

Bên trong Thâm Vực không có công năng chụp ảnh, cho nên căn bản không tìm được chân dung của Lương Tử Tiêu ở trên mạng, ngay cả bức họa cũng không có. Chỉ cần Hạ Hà và Hạ Băng trước kia chưa từng gặp qua Lương Tử Tiêu, vậy thì cũng sẽ không lộ ra thân phận của Lương Tử Tiêu.

Về phần Hạ Hà và Hạ Băng, Dương Đại không muốn lạm sát kẻ vô tội, dẫu sao trong hiện thực đang là tận thế, nhiều một vị thí luyện giả là nhiều hơn một phần hi vọng. Mặt khác, bọn họ đến từ đại học Thiên Thành, đây chính là trường đại học số một trong nước, cũng là đại học đầu tiên xây dựng hệ thống học viện tu hành. Có thể vào đại học Thiên Thành, thiên phú ít nhất cũng là cấp độ C.

Đại học tu tiên trong hiện thực tương đương với tông môn bên trong Thâm Vực, có thể học được các loại pháp thuật, thu được các loại tài nguyên, một chút đại học thậm chí có công pháp, pháp thuật bí mật mà trên Bí Vỡng đều không có.

Dương Đại sau này cũng phải học ở trường đại học này, đây là Hồ Lợi đề cử cho hắn. Cơ quan tình báo có mối quan hệ rất chặt chẽ với đại học Thiên Thành, nếu như cũng là đồng học, coi như là chiếu cố đồng học.

Chờ hắn lên đại học ít nhất cũng phải nửa năm nữa, khi đó số lượng âm chúng của hắn tuyệt đối không chỉ là 500, ít nhất cũng phải hơn 1000 âm chúng, như trước có thể làm cho người không mò ra nội tình của hắn.

Tuy nhiên Dương Đại vẫn lưu lại một chút tâm nhãn. Hắn liếc về phía Bạch Vĩ, Bạch Vĩ lập tức hiểu ý, lên vào lòng đất đi theo dõi bọn họ.

Dương Đại cũng không vội mà triệu hoán Trư Yêu lông đen, chờ Bạch Vĩ trở về lại nói tiếp.

Sau khi hút hồn phách của Trư Yêu lông đen, linh lực của Dương Đại tăng trưởng một tia, nhưng thể phách lại tăng lên không ít, hắn sờ lên bộ ngực của mình, có cả cơ ngực.

Bên kia.

Trong núi rừng, Hạ Hà và Hạ Băng cuống cuống chạy trốn.

“Làm sao còn không có rời khỏi trạng thái chiến đấu?” Hạ Hà nghiêng răng nói.

Từ buổi chiều hôm nay sau khi gặp được Lương Tử Tiêu, bọn họ không cách nào rời khỏi Thâm Vực, vẫn luôn ở vào trạng thái chiến đấu. Buổi trưa hôm nay khiến cho y cực kỳ hối hận, sau này nhất định phải cẩn thận một chút.

Hạ Băng suy đoán nói: “Khả năng cần có thời gian đi. Trên mạng cũng không kết luận đối với trạng thái chiến đấu, dấu sao Thâm Vực chính là thế giới siêu phạm.”

Hạ Hà cảm khái nói: “Tuy nhiên nói đi cũng phải nói lại, vừa rồi vận khí của chúng ta thật tốt, may mắn là thí luyện giả,

hơn nữa là thí luyện giả thiện tâm. Ta lúc trước đã xem qua tin tức trên mạng, tu tiên giả tập kích thí luyện giả cũng chỉ là bởi vì một ánh mắt.”

Hạ Băng vừa chạy, vừa nói: “Hắn đúng là người tốt, ca, chúng ta cần phải tuân thủ hứa hẹn, không thể nói việc này ra ngoài.”

“Đương nhiên, Hạ Hà ta há lại là người bội bạc. Hơn nữa chuyện mất mặt như vậy, ta cũng không tiện nói. Đúng rồi, hắn làm sao có nhiều thủ hạ như vậy, hơn nữa còn tỏa ra lục quang, những người kia không phải là quỷ đấy chứ?”

“Có lẽ hắn là đệ tử của Quỷ Uyên tông. Đạo gần đây thí luyện giả gia nhập Quỷ Uyên tông càng ngày càng nhiều.”

“Cũng đúng, sau này nếu như có cơ gặp lại hắn, ta nhất định phải mời hắn ăn cơm, nịnh bợ hắn. Hắn thoát nhìn rất lợi hại, nhất định là đại nhân vật, cho nên mới không so đo với những người mới như chúng ta.”

“A? Ca, hắn còn trẻ như vậy, tại sao có thể là đại nhân vật?”

“Ngươi ngốc a! Tu Tiên giới là có trứ nhan thuật. Nếu như những người kia đều là quỷ, vậy thì hắn nắm quyền khống chế nhiều quỷ như thế đến cùng mạnh cỡ nào? Ít nhất cũng là thành trụ, thậm chí tinh trụ! Nhân vật như vậy sau khi gặp phải, nếu không biết nịnh bợ thì chúng ta đúng là quá ngốc! Đúng lúc có chủ đề này để nói chuyện, cũng coi như là duyên phận.”

Hạ Băng nghe thấy vậy cảm thấy mơ hồ, nhưng vẫn luôn cảm thấy rất có đạo lý, cho nên không hề phản bác.

Chương 32: Thiên Bồng

Nguyên Soái

Một lúc lâu sau, Bạch Vĩ trở về.

Giờ phút này đã là đêm khuya.

Bạch Vĩ nói lại một lần đại khái những gì chính mình nghe được. Y cảm thấy hai người có lẽ sẽ không tiết lộ ra. Khi còn sống Bạch Vĩ có lịch duyệt xã hội phong phú. Y vẫn cực kỳ tự tin đối với phán đoán của mình. Đương nhiên, không có chuyện gì là tuyệt đối, ít nhất Dương Đại cảm thấy sức phán đoán của con người không thể nào chuẩn xác trăm phần trăm.

Sinh tử của Dương Đại quyết định đám âm chúng có hồn phi phách tán hay không, đám âm chúng sẽ theo bản năng cân nhắc cho Dương Đại. Có thể tránh thoát sát cơ của Bạch Vĩ, nói rõ hai người này quả thật không có bao nhiêu tâm nhãn.

Bạch Vĩ dừng một chút, nói: “Thân phận của bọn họ ở trong hiện thực không đơn giản. Người buông tha cho bọn họ, có lẽ sau này có thể nhận được chỗ tốt. Dầu sao nếu không có chúng ta, bọn họ đi đến bờ hồ chắc chắn sẽ bị Trư Yêu tập kích. Lúc bọn họ đang chạy trốn cũng đã nhắc tới việc này.”

Dương Đại gật đầu cười, tiếp đó đi đến một bên, thả Trư Yêu lông đen ra.

Một luồng lục quang bay ra từ giữa mi tâm của hắn, nhanh chóng biến lớn, chính là Trư Yêu lông đen. Nó rơi trên đồng cỏ ở trong đêm tối tạo thành một cục to lớn đen sì, tựa như một ngọn núi nhỏ.

Đám âm chúng nhao nhao vây tới đây. Trư Yêu lông đen cũng không còn bạo động nữa, từ bên trong cặp mắt ti hí của nó có thể nhìn ra một tia nhân tính mờ mịt.

Lương Tử Tiêu nói: “Tinh quái này ít nhất tu hành 100 năm, cách Yêu quái không xa, thậm chí có thể nói chỉ còn cách bậc cửa chưa tới một bước.”

Yêu quái cũng phân chia cảnh giới, đại khái chia làm Tinh quái, Yêu quái, Đại yêu, Yêu Vương, đúng lúc đối ứng với Tụ Khí, Tâm Toàn, Linh Chiêu, Không Vô.

Nói cách khác, con Trư yêu này có thực lực tương đương với Tụ Khí cảnh tầng chín!

Dương Đại quan sát Trư Yêu lông đen, Trư Yêu lông đen cúi đầu, vây quanh hắn.

Kể từ hôm nay, Trư Yêu lông đen sẽ đi theo hắn.

Tinh quái sở dĩ là Tinh quái, chỉ là vì nó khác hẳn với dã thú. Nó có linh trí, nhưng vẫn không thể nói tiếng người.

Dương Đại cười nói: “Sau này người gọi là Thiên Bồng Nguyên Soái đi.”

Thiên Bồng Nguyên Soái?

Trư Yêu lông đen cảm thấy không tệ, phát ra tiếng kêu giống như heo.

Dương Đại để cho Lương Tử Tiêu lại so tài với Thiên Bồng Nguyên Soái một phen, Thiên Bồng Nguyên Soái đang có ý đó. Dã tính của nó khiến nó không quên được cừ hận.

Lương Tử Tiêu cảm nhận được chiến ý của nó, lập tức rút kiếm.

Một trận đại chiến như vậy bộc phát!

Kết cục lại vượt ngoài dự liệu, Lương Tử Tiêu thất bại.

Sau khi trở thành hồn thể, thực lực của Thiên Bồng Nguyên Soái tăng vọt, chủ yếu là không sợ chết, cũng rất khó chết. Linh lực của Lương Tử Tiêu không đủ để giúp y nỗ lực tinh quái khổng lồ như Thiên Bồng Nguyên Soái.

Đặc tính khó chết của âm chúng quả thật có thể tăng thực lực lên.

Đến lúc này, thủ hạ âm chúng mạnh nhất của Dương Đại chính thức đổi chỗ.

Lương Tử Tiêu cực kỳ phiền muộn. Hiện tại y chỉ có một ý niệm trong đầu.

Sớm ngày đột phá Tâm Toàn cảnh!

Lại bị một con heo cười trên đầu!

Sau một phen náo nhiệt, Dương Đại thu toàn bộ âm chúng vào trong không gian linh hồn.

Hắn lập tức rời khỏi Thâm Vực.

Trở lại thực tế, Dương Đại lập tức lên trên giường nằm nghỉ ngơi.

Hắn cầm lấy máy tính bảng bên giường, bắt đầu lên mạng.

Rất nhanh, hắn lại ngồi dậy.

Đứng thứ nhất trong hot tìm kiếm của Thiên Võng, thú triều ở hành tinh Hán Tây!

Dương Đại nhíu mày, hắn đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn còn cảm thấy hơi căng thẳng.

Sau khi trọng sinh, lần đầu tiên hắn gặp phải tai họa như vậy. Từ những tin tức trong quá khứ xem ra, Thú triều đối với nhân loại gây ra nguy hại rất lớn. Có thể được xưng là Thú triều tất nhiên số lượng yêu thú rất đông đảo, nhẹ thì đập thôn diệt trấn, nặng thì diệt quốc.

Nhất là tiểu quốc gia ven biển vô cùng nhất nguy hiểm. Thú triều trên đất bằng dễ dàng điều tra, nhưng đáy biển không giống nhau, thường xuyên xuất hiện đột ngột. Ở Đông Nam Á đã có quốc gia nhỏ bị hủy diệt ở trong Thú triều.

Dương Đại đầu tiên gọi điện thoại cho phụ mẫu, xác nhận người nhà vẫn an toàn, sau đó mới bắt đầu liên hệ Hồ Lợi. Kết quả đường dây của đối phương đang bận, xem ra bận rộn nhiều việc.

Hắn cầm máy tính bảng, đi đến trước bộ cửa sổ nhìn xuống dưới. Đêm khuya, khắp nơi trong căn cứ đều sáng đèn, các binh sĩ đang kết đội, lần lượt có máy bay trực thăng đưa người rời đi, cũng có thể nhìn thấy thân ảnh ngự kiếm phi hành, có tiến vào căn cứ, có ra khỏi căn cứ.

Bận rộn nhiều việc, cảm giác căng thẳng khi đại chiến tiến đến mắt thường có thể thấy được.

Tâm lý của Dương Đại trở nên bất an. Hắn lập tức thu dọn đồ đạc, thật ra hắn cũng không có đồ đạc gì cần thu dọn.

Hắn đi ra khỏi phòng, muốn đi tìm Hồ Lợi.

Vừa đi ra khỏi tòa nhà này, hai tên lính đã vội vàng chạy tới.

“Dương Đại, ngươi muốn đi đâu vậy?” Một tên binh lính khăn trương hỏi.

Trước cửa phòng của Dương Đại có camera giám sát, bất cứ lúc nào cũng có binh sĩ giám sát, tránh cho hắn gặp phải nguy hiểm. Cho nên khi Dương Đại vừa ra ngoài, bọn họ lập tức phát hiện.

Dương Đại nói: “Ta muốn tìm Hồ cục, ta muốn xin về nhà. Nếu như thành thị của chúng ta gặp phải Thú triều, ta cũng sẽ ra tay.”

Hai vị binh sĩ liếc nhau, một người trong đó nói: “Như vậy đi, chúng ta dẫn người đi tìm Hồ cục, người đi theo chúng ta đi.”

Bọn họ cũng không dám để cho Dương Đại đi một mình, vạn nhất hấn mất tích, trách nhiệm của bọn họ sẽ rất lớn.

Dương Đại gật đầu, cũng không có làm khó bọn họ.

Bọn họ lập tức khởi hành.

Chưa đi được trăm mét, Dương Đại đã nhìn thấy Chu Hành Mã chống gậy đứng ven đường nhìn quanh.

Dương Đại lễ độ nhẹ gật đầu với gã.

Chu Hành Mã ngẩn người, theo bản năng giơ tay lên, thế nhưng Dương Đại đã đi xa.

...

Trước văn phòng của cục trưởng, binh sĩ gõ cửa, bên trong truyền đến thanh âm của Hồ Lợi: “Mời vào.”

Binh sĩ đẩy cửa, ý bảo Dương Đại đi vào, bọn họ lại ở ngoài cửa chờ đợi.

Dương Đại hít sâu một hơi, trên đường hấn đã sắp xếp câu từ thật tốt, nhất định phải thuyết phục được Hồ Lợi.

Nếu như người nhà của hấn gặp chuyện không may trong Thú triều, mà hấn lại trốn tránh ở đây, vậy thì cả đời này của hấn đều áy náy.

Hồ Lợi ngồi ở trước bàn làm việc, đang sử dụng máy tính. Y không có quay sang nhìn Dương Đại mà lập tức mở miệng nói: “Thú triều lần này chính là hiếm thấy trong ba năm nay, rất có thể xuất hiện Đại yêu, cũng chính là yêu thú tương đương với Linh Chiếu cảnh, hơn nữa không chỉ một con. Trước mắt chúng loại trong Thú triều đã bao gồm cả lục địa và

bầu trời. Những thành thị phía tây gần hành tỉnh Hán Tây đều có thể rơi vào tay giặc, Phong thành mặc dù không phải thành phố sát cạnh Tây thành, nhưng cũng không xa. Thù triều rất có thể lan đến gần Phong thành. Nếu như người muốn đi, cho dù cơ quan tình báo để cho cục Chiến Đấu đặc biệt chiếu cố người thì người vẫn có khả năng gặp phải nguy hiểm.”

Hồ Lợi ngẩng đầu nhìn về phía Dương Đại, ánh mắt sắc bén và nghiêm túc, so với y lúc bình thường hay cười hì hì tưởng như hai người.

“Cho nên, người nhất định phải trở về?”

Dương Đại nghiêm túc nói: “Xác định, nhất định phải trở về.”

Hồ Lợi nói: “Cố gắng hết sức bảo toàn chính mình. Người cũng không cần quá lo lắng, cư dân ở những thành phố dọc theo Tây thành đã bắt đầu rút lui, cơ quan tình báo sẽ dự đoán tình huống để thủ thành. Một khi dự đoán những thành phố xuôi theo Tây thành không thu lại được, cư dân cách thành thị gần nhất cũng sẽ rút lui khỏi đó. Cho nên nhiệm vụ của người hẳn là bảo hộ dân chúng rút lui.”

Dương Đại gật đầu.

Hồ Lợi suy nghĩ một chút, nói: “Ta tạm thời xây dựng cho người tiểu đội đi tác chiến, chờ ta gọi điện thoại.”

Dương Đại nói: “Ta không cần, Hồ cục, người hiểu rõ.”

Hồ Lợi nhú mày.

Dương Đại bất đắc dĩ nói: “Nhiều người, ngược lại bất tiện.”

“Được rồi, sau khi trời sáng an bài xe cho người, cút về nghỉ ngơi đi!”

Hồ Lợi tức giận khoát tay nói. Dương Đại cười ha ha, lập tức quay người rời đi.

Trong đêm cùng ngày, một tên nhân viên công tác trong căn cứ bái phỏng Dương Đại, đưa một túi trữ vật, bên trong chứa 3 bình đan dược chữa thương và một thanh Doanh Kỳ kiếm.

Dương Đại rất hài lòng đối với hiệu suất công việc của Hồ Lợi.

Hắn nằm trên giường tiếp tục lên mạng xem xét tin tức liên quan đến Thú triều lần này. Trực tiếp về Thú triều không ngừng kéo dài, đến đêm khuya vẫn còn, phóng viên đã đổi sang người khác.

Bây giờ là ba giờ sáng, bên trong trực tiếp không ngừng truyền ra tiếng gào thét của yêu thú, đối mặt với núi rừng u ám lộ ra vô cùng âm u. Dương Đại rõ ràng nhìn thấy tay phóng viên cầm micro đang run rẩy.

Chương 33: Thu phục chiếc máy bay thứ nhất, Cấp Tử Tinh

Sáng sớm, trên một con đường cao tốc ở hành tỉnh Hán Tây, một chiếc ô tô sáu chỗ màu đen đang chạy nhanh, mặt trời ở sau ngọn núi phía xa từ từ bay lên, thiên địa có vẻ hơi u ám, bầu trời tươi sáng còn chưa đến.

Trong xe, Dương Đại ngồi ở ghế sau, vừa nói chuyện phiếm với lái xe, vừa vuốt vuốt giấy chứng nhận trong tay.

Họ tên: Dương Đại

Giới tính: Nam

Tu vi: Tụ Khí cảnh tầng bốn

Thâm Vực ID: Bá Vương Bất Quá Giang

Đăng cấp quyền hạn: Cấp độ SS

Đăng cấp bảo hộ: Cấp độ SS

Đơn vị lệ thuộc: Cơ quan tình báo hành tỉnh Hán Tây

...

Giấy chứng nhận này đã được Hồ Lợi suốt đêm làm ra. Ở bên trong Hạ Quốc, dựa vào giấy chứng nhận này, Dương Đại muốn đi chỗ nào đều có thể đi, còn có thể thu được phương tiện với bảo hộ ở mức độ khác nhau.

Dương Đại ném giấy chứng nhận vào trong túi trữ vật, túi trữ vật đặt ở trong túi quần của hắn, không nặng một chút nào.

Tài xế vừa lái xe, vừa phát hình của đài phát thanh hành tỉnh Hán Tây, đang thông báo tình hình Thú triều ở tiền tuyến.

“Sáng sớm hôm nay, 5 giờ 47 phút, trạm thu phí ngoài thành phố Cao Cốc đã gặp phải đợt Thú triều thứ nhất tập kích. Thống kê trong Thú triều lần này có 3720 con yêu thú đã bị thí luyện giả tiêu diệt...”

Cuộc chiến đấu với Thú triều đã bắt đầu!

Trước mắt xem ra, năng lực tác chiến của nhân loại vẫn là rất mạnh.

Trái tim của Dương Đại hơi bình tĩnh lại một chút.

Phanh!

Một tiếng nổ mạnh từ phía trước truyền đến, tài xế lập tức phanh xe gấp. Dương Đại ngồi rất ổn, thân thể không bị đập về phía trước.

Dương Đại nhìn về phía trước, một con chim yêu khổng lồ đập xuống trước mặt, đập sập mặt đường nhựa của đường cao tốc, máu tươi vẩy ra. Trên thân nó phủ một lớp lông vũ dài màu trắng, phần lớn đã bị máu tươi nhuộm đỏ, tạm thời không thấy rõ là chủng loại chim cầm gì.

“Mẹ kiếp! Vừa rồi nếu lái nhanh một chút, khả năng đã bị súc sinh này đập chết!”

Tài xế chửi thề một câu, đồng thời bắt đầu điều khiển ô tô đi vòng qua.

Lúc đi ngang qua con chim yêu, ánh mắt Dương Đại sáng lên, nói: “Thả ta xuống đây đi.”

Con chim yêu này rõ ràng đã chết, đầu đều bị đập nát một nửa.

Lái xe biết rõ thân phận của Dương Đại nên vội vàng dừng lại, y căng thẳng hỏi: “Người muốn làm gì?”

Dương Đại cũng không giấu giếm, nói: “Thiên phú Thâm Vực của ta là hút hồn, hồn phách của yêu thú cũng có thể hấp thu. Thú triều lần này ta sẽ tham chiến, có thể tăng cường thực lực thì sẽ tận lực tăng cường.”

Hắn đẩy cửa xe ra, sau đó thả Điền Bất Trung, Thạch Long, Bạch Vĩ và Trình Nga Quý ra.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, bầu trời không có chim cầm, ngược lại là có một người ngự kiếm phi hành, quanh quẩn ở vùng này. Đoán chừng con chim yêu này chính là bị người nọ giết chết.

Dương Đại bất chấp nhiều như vậy, trước hết để cho Điền Bất Trung đi kiểm tra tình hình của chim yêu, lại dặn dò ba người Bạch Vĩ một khi hắn hôn mê lập tức đưa hắn lên trên xe.

Điền Bất Trung trở về, nói: “Đã chết hoàn toàn.”

Dương Đại lập tức trở nên hưng phấn. Hắn lập tức tiến lên, hai tay không ngừng chấp lại, âm thầm cầu nguyện, hi vọng hồn phách của nó vẫn còn.

Hắn giơ tay phải lên, bắt đầu hút hồn từ cái đầu kinh hãi thê thảm của con chim yêu kia.

Cảm giác đau đớn quen thuộc truyền đến, ngược lại để cho hắn vui mừng.

Có hồn phách!

Có thể làm cho hắn đau nhức, nói rõ con chim yêu này không đơn giản!

Dương Đại vừa hút hồn, vừa âm thầm so sánh. So với Thiên Bồng Nguyên Soái, cảm giác đau đớn vẫn yếu hơn một

chút, nhưng cũng không nhỏ yếu hơn bao nhiêu.

Cũng đúng, chim yêu có thể bay vào trong cảnh nội của hành tỉnh Hán Tây tuyệt không phải hạng chim bình thường.

Rất nhanh, Dương Đại đã hút được hồn phách của chim yêu ra. Vậy mà là một con chim bồ câu trắng. Nhìn thi thể của nó còn lớn hơn so với cái ô tô, rất khó có thể tưởng tượng được nó là do bồ câu tiến hóa mà thành.

Một bóng người từ trên trời giáng xuống, chân đạp phi kiếm, lơ lửng giữa bầu trời. Y mặc một bộ tây phục, tóc tai hơi bù xù, thoát nhìn khuôn mặt mới khoảng ba mươi tuổi. Y nhíu mày nhìn chằm chằm Dương Đại hỏi: “Tiểu tử, ngươi đang làm gì đó?”

Tay phải của Dương Đại đang hút hồn, tay trái móc ra giấy chứng nhận, nói: “Ta chỉ hút hồn phách của nó, tuyệt đối không động đến thi thể.”

Thi thể của yêu thú rất trân quý, có thể luyện chế đan dược, có thể luyện chế pháp khí, cho nên thí luyện giả thường thường sẽ thu thập chiến lợi phẩm của mình.

Thu thập tài liệu trân quý trên thi thể yêu thú như thế nào cũng là kỹ thuật sống, cũng không thể vác cả thi thể cũng đi theo. Điều này cần Dương Đại lên đại học mới học được.

Nam tử tóc bù xù nhìn thấy cấp độ SS trên giấy chứng nhận thì biến sắc, vội vàng nói: “Ngươi tiếp tục đi, ta giúp ngươi trông coi.”

Ánh mắt của y liếc về phía bốn người Điện Bất Trung, âm thầm kinh hãi. bốn cái tên này đều tản ra lục quang, cho thấy rõ ràng là hồn thể.

Thiên phú Thâm Vực của tiểu tử này có liên quan đến hồn phách sao?

Y dầu gì cũng đã trở thành thí luyện giả vài năm rồi, thiên phú cùng loại cũng không phải là chưa từng gặp qua.

Cứ như vậy, Dương Đại bỏ ra hai phút đã hút hồn thành công. Lần này hẳn không bị té xỉu, chỉ là đầu có chút choáng váng.

Sau khi tạm biệt nam tử tóc bù xù, Dương Đại trở lại trên xe, tiếp tục xuất phát.

Tài xế hưng phấn hỏi: “Bá Vương, phải chăng hút hồn phách của chim yêu thì người có thể triệu hoán nó?”

Vừa rồi y cũng chú ý tới bốn người Điền Bất Trung, cho nên liên hệ cùng một chỗ suy đoán ra.

Dương Đại gật đầu cười.

“Lợi hại nha, người có thể triệu hoán mấy tên?”

“Mười tên đi.”

“Khủng bố, không hổ là thiên phú cấp độ SS!”

“Cũng đừng nói ra ngoài nhé.”

“Yên tâm đi, ta dầu gì cũng là người của cơ quan tình báo, biết rõ phải giữ bí mật.”

Hai người cứ như vậy câu được câu không nói chuyện phiếm.

Dương Đại nhiệt huyết trong lòng.

Hắn đột nhiên cảm thấy Thú triều lần này cũng không phải chỉ là nguy cơ, cũng có thể là cơ duyên!

Tiền tuyến tất nhiên có rất nhiều thi thể yêu thú, quy mô Thú triều lần này rất khổng lồ, yêu thú ít nhất phải đến mấy trăm vạn, thậm chí hơn 1000 vạn. Hắn tùy tiện đi hấp thu một bộ phận đã đủ để xây dựng một đại quân hồn phách của yêu thú.

Dương Đại bắt đầu chờ mong lần tiếp theo lại tiếp tục đụng phải thi thể của yêu thú, đáng tiếc hẫng thất vọng rồi.

Nếu yêu thú có thể tùy tiện đi vào bên trong hành tinh Hán Tây chứng tỏ đã rất nguy cấp. Nói rõ phòng tuyến thí luyện giả đã thành tổ ong, vừa rồi chim yêu kia chỉ là cá lọt lưới, còn bị kịp thời tru sát.

Giữa trưa, lái xe đưa Dương Đại đến cửa tiểu khu, phụ mẫu với đệ đệ muội muội đã chờ đợi ở đó từ trước.

Dương Đại tạm biệt với lái xe, tiếp đó đi về phía người nhà.

Nhìn thấy phụ mẫu, Dương Đại vẫn là rất cao hứng, chỉ là nhìn thấy đệ đệ muội muội, trong lòng của hắn rất không được tự nhiên. Chủ yếu là vì kiếp trước căn bản không có bọn họ, sau khi sống lại không ngờ có thêm đệ đệ muội muội vốn không nên tồn tại, đổi lại là ai cũng sẽ cảm thấy quý dị.

“Nơi này là thế giới song song... Thế giới song song...”

Dương Đại tự thôi miên chính mình ở trong lòng.

Người một nhà vô cùng náo nhiệt về nhà. Tiểu Siêu cùng tiểu Dương Diễm còn chủ động dắt tay của hắn, rất thân cận, khiến cho cảm giác lúng túng trong lòng hắn cũng tan thành mây khói.

Dương Đại lần đầu tiên quay về nhà mới. Không thể không nói, cái tiểu khu này không tồi, biệt thự đều là tòa nhà độc lập, có chứa đình viện, tiểu khu còn nguyên bộ các loại công trình, bể bơi đều có, đoán chừng hộ gia đình đều là người giàu có.

Sau khi về nhà, Dương Đại trò chuyện vài câu với mọi người trong nhà, sau đó lập tức trở lại gian phòng, tiến vào Thâm Vực.

Vẫn như cũ là cái hồ nước kia, Dương Đại thả toàn bộ âm chúng ra để cho bọn họ tự mình tu luyện, sau đó lại triệu hoán hồn phách của chim bồ câu trắng.

Một con chim khổng lồ có cánh rộng ba trượng xuất hiện ở trước mặt Dương Đại, chính là con chim bồ câu trắng lúc trước.

Thiên Bồng Nguyên Soái với Lương Tử Tiêu lập tức chuyển ánh mắt đến nơi đây.

“Sau này người gọi là Cáp Tử Tinh đi. Lương Tử Tiêu, tới đây so tài với nó một phen, thử xem thực lực của nó.”

Dương Đại căn dặn. Đã có Cáp Tử Tinh, hẳn tương đương với đã thu phục được chiếc máy bay thứ nhất dành riêng cho mình, đồng dạng cũng là đơn vị tác chiến trên không trung.

Những âm chúng khác cũng đưa đến ánh mắt tò mò.

Dương Đại lại căn dặn mười vị âm chúng đi đến núi rừng gần đó đi dạo, dò xét tình huống, tránh cho lần nữa xuất hiện tình hình bị người gặp được. Đương nhiên, nếu gặp phải thi thể vừa mới chết thì lại càng tốt hơn.

Sau một phen chiến đấu, Lương Tử Tiêu với Cáp Tử Tinh chiến ngang tay, chủ yếu là Cáp Tử Tinh biết bay, nếu như không nổ nát nó, căn bản không thể đánh chết nó. So tài mà thôi, dĩ nhiên sẽ không liều mạng như thế.

“Chúc mừng chủ nhân, tu vi của Cáp Tử Tinh cũng tương đương với Tụ Khí cảnh tầng chín, cách thành yêu quái đã rất gần. Lực lượng, thân thể mặc dù không bằng Thiên Bồng Nguyên Soái, nhưng tốc độ của nó rất nhanh, không phải Tâm Toàn cảnh cao thủ không thể đuổi kịp nó.” Lương Tử Tiêu cười nói, trong lòng tự ngạo ở đây tiêu tán.

Lúc này mới bao lâu, trong số âm chúng của Dương Đại đã xuất hiện hai vị có lực chiến đấu không kém hơn y.

Chương 34: Quốc trụ hàng lâm, Dương Đại tham gia chiến đấu

Liên tiếp 5 ngày trôi qua.

Phần lớn thời gian Dương Đại đều đắm chìm ở bên trong Thâm Vực. Hắn đã thành công thuần thục cưỡi Cáp Tử Tinh. Hai tay cầm lấy chỗ nối tiếp giữa cánh với thân của Cáp Tử Tinh, chỗ đó vừa lúc hình móc câu.

Ngoại trừ bình thường cưỡi nó, Dương Đại còn cần huấn luyện động tác có độ khó cao, ví dụ như quay người 360 độ hay lao xuống... để cho Lương Tử Tiêu ngự kiếm đi theo, ở phía dưới bất cứ lúc nào cũng có thể đỡ được hắn. Cho dù có tu vi Tụ Khí cảnh tầng bốn, nhưng Dương Đại mới đầu vẫn bị tuột tay mấy lần, cũng may Lương Tử Tiêu phản ứng rất nhanh, hữu kinh vô hiểm.

Hiện tại Dương Đại đã hoàn toàn thuần thục cưỡi Cáp Tử Tinh, để cho Cáp Tử Tinh xoay tròn vài vòng, hắn cũng sẽ không té xuống.

Thú triều đã bộc phát, thay vì tu luyện như mọi khi, không bằng tôi luyện kinh nghiệm chiến đấu, mô phỏng các loại tình huống chạy trốn, nhiệm vụ tu hành thì cứ giao cho đám âm chúng đi. Hắn có 509 vị âm chúng, tương đương với Tu Luyện Khí (máy tu luyện), đồng thời hắn còn an bài một bộ phận luyện tập Thiên Cương Đại La Kiếm Trận.

Thiên Cương Đại La Kiếm Trận là tuyệt chiêu, nhân số càng nhiều, lực sát thương càng mạnh. Trước mắt, Lương Tử

Tiêu cũng gia nhập Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, còn là chủ trận. Dựa theo như lời y nói, để cho y làm chủ trận, dẫn dắt 50 vị âm chúng kết trận, tru sát cao thủ Tâm Toàn cảnh cũng không phải là hy vọng xa vời.

Tuy nhiên phần lớn âm chúng có tu vi thấp kém, thậm chí không tính là tu tiên giả, rất dễ dàng bị địch nhân đánh bại.

Dương Đại đã làm tốt chuẩn bị để tham chiến.

Giữa trưa.

Dương Đại đi ra khỏi phòng, đi đến phòng khách ngồi xuống trước bàn cơm, chờ đợi ăn cơm.

Giờ phút này, Dương Đằng đang ngồi trên ghế dài xem tin tức trên tivi, y vừa nhìn, vừa hút thuốc, trên mặt tràn đầy vẻ u sầu.

Trong khoảng thời gian này, Thú triều toàn diện bộc phát, các thành thị ở phía Tây của hành tỉnh Hán Tây bị trùng kích mãnh liệt, càng ngày càng nhiều thí luyện giả tập trung tinh thần chiến đấu, cũng lần lượt xuất hiện tử thương. Hiện tại hành tỉnh Hán Tây trở thành tiêu điểm của toàn bộ khu Hạ Quốc, thậm chí là cả Châu Á.

“Hôm nay 10 giờ 12 phút sáng, quốc trụ Hùng Liệt đã tiến tới thành phố Cao Cốc, quốc trụ đến có thể giảm xuống áp lực cực lớn ở tiền tuyến...”

Trên TV phóng viên nhanh chóng nói. Ở phía sau y là một khu doanh trại tạm thời đóng quân, các loại xe vận tải lớn, máy bay chiến đấu, xe việt dã trải rộng ở giữa doanh trường, còn có thể nhìn thấy không ít thân ảnh của thí luyện giả ngự kiếm tuần tra trên trời.

Dương Đại nghe tin Hùng Liệt đã đến, âm thầm thở dài một hơi.

12 quốc trụ, người nào cũng cường đại. Nhưng bọn họ đều có chức trách quan trọng riêng, không thể tùy tiện điều động. Trong số 12 quốc trụ, Hùng Liệt có uy danh rất hiển hách, được xưng Yêu Vương hình người của Hạ Quốc. Đây cũng không phải là châm chọc, mà là thân thể của Hùng Liệt đã siêu việt cực hạn của nhân loại, là tổ chất thân thể khủng bố đến mức có thể chống lại Yêu quái.

Dương Đằng nhếch miệng cười nói: “Hùng Liệt đã đến, vậy thì hành tỉnh Hán Tây liền an toàn. Năm đó lúc bộc phát tận thế, Hùng Liệt đã nhiều lần cứu giúp các thành thị, lão tử cảm thấy y là quốc trụ cường đại nhất.”

Dương Đại nở nụ cười, không đồng ý cũng không có phủ nhận.

Ở trên mạng quả thật có rất nhiều người cho rằng Hùng Liệt là quốc trụ cường đại nhất, chủ yếu là lực lượng biểu hiện ra bên ngoài. Nhưng Dương Đại ở bên trong Bí Vỡ nhìn thấy Hùng Liệt chỉ có thể đứng ở vị trí thứ năm.

Dương Đằng liếc mắt về phía Dương Đại hỏi: “Tiểu Đại, người sẽ tham dự nhiệm vụ sao? Nghe nói một khi tiền tuyến không khống chế được, phạm là những người đăng kí thí luyện giả đều sẽ phải tập kết.”

Dương Đại trả lời: “Ta có thể tham dự, cũng có thể không tham dự.”

Dương Đằng cảm thấy hơi ghen ghét nói: “Má ơi, đây là đặc quyền giai cấp sao?”

Dương Đại im lặng, cả giận nói: “Cha, ta là đặc quyền giai cấp, người cũng là vậy nha! Vậy người muốn ta tham gia không?”

“Nói thật, ta rất xoắn xuýt. Từ góc độ làm cha, ta không hy vọng người đi, nhưng từ góc độ xã hội, ta hi vọng người đi. Ta

nghĩ rằng người có thể thành anh hùng, người cũng có tư cách này.”

Dương Đằng hít một hơi thuốc lá, nghiêm túc nói: “10 năm rồi, nhân loại đã 10 năm không có thái bình. Ta đã từng chứng kiến quá nhiều thảm kịch. Anh ruột của ta, chính là đại bá của người cũng đã chết ở bên trong Thú triều. Trước khi chết gã đã gửi cho ta một tin nhắn, để cho ta nghĩ biện pháp đi đón gã. Thế nhưng lão tử nào có biện pháp cứu gã chứ, cách một tỉnh, ở thời tận thế giai đoạn đầu chính là như cách chân trời góc biển...”

Y bắt đầu kể lại chuyện xưa. Tuy rằng y hùng hùng hổ hổ, nhưng Dương Đại lại có thể cảm nhận được lửa giận trong lòng y.

Cảm xúc như vậy không chỉ riêng Dương Đằng có mà nhà nhà người người ở Hạ Quốc đều có. Đều có hảo hữu thân thích chết thảm ở trong tay yêu thú hay quỷ quái, cũng là mấy năm này tình huống mới chuyển biến tốt đẹp.

Dương Đại mở miệng nói: “Ta hiểu được.”

Hắn vốn chính là muốn đi tham chiến, một là chức trách, hai là để trở nên mạnh mẽ.

Hắn đối với an toàn của mình vẫn rất có tự tin, đến lúc đó hắn có thể cứu bao nhiêu thì cứu bấy nhiêu, nỗ lực hết sức mình.

Rất nhanh, Dương mẫu đã nấu xong cơm trưa, mời mọi người trong nhà đi ăn cơm.

Sau khi cơm nước xong, Dương Đại trở lại gian phòng, lại tiến vào Thâm Vực. Phụ mẫu cũng không có ý kiến, còn dặn dò Tiểu Siêu và Tiểu Diễm đừng quấy rầy hắn. Đối với thí luyện giả mà nói, tu luyện ở Thâm Vực mới là đại sự hàng đầu.

Lại là hai ngày, tình hình chiến đấu ở tiền tuyến có đột biến. Hai con Đại yêu thống lĩnh ngàn vạn yêu thú tập kích hai tòa thành thị cách nhau khá xa. Tòa thành thị có Hùng Liệt ngăn cản vẫn còn tốt, nhưng một tòa thành thị khác rơi vào tay giặc, toàn bộ hành tỉnh Hán Tây vang lên chuông cảnh báo.

Bên trong kênh truyền hình của mọi nhà đều có người chủ trì hiệu triệu thí luyện giả đi đến tập kết ở cục Chiến Đấu nơi đó. Bên trong máy tính bảng mà cơ quan tình báo cấp cho Dương Đại cũng có thông báo, là nhóm phải xuất phát.

Sau khi Dương Đại trở lại trong hiện thực nhìn thấy tin tức này, hắn lập tức chuẩn bị xuất phát.

Dương mẫu rất lo lắng, không nỡ bỏ, nhưng Dương Đằng hùng hùng hổ hổ nên đành phải thả tay Dương Đại ra. Sau khi cáo biệt người nhà, Dương Đại đi ra khỏi tiểu khu, thuê xe đi đến cục Chiến Đấu.

Nửa giờ sau, Dương Đại đi đến cục Chiến Đấu, nơi đây dựng đứng tường vây thật cao, trước cửa lớn có hai hàng bảo an đang bảo vệ trật tự, đã có không ít thí luyện giả đi đến, cần đăng ký trước, sau đó mới phân phối nhiệm vụ.

Dương Đại không chào hỏi những thí luyện giả khác, im lặng xếp hàng chờ đợi. Khi đến lượt hắn, hắn lấy giấy chứng nhận ra.

“Cấp độ SS...”

Nhân viên công tác sợ tới mức đột ngột đứng dậy, đám thí luyện giả xung quanh nhao nhao nhìn Dương Đại.

Dương Đại hỏi: “Có vấn đề gì không?”

“Ngài chờ chút, ta lập tức báo cho cục trưởng của chúng ta tới đón ngài!”

Nhân viên công tác lập tức gọi điện thoại.

Cục trưởng!

Tất cả các nhân viên công tác và đám thí luyện giả ở xung quanh đều kinh ngạc.

Bọn họ cũng đều biết cấp độ SS đại biểu cho mức độ quyền hạn với bảo hộ như thế nào. Nói cách khác, Dương Đại là đại nhân vật, hơn nữa là đại nhân vật có công lao cực cao.

Trong lúc nhất thời, đám thí luyện giả bắt đầu suy đoán thân phận của Dương Đại, sĩ khí lập tức phóng đại. Bọn họ đều muốn Dương Đại trở thành cao thủ siêu cấp, có cao thủ như vậy đi theo đội ngũ, bọn họ dĩ nhiên cao hứng.

Rất nhanh, cục trưởng cục Chiến Đấu Phong Thành là Lưu Quý đến đây. Lưu Quý đã khoảng trung niên, thoát nhìn ngược lại không có gì khác biệt với những dân chúng bình thường. Y lập tức cầm chặt tay Dương Đại, sau khi khách sáo một phen thì lôi kéo Dương Đại đi vào nội viện.

Hai phút sau, Lưu Quý đóng lại cửa lớn của văn phòng, nhiệt tình rót trà cho Dương Đại.

Sau một phen giao lưu, Lưu Quý biết được thân phận chân thật của Dương Đại, vừa vui mừng, lại thất vọng.

Vui mừng chính là Bá Vương Bất Quá Giang trong truyền thuyết là người của Phong Thành, thất vọng chính là chiến lực hiện tại của Dương Đại còn chưa đủ để ngăn cơn sóng dữ.

Dương Đại nói thẳng: “Lưu cục trưởng, ta biết rõ ngươi đang lo lắng cái gì. Thiên phú của ta là triệu hoán hồn phách, trước mắt ta đã nắm giữ 100 hồn phách, có thể triệu hoán đi ra tiến hành chiến đấu. Một mình ta tương đương với một tiểu đội 100 người. Hồn phách cường đại nhất của ta có thực lực Tụ Khí cảnh tầng chín, ngươi không cần lo lắng ta sẽ chết ở tiền tuyến, từ đó mang đến phiền toái cho ngươi. Ta sẽ không

đích thân tham chiến, nhưng ta có thể thay các người chia sẻ áp lực.”

Lưu Quý kinh ngạc, đây là thiên phú cấp độ SS, không hợp thói thường như thế sao?

Y còn có thể nói cái gì?

“Tiểu Dương a, người nói cái gì vậy, ta làm sao có thể sợ phiền phức như thế được. Người là hi vọng của Hạ Quốc, ta chỉ lo lắng người sẽ gặp chuyện không may mà thôi. Yên tâm đi, việc này giao cho ta tự mình an bài, cam đoan dùng người ở trên lưỡi đao.” Lưu Quý ra vẻ nghiêm túc nói.

Chương 35: Vị quốc trụ kế tiếp, lần nữa hút hồn

Nghỉ ngơi ở văn phòng của cục trưởng nửa giờ, Lưu Quý liền dẫn Dương Đại đi đến sân lớn của cục Chiến Đấu. Có năm chiếc xe buýt, ba chiếc xe thương vụ đang đỗ ở đây.

“Tiểu Dương, ngươi lên chiếc xe này trước đi, nhiệm vụ cụ thể sẽ có người nói cho ngươi.”

Lưu Quý sau khi chỉ vào một chiếc xe thương vụ liền vội vàng rời đi. Hiện tại toàn tỉnh báo nguy, y không rảnh lại dẫn dò Dương Đại.

Thiên phú cấp độ SS cho dù quan trọng đến mức nào cũng không thể quan trọng bằng tiền tuyến. Hành tỉnh Hán Tây có tám thành phố cấp thành thị, đã có một thành phố cấp thành thị rơi vào tay giặc, tình huống vô cùng nguy cấp.

Dương Đại đi vào bên trong xe thương vụ. Đồ nội thất bên trong chiếc xe thương vụ này không tồi, có sáu chỗ ngồi, ngoại trừ ghế lái và ghế phụ lái, hàng thứ hai và hàng thứ ba đều đã có người ngồi, là một nam và một nữ. Hình như hai người cảm thấy hơi lúng túng cho nên không có ngồi cạnh nhau.

Dương Đại lập tức lựa chọn hàng cuối cùng, không phải bởi vì hàng cuối cùng có nữ sinh, chỉ là vì thanh tĩnh.

Sau khi vào chỗ ngồi, trong xe trở nên yên tĩnh, ba người đều không mở miệng.

Dương Đại cũng không rảnh đi giao lưu, bọn họ chuẩn bị lên chiến trường chứ không phải là đi du lịch.

Đến sau đó lần lượt có hai gã nam sinh lên xe, chỉ còn lại lái xe.

Lại trôi qua ba phút, lái xe đã đến. Vậy mà là một nữ nhân, tóc ngắn đội mũ, mặc chiến phục đặc biệt, thoạt nhìn khí chất lão luyện, tư thế hiên ngang.

“Thắt dây an toàn vào, chúng ta sẽ đi thành phố Thái Hà. Tình báo liên quan đến thành phố Thái Hà, các người có thể lên mạng điều tra thêm, nhiệm vụ cụ thể chờ đến nơi lại nói tiếp.”

Nữ nhân tóc ngắn vừa nói, vừa khởi động xe thương vụ.

Sau khi xe lăn bánh, trong xe hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người tự mình lấy điện thoại di động ra bắt đầu lên mạng.

Dương Đại lại chuẩn bị nhắm mắt nghỉ ngơi.

“Đúng rồi, vị nào là Bá Vương Bất Quá Giang?” Nữ nhân tóc ngắn đột nhiên hỏi. Vừa dứt lời, bốn người khác trong xe nhao nhao ngẩng đầu, nhìn lẫn nhau.

Bá Vương Bất Quá Giang, cái tên này đối với bọn họ mà nói có thể như là như sấm bên tai.

Dương Đại thầm nghĩ không ổn, nhưng vẫn mở miệng nói: “Là ta.”

Bốn vị thí luyện giả nhao nhao nhìn Dương Đại, ánh mắt đều có chút kinh ngạc.

Nữ nhân tóc ngắn liếc qua kính chiếu hậu, nói: “Tụ Khí cảnh tầng bốn, xem ra tư chất linh căn cũng không tồi. Ta đã nghe nói về năng lực của ngươi, ta chuẩn bị để ngươi trở thành hạch tâm của tiểu đội. Giới thiệu sơ lược một chút, ta là Chu Oánh Oánh, trở thành thí luyện giả đã 5 năm, tu vi là Tụ Khí cảnh tầng tám. Trước tiên nói rõ ràng với các người, tránh cho các người sinh ra hiểu lầm.”

“Thiên phú của Bá Vương là triệu hoán hồn phách tác chiến. Hắn có thể triệu hoán 100 hồn phách, trong đó mạnh nhất có thực lực Tụ Khí cảnh tầng chín, đến lúc đó hắn làm hạch tâm, các người không nên bắt mẫn.”

Nghe vậy, bốn vị thí luyện giả càng thêm kinh ngạc, khó có thể tin nhìn Dương Đại.

Trên mạng mọi người thảo luận về thiên phú cấp độ SS của Bá Vương Bất Quá Giang rất sôi nổi, nhưng vẫn luôn không có thông tin chính xác về hắn, không ngờ lại không hợp thói thường như thế.

“Ta là Trương Hàm, Tụ Khí cảnh tầng năm.”

Nam tử phía trước Dương Đại thò tay ra tự giới thiệu trước tiên. Dương Đại cũng không sĩ diện, cũng bắt tay với y.

Những người khác lập tức tự giới thiệu, bầu không khí bắt đầu sôi nổi hơn.

Trương Hàm, Khâu Phong, Doãn Tiểu Đình, Quách Vũ...

Tiểu đội này có chất lượng rất cao, ngoại trừ Dương Đại và Chu Oánh Oánh, còn lại tất cả đều là Tụ Khí cảnh tầng năm, Dương Đại lại là người có tu vi thấp nhất. Tuy nhiên sau khi biết được thiên phú của hắn, bốn vị thí luyện giả cũng không dám xem thường hắn.

Tiếp đến trên đường đi Chu Oánh Oánh chuyên tâm lái xe, không nói gì thêm nữa. Đám thí luyện giả ngược lại bắt đầu trở nên quen thuộc, vừa lật xem tin tức, vừa thảo luận. Dương Đại thỉnh thoảng tiếp vài câu. Hắn cũng không ngủ được, chỉ có thể giống mọi người lấy ra máy tính bảng bắt đầu lên mạng.

Bốn người đều có túi trữ vật, cho nên đối với việc Dương Đại lấy máy tính ra cũng không cảm thấy kỳ quái.

Phong Thành cách thành phố Thái Hà hơn 100 cây số. Sau khi chạy nhanh ra khỏi nội thành sẽ nhìn thấy từng chiếc xe chặn lại ở lối vào trên đường cao, đều là cùng một cái phương hướng, đó là tiến vào Phong Thành.

Thành phố Thái Hà với những thành thị lân cận đều đang sơ tán cư dân rút lui khỏi nơi này, vì vậy dĩ nhiên dẫn đến kẹt xe, ngược lại là con đường ra khỏi thành rất trống trải.

Dọc đường nghe đám dân thành thị bị kẹt xe đang chửi rủa, khóc lóc, cảm xúc căng thẳng lần nữa xuất hiện ở trong lòng đám thí luyện giả.

Sau hai tiếng rưỡi, bọn họ đến doanh địa đóng quân của thành phố Thái Hà. Liếc mắt nhìn lại, ít nhất cũng có vài chục vạn người, rất nhiều nhân viên y tế đang đi lại, trên không trung chỉ ít có mấy trăm vị thí luyện giả đang ngự kiếm tuần tra.

Có thể ngự kiếm phi hành ít nhất cũng có tu vi Tụ Khí cảnh tầng tám, thậm chí có thể là cao thủ Tâm Toàn cảnh.

Tựa như nam tử tóc bù xù tru sát Cáp Tử Tinh, tuyệt đối là cao thủ Tâm Toàn cảnh.

“Các người ở chỗ này chờ ta!”

Chu Oánh Oánh bỏ lại lời này liền rời đi.

Trương Hàm nhìn Dương Đại, cười hỏi: “Bá Vương, lần đầu tiên người tham dự nhiệm vụ phải không?”

Những người khác cũng nhìn Dương Đại.

Dương Đại gật đầu nói: “Đúng vậy. Nhưng cuộc chiến sinh tử ngược lại là đã từng trải qua ở bên trong Thâm Vực, không hề sợ.”

Bốn vị thí luyện giả cũng không cảm thấy hắn đang khoác lác, Thâm Vực quả thật rất nguy hiểm, bọn họ vừa nói chuyện

phiếm, vừa quan sát tình huống xung quanh.

Doanh địa vô cùng bận rộn, tùy ý có thể thấy được thương binh, thậm chí có thí luyện giả nửa người dưới đều bị đánh nát, đang thống khổ kêu rên. Tất cả mọi thứ ở nơi đây đều đang kích thích đám người Dương Đại.

Tận thế!

Mười phút sau, Chu Oánh Oánh trở về, vỗ tay nói: “Đi theo ta!”

Năm người Dương Đại lập tức đuổi kịp nàng.

Sau khi đi ra khỏi doanh địa, Chu Oánh Oánh lập tức lấy ra pháp khí của mình, là một thanh đao, rất khí phách, khiến cho Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ đến một cái tên.

Đồ Long bảo đao!

“Đều lấy ra vũ khí đi. Từ giờ trở đi, bất cứ lúc nào cũng có khả năng bộc phát chiến đấu!”

Chu Oánh Oánh đi ở phía trước căn dặn, đám thí luyện giả lập tức nghe theo. Dương Đại lấy ra thanh kiếm mà cơ quan tình báo cấp cho, đồng thời triệu hoán âm chúng.

Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Trình Nga Quý, Thạch Long, Thương Lang và các âm chúng khác. Hắn một hơi triệu hoán 10 vị, nhiều hơn nữa lại lộ ra khoe khoang.

Đám người Chu Oánh Oánh không khỏi quay đầu nhìn đám âm chúng xung quanh Dương Đại, ánh mắt hâm mộ.

“Từ giờ trở đi bớt nói chuyện, chờ đợi ta chỉ huy.”

Chu Oánh Oánh nói, kéo lực chú ý của đám đông về phía trước. Bọn họ đi về phía đường cao tốc không có chiếc xe nào, phía trước là cầu vượt trên cao.

“Căn cứ tình báo của cơ quan tình báo, chậm nhất là chín giờ sáng mai Thú triều sẽ tới. Mục tiêu phòng thủ của chúng ta chính là cầu vượt phía trước. Nhìn theo con đường này đi thêm năm cây số, cầu vượt kéo dài qua sông lớn. Ngoại trừ yêu thú trên trời, yêu thú lục địa nếu muốn đi qua một là sẽ phải bơi qua sông, hai là đi qua cầu vượt. Mục tiêu của chúng ta chính là trông chừng cầu vượt. Các người không cần quá lo lắng, đại bộ phận Thú triều đều ở phương hướng bên kia, nhưng có rất nhiều yêu thú cũng không đi cùng phần lớn yêu thú khác.”

Mọi người nghiêm túc lắng nghe, Dương Đại lại quét nhìn khắp nơi, muốn xem nhìn có thi thể yêu thú hay không.

Đi thêm vài phút đồng hồ, sau khi đến cầu vượt, Dương Đại rút cuộc nhìn thấy một bộ thi thể yêu thú. Nhìn về phía trước, hầu như đi vài bước đều có thể nhìn thấy thi thể yêu thú.

Dương Đại mừng rỡ như điên, nhưng cố hết sức kiềm chế.

Không đợi hấn căn dặn, Điền Bất Trung trước tiên tiến đến xem xét tình huống, y quay lại nói: “Chủ nhân, đều chết hết.”

Dương Đại nói với Chu Oánh Oánh: “Đội trưởng, bằng không thì các người đi trước, ta chậm rãi hút hồn rồi đi sau. Có âm chúng của ta bảo hộ, ta sẽ không có việc gì. Ta hấp thu hồn phách của yêu thú một chút, đối với tác chiến của chúng ta cũng có trợ giúp.”

Chu Oánh Oánh nhú mày hỏi: “Người không phải chỉ có thể triệu hoán 100 vị sao?”

“Có thể dự trữ lại. Theo số lần ta hút hồn càng ngày càng nhiều, số lượng có thể triệu hoán cũng sẽ tăng lên. Chờ Thú triều kết thúc, nói không chừng số lượng mà ta triệu hoán có thể tăng lên gấp bội.”

Dương Đại vừa nói, vừa triệu hoán Thiên Bồng Nguyên Soái và Cáp Tử Tinh đi ra.

Nhìn thấy hai yêu thú có thể so với Tụ Khí cảnh tầng chín, Chu Oánh Oánh cũng không nhịn được trừng to mắt, những người khác càng là ghen hòng nhìn trân trời.

“Được, chúng ta đi!”

Chu Oánh Oánh cũng không dồng dài, lập tức đồng ý, cùng với bốn vị thí luyện giả khác đi tiếp. Đám thí luyện giả vừa đi, vừa không nhịn được quay lại.

Bọn họ có một dự cảm, tên này sẽ trở thành vị quốc trụ kế tiếp!

Thiên phú này quá biến thái!

Dương Đại bắt đầu hút hồn, thi thể vẫn chưa hư thối, hồn phách quả nhiên vẫn còn.

Con yêu thú này cũng không làm cho hắn đau đầu, đoán chừng tu vi không cao lắm. Đồng dạng là chim cầm, nhưng ở trước mặt Cáp Tử Tinh lại chẳng khác gì một con chim non.

Cứ như vậy, Dương Đại dưới sự bảo vệ của đám âm chúng, vừa đi vừa hút hồn, vô cùng vui vẻ.

Trên cầu vượt ngược lại là không có nhìn thấy thi thể của con người, nhưng có thể nhìn thấy tay đứt chân đứt, đoán chừng thi thể đã bị cục Chiến Đấu thu hồi đi. Dầu sao Hạ Quốc chú trọng sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể.

Một giờ sau, Dương Đại vừa đi vừa ngừng đã thu được 57 hồn phách của yêu thú. Dựa theo Lương Tử Tiêu phán đoán, yếu nhất cũng có thể so với tu sĩ Tụ Khí cảnh tầng hai, mạnh nhất có thể so với Tụ Khí cảnh tầng tám.

Chương 36: 107 con âm chúng yêu thú

“Như vậy xem ra, thiên phú của chủ nhân quả thật thích hợp với chiến trường.”

Thương Lang cảm khái nói. Đám âm chúng ở bên cạnh cũng gật đầu, lập tức tán thưởng.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói: “Thú triều lần này đạt tới số lượng ngàn vạn, nếu như hấp thu toàn bộ, chủ nhân chẳng phải là sẽ quét ngang Thâm Vực sao?”

Đám âm chúng vừa nghe thấy vậy đều vì đó mà mặt sắc tươi tắn.

Dương Đại vừa hút xong một hồn phách, không nhịn được đã kích bọn họ, nói: “Đừng suy nghĩ nữa, số lượng âm chúng mặc dù vô hạn, nhưng hút hồn cũng cần có tiêu hao. Cho dù ngàn vạn yêu thú nằm đấy để cho ta hút thì ta cũng cần thời gian rất lâu mới có khả năng hút xong. Hơn nữa, tốc độ thi thể hư thối cũng không chậm, một khi hư thối, linh hồn sẽ quy thiên.”

Thạch Long cười nói: “Từ từ sẽ đến, tu tiên vốn là một con đường cần có thời gian.”

Đầu Dương Đại đã có chút choáng váng, không dám lại tiếp tục hút tiếp nữa. Dầu sao tiếp theo còn phải tham dự chiến đấu.

Phía trước cũng có không ít thi thể yêu thú, nhưng hẳn chỉ có thể nghỉ ngơi một khoảng thời gian rồi mới hấp thu tiếp.

“Bạch Vĩ và Trình Nga Quý, các người đi lên phía trước nhìn xem, đuôi theo đồng đội của ta, nếu như có tình huống gì lập tức trở về nói cho ta biết.”

Dương Đại căn dặn, hai vị âm chúng lập tức hành động.

Dương Đại nhìn xung quanh một chút, vẫn luôn cảm thấy không an toàn. Hắn lại triệu hồi ra 50 vị âm chúng, tất cả đều là binh sĩ Lang Quân, do Thương Lang dẫn dắt, phân tán ra xung quanh để tránh cho có yêu thú đột nhiên từ phía dưới cầu vượt bò lên, tập kích bọn họ.

Về phần bầu trời, Dương Đại để cho Cáp Tử Tinh nhìn chăm chăm. Hắn không dám để cho Cáp Tử Tinh bay lên không, miễn cho bị cao thủ Tâm Toàn cảnh đánh thành mảnh vụn.

Dương Đại cứ như vậy nghỉ ngơi một chút, lại hút hồn một hồi.

Trời dần dần tối.

Chờ Dương Đại mang theo đám âm chúng đi đến trước mặt đám người Chu Oánh Oánh. Hắn thở dài một hơi, ngay tại chỗ đã tọa nghỉ ngơi.

Nhìn qua hơn 10 vị âm chúng vây quanh Dương Đại, đám thí luyện giả Trương Hàm lại thở dài một hơi. Không thể không nói, nhiều quỷ hồn như vậy quả thật rất có cảm giác an toàn.

Chu Oánh Oánh đi tới, hỏi: “Hút hồn đối với thể lực của người tiêu hao rất lớn sao?”

Dương Đại nghe ra ý tứ ngoài lời nàng, trả lời: “Yên tâm đi, cho dù ta hôn mê, âm chúng của ta cũng sẽ không tan biến, nhất định phải do ta thu hồi. Thiên phú này của ta nếu không có tiêu hao, người cảm thấy hợp lý sao?”

Lông mày của Chu Oánh Oánh giãn ra, cười nói: “Thu hoạch như thế nào?”

Dương Đại nói: “Cũng không tệ lắm, thu mười mấy cái hồn phách. Nếu âm chúng bị diệt, ta có thể bổ sung vào, một mực bảo trì đủ 100 âm chúng.”

Há lại chỉ có mười mấy cái hồn phách như vậy!

Ở trên cầu vượt này hắc tổng cộng hấp thu 107 hồn phách của yêu thú!

Tổng số âm chúng của hắc đã đạt tới 616 vị!

“Đúng vậy, người nghỉ ngơi thật tốt đi. Tối nay cho âm chúng của người canh gác, người có thể ngủ một giấc. Bờ sông phía dưới cầu vượt cũng có tiểu đội thí luyện giả thủ hộ, không cần lo lắng.”

Dẫn dò vài câu, Chu Oánh Oánh liền quay người rời đi. Nàng đi đến phía trước nhất, ngồi trên mũi của một chiếc ô tô bị hỏng động cơ.

Bốn người Trương Hàm phân tán ở hai bên cầu vượt, cảnh giác phía dưới.

Phía trước cầu vượt kéo dài đến giữa hai ngọn núi, cây cối trên núi ở dưới bóng đêm lộ ra cực kỳ đáng sợ. Không thể không nói, bầu không khí nơi đây rất dọa người.

Dương Đại thu hồi ánh mắt. Hắc tựa ở bên người Thiên Bồng Nguyên Soái, chẳng khác nào đang nằm trên ghế sa lon vô cùng thoải mái.

Cáp Tử Tinh nằm rạp xuống trên mặt đất, ánh mắt nhìn chăm chăm vào bầu trời đêm. Những âm chúng khác cũng không phớt lờ. Mấy ngày trước, Dương Đại đã nói rõ cho bọn họ biết sự khủng bố của Thú triều lần này, để cho bọn họ sớm làm chuẩn bị.

Đêm càng ngày càng khuya, không thấy ánh trăng, mây đen giăng đầy.

Thời gian đã đến nửa đêm.

Bốn người Trương Hàm bắt đầu thay phiên canh gác, Chu Oánh Oánh như trước một thân một mình ngồi ở phía trước.

Dương Đại được nghỉ ngơi tốt, tinh khí thần khôi phục.

“A —— “

Một tiếng kêu thảm thiết từ bên trái truyền đến, làm cho mọi người kinh hãi nhao nhao chạy đến bên trái cầu vượt, cúi đầu nhìn lại.

Chỉ thấy mặt sông đang sôi trào, bọt nước văng tung tóe khắp nơi, mơ hồ có thể nhìn thấy một cánh tay đang điên cuồng vùng vẫy. Đó là thí luyện giả, không biết bị thứ gì kéo vào trong nước.

“Trở về, bảo vệ tốt vị trí của mình!”

Thanh âm của Chu Oánh Oánh truyền đến, bốn người Trương Hàm sợ tới mức vội vàng trở về, Dương Đại cũng lui về.

Dương Đại vừa đi vừa nhìn Cáp Tử Tinh. Hắn có thể tiến hành tâm linh cảm ứng cùng âm chúng. Cáp Tử Tinh lập tức hiểu rõ ý của hắn, vỗ cánh bay lên, dấy lên gió lớn, trong chớp mắt đã lao xuống phía mặt sông.

Chu Oánh Oánh nhú mày, nhưng cũng không nói gì thêm.

Không bao lâu, Cáp Tử Tinh trở về. Nó thành công cứu tên thí luyện giả kia, đưa gã đến bên cạnh đồng bạn.

Cáp Tử Tinh rơi xuống trước mặt Dương Đại. Dương Đại chú ý tới trên người nó có không ít vết thương đang nhanh chóng khép lại.

Có năng lực đặc thù của âm chúng, Dương Đại cũng không đau lòng nó.

Sự việc xen giữa này khiến cho Dương Đại cảm nhận được Thú triều sắp đến.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Đại khái khoảng 3-4 giờ, mặt phía sau núi ở phương xa truyền đến tiếng thú vật gào to liên tiếp, để cho ban đêm yên tĩnh lập tức trở nên ồn ào, câu vượt thậm chí bắt đầu hơi rung rung.

HUU...U...U! HUU...U...U! HUU...U...U...

Từng tiếng xé gió lướt qua từ đỉnh đầu Dương Đại. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy mười mấy tên thí luyện giả sánh đôi ngự kiếm bay đi, tốc độ rất nhanh.

Dương Đại đứng dậy, hắn hít sâu một hơi, hiểu rõ Thú triều chuẩn bị tiến đến.

Quách Vũ không nhịn được hỏi: “Chu đội, cây cầu kia của chúng ta thật không phải là phương hướng chính mà Thú triều muốn tiến công đấy chứ?”

Chu Oánh Oánh trừng mắt liếc y một cái, nói: “Bất kể có phải hay không đều phải tử thủ!”

Tử thủ!

Trương Hàm, Khâu Phong và Doãn Tiểu Đình thay đổi sắc mặt. Bọn họ đã không phải lần đầu tiên chấp hành nhiệm vụ, biết được ý tứ của tử tử thủ.

Chu Oánh Oánh nói: “Đẳng cấp của Thú triều lần này đang không ngừng nâng cao. Số liệu của cơ quan tình báo không ngừng được đổi mới, khả năng siêu việt lần Thú triều cấp diệt tinh của ba năm trước đây. Nhân khẩu của hành tinh Hán Tây quá nhiều, cho dù toàn bộ rút lui khỏi cũng cần có thời gian.

Không chỉ là chúng ta, tiểu đội tác chiến chỗ khác đều bị truyền đạt mệnh lệnh tử thủ.”

Sắc mặt của bốn vị thí luyện giả khó coi, nhưng cũng không phản bác, bọn họ đã không có đường lui.

Đúng lúc này, chỗ rẽ của cầu vượt bỗng nhiên xuất hiện một con yêu thú có dáng người khổng lồ. Khoảng cách quá xa nên Dương Đại không thấy rõ đó là loại yêu thú gì, thế nhưng đôi mắt tản ra lục quang sự là đáng sợ.

“Chuẩn bị chiến đấu!”

Chu Oánh Oánh quát to, nàng trước tiên tiến lên hai bước.

Yêu thú ngoài ngàn mét chợt vọt về phía bọn họ. Sau khi nó từ giữa hai ngọn núi chạy đến, đám người Dương Đại nhờ vào thị lực của tu tiên giả vượt xa người thường mới miễn cưỡng thấy rõ diện mục thật của nó. Đó là một con Lang Yêu, thoát nhìn còn lớn hơn một vòng so với xe buýt.

Nhìn thấy hình thể của Lang Yêu, sắc mặt của Chu Oánh Oánh lập tức âm trầm.

Hình thể như thế tuyệt đối không phải là Tinh quái tầm thường.

“Ngao ô o o o —— “

Lang Yêu gầm thét vọt tới, thế không thể đỡ. Dương Đại thậm chí cảm giác được cầu vượt đang hơi hơi rung động.

Chu Oánh Oánh giơ đao lên, bốn người Trương Hàm nắm chặt pháp khí, tất cả đều đang phát run. Chủ yếu là vì hình thể của con Lang Yêu kia thật sự là quá lớn. Trước kia ở Thâm Vực, ở dã ngoại, nhìn thấy loại yêu thú có hình thể như vậy, phản ứng đầu tiên của bọn họ chính là trốn.

Lang Yêu càng ngày càng gần.

500 mét!

400 mét!

200 mét!

100 mét!

Chu Oánh Oánh vác đao xông về phía trước, làm việc nghĩa không chùn bước. Đúng lúc này, nàng cảm giác được một cơn gió từ bên cạnh nàng lướt qua. Nàng liếc mắt nhìn sang, ánh mắt không khỏi trùng lớn. Chỉ thấy Thiên Bồng Nguyên Soái lấy tốc độ nhanh hơn nàng phóng tới.

Hình thể của Thiên Bồng Nguyên Soái cũng không kém hơn Lang Yêu. Lúc trước biểu hiện rất ôn hòa khiến người ta không để ý đến sự hung tàn của nó. Hiện tại nó xông lên, khí thế kia cực kỳ đáng sợ.

Mây đen trên bầu trời đã tản ra, trăng sáng lại xuất hiện.

Dưới ánh trăng sáng, trên mặt sông.

Một heo một sói nhảy lên ở phía trên cầu vượt, đụng vào nhau trên không trung.

Chương 37: Tạo kiếm trận!

Phanh!

Thiên Bồng Nguyên Soái và lang yêu đụng vào nhau giữa không trung, tuy ở cách xa mấy chục thước, nhưng đám người Dương Đại đều có thể nghe thấy được tiếng va chạm nặng nề của thân thể bọn nó.

Hai yêu quái rơi xuống đất, từ khoảng cách lui về sau xem ra, khoảng cách thối lui của lang yêu xa hơn.

So sánh về sức lực của sói và dã trư, sói vẫn là kém một chút!

Đôi mắt nhỏ của Thiên Bồng Nguyên Soái tràn ngập tơ máu, bắn ra hung quang, nó há mồm gầm thét, vô số thủy tiễn từ trong miệng nó phun ra, lang yêu không kịp đề phòng, chỉ có thể cúi đầu ngăn cản, thân hình khổng lồ bị cắt ra từng miếng vết thương, máu tươi vẩy ra.

Doãn Tiểu Đình nhin không được hỏi: “Nó thật sự chỉ là trư yêu sao? Làm sao có thể thi triển pháp thuật hệ thủy như vậy?”

Dương Đại cười nói: “Cho nên ta mới gọi nó là Thiên Bồng Nguyên Soái.”

Thiên Bồng Nguyên Soái?

Biểu cảm của bốn vị thí luyện giả trở nên cổ quái, nhưng bọn họ cũng không có tâm tư mà xoắn xuýt về cái tên này, mấy đôi mắt đều chăm chú nhìn chằm chằm chiến đấu phía trước.

Tính bền bỉ của lang yêu rất mạnh, tuy rằng toàn thân là máu, nhưng không có ngã xuống, nó bỗng nhiên nhảy lên, Thiên Bồng Nguyên Soái cũng ngẩng đầu, thủy tiễn vọt lên trời, tốc độ của lang yêu bỗng nhiên nhanh hơn, giống như dịch chuyển tức thời xuất hiện ở sau lưng Thiên Bồng Nguyên Soái.

Thiên Bồng Nguyên Soái cảm giác móng của nó đau xót, nó quay đầu nhìn lại, lửa giận lập tức bộc phát, lang yêu vậ mà muốn cắn vào móng nó, cũng may nó đã là hồn thể, cắn bản không sợ.

Nó quay người lại, dùng hai cái răng nanh tựa như lưỡi đao đâm tới, lang yêu linh hoạt tránh né, Thiên Bồng Nguyên Soái tiếp tục tiến công, hai con yêu quái dây dưa cùng một chỗ, khó phân thắng bại.

“Vậy mà là chỉ có thể cạo gió, thật là làm ta cao hứng hụt...”

Liễu Tuấn Kiệt đang đứng sau lưng Dương Đại thầm nói, lúc trước pháp thuật của Thiên Bồng Nguyên Soái thoát nhìn rất dọa người, cũng làm cho lang yêu chảy máu, nhưng vẫn dồi dào sinh khí như trước.

Thương Lang hiểu kỳ hỏi: “Cạo gió là có ý gì?”

“Cạo gió á hả, chính là thổi qua da, chỉ tạo thành tổn thương thấp, tương tự như pháp thuật vừa rồi của Thiên Bồng Nguyên Soái, không có đối với lang yêu tạo thành sát thương trí mạng, thậm chí không có ảnh hưởng tới sức chiến đấu của lang yêu.”

Liễu Tuấn Kiệt giải thích, lời nói của y để cho bốn vị thí luyện giả nhin không được mà quay đầu.

Dương Đại im lặng, bệnh lâm mồm của người này làm sao càng ngày càng nghiêm trọng vậy?

“Tạo kiếm trận!”

Dương Đại trầm giọng nói, đám người Điền Bất Trung, Bạch Vĩ lập tức xông lên, mặc dù không có vũ khí, nhưng bọn họ có linh lực, có thể tụ hợp linh lực làm kiếm.

Tổng cộng 9 vị âm chúng, Điền Bất Trung là chủ trận, xông lên phía trước nhất, ngón trỏ và ngón giữa của tay phải khép lại dựng thẳng ra, linh lực tụ thành lưỡi dao, đâm thẳng ra, những âm chúng khác cũng giống như thế, nhưng mỗi một người bọn họ sẽ thi triển kiếm chiêu khác nhau, kiếm khí cũng vờn quanh thân bọn họ, hình thành một luồng khí cực kỳ mạnh mẽ.

“Cái đó là... kiếm trận!”

Chu Oánh Oánh trừng to mắt, khó có thể tin nhìn Dương Đại, nàng không ngờ âm chúng của Dương Đại còn có thể thi triển kiếm trận.

Bốn vị thí luyện giả khác cũng hơi khiếp sợ, số lượng âm chúng đại biểu cho tư chất của Dương Đại, nhưng âm chúng biết thi triển kiếm trận, đây là cơ duyên.

Hoặc là những vị âm chúng này đến từ một cái môn phái kiếm tu, hoặc là Dương Đại đã lấy được đại cơ duyên.

Bọn họ đột nhiên nghĩ đến Bá Vương Bất Quá Giang đã thu được truyền thừa của Kiếm Thánh...

Lang yêu vội vàng tác chiến với Thiên Bồng Nguyên Soái, không có chú ý tới tập kích sau lưng, chờ đến khi nó phát hiện ra, Thiên Cương Đại La kiếm trận dĩ nhiên đã giết tới.

Một làn kiếm khí giống như cơn sóng lớn đụng vào lang yêu, lang yêu thống khổ kêu rên, Thiên Bồng Nguyên Soái cũng phun ra thủy tiễn, tiễn hậu giáp kích lang yêu.

Chu Oánh Oánh thả người nhảy lên, một thanh phi kiếm xuất hiện ở dưới chân nàng, nhanh chóng chở nàng đi đến đỉnh đầu của lang yêu, nàng vung đao chém ra, một đao kia ẩn chứa linh lực rất mạnh, đao khí đáp xuống, ba mặt giáp công lang yêu.

Àm ——

Cầu vượt không ngừng rung rung, Dương Đại không khỏi đối với Chu Oánh Oánh lau mắt mà nhìn, Chu Oánh Oánh cũng rất mạnh.

Suy nghĩ một chút cũng thấy đúng thôi, Chu Oánh Oánh chỉ kém tăng một tiểu cảnh giới so với Lương Tử Tiêu.

Dương Đại bắt đầu lo lắng lang yêu bị oanh vỡ, nói như vậy, hẳn sẽ không thể hút được hồn phách của nó.

Rất nhanh, lang yêu không giãy giụa nữa, các âm chúng và Chu Oánh Oánh đình chỉ công kích, kiếm khí tiêu tán, lang yêu trùng trùng điệp điệp nằm trên mặt đất, máu tươi tràn ra dưới thân, nhanh chóng biến thành vũng máu.

Điền Bất Trung trở lại bên cạnh Dương Đại, nói: “Nó đã chết rồi.”

Dương Đại gật đầu, cùng đi theo, những âm chúng khác nhao nhao theo kịp, bảo hộ mật thiết Dương Đại.

Chu Oánh Oánh không có ngăn cản, Dương Đại hấp thu lang yêu, sẽ làm đội ngũ của các nàng trở nên càng mạnh hơn.

Dương Đại đi đến trước thi thể của lang yêu, giơ tay lên bắt đầu hút hồn, cảm giác đau đớn mãnh liệt từ trong đầu truyền đến, khiến cho hắn rất vui mừng.

Lang yêu này rất mạnh!

Có thể cùng Thiên Bồng Nguyên Soái đã hóa thành âm chúng chiến đấu ngang tay, từ ý nào đó mà nói, nó lại càng

mạnh hơn.

Hai phút sau, Dương Đại hút hồn thành công, nhưng hắn bắt đầu lâm vào hôn mê, lưng lay sắp đổ, cũng may có âm chúng nâng đỡ.

Trở lại phía sau đội ngũ, Dương Đại đã tọa dưới đất, dựa vào thân thể của Cáp Tử Tinh nghỉ ngơi.

Những thí luyện giả khác đều không đến quấy rầy hắn, trận chiến đầu mới vừa rồi để cho bọn họ chân chính ý thức được Dương Đại mạnh cỡ nào.

Chu Oánh Oánh không có đi đào thi thể của yêu thú, mà trở lại chỗ cũ tiếp tục chờ đợi.

Sau đó, trong màn đêm, thỉnh thoảng có yêu thú tới quấy phá, nhưng đều bị Chu Oánh Oánh và những thí luyện giả khác giải quyết, bởi vì Dương Đại đang lâm vào trạng thái nửa hôn mê, các âm chúng cũng không ra tay, trừ phi năm người Chu Oánh Oánh cầu cứu.

Nhưng trước mắt xem ra, chỉ tiêu đội này vẫn có thể ứng phó dư dả.

Sự tình mà Quách Vũ lo lắng cũng không phát sinh, cây cầu vượt này thực sự không phải là phương hướng mà kẻ dẫn đầu thú triều muốn tiến công.

Đợi sau khi Dương Đại khôi phục lại trạng thái, thời gian đã tới rạng sáng năm giờ nhiều.

Tu vi của hắn rốt cuộc đột phá đến Tụ Khí cảnh tầng năm, phía trước hắn đã hấp thu hơn 100 con yêu thú, hơn nữa bây giờ còn có lang yêu, tu vi rốt cuộc đột phá, không chỉ như thế, khí lực của hắn cũng so với thí luyện giả cùng cảnh giới còn mạnh hơn.

Dương Đại mừng thầm.

Hắn coi như là hoàn toàn đốn ngộ.

Hắn không cần mỗi ngày phải đả tọa tu luyện, loại chuyện này cứ giao cho âm chúng là được, chỉ cần hắn không ngừng hấp thu hồn phách, đây mới là phương pháp nhanh nhất để trở nên mạnh mẽ.

Hắn quyết định rồi, chờ đến khi thú triều kết thúc, hắn vẫn là phải nghĩ biện pháp thu thập âm chúng bên trong Thâm Vực, đồng thời an bài một bộ phận âm chúng, chuyên môn đả tọa tu luyện tại một địa phương.

Dương Đại suy nghĩ một chút liền cảm thấy thích thú.

Phương xa, thú vật vẫn còn tiếp tục gào to, nhưng so với lúc trước nhỏ hơn một chút, đoán chừng đa số đội quân thú triều đã vượt qua nơi đây.

HUU...U...U ——

Bầu trời đêm bỗng nhiên bừng sáng, tựa như ban ngày xuất hiện, đám người Dương Đại kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy từng đạo hào quang tựa như sao băng từ hướng bờ sông thành phố phóng ra, bắn về phương hướng của thú triều.

Đó là đội đạn đạo, pháo kích!

Từng viên đạn đạo tản ra hào quang màu trắng vạch phá bầu trời đêm, dày đặc ầm ầm hướng về cùng một cái phương hướng, đợi chúng nó tan biến ở phía sau ngọn núi ở phương xa, ngay sau đó, đất rung núi chuyển.

Thủ đoạn chiến tranh kiệt xuất nhất của nhân loại đã đến, đó chính là vũ khí nóng!

Đám người Chu Oánh Oánh đều thở dài ra một hơi, vũ khí nóng đối với thú triều mà nói vẫn rất có lực sát thương, nhưng mà giai đoạn trước tận thế, nhân loại sử dụng quá nhiều, tồn kho là càng ngày càng ít, nhất là vũ khí hạt nhân, nguyên vật

liệu của vũ khí nóng gần đó thường thường đều có yêu thú cường đại ẩn núp, bao gồm cả trong lòng đất cũng có yêu thú, cực kỳ đáng sợ, cho dù đến bây giờ nhân loại vẫn còn có thể tiếp tục sản xuất ra, nhưng cũng theo không kịp tần suất sử dụng.

Đám người Dương Đại tiếp tục trông coi, cũng không tiến hành giao lưu, bốn người Trương Hàm cũng rất mệt mỏi, lười nói chuyện.

Đợi sau khi tất cả khôi phục lại tinh thần, Dương Đại mang theo các âm chúng tiến lên, hấp thu hồn phách của 6 con yêu thú mà đám người Chu Oánh Oánh đã tru sát.

Đến lúc này, số lượng âm chúng của Dương Đại đạt tới 623 vị.

Trời mới vừa sáng, một đội binh sĩ chạy đến, cung cấp lương thực thực phẩm cho bọn họ, cũng đưa tới thông tin tình báo mới nhất, tiếp đó nhanh chóng rời đi, đi đến những tiểu đội tác chiến khác, đối mặt với thú triều, binh lính bình thường cũng không có quá nhiều tác dụng, đa số là tiến hành công việc hậu cần cùng với bảo hộ, sơ tán thị dân.

Dương Đại phát hiện bên trong đây, máy tính bảng của cơ quan tình báo không cách nào kết nối internet được.

Chu Oánh Oánh xem hết văn kiện trong tay, quay người đi đến trước mặt Dương Đại, đồng thời cũng triệu tập bốn người Trương Hàm tới đây.

Chương 38: Phô thiên cái địa

“Căn cứ theo tình báo của cơ quan tình báo, phương hướng mà kẻ cầm đầu thú triều muốn tiến công nằm ở ngoài 10 km từ thành phố Đại Học, đã có hơn 500 vị cao thủ có tu vi Tâm Toàn cảnh tiến đến trấn thủ, mục tiêu của chúng ta chính là trông coi cây cầu vượt này, thú triều rốt cuộc cũng sẽ có cá lọt lưới, nếu để cho yêu thú lên vào bên trong khu vực thị trấn, tất nhiên sẽ khiến dân chúng khủng hoảng.”

Chu Oánh Oánh giải thích cho đám người Dương Đại, mọi người gật đầu, cũng không có ý kiến gì, bọn họ cũng không thể có ý kiến.

Bọn họ phân tán ra, riêng phần mình nghỉ ngơi.

Dương Đại không có thu hồi các âm chúng lại, hơn 10 vị âm chúng hội tụ tại chung quanh hắn, tựa như một chi bộ đội thông thường, để cho hắn rất an tâm trong lòng.

Thời gian tiếp tục trôi qua, mặt trời càng ngày càng lên cao.

Sau khi Dương Đại nghỉ ngơi được một thời gian ngắn, đi đến thành của cầu vượt nhìn xuống, chỉ thấy nước sông bị nhuộm thành một màu đỏ ao, lơ lơ có thể nhìn thấy thi thể của nhân loại và yêu thú đang trôi nổi theo dòng nước, từ bờ sông nhìn lại, cách mỗi 10 mét liền có một vị thí luyện giả đang canh gác.

Rất nhiều yêu thú đều biết bơi lội, cho nên tuyến phòng thủ phải kéo đến rất dài, còn về việc như thế nào có thể phán đoán được thông tin đại bộ phận của thú triều, thì phải dựa vào cơ quan tình báo của thí luyện giả.

Từ khi tận thế bắt đầu, rất nhiều vệ tinh mất đi tín hiệu, phạm là ngoài phạm vi nhân loại cư trú đều không tín hiệu, cụ thể là chỗ đó có vấn đề, nhưng vẫn là bí ẩn chưa có lời giải.

Thành thị hiện đại không giống thành thị cổ đại, có tường thành cao, rất nhiều nơi cũng có thể trực tiếp xuyên qua, đây cũng là nguyên nhân cơ quan tình báo có địa vị quan trọng, nắm giữ tình báo, có thể giảm bớt rất nhiều phiền phức, đãi ngộ của cơ quan tình báo cũng cao hơn so với cục chiến đấu, bởi vì các nhiệm vụ mà thí luyện giả của cục chiến đấu chấp hành đều đã trải qua điều tra của cơ quan tình báo.

Nhìn qua mặt sông, Dương Đại liền biết rõ tối hôm qua các nơi trong thị trấn Thái Hà đều bạo phát chiến đấu vô cùng thâm.

Cầu vượt thật ra là một vị trí rất tốt, địa thế hẹp, dễ thủ khó công, an toàn hơn so với bờ sông mà những tiểu đội kia phải trần thủ, bình thường thì yếu thú trong nước đáng sợ hơn so với trên đất bằng.

Dương Đại thu hồi ánh mắt, lại trở lại bên cạnh Cáp Tử Tinh, tiếp tục nghỉ ngơi.

...

10h sáng.

Đám người Dương Đại bỗng nhiên nhìn thấy từng tên tu sĩ từ phương xa ngự kiếm bay tới, bọn họ nhanh chóng rơi xuống, phi hành ở tầng trời thấp, hô: “Mau chóng rút lui! Tất cả mọi người trốn đi!”

Đám người Dương Đại nghe vậy đều sững sốt, rút lui hay là trốn đây?

Một giây sau, sắc mặt của toàn bộ bọn họ đều đại biến, chỉ thấy ở chân trời phương xa xuất hiện một mảnh màu đen, mây đen cuộn cuộn tựa như muốn quán trời, vô số yêu cầm bay tới,

một mảnh trời màu đen mênh mông, dù là Dương Đại đều cảm thấy kinh hoàng.

“Lui lại! Nhanh chóng trốn đi!”

Chu Oánh Oánh lập tức quay người hô, nàng vừa nói xong, Dương Đại quay người bỏ chạy, các âm chúng theo sát phía sau.

HUU...U...U! HUU...U...U! HUU...U...U...

Từng viên đạn đạo từ bên trong thị trấn Thái Hà phóng ra, ầm ầm hướng về phía bầu trời mà đám yêu cầm đang bay, ngay sau đó, tiếng nổ mạnh trên trời vang lên đinh tai nhức óc, những thứ đạn đạo này có uy lực rất mạnh, khói thuốc súng lập tức che đầy nửa bầu trời, từng thân thể tàn phế giống như mưa rớt xuống, tung bay trong núi rừng, trong sông lớn, nhưng số lượng yêu cầm thật sự là quá nhiều, chúng nó nhanh chóng lao ra làn khói thuốc súng, tiếp tục phóng tới thị trấn Thái Hà.

Dương Đại vừa chạy vừa thu hồi các âm chúng, trong chớp mắt, liền thu phần lớn âm chúng vào bên trong không gian linh hồn, chỉ còn lại Thiên Bồng Nguyên Soái, Cáp Tử Tinh, Điền Bất Trung, Bạch Vĩ.

Trên thị trấn Thái Hà, đạn đạo vẫn còn ầm ầm bắn ra, trong quá trình chạy trốn, Dương Đại thấy từng cái máy bay chiến đấu bay tới, còn có một vị tu sĩ ngự kiếm phi hành.

Vùng này biến thành nơi kẻ cầm đầu thú triều muốn tiến công, chỉ là chiến trường đổi thành trên trời!

Đám người Dương Đại đều là người tu tiên, tốc độ rất nhanh, chưa tới nửa phút đã bay xuống ngọn núi.

“Rống —— “

Sau lưng truyền đến tiếng gào thét, Dương Đại quay đầu nhìn lại, Thiên Bồng Nguyên Soái cắn trúng một con điều hâu

cực lớn, nó té nhào xuống mặt đất, răng nanh bén nhọn đâm thủng phần cổ kia.

Dương Đại sợ tới mức lập tức cố gắng tăng nhanh tốc độ.

Kết quả cũng không có chạy bao lâu, đã có không ít yêu cầm phóng qua đỉnh đầu của hắn!

Quá nhanh!

Không ít yêu cầm bay còn nhanh hơn so với máy bay chiến đấu!

Dương Đại nghiêng rằng, cảm thấy không thể cứ như vậy mà chạy về căn cứ được.

Hắn lập tức thay đổi phương hướng, chạy về hướng trạm phục vụ phía dưới ngọn núi.

Không chỉ có hắn, đám người Trương Hàm cũng nghĩ như vậy, tốc độ bọn họ chạy còn nhanh hơn so với Dương Đại.

Dương Đại lập tức thu Điện Bất Trung, Bạch Vĩ vào không gian linh hồn, tiếp đó nhảy lên trên lưng Cáp Tử Tinh, hắn dùng tâm linh cảm ứng nói với Cáp Tử Tinh nên bay đi chỗ nào.

Cáp Tử Tinh tăng thêm tốc độ, lập tức vượt qua các đội hữu của Dương Đại.

Chưa tới 10 giây, Cáp Tử Tinh liền tới được bên trong trạm phục vụ, Dương Đại trốn đến một con hẻm nhỏ ở giữa lầu chính của trạm phục vụ và nhà vệ sinh, để cho Cáp Tử Tinh chắn ở bên cạnh, sau đó dùng cánh che khuất đầu của mình.

Trốn khăng định không trốn được, không bằng dùng Cáp Tử Tinh tới che chắn chính mình.

Hắn cũng không dám tiến vào kiến trúc bên trong, lỡ như cả tòa nhà sụp xuống, hắn liền bị chôn sống.

Về phần Thiên Bồng Nguyên Soái, Dương Đại có thể cảm giác được nó cách mình càng ngày càng gần, có lẽ không có sao.

Để đảm bảo đạt được mục đích, Dương Đại vẫn là triệu hoán Lương Tử Tiêu ra, liền đợi bên cạnh chính mình, thần thức của Lương Tử Tiêu quét qua bên ngoài, sắc mặt đại biến, thấp giọng nói: “Thú triều này cũng quá khoa trương rồi, tất nhiên là có Yêu Vương làm thủ lĩnh, nhưng không ngờ thế giới của dị nhân lại đáng sợ như thế, cho dù tại vương triều Đại Hạ cũng rất khó nhìn thấy thú triều có quy mô bậc này.”

Dương Đại bất đắc dĩ nói: “Dẫu sao vương triều Đại Hạ cũng có tông môn tu tiên, nhiều lực địa thần tiên trấn giữ như vậy, tên Yêu Vương nào dám tới nháo sự chứ?”

Cánh cửa Cáp Tử Tinh rất lớn, che đầy hai người cũng không khó.

Dương Đại bắt đầu lo lắng cho người nhà của mình.

Thị trấn Thái Hà nếu như bị cơ quan tình báo phán định sắp rơi vào tay giặc, Phong Thành nhất định cũng rút lui khỏi, cho dù rút lui sớm, nhưng nếu lưu lượng người quá lớn cũng dễ dàng xuất hiện nguy hiểm.

Nhưng mà trước mắt, có lẽ hẳn càng lo lắng cho mình.

Rất nhanh, Thiên Bồng Nguyên Soái đã chạy tới, Dương Đại cách không xuyên qua Cáp Tử Tinh thu nó vào không gian linh hồn, kể cả Cáp Tử Tinh và Lương Tử Tiêu cũng cùng nhau thu vào, tiếp đó thử nghiệm vào Thâm Vực, kết quả thất bại, hấn sợ tới mức vội vàng lại thả Cáp Tử Tinh và Lương Tử Tiêu ra, bảo trì bộ dạng lúc trước.

Thâm Vực và Địa Cầu rốt cuộc là do ai đang thao túng, phán định về trạng thái chiến đấu này thật là quý dị, một chút chỗ trống đều không thể chui vào.

Bầu trời không ngừng truyền đến thanh âm oanh tạc, cánh của yêu cầm huy động ra thanh âm, làm cho da đầu người run lên.

Sách lược của Dương Đại là rất đúng, quả thật không có yêu cầm tìm đến gây phiền phức cho Cáp Tử Tinh vì nghĩ nó là đồng loại, hẳn cứ như vậy bình an vô sự trốn ở đó.

Ước chừng kéo dài liên tục hai giờ, bầu trời mới bình tĩnh trở lại.

Trong hai giờ này, Dương Đại cùng Lương Tử Tiêu đều đang run rẩy, không sai, ngay cả Lương Tử Tiêu cũng đang sợ.

Thiên kiều của Quỷ Uyên tông cũng chưa từng gặp qua thanh thế như vậy.

Dương Đại dùng thần thức tìm kiếm bên ngoài, khoảng cách tìm kiếm của thần thức của hắn chưa đủ dài, nhưng chỉ cần xuyên qua cánh của Cáp Tử Tinh là có thể.

Bầu trời đã không có thân ảnh bay tới bay lui, nhưng khói thuốc súng, yêu khí tràn ngập, khiến cho thiên địa lờ mờ, tựa như mưa to nổi lên.

Dương Đại lo lắng, tiếp tục trốn tránh, hắn đánh bạo thả ra hai vị âm chúng, để cho bọn họ lén vào lòng đất, dò xét tình huống bốn phía.

Nửa giờ sau.

Điền Bất Trung và Bạch Vĩ trở về.

Điền Bất Trung trầm giọng nói: “Trong vòng phạm vi 100 dặm khắp nơi đều là thi thể, yêu thú chiếm đa số.”

Bạch Vĩ nói theo: “Mảnh quân khu mà ngài đề cập tới mà đã rút lui khỏi nơi đóng quân, rõ ràng đã trải qua một trận ác chiến, nhưng mà trước mắt xem ra, thú triều đã đi ngang qua khu vực này, có thể ra ngoài.”

Dương Đại hít sâu một hơi, hấn đối với tận thể đã có lý giải sâu hơn.

Buổi sáng, hấn còn cảm thấy rất ổn, không ngờ đột nhiên hết thấy liên thay đổi.

Suy nghĩ một chút về thanh thể phô thiên cái địa lúc trước, da đầu hấn liền run lên.

Hiện tại cho dù hấn chạy về Phong Thành, dọc đường cũng có thể có thể gặp được thú triều, quá nguy hiểm, hiện tại hấn chỉ có thể lựa chọn tin tưởng quốc gia có thể giúp các thị dân rút lui an toàn khỏi các thành thị.

Dương Đại mở miệng nói: “Đi thôi, tiếp tục hút hồn, tranh thủ để cho số lượng âm chúng đột phá 1000, các người giúp ta phán đoán tu vi của yêu thú.”

Ba người Lương Tử Tiêu gật đầu, ra lệnh cho Cáp Tử Tinh mở đường.

Chương 39: Yêu quái, KingKong?

Phóng tầm mắt nhìn lại, khắp nơi đều có thi thể của yêu thú, rất nhiều đều là thân thể tàn phế, bên ngoài từng căn nhà lâu của trạm phục vụ đều treo đầy máu thịt, vô cùng vô cùng thê thảm.

Dương Đại lại triệu hồi ra mấy vị âm chúng, lên vào lòng đất, thăm dò theo các phương hướng bất đồng.

Thiên Bồng Nguyên Soái, Lang Yêu, Cáp Tử Tinh, Lương Tử Tiêu, Điền Bất Trung, Bạch Vĩ lại chịu trách nhiệm bảo hộ hắn, hắn bắt đầu đi đến các khu vực gần đây, liên tục hấp thu hồn phách.

Hắn rất cẩn thận, mỗi lần đều phái âm chúng đi kiểm tra thi thể đó có thật sự tử vong hay không.

Phần lớn yêu thú đều là Tinh quái, tu vi tương đương với Tụ Khí cảnh tầng hai đến tầng tám, Tinh quái giống như Thiên Bồng Nguyên Soái ngược lại là ít thấy.

Dương Đại bốn phía hút hồn, vừa khẩn trương lại hưng phấn.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Ba giờ chiều.

Trên đường lớn, Dương Đại dựa vào một chiếc ô tô bị hỏng nghỉ ngơi, các âm chúng vây quanh hắn.

Tuy rằng choáng váng đầu, nhưng hắn rất hưng phấn.

Hắn một lần hấp thu 172 hồn phách của yêu thú!

Số lượng âm chúng của hắn đã đạt tới 795, khoảng cách đến số lượng 1000 càng ngày càng gần.

Trong khoảng thời gian này, hắn không có gặp phải đám người Chu Oánh Oánh, cũng không biết bọn họ trốn đến nơi đâu, cũng có lẽ bọn họ đã chết.

“Gần đây yêu khí càng ngày càng mỏng manh, xem ra thú triều chưa có trở về.” Lương Tử Tiêu nói khẽ.

Dương Đại gật đầu, nói: “Lấy thực lực của chúng ta còn đụng không được thú triều, chúng ta cứ một đường hút hồn như vậy mà quay về Phong Thành.”

Lúc này, một vị âm chúng từ lòng đất hiện ra, chính là Liễu Tuấn Kiệt.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói: “Ta phát hiện ra một con yêu thú rất kinh khủng, chủ nhân, có muốn hút hồn phách nó hay không? Ta nghĩ rằng nó là một con yêu quái có thể so với cao thủ Tâm Toàn cảnh!”

Dương Đại không có vui mừng, mà nhú mày.

Yêu quái có thể so với Tâm Toàn cảnh là hồn phách mà hắn có thể hấp thu đấy sao?

Lương Tử Tiêu hỏi: “Xác định đã chết rồi sao?”

Liễu Tuấn Kiệt gật đầu nói: “Xác định đã chết, bà mẹ nó ta tới gần nó như vậy, nó đều không phản ứng, một chút hô hấp đều không có.”

Dương Đại trầm ngâm nói: “Lại nghỉ ngơi thêm một đoạn thời gian đi, ta không xác định các ngươi có thể chiến thắng con yêu quái này hay không.”

Tinh quái, Yêu quái, Đại yêu, Yêu Vương...

Yêu quái đã có thể nói tiếng người, linh trí sẽ không thể thấp hơn so với nhân loại, đôi mắt yêu quái nhất định phải cẩn thận, yêu quái giả chết cũng có khả năng.

“Khẳng định có thể mà, Lương ca, Thiên Bồng Nguyên Soái, Cáp Tử Tinh, Lang Yêu liên thủ cũng đủ giết nó, nếu thật sự không được, hơn nữa còn có 700 vị âm chúng, đủ để chết nó. Chủ nhân, ngài đã hấp thu hồn phách của bốn vị Tụ Khí cảnh tầng chín, lực lượng linh hồn khẳng định tăng lên trên phạm vi lớn, nên tiếp xúc với cảnh giới cao hơn, ngài có thể tiếp tục nghỉ ngơi, trước đó cứ phái Cáp Tử Tinh qua đó xem xét tình huống, xác định nó đã chết lại động thủ lần nữa.”

Liễu Tuấn Kiệt cố nén kích động nói, có đại lão Yêu quái tọa trấn, bọn họ liền an toàn hơn.

Dương Đại cảm thấy việc này có thể thực hiện, liền để cho Liễu Tuấn Kiệt mang theo Cáp Tử Tinh tiến đến xem xét tình huống.

Một giờ sau, trạng thái tinh thần của Dương Đại mới khôi phục không ít, ít nhất không có choáng váng đầu như vậy, nhưng tinh thần vẫn còn mệt mỏi, không thể cảm thấy một chút hăng hái nào.

Hắn có thể cảm nhận được phương hướng của Liễu Tuấn Kiệt, cho nên mang theo các âm chúng đi đến.

Thị thể của yêu thú ở vùng này còn có rất nhiều, nhưng hắn tạm thời không muốn hấp thu, mà muốn đi thử hút con yêu quái kia một chút.

Dương Đại rất cẩn thận, triệu hoán Lang Quân, để cho Thương Lang mang theo hơn 300 vị âm chúng đi trước.

Rời đi được một đoạn đường, Dương Đại bỗng nhiên dừng lại.

Theo ánh mắt của hắn nhìn lại, thi thể của một tên nam tử nằm ở trên đường cái, đúng là Quách Vũ đồng đội của hắn, nửa người bị gặm ăn, thi thể còn sót lại nằm tang hoang trên mặt đất, ánh mắt của y trừng lớn, trông cực kỳ kinh hãi.

Dương Đại thở dài một tiếng, tiếp tục đi tới.

Từ sau khi trọng sinh, hắn đã từng gặp qua không ít người tử vong, cho nên cũng sẽ không cảm thấy quá ưu sầu.

Nếu sâu não, không bằng nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, về sau trở thành quốc trụ, cứu vớt thêm nhiều người hơn nữa.

Nửa giờ sau, Dương Đại đi đến khu vực ngoại thành thị trấn Thái Hà, rốt cuộc hắn cũng nhìn thấy các âm chúng, hắn trừng to mắt, ý thức trong thân thể run rẩy.

Chỉ thấy Liễu Tuấn Kiệt đứng trước một con hắc tinh tinh cao tầm một tòa nhà 6 tầng, con hắc tinh này ngồi dựa vào lầu cư dân, tòa lầu bị thân thể của nó ép tới tàn phá, trên lồng ngực của nó có một miệng vết thương nhìn thấy mà giật mình, dài đến mấy mét, rất sâu, xương cốt đều bị chém đứt, tổn thương đến nội tạng, rõ ràng cho thấy bị kiếm tu sử dụng kiếm khí mạnh mẽ gây thương tích.

Cái con của nợ này không lẽ là KingKong hay sao?

Thân hình lớn như vậy, tất nhiên là Yêu quái, chỉ là...

Dương Đại nhìn thấy liền đau đầu, hắn có thể hấp thu được nó không đây?

Không được!

Nhất định phải thử xem!

Dương Đại hít sâu một hơi, nếu kéo không được hồn phách của nó, hắn bỏ qua là được.

Lương Tử Tiêu cũng bị dáng người của hắc tinh tinh làm kinh sợ, tấm tắc kêu kỳ lạ.

“Chủ nhân, mau động thủ đi, vùng này không có yêu thú, cũng không có ai!”

Đội Dương Đại đến gần, Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói, Lang Quân đã tản ra, giữ nghiêm các địa phương.

Dương Đại dặn dò: “Nếu như ta hôn mê, các người nghĩ biện pháp giấu ta đi, chờ đến khi ta thức tỉnh! Tất cả mọi người và yêu quái đều phải nghe lời Lương Tử Tiêu!”

Các âm chúng gật đầu, không có ý kiến.

Dương Đại hít sâu một hơi, xoa xoa đôi bàn tay, bắt đầu hút hồn.

...

Ở khu vực biên giới thị trấn Thái Hà, nơi đóng quân mới.

Trong một tòa quân trường, Hồ Lợi đang xem máy vi tính trước mặt, trong màn hình là hình ảnh những yêu quái mà các thí luyện giả trực thuộc cơ quan tình báo đã mạnh mẽ quay chụp lại.

Một tên thí luyện giả vội vàng chạy vào, nói: “Hồ cục, Hùng Liệt quốc trụ đã rời đi!”

Hồ Lợi nhíu mày hỏi: “Y đi đâu vậy?”

Thí luyện giả hồi đáp: “Y muốn đi tru sát Đại yêu thống lĩnh thú triều!”

“Hồ đồ, không phải đã nói rồi sao, thú triều lần này có tới hai con Đại yêu, một con điều khiển lục địa, một con thao túng bầu trời, y đi giết con nào?”

“Y nói đều giết, như vậy mới có khả năng giải cứu hành tinh Hán Tây, nếu không chỉ có một vị quốc trụ như y, bất kể

đi chỗ nào, những thành thị của hành tỉnh Hán Tây cũng sẽ không ngừng rơi vào tay giặc.”

“Y đã nắm giữ tình báo về hai con đại yêu rồi sao?”

“Ta tự mình nói cho y, y nói rằng đã nhớ kỹ.”

“Ài, đã như vậy, vậy cầu nguyện y có thể thành công đi.”

Hồ Lợi thở dài nói, tình huống trước mắt quả thật khó giải quyết, thị trấn Thái Hà đã lâm vào hoàn cảnh nửa rơi vào tay giặc, sau khi phòng tuyến của cục chiến đấu không ngừng kéo dài, ngay cả vũ khí nóng đều không thể chống lại, về phần đạn hạt nhân, lực uy hiếp quá kinh khủng, trước khi di tản đám dân thành thị, Hạ Quốc sẽ không tùy tiện sử dụng.

Hồ Lợi đột nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi: “Bá Vương đâu, tiểu đội tác chiến của hắn trở về rồi sao?”

Hôm qua biết được Dương Đại được an bài đi thủ cầu vượt, hắn xem chút nữa tức chết.

Đây chính là quốc trụ tương lai của Hạ Quốc, cũng không thể chết ở trong chỗ thú triều này.

Thí luyện giả hồi đáp: “Tạm thời vẫn chưa về, nhưng lần lượt đều đang có tiểu đội gấp gấp trở về, có lẽ hắn sẽ trở về sau.”

Hồ Lợi khoát tay, thí luyện giả lập tức lui ra.

Hồ Lợi lại bắt đầu hút thuốc, vừa thôn vôn thổ vụ, vừa nhìn chăm chăm hai con Đại yêu trong màn hình.

...

Không biết qua bao lâu, Dương Đại rút cuộc tỉnh lại.

Hắn còn chưa mở mắt cũng cảm giác đầu như muốn nứt, trong lòng tràn đầy sợ hãi.

Hấp thu con hắc tinh tinh kia, xem chút nữa hắc sắp tiêu hao đến chết, quá trình cảm ứng hồn phách không khó, nhưng hồn phách quá mức nặng nề, khi kéo đến một nửa, hắc thiếu chút nữa ngắt đi, nhưng hắc liên tục miễn cưỡng.

Thật vất vả hút hồn đến một nửa, làm sao có thể bỏ qua?

Cái này tương tự như việc mua cổ phiếu, vừa mới bắt đầu chỉ là muốn thử xem, chỉ cần bắt đầu có chút giảm giá liền bán tháo, nhưng bà mẹ nó lại tăng...

Thấy hút hồn có hy vọng thành công, Dương Đại tất nhiên không sẽ bỏ qua.

Hiện tại hắc cũng không rõ ràng mình đã hút hồn thành công hay không, hắc đã không nhớ ra được tình huống lúc đó, tình huống tinh thần thật sự là quá kém, dẫn đến hắc còn không có cách nào cảm ứng được không gian linh hồn, bởi vì đầu hắc thật sự là quá đau nhức, đau nhức đến mức hắc chỉ có thể dùng cụm từ ‘sống không bằng chết’ để hình dung.

Chậm rãi trong hồi lâu, Dương Đại rốt cuộc có thể miễn cưỡng mở mắt.

Giờ phút này, hắc được Lương Tử Tiêu cõng trên lưng, đang tiến lên, hai bên là Thiên Bồng Nguyên Soái và Lang Yêu, tả hữu hộ pháp, hộ giá hộ tống.

“Chủ nhân, ngài rốt cuộc đã tỉnh rồi.”

Giọng nói của Lương Tử Tiêu truyền đến, trong giọng nói khó nén một tia hưng phấn.

Dương Đại hữu khí vô lực hỏi: “Ta đã thành công hay chưa?”

Chương 40: Hai vàng thái dương, Thần Binh trời giáng

“Hắn là thành công, chúng ta đã nhìn thấy nó chui vào mi tâm của ngài.”

Liễu Tuấn Kiệt lén lút đi tới đây, hưng phấn nói: “Lần này tuy nguy hiểm nhưng cũng thu được lợi nhuận nha, là Yêu quái đó, có thể so với cao thủ Tâm Toàn cảnh, vô địch!”

Dương Đại miễn cưỡng cười vui nói: “Sao có thể vô địch, nếu như nó vô địch, sẽ không phải chết.”

Liễu Tuấn Kiệt cười ha ha nói: “Mặc kệ như thế nào, chúng ta coi như là tăng thêm được một cái vũ khí hạt nhân, ít nhất với tình hình thăm dò Thâm Vực trước mắt mà nói, Yêu quái chính là vô địch, chúng ta cũng không gặp được hồn phách của cao thủ hoặc là Đại yêu mạnh hơn.”

“Chớ có nói gở, để tránh lát nữa thật sự gặp phải Đại yêu.”

Trình Nga Quý đi tới nói, Liễu Tuấn Kiệt không khỏi trừng mắt liếc y một cái, kẻ này thật đáng ghét.

Theo hai người bắt đầu đấu võ mồm, trạng thái tinh thần của Dương Đại bắt đầu khôi phục, Vạn Cảnh Âm Chủ không có tính chất tiêu hao vĩnh cửu, nhưng hãy cũng tương tự như thể lực, tinh thần lực cũng cần có thời gian khôi phục.

Dương Đại hỏi: “Ta hôn mê bao lâu rồi?”

Hắn chú ý tới sắc trời rất sáng, rõ ràng cho thấy bây giờ là ban ngày, trước khi hắn hôn mê là buổi chiều, cũng không thể chỉ hôn mê một giờ đi?

Lương Tử Tiêu hồi đáp: “Hôn mê một đêm, bây giờ còn chưa tới giữa trưa.”

Lâu như vậy...

Trái tim Dương Đại run lên.

Liễu Tuấn Kiệt cười ha ha nói: “Yên tâm đi, có nhiều âm chúng như vậy, chúng ta dựa vào ưu thế có thể lên vào dưới mặt đất, phạm vi tình báo rất lớn, liên tục không có gặp phải nguy hiểm, thú triều cũng không có quay lại, đoán chừng liên tục xông về hướng nội thành.”

Dương Đại không khỏi lo lắng cho thị trấn Thái Hà, cũng không biết hành tinh Hán Tây có thể trụ nổi hay không.

Trước mắt có hơn 500 vị cao thủ Tâm Toàn cảnh đã đến, Dương Đại hiếu kỳ cao thủ Linh Chiếu cảnh có bao nhiêu vị.

Linh Chiếu cảnh mới là chiến lực đỉnh phong của Hạ Quốc, Tâm Toàn cảnh chỉ có thể được xưng là cao thủ tinh nhuệ.

Lại đi trong chốc lát, Dương Đại từ trên lưng Lương Tử Tiêu tuột xuống, được Liễu Tuấn Kiệt và Thạch Long dìu tiến lên.

Bọn họ đã đi tới nội thành của thị trấn Thái Hà, phía trước là một con đường cái rộng lớn thẳng tắp, ô tô ven đường rất ít, ô tô ở lại đều bị đập dẹp, hai bên đường cái có ngân hàng, siêu thị, mỹ dung tiệm, tiệm cơm..., thành thị phồn hoa ngày xưa bây giờ lộ ra vẻ vô cùng hoang vu.

Dương Đại không khỏi nghĩ đến một bộ phim, 《Ta là truyền kỳ》, cũng lấy bối cảnh là tận thế.

Đúng lúc này, Dương Đại bỗng nhiên cảm nhận được không ít âm chúng đang rất nhanh hướng tới gần hắn, nếu một hai vị thì còn tốt, nhưng nhiều như vậy đồng thời trở về, chẳng lẽ là gặp phải cái gì?

Hắn lập tức dừng bước.

Lương Tử Tiêu hỏi: “Sao vậy?”

Dương Đại cau mày nói: “Không bình thường, có biến.”

Lang Yêu và Cáp Tử Tinh bắt đầu run rẩy, nằm rạp xuống mặt đất, khiến các vị âm chúng chú ý.

Dương Đại lập tức dùng tâm linh cảm ứng tới hỏi thăm, nhưng hai con yêu quái cũng nói không nên lời vì sao, chỉ biểu hiện ra cảm xúc sợ hãi tới cực điểm.

Lúc này, Bạch Vĩ từ lòng đất chui ra, hoảng sợ kêu lên: “Phía trước có Đại yêu!”

Đại yêu sao?

Dương Đại vừa nghe hai chữ này, da đầu lập tức run lên, hắn vừa muốn chạy trốn, thân thể bỗng nhiên dừng lại.

Các âm chúng nhìn theo ánh mắt của hắn nhìn lại, điểm cuối cùng của con đường cái này là một đoạn sườn núi, giờ phút này có một thân ảnh khôi ngô đang chậm rãi đi tới, đầu tiên là lộ ra nửa người trên, có thể coi là nửa người trên, cũng làm cho người khiếp sợ.

Đó là một con Yêu quái giống như khi trắng, trên đầu mọc ra hai chiếc sừng, lại như ác quỷ, cơ bắp ở dưới bộ lông cực kỳ khoa trương, đó là khổ người chỉ có khả năng thấy bên trong phim hoạt hình.

Cách xa nhau gần một km, Dương Đại lại có thể thấy thân hình của đối phương, đủ để biết được kích cỡ của đối phương lớn đến bao nhiêu.

“Trốn đi! Các ngươi mau lên vào lòng đất!”

Dương Đại nghiêng răng nói, các âm chúng lập tức hội tụ đến, Dương Đại nhảy lên trên người của Cáp Tử Tinh, để cho

Cáp Tử Tinh chở chính mình bay đi.

Âm chúng quá nhiều, không kịp thu hồi toàn bộ, chẳng bằng để cho bọn họ lén vào dưới mặt đất.

Nhưng mà, Cáp Tử Tinh không bay nổi, nó nằm rạp xuống mặt đất, run rẩy, bất kể Dương Đại có hô hoán như thế nào, nó vẫn là dậy không nổi.

Là do áp chế huyết mạch sao?

Dương Đại thâm mắng, chỉ có thể thu Lang Yêu và Cáp Tử Tinh vào không gian linh hồn, sau đó xoay người chạy trốn.

Hắn ném kiếm của mình cho Lương Tử Tiêu, để cho Lương Tử Tiêu mang theo mình ngự kiếm phi hành.

Ầm! Ầm! Ầm...

Sau lưng truyền đến thanh âm địa chấn, giống như địa lôi liên tục oanh tạc, Dương Đại theo bản năng kinh hãi nhìn lại sau lưng, chỉ thấy con Cơ Giác Viên Ma vọt mạnh đến.

Thật nhanh!

Không còn kịp rồi!

Dương Đại bị hù dọa, Lương Tử Tiêu cũng là như thế.

Đúng lúc này, Cơ Giác Viên Ma bỗng nhiên dừng lại.

Dưới ánh mặt trời, Dương Đại rốt cuộc nhìn rõ ràng chân dung của đối phương, giống như người, càng giống như ác ma.

Cơ Giác Viên Ma nhìn lên bầu trời, nhân cơ hội này, Dương Đại lập tức cùng Lương Tử Tiêu ngự kiếm phi hành chạy trốn, những âm chúng khác nhao nhao lén vào dưới mặt đất.

Đôi tay ôm lấy phần eo của Lương Tử Tiêu, Dương Đại cảm nhận được một luồng áp suất không khí từ trên trời giáng

xuống, hắn theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt của hắn thoáng cái ngây người.

Bầu trời làm sao lại có hai vầng thái dương vậy?

Một vầng thái dương trong đó còn càng lúc càng lớn!

Àm ảm ——

Một vầng thái dương giống như hỏa cầu khổng lồ từ trên trời giáng xuống, các tòa lâu lớn nằm ở hai bên đường cái kịch liệt lay động, thủy tinh vỡ ra, trên các bức tường xuất hiện khe hở, khí tức nóng rực để cho không gian xuất hiện chấn động vụn vụn rõ ràng.

Dương Đại trừng to mắt, Lương Tử Tiêu cũng ngược cổ, mặt lộ vẻ rung động.

Những âm chúng còn chưa kịp lên vào dưới mặt đất nhao nhao nhìn lên bầu trời, giống như đang nhìn thần tích.

Chỉ thấy hỏa cầu khổng lồ kia giống như Thần Binh trời giáng, trực tiếp đập trúng Cơ Giác Viên Ma, đường cái lập tức sụp đổ, từng khối đá xi-măng cực lớn nhếch lên, bụi đất tung bay, sóng khí kinh khủng khiến không ít âm chúng bị nhấc bay ra ngoài.

Dương Đại cúi đầu nhìn lại, hỏa cầu khổng lồ bắt đầu tiêu tán, một bóng người hiển lộ ra.

Đó là một nam tử trung niên, thân hình hiện lên hình dáng giống như mũi tên, chân phải bị hai tay Cơ Giác Viên Ma ngăn trở, y ở trần, hiển lộ ra cơ bắp cũng khoa trương giống như con yêu quái kia, máu chót là làn da của y hiện lên màu vàng, nửa người dưới của y lại mặc quần đen, bay phát phới.

Đó là...

Dương Đại thì thảo tự nói: “Quốc trụ Hùng Liệt...”

Hùng Liệt thân cao gần 2 mét, trước mặt Cơ Giác Viên Ma chỉ thấp bé tựa như kích thước của một đứa trẻ sơ sinh, nhưng khí thế của y không yếu chút nào.

Dương Đại còn không kịp nghĩ nhiều, chợt nghe vô số thanh âm vỗ cánh truyền đến, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bầu trời phía trước xuất hiện vô số yêu cầm, đang bay về phía Cơ Giác Viên Ma.

“Trốn đi!”

Dương Đại vội vàng hô, Lương Tử Tiêu lập tức mang theo hắn, chui vào tòa nhà lớn bên cạnh, hai người rơi xuống đất, nhanh chóng thu kiếm, trốn ở góc tường, sợ bị yêu cầm phát hiện.

Từng con yêu cầm từ ngoài cửa sổ bên cạnh bọn họ lướt qua, ngay sau đó, Dương Đại liền nghe tiếng chiến đấu nổ vang, vô cùng kịch liệt.

Hùng Liệt vậy mà tại một mình đấu Đại yêu và thú triều!

Dương Đại hãi hùng khiếp vía đồng thời cũng có chút hưng phấn, đây là thực lực của quốc trụ sao?

Vừa rồi một màn Thần Binh trời giáng kia ở trong đầu hắn nhớ mãi không quên.

Quốc trụ xếp hạng thứ năm - Hùng Liệt, tư chất cấp SS, Liệt Dương Kim Cương Thân!

Từng đã là người đứng đầu Hạ Quốc!

Được quốc tế xưng là Thái Dương Thần của phương Đông!

Thiên phú của y rất giống với Thái Dương Thần của châu Âu, nhưng không có biến thái đến như vậy, không cách nào hấp thu sức mạnh của mặt trời, nhưng thân thể của y có thể nói là thân thể mạnh nhất Hạ Quốc.

Dương Đại lặng lẽ cảm thụ khí tức của các âm chúng, không có ai bị tru diệt, xem ra cũng đã lên vào lòng đất.

Âm âm ——

Tòa nhà cao tầng này bắt đầu run rẩy, trái tim Dương Đại đều nhảy lên tới cổ họng, đại chiến giữa Hùng Liệt và thú triều sẽ không lan đến chỗ nhà cao tầng gần hần đây chứ?

“Rống —— “

Tiếng gào thét của Cơ Giác Viên Ma kinh thiên động địa, nhưng không cách nào che giấu tiếng hét phẫn nộ của Hùng Liệt, yêu khí ngập trời hội tụ tại phía trước, làm Dương Đại có gan lớn cũng không dám ra ngoài.

Tình huống không quá tốt, vậy mà đụng phải trận chiến giữa quốc trụ và Đại yêu!

Chương 41: Tất cả đều lên cho ta, nghiền nát chúng nó

Chiến đấu kéo dài, lâu ngoài riềng rít gào, tiếng nổ vang kéo dài không ngừng, tòa thành thị này đang gặp phải tàn phá khó có thể tưởng tượng, Dương Đại với Lương Tử Tiêu không dám ló đầu ra, chỉ có thể căng thẳng chờ đợi ở trong lầu.

“Người nọ có lẽ đã đạt tới Linh Chiếu cảnh tầng chín. Loại khí thể này, ta ở bên trong Quỷ Uyên tông đã từng gặp phải...”

Lương Tử Tiêu thì thảo tự nói, ánh mắt phức tạp.

Y biết rõ dị nhân phủ xuống Đại Hạ mới mười thập niên, 10 năm đã có người đạt tới Linh Chiếu cảnh tầng chín, tư chất này so sánh với tư chất của y còn cao hơn.

Dương Đại có thể cảm nhận được y thất lạc, thấp giọng an ủi: “Đừng có đoán mò, dị nhân chúng ta cũng có thiên phú khác nhau. Nói về tư chất linh căn, y chưa hẳn đã hơn được người.”

Tựa như Dương Đại, tư chất linh căn thông thường, nhưng có thể dựa vào âm chúng gia tăng tốc độ tu hành.

Thiên phú cấp độ SS của Hùng Liệt là Liệt Dương Kim Cương Thân, tất nhiên cũng liên quan đến biên độ tăng phúc. Cụ thể là cái gì, ở trên Bí Vỡng cũng không thể biết được.

Ầm!

Một con yêu cầm đập xuyên qua bệ cửa sổ bên cạnh Dương Đại, đập nát tất cả bàn ghế làm việc ở bên trong. Dương Đại chăm chú nhìn lại, cũng may nó đã chết hẳn rồi.

Đây là một con Ô Nha cực lớn, không nhỏ hơn so với Cáp Tử Tinh bao nhiêu. Thân hình của nó bị đánh xuyên qua một cái động lớn, máu thịt mơ hồ, bên ngoài miệng vết thương có liệt diễm đang thiêu đốt.

“Bọn họ cách chúng ta rất xa sao?”

Dương Đại thấp giọng hỏi. Hắn tuy có thần thức, nhưng thần thức không thể dò xét phạm vi xa được như Lương Tử Tiêu.

Lương Tử Tiêu trả lời: “Khoảng hơn 500 trượng, nơi này của chúng ta tạm thời vẫn an toàn. Người nọ rất mạnh, mặc dù bị vây công nhưng vẫn chiếm cứ thượng phong. Xem ra Đại yêu kia không phải là đối thủ của y.”

Nghe tin tức như thế, Dương Đại không khỏi cảm khái.

Thảo nào cha của hắn sùng bái Hùng Liệt như vậy. Hùng Liệt quả thật cường đại.

Lương Tử Tiêu lập tức nói: “Nếu y tru sát Đại yêu, Thú triều có lẽ sẽ tản đi. Đại yêu này đã tiếp cận Yêu Vương cho nên mới có thể thống lĩnh nhiều yêu thú như vậy.”

Dương Đại bừng tỉnh đại ngộ. Thảo nào Hùng Liệt xuất hiện ở nơi đây, nguyên lai là vì giải quyết đầu nguồn của Thú triều.

Hắn dĩ nhiên mong muốn Hùng Liệt có thể thắng, nếu không hành tinh Hán Tây xong rồi.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua.

Nhà lầu chõ hai người đang trốn không ngừng rung rung, nhưng thủy chung không có bị ảnh hưởng đến.

...

Một giờ sau.

Hùng Liệt từ trên trời giáng xuống, một bước đạp vỡ một con chó vàng có thể so với xe buýt, máu tươi tàn phá con đường.

Sau khi hạ xuống, Hùng Liệt há mồm thở dốc, nửa người trên của y dường như bị máu tươi đúc ra, cả người tựa như huyết nhân, nhưng ánh mắt của y vẫn tràn đầy sát khí như trước. Phóng tầm mắt nhìn lại, trong phạm vi mấy cây số, trên khắp các đường đi và nhà lầu đều có thi thể yêu thú, đếm cũng đếm không xuể.

Đây đều là chiến tích của một mình y!

Ánh mắt của Hùng Liệt nhìn chằm chằm Cơ Giác Viên Ma đang dựa vào tòa nhà ngân hàng cách đó vài trăm mét.

Cơ Giác Viên Ma cũng vô cùng thâm thâm, hai cái sừng đều bị cắt đứt, trên lồng ngực có thêm mấy cái quyền ấn, nhà lầu phía sau bị máu tươi của nó nhuộm đỏ.

Song phương cũng đã cảm thấy hơi kiệt lực, nhưng không có bên nào muốn lùi bước, bọn họ thậm chí muốn tru sát lẫn nhau.

Hùng Liệt bẻ bẻ cổ, lưng la lung lay đi về phía Cơ Giác Viên Ma.

Cơ Giác Viên Ma đồng dạng đứng lên, từng bước một tiến về phía y.

Trên bầu trời có không ít yêu cầm lượn vòng, yêu khí hội tụ, mây đen cuộn cuộn đến mức không nhìn thấy mặt trời. Bên trong quảng trường có không ít yêu thú đang ẩn núp. Chúng nó ở các nơi nhìn chằm chằm Hùng Liệt, cùng đợi cơ hội.

Thành thị bị tàn phá này dường như chỉ còn lại một mình Hùng Liệt còn sống. Mặc dù bị vô số yêu thú vây quanh, nhưng y vẫn không hề hoảng loạn. Ánh mắt so với yêu thú còn hung lệ hơn.

“Tập chúng, giết chết người rồi lão tử có thể kết thúc công việc.”

Hùng Liệt thì thảo tự nói. Cơ Giác Viên Ma là Đại yêu thống lĩnh Thú triều trên lục địa, về phần Đại yêu thống lĩnh yêu cầm đèn qua đã bị y tru sát.

Động tác của y đã rất nhanh, nhưng trong lòng của y vẫn rất sốt ruột. Mỗi giờ mỗi khắc không biết có bao nhiêu người chết đi.

Nghĩ đến như vậy, Hùng Liệt tăng nhanh bước chân. Toàn thân đầm máu, cơ bắp sau khi kéo căng thể hiện ra cảm giác tràn đầy sức mạnh mắt thường có thể thấy được, giống như Chiến Thần.

Bên kia.

Dương Đại với Lương Tử Tiêu vẫn còn đang trốn trong đại lâu.

“Bọn họ bắt đầu quyết chiến rồi. Song phương đều là nỗ lực hết sức, tuy nhiên tình huống đối với Hùng Liệt mà nói không thể lạc quan, bởi vì yêu thú rình rập xung quanh y rất nhiều.”

Lương Tử Tiêu thấp giọng nói: “Muốn chạy trốn sao?”

Dương Đại trầm mặc.

Nếu là ở Thâm Vực, hẳn chắc chắn sẽ chạy, còn sống mới là quan trọng nhất. Nhưng ở trong hiện thực, một trận chiến này rất máu chót, dính đến mấy ngàn vạn người ở hành tinh Hán Tây, trong đó bao gồm người nhà của hắn.

“Chờ một chút.”

...

Àm!

Thân ảnh không lồ mà kinh khủng kia của Cơ Giác Viên Ma rốt cuộc ngã xuống. Hùng Liệt bảo trì tư thế vung quyền, há mồm thở dốc. Từ bộ dáng y thở dốc xem ra y rõ ràng sắp không chịu được.

Bịch một tiếng.

Hai chân của Hùng Liệt như nhũn ra, không chịu được mỗi một, quỳ gối trước mặt Cơ Giác Viên Ma.

Da mắt của y cũng rất nặng, dường như treo lên hai quả cân.

“Đáng chết... Linh lực hao hết sạch, thể lực cũng đã đạt đến cực hạn...”

Trong lòng Hùng Liệt bất đắc dĩ nghĩ đến. Tuy nhiên vừa nghĩ tới Thú triều bị chính mình kết thúc, y vẫn là rất đắc ý.

“Lão tử đến chết cũng là anh hùng!”

Hùng Liệt bỗng nhiên nhìn thấy Cơ Giác Viên Ma ở trước mặt động đậy. Con ngươi của y bỗng nhiên co rút lại.

Tên này còn chưa chết sao?

Cơ Giác Viên Ma khó khăn đứng lên, ngửa mặt lên trời gào thét. Tiếng gầm giận dữ này vang lên kinh thiên động địa, so với tiếng gào thét lúc trước còn lớn hơn. Rống xong nó lập tức ngã xuống mặt đất, ánh mắt của nó rơi trên người Hùng Liệt.

“Nhân loại... Người phải chết...”

Cơ Giác Viên Ma miệng phun tiếng người, trong lời nói tràn đầy oán độc và sát ý.

Chỉ thấy nó giơ tay phải lên, yêu khí hội tụ ở trong lòng bàn tay.

HUU...U...U ——

Một tiếng xé gió xé rách đầy trời tiếng rít gào, một thanh phi kiếm xuyên thủng yết hầu của Cơ Giác Viên Ma, lực đạo cường đại kéo lấy Cơ Giác Viên Ma trượt về phía sau mấy trượng, cánh tay phải của Cơ Giác Viên Ma lập tức hạ xuống.

Nó phần nộ nhìn chăm chăm Hùng Liệt cho đến khi khí tức đoạn tuyệt.

Hùng Liệt bảo trì thủ thế ngự kiếm, thở hỗn hển, cười gằn nói: “Lão tử cũng không phải chỉ là thể tu... Cho dù chết cũng là... Súc sinh như ngươi... Chết trước...”

Vừa dứt lời, Hùng Liệt rút cuộc không chống đỡ được nữa, ngã nằm về phía sau.

Nằm ở trên đường đi, nhìn trên trời có yêu cầm lượn lơ, trong lòng Hùng Liệt sinh ra chờ mong.

Cục Chiến Đấu sẽ phái người tới cứu ta sao?

Thế nhưng vừa nghĩ tới tiền tuyến khó khăn, y chỉ có thể ở trong lòng thở dài một tiếng.

Mặc kệ như thế nào, lần này coi như là y đã hoàn thành nhiệm vụ một cách viên mãn.

Lấy kết cục như vậy chết đi cũng là kết cục mà y hy vọng nhất.

Hùng Liệt nhìn yêu cầm trên bầu trời càng ngày càng hạ thấp, bốn phương tám hướng truyền đến tiếng gầm thét, y chậm rãi nhắm mắt lại, chuẩn bị chịu chết.

Đáng tiếc, trước khi chết không nhìn thấy mặt trời của thành phố Thái Hà, đắm chìm trong ánh mặt trời mà chết đi ít nhất có thể làm cho y bình yên.

“Các anh em, tất cả đều lên cho ta, nghiền nát chúng nó!”

Một giọng nói từ xa phương truyền đến, có lẽ là cách quá xa, Hùng Liệt cho rằng mình vừa nghe nhầm.

Ngay sau đó, y nghe thấy một tiếng xé gió truyền đến, tiếp theo chính là thanh âm bước chân rơi xuống đất.

Dương Đại ở dưới sự yểm hộ của Lương Tử Tiêu vừa triệu hoán âm chúng, vừa lấy đan dược chữa thương mà cơ quan tình báo cho hắn đưa vào trong miệng cho Hùng Liệt ăn.

Hùng Liệt mở to mắt, nhìn thấy một tên tiêu tử rất trẻ tuổi, y không khỏi sửng sốt.

Khi Dương Đại triệu hoán Yêu quái Hắc Tinh Tinh đi ra, y trừng to mắt.

Thể hình của Hắc Tinh Tinh cao chừng sáu tầng so với Cơ Giác Viên Ma còn không lồ hơn. nó đứng thẳng hai chân, hai tay phần nộ vỗ vào lồng ngực, ngửa mặt lên trời gào thét, chấn động khiến cho Dương Đại và Lương Tử Tiêu cũng vội vàng che lỗ tai lại.

Quả nhiên là kim cang tại thể, không ai bì nổi!

Chương 42: Người mới khá lắm

Nương theo tiếng gào thét của Hắc Tinh Tinh, Thương Lang từ lòng đất xuất hiện, quát lên: “Lang Quân tụ hợp!”

Từng tên âm chúng nhanh chóng từ dưới lòng đất xuất hiện, vây quanh Dương Đại, Lương Tử Tiêu và Hùng Liệt.

Cáp Tử Tinh lượn lơ trên không trung, quần chiến với đám yêu cầm. Trên đường đi từ từng cái phương hướng yêu thú nhao nhao đánh tới, một trận đại chiến cứ như vậy bộc phát.

Thiên Bồng Nguyên Soái và Lang Yêu nhảy vào bên trong đám yêu thú, điên cuồng chém giết, cắn xé.

796 vị âm chúng nhao nhao hội tụ, bổ nhào vào trong cuộc chiến đấu. Ý vào tính đặc thù của âm chúng, bọn họ chiến đấu không kiêng nể gì cả, căn bản không sợ bị thương.

Hắc Tinh Tinh thả người nhảy lên, nhào về phía yêu thú dày đặc nhất, lập tức đập chết hơn mười con yêu thú. Nó nắm lên một con đại mãng xà, tựa như vung roi điên cuồng quất vào đám yêu thú ở xung quanh, thật giống như là một cơn gió lốc màu đen, không thể ngăn cản.

Hùng Liệt khó khăn hỏi: “Người là ai?”

Y nhớ đến Dương Đại, lúc trước xem chút nữa bị Cơ Giác Viên Ma tru sát, vẫn là y kịp thời xuất hiện, tuy nhiên lúc ấy y cũng không để ý đến. Không ngờ Dương Đại lại có thể triệu hoán nhiều hồn phách tiến hành tác chiến như vậy.

Dương Đại lấy ra giấy chứng nhận của mình đưa cho Hùng Liệt nhìn.

“Cơ quan tình báo... cấp độ SS, chẳng lẽ người chính là Bá Vương Bất Quá Giang?”

Hùng Liệt trầm ngâm nói, Dương Đại cũng không phủ nhận, để cho y dưỡng thương thật tốt.

Đại yêu chết thảm, đám yêu thú như rắn mất đầu. Yêu thú cường đại ở nơi đây hầu như đều bị Hùng Liệt đánh chết, còn dư lại đều là Tinh quái. Theo Hắc Tinh Tinh xuất hiện, càng ngày càng nhiều yêu thú bắt đầu rút lui khỏi nơi đây.

Lương Tử Tiêu đứng bên cạnh Dương Đại, cầm lấy kiếm của Dương Đại nhẹ nhõm tru sát yêu thú xâm phạm, giống như thái thật chém dưa.

Liễu Tuấn Kiệt dùng ngón tay làm kiếm, thi triển kiếm pháp mà Lương Tử Tiêu dạy bảo cho y, đó là ngày qua ngày nình bọ mới học được, hiệu quả không tệ. Đối mặt với một chút yêu thú nhỏ yếu vẫn có sức chiến đấu.

Yêu thú gần đó cũng là hướng về phía khí huyết cường đại của Hùng Liệt mà đến. Sau khi âm chúng của Dương Đại tập trung tinh thần chiến đấu, chúng nó ý thức được gặp phải phiền phức, bắt đầu sợ hãi.

Chưa tới mười phút, tất cả yêu thú trong khu vực quảng trường này đều chạy trốn. Đám âm chúng của Dương Đại tuy có bị thương, nhưng vẫn chưa có tên nào bị chết.

Gần 800 vị âm chúng tụ tập đến đây, Dương Đại âm thầm thở dài một hơi, cuối cùng kết thúc.

Sau khi sử dụng đan dược chữa thương của Dương Đại, Hùng Liệt hơi khôi phục một tia khí lực. Đan dược của y đã sử dụng hết trong lúc chiến đấu, nếu không y cũng sẽ không thể liên tục chiến đấu một ngày một đêm.

Hùng Liệt ngồi xuống, cảm khái nói: “Đây là thiên phú của ngươi sao? Thật là bá đạo! Đồng dạng là cấp độ SS, ta cảm giác hạn mức cao nhất của ngươi vượt xa ta.”

Dương Đại cười nói: “Hùng quốc trụ, đừng tiết lộ chuyện này ra nha, ta nói với bên ngoài là chỉ có thể triệu hoán 100 vị.”

Hùng Liệt nhếch miệng cười nói: “Yên tâm đi, ta hiểu. Ta cũng sẽ không nói ra tất cả về thiên phú của mình. Sau này ta gọi ngươi là Tiểu Dương đi, ngươi gọi ta là lão ca là được.”

Hai người bắt đầu nói chuyện phiếm. Hùng Liệt rất nhiệt tình đối với Dương Đại, dẫu sao Dương Đại cũng coi như ân nhân cứu mạng của y.

Dương Đại sau khi biết được Hùng Liệt một mình giết hai con Đại yêu thì đối vô cùng kính nể y. Trái tim trực nhảy ra khỏi họng cuối cùng cũng chịu hạ xuống.

Đại yêu vẫn lạc, Thú triều tất nhiên sẽ kết thúc, đây đã là luật thép. Không có Đại yêu tổ chức Thú triều, đám yêu thú dễ dàng trở thành cát ròi. Cát ròi thì sẽ dễ dàng bị loài người tiêu diệt từng bộ phận.

Ánh mắt của Dương Đại nhìn về phía Cơ Giác Viên Ma, rất là động tâm, đáng tiếc cảnh giới chênh lệch quá lớn.

“Lão ca, ngươi có thể giúp ta phong ấn hồn phách của nó hay không?” Dương Đại không nhịn được hỏi.

Hùng Liệt lắc đầu bật cười: “Ngươi suy nghĩ nhiều rồi. Cảnh giới của ta với nó xấp xỉ nhau, hơn nữa ta không có Phong Ấn thuật mạnh như vậy. Thi thể của nó sẽ bị giữ lại, nếu như sau này hồn phách vẫn còn, ta sẽ giúp ngươi nói chuyện. Chờ cảnh giới của ngươi tăng lên lại cho ngươi hút hồn.”

Dương Đại tuy có tiếc nuối, nhưng cũng chỉ có thể thôi.

Mãi cho đến chập tối, rốt cuộc có cao thủ Tâm Toàn cảnh phi hành đến.

Gã rơi xuống trước mặt Hùng Liệt, kích động nói: “Hùng Liệt quốc trụ, Thú triều đã lui lại rồi! Ngài thành công rồi!”

Ánh mắt gã nhìn về phía Hùng Liệt tràn đầy sùng bái.

Hùng Liệt nhếch miệng cười một cái, nói: “Người gọi thêm vài người nữa đưa vị tiểu ca này về cùng đi.”

Phần lớn đám âm chúng của Dương Đại đều lên vào dưới mặt đất, chỉ còn lại 100 vị trên đất bằng.

Cao thủ Tâm Toàn cảnh nhìn Dương Đại cùng với âm chúng ở xung quanh. Gã đoán được những hồn thể này chắc chắn có liên quan với vị thí luyện giả trẻ tuổi này, bởi vì gã biết được thiên phú của Hùng Liệt là gì.

“Không cần đâu, các người trở về đi, ta sẽ tự trở về.” Dương Đại lắc đầu nói.

Hùng Liệt biết được ý đồ thật sự của hắn, gật đầu nói: “Vậy người cẩn thận một chút, tuy rằng Thú triều đã tản đi, nhưng quý mới biết có còn yêu quái nào ẩn núp hay không.”

Dương Đại gật đầu.

Cứ như vậy, Hùng Liệt được cao thủ Tâm Toàn cảnh mang đi. Dương Đại lại bắt đầu tiếp tục hút hồn.

Liều mạng, nhất định phải có thu hoạch!

Dương Đại triệu hoán Hắc Tinh Tinh đến bên người, đặt tên là Hắc Ngộ Không.

Từ giờ trở đi, Hắc Ngộ Không tới thống lĩnh yêu thú yêu chúng. Đối với chuyện này, Hắc Ngộ Không nhếch miệng cười một cái, lộ ra hai hàng răng vàng, biểu thị đồng ý.

Hắc Ngộ Không có thể nói chuyện, nhưng nó không quen nói chuyện.

Thiên Bồng Nguyên Soái đối mặt với Hắc Ngộ Không rất là sợ hãi, thậm chí không dám tới gần.

Ở dưới sự bảo vệ của đám âm chúng, Dương Đại lại bắt đầu vui vẻ mà thông khổ hút hồn.

...

Hành tỉnh Hán Tây, Phong Thành.

Bên trong một ngôi biệt thự.

Dương mẫu đang bận rộn sắp xếp hành lý. Nhìn thấy trượng phu ở trên ghế dài xem tin tức, nàng giận không có chỗ phát tiết: “Lão Dương, mau tới hỗ trợ đi! Người cũng không phải là thí luyện giả, ở đằng kia hút thuốc nhìn tin tức, cứ làm như người là lãnh đạo không bằng.”

Dương Đằng cả giận nói: “Người biết cái gì, vạn nhất Hùng Liệt ngăn được cơn sóng dữ, chúng ta cũng không cần rút lui nữa!”

Tiểu Siêu và Tiểu Diễm đang cất dọn đồ chơi của mình, cả nhà chỉ có Dương Đằng vị đại lão gia này đang ngồi không.

Dương mẫu bất đắc dĩ nói: “Đã có hai tòa thành thị rơi vào tay giặc, Hùng Liệt cho dù lợi hại hơn nữa cũng chỉ có một người. Thú triều lần này chính là có hai làn sóng. Ài, không biết nhi tử thế nào. Đều tại người, nếu đáp ứng nhi tử rời khỏi hành tỉnh Hán Tây, hắn cũng sẽ không trở về.”

Dương Đằng trầm mặc, lại rút ra một điều thuốc.

“Tin vui đặc biệt! Theo cơ quan tình báo ở tiền tuyến thông báo, Hùng Liệt quốc trụ suốt đêm tru sát hai con Đại yêu, Thú triều bắt đầu tản đi, kiếp nạn lần này sắp kết thúc!”

Phóng viên bên trong TV kích động nói trước màn ảnh. Nghe vậy, Dương mẫu vội vàng chạy đến trước TV.

Khói thuốc của Dương Đăng cũng giảm bớt, trong phòng khách quanh quẩn thanh âm hưng phấn của phóng viên.

“Đêm qua, Hùng Liệt quốc trụ cầm lấy tình báo một mình rời khỏi, ở rạng sáng năm giờ tru sát Đại yêu thao túng thú triều yêu cầm. Đến một giờ chiều ngày hôm nay, y lại tru sát Đại yêu thao túng thú triều trên lục địa. Thí luyện giả của cơ quan tình báo đã đón được Hùng Liệt quốc trụ, Hùng Liệt quốc trụ sắp trở về...”

“Ha ha ha! Lão tử biết ngay mà!”

Dương Đăng đột nhiên đứng bật dậy, hưng phấn vung quyền, dường như y chính là Hùng Liệt.

Y đặc ý nhìn Dương mẫu, nói: “Thấy chưa nào? Ta đã nói rồi, Hùng Liệt có thể ngăn cơn sóng dữ!”

Dương mẫu cảm khái nói: “Quả thật lợi hại, thảo nào có thể trở thành quốc trụ.”

Nàng quay người tiến đến gọi các con, để cho bọn họ không cất dọn đồ chơi nữa.

Dương Đăng bắt đầu gọi điện thoại, nhưng số điện thoại của Dương Đại vẫn không có sóng, vì vậy y chỉ có thể báo bình an với thân bằng hảo hữu.

Chẳng được bao lâu, người một nhà tề tụ trong phòng khách, vừa nhìn tin tức, vừa thảo luận tính nghiêm trọng của thú triều lần này.

Lúc này, trong màn hình TV rõ cuộc xuất hiện thân ảnh của Hùng Liệt. Toàn thân y là máu, vô cùng thê thảm. Y được thí luyện giả dìu tiến lên, phóng viên cũng không tránh đi. Đây là chính sách bây giờ của Hạ Quốc, chính là muốn để cho dân

chúng cảm nhận được tận thế tàn khốc, không thể làm đóa hoa bên trong nhà kính.

Phóng viên đi qua, kích động hỏi: “Hùng Liệt quốc trụ, ngài lại một lần nữa cứu vớt một hành tinh, ngài có muốn nói gì không?”

Hùng Liệt nhếch miệng cười nói: “Ta đã tận lực. Tuy nhiên lần này ta xém chút nữa sẽ chết ở bên trong Thú triều, may mắn được một tên thí luyện giả kịp thời đi đến cứu được. Cho nên lần này cũng có một phần công lao của hắn. Bây giờ thí luyện giả mới thật sự là tài giỏi.”

“Vị thí luyện giả kia là ai?”

“Bá Vương Bất Quá Giang đây!”

Chương 43: Tốc độ tu hành tăng vọt

Ba ngày sau.

Điện thoại của Dương Đại vang lên, thì ra tín hiệu ở thành phố Thái Hà đã được khôi phục, gọi điện thoại cho hắn dĩ nhiên là mẫu thân hắn. Mẫu tử trò chuyện hồi lâu sau mới kết thúc cuộc trò chuyện.

Biết được mình được Hùng Liệt khen ngợi trước mặt phóng viên, Dương Đại không muốn nói gì, cũng may Hùng Liệt nói đến là ID ở Thâm Vực.

Dương Đại dựa vào vách tường của trạm xăng dầu bắt đầu dùng máy tính bảng lên mạng. Quả nhiên, trên mạng bây giờ còn đang thảo luận Bá Vương Bất Quá Giang. Tin tức Bá Vương Bất Quá Giang ở Phong Thành, hành tỉnh Hán Tây đã truyền ra.

Dương Đại suy nghĩ một chút, lấy điện thoại di động ra gọi đến số điện thoại di động của Hồ Lợi.

Những ngày này, Hồ Lợi đã gọi cho hắn không dưới hai mươi lần.

Sau khi cuộc gọi được kết nối, Hồ Lợi rõ ràng rất cao hứng. Hai người trò chuyện hồi lâu sau, Dương Đại quyết định quay về căn cứ của cơ quan tình báo tu luyện. Nếu trở về nhà, nói không chừng còn có thể thêm gây phiền phức cho gia đình. Ở lại cơ quan tình báo ít nhất không có ai quấy rầy hắn, còn có người chuyên môn quan tâm hắn.

Đối với quyết định của Dương Đại, Hồ Lợi dĩ nhiên là cao hứng.

Sau khi kết thúc cuộc gọi, Dương Đại tiếp tục hút hồn.

Khắp nơi trong thành phố Thái Hà đều có thi thể của yêu thú. Hắn căn bản không hút đến. Trong lúc này hắn đã từng gặp không ít thí luyện giả, có đến từ cục chiến đấu, có đến từ cơ quan tình báo. Sau khi hắn lấy ra giấy chứng nhận thì không người nào dám quấy rầy hắn.

Cho dù có người không có ý tốt, Dương Đại cũng không sợ, 100 vị âm chúng theo sau, ai dám gây phiền phức cho hắn?

Bất luận thời đại gì đều có thể có người xấu, vì vậy nên có tâm phòng bị người.

Bốn ngày sau, Dương Đại không cách nào hấp thu hồn phách nữa.

Hắn thử rất nhiều lần nhưng đều thất bại. Xem ra hồn phách chỉ có thể tạm lưu lại trong thi thể 7 ngày.

Trở lại bên trong thị khu, Dương Đại thu hồi toàn bộ âm chúng vào trong không gian linh hồn, sau đó đi về phía cổng của cơ quan tình báo. Đã có xe chuyên dụng chờ đợi sẵn, vẫn là lái xe trước kia đưa hắn quay về Phong Thành.

Lái xe nhìn thấy Dương Đại cũng thật cao hứng, còn muốn xin chữ ký của hắn.

Trên đường, Dương Đại gọi điện thoại cho phụ mẫu, phụ mẫu tỏ ra ủng hộ đối với quyết định của hắn. Dẫu sao đi theo cơ quan tình báo, Dương Đại lại càng dễ nhận được tài nguyên tu hành.

Ba giờ chiều, Dương Đại trở lại căn cứ của cơ quan tình báo hành tinh Hán Tây.

Hồ Lợi tự mình tiếp đãi hắn.

Hai người tới trong phòng của Dương Đại. Nhân viên công tác đã chuẩn bị sẵn rượu và thức ăn. Hồ Lợi vừa rót rượu, vừa nói: “Tiểu Dương à, người chậm trễ 7 ngày mới trở về, thu hoạch như thế nào đây?”

Dương Đại cười nói: “Cũng không tệ lắm, bây giờ ta có thể triệu hoán càng nhiều âm chúng hơn nữa.”

“Có bao nhiêu? Nói cho lão ca một chút đi.”

“Nhưng người đừng nói ra đây.”

“Người còn không tin lão ca à?”

” Số lượng âm chúng ta có thể triệu hoán đã đạt tới hạn mức cao nhất là 500.”

“Cái gì? 500!”

Hồ Lợi bị hù dọa, đột nhiên y lý giải tại sao Dương Đại có thể cứu được Hùng Liệt.

Chuyện như vậy trên mạng cũng có cho thảo luận. Rất nhiều dân mạng suy đoán thiên phú của Bá Vương Bất Quá Giang cũng giống như Thái Dương Thần ở Châu Âu, có thể nhanh chóng thể hiện ra sức chiến đấu.

Hồ Lợi càng thêm nhiệt tình, tuy nhiên lần này Dương Đại không uống nhiều, dưới tình huống uống không thắng dĩ nhiên không thể lỗ mãng uống. Hồ Lợi cũng không có làm khó hắn.

Sau khi ăn xong, chờ Hồ Lợi rời đi. Dương Đại lại trực tiếp tiến vào Thâm Vực.

Hắn đứng ở bên hồ, thả toàn bộ âm chúng ra. Từng luồng lục quang từ giữa mi tâm của hắn bay ra, lít nha lít nhít trải rộng gần đó.

Số lượng rất nhanh liền vượt qua con số 1000!

Trong vòng 7 ngày này, Dương Đại có thu hoạch cực lớn, thu được 772 con yêu thú!

Tổng số âm chúng đạt tới 1568 vị, trong đó số lượng âm chúng yêu thú đạt tới 1058 con.

Đã tương đương với thú triều quy mô nhỏ!

Tất cả hồn phách của yêu thú mới thu hoạch được đều là Tinh quái. Hắn thực ra cũng gặp phải mấy con Yêu quái, nhưng không bắt được hồn phách. Có lẽ bởi vì tu vi cao, cho nên hồn phách rời khỏi nhanh hơn, cũng hoặc là đã trở thành quỷ quái.

Quỷ quái đối với nhân loại mà nói càng thêm nguy hiểm. Quỷ quái cũng có quỷ triều, tuy nhiên rất ít. Một khi gặp phải, đó chính là cảnh báo cấp bậc toàn quốc, bởi vì vũ khí nóng căn bản không gây thương tổn được quỷ quái, chỉ có thể dựa vào thí luyện giả.

Dương Đại phái 100 vị âm chúng đi dò xét về các phương hướng khác nhau, tiếp đó để cho những âm chúng khác tự mình tu luyện. Hắn muốn thử xem đám âm chúng bây giờ tu luyện có thể mang đến biên độ tăng trưởng linh lực cho hắn hay không.

Trong vòng 7 ngày này, linh lực của hắn đã tăng trưởng gấp bội, cảm giác cách Tụ Khí tầng sáu đã không còn xa, mà tố chất thân thể của hắn càng cường đại hơn. Yêu thú càng mạnh hơn chính là thân thể, dựa theo lời Lương Tử Tiêu nói, tố chất thân thể của hắn đã không kém gì Tụ Khí tầng chín. Đương nhiên, nơi này chỉ có thuần túy pháp tu Tụ Khí tầng chín, có một chút tu sĩ ưa thích tu luyện thân thể, ví dụ như Hùng Liệt.

Một lúc lâu sau, Dương Đại vui mừng.

Thật nhanh!

1468 vị âm chúng cùng tu luyện mang đến hiệu quả tương đương với một mình hấn tu luyện năm ngày, phải biết rằng đây chỉ là kết quả sau một canh giờ!

Thoải mái nha!

Dương Đại mở cờ trong bụng. Thú triều lần này tuyệt đối là kiếm lợi lớn.

Sau này ở đâu có chiến tranh quy mô lớn, hấn nhất định đều phải đi gom góp tham gia náo nhiệt.

Tuy nhiên đó là sau này, Dương Đại chuẩn bị tu luyện thật tốt.

Trong thú triều lần này hấn vẫn là vô cùng nhỏ yếu, chỉ có thể sờ thi thể.

Dương Đại cũng bắt đầu đả tọa tu luyện. Hai canh giờ sau, toàn bộ 100 tên âm chúng được phái ra ngoài đều trở về. Phương viên trăm dặm không có tung tích con người, ngược lại là có thân ảnh của Tinh quái. Dương Đại phái Hắc Ngộ Không đi giết, sau đó mang toàn bộ thi thể trở về.

Ba ngày sau.

Dương Đại lại có thêm 27 con yêu thú âm chúng, tất cả đều là Tinh quái tu vi thấp.

Mà tu vi của hấn rốt cuộc đột phá đến Tụ Khí tầng sáu!

Dương Đại bắt đầu tìm Lương Tử Tiêu học tập Ngự Kiếm Thuật. Âm chúng là Nhân tộc cũng đang tu luyện công pháp, yêu thú thì nạp khí tu luyện, có riêng các việc cần hoàn thành.

Mục tiêu ngắn hạn, Dương Đại muốn để cho tất cả mọi âm chúng Nhân tộc trở thành tu tiên giả, như vậy có thể cùng nhau tu luyện Thiên Cương Đại La Kiếm Trận. Mấy trăm vị âm chúng thi triển cái kiếm trận này nhất định sẽ rất cường đại.

« Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc ‘Người bình thường’ trải qua tiêu thiên kiếp, bước vào Tâm Toàn cảnh »

Một cái thông báo lướt qua trước mắt Dương Đại.

Dương Đại đã thành thói quen, trong vòng ba ngày này, Hạ Quốc ra đời trên trăm vị Tâm Toàn cảnh, đoán chừng có liên quan với thú triều.

Yêu thú chết đi trong thú triều đều là tài nguyên, có thể luyện chế đan dược, có thể luyện chế pháp khí, còn có thể ăn máu thịt để tăng cường khí huyết. Thí luyện giả trong lúc tử chiến còn có thể lĩnh ngộ không ít chân nghĩa, cho nên mỗi một lần thú triều kết thúc, đối với nhân loại mà nói đều là một lần tăng vọt.

Tụ Khí, Tâm Toàn, Linh Chiếu, Không Vô...

Trước mắt, trong phạm vi toàn thể giới, người mạnh nhất cũng mới Linh Chiếu cảnh tầng chín, dấu sao đây là tu tiên chứ không phải là luyện võ. Trên thực tế trong vòng 10 năm, dị nhân thiên ngoại đạt tới Linh Chiếu cảnh tầng chín đã ở trong tu tiên giới ở Thâm Vực dấy lên gợn sóng cực lớn.

Đây cũng là nguyên nhân quan trọng mà Quỷ Uyên tông đối với dị nhân thiên ngoại mưu cầu danh lợi như thế.

Dương Đại rất ngạc nhiên. vị thí luyện giả Không Vô cảnh đầu tiên ở khu Hạ Quốc thậm chí toàn bộ thể giới sẽ là ai, bao lâu nữa mới xuất hiện?

Ở dưới sự dạy bảo của Lương Tử Tiêu, Dương Đại dùng linh lực điều khiển Duyên Quang kiếm bay lên, trước tiên luyện tập lực chú ý không đối với linh lực, sau đó lại đến ngự kiếm phi hành.

Lấy linh lực trước mắt của hắn, cho dù nắm giữ cũng không bay được bao xa. Nhưng hắn muốn học trước, mỗi lần đều phải tóm lấy eo của Lương Tử Tiêu, thật sự là xấu hổ.

Lúc này, Bạch Vĩ từ lòng đất xuất hiện, nói với Dương Đại: “Chủ nhân, có tu tiên giả tập kích Thiên Bồng Nguyên Soái, Thiên Bồng Nguyên Soái sắp không chống đỡ được!”

Dương Đại vừa nghe thấy vậy, lập tức hỏi: “Mấy người?”

“Một người.”

“Hắc Ngộ Không, lập tức tiến đến trợ giúp.”

Nghe vậy, Hắc Ngộ Không gào thét một tiếng, thả người nhảy lên, lập tức nhảy vào rừng cây ở phương xa tan biến không còn thấy tăm hơi.

Dương Đại lại tiếp tục tu luyện Ngự Kiếm Thuật.

Đối phương nhiều nhất là cao thủ Tâm Toàn cảnh, nếu thật là Linh Chiếu cảnh, Thiên Bồng Nguyên Soái đã lập tức bị đè xuống đất ăn hành ăn tỏi rồi. Hắc có thể cảm giác được khí tức của Thiên Bồng Nguyên Soái vẫn còn.

Thời gian một nén nhang sau, một thân ảnh khổng lồ như ngọn núi cao từ trên trời giáng xuống, nện đến cây cỏ bay tứ tung, hơn 1000 tên âm chúng đang tu luyện đều bị bùng tỉnh.

Hắc Ngộ Không cười khà khà, tay phải ném về phía Dương Đại một cái, một nữ tử ngã trên mặt đất, tay chân của nàng rõ ràng cho thấy đã bị gãy xương, quần áo rách rưới, mặt đầy máu, đầu tóc rối bời, không thấy rõ khuôn mặt.

Chương 44: Thập Phương giáo

Tên này ra tay thật tàn bạo!

Dương Đại nhìn thấy thương thế của nữ tu tiên giả thì nheo mắt lại, nhưng trong lòng vẫn lặng lẽ giờ ngón tay cái lên.

Hắc Ngộ Không có thể hạ thủ lưu tình, nói rõ vẫn có suy nghĩ của chính mình.

Dương Đại thu kiếm, để cho Lương Tử Tiêu đi qua giúp mình hỏi thăm.

Nàng kia bị trọng thương, đối mặt với Lương Tử Tiêu hỏi thăm chỉ có thể kinh sợ trả lời.

Nam Nguyệt Như, đệ tử nội môn của Trục Tinh cốc, Tâm Toàn cảnh tăng một, ra ngoài rèn luyện đi ngang qua nơi đây.

“Đợi một chút! Người là Lương Tử Tiêu, người không phải đã chết rồi sao?”

Nam Nguyệt Như sợ hãi kêu lên, ánh mắt của nàng không khỏi nhìn Dương Đại ở sau lưng Lương Tử Tiêu.

Dương Đại nói: “Kết thúc nàng đi.”

Nếu như không phải dị nhân thiên ngoại thì hẳn cũng chẳng muốn hạ thủ lưu tình.

Phương châm phát triển của Dương Đại là ở Địa Cầu thu hồn phách của yêu ma, ở Thâm Vực thì bỏ qua chủng tộc, tất cả đều thu. Ở Địa Cầu phải bảo trì điểm mấu chốt, ngoại trừ suy nghĩ vì nhân loại, cũng là suy nghĩ cho chính mình. Một khi bị người phát hiện hẳn tùy ý hấp thu hồn phách của đồng

bào, vậy thì phiền toái lớn rồi, đồng thời cũng sẽ mang đến phiền phức cho người nhà. Không thể bởi vì nhỏ mà mất lớn. Đương nhiên, nếu gặp phải thí luyện giả muốn hại chính mình, hấn tuyệt đối sẽ không do dự.

Lương Tử Tiêu lập tức động thủ.

Ba phút sau, Dương Đại có thêm một vị âm chúng Tâm Toàn cảnh, đây cũng là vị âm chúng Tâm Toàn cảnh là tu tiên giả đầu tiên.

Dương Đại co quắp ngồi dưới đất, hiện tại hấn hấp thu hồn phách của Tâm Toàn cảnh vẫn có chút khó khăn.

Nghỉ ngơi đủ năm canh giờ, đến sau nửa đêm Dương Đại mới khôi phục ý thức. Hấn rời khỏi Thâm Vực, nằm ở trên giường bắt đầu nghỉ ngơi.

Hấn không ngủ được, chỉ có thể lấy máy tính bảng ra lên mạng.

Kiếp nạn thứ triều đã hoàn toàn kết thúc, nhưng trên mạng vẫn có rất nhiều thảo luận về Hùng Liệt và Bá Vương Bất Quá Giang. Hùng Liệt lập tức bị đám dân mạng đặt cho cái danh hiệu Hạ Quốc đệ nhất nhân, còn lời khen ngợi đối với Bá Vương Bất Quá Giang càng là nhiều vô số kể.

Gần như là tất cả mọi người cảm thấy Bá Vương Bất Quá Giang chỉ cần thuận lợi phát triển, chắc chắn sẽ trở thành vị quốc trụ kế tiếp!

Bởi vì Bá Vương Bất Quá Giang rất ít khi xuất đầu lộ diện cho nên không có scandal. Trên mạng không có ai nói xấu hấn, mà cho dù có, đoán chừng cũng bị Thiên Vọng xóa đi. Người sáng suốt cũng nhìn ra được, Hạ Quốc chuẩn bị xây dựng hình tượng Bá Vương Bất Quá Giang thành kiểu mẫu.

Dương Đại chú ý tới Chu Hành Mã ở trên mạng điên cuồng thổi phồng chính mình, tựa như hai người là huynh đệ tốt thân

mặt khăng khít.

Chu Hành Mã còn nhắc đến tên của đại học Thiên Thành. Không biết là ai tiết lộ tin tức, nói cơ quan tình báo đã giúp Bá Vương Bất Quá Giang hoàn thành thủ tục nhập học ở đại học Thiên Thành, khiến cho đại học Thiên Thành cũng náo nhiệt.

Dương Đại nhìn Thiên Vồng trong chốc lát cảm thấy không có ý nghĩa, lập tức đăng nhập Bí Vồng.

Thiên Vồng là cho người bình thường nhìn, Bí Vồng thì là cho thí luyện giả. Hơn nữa là thí luyện giả đăng ký trong danh sách của Hạ Quốc mới có thể đăng nhập.

Bên trong Bí Vồng cũng có diễn đàn, hot tìm kiếm phần lớn đều là về những chuyện lớn bên trong Thâm Vực.

Dương Đại chú ý tới một chuyện đang vô cùng hot, đó là Đại Hạ đột nhiên xuất hiện tông môn thần bí, chính tà khó phân, có vẻ như là thánh địa thượng cổ.

Vương triều Đại Hạ ngoại trừ Lạc Hàn cốc, Thiên Nhất môn, Truy Tinh cốc, Đạo sơn và Nguyệt Tâm hồ thì vẫn tồn tại những thế lực, gia tộc tu tiên khác, chỉ là nội tình vẫn còn kém xa 5 con quái vật khổng lồ này mà thôi. Nghe nói vương triều Đại Hạ cũng là con rối của ngũ đại môn phái tu tiên, địa vị của thiên tử còn không bằng đệ tử nội môn của bất kỳ một môn phái nào.

Dương Đại sau này sớm muộn gì cũng phải lựa chọn gia nhập một tông môn nào đó. Lấy tốc độ tu hành của hắn, không đến vài năm liền cần dựa vào chính mình thăm dò Thâm Vực.

Tư chất linh căn của đa số thí luyện giả cũng rất bình thường. Độ kiếp thường sẽ cần đan dược, mà về phương diện đan dược, Hạ Quốc có thể cung cấp rất ít tài nguyên. Dầu sao những luyện đan sư kia cũng đều bận rộn tu luyện, thăm dò

Thâm Vực, không thể nào mỗi ngày hùng hục luyện đan tựa như con chó, hơn nữa tài liệu luyện đan cũng không đủ.

Tâm Toàn đan là đan dược cần thiết để đột phá Tâm Toàn cảnh. Muốn dựa vào linh lực của bản thân cưỡng ép đột phá là rất khó.

Dương Đại cũng không để Tâm Toàn đan vào trong lòng, bởi vì trong túi trữ vật của Lương Tử Tiêu có hắc ba viên.

Dương Đại nhớ kỹ cái tông môn thần bí kia. Độ tử của tông môn này mặc hắc bào, mặt mang mặt nạ huyết sắc, còn rất dễ phân biệt. Tuy nhiên hắc rất ngạc nhiên, tại sao phải ăn mặc như vậy, là để ra vẻ sao?

Mãi cho đến buổi sáng, nhân viên công tác đưa tới bữa sáng, Dương Đại ăn uống no đủ rồi mới tiến vào Thâm Vực.

Chuyện thứ nhất hắc làm sau khi tiến vào Thâm Vực chính là triệu hoán toàn bộ âm chúng đi ra, để cho bọn họ tự mình tu luyện, tiếp đó bắt đầu kiểm tra túi trữ vật của Nam Nguyệt Như.

Hệ thống Thâm Vực rất thần kỳ, khi thí luyện giả rời đi, vật phẩm trên người của thí luyện giả ở Thâm Vực cũng sẽ tan biến. Về phần bọn chúng đi đâu thì không người biết được. Dù sao lúc thí luyện giả trở lại, đồ vật vẫn còn ở trên người, cũng không cách nào xuất hiện ở trong hiện thực.

Dương Đại phát hiện túi trữ vật của Nam Nguyệt Như rất lớn, so với Lương Tử Tiêu còn lớn hơn một chút. Đồ vật bên trong rất phong phú. Hắc lấy ra một cái mặt nạ ném cho Lương Tử Tiêu, để cho Lương Tử Tiêu lập tức đeo vào.

Đan dược, lá bùa, bí tịch, pháp khí, quần áo, son phấn linh tinh, có đủ mọi thứ.

Dương Đại triệu hoán Nam Nguyệt Như đi ra.

Sau khi trở thành âm chúng, bộ mặt thật của Nam Nguyệt Như hiện lộ ra. Nữ nhân này có khuôn mặt rất đẹp mắt, dáng người cũng không tệ.

“Bái kiến chủ nhân.”

Nam Nguyệt Như cung kính xoay người hành lễ.

Dương Đại hỏi: “Người thật sự chỉ là đi ngang qua nơi đây thôi sao?”

“Quả thật như thế.”

“Trụỵ Tinh cóc cách nơi này khá xa, tại sao người lại đi ngang qua nơi đây?”

“Đề điều tra Thập Phương giáo. Đạo gần đây, Thập Phương giáo qua lại xuất hiện ở Đại Hạ làm các đại môn phái lo lắng. Ta phụng mệnh truy xét giáo chúng của Thập Phương giáo, tìm hiểu xem tại sao Thập Phương giáo lại tới đây.”

“Thập Phương giáo? Giới thiệu một chút đi.”

“Thập Phương giáo đến từ Man Hoang bên cạnh vương triều Đại Hạ, khu vực người phàm không thể sinh tồn. Thập Phương giáo là chính hay là tà, không người biết được. Trụỵ Tinh cóc chúng ta đã từng có một tên trưởng lão ngộ nhập Thập Phương giáo. Lão vô cùng tôn sùng đối với Thập Phương giáo, công bố Thập Phương giáo có thể quét ngang ngũ đại môn phái của Đại Hạ, thậm chí bao gồm cả Quỷ Uyên tông ở trong đó. Giáo phái như vậy xâm nhập Đại Hạ, giới tu tiên ở Đại Hạ dĩ nhiên bối rối.”

“Đệ tử của Thập Phương giáo mặc áo đen, đeo mặt nạ huyết sắc phải không?”

“Không sai.”

Thì ra là thế, Dương Đại coi như đã hiểu.

Sau đó hắn liền truyền thụ Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh cho Nam Nguyệt Như, để cho Nam Nguyệt Như cũng tu luyện bộ kinh này.

Dương Đại đã học được Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh tầng thứ hai. Tầng thứ ba cần tu luyện 18 loại chú ấn, hơn nữa còn khảo nghiệm tư chất nhất định, trước mắt rất thiếu nhân thủ.

Dương Đại suy nghĩ một chút, để cho Lang Yêu và Cáp Tử Tinh khắp nơi tìm kiếm tinh quái ở gần đó. Hắn lại đi tìm Lương Tử Tiêu, tiếp tục luyện tập Ngự Kiếm Thuật.

Hơn 1500 vị âm chúng cùng nhau tu luyện, cho dù Dương Đại không tu luyện thì biên độ linh lực tăng trưởng cũng rất nhanh. Chờ số lượng lại gấp bội, Dương Đại cảm thấy mình có thể hoàn toàn không cần tự tu luyện, chuyên môn luyện tập các loại pháp thuật là được.

Thời gian mỗi ngày cứ trôi qua như vậy.

Nửa tháng sau.

Dương Đại đột phá đến Tự Khí cảnh tầng bảy khiến cho Lương Tử Tiêu được xưng là thiên tài của Quỷ Uyên tông bị đả kích rất lớn. Nam Nguyệt Như cũng cảm khái dị nhân thiên ngoại quả nhiên khó có thể đánh giá.

Bây giờ Dương Đại đã thuần thục nắm giữ Ngự Kiếm Thuật, còn tu hành một chút pháp thuật, kiếm pháp, bộ pháp.

Căn cứ thường thức, Dương Đại phát hiện mình có thể tu luyện được pháp thuật với tất cả thuộc tính. Có lẽ có liên quan với Vạn Cảnh Âm Chủ. Hắn thậm chí hoài nghi là vì có quá nhiều âm chúng, bao hàm các loại linh căn khác nhau, dẫn đến hắn cũng có thể có được những thuộc tính khác biệt. Mặc kệ như thế nào, trong nửa tháng này, Dương Đại coi như là thoát thai hoán cốt. Hắn hoàn toàn không tu luyện, mà không ngừng tăng lên năng lực thực chiến của chính mình.

Tuy rằng phương thức tác chiến của hắn là trốn ở phía sau âm chúng, nhưng nên luyện cơ bắp vẫn phải luyện, chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Mặt khác, Dương Đại lại có thêm 89 vị âm chúng Tinh quái mới, ba vị âm chúng tu tiên giả Tụ Khí cảnh, đều là tán tu.

Tổng số âm chúng của hắn đã đạt tới 1688 vị!

Một ngày này, Dương Đại đang tu luyện Thiên Thê kiếm quyết, Nam Nguyệt Như bỗng nhiên từ lòng đất xuất hiện, gấp giọng nói: “Ngoài trăm dặm có một đám tu tiên giả đang đến gần, chính là đội ngũ liên hợp của ngũ đại môn phái. Đầu lĩnh chính là trưởng lão Linh Chiếu cảnh của Trụy Tinh cốc.”

Dương Đại vừa nghe thấy vậy lập tức thu toàn bộ âm chúng vào trong không gian linh hồn, tiếp đó hắn lập tức rời khỏi Thâm Vực.

Trước tránh đầu sóng ngọn gió!

Chương 45: Truyền thuyết về Ma Hồ

Trở lại thực tế, Dương Đại đầu tiên là thả ra 100 vị âm chúng để cho bọn họ tu luyện, lấy thêm cái máy tính bảng ngồi vào trên ghế dài. Giờ cơm còn chưa tới, hắn dự định download một chút trận pháp ở bên trong Bí Vồng.

Trước mắt, nhân số thi triển Thiên Cương Đại La Kiếm Trận đã đạt tới 100 vị. Chủ yếu là càng ngày càng nhiều âm chúng nhân tộc bước vào Tụ Khí cảnh tầng một. Buổi sáng ngày hôm nay, 100 vị âm chúng thi triển Thiên Cương Đại La Kiếm Trận do Nam Nguyệt Như chủ trận, uy lực kia xem chút nữa đánh Hắc Ngộ Không thành mẩu vụn, may mắn Dương Đại kịp thời ngăn lại.

Hắc Ngộ Không kiêu ngạo hơn nửa tháng thoáng cái đã trở nên khiêm tốn hơn rồi, không dám xem nhẹ những phạm nhân bị nó coi là thức ăn kia nữa.

Uy lực của Thiên Cương Đại La Kiếm Trận để cho Dương Đại nghĩ đến rất nhiều.

Sau này âm chúng càng ngày càng nhiều, có thể chia làm các đội khác nhau, thậm chí là quân đoàn, thi triển các loại trận pháp như trận pháp phòng thủ, trận pháp tiến công, trận pháp pháp thuật tâm xa,... Dương Đại càng nghĩ càng hưng phấn.

Trận pháp trên Bí Vồng không nhiều lắm, phần lớn cũng đều là cấp thấp. Tuy nhiên Dương Đại vẫn tận lực ghi nhớ lại.

Với tu vi Tụ Khí cảnh tầng, bảy hấn đã có thể làm được đã gặp qua là sẽ không quên. Hai giờ sau hấn mới bỏ máy tính bảng xuống, bởi vì đồ ăn đã đến.

Nhu cầu ăn uống của Dương Đại càng ngày càng thấp, nhưng hấn vẫn muốn ăn một chút gì đó, chỉ là để thỏa mãn vị giác mà thôi. Đồ ăn của căn cứ cơ quan tình báo thật sự rất ngon, đợi đến khi đạt tới Tụ Khí cảnh tầng tám, hấn có thể hoàn toàn ích cốc.

Thoáng chớp mắt, hai ngày trôi qua.

Dương Đại rút cuộc thử nghiệm tiến vào Thâm Vực.

Tu tiên giả của ngũ đại môn phái cùng nhau hành động, nhất định không thể nào đợi ở nơi đó hai ngày, bọn họ có lẽ có việc muốn hành động.

Thật ra ở lại một ngày cũng có chút không hợp lý, nhưng Dương Đại vì đảm bảo để đạt được mục đích nên vẫn lãng phí thêm một ngày. Không có biện pháp, mệnh chỉ có một cái. Chết ở bên trong Thâm Vực là thật sự chết đi, trừ phi còn có thể gặp phải vị Vạn Cảnh Âm Chủ thứ hai.

Dương Đại rơi xuống đất. Hấn mở to mắt nhìn lại, bên hồ không có một bóng người.

Hấn thở dài một hơi, bắt đầu thả âm chúng ra.

Hấn trước tiên thả 100 vị, để cho đám âm chúng thăm dò gần đó. Nếu gặp phải cường giả Linh Chiếu cảnh, âm chúng của hấn sẽ chẳng đủ nhìn. Đến lúc đó không kịp thu hồi âm chúng, bị người răng rắc một đao chém đầu, hấn suy nghĩ một chút cũng thấy tức giận.

Đúng lúc này, một bóng người bỗng nhiên từ trong rừng cây nhảy ra, trong chớp mắt đã đi tới trước mặt Dương Đại.

Thật nhanh!

Dương Đại cũng không kịp phản ứng nữa!

Một tay đè lại bờ vai của hắn, hắn định thần nhìn lại, vậy mà là một nữ tử. Nàng mặc đạo bào màu trắng thêu lên hoa xanh, dáng người thướt tha, đeo mặt nạ hí kịch dân gian, tóc trắng như tuyết, chỉ lộ ra một đôi mắt sáng ngời mà hơi có vẻ lạnh lùng.

Dương Đại không dám nhúc nhích, cẩn thận hỏi: “Tiền bối, có gì chỉ giáo?”

Nữ tử tóc trắng đánh giá hắn, nói: “Dị nhân thiên ngoại?”

“Đúng...”

“Những quý hồn kia không có quý khí, chẳng lẽ là thiên phú của ngươi?”

“Đúng vậy...”

Dương Đại ra vẻ sợ hãi, trong lòng thì đang tính toán xem nên làm cái gì bây giờ.

Nam Nguyệt Như có thể đánh thắng nàng hay không?

Không được!

Hắc Ngộ Không đều không có tốc độ nhanh như vậy, nàng này chắc chắn có tu vi Tâm Toàn cảnh cao giai, thậm chí có thể là Linh Chiếu cảnh.

Cứng rắn không sáng suốt, khả năng hắn còn chưa triệu hồi ra mấy vị âm chúng đã bị đè xuống đất ăn tội rồi.

Nữ tử tóc trắng tiếp tục hỏi: “Tán tu?”

Dương Đại gật đầu.

“Tại sao lại ở nơi đây?”

“Ngài cũng thấy thiên phú của ta rồi đấy. Ta sợ hồn binh của ta rước lấy phiền phức nên tu luyện ở sâu trong rừng.”

“Hai ngày trước người có từng phái hồn binh đi tra xét ngũ đại môn phái đến đây không?”

“Ta có thói quen mỗi ngày đều để cho bọn họ điều tra gần đó, quả thật phát hiện các người, cho nên ta mới trở lại thế giới của ta, đợi hai ngày mới dám quay lại...”

“Vì sao phải trốn, ngũ đại môn phái chính là chính đạo, người sợ cái gì?”

“Tiền bối, oan uổng nha! Cho dù là chính đạo, nhưng những chuyện như giết người cướp của chẳng lẽ chưa từng phát sinh à...”

Nữ tử tóc trắng trầm mặc.

Dương Đại cảm thấy có hi vọng, đôi phương vẫn còn nêu ra nghi vấn, nói rõ có lòng trắc ẩn.

May mắn hắn không để cho Nam Nguyệt Như và Lương Tử Tiêu xuất hiện. Thi thể của Nam Nguyệt Như đã bị hoá táng, không để lại một chút dấu vết nào.

Lúc này, đám âm chúng nhao nhao vây tới đây, căng thẳng nhìn qua nữ tử tóc trắng.

Nữ tử tóc trắng hỏi: “Người có thể thu bọn chúng trở về sao?”

Dương Đại thả ra âm chúng đều có tu vi Tụ Khí cảnh tầng một, căn bản không có tác dụng gì. Hắn lập tức nghe lời, thu tất cả âm chúng vào không gian linh hồn.

Nữ tử tóc trắng lập tức thu tay lại, nói: “Không sai, thiên phú này của người quả thật lợi hại. Những hồn thể này cho dù không có sức chiến đấu nhưng giúp người làm việc cũng rất thuận tiện. Đoán chừng còn có đặc điểm mà ta không biết được, ta cũng không hỏi, người đi cùng ta đi.”

“Đi? Đi chỗ nào?”

Dương Đại căng thẳng hỏi. Trong lòng của hắn lại thở dài một hơi, đối phương không có lập tức động thủ, vậy còn có sinh cơ.

Nữ tử tóc trắng nói: “Cùng ta đuổi theo ngũ đại môn phái, nếu là tán tu thì hãy gia nhập môn phái của ta đi.”

Gia nhập môn phái?

Dương Đại cẩn thận hỏi: “Môn phái của ngài là...”

“Thiên Nhất môn, người biết Ngự Kiếm Thuật không?”

“Ta không... Cho dù biết, tu vi của ta như vậy cũng không thể phi hành trong thời gian dài...”

“Vậy thì đi theo ta đi.”

Nữ tử tóc trắng giơ tay áo lên, tế ra một thanh phi kiếm, mang theo Dương Đại rơi trên thân kiếm, vạch phá núi rừng bay lên không, bay nhanh về phía phương xa.

Dương Đại phát hiện mình không cách nào tới gần đối phương, nhưng có một luồng lực lượng cường đại vô hình cố định lấy hắn, để cho hắn không bị té xuống, cũng sẽ không áp sát vào trên người đối phương.

Phung phí linh lực như thế chắc chắn là tu sĩ Linh Chiếu cảnh!

Dương Đại âm thầm may mắn, may mắn mới vừa rồi không có làm xằng bậy, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Tốc độ của nữ tử tóc trắng ngự kiếm vượt xa Lương Tử Tiêu, để cho Dương Đại cảm nhận được cảm giác nhanh như điện chớp.

“Tu Tiên giới thật sự là hiểm ác, đường đường là tu sĩ Linh Chiếu cảnh không ngờ chỉ vì đố kỵ ta, mà ngồi xổm đố kỵ hãm hại

ngày mới đuôi theo đội ngũ của mình.”

Dương Đại thầm mắng, sau này gặp phải loại tình huống này nhất định phải trốn đi lâu hơn nữa.

...

Một lúc lâu sau.

Nữ tử tóc trắng đuôi theo ngũ đại môn phái. Dương Đại đưa mắt nhìn sang, mấy trăm tên tu sĩ đang đả tọa trên một cái sườn đồi, dưới vách là một cái hẻm núi sâu không thấy đáy.

Sau khi hai người hạ xuống, một tên nam tử trung niên râu dài cười nói: “Phương trưởng lão, người xem như trở về rồi. Tiểu tử phía sau người kia chính là tà đồ của Thập Phương giáo mà người ngồi đợi sao?”

Mấy trăm tên tu sĩ đồng loạt nhìn sang Dương Đại, đều muốn xem kỹ Dương Đại.

“Tụ Khí cảnh tầng bảy, có thể là kẻ cầm đầu Ma Hồ sao?”

“Có lẽ là nhận nhầm rồi.”

“Nam Nguyệt Như sư tỷ đáng thương của ta đến bây giờ vẫn không có tin tức.”

“Hắn không phải đâu. Nếu không Phương trưởng lão cũng sẽ không để cho hắn hoàn hảo không tổn hao gì.”

“Quả thật vậy, tiểu tử này thoát nhìn yếu đuối, cũng không giống như cao thủ có thể tru sát Nam Nguyệt Như.”

Nghe tiếng nghị luận của tu sĩ xung quanh, Dương Đại cảm thấy nghi hoặc.

Ma Hồ?

Là chỉ cái hồ nước kia sao?

Lúc nào danh tiếng được truyền ra rồi?

Dương Đại giả vờ như không nghe thấy, cẩn thận quan sát, cẩn thận lắng nghe.

Nữ tử tóc trắng mở miệng nói: “Người này là tán tu, đi ngang qua hồ nước kia bị ta gặp được. Hắn là đệ nhân thiên ngoại, đệ nhân thiên ngoại không có môn phái mà có thể tu luyện tới Tụ Khí tầng bảy, ta nghĩ rằng tư chất không tệ, có thể thu nhận. Sau này hắn chính là đệ tử của Thiên Nhất môn.”

Các phái tu tiên giả thu hồi ánh mắt, nhưng vẫn có hơn mười ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Đại.

Dương Đại theo nữ tử tóc trắng đi đến một bên bắt đầu đi tọa.

Sau khi ngồi xuống, Dương Đại đột nhiên ý thức được không bình thường.

Hắn vừa rồi nói với nữ tử tóc trắng rằng mình trốn ở cái hồ nước gần đó tu luyện, chẳng phải biến tướng thừa nhận hắn là kẻ cầm đầu Ma Hồ hay sao?

Những tu tiên giả kia biết đến sự tình, nữ tử tóc trắng dĩ nhiên cũng biết, vậy mà nàng vẫn bao che cho mình.

Không bình thường!

Chương 46: Mới vào bí cảnh

Dương Đại lặng lẽ quan sát, nghe các đệ tử của ngũ đại môn phái nói chuyện phiếm, bọn họ hình như đang đợi cái gì.

Mục tiêu chính là hẻm núi phía trước.

Dương Đại thử rời khỏi Thâm Vực, kết quả thất bại. Nói cách khác, hắn bây giờ còn đang trong trạng thái chiến đấu.

Hắn không thể không ôm lấy ác ý suy nghĩ, chẳng lẽ gần đó có người muốn giết hắn, cho nên bị phán định là đang trong trạng thái chiến đấu?

Hắn nghĩ mãi mà không rõ, dù sao hắn không thể trốn thoát, dứt khoát nạp khí tu luyện.

Thời gian cực nhanh.

Hoàng hôn buông xuống, một tên tu tiên giả bỗng nhiên đi đến bên cạnh Dương Đại ngồi xuống, cười hỏi: “Bạn thân, đến từ cái hành tỉnh nào vậy?”

Dương Đại mở mắt, nghe lời này của đối phương ý tứ chính là thí luyện giả.

Vương triều Đại Hạ cũng không phân chia theo hành tỉnh, chỉ có quận.

Dương Đại trả lời: “Hành tỉnh Hán Tây, người thì sao?”

Đối phương trả lời: “Hành tỉnh Nam Trung. Người không tệ nha, không gia nhập môn phái mà có thể tu luyện tới Tụ Khí tầng bảy, chẳng lẽ có quan hệ à?”

Dương Đại thấy đối phương không coi ai ra gì, thoải mái nói chuyện về thế giới thực tế với chính mình thì cảm thấy

kinh ngạc. Hắn lại nhìn các tu tiên giả ở xung quanh, cũng không cố ý nhìn bọn hắn, hình như đã quen với việc dị nhân thiên ngoại nói chuyện phiếm như vậy.

Nói chuyện trong chốc lát, Dương Đại liền biết được thân phận của đối phương.

Vương Tường, Tâm Toàn cảnh tầng một, đệ tử Truy Tinh cốc. Lần này trong đội ngũ của ngũ đại môn phái có 17 vị thí luyện giả. Y đại biểu cho đám thí luyện giả tới làm quen với Dương Đại, nhóm chém gió ở nơi nào cũng có. Có lời chắc chắn của nữ tử tóc trắng, Dương Đại coi như là chính thức bước vào Thiên Nhất môn, có tư cách vào trong nhóm chém gió của bọn họ.

Dương Đại thuận miệng ứng phó, thật không hề để tâm.

Đây tính là cái nhóm chém gió gì? Các người đều đến từ nhiều môn phái khác nhau, kết thúc lần hành động này chẳng phải là đường ai nấy đi sao, lúc nào mới có khả năng gặp lại nhau chứ? Cũng không thể cố định thời gian đăng xuất ra để chém gió a?

Dương Đại hỏi thăm ngũ đại môn phái tới nơi này làm chi, thế nhưng Vương Tường không có nói, tùy tiện qua loa đôi câu liền rời đi.

Thật không có thành ý.

Trong lòng Dương Đại đậm đen rau muống.

“Đừng hỏi nữa, đến lúc đó người sẽ biết.”

Thanh âm của Nữ tử tóc trắng bay vào trong tai Dương Đại, Dương Đại chỉ có thể từ bỏ, lại tiếp tục tu luyện.

...

Vào buổi đêm.

Đám tu tiên giả của ngũ đại môn phái đều an tĩnh tu luyện, khắp các ngọn núi ở bốn phương tám hướng thỉnh thoảng lại truyền đến tiếng yêu thú gào thét. Dương Đại không hề thấy sợ hãi, dẫu sao gần đó có nhiều tu tiên giả như vậy, coi như là thú triều xuất hiện cũng có thể chống đỡ được.

Thời gian đại khái đi đến nửa đêm mười hai giờ, phía dưới sườn đồi trước mặt bỗng nhiên truyền đến thanh âm khóc nỉ non rất kỳ quái, giống như nữ tử, lại như đứa trẻ, làm cho Dương Đại kinh hãi mở to mắt.

Đệ tử các phái cũng là như thế. Ngược lại là các trưởng lão dẫn đội lại rất trấn định, vẫn nhắm mắt tu luyện như trước.

Bên cạnh Dương Đại không có người quen, cũng không tiện giao lưu. Vương Tường cách hắn đến mấy chục thước, hắn cũng không thể chạy tới hỏi thăm.

Hắn cả gan hỏi: “Sư phụ, tình huống phía dưới là như thế nào?”

“Ta không phải sư phụ của ngươi, không cho phép xưng hô với ta như vậy. Ta chỉ dẫn ngươi nhập môn mà thôi. Về phần phía dưới thì không cần ngươi quan tâm, ngươi tiếp tục tu luyện đi.”

Nữ tử tóc trắng quay lưng về phía Dương Đại nói, thanh âm rất nhẹ lại làm cho Dương Đại không khỏi trấn định.

Dương Đại bắt đầu tưởng tượng xem phía dưới sườn đồi là cái gì.

Quý Vương ngàn năm?

Yêu vật Thượng Cổ?

Hay là chí bảo gì đó?

Tiếng khóc nỉ non kia vẫn còn kéo dài, khi thì lớn, khi thì nhỏ, tựa như đối phương lúc tiến lại gần lúc lại đi xa.

Dương Đại nghe tiếng khóc này cũng không cách nào chuyên tâm tu luyện, chỉ có thể dầy vò chờ đợi.

Nhưng mà, một lần chờ này chính là bốn ngày.

Dương Đại đã bốn ngày chưa trở lại thực tế, hắn bị kẹt bug rồi. Mặc kẹt ở trạng thái chiến đấu không cách nào rời khỏi Thâm Vực.

Không chỉ là hắn, đám thí luyện giả của ngũ đại môn phái cũng chưa từng đăng xuất. Nhưng bọn họ vẫn rất bình tĩnh, cũng không hề kinh hoảng.

Nửa đêm ngày thứ năm.

Tiếng khóc nỉ non quen thuộc đúng giờ vang lên, Dương Đại đã không còn e ngại như vậy nữa, ngược lại cảm thấy không thể chờ đợi được, sớm chút vạch trần bí mật đi.

« Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc ‘Trung Thần Thông’ thành công vượt qua Tam Cửu Tiểu Thiên kiếp, bước vào Linh Chiếu cảnh »

Lại một vị đại lão sinh ra, nhưng Dương Đại càng để ý đến tình cảnh của mình hơn.

Những ngày này hắn vô cùng hoài niệm cảm giác tu luyện dựa vào đám âm chúng, để hắn tu luyện một mình quả thực tốc độ chậm như rùa bò.

Hắn cũng không phải là không có thu hoạch. Hắn thành công ích cốc rồi, có thể dựa vào linh khí trong thiên địa để khôi phục thể lực, duy trì sinh khí, không cần phải ăn uống.

Cơ quan tình báo nhất định phải cảm tạ ngũ đại môn phái một chút, vì đã tiết kiệm lương thực cho bọn họ.

Trong lòng Dương Đại điên cuồng đập đen rau muống, giảm bớt lo lắng của chính mình.

Lúc này, trên sườn đồi nổi lên một trận gió lớn, vù vù rung động, ở trong tiếng gió, tiếng khóc nỉ non quý dị kia trở nên khàn khàn.

Nữ tử tóc trắng trước người Dương Đại chậm rãi đứng dậy. Không chỉ là nàng, trưởng lão của các môn phái khác cũng lập tức đứng dậy. Thấy vậy, các đệ tử của các môn phái cũng đứng dậy theo.

Dương Đại cũng đứng dậy, lấy Duyên Quang kiểm ra, chuẩn bị chiến đấu bất cứ lúc nào.

“Chư vị, bí cảnh sắp mở ra, tự mang theo đệ tử vào đi. Thập Phương giáo khả năng sẽ tiến vào từ những cửa khác của bí cảnh, chúng ta nhất định phải cẩn thận.”

Trưởng lão dẫn đội của Đạo sơn mở miệng nói, trưởng lão của các môn phái khác gật đầu, đều không nói nhảm, nhao nhao nhảy vào sườn đồi phía dưới.

Dương Đại vốn không muốn động, nhưng linh lực của nữ tử tóc trắng lập tức lôi cuốn hắn nhảy vào trong hẻm núi u ám.

Rất nhanh, Dương Đại đã không có thể thấy mọi vật. Bốn phương tám hướng một mảnh đen nhánh, thậm chí không thể nghe thấy thanh âm. Hắn có cảm giác như từ thực tế tiến vào Thâm Vực.

« Chúc mừng người tiến vào bí cảnh động thiên phúc địa, thí luyện giả tiến vào bên trong bí cảnh sẽ mở ra thông cáo của hệ thống »

Trước mắt Dương Đại lướt qua một hàng chữ. Bốn phía đen nhánh, trước mắt lại có thể nhìn thấy thông báo, thật sự là kỳ quái.

Đội Dương Đại rơi xuống đất, tầm mắt hắn rốt cuộc khôi phục.

Hắn mở to mắt, bầu trời hiện lên màu đỏ, biển mây thừa thớt, vô số viên đá lơ lửng trên trời tựa như thiên thạch trong vũ trụ. Hắn rơi xuống trong sa mạc. Phóng tầm mắt nhìn lại, đất cát liên miên chập chùng không nhìn thấy bóng dáng của những người khác đâu.

« Thí luyện giả ‘Tuồng Ca’ tiến vào bí cảnh động thiên phúc địa »

« Thí luyện giả ‘Lý Tiểu Minh’ tiến vào bí cảnh động thiên phúc địa »

« Thí luyện giả ‘Cứu Mạng hhh’ tiến vào bí cảnh động thiên phúc địa »

...

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ tiến vào bí cảnh động thiên phúc địa »

Dương Đại nhìn một chút, ở trước mặt hắn đúng lúc có 17 cái thông báo, chính là thí luyện giả ở ngũ đại môn phái.

Chắc chắn, đây là bí cảnh sao?

Dương Đại ở bên trong Bí Vồng đã từng nhìn thấy tình báo liên quan, tuy nhiên đa số nội dung đều nói về bí cảnh có bao nhiêu bảo vật, mấy chữ thông cáo của hệ thống này hẳn ngược lại là xem qua, nhưng lại không biết về loại thông cáo này.

Dương Đại lập tức triệu hoán âm chúng, triệu hoán 100 vị âm chúng Nhân tộc có thể thi triển Thiên Cương Đại La Kiếm Trận đi ra.

Dương Đại giới thiệu đơn giản một chút tình cảnh của mình.

Lương Tử Tiêu đeo mặt nạ trầm giọng nói: “Vị Phương trưởng lão kia nhất định có tính kế, ngài không thể không phòng.”

Dương Đại gật đầu nói: “Ta cũng nghĩ như vậy, ta nghĩ sớm chạy trốn ra khỏi bí cảnh, các người hiểu rõ bí cảnh sao?”

Điền Bất Trung mở miệng nói: “Ta từng tiến vào bí cảnh, sau khi vào bí cảnh chỉ cần tìm được trận pháp truyền tống là có thể ra ngoài, nhưng không gian bên trong bí cảnh rất lớn, muốn tìm được trận pháp truyền tống cần có thời gian. Hơn nữa không có manh mối, chỉ có thể mù quáng tìm kiếm.”

Dương Đại vừa nghe thấy vậy chỉ có thể thôi. Hắn triệu hồi ra càng nhiều âm chướng hơn nữa, để cho bọn họ ẩn núp ở dưới đất, khắp nơi tìm kiếm trận pháp truyền tống.

So với những người khác, Dương Đại có hơn một nghìn thám tử, những thám tử này còn có thể tâm linh cảm ứng với hắn!

Đúng lúc này.

Từng cái thông báo xuất hiện lần nữa ở Dương Đại trước mắt:

« Thí luyện giả ‘Diệp Cầu Tiên’ tiến vào bí cảnh động thiên phúc địa »

« Thí luyện giả ‘Cờ Vây Chi Thần’ tiến vào bí cảnh động thiên phúc địa »

« Thí luyện giả ‘Sở Thiên Bồng’ tiến vào bí cảnh động thiên phúc địa »

« Thí luyện giả ‘Bão Cát Hoàng Đế’ tiến vào bí cảnh động thiên phúc địa »

« Thí luyện giả ‘Một Người Đã Đủ Giữ Quan ải’ tiến vào bí cảnh động thiên phúc địa »

Chương 47: Gài bẫy

Liên tiếp có 37 dòng nhắc nhở bay qua trước mắt Dương Đại, khiến cho hắn phải nheo mắt lại.

Bí cảnh này còn có cửa vào khác sao?

Diệp Cầu Tiên, hắn nhớ kỹ, trong lúc hắn săn bắn Thiên Bồng Nguyên Soái có thấy được nhắc nhở về việc Diệp Cầu Tiên chứng được Linh Chiếu cảnh, không nghĩ tới nhanh như vậy liền có thể gặp được.

Trong lúc Dương Đại đang suy tư như vậy, 100 vị âm chúng nhân tộc túm tụm dưới hắn bắt đầu tiến lên, những âm chúng yêu thú thì tản ra theo các phương hướng khác nhau từ phía dưới lòng đất, một khi gặp phải tình hình quân địch, chúng nó sẽ lập tức phản hồi, thông qua cảm ứng tâm linh, chỉ cần chúng nó phản hồi, Dương Đại liền sẽ buông tha cái hướng kia.

Điền Bất Trung đi theo bên cạnh Dương Đại, tiếp tục nói: “Còn có một việc, thí luyện giả bên trong bí cảnh có thể tự giết lẫn nhau, còn sẽ có thông cáo, báo cho những thí luyện giả khác biết, là ai giết ai.”

Dương Đại nhíu mày hỏi: “Nói như vậy, chẳng phải là rất dễ dàng lộ ra sự tình hành hung hay sao? Tuy rằng pháp luật trong thực tế sẽ không quản đến trong Thâm Vực, nhưng một khi tin tức truyền ra, tất nhiên sẽ gây ra nhiều phiền phức, dưới tình huống như vậy, trừ phi giết sạch toàn bộ thí luyện giả, nếu không ai sẽ tùy tiện động thủ chứ?”

Không chỉ là Hạ Quốc, pháp luật của toàn bộ các quốc gia trên thế giới cũng sẽ không truy cứu hành vi của thí luyện giả

trong Thâm Vực, bởi vì tình huống quá mức phức tạp, còn có thể dính đến pháp luật thực tế không quản được người trong Thâm Vực, không có giám sát và điều khiển, không thể chụp ảnh, thật không thể lập pháp đối với Thâm Vực. Tình huống phá án khó khăn thì không nói, còn có thể dồn ép khiến thí luyện giả đuối tận giết tuyệt, đương nhiên, nhìn mặt ngoài vẫn là hô hào đám thí luyện giả phải đoàn kết, phải đối xử tốt với nhau.

Đây chỉ là mặt ngoài của pháp luật, nếu thật sự truyền ra việc có người đồ sát thí luyện giả, cũng sẽ bị quốc dân chửi rủa, một khi dư luận lớn hơn, phía trên cũng không thể không quản.

Nhưng có một chút có thể khẳng định, dưới bối cảnh tận thế, ràng buộc mà các quốc gia đặt ra đối với thí luyện giả thấp hơn người bình thường nhiều, bởi vì họ cần thí luyện giả thủ hộ quốc gia.

Điền Bất Trung và Bạch Vĩ sở dĩ bị phán tử hình, là vì trong hiện thực làm xằng làm bậy, mà tu vi của bọn họ lại không tính là cao.

Tù nhân trong đám thí luyện giả hầu như đều là Tụ Khí cảnh, rất khó nhìn thấy một vị Tâm Toàn cảnh, về phần Linh Chiếu cảnh, vậy thì càng không khả năng xuất hiện, Linh Chiếu cảnh chính là vũ khí mang tính chiến lược.

Điền Bất Trung lắc đầu nói: “Nếu ngài bí mật tra cứu qua các bí cảnh trên mạng, cũng sẽ phát hiện ra một chút, về bí cảnh, rất nhiều chuyện đều tra không được.”

“Đúng vậy, vì sao xảy ra chuyện này vậy?”

“Rất đơn giản, bởi vì phúc duyên, phúc duyên bên trong bí cảnh quá lớn, người tu tiên đều liều chết tranh đoạt, nơi đây đúng là chỉ chú ý mạnh được yếu thua, các quốc gia trên Địa

Cầu cũng sẽ không quy định đám thí luyện giả bên trong bí cảnh hòa thuận ở chung, vì như vậy không hợp lý, nếu đám thí luyện giả đều để mắt tới một kiện chí bảo, thì phải dành cho ai? Cũng không thể so tài công bằng, cho người tu tiên trong Thâm Vực có cơ hội tập kích, hơn nữa cho dù có cưỡng ép quy định, lòng tham của con người là không có chừng mực, tất nhiên sẽ vi phạm, nếu như thế, chẳng bằng bỏ mặc tự do. Tận thế mà, tóm lại có rất nhiều nơi hắc ám, cho nên bí cảnh có quy tắc ngầm, bất luận ân oán gì phát sinh bên trong bí cảnh cũng không thể lộ ra cho thế giới bên ngoài biết.”

Điền Bất Trung nói để cho Dương Đại khẽ gật đầu, đúng là đạo lý này.

Dương Đại nói: “Trước tiên cứ tìm đường ra đi, cơ duyên cái gì đó, ta tạm thời không thiếu, Tâm Toàn Đan ta cũng có, ít nhất trước khi đột phá Linh Chiếu cảnh, ta không cần phải liều chết liều sống, nếu là có người dám tìm ta gây phiền phức, vậy thì ta không ngại liên tục spam.”

Điền Bất Trung lộ ra vẻ tán thưởng, y chỉ sợ Dương Đại không dám đối với thí luyện giả ra tay.

Những âm chúng khác biết được bọn họ đang nói chuyện về một thế giới khác, cho nên đều không xen vào.

Liễu Tuấn Kiệt thở dài nói: “Ta ngược lại là cảm thấy có thể...”

“Câm miệng!”

Lương Tử Tiêu nói khẽ, Liễu Tuấn Kiệt sợ tới mức khẽ run rẩy, không dám nhiều lời nữa.

Khu vực sa mạc này rất lớn, không có gió, nhưng Dương Đại có thể cảm nhận được linh khí nơi đây rất dồi dào, so với toàn bộ nơi mà hắn đã đi qua ở bên ngoài đều dồi dào hơn.

Hắn bỗng nhiên sinh ra một ý nghĩ to gan lớn mật.

Cầu tại bí cảnh này, tu luyện ba năm, nhờ vào âm chúng, trực tiếp tu luyện tới Linh Chiêu cảnh thì sao?

Dương Đại quay qua Điền Bất Trung hỏi: “Có thể liên tục ở lại bên trong bí cảnh không?”

Điền Bất Trung kinh ngạc nhìn hắn, vội vàng nói: “Cũng đừng có loại suy nghĩ này, bí cảnh một khi đã đóng, sẽ rất khó mở lại mở ra, ít nhất 10 năm tới, không có một cái bí cảnh nào mở ra lại, cho dù về sau sẽ mở ra lần nữa, nói không chừng phải đợi vài thập niên, mấy trăm năm, thậm chí mấy nghìn năm.”

Lương Tử Tiêu nói theo: “Bí cảnh rất nguy hiểm, muốn ở chỗ này liên tục sống sót, là rất khó.”

Chỉ là vài thập niên liền đủ để phát sinh ra quá nhiều sự tình, trừ phi không có gánh nặng trên người, nếu không cũng sẽ không lựa chọn ở lại bên trong bí cảnh.

Dương Đại lập tức bỏ ý niệm này đi, lắc đầu bật cười, tiếp tục ra đi.

Hắn vừa đi, vừa quan sát bầu trời khảm đá, những viên đá kia có kích thước lớn nhỏ không đều, có một vài chỗ còn khảm nạm tinh thạch, vô cùng huyền diệu mỹ lệ, cũng không biết là nguyên lý gì mà có thể treo trên không trung như vậy.

Đi tới đi lui, hắn tiếp tục đi về phương hướng phía trước, một tên âm chúng bỗng nhiên quay đầu, hắn lập tức quay người, hướng về một phương hướng khác mà đi.

Các âm chúng cũng không nghi hoặc, bởi vì Dương Đại đã sớm nói ra kế hoạch, chức trách của bọn họ là bảo vệ tốt Dương Đại.

« Thí luyện giả ‘Tường Ca’ đánh chết thí luyện giả ‘Đông Sơn Tái Khởi’ »

Một dòng nhắc nhở thổi qua trước mắt Dương Đại, Tường Ca chắc hẳn là Vương Tường.

Thảo nào người này không nói ra mục đích chuyến đi này của ngũ đại môn phái, nguyên lai người này đợi đến lúc này gây sự.

Như vậy xem ra, Vương Tường tìm hấn, thực sự không phải là muốn kết giao, mà là hỏi thăm thiên phú của hấn, may mắn vào thời điểm Vương Tường hỏi, hấn cũng không nói gì.

Thằng chó chết!

Dám gài bẫy ta!

Bí cảnh xem ra đã hoàn toàn giải phóng bầu không khí không lành mạnh của đám thí luyện giả.

Dương Đại đột nhiên nghĩ đến Chu Hành Mã, cái thằng kia đã mở ra một phương bí cảnh, chỉ bằng tu vi của gã làm thế nào mà sống sót được vậy?

Chẳng lẽ gã chỉ là mở ra, cũng không bước vào sao?

Dương Đại bỗng nhiên nhìn thấy một thân ảnh từ cuối cùng sa mạc lướt đến, người nọ ngự kiếm phi hành, tốc độ rất nhanh, đoán chừng âm chúng dưới mặt đất không có phát hiện ra người này.

100 vị âm chúng chung quanh lập tức bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Người nọ cách gần đó sau, Dương Đại mới nhìn rõ ràng đôi phương bộ dáng.

Lại là một nữ tử, mặc thanh y, tóc dài phiêu dật, trên mặt đeo một tấm vải mỏng, che đầy dung nhan, từ dáng người kia để cho Dương Đại nhận không được nghĩ đến từ ngữ.

Tiên tử.

Dương Đại lập tức cảnh giác, tiên tử thì như thế nào chứ, chỉ có tiên tử trở thành âm chúng mới tính là tiên tử tốt.

Còn sống thì không hề thơm!

Nữ tử áo xanh ngự kiếm đứng ở trên đầu đám người Dương Đại, mắt nhìn xuống bọn họ, ánh mắt rất nhanh liền khóa chặt tại Dương Đại, bởi vì chỉ có Dương Đại không có bốc lên lục quang?

“Quý tu sao?”

Thanh âm của đôi phương đáp xuống, Dương Đại lắc đầu phủ nhận.

Nữ tử áo xanh bay xuống một khoảng cách, thấy 100 vị âm chúng chuẩn bị động thủ liền dừng lại, ánh mắt của nàng rất đẹp, khiến người ta miên man bất định, nàng nhìn chằm chằm vào Dương Đại nói: “Chỉ mới có tu vi Tụ Khí tầng bảy liền dám đi vào, người tới từ môn phái nào, muốn chết sao?”

Dương Đại bất đắc dĩ nói: “Ta cũng không muốn đi vào, là trưởng lão Thiên Nhất môn muốn thu ta làm đồ đệ, liền mang ta vào.”

Ta có bối cảnh, người đừng chọc ta!

Nữ tử áo xanh hí mắt nói: “Ồ? Là Thiên Nhất môn sao, không ngờ chúng ta vậy mà là đồng môn, nếu như ngươi không phải là quý tu, vậy thủ đoạn của ngươi như vậy chắc hẳn là tư chất của dị nhân đi, không tồi, cùng ta đồng hành đi, ta sẽ chiêu cố ngươi.”

Dương Đại vừa nghe thấy lời này, lập tức hạ lệnh: “Kết trận!”

Chương 48: Tu Tiên giới thật là hiểm ác

Chiếu cố ư?

Làm sao có thể!

Nơi này chính là bí cảnh, tất cả mọi người đều vội vàng tranh đoạt cơ duyên, người sẽ chiếu cố đứa con ghẻ đu theo chỉ mới Tụ Khí cảnh như ta sao?

Quá giả dối!

Hơn nữa Thiên Nhất môn vì sao phải chia làm hai đội vào bí cảnh chứ, lúc trước ở trên sườn đồi, Dương Đại lại chưa từng gặp qua vị nữ tử áo xanh này.

Dương Đại căn dặn xong, điên cuồng triệu hoán âm chúng, từng đạo lục quang từ giữa mi tâm hần bay ra, 100 vị âm chúng nhân tộc kia lập tức kết trận, không có Nam Nguyệt Như ở đây, Lương Tử Tiêu liền chịu trách nhiệm chủ trận.

100 người phân tán ra, chiếm một diện tích rộng đến 100 trượng, Lương Tử Tiêu nằm ở trung tâm, kiếm khí nhanh chóng bay lên, tất cả các âm chúng mới triệu hoán ra đều là yêu thú, nhao nhao nhìn chăm chăm nữ tử áo xanh trên bầu trời, Dương Đại lúc trước đã thông báo, sau khi bị triệu hoán ra không nên gầm thét hay hô to gọi nhỏ, cho nên những âm chúng yêu thú này đều rất im lặng.

Nữ tử áo xanh nhìn thấy Dương Đại triệu hồi ra nhiều hồn binh như vậy, không khỏi nhú mày.

Nàng giơ tay phải lên, một thanh ngọc thước xuất hiện ở trong tay nàng, nàng vung thanh ngọc thước chúi xuống, bằng mắt thường có thể thấy được phong áp từ trên trời giáng xuống, ép tới các âm chúng đang bày trận xem chút nữa ngồi bệt xuống ngay đó, cũng may Thiên Cương Đại La Kiếm Trận đã thành, giúp bọn họ chống lại phần lớn phong áp.

Cáp Tử Tinh vỗ cánh bay lên, nhắm thẳng về hướng nữ tử áo xanh, Hắc Ngộ Không thả người nhảy lên, nhảy lên thật cao, hai tay nắm chặt, phần nộ đánh về hướng nữ tử áo xanh.

Đối mặt với hai con yêu thú, nữ tử áo xanh cũng không có khinh địch, nàng nhanh chóng tránh né, Ngự Kiếm Thuật của nàng rất tinh diệu, lượn vòng rất nhanh trên không trung, các loại chuyển biến đảo chiều, để cho Cáp Tử Tinh trong thời gian ngắn không cách nào mỗ trúng.

Cáp Tử Tinh nhanh chóng tăng tốc, giờ phút này lại bị nữ tử áo xanh vượt qua.

Trên sa mạc, các âm chúng đang duy trì trận pháp, Dương Đại ở lại trong trận pháp có chút nén giận.

Khuyết điểm của Thiên Cương Đại La Kiếm Trận xuất hiện, không thể công kích kẻ địch trên không trung...

Nếu như người thi trận đều biết Ngự Kiếm Thuật, ngược lại là có thể truy sát nữ tử áo xanh.

“Ha ha, tiểu huynh đệ, cơn giận dữ cũng thực lớn nha, tỷ tỷ muốn chiêu cố ngươi thôi mà, ngươi lại trực tiếp động thủ, đã như thế, vậy thì thôi, hy vọng ngươi còn có thể sống rời khỏi bí cảnh.”

Nữ tử áo xanh bỏ lại một câu nói, liền hóa thành một sợi kinh hồng lướt về hướng chân trời.

Cáp Tử Tinh không có đuổi theo, quay đầu nhìn Dương Đại, thấy Dương Đại không có truyền đạt mệnh lệnh truy kích,

nó liền bay trở về.

Nó đầu gì cũng là tinh quái, rõ ràng cảm giác được sự chênh lệch của mình cùng với đối phương, không muốn chịu chết, tuy rằng nó đã chết, nhưng nó vẫn rất hài lòng với trạng thái âm chúng bây giờ, không muốn hồn phi phách tán.

Dương Đại lập tức mang theo các âm chúng rút lui khỏi nơi này.

Hắn lập tức phái đi toàn bộ âm chúng, truyền đạt cảm ứng tâm linh, để cho toàn bộ bọn họ trở về.

Không thể phân tán binh lực, dấu sao tu vi của hắn ở bên trong bí cảnh cũng tính là gần cuối rồi, không có hơn 1000 âm chúng, hắn không an lòng.

Sau nửa canh giờ, toàn bộ âm chúng đều trở về, Dương Đại triệu hoán toàn bộ âm chúng ra, bao gồm cả Nam Nguyệt Như, hắn để cho Nam Nguyệt Như đeo mặt nạ lên, cùng nhau tiềm phục ở dưới mặt đất, Dương Đại đi chỗ nào, hơn một nghìn vị âm chúng liền ở dưới mặt đất bí mật đi chỗ đó, trên mặt đất chỉ chừa hơn mười vị âm chúng, ngay cả Hắc Ngộ Không cũng lên vào lòng đất.

Ai dám tới làm hắn, hơn một nghìn vị âm chúng lập tức nhảy ra, trận thế kia...

Chắc chắc!

Dương Đại rất chờ mong, được rồi, vẫn là đừng mong đợi, tốt nhất an ổn rời khỏi bí cảnh.

Trải qua sự việc Lương Tử Tiêu, nữ tử tóc trắng, nữ tử áo xanh, Dương Đại cảm thấy mình cũng phải thâm độc một chút, liền xem ai thâm độc hơn.

Từ khi bước chân vào Thâm Vực, Dương Đại chưa bao giờ gặp người tu tiên chân chính có thiện tâm, coi như là Thiên

Túc chân nhân, cũng là bởi vì nhìn trúng Thiên Cương Đại La Kiếm Trận.

Tu Tiên giới thật là hiểm ác!

Liễu Tuấn Kiệt cảm khái nói: “Sa mạc này thật lớn, dưới nền đất có thể có bảo vật hay không?”

Trình Nga Quỷ cười nói: “Nơi có bảo vật, thường thường có yêu quái mạnh mẽ tọa trấn, đừng suy nghĩ.”

Liễu Tuấn Kiệt nhìn Dương Đại, hỏi: “Chủ nhân, có muốn ta một mình lên vào lòng đất đi tìm hay không? Lỡ như có thì sao?”

Dương Đại im lặng, người này lại lên cơn rồi.

“Người không sợ hồn phi phách tán hay sao hả?” Lương Tử Tiêu cả giận nói.

Liễu Tuấn Kiệt cười nói: “Chứ coi như vật lộn độ sức đi, thích liều mạng mới có thể thắng chứ, dù sao chỉ có mình ta đi, nếu ta thật sự tìm được cơ duyên, chủ nhân nhất định sẽ không bạc đãi ta, cứ thế mãi, ta không ngừng lập công, sớm muộn gì cũng sẽ vượt qua các ngươi.”

Y nhìn giống như đang nói đùa, nhưng Dương Đại cảm thấy y rất nghiêm túc, người này thường xuyên bị Lương Tử Tiêu và Trình Nga Quỷ ức hiếp, tâm lý có khả năng càng thêm bóp méo.

Dương Đại bất đắc dĩ nói: “Vậy ngươi đi đi, nếu chết thì cũng đáng đời.”

“Ha ha.”

Liễu Tuấn Kiệt nở nụ cười, tiếp đó chui vào lòng đất.

Dương Đại cũng không lưu lại, tiếp tục đi tiếp.

Sa mạc có tầm bao quát quá rộng, không dễ ẩn núp, hơn nữa trận pháp truyền tống chắc có lẽ không ở chỗ như thế.

« Thí luyện giả ‘Diệp Cầu Tiên’ đánh chết thí luyện giả ‘Nhất Trần Phong’ »

Lại một cái nhắc nhở bay qua, Dương Đại âm thầm cảm khái, giết trở lại rồi.

Hắn cũng dừng đụng phải Diệp Cầu Tiên, người này là Linh Chiêu cảnh, đám âm chúng của hắn cùng nhau tiến lên đều chưa hắn có thể thắng.

Mấy canh giờ sau.

Dương Đại rút cuộc thoát khỏi sa mạc, phía trước là núi rừng mênh mông bát ngát, xuân ý dạt dào, dường như là hai thế giới khác nhau với sa mạc phía sau lưng, khí hậu sinh thái hoàn toàn khác biệt.

Dương Đại dưới sự bảo vệ của hơn mười vị âm chúng đi vào núi rừng, từng cái phương hướng chung quanh hắn đều có âm chúng, trên đầu còn có Lương Tử Tiêu, về phần dưới chân, còn có hơn một nghìn vị âm chúng bí mật theo chân, đã làm được đến mức không có góc chết.

Phía trước bỗng nhiên truyền đến tiếng đánh nhau, Dương Đại lập tức dừng lại, hắn liếc nhìn Trình Nga Quỷ.

Trình Nga Quỷ hiểu ý, lập tức tiến đến xem xét.

Dương Đại đứng chỗ cũ cũng không buông lỏng cảnh giác, ánh mắt quét nhìn chung quanh.

Trình Nga Quỷ chuyển đi này chính là hồi lâu.

Dương Đại nhíu mày, chờ đợi có chút không kiên nhẫn, khí tức của lão ấy vẫn còn, tại sao vẫn chưa trở về vậy?

Hắn dùng cảm ứng tâm linh thúc giục.

Một phút đồng hồ sau, Trình Nga Quỷ trở về, lão đi đến trước mặt Dương Đại, thấp giọng nói: “Phía trước có hai tên tu sĩ đang tử đấu, thế lực ngang nhau, ta nghĩ rằng nên chờ bọn chúng lưỡng bại câu thương.”

Dương Đại hỏi: “Rất mạnh sao?”

“Trình độ tương đương với Lương Tử Tiêu.”

“Vậy quả thật có thể đợi, người lại đi đến đó đi.”

“Được!”

Dưới ánh mắt phần nộ của Lương Tử Tiêu, Trình Nga Quỷ nhanh chóng rời đi.

Lương Tử Tiêu nhìn Dương Đại, nói: “Thực lực của đối phương có lẽ là ở Tâm Toàn cảnh tầng một, dấu sao ta là thiên tài, nếu cùng ta không sai biệt lắm, tất nhiên không phải Tụ Khí tầng chín tầm thường.”

Dương Đại gật đầu nói: “Ta biết rõ mà.”

Lương Tử Tiêu nhìn ra Dương Đại có chút qua loa, trong lòng tức giận bất bình, từ sau khi Hắc Ngộ Không và Nam Nguyệt Như gia nhập, địa vị của y kịch liệt hạ thấp, không được, sau khi kết thúc chuyện này, y phải nỗ lực tu luyện.

Hơn 10 phút sau, Trình Nga Quỷ trở về.

“Chủ nhân, bọn họ sắp không được, có thể động thủ.”

“Tốt lắm.”

Dương Đại lập tức mang theo các âm chúng tiến đến.

Ở cái bí cảnh này đều là cao thủ, ít nhất tu vi sẽ không thấp hơn hẳn.

Một đường tiến lên, Dương Đại đi đến phía sâu trong rừng, cây cối phía trước ngã trái ngã phải, trên mặt đất còn có dấu vết kiếm khí quét qua, một nam một nữ nằm trên mặt đất, cách

xa nhau ba trượng, bọn họ đều gắt gao nhìn chăm chăm vào đối phương.

Bọn họ nghe tiếng bước chân, không khỏi nghiêng đầu nhìn lại, nhìn thấy Dương Đại cùng với đám âm chúng chung quanh, sắc mặt của bọn họ đại biến.

“Đạo hữu, ta là đệ tử của Lạc Hàn cốc, chúng ta cùng nhau tiến vào bí cảnh, phải chiếu cố lẫn nhau!” Tên nam tử kia mở miệng hô, áo bào trên người gã đã bị tàn phá, lồng ngực thì bị máu tươi nhuộm đỏ, thương thế thoát nhìn so với nữ tử trước mặt còn nghiêm trọng hơn.

Dương Đại mặt không cảm xúc.

Một vị nữ tu sĩ khác mở miệng nói: “Đạo hữu, hồn thể chung quanh ngươi không giống như là quỷ hồn, ngươi hẳn không phải là quỷ tu, là thí luyện giả đi, ta cũng thế.”

Nàng có dung nhan mỹ lệ, mái tóc lại lấm lem bẩn thỉu, giờ phút này lộ ra có phần dữ tợn.

Dương Đại liếc Lương Tử Tiêu, Lương Tử Tiêu hiểu ý, lập tức tiến lên.

Nam tu sĩ cấp bách, lớn tiếng nói: “Chỉ cần ngươi buông tha ta, ta có thể tặng túi trữ vật của ta cho ngươi!”

Nữ thí luyện giả nghiêng răng nói: “Giúp ta giết gã đi, ta là tư chất cấp S, tư chất cấp S đại biểu cho cái gì, có lẽ ngươi hiểu, ta thiếu nợ ngươi một cái mạng, về sau xông pha khói lửa, chỉ cần ngươi mở miệng, bất kể chuyện gì, ta đều giúp ngươi!”

Chương 49: Tư chất biến thân

Năm phút đồng hồ sau.

Một dòng nhắc nhở bay qua trước mắt Dương Đại:

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết thí luyện giả ‘Hạ Quốc Siêu Nhân’ »

Dương Đại đi ra phía trước, bắt đầu rút hồn.

Sở dĩ bỏ ra năm phút đồng hồ, là vì đã trải qua một cuộc chiến đấu, nam tu sĩ và nữ thí luyện giả cũng không phải hạng người bình thường, nhìn như bị trọng thương, nhưng cả 2 đều giấu giếm sát chiêu, nếu không phải Lương Tử Tiêu là âm chúng, có lẽ đã thất bại.

Nửa phút đồng hồ sau, Dương Đại đột nhiên thay đổi sắc mặt.

Vậy mà hắn rút ra hồn phách của một vị nam giới từ trong cơ thể của nữ thí luyện giả, hơn nữa người này có dáng người khôi ngô, tương phản cực lớn với dáng người mảnh mai của nữ thí luyện giả.

Hắn có chút lơ mơ, nhưng vẫn vội vàng xử lý sự tình trên tay trước.

Sau khi hút xong hai cái hồn phách, hắn để cho Trình Nga Quỷ đi lục soát thi thể, nhân tiện lấy đi túi trữ vật và nhân trữ vật, sau đó nhanh chóng rời đi.

Một lúc lâu sau.

Dương Đại mang theo các âm chúng đi đến bên trong khe núi, hẩn ngồi trên một tảng đá lớn nghỉ ngơi, đồng thời an bài Lang Quân dưới nền đất điều tra các hướng xung quanh, phạm vi không được vượt qua mười dặm, để tránh không kịp thu hồi.

Hẩn có chút mệt mỏi, lúc trước hấp thu hai hồn phách có lẽ đều là cao thủ Tâm Toàn cảnh, để cho linh lực của hẩn tăng trưởng không ít, bất quá bây giờ hẩn sẽ không bởi vì Tâm Toàn cảnh bình thường mà té xỉu, trừ phi đối phương có tu vi Tâm Toàn cảnh cao tầng.

Hẩn triệu hoán hai hồn phách ra.

Hồn phách của hai gã nam nhân rơi xuống trước mặt Dương Đại, bọn họ bắt đầu tự giới thiệu.

Nam tu sĩ tên là Bao Giải, Tâm Toàn cảnh tầng hai, đúng là đệ tử của Lạc Hàn cốc.

Nam nhân khôi ngô ngụy trang thành nữ thí luyện giả tên là Từ Siêu Nhân, cũng là Tâm Toàn cảnh tầng hai, y cũng không phải là tư chất cấp S, mà tư chất cấp A, thiên phú của y là biến thân thuật, sau khi biến thân, ngoại trừ hình dáng bên ngoài, ngay cả khí tức đều giống như đúc bản thể, bất luận kẻ nào đều nhìn không thấu, chỉ có thể phân biệt bằng ký ức và hành vi.

Thiên phú này, là gián điệp hoàn mỹ!

Nữ tử mà Từ Siêu Nhân ngụy trang lúc trước là hình dạng của một tên thí luyện giả mà y đã từng giết qua, y cố ý ngụy trang thành nữ tử, chính là muốn lừa gạt nam nhân đồng cảm.

Bao Giải liền bị lừa rồi, ban đầu tưởng rằng là một mối tình duyên sương sớm, không ngờ ngay tại lúc sắp cưới được quần, đối phương đột nhiên hạ sát thủ, may mắn y phản ứng rất nhanh, đây cũng là nguyên nhân hai người tử chiến.

Bao Giải bây giờ nhìn thấy hình dáng của Từ Siêu Nhân, càng thêm cảm tức, ánh mắt của y hận không thể bầm thây Từ Siêu Nhân ra vạn đoạn.

Từ Siêu Nhân xì mũi coi thường, bỏ qua y.

“Thật là một tư chất khủng khiếp, sau khi giết ta, vậy mà ta đối với hắn không cách nào sinh ra địch ý, thậm chí còn rất muốn nịnh nọt hắn...”

Từ Siêu Nhân âm thầm kinh hãi, y lặng lẽ quan sát Dương Đại, không cách nào nhận ra đối phương là vị thí luyện giả nào.

Âm chúng tuy rằng có thể giữ lại tính cách và linh trí của riêng mình, nhưng đối mặt với Vạn Cảnh Âm Chủ, bọn họ theo bản năng ủng hộ và nghe theo, bọn họ cũng biết nếu như Vạn Cảnh Âm Chủ tử vong, bọn họ cũng sẽ hồn phi phách tán.

Dương Đại sau khi hiểu rõ thân phận của hai người, liền đề cho bọn họ tách ra, mỗi người canh giữ một bên.

Hắn chú ý tới theo tu vi của mình càng ngày càng cao, lực quang trên người âm chúng lại càng phát mỏng, nói cách khác, chỉ cần hắn đầy đủ mạnh, âm chúng sẽ không có lực quang, chột nhìn, tựa như người sống thông thường, chỉ có người tu tiên mới có thể phân biệt rõ bọn họ là hồn thể.

Tiếp đến một đoạn thời gian, Dương Đại đều ở tại chỗ này nghỉ ngơi, trước mắt thỉnh thoảng có mấy dòng nhắc nhở bay qua.

Đám thí luyện giả giết chóc tới điên rồi.

Nhất là Diệp Cầu Tiên, đã giết chết 7 người.

Dương Đại chỉ có thể cầu nguyện, không nên đụng phải Diệp Cầu Tiên.

Bí cảnh hình như không có ngày đêm thay đổi, ở lại nửa ngày cũng không thấy trời tối.

Cái tên Liễu Tuấn Kiệt kia tuyệt đối là điên rồi, rời khỏi lâu như vậy còn chưa có trở lại, Dương Đại có thể cảm nhận được y đang cách mình rất xa, tu vi người này chỉ là Tụ Khí tầng một, làm sao lại gan như vậy hả?

Dương Đại thấy chung quanh đây hoàn cảnh không tệ, quyết định tạm thời trước tiên ở nơi đây tu luyện, chạy loạn khắp nơi không có ý nghĩa, chẳng bằng thỉnh thoảng phải một chút âm chúng đi tìm trận pháp là được.

Hắn đã hỏi thăm Bao Giải và Từ Siêu Nhân, hai người cũng không biết trận pháp truyền tông nằm ở nơi nào, bọn họ đều là vừa mới tới hôm nay.

Hiện tại Dương Đại tổng cộng có 1690 vị âm chúng, hắn an bài 1600 vị âm chúng tu luyện, còn lại 90 vị thì an bài một nửa thì canh gác, còn một nửa thì tìm kiếm trận pháp truyền tông khắp nơi.

Cho dù hao tổn một chút âm chúng, cũng ảnh hưởng không lớn, còn đỡ hơn so với chính hắn chạy loạn khắp nơi.

Linh khí trong bí cảnh dồi dào như thế, không thể phí phạm.

Thoáng chớp mắt, hai ngày trôi qua.

Dương Đại chưa gặp phải phiền phức gì, xem ra bí cảnh thật sự rất rộng lớn.

Dưới tình cảnh 1600 vị âm chúng cố gắng tu luyện, khoảng cách của hắn đã tiếp cận đến Tụ Khí tầng tám, hắn so sánh một chút, linh khí trong bí cảnh gấp năm lần phía ngoài, mà linh khí ở Thâm Vực lại gấp gần trăm lần so với Địa Cầu...

Thảo nào dám thí luyện giả lại si mê bí cảnh như thế.

Trong vòng hai ngày, lại có hơn 50 vị thí luyện giả vào bí cảnh, số lần Diệp Cầu Tiên đánh chết người đã vượt qua 10 lần, tu sĩ Linh Chiếu cảnh quả thực muốn làm gì thì làm.

Một ngày này, Liễu Tuấn Kiệt rốt cuộc trở về.

Y xuất hiện ở trước mặt Dương Đại, kích động nói: “Chủ nhân, ta phát hiện cơ duyên, là cơ duyên siêu cấp lớn, không bỏ qua được!”

Các âm chúng gần đó nhao nhao mở mắt.

Trình Nga Quý trêu chọc nói: “Lớn bao nhiêu, đôi thủ là Linh Chiếu cảnh sao?”

Liễu Tuấn Kiệt lười để ý đến lão, nhìn Dương Đại, nói: “Ta phát hiện ra một tòa thành trì nằm dưới lòng đất, trong thành mọc ra một gốc cây khổng lồ, kết ra các loại quả, linh khí vờn quanh, đều sắp chín rồi, tất nhiên là thiên tài địa bảo, nói không chừng ăn một miếng, có thể đặt chân vào Tâm Toàn cảnh!”

Dương Đại trợn trắng mắt, cái tên ôn thần khoe khoang khoác lác này.

“Không đi, nghe thấy liền biết rất nguy hiểm, nếu như bị người gài bẫy, đó chính là cá trong chậu.”

“Thế nhưng...”

“Không có gì nhưng nhị gì hết, một tòa thành trì, còn là bên trong bí cảnh, chính ngươi không cảm thấy quá tà dị sao? Mục tiêu quan trọng nhất của chúng ta là tìm được trận pháp truyền tống ra ngoài, tiếp đó tìm thể ngoại đào nguyên tu luyện, chờ ta chứng được Linh Chiếu cảnh, số lượng âm chúng đạt tới 100 vạn, khỏi phải nói vương triều Đại Hạ, cơ duyên trên khắp thiên hạ ta cũng dám đoạt!”

Dương Đại lắc đầu nói, hắn lại không muốn đả kích Liễu Tuấn Kiệt, vì vậy hòa hoãn giọng nói: “Trước mắt chúng ta tạm thời không cần tranh đoạt cơ duyên lớn, người cũng biết rõ ràng, nếu chỉ là cơ duyên nhỏ, đôi thủ cạnh tranh yếu, ngược lại là có thể tranh giành.”

Liễu Tuấn Kiệt cảm thấy có đạo lý, chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

Dương Đại cũng không nói thêm lời nào, tiếp tục tu luyện.

Hắn đang chờ có âm chúng nào phát hiện ra trận pháp truyền tống.

Nếu có kẻ địch tới gần nơi này, những âm chúng đang canh gác kia cũng sẽ sớm nói cho hắn biết.

Đây là chỗ tốt khi có nhân thủ đông đảo, Dương Đại muốn tận lực phát huy ưu thế chính mình có thể không hành động thì không hành động.

Lại trôi qua thêm một ngày.

Rốt cuộc cũng có một tên âm chúng mang về tin vui.

Như cũ là Bạch Vĩ!

Bạch Vĩ hưng phấn nói: “Chủ nhân, ta phát hiện ra một trận pháp truyền tống, gần đó không có ai, nằm ở một chỗ trong sơn động, ta đã đi vào kiểm tra, không có nguy hiểm, ngài có muốn đến không?”

Dương Đại vừa nghe, lập tức hành động, dùng cảm ứng tâm linh triệu tập toàn bộ âm chúng bên ngoài, truy đuổi khí tức của hắn mà đến.

Tất cả âm chúng tu luyện gần đó đều được hắn an bài lên vào dưới mặt đất, theo sau hắn, bên cạnh hắn chỉ để lại 100 vị, đều là âm chúng nhân tộc có thể kết trận, Bao Giải và Từ Siêu Nhân lại tiềm phục dưới mặt đất.

Dọc đường, Dương Đại gặp phải không ít người tu tiên đầu pháp, hấn cố ý vượt qua, không muốn tham dự vào, chỉ muốn trước tiên đi đến trận pháp truyền tông kia.

Mấy canh giờ sau.

Đám người Dương Đại hữu kinh vô hiểm đi đến sơn động gần đó, dọc đường này hấn ngược lại là gặp phải tu sĩ đẳng cấp cao, ví dụ như trưởng lão của ngũ đại môn phái, cũng may đối phương căn bản không nhìn trúng hấn, trực tiếp lược qua hấn, đều không liếc mắt nhìn hấn một cái.

Hấn còn phát hiện ra một chuyện, ngoại trừ đám người quần chiến, dọc đường toàn bộ người tu tiên đều ở hướng về cùng một cái phương hướng mà tiến đến.

Xem ra cái hướng kia có cơ duyên lớn.

Nhưng mà Dương Đại không thềm để ý, hấn vốn là không muốn tới bí cảnh, là bị lôi vào.

Hấn có loại trực giác, vị nữ tử tóc trắng kia tuyệt không phải muốn dẫn hấn vào Thiên Nhất môn, có lẽ tính kế thì đúng hơn.

Nếu chỉ là thu nhận đệ tử, trực tiếp gửi thư tiến cử cho Dương Đại là được, tán tu làm thế nào có thể cự tuyệt việc gia nhập ngũ đại môn phái chứ?

Nữ tử tóc trắng không nên mang theo hấn tới bí cảnh, việc tính kế này đáng giá để suy nghĩ sâu xa.

“Ở đằng sau bụi cây mây chỗ này.”

Bạch Vĩ đi lên phía trước, vén bụi cây mây trên vách núi đá lên, lộ ra một cái cửa động chỉ chứa được một người.

Dương Đại để cho âm chúng đi phía trước, có tam đại cao thủ Tâm Toàn cảnh là Bao Giải, Từ Siêu Nhân, Nam Nguyệt Như mở đường, để cho hấn có chút tự tin.

Chương 50: Tiên cảnh thần bí

Sau khi vào sơn động, Dương Đại cảm nhận được một luồng gió lạnh từ trong động truyền ra, khiến cho hắn nghĩ đến tiếng quỷ khóc đã nghe được trong hạp cốc trước khi vào bí cảnh.

Hắn lặng lẽ cảm thụ hơn một nghìn vị âm chúng, đều đang đi theo dưới chân, tim của hắn mới an tâm được một chút.

« Thí luyện giả ‘Diệp Cầu Tiên’ đánh chết thí luyện giả ‘Một người đã đủ giữ quan ải’ »

Lại một dòng nhắc nhở bay qua trước mắt Dương Đại.

Cái tên Diệp Cầu Tiên này quả thực là một tên điên.

Gã đã giết bao nhiêu thí luyện giả rồi?

May mắn lão tử đã chạm được tới trận pháp truyền tống, nếu không chuyến này đoán chừng phải chết trong tay Diệp Cầu Tiên.

Dương Đại vẫn có tự mình biết rõ, tuy rằng âm chúng đông đảo, nhưng không thể nào là đối thủ của Linh Chiếu cảnh.

“Bầu không khí này, chắc chắn, có lẽ có cơ duyên, chỉ là Vĩ ca không phát hiện ra mà thôi.” Liễu Tuấn Kiệt bỗng nhiên cười nói.

Trình Nga Quỷ ở phía trước cười khẩy nói: “Tu vi của người ta cao hơn so với ngươi, thứ mà y không phát hiện ra được, ngươi thì có thể phát hiện ra chắc?”

“Đây là một loại trực giác, ngươi thì biết cái gì.”

“Ha ha.”

Hai người lại bắt đầu đấu võ mồm.

Dương Đại không có tham dự, mắt hấn chăm chú nhìn chăm chăm về phía trước.

Thông đạo rất dài, còn rất khúc chiết, một đường trải qua tám cửa vào khác nhau, bọn họ rốt cuộc cũng vào một cái hang động, kích thước rộng cỡ chừng một cái sân bóng rổ, phía trên vách núi có đầy đá nhon, đá trên ngọn vẫn còn tích thủy, mặt đất ẩm ướt, chỗ lõm đầy nước.

Dương Đại chú ý đến trong động còn có một cái bệ đá, cái bệ đá này thoạt nhìn trông rất tàn tạ, hai bên có những cột đá dựng đứng, trên cột đá có hơn mười cái lỗ khảm.

Các âm chúng vây lại, Dương Đại lại gọi hơn 10 vị âm chúng đến, chặn cửa động lại.

Cho dù đã đến được trận pháp truyền tống, cũng phải cẩn thận!

Từ Siêu Nhân nhìn trong chốc lát, quay đầu nói: “Trận pháp truyền tống này có chút không đúng nha.”

Dương Đại nhíu mày hỏi: “Là lạ ở chỗ nào?”

“Khác với đường vân lúc đi vào trận pháp, đường vân của trận pháp đều được khắc bằng linh lực, chỉ cần lệch một chút, cũng có thể khiến không gian đan vào nhau, đường vân của trận pháp này có độ lệch quá lớn, đương nhiên, cũng có khả năng không phải cùng một vị trí với trận pháp lúc chúng đi vào, cửa vào của bí cảnh này có quá nhiều mà.”

Từ Siêu Nhân hỏi đáp, để cho Dương Đại mày nhíu lại càng lâu hơn.

Doanh Kỷ mở miệng nói: “Trước tiên có thể truyền tống âm chúng, nếu âm chúng không gặp phải chuyện không may,

chủ nhân, người lại tiến vào, cũng giống như vậy.”

Dương Đại gật đầu, nhưng không biết liên hệ của mình và âm chúng có thể duy trì khoảng cách bao xa.

Bao Giải hỏi: “Các người có linh thạch hay không, trước lấy ra nhìn xem.”

Dương Đại lập tức lấy ra toàn bộ linh thạch từ bên trong hai túi trữ vật bên hông, đây đều là tài sản của Lương Tử Tiêu, Nam Nguyệt Như, Bao Giải, Tử Siêu Nhân cùng với những thí luyện giả khác, số lượng linh thạch mà hắn tích lũy vẫn là rất phong phú.

“Người hiểu trận pháp sao?” Lương Tử Tiêu hỏi.

Bao Giải nói: “Hiểu sơ một chút.”

Y bắt đầu chọn lựa linh thạch, khảm nạm vào trận pháp truyền tống.

Ầm ầm ——

Sơn động bỗng nhiên lay động kịch liệt, tựa như bị động đất, Dương Đại và âm chúng bị hù dọa, cực kỳ khẩn trương.

Cũng may lay động như vậy không có kéo dài quá lâu.

Một tên âm chúng hiện ra trên mặt đất, nói: “Báo cáo, hơn mười dặm bên ngoài có đại tu sĩ chiến đấu!”

Hơn mười dặm bên ngoài?

Động tĩnh có thể truyền xa đến như vậy?

Tất nhiên là đại tu sĩ, đã bước vào Linh Chiếu.

Dương Đại thúc giục nói: “Nhanh lên.”

Bao Giải gật đầu, tiếp tục làm việc.

Rất nhanh, trận pháp sáng lên, hai cây cột đá bắn ra ánh sáng.

Dương Đại hỏi: “Linh thạch đủ để khởi động mấy lần?”

Bao Giải hồi đáp: “Ba lần, trước tiên có thể phái một tên âm chúng đi thử, là ai đi?”

Các âm chúng hai mặt nhìn nhau, tiếp đó nhìn Dương Đại, chờ Dương Đại ra lệnh, lần này đi khả năng rất nguy hiểm, nếu hồn phi phách tán, bọn họ ngay cả cơ hội chuyển thể đều không có.

Liễu Tuấn Kiệt xung phong nhận việc nói: “Ta đi!”

Dương Đại gật đầu đồng ý, Liễu Tuấn Kiệt lập tức vào trận.

Trong động im lặng, Bao Giải khởi động trận pháp, mọi người đưa mắt nhìn Liễu Tuấn Kiệt tan biến.

Tất cả linh thạch trên trận pháp đều bị nghiền nát, hóa thành bột phấn tung bay trên mặt đất.

Bao Giải lập tức bắt đầu lại bổ sung linh thạch.

Son động thỉnh thoảng run rẩy, Dương Đại lại triệu tập ra toàn bộ âm chúng, liên tục từ mặt đất nổi lên, tiếp đó bị hấp thu vào không gian linh hồn.

Nếu hấn truyền tống được ra bên ngoài, có âm chúng ở lại bên trong bí cảnh, vậy hấn liền vĩnh viễn không cách nào rời khỏi Thâm Vực.

Điểm này về sau ngược lại là có thể lợi dụng.

Dương Đại vừa thu âm chúng, vừa cảm thụ hơi thở của Liễu Tuấn Kiệt.

Khoảng cách từ Liễu Tuấn Kiệt đến hấn vô cùng xa xôi, cái loại khoảng cách này làm cho cảm ứng tâm linh của hấn đều trở nên mơ hồ, việc duy nhất mà hấn có thể xác định chính là Liễu Tuấn Kiệt vẫn còn, không có hồn phi phách tán.

“Cái thằng kia sẽ không phải đã rời khỏi Đại Hạ rồi chứ, làm sao xa như vậy...”

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ.

Rất nhanh, linh thạch lại bổ sung xong, Dương Đại cất kỹ tất cả linh thạch còn dư lại.

Mười phút sau, toàn bộ âm chúng đều bị hấp thu vào bên trong không gian linh hồn, hấp đứng trước trận pháp truyền tống, chung quanh chỉ còn lại Bao Giải và Từ Siêu Nhân.

“Hắn cũng không có bị tru diệt, có lẽ không có sao chứ?”
Dương Đại thấp giọng nói.

Bao Giải nói: “Ít nhất khi chúng ta truyền tống qua đó, cũng sẽ không trước tiên gặp chuyện không may.”

Lúc này, sơn động run rẩy lợi hại hơn, rất rõ ràng trận chiến của đại tu sĩ đang ở gần ngọn núi này.

Dương Đại vừa nghĩ tới sự đáng sợ của Linh Chiếu cảnh, lập tức nghiêng răng nói: “Mặc kệ, đi thôi!”

Bao Giải lập tức khởi động trận pháp truyền tống, tiếp đó gật đầu với Dương Đại, Dương Đại lập tức thu hai vị bọn họ vào bên trong không gian linh hồn.

Ánh sáng chói lóa lóe ra, thân ảnh Dương Đại tan biến trong trận pháp.

Hắn vừa biến mất, ở cửa động liền xuất hiện một thân ảnh màu trắng.

...

Quá trình truyền tống vô cùng khó chịu, Dương Đại không cách nào mở to mắt, nhưng cảm giác đầu óc choáng váng, máu trong người đều đang chảy ngược.

Không biết trôi qua bao lâu, rốt cuộc hấn cũng rơi xuống đất.

Hấn mở to mắt, trời đất xoay tròn, xem chút nữa khiến cho hấn ngã sấp xuống, cảm giác muốn nôn mửa mãnh liệt xuất hiện, lúc này, một đôi tay nâng hấn.

“Chủ nhân, ngài không sao chứ?”

Là giọng nói của Liễu Tuấn Kiệt!

Dương Đại thở dài trong lòng một hơi, hấn chậm rãi mở to mắt, ngẩng đầu nhìn lên, cảnh sắc lọt vào trong tầm mắt làm hấn kinh diễm.

Núi cao trùng điệp, liên miên chập chùng, tiên vụ lượn lờ, thanh điều xếp thành từng bày, chim hạc đang bay lượn trên những đám mây, linh khí nồng đậm làm tinh thần Dương Đại chấn động, hấn đứng thẳng dậy, đưa mắt nhìn lại, mảnh thiên địa này vô cùng bao la, mây mù lượn quanh thiên địa bát phương, để cho hấn trông không đến điểm cuối cùng.

Cảnh sắc đẹp quá, tựa như tiên cảnh nhân gian, là cảnh đẹp tuyệt thế mà trên Địa Cầu không tài nào nhìn thấy được.

Thân thể Dương Đại bỗng nhiên trở nên cứng ngắc, bởi vì hấn nhìn thấy một thân ảnh.

Đó là một lão giả mặc đạo bào màu xám, đang dả tọa tại một vách đá cách hấn không xa.

Trận pháp truyền tống ở trên vách đá, dưới vách núi là một con sông lớn rộng chừng tầm hơn mười trượng, thủy thế ồ ạt, hung mãnh dị thường, đi thông không biết về phương xa nào.

Dương Đại không khỏi nhìn về phía Liễu Tuấn Kiệt.

Liễu Tuấn Kiệt lúng túng nói: “Ta đã hỏi qua vị tiên bối này, lão nói chờ đến khi chủ nhân của ta đến lại giải thích.”

Dương Đại hít sâu một hơi, cố gắng điều chỉnh tâm tình.

“Chủ nhân cẩn thận, người này tuyệt không phải chỉ là Tâm Toàn cảnh, cảnh giới của lão cao thâm mạt trắc, ta chỉ đã từng cảm thụ qua trên người Cốc chủ.” Bao Giải truyền âm nhắc nhở Dương Đại.

Dương Đại ý thức được chính mình trốn không thoát, không bằng thân nhiên đối mặt, hần tiến lên một bước, chấp tay hỏi: “Tiền bối, xin hỏi nơi này là địa phương nào?”

Lão giả áo xám không có mở mắt, vẫn ngồi quay lưng về phía Dương Đại, chỉ nghe lão hồi đáp: “Thập Phương giáo.”

Dương Đại sửng sốt, cho là mình nghe lầm.

Thế nào lại là Thập Phương giáo?

Lão giả mặc áo bào xám tiếp tục mở miệng nói: “Tìm chỗ tu luyện gần đó đi, chờ đến khi người đã đến đông đủ, ta lại giới thiệu cho bọn ngươi.”

Chương 51: Tông môn thượng cổ

Còn có những người khác?

Dương Đại thấp thỏm trong lòng, nhưng không cũng đi không được, hắn đi đến một bên ngòi xuống.

Nơi đây đối với hắn mà nói vô cùng lạ lẫm, trốn khẳng định là không thể, lưu lại cũng không biết sẽ là cái kết cục gì.

“Thập Phương giáo... Tại sao bí cảnh của vương triều Đại Hạ lại đi thông đến trận pháp truyền tông của Thập Phương giáo?”

Dương Đại không nghĩ ra.

Hắn nhớ kỹ ngữ đại môn phái trước khi tiến vào bí cảnh có đề cập tới Thập Phương giáo, có lẽ ngữ đại môn phái sở dĩ phát hiện bí cảnh là vì truy xét Thập Phương giáo, một đường theo dõi đến bí cảnh.

Mặc kệ như thế nào, Dương Đại chỉ có thể chờ đợi.

Lão giả áo xám bỗng nhiên nói: “Nếu ngươi muốn trở lại thế giới của ngươi cũng có thể, đoán chừng trong chốc lát những người khác còn không cách nào chạy đến.”

Dương Đại sửng sốt, hoài nghi mình nghe lầm.

Lão giả áo xám cũng không giải thích gì nhiều, lại tiếp tục tu luyện.

Dương Đại do dự một chút, thu Liễu Tuần Kiệt vào trong không gian linh hồn, tiếp đó lựa chọn rời khỏi Thâm Vực.

Không có trạng thái chiến đấu!

Hắn thành công trở lại gian phòng ở bên trong cơ quan tình báo của mình.

Dương Đại thở dài một hơi, hắn theo thói quen triệu hoán 100 vị âm chúng, tiếp đó ngồi ở trên giường.

Sở dĩ chỉ triệu hoán 100 vị, là bởi vì chỗ ở của hắn chỉ có thể chứa được bấy nhiêu người như vậy, nhiều hơn nữa sẽ trở thành quá mức chật chội, ngược lại ảnh hưởng đến tu luyện.

Dương Đại nói ra tình huống của mình cho đám âm chúng ở xung quanh.

Doanh Kỷ cau mày nói: “Không ngờ Thập Phương giáo ở bên trong Đại Hạ có trận pháp truyền tống, đây cũng không phải là chuyện tốt. Nếu như Thập Phương giáo muốn xâm chiếm Đại Hạ, khả năng Đại Hạ bị nội ứng ngoại hợp...”

Lương Tử Tiêu bình tĩnh nói: “Trước đây thật lâu, thời kỳ Thập Phương giáo cường thịnh, ngay cả vương triều Đại Hạ đều ở trong lĩnh vực của họ. Bên trong Đại Hạ có trận pháp truyền tống của giáo phái bọn họ cũng không tính là không thể tưởng tượng nổi, cũng xem như là chuyện bình thường.”

Điền Bất Trung suy tư nói: “Đối phương hẳn là muốn thu chủ nhân làm đệ tử. Đối phương rõ ràng có hiểu biết đối với dị nhân thiên ngoại. Nếu là có ác ý thì không thể nào thả chủ nhân rời khỏi.”

Lời của y nhận được những âm chúng khác tán thành. Trước mắt, lão giả áo xám quả thật không biểu hiện ra địch ý.

Dương Đại cũng thấy có đạo lý, gia nhập Thập Phương giáo cũng không phải không được, thoát nhìn Thập Phương giáo có vẻ rất mạnh.

Hắn lấy máy tính bảng ra, chuẩn bị tìm tòi tình báo về Thập Phương giáo.

Vừa mở ra không bao lâu, Hồ Lợi đã gọi video trò chuyện.

Dương Đại lựa chọn tiếp nhận.

Trong màn hình lộ ra khuôn mặt của Hồ Lợi. Y nhìn thấy Dương Đại hoàn hảo không tổn hao gì thì thở dài một hơi, hỏi: “Những ngày này tại sao ngươi không đăng xuất?”

Dương Đại không có giấu giếm, nói: “Ta bị trưởng lão của Thiên Nhất môn bắt vào bí cảnh...”

Hắn kể lại toàn bộ sự việc một lần, bao gồm cả tình cảnh hiện tại. Về phần hắn tru sát Từ Siêu Nhân, hắn không nói ra.

Hồ Lợi cau mày nói: “Thập Phương giáo rất thần bí, trước mắt Hạ Quốc đang nghĩ biện pháp tiếp xúc. Từ lời của người xem ra Thập Phương giáo hẳn là muốn thu nhận người, không chỉ là người, chỉ cần những thí luyện giả khác bên trong bí cảnh sống sót, sau cùng có lẽ đều sẽ gia nhập Thập Phương giáo. Người cứ thuận theo tự nhiên đi, nếu Thập Phương giáo muốn hại người, thì họ đã lập tức động thủ là được, làm sao lại thả người rời đi.”

Dương Đại gật đầu, ngay cả Hồ Lợi cũng nói như thế, vậy hẳn chắc có lẽ không gặp chuyện không may.

“Đoạn thời gian gần nhất, ta phải bận ở lại Thâm Vực đột phá, trong thời gian ngắn sẽ không trở lại thực tế. Người có cần bất kỳ thứ gì đều có thể liên hệ với người phụ trách trong căn cứ.” Hồ Lợi cười nói.

Đột phá?

Y nói đến đột phá hẳn không phải là tiểu đột phá.

Dương Đại đoán được một cái khả năng, nhưng hắn không có hỏi nhiều.

Sau khi kết thúc video trò chuyện, Dương Đại tiếp tục lên mạng tìm tòi về Thập Phương giáo.

Trước mắt, trên phần tìm kiếm của Thiên Võng còn không tìm được tin tức về Thập Phương giáo. Hắn lại đăng nhập vào Bí Võng, tình báo đồng dạng rất ít, chỉ có lác đác mấy câu.

Thập Phương giáo, tông môn tu tiên thượng cổ, từng hùng bá cương thổ của bảy đại vương triều, sau khi phân liệt, các vương triều phân tách cùng tồn tại.

Tình báo bên trong Bí Võng thậm chí không đoán được tông môn thần bí xuất hiện ở vương triều Đại Hạ là Thập Phương giáo.

Dương Đại suy đoán cơ quan tình báo khẳng định có tin tức, chỉ là không để lộ ra mà thôi. Còn nguyên nhân tại sao không tiết lộ ra thì không được biết.

Sau khi điều tra Thập Phương giáo xong, Dương Đại lại lướt mạng một lúc, sau đó gọi điện thoại cho phụ mẫu, tùy tiện nói chuyện trong chốc lát.

Hắn nằm ở trên giường chuẩn bị đi ngủ, buông lỏng tinh thần. Những ngày gần đây, tinh thần của hắn luôn căng như dây đàn.

Sáng sớm hôm sau, Dương Đại lại tiến vào Thâm Vực.

Hắn đã từng cân nhắc đến chuyện trốn đi một khoảng thời gian, nhưng hắn đăng xuất ở trong phạm vi của Thập Phương giáo, hắn có thể từ Thập Phương giáo chạy đi sao?

Không thể nào!

Trở lại trên vách núi, Dương Đại nhìn thấy lão giả áo xám vẫn còn ở đó, cũng không nhìn thấy những người khác. Hắn lập tức ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Hắn không thả đám âm chúng ra, chủ yếu là còn chưa rõ rốt cuộc Thập Phương giáo có ý gì.

Không có hơn một ngàn vị âm chúng phụ trợ tu luyện, Dương Đại cảm thấy tốc độ tu hành của mình chẳng khác gì rùa bò.

Thì ra ta thật sự là phế vật a.

Dương Đại cảm khái trong lòng, chỉ là trêu chọc mà thôi, dẫu sao phế vật chân chính ngay cả linh lực cũng không tu luyện ra được.

Cứ như vậy, mỗi ngày trôi qua.

Bốn ngày sau, trận pháp truyền tống rốt cuộc sáng lên.

Dương Đại chăm chú nhìn lại, một người quen xuất hiện, Vương Tường!

Lúc trước y là thí luyện giả duy nhất trong ngũ đại môn phái đến gần Dương Đại.

Vương Tường nhìn thấy Dương Đại và lão giả áo xám cũng bối rối. Sau khi được lão giả áo xám nhắc nhở, y đi đến bên cạnh Dương Đại ngồi xuống.

Dương Đại rất cảnh giác với y, nhưng vẫn tỏ ra lễ phép gật đầu.

“Thì ra người chính là Bá Vương Bất Quá Giang a!”

Vương Tường thấp giọng nói, giọng điệu có vẻ hơi hung phần.

Trong nhóm thí luyện giả kia của bọn họ, ai y cũng biết, bây giờ có thêm Dương Đại tới, chỉ có thể ấn định là Bá Vương Bất Quá Giang.

Dương Đại gật đầu nói: “Không sai, những thí luyện giả khác đâu?”

Vương Tường nhún vai nói: “Đều đã chết, bí cảnh chính là tàn khốc như vậy. Bọn họ cũng đều biết nơi chính mình muốn vào chính là bí cảnh, cho nên đã chuẩn bị tinh thần đi tìm chết.”

Nói thật nhẹ nhàng linh hoạt...

Dương Đại không hề nói tiếp.

Vương Tường đi đến một bên, đả tọa tu luyện.

Lúc tu luyện, hai người không nên ngồi gần nhau, dễ dàng ảnh hưởng quá trình nạp khí của đối phương.

Thời gian lại trôi qua hai ngày.

Trận pháp truyền tổng sáng lên, hai bóng người xuất hiện.

Chính là một nam một nữ.

Nam tử mặc một bộ thanh y, tay phải mang theo bảo kiếm, khuôn mặt tuấn lãng, tóc dài tiêu sái, tựa như kiếm khách từ trong tranh đi ra hồng trần, cũng có sự lãnh ngạo của kiếm khách.

Nữ hài áo vàng bên cạnh y lộ ra nét khéo léo đẹp đẽ, rất xinh đẹp, nhìn thần thái kia liền có thể cảm giác được đối phương là một người có tính cách tinh quái.

“Diệp đại ca, có người.”

Nữ hài áo vàng thấp giọng nói, nhưng nàng cũng không sợ hãi.

Nam tử áo xanh bỏ qua Dương Đại và Vương Tường, đi đến bên cạnh lão giả áo xám, chấp tay nói: “Tại hạ Diệp Cầu Tiên, xin hỏi tiền bối, nơi đây chính là Thập Phương giáo sao?”

Lão giả áo xám mở mắt, quan sát y, tán thán nói: “Đúng vậy, tuổi còn trẻ đã chứng được Linh Chiếu cảnh, cho dù là ở

bên trong dị nhân thiên ngoại, người cũng coi là người nổi bật. Xem ra người đã tiếp xúc với giáo chúng Thập Phương giáo, lựa chọn gia nhập Thập Phương giáo đúng không?”

Diệp Cầu Tiên bình tĩnh nói: “Không sai, ngũ đại môn phái của Đại Hạ vốn có nguồn gốc từ Thập Phương giáo, nếu như ta gặp phải cơ duyên lần này, làm sao có thể bỏ qua được.”

“Ừ, người không tệ, tìm một chỗ chờ đợi trước đi. Với tu vi của người, đủ để trở thành đệ tử nội môn, sau này tiền đồ vô lượng.”

“Đa tạ tiền bối khen ngợi.”

Diệp Cầu Tiên nói xong liền dẫn nữ hài áo vàng đi đến chỗ không người ngồi xuống.

Vương Tường đứng dậy, đi đến trước mặt Diệp Cầu Tiên, cười nói: “Tại hạ Vương Tường, nghe qua đại danh của huynh đệ, xin hỏi...”

Vẻ mặt của Diệp Cầu Tiên không chút thay đổi nói: “Cút.”

Khuôn mặt tươi cười của Vương Tường lập tức cứng đờ.

Chương 52: Nhận động phủ

Đối mặt với vẻ lạnh lùng của Diệp Cầu Tiên, tuy rằng Vương Tường tức giận nhưng cũng không thể không cười làm lành, tiếp đó nhanh chóng trở lại chỗ ngồi của chính mình.

Dương Đại thấy vậy trong lòng lấy làm kỳ lạ.

Hai người này có thể trở thành kẻ thù hay không?

Diệp Cầu Tiên là người đánh chết thí luyện giả bên trong bí cảnh nhiều nhất, Vương Tường cũng không ít. So với Diệp Cầu Tiên, Vương Tường càng âm hiểm hơn.

Dương Đại ngược lại là hi vọng bọn họ có thể chố cấn chố, lẫn nhau gia tăng một chút phiền phức.

Bầu không khí trở nên yên tĩnh.

Ngoại trừ nữ hài áo vàng kia thỉnh thoảng nói thảm vài câu, những người khác đều đang tu luyện.

Ngày hôm sau, lại có bốn vị thí luyện giả tới.

Dương Đại chú ý thấy, tất cả những người tới được đây đều là thí luyện giả, không có một vị tu tiên giả Đại Hạ nào.

Tối hôm đó, trận pháp truyền tống lại sáng lên, rốt cuộc không phải thí luyện giả, nhưng người tới để cho Dương Đại thay đổi sắc mặt.

Chính là nữ tử tóc trắng bắt hấn đi theo kia.

Sau khi nữ tử tóc trắng hiện thân, lão giả áo xám đứng dậy, đi đến trước mặt nàng, cười ha ha nói: “Còn có người sao?”

Nữ tử tóc trắng trả lời: “Có lẽ còn có năm người, chậm nhất ngày mai có thể tới.”

“Ngũ đại môn phái đâu?”

“Đã toàn quân bị diệt.”

“Rất tốt, người đi về nghỉ ngơi trước đi, người vất vả rồi.”

Nữ tử tóc trắng khẽ gật đầu, nàng đi đến vách đá, dưới chân xuất hiện một thanh phi kiếm chờ nàng xông về hướng chân trời, biến mất trong biển mây.

Từ đầu đến cuối, nàng đều không nhìn Dương Đại một cái.

Dương Đại không nhịn được đi đến trước mặt lão giả áo xám, hỏi: “Tiền bối, nàng cũng là người của Thập Phương giáo sao?”

Lão giả áo xám vuốt râu cười nói: “Không sai, nàng chỉ là lên vào Thiên Nhất môn mà thôi, sau này nàng chính là trưởng bối của người. Sau này gặp lại phải gọi nàng một tiếng sư tổ.”

Sư tổ?

Biểu cảm của Dương Đại khác thường nhưng cũng không dám hỏi thêm gì nữa.

Buổi chiều ngày thứ hai, lại tới 5 vị thí luyện giả.

Hiện tại tăng thêm Dương Đại, tổng cộng có 13 vị thí luyện giả. Hắn quan sát một chút, chính mình yếu nhất.

Trận pháp truyền tổng lần nữa truyền đến một người, tên này mặc hắc bào, trước mặt mang mặt nạ huyết sắc, giống như lệ quỷ nhân gian. Gã đi đến trước mặt lão giả áo xám, nói: “Đến đông đủ.”

Nói xong, gã hóa thành một làn khói đen tiêu tán đi.

Lão giả áo xám đứng dậy, đi về phía 13 vị thí luyện giả. Đám người Dương Đại vội vàng đứng dậy.

“Kể từ hôm nay, các người sẽ gia nhập Thập Phương giáo. Thập Phương giáo đã tồn tại hơn ngàn năm, ngũ đại môn phái

tu tiên của vương triều Đại Hạ các người chỉ là từ Thập Phương giáo phân hoá ra ngoài mà thôi. Thập Phương giáo sẽ thu phục bọn họ, trọng thưởng vương triều Đại Hạ. Các người có thể sớm tiến vào Thập Phương giáo cũng coi như là thiên đại cơ duyên.”

“Ở bên trong Thập Phương giáo, người dưới Linh Chiếu cảnh đều là đệ tử ngoại môn. Bước vào Linh Chiếu cảnh sẽ có thể vào nội môn. Trước mắt, trong các người có ba người có thể lập tức trở thành đệ tử nội môn. Ba người này hiện tại có thể đi theo ta, những người khác chờ đợi ở đây, đợi lát nữa sẽ có trưởng lão ngoại môn đến đây dẫn các người đi.”

Lão giả áo xám cười nói, cũng không nói nhảm nhiều lời, lão vung tay phải lên, trong tay áo bay ra một cái hồ lô nhanh chóng biến lớn, lão nhảy đến trên hồ lô.

Diệp Cầu Tiên dặn dò nữ hài áo vàng đôi câu liền nhảy đến trên hồ lô, hai gã thí luyện giả Linh Chiếu cảnh khác là một nam một nữ. Dương Đại nhớ kỹ mình ở trên Thiên Vọng từng nhìn thấy bọn họ, bọn họ ở trong hiện thực đều là tinh trụ.

3 vị thí luyện giả Linh Chiếu cảnh vừa đi, còn lại 9 vị thí luyện giả khác bắt đầu bắt chuyện, kết giao với nhau.

Chỉ có mình Dương Đại là tu sĩ Tụ Khí cảnh, có phần lúng túng.

Nữ hài áo vàng nhích lại gần, cười hỏi: “Tiểu đệ đệ, ngươi bao nhiêu tuổi?”

Dương Đại im lặng, nhưng vẫn trả lời: “18 tuổi.”

“Thảo nào nha, 18 tuổi đã là Tụ Khí cảnh tầng bảy, quả thật có thể làm cho Thập Phương giáo vừa ý.”

Nữ hài áo vàng tám tắc kêu kỳ lạ, tiếp đó tự giới thiệu, nàng gọi là Tiểu Diệp, năm nay cũng đúng 18 tuổi, tu vi Tâm Toàn cảnh tầng bảy.

Vương Tường đi tới, cười nói: “Hắn thật sự không đơn giản, hắn chính là Bá Vương Bất Quá Giang!”

Vừa dứt lời, 7 vị thí luyện giả khác cũng đều vây tới đây. Dương Đại lập tức bị đám thí luyện giả thổi phồng. Tất cả mọi người rất nhiệt tình, hắn chỉ có thể khiêm tốn.

Sau khi hàn huyên một phen, bọn họ coi như là quen biết. Vương Tường đề nghị sau khi đăng xuất, mọi người sẽ thành lập một nhóm chat. Đối với chuyện này, những người khác cũng không có ý kiến.

Đây là giao lưu.

Tại sao chỗ bồi cảnh tận thế còn có đại học tu tiên tồn tại, ngoại trừ suy tính về lợi ích, chính là vì kết giao bằng hữu.

Tựa như niên đại hòa bình, tỷ phú 40-50 tuổi cũng sẽ đi học đại học.

Dương Đại cũng là người sinh hoạt tại trong hiện thực, tự nhiên sẽ không cự tuyệt bằng hữu. Đương nhiên, cho dù kết bạn cũng phải bảo trì cảnh giác, không thể tín nhiệm một cách mù quáng.

10 vị thí luyện giả tự mình tán gẫu, đại khái trôi qua nửa giờ, rốt cuộc có người của Thập Phương giáo đến đây.

Là một tên nam tử thân mặc hắc bào, khí chất nho nhã, khuôn mặt anh tuấn, trên mặt mang nụ cười âm áp.

“Ta là trưởng lão ngoại môn, tên là Ứng Trường Ca. Hiện tại ta sẽ đưa các người đi đến chỗ ở. Sau khi các người có chỗ ở rồi, Thập Phương giáo sẽ cung cấp cho mỗi người các người 5 người hầu, 1 tên dục nô, 1 tên y sư, 3 gã nông phu.”

Nam tử áo đen, cũng chính là Ứng Trường Ca. Vừa nói, y vừa lấy ra một cây trường côn màu vàng. Cây côn này nhanh chóng biến lớn, không ngờ hóa thành một con rắn dài màu

vàng. Y nhảy đến trên lưng con rắn, dám thí luyện giả lập tức đi theo.

Đứng trên lưng rắn, Dương Đại rất hiếu kỳ, nhưng lại sợ chính mình té xuống.

Rắn vàng đi về phía trước, Ứng Trường Ca đứng ở phía trước, tiếp tục giới thiệu về Thập Phương giáo: “Giáo quy của Thập Phương giáo uy nghiêm, đồng môn không được tương tàn. Bất kể nội môn hay là ngoại môn, mỗi ngày đều có đệ tử nhận nhiệm vụ tuần tra. Dị nhân thiên ngoại các người có thể thỏa thích tu luyện thiên phú của mình, không cần phải lo lắng đưa tới phiền phức. Cho dù có phiền phức cũng là sau khi ra ngoài. Hành tẩu ở tu tiên giới dù sao cũng phải dựa vào chính mình.”

“Ngoại môn có một tòa thành, đi về phía đông có thể đến. Khí tức linh lực mệnh mông kia hội tụ cùng một chỗ, các người hẳn là có thể cảm nhận được. Sau khi đến chỗ ở, các người có thể trước tiên dàn xếp mấy ngày, sẽ có đệ tử đến đây đăng ký thân phận cho các người. Phạm là đạt tới Tâm Toàn cảnh đều có thể đi đến Trưởng Lão đường bá sự. Ở bên trong Thập Phương giáo, các người chỉ có thể có một vị sư phụ, không thể đổi. Các người cũng có thể chờ tiến vào nội môn rồi mới chọn sư phụ.”

Dương Đại nghiêm túc lắng nghe, trước mắt nghe những điều này, hẳn cảm giác cũng không tệ lắm.

Là một nơi có thể cầu.

Hắn trực tiếp ở lại Thập Phương giáo không ra ngoài!

Linh khí nơi đây dồi dào như thế, so với Đại Hạ còn nồng đậm gấp mấy lần, hoàn toàn có thể tu luyện tới Linh Chiếu cảnh lại nói tiếp!

Tuy nhiên khi nghe Ứng Trường Ca nói đệ tử ngoại môn định kỳ phải chấp hành nhiệm vụ, hẳn biết tính toán của chính mình thất bại. Quả nhiên, ở bất kỳ địa phương nào cũng không nuôi người rảnh rỗi, cũng may hẳn có thể lựa chọn nhiệm vụ ở trong giáo, như vậy có thể nhận được Thập Phương giáo che chở.

Thời gian một nén nhang sau.

Ứng Trường Ca đi đến một vùng rừng núi, nơi đây mọc lên rất nhiều ngọn núi, bố cục rõ ràng, có chút không giống tự nhiên hình thành, càng giống như là mô hình trên bàn cát trở thành hiện thực.

“Các người có thể tự mình chọn một ngọn núi ở phía dưới. Từ nay về sau, đó chính là động phủ của các người. Đệ tử khác không được mạnh mẽ xông vào, chỉ có thể ở chân núi kêu gọi chủ nhân, sau khi đối phương đồng ý mới có khả năng vào núi. Nếu như có người mạnh mẽ xông vào, có thể bấm báo Chấn Pháp đường, nhẹ thì giam giữ, nặng thì xử tử.” Ứng Trường Ca thao túng rắn vàng dừng lại.

Quy tắc này khiến cho Dương Đại rất hài lòng.

Ta thích!

Tiểu Diệp không khỏi hỏi: “Há không phải là có thể gài bẫy để dụ người khác vào núi?”

Ứng Trường Ca cười nói: “Đúng vậy, nhưng nếu như bị gài bẫy thì cũng chỉ có thể trách chính mình ngu xuẩn.”

Sau đó, thí luyện giả ngự kiếm phi hành, tự mình chọn lựa đỉnh núi thích hợp.

Dương Đại chọn lựa một ngọn núi lớn nhất, linh khí ở ngọn núi này không tính là nồng nặc nhất, cho nên không ai tranh đoạt với hắn.

Ứng Trường Ca rời đi, đám thí luyện giả tự mình an cư.

Sau khi hạ xuống, Dương Đại lập tức thả toàn bộ âm chúng ra, 1690 vị âm chúng xuất hiện. Hắc bắt đầu an bài nhiệm vụ cho đám âm chúng, tuyệt đại đa số chịu trách nhiệm tu luyện, một bộ phận chịu trách nhiệm xây dựng nhà cửa.

Ngọn núi này là núi hoang, ngay cả đường cũng chưa có, cần chính mình kiến thiết.

Sau này hắc còn có thể làm ruộng, trồng dược liệu, dẫn sao trong túi trữ vật của hắc có không ít linh thảo linh hoa.

Chương 53: Tụ Khí tầng chín

Ngọn núi này của Dương Đại rất lớn, nhưng đám âm chúng yêu thú có dáng người khổng lồ, nằm ở trong núi rừng, cây cối căn bản không cách nào hoàn toàn che đậy. Hơn nữa Lang Quân bắt đầu xây nhà, động tĩnh có chút lớn. Thí luyện giả ở các đỉnh núi xung quanh nhao nhao bay lên không, nhìn về phía ngọn núi của Dương Đại. Nhìn thấy Dương Đại không ngờ có nhiều thủ hạ như vậy, bọn họ rất kinh ngạc.

Dương Đại đã bất chấp nhiều như vậy, hắn chỉ muốn sớm ngày chứng được Tâm Toàn cảnh.

Nếu như đã gia nhập tông môn, vậy thì hắn sẽ phải thể hiện ra thiên phú của mình, thu được cao tầng ưu ái mới có khả năng đi được xa hơn. Huống hồ, âm chúng tuy rằng có thể len vào lòng đất, nhưng hiệu quả tu luyện ở dưới mặt đất dày đặc giảm bớt đi nhiều, trừ phi hắn có thể đục một cái hang động rộng lớn ở dưới đất.

Tu tiên giả không thể cướp đoạt thiên phú của hắn, hắn dĩ nhiên không cần quá cố kỵ, ngược lại là phải đề phòng một vài thí luyện giả.

Thiên phú của thí luyện giả thiên kì bách quái, Dương Đại vô cùng hoài nghi có thí luyện giả có được thiên phú cường đoạt thiên phú của người khác.

Thà rằng tin là có, không thể tin là không.

Chập tối.

Một gian phòng ốc đơn giản ở giữa sườn núi được xây dựng xong, Dương Đại rốt cuộc có thể thoải mái đăng xuất.

Trở lại thực tế, hắn hiếm khi không triệu hoán âm chúng, dự định thanh tĩnh một chút.

Hắn lấy điện thoại di động ra, trên phần mềm chat đã có người thêm hảo hữu với hắn, tên gọi Tường Ca.

Sau khi hắn đồng ý, Tường Ca lập tức lôi kéo hắn tiến vào trong một cái nhóm nhỏ có tên là ‘Người một nhà tương thân tương ái’.

Dương Đại cảm thấy hơi hoảng hốt, còn tưởng rằng vào nhóm của một gia tộc.

Tường Ca: Bá Vương đến rồi!

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: @Bá Vương Bất Quá Giang, tại sao trên núi của ngươi có nhiều quỷ hồn như vậy?

Sở Thiên Bồng: Xem ra thiên phú của Bá Vương có liên quan với triệu hoán.

Tường Ca: Chúng ta cũng đừng để lộ ra thiên phú của mỗi người với bên ngoài. Kể cả Thập Phương giáo cũng không thể nói ra. Trước mắt đối với Hạ Quốc mà nói, Thập Phương giáo là cơ mật.

Thủy Đào Dương: Thiên phú của triệu hoán sư sao? Thật khiến cho người ta hâm mộ! Châu Mỹ có một tên thí luyện giả có thể ký kết khế ước với yêu thú. Mới đạt tới Linh Chiếu cảnh mà gã đã có một ngàn con yêu thú cường đại.

Chiêu Phục: Hoan nghênh đại lão. jpg

Chân Trời Xa Xăm Cùng Ngươi: Xin hỏi, Thập Phương giáo có đệ tử tới tìm các người đăng ký thân phận chưa?

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: Thiên phú triệu hoán cũng rất không tệ. Nhưng ta vẫn ưa thích loại thiên phú tăng cường bản thân như Diệp Cầu Tiên hơn.

Bá Vương Bất Quá Giang: Chào mọi người, sau này mong được chiếu cố nhiều hơn. Ta có việc cần đi ra ngoài, các người cứ tiếp tục.

...

Tùy tiện trả lời một câu, sau đó Dương Đại nằm ở trên giường lướt máy tính bảng, xem nửa giờ rồi mới nghỉ ngơi.

Ngủ suốt bốn tiếng đến nửa đêm, hắn lần nữa tiến vào Thâm Vực.

Xuất hiện ở trong nhà gỗ, phản ứng đầu tiên của hắn chính là triệu hoán âm chúng. Trước tiên triệu hoán ba vị cao thủ Tâm Toàn cảnh là Nam Nguyệt Như, Bao Giải và Từ Siêu Nhân đi ra. Tiếp đó hắn đi ra khỏi nhà gỗ, bắt đầu không ngừng triệu hoán âm chúng.

Rất nhanh, khắp núi khắp rừng tất cả đều là âm chúng. Cáp Tử Tinh lại bay đến trên đỉnh núi, vừa tu luyện đồng thời còn có thể ở trên cao chú ý bốn phương.

Dương Đại bắt đầu tu luyện.

Mục tiêu hiện tại của hắn trước tiên là đột phá đến Tụ Khí tầng tám, sau đó sớm ngày chứng được Tâm Toàn cảnh, như vậy mới có khả năng ở trong nhóm ‘Người một nhà tương thân tương ái’ ngẩng đầu lên được.

Những ngày tiếp theo, Dương Đại tập trung tu luyện, không hề rời núi.

Trong lúc này, thỉnh thoảng có đệ tử Thập Phương giáo từ trên bầu trời lướt qua, bọn họ cũng rất ngạc nhiên đối với âm chúng trên núi, có người còn dừng lại xem xét trong chốc lát.

Bốn ngày sau.

Một tên đệ tử mang theo năm tên phạm nhân rơi xuống trước căn nhà gỗ giữa sườn núi. Dương Đại đi ra khỏi nhà gỗ tiếp đãi.

“Trong lòng mặc niệm tên của ngươi, tên của ngươi sẽ được khắc ở trên lệnh bài. Từ nay về sau, đây chính là lệnh bài thông hành của ngươi ở trong Thập Phương giáo.”

Tên đệ tử này rất nghiêm túc, ăn nói có ý tứ.

Y lấy ra một cái ngọc bài đưa cho Dương Đại.

Dương Đại tiếp nhận, trên ngọc bài bắt đầu hiện ra nét bút, rất nhanh liền xuất hiện hai chữ Dương Đại, kiểu chữ còn rất ý tứ hàm súc.

“Ở trong Thập Phương giáo đều phải dựa vào lệnh bài này để nhận nhiệm vụ, làm võ đại biểu người đã chết. Bình thường hãy cất kỹ đi, nếu tông môn có việc cũng sẽ thông qua lệnh bài này đưa tin cho ngươi. Năm người này sau này sẽ là hạ nhân của ngươi, ngươi có thể quyết định sinh tử của bọn họ.”

Đệ tử nói xong liền rời đi. Y tựa hồ không có chút hứng thú nào đối với âm chúng trên núi.

5 vị phạm nhân lập tức quỳ bái, khắp núi khắp rừng đều là yêu thú âm chúng khiến cho bọn họ rất khản trương.

Dương Đại vuốt vuốt ngọc bài trong tay, hắn hoài nghi đây thật ra là một loại pháp khí truyền tin hoặc là giám sát và điều khiển, nếu như có thể truyền tin tức, chưa chắc đã không thể nào bị nghe trộm và định vị.

Hắn đưa thần thức vào thăm dò bên trong ngọc bài, bỗng nhiên nhìn thấy địa đồ thu nhỏ của toàn bộ Thập Phương giáo, còn có rất nhiều tin tức tràn vào bên trong đầu hắn, ví dụ như giáo quy, mục đích, nhiệm vụ, quy tắc của môn phái.

Thật lâu sau, thần thức của hắn mới rời khỏi.

Hắn cảm khái trong lòng: “Ai nói tu tiên giới không có đồ chơi tiên tiến? Đây không phải sao?”

Hắn nhìn về phía 5 vị phạm nhân, nói: “Các người hãy xây dựng phòng ốc bên cạnh đi, tạm thời không có chuyện gì cần các người đi làm.”

5 vị phạm nhân vội vàng gặt đầu, tự mình bận rộn.

Dương Đại nguyên bản còn lo lắng về vấn đề ăn uống của bọn họ, về sau mới biết được bọn họ mang theo Ích Cốc đan mà Thập Phương giáo ban cho, một viên có thể đủ cho bọn họ không cần ăn cơm trong vòng 1 tháng, mỗi người một lọ, kéo dài 1 năm không khó, sau đó phải tự cấp tự túc.

Hai ngày sau, Dương Đại rốt cuộc đạt tới Tụ Khí cảnh tầng tám.

Có âm chúng đúng là nhanh!

Tâm trạng của Dương Đại rất thư sướng, bắt đầu luyện kiếm ở trước phòng. Gần đó đã xuất hiện vườn thuốc, được nô đã trồng linh thảo linh hoa mà hắn đưa cho ở trong vườn thuốc. Chân núi lại có đồng ruộng, đỉnh núi này càng ngày càng có mùi vị của nhân gian.

Một ngày này giữa trưa, một nhóm lớn đệ tử đi đến đỉnh núi của Dương Đại, hắn lập tức trở về phòng, thời gian một nén nhang sau, đám đệ tử kia liền rời đi.

Dương Đại đã tập mãi thành thói quen. Đệ tử Thập Phương giáo cực kỳ hiếu kỳ đối với dị nhân thiên ngoại. Mới đầu hắn còn có thể giao lưu với những đệ tử kia, nhiều lần liền ngán bèn dứt khoát tránh né. Những đệ tử kia chỉ là hiếu kỳ thiên phú của hắn, cũng không phải là muốn kết giao với hắn.

Thoáng chớp mắt, nửa tháng trôi qua.

Dương Đại đạt tới Tụ Khí cảnh tầng chín!

1690 vị âm chúng toàn lực tu luyện thành công!

Hắn không phải một người đang tu luyện, trừ điều này ra còn phải quy công cho linh khí ở Thập Phương giáo. Tu luyện một ngày ở nơi này bằng tu luyện mấy ngày ở vương triều Đại Hạ.

Trong lúc này, những thí luyện giả khác cũng từng tới chào hỏi Dương Đại, hỏi hắn có muốn cùng đi làm nhiệm vụ, tích góp điểm cống hiến, từ đó thu hoạch được thêm nhiều tài nguyên tu hành hơn nữa hay không, nhưng đều bị Dương Đại từ chối nhã nhặn.

Hiện tại Dương Đại chỉ có một mục tiêu, đó chính là Tâm Toàn cảnh.

Một ngày này, Dương Đại đang tu luyện Thiên Cương Đại La Kiếm Trận cùng 200 vị âm chúng nhân tộc, hắn quyết định mình cũng cần phải nhập trận, để đề phòng gặp phải một vài tình huống đặc biệt, ở trong trận ngược lại còn an toàn hơn.

« Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc ‘Lão Hồ Ly’ thành công vượt qua Tam Cửu Tiểu Thiên Kiếp, bước vào Linh Chiếu cảnh »

Mỗi ngày đều có thông báo thu được thiên phú, đột phá cảnh giới, nhưng thông báo lần này lại khiến cho Dương Đại chú ý đến, bởi vì Lão Hồ Ly chính là Hồ Lợi.

Hắn thực sự cao hứng thay cho Hồ Lợi, cũng là cao hứng vì chính mình, dẫu sao Hồ Lợi cũng coi như là chỗ dựa của hắn.

Đây là sự tình duy nhất trong hôm nay mà Dương Đại thấy cao hứng vui vẻ, thời gian khác đều đang tu luyện, tâm trạng bình tĩnh.

Đêm khuya.

Dương Đại ở bên trong nhà gỗ tu luyện.

Loảng xoảng một tiếng vang lên.

Cửa phòng bỗng nhiên mở ra, làm cho hắc kinh hải mở to mắt, phát hiện là nữ tử tóc trắng dẫn hắc vào trong bí cảnh.

“Ngươi muốn làm gì? Trong Thập Phương giáo quy định là không thể mạnh mẽ xông vào động phủ của đệ tử nha!”

Dương Đại cảnh giác nói, hắc cầm lấy Duyên Quang kiếm.

Đối phương đêm khuya tới chơi, không thể không phòng.

Bà nương này đến cùng có tu vi gì, ngay cả hắc có nhiều âm chướng như vậy cũng không phát giác được?

Nữ tử tóc trắng bình tĩnh nói: “Quả thật không thể mạnh mẽ xông vào, ta cho phép ngươi đi Trương Lão đường báo cáo ta.”

Dương Đại trầm mắng.

Báo cáo như thế nào, có dân đen nào cáo trạng được bổn quan?

Hắc vừa rồi chỉ là theo bản năng nói như vậy.

Nữ tử tóc trắng thấy hắc trầm mặc, mở miệng nói: “Tại ngoại môn không nên báo sư, chờ tiến vào nội môn hãy báo sư, sư phụ ta vừa ý ngươi rồi.”

Dương Đại cẩn thận hỏi: “Sư phụ của ngài là?”

Nữ tử tóc trắng trả lời: “Địa vị rất cao, tạm thời không thể tiết lộ cho ngươi. Chỉ cần ngươi có thể tiến vào nội môn, trong Thập Phương giáo sẽ không có người nào dám ức hiếp ngươi. Tuy nhiên trước đó, nếu như ngươi bị giết chết, dù là chết ở trong tay đệ tử đồng môn, sư phụ ta cũng sẽ không ra mặt.”

Chương 54: Thương Nguyên Bá Thể

Thần bí như vậy?

Không phải là âm mưu gia bên trong Thập Phương giáo đây chứ?

Dương Đại đậu đen rau muống trong lòng, nhưng biểu hiện ra ngoài vẫn là cung kính đồng ý.

Nữ tử tóc trắng vung tay phải lên, một cái bình nhỏ xuất hiện trong tay Dương Đại, còn mang theo một chút âm áp.

“Cái này coi như là lễ gặp mặt, chuyện tối nay không được để lộ ra ngoài.”

Nói xong, nữ tử tóc trắng liền hóa thành một cơn gió rời đi.

Từ đầu đến cuối, Dương Đại cũng không biết tên của nàng, không thấy rõ diện mạo của nàng.

Dương Đại lần nữa ngồi xuống, tiếp đó mở bình nhỏ ra, bên trong có mười viên đan dược, tản ra mùi thuốc nồng đậm.

Hắn lập tức dùng tâm linh cảm ứng gọi Bao Giải, Từ Siêu Nhân, Nam Nguyệt Như đến.

Ba vị âm chúng vào trong nhà gỗ.

“Biết rõ đây là đan dược gì sao?” Dương Đại hỏi.

Ba người nhìn đan dược trong tay hắn, quan sát cẩn thận.

Bao Giải bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, nói: “Chẳng lẽ là Tụ Linh Đan tuyệt phẩm trong truyền thuyết?”

Vẻ mặt của Từ Siêu Nhân và Nam Nguyệt Như đều chấn động.

Bao Giải phần khích nói: “Chủ nhân, đây là đan dược cho Tâm Toàn cảnh tăng cường tu vi. Một khi xuất hiện ở bên trong vương triều Đại Hạ, tất nhiên sẽ gây ra một trận tranh giành lộn xộn. Ta chưa từng gặp qua tuyệt phẩm, chỉ từng thấy thượng phẩm, nhưng đan dược này ẩn chứa linh lực rõ ràng vượt qua thượng phẩm, chỉ có thể là tuyệt phẩm!”

Dương Đại cau mày lại.

Đan dược cho Tâm Toàn cảnh dùng!

Nữ tử tóc trắng rất có thành ý nha!

Dương Đại cất kỹ đan dược, tiếp đó để cho đám âm chúng lui ra, lại tiếp tục tu luyện.

Đám âm chúng không cách nào sử dụng đan dược, cho nên chỉ có thể hâm mộ.

Khoảng thời gian tiếp theo chính là thời điểm trùng kích Tâm Toàn cảnh!

Hai ngày sau.

Một tên âm chúng của Dương Đại bắt đầu độ kiếp.

Chính là Lương Tử Tiêu, đột phá Tâm Toàn cảnh.

Âm chúng độ kiếp ngược lại là hiếm lạ, Dương Đại để cho y đi đến trên đỉnh núi độ kiếp.

Lương Tử Tiêu ngồi dưới đất, xung quanh y có hơn mười thân ảnh tụ tập, trong đó bao gồm Dương Đại.

Dương Đại muốn nhìn một chút xem quá trình độ kiếp như thế nào. Đám âm chúng thì nhìn xem Lương Tử Tiêu có thể thành công hay không. Nếu thành công, vậy thì đại biểu cho bọn họ cũng có thể tiếp tục trở nên mạnh mẽ.

Sau khi Lương Tử Tiêu đã tọa hơn nửa canh giờ, trên đỉnh đầu bắt đầu hội tụ lôi vân, đột ngột xuất hiện, khiến cho trong lòng Dương Đại trầm nghĩ thật không khoa học.

Đám mây đen kia bắt đầu đánh xuống đầu Lương Tử Tiêu, Lương Tử Tiêu dùng linh lực của bản thân hình thành vòng phòng hộ, chống đỡ lôi kiếp.

Đại khái trôi qua nửa giờ, Lương Tử Tiêu độ kiếp thành công, trở thành tu sĩ Tâm Toàn cảnh.

Dương Đại rõ ràng cảm giác được linh lực của mình tăng trưởng một tia, xem ra âm chúng đột phá cũng có thể giúp cho tu vi của hắn được tăng lên một chút. Trước mắt biên độ tăng trưởng tập trung ở trên linh lực và tổ chất thân thể, cũng không biết sau này có tăng cường thêm cái gì đặc thù nữa không.

Lương Tử Tiêu sau khi đột phá thành công lần nữa trở nên hăng hái. Liễu Tuấn Kiệt từ bên cạnh Nam Nguyệt Như lại về tới bên cạnh y, khiến cho y rất hưởng thụ.

...

Trong một tòa lầu các tràn ngập đàn hương, hai lão giả đang ngồi đối diện với nhau cùng uống trà, một vị trong đó chính là lão giả áo xám tiếp đãi thí luyện giả lúc trước.

Một lão giả khác có thân hình khôi ngô, mày rậm mắt báo, khiến người ta nhìn qua đã cảm thấy tính khí của lão rất nóng nảy.

Lão lắc lắc chén trà, hỏi: “Gần đây, dị nhân thiên ngoại ở ngoại môn, nội môn cũng gây ra náo nhiệt không nhỏ. Vị Diệp Cầu Tiên kia thể hiện ra tiềm lực của đệ tử tinh anh, tạm thời không đề cập tới. Ngoại môn có một vị dị nhân ngược lại là khó lường, tu vi chưa tới Tâm Toàn cảnh liền nắm trong tay hơn 1000 hồn thể, trong đó bao gồm mấy vị Tâm Toàn cảnh.

Trong mắt của ta, thiên phú như thế so với Diệp Cầu Tiên kia còn khó lường hơn.”

Lão giả áo xám cười nói: “Đúng vậy, dựa theo lời của dị nhân nói, thiên phú của bọn họ cũng có chênh lệch với nhau. Thiên phú của người tên là Dương Đại mà ngươi vừa nói đến kia, ở thế giới khác cũng là vô cùng hiếm thấy, thiên phú so với Diệp Cầu Tiên cao hơn hai cấp.”

Lão giả khòil ngò như có điều suy nghĩ.

Lão giả áo xám cười nói: “Muốn nhận làm đồ đệ sao?”

Lão giả khòil ngò gật đầu nói: “Dưới trướng ta vẫn luôn không có đồ nhi, truyền thuyết dị nhân thiên ngoại đến là vì tương lai sẽ xuất hiện hạo kiếp. Nếu như có thể thu một tên dị nhân làm đồ đệ, vậy thì càng có ý nghĩa.”

Lão giả áo xám lắc đầu bật cười.

“Làm sao? Ngươi cảm thấy không được?”

“Cũng không phải không được, mà cảm thấy có chút khó. Người để mắt tới hần cũng không ít.”

“Hừ, chờ hần rời núi, ta tự nhiên sẽ có biện pháp để cho hần bị thuyết phục.”

“Vậy ta liền mỗi mắt mong chờ.”

“Nói một chút về Đại Hạ đi. Ngũ đại môn phái mất đi nhiều tu sĩ như vậy chắc chắn sẽ không cam lòng. Trong giáo có ý tứ là để cho ngoại môn ứng phó Đại Hạ.”

Lão giả áo xám nghiêm mặt nói, nói lên Đại Hạ, trong giọng điệu của lão hiện ra vẻ chán ghét.

Lão giả khòil ngò nói khê: “Ngũ đại môn phái quả thật không thể khinh thường, nhưng bọn họ cuối cùng chỉ là con chó leo ra từ giáo phái của chúng ta mà thôi. Qua một thời

gian ngắn, ta sẽ đi ra ngoài một lần, xem nội tình của bọn họ có đủ tư cách móc ra bí cảnh của lão tổ tông hay không.”

Lão giả áo xám nói: “Vẫn phải cẩn thận một chút, tốt nhất mang theo một nhóm đệ tử.”

Lão giả khôi ngô lên tiếng liền không nói thêm gì nữa.

...

Màn đêm buông xuống.

Dương Đại trở lại trong hiện thực. Hắn cầm lấy máy tính bảng, đi đến trên sofa nhỏ trước cửa sổ sát đất, ngồi dưới ánh trăng bắt đầu lên mạng xem tin tức.

Mấy trăm tên tu tiên giả của ngũ đại môn phái ở tu tiên giới ở Đại Hạ té ngã ở trong một bí cảnh, việc này đưa tới vang động ở trên mạng. Lúc mới bắt đầu cũng không có hiện lên ở hot tìm kiếm, về sau không biết là ai khơi mào, trong lúc nhất thời, trên mạng dấy lên bàn luận sôi nổi.

Tuyệt đại đa số mọi người đoán được có liên quan với môn phái thần bí kia, nhưng tạm thời không có xuất hiện chữ ‘Thập Phương giáo’.

Ngũ đại môn phái rõ ràng đã biết được Thập Phương giáo, thí luyện giả trong môn phái này theo lý mà nói có lẽ cũng có hiểu biết, nhưng không hề xuất hiện ở trên Thiên Võng, Dương Đại cảm thấy Hạ Quốc đang cố ý đang ẩn giấu việc này.

Như vậy xem ra, Thập Phương giáo thu những thí luyện giả như bọn họ thực sự không phải là ý định nhất thời, có lẽ là Hạ Quốc đã thành lập mối liên hệ cùng với Thập Phương giáo.

Nhớ lại thái độ của Diệp Cầu Tiên lúc vừa tới Thập Phương giáo, không hề kinh ngạc chút nào đối với Thập

Phương giáo, thậm chí có cảm giác như y chủ động đến Thập Phương giáo, hẳn càng ngày càng cảm thấy có khả năng.

Trừ điều này ra còn có một sự kiện lên hot tìm kiếm, lại có người mới thí luyện giả thu được thiên phú cấp độ SS. Dương Đại lúc trước đã từng gặp, lúc ấy còn rất ngạc nhiên, không ngờ vị thí luyện giả này lập tức tuôn ra thiên phú của mình.

Mạnh Đại Đế, thiên phú cấp độ SS, thiên phú là Thương Nguyên Bá Thể, tựa như thể chất trong tiểu thuyết, hiệu quả là có thể hấp thu huyết mạch của bất luận sinh linh nào để tăng cường thể chất của bản thân.

Sau khi công bố thiên phú này, Mạnh Đại Đế bị khen tới trên bầu trời, thậm chí có người nói y là người có thiên phú mạnh nhất Hạ Quốc!

Dương Đại cũng hiểu được cái thiên phú này rất biến thái, nhưng chắc hẳn có hạn chế nhất định. Cụ thể như thế nào, chỉ có bản thân Mạnh Đại Đế rõ ràng. Dù sao hẳn cảm thấy Vạn Cảnh Âm Chủ của mình càng mạnh hơn. Bởi vì nếu như Mạnh Đại Đế bị giết chết cũng có thể trở thành âm chủng của hắn!

Đám dân mạng ở Hạ Quốc thật cao hứng. Năm nay xuất hiện hai người có thiên phú cấp độ SS, dường như quốc vận đã đến.

Đối với Mạnh Đại Đế, Dương Đại cũng không chú ý nhiều, sau khi lên mạng hai giờ, hắn lại tiến vào Thâm Vực.

Từ giờ trở đi, thời gian hắn trở lại thực tế sẽ áp súc đến trong vòng ba canh giờ, hắn hoàn toàn có thể ở bên trong Thâm Vực tu luyện.

Bảy ngày sau.

Dương Đại đang tu luyện, Tiểu Điệp đến bái phỏng.

Dương Đại từ chối nhã nhặn, nhưng đối phương nói có chuyện tốt, dẫu sao đều là người trong nhóm ‘Người một nhà tương thân tương ái’. Hắn đi đến chân núi gặp mặt Tiểu Diệp, hai người cách xa nhau 4 trượng, một người chưa đi đến núi, một người không rời núi.

Tiểu Diệp trừng mắt nhìn Dương Đại, rất là bó tay.

Dương Đại không đổi sắc mặt, hỏi: “Tiểu Diệp cô nương, đến cùng có chuyện gì?”

Tiểu Diệp cả giận nói: “Đều là người hiện đại, không cần làm trò này, gọi ta Tiểu Diệp là được. Bí cảnh mở ra, ngươi có muốn đi cùng hay không?”

Chương 55: Đột phá Tâm Toàn cảnh, thiên phú thuế biến

“Bí cảnh? Nguy hiểm như vậy? Thôi được rồi!”

Dương Đại vừa nghe thấy vậy lập tức cự tuyệt. Nói giỡn! Bí cảnh lúc trước tuy rằng để cho hắn thu được hai vị âm chủng Tâm Toàn cảnh, nhưng hắn vẫn cảm thấy rất nguy hiểm.

Hắn chưa bao giờ dựa theo kết quả để nhận xét một vấn đề. Từ góc độ khách quan xem ra chính là nguy hiểm!

Tiểu Diệp trừng lớn đôi mắt đẹp, nói: “Bí cảnh này chính là bí cảnh trong Thập Phương giáo, để cho các đệ tử thí luyện, bên trong có không ít yêu thú. Thiên phú của người hắn là có thể hấp thu hồn phách sau đó lại triệu hoán phải không! Người có thể đi tìm quỹ binh càng mạnh hơn để thay thế. Người suy nghĩ một chút, nếu toàn bộ hơn một nghìn vị quỹ binh này của người đổi thành Tâm Toàn cảnh, người chẳng phải là vô địch rồi sao?”

Dương Đại trầm mặc.

Tiểu Diệp nói tiếp: “Thập Phương giáo có rất nhiều bí cảnh, bí cảnh mà chúng ta đi chính là bí cảnh Tâm Toàn cảnh, yêu thú ở bên trong mạnh nhất sẽ không vượt qua Yêu quái, đệ tử vào trong cũng sẽ không đạt tới Linh Chiếu cảnh. Ta bảo vệ người, hơn nữa có thêm quỹ binh của người quả thật không có vấn đề.”

Dương Đại nói: “Đa tạ hảo ý của người, chờ ta đột phá Tâm Toàn cảnh lại đi.”

Tiểu Điệp xem chút nữa bị tức chết, dậm chân quay người rời đi.

Dương Đại cũng không để ý, xoay người lại, chuẩn bị lại tiếp tục tu luyện.

Tiểu Điệp ở bên cạnh Điệp Cầu Tiên tựa như tiểu muội muội, nhưng ở trước mặt những thí luyện giả bọn họ lại muốn làm đại tỷ, Dương Đại cũng không phải nam nhân của nàng, hẳn sẽ không nuông chiều nàng.

Tuy nhiên bí cảnh Tâm Toàn cảnh ngược lại là có thể đi!

Dương Đại đi đến giữa sườn núi, triệu tập Hắc Ngộ Không và Thương Lang, nói: “Ta muốn phía dưới ngọn núi này có một cái quảng trường dưới mặt đất thật lớn, thuận tiện để cho ta đóng quân. Việc này liền giao cho các người, không cho phép đào sập ngọn núi.”

Hắc Ngộ Không quản lý yêu thú âm chúng, Thương Lang quản lý Lang Quân, việc này giao cho bọn họ là thích hợp nhất.

Thương Lang lập tức đáp ứng, Hắc Ngộ Không gật đầu.

Dương Đại lập tức vung tay làm chuông quây. Hắn ngồi trên bậc thang trước nhà gỗ tu luyện để tránh lúc xảy ra địa chấn, nhà gỗ bị sập.

Cuộc sống sau đó, ngọn núi này thỉnh thoảng chấn động một chút, cũng may không tính mãnh liệt, không có ảnh hưởng đến hàng xóm xung quanh.

Lại trôi qua năm ngày.

Dương Đại cảm giác đã đến lúc.

Hắn muốn đột phá.

Cách thời điểm phá đột đến Tụ Khí tầng chín đã trôi qua nửa tháng, cũng nên đột phá.

Dẫu sao hắn không phải tu luyện một mình, còn có hơn 1600 vị âm chúng. Hắc Ngộ Không với Thương Lang cũng rất hiểu chuyện, mỗi lần chỉ điều chuyển 100 vị âm chúng thay phiên đào động, không có ảnh hưởng đến chủ nhân tu luyện.

Trên đỉnh núi.

Dương Đại nhìn lên trên đỉnh đầu đang hội tụ mây đen, trong lòng cực kỳ khẩn trương.

Lần đầu tiên hắn bị sét đánh.

Bao Giải bỗng nhiên tiến đến gần, nói: “Chủ nhân, ta có thể giúp ngươi chống đỡ lôi kiếp, ngươi cần không? Dẫu sao độ kiếp cũng có thể chết người.”

Dương Đại vừa nghe thấy vậy, ánh mắt sáng lên, nói: “Cần, ngươi rất hiểu chuyện, ta yêu thích ngươi.”

Tuy rằng hắn có nắm chắc độ kiếp thành công, nhưng có phương pháp tốt hơn, tội gì để mình bị đánh?

Có một phần khả năng bị chết, đó cũng là có khả năng!

Bao Giải lập tức ngự kiếm phi hành, đi đến đỉnh đầu Dương Đại.

Những âm chúng khác đưa mắt nhìn nhau, âm thầm nghiên rã, cầu vật này thật biết nịnh bợ a.

Lương Tử Tiêu nói: “Bao Giải, nếu như ngươi không kiên trì nổi, bất cứ lúc nào cũng có thể để ta đến thế chỗ.”

Từ Siêu Nhân đồng dạng gọi hàng, Nam Nguyệt Như ngược lại là tương đối rụt rè, những âm chúng khác quá yếu, không dám nhảy ra.

Ở bên trong Thâm Vực, độ kiếp là khảo nghiệm của Thiên Đạo. Ngoại trừ một vài thể chất, công pháp có thể hấp thu lực lượng của lôi kiếp ra, đa số tu tiên giả đều sẽ dùng biện pháp bên ngoài để độ kiếp, ví dụ như trận pháp, pháp khí.

Cảnh giới càng cao, lôi kiếp càng lợi hại, độ khó khăn khi độ kiếp càng cao, có đôi khi không phải tư chất đủ mạnh là có thể trăm phần trăm độ kiếp thành công.

Cứ như vậy, dựa vào Bao Giải độ kiếp, sau khi lôi vân tán đi, Dương Đại thành công đột phá đến Tâm Toàn cảnh.

« Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ thành công vượt qua tiểu thiên kiếp, bước vào Tâm Toàn cảnh »

Dương Đại nhìn một hàng chữ lướt qua trước mắt, tâm trạng vui sướng.

Lại muốn lên hot tìm kiếm!

Rất tốt, đúng lúc đánh mặt những người khác, những người cho rằng Mạnh Đại Đế càng mạnh hơn so với hắn!

Dương Đại tuy rằng trọng sinh, nhưng tâm vẫn còn trẻ tuổi, người trẻ tuổi thì vẫn luôn tranh cường hão thắng, chỉ là hắn sẽ không biểu lộ ra, một mực dấu ở trong lòng.

Sau khi đột phá đến Tâm Toàn cảnh, linh lực trong đan điền của Dương Đại hội tụ thành một luồng khí xoáy, bên trong ẩn chứa linh lực gấp mấy lần khi còn là Tụ Khí cảnh. Không chỉ như thế, hắn cảm giác thần thức đều nhận được tăng trưởng cực lớn, có thể nói là thoát thai hoán cốt, để cho hắn cảm giác toàn bộ thế giới cũng trở nên không giống trước kia.

Cùng lúc đó, Dương Đại cảm giác không gian linh hồn của mình lột xác rồi, đây là một loại cảm giác không nói nên lời.

Hắn nghĩ tới cái gì, ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện trên người đám âm chúng gần đó không còn lục quang nữa, nếu không phải dùng thần thức, bọn họ dường như người sống bình thường.

Hắn lập tức thu hồi hơn 10 vị âm chúng ở xung quanh, đám âm chúng lập tức hóa thành một luồng hắc quang chui vào giữa mi tâm của hắn.

Hắn lập tức triệu hoán những âm chúng này, một làn hắc khí từ chân hắn lan tràn ra, lập tức bao phủ bãi cỏ trên đỉnh núi. Từng vị âm chúng từ trong hắc khí bay lên, tựa như từ địa ngục dưới Âm Phủ leo ra.

Wow!

Thật là phong độ nha!

Phương thức triệu hoán so với trước kia còn soái hơn!

Dương Đại cực kỳ hưng phấn.

Không chỉ là phương thức triệu hoán càng đẹp trai phong độ hơn, mà ngay cả tốc độ triệu hoán với tốc độ thu hồi cũng nhanh hơn.

Như vậy xem ra, thiên phú của hắn sẽ thăng cấp theo cảnh giới của hắn.

Đây thật không phải là thiên phú cấp độ SSS sao?

Dương Đại cảm khái trong lòng, ít hơn một chữ S cảm giác làm cho người trọng sinh mất thể diện.

Bình tĩnh mà xem xét, Vạn Cảnh Âm Chủ sở dĩ không phải cấp độ SSS, có thể có liên quan đến việc hạn cuối quá thấp. Ngay từ đầu, nó không thể trợ giúp kỳ chủ trở nên mạnh mẽ, nếu Dương Đại không gặp phải Thạch Long, có thể sẽ chết ở trong tay Trình Nga Quý...

Dương Đại cười nói: “Tốt rồi, tự mình trở về tu luyện đi.”

Đám âm chúng cảm giác Dương Đại thay đổi, không chỉ là tu vi, còn có lực cưỡng không quý dị đối với bọn họ cũng thay đổi.

Bọn họ không dám hỏi nhiều, tự mình rời đi.

Dương Đại vừa củng cố tu vi, vừa suy tư.

Lúc trước Tiểu Điệp nói đến bí cảnh, đúng thật có thể đi!

Gia tăng số lượng âm chúng!

Nếu chỉ là Tâm Toàn cảnh, vậy thì hẳn thật đúng là không cần lo sợ. Trước mắt Từ Siêu Nhân, Bao Giải và Nam Nguyệt Như cũng đã gia nhập Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, hơn nữa nhiều âm chúng như vậy, tung hoành Tâm Toàn cảnh không khó lắm.

Trước tiên chờ quảng trường dưới đất xây dựng xong rồi lại nói tiếp, hẳn muốn đóng quân.

Trước mắt số lượng âm chúng của hắn đã lộ ra, nhất định phải che giấu càng nhiều binh lực hơn nữa, như vậy sau này cho dù kết thù cũng có thể làm cho địch nhân đánh giá thấp chính mình.

...

Đêm khuya.

Dương Đại trở lại thực tế, kết quả phát hiện Hồ Lợi ở trong nhà chờ mình.

“Bà mẹ nó, ngươi vào bằng cách nào, ta còn có chút riêng tư nào hay không?” Dương Đại bất mãn nói.

Hồ Lợi đứng dậy, cả giận nói: “Ngôi nhà này là của cơ quan tình báo, ngươi thật coi là của mình à? Hơn nữa ngươi

vẫn luôn ngâm mình ở trong Thâm Vực, gian phòng kia cũng không có bí mật gì.”

Dương Đại bữu môi, hẩn chú ý tới trên bàn có một rương rượu.

Rất tốt!

Vậy chiến đi!

Trước kia ta Tụ Khí, người Tâm Toàn, ta không bằng người.

Hiện tại đã Tâm Toàn rồi, tuy rằng người Linh Chiếu, nhưng ta chưa chắc sẽ thua!

Dương Đại đi đến trước bàn cơm ở trong phòng khách ngồi xuống. Hồ Lợi vừa rót rượu cho hẩn, vừa hưng phấn cười nói: “Tiểu Dương a, trâu bò nha! Nhanh như vậy đã đến Tâm Toàn cảnh. Người đã đánh vỡ ghi chép người đạt đến Tâm Toàn cảnh nhanh nhất của Hạ Quốc. Cơ quan tình báo thật cao hứng, ngay cả tổng cục Thâm Vực cũng rất tán thưởng người. Nếu người có bất kỳ yêu cầu gì, chúng ta đều thỏa mãn người.”

Dương Đại nhếch miệng cười nói: “Vậy ta muốn hồn phách của 100 Tâm Toàn cảnh, có thể là người, cũng có thể là yêu thú.”

Hồ Lợi nói: “Không có vấn đề!”

Dương Đại sững sốt, hẩn chỉ nói giỡn thôi, không ngờ đối phương đáp ứng.

Nguy rồi!

Đã chủ quan!

Dương Đại vội vàng đổi giọng: “Ta muốn 1000 cái! Không! Một vạn cái!”

Hồ Lợi: “...”

Chương 56: 322 vị Yêu quái

“Tiểu Dương, ngươi rất không thành thật chút nào nha! Nói như vậy, ngươi có thể có hơn vạn âm chúng phải không?”

Hồ Lợi mỉm cười hỏi, chỉ là nụ cười của y lộ ra vô cùng nguy hiểm.

Dương Đại vờ ho khan một tiếng, nói: “Ta không phải vừa mới đột phá đó sao? Số lượng âm chúng đạt tới 2000, nhưng âm chúng cũng không phải là bất tử bất diệt. Ta có thể chứa đựng trong người càng nhiều hồn phách hơn nữa, chuẩn bị cho thỉnh thoảng cần dùng.”

Hồ Lợi líu lưỡi, cảm khái nói: “Đây là thiên phú cấp độ SS sao? Quá khoa trương! Tuy nhiên một vạn khẳng định là không có. Đầu tiên thí luyện giả Tâm Toàn cảnh chính là bảo bối của quốc gia, về phần Yêu quái, nào có nhiều Yêu quái sau khi bị giết có thể đưa tới cho người trước khi hồn phách tản ra như vậy. Trước mắt, nghiên cứu của Hạ Quốc ở phương diện hồn phách không tính lợi hại, môn linh hồn học còn đang trong quá trình nghiên cứu, giữ lại hồn phách cần pháp thuật cùng lá bùa đặc thù, vô cùng trân quý.”

Dương Đại cau mày nói: “Vậy có thể có bao nhiêu? Ngươi nói với bên trên ta vĩnh viễn là người của cơ quan tình báo, vĩnh viễn hiệu trung Hạ Quốc. Ta cường đại lên nhất định sẽ vì Hạ Quốc vượt mọi chông gai, ta vĩnh viễn nhớ kỹ mình là truyền nhân của rồng!”

Hồ Lợi khoát tay, không nhịn được nói: “Ta sẽ tận lực xin giúp ngươi. Cầu vật, dám công phu sư tử ngoạm, đêm nay ta nhất định phải làm cho ngươi say bí tỉ!”

Dương Đại nhú mày, Tiểu Hồ có vẻ hơi kiêu ngạo a.

Ba giờ sau.

Hồ Lợi thu thập xong bình rượu rồi đi.

Dương Đại nằm ở trên giường, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng.

Lão cầu này thật là tiện nhân nha!

Rượu này tại sao lại có vẻ nặng hơn lần trước vậy nhỉ?

Chờ tu vi của lão tử siêu việt người, người đời đây, cho người cảm thụ cảm giác khô sở khi uống say!

...

Sáng sớm hôm sau, Dương Đại tiến vào Thâm Vực.

Hắn thật cao hứng, bởi vì tuy rằng say một đêm, nhưng hắn phát hiện linh lực của mình tăng trưởng không ít, xem ra rượu mà Hồ Lợi mang đến không phải là rượu thường mà là linh tửu trong truyền thuyết, hơn nữa phẩm cấp không thấp.

Tiểu Hồ rất hiểu chuyện, không tòi.

Dương Đại đi ra khỏi nhà gỗ, tìm được Bao Giải, Từ Siêu Nhân và Nam Nguyệt Như, để cho bọn họ dạy mình pháp thuật của Tâm Toàn cảnh.

Lương Tử Tiêu đứng ở đằng xa, nhìn thấy vậy thì nghiêng răng.

Liễu Tuấn Kiệt vỗ vỗ bờ vai của y, nói: “Lương ca, thiên phú của ngươi vượt xa bọn họ, trong đám người chúng ta cũng chỉ có ta và ngươi có thể theo kịp bước chân của chủ nhân, không nên suy nghĩ nhiều, chúng ta cứ tu luyện thật tốt.”

Lương Tử Tiêu gật đầu, ánh mắt nhìn Liễu Tuấn Kiệt càng ngày càng hài lòng.

Trình Nga Quý đi tới, cười ha ha nói: “Lương ca, nếu ngươi muốn dạy người thì dạy lão phu đi?”

Lão nhìn chẳng khác gì cha của Lương Tử Tiêu, nhưng lão vẫn gọi Lương Tử Tiêu một tiếng ca.

Lương Tử Tiêu liếc mắt nhìn lão, nói: “Cút!”

Liều Tuấn Kiệt lập tức mắng: “Đứng đây, mau cút!”

Trình Nga Quý tức giận, nhưng lại không đánh lại hai người này, chỉ có thể rời đi.

Liều Tuấn Kiệt đến bây giờ vẫn còn hận Trình Nga Quý, nếu không phải vì Trình Nga Quý, hiện tại y đã có một cuộc sống rất tốt...

Thời gian vẫn bình tĩnh như trước.

Quảng trường dưới mặt đất dưới chân núi mặt đất vẫn còn trong quá trình đào móc, Dương Đại có thể cảm giác được đám người Thương Lang cách mặt đất đã vượt qua 500 mét, còn đang không ngừng hạ xuống.

Đối với chuyện này hắn không có ý kiến, càng lớn càng tốt.

Chập tối hai ngày sau, Dương Đại trở lại thực tế. Tối hôm qua Hồ Lợi lưu lại tin nhắn riêng, muốn hắn ở trở lại thực tế vào thời điểm này.

Quả nhiên không đợi bao lâu, Hồ Lợi đã tới rồi. Y còn cầm theo một cái rương lớn.

Y đóng cửa phòng, đi đến trước bàn cơm ở phòng khách, đặt cái rương ở trên bàn, đắc ý cười nói: “Ồ mà ngươi muốn đến rồi đây! Đây chính là tổng cục trưởng của cơ quan tình báo đã giúp ngươi lấy được, Hùng Liệt ở cục chiến đấu cũng nói chuyện giúp ngươi rồi, mặt mũi của tiểu tử ngươi không nhỏ nha.”

Dương Đại cố nén kích động, bình tĩnh hỏi: “Số lượng có bao nhiêu?”

Hồ Lợi nói: “320 cái.”

Dương Đại cau mày nói: “Ở nơi này sao?”

Hồ Lợi lập tức phát điên, quát: “Như vậy còn ít sao? Trong đó hơn phân nửa là Hùng Liệt quốc trụ vừa mới đi giết vì người, chỉ là lá bùa để phong ấn đã có giá trị 5 tỷ, một cái hồn phách Tâm Toàn cảnh ít nhất có thể đấu giá 50 triệu Hạ Quốc tệ. Tiểu Dương, một rương này gần 20 tỷ đó nha! Cả đời này của lão tử cũng chưa từng hao phí nhiều tiền của quốc gia như vậy!”

Dương Đại giật mí mắt liên tục, kéo căng mặt cười nói: “Đó là tất nhiên, dù sao ta cũng là đóa hoa vừa mới chớm nở của tổ quốc a!”

“Cút đi, nhanh hấp thu đi, ta cảnh giới giúp người.”

“Được rồi, cảm ơn lão ca!”

Dương Đại mở cái rương ra, bên trong chất đầy lá bùa, phía trên vẽ các loại phù văn mà hắn xem không hiểu.

Sau khi thành tựu Tâm Toàn cảnh, hắn hấp thu hồn phách của đồng cấp không còn khó khăn như trước nữa, hắn một hơi hấp thu hơn 80 cái mới không chịu được.

Sau khi hấp thu nhiều hồn phách như vậy, linh lực của hắn lập tức tăng trưởng một mảng lớn, thể phách càng là tăng trưởng gấp bội. Tất cả những hồn phách này đều là hồn phách của Yêu quái.

Dương Đại đã cảm giác được trời đất quay cuồng, không thể không dừng lại.

Hồ Lợi cảm khái nói: “Người thật khủng bố! Cái giải thi đấu người mới đấu pháp kia người tốt nhất là đừng đi nữa. Từ

sau khi người chứng được Tâm Toàn cảnh, giải thi đấu người mới đầu pháp xuất hiện không ít người dự thi từ bỏ thi đấu. Đến lúc đó người đi quay một cái video, làm đại sứ phát ngôn đi. Cơ quan phụ trách giải đấu nói rằng chỉ cần người chịu làm đại sứ phát ngôn, quảng cáo chia cho người 5%, toàn bộ là quảng cáo về cuộc so tài, vô cùng phong phú, dẫu sao người chỉ là quay một cái video.”

Dương Đại ngồi trên ghế dài nhìn trần nhà, hữu khí vô lực nói: “Tốt tốt tốt, tất cả nghe theo người...”

Hồ Lợi thấy quá trình Dương Đại hút hồn không có nguy hiểm gì thì lắc đầu rời đi.

“Lão Hồ, tiếp tục xin hồn phách hộ ta, đừng có ngừng a...”

“Cút! Đã không thể nhiều hơn nữa rồi. Người định để cho Hùng Liệt quốc trụ làm việc cho mình người à? Con mẹ nó người cũng không có trả tiền đó nha!”

“Người nói như vậy làm ta đang nghĩ cơ quan tình báo không thể trả giá sao?”

“Cút cút cút...”

Hồ Lợi mắng chửi rời đi.

Ba ngày tiếp theo, Dương Đại không có tiền vào Thâm Vực, không ngừng hút hồn. Đến khi hắn hút hết hoàn toàn bộ phận hồn phách rồi hắn mới thở dài một hơi.

Rõ ràng toàn thân tràn đầy sức mạnh nhưng lại cảm giác tinh thần mỗi mệt, loại cảm giác này thật sự là rất quý dị!

Hiện tại tổng số âm chúng của hắn đạt tới 2012 vị!

Tất cả hồn phách trong nhóm âm chúng này đều là Yêu quái.

Dương Đại rất chờ mong, Hắc Ngộ Không nhìn thấy 322 vị âm chúng này sẽ có biểu cảm như thế nào.

Ngoại trừ âm chúng mới thu, Dương Đại thả toàn bộ âm chúng ra, để cho bọn họ tự mình tu luyện.

Hắn thì đi xuống dưới mặt đất.

Sườn núi phía sau có một cái sơn động đi thông dưới mặt đất, do hơn mười con yêu thú âm chúng canh gác. Dương Đại dọc theo thông đạo một đường đi xuống, rồi đi hồi lâu sau mới đi đến một cái quảng trường vô cùng rộng lớn dưới mặt đất.

Dương Đại bị kinh diễm. Không gian nơi đây còn lớn hơn so với sân vận động lớn nhất ở Địa Cầu. Hắn lập tức thả 322 vị âm chúng ra.

Tất cả đều là Yêu quái, mỗi tên đều có dáng người khổng lồ, lập tức làm cho nơi đây trở nên chật chội. Dương Đại để chúng nó tu luyện ở nơi đây, không được đi ra ngoài.

Hắc Ngộ Không cảm nhận được từng luồng khí tức cường đại, lập tức chạy đến. Khi nó nhìn thấy nhiều Yêu quái như vậy, nó sợ tới mức toàn thân run lên.

Cũng may nó có thể cảm nhận được đối phương cũng là âm chúng, nếu không có lẽ nó đã bị hù chết rồi.

“Nhìn thấy không, sau này số lượng sẽ còn tăng thêm nữa. Các ngươi tiếp tục đào xuống đi, đừng ngừng lại!”

Dương Đại đắc ý nói. Hắc Ngộ Không vội vàng gật đầu, nhanh chóng chạy đi.

Trong lòng nó bi phẫn. Từ nay về sau, nó không phải âm chúng mạnh nhất nữa rồi, vừa rồi nó đã cảm nhận được mấy luồng khí tức rất mạnh.

Dương Đại trở lại nhà gỗ trên núi, hắn bắt đầu hưởng thụ tốc độ âm chúng tu hành.

Mẹ nó chứ, quả thực chẳng khác gì bật hack, thật sướng!

322 vị Yêu quái có thể so với Tâm Toàn cảnh gia nhập, tốc độ tăng trưởng linh lực của Dương Đại lập tức gấp bội.

Cũng làm cho hắn để mắt đến Yêu quái trong bí cảnh của Thập Phương giáo.

Nếu như hắn tàn sát toàn bộ Yêu quái trong bí cảnh, liệu có bị Thập Phương giáo cạo chết hay không?

Chương 57: Bắt yêu sủng

Một tuần sau, Dương Đại thu 322 yêu quái âm chúng cùng với Lương Tử Tiêu, Bao Giải, Từ Siêu Nhân vào không gian linh hồn, về phần những âm chúng khác ở lại trên núi tu luyện.

325 vị cao thủ Tâm Toàn cảnh đủ để bảo vệ hấn!

Dương Đại giẫm lên Duyên Quang kiếm, ngự kiếm phi hành đi đến thành trì ngoại môn.

Muốn đi vào bí cảnh, phải hao tổn linh thạch, phần lớn đệ tử đều làm nhiệm vụ để đổi lấy linh thạch, nhưng Dương Đại trước mắt cũng coi như dư dả một chút, rất may mà có các âm chúng làm thuộc hạ.

Trận pháp truyền tống của bí cảnh yêu thú đều ở tại thành trì ngoại môn, Dương Đại trực tiếp thông qua lệnh bài đọc qua tuyến đường trên bản đồ.

Tốc độ ngự kiếm phi hành của Dương Đại rất nhanh, hấn muốn thử xem chính mình nhanh đến bao nhiêu.

Thập Phương Giáo rất lớn, ít nhất tỷ lệ gặp chuyện không may khi phi hành trên không trung là rất nhỏ.

Dương Đại cảm thấy chính mình đã rất nhanh, nhưng vẫn mất tới nửa giờ mới bay đến thành trì ngoại môn, hấn nghiêm trọng hoài nghi Thập Phương Giáo còn lớn hơn so với hành tinh Hán Tây, nên biết rằng đây chỉ là ngoại môn, nội môn trong truyền thuyết còn lớn hơn.

Thành trì ngoại môn không có ai canh gác, các đệ tử có thể tự do vào, Dương Đại thấy không ít đệ tử trực tiếp ngự kiếm bay vào trong thành, tiêu sái tột cùng.

Hắn rơi ở cửa thành, thu hồi Duyên Quang kiếm, tiếp đó bước chậm vào thành, dự định dạo chơi bốn phía.

Vào Thâm Vực lâu như vậy, hắn còn chưa chân chính thể nghiệm qua phong thổ của tu tiên giới.

Thành ngoại môn rất lớn, chỉ là cửa thành đã cao tới 100 trượng, tựa như một cái rãnh trời, kiến trúc trong nội thành nhiều vô số kể, trên đường có rất nhiều người tu tiên đi tới lui, tất cả đều mặc quần áo và trang sức giống như cổ trang của Hoa Hạ, Dương Đại phát hiện ra bên trong rất nhiều cửa hàng đều có phạm nhân, phần lớn là hạ nhân, nhưng cũng có phạm nhân làm chủ tiệm.

Đi một đường thẳng tới, phạm nhân chiếm đa số, phục vụ cho người tu tiên.

Nhưng nói tóm lại, số lượng đệ tử ngoại môn của Thập Phương Giáo vượt xa Dương Đại đoán trước.

Số lượng vô cùng khổng lồ!

Một tông môn kinh khủng như vậy, lại tùy thời có thể truyền tống đến vương triều Đại Hạ, Dương Đại suy nghĩ một chút cũng cảm giác kinh khủng, may mắn hắn đã gia nhập Thập Phương giáo, nếu không đối mặt với một thánh địa thượng cổ như vậy, quả thật rất tuyệt vọng.

Đi đây đường đều là tu sĩ Tâm Toàn cảnh, Tụ Khí cảnh tuy có, nhưng không có nhiều như vậy.

Yêu sủng, đan dược, pháp khí, lá bùa, công pháp, quần áo và trang sức, thảo dược, ngọc thạch..., các loại cửa hàng có đủ mọi thứ, có thể nói là rực rỡ muôn màu, để cho Dương Đại đắm chìm trong đó.

Ước chừng trôi qua hơn một giờ, Dương Đại mới vừa tới Bí Cảnh viện, Bí Cảnh viện rất lớn, Dương Đại đưa ra thẻ bài chứng minh thân phận sau liền thành công đi vào.

Tùng tòa trận pháp truyền tống được dựng trong đại điện, được xếp thành nhóm, sắp đặt vô cùng hợp quy tắc, trước mỗi một tòa trận pháp truyền tống đều có tên của cảnh giới, còn có đệ tử đang chờ đợi.

Trận pháp truyền tống của mỗi một cảnh giới đều có không ít, trận pháp truyền tống của Tâm Toàn cảnh ít nhất cũng có 30 tòa, thậm chí còn có thể thấy bí cảnh của Linh Chiêu cảnh và Không Vô cảnh, để cho Dương Đại nghi hoặc, ngoại môn chẳng lẽ còn có lão quái Không Vô cảnh tồn tại sao?

Có không ít đệ tử đang lưỡng lự đứng trước trận pháp truyền tống, thật đúng lúc, Dương Đại thấy được hai người quen.

Là Tiểu Điệp và Vương Tường.

Vương Tường hình như đang nịnh bợ Tiểu Điệp, Tiểu Điệp lộ ra vẻ mặt không kiên nhẫn.

Thấy hai người bọn họ, Dương Đại liền thầm nghĩ không may.

Hắn nhanh chóng đi đến trước một tòa trận pháp truyền tống của Tâm Toàn cảnh, hắn hỏi thăm đệ tử đang đứng gác: “Cần dùng bao nhiêu linh thạch?”

Đệ tử hồi đáp: “1000 viên linh thạch trung phẩm.”

Đen như vậy sao?

Dương Đại xem chút nữa mắng chửi người, tại tu tiên giới, linh thạch phân ra hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, tuyệt phẩm, mỗi cấp chênh lệch là gấp trăm lần, nói cách khác 1000 viên linh thạch trung phẩm tương đương với 10 vạn viên linh thạch hạ phẩm.

Dương Đại vội vàng kiểm tra túi trữ vật và nhẫn trữ vật của mình, phát hiện ra còn lâu mới đủ...

“Bá Vương, người rốt cuộc đã tới rồi!”

Một giọng nói bay tới, để cho Dương Đại cảm thấy bất đắc dĩ.

Chỉ thấy Tiểu Điệp đi đến bên cạnh hắn, cười nói: “Không đủ linh thạch sao? Có muốn ta mời người hay không?”

Dương Đại không khỏi nhìn nàng, hỏi: “Người xa xỉ như vậy hả?”

Tiểu Điệp đắc ý cười nói: “Nói giỡn thôi, ta là tiểu phú bà hay sao chứ, lang bạt Thâm Vực nhiều năm như vậy, tài sản tích lũy cũng rất kinh người đó! Nhưng mà nếu ta mời người, người phải giúp ta một chuyện.”

Dương Đại hỏi: “Chuyện gì?”

“Giúp ta bắt một con Yêu quái, do ta tùy chọn.”

Dương Đại im lặng.

Tiểu Điệp cả giận nói: “Người có biết vì sao lại mắc như vậy không? Bởi vì sau khi vào, người muốn nán lại bao lâu liền ở đó bấy lâu!”

Dương Đại suy nghĩ một chút, nói: “Được rồi, người ra tiền đi.”

Tiểu Điệp lập tức đưa cho đệ tử một túi trữ vật, tiếp đó bắt đầu ném linh thạch vào bên trong, đệ tử kia đang nhìn chăm chăm, đoán chừng là đang tính toán.

Vương Tường đi tới, chào hỏi với Dương Đại.

Đội Tiểu Điệp thanh toán xong 2000 viên linh thạch trung phẩm, Vương Tường lộ ra nụ cười tha thiết, hỏi: “Tiểu Điệp, mời ta với, ta cũng sẽ hỗ trợ.”

Tiểu Điệp nói khê: “Không muốn, người tránh ra đi!”

Nàng ra hiệu cho đệ tử bên cạnh, đệ tử lập tức khởi động trận pháp, Tiểu Điệp để cho Dương Đại vào trận trước, đoán chừng là sợ Vương Tường làm khó dễ hắn.

Đội Dương Đại truyền tống rời đi, Tiểu Điệp trừng mắt nhìn Vương Tường, nói: “Đừng tưởng là ta không biết ngươi có tâm tư gì, trên đầu ta chính là có Điệp Cầu Tiên, ta chỉ là nhìn vào mặt mũi của đám bằng hữu nên không muốn vạch mặt ngươi mà thôi.”

Sắc mặt Vương Tường âm tình biến ảo, cuối cùng vẫn là rời đi.

Ở một phía khác.

Dương Đại xuất hiện trong một khu núi rừng, linh khí ở nơi đây cũng nồng đậm giống như bí cảnh mà lúc trước hắn đã từng đi qua, hắn có thể cảm giác được bốn phương tám hướng đều có yêu khí.

Hắn không có thất hứa, ngồi ở bên cạnh trận pháp truyền tống chờ Tiểu Điệp.

Rất nhanh, Tiểu Điệp từ trong trận đi ra.

Dương Đại hiếu kỳ hỏi: “Thời điểm ra ngoài, làm thế nào để khởi động trận pháp vậy?”

Tiểu Điệp nói: “Có nhìn thấy mặt lỗ khảm trước mặt không, dùng thẻ bài thân phận của ngươi khảm lên, trận pháp sẽ tự động khởi động.”

Công nghệ ở tu tiên giới thật là hiện đại...

Tiểu Điệp chấp hai tay ở sau lưng, cười đùa nói: “Ta trước tiên đi theo ngươi lẫn lộn nhé, ngươi muốn đi chỗ nào thì đi chỗ đó, dọc đường nếu ta gặp phải yêu thú mong muốn, ngươi sẽ giúp ta bắt.”

Dương Đại nhú mày, hắn vẫn muốn đi một mình.

Nhưng mà suy nghĩ một chút, chờ đến khi bắt xong yêu sủng cho Tiểu Diệp, lại mỗi người đi một lối cũng giống như vậy thôi.

Phí vào bí cảnh mắc như thế, hấn không nên quá chi li!

“Được rồi.”

Dương Đại đáp, tiếp đó triệu hoán âm chúng, Lương Tử Tiêu, Bao Giải, Từ Siêu Nhân hiện thân.

Tiểu Diệp trừng mắt nhìn, nói: “Lương Tử Tiêu và Từ Siêu Nhân, người có thể giết người hút hồn hả?”

Dương Đại không có lên tiếng, bắt đầu tiến lên.

Lương Tử Tiêu đi theo bên cạnh Dương Đại, quay đầu nhìn Tiểu Diệp, hỏi: “Người chính là nữ nhân bên cạnh Diệp Cầu Tiên sao?”

Tiểu Diệp cười nói: “Đúng vậy, y rất ngưỡng mộ người, y nói nếu không phải là dị nhân, căn bản y không sánh bằng người.”

Lương Tử Tiêu im lặng.

Dương Đại không ngờ bọn họ là người quen biết cũ, nhưng cũng lười hỏi nhiều.

Diệp Cầu Tiên có sát tâm rất nặng, người như vậy vẫn nên tránh xa thì hơn.

Tiểu Diệp tiến lên, đối với Dương Đại cười hỏi: “Người không hiểu kỳ ta cùng Diệp Cầu Tiên có quan hệ như thế nào sao?”

Dương Đại mắt nhìn phía trước, bình tĩnh nói: “Không muốn biết, để tránh rước phiền phức.”

“Thôi đi, người thì sợ cái gì, người chính là đối tượng bảo hộ trọng điểm của Hạ Quốc, Diệp Cầu Tiên cũng không thể

nào giết người, y còn phải bảo hộ người.” Tiểu Điệp bĩu môi nói.

Dương Đại vừa nghe, hỏi: “Y là người của cơ quan tình báo sao?”

Tiểu Điệp đắc ý cười nói: “Đúng vậy đó, hơn nữa y còn là cục trưởng cơ quan tình báo của một hành tỉnh, Hồ Lợi đã từng bắt chuyện qua với y. Nhưng mà y là người có tính tình lạnh lùng, cho nên không kết giao cùng người mà thôi, người cho rằng bốn cô nương coi trọng người sao, bày ra dáng vẻ nịnh bợ người làm gì? Còn không phải là do phía trên ra lệnh, trong nhóm đệ tử đầu tiên vào Thập Phương giáo, người là đối tượng bảo hộ quan trọng nhất! Nghe nói người đã khiến cơ quan tình báo tổn mất cả mấy chục tỷ, có phải thật vậy hay không? Người rất giàu đó nha người mới!”

Chương 58: Số lượng âm chúng hơn 3000

Nghe Tiểu Điệp nói, Dương Đại không lúng túng chút nào, hẳn có tư cách được cơ quan tình báo đầu tư, hẳn sớm muộn cũng sẽ hỏi báo cơ quan tình báo mà thôi.

“Người cũng thuộc cơ quan tình báo sao?” Dương Đại cùng hỏi.

Tiểu Điệp cười nói: “Không phải, nhưng mà cha ta thuộc cơ quan tình báo.”

Được rồi, thì ra là một tên nhị đại.

Hai người cứ như vậy vừa tiến lên, vừa nói chuyện phiếm.

Bí cảnh yêu thú rất lớn, yêu thú đông đảo, phần lớn đều là tinh quái Tụ Khí cảnh, gặp phải loại tinh quái này, Dương Đại đều sẽ giết không tha, hẳn cũng không cần ra tay, dựa vào ba vị âm chúng Tâm Toàn cảnh, nhẹ nhõm tru sát, tiếp đó hút hồn.

Tiểu Điệp đứng ở một bên, tò mò nhìn chăm chăm Dương Đại.

Lương Tử Tiêu, Bao Giải, Từ Siêu Nhân vây quanh Dương Đại, không cho phép Tiểu Điệp tới gần, đây là Dương Đại dùng cảm ứng tâm linh căn dặn.

Không thể không đề phòng người khác!

Lỡ như Tiểu Điệp tập kích hẳn thì sao?

Sau khi Dương Đại hút xong hồn phách, tiếp tục đi tới, về phần thi thể của yêu thú, tuy rằng giá trị cao, nhưng hẳn chẳng

muốn đi đào bới mồ xẻ làm gì, Tiểu Điệp hình như cũng không thèm để ý, tiếp tục rời đi cùng hắn.

Ước chừng trôi qua nửa ngày, Dương Đại hấp thu hồn phách của 54 con tinh quái.

Rốt cuộc hắn gặp được một con yêu quái, đó là một con mãng xà khổng lồ màu đen, chiếm giữ trên một gốc cây cổ thụ trong rừng cây, thân hình của con mãng xà này vô cùng tráng kiện, vẩy rắn chiết xạ ánh sáng lạnh, làm cho lòng người khiếp sợ.

Tiểu Điệp nhìn chằm chằm cự mãng màu đen, khẽ lắc đầu, hiển nhiên nàng không thích yêu quái như vậy.

“Này, này con mãng yêu này thật không đơn giản, tu vi của nó tương đương với Tâm Toàn cảnh tầng tám, cẩn thận một chút.” Tiểu Điệp nhắc nhở.

Giữa mi tâm của Dương Đại hiện ra một hình hoa văn, lòng bàn chân hiện ra hắc khí, khuếch tán ra bốn phương tám hướng, một nhóm quái vật khổng lồ từ lòng đất hiện ra, tất cả đều là yêu quái, khoảng chừng 10 con!

Cầm đầu chính là một con bạch hổ, vai cao hai trượng, trên người mọc ra hoa văn màu đỏ, tựa như liệt điểm quần thân, uy vũ khí phách.

Những yêu quái khác thoạt nhìn cũng đều rất hung mãnh, tất cả đều có khí thế không kém gì cự mãng màu đen.

Đây là một phần trong đám yêu quái mà cơ quan tình báo đưa tới, là 10 con mạnh nhất.

Dương Đại chỉ muốn nhanh chóng kết thúc chiến đấu, cho nên trực tiếp phóng ra đại chiêu.

Nhìn qua Dương Đại trực tiếp triệu hoán 10 con Yêu quái một lúc, Tiểu Điệp bị kinh sợ, nàng đột nhiên cảm thấy Dương

Đại rất đẹp trai.

Loại tuần tú này hoàn toàn khác biệt với vẻ lãnh đạm và kiêu ngạo, vô cùng mạnh mẽ của Diệp Cầu Tiên, càng có loại cảm giác khí phách vương giả, lù lù bất động, sử dụng hồn binh tác chiến, nhất là phương thức bước lên vũ đài của những hồn binh yêu quái này, quả thật rất có hiệu quả chấn động.

“Giết nó.”

Dương Đại hạ lệnh, 10 con yêu quái lập tức nhào tới, trong lúc nhất thời khu rừng này dấy lên bụi đất cuồn cuộn, từng gốc cây đại thụ bị đánh ngã, tiếng gào thét của thú vật vang lên liên tiếp, làm qua đệ tử Thập Phương giáo phương xa đi ngang qua kinh hãi lạnh mình.

Yêu khí của 11 con yêu quái hội tụ cùng một chỗ vô cùng kinh khủng, thực tế thì 10 con yêu quái này cũng không phải yêu quái cảnh giới thấp.

Ba phút sau, chiến đấu kết thúc, con mãng yêu bị xé thành vài đoạn, vô cùng thâm hiểm.

Dương Đại tiến lên hút hồn, lần này hút hồn, không để cho hắn cảm thấy không khỏe, hắn đã trải qua biên độ tăng trưởng của 2000 hồn phách, tinh thần lực của hắn đã mạnh lên rất nhiều.

Bao Giải cũng tiến lên, giải phẫu bộ phận tinh hoa nhất của con mãng yêu xuống, đưa cho Dương Đại, đối với cái này, hắn cũng không cự tuyệt.

Một đoàn người tiếp tục đi tới.

Dương Đại thu hồi 10 con yêu quái vào không gian linh hồn, yêu khí của bọn nó quá nổi bật, rất dễ dọa chạy đám yêu quái gần đó.

Bên trong bí cảnh không có phân chia ngày đêm, Dương Đại chỉ có thể tính đại khái thời gian.

Ba ngày sau.

Hắn lại đã thu phục được 198 con tinh quái, 32 con yêu quái.

Một ngày này, Tiểu Điệp rút cuộc đụng phải yêu thú khiến nàng động tâm, đó là một con lộc yêu, toàn thân trắng như tuyết, sừng như nhánh cây chỉ lên trời, nhánh rất nhiều, vai cao hai trượng, từ chân đến đỉnh sừng lại cao gần 5 trượng, vô cùng thần tuấn.

Dựa theo lời Tiểu Điệp, con lộc yêu này đã đạt tới đỉnh phong của yêu quái, đã tiếp cận Đại Yêu rất gần.

Dương Đại âm thầm đau lòng, yêu quái như vậy hắn cũng muốn.

Nhưng nói thì phải giữ lời, dẫu sao Tiểu Điệp cũng trả tiền rồi.

Dương Đại triệu hoán tất cả yêu quái trong khoảng thời gian này đi ra, tất cả yêu quái từ trong sương mù màu đen hiện ra, dưới sự căn dặn của Dương Đại, nhanh chóng tiến thẳng về phía trước con lộc yêu.

Lộc yêu quả thật mạnh mẽ, nhưng cuối cùng thế đơn lực bạc, 43 con yêu quái cùng tiến lên, tương đương với 43 vị cao thủ Tâm Toàn cảnh, bỏ ra mười phút, đánh lộc yêu bị thương nặng.

Không thể không nói, đánh bị thương nặng cũng cần có kỹ thuật, so với đánh chết còn khó hơn.

Tiểu Điệp phấn khởi tiến lên, lấy ra một quyển trục tinh xảo, bắt đầu thi pháp.

Lương Tử Tiêu cảm khái nói: “Đáng tiếc.”

Từ Siêu Nhân gật đầu.

Bao Giải truyền âm cho Dương Đại, nhưng Dương Đại lắc đầu cự tuyệt.

Quá âm độc!

Cũng không lâu lắm, Tiểu Diệp thành công thu phục được lộc yêu, tương đương với thu được một chiến lực cực hạn Tâm Toàn cảnh.

Nàng đi đến trước mặt Dương Đại, cười đùa nói: “Đa tạ ngươi, về sau chúng ta sẽ là bằng hữu, chiếu cố lẫn nhau.”

Dương Đại cười nói: “Đã như vậy, chúng ta đây liền mỗi người đi một lối đi.”

Tiểu Diệp ngẩn người, hỏi: “Ngươi muốn ở chỗ này bao lâu?”

Đang ở bên trong bí cảnh thì không thể rời khỏi Thâm Vực, bọn họ đã ba ngày không offline.

“Lại nhìn đi.”

Dương Đại khoát tay, tiếp đó thu hồi đám yêu quái âm chúng, dưới sự hộ tống của 3 người Lương Tử Tiêu rời đi.

Tiểu Diệp nhìn qua bóng lưng của hắn, muốn nói lại thôi, cuối cùng nàng cũng không nói gì thêm, nàng cũng có thể hiểu được Dương Đại đối với nàng cố kỵ.

Nàng bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Diệp Cầu Tiên chuẩn bị bắn vọt lên quốc trụ, nhưng khoảng cách đến quốc trụ còn phải mất vài năm, dùng tốc độ quạt khởi kinh khủng của Dương Đại, có thể uy hiếp được Diệp Cầu Tiên hay không?

3 năm sau, Dương Đại sẽ có bao nhiêu âm chúng, khi đó nhằm vào Diệp Cầu Tiên...

Nàng không dám nghĩ tiếp, lắc đầu, ngự kiếm bay đi về phương hướng của trận pháp truyền tông.

...

Không có Tiểu Điệp, Dương Đại cảm giác toàn thân tự tại, liên hô hấp đều trở nên trôi chảy, đây là hương vị của tự do hay sao?

Quả thật Tiểu Điệp nhìn rất đẹp, tính cách hoạt bát, cũng rất hào phóng với hắn, nhưng hắn cũng không bởi vậy mà thích nàng.

Dương Đại đặt cho mình mục tiêu, trước khi trở nên mạnh mẽ thì tuyệt đối sẽ không đặt chân vào tình yêu.

Nếu không đến khi cãi nhau, còn phải rút thời gian ra an ủi bạn gái, đây chẳng phải là chậm trễ việc tu hành hay sao?

Không có người trong lòng, mới có thể cảm kiếm phiêu bạt thiên nhai nha!

Dương Đại tiếp tục mở rộng phạm vi săn bắn.

Lúc này, hắn đã từng gặp qua không ít đệ tử Thập Phương giáo, nhưng hắn đều cố ý tránh đi, không muốn kết giao, dẫn sao về sự tình hắn chuẩn bị làm, càng ít người quen biết hắn càng tốt.

10 ngày sau.

Dương Đại thu hoạch 897 con tinh quái âm chúng, 167 con yêu quái âm chúng.

Hiện tại hắn tổng cộng nắm giữ 3361 vị âm chúng, trong đó chiến lực đạt tới Tâm Toàn cảnh có 527 vị!

Dương Đại hiện tại đi đường đều phong mang, tự tin mười phần!

Hắn quyết định rời khỏi bí cảnh, hai ngày nữa lại đổi một cái bí cảnh khác, thi thể bên trong bí cảnh này thật sự là quá nhiều, còn giết tiếp như vậy nữa sớm muộn cũng sẽ gặp chuyện không may.

Trong khoảng thời gian này, Bao Giải góp nhặt rất nhiều tài liệu từ thi thể yêu quái, đủ để bán đi được rất nhiều tiền tại nội thành của ngoại môn.

Một đường không trở ngại, đệ tử Thập Phương giáo rất ít phát sinh xung đột, cho nên Dương Đại thuận lợi tìm được trận pháp truyền tông, trở lại trong đại viện.

Hắn đi ra phía sau đại viện, tìm được Tàng Bảo Các, bán tài liệu yêu thú của mình, do Bao Giải đi đàm phán, bây giờ âm chúng đã không có lực quang, thoát nhìn rất giống như người thật, tuy rằng Các chủ chỉ cần nhìn là biết y là hồn thể, nhưng cũng không vạch trần.

Thần thương khẩu chiến hồi lâu, Dương Đại vừa lòng thoả ý mang theo ba vị âm chúng rời đi.

Hai túi trữ vật, một cái nhẫn trữ vật của hắn đều tràn đầy linh thạch!

Linh đan diệu dược, pháp khí gì gì đấy hắn đều lười thu thập, trước tiên bạo binh lại nói tiếp!

Chương 59: Tâm Toàn cảnh tầng ba

Dương Đại rời khỏi thành trì ngoại môn, trở lại đỉnh núi của mình.

Hắn trước thu toàn bộ âm chúng trên núi vào không gian linh hồn rồi mới offline, không thu hồi âm chúng lại, hắn không có cách nào rời khỏi Thâm Vực, điểm này để cho hắn bất đắc dĩ, cũng hạn chế hắn, đoán chừng những thí luyện giả khác có tư chất cùng loại với triệu hoán, hoặc là tư chất phân thân cũng sẽ bị hạn chế như vậy.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đại cầm lấy điện thoại, gọi điện thoại cho Hồ Lợi, hỏi thăm trong khoảng thời gian này có xảy chuyện gì không.

“Có một chuyện, là quay video cho giải thi đấu đấu pháp, ước định vào mấy ngày sau được không, thuận tiện hiện ra tư chất của người một chút, nếu không chỉ bằng lời nói, cũng quá phiến diện rồi, người không cần hiển lộ ra toàn bộ, đến lúc đó ta tìm người diễn đối thủ cho người đùa giỡn, có đạo diễn và người quay phim chuyên nghiệp đến đây.”

“Được, sau khi làm xong, ta dự định trong thời gian dài không trở về thực tế.”

“Thời gian bao lâu?”

“Ngắn thì 1 tháng, nhiều thì hơn nửa năm đi.”

“Được, có lẽ tạm thời không có việc gì cần người, nhiệm vụ của người bây giờ chính là nhanh chóng trở nên mạnh mẽ.”

Sau khi kết thúc trò chuyện, Dương Đại lướt mạng trong chốc lát, liền trở lại Thâm Vực tiếp tục tu luyện.

Hắn phóng toàn bộ các âm chúng ra, toàn bộ âm chúng thu phục được ở bên trong bí cảnh đều ẩn núp dưới mặt đất.

Nói như vậy, nhìn mặt ngoài Dương Đại hiện lộ ra hơn 1600 vị âm chúng, trên thực tế còn có hơn 1000 vị ẩn núp dưới mặt đất, âm chúng sau này hắn thu được đều sẽ ẩn tàng trong lòng đất, không ngừng đóng quân.

Hắn đã tọa bên trong nhà gỗ, lấy ra Tụ Linh Đan tuyệt phẩm do nữ tử tóc trắng tặng cho, bắt đầu ăn vào.

Trong khoảng thời gian này, các âm chúng một mực tu luyện trên núi, bây giờ số lượng đã nhân lên gấp bội, tu vi của Dương Đại dĩ nhiên là nước lên thì thuyền lên, khoảng cách của hắn đến Tâm Toàn cảnh tầng hai càng ngày càng gần.

Tổ chất của thân thể của hắn càng là vượt xa cùng cảnh giới, hắn dùng một quyền đánh một khối nham thạch cao ba trượng, chỉ một quyền là đánh nát, quả thực là phi nhân loại.

Tuy rằng lúc chiến đấu đều dựa vào âm chúng, nhưng Dương Đại chưa bao giờ xem nhẹ sức chiến đấu của bản thân.

Dẫu sao tư chất tu luyện của hắn rất bình thường, hắn có tu luyện hay không tu luyện thì không ảnh hưởng lớn, bình thường phần lớn là đang tôi luyện thực lực của mình.

Đan dược vào miệng liền thay đổi, cổ họng mát lạnh, hắn cảm nhận được một luồng linh khí khổng lồ toán loạn trong người.

Rất hiệu quả!

Tâm trạng Dương Đại rất phấn khởi.

« Chúc mừng thí luyện giả khu vực Hạ Quốc ‘Bàn Hồ Ca’ thu được tư chất cấp A »

Một dòng nhắc nhở từ trước mắt bay qua, hấn lại không có đề ý.

Khác biệt với tuyệt đại đa số thí luyện giả, người khác như đang chơi game online, mà hấn chỉ là một cái máy không kết nối mạng, rất ít giao lưu với thí luyện giả.

...

Hai ngày sau.

Trong căn cứ của cơ quan tình báo, trên một mảnh sân huấn luyện.

Một đám nhà nhiếp ảnh, chuyên viên ánh sáng, nhân viên tạp vụ phân bố tại biên giới sân huấn luyện, Dương Đại đứng ở trung tâm sân huấn luyện, hấn như cũ vẫn ăn mặc theo phong cách cổ trang như bên trong Thâm Vực, một bộ áo trắng áo đen, rất có phong thái của người tu tiên, phối hợp với khuôn mặt anh tuấn kia, làm cho không ít nữ sinh ở đây yêu thích, ánh mắt của họ cứ nhìn chằm chằm vào hấn.

Hồ Lợi mang theo một người tới đến trước mặt Dương Đại, cười nói: “Vị này chính là chiến sĩ trong căn cứ, cũng có tu vi Tâm Toàn cảnh, y là đặc chủng tinh anh của căn cứ chúng ta, số lượng nhiệm vụ đã hoàn thành vô cùng xuất chúng, các người giả vờ so tài, sau khi đạo diễn quay chụp xong sẽ tự mình cất nôi biên tập.”

Người này đồng dạng thân mặc cổ trang, một bộ thanh y, tóc dài buộc tại sau đầu, khuôn mặt oai hùng, ánh mắt sắc bén, y vươn tay tự giới thiệu với Dương Đại.

Hai người khách sáo một phen, sau đó kéo ra khoảng cách, cùng nhau đợi đạo diễn gọi ra quay hình.

Đạo diễn chính là một vị đạo diễn lớn trứ danh trong nước, trước khi xảy ra tận thế chính là đạo diễn đỉnh cấp số một số hai của Hạ Quốc, đối với lần quay tuyên truyền này, lão rất có

hứng thú, chuẩn xác mà nói, trên dưới cả nước đều rất hiếu kỳ đối với Bá Vương Bất Quá Giang.

Nhất là dưới tình huống Mạnh Đại Đế vô cùng khoắc lác, đều là người có tư chất cấp SS, Bá Vương Bất Quá Giang điệu thấp, lặng lẽ đánh vỡ kỷ lục người nhanh nhất đạt tới Tâm Toàn cảnh của Hạ Quốc, Mạnh Đại Đế tức giận nghênh đón cản trở, càng ngày có càng nhiều người không quen nhìn gã khoe khoang, liền cầm Bá Vương Bất Quá Giang ra tới chà đạp gã.

Mạnh Đại Đế và Bá Vương Bất Quá Giang, tư chất của ai mạnh hơn, đã trở thành chủ đề nói hoài không hết trên mạng.

Dương Đại kiên trì chờ đợi.

Đợi chừng nửa giờ, rốt cuộc cũng khởi động máy quay.

“Các người chỉ cần đối chiến là được, trọng điểm là thể hiện ra tư chất, không cần phải nói lời kịch làm gì.”

Đạo diễn mở miệng nói, đồng thời vẫy tay, ý bảo các đơn vị chuẩn bị.

Nam tử áo xanh lập tức giơ tay lên, một thanh bạch đao tựa như bạch cốt hiện ra, y cầm chặt chuôi đao, một luồng khí thế cường đại bộc phát, khiến cho sân huấn luyện đầy lên gió mạnh.

Dương Đại mặt không cảm xúc, giữa mi tâm hiện ra một hình hoa văn, chỉ thấy một đám hắc khí từ lòng bàn chân hắn tràn ra, lấy hắn làm trung tâm, khuếch tán về phía bốn phương tám hướng, một thân ảnh kinh khủng hiện ra.

Dương Đại triệu hoán 10 con yêu quái, mỗi con đều có thái độ dữ tợn và kinh khủng, tựa như yêu quái từ vực sâu mà đến.

Tất cả mọi người ở đây đều bị chấn động.

Ngay cả nam tử áo xanh cũng như thế.

Hồ Lợi nhíu mày, trong lòng kinh ngạc: “Phương thức triệu hoán của tiểu tử này làm sao lại thay đổi rồi? Tư chất còn có thể thăng cấp hay sao?”

Y chính là biết rõ Dương Đại không chỉ có 10 vị âm chúng, nếu toàn bộ triệu hoán đi ra...

Mẹ của ta ơi!

Tiểu tử này mới vào Tâm Toàn cảnh, liền vô địch trong Tâm Toàn cảnh rồi sao?

Hồ Lợi đột nhiên cảm giác được hạn mức cao nhất của Dương Đại có thể không chỉ là Quốc trụ...

Nam tử áo xanh tạm thời trải qua kinh ngạc, y nhanh chóng phóng đi, đối mặt với 10 con yêu quái khổng lồ, y lại ngang nhiên không sợ.

Dẫu sao chỉ là diễn kịch, song phương tận lực đùa nghịch vẽ hoa tạo thế, cũng không động tay động chân thật sự, ước chừng sau hơn hai mươi phút đồng hồ, đạo diễn mới hô ngừng, nếu không hô ngừng, Dương Đại cũng không biết làm như thế nào diễn tiếp.

Hồ Lợi lập tức hộ tống Dương Đại trở về, tránh cho nhân viên công tác tại hiện trường quấy rầy Dương Đại.

Sau khi trở về, Dương Đại lập tức vào Thâm Vực tu luyện.

Hắn muốn trước tiên phải ăn xong tuyệt phẩm Tụ Linh Đan.

Ngày hôm sau, hắn liền đột phá Tâm Toàn cảnh tầng hai.

Tám ngày sau, đợi đến khi hắn ăn xong toàn bộ Tụ Linh Đan, hơn nữa bình thường còn có hơn ba nghìn vị âm chúng không ngừng cung cấp tu vi, hắn thành công đạt tới Tâm Toàn cảnh tầng ba.

Tốc độ như vậy dĩ nhiên rất khoa trương, là nhờ song trọng hiệu quả của đập tiền và đi cửa sau, Dương Đại mới có khả năng nhanh như vậy.

Cứ theo đà này, 1 năm đạt tới Linh Chiếu cảnh là chuyện không khó.

Dương Đại rất hài lòng với tiến bộ của mình.

Một ngày này, hắn offline, chuẩn bị lên mạng nhìn xem tình hình Đại Hạ.

Chính mình trở nên mạnh mẽ rồi, cũng muốn ra ngoài quan sát hoàn cảnh, lại so sánh với bản thân, hình thành tâm trạng thoải mái ngâm.

Dương Đại nằm trên ghế salon, vừa mở ra máy tính bảng, vừa lấy điện thoại di động ra, phần mềm chat tin tức đã 99+, căn bản dùng không được.

Hắn ấn mở, chính là nhóm ‘người một nhà tương thân tương ái’.

Hắn mới đổi số mới, chỉ thêm vào số của người nhà và đám người Vương Tường, bạn học hay thân thích trước kia đều không thêm vào.

Hắn ấn mở nhóm chat.

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: Ha ha ha, đây là cơ hội tốt à nha!

Chiêu Phục: Đại Hạ điên rồi sao, muốn khai chiến với Đại Lương, ngũ đại môn phái của tu tiên giới lại muốn tới đánh Thập Phương giáo.

Tường Ca: Trước kia ta nghĩ rằng ngũ đại môn phái rất mạnh, nhưng hiện tại sau khi gia nhập Thập Phương giáo, cảm thấy ngũ đại môn phái chưa đủ như thế.

Sở Thiên Bồng: Đúng vậy, chỉ là ngoại môn cũng đủ treo ngũ đại môn phái lên mà đánh.

Ta Chi Muốn Sống Sót: Phía sau chuyện này phải chăng có Hạ Quốc thúc đẩy, dẫn sao thiên tử của Đại Hạ chèn ép thí luyện giả, tiếp đó chúng ta liền vào Thập Phương giáo, cái này rất khó để không thể dùng âm mưu phỏng đoán.

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: Cho dù như thế, cũng là đáng đời ngũ đại môn phái, vốn là chi nhánh của Thập Phương giáo, còn muốn cản trở lão tổ tông, vong ân phụ nghĩa, dù sao ta đã nhận nhiệm vụ, chuẩn bị tham chiến, các người thì sao?

Tường Ca: Ta khẳng định phải đi, những người khác cũng phải đi!

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: Chỉ cần 9 người chúng ta đi thôi, Bá Vương không giống chúng ta.

Tường Ca: Ha ha, cũng đúng, nếu là hấn đi theo chúng ta cùng nhau gặp phải bất hạnh, chúng ta có thể không gánh vác nổi trách nhiệm.

Chương 60: Nổi tiếng ra đến ngoại quốc

Thằng chó chết!

Vừa mới tới liền thấy người đang nói xấu ta!

Dương Đại thấy Vương Tường nói, âm thầm khó chịu, bất quá hấn cũng không lên tiếng.

Hấn thích làm đảng nhìn trộm hơn, hơn nữa một khi gia nhập vào diễn đàn, dễ dàng xúc tiến quan hệ, vậy thì phiền toái.

Tin tức của nhóm này cũng không tệ lắm.

Từ cuộc nói chuyện phiếm của bọn họ xem ra, dạo gần đây có chuyện lớn sắp phát sinh, Thập Phương giáo sắp khai chiến với tu tiên giới của Đại Hạ, trước mắt ngoại môn Thập Phương giáo đã xuất hiện rất nhiều nhiệm vụ treo giải thưởng, ban thưởng đều có phần phong phú, cho nên đám thí luyện giả mới phấn khích như thế.

Dương Đại tạm thời không có hứng thú, trước mắt hấn không cần phải tham chiến, cũng không phải kiếp nạn trong thực tế.

Nhìn bọn họ nói chuyện trong chốc lát, hấn để điện thoại di động xuống, bắt đầu lên mạng.

Hấn phát hiện tin tức về giải đấu pháp của người mới được chú ý rất nhiều, hấn cũng nổi lên luôn!

Năm vị trí đầu trong bảng hotsearch, có ba cái là về hấn, lần nữa allkill.

Hắn ấn mở tin tức nổi bật nhất nhìn xem, là video tuyên truyền của giải đấu pháp người mới, hắn ấn vào nhìn một chút.

Mở đầu video, là các loại hiệu ứng khuyếch đại, xen lẫn các loại động tác của thí luyện giả giết yêu quái đã được cắt nối biên tập, rất nhanh, màn ảnh xuất hiện ở sau lưng nam tử áo xanh, từ sau lưng của y nhìn về phía trước Dương Đại, nam tử áo xanh một tay cầm lấy đao đối mặt với Dương Đại áo đen phiêu động, màn ảnh bắt đầu không ngừng hoán đổi, từ các góc độ khác nhau quay chụp cảnh tượng hai người giằng co.

Không thể không nói, sau khi thêm vào hiệu ứng và ánh sáng, Dương Đại đều cảm thấy chính mình rất đẹp trai.

Kế tiếp là tình cảnh Dương Đại triệu hoán âm chúng, màn ảnh đột nhiên đi đến phía trước, đối diện với mặt của hắn, chỉ thấy mi tâm của hắn xuất hiện hoa văn, màn ảnh lần nữa hoán đổi, tựa như đột nhiên bị kéo ra, nhìn từ đằng xa, dưới chân Dương Đại bộc phát ra hắc khí, nhanh chóng khuếch tán, khí thế hoành tráng, ngay sau đó, một con yêu quái đáng sợ mà dữ tợn từ trong hắc khí leo ra, màn ảnh lần nữa đi đến sau lưng nam tử áo xanh, góc độ từ hướng phía dưới nghiêng lên.

Spam tăng vọt!

“Wow! Rất đẹp trai!”

“Đây là Bá Vương sao? Yêu rồi yêu rồi!”

“Trâu bò quá!”

“Thiệt là trâu bò!”

“Khôn kiếp!”

“Ảo diệu quá má ơi!”

...

Spam lập tức che mất cả màn hình, Dương Đại cần phải đóng bình luận lại.

Không thể không nói, đạo diễn đỉnh cấp đúng là không giống bình thường, làm rất hay ho, Dương Đại thậm chí muốn thêm tiền cho y.

Cảnh tiếp theo của video là được cắt nối biên tập lại, song phương người tới ta đi, dưới tình huống tăng thêm tốc độ, người xem tâm tình thoải mái lên xuống, tổng thể xem ra, Dương Đại chiếm cứ thượng phong, dựa vào mười vị âm chúng, nhẹ nhõm cực kỳ, từ đầu đến cuối, bước chân của hắn đều không chuyển động, trong mắt người xem hiển thị rõ phong thái đại lão.

Cái video này rất có tâm tư sâu xa, cũng không dẫn dắt Dương Đại theo hướng thiên tài, mà là đang truyền bá cho đại chúng một cái ấn tượng, đó chính là Dương Đại cũng không phải là người mới, mà là một vị cường giả chân chính.

Dương Đại ấn mở khu vực bình luận nhìn xem, bình luận đã vượt qua 100 vạn lượt, hàng phía trước chính là biểu lộ tâm tình, các loại chữ thô tục được khẩu ngữ hóa.

Cái video này đã vô cùng nổi, thậm chí lan ra đến ngoại quốc, tư chất cấp SS đều hiếm thấy toàn thế giới, Bá Vương Bất Quá Giang lại vô cùng thần bí.

Cái này video vừa xuất hiện, rất nhiều người đều biết tư chất của Bá Vương Bất Quá Giang cùng loại với triệu hoán.

Có người kêu yếu, cảm thấy chỉ có mười con yêu quái, không coi là mạnh như thế nào.

Nhưng người có lý trí lập tức vả mặt, tư chất cấp SS, người cảm thấy khả năng chỉ có mười con hay sao?

Đúng vậy, ai sẽ ở trong video tuyên truyền thi triển ra thực lực thực sự của mình.

Càng có người phân tích, Bá Vương Bất Quá Giang chỉ vừa đạt tới Tâm Toàn cảnh liền nắm giữ 10 con yêu quái, điều này nói rõ thực lực của bản thân Bá Vương Bất Quá Giang rất mạnh mẽ, mới có thể hàng phục nhiều yêu quái như vậy.

Có một vị anh hùng bàn phím thần bí tung tin, những con thú mà Bá Vương Bất Quá Giang triệu hoán ra được gọi là âm chúng, số lượng đã đạt tới ba con số, trong lúc nhất thời, trên mạng dấy lên muôn ngàn sóng gió.

Xem hết mấy lời đám dân cư mạng thối phòng chính mình, Dương Đại rất hài lòng.

Tiếp tục khoe khoang đi, để cho ta sướng khoái hơn nữa, chờ ta khùng bỏ rồi, sau này làm thần hộ mệnh cứu các người!

Nghỉ ngơi hai giờ, Dương Đại lại trở lại trong Thâm Vực, đầu tiên là thả các âm chúng ra, tiếp đó hắn đi ra ngoài phòng, bắt đầu tìm hiểu Thiên Thế kiếm quyết.

Đan dược đã ăn xong, tiếp đến hắn toàn tâm toàn ý nghiên cứu kiếm pháp là tốt rồi, không cần thiết tham dự nạp khí tu luyện làm gì.

Hắn đã ý thức được tư chất linh căn của bản thân mình rất kém cỏi.

Trời xanh công bằng, Dương Đại đã rất may mắn, nhưng tuyệt không phải con ruột của trời xanh, thiên phú tuyệt đỉnh sẽ không phối hợp với tư chất linh căn tuyệt đỉnh.

Tiếp đến mỗi một ngày, đều có đệ tử ngoại môn bay vút qua từ trên đỉnh núi của hắn, tới lui đều có.

Xem ra chiến tranh đã bắt đầu.

Sau khi tu luyện Thiên Thế kiếm quyết năm ngày, Dương Đại lần nữa đi đến thành ngoại môn.

Hắn vào bí cảnh đại viện, tìm một tòa trận pháp truyền tống khác, giao nạp linh thạch, vào trong đó, tiếp tục bắt đầu đại kế bạo binh.

Sau khi ngoại môn và tu tiên giới Đại Hạ khai chiến, bí cảnh liền trở nên quạnh quẽ.

Dương Đại cả buổi cũng không thấy bóng dáng của những người khác, hắn thật cao hứng, mình có thể yên tâm mà tàn sát yêu quái rồi.

Như cũ là ba vị cao thủ Tâm Toàn cảnh thủ hộ bên cạnh, lúc gặp phải yêu quái, lại thả ra 100 con yêu quái, trực tiếp nghiền ép, không dây dưa dài dòng một chút nào.

10 ngày sau.

Dương Đại thu phục 784 con tinh quái, 273 con yêu quái.

Tinh lực của hắn chủ yếu đặt ở trên yêu quái, nhưng nếu là gặp phải tinh quái, hắn cũng sẽ không khách khí, hắn còn chuyên môn chuẩn bị một túi trữ vật, để cho Bao Giải cầm lấy, thu thập tài liệu tinh hoa trên người yêu quái.

Một ngày này.

Dương Đại đang nghỉ ngơi dưới một cây đại thụ, Bao Giải bóp vai cho hắn, Từ Siêu Nhân đấm chân cho hắn, Lương Tử Tiêu chịu trách nhiệm canh gác.

“Thật sự là không biết xấu hổ, dầu gì cũng là cao thủ Tâm Toàn cảnh lại bị ỏi như thế...”

Lương Tử Tiêu đưa lưng về phía ba người Dương Đại, trong lòng tràn đầy vẻ xem thường.

Dương Đại mở miệng nói: “Có chút khát nước, Lương Tử Tiêu, giúp ta đi lấy một bình nước ở gần đó.”

Lương Tử Tiêu lập tức quay đầu, nói: “Được!”

Dứt lời, y ngửa kiếm bay đi.

Dương Đại cũng không sợ sẽ gặp chuyện không may, bởi vì toàn bộ bí cảnh cũng chỉ có hắn một người, về phần những con yêu quái kia, cũng đã nghe tin đã sợ mất mật, cũng không dám chủ động tìm Dương Đại phiền phức.

“Tiểu tử, ngươi muốn giết sạch yêu quái trong bí cảnh hay sao?”

Một thanh âm lạnh lùng truyền đến, Dương Đại quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một lão phu nhân đi xuống theo đường núi, bà ta mặc bộ áo vải mộc mạc, trong tay chống quả trượng, thoạt nhìn tựa như phạm nhân, nhưng Dương Đại lại nhìn không thấu tu vi của bà.

Hắn vội vàng đứng dậy, chấp tay hành lễ, ra vẻ bói rồi hỏi: “Tiền bối, yêu quái bên trong bí cảnh không thể giết sao?”

Lão phu nhân nói khẽ: “Giết, dĩ nhiên là có thể giết, nhưng nếu đều bắt chấp mọi thứ đồ sát giống như ngươi vậy, Thập Phương giáo lại có của cải hùng hậu cũng không đủ tiêu hao.”

Dương Đại lúng túng.

Lão phu nhân nói: “Ngươi giết bọn nó, là vì hút hồn sao?”

Dương Đại nói: “Không sai, đây là tư chất của ta, ta là di nhân thiên ngoại, ngài hiểu mà, ta chỉ là muốn nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, ân đức của Thập Phương giáo ta vĩnh viễn ghi nhớ trong lòng, ngày khác nếu như ta trở nên mạnh mẽ, nhất định sẽ thủ hộ Thập Phương giáo!”

Sắc mặt lão phu nhân hơi chút hòa hoãn, nói: “Tiểu tử ngươi ngược lại có tâm lý nắm chắc rồi, hy vọng ngươi không nên là kẻ múa mép khoa môi.”

Dương Đại nghiêm mặt nói: “Làm sao như thế, Thập Phương giáo là tông môn thứ nhất thu lưu ta, trước đó ta cũng

không có gia nhập qua môn phái khác, cho nên ta vĩnh viễn thuộc về Thập Phương giáo!”

Lão phu nhân đánh giá hẳn, nói: “Có muốn một tên đại gia hỏa hay không?”

Dương Đại sửng sốt, cẩn thận hỏi: “Là đại gia hỏa gì?”

Chương 61: Huyết mạch Yêu Vương, Thiên Đạo

Đại gia hỏa...

Nghe có điểm lạ quái dị.

Dương Đại cảm thấy nghi hoặc, không có buông lỏng cảnh giác, dấu sao hắc không biết đối phương là ai.

Hiện tại Thập Phương giáo khai chiến với tu tiên giới Đại Hạ, đối phương chưa hẳn không phải là địch nhân ẩn núp đi vào.

Lão phu nhân cười nói: “Dĩ nhiên là yêu quái, chỉ là tên này rất lớn, cho nên ta gọi nó là đại gia hỏa, coi như là yêu quái khổng lồ nhất bên trong cái mảnh bí cảnh này đi.”

Dương Đại hỏi: “Cảnh giới gì?”

“Vẫn chỉ là Yêu quái, Yêu quái không thể theo dáng người tới phán định tu vi, có chủng tộc chính là trời sinh khổng lồ, có chủng tộc dáng người không lớn, nhưng tu vi lại tăng rất nhanh.”

Nụ cười của lão phu nhân càng ngày càng thần bí.

Dương Đại hứng thú, nhưng hắc vẫn còn cảnh giác hỏi: “Xin hỏi tiên bối là...”

Lão phu nhân cười nói: “Người có thể gọi ta là Tàn trưởng lão hoặc là Tàn bà bà, một trưởng lão ngoại môn, quản lý bí cảnh.”

Trong mắt bà ta hiện lên một tia tán thưởng. Dương Đại cũng không lập tức tin ngay mà hỏi thăm thân phận của bà, dĩ

nhân xem ra cũng không đến mức ngả ngớn theo như lời đồn đãi như vậy.

“Vậy thì mời Tần bà bà dẫn đường.” Dương Đại hiểu chuyện nói.

Tần bà bà lập tức đi lên phía trước.

Dương Đại lặng lẽ triệu hoán âm chúng, theo lòng bàn chân ẩn núp đến lòng đất. Chỉ khi nào triệu hoán âm chúng với quy mô lớn cùng một lúc thì hắc khí mới có thể hùng tráng như vậy. Trước mắt chỉ là bên chân của hắn tràn ra một tia hắc khí. Triệu hoán đơn lẻ thì động tĩnh không lớn như vậy.

Một đường cẩn thận triệu hồi ra trăm vị âm chúng, sau đó Dương Đại mới yên tâm.

Lúc này, Lương Tử Tiêu mang theo túi nước trở về. Dương Đại tiếp nhận, bắt đầu uống nước.

Tần bà bà đi ở phía trước, cười nói: “Tiểu tử, ngươi còn rất biết hưởng thụ. Quý nô của ngươi ngoại trừ người còn có yêu quái, sau này thật sự là tiền đồ vô lượng.”

Dương Đại khiêm tốn nói: “Ta chỉ là quá mệt mỏi mới nhờ đến y. Về phần tiền đồ, thiên phú cho dù tốt cũng phải sống sót, nhân sinh tại thế, ngoại trừ thiên phú bẩm sinh, càng trọng yếu chính là số mệnh.”

Tần bà bà ung dung nói: “Mệnh của ngươi không tệ, phía trên có người bảo vệ ngươi, nếu không ta đã sớm ngăn cản ngươi, chỉ là đánh giá thấp lòng tham của ngươi.”

Trong lòng Dương Đại lúng túng, trên mặt lại cười nói: “Bất kể ai bảo vệ ta, ta đều vĩnh viễn thuần phục Thập Phương giáo.”

“Ngươi thật lươn lẹo.”

“Bà bà nói đùa.”

Hai người câu được câu không trò chuyện.

Dương Đại thấy bà ta không giống như là nằm vùng liền bắt đầu chờ mong đối phương sẽ đưa mình đi tìm đại gia hỏa như thế nào.

Không thể không nói, bất kể ở thực tế hay là bên trong Tâm Vực, có người quan tâm thực là thoải mái.

Quả nhiên, ra ngoài lẫn lộn cần phải chú ý thể lực, đơn đả độc đấu cho dù có mạnh mẽ hơn nữa cũng không có cái rảnh dưng.

Một đường tiến lên.

Hơn nửa canh giờ sau, Tần bà bà rốt cuộc dừng lại.

Lão thái bà này đi quá chậm, không thể bay sao?

“Đại gia hỏa ở ngay trên ngọn núi phía trước, chính người đi tìm đi. Con yêu quái này thật không đơn giản, coi như là Thập Phương giáo cho người cơ duyên, liền nhìn người có thể nắm chắc hay không.”

Ngón tay của Tần bà bà chỉ về ngọn núi lớn cao ngàn trượng ở phía trước cười nói. Thế núi kia hùng vĩ, liên miên không dứt, phía trên bầu trời có yêu cầm bay lượn.

Dương Đại thấy Tần bà bà quay người rời đi liền vội vàng hỏi: “Chỉ vậy thôi sao? Tiến Phật nên tiến đến Tây phương a!”

Tần bà bà liếc hần một cái, nói: “Người nghĩ mình là Phật à? Không sợ giảm thọ sao? Dựa vào chính người đi.”

“Vậy sau này ta còn có thể tiếp tục giết yêu quái không?”

“Nếu như người có thể thu phục đại gia hỏa kia, vậy thì có thể, muốn giết bao nhiêu thì giết bấy nhiêu.”

“Đa tạ bà bà, ta sẽ nhớ kỹ.”

Dương Đại chấp tay cười nói.

Tần bà bà lắc đầu bật cười, chống quái trượng rời đi.

Trong nội tâm bà ta bật cười: “Tiểu tử này, ta ngược lại muốn nhìn xem ngươi có thể hút bao nhiêu.”

Thập Phương giáo có rất nhiều bí cảnh, cũng có chỗ khác chuyên môn nuôi dưỡng yêu thú, phát triển đến giai đoạn nhất định mới để vào bí cảnh. Dương Đại cho dù hoàn toàn không tu luyện, đắm chìm ở bên trong giết chóc cũng cần rất nhiều thời gian mới có khả năng giết sạch.

Nhưng mà, vị tu tiên giả nào có thể từ bỏ việc tu luyện?

Linh lực mới là quan trọng, cho dù là quỷ tu, cũng phải có linh lực khổng lồ hỗ trợ mới có khả năng sử dụng nhiều quỷ binh như vậy.

Sau khi Tần bà bà rời đi, Dương Đại bay thẳng đến ngọn núi lớn trước mặt.

Hắn bắt đầu chờ mong đại gia hỏa kia.

Từ Siêu Nhân thấp giọng nói: “Nơi đây yêu khí nặng nề, có lẽ có huyết mạch Yêu Vương.”

Dương Đại nhíu mày hỏi: “Huyết mạch Yêu Vương là sao?”

“Trong số các yêu quái có loài là Vương, có thể thống lĩnh những yêu quái khác. Yêu Vương cường đại có thể lưu lại huyết mạch của Vương, khiến cho hậu duệ ở mỗi một cảnh giới đều có thể vượt xa những yêu thú khác.”

“Có chút ý tứ, vậy thì càng phải thu phục.”

“Nhưng mà ngọn núi này quá rộng lớn mênh mông, khó tìm đấy.”

Từ Siêu Nhân cau mày nói.

Lương Tử Tiêu cảm thấy cơ hội tới, nói khẽ: “Sợ cái gì? Chủ nhân lập tức thả âm chúng ra, tìm tòi kiếm traí thăm, đào đất vụn thược cũng phải tìm cho ra nó!”

Dương Đại gạt đầu, Lương Tử Tiêu thấy vậy héch cằm lên.

Từ Siêu Nhân nhếch miệng cười một cái, cũng không nói thêm gì nữa.

Bao Giải không có tham gia cuộc tranh đấu gay gắt cùng bọn họ, nhờ vào giúp đỡ độ kiếp và kỹ thuật giải phẫu, y đã được Dương Đại sủng ái.

Đi đến chân núi, Dương Đại quay đầu nhìn lại, sau khi xác định Tàn bà bà đã đi xa, hấn mới triệu hoán rất nhiều âm chúng, tất cả đều lặn xuống dưới mặt đất bắt đầu tìm tòi.

Dương Đại lại chậm rãi tiến lên.

Chỉ cần không phải Linh Chiếu cảnh, hấn không cần nóng vội, cho dù là Linh Chiếu cảnh thì hấn cũng không phải rất kinh sợ.

Bên trong cái bí cảnh này cũng không có Đại yêu Linh Chiếu cảnh.

Dương Đại cảm khái nói: “Chỉ là một bí cảnh đã lớn như vậy rồi, nội tình của Thập Phương giáo mạnh cỡ nào?”

Lương Tử Tiêu nói: “Đúng vậy khó có thể đánh giá, có lẽ đại năng Không Vô cảnh ở Thập Phương giáo cũng chỉ là cấp đệ tử.”

Tụ Khí, Tâm Toàn, Linh Chiếu, Không Vô, Luyện Thần...

Ở vương triều Đại Hạ, đại tu sĩ Luyện Thần là tồn tại chỉ xuất hiện trong truyền thuyết, ngay cả Lương Tử Tiêu cũng chưa từng gặp qua.

Nếu như Thập Phương giáo có đại tu sĩ Luyện Thần, vậy thì Tu Tiên giới của Đại Hạ thật sự là lấy trứng chọi đá, tự tìm đường chết.

Trận pháp truyền tống của Thập Phương giáo đi thông Đại Hạ, muốn diệt bọn họ dễ như trở bàn tay. Mà Đại Hạ lúc trước căn bản không có tin tức về Thập Phương giáo, xem ra hẳn là tu tiên giới ở Đại Hạ chủ động trêu chọc Thập Phương giáo. Nguyên nhân gây ra đoán chừng chính là vì cái bí cảnh kia, ngũ đại môn phái không ngờ bí cảnh mà chính mình để mắt tới lại là hậu hoa viên của người khác.

Một lúc lâu sau, một con hầu yêu cao gần hai trượng trở lại trước mặt Dương Đại, miệng phun tiếng người, nói: “Đã tìm được.”

Phàm là Yêu quái đều có thể miệng phun tiếng người, chỉ là có con nói chuyện không lưu loát, có con thì không thích nói chuyện.

Dương Đại vừa nghe thấy vậy lập tức vận dụng tâm linh cảm ứng, triệu tập toàn bộ âm chúng, tiếp đó để cho hầu yêu dẫn đường.

Hắn để cho hầu yêu đi chậm một chút, chờ đám âm chúng đến đông đủ rồi mới hành động.

Tần bà bà nói lợi hại như vậy, hẳn dĩ nhiên không thể khinh thường.

Ngoại trừ hơn một nghìn âm chúng ở lại trên đỉnh núi tu luyện, hiện tại Dương Đại mang theo hơn 2000 âm chúng, trong đó có mấy trăm Yêu quái, đánh một con Yêu quái có lẽ ổn thỏa.

Dương Đại nghĩ giết nó, không thể để cho nó chạy mất, cho nên đến lúc đó chuẩn bị sử dụng chiến thuật biến người, lập tức chìm chết nó.

« Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc ‘Thiên Đạo’ thành công vượt qua Huyền Lô Cửu Thiên Kiếp, bước vào Không Vô cảnh »

Thiên Đạo!

Dương Đại nhìn thấy thông báo này liền biết rõ thực tế chuẩn bị xảy ra động đất.

Thiên Đạo là quốc trụ thần bí nhất Hạ Quốc, nhưng cũng là quốc trụ mạnh nhất. Bí Vỡng gọi y là quốc trụ đệ nhất, cũng là thiên phú cấp độ SS.

Trong số 12 quốc trụ có hai vị thiên phú cấp độ SS, chính là Thiên Đạo với Hùng Liệt.

Tám năm trước, có một lần Hạ Quốc gặp phải nguy cơ diệt quốc, Thiên Đạo ngăn cơn sóng dữ, cũng giống như Hùng Liệt trước đó không lâu, đơn thương độc mã chém giết thủ lĩnh Đại yêu của thú triều, đánh một trận phong thần!

Khi đó, Thâm Vực cũng mới xuất hiện hai năm, nói cách khác, gần ngủ hai năm mà Thiên Đạo liền đã có được thực lực có thể so với Linh Chiếu cảnh. Khi đó Thiên Đạo còn không có đột phá Linh Chiếu cảnh!

Chương 62: Địa Linh Giao Long

Dương Đại chỉ hơi cảm khái một chút thôi. Thiên Đạo mạnh mẽ hơn nữa cũng không liên quan gì đến hắn, mục tiêu quan trọng nhất của hắn là thu phục đại gia hỏa theo như lời Tần bà bà nói.

Một đường lên núi, càng ngày càng nhiều âm chúng đi đến ẩn núp ở dưới mặt đất xung quanh Dương Đại, Dương Đại càng ngày càng cảm thấy tự tin.

Dọc đường nếu gặp phải yêu thú hắn sẽ giết không tha, một đường hút hồn tiến lên.

Ba canh giờ sau, Dương Đại hấp thu hồn phách của 45 con tinh quái, 5 con yêu quái.

Dưới sự dẫn dắt của hâu yêu, Dương Đại rốt cuộc tới nơi ở của đại gia hỏa.

Phía trước là một vách núi cao chót vót, cao tới 50 trượng, tựa như đao gọt vuông vức trơn bóng. Dương Đại nhìn xung quanh nhưng lại không nhìn thấy yêu quái.

Hắn không khỏi nhìn hâu yêu.

Hâu yêu lấp bắp nói: “Đang ở bên trong...”

Nó giơ tay lên ngón tay chỉ về phía vách núi, Lương Tử Tiêu lập tức rút kiếm, chém ra một luồng kiếm khí, đụng vào vách núi ở trước mặt.

Ầm!

Một luồng lực lượng thần bí làm cho kiếm khí bị bắn ra.

Dương Đại nhú mày, thật là có thứ gì.

Hắn lập tức triệu hoán hơn mười con yêu quái yêu cầm, sai chúng nó vây quanh phía sau vách núi, tránh cho đại gia hỏa trong vách núi chạy trốn.

Hắn lại triệu hoán những yêu quái khác, bao vây cả hai bên, càng ngày càng nhiều yêu quái xuất hiện, bao vây vách núi phía trước chật như nêm cối.

Bao Giải mở miệng nói: “Đôi phương có thể trốn ở trong vách núi đoán chừng không đơn giản, tốt nhất trong lòng đất cũng an bài một chút âm chúng để tránh bị tập kích.”

Dương Đại gật đầu, không cần y nhắc nhở, Dương Đại cũng sẽ an bài như vậy.

Hơn 2000 âm chúng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Dương Đại an bài một con yêu quái cường đại nhất chui vào trong vách núi, rất nhanh, vách núi lay động kịch liệt.

Rất nhanh, vách núi vỡ ra.

Nương theo một tiếng gào thét khủng bố, vách núi nổ nát vụn, nham thạch bay tứ tung khắp nơi. Dương Đại sợ tới mức vội vàng tránh né, tuy rằng tố chất thân thể của hắn rất mạnh, nhưng nếu như bị nện trúng cũng là quá sức chịu đựng.

Sau khi vách núi bị nổ ra, Dương Đại nhìn thấy một cái thân ảnh khổng lồ.

Một con giao long!

Thật sự là rồng!

Thân hình giống như măng xà, mọc ra 4 móng vuốt, trên người không có lân phiến, thân rồng tựa như nham thạch ngưng tụ mà thành. Nó rất giống với loài rồng ở Hạ Quốc cổ đại, chỉ là xung quanh sừng rồng không có lông, toàn bộ thân

rồng dài đến gần 20 trượng, tương đương với hơn 60 mét, quả nhiên có thể coi là một đại gia hỏa.

Thạch Long?

Dương Đại không khỏi nghĩ đến vị âm chúng thứ nhất của mình, một người tên là Thạch Long, còn đây là một con Thạch Long thật.

Giao Long nham thạch vừa xuất hiện, toàn bộ âm chúng lập tức nhào tới.

“Lập tức giết, càng nhanh càng tốt!”

Dương Đại quát lớn, tất cả âm chúng yêu quái từ lòng đất nhảy ra, đánh về phía Giao Long nham thạch, yêu cầm quanh quần ở đằng sau nhao nhao đánh tới.

Giao Long nham thạch khí thể mười phần, đã siêu việt tất cả yêu quái mà Dương Đại gặp trước đây. Nhưng nó còn chưa kịp né tránh đã bị vô số yêu quái nhào tới.

Chiến đấu vô cùng hỗn loạn, tựa như cuộc chiến Man Hoang trong truyền thuyết Thượng Cổ. Đám yêu quái vây đánh Giao Long nham thạch, Dương Đại giẫm lên Duyên Quang kiếm, trên không trung thương thức trận loạn chiến không văn minh mà kích thích này.

Giao Long nham thạch thật đúng là cường đại, vô luận là sức mạnh hay là nắm giữ các loại pháp thuật, phun lửa, thổi gió, thổ thạch, nhưng đám âm chúng chỉ cần không bị nổ nát cũng sẽ không tan thành mây khói.

Đều là cùng cảnh giới, đều có dáng người khổng lồ, nếu như là một đối một, chúng nó thật đúng là có khả năng bị Giao Long nham thạch đánh nổ nát. Hiện tại cho dù có âm chúng bị pháp thuật công kích đến thì những âm chúng khác cũng sẽ lập tức cắt ngang. Âm chúng cho dù bị chém thành hai nửa cũng là có thể phục sinh.

Thời gian chậm rãi chuyển dời.

Tiếng gào thét của Giao Long nham thạch càng ngày càng nhỏ, nó trùng trùng điệp điệp nện ở trên núi, trong mắt tràn đầy lửa giận.

Từ khi nó sinh ra đến bây giờ chưa bao giờ từng phải chịu ghen ghét như thế.

Cái bí cảnh này chỉ có Tần bà bà, cho nên không tồn tại người có thể tới cứu nó, về phần những yêu quái khác, ngày bình thường bị nó ức hiếp đã quen, làm gì có con nào chịu đến cứu nó.

Kiên trì mười phút sau, Giao Long nham thạch ngã xuống chân núi. Suốt cuộc đại chiến này, nó muốn trốn cũng không thoát, thân rồng bị tàn phá vô cùng thâm trọng.

Dương Đại thanh thoi bay tới, sau khi đám âm chúng xác định nó thật sự đã chết rồi mới đi qua hút hồn.

Vạn Cảnh Âm Chủ phát động!

Sau khi cảm nhận được hồn phách của đối phương, Dương Đại cảm nhận được cảm giác đau đớn đã lâu không xuất hiện, khiến cho hắn rất hưng phấn.

Rốt cuộc thu phục được âm chúng mạnh nhất!

Trước mắt, trong số những âm chúng của hắn khó có thể tuyển ra tên chân chính mạnh nhất, bởi vì số lượng yêu quái đông đảo, cho dù có hơi chút xuất chúng cũng sẽ có tồn tại có thể miễn cưỡng chống lại nó.

Nhưng Giao Long nham thạch khác biệt, nó thật sự rất mạnh mẽ!

Bị hơn 2000 âm chúng vây đánh mà vẫn có thể chống đỡ mười phút, trong đó bao gồm mấy trăm con cấp bậc Yêu quái!

Dương Đại hút hồn phách xong rồi ngồi xuống đất bắt đầu nghỉ ngơi.

Bao Giải bắt đầu giải phẫu thi thể của Giao Long nham thạch, nhưng rất cứng, vô cùng cố hết sức.

Hồi lâu sau.

Dương Đại khôi phục tinh thần, hần phát hiện ngoại trừ linh lực tăng trưởng, cường độ thân thể của hần cũng tăng lên, chỉ cần vừa dùng lực sẽ trở nên cứng rắn, tựa như nham thạch.

Loại năng lực này có vẻ hơi đặc thù tựa như siêu năng lực, cũng may hần có thể khống chế, nếu không hần cũng không muốn biến thành một nam nhân quá mức cứng rắn.

Dương Đại triệu hoán Giao Long nham thạch, hắc khí tràn ngập, một con quái vật khổng lồ dài đến 20 trượng bay lên. Ngồi ở trước mặt nó, Dương Đại mới thực sự cảm nhận được khí thể của nó.

Thật khí phách!

“Chủ nhân...”

Giao Long nham thạch cúi đầu, phát ra thanh âm non nớt tựa như thiếu niên, giọng điệu rất là phức tạp.

Nó không ngờ chính mình lại lấy phương thức này phục sinh, còn phải thần phục trước kẻ thù. Máu chốt trong lòng nó không có bất kỳ hận ý gì đối với Dương Đại, chỉ có vô tận tôn kính. Đương nhiên, nghĩ đến những tên kia lúc trước vây đánh chính mình, nó vẫn là rất phẫn nộ.

Dương Đại càng nhìn nó càng thấy thoả mãn.

Sau một phen giao lưu, Dương Đại biết được tên của nó, đúng là huyết mạch của Yêu Vương, tên là Địa Linh Giao Long, có tu vi Yêu quái đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng có khả năng bước vào cảnh giới Đại yêu.

Dương Đại nhảy đến trên đầu nó, sai nó chở mình phi hành.

Địa Linh Giao Long biết bay. Nếu như không biết bay, lúc trước nó cũng không thể kiên trì đến mười phút. Thế nhưng Dương Đại cũng có không ít yêu cầu, một mực cuốn lấy nó.

Tốc độ phi hành của nó so ra kém Yêu quái yêu cầu, nhưng có ưu thế là sức mạnh và phòng ngự.

“Đây coi như là cười rồ sao?”

Dương Đại đứng trên đầu Địa Linh Giao Long, nhìn xuống sông núi phía dưới, nhiệt huyết sôi trào.

Phương xa.

Bên ngoài rừng cây, phía trên vách núi, Tần bà bà nhìn chân trời xa xăm, trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy thân ảnh của Địa Linh Giao Long.

“Tiểu tử này... Nhanh như vậy đã thành công rồi, chiến đấu mới vừa rồi... Hẳn đến cùng có bao nhiêu quý binh?”

Sắc mặt của Tần bà bà phức tạp, thì thào tự nói, tâm trạng vô cùng kinh ngạc.

Bà ta đột nhiên hiểu rõ tại sao Thập Phương giáo chủ có Dương Đại như vậy.

Tiềm lực của tiểu tử này thật sự là khó có thể đánh giá.

Nàng lắc đầu, quay người rời đi, nàng quyết định không quan tâm đến Dương Đại nữa, để cho hắn tự do phát triển đi.

...

Trong thiên địa, đầy trời đều là thân ảnh tu tiên giả giao chiến, các loại pháp khí, phi kiếm bay tới bay lui. Đám tu tiên giả không ngừng thi pháp, cũng có người tác chiến cận thân,

khiến cho bầu trời tựa như đang liên tiếp bắn lên pháo hoa tuyệt đẹp.

Đám người Tiểu Điệp và Vương Tường đều đang chiến đấu. Trận chiến này chính là đệ tử ngoại môn của Thập Phương giáo đối chiến với ngũ đại môn phái của Đại Hạ, trong năm đại môn phái cũng có rất nhiều thân ảnh của thí luyện giả.

Trước mắt xem ra song phương đang giằng co, khó phân thắng bại.

Đúng lúc này, một luồng kiếm khí từ chân trời đánh tới, quét ngang bầu trời, trăm đoạn thành từng đám mây mù, chém rụng không ít tu tiên giả, tiếng kêu rên vang vọng khắp bầu trời. Kiếm khí một đường đánh tới, mắt thấy sẽ phải tới trước mặt Tiểu Điệp, nàng sợ tới mức mặt mày biến sắc. Điệp Cầu Tiên đột nhiên hiện thân ngăn ở trước mặt nàng, giờ kiếm lên ngăn lại luồng kiếm khí này.

Tiểu Điệp vui mừng kêu lên: “Ta biết ngay ngươi sẽ đến!”

Điệp Cầu Tiên không trả lời nàng, sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm phương hướng kiếm khí vừa rồi đánh tới.

Chương 63: 5000 âm chúng, Mộ Dung Trường An

Đột nhiên xuất hiện kiếm khí vạch phá chiến trường, làm cho song phương Đại Hạ và Thập Phương giáo kinh hãi nhao nhao dừng tay, quay đầu nhìn phương hướng kiếm khí bay đến. Một luồng khí thể cường đại tuyệt luân từ chân trời truyền đến.

“Chỉ là ngoại môn mà muốn ngăn cản được Đại Hạ? Thập Phương giáo không khỏi quá cuồng vọng rồi!”

Một tiếng hừ lạnh vang lên, không biết từ phương hướng nào truyền đến, rõ ràng truyền vào trong tai toàn bộ tu sĩ trên chiến trường.

Ngay sau đó, từng tiếng xé gió truyền đến, thanh âm dày đặc, nhanh chóng biến lớn, che giấu tất cả âm thanh trong thiên địa. Tất cả mọi người thay đổi sắc mặt, chỉ thấy từng thanh phi kiếm từ chân trời bay tới hội tụ cùng một chỗ, tựa như một dòng nước lũ màu bạc, thể không thể đỡ, cực kỳ hùng tráng!

Trưởng lão ngoại môn Ứng Trường Ca lúc trước đưa Dương Đại và các thí luyện giả nhập môn lập tức âm trầm sắc mặt, nghiến răng nói: “Kiếm tu đại thành...”

Đại Hạ lại ần dẫu nhân vật như vậy!

Không chỉ là Thập Phương giáo kinh hãi, bên phía Đại Hạ và ngũ đại môn phái cũng bị hù dọa. Bọn họ cũng không biết Đại Hạ lại có đại kiếm tu mạnh mẽ như vậy.

Phía trên nước lũ màu bạc do vô số thanh phi kiếm tụ hợp mà thành có một bóng người đứng thẳng, y mặc áo bào trắng, tóc hoa râm, hai tay chấp ở sau thắt lưng. Khuôn mặt y lạnh lùng, bình tĩnh nhìn về phía trước.

Khí thế của một mình y cũng đủ làm cho hơn vạn tu tiên giả ở phía trước câm như hến, tâm thần rung động lắc lư.

...

Sau khi hàng phục Địa Linh Giao Long, Dương Đại lại ở lại bên trong bí cảnh năm ngày.

Trong năm ngày này, hắn có thu hoạch không tồi, hắn hút được 540 hồn phách của Tinh quái, 117 hồn phách của Yêu quái.

Tổng số âm chúng của hắn đạt tới 5126 vị!

Trong đó số lượng Yêu quái đạt tới 919 vị, chiến lực tương đương với gần ngàn Tâm Toàn cảnh!

Bây giờ Dương Đại đã có tự tin quét ngang Tâm Toàn cảnh vô địch thủ.

Địa Linh Giao Long sau khi trở thành âm chúng thì thực lực tăng mạnh, bản chất bất tử của âm chúng phối hợp với lực phòng ngự biến thái của nó quả thực khoa trương tới cực điểm. Nó có thể lấy thân thể làm vũ khí, Dương Đại cố ý bồi dưỡng nó thành yêu quái thủ lĩnh. Nó có huyết mạch, về điểm tiềm năng này thì tất cả âm chúng yêu quái khác đều kém hơn nó.

Dương Đại đứng trên đầu Địa Linh Giao Long nhìn xuống thiên địa phía dưới, ba người Lương Tử Tiêu đứng ở phía trước và sau hắn, hắn nhăn mày lại.

“Có lẽ nên rời đi.”

Dương Đại lẩm bẩm nói, ba vị âm chúng gật đầu.

Lương Tử Tiêu nói: “Yêu quái ở bí cảnh này đã rất ít, tất cả đều ẩn tàng rất kỹ, dù sao còn có những bí cảnh khác, không bằng lưu lại một chút hi vọng sống.”

Dương Đại lập tức để cho Địa Linh Giao Long đi đến trận pháp truyền tông.

Một lúc lâu sau, bọn họ rời khỏi đại viện bí cảnh. Bọn họ không lập tức rời khỏi thành ngoại môn mà đi đến Tàng Bảo Các để bán tài liệu đã thu được. Dương Đại còn cố ý thay đổi túi trữ vật càng lớn hơn để tránh cho sau này có thứ gì đó không đựng vừa.

Bên kia, một chỗ phủ đệ trong thành ngoại môn.

Tần bà bà đứng trước mặt lão giả áo xám, báo cáo tình hình của Dương Đại.

“Tiểu tử này thật đúng là xem chút nữa giết sạch yêu quái trong bí cảnh sao?” Lão giả áo xám cau mày nói. Lão chính là lão giả áo xám ban đầu ở trước trận pháp truyền tông tiếp đãi đám người Dương Đại.

Tần bà bà bắt đầu nói: “Đúng vậy! Cảm giác như tiểu tử này vẫn còn có thể hút hồn tiếp nữa, quá không hợp thói thường rồi! Tuy nhiên cũng may hắn chỉ ra tay với yêu thú, cũng không giết hại đồng môn.”

Lão giả áo xám như có điều suy nghĩ nói: “Điểm ấy đúng là phải cẩn thận, sau này hắn đi bí cảnh, người tận lực nhìn để ý hắn một chút. Nếu hắn sát hại đệ tử, lập tức báo cáo cho ta, không thể thả mặc hắn tùy hứng được. Loại thiên phú này của hắn thật đáng sợ, nếu không dạy bảo cẩn thận, một khi lâm đường lạc lối, không chỉ là Thập Phương giáo mà cả muôn dân trăm họ trong thiên hạ đều sẽ nghênh đón họa kiếp.”

Tần bà bà gật đầu, nàng cũng có lo lắng như vậy.

Lão giả áo xám mở miệng nói: “Đi xuống đi.”

Tần bà bà hành lễ, quay người rời đi.

Nàng vừa rời đi không lâu, trưởng lão ngoại môn Ứng Trường Ca nhanh chóng đi tới, sắc mặt y tái nhợt, rõ ràng trạng thái không tốt.

Y đi đến trước mặt lão giả áo xám chấp tay, nói: “Môn chủ, nếu như không để cho nội môn ra tay, ngoại môn không ngăn được.”

Lão giả áo xám bình tĩnh nói: “Không phải đã phái một nhóm đệ tử nội môn sao, còn chưa đủ à?”

“Mộ Dung Trường An thật sự là quá mạnh mẽ, kiếm của y cho dù là đệ tử nội môn liên thủ cũng không chống đỡ được. Hiện tại chúng ta chỉ có thể dùng trận pháp ngăn cách Mộ Dung Trường An xông vào Thập Phương giáo.”

Ứng Trường Ca bất đắc dĩ nói. Nhắc tới Mộ Dung Trường An, trong mắt y hiện lên một tia sợ hãi.

Ngón tay của lão giả áo xám gõ vào bên cạnh mặt bàn, hỏi: “Đã điều tra xong chưa, người này có lai lịch ra sao?”

Ứng Trường Ca trả lời: “Chỉ thăm dò được y là sư đệ đồng môn của Kiếm Thánh, còn sư phụ của Kiếm Thánh là ai thì không người biết được.”

“Kiếm Thánh...”

Lão giả áo xám nhíu mày, lâm vào trong trầm tư.

Một lát sau.

Lão giả áo xám mở miệng nói: “Như vậy đi, tổng động viên các đệ tử ngoại môn tham chiến! Đệ tử rèn luyện ở bên ngoài cũng đồng thời gọi trở về!”

Ứng Trường Ca mừng rỡ, vội vàng đáp ứng.

...

Dương Đại trở lại đỉnh núi của chính mình, sau khi thu hồi toàn bộ âm chúng lập tức rời khỏi Thâm Vực.

Trở lại trong hiện thực, hắn đi tắm một cái, sau đó trở về phòng khách nằm thẳng xuống trên ghế dài, bắt đầu dùng máy tính bảg lên mạng.

Thiên Võng rất náo nhiệt, tất cả đều vây quanh chủ đề cuộc đại chiến giữa Đại Hạ và Thập Phương giáo.

Cái tên Mộ Dung Trường An này chiếm cứ vị trí đầu tiên trên hot tìm kiếm!

Dương Đại ẩn mở xem xét, bài post có nhân khí cao nhất là video phỏng vấn một tên thí luyện giả trong ngũ đại môn phái. Những thí luyện giả này đều đang bị thương, ở trong hiện thực dưỡng thương. Lúc tiếp nhận phỏng vấn, vẻ mặt của bọn họ trở nên sùng bái.

“Mộ Dung Trường An thật sự là quá mạnh mẽ, một người đánh nát Thập Phương giáo!”

“Đó mới là kiếm tu a, chân đạp kiếm hải, tung hoành vô địch.”

“Ta hoài nghi Mộ Dung tiên bối đã siêu việt Không Vô cảnh.”

“Thập Phương giáo chuẩn bị xong phim rồi!”

“Mộ Dung Trường An hoàn toàn xứng đáng là Kiếm Tiên! So với Kiếm Thánh trong truyền thuyết càng mạnh hơn!”

...

Khá lắm!

Khủng bố như vậy cơ à?

Dương Đại không ngờ Thập Phương giáo lại rơi vào hạ phong, nhìn trên mạng thảo luận, Thập Phương giáo sắp bị Mộ

Dung Trường An xâm nhập gia môn rồi.

Sau khi trận chiến này bắt đầu, danh tiếng của Thập Phương giáo ở trên mạng được lan truyền ra, không còn là môn phái thần bí, dựa theo lời của tu tiên giới Đại Hạ nói, Thập Phương giáo lên vào Đại Hạ, thành lập trận pháp truyền tống, muốn đưa toàn bộ Đại Hạ vào trong tuyệt cảnh, cho nên sĩ khí của Đại Hạ một phương càng cao hơn.

Dương Đại không lo lắng, bởi vì hắn biết rõ hiện tại chiến đấu với Đại Hạ chỉ là ngoại môn của Thập Phương giáo.

Tuy nhiên khi hắn nhìn thấy tin tức Diệp Cầu Tiên cũng tham chiến, còn bị Mộ Dung Trường An đánh trọng thương, hắn đã trầm mặc.

Hắn cảm thấy hơi hoảng sợ.

Chẳng lẽ Thập Phương giáo cũng không đỡ được?

Hơn một giờ sau, Dương Đại lại trở lại bên trong Thâm Vực. Hắn thả ra hơn 5000 âm chúng, hơn 1600 âm chúng để ở trên núi, còn lại toàn bộ những âm chúng khác đều ẩn nấp trong lòng đất, để cho bọn họ chuyên tâm tu luyện.

Hắn lại chuẩn bị nghỉ ngơi.

Hiện tại hắn có thói quen nghỉ ngơi ở Thâm Vực, nơi đây có linh khí dồi dào, ngủ thoải mái hơn nhiều.

Lúc này, hắn bỗng nhiên cảm nhận được cái gì, tay phải lật một cái, lệnh bài Thập Phương giáo của hắn từ trong túi trữ vật bay ra, rơi trên người hắn. Giờ phút này ngọc bài nóng hổi đến mức đỏ lên, hắn đưa thần thức vào trong đó thăm dò.

Vài giây sau hắn mở to mắt, nhú mày.

Sự tình không ngờ nghiêm trọng đến nước này!

Thập Phương giáo đề ra lệnh toàn bộ đệ tử ngoại môn tham chiến, nếu không tham chiến sẽ bị giáo quy trừng phạt.

Dương Đại suy nghĩ có muốn để cho âm chúng thay thế mình tham dự hay không. Thế nhưng nhiều âm chúng như vậy, nên để cho ai tới lĩnh đội bây giờ?

Hắn lập tức gọi Từ Siêu Nhân tới.

Chương 64: Kiểm hà lăng không

“Người biến thành hình dạng của ta tiến đến tham chiến đi. Chính là chỗ có trận pháp truyền tông mà lúc trước chúng ta đã tới. Nhớ kỹ, không nên giao lưu với người khác quá nhiều, cũng đừng làm xấu hình tượng của ta. Người cứ mò cá là được rồi, người cũng là người hiện đại, biết rõ mò cá là ý gì đúng không?”

Dương Đại căn dặn Từ Siêu Nhân.

Từ Siêu Nhân gật đầu nói: “Ta hiểu, ta hiểu! Ngài yên tâm, ta cam đoan hoàn thành nhiệm vụ.”

Y nhanh chóng biến hóa, biến thành bộ dáng của Dương Đại, giống hần như đúc. Dương Đại thấy vậy thì tâm tắc kêu kỳ lạ.

Dương Đại lại dặn dò một câu: “Không được dùng hình tượng của ta đi trêu gái, nhìn thấy nữ nhân thì tránh đi chỗ khác!”

Từ Siêu Nhân bất đắc dĩ nói: “Yên tâm đi, ta hiểu mà. Ta không phải cái loại người bản thủ như vậy, nếu không lúc trước ta hoàn toàn có thể đợi Bao Giải ‘xách thương ra trận’ rồi mới xuất kỳ bất ý giết chết y. Cũng là bởi vì ta rất có ranh giới cuối cùng cho nên mới rơi vào kết quả như vậy.”

Dương Đại gật đầu, cũng không phản bác lại y.

Như người là có điểm máu chốt á?

Người là sợ bị... thì có!

Dương Đại không còn lời nào để nói.

Sau khi Từ Siêu Nhân rời đi, Dương Đại tiếp tục nghỉ ngơi.

Theo như Dương Đại nghĩ, Thập Phương giáo không thể nào thua được. Trước mắt có lẽ chỉ là đang diễn thôi. Nếu như cả giáo phái đều đang diễn, vậy thì hấn diễn một chút cũng không sao.

Những ngày tiếp theo, mỗi khi Dương Đại tiếp cận 48 tiếng đồng hồ sẽ đăng xuất 2 tiếng, sau đó lại tiếp tục online, cố gắng hết sức làm cho mình có thể ở lại Thâm Vực càng lâu hơn.

Mỗi lần đăng xuất hấn đều lên mạng xem xét tình hình. Trước mắt Thập Phương giáo và tu tiên giới Đại Hạ đang giằng co ở bên trong bí cảnh, song phương đều tử thương vô cùng nghiêm trọng, thậm chí đã chết không ít thí luyện giả.

Lúc trước Dương Đại cho rằng Hạ Quốc đã liên kết với Thập Phương giáo, nhưng hiện tại xem ra, Hạ Quốc đặt cược cả hai bên, cho nên không hề ra mặt ngăn cản.

Một tên cao thủ Tâm Toàn cảnh có thể địch mấy trăm thí luyện giả Tụ Khí cảnh, một tên cao thủ Linh Chiếu cảnh thậm chí có thể bảo vệ cả một tỉnh. Thập Phương giáo đại biểu cho cơ duyên đối với chiến lực cấp cao, Đại Hạ thì là nơi đặt chân, quả thực không biết nên chọn theo bên nào.

Thời gian của Dương Đại lại trôi qua rất thoải mái. Mỗi ngày ở trên núi du lịch, thể nghiệm sinh hoạt nhàn nhã như trẻ con ở quê nhà ở kiếp trước. Về phần tu luyện cứ giao cho hơn 5000 vị âm chúng là được rồi.

Thời gian lại trôi qua 5 ngày.

Hấn đột phá đến Tâm Toàn cảnh tầng bốn.

Thoải mái!

Một ngày này, Từ Siêu Nhân trở về.

Y đi đến trước mặt Dương Đại, thể xác và tinh thần đều mỗi mệ. Nhìn thấy một “chính mình” khác mệ mỗi, trong lòng Dương Đại không khỏi cảm thấy không được tự nhiên.

Dương Đại hỏi: “Tình huống như thế nào rồi?”

Từ Siêu Nhân nói: “Ta đã cố hết sức, giết mấy tên tu tiên giả của Đại Hạ, giành công lao cho ngài. Tuy nhiên thể công của Đại Hạ càng ngày càng cường thế, trừ ngũ đại môn phái ra còn có rất nhiều gia tộc và môn phái nhỏ cũng đến đó trợ giúp. Thập Phương giáo cảm giác không chống đỡ được vì vậy đã bảo chúng ta rút lui khỏi đó, sau đó phong tỏa trận pháp truyền tông.”

Thập Phương giáo thất bại?

Dương Đại nghi hoặc trong lòng, tại sao Thập Phương giáo không đánh thật?

Thấy thế nào thì Thập Phương giáo cũng không phải một phân lượng với ngũ đại môn phái.

“Vậy bây giờ thì sao, Đại Hạ sẽ giết vào sao?” Dương Đại hỏi.

Từ Siêu Nhân trả lời: “Có lẽ không thể. Thập Phương giáo chuẩn bị từ bỏ bí cảnh, đang phá hủy trận pháp truyền tông.”

Dương Đại thở dài một hơi, vậy là tốt rồi.

Àm!

Bên ngoài nhà gỗ bỗng nhiên truyền đến tiếng nổ vang kinh thiên động địa, làm cho Dương Đại kinh hãi lập tức đứng dậy.

Hai người vội vàng đi ra khỏi nhà gỗ, đi tới sân ở phía ngoài. Nhìn theo phương hướng tiếng nổ vang truyền đến,

Dương Đại nhìn thấy chân trời xuất hiện một cái lỗ hồng màu đen, tựa như trời xanh bị xé rách, cho dù cách nhau rất xa cũng làm cho bọn họ rất chấn động.

Chẳng lẽ Đại Hạ giết tiến vào rồi sao?

Dương Đại căng thẳng, lập tức đề cho toàn bộ âm chúng tại chỗ chuẩn bị sẵn sàng tác chiến.

Lúc này, lệnh bài của hắn lại bắt đầu nóng lên, hắn lấy ra, dùng thần thức đọc đến.

“Chớ hoảng, trưởng lão nội môn sẽ ra tay, các đệ tử quay về ở lại động phủ của mình, không được ra ngoài!”

Một thanh âm uy nghiêm vang vọng khắp chỗ sâu trong đầu Dương Đại, làm cho tâm hồn hắn rung động lắc lư.

Nghe thấy thanh âm đã cảm thấy tên này rất mạnh, so với Hùng Liệt còn khí phách hơn!

Dương Đại lại nhìn hướng chân trời.

Thập Phương giáo muốn ra tay thật rồi.

HUU...U...U! HUU...U...U! HUU...U...U...

Từng tiếng xé gió từ chân trời truyền đến, Dương Đại chăm chú nhìn lại, ánh mắt lập tức trừng lớn.

Thật nhiều kiếm!

Từng thanh phi kiếm tụ tập vào cùng một cái phương hướng bay vút đến, lít nha lít nhít, căn bản không đếm được có bao nhiêu phi kiếm, tựa như nạn châu châu, thanh thế to lớn.

Rất nhanh, phi kiếm như nước lũ từ giữa dãy núi lướt qua, tốc độ cực nhanh, thế không thể đỡ.

Dương Đại đề cho đám yêu quái trên núi hội tụ đến một chỗ, vây quanh chính mình. Hắn lập tức nhìn thấy phi kiếm

như nước lũ từ trước núi hấn lướt qua, trùng trùng điệp điệp, trông không thấy phần đuôi của kiếm hà.

Linh lực cường đại cỡ nào mới có khả năng ngự kiếm như thế?

Dương Đại cực kỳ khẩn trương, sợ kiếm hà bỗng nhiên đánh về phía đỉnh núi của hấn.

Hấn nhìn thấy phía trên kiếm hà có một người đang đứng, chính là Mộ Dung Trường An.

Đây là lần đầu tiên Dương Đại tận mắt nhìn thấy Mộ Dung Trường An. Kiếm hà lẳng không, đứng ngạo nghễ trên 100 vạn phi kiếm, dáng người kia làm cho người kinh diễm, làm cho người bị thuyết phục. Nếu như thế gian thật sự có Kiếm Tiên, vậy thì chính là như y!

Mộ Dung Trường An hơi nghiêng đầu, khước mắt liếc về phía Dương Đại.

Dương Đại Tâm Toàn cảnh cho dù cách xa vài trăm thước cũng có thể nhìn thấy ánh mắt của đối phương, chỉ là một cái ánh mắt đã để cho cả người hấn lạnh buốt.

Cũng may Mộ Dung Trường An thu hồi ánh mắt, tiếp tục tiến lên.

Phi kiếm như nước lũ một đường tiến về phía trước, không có chuyển hướng, không quay đầu lại, cũng không ảnh hưởng đến ngọn núi ở dọc đường, lao về phía chân trời.

Y muốn làm gì?

Dương Đại cảm thấy nghi hoặc, đằng sau lần nữa truyền đến tiếng nổ vang. Hấn quay đầu nhìn lại, Mộ Dung Trường An tiến về phía chân trời đang có từng thân ảnh chém giết đấu pháp, kinh thiên động địa, thỉnh thoảng có kiếm quang lấp

lánh thiên địa, càng có từng cơn gió mạnh cuốn tới, cách xa nhau mấy trăm dặm xa cũng có thể cảm nhận được sóng gió.

Thần Tiên đánh nhau, phạm nhân chớ gần!

Dương Đại vẫn cảm thấy không quá hay, hắn thu hồi toàn bộ âm chúng vào trong không gian linh hồn, tiếp đó rời khỏi Thâm Vực.

Thành công!

Không có trạng thái chiến đấu!

Trở lại thực tế, Dương Đại thở dài một hơi.

Hắn triệu hồi ra 100 vị âm chúng nhân loại, để cho bọn họ tự mình tu luyện, hắn lại bắt đầu lên mạng.

Quả nhiên!

Hot tìm kiếm thứ nhất, Mộ Dung Trường An tiến vào Thập Phương giáo!

Thí luyện giả trong Thập Phương giáo rất ít, tuyệt đại đa số thí luyện giả cũng đến từ tu tiên giới Đại Hạ, đám thí luyện giả tán tu cũng phần lớn hỗ trợ Đại Hạ, Mộ Dung Trường An cường đại khiến cho toàn bộ dân mạng cuồng mê hoan lạc.

Mộ Dung Trường An hoàn toàn phát hỏa!

Dương Đại hồi tưởng lại dáng người cao ngất đứng trên kiếm hà kia, cũng không khỏi sùng bái ngưỡng mộ.

Hắn lúc nào mới có thể cường đại như thế?

Hắn suy nghĩ một chút, vẫn là gọi điện thoại cho Hồ Lợi.

Thật vừa đúng lúc, Hồ Lợi đang ở trong hiện thực, lập tức nghe điện thoại của hắn.

“Lão ca, Thập Phương giáo đến cùng xảy ra chuyện gì vậy? Hạ Quốc không ủng hộ Thập Phương giáo sao?”

“Ha ha ha, yên tâm đi, nói với người một chuyện cơ mật. Cơ quan tình báo đã hiểu rõ Thập Phương giáo cường đại, vượt xa ngũ đại môn phái hợp lực. Lần này sở dĩ không ngăn cản chính là muốn cho đám thí luyện giả biết được Thập Phương giáo cường đại nhường nào. Đợt chiến tranh kết thúc, Hạ Quốc sẽ sàng lọc tuyển chọn thêm thí luyện giả gia nhập Thập Phương giáo. Không lập tức hỗ trợ Thập Phương giáo là vì một khi hỗ trợ sẽ dễ dàng bị Đại Hạ hoàn toàn bài xích. Trong số các thí luyện giả cũng có không ít người bị ngũ đại môn phái của Đại Hạ thu mua, cho nên tin tức trên mạng không chế rất nghiêm mật. Dẫu sao không phải tất cả mọi người có thể gia nhập Thập Phương giáo, tuyệt đại đa số thí luyện giả vẫn phải dựa vào Đại Hạ.”

Hồ Lợi trả lời, Dương Đại thở dài một hơi.

Hắn ở lại Thập Phương giáo rất thoải mái, thật đúng là sợ Thập Phương giáo bị Mộ Dung Trường An giết xuyên.

Dương Đại nghi hoặc hỏi: “Thập Phương giáo đang diễn sao?”

Hồ Lợi nói: “Ừ, có ý dẫn thí luyện giả của ngũ đại môn phái tiến vào, sau đó lại bắt giữ.”

“Tại sao không lập tức thu nhận đệ tử?”

“Chỗ địa vực của Thập Phương giáo không có thí luyện giả rơi xuống, mà Thập Phương giáo hình như rất cố kỵ Đại Hạ, không dám ở Đại Hạ quang minh chính đại thu nhận thí luyện giả. Nguyên nhân cụ thể là gì ta cũng không biết rõ, dù sao người cứ an tâm ở lại Thập Phương giáo đi, không có việc gì đâu. Đúng rồi, bây giờ người có bao nhiêu âm chúng?”

“Tròn 2000.”

“Khốn kiếp, tiểu tử ngươi thật không phải là người nha! Ta cảm giác ngươi đã có thể chấp hành nhiệm vụ!”

Chương 65: Sát hạch toàn môn

“Nhiệm vụ? Lão ca, ta còn không mạnh như vậy, chờ ta đến Linh Chiếu cảnh rồi hãy nói.”

“Tiểu tử ngươi, thật sự là... Lúc trước nói Tự Khí cảnh tầng năm có thể thả ngươi tự do, ngươi ngược lại tốt, còn tự muốn ở lại đây cũng không chịu đi học đại học, ngươi thật sự là người trẻ tuổi sao? Ngươi không muốn đi học đại học thử một lần yêu đương à?”

“Khục khục, quốc gia đang gặp khó khăn, ta làm sao có thể nghĩ đến vui đùa cá nhân. Về phần tự do, một ngày Địa Cầu còn chưa kết thúc tận thế thì vĩnh viễn không có gì gọi là tự do!”

Dương Đại chính khí凛冽 nói, nghe thấy vậy Hồ Lợi trầm mặc.

Nếu lúc trước Dương Đại không có tham dự thú triều, còn lập được công, dĩ nhiên y sẽ cảm thấy lời Dương Đại nói là chuyện ma quỷ. Nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, Dương Đại từ sau khi tiến vào Thâm Vực liền chưa từng gián đoạn cố gắng, chưa từng hưởng lạc.

Hồ Lợi cảm khái nói: “Ngươi nha, để cho ta nghĩ tới một người.”

“Ai vậy? Có đẹp trai như ta không?”

“Ngươi chưa đủ lông đủ cánh, lấy đâu ra đẹp trai. Ngươi rất giống Thiên Đạo.”

“Thiên Đạo? Mắt nhìn người của người cũng không tôi nha.”

“Được rồi, chẳng muốn nói với người nữa, tiểu tử người càng ngày càng lầy lội.”

“Đó là bởi vì chúng ta đã thân quen hơn rồi. Dù sao ta đã xem người như đại ca ruột.”

“Vậy còn tạm được.”

Hai người nói chuyện trong chốc lát, trò chuyện kết thúc.

Dương Đại thở dài một hơi.

Hắn thật đúng là sợ đi làm nhiệm vụ, cũng không phải hắn không muốn ra sức, chỉ là hắn cảm thấy chính mình sớm ngày trở thành quốc trụ mới có khả năng cứu được càng nhiều người hơn nữa.

Mục tiêu của Dương Đại là giống như Hùng Liệt, một người cứu một tỉnh, thậm chí tương tự với Thiên Đạo, một người cứu một quốc gia!

Nhìn về tương lai xa hơn, vậy thì chỉ có thể là chúa cứu thế.

Dương Đại bây giờ vẫn có phần tự tin này, nhưng phần tự tin này bị hắn dấu ở trong lòng, trên vấn đề đối nhân xử thế vẫn phải cẩn thận.

Hai ngày tiếp theo, Dương Đại cũng chưa trở lại Thâm Vực.

Hắn muốn đợi sự việc lần này hoàn toàn kết thúc rồi mới đăng nhập lại.

Lúc trước bị nữ tử tóc trắng canh chừng hai ngày, hắn sinh ra không tin nhiệm đối với tu tiên giới, cho nên chuẩn bị chờ thêm một chút.

Chờ hot tìm kiếm đi.

Quá ổn!

Buổi tối một ngày này.

Dương Đại nằm trên ghế salon chơi điện thoại, đang xem ‘Người một nhà tương thân tương ái’ nói chuyện phiếm.

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: Mộ Dung Trường An tuy rằng thất bại, nhưng quả thật coi như là đánh một trận thành thần a.

Mộc Dương: Quả thật vậy! Nói thật, ta có chút sùng bái y.

Tường Ca: Cũng chỉ vậy thôi, vẫn có chênh lệch với Kiếm Thánh.

Chân Trời Xa Xăm Cùng Người: Nội môn của Thập Phương giáo xuất động 5 vị trưởng lão mới trấn áp được y. Phải biết rằng trước đó y một đường giết đi vào, đơn thương độc mã, đệ nhất nhân của Đại Hạ chính là y.

Cô Thành Song Nhân: Tại sao ta cứ cảm giác Thập Phương giáo còn chưa thật sự ra tay đâu. Phía trên trưởng lão có hai vị phó giáo chủ, giáo chủ, còn có Thái Thượng Trưởng Lão nữa.

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: Nói nhảm, nếu như bị một người dồn ép đến mức toàn bộ chiến lực đỉnh cấp đều xuất động thì mặt mũi của Thập Phương giáo cũng mất hết.

Bá Vương Bất Quá Giang: Các huynh đệ, ngoại môn đã an toàn chưa?

Chịu Phục: !!!

Chịu Phục: Đại lão, đã an toàn rồi. mấy ngày nay ngoại môn không online sao?

Bá Vương Bất Quá Giang: Đúng vậy a, sợ chết.

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: Đã khôi phục thái bình, Đại Hạ cũng lui binh rồi, song phương đoán chừng đã đàm phán.

Tường Ca: Bá Vương, người như vậy là hơi sợ quá rồi nha, ở Thập Phương giáo người còn sợ cái gì?

Bá Vương Bất Quá Giang: Không có biện pháp, ta chỉ là triệu hoán sư.

Chiêu Phục: Triệu hoán sư có thể triệu hoán mười con Yêu quái sao? Dựa vào mười con Yêu quái kia người có thể treo chúng ta lên đánh a.

Chân Trời Xa Xăm Cùng Người: Cần thận một chút cũng tốt, ta cũng vài ngày không online rồi.

...

Sau khi Dương Đại xác định Thập Phương giáo không có nguy hiểm liền thu hồi âm chúng trong phòng, tiến vào Thâm Vực.

Đi đến Thâm Vực, hắn trước tiên thả âm chúng ra, an bài tương tự như trước kia.

Hắn đi ra khỏi nhà gỗ, nhìn ra thiên địa phía ngoài, dãy núi vẫn hùng tráng, mỹ lệ như trước, không hề có cảm giác như vừa trải qua chiến tranh.

Dương Đại thoả mãn, dấu sao trên núi còn có nô bộc, nếu gặp phải tai vạ, trong lòng của hắn sẽ có một tia tiếc nuối.

Tiếp đến có thể tu luyện thật tốt!

Bắn vọt lên Linh Chiếu cảnh!

Nhưng mà.

Dương Đại còn chưa cao hứng được bao lâu, lúc chạng vạng tối, lệnh bài của hắn lại nóng lên.

Hắn dùng thần thức đọc đến.

Ngoại môn sẽ chấp hành nhiệm vụ sát hạch, toàn bộ đệ tử ngoại môn nhất định phải tham dự. Ngoại trừ đệ tử ngoại môn

còn có tu tiên giả của Đại Hạ, bao gồm cả đệ tử của ngũ đại môn phái.

Nhiệm vụ của lần sát hạch này sẽ tiến hành vào một tháng sau, nằm ở một bí cảnh đặc thù, cũng không nói gì đến quy tắc sát hạch cụ thể.

Nhưng Dương Đại cảm giác mình bị nhầm vào rồi, bởi vì đối phương đặc biệt thông báo, quý tu không được để cho quý nô thay thế, cũng không thể để yêu sủng thế thân, nhất định phải lấy bản thể tham dự.

Xem ra lúc trước hắn vẩy nước mò cá bị phát hiện rồi.

Đoán chừng đây cũng là ý tứ của một vài đại lão muốn kiểm tra thực lực của Dương Đại.

Còn tốt, còn thời gian một tháng nữa.

Dương Đại chuẩn bị tiếp tục càn quét bí cảnh.

Tranh thủ trong một tháng để cho số lượng âm chúng đột phá một vạn.

Nếu là nhiệm vụ sát hạch, vậy thì nở rộ hào quang, hắn chuẩn bị trang bức.

Hắn không thể một mực khiêm tốn, cứ như vậy rơi vào trong mắt cao tăng sẽ lộ ra có quý, người trẻ tuổi vẫn phải có khí phách mới được.

Dương Đại lập tức hành động. Hắn để cho toàn bộ Tinh quái ở lại trên đỉnh núi tiếp tục tu luyện. Hắn lại mang theo 900 Yêu quái bay đến ngoại môn thành, lưu lại số lẻ Yêu quái thủ hộ.

Tuy rằng Thập Phương giáo rất an toàn, nhưng Dương Đại cũng không muốn chủ quan.

Lần nữa bước vào trong đại viện bí cảnh, Dương Đại phát hiện đệ tử tăng thêm nhiều rồi, đoán chừng đều muốn giành được vị trí thứ nhất trong khảo hạch ngoại môn lần này.

Loại sát hạch toàn bộ ngoại môn cùng nhau tham dự này, tất nhiên sẽ có ban thưởng phong phú, nói không chừng có thể được đến kỳ ngộ tấn cấp nội môn.

Dương Đại đi đến trước một tòa bí cảnh Tâm Toàn cảnh chưa từng đi qua, xếp hàng giao nạp linh thạch, tiến vào bí cảnh.

Sau khi đi vào bí cảnh, hắn lập tức triệu hoán Địa Linh Giao Long, Lương Tử Tiêu, Bao Giải và Từ Siêu Nhân.

Bốn người đứng ở trên đỉnh đầu Địa Linh Giao Long, khỏi phải nói có bao nhiêu uy phong. Địa Linh Giao Long bay giữa không trung, 4 móng vuốt đập mây, khí phách mười phần.

Dọc đường các đệ tử nhìn qua bọn hắn không khỏi kinh ngạc.

“Trời đất, đây không phải là Địa Linh Giao Long sao?”

“Trên đầu rồng có ba cái hồn thể, nói cách khác, Địa Linh Giao Long với ba cái hồn thể đều là nô bộc của người nọ.”

“Thật là lợi hại, từ khi nào ngoại môn xuất hiện nhân vật như vậy?”

“Dương Đại đó, các ngươi đã quên sao? Có vị dị nhân có thể thao túng hơn một ngàn quỷ hồn, thiên phú của vị quý tu kia cũng đã truyền tới nội môn rồi.”

“Hắn cũng tới, xem ra cũng là vì sát hạch tháng sau.”

...

Dương Đại không để ý đến những đệ tử kia, hắn chuyên tâm tàn sát Yêu quái.

Hắn chỉ triệu hoán 100 con Yêu quái, phạm là nhìn thấy yêu thú đều phải giết, ngay cả Tinh quái cũng không bỏ qua.

Ngày ngày qua đi, trọn vẹn trôi qua 10 ngày, Dương Đại mới đổi sang một cái bí cảnh khác, quay người lại vào bí cảnh kế tiếp.

Sự tích của hắn lan truyền ra khắp ngoại môn, hành vi như vậy gây nên sóng to gió lớn. Biện pháp bảo hộ của Dương Đại làm được rất khá cho nên không có đệ tử nào nhìn thấy quá trình hắn hút hồn, còn tưởng rằng hắn chỉ đang trù bị tài nguyên, bởi vì thi thể của những con yêu thú kia đều đã bị giải phẫu.

Trên một vách núi, Diệp Cầu Tiên với Tiểu Diệp ngồi ở vách đá, mặt hướng về phía đại dương mênh mông, sóng biển vỗ lên vách núi đá, bắn ra từng đợt sóng trắng.

“Bá Vương Bất Quá Giang điên cuồng đồ sát Yêu quái, ta hoài nghi số lượng âm chủng của hắn rất nhiều, hoặc là hút hồn còn có thể trợ giúp hắn tăng cường tu vi, đây cũng là lý do vì sao hắn có thể đánh phá ghi chép đột phá Tâm Toàn cảnh nhanh nhất.” Tiểu Diệp nghiêm túc nói.

Diệp Cầu Tiên cũng không mở mắt, nói: “Hắn trở nên mạnh mẽ như thế nào, ta căn bản không quan tâm.”

Tiểu Diệp nói: “Lấy tốc độ hắn trở nên mạnh mẽ, rất có thể sẽ đồng thời tranh đoạt vị trí quốc trụ với người, quốc trụ chỉ có mười hai vị trí, bao nhiêu tỉnh trụ, Linh Chiếu cảnh cực hạn bị kẹt ở ngoài cửa. Chênh lệch giữa danh khí của quốc trụ với tỉnh trụ quả thực là khác nhau một trời một vực. Ta nghĩ rằng người không thể bỏ qua hắn, người này lòng dạ rất sâu, rõ ràng rất mạnh lại một mực giấu kín, hắn tuyệt đối là người có uy hiếp lớn nhất đối với người.”

Chương 66: Tà Ma Thiên Ngoại

“Bất kể người nói là thật hay không, nhưng đối với ta mà nói cũng không có ý nghĩa. Cố gắng của ta người không biết rõ sao? Bất kể có đối thủ cạnh tranh hay không, ta cũng sẽ tận lực trở nên mạnh mẽ. Nếu như bị hấn siêu việt, đó cũng là chuyện không có cách nào khác, đây cũng không phải chuyện ta sớm đề phòng là có thể ngăn chặn hấn. Huống hồ, hấn biết che giấu thực lực thật của mình, chẳng lẽ người rõ ràng ta mạnh cỡ nào sao?”

Diệp Cầu Tiên bình tĩnh nói, từ đầu đến cuối y đều không mở mắt.

Tiểu Diệp suy nghĩ một chút, cảm thấy có đạo lý, chính mình lo lắng quả thật không có ý nghĩa.

Nàng lại hỏi tiếp: “Sát hạch ngoại môn lần này, người có biết tin tức gì không?”

Diệp Cầu Tiên nói: “Đúng là biết rõ một chút, người cũng đừng nói ra ngoài.”

“Ừ ừ!”

Tiểu Diệp gật đầu, vẻ mặt chờ mong.

...

Dương Đại liên tục thay đổi ba cái bí cảnh, thời gian 1 tháng sắp kết thúc, hấn chưa từng đăng xuất, một mực bận rộn hút hồn.

Thành quả trong 1 tháng này rất khả quan, hần đã lấy được 3092 hồn phách Tinh quái, 764 hồn phách Yêu quái.

Tổng số âm chúng của Dương Đại đạt tới 8982 vị, trong đó số lượng Yêu quái đạt tới 1681 vị!

Yêu quái tương đương với cao thủ Tâm Toàn cảnh, số lượng từng này đặt ở Đại Hạ cũng có thể so sánh với một vài tông môn nhị lưu.

Trên đỉnh núi của hần vẫn luôn có âm chúng tu luyện, hơn nữa không ngừng hút hồn, tốc độ tăng trưởng linh lực của hần chưa từng dừng lại, bây giờ đã là Tâm Toàn cảnh tầng năm, cách tầng sáu cũng càng ngày càng gần.

Một ngày này, Dương Đại rời khỏi bí cảnh.

Hần đi vào Tàng Bảo Các, bán đi toàn bộ tài liệu, tiếp đó mua 500 thanh pháp kiếm phẩm cấp bình thường. Trên người hần có hai cái túi trữ vật, 3 cái nhẫn trữ vật, không gian cũng rất lớn, trang bị 500 thanh kiếm dư xài. Hần lại đi đến đan dược phường mua các loại thuốc chữa thương, thuốc khôi phục linh lực.

Sau khi chuẩn bị sẵn sàng xong xuôi, hần mới trở lại đỉnh núi của chính mình, thu hồi toàn bộ âm chúng vào không gian linh hồn rồi lại trở lại hiện thực.

Trở lại trong phòng, hần không có triệu hoán âm chúng mà chuẩn bị nghỉ ngơi thật tốt một phen, thuận tiện tìm hiểu tình báo một chút.

Hần đi đến trước sô pha trong phòng khách ngồi xuống, sau đó lấy điện thoại di động ra, hần thấy Hồ Lợi gọi cho mình hai lần, hần lập tức gọi lại cho y.

Qua hơn mười giây, đối phương mới bắt máy.

“Này, tiểu Dương, ngươi rút cuộc đăng xuất rồi, xem ra ngươi đang toàn lực chuẩn bị cho cuộc sát hạch sao?”

“Đúng vậy, lão ca, có chuyện gì muốn dặn dò ta sao?”

“Sát hạch lần này không giống bình thường, phía trên cũng có ý đánh cò, ngươi nhất định phải toàn lực ứng phó. Biểu hiện của ngươi càng tốt, phần thưởng phía trên cho ngươi sẽ càng phong phú.”

“Cho dù không có ban thưởng, ta cũng sẽ toàn lực ứng phó, làm vẻ vang cho đất nước là chức trách của ta. Tuy nhiên có thể nói cho ta một chút nội dung của khảo hạch lần này không?”

“Thập Phương giáo đàm phán với Đại Hạ, chi tiết cụ thể ta cũng không biết rõ, nhưng trong thời gian ngắn song phương sẽ không bộc phát mâu thuẫn. Khảo hạch lần này liên quan đến quá nhiều sự tình, ngươi nên biết Địa Cầu ngoại trừ có thể kết nối với ngoại vực còn có rất nhiều tiết điểm với dị giới, quỷ quái bắt đầu xuất hiện từ những dị giới kia. Thật ra không chỉ là Địa Cầu có thể tiến vào Thâm Vực, bên trong Thâm Vực cũng sẽ kết nối với những thế giới khác. Ở tu tiên giới, nơi này được xưng là Đại Thiên thế giới, địa điểm khảo hạch lần này ở bên trong một phương bí cảnh, mà phương bí cảnh này bị dị giới chiếm cứ. Thập Phương giáo xưng là Tà Ma Thiên Ngoại, đã là sát hạch tức là muốn để cho thí luyện giả chứng minh năng lực của mình.”

Dị giới?

Tà Ma Thiên Ngoại?

Dương Đại càng thêm hiếu kỳ.

Hắn không nhịn được hỏi: “Tại sao tu tiên giới tin tưởng người Địa Cầu chúng ta mà không tin người ở những dị giới khác?”

“Bởi vì chúng ta đều là người, những sinh vật dị giới kia không phải là người, nhưng chúng nó cũng là sinh linh có trí tuệ cao đẳng, cho nên bị tu tiên giới coi là yêu ma, dấu sao tu tiên giới cũng là lấy người làm chủ.”

Hồ Lợi giải thích giúp cho Dương Đại hiểu ra.

Nói trắng ra là, không phải tộc ta nhất định sẽ nảy sinh dị tâm.

Người của Hạ Quốc ở vương triều Đại Hạ, chỉ cần không chủ động thăng thần, căn bản không phân biệt được ai là thí luyện giả. Thậm chí có người nói, Hạ Quốc trước kia bắt đầu từ tu tiên giới di dân đến.

Trò chuyện một hồi lâu sau Dương Đại cắt đứt trò chuyện.

Hắn cũng rõ ràng quy tắc của khảo hạch lần này, ngoại trừ tranh đoạt một chút bảo vật chính là bắt giết Tà Ma Thiên Ngoại trong lời của Thập Phương giáo.

Dương Đại rất ưa thích, hắn nói không chừng có thể gom góp một quân đoàn tà ma.

Sau đó, hắn lên mạng xem xét một chút tiết điểm của Địa Cầu với dị giới cùng với sinh vật dị giới, ngoại trừ quỷ quái, hắn cũng nhìn thấy các loại sinh vật có hình thù kỳ quái, tựa như dị hình, tựa như zombie, các loại đều có. Hình dáng khiến cho người ta sợ hãi, buồn nôn, hình tượng như vậy thảo nào bị coi là tà ma.

Dương Đại phát hiện nhiệm vụ sát hạch lần này đã được truyền ra trên Thiên Vĩng, nghe nói sẽ có thí luyện giả là phóng viên tiến vào tiếp sóng trực tiếp, truyền hình trực tiếp về cuộc khảo hạch lần này. Đây cũng không phải là sát hạch của riêng Thập Phương giáo, cũng là sát hạch của tu tiên giới Đại Hạ đối với Linh Chiếu cảnh trở xuống.

Đám thí luyện giả ở Hạ Quốc gia nhập Đại Lương hô lên đáng tiếc, tại sao tu tiên giới Đại Lương không được gia nhập?

Dương Đại ấn mở phần mềm chat, bắt đầu đọc ghi chép của ‘Người một nhà tương thân tương ái’.

Hắn phát hiện Tiểu Điệp không ngờ tiết lộ cho bọn hắn nội dung của khảo hạch, cũng như những gì hắn biết được, nàng cũng không nói láo.

Nha đầu kia nhưng thật ra vô cùng nhiệt tình nha.

Hai giờ sau, Dương Đại lại tiến vào Thâm Vực.

Cách sát hạch ngoại môn còn có hai ngày.

Trong vòng hai ngày này, hắn để cho toàn bộ âm chúng nhân tộc cũng gia nhập Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, đám yêu thú lại chịu trách nhiệm tu luyện.

Nửa đường, hắn đã từng đăng xuất một lần. Ở trên mạng, tu tiên giới đối với thí luyện sát hạch lần này đã bàn tán sôi nổi. Lúc hắn gọi về cho phụ mẫu báo bình an cũng bị hỏi về việc này. Biết được hắn cũng sẽ tham gia, Dương Đăng rất hưng phấn, dặn dò hắn nhất định phải biểu hiện thật tốt, làm vẻ vang cho Dương gia.

Dương Đại dở khóc dở cười, không ngờ chuyện này lại huyền ảo lớn như thế.

Dù sao sau khi video tuyên truyền cho giải thi đấu người mới đầu pháp được tuyên bố, hắn đã bị quốc dân biết rõ, cũng không sợ lần nữa nổi danh.

“Lần này cũng nên chứng minh thực lực của cấp độ SS một chút rồi.”

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ.

...

Ngoài ngoại môn thành, mấy ngàn đệ tử ngoại môn tụ tập ở nơi đây, còn có đệ tử từ bốn phương tám hướng bay tới. Dương Đại với đám người Tiểu Điệp đứng chung một chỗ.

Đệ tử bản thổ của Thập Phương giáo cũng cảm thấy hưng phấn đối với sát hạch lần này. Thập Phương giáo còn chưa bao giờ từng tổ chức sát hạch toàn môn, hơn nữa là cùng với các môn phái tu tiên khác nhau.

Vương Tường cười nói: “Đến lúc đó muốn tổ đội không?”

Tiểu Điệp nói khẽ: “Có thể gặp rồi hãy nói sau, mọi người vẫn nên cẩn thận một chút đi, dù sao cũng là bí cảnh, người một nhà cũng phải cẩn thận.”

Những thí luyện giả khác cũng lập tức lên tiếng, Dương Đại im lặng lắng nghe.

Đưa mắt nhìn lại, người thật sự là nhiều a.

Đại khái đợi gần nửa canh giờ, đệ tử ngoại môn nên tới cũng đã tới, số lượng vượt qua 3 vạn, nội tình như vậy thật sự là đáng sợ.

Dương Đại còn chú ý tới ở bên cạnh đệ tử ngoại môn còn có một đoàn người, có số lượng mấy ngàn, có lẽ đều là thí luyện giả. Thập Phương giáo từ ngũ đại môn phái thu được một nhóm thí luyện giả, bây giờ cũng đã trở thành đệ tử ngoại môn, chỉ là những thí luyện giả này tập hợp thành đoàn.

Trên cửa thành xuất hiện một bóng người, chính là lão giả áo xám lúc trước Dương Đại đã từng gặp. Hai bên trái phải của lão xuất hiện từng thân ảnh, Tàn bà bà và Ứng Trường Ca cũng ở trong đó.

Nhìn thấy các đại lão hiện thân, tất cả mọi người an tĩnh lại.

“Sát hạch lần này sẽ triển khai ở bên trong một phương bí cảnh. Bên trong bí cảnh có rất nhiều tà ma, nguyên bản bí cảnh này chính là thiên địa cho phạm nhân do Thập Phương giáo bồi dưỡng nhưng lại bị tà ma tàn sát. Mấy ngàn vạn phạm nhân ở trong thời gian hai năm ngắn ngủi đều đã bị chết sạch, nhiệm vụ khảo hạch lần này chính là đồ sát tà ma!”

“Tất cả mọi người lấy ngọc bài thân phận của mình ra!”

Chương 67: Ma tộc cướp đoạt người

Thanh âm của lão giả áo xám vừa dứt, Dương Đại và các đệ tử ngoại môn khác cùng nhau lấy ra ngọc bài thân phận của mình, mấy nghìn thí luyện giả mới gia nhập ngoại môn kia cũng đã có thể bài chứng minh thân phận.

Àm ầm ——

Bầu trời truyền đến đỉnh tiếng nổ vang tai nhức óc, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên, đều ghen hòng nhìn trôn trời.

Biển mây tách ra, một cái la bàn hoàng kim thật lớn xuất hiện ở trên bầu trời, cơ quan bên trong chia làm hơn mười vòng, nó tự mình chuyển động, hoa văn quý dị phía trên trông rất sống động, bởi vì nó quá mức khổng lồ, các đệ tử đời trên mặt đất đều có thể thấy rõ các chữ ở phía trên.

Một luồng kim quang bay xuống, rơi vào trên người các đệ tử, ngay sau đó, bọn họ liền cảm thấy ngọc bài trong tay bắt đầu nóng lên.

“Đó là pháp bảo sao?”

Dương Đại nhìn lên la bàn hoàng kim, lặng lẽ suy nghĩ, trong lòng chấn động.

Cái la bàn này còn lớn hơn nhiều so với ngọn núi, chiều rộng của nó có lẽ lên tới vài vạn mét, tồn tại điều khiển pháp bảo có thể chứa nhiều người tu tiên đến như thế phải mạnh đến mức nào?

“Từ giờ trở đi, mỗi khi các ngươi giết được một tên tà ma, bài danh thân phận của các ngươi sẽ tự ghi chép lại điểm tích lũy của các ngươi, điểm tích lũy tính theo cảnh giới của tà ma, tà ma Tụ Khí tầng một có giá trị 1 điểm, sau đó trở lên, mỗi khi giết được tà ma mạnh hơn một tầng tiểu cảnh giới, giá trị sẽ nhiều hơn 1 điểm. Ngoại trừ tru sát tà ma, còn có tranh đoạt Thánh quả, mỗi một quả được cộng thêm 1000 điểm, Thánh quả là cái gì, chờ các ngươi vào bí cảnh liền biết rõ, điểm tích lũy của tất cả mọi người đều biểu hiện tại trước mặt các vị đại năng của giáo, chuẩn bị xong chưa?”

Thanh âm của lão giả áo xám vang lên, biểu cảm Dương Đại trở nên cổ quái.

Cơ chế điểm tích lũy sao?

Làm sao giống như ý tưởng của người Địa Cầu đưa ra vậy?

Cùng lúc đó, phía trên la bàn hoàng kim có một hòn đảo trôi nổi trên không trung xuất hiện, ở trên đảo có một tòa cung điện to lớn, trước mặt đại điện là một sảnh quảng trường, trên sảnh quảng trường cực lớn có một chiếc gương đồng đang lơ lửng, gương đồng cũng cực lớn, bên trong cho thấy tình cảnh đệ tử ngoại môn Thập Phương giáo hội tụ cùng một chỗ.

Trước cửa lớn đại điện, có một loạt thân ảnh, bọn họ ngồi trên ghế, mỗi người khí vũ hiên ngang, tựa như cao nhân đắc đạo.

Một vị lão giả mặc áo đen, tóc bạc, mặt hồng hào cười nói với nam tử trung niên bên cạnh: “Đúng vậy, phương pháp kia của ngươi không tồi, quả thật càng có thể kích thích cho các đệ tử cố gắng, cũng có thể trực quan cảm nhận được thực lực của bọn họ, công này ta đã ghi nhớ.”

Nam tử trung niên cơ thể cường tráng, làn da hơi có vẻ ngăm đen, gã cười nói: “Có thể vì giáo phái dâng ra một phần

lực lượng, là ứng với chuyện ta nên làm, không coi là công lao.”

Lão giả áo đen cười hỏi: “Trong đám người ngoại môn, người có nhìn trúng người nào hay không?”

Nam tử trung niên hồi đáp: “Khó nói, mặc dù có người có tư chất trác tuyệt, nhưng bọn họ hiểu rõ quá ít đối với những tà ma kia, thậm chí đây có khả năng là lần đầu tiên giao thủ với tà ma.”

Trên quảng trường có từng tòa trận pháp truyền tống dựng đứng, tất cả trận pháp đều sáng lên, người tu tiên từ các phương xuất hiện, bọn họ có lá cờ riêng của một phương, chính là ngũ đại môn phái của Đại Hạ tu tiên giới.

Đệ tử nội môn, đệ tử tinh anh của Thập Phương giáo cũng nhao nhao đến, trong lúc nhất thời sảnh quảng trường này trở nên náo nhiệt.

Phía dưới la bàn hoàng kim tiếp tục chuyển động, một luồng sức mạnh cường đại hút tất cả các đệ tử ngoại môn trên mặt đất lên trời cao.

Thanh âm của lão giả áo xám truyền vào trong tai bọn họ:

“Chỉ cần rót linh lực vào ngọc bài thân phận, đợi ba hơi thở liền có thể rời khỏi bí cảnh, nhớ kỹ, chỉ có thời gian đợi ba hơi thở, bí cảnh lần này không có thời gian hạn chế cụ thể!”

Dương Đại ghi nhớ những lời này.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, trung tâm của la bàn hoàng kim xuất hiện một luồng ánh sáng chói lóa, không cách nào thấy rõ tình huống bên trong, hắn và các đệ tử ngoại môn khác cùng nhau bị hút vào trong đó.

Rất nhanh, Dương Đại chui vào bên trong ánh sáng chói lóa, biến mất không thấy gì nữa.

Cái loại cảm giác mất trọng lượng khi xuyên qua lại xuất hiện lần nữa.

Cũng không có kéo dài quá lâu, Dương Đại có cảm giác hai chân đã rơi xuống đất.

Hắn vội vàng mở to mắt, trước mắt xuất hiện một dòng nhắc nhở:

« Người vào bí cảnh đặc thù, thí luyện giả bên trong bí cảnh sẽ mở ra bảng thông báo của hệ thống »

« Thí luyện giả ‘Không Có Biện Pháp’ vào bí cảnh »

« Thí luyện giả ‘Sở Thiên Bồng’ vào bí cảnh »

« Thí luyện giả ‘Tuồng Niệm Hai Người’ vào bí cảnh »

...

Từng dòng nhắc nhở bắt đầu điên cuồng spam, cũng may những dòng nhắc nhở này đều là hơi mờ, không có ảnh hưởng đến tầm mắt của hắn.

Hắn thầm mắng, lại có nhắc nhở, Thâm Vực rốt cuộc là do ai tạo ra, bảng thông báo của hệ thống hoàn toàn kích thích đám thí luyện giả chém giết lẫn nhau.

Hắn lập tức triệu hoán bốn người Lương Tử Tiêu, Nam Nguyệt Như, Từ Siêu Nhân, Bao Giải, về phần những âm chúng khác, không vội mà triệu hoán.

Hắn đưa mắt nhìn lại, bầu trời lơ mờ, lời vân cuộn cuộn, chân trời thỉnh thoảng có lời điện đánh xuống mặt đất, bốn phương tám hướng tất cả đều là đất hoang, mặt đất nhấp nhô, nhưng không tính là dốc đứng, cách hắn không xa còn có thể thấy hài cốt của con người, dày đặc kinh hãi.

Hắn có loại cảm giác đi đến Địa Ngục.

Một phút đồng hồ sau, spam kết thúc, xem ra đệ tử các giáo phái bản thổ của Thâm Vực đều thống nhất thời gian tiến vào bí cảnh.

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Hư Độ’ đánh chết thí luyện giả ‘Lý Tam Đồng’ »

Lại một dòng nhắc nhở từ trước mắt Dương Đại bay qua, để cho hắn không khỏi nhú mày.

Không chỉ là thí luyện giả của Địa Cầu mới có thông báo, Ma tộc cũng có sao?

Hắn đột nhiên ý thức được bảng thông báo của hệ thống có khả năng không chỉ là trò đùa của tồn tại nào đó, ý nghĩa chân chính của nó là kích thích các chủng tộc chém giết lẫn nhau.

Dòng nhắc nhở này vừa xuất hiện, đám thí luyện giả nhất định sẽ kinh hoàng, thậm chí có khả năng hợp tác thành đoàn, không hề lục đục với nhau, đương nhiên, kẻ thù thì khác.

Như vậy cũng rất tốt, Dương Đại vẫn còn có chút không đành lòng khi giết người Địa Cầu, nhưng nếu giết dị tộc, vậy hắn sẽ ra tay dứt khoát hơn.

Dương Đại triệu hồi ra Địa Linh Giao Long, một đoàn người nhảy lên trên đầu Địa Linh Giao Long.

“Tùy tiện đi dạo, trước tiên tìm tà ma.”

Dương Đại phân phó nói, trong mắt của hắn tràn đầy vẻ chờ mong.

Tà ma có hồn phách hay không?

Nếu là có, vậy lần này phải gom góp một đại quân Ma tộc!

Thập Phương giáo chỉ cho đệ tử ngoại môn tham dự, chứng tỏ tà ma nơi đây có lẽ không có vượt qua tồn tại Tâm Toàn cảnh, cho dù có, cũng rất ít ỏi.

Nhưng mà Ma tộc nếu chỉ lướt ngang nhau như vậy, Thập Phương giáo tại sao không đuổi tận giết tuyệt sớm một chút?

Dương Đại nghi ngờ trong lòng, nhưng trước mắt không nên suy nghĩ về vấn đề này.

Hắn vứt bỏ tạp niệm, bắt đầu tìm kiếm Ma tộc.

« Thí luyện giả ‘Sở Thiên Bồng’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘La Mạt’ »

Dương Đại thấy nhắc nhở này, trong lòng cảm khái.

Cảm giác tồn tại của Sở Thiên Bồng thật mạnh, sớm trước kia, Dương Đại liền chú ý qua Sở Thiên Bồng, hiện tại mặc dù là bạn bè trong nhóm, nhưng Sở Thiên Bồng đến cùng mạnh như thế nào, hắn cũng không rõ ràng.

Chưa tới thời gian một nén nhang, nhắc nhở đánh chết Ma tộc cướp đoạt người không ngừng xuất hiện, tạm thời xem ra, thí luyện giả chiếm cứ thượng phong.

Nhưng mà đây chỉ là thí luyện giả, các các đệ tử bản giáo cũng không có vào bảng thông báo của hệ thống.

Quý mới biết có bao nhiêu đệ tử ngoại môn đã chết.

Địa Linh Giao Long lại bay trong chốc lát, rốt cuộc để cho đám người Dương Đại phát hiện ra tà ma, tà ma kia giống như người, toàn thân đen nhánh, tựa như trên người tưới đầy bùn màu đen, vô cùng đáng ghét, đang nằm gặm ăn ở trước thi thể của một người tu tiên, hay là trước tiên bắt đầu từ tên này.

Dương Đại nói khế: “Giết gã đi.”

Lương Tử Tiêu lập tức thả người nhảy lên, rút kiếm trên không trung, một kiếm bay vút đi.

Tên tà ma kia đúng là có tu vi Tâm Toàn cảnh, phản ứng rất nhanh, tránh thoát công kích của Lương Tử Tiêu, Dương

Đại không thể không cho đám người Bao Giải tham chiến.

Trực tiếp quần ẩu!

Mấy phút đồng hồ sau.

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Ma Sa’ »

Dương Đại bỏ qua nhắc nhở trước mắt, rơi xuống trước mặt tên tà ma đó, bắt đầu hút hồn.

Thật sự có hồn phách!

Chương 68: Xếp hạng điểm tích lũy

Sau khi hút hồn phách xong, Dương Đại cũng không cảm thấy khó chịu gì, hắn lập tức triệu hoán tên tà ma này ra.

Tà ma hiện thân, nhìn thân hình của gã giống như bùn nhão, Dương Đại rất khó chịu, nhưng dầu sao là người một nhà, hắn cũng không tiện ghét bỏ.

“Giới thiệu cho ta về Ma tộc các ngươi một chút đi, mạnh nhất là ai, có bao nhiêu Tâm Toàn cảnh, Thánh quả là cái gì.”

Dương Đại phân phó, tà ma lập tức trả lời, huyền thoại nói cả buổi, tất cả đều là ngôn ngữ đám người Dương Đại nghe không hiểu, cũng may Dương Đại vẫn còn có thể cùng âm chúng tiến hành giao lưu tâm linh, bỏ qua phương diện ngôn ngữ khác biệt mà tiến hành câu thông.

Hắn đại khái hiểu được.

Tại bí cảnh này, mạnh nhất trong Ma tộc là một tên tà ma vừa bước vào Linh Chiếu cảnh, tên là Khuê La, gã điều khiển toàn bộ ma quân, mới đầu ma quân không có số lượng nhiều như vậy, là dựa vào việc thôn phệ phạm nhân nơi đây, lại trải qua rất nhiều lần Thánh quả sinh sôi nảy nở, bây giờ tà ma có tu vi Tâm Toàn cảnh vượt qua số lượng mười vạn.

Thánh quả chính là Thánh vật của Ma tộc, bên trong đây tổng cộng có 5 quả, là nơi sản sinh chủ yếu để Ma tộc sinh sôi nảy nở, có rất nhiều tà ma trông giữ.

“Khuê La... Vừa bước vào Linh Chiếu cảnh...”

Dương Đại nhú mày.

Chiến lược của đám thuộc hạ Tâm Toàn cảnh của hắn cộng lại gần 1700 vị, vậy công Khuê La có lẽ có phần thắng.

Nhưng tên Khuê La này cũng có thuộc hạ, chuyện này thì phiền toái.

Trừ phi gặp phải Khuê La lúc lạc đàn, nếu không quyết không thể phát động tiến công với gã.

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ.

Sau đó hắn để cho tà ma bùn nhão dẫn hắn đi đến nơi trú quân của tà ma gần đó, trước tiên từ nơi trú quân nhỏ bắt đầu.

...

Hành tỉnh Hán Tây, Phong Thành.

Cha mẹ của Dương Đại đang ngồi ở trên sofa xem tivi, đang xem một tiết mục tiếp sóng của đài truyền hình thực tế, một người chủ trì và hai gã thí luyện giả có chút danh tiếng đang thảo luận về nhiệm vụ khảo hạch lần này của tu tiên giới Đại Hạ.

“Bọn họ muốn đi đến bí cảnh bị Ma tộc công chiếm, Ma tộc có tính xâm lược rất mạnh, lúc trước chúng ta chấp hành nhiệm vụ tại dị giới có đụng phải, bị Ma tộc quần lên, không chỉ đơn giản là tử vong như vậy, linh hồn cũng không cách nào thăng thiên, sẽ trở thành chất dinh dưỡng cho Ma tộc sơ sinh, lần này tu tiên giới Đại Hạ và Thập Phương giáo cũng là mượn danh nghĩa khảo hạch, thuận thế diệt trừ Ma tộc, tránh cho uy thế của Ma tộc mở rộng...”

Một tên thí luyện giả chậm rãi mà nói.

Dương mẫu nhin không được trách cứ nói: “Dùng ngữ khí nhẹ nhàng như vậy nói về quái vật đáng sợ như vậy, thật sự cũng được hay sao?”

Dương Đằng vừa hút thuốc, vừa nói: “Người thì biết cái gì, người ta đã có kinh nghiệm trải qua, đã sớm thành thói quen, nào giống như dân chúng chúng ta, luôn được bảo hộ.”

Dương mẫu thở dài nói: “Ma tộc đáng sợ như vậy, cũng không biết Tiểu Đại sẽ xảy ra chuyện hay không.”

“Yên tâm đi, tiểu tử kia đã trưởng thành, đã quên video tuyên truyền lúc trước sao, khí thế kia, chắc chắn, không hổ là dòng máu của lão tử.”

“Ngưng lại, người kém xa so với con của người.”

“Ha ha, chẳng muốn tranh cãi với người.”

Hai người lại bắt đầu chú ý ở trên TV.

Lúc này, người chủ trì ngừng đầu cười nói: “Theo tin tức truyền đến từ cơ quan tình báo trong Thâm Vực, trước mắt tên của thí luyện giả nằm trong mười thứ hạng đầu trong bảng khảo hạch của tu tiên giới đã xuất hiện, trước tiên lao ra lớp lớp vòng vây chính là Ngạo Trường Không, là một thí luyện giả thiên tài đã có ba năm lịch duyệt, thiên phú của y là cấp độ A...”

Dương mẫu nói khẽ: “Cái gì Ngạo Trường Không, kém xa so với con của ta, Tiểu Đại làm sao không có lộ đầu ra vậy?”

Dương Đằng cả giận nói: “Người không phải mới vừa nãy còn đang lo lắng hay sao?”

“Lo lắng là một chuyện, có lòng tin đối với nhi tử là một chuyện khác.”

“Ha ha.”

“Lão Dương, người tỏ thái độ gì đó? Đạo gần đây ta phát hiện người đối với ta càng ngày càng không có kiên nhẫn, làm sao vậy, người có việc gì? Người cùng mẫu thân của bạn học Tiểu Siêu phải chẳng có chuyện gì muốn người ta không biết

phải không, sáng hôm nay ta đi mua thức ăn, còn chứng kiến các người đang nói chuyện phiếm, người không vội đi làm hay sao?”

“Người muốn nói cái gì vậy chứ, thật không hiểu được, chúng ta có thể có chuyện gì đây, không phải là trên đường nhìn thấy, chào nhau một tiếng mà thôi sao?”

“Đúng không, vậy ta hỏi người...”

Dương Đằng trầm nghĩ không ổn, hận không thể cho chính mình một bạt tai, chính mình lại nhẹ nhàng.

Ở một phía khác.

Dương Đại sở dĩ không có tên trên bảng, là vì hắn đang đợi.

Hắn đang đứng sau một sườn núi nhỏ, gần đó có rừng cây vờn quanh, vài dặm bên ngoài dốc núi phía trước có một nơi trú quân, chính là nơi trú quân của Ma tộc, nhưng số lượng trước mắt không nhiều lắm, cho nên hắn đang đợi đám tà ma trở về, hốt gọn một mẻ.

Ma tộc cũng là có văn minh của chính mình, trong từng doanh địa đều có phân công, ngoại trừ số ít tướng lĩnh có thể an tâm tu luyện ra, tà ma bình thường đều phải đi ra ngoài săn bắn hoặc tuần tra.

Người phạm trần bên trong bí cảnh này đã chết hết, nhưng vẫn còn Tinh quái và Yêu quái.

« Thí luyện giả ‘Ngạo Trường Không’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Khiếu Đồ’ »

Lại một dòng nhắc nhở từ trước mắt Dương Đại bay qua.

Cái người gọi là Ngạo Trường Không này hoạt động rất mạnh, đã giết hơn 20 vị Ma tộc cướp đoạt người, đoán chừng điểm tích lũy đứng đầu bảng trong đám thí luyện giả, về phần

có thể so sánh được với đệ tử các giáo phái bản thổ của Thâm Vực hay không, Dương Đại cũng không cách nào xác định.

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Không Vì Ai’ »

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Thiên Tuyển Chi Tử’ »

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Một Con Rồng’ »

Liên tục ba dòng nhắc nhở xuất hiện, Dương Đại nhíu mày.

Đây là pentakill hay sao?

Hắn nhìn về hướng tà ma bùn nhão, hỏi thăm Tham La là ai.

Tà ma bùn nhão lập tức trả lời, Tham La chính là đệ đệ của Khuê La, tu vi Tâm Toàn cảnh tầng chín, tính cách vô cùng tàn bạo, ngay cả Ma tộc đối với gã cũng tràn đầy sợ hãi.

“Tham La, Khuê La cái gì gì đấy, đều sẽ trở thành âm chúng của lão tử, đừng để cho ta đụng phải các người.”

Dương Đại âm thầm khinh thường, hắn tiếp tục chờ đợi.

Hắn đã triệu hoán 3000 tên âm chúng vây quanh phía trước nơi trú quân, đương nhiên là từ dưới đất vây quanh, đám tà ma không phát giác ra được, chờ đến khi Dương Đại ra lệnh một tiếng, đó chính là một trận giết chóc.

...

Thập Phương giáo, phía trên la bàn hoàng kim, ở trong hòn đảo lơ lửng trên không trung.

Trong gương đồng trên quảng trường biểu hiện ra xếp hạng điểm tích lũy của đệ tử các giáo, phía trước mỗi một cái tên đều hiện ra tên của từng giáo phái.

Trước mắt người xếp hạng đệ nhất thực sự không phải là Ngao Trường Không, mà đệ tử Thập Phương giáo, Trần Trọc.

Điểm tích lũy của Trần Trọc đã đạt tới một con số kinh khủng, là một vạn, tương đương với giết một vạn tà ma Tụ Khí tăng một, tên thứ hai chênh lệch với y gần 4000 điểm tích lũy.

Đương nhiên, đây mới chỉ bắt đầu, cũng không phải là kết cục đã định, nhưng sự cường thế của Trần Trọc cũng làm cho y ra đầu ngọn gió tại trước mặt các giáo.

Nữ tử tóc trắng ngồi trước mặt một tên nam tử mặc áo bào xanh, vị nam tử áo bào xanh này thoát nhìn vô cùng trẻ tuổi, dung nhan tuấn lãng, so sánh vẻ ngoài với các vị đại năng ở chung quanh, có chút không hợp nhau.

Nam tử áo bào xanh hỏi: “Tiểu tử kia tên gọi là gì?”

Nữ tử tóc trắng hồi đáp: “Dương Đại.”

Nam tử áo bào xanh ồ một tiếng, không hỏi nữa.

Nữ tử tóc trắng nói theo: “Sư phụ, lấy hiểu biết của ta đối với hắn, có lẽ hắn vẫn còn đang xem tình hình như thế nào, không có lập tức hành động.”

Nam tử áo bào xanh nở nụ cười, nói: “Tính tình của tiểu tử này ngược lại là có chút thú vị, vậy ta cũng muốn nhìn xem hắn có thể giết ra uy danh hay không, tư chất có cường đại đi nữa, nếu vẫn luôn giấu kín, hoặc là đang kiêng kỵ cái gì, hoặc là một người nhu nhược, đều không đáng được ta bồi dưỡng.”

Nữ tử tóc trắng khẽ gật đầu.

Một tên đại hán khôi ngô bên cạnh cười nói: “Thành Thanh Thiên, không ngờ ngay cả người cũng cảm thấy hứng với đệ nhân, đúng dịp, ta cũng muốn nhận tiểu tử kia.”

Nam tử áo bào xanh tên là Thành Thanh Thiên liếc mắt nhìn gã, nói: “Vậy để xem thủ đoạn của mỗi người.”

Chương 69: Lời cầu nguyện của Hồ Lợi

Dương Đại không biết tình hình bên ngoài như thế nào, hắn vẫn còn kiên trì nằm vùng.

Bầu trời bên trong bí cảnh vẫn lờ mờ như trước vậy, bầu không khí trong thiên địa vô cùng áp lực, vài cơn gió thỉnh thoảng lướt nhẹ qua mặt đất rét thấu xương đến như vậy, trong không khí xen lẫn mùi máu tươi.

Trong lúc rảnh rỗi, Dương Đại gọi ra mấy vị thành viên dày dặn kinh nghiệm, chính là Liễu Tuấn Kiệt, Thạch Long, Thương Lang, Doanh Kỷ, Trình Nga Quỷ.

Sau khi bọn họ ra, bắt đầu sôi nổi quan sát tình huống chung quanh, còn tưởng rằng phải chiến đấu.

Lương Tử Tiêu thấp giọng giới thiệu tình huống hiện tại, để cho bọn họ kích động.

Ma tộc!

Trong truyền thuyết cổ đại của vương triều Đại Hạ, Ma tộc liên tục đảm nhận nhân vật diệt thế, bao nhiêu kiếp nạn xảy ra đều là do Ma tộc làm loạn nhân gian, mỗi lần Ma tộc xuất hiện, tất có thần tiên sinh ra.

“Chỗ như thế khẳng định có đại cơ duyên, nếu không Ma tộc như thế nào lại tới, đã đến sau còn không mau đi!” Liễu Tuấn Kiệt thấp giọng nói, ngữ khí hưng phấn.

Mọi người đã quen với mấy lời kích động liều mạng của y.

Dương Đại cười nhạt hỏi: “Người muốn đi tìm sao? Bên trong bí cảnh này, có lẽ không tìm được kẻ yếu hơn so với người, người nhất định muốn đi đúng không?”

Liễu Tuấn Kiệt cười ha ha nói: “Ta có thể độn thổ, chỉ cần ta không chủ động công kích người khác, ta chính là quỷ hồn nên có thể tránh thoát phần lớn tấn công, để cho ta đi thử xem, một mình ta đi là được, lần này ta nhất định sẽ tìm ra cơ duyên thích hợp cho ngài nhất, tuyệt đối sẽ không cho ngài mạo hiểm!”

Dương Đại gật đầu.

Liễu Tuấn Kiệt lập tức chui xuống dưới đất, biến mất không thấy gì nữa.

Lương Tử Tiêu nhíu mày hỏi: “Chủ nhân, nếu y cứ tiếp tục như vậy thì sớm muộn sẽ xảy ra chuyện, tại sao ngài lại không ngăn cản y?”

Dương Đại nhẹ giọng hồi đáp: “Hiện tại nhu cầu cấp bách của y là tìm ra một đại cơ duyên để chứng minh chính mình, không bằng cứ để cho y đi, nếu hồn phi phách tán, đó chính là do số mệnh y không tốt.”

Âm chúng của hắn rất rất nhiều, sao phải để ý một tên trong đó làm gì?

Hơn nữa, Liễu Tuấn Kiệt quá yếu!

Làm trinh sát cũng không tệ.

Lương Tử Tiêu im lặng.

Lúc này, Dương Đại lại thấy một dòng nhắc nhở.

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Mộc Dương’ »

Dương Đại nhíu mày.

Bạn trong nhóm chết rồi...

Mộc Dương chính là một trong mười người của nhóm ‘người một nhà tương thân tương ái’, Dương Đại không có ấn tượng sâu đối với y, nhưng ít ra không ghét.

Rất tốt, nhìn vào tình cảm là bạn trong nhóm của chúng ta, ta nhất định sẽ giúp người báo thù!

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ, cũng không vội vàng xao động, bí cảnh khảo hạch mới bắt đầu, thời gian còn dài mà.

Tiếp đến một đoạn thời gian, nhắc nhở về Tham La rất nhiều lần, ngăn ngủi trong vòng hai canh giờ, gã đã giết hơn 50 vị thí luyện giả.

Dương Đại đoán chừng những thí luyện giả khác đã hoảng sợ.

Quả thật như thế.

Ngoài trăm dặm, giữa vùng núi, Tiểu Điệp cùng một đám thí luyện giả hội tụ cùng một chỗ.

Nghe thông cáo Ma tộc không ngừng đánh chết thí luyện giả, đám thí luyện giả đều rất hoảng, sau khi gặp mặt báo thân phận lẫn nhau, chỉ cần là thí luyện giả, đều lập tổ đội.

“Cái tên Tham La kia thật là mạnh, cái vị thí luyện giả mà gã giết trước đó chính là cao thủ Tâm Toàn cảnh tầng bảy, rất nổi danh tại hành tỉnh của chúng ta.”

“May mắn chúng ta không có gặp phải Tham La.”

“Nếu không thì chúng ta rời khỏi đi.”

“Người có điểm tích lũy sao, không có điểm tích lũy liền rời khỏi, tài nguyên đãi ngộ mà tông môn đưa cho người sẽ bị cắt bớt!”

“Ta có, nhưng mà chưa đủ, khảo hạch lần này trước đó chưa từng có, vô luận là thực tế hay là Thâm Vực, đều ảnh hưởng trọng đại, dù sao ta sẽ không thể cứ như vậy rời khỏi, đánh không lại Tham La, chẳng lẽ còn không thể săn giết những tên tà ma khác hay sao?”

“Đúng đấy, tất cả mọi người đều không phải là người mới, sợ cái gì chứ?”

Tiểu Điệp không thảo luận cùng bọn họ, tâm tình của nàng rất kém, bởi vì Mộc Dương chết.

Nhóm ‘người một nhà tương thân tương ái’ là nhóm hiện tại nàng tham gia thảo luận nhiều nhất, nàng đối với cái nhóm này vẫn rất có cảm tình, Mộc Dương đối với nàng cũng rất kính trọng, mở miệng một tiếng đều xưng Điệp tỷ.

Nàng rất muốn giúp Mộc Dương báo thù, nhưng thực lực của nàng cũng không đủ.

Chẳng biết tại sao, nàng nghĩ tới Dương Đại.

Nếu có thể gặp được hắn, hắn là tốt.

Tiểu Điệp mặc dù rất phê bình kín đáo đối với cách hành sự của Dương Đại, nhưng trong lòng nàng, Dương Đại tuyệt đối là người mạnh nhất trong nhóm các nàng.

Đúng lúc này, một tên thí luyện giả đứng dậy kêu lên: “Không tốt! Ma tộc đến rồi!”

Tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy vô số tà ma từ trong mây đen cuộn cuộn lao ra, thẳng hướng bọn họ, tất cả những tên tà ma này đều mọc ra cánh, khí thế làm cho người ta sợ hãi.

Đám thí luyện giả sợ tới mức lập tức chạy trốn.

...

Trên quảng trường, mọi người trong Thập Phương giáo và ngũ đại môn phái đang ngó chừng xếp hạng điểm tích lũy trong gương đồng, xếp hạng điểm tích lũy tổng cộng hiện lộ 1000 tên đứng trước, càng lên cao, kiểu chữ càng lớn, xếp hạng phía trước nhất vẫn là Trần Trọc của Thập Phương giáo.

Bất quá chênh lệch của gã và tên đứng ở vị trí thứ hai cũng không kéo giãn ra.

Đám thí luyện giả thuộc cơ quan tình báo hội tụ cùng một chỗ, trong đó cũng có Hồ Lợi.

Hồ Lợi nhìn chăm chăm bảng xếp hạng trong gương đồng, chau mày.

“Tiểu tử kia xảy ra chuyện gì vậy? Nhiều âm chúng như vậy, không đến mức 1000 tên đứng trước đều vào không được chứ...”

Hồ Lợi nhíu mày.

Một thân ảnh bỗng nhiên từ trong gương đồng bay ra, rơi trên quảng trường.

Là đệ tử lựa chọn rời khỏi bí cảnh!

Tên đệ tử này nhanh chóng đi đến đám người cơ quan tình báo, rồi nói ra tình hình mà mình hiểu rõ.

Một lão giả thuộc cơ quan tình báo gật đầu nói: “Người rời khỏi đi, cứ báo cho đài truyền hình về tình huống xảy ra.”

Tên đệ tử này lập tức biến mất.

Cơ quan tình báo chính là dùng cách như thế này để tiếp sóng tình hình thực tế bên trong bí cảnh khảo hạch.

Lão giả đi đến trước mặt Hồ Lợi, nhíu mày thấp giọng hỏi: “Xảy ra chuyện gì vậy? Người không nói với hắn sao? Lần

khảo hạch này gánh vác trách nhiệm trọng đại, không thể giấu giếm!”

Hồ Lợi cười khỏ nói: “Ta đã nói, nhưng có khả năng hẳn không gặp phải Ma tộc.”

Lão giả trừng mắt liếc y một cái, nói: “Hy vọng là như thế, nếu khảo hạch kết thúc, hẳn không có vào ba thứ hạng đầu, ngươi phải chịu tội đó!”

Hồ Lợi trừng to mắt, xem chút nữa tức giận, nhưng cân nhắc đến tình huống chung quanh, lại không dám làm chuyện mất mặt.

Y chỉ có thể âm thầm cầu nguyện, tiểu Dương à, đừng để cho lão ca thất vọng.

...

Đợi gần ba canh giờ, cũng chính là sáu giờ, phía trước nơi trú quân của Ma tộc rốt cuộc có rất nhiều tà ma trở về.

Dương Đại thâm mắng, chờ đợi như vậy thật mệt mỏi, chỉ chờ lần này, về sau vẫn là bốn phía càn quét đi.

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Lương Châu Âu Hoàng’ »

Dương Đại đang muốn hành động, lại một dòng nhắc nhở bay qua.

Cái thằng chó chết này đã giết tới điên rồi!

Ít nhất đã có hơn 70 vị thí luyện giả chết trong tay gã!

“Chúng tiểu nhân, giết cho ta!”

Dương Đại gầm lên trong lòng, thông qua cảm ứng tâm linh truyền lời cho toàn bộ âm chúng tiềm phục dưới mặt đất.

Trong chốc lát, chung quanh nơi trú quân tà ma nhảy ra một thân ảnh khổng lồ đáng sợ, tất cả đều là yêu quái.

1000 con yêu quái trực tiếp nhảy vào trong doanh địa, điên cuồng chà đạp, còn có càng nhiều tinh quái hiện ra, vây quanh từng cái phương hướng, đám yêu cầm thì bay đến không trung, tránh cho tà ma chạy trốn.

Giết chóc bắt đầu!

Đồ sát!

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘A Tiêu’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Phân Phiếm’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Ma Đa Ma’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Nã Tư’ »

...

Từng dòng nhắc nhở điên cuồng nhảy ra trước mắt Dương Đại, bắt đầu spam.

Dương Đại đi đến trên sườn núi, Địa Linh Giao Long từ lòng đất hiện ra, dùng thân thể cao lớn của mình vòng qua hắn, nhìn qua cảnh tượng đồ sát hùng tráng phía trước, trên mặt Dương Đại hiện lên vẻ thông khoái.

Cái này một lúc sẽ tăng gia bao nhiêu âm chúng Ma tộc đây?

Chương 70: Dùng tốc độ bá đạo xông lên bảng xếp hạng

Trong núi rừng, một đám thí luyện giả đang há mồm thờ dốc, mỗi người mồ hôi đầm đìa, Tiểu Điệp cũng là như thế.

Trải qua một đám tà ma bay trên trời đáp xuống tập kích, đội ngũ của bọn họ thiếu đi một phần ba thí luyện giả, chỉ có số ít thành công rời khỏi bí cảnh, những người khác đều là chết trong nanh vuốt của bọn tà ma.

Trải qua trận chiến đấu này, sĩ khí của đội ngũ lập tức chùng xuống.

Một nữ tử nhìn không được nói: “Làm sao ta có cảm giác khoảng cách thực lực giữa thí luyện giả và tà ma có chút cách xa, từ thông báo xem ra, chiến tích của tà ma càng lớn hơn, nhất là Tham La, không có một vị thí luyện giả nào có thể so với gã, Tham La thì cũng đành, nhưng bên trong đám tà ma vừa rồi cũng có tồn tại cường đại vượt xa so với chúng ta.”

Không có ai phản bác lời nói của nàng, lúc trước những thí luyện giả kia còn tràn đầy tin tưởng cũng đều bị đả kích sâu sắc.

Không chỉ là thực lực có khác biệt, còn có chênh lệch về số lượng.

Tiểu Điệp nhú mày, lúc này người luôn luôn nói nhiều như nàng cũng không biết nên khuyên bảo như thế nào, nàng cũng bắt đầu do dự có nên cứ như vậy mà rời khỏi hay không, nhưng nàng biết rõ khảo hạch lần này có ý nghĩa trọng đại,

không chỉ là về vinh dự cá nhân và vấn đề lợi ích, còn liên quan đến Hạ Quốc.

Khảo hạch của Thập Phương giáo không chỉ dành cho đệ tử ngoại môn, bọn họ còn đang khảo hạch Hạ Quốc!

Nếu như biểu hiện của đám đệ nhân thiên ngoại không làm vừa lòng, sự coi trọng của Thập Phương giáo đối với đệ nhân sẽ giảm xuống rất lớn.

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘A Tiêu’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ ... »

...

Từng cái thông cáo bỗng nhiên đang phóng qua trước mắt mọi người, đám thí luyện giả gần đó sôi nổi trùng to mắt.

Tiểu Diệp ngăn người, tiếp đó vỗ vỗ lồng ngực của mình, thở dài một hơi, trên mặt nàng nở nụ cười.

Tên kia rốt cuộc cũng chịu đứng ra!

Nàng chính là biết rõ Dương Đại nắm giữ một nhánh đại quân yêu quái, do hắn điều khiển, sĩ khí của đám thí luyện giả tất nhiên tăng mạnh.

Quả nhiên, đám thí luyện giả chung quanh sôi nổi hô hào.

“Trời ơi! Hắn đang thu hoạch đầu người của Ma tộc hay sao?”

“Thông báo cũng không có dừng lại!”

“Thảo nào lúc trước Bá Vương không có xuất hiện ở thông báo, thì ra là đang đợi vớt một mẻ lớn!”

“Xem ra Bá Vương tập kích nơi trú quân của Ma tộc.”

“Đỉnh thật —— đã hơn 100 cái thông báo rồi!”

“Vẫn còn tiếp tục sao, khủng bố quá đi, không hổ là quốc trụ tương lai!”

Đám thí luyện giả rất kích động, thí luyện giả hot nhất năm nay chính là Bá Vương Bất Quá Giang, thậm chí so với quốc trụ còn hot hơn, nguyên bản bọn họ đối với Bá Vương Bất Quá Giang chỉ là nghe nói qua, không có cảm giác quá lớn, nhưng giờ khắc này, vào thời điểm bọn họ sợ hãi, vị nam nhân kia đại biểu cho hy vọng của Hạ Quốc lại đứng ra!

Không chỉ có bọn họ, giờ phút này toàn bộ thí luyện giả bên trong bí cảnh, vô luận là đến từ Thập Phương giáo hay là ngũ đại môn phái của Đại Hạ, chỉ cần là thí luyện giả, tất cả đều hăng hái phấn khích.

Thông báo của Bá Vương Bất Quá Giang còn chưa kết thúc, còn đang điên cuồng spam, kích thích toàn bộ thí luyện giả!

Chỉ xem mấy dòng thông báo không ngừng nhảy ra, bọn họ đều có thể cảm nhận được một cỗ cường thế khó tả.

Hắn thật đúng là Bá Vương!

...

Trên quảng trường, đệ tử của các đại môn phái xì xào bàn tán, bài danh trong gương đồng chỉ là bài danh, không có nội dung cụ thể, cho nên phần lớn thời điểm đều tương đối buồn tẻ.

“Đó là ai? Thăng hạng thật nhanh!”

Có người bỗng nhiên hoảng sợ nói, thu hút ánh mắt mọi người về hướng gương đồng.

Chỉ thấy Dương Đại của Thập Phương giáo đang dùng tốc độ vô cùng bá đạo xông lên.

Hạng thứ 800!

Hạng thứ 700!

Hạng thứ 500!

Hồ Lợi thấy tên của Dương Đại xuất hiện, hưng phấn đến hư mất, y lập tức đi đến trước mặt lãnh đạo, chỉ vào gương đồng nói: “Nhìn thấy không, ta cũng đã sớm nói, hấn chỉ không đụng phải tà ma mà thôi!”

Lãnh đạo gật đầu, ra vẻ trấn định, nhưng từ hai tay đang nắm chặt của lão xem ra, rõ ràng lão rất khẩn trương.

Trước cửa lớn đại điện, nam tử trung niên đưa ra quy tắc điểm tích lũy thở dài một hơi, y tên Trương Triền Vân, chính là phó cục trưởng cục chiến đấu của tổng cục, đã từng xem chút nữa trở thành quốc trụ, cũng chính là người đầu tiên tiếp xúc với Thập Phương giáo, y cũng là người giới thiệu dị nhân thiên ngoại cho Thập Phương giáo, lần khảo hạch này có ý nghĩa trọng đại ra sao, y là người rõ ràng nhất, trước khi Dương Đại quật khởi, biểu hiện của dị nhân thiên ngoại rõ ràng không sánh bằng các đệ tử khác, để cho y đổ một trận mồ hôi trong lòng.

“Không hổ là tư chất cấp SS, 2000 âm chúng, mới có thể đạt được thành tích rất không tệ.” Trương Triền Vân lặng lẽ suy nghĩ.

Lão giả áo đen bên cạnh cười nói: “Không tệ không tệ, từ tốc độ tăng trên bảng xếp hạng xem ra, hấn cũng không phải là một chọi một với tà ma, mà xông vào trong doanh địa của tà ma, dũng khí như vậy lão phu rất thích.”

Trương Triền Vân cười nói: “Nếu như ngài thích, sao không nhận hấn làm đồ đệ đi?”

Lão giả áo đen cười mà không nói, sau đó cũng im lặng.

Mấy phút đồng hồ sau, bài danh Dương Đại rút cuộc cũng dừng lại, hấn trực tiếp từ dưới hạng 1000 một lần vọt tới hạng

thứ 57, điểm tích lũy của hắn đạt tới 9000 không tính số lẻ, tương đương với giết 1000 vị tà ma Tụ Khí tầng chín!

Ngắn ngủi trong vòng vài phút mà giết được nhiều tà ma như vậy, quả thực đáng sợ...

Đại năng của các giáo đều nhớ kỹ cái tên Dương Đại này.

Thực tế.

Trong biệt thự.

Dương mẫu đang bung thức ăn, đối với ba người ngồi trên sofa hô: “Nhanh tới dùng cơm, đừng nhìn nữa.”

Tiểu Siêu và Tiểu Diễm ngồi hai bên trái phải Dương Đằng, vô cùng nghe lời.

Tiểu Diễm quay đầu hỏi: “Ba ba, lúc nào mới có thể có tin tức của đại ca vậy?”

Dương Đằng vuốt vuốt đầu của nàng, cười nói: “Chờ một chút đi, tin tưởng đại ca người.”

Từ sau khi video tuyên truyền phát ra, thân phận của Dương Đại liền lộ ra ánh sáng, Tiểu Siêu và Tiểu Diễm cũng biết thân phận của ca ca, nhưng bọn nó cũng không lộ ra ở trường học, bởi vì cha mẹ đã dặn dò qua, lần khảo hạch này có ảnh hưởng quá lớn, trong trường học của bọn nó đều có thể nghe thấy các học sinh hay các lão sư đang thảo luận.

Bá Vương Bất Quá Giang đang thực hiện nhiệm vụ khảo hạch trong này, việc này đã không phải là bí mật trên mạng, có không ít người đều đang chờ mong biểu hiện của hắn.

Bây giờ Bá Vương Bất Quá Giang đã không tính là người mới, hắn đã là cao thủ Tâm Toàn cảnh!

Ngay tại lúc ba người chuẩn bị đứng dậy đi ăn cơm, lúc này, người chủ trì trên TV cắt ngang hai vị thí luyện giả đang

phân tích bên cạnh, hưng phấn nói: “Thông báo cho các vị một cái tin tức, Bá Vương Bất Quá Giang trong vòng ba phút ngăn ngừa từ vị trí ngoài 1000 trên bảng xếp hạng điểm tích lũy, đã tăng vọt nhanh chóng đến hạng thứ 57, căn cứ vào quy tắc điểm tích lũy, cơ quan tình báo phân tích, Bá Vương Bất Quá Giang bên trong ba phút này tương đương với việc giết 1000 tà ma Tụ Khí tăng chín...”

Trong phòng khách đột nhiên trở nên yên tĩnh, Dương Đằng trừng to mắt, Dương mẫu đang bùng thức ăn sừng sốt, Tiểu Siêu và Tiểu Diễm há to mồm.

...

Trong doanh địa tà ma, Dương Đại đang hút hồn.

Trong doanh địa này có hơn một nghìn vị tà ma, trong đó có không ít cao thủ Tâm Toàn cảnh, đối mặt với mấy nghìn tên âm chúng vây công, căn bản bọn chúng không phải đối thủ.

Hiện tại, hắn có thể vui thích hưởng thụ thành quả.

Các âm chúng thủ hộ hắn, tránh cho có địch nhân ra tay khi hắn hút hồn.

Nhiều thi thể như vậy, chỉ là hút hồn sẽ phải trì hoãn thật lâu.

Ước chừng trôi qua cả ngày, Dương Đại mới hút xong toàn bộ hồn phách.

Tổng cộng 1203 vị tà ma, tà ma Tụ Khí cảnh có 903 vị, tà ma Tâm Toàn cảnh có 300 vị.

Trong chiến đấu, Dương Đại hao tổn mất 7 vị âm chúng tinh quái, dù vậy, tổng số lượng âm chúng của hắn rút cuộc đột phá hơn một vạn!

10179 vị âm chúng!

Dương Đại ngồi trên đầu Địa Linh Giao Long, tuy rằng đầu đang rất chóng mặt, nhưng hắn liên tục cười, cùng giống như bị ngu vậy.

Nhiều hồn phách của tà ma như vậy, mặc dù không thể để cho tu vi của hắn đột phá ngay, nhưng cũng sớm thôi, thể phách của hắn lại được tăng cường, hơn nữa còn nắm giữ ngôn ngữ của Ma tộc.

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Xích Tử Kiêu Ngạo’ »

Trong lúc Dương Đại hút hồn, Tham La cũng đang giết rất nhiều thí luyện giả, đồng dạng rất cường thế.

Chương 71: Trèo lên vị trí thứ nhất trên bảng!

Tốc độ của Địa Linh Giao Long cũng không phải là nhanh, chủ yếu là thuận tiện cho Dương Đại nghỉ ngơi.

Hấp thu hơn 1200 hồn phách, tuy rằng tu vi và thể phách trở nên mạnh mẽ, nhưng trạng thái tinh thần của hắn lại rất mệt mỏi.

“Khảo hạch như vậy đối với ngài mà nói thật sự là một trận tạo hóa. Sau này khi số lượng âm chúng nhiều hơn nữa sẽ đủ kiến tạo một tòa thành, thậm chí là thành lập một vương triều.” Thạch Long cảm khái muôn phần.

Lúc trước trong doanh địa tà ma, trông kẻ nào cũng kinh hãi khủng bố. Đối lại là y, cho dù đơn đấu cũng không nhất định có thể thắng. Nhưng đại quân yêu quái của Dương Đại có thể nghiền ép doanh địa, những tà ma kia không hề có lực chống cự.

Trong doanh địa có 300 vị Tâm Toàn cảnh có sức chiến đấu, đại quân yêu quái của Dương Đại có 1000 vị Tâm Toàn cảnh, đây còn chưa phải là toàn bộ!

Hiện tại, thuộc hạ Tâm Toàn cảnh có thể chiến đấu của Dương Đại sắp đạt đến con số 2000.

Hắn vẫn chưa thỏa mãn, hắn còn muốn nhiều hơn nữa!

Lời Thạch Long nói khiến cho những âm chúng khác nhau thảo luận.

“Quả thật có thể. Thậm chí có thể tiến hành phân chia theo năng lực chuyên biệt, tựa như trong tông môn vậy.”

“Nếu thành lập tông môn thì nên đặt tên là gì đây? Âm tông được không?”

“Muốn chân chính thành lập trật tự còn phải thu thập thêm nhiều âm chúng là nhân tộc hơn nữa. Linh trí của yêu quái cũng không được cao cho lắm.”

“Đúng vậy nha, trước mắt phân chia chủng tộc âm chúng quá không cân bằng.”

“Chủ nhân, khi nào chúng ta đi ra khỏi Thập Phương giáo, đi tàn sát hàng loạt dân chúng trong thành, tàn sát cả tông môn đi?”

Nghe những âm chúng này thảo luận với nhau, Dương Đại cạn lời.

Cái gì là tàn sát hàng loạt dân chúng trong thành, tàn sát cả tông môn chứ!

Các người cứ làm như ta là đại nhân vật phản diện không bằng, đại ma đầu sao!

Tuy nhiên lời Thạch Long nói giúp cho hắn có thêm càng nhiều ý tưởng.

Hắn đang nghĩ đến chuyện một lúc nào đó chính mình sẽ độc chiếm hắn một cái bí cảnh, tiếp đó sẽ bí mật bồi dưỡng.

Chẳng qua là nếu như hắn muốn quay về hiện thực thì nhất định phải thu hồi âm chúng. Nếu biến thành hình thái vương triều hoặc là tông môn thì quá phiền toái.

Sau này có thể thu một chút nhân tài đặc thù, ví dụ như luyện khí sư, luyện đan sư, trận pháp sư, chế phù sư...

Dương Đại lâm vào trong thế giới tưởng tượng vô cùng mỹ diệu, hắn đang nghĩ đến viễn cảnh tương lai rồi tự sướng.

Thời gian một nén nhang sau, hắn lại nhìn thấy tà ma ở trên không trung. Không cần hấn căn dặn, những âm chúng tiềm phục ở dưới mặt đất đã nhao nhao nhảy ra xé nát tà ma kia. Đó là một tên tà ma Tụ Khí cảnh.

Dương Đại cũng không có yêu cầu gì đối với hồn phách. Dù sao số lượng âm chúng là vô hạn, có thể hấp thu bao nhiêu thì cứ hấp thu bấy nhiêu. Hồn phách có cảnh giới thấp thì hấp thu sẽ nhanh hơn. Nếu đi theo lộ tuyến tinh anh thì chưa hấn có thể dễ dàng tìm được như vậy.

Hơn nữa số lượng âm chúng càng nhiều, tu vi của Dương Đại tăng trưởng lại càng nhanh!

Cứ như vậy, Dương Đại một đường tiến lên. Chỉ cần nhìn thấy tà ma sẽ lập tức giết chết, nếu gặp phải đệ tử của các giáo phái thì hấn sẽ thả cho bọn họ một con đường sống. Mục tiêu của hấn lúc này là tà ma, lúc này hấn cũng cần tu tiên giả của nhân tộc chia sẻ áp lực giúp hấn.

Thoáng chớp mắt, hai ngày đi qua.

Dương Đại phần lớn thời điểm đều đang săn bắt tà ma lạc đàn, đồng thời cũng đã tiêu diệt được doanh địa thứ hai.

Hấn hấp thu thêm 1398 hồn phách của tà ma Tụ Khí cảnh, 422 hồn phách của tà ma Tâm Toàn cảnh.

Tổng số âm chúng của hấn đạt tới con số một vạn hai ngàn!

Dương Đại rất ngạc nhiên, thứ hạng trên bảng điểm tích lũy của mình đã là hạng bao nhiêu.

...

Trên quảng trường.

Đệ tử các giáo phái nhìn vào thứ hạng trong gương đồng, ai cũng cảm thấy chấn động.

Thập Phương giáo, Dương Đại, điểm tích lũy 21032!

Thập Phương giáo, Trần Trọc, điểm tích lũy 18096!

Thập Phương giáo, Chu Ngọc Nguyệt, điểm tích lũy 15093!

Thập Phương giáo, Trương Lâm, điểm tích lũy 12481!

Thập Phương giáo, Trình Trọng, điểm tích lũy 11083!

...

Nhân tài mới xuất hiện, Dương Đại, cường thế trèo lên vị trí thứ nhất. Từ sau khi hắn bắt đầu bộc phát, tốc độ tăng trưởng của hắn vẫn luôn không ngừng lại. Sau đó lại có một lần bộc phát mạnh, lập tức vượt qua Trần Trọc hai ngày trước một mình một ngựa ở vị trí thứ nhất!

Ngũ đại môn phái sợ hãi thán phục sức mạnh thống trị khủng bố của Thập Phương giáo. Đám thí luyện giả thì có vinh cùng vinh. Đều là người Địa Cầu, nhìn thấy Dương Đại trèo lên đỉnh, trong lòng bọn họ cũng cảm thấy thoải mái hơn.

Dương Đại rất ít khi giao tiếp với người khác, cũng rất ít khi xuất đầu lộ diện. Bởi vì hắn luôn thần bí như thế cho nên đại chúng chỉ cảm thấy huyền kỳ và hâm mộ hắn, sẽ rất ít người nào thấy chán ghét hắn.

Hồ Lợi vô cùng mừng rỡ, mặt cười đến mức nở hoa. Y đứng bên cạnh lãnh đạo, đắc ý nói: “Thấy tiểu lão đệ của ta như thế nào? Ta đã nói với ngươi rồi, đừng lo lắng, cứ bình tĩnh đi. Thế mà ngươi không chịu nghe, cứ mãi ghi nhớ quá khứ của ta cơ!”

Hai người quen biết nhiều năm, tuy là chức vụ cao thấp khác nhau, nhưng vẫn có thể đùa giỡn.

Lão giả thuộc cơ quan tình báo cả giận nói: “Hắn có thể mạnh như vậy chẳng lẽ không có công lao của ta à? Trong đồng hôn phách yêu quái kia cũng có một phần do ta xuất lực đấy!”

“Ha ha ha!”

Hồ Lợi cười to, dám thí luyện giả thuộc cơ quan tình báo ở xung quanh không dám nói xen vào, nhưng bọn họ cũng hiểu rõ một chuyện, Dương Đại làm vẻ vang cho nước nhà rồi!

Trước đại diện, Trương Triển Vân cũng nhận được lời khen ngợi của đám cao tầng của Thập Phương giáo. Y ra vẻ được sủng ái mà lo sợ, nhưng trong lòng lại tràn đầy sự kiêu ngạo.

Y thật sự là thích Dương Đại chết mất thôi. Chờ kết thúc sát hạch lần này, y nhất định phải ban thưởng cho Dương Đại thật tốt một phen.

Hạ Quốc muốn dừng bước ở bên trong Thâm Vực thì không thể chỉ dựa vào Linh Chiếu cảnh, còn phải dựa vào thiên tài của mỗi một cảnh giới, từ đó khiến cho tu tiên giới nhận thức được tầm quan trọng của dị nhân thiên ngoại.

Bên kia.

Nữ tử tóc trắng với sư phụ của nàng là Thành Thanh Thiên cũng đang đàm luận về Dương Đại.

Thành Thanh Thiên hài lòng nói: “Người này không tồi, sau khi kết thúc sát hạch, ta sẽ phá lệ thu hắn làm đệ tử nội môn.”

Hai mắt của nữ tử tóc trắng ở dưới mặt nạ hiện lên một tia kinh ngạc. Nàng hiểu sư phụ mình rất rõ, nhìn y có vẻ là người ôn hòa, nhưng thực chất bên trong vô cùng ngạo, thậm chí có thể nói là người kiêu ngạo nhất trong toàn bộ Thập Phương giáo.

Đại hán khôi ngô ở bên cạnh cười nói: “Ha ha, ta cũng sẽ phá lệ vì hấn, đến lúc đó nhìn xem ai có thể cướp được.”

Ngồi ở một bên khác của y là một tên trưởng lão, lão vuốt râu cười nói: “Lão phu cũng thấy thuận mắt, tuy nhiên ta sẽ không tranh người với các ngươi. Hãy nhớ kỹ, bất kể hấn đồng ý đi theo ai, các ngươi cũng đừng ghi hận hấn. Hấn chỉ là một tên tiểu bối, tương lai của Thập Phương giáo cũng không phải là dựa vào đám lão già hòm hèm như chúng ta, mà là dựa vào những hậu bối này.”

Đại hán khôi ngô khoát tay nói: “Trần lão, ngươi nói cái gì vậy? Ta cùng Thành Thanh Thiên là người có lòng dạ hẹp hòi như vậy sao?”

Thành Thanh Thiên không nói gì, nhưng trên mặt y lộ ra một tia khinh thường.

Cùng lúc đó.

Ở thế giới hiện thực, trên mạng internet của Hạ Quốc đã bùng nổ.

Tin tức Bá Vương Bất Quá Giang trèo lên vị trí thứ nhất trên bảng xếp hạng điểm tích lũy của khảo hạch lần này đã được lan truyền khắp nơi, thậm chí kinh động toàn bộ Châu Á.

Hot tìm kiếm thứ nhất của Thiên Vọng chính là ‘Bá Vương, đệ nhất’ !

Ngắn gọn súc tích!

Số lượng lượt bình luận, lượt thích và lượt chia sẻ của tin tức này đã hơn trăm vạn. Con số cụ thể là bao nhiêu thì chỉ có nhân viên công tác của Thiên Vọng mới biết được. Nhưng có một điều có thể khẳng định, số liệu cụ thể tuyệt đối là gấp mấy lần của trăm vạn, thậm chí gấp mười lần trở lên!

« Dấu Tích Ngày Xưa: A a a a, Bá Vương quá khủng bố rồi! »

« Lily Là Tiểu Tiên Nữ: Lợi hại! »

« Quyền Sư Sau Năm 90: Có sao nói vậy, Bá Vương sau này có thể so với Thiên Đạo hay không? »

« Chu Hành Mã: Đại ca của ta lợi hại không? Dù sao ta cũng không hề kinh ngạc (đầu chó. jpg) »

« Nhóc Đáng Thương Không Muốn Tiên Thâm Vực: Trước kia thiên phú cấp độ SS đều không biểu hiện ra khủng bố như vậy a. »

« 7 Hàm Nghĩa Thần Bí: Hiện tại áp lực đi đến bên Mạnh Đại Đế. »

...

Dương mẫu đang xem tin tức trong mục hot tìm kiếm trên điện thoại di động. Nụ cười trên mặt bà ta vẫn chưa mãi chưa tắt, thỉnh thoảng còn cười ra tiếng, giậm chân đập tay khen hay.

Dương Đằng đứng trên ban công hút thuốc, không ngừng nghe điện thoại. Thân thích và hảo hữu của y nhao nhao gọi điện thoại tới chúc mừng y. Tuy rằng mặt ngoài y tỏ ra nghiêm túc, khiêm tốn, thế nhưng khóe miệng đều sắp nhếch lên tận trời.

Tiểu Siêu và Tiểu Diễm đang ngồi trên ghế salon nhu thuận xem tivi. Màn ảnh trên tivi đã đổi sang thành hai vị thí luyện giả khác. Bọn họ đang thảo luận về đối thủ của Bá Vương.

Một tên thí luyện giả nam vô cùng anh tuấn nói: “Ở bên phía thí luyện giả, biểu hiện mạnh nhất không ai qua được Bá Vương. Nhưng Ma tộc đồng dạng có tà ma biểu hiện ra rất cường thế, đó chính là Tham La. Theo cơ quan tình báo đã

thống kê được, Tham La đã giết hơn 300 vị thí luyện giả. Đây chỉ là thí luyện giả, còn không tính đến đệ tử của các giáo phái. Dựa theo cơ quan tình báo phân tích, Tham La đã có tu vi Tâm Toàn cảnh tầng chín, nửa bước vào Linh Chiếu cảnh. Bá Vương chỉ cần không gặp phải Tham La thì sát hạch lần này liền ổn.”

Chương 72: Huyết mạch Tổ Ma

Bên ngoài nhao nhao hỗn loạn, Dương Đại lại vẫn còn sẵn bản Ma tộc khắp bốn phía.

Hắn có một mục tiêu, đó chính là gom đủ đại quân một vạn Ma tộc, đương nhiên, đây là mục tiêu thấp nhất.

Dù sao thời gian của bí cảnh khảo hạch lần này không có hạn chế, chỉ cần không có nguy hiểm, hắn chuẩn bị kéo dài rồi tiếp tục đợi.

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Mãnh Hồ Châu Á’ »

Dương Đại nhìn trước mắt bay qua một dòng nhắc nhở, nhần mày lại.

Tên này thật sự là giết đến điên rồi.

Mâu chốt là hắn biết rõ Tham La không phải là kẻ mạnh nhất bên phe Ma tộc, trên đầu gã còn có Khuê La còn mạnh hơn.

Cho tới bây giờ, Khuê La còn chưa hiện thân qua.

Động tĩnh của thí luyện giả bên này càng ngày càng ít, Ngạo Trường Không hăng hái lúc trước cũng không còn động tĩnh, không biết có phải đã rời khỏi hay không.

Ba canh giờ sau, Dương Đại lại hút được thêm 47 vị tà ma Tụ Khí cảnh, 8 vị tà ma Tâm Toàn cảnh.

Hắn dừng lại, nghỉ ngơi trên một cánh đồng hoang, Địa Linh Giao Long nằm trên mặt đất, đám người Dương Đại thì

ngủ ngơi trong vòng bao bởi thân thể của nó, về phần những âm chúng khác trong đại quân, tất cả đều mai phục dưới mặt đất.

Nếu mấy nghìn âm chúng liên tục xuất hiện ở trên mặt đất, thì làm sao tà ma dám tới gần?

Tà ma cũng có linh trí, đánh không lại thì bọn họ cũng sẽ chạy!

“Tại sao Liễu Tuấn Kiệt còn chưa trở về nữa?” Lương Tử Tiêu đánh vỡ yên lặng hỏi, ánh mắt nhìn về hướng Dương Đại.

Dương Đại mở miệng nói: “Y cũng không có bị tán hồn, trước mắt cách chúng ta rất xa, nhưng y dừng lại rồi, đoán chừng có phát hiện gì đó, hoặc là đã bị khốn trụ.”

Lương Tử Tiêu nói theo: “Ngài ra lệnh cho y trở về thử xem, nếu y không trở lại, thì chắc chắn là đã bị vây khốn.”

Dương Đại gật đầu, thông qua cảm ứng tâm linh gọi Liễu Tuấn Kiệt trở về.

Nhưng mà, Liễu Tuấn Kiệt không hề có hành động gì.

Xem ra thật đúng là bị khốn trụ rồi.

Trình Nga Quỷ nói khẽ: “Tiểu tử này thích chạy loạn, cứ mặc kệ y đi.”

Doanh Kỷ cau mày nói: “Không được, dấu sao y cũng là vì chủ nhân mà cố gắng.”

Ánh mắt Điền Bất Trung lập lòe, nói: “Bên trong bí cảnh này ngoại trừ Ma tộc, còn có ai có thể vây khốn y chứ, chủ nhân, không phải đúng lúc ngài muốn tìm chỗ có rất nhiều Ma tộc sao. Đây là cơ hội tốt, đến lúc đó có thể cho âm chúng sớm tiến đến để thăm dò tình báo, số lượng quá nhiều thì chúng ta liền lui lại, nếu không bằng chúng ta, vậy tận diệt.”

Dương Đại cảm thấy lời ấy có lý, gật đầu nói: “Quả thật có thể thử xem, nghỉ ngơi một chút liền lên đường đi.”

Hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, không biết có phải cảm giác của hắn có vấn đề gì hay không, hắn luôn cảm giác lời hắn trở nên càng dày, bầu không khí trong thiên địa cũng càng ngày càng áp lực.

Tựa như có chuyện lớn muốn phát sinh!

Dương Đại triệu hoán một vị âm chúng tà ma Tâm Toàn cảnh tầng chín, tên là Phu Hình, tà ma này có thân hình khôi ngô, đầu có sừng, sau lưng mọc ra hai cánh, trên người có áo giáp bám vào giống như được làm bằng da, chỉ nhìn liền làm cho người ta sợ hãi.

Vì chinh đồn gã, Dương Đại đã vận dụng chiến thuật biến người, 1000 con yêu quái vây quanh Phu Hình, một trận loạn xạ ngẫu mới đánh chết được!

“Ma tộc sắp có chuyện lớn phát sinh hay sao?” Dương Đại hỏi.

Địa vị của Phu Hình trong ma quân không thấp, được xem là tướng quân, chức vị không sai biệt lắm với Tham La, nhưng thực tế quyền lực thấp hơn Tham La rất nhiều, số lượng ma binh mà bọn họ nắm giữ chênh lệch nhau quá lớn.

Phu Hình lần đầu tiên được triệu hoán, tâm tình rất phức tạp, nhưng đối mặt Dương Đại, gã không cách nào nảy sinh tâm ý ngỗ nghịch, chỉ có thể thành thật trả lời: “Quả thật có chuyện lớn, đại tướng quân Khuê La chuẩn bị hấp thu ngũ đại Thánh quả, lột xác thành huyết mạch Tổ Ma.”

Huyết mạch Tổ Ma?

Dương Đại nhíu mày, nghe liền cảm thấy thật không tốt.

Những âm chúng khác nghe không được ngôn ngữ của Phu Hình, chỉ có thể chờ Dương Đại phiên dịch.

Dương Đại hỏi: “Sau khi trở thành huyết mạch Tổ Ma, gã sẽ trở nên mạnh lắm hay sao?”

Phu Hình nói: “Thoát thai hoán cốt, có lẽ cảnh giới tu vi sẽ không tăng lên, nhưng thực lực của gã tất nhiên sẽ phát sinh thay đổi nghiêng trời lệch đất, Tổ Ma mạnh cỡ nào, ta cũng không rõ ràng...”

“Còn bao lâu là gã sẽ thành công?”

“Không rõ ràng, đoán chừng cũng sắp rồi...”

Dương Đại hỏi thăm từng việc, chuyện nào Phu Hình có thể trả lời đều trả lời.

Ngũ đại Thánh quả phân bố tại các nơi khác nhau, đều có binh lính hùng hậu canh gác.

Dương Đại suy nghĩ một chút, mình cũng không cần phải đi ngăn cản Khuê La, dù sao đánh không lại có thể rời khỏi, mà ngay cả Phu Hình cũng không rõ ràng Khuê La đến cùng đang ở tại nơi nào, nếu hấn cứ lo lắng chuyện Khuê La sẽ mang đến nguy hại, còn không bằng tiếp tục mở rộng âm chúng.

Một lúc lâu sau, đám người Dương Đại thừa lúc Địa Linh Giao Long tiến về phía trước, trước tìm Liễu Tuấn Kiệt, nhìn xem tên này đang làm cái gì, tình trạng ra sao.

...

Bên trong một thung lũng hoang vu, tụ tập hơn 2000 vị tà ma, bọn nó đang đóng quân nghỉ ngơi, ở trung ương bọn nó có cắm hơn mười cái giá gỗ, trên giá gỗ cột từng người nam nữ, mỗi người quần áo tả tơi, toàn thân là máu, có một người

ngược lại là ngoại lệ, đó chính là Liễu Tuấn Kiệt, trên người của y có dán huyết phù, khiến cho y không thể động đậy.

Liễu Tuấn Kiệt nhìn một đám tà ma đang gặm ăn thân thể tàn phế của con người cách đó không xa, trong lòng của y nổi lên lửa giận khiến cho hồn phách của y đều sắp nổ tung, thế nhưng y chỉ có thể cuồng nộ một cách vô năng, ngay cả năng lực giãy giụa khỏi phong ấn y đều không có.

Hai bên trái phải truyền đến tiếng khóc nỉ non của nữ tử, Liễu Tuấn Kiệt chỉ cảm thấy đây là một cơn ác mộng.

Y không ngờ mình đã trở thành âm chúng mà cũng có thể bị trói lại.

Lúc này, một nữ tà ma có dáng người thuột tha, nhưng hình tượng kinh hãi đi tới, ả có thân hình cao lớn, làn da hiện lên màu đỏ như máu, trước ngực và hai chân mọc ra đầy những miếng vẩy bén nhọn, trên khuôn mặt có đầy những hạt lốm đốm quỷ dị, đôi mắt như con rắn, ả đi đến trước mặt Liễu Tuấn Kiệt, thò tay nắm lấy cái cằm của y, hiện tại y vẫn là trạng thái thực thể.

“Cho ngươi thêm một cơ hội, nói cho ta biết, chủ nhân của ngươi là ai? Hắn đang ở đâu?” Nữ tà ma cười hỏi, ngữ khí hiện ra một luồng khí lạnh.

Liễu Tuấn Kiệt khinh miệt nhìn ả, nói: “Lão tử không thể nói, có bản lĩnh thì đánh tan ta đi!”

Nữ tà ma cười lạnh nói: “Đánh tan ngươi, đây không phải là quá dễ dàng cho ngươi rồi sao? Ta muốn đưa ngươi đến bên trong Thánh quả, cho ngươi biến thành Ma tộc, lại chậm rãi hành hạ ngươi, cho ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong.”

“Ngươi...”

Liễu Tuấn Kiệt xém chút nữa tức điên, trong lòng cũng sinh ra một tia sợ hãi, thảm trạng của mọi người chung quanh chính y cũng tận mắt nhìn thấy.

Ở một phía khác.

Vài dặm bên ngoài, trên vách núi đá cạnh biên giới thung lũng, có hơn mười tên đệ tử Thập Phương giáo đang xem tình hình phía dưới như thế nào, bọn họ cẩn thận không chế khí tức của mình, không dám tiết lộ.

“Sur huynh, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Nếu vẫn không động thủ, người chết phía dưới sẽ càng nhiều.”

Một nữ đệ tử thấp giọng hỏi, những người khác sôi nổi nhìn nam tử áo lam cầm đầu, người này chính là Trần Trọc, là thiên tài tiếng tăm lừng lẫy trong ngoại môn, trong bí cảnh lần này, số lượng tà ma mà gã giết chết đã hơn 1000, là người tâm phúc đáng tin cậy của mọi người.

Trần Trọc cau mày nói: “Không thể tùy tiện hành động, phía dưới có rất nhiều luồng khí tức mạnh mẽ, không kém hơn ta chút nào, thậm chí có một vị so với ta còn mạnh hơn, hơn nữa số lượng bọn họ đông đảo, nếu chúng ta mạnh mẽ xông vào, cử tử nhất sinh.”

Mọi người im lặng, nhưng nhìn thấy đồng tộc phía dưới gặp phải thảm kịch bị gặm ăn tươi nuốt sống, trong lòng bọn họ ghen ra lửa giận.

“Có người!”

Một tên nam đệ tử thấp giọng hoảng sợ nói, nhìn theo phương hướng mà y chỉ, mọi người thấy một con giao long bay ra từ phía chân trời, con giao long nọ có hình dáng khổng lồ, dài tận mấy chục thước.

Một nữ đệ tử trừng lớn đôi mắt, nói: “Đây không phải là Địa Linh Giao Long bên trong bí cảnh ngoại môn sao? Nghe

nói nó bị một tên dị nhân có thể khống chế quỷ binh giết...”

Con giao long nọ chính là Địa Linh Giao Long.

Trên đầu rồng, Dương Đại thông qua âm chúng dò xét rồi, đã điều tra xong và truyền lại tin tức về số lượng tà ma phía trước, có khoảng 2000 tên tà ma, không đáng để lo, hắn đã chuẩn bị tận diệt rồi!

Hắn bỗng nhiên thoáng nhìn xuống, cánh đồng hoang vu phía dưới có người đang phát tay về phía hắn, ý bảo hắn đừng có tiến về phía trước.

Chương 73: Thiên đại cơ duyên

“Ngược lại là có chút thiện lương.”

Dương Đại thấy người nọ ở phía dưới đang phát tay, trong lòng lặng lẽ suy nghĩ.

Từ khi đặt chân vào Thâm Vực, phần lớn người mà hắn gặp phải đa phần là người xấu, thiện ý thế này giống như bèo nước gặp nhau thật ra khiến hắn có chút cảm động.

Đương nhiên, chỉ là có chút.

Thiên Vương lão tử có đến, cũng không thể ngăn cản ta ra về!

Phì!

Giết địch!

Địa Linh Giao Long không hề sợ hãi bay về phía thung lũng, nó không gào thét, nhưng tà ma canh gác bên trong thung lũng đã chú ý tới nó.

Một tên tà ma mọc ra cánh phát ra thanh âm bén nhọn, toàn bộ tà ma kinh hãi sôi nổi ngẩng đầu, bao gồm nữ tà ma cầm đầu.

“Chủ nhân!”

Liễu Tuấn Kiệt mừng rỡ kêu lên, xem chút nữa nước mắt tuôn trào, sợ dĩ không có rơi lệ, là bởi vì y không có nước mắt để chảy ra.

Chủ nhân quả nhiên sẽ không bỏ lại ta!

Chung sống cùng với Dương Đại lâu như vậy, Liễu Tuấn Kiệt tất nhiên có phán đoán của mình, Dương Đại có được tư chất như thế nhưng không có lạm sát kẻ vô tội, đôi lại là người khác, đại khái khả năng sẽ đi trên một con đường tà đạo, hơn nữa dưới tình huống có lực lượng khổng chế âm chúng tuyệt đối, Dương Đại cũng rất tôn trọng đối với các âm chúng, không có vũ nhục nhân cách, bên trong các vị âm chúng cũng có nữ, nhưng hắn vẫn đối xử với mọi người như nhau, giống như trước, hành vi như vậy để cho y rất bội phục.

“Chủ nhân? Chính là hắn sao, vậy mà có thể bắt một con rồng làm quỷ hồn nô lệ, thật khó lường.” Nữ tà ma khinh miệt cười nói.

Ả liếc thấy được tu vi của đôi phương, Tâm Toàn cảnh tầng năm, không phải là quá yếu sao?

Dựa vào hồn phách của một con rồng Tâm Toàn cảnh tầng chín và mấy vị cao thủ Tâm Toàn cảnh, liền dám tới khiêu chiến quân đội ma tộc của ả sao?

Muốn chết!

Ngay tại lúc nữ tà ma chuẩn bị ra lệnh, trên vách núi ở biên giới thung lũng hiện ra những thân ảnh khổng lồ, chính là đám yêu quái của Dương Đại.

Về phần âm chúng ma tộc, hắn tạm thời không muốn dùng, muốn giữ lại làm đòn sát thủ!

Hơn sáu trăm con yêu quái có hình dáng khổng lồ chiếm cứ vách núi, vây quanh toàn bộ thung lũng, còn có một 1000 yêu quái âm chúng không có xuất động, bởi vì vậy là đủ rồi, hắn phái ra 3000 tinh quái phụ tá.

3600 vị âm chúng hiện thân, đám yêu cầm sồi nổi bay lên không trung, tránh để cho tà ma chạy trốn.

Đám người Trần Trọc sững sờ nhìn qua bốn phương tám hướng đều là âm chúng, xem chút nữa bị hù chết, bất quá bọn họ không có động thủ, bởi vì bọn họ có thể cảm nhận được những con yêu quái này không hướng về phía bọn họ, tất cả đều đang hướng về phía thung lũng.

“Thật... Thật là nhiều...”

Một nữ đệ tử run giọng nói, đám đệ tử khác cũng cảm thấy chân động, ngay cả người mạnh nhất là Trần Trọc đều không được chứng kiến nhiều hồn binh như vậy bao giờ.

Trần Trọc bước vào tu tiên giới đã hơn mười năm, số lần gặp qua quỷ tu cũng không ít, nhưng chưa bao giờ thấy qua quỷ tu có thể điều khiển nhiều quỷ hồn như vậy, mấu chốt là những tên hồn binh này lại không có âm khí của quỷ hồn, không cảm thụ hơi thở, tựa như sự sống thông thường.

Một tên nam đệ tử đột nhiên nhớ tới, nói: “Các người không phát hiện ra những yêu thú này hình như đều đến từ bí cảnh của ngoại môn hay sao, nghe nói vị dị nhân kia trước đó đã trắng trợn đồ sát yêu thú, nguyên lai...”

Còn chưa chờ gã nói xong, yêu thú âm chúng trùng trùng điệp điệp phóng tới thung lũng, giống như vạn mã lao nhanh, thanh thế to lớn.

Đám tà ma bên trong thung lũng đều hoảng sợ, tất cả đều sợ hãi nhìn quanh, không biết nên phòng bị phương hướng nào.

Một trận đại chiến cứ như vậy bộc phát!

Yêu quái đầu lĩnh công kích, phía sau là tinh quái, dấy lên bụi đất cuồn cuộn, thế không thể đỡ đựng vào nơi trú quân của ma tộc, thái độ chiến đấu của tà ma đều rất cuồng bạo, nhưng yêu thú cũng giống như thế.

Cuộc chiến giữa các yêu quái và ta có thể nói là kinh thiên động địa, bọn người Trần Trọc đứng trên vách núi đá có thể cảm nhận được mặt đất lay động.

Ngồi trên đầu Địa Linh Giao Long, Dương Đại chú ý tới nữ tà ma mạnh mẽ kia, từng con yêu quái bị ả đánh lui, thậm chí có tinh quái bị ả giết đến hồn phi phách tán.

Chơi liêu vậy!

Dương Đại lập tức triệu hoán Phu Hình ra.

Phu Hình có tu vi Tâm Toàn cảnh tầng chín chính là rất cường đại, để cho tà ma đối phó với tà ma là việc tốt nhất.

“Toàn bộ tà ma phía dưới, tất cả đều giết hết, nhưng không được tổn thương tới một người!”

Dương Đại phân phó nói, Phu Hình mặc dù thay đổi sắc mặt, nhưng vẫn thả người nhảy xuống đi, lực khống chế của Vạn Cảnh m Chủ xâm nhập sâu trong linh hồn, để cho gã không cách nào phản bác.

Phu Hình từ trên trời giáng xuống, giống như trọng pháo nện xuống thung lũng, hai chân trực tiếp giẫm chết hai tên tà ma Tụ Khí.

Gã ngẩng đầu, khuôn mặt dữ tợn nhìn nữ tà ma đang đứng ngoài vài trăm mét.

Nữ tà ma hình như cảm nhận được cái gì, quay đầu nhìn lại, ánh mắt xuyên qua từng tên tà ma và yêu thú, đối mặt với Phu Hình.

“Tại sao tên này cũng trở thành quỷ binh rồi vậy?”

Nữ tà ma nhíu mày, trong lòng bất đầu bất an.

Đúng lúc này, Phu Hình bỗng nhiên phóng tới ả, hai tay gã ngưng tụ ra hai thanh đao màu đen, ngọn lửa lượn lò mê muội,

khí thể hung mãnh, dọc đường tất cả tà ma đều bị gã chém giết, ma diễm lần theo những miệng vết thương đang hừng hực bị thiêu đốt, tà ma ngã xuống đất kêu rên không ngừng.

Nữ tà ma thảm nghĩ không ổn, quay người chuẩn bị chạy trốn.

Ả vừa mới thả người nhảy lên, dưới chân liền có một đám mây ma quái xuất hiện, tung mây chạy trốn.

Từng con yêu cầm lao tới, chuẩn bị ngăn lại đường đi của ả, hai mắt của ả bắn ra ra hai luồng ánh sáng đen bắn thủng những con yêu cầm kia, tiếp tục chạy trốn.

Đúng lúc này, Địa Linh Giao Long bỗng nhiên ngăn nạng lại, uy áp của huyết mạch Yêu Vương vô cùng kinh hãi, khiến ả không dám tiến lên.

Ả nhìn qua Dương Đại đứng trên đầu rồng, nghiêng răng hỏi: “Người rốt cuộc là ai?”

Dương Đại nhú mày, có chút kinh ngạc, ả này vậy mà có thể nói ngôn ngữ của loài người, thật đúng là hiếm thấy.

Trước hết giết lại nói sau!

Mi tâm của hấn hiện ra hoa văn, lòng bàn chân phát lên khói đen khuếch tán ra, tất cả yêu cầm bay ra, nhanh chóng lao về phía nữ tà ma.

Nữ tà ma kinh hãi, muốn chạy trốn cũng đã không kịp, yêu quái trên bầu trời thật sự là quá nhiều, căn bản ả trốn không thoát.

Tuy rằng Địa Linh Giao Long mạnh hơn so với nữ tà ma, nhưng Dương Đại vẫn không muốn chủ quan, có thể sử dụng nhân số đề chết, cũng không cần phải một mình chiến đấu.

Trong mắt Dương Đại, ba mươi sáu kế cái gì đó, chiến thuật sau cùng trâu bò nhất chính là lấy nhiều áp ít!

Cái gì mà mưu quỷ chứ, cũng không bằng lớn mạnh thực lực bản thân, giống như Tần quốc quét ngang 6 nước.

Hơn 10 phút sau.

Từng tên tu tiên giả diu dặt lẫn nhau đi ra thung lũng, thỉnh thoảng bọn họ quay đầu nhìn lại, thấy trong thung lũng tụ tập mấy nghìn yêu thú, mỗi con đều nhuốm máu trông kinh khủng tới cùng, còn có thân thể tàn phế của yêu quái, làm cho người ta buồn nôn.

Bên trong những tu tiên giả này không thiếu người là thí luyện giả, ánh mắt của bọn họ nhìn đám yêu thú vây quanh bảo vệ Dương Đại, ánh mắt tràn đầy cảm kích và sùng bái.

Cuối cùng bọn họ đã biết được Dương Đại có thực lực thế nào, mới dám điên cuồng tới mức chủ động tiến đến đánh diệt tà ma.

Thẳng đến sau khi biết được chân tướng, bọn họ sùng bái tới cùng đối với Dương Đại, màn giết chóc vừa rồi thật sự là quá hả giận rồi!

Bọn họ vốn định đến gần cảm ơn Dương Đại, nhưng bị đám yêu quái đuổi đi.

Trần Trọc đứng bên vách núi, mắt nhìn xuống phía dưới, ánh mắt của y tỏ ra phức tạp.

“Tên gọi của hắn là gì?” Trần Trọc mở miệng hỏi.

Đệ tử bên cạnh hồi đáp: “Gọi là Dương Đại, trước khi khảo hạch, ta chuyên môn từng đi thăm dò.”

Trần Trọc thì thảo tự nói: “Dương Đại...”

Y quay người rời đi, những đệ tử khác cũng vội vàng đuổi theo, riêng phần mình thấp giọng thảo luận.

Trải qua một trận chiến, dù là những người tu tiên bản thổ như bọn họ cũng vô cùng sùng bái đối với Dương Đại.

Quá mạnh mẽ!

Bọn họ chưa bao giờ thấy qua quý tu nào cường đại như thế!

Trong thung lũng.

Dương Đại vừa hút hồn, vừa cảm khái nói: “Con bà nó, vậy mà phải vận dụng tới 5000 binh lực lận, thế này thì làm sao mà đánh Tham La, đánh Khuê La được chứ? Đám tà ma bên cạnh bọn họ khẳng định sẽ nhiều hơn nữa...”

Liễu Tuấn Kiệt đi theo phía sau hắn, muốn nói lại thôi.

Lương Tử Tiêu trừng Liễu Tuấn Kiệt, thấp giọng quát nói: “Cút qua một bên, thành sự không có bại sự có dư!”

Liễu Tuấn Kiệt cấp bách, nhìn Dương Đại, nói: “Chủ nhân, ta tìm được cơ duyên! Thiên đại cơ duyên!”

Chương 74: Pháp bảo thần bí

Dương Đại không có phản ứng lại Liễu Tuấn Kiệt, tiếp tục hút hồn.

Thiên đại cơ duyên?

Có thể là cái gì chứ?

Phát hiện Thánh quả rồi hả?

Dương Đại lại không thèm đề ý tới cái Thánh quả gì gì đó.

Thấy Dương Đại không thèm đề ý, Liễu Tuấn Kiệt còn muốn nói tiếp, nhưng bị Lương Tử Tiêu giữ chặt, Lương Tử Tiêu trừng mắt nhìn y, cả giận nói: “Không thấy chủ nhân đang bề bộn nhiều việc hay sao?”

Liễu Tuấn Kiệt bưng tỉnh đại ngộ, vội vàng lui ra.

Ở một phía khác.

Bên trong Thập Phương giáo, trên bầu trời quảng trường.

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người nhìn chăm chăm những cái tên bên trong gương đồng:

Thập Phương giáo, Dương Đại, 36016 điểm tích lũy!

Thập Phương giáo, Trần Trọc, 18982 điểm tích lũy!

Thập Phương giáo, Chu Ngọc Nguyệt, 18651 điểm tích lũy!

Thập Phương giáo, Trình Trọng, 17930 điểm tích lũy!

Thập Phương giáo, Sở Thiên Bồng, 16734 điểm tích lũy!

...

Trần Trọc tịt ngòi rồi, điểm tích lũy tăng lên rất chậm, Sở Thiên Bồng thân là dị nhân mà có thể tiến vào năm vị trí đầu, có thể nói là bước nhảy vọt cực lớn, nhưng ở trước mặt Dương Đại, thành tích của gã không tính là cái gì.

Vị trí đầu tiên gần như là gấp hai lần điểm tích lũy của vị trí thứ hai!

Đây là lực lượng thống trị gì vậy?

Giáo chủ Thập Phương giáo khẽ gật đầu, nói: “Người này có thể đặc biệt trở thành đệ tử nội môn.”

Nghe vậy, một đám trưởng lão sôi nổi gật đầu, giáo chủ lên tiếng, bọn họ tự nhiên không dám có ý kiến.

Trương Triển Vân sau khi nghe được thì tâm tình kích động, nhưng không có biểu lộ ra.

Trên quảng trường, Hồ Lợi đã bình tĩnh trở lại, hiện tại y liền đang mong đợi Dương Đại có thể vọt tới bao nhiêu điểm tích lũy.

Nhưng cũng đừng xông lên quá, còn phải để cho những người khác một chút mặt mũi!

Trong hiện thực, tin tức về điểm tích lũy của Bá Vương Bất Quá Giang vượt qua vị trí thứ hai, chênh lệch gấp 2 lần đã truyền đi khắp toàn bộ mạng lưới, quốc dân cũng đang thảo luận việc này, những người đang đi làm cũng bớt một ít thì giờ nói chuyện và bàn tán về việc này.

Tại trong hiện thực, quốc dân thích dùng cái tên Bá Vương Bất Quá Giang để xưng hô Dương Đại, mà tại trong Thập Phương giáo, Dương Đại lại lấy tên thật đăng ký thân phận đệ tử, hẳn hiện tại đã không cần che giấu tên thật, bởi vì sau khi

video tuyên truyền công khai, hẳn đã là nhân vật công chúng, về phần trong Thâm Vực, người tu tiên trong Thâm Vực cũng không ra thực tế được.

...

Bên trong thung lũng, Dương Đại bỏ ra hai ngày thời gian mới hút xong toàn bộ hồn phách, hẳn thành công đột phá đến Tâm Toàn cảnh tầng sáu, lần này hẳn hấp thu tổng cộng 1904 vị tà ma Tụ Khí, 348 vị tà ma Tâm Toàn, nhưng hy sinh mất 45 con âm chúng tinh quái.

Hiện tại, tổng số âm chúng của hắn đạt tới 14262 vị, trong đó số lượng ma tộc đạt tới 5330 vị, chiến lực của các chủng tộc Tâm Toàn cảnh cộng lại có 2765 vị!

Thực lực mạnh mẽ chưa từng có!

Nhưng hắn cảm thấy còn chưa đủ, cơ hội tốt như vậy nhất định phải tiếp tục càn quét.

« Thí luyện giả ‘Sở Thiên Bồng’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Câu Chu’ »

Một cái thông cáo từ trước mắt Dương Đại bay qua, vị bằng hữu cùng nhóm này là lực lượng mới xuất hiện, đoán chừng đã lên được bảng điểm tích lũy.

Dương Đại nhảy lên trên đầu Địa Linh Giao Long, mang theo mọi người rời đi.

Tất cả âm chúng nhân tộc và ma tộc hắn đều thu vào không gian linh hồn, những con âm chúng yêu thú khác lại mai phục dưới lòng đất, theo sau Địa Linh Giao Long tiến lên.

Dương Đại gọi Liễu Tuấn Kiệt đến bên cạnh, hỏi thăm y tìm được cơ duyên gì.

Liễu Tuấn Kiệt xem chút nữa kìm nén, vội vàng nói: “Là một kiện pháp bảo! Nhưng mà bị ma tộc trông coi, ta thật vất

vả trốn đi, đã bị bọn quân đội ma tộc này đuổi theo.”

Dương Đại hỏi: “Đó là pháp bảo gì?”

“Ta không thấy rõ, nó tản ra hào quang.”

Liễu Tuấn Kiệt vò đầu hồi đáp, có chút lúng túng.

Dương Đại lại triệu hoán Phu Hình và nữ tà ma đi ra.

Nữ tà ma tương tự như Phu Hình lúc trước, có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền điều chỉnh xong, nàng tự giới thiệu trước, tên là Bà Nạp, tu vi Tâm Toàn cảnh tầng chín, cũng giống như Phu Hình, là tướng quân, số lượng ma binh thì nhiều hơn so với Phu Hình.

Phu Hình, Bà Nạp...

Tên có chút thú vị.

Tên của hai vị tà ma này nghe như tên của một cặp tình lữ, nhưng quan hệ cũng không tốt, thậm chí có thể nói là ác liệt.

Dương Đại hỏi về pháp bảo theo như lời Liễu Tuấn Kiệt, Bà Nạp không có giấu giếm, nói: “Đúng là pháp bảo, ma tộc xâm lấn bí cảnh này đúng là hướng về phía bảo vật này mà tới, nhưng tuy rằng chúng ta đã phát hiện, nhưng không cách nào mang nó đi vì nó quá mức mạnh mẽ, đại tướng quân Khuê La vì muốn khống chế nó, chuẩn bị dung hợp ngũ đại Thánh quả rồi lại đoạt pháp bảo.”

Dương Đại hỏi: “Gần chỗ pháp bảo đó có bao nhiêu binh lực ma tộc?”

Bà Nạp hồi đáp: “Năm vạn ma binh, trong đó đạt tới Tâm Toàn cảnh có số lượng khoảng 2000.”

Nhiều như vậy...

Tuy rằng chiến lực của Dương Đại có thể vượt qua Tâm Toàn cảnh, nhưng chiến lực Tụ Khí cảnh hoàn toàn không

sánh bằng.

Tạm thời đừng không được.

Việc cấp bách vẫn là trước thu nạp tà ma, về phần pháp bảo gì đó, sau này hãy nói.

Sau khi Dương Đại đã có chủ ý, nhìn Liễu Tuấn Kiệt, nói: “Lần này biểu hiện của ngươi không tồi, chờ sau khi ta đủ mạnh, sẽ đi xem pháp bảo kia.”

Liễu Tuấn Kiệt gật đầu, sau khi nghe nói về số lượng binh lực gần pháp bảo đó, y cũng không dám đề cho Dương Đại đi mạo hiểm.

“Bên người Tham La có bao nhiêu ma binh?” Dương Đại lại hỏi Bà Nạp.

Phu Hình bị Tham La bài xích, căn bản không biết tình huống cụ thể của Tham La.

Bà Nạp hồi đáp: “Có 1000 tinh binh, tất cả đều là cao thủ Tâm Toàn cảnh, thực lực của bản thân gã cũng đã vượt xa Tâm Toàn cảnh tầng chín, gã là thiên tài ngàn năm khó gặp bên trong Ma tộc.”

1000 Tâm Toàn cảnh...

Vẫn có thể đừng!

Dương Đại hí mắt hỏi: “Nếu để cho một mình Tham La đấu với 1000 cao thủ Tâm Toàn cảnh, gã có thể thắng không?”

Bà Nạp bất đắc dĩ lắc đầu nói: “Tất nhiên gã không thể nào thắng, chỉ là bên cạnh gã có 1000 tinh binh chia sẻ áp lực, gã không thể nào lạc đàn.”

“Không cần gã lạc đàn.”

Dương Đại cười nói, mạng của Tham La, hẳn nhất định muốn có rồi!

Bà Nạp ngán người, nàng nghe hiểu ý ở ngoài lời của Dương Đại, nàng cẩn thận hỏi: “Ngài còn có bao nhiêu thuộc hạ?”

Dương Đại cười mà không nói.

Liễu Tuấn Kiệt đắc ý cười nói: “Khá nhiều nha, lúc đánh người, chủ nhân cũng chưa có nghiêm túc.”

Bà Nạp im lặng, trong lòng cảm thấy bi ai cho ma tộc, làm sao bị địch nhân như vậy dễ mất tới?

Đồng thời nàng cũng rất ngạc nhiên, rốt cuộc Dương Đại là thần thánh phương nào.

...

Phía trên một chỗ sườn đồi, một tên tà ma cao lớn đứng trên vách đá, một tay gãi gờ lên một người tu tiên, người tu tiên này là nam tử, thân cao một mét tám thân nhưng trong tay tà ma lại giống như một con gà con.

Tên tà ma này chính là Tham La, thân hình của Tham La giống như con người, những phiến vảy trên da tựa như áo giáp màu đỏ thẫm khoác lên người, gã đầu đầy tóc trắng, theo gió phiêu động, trên mặt lại có ba con mắt, trong đó một con mắt nhỏ nằm ở giữa mi tâm.

Sau lưng Tham La có 1000 vị ma tộc tinh anh đang nghỉ ngơi, mỗi kẻ đều có hình thái dữ tợn, giống như tới từ địa ngục.

Tham La nhìn chằm chằm người tu tiên trong tay, hỏi: “Còn có bao nhiêu người tu tiên nhân tộc? Bọn họ đều đang tại nơi nào?”

Người tu tiên sợ hãi nói: “Ta không biết... Chúng ta đều là phân tán hành động... Buông tha ta... Ta nguyện ý nộp lên

bảo vật trên người ta, tha cho ta một cái mạng chó... Van cầu người...”

Rắc rắc!

Tay phải Tham La dùng sức, trực tiếp bóp gãy cổ của y, tay phải buông ra, cổ thi thể này liền rơi xuống, một đường lặn long lóc xuống vách núi, lúc rơi xuống chân núi, đã thành một bãi thịt nát.

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Thảo Mộc Thâm’ »

Toàn bộ thí luyện giả bên trong bí cảnh đều thấy thông báo này.

Tham La đã thành ác mộng trong lòng bọn họ, người này đã tru sát hơn 400 vị thí luyện giả, rất rõ ràng là gã đang điên cuồng săn giết người tu tiên.

Ai có thể ngăn cản Tham La chứ?

Đám thí luyện giả nhao nhao nghĩ đến Bá Vương Bất Quá Giang.

Chỉ là Bá Vương Bất Quá Giang thật sự có thể thành công sao?

Chương 75: Chờ mà nhìn thông báo đi

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Ta Muốn Làm Nhân Vật Chính’ »

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Đông Phương Ngũ Hồ’ »

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ đánh chết thí luyện giả ‘Ánh Sáng Niềm Tin’ »

...

Lúc này Dương Đại đang hút hồn khắp bốn phía, thì Khuê La liên tục hoạt động mạnh trong thông báo, thí luyện giả bên này trừ hấn ra, toàn bộ đều bị lép vế.

Dương Đại có loại cảm giác mình đang cùng Tham La cạnh tranh.

Hấn tạm thời không muốn đối phó với Tham La, trước tăng số lượng âm chúng lên tới hai vạn, sẽ nắm chắc hơn.

Hấn phân tán một nhóm âm chúng, chuyên môn dò xét chung quanh tìm nơi trú quân của Ma tộc.

Hai ngày sau, hấn rốt cuộc tìm được một nơi trú quân, bên trong có hơn một nghìn tên tà ma, nhẹ nhàng tàn sát hết bọn chúng.

Cứ như vậy, những ngày này hấn lại tăng lên 1890 vị âm chúng ma tộc, trong đó Tâm Toàn cảnh chỉ có 241 vị, hấn không có hao tổn một vị âm chúng nào, ngược lại là chuyện đáng được ăn mừng.

Hắn phát hiện một việc, tà ma lạc đàn càng ngày càng ít, thậm chí rất nhiều nơi trú quân của ma tộc cũng đã trống rỗng.

Hắn hỏi thăm Phu Hình và Bà Nạp, biết được rất có thể là đại tướng quân Khuê La đang triệu tập toàn bộ ma tộc, mục đích là thủ hộ gã lột xác thành Tổ Ma.

Dương Đại nhíu mày.

Hắn tạm thời không muốn bị đại quân tà ma của Khuê La bao vây, nhưng mà cái đầu của Tham La hắn nhất định phải đoạt được.

“Các người có biện pháp gì theo dõi Tham La hay không?”
Dương Đại không muốn đợi thêm nữa, nếu đợi thêm nữa, Tham La sẽ trở về tụ hội mất.

Bà Nạp nói: “Ta làm được, ta có thể theo dõi khí tức của gã.”

“Tốt lắm, người chỉ đường đi.”

Dương Đại gật đầu nói, Bà Nạp lập tức chỉ đường cho Địa Linh Giao Long.

Phu Hình liếc mắt thật sâu nhìn Bà Nạp.

Bà nương này thật sự quá có tài rồi, thảo nào lúc ở bên trong ma tộc liền lẫn lộn tốt hơn so với y.

Mây đen cuộn cuộn, thiên địa áp lực, mặt đất bao la mờ mịt, hải cốt trải rộng khắp núi rừng hoang vắng, Dương Đại mắt nhìn về phía trước, ánh mắt vô cùng bình tĩnh.

Hắn có một ý nghĩ chưa thành thực.

Cụ thể muốn áp dụng, còn phải xem tình huống cụ thể.

...

Ban đêm, người một nhà Dương Đăng sau khi cơm nước xong lại ngồi trước sofa xem tivi.

Bí cảnh khảo hạch đã liên tục kéo dài một vòng, càng ngày có càng nhiều thí luyện giả rời khỏi, tình huống tử thương cũng làm cho người xem nhìn thấy mà giật mình.

“Lần nữa khẩn khoản cảnh báo thí luyện giả hiện tại cùng với thí luyện giả tương lai, bí cảnh bên trong Thâm Vực rất nguy hiểm, không nên tùy tiện vào.”

Người chủ trì vừa thay phiên nghiêm túc nhắc nhở, mỗi một vị người chủ trì đi lên đều sẽ dùng lời đạo đầu như vậy.

“Căn cứ tin tức từ cơ quan tình báo truyền đến, ma tộc cướp đoạt người Tham La đã tru sát mấy nghìn người tu tiên, trong đó bao gồm mấy trăm vị thí luyện giả, theo gã đại khai sát giới, điểm tích lũy xếp hạng cũng không di động quá lớn, khảo hạch lần này có khả năng sắp kết thúc.”

Người chủ trì nói xong, nhìn hai vị thí luyện giả bên cạnh, một người trong đó rõ ràng chính là Chu Oánh Oánh lúc trước trong thú triều đảm nhiệm vị trí đội trưởng của Dương Đại.

Chu Oánh Oánh nói tiếp: “Quả thật có thể kết thúc, từ xếp hạng điểm tích lũy xem ra, Bá Vương đã tru sát mấy nghìn tên tà ma, lần khảo hạch này đã hoàn thành nhiệm vụ, cũng vì Hạ Quốc tranh đua. Bất kể thế nào mà nói, sau lần vào bí cảnh khảo hạch lần này, thí luyện giả Hạ Quốc coi như là đứng vững gót chân tại tu tiên giới, thật đáng mừng.”

Một gã thí luyện giả khác cũng gật đầu.

Người chủ trì hỏi: “Nghe nói tu vi của Tham La chỉ là Tâm Toàn cảnh tầng chín, tại sao thực lực của gã có thể sẽ vượt qua Tâm Toàn cảnh vậy?”

Chu Oánh Oánh bắt đầu nói: “Này cần phải quy lý do vấn đề về tư chất, giữa các chủng tộc quả thật tồn tại sai biệt không nhỏ, trên những tiết điểm dị giới bên trong Địa Cầu đã từng phát hiện qua tung tích của ma tộc, tân thí luyện giả nếu

gặp phải ma tộc, có thể trốn thì nên trốn, ma tộc có thể chiến đấu vượt qua tiêu cảnh giới.”

Nghe trên TV thảo luận, Dương mẫu lo lắng nói: “Lão Dương, người nói Tiểu Đại có thể gặp phải cái tên Tham La tu vi hay không?”

Dương Đằng nói: “Không nên nghĩ lung tung, tiểu tử kia tinh ý lắm, đánh không lại khẳng định sẽ trốn, hơn nữa hắn đã giết nhiều tà ma như vậy, chứng tỏ thực lực của hắn vượt xa tưởng tượng của chúng ta, phải tin tưởng con của ngươi, kiến thức của hắn hiện tại có thể với so sánh ta và ngươi, hắn có thể làm ra lựa chọn chính xác nhất.”

Dương mẫu trừng mắt liếc y một cái, nói: “Nói thì nói như thế, nhưng hắn mới mười tám tuổi, lúc ngươi mười tám tuổi thì còn đang làm gì đó?”

Dương Đằng nói khẽ: “Gặp và hẹn hò với bà chứ còn gì nữa.”

Tiểu Dương Siêu cắt ngang đối thoại của bọn họ, hỏi: “Ba ba, trên mạng cũng đang thảo luận ca ca có thể tru sát Tham La hay không, ca ca lợi hại hơn so với Tham La sao?”

Bây giờ học sinh tiểu học đều lên mạng chơi điện thoại, Tiểu Siêu và Tiểu Diễm cũng không ngoại lệ.

Dương Đằng nói: “Đương nhiên, ca ca ngươi là lợi hại nhất, nhưng mà có thể giết được Tham La hay không liên khó mà nói, dẫu sao bí cảnh lớn đến như vậy.”

Hy vọng cũng đừng đụng phải.

Dương Đằng không dám nói lời thật lòng.

Không chỉ là y, rất nhiều người trên mạng đều suy nghĩ như thế, chỉ vì Dương Đại vẫn còn là người mới, làm sao có thể

đánh thắng được tồn tại vô địch tung hoành Tâm Toàn cảnh chứ?

Những người dẫn chương trình tiếp sóng tình hình thực tế bên trong bí cảnh khảo hạch đều đang đánh phủ đầu trước cho người xem, đại khái ý tứ chính là Bá Vương không giết Tham La cũng là có thể lý giải, dẫu sao hắn còn trẻ, hy vọng dân cư mạng không nên tạo cho hắn áp lực quá lớn.

...

Bên trong bí cảnh.

Dương Đại đứng trên đầu Địa Linh Giao Long, đứng thẳng trước gió, nhìn qua hướng chân trời, hắn nhẹ giọng hỏi: “Có còn xa lắm không?”

Bà Nạp hồi đáp: “Sắp rồi, chưa tới 20 dặm nữa, bên cạnh gã vẫn như cũ chỉ có 1000 quân tinh nhuệ.”

Dương Đại khẽ gật đầu.

Lương Tử Tiêu cảm khái nói: “Cũng không biết lúc nào chúng ta có thể thi triển kiếm trận đây.”

Từ Siêu Nhân cười nói: “Quả thật có chút hoài niệm.”

Toàn bộ âm chúng nhân tộc cũng đã tu hành Thiên Cương Đại La kiếm trận, đều có thể vào kiếm trận.

Dương Đại cười nói: “Về sau sẽ có cơ hội, đây chẳng phải là muốn cho các người lại trở nên mạnh mẽ một chút, để tránh đưa đầu người hay sao.”

Ba tộc nhân, yêu, ma trong âm chúng, trước mắt thì nhân tộc đứng gần cuối, Dương Đại quả thật không dám tùy tiện sử dụng.

Trong lúc mọi người ở đây đàm tiếu, một tiếng xé gió truyền đến.

Âm chúng sôi nổi quay người, Lương Tử Tiêu rút kiếm chuẩn bị ra tay.

“Đợi một chút.”

Dương Đại gọi lại bọn họ, chỉ thấy Tiểu Điệp ngửa kiếm bay tới.

Nàng thấy các âm chúng sôi nổi thu tay lại, liền rơi bên cạnh Dương Đại.

Ánh mắt của nàng liếc nhìn Bà Nạp và Phu Hình, trong lòng kinh hãi, nhưng trên mặt không dám biểu lộ ra, nàng mở miệng nói: “Không thể đi xa hơn nữa, phía trước là nơi trú quân tạm thời của Tham La, người có thể đi cùng ta, đệ tử lục giáo chuẩn bị liên thủ, tích góp nhân thủ rồi lại một lần hành động tru sát Tham La.”

Tham La đã giết quá nhiều người tu tiên, Thập Phương giáo và ngũ đại môn phái đều có đệ tử chết trong tay gã, trước mắt các đệ tử vẫn còn bên trong bí cảnh đều quyết định liên thủ, trước khi kết thúc khảo hạch, nhất định phải tru sát vị tà ma mạnh nhất này.

Dương Đại lắc đầu nói: “Đa tạ người đã nhắc nhở, người trở về nói cho bọn họ biết, có thể giải tán rồi.”

Tiểu Điệp sững sốt, hỏi: “Tại sao?”

Dương Đại nhìn về hướng tiền phương, nói: “Đợi mà nhìn thông báo đi.”

Tiểu Điệp trừng lớn đôi mắt.

Lương Tử Tiêu giơ lên vỏ kiếm, cười nói: “Tiểu Điệp cô nương, xin mời, tiếp theo không tiện đi cùng người.”

Tiểu Điệp hít sâu một hơi, thả người nhảy lên trên phi kiếm của mình, nàng quay lại nhìn Dương Đại, nói: “Người nhất định phải sống sót đó!”

Dương Đại không quay đầu nhìn nàng, mà trợn trắng mắt.

Ta van ngươi!

Ngươi làm cái quái gì vậy?

Muốn tốt cho ta hay vẫn là muốn thiết lập tình tiết tình cảm cho ta vậy?

Cho dù ta là nhân vật nam chính bên trong phim truyền hình, ngươi cũng không thể nào là nữ nhân vật chính đâu!

Dương Đại trách cứ trong lòng, hắn đối với Tiểu Diệp không có chút ý tứ gì, cho nên căn bản không thèm để ý đối phương có quan tâm thật lòng hay không.

Rất nhanh, nơi trú quân tạm thời của Tham La xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

Tham La đang ngồi ở trước đồng lửa nghỉ ngơi chợt mở to mắt, liếc nhìn thân ảnh bay tới từ phía chân trời.

Chương 76: Truy sát Tham La!

Địa Linh Giao Long phi hành nhanh chóng đến phía trên nơi trú quân của Tham La.

Tham La cùng 1000 ma tộc tinh nhuệ đều không đứng dậy mà ngẩng đầu nhìn bọn hắn, tất cả đều lộ ra nụ cười hung tàn.

Trên đầu rồng, Phu Hình và Bà Nạp bắt đầu run rẩy, không dám thò đầu ra.

Dương Đại cảm nhận được sự hãi của bọn họ, phân phó nói: “Đi xuống đi.”

Địa Linh Giao Long lập tức bay xuống, vững vàng rơi xuống đất, đám người Dương Đại cũng lần lượt đáp xuống.

Sở dĩ đáp xuống đất, là vì Dương Đại lo lắng tất cả những tên tà ma kia đều bay đến không trung thì ngược lại bất lợi, ở trên mặt đất càng tốt vì có rất nhiều âm chúng có thể bảo vệ hắn.

“Ngâm —— “

Địa Linh Giao Long đứng trên mặt đất, gầm thét trước 1000 tà ma, tiếng rồng ngâm cao vút kéo dài, vang vọng phía dưới bầu trời, thật lâu không dứt.

Tham La chậm rãi đứng dậy, gã cảm nhận được ý đồ đến của đối phương, gã đứng dậy, 1000 tên tà ma Tâm Toàn cảnh cũng sôi nổi đứng dậy theo.

Lúc này, Tham La bỗng nhiên nhìn thấy thân ảnh của Bà Nạp và Phu Hình, gã nhíu mày, gã không có ép hỏi mà giậm

chân phóng về phía đám người Dương Đại.

1000 ma tộc tinh nhuệ đi theo phía sau gã, không có âm ỉ giống như quân đội của những nhóm ma tộc khác, tất cả đều rất im lặng, chỉ là ánh mắt của bọn họ đều huyết hồng, trong trời đất lơ mờ nhìn tựa như ác quỷ lấy mạng.

“Gã chính là Tham La à... Cảm giác áp bách thật mạnh mẽ...”

Mồ hôi lạnh của Lương Tử Tiêu chảy ròng ròng, không chỉ có y, những người khác cũng có loại cảm giác này, thân ảnh khô ngô kia khiến cho bọn họ có một loại cảm giác áp bách không thể chiến thắng, bất quá bọn họ y vào số lượng âm chúng đông đảo nên không có hoảng loạn.

Dương Đại khinh miệt cười một cái, bỗng nhiên quát to: “Giết cho lão tử!”

Thanh âm vừa dứt, từng thân ảnh khổng lồ bỗng nhiên từ lòng đất nhảy ra, yêu quái cách gần đó trực tiếp lao về phía Tham La cùng 1000 ma tộc tinh nhuệ.

Tham La tuy kinh hãi nhưng gã cũng phản ứng cực nhanh, một quyền đánh ra, thế quyền như mặt trời ban trưa, ma khí kinh khủng hình thành khí trụ xuyên thủng ngư yêu khổng lồ trước mặt, nhưng ngay sau đó lại có vài con yêu quái đánh tới, dồn ép gã phải nhảy ra.

Càng ngày có càng nhiều yêu quái từ mặt đất hiện lên, tầng tầng lớp lớp, tại biên giới ma quân còn có nhiều vô số kẻ tinh quái nhảy ra bao vây bọn chúng, tràng cảnh vô cùng hùng tráng, chưa tới năm giây thì nhánh ma tộc tinh nhuệ này đã bị bao vây.

Dương Đại phân phó nói: “Phu Hình và Bà Nạp, các ngươi cũng lên đi.”

Hai ma mặc dù sợ hãi, nhưng cần phải nghe theo lệnh Dương Đại, nhanh chóng xông lên tiền phương của chiến trường.

Địa Linh Giao Long đứng sau lưng Dương Đại, Dương Đại đặt vỏ kiếm của Duyên Quang kiếm trên mặt đất, hai tay đặt trên chuôi kiếm, cứ như vậy bình tĩnh nhìn về phía trước.

Các âm chúng như Từ Siêu Nhân, Bao Giải, Nam Nguyệt Như, Lương Tử Tiêu đứng ở xung quanh, bày trận địa sẵn sàng đón quân địch, bọn họ đều cực kỳ khẩn trương, bởi vì tất cả tà ma phía trước đều là Tâm Toàn cảnh!

...

Trong núi rừng thưa thớt, Tiểu Điệp trở lại trong đội ngũ đệ tử các giáo, nói ra việc Dương Đại đang tiến đến tru sát Tham La.

“Hắn điên rồi sao? Một người liền dám xông lên, Thập Phương giáo các ngươi cuồng vọng và ngu muội như thế hả?”

Một tên đệ tử của Đạo sơn nhin không được trợn mắt nói, ngược lại là đám thí luyện giả bên trong các giáo phái lộ ra vẻ chờ mong.

Một tên thí luyện giả nói: “Hắn rất lợi hại, rất nổi danh trong đám đệ nhân chúng ta, lần này bên trong bí cảnh, số lượng tà ma hắn giết qua cũng đã mấy ngàn.”

Lời vừa nói ra, những đệ tử khác vô cùng kinh ngạc.

Trần Trọc của Thập Phương giáo mở miệng nói: “Hắn quả thật rất mạnh, sự cường đại của hắn không chỉ là bản thân hắn, có lẽ hắn thật sự có thể thành công.”

Từ sau khi tận mắt nhìn thấy Dương Đại như thế nào tàn sát ma quân của Bà Nạp, địa vị của hắn trong lòng Trần Trọc liền trở nên cao quý.

Trần Trọc đã coi Dương Đại là mục tiêu quan trọng nhất!

Tuy rằng Dương Đại còn không biết y, nhưng y cũng không thêm để ý, cái mục tiêu này là dùng để tự thúc giục chính mình.

“Nhưng đó là Tham La, thực lực đã tiếp cận Linh Chiêu cảnh...” Một tên nam thí luyện giả không cam lòng nói, thí luyện giả rõ ràng nhất Tham La kinh khủng cỡ nào, đã có không ít thí luyện giả thành danh chết ở trong tay Tham La.

Nhưng gã còn chưa có nói xong liền dừng lại, chỉ vì thông báo liên tiếp bắt đầu spam trước mắt gã.

Toàn bộ thí luyện giả, bao gồm cả Tiểu Điệp, tất cả đều trở nên khẩn trương, ánh mắt đăm đăm.

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Quán Nột’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Nhất Tự’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham Khâu Ma’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Quái Nguyệt’ »

...

Trong đầu Tiểu Điệp hiện ra gương mặt của Dương Đại, tim của nàng bắt đầu đập nhanh hơn.

Hắn thật sự có thể đánh chết Tham La sao?

Ở một phía khác.

Trước mắt Dương Đại cũng bắt đầu không ngừng xuất hiện thông báo nhắc nhở, nhưng hắn mặt không đổi sắc, đã tập mãi thành thói quen, hắn nhìn giống như rất trấn định thực ra là hết

sức chăm chú, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Tham La, sợ Tham La giết ra ló ló vòng vây.

Tham La quá mạnh mẽ, không có một con yêu quái nào có thể làm gã bị thương.

1681 con yêu quái vậy mà chỉ có thể chiến ngang tay với 1000 ma tộc tinh nhuệ của Tham La!

Không được!

Tiếp tục như vậy rất nguy hiểm!

Ánh mắt Dương Đại ngưng tụ, giữa mi tâm của hắn hiện ra hoa văn, một trận hắc khí nhanh chóng từ chân hắn nhanh chóng khuếch tán, tựa như gió lớn nổi lên, quét sạch bốn phương tám hướng, bao phủ mặt đất, những thân ảnh đáng sợ xuất hiện ngay sau đó.

Âm chúng ma tộc!

1319 tà ma Tâm Toàn cảnh!

Dương Đại thông qua cảm ứng tâm linh ra lệnh, toàn bộ tà ma Tâm Toàn cảnh sôi nổi xông lên tiền phương chiến trường.

Tham La liên tục chú ý Dương Đại, rõ ràng gã phát giác được những tên quỷ hồn này đều là người nợ triệu hoán ra, nhưng mà khi gã nhìn thấy Dương Đại vậy mà lại triệu hồi ra hơn 1000 vị ma tộc tinh nhuệ, trong lòng của gã kinh hãi.

Làm sao có thể!

Người này có lai lịch ra sao?

Làm sao có thể triệu hoán nhiều quỷ hồn như vậy?

Lấy tu vi của Tham La liếc mắt là có thể phân biệt rõ sinh thể và hồn thể, nhưng gã vẫn không thể lý giải.

Hơn 1000 âm chúng Ma tộc gia nhập chiến trường, tình hình chiến đấu kịch biến, thủ hạ của Tham La liên tục chết

thảm, bên này Dương Đại cũng bắt đầu xuất hiện tình hình hồn thể tản ra, nhưng cũng may không nhiều lắm.

Phu Hình và Bà Nạp nhanh chóng tới trước mặt Tham La, ba vị quen biết đã lâu mặt đối mặt, đều không mở miệng mà trực tiếp chém giết cùng một chỗ.

Tham La mặc dù nghi hoặc tại sao bọn họ lại trở thành quỷ binh của Dương Đại, nhưng gã biết rõ hỏi cũng không có ý nghĩa, dưới mắt chỉ có thể tử chiến.

...

Thập Phương giáo, trong quảng trường.

Theo điểm tích lũy của Dương Đại lần nữa tăng vọt, đệ tử các giáo cũng bắt đầu thảo luận, hiện tại điều bọn họ muốn biết chính là điểm tích lũy cuối cùng của Dương Đại sẽ là bao nhiêu.

Một tên thí luyện giả từ trong gương đồng bay ra, sau khi hạ xuống nhìn chung quanh, tiếp đó nhanh chóng đi đến trong đội ngũ cơ quan tình báo.

Y đi đến trước mặt lãnh đạo cơ quan tình báo, thấp giọng nói: “Tình huống không ổn, Bá Vương đi giết Tham La rồi!”

Lúc trước từng tên thí luyện giả cơ quan tình báo trở về bẩm báo tin tức, khiến cho bọn họ cũng đã biết rõ chiến tích của Tham La.

Hồ Lợi nghe xong thì sắc mặt biến hóa, nhưng cũng không hoảng loạn.

Tiểu tử kia có 2000 âm chúng, nhiều yêu hồn tu vi Tâm Toàn cảnh như vậy, cho dù đánh không lại Tham La cũng có thể toàn thân trở ra.

Rất nhanh, tin tức này truyền tới thực tế, tạo ra một cú nổ lớn trên mạng, nhanh chóng trở thành hotsearch!

Từng người chủ trì tiết mục tương quan sôi nổi truyền bá tin tức này.

Trong lúc nhất thời, Hạ Quốc chấn động.

Trải qua nhiều ngày phát sóng trực tiếp như vậy, sự lợi hại của Tham La đã bị đại chúng biết được, thậm chí có người cảm thấy Tinh Trụ đều không nhất định là đối thủ của Tham La, tuy rằng bị thêm nhiều người hơn nữa tức giận mắng, nhưng là có thể chứng minh sự mạnh mẽ của Tham La trong lòng quốc dân.

Dương Đằng ngồi trên sofa, vốn đã buồn ngủ, nghe tin tức này lập tức bừng tỉnh.

“A —— “

Một đạo tiếng thét chói tai truyền đến, một trận bước chân dồn dập từ cầu thang bên cạnh phòng khách truyền đến, Dương mẩu mặc đồ ngủ chạy xuống, đi đến trước mặt Dương Đằng, đưa điện thoại di động đưa cho Dương Đằng, Dương Đằng nhìn qua thì là hotsearch trên Weibo, số bình luận đã hơn mười vạn, tốc độ tăng trưởng cực kỳ khoa trương, nên biết rằng hiện tại có thể đã là mười giờ tối.

Tiêu đề: Bá Vương Bất Quá Giang truy sát Tham La!

Kéo xuống bình luận, theo số điểm xếp theo từ cao xuống thấp:

« Chu Hành Mã: F*ck! Mạnh mẽ đến như vậy sao? »

« Ta mới chính là Bá Vương Bất Quá Giang: Đã đến đã đến, quyết chiến đến rồi! »

« Fangirl của Bá Vương: Ta biết ngay Bá Vương sẽ không bỏ qua Tham La làm nhiều việc ác mà! »

« A Trạch: Chuyện này... Lỗ mắng rồi! »

« Bộ Dạng Trong Hồi Ưc: Bá Vương có chút sốt ruột, dẫu sao hấn chỉ mới đột phá Tâm Toàn cảnh không lâu, còn cái tên Tham La kinh khủng kia chính là nửa bước chân vào Linh Chiếu cảnh! »

Chương 77: Tham La, chết

“Đừng nóng vội, Tiểu Đại ở bên trong thú triều có thể sống sót và còn lập công, Tham La thì tính là cái gì?”

Dương Đằng nói khẽ, y bắt đầu lấy điều thuốc ra, chỉ là lúc châm thuốc tay có chút run rẩy.

Dương mẫu nhận lấy điện thoại, tiếp tục đổi mới tin tức, hy vọng có thể nhìn thấy tin tức tốt.

Dương Đằng đi lại trong sân, bắt đầu phun mây nhả khói.

Nửa giờ sau, tàn thuốc đã rơi đầy mặt đất dưới chân Dương Đằng, y đang muốn tiếp tục rút thêm thuốc, trong phòng truyền ra tiếng kêu vui mừng của Dương mẫu.

“Tiểu Đại thắng rồi!”

Dương Đằng như bị sét đánh, sửng sốt một chút, y nhét bao thuốc vào lại bên trong túi quần, quay người vào phòng khách, mắng chửi nói: “Lão tử ta đã nói là hãy tin tưởng nhi tử kia mà, người lại không tin, đêm hôm khuya khoắt kêu to gọi nhỏ, không biết còn tưởng rằng lão tử bạo lực gia đình với người.”

Cùng lúc đó, Internet đã nổ tung!

...

Trong núi rừng, một đám đệ tử các giáo đang chờ đợi trong bất an, đám thí luyện giả còn căng thẳng hơn, bởi vì bọn họ có thể thấy thông báo, Tiểu Diệp cắn chặt bờ môi, không biết suy nghĩ cái gì.

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Dạ Nghê’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Bất Liêu’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Kha Xác’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Đa Đa Phi Lợi’ »

...

Từng cái thông báo không ngừng nhảy ra, Tiểu Điệp cũng không biết Dương Đại đã giết bao nhiêu tà ma, nàng đã luôn chờ đợi một cái tên.

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Tham La’ »

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Tuyệt Lịch’ »

Tham La!

Tiểu Điệp trừng to mắt, tay phải theo ý thức che miệng, những thí luyện giả khác sôi nổi kinh hô lên.

“Tham La đã chết!”

“Cái gì?”

“Ha ha ha, Bá Vương trâu bò!”

“Bá Vương chính là Dương Đại đúng không?”

“Là thật hay giả vậy?”

Trong lúc nhất thời, núi rừng trở nên náo nhiệt, thí luyện giả các nơi trong bí cảnh đều thấy tin tức Tham La bị đánh chết, bọn họ cảm thấy rất chấn động, hình tượng Bá Vương Bất Quá Giang nhanh chóng cất cao trong lòng bọn họ.

Trước kia nhận thức của bọn họ đối với Bá Vương Bất Quá Giang chỉ là thiên tài, vận khí tốt.

Hiện tại, Bá Vương Bất Quá Giang tuyệt đối là cường giả tài ba!

Đó chính là Tham La, bao nhiêu thí luyện giả thành danh đã bị gã đánh chết!

Nhìn thông báo, Bá Vương Bất Quá Giang rõ ràng cho thấy một mình hắn đang đấu với quân đội tinh nhuệ của Tham La, lại còn thành công!

Quá mạnh mẽ!

...

Trên đồng hoang, khắp nơi là thi thể của Ma tộc, tất cả yêu thú phân bố khắp vùng đất, mỗi người đều dữ tợn, toàn thân tản ra sát khí.

Dương Đại mặt không cảm xúc đi đến trước thủ cấp của Tham La, hắn cảm khái trong lòng.

Người này thật sự rất mạnh mẽ, cảm giác cũng có thể đánh một trận với Cơ Giác Viên Ma mà hắn gặp phải trong thú triều, mặc dù chiến đấu đến chết, Tham La đều không cầu xin tha thứ, đầu thân mỗi thứ một chỗ khác nhau, ánh mắt của gã vẫn còn trừng mắt, vô cùng lăng lệ ác liệt.

Dương Đại giơ tay lên, cách không hút hồn, hoa văn hiện ra giữa mi tâm.

Cùng lúc đó.

Ở một phía khác của bí cảnh, bên trong một tòa sơn động u ám, một ma ảnh kinh khủng đã tọa giữa năm Thánh quả cực lớn, năm Thánh quả khổng lồ này có màu sắc khác nhau, nhìn rất tà môn.

Ma ảnh kinh khủng mở to mắt, một đôi mắt màu đỏ tươi bắn ra ra lãnh mang, lập lòe trong động.

Gã chính là Đại Tướng Quân của Ma tộc, Khuê La.

Khuê La thân khoác chiến giáp màu đen, trên chiến giáp có từng đám gai sắt bén nhọn, làn da của gã hiện lên màu đỏ thẫm, trên mặt bò đầy đường vân quý dị, thân hình giống như nhân loại, nhưng gã chỉ cần ngồi thì đã cao đến ba trượng.

“Thậm chí còn có người có thể giết Tham La, xem ra ngược lại là ta đã coi thường tư chất của Nhân tộc...”

Khuê La thì thảo tự nói, ngữ khí rét lạnh, tỏa ra sát ý.

Tham La chính là thân đệ đệ của gã, cũng là chiến tướng đặc lực nhất của gã!

“Đã như vậy, thì bọn ngươi cũng đừng nghĩ có thể rời đi!”

...

Thập Phương giáo, trên quảng trường, một tên thí luyện giả thuộc cơ quan tình báo từ trong gương đồng bay ra, nhanh chóng đi đến trong đám người cơ quan tình báo, y đi đến trước mặt lãnh đạo, cố nén kích động, nói: “Bá Vương đã đánh chết Tham La!”

Lời vừa nói ra, tất cả thí luyện giả chung quanh đều trừng to mắt, hô hấp trở nên dồn dập lên.

Hồ Lợi xém chút nữa muốn cười, nhưng y nhịn được.

Lần này lão tử còn không thể được thăng chức tăng lương sao?

Hồ Lợi thật sự là yêu chết Dương Đại, đây là thể nghiệm bồi dưỡng tư chất cấp SS hay sao?

Yêu quá đi mà!

Hồ Lợi đã hoàn toàn quên mất vụ việc hai năm trước chấn động mạng lưới internet cả nước.

Đệ tử các giáo thầy điểm tích lũy của Dương Đại lần nữa tăng vọt, sôi nổi thảo luận.

Bọn họ hiện tại liền chờ mong một chuyện, điểm tích lũy của Dương Đại có thể tăng lên tới bao nhiêu?

Bên trong bí cảnh.

Dương Đại ước chừng bỏ ra một ngày một đêm mới hấp thu xong hồn phách của Tham La cùng 1000 ma binh tinh nhuệ.

Lần này, hấn hao tổn tổng cộng ba con âm chúng yêu quái, 50 con âm chúng tinh quái, từ trên số lượng mà nói, lần đầu tiên tổn thất lớn như vậy, nhưng từ kết quả xem ra, chút ít tổn hại đó không coi là cái gì.

Quan trọng nhất là hấn đã nhận thêm được 1001 vị cao thủ chiến lực Tâm Toàn cảnh!

Tu vi của hấn trực tiếp tăng trưởng một mảng lớn, khoảng cách đến Tâm Toàn cảnh tầng bảy càng ngày càng gần, thể phách càng thêm tăng trưởng gấp bội, một quyền hấn đánh ra, thậm chí có thể đánh ra tiếng nổ mạnh trong không khí.

Dương Đại để cho các âm chúng cất kỹ binh khí của các tà ma, tiếp đó nhanh chóng rời khỏi nơi đây.

Hấn liên tục lo lắng Khuê La sẽ chạy đến, nhưng chuyện tốt là không có, đoán chừng Khuê La còn đang hấp thu Thánh quả.

Chỉ trong một ngày một đêm qua, tần suất thông báo xuất hiện giảm thiểu trên phạm vi lớn, Ma tộc an phận rồi, hình như phần lớn thí luyện giả cũng đã rời khỏi, dấu sao lần này khảo hạch liên tục kéo dài lâu như vậy, cũng nên kết thúc.

Nhưng Dương Đại cũng không muốn kết thúc.

Sức chiến đấu của Ma tộc thật là mạnh nha, thậm chí còn mạnh hơn so với Yêu tộc, hẳn nhất định phải tận dụng khả năng thu thập âm chúng Ma tộc, về sau có muốn gặp phải cũng không dễ dàng như vậy.

Dương Đại đã tọa trên đầu Địa Linh Giao Long, phía sau có Lương Tử Tiêu vịn, để cho hắn không có ngã sắp xuống.

Hấp thu nhiều âm chúng Tâm Toàn cảnh như vậy, để cho tinh thần của hắn vô cùng mệt mỏi, mau là không có hôn mê, chứng tỏ hắn đã vượt xa lúc trước.

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Khuê La’ đánh chết thí luyện giả ‘Nghe Thấy Hơi Thở’ »

Một cái thông báo đột nhiên nhảy ra, để cho Dương Đại nhíu mày.

Tên này đã lột xác thành công rồi sao?

“Trước tiên đi tìm một chỗ nghỉ ngơi, tạm thời đừng đuổi theo tìm kiếm Ma tộc.”

Dương Đại mở miệng phân phó nói, hắn không có mất cảnh giác, nếu Khuê La thật sự mạnh đến mức không hợp thói thường, hẳn cũng có thể tùy thời offline.

Lúc này, một tiếng xé gió truyền đến, chỉ thấy Tiểu Điệp bay tới.

Các âm chúng không có ngăn trở, nhưng ánh mắt đều chăm chú nhìn Tiểu Điệp.

Tiểu Điệp rơi xuống bên cạnh Dương Đại, khẩn trương nói: “Có chuyện lớn không ổn rồi, bây giờ chúng ta không cách nào rời khỏi bí cảnh.”

Dương Đại vừa nghe, lần nữa nhíu mày, hỏi: “Là có ý gì?”

Tiểu Điệp lấy ra thẻ bài thân phận của mình, sợ hãi nói: “Cũng không cách nào thông qua thẻ bài chứng minh thân phận rồi khỏi, từ tối hôm qua đã bắt đầu như vậy, thì có thí luyện giả phát hiện tình huống này, ta cũng thử qua, thật sự không thể lui ra ngoài.”

Dương Đại nói: “Khả năng xảy ra vấn đề rồi, yên tâm đi, Thập Phương giáo có nhiều đại năng như vậy, nhất định có thể sửa chữa hồi phục lại.”

Tim của hắn trầm xuống.

Chẳng lẽ là do Khuê La giờ trò quỷ?

Tiểu Điệp im lặng.

Dương Đại nói theo: “Chính người tìm một chỗ trốn đi, tiếp đến ta còn có việc muốn làm, mang theo người thì bất tiện.”

Tiểu Điệp bấu môi, nói: “Người cứ mãi không tín nhiệm ta như vậy sao?”

“Cũng không phải không tín nhiệm, chính là sợ người liên lụy ta.”

“Người... Hừ!”

Tiểu Điệp trừng mắt liếc hắn một cái, quay người rời đi.

Dương Đại liếc nhìn bóng lưng nàng rời đi, trong lòng thì tại nghĩ một chuyện khác.

Nếu thật sự là do Khuê La giờ trò quỷ, vậy thì phải nghĩ ra biện pháp tru sát Khuê La thì mới có thể thoát ra, cũng thuận đường giải cứu những thí luyện giả khác.

Chương 78: Đệ tử nội môn

“Tiết mục tiếp sóng truyền hình thực tế của bí cảnh khảo hạch lần này kết thúc như vậy, khảo hạch lần này có ý nghĩa trọng đại, ngoại trừ chúc mừng những thí luyện giả đã sống sót ra, xin mời cái vị quần chúng nhân dân chú ý mật thiết đến website của tổng cục Thâm Vực, tiếp đến sẽ phổ biến một loạt chính sách, ví dụ như giáo dục trường cấp 3, đãi ngộ của tân thí luyện giả, cùng với tiến cử tông môn,..”

Nghe người chủ trì trên TV nói, Dương mẫu đề điện thoại di động xuống, nói: “Sao gọi mãi mà không bắt máy?”

Dương Đằng cười nói: “Khăng định là hấn còn đang vội vàng công chuyện, trước phải gặp cao tăng của Thập Phương giáo, trở lại thực tế, còn phải đối mặt với lãnh đạo cơ quan tình báo, người cứ yên tâm đi, những ngày này người đều ngủ không ngon giấc, bây giờ có thể an tâm rồi chứ?”

Dương mẫu gật đầu, chỉ là trên mặt vẫn là rất sầu lo, không có nghe được thanh âm của Dương Đại, nàng trước sau vẫn còn lo lắng.

Nàng thâm nói: “Tiết mục này làm sao kết thúc nhanh như vậy, cũng không phỏng vấn thí luyện giả biểu hiện tốt một chút hay sao?”

Dương Đằng lắc đầu nói: “Thí luyện giả không giống với chúng ta, người ta đang bận rộn ở một cái thế giới khác, thực tế có cho bọn hấn nổi tiếng hơn nữa, cũng không thể chuyển hóa thành trợ giúp mang tính thực chất.”

Dương mẫu cảm thấy có đạo lý, liền đứng dậy trở về phòng.

Dương Đằng nhìn nàng đi rồi, lần nữa đi đến trong sân, bắt đầu phun mây nhả khói.

...

Một mảnh trên sườn núi, Dương Đại đang tĩnh tọa tu luyện, thông qua hấp thu linh khí trong thiên địa, có thể giúp hắn rất nhanh khôi phục trạng thái.

Hắn mua đan dược tại nội thành ngoại môn đều là thuốc chữa thương trên thân thể, không cách nào khôi phục tinh thần, tinh thần của hắn tiêu hao lại là lực lượng linh hồn, linh hồn đối với người tu tiên mà nói, vẫn là lĩnh vực vô cùng thần bí.

Chung quanh Dương Đại, có hơn mười tên âm chúng đang chờ đợi, tất cả những âm chúng khác đều ẩn núp ở dưới mặt đất.

Ầm ầm ——

Lôi vân cuộn mình, lại có tiếng sấm vang lên.

Lúc trước bí cảnh mặc dù cũng bị mây đen bao phủ, thỉnh thoảng xuất hiện tia chớp, nhưng không có tiếng sấm đình tai nhức óc như vậy.

Phu Hình và Bà Nạp ngẩng đầu nhìn lại, sắc mặt ngưng trọng.

Liễu Tuấn Kiệt trầm nói: “Trở thành Tổ Ma sẽ khiến thiên địa dị biến sao? Dọa người như vậy...”

Bà Nạp mở miệng nói: “Tổ Ma không giống người thường, hơn nữa ngũ đại Thánh quả ẩn chứa lực lượng siêu phàm, quả thật có khả năng tạo thành dị tượng như vậy.”

Dương Đại nhú mày, hắn còn muốn giết Khuê La đây, dấu sao Khuê La mới là tồn tại mạnh nhất ở nơi đây.

Lúc hần ở Tụ Khí cảnh có thể hấp thu Tâm Toàn cảnh tầng thấp, hiện tại tu vi Tâm Toàn cảnh tầng sáu, hấp thu hồn phách Linh Chiếu cảnh tầng một, có lẽ có thể đi?

Dương Đại đã nghỉ ngơi hơn nửa ngày, trong khoảng thời gian này hần không nhìn thấy một tên tà ma lạc đàn nào, thậm chí ngay cả nơi trú quân của Ma tộc đều nhìn không thấy, dường như toàn bộ Ma tộc đều giống như đã biến mất, nhưng dựa theo như lời Bà Nạp, nàng cảm giác được có rất nhiều ma khí hội tụ cùng một chỗ, cách nơi này rất xa.

“3000 chiến lực Tâm Toàn cảnh có thể bắt Khuê La lại hay không?” Dương Đại hỏi.

Bà Nạp lắc đầu, nói: “Không thể, gã chính là Đại Tướng Quân, không thể nào đơn thương độc mã đi ra, phần lớn binh lực của Ma tộc đều nằm trong tay gã.”

Dương Đại nghe vậy, chỉ có thể thôi.

Không cần thiết mạo hiểm, hần đã thu hoạch được rất nhiều, tiếp đến vẫn là nên yên lặng một chút.

Hần tin tưởng đại năng của Thập Phương giáo sẽ ra tay, dẫn sao toàn bộ ngoại môn đều được chuyển vào, trước mắt những người còn chưa ra ngoài đều là tương lai của Thập Phương giáo, làm sao có thể tùy tiện bị chôn vùi chứ, hơn nữa nếu không có tuyệt đối nắm chắc, Thập Phương giáo cũng sẽ không lựa chọn bí cảnh này làm sân bãi khảo hạch.

Sự thật quả thật cũng giống như Dương Đại suy nghĩ.

Ba canh giờ sau, một âm thanh hét to thông thiên địa:

“Đệ tử các giáo nhanh chóng dựa theo ngọc bài thân phận đến đây tụ hợp!”

Thanh âm này rất uy nghiêm, lập tức che mất tiếng sấm trong thiên địa.

Bà Nạp thay đổi sắc mặt, lẩm bẩm nói: “Tu vi thật đáng sợ...”

Dương Đại lấy ra ngọc bài, dùng thần thức thăm dò vào trong đó, rất nhanh liền đọc đến đến vị trí của đối phương.

Khoa học kỹ thuật của tu tiên giới thật sự là rất thuận tiện.

Dương Đại đứng dậy, thu tất cả âm chúng dưới mặt đất vào không gian linh hồn, hắc khí dồi dào theo lòng đất hiện ra, nhanh chóng chui vào trong cơ thể hắn.

Từ sau khi chứng được Tâm Toàn cảnh, tốc độ mỗi khi hắn triệu hoán hay thu hồi âm chúng tăng lên trên phạm vi lớn.

Hắn chỉ để lại bên người hơn mười vị âm chúng làm bạn với chính mình, bị người khác nhìn thấy cũng không có gì.

Một đoàn người nhảy lên trên thân mình Địa Linh Giao Long, Địa Linh Giao Long dưới chỉ thị Dương Đại bay về hướng chân trời.

Trên đường đi thảnh thơi có thông báo.

« Thí luyện giả ‘Lý Thế Dân Thích Ăn Thịt’ đánh chết Ma tộc cướp đoạt người ‘Ăn Hiệp’ »

« Ma tộc cướp đoạt người ‘Dạ Giới’ đánh chết thí luyện giả ‘Hoài Niệm Cuối Thu’ »

Thông báo rất ít, dường như bên trong bí cảnh đã không còn có bao nhiêu người.

Sau thời gian một nén nhang, Địa Linh Giao Long mang theo đám người Dương Đại rơi xuống một bệ đá trên đồng hoang, bệ đá rất lớn, dài rộng tầm 100 trượng, đã hội tụ mấy trăm người, nhìn thấy đám người Dương Đại đã đến, bọn họ sôi nổi liếc mắt.

Chính giữa bệ đá có một lão giả thân mặc đạo bào, tay cầm phát trần với vẻ tiên phong đạo cốt, các đệ tử cũng không dám tùy tiện tới gần lão, đoán chừng lão là vị quát to lúc trước.

Lão giả đạo bào nhìn Dương Đại, lại vuốt râu mỉm cười, Dương Đại vội vàng hành lễ từ xa.

Sau khi hạ xuống, Dương Đại đã tọa tại nơi hẻo lánh, dưới sự thủ hộ các âm chúng tu luyện.

“Đó là tướng quân của Ma tộc sao?”

“Cẩn thận cảm thụ thì đã là hồn thể, xem ra bị hấn thu làm quỷ binh.”

“Chắc chắn, thảo nào hấn có thể giết nhiều tà ma như vậy, thậm chí bên người có ba vị chiến lực Tâm Toàn cảnh cực hạn.”

“Hấn chính là Bá Vương trong miệng dị nhân sao?”

“Giao long thật lớn, lại bị hấn luyện chế thành quỷ nô, đây là tư chất của dị nhân hay sao?”

Dương Đại đã nghe được những lời xì xào bàn tán kia, nhưng không có để ý.

Bọn người Tiểu Điệp và Vương Tường cũng ở trong đám người đó, bất quá bọn họ cũng không đến quấy rầy Dương Đại, âm chúng chung quanh Dương Đại nhìn cũng rất hung hăng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, càng ngày có càng nhiều đệ tử từ bốn phương tám hướng chạy đến.

Hai canh giờ sau, số lượng đệ tử tụ tập tại vùng này đã hơn 1000.

Dương Đại không ngờ còn có nhiều người như vậy không rời khỏi, ngược lại là hấn đã coi thường bọn họ.

Đúng lúc này, lão giả đạo bào bỗng nhiên huy động phát trần, một tấm gương đồng bay ra rồi nhanh chóng biến lớn trên không trung, khiến cho các đệ tử ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy ba thân ảnh từ trong kính bay ra, chính là Thành Thanh Thiên, đại hán khôi ngô cùng với một vị lão giả áo đen, ba vị đều là trưởng lão của Thập Phương giáo.

Bọn họ không có nhìn về đám đệ tử phía dưới, mà hóa thành ba đạo phi hồng lướt về hướng chân trời.

“Các người muốn rời đi thì hiện tại có thể trở về, từ kính này mà rời khỏi.” Lão giả đạo bào mở miệng nói.

Thanh âm vừa dứt, lập tức liền có đệ tử bay về phía gương đồng, tan biến trong mặt gương.

Dương Đại không có rời đi trước tiên.

Sau thời gian một nén nhang, trên bệ đá đã chỉ còn lại hấn cùng với các âm chúng, hấn đứng dậy đi đến trước mặt lão giả mặc đạo bào, chấp tay hỏi: “Tiền bối, ngài mới vừa nói muốn rời đi thì có thể rời khỏi, phải chăng còn có thể lưu lại đúng không?”

Lão giả đạo bào gật đầu cười.

Dương Đại hỏi tiếp: “Vừa rồi ba vị tiền bối kia là tiến đến để tiêu diệt tà ma sao?”

Đạo bào lão giả hồi đáp: “Không sai, từ nay về sau bí cảnh này liền thuộc về Thập Phương giáo, chờ sau khi giáo phái kiến thiết xong, có thể đưa đệ tử đi vào tu luyện.”

Dương Đại nghĩ tới kiện pháp bảo theo như lời Liễu Tuấn Kiệt kia, muốn trở lại cầm đi nhưng lại sợ gặp được đại quân Ma tộc.

Chờ một chút xem sao.

Lão giả mặc đạo bào nói: “Người gọi là Dương Đại đúng không, lần này biểu hiện không tệ, giáo chủ đã đồng ý cho người có thể đặc biệt tấn thân làm đệ tử nội môn, không cần đợi thêm đến Linh Chiếu cảnh, mặt khác người thu được vị trí thứ nhất trong lần khảo hạch ngoại môn này, người có mong muốn gì không, cứ việc nói, ta có thể thỏa mãn người.”

Chương 79: Phương Thanh Nghê

“Thủ lĩnh của nhánh ma tộc này là một gã tên gọi là Khuê La, ta muốn thi thể của gã.”

Dương Đại nói xong, trong lòng lo lắng không yên, cũng không biết đối phương có đồng ý hay không.

Đạo bào lão giả mở miệng nói: “Được, còn gì nữa hay không?”

Còn nữa sao?

Dương Đại xem chút nữa mừng rỡ như điên, nhưng cũng may hấn kiềm chế lại được.

Hắn cẩn thận nói: “Thi thể của những tên ma tộc khác. .”

“Điều giao cho ngươi, nhưng mà cần ngươi đi giết, ba vị trưởng lão chỉ phụ trách diệt trừ nhân tố có thực lực vượt qua đệ tử ngoại môn.”

“Thì ra là thế, đa tạ tiền bối chỉ điểm.”

Dương Đại nói xong, lại muốn nói rồi lại thôi.

Lão giả đạo bào cười tủm tỉm nói: “Ngươi muốn mượn kiện pháp bảo kia hay là ngũ đại Thánh quả? Thánh quả có ma khí quá nặng nên nhất định phải tiêu hủy, về phần kiện pháp bảo kia, ngay cả tà ma Linh Chiếu cảnh đều không đụng được, ngươi càng không có tư cách.”

Dương Đại cười nói: “Sao như thế chứ, chỉ là ta lo lắng Khuê La chạy mất.”

Lão giả đạo bào nói một cách mây trôi nước chảy: “Gã chạy không thoát, từ khi vừa mới bắt đầu thì gã đã chạy không được, cho nên gã mới bí quá hoá liều dung hợp ngũ đại Thánh quả, từ đầu đến cuối gã đều không rõ chính mình đối mặt với quái vật khổng lồ như thế nào.”

Dương Đại im lặng.

Ra về quá nha.

Nhưng mà ta thích.

Lung tựa núi lớn, làm sao có thể không cần?

Dương Đại chấp tay hỏi: “Xin hỏi tôn tính đại danh của tiên bối.”

Cơ hội kết giao tốt như vậy, làm sao có thể không làm quen một phen.

Lão giả đạo bào vuốt râu cười nói: “Ngươi có thể xưng ta là Chấp Niệm trưởng lão.”

Chấp Niệm trưởng lão sao?

Một cái tên thật hiếm gặp.

Dương Đại nói: “Chấp Niệm trưởng lão... Đạo hiệu của tiên bối thật sự là thâm sâu khó lường, rất có phong thái cao nhân đắc đạo...”

Hai người trò chuyện, Chấp Niệm trưởng lão cũng không tỏ vẻ cao ngạo, về phần các âm chúng thì lặng lẽ đứng ở một bên.

Sau nửa canh giờ.

Ba vị trưởng lão Thập Phương giáo trở về, rơi trên bệ đá, đại hán khôi ngô ném thi thể Khuê La trên vai y xuống trước mặt Dương Đại, cười nói: “Tiểu tử, ngươi không phải thích hút

hồn hay sao, tặng cho người rồi, sau khi tiến vào nội môn thì bái ta làm thầy nhé?”

Dương Đại vui mừng, cố gắng kiềm chế, hấn ôm quyền nói: “Tiền bối, ta...”

“Hừ, không cần cân nhắc ân tình về thi thể này, đây là do giáo chủ đích thân lên tiếng lưu lại cho người, về phần bái sư, chờ người vào nội môn lại suy nghĩ thật kỹ.” Thành Thanh Thiên cắt ngang lời Dương Đại nói.

Dương Đại bừng tỉnh đại ngộ, đối với vị giáo chủ Thập Phương giáo cao cao tại thượng kia sinh ra một tia hảo cảm.

Không ngờ giáo chủ Thập Phương giáo lại chú ý tới hắn.

Chẳng lẽ nhân vật lớn phía sau nữ tử tóc trắng chính là giáo chủ?

Nguyên lai ta được giáo chủ coi trọng, thảo nào thần bí đến như vậy, điều này nếu như bị truyền ra, sẽ lộ ra việc giáo chủ thiên vị.

Dương Đại đã bắt đầu bỏ não cảnh tượng mình bái sư giáo chủ Thập Phương giáo.

Ba vị trưởng lão không có nhiều lời, nhanh chóng bay vào trong gương đồng.

Trên bệ đá chỉ còn lại Dương Đại, Chấp Niệm trưởng lão cùng với các âm chúng.

Chấp Niệm trưởng lão mở miệng nói: “Bây giờ người liền hút hồn của gã đi, ta còn có thể giúp người lược trận.”

Trong lòng Dương Đại vẫn là có chút bận tâm, nhưng suy nghĩ một chút, đối phương không cần thiết, nếu như hắn đã chết thì ba vị trưởng lão khác đều sẽ hoài nghi Chấp Niệm trưởng lão, trừ phi bốn vị trưởng lão này cùng thông đồng.

Lấy tu vi của Cháp Niệm trưởng lão thì cần gì lén tập kích?

Dương Đại đi đến trước thi thể của Khuê La, thi thể của tên này có kích thước khổng lồ giống như một tòa nhà cao tầng, thật là dọa người.

Hắn giơ tay lên bắt đầu hút hồn.

Cháp Niệm trưởng lão lặng lẽ nhìn, không có quấy rầy.

Rất nhanh, Dương Đại bắt được hồn phách của Khuê La, một cảm giác đau đớn thật lâu không có cảm nhận được từ trong đầu truyền đến.

Đau quá!

Cảm giác đau nhức trước đó chưa từng có!

Dương Đại có chút chịu không được, nhưng lại không muốn bỏ qua, chỉ có thể cắn răng kiên trì.

Thời gian dần trôi qua, hồn phách của Khuê La từ trong thi thể bị hút ra.

Dị thường công kênh!

Đây là Linh Chiếu cảnh sao?

Dương Đại hết sức chăm chú.

Cảm giác đầu đau muốn nứt khiến cho hắn đã quên kiêng kỵ tình huống chung quanh.

Thất khiếu của hắn bắt đầu chảy máu.

Cháp Niệm trưởng lão nhíu mày, nhưng lão cũng không có ngăn cản, bởi vì Dương Đại còn chưa dừng lại.

Không biết trôi qua bao lâu, Dương Đại có cảm giác thời gian từng giây trôi qua dài giống như một năm, vô cùng dày vò, lúc này sau khi hồn phách của Khuê La đã bị hắn hấp thu

hoàn toàn, hắn vừa thở dài một hơi, tiếp theo trước mắt tối sầm... mất đi ý thức.

...

Dương Đại lại mơ một giấc mộng, mơ thấy chính là quá khứ của Khuê La, bằng cách nào Khuê La từ tầng dưới chót của ma tộc mà bò lên. Giết chóc, tất cả đều là giết chóc, không có bất cứ tia sắc thái cảm tình nào khác, toàn bộ mộng cảnh chính là không ngừng giết chóc.

Đợi mộng tỉnh, Dương Đại đột nhiên mở mắt.

Hắn theo bản năng muốn ngồi xuống, kết quả đầu đầu muốn chết, để cho hắn xem chút nữa lại bất tỉnh.

Hắn lại nằm thẳng xuống, cố gắng điều chỉnh trạng thái.

“Chủ nhân, không cần lo lắng đâu, chúng ta đã trở về.”

Giọng nói của Lương Tử Tiêu truyền đến, làm Dương Đại hoàn toàn yên tâm lại.

Một mùi thơm ngát chui vào trong mũi của hắn, làm tinh thần hắn chấn động, ý thức chậm rãi thanh tỉnh.

Nhớ lại tình cảnh lúc trước trải qua, Dương Đại trong lòng cảm khái muôn phần.

Thập Phương giáo thật là mạnh mẽ.

Lúc đầu cho là mình phải đấu trí một trận cùng với Khuê La, nghĩ đến phải tử chiến, không ngờ Thập Phương giáo ra tay thì giải quyết nhẹ nhõm.

Nghĩ lại cũng đúng, nếu Thập Phương giáo không xông vào, bỏ mặc Khuê La đồ sát đệ tử thì đó mới khôi hài, then với danh tiếng của một đại giáo phái 1000 năm.

Dương Đại bắt đầu chờ mong sinh hoạt tiếp đến của phân thân đệ tử nội môn.

Có lẽ bí cảnh của nội môn càng mạnh hơn.

Một lát nữa trôi qua, đầu của Dương Đại không hề đau như vậy nữa, hắn mở to mắt rồi từ trên giường đặt chân xuống, hắn phát hiện mình cũng không phải đang ở tại căn nhà gỗ trên đỉnh núi của mình, căn phòng này khá là cổ kính, tựa như gia đình cổ đại giàu có, còn có các loại vật phẩm trang sức bằng đồ sứ.

Đám người Lương Tử Tiêu và Từ Siêu Nhân đứng bên giường, về phần Bà Nạp, Phu Hình, Địa Linh Giao Long thì đang ở ngoài cửa, hắn có thể cảm giác được.

“Đây là địa phương nào?” Dương Đại dò hỏi.

Lương Tử Tiêu đang muốn trả lời, một thanh âm lạnh lạnh bay tới: “Đây là tiểu viện của ta, tạm thời tạo điều kiện cho ngươi nghỉ ngơi.”

Các âm chúng tránh ra, nữ tử tóc trắng lúc trước mang Dương Đại vào Thập Phương giáo đi tới, nàng vẫn đeo mặt nạ như trước, thần bí mà xinh đẹp.

Dương Đại vội vàng đứng dậy, muốn hành lễ nhưng bị nữ tử tóc trắng giơ tay lên ngăn lại.

“Không cần lộn xộn, ngươi cứ an tâm nghỉ ngơi trong đây, chờ ngươi nghỉ ngơi xong rồi, ta lại dẫn ngươi đi chọn Động Thiên Phúc Địa của ngươi, thể bài thân phận của ngươi đã được đổi mới, sư phụ của ta đối với ngươi rất hài lòng, muốn nhận ngươi làm đồ đệ, ngươi nguyện ý sao?” Nữ tử tóc trắng mở miệng nói.

Dương Đại lập tức nói: “Ta có thể vào Thập Phương giáo, là do tiền bối ngươi dẫn dắt, sau khi nhập giáo, ngươi và sư phụ ngươi càng chiều cố đối với ta, tất nhiên ta sẽ không cự tuyệt, xin hỏi, sư phụ chúng ta là ai?”

Nữ tử tóc trắng nói: “Người đã từng gặp qua y, chờ sau khi thương thế của người tốt lên, ta sẽ dẫn người đi gặp y, sư phụ sẽ chuyển giao quả nhập môn cho người.”

Dương Đại gật đầu.

Nữ tử tóc trắng nói theo: “Có bất kỳ nhu cầu gì cũng có thể tìm ta, ta sẽ ngụ ở phòng cách vách.”

Nàng quay người chuẩn bị rời đi.

Dương Đại liền vội vàng hỏi: “Xin hỏi họ tên của sư tỷ?”

Nữ tử tóc trắng không có dừng lại, chỉ để lại ba chữ: “Phương Thanh Nghê.”

Dương Đại lặng lẽ ghi nhớ.

Đội phương Thanh Nghê đi ra khỏi cửa phòng, hẩn lại nằm thẳng xuống.

Hắn đột nhiên phát hiện tu vi của mình đạt đến Tâm Toàn cảnh tầng bảy.

Cảm tạ Khuê La đại lão!

Dương Đại cảm khái trong lòng, quả nhiên, hấp thu cao thủ mới có khả năng trở nên mạnh hơn.

Sau nửa canh giờ, Dương Đại đi ra khỏi cửa phòng, nơi này là một đỉnh núi, chung quanh có mấy cây gốc cây già và phòng ốc, bên ngoài đỉnh núi là tầng tầng biển mây, giống như tiên cảnh.

Dương Đại bất chấp không quan tâm đến phong cảnh, bây giờ không phải lúc ngắm cảnh, hấp thu tất cả âm chú chung quanh vào không gian linh hồn, tiếp đó rời khỏi Thâm Vực.

Trở lại trong phòng ở thực tế, Dương Đại mở to mắt, xem chút nữa hù chết, chỉ thấy trong phòng khách tất cả đều là người, rất đông!

Chương 80: Động Thiên Phúc Địa, 100 vạn công hiến

Phó cục trưởng tổng cục cơ quan tình báo Trương Triển Vân, cục trưởng cơ quan tình báo hành tinh Hán Tây Hồ Lợi,... Dương Đại thấy được không ít gương mặt hay xuất hiện trên mạng đang trong phòng mình.

“Ha ha ha, tiểu Dương, rốt cuộc ngươi cũng offline rồi, tới đây, tới đây, mau tới đây, ta giới thiệu cho ngươi một chút.”

Hồ Lợi cười to nói, liền vội vàng tiến lên kéo Dương Đại qua.

Theo lời giới thiệu của y, Dương Đại bắt đầu làm quen với một đám người trong phòng.

Sau khi giới thiệu xong, Dương Đại đi đến nhà ăn của căn cứ, cùng một đám đại lão của cơ quan tình báo uống rượu.

Biểu hiện lần này của Dương Đại vô cùng xuất sắc, quốc gia rất vui mừng, người của tổng cục cơ quan tình báo đích thân đến đây để gặp hắn, bí cảnh khảo hạch đã kết thúc mấy ngày, trên mạng vẫn còn thảo luận việc này với khí thế ngất trời, tổng cục Thâm Vực của Hạ Quốc tuyên bố, về sau Thập Phương giáo chính là đồng minh hợp tác quan trọng nhất của Hạ Quốc. Dưới tay Thập Phương giáo có hơn mười nhánh thế lực tu tiên, thế lực trên võ lâm càng nhiều vô số kể, đủ để thỏa mãn thí luyện giả của Hạ Quốc.

Việc này thu hút đông đảo dân cư mạng thảo luận, các loại tình báo về Thập Phương giáo cũng truyền ra trên mạng, tầng tầng lớp lớp, từ thực lực trên giấy xem ra, ngũ đại môn phái

của Đại Hạ cộng lại cũng không phải là đối thủ của Thập Phương giáo, những thí luyện giả gia nhập Quỷ Uyên tông của Đại Lương đều đã hối hận, sôi nổi hỏi thăm Thập Phương giáo có nhận quý tu và ma tu hay không.

Trên bàn cơm, Trương Triển Vân cười nói: “Ta đã cố gắng suốt 8 năm tại Thập Phương giáo, làm rất nhiều việc, nhưng biểu hiện lần này của Tiểu Dương để cho ta ít phải quanh co hơn vài năm. Tiểu Dương, người cứ việc nói, người có yêu cầu gì trong hiện thực, cơ quan tình báo sẽ tận lực thỏa mãn người.”

Dương Đại nói: “Ta chỉ hy vọng người nhà của ta có thể sống tốt.”

Trương Triển Vân cười nói: “Đây là chuyện chắc chắn rồi, yên tâm đi, cơ quan tình báo sẽ sắp xếp riêng nhân thủ để chuyên bảo hộ người nhà của người, cá nhân ta trực tiếp lấy ra 100 triệu tặng cho phụ mẫu người.”

“Đa tạ Trương ca.”

“Ha ha ha, dễ nói, về sau đều là đồng môn rồi, người có thể gọi ta là sư huynh.”

“Sư huynh!”

“Thập Phương giáo rất coi trọng người, nội tình tu hành của Thập Phương giáo tất nhiên cao hơn Bí Vồng, dù sao Bí Vồng đã hoàn toàn mở ra quyền hạn cao nhất với người, trên phương diện công pháp tu hành thì quốc gia không cách nào ban thưởng cho người thêm nữa, nhưng trên phương diện tài nguyên tu luyện thì có thể.”

Sau khi Trương Triển Vân lên tiếng, những lãnh đạo khác đều không xen vào, im lặng nghe y và Dương Đại nói chuyện với nhau.

Dương Đại suy nghĩ một chút, nói: “Đan được thì coi như khỏi cũng được, ta muốn pháp khí dạng kiếm, càng nhiều càng tốt.”

“Được, việc này cứ giao cho ta, 2000 thanh kiếm pháp khí, chắc chắn sẽ được đưa đến!”

“Có thể nhiều hơn một chút hay không?”

“5000 thì sao?”

“Nhiều hơn nữa...”

“Một vạn, đây là cực hạn!”

“Đa tạ sư huynh!”

Dương Đại cười ha ha nói, đích thân rót rượu cho Trương Triền Vân ngồi bên cạnh.

Bàn ăn lần nữa trở nên náo nhiệt.

Lúc này Dương Đại hỏi thăm có thể giúp cho người nhà sớm tu luyện hay không, nhưng bị Trương Triền Vân báo cho biết là không thể được, nếu thật sự có thể thì quốc gia đã sớm phổ biến rồi.

Nói tới cũng kỳ quái, linh khí của Địa Cầu khôi phục, động thực vật tăng vọt, duy chỉ có nhân loại lại không có tiến hóa trên phạm vi lớn, cho dù cấp cho công pháp tu hành thì người bình thường cũng không thể tu luyện, nhất định phải vào Thâm Vực, sau khi mở ra tư chất mới có khả năng tiến hành tu luyện.

Về việc này, Trương Triền Vân mượn rượu mà lớn mật suy đoán, y nói có khả năng nhân loại không phải là sinh vật bản địa trên Địa Cầu mà là chủng tộc từ bên ngoài đến, linh khí của Địa Cầu khôi phục có thể là sự phản kháng của Địa Cầu và các sinh vật.

Những người khác cũng bắt đầu suy đoán, rượu trên bàn đều là linh tửu, người tu tiên uống cũng sẽ bị say.

Dương Đại đã nhớ không rõ mình uống hết bao nhiêu, sau khi được người nâng trở về phòng, hắn đã bắt đầu ngủ.

Mãi cho đến giữa trưa ngày thứ hai, hắn mới tỉnh lại.

Hắn trước tiên gọi điện thoại báo bình an cho phụ mẫu, sau lại vào Thâm Vực.

Sau khi vào Thâm Vực, linh khí làm tinh thần hắn chấn động và toàn thân thoải mái. Không thể không nói, linh tửu này thật không tồi, cảm giác trạng thái tinh thần của hắn đã khôi phục, vốn cho là cần nghỉ ngơi tới mấy ngày lận.

Hắn đi đến tiểu viện bên cạnh, đứng ở trước cửa mở miệng nói: “Phương sư tỷ.”

Tiểu viện này không rộng, phòng ốc cũng không tính là lớn, chỉ có thể nói là sạch sẽ.

Cửa phòng mở ra, Phương Thanh Nghê đi ra khỏi cửa phòng, nói: “Nghỉ ngơi tốt rồi sao?”

“Ừ, sư tỷ, Động Thiên Phúc Địa mà trước đó người nói là cái gì, ta sắp dọn nhà rồi sao?”

Dương Đại hiếu kỳ hỏi.

Nói thật, lúc trước ở trên đỉnh núi vẫn là chưa đủ thuận tiện, còn phải đào đất xây động.

Phương Thanh Nghê nói: “Thập Phương giáo đều trang bị động phủ cho mỗi một vị đệ tử nội môn, có trận pháp bao trùm không gian bên trong động phủ Động Thiên Phúc Địa, từ bên ngoài nhìn vào chỉ là một cái sơn động, thực ra bên trong có Động Thiên khác, giống như mảnh thiên địa này, thấy rất lớn phải không, cái này chính là Động Thiên Phúc Địa.”

Dương Đại đưa mắt nhìn lại, ngoại trừ ngọn núi này ra, trong mây còn có những đỉnh núi khác xuất hiện, nghiễm nhiên là một mảnh thiên địa thật sự.

Phương Thanh Nghê phát tay, trước mặt xuất hiện một cái khe hở, nhanh chóng biến lớn rồi nàng bước vào trong đó, Dương Đại theo sát phía sau.

Thiên địa sáng ngời lập tức tối sầm xuống, hần xuất hiện ở một hang động trong núi, phía sau là một tòa trận pháp truyền tống.

Phương Thanh Nghê cất bước tiến lên, Dương Đại vội vàng đuổi theo, đi ra cửa động thì Dương Đại cảm giác rõ ràng mình xuyên qua một tầng năng lượng vô hình, đoán chừng là cấm chế, cấm chế này khá giống với trận pháp, nhưng không có phức tạp đến độ như trận pháp.

Dương Đại đứng trước cửa động đưa mắt nhìn lại, phía trước núi cao liên miên, trên mỗi một ngọn núi đều có vô số cửa động, từng tên đệ tử nội môn ngồi trên các loại pháp bảo phi hành tới lui, tiên vụ vờn quanh giữa những đỉnh núi, nhìn xuống phía dưới là sương mù dày đặc che đậy thân núi, căn bản không nhìn xuống được chân núi.

Thiên địa đại khí dào dạt, đây mới là tu tiên giới!

Dương Đại cảm khái trong lòng.

Phương Thanh Nghê mở miệng nói: “Mỗi một tòa động thiên chính là trận pháp tụ linh, cấp bậc của nó cũng không tương đồng với cấp bậc của linh mạch dưới mặt đất. Giáo chủ đã phân phó, người có thể hưởng thụ Động Thiên Phúc Địa cấp 1 tựa như ta, chọn Động Thiên Phúc Địa ở ngọn núi này đi, trước mắt có 19 tòa Động Thiên Phúc Địa còn trống, người muốn đi nhìn từng cái hay không?”

Dương Đại lập tức nói: “Sur ty quyết định đi, khẳng định là sur ty hiểu rõ nội môn hơn so với ta.”

Phương Thanh Nghê gật đầu nói: “VẬY chọn ngay phía dưới đi, vừa vặn ta và người kế bên nhau, nếu là có người tới làm phiền thì người cũng có thể tìm ta.”

Nàng thả người nhảy xuống, hạ đến trên bệ đá trước động phủ phía dưới, trước mỗi một tòa động phủ đều có bệ đá để cho người lưu lại nghỉ chân.

Dương Đại cùng nhảy xuống, chỉ thấy Phương Thanh Nghê lấy ra thẻ bài thân phận của hắn, khảm vào một cái lỗ trên động phủ bên cạnh vách núi, ngay sau đó trong động phủ hiện lên ánh sáng.

“Về sau nhờ vào thẻ bài chứng minh thân phận mà vào động phủ, nếu người ném nó đi rồi người khác nhặt được thẻ bài thân phận của người, thì họ cũng có thể đánh cắp bảo vật trong động phủ của người đấy, cho nên nhất định phải cất giữ cho thật tốt.”

Phương Thanh Nghê lấy thẻ bài chứng minh thân phận ra, lại ném cho Dương Đại.

“Người còn cần quay về ngoại môn hay không?”

“Ta cũng không cần đi về lấy thứ gì, chỉ là còn nô bộc của ta trên núi...”

“Yên tâm đi, sẽ có đệ tử mới tiếp quản bọn họ, bọn họ đều là phạm nhân nên không có tư cách tới nội môn.”

“Vậy thì cũng không cần trở về đó.”

“Đạo gần đây sur phụ ra ngoài, tháng sau mới có thể trở về, tạm thời người dàn xếp trước trong động phủ, đến khi về thì sur phụ sẽ triệu kiến rồi lại ban thưởng cho người. Bên trong thẻ bài chứng minh thân phận đã ghi chép bản đồ nội môn, nội

môn có Công Pháp tháp, Tàng Bảo sơn,...Bất luận dạng tài nguyên nào cũng cần phải dùng cống hiến đi đổi, mà cái đó không phải là linh thạch, lần này trong bí cảnh khảo hạch người có biểu hiện nổi trội, người đã thu được 100 vạn điểm cống hiến, trong đó có một bộ phận là do sự phụ thưởng cho người.”

Phương Thanh Nghê nói làm Dương Đại nhú mày.

Dương Đại hiếu kỳ hỏi: “100 vạn có đủ không?”

Phương Thanh Nghê nói: “Đủ, một tên đệ tử nội môn bình thường, cố gắng 10 năm đều chưa hẳn có thể tích đủ 100 vạn cống hiến.”

Chương 81: Vạn Thú Tiến Đạp Trận, Thiên Ma Già Thiên Đại Trận

Phương Thanh Nghê dẫn dò Dương Đại rất nhiều chuyện, sau đó mới trở lại bên trong động phủ của mình.

Dương Đại không ra ngoài đi dạo, mà đi vào động phủ của mình.

Phương thức vào động phủ này làm cho Dương Đại có loại cảm giác như đi qua lớp kiểm tra an toàn bảo mật.

Chẳng lẽ lại là do Trương Triển Vân đề nghị?

Trương Triển Vân đã từng nói qua, địa vị của y bên trong Thập Phương giáo có thể bò lên nhanh như vậy, cũng không phải chỉ là bởi vì tư chất, mà phần nhiều là nhờ sách lược của y, trợ giúp Thập Phương giáo trở nên có kỷ luật hơn.

Sau khi vào động phủ, Dương Đại trực tiếp đi đến trước trận pháp truyền tống, trên trận pháp cũng có lỗ khảm thẻ bài thân phận, hắn khảm thẻ bài chứng minh thân phận của mình lên rồi nhấn một cái, trận pháp truyền tống liền khởi động, sau đó hắn thu hồi thẻ bài chứng minh thân phận và bước vào trong trận pháp truyền tống.

Một giây sau hắn đi đến một mảnh trời đất rộng lớn, bầu trời xanh thẳm rất cao, biển mây phân tán, dãy núi chập chùng bốn phương tám hướng, hoa cỏ cây cối rậm rạp, linh khí dồi dào đập vào mặt, làm thể xác và tinh thần của hắn cảm thấy sung sướng.

Hắn lập tức triệu hoán âm chúng, giữa mi tâm xuất hiện hoa văn, khí đen cuộn cuộn theo hai chân của hắn tản ra quét sạch bát phương, từng tên âm chúng cũng từ mặt đất hiện ra, khoảng chừng 17101 vị!

Trải khắp nơi trên núi, ngay cả trên bầu trời đều là thân ảnh của âm chúng, quy mô như thế làm cho Dương Đại rất hài lòng.

Hắn phân phó một vài nhiệm vụ cho nhân tộc, yêu tộc, ma tộc, sau đó các âm chúng liền tản đi, chỉ còn lại Khuê La và Tham La còn đứng ở trước mặt Dương Đại.

Khue La và Tham La thoát nhìn vẫn có vài phản tương tự, rõ ràng Khuê La to lớn hơn, tựa như một tòa lâu đứng ở trước mặt Dương Đại.

Dương Đại mở miệng nói: “Nói cho ta nghe một chút, ngươi chết như thế nào.”

Khue La rất lơ mờ, đối với gã mà nói, chính là nhắm mắt lại, vừa mới mở mắt ra thì tại sao gã lại trở thành thủ hạ của một tên nhân tộc xa lạ rồi?

Gã hồi đáp theo bản năng: “Sau khi ta lột xác thành Tổ Ma, đang tìm kiếm hung phạm sát hại Tham La khắp nơi, kết quả gặp phải ba tên tu sĩ Nhân tộc, một người trong đó không nói hai lời mà trực tiếp phóng ra một thanh phi kiếm, thanh phi kiếm kia rất nhanh, ta không kịp phản ứng đã trực tiếp chết đi...”

Nói tới việc này, gã cũng rất phiền muộn.

Sau khi lột xác thành Tổ Ma, gã cảm thấy mình đã vô cùng cường đại, thậm chí có thể dẫn dắt tộc nhân đoạt được Chí Bảo rồi thoát ra bí cảnh này, kết quả thì...

Tham La nghe xong, nở nụ cười, nói: “Vậy ngươi thảm hơn so với ta.”

Khuê La trừng mắt liếc gã một cái, nói: “Nếu không phải ngươi bị giết, ta há có thể ngăn cách bí cảnh, dẫn đến đại năng của nhân tộc xuất hiện chứ?”

Tham La cũng không cảm tạ gã, chỉ là nhếch miệng cười, cười đến mức vô cùng âm u.

Dương Đại lại hỏi thăm mấy vấn đề, Khuê La đều trả lời thành thật.

Ngũ đại Thánh quả đã bị Khuê La hấp thu, chỉ còn lại vỏ ngoài khô quắt, về phần món Chí Bảo thần bí đó, ngay cả Khuê La đều không rõ rốt cuộc nó là cái gì.

Sau đó, Dương Đại để cho Khuê La và Tham La tìm một chỗ tu luyện.

Hắn rất muốn thử xem thực lực của Khuê La như thế nào, nhưng âm chúng của hắn chỉ có một vị Linh Chiếu cảnh là Khuê La, rất khó kiểm tra được trình độ của Khuê La.

Dương Đại cũng không nhàn rồi, hắn bắt đầu đi khám phá mảnh Động Thiên Phúc Địa này, nhìn xem đến cùng nó lớn đến bao nhiêu.

Nửa ngày sau, dựa vào ngự kiếm phi hành thì Dương Đại đại khái hiểu rõ động thiên này rộng lớn cỡ nào, tương đương với một thành phố.

Biên giới của động thiên có cấm chế huyền tượng đặc thù, chột nhìn vào tựa như vô biên vô hạn, mà thực ra có biên giới vô hình.

Sau khi biết rõ ràng, Dương Đại liền không hề dấn vấp nữa.

Hắn chuẩn bị hưởng thụ hiệu quả tu luyện đồng loạt của 17101 vị âm chúng.

10 ngày sau Dương Đại đột phá đến Tâm Toàn cảnh tầng tám, nên biết rằng sau khi hắn hấp thu xong Khuê La mới đột

phá tầng thứ bảy.

Tốc độ như vậy, quả thực giống như là cất cánh phi lên!

Mọi người đều biết, cảnh giới càng cao thì tốc độ đột phá càng chậm, tầng bảy đến tầng tám chỉ dùng 10 ngày, truyền ra ngoài thì đoán chừng cũng không ai tin.

Một ngày này, Dương Đại thu Khuê La và Tham La vào bên trong không gian linh hồn, tự mình đi ra Động Thiên Phúc Địa, rời khỏi động phủ.

Dựa theo tuyến đường bên trong thẻ bài chứng minh thân phận, hắc ngự kiếm phi hành đi đến khu vực trung tâm của Thập Phương giáo, chuẩn bị tiêu phí 100 vạn điểm cống hiến.

Không thể không nói, nội môn thật sự lớn vượt xa ngoại môn, ngay cả số lượng đệ tử cũng nhiều hơn so với ngoại môn, quả thực kỳ quái.

Trên đường đi Dương Đại đều không giao thiệp với đệ tử khác, cho nên cũng không gặp phải phiền phức gì.

Sáu canh giờ sau, hắc trở lại Động Thiên Phúc Địa của mình, trên đường đi nụ cười của hắc căn bản dấu giấu không được.

Hắc đổi hai bộ trận pháp, một bộ công pháp, một vạn phi kiếm có phẩm cấp thấp nhất, còn lại hơn ba mươi vạn độ cống hiến thì hắc dùng để mua một viên Linh Chiếu đan, những cái khác toàn bộ dùng để mua hạt giống thiên tài địa bảo, đã xài hết toàn bộ 100 vạn độ cống hiến.

Trận pháp theo thứ tự là Vạn Thú Tiến Đạp Trận, Thiên Ma Già Thiên Đại Trận, mỗi một cái trận pháp đều có giá mười vạn độ cống hiến, công pháp thì là Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh, bí pháp Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh chỉ có 4 tầng, nhưng Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh của Thập Phương giáo có đến 9 tầng. Bộ công pháp kia có giá trị ba mươi vạn cống hiến,

nhưng cũng không phải là công pháp có giá trị đắt tiền nhất bên trong Thập Phương giáo, đắt tiền nhất cao tới 1 ngàn vạn, Dương Đại không dám nghĩ tới, hơn nữa hắn cảm thấy Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh rất thích hợp chính mình, vì tu luyện công pháp này có độ khó cao, cho nên rất ít người chọn lựa, tất nhiên do vậy mà giá cả mới thấp.

Dương Đại rơi xuống khu rừng rồi triệu hoán Khuê La và Tham La đi ra, truyền thụ Thiên Ma Già Thiên Đại Trận cho bọn họ, lại để cho bọn họ truyền thụ cho đám âm chúng ma tộc. Sự tình luyện trận liền giao cho bọn họ, Thiên Ma Già Thiên Đại Trận chính là trận pháp dành cho ma tu, ma đạo có nguồn gốc từ ma tộc, mặc dù có điểm khác nhưng ắt cũng có thể luyện ra được trò trống.

Sau đó hắn gọi ra một con yêu quái Tâm Toàn cảnh tầng chín, con yêu quái này là một con dê yêu, toàn thân trắng như tuyết, sừng dê uốn lượn sắc bén như đao, vai cao ba trượng, tựa như Thần Thú, được hắn ban tên cho là Bạch Trạch, là yêu quái có linh trí cao nhất nên truyền thụ Vạn Thú Tiến Đạp Trận cho nó là thích hợp nhất.

Về phần yêu quái mạnh nhất chính là Địa Linh Giao Long, mặc dù có huyết mạch Yêu Vương nhưng chưa đủ thông minh và tâm tính còn quá mức non nớt, không thích hợp tổ chức luyện trận.

Dương Đại còn gọi Thương Lang ra, ném toàn bộ hạt giống thiên tài địa bảo mới mua được cho y, để cho Thương Lang mang theo Lang Quân đi trông.

Sau khi gia nhập Thập Phương giáo, nơi tu hành của hắn có linh khí dồi dào, âm chúng yếu nhất cũng đã đạt tới Tự Khí tầng 2, đã là có tiến bộ khá rõ, ít nhất Dương Đại còn rất hài lòng đối với bọn họ.

“Bắt đầu làm ruộng, đắp tường, tích lương thực, trì hoãn việc xưng vương!”

Dương Đại đắc ý cười nói, hần vừa nói xong thì chợt nghe thấy một thanh âm:

“Dương sư đệ, ra đây đi.”

Phương Thanh Nghê.

Chỉ cần thi triển Truyền Âm Thuật vào động phủ, thanh âm sẽ vang vọng bên trong Động Thiên Phúc Địa.

Dương Đại lập tức rời khỏi Động Thiên Phúc Địa, mở ra cấm chế của động phủ, sau đó Phương Thanh Nghê đi vào động phủ thì cấm chế lại đóng, có thể ngăn cách tình cảnh và thanh âm ở bên trong.

“Có một chuyện cần người đi làm, đây là sư phụ nói rõ là giao cho người, nếu hoàn thành thì người có thể tùy ý chọn lựa một bộ công pháp, pháp thuật hoặc là pháp bảo của ngài ấy bên trong Thập Phương giáo.” Phương Thanh Nghê nói thẳng.

Dương Đại vừa nghe thì trong lòng thầm nghĩ không ổn, ban thưởng phong phú như thế, nhất định sẽ rất nguy hiểm!

Phương Thanh Nghê tiếp tục nói: “Sư đệ của Kiếm Thánh Mộ Dung Trường An bị giáo phái trấn áp, phía trên đối với việc có liên quan đến Mộ Dung Trường An và Kiếm Thánh thì cảm thấy rất hứng thú, từ trong miệng dị nhân nên biết được người đã từng nhận được truyền thừa của Kiếm Thánh, cho nên phái người tiếp xúc với Mộ Dung Trường An. Mộ Dung Trường An bị giam trong thiên lao của Thập Phương giáo, địa điểm đã truyền vào thẻ bài thân phận của người, bằng thẻ bài chứng minh thân phận thì người có thể đi vào. Vô luận là thăm dò tình báo về Kiếm Thánh hay là thuyết phục Mộ Dung Trường An gia nhập Thập Phương giáo, nếu được thì người đều có công lao. Người cũng không cần lo lắng, Mộ Dung

Trường An đã bị phong ấn linh lực, bây giờ như là phế nhân vậy, thiên lao phòng thủ nghiêm mật, y không thể nào làm người bị thương.”

“Nhiệm vụ này là nhiệm vụ trường kỳ, cũng là nhiệm vụ thứ nhất của người, người có rảnh thì đi làm đi, nếu như trong một năm vẫn không có cách nào hoàn thành, vậy thì nhiệm vụ này sẽ hết hiệu lực.”

Dứt lời thì Phương Thanh Nghê liền quay người rời đi, không cho Dương Đại có cơ hội cự tuyệt.

Dương Đại im lặng, nhưng hắn cũng không có hoảng.

Hắn trở lại Động Thiên Phúc Địa rồi gọi Từ Siêu Nhân tới, nói rõ chi tiết cụ thể của nhiệm vụ một phen, tiếp đó đưa thẻ bài chứng minh thân phận cho Từ Siêu Nhân.

“Nếu là đối phương hỏi thăm vì sao người là hồn thể, người cứ nói đây là pháp thuật của người, tương đương với phân thân, có thể cam đoan bản thể an toàn, nếu nói đối với y thì không bằng cứ thả thính một phần của chân tướng, sẽ càng có thể tin tưởng hơn.” Dương Đại nói nghiêm túc.

Chương 82: Không Chết Không Thôi

Tư chất cấp A của Từ Siêu Nhân có thể biến thân, chỉ từ khí tức và ngoại hình rất khó phán đoán thiệt giả, đánh giá của Dương Đại đối với y phù hợp với vị trí gián điệp, đúng là công cụ hình người.

Tuy rằng Phương Thanh Nghệ nói rằng Mộ Dung Trường An đã không có uy hiếp, nhưng nếu lỡ như đâu?

Dương Đại nhất định phải cẩn thận.

Hắn nói sự tình mình như thế nào nhận được truyền thừa của Kiếm Thánh với Từ Siêu Nhân, để cho Từ Siêu Nhân tự do phát huy.

“Yên tâm đi, loại sự tình này ta thành thạo nhất.”

Từ Siêu Nhân vỗ lồng ngực cam đoan nói, tiếp đó mang theo thẻ bài chứng minh thân phận rời đi.

Dương Đại lại tiếp tục tu luyện Tụ Tại Diệu Pháp Chân Kinh.

Hắn đã tu luyện Tụ Tại Diệu Pháp Chân Kinh tới tầng thứ ba, nhưng muốn đột phá tầng thứ tư rất khó, hắn cần nhiều nhân thủ hơn.

Thực lực phổ thông của âm chúng nhân tộc khá thấp, cũng không bằng hắn, khiến cho hắn có chút buồn rầu.

Hắn thử đề cho Tham La và Khuê La tu luyện, nhưng bọn họ không cách nào tu luyện, bởi vì Tụ Tại Diệu Pháp Chân

Kinh chỉ thích hợp nhân tộc tu luyện, chủng tộc khác sẽ hệ thống kinh mạch khác nên không cách nào cưỡng ép tu luyện.

“Đợt đột phá Linh Chiếu cảnh xong, liền phải đi ra ngoài đi dạo thu thập âm chúng nhân tộc.”

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ, hẳn đã có ý tưởng đó chính là đi nhận các nhiệm vụ treo thưởng của Thập Phương giáo, vừa danh chính ngôn thuận còn có thể được ban thưởng điểm công hiến.

Sau khi trở thành đệ tử nội môn, nhất định phải chấp hành nhiệm vụ theo định kỳ, địa vực mà Thập Phương giáo nắm quyền vượt xa vương triều Đại Hạ, cần các đệ tử hỗ trợ nắm quyền.

Những ngày tiếp theo, Dương Đại trở nên thanh nhàn.

Tu luyện đã có hơn 17000 vị âm chúng lo, hẳn vội vàng nghiên cứu Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh, hai ngày offline một lần, còn Từ Siêu Nhân mỗi ngày đều trở về báo cáo tiến độ.

Y đã cùng Mộ Dung Trường An thành lập liên hệ sơ bộ, nhưng Mộ Dung Trường An không có thái độ hoà nhã với y, nhưng gã đã có chút tin tưởng, chuẩn bị tiếp tục thử nghiệm.

Trong hiện thực ngược lại là gió giục mây vần, nhiệt độ của bí cảnh khảo hạch đã hạ xuống, châu Âu và châu Mỹ đều xuất hiện cường giả Không Vô cảnh, điều này biểu thị bậc thang trình độ chiến lực của người mạnh nhất nhân loại đã từ Linh Chiếu cảnh tăng lên tới Không Vô cảnh.

Thâm Vực rất lớn, từng châu lục trên Địa Cầu rơi xuống các đại lục khác nhau, trước mắt mà nói các quốc gia cách Hạ Quốc khu khá gần chính là các quốc gia thuộc châu Á, phân bố tại Đại Hạ, ngoài Đại Lương ra cũng còn có những Vương triều khác khoảng cách đến Thập Phương giáo cũng không tính xa.

Trước mắt thí luyện giả thuộc Địa Cầu đang thăm dò Thâm Vực, tạm thời không có tiếp xúc đến thể lực mạnh hơn so với Thập Phương giáo, có lẽ có nghe nói qua, nhưng loại thể lực lớn như này điều kiện cực cao nên thí luyện giả không cách nào gia nhập, bởi vậy địa vị của Hạ Quốc tại châu Á nhanh chóng cất cao, các quốc gia cũng bắt đầu nịnh nọt Hạ Quốc, hy vọng có thể nhận được một vài danh ngạch vào Thập Phương giáo.

Tuy rằng phần lớn thời gian Dương Đại đều ngâm mình ở bên trong Thâm Vực, nhưng cũng sẽ không xem nhẹ tình báo thực tế.

Cứ như vậy, thời gian một tháng trôi qua. Dương Đại thành công đột phá đến Tâm Toàn cảnh tầng chín.

Đây chẳng phải là thành quả của một mình hấn cố gắng, là thành quả của 17101 vị âm chúng cùng nhau cố gắng!

Dương Đại hiện tại có chút do dự, hấn đánh vỡ kỷ lục người nhanh nhất bước vào Tâm Toàn cảnh, lại muốn đánh vỡ kỷ lục người nhanh nhất bước ra Tâm Toàn cảnh, có thể bị người ta ghi hận hay không?

Hận thì hận đi! Lão tử chính là muốn đột phá!

Chờ hấn đạt tới Không Vô cảnh, khi đó hấn căn bản không cần để ý nhiều như vậy, chỉ muốn trở thành thần trong lòng nhân loại, bất kể chuyện không thể tưởng tượng nổi cỡ nào thì đều trở nên đương nhiên, ví dụ như Thiên Đạo của Hạ Quốc, Thái Dương Thần của châu Âu.

Mục tiêu kế tiếp của Dương Đại chính là đánh sâu vào Linh Chiếu cảnh.

« Chúc mừng thí luyện giả khu vực Hạ Quốc ‘Không Chết Không Thôi’ thành công vượt qua huyền lô Cửu Thiên kiếp, bước vào Không Vô cảnh »

Không Chết Không Thôi, một trong 12 quốc trụ.

Người này cũng mang sắc thái cực kỳ truyền kỳ, trước khi xảy ra tận thế, với tư cách là nhóm thí luyện giả đầu tiên bước vào Thâm Vực rồi độc thủ một bến cảng ở vùng duyên hải, chiến hữu đều chết sạch nhưng gã tử chiến hai ngày hai đêm, cho đến khi cứu viện đến, ý chí siêu cường khiến người ta hoài nghi tư chất của gã tốt hơn hay thiên phú chiến đấu tốt, tư chất giống như tiểu cường vậy.

Dương Đại chỉ là hơi chút cảm khái, thật sự trong lòng cũng không có bao nhiêu hâm mộ.

Lần trước uống rượu trên cực, Trương Triển Vân đã đưa ra chỉ tiêu cho hắn thành quốc trụ tương lai, hắn cũng đang có ý này.

Trong rừng cây, Dương Đại đứng dậy tiến đến nhìn các âm chúng tu luyện.

Trong một tháng, yêu tộc và ma tộc đã nắm giữ sơ bộ hai bộ trận pháp, Dương Đại đã thử qua trên một mảnh bình nguyên, uy lực rất kinh khủng.

Về sau nếu có gặp phải cường địch, có thể dùng trận pháp công kích, đương nhiên nếu gặp phải kẻ địch lạc đàn thì trực tiếp quần ẩu là được, thi triển trận pháp ngược lại lãng phí tâm tình.

Giờ phút này, Lương Tử Tiêu đang truyền thụ kiếm pháp cho Liễu Tuấn Kiệt.

Tư chất cấp độ B kiếm đạo của Liễu Tuấn Kiệt vẫn là rất không tệ, ít nhất Lương Tử Tiêu dạy rất nhẹ nhàng.

Thấy hắn đi tới Liễu Tuấn Kiệt lập tức đắc ý, cười nói: “Chủ nhân, có muốn tới so tài một phen hay không, chỉ dùng kiếm pháp.”

“Được!”

Dương Đại không có cự tuyệt, nói giỡn hả, mặc dù hắn không có tư chất kiếm đạo, nhưng đã nhận được kiếm ý truyền thừa từ Kiếm Thánh, há lại là một tên Liễu Tuấn Kiệt có thể so sánh được?

Chỉ nói kiếm pháp, Lương Tử Tiêu cũng không phải đối thủ của Dương Đại.

Ngày thường Dương Đại sẽ không nạp khí tu luyện, hoặc là nghiên cứu công pháp, hoặc là luyện kiếm, bây giờ cũng được xem là một tên kiếm tu chân chính.

Quả nhiên chưa tới nửa phút, Liễu Tuấn Kiệt liền bại trận.

Dương Đại đang chuẩn bị lên mặt dạy đời, thanh âm của Phương Thanh Nghê truyền đến.

“Dương sư đệ, xuất hiện đi.”

Mẹ nó thật!

Không phải lại có việc gì chứ?

Dương Đại thăm mắng, nhưng vẫn thành thành thật thật ra ngoài.

Hắn vừa đi ra ngoài, phải chờ Từ Siêu Nhân trở về mới có thể lại vào Động Thiên Phúc Địa, bởi vì thẻ bài chứng minh thân phận của hắn nằm trong tay Từ Siêu Nhân.

Ra ngoài cũng không cần phải mang theo thẻ bài chứng minh thân phận, cấm chế cũng sẽ tự động mở ra.

Dương Đại đi ra sơn động thì nhìn thấy Phương Thanh Nghê. Vị sư tỷ này đứng trên bệ đá ở biên giới, một bộ áo trắng theo gió phiêu động, rất có khí chất tiên hiệp.

Dương Đại còn chưa mở miệng, Phương Thanh Nghê liền nói trước: “Rời đi theo ta, sư phụ đã trở về.”

Nàng thả người nhảy lên, đạp kiếm bay về hướng chân trời với tốc độ rất nhanh.

Dương Đại vội vàng chân đạp Duyên Quang kiếm bay đi, đồng dạng vọt nhanh theo.

Tâm Toàn cảnh tăng chín của hắn có thể mạnh hơn so với cùng cảnh giới, bởi vì mỗi lần hấp thu hồn phách đều giúp tăng trưởng thân thể của hắn, bao gồm cả linh lực.

Phương Thanh Nghê âm thầm hiểu kỳ: “Thật nhanh, vị sư đệ này ngoại trừ tư chất ra, chẳng lẽ trên tu hành cũng là tư chất tuyệt hảo?”

Nàng sinh ra ý muốn thăm dò, bắt đầu không ngừng tăng tốc, Dương Đại cũng tăng tốc.

Hai người một trước một sau xuyên qua biển mây, tiếng xé gió rít chói tai, dọc đường các đệ tử sôi nổi liếc mắt, một nam một nữ truy đuổi lẫn nhau, đây là tình huống gì vậy?

Sau thời gian một nén nhang.

Hai người rơi xuống trước một tòa cung điện, tòa cung điện này tọa lạc trên một đỉnh núi cao chót vót có mây mù vờn quanh, ngọn núi gần đó thấp hơn nó rất nhiều, khiến cho nó tựa như một tòa Cô Phong.

Dương Đại rơi xuống đất rồi thầm mắng một tiếng, bay nhanh như vậy làm cái quái gì thế?

Phương Thanh Nghê không có lên tiếng mà mang theo hắn đi về phía cửa lớn, cửa lớn trực tiếp mở ra rồi hai người vào điện.

Trong điện trống trải không có trang trí hoa lệ, sàn nhà sáng ngời phản chiếu thân ảnh của người khác, không biết là nham thạch gì phủ kín, vừa tiến đến Dương Đại liền ngửi được

mùi thơm kỳ dị, người tu tiên hình như rất thích dùng hương liệu.

Dương Đại thấy được Thành Thanh Thiên.

“Là hần...”

Dương Đại nhú mày, trong lòng tiếc nuối.

Làm sao lại là một vị trưởng lão vậy!

Hần còn tưởng rằng là giáo chủ đây, làm thần thần bí bí tới như vậy...

Phương Thanh Nghê đi đến trước mặt Thành Thanh Thiên, xoay người hành lễ.

Thành Thanh Thiên đã tọa trên một cái bồ đoàn, khí tức hư vô và cao thâm mịt mịt.

Dương Đại cũng xoay người hành lễ.

“Bên trong bí cảnh khảo hạch người có biểu hiện không tệ, người đã nguyện ý bái ta làm thầy, vậy vì sư cũng không thể keo kiệt, người muốn cái gì?”

Thành Thanh Thiên mở mắt, mỉm cười nhìn Dương Đại với ngữ khí rất ôn hòa.

Chương 83: Pháp bảo nhất phẩm, nhanh nhất toàn thế giới!

Đối mặt với lời nói của Thành Thanh Thiên, Dương Đại im lặng.

Thứ mà ần muốn thì rất nhiều.

Hắn cảm thấy lúc này không cần thiết yêu cầu thêm hồn phách, hắn đã có năng lực tự mình đi tìm âm chúng, mà cơ hội như vậy xuất hiện không nhiều lắm, lần đầu tiên bá sư khẳng định là quan trọng, đợi sau này khi đã quen thuộc thì chưa chắc Thành Thanh Thiên sẽ đối xử với hắn tốt như vậy.

Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Ta muốn một kiện pháp bảo cường đại.”

Trước mắt, hắn cái gì cũng không thiếu, chỉ thiếu pháp bảo lợi hại.

Duyên Quang kiểm mặc dù không tệ, nhưng chỉ là kiếm, pháp bảo chân chính là không cần pháp thuật và công pháp mà vẫn có thể bộc phát ra lực lượng cường đại!

Dương Đại lại bồi thêm một câu nói: “Càng lợi hại càng tốt!”

Thành Thanh Thiên hí mắt.

Dương Đại vội vàng cúi đầu.

“Người đã muốn pháp bảo cường đại hơn, vậy vì sự liên thỏa mãn người, vừa vặn bên trong bí cảnh khảo hạch có một

kiện pháp bảo khó lường, vì sư bỏ ra một tháng thời gian mới phá vỡ cấm chế bên trong, có thể cho người nhận chủ, nhưng mà bảo vật này không phải chỉ là một Tâm Toàn cảnh nên có, ngay cả sư tỷ của người bá sư nhiều năm như vậy còn chưa nhận được pháp bảo như thế, cho nên người còn phải làm ra công hiến.” Thành Thanh Thiên cười tủm tỉm nói.

Chẳng biết tại sao, Dương Đại cảm thấy Thành Thanh Thiên tương tự với Hồ Lợi, đều giống như lão hồ ly, chỉ là Thành Thanh Thiên nhìn có vẻ anh tuấn và ôn hòa.

Dương Đại hỏi: “Cần bao nhiêu điểm công hiến?”

Thành Thanh Thiên nói: “Không cần, giúp đỡ Thập Phương giáo làm một chuyện, chỉ cần người tiếp nhận thì bảo vật này liền tặng cho người.”

Tiếp nhận liền cho?

Cũng không nhìn kết quả?

Chỉ sợ không phải là chuyện tốt!

Dương Đại cẩn thận hỏi: “Là chuyện gì?”

Thành Thanh Thiên mỉm cười nói: “Tại bên cạnh Đại Lương có một vương triều, tên là vương triều Đại Ngụy, cũng đã từng huy hoàng và bây giờ coi như là vương triều phụ thuộc Đại Lương, cho nên tu tiên giới cũng là thế lực phụ thuộc tu tiên giới Đại Lương. Những năm gần đây, thế lực tu tiên lớn nhỏ xung quanh Thập Phương giáo đều đang mưu đồ bí mật lật đổ Thập Phương giáo, dĩ nhiên lúc trước Đại Hạ đã từng hành động qua, cũng may nhận sai tương đối sớm, nhưng còn Đại Lương vẫn còn đang xem xét lại, làm thế nào chinh đốn Đại Lương là do các trưởng lão nghĩ ra, người hãy tiêu diệt toàn bộ môn phái tu tiên trong tu tiên giới Đại Ngụy, một tên cũng không để lại.”

Dương Đại vừa nghe thấy, quả nhiên không chuyện tốt.

Tiêu diệt một phương tu tiên giới, là việc một Tâm Toàn cảnh nho nhỏ như hấn có thể làm được hay sao?

Dương Đại theo bản năng muốn cự tuyệt.

Thành Thanh Thiên tiếp tục cười nói: “Tu tiên giới đã tàn khốc như thế, phân chia chính ma chỉ là ý nghĩ phạm nhân, bản chất vẫn là mạnh được yếu thua, Thập Phương giáo có thể bảo đảm cho địa vực dưới trướng đều thái bình, nhưng đối với đờn kẻ địch thì Thập Phương giáo sẽ không hạ thủ lưu tình, nếu như ngươi không tiếp nhận thì đổi một cái yêu cầu khác, việc này sẽ có đệ tử khác gánh vác.”

Dương Đại hỏi: “Tu vi mạnh nhất trong tu tiên giới Đại Ngụy là cảnh giới gì?”

“Linh Chiếu cảnh tầng chín, không có Không Vô cảnh, nếu không bọn họ cũng sẽ không trở thành nô lệ cho Đại Lương.”

“Nhiệm vụ có thời hạn bao lâu?”

“Trong vòng 2 năm, nếu như không có cách nào hoàn thành, coi là nhiệm vụ thất bại.”

“Thất bại, có trừng phạt sao?”

“Có, đó chính là thu hồi kiện pháp bảo này.”

Nhìn Thành Thanh Thiên cười tủm tỉm, Dương Đại rất muốn hỏi người không sợ ta chạy trốn sao? Nhưng hấn biết rõ những lời này tuyệt đối không thể nói ra khỏi miệng.

Dương Đại suy nghĩ một chút, cảm thấy có thể tiếp nhận, đúng lúc hấn cần âm chúng nhân tộc.

Dù sao nơi đây không phải là Địa Cầu, hấn sẽ không nhân từ nương tay khi giết người, cũng sẽ không có băn khoăn quá lớn.

.

“Ta tiếp!”

Dương Đại hít sâu một hơi nói.

Thành Thanh Thiên giơ tay lên, một cây gậy gỗ đỏ thẫm xuất hiện ở trong tay, nói: “Đây là Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, chỗ kỳ diệu thì phải chờ tới lúc người nhận chủ mới hiểu rõ. Tại tu tiên giới thì phẩm cấp pháp khí được phân từ cửu phẩm đến nhất phẩm, cứ như vậy tăng lên, trên pháp khí nhất phẩm chính là pháp bảo, đồng dạng từ cửu phẩm đến nhất phẩm, món pháp bảo này chính là pháp bảo nhất phẩm. Đặt ở bên ngoài, chỉ có chuông giáo mới có khả năng nắm giữ, sau khi người nhận được bảo vật này phải cẩn thận giấu giếm, chưa tới thời điểm máu chốt thì không được sử dụng.”

Dương Đại trình trọng gật đầu, đây chẳng phải là cờ sao, làm sao chỉ có chuôi cờ thôi vậy?

Sau đó, Thành Thanh Thiên bắt đầu dạy Dương Đại làm thế nào để cho pháp bảo nhận chủ.

Nữ tử tóc trắng đứng ở một bên, lặng lẽ không nói gì.

...

Hai ngày sau.

Dương Đại trở lại cửa ra vào động phủ của mình, Từ Siêu Nhân đã đợi hồi lâu.

Từ Siêu Nhân vội vàng giúp hắn mở động phủ, hai người vào bên trong Động Thiên.

Dương Đại rơi trên mặt đất, cũng không hỏi tình hình nhiệm vụ của Từ Siêu Nhân ra sao, mà lấy ra Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, lực chú ý của Từ Siêu Nhân bị này pháp bảo thu hút.

Chỉ thấy Dương Đại rót linh lực vào trong đó, ồ một tiếng, Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ dấy lên một ngọn lửa đỏ, hừng hực thiêu đốt tựa như lá cờ pháp phối theo gió, hần vung lên trời

thì xích diễm quét sạch bầu trời, tựa như sông lớn rộng chừng gần trăm trượng, vô cùng hùng tráng.

Thoải mái quá!

Dương Đại lộ ra nụ cười đắc ý, tuy rằng tiêu hao linh lực hơi nhiều, nhưng bảo vật này quả thật khó lường.

Ngoại trừ uy năng ra, bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ còn có trận pháp không gian, bên trong chuôi cò có ẩn chứa một mảnh thiên địa nhỏ có diện tích hơn mười dặm, bên trong chính là một mảnh địa. Ngược lại không có chỗ đặc thù nào khác, nhưng mà Dương Đại có thể tùy thời đặt âm chúng vào bên trong, để cho âm chúng tiến hành tu luyện, Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ sẽ không ngăn cách linh khí chui vào.

Điểm duy nhất không thỏa đáng chính là một khi âm chúng ở bên trong tu luyện, linh khí chuyển động sẽ đẩy lên gió lốc ở bên ngoài.

“Đây là pháp bảo trong truyền thuyết sao?” Từ Siêu Nhân kích động hỏi.

Tuy rằng y đã trà trộn trong Thâm Vực mấy năm, nhưng còn chưa bao giờ thấy qua pháp bảo.

Dương Đại cười nói: “Đúng vậy, có lợi hại hay không?”

“Lợi hại lợi hại!”

Từ Siêu Nhân đờ người nhìn chăm chăm vào Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ.

Sau đó, Dương Đại hỏi thăm tình hình của Mộ Dung Trường An.

Từ Siêu Nhân đắc ý cười nói: “Ta đã cùng gã trở thành bạn vong niên, tuy rằng gã cũng không có lộ ra tung tích của Kiếm Thánh, nhưng ta có cảm giác sắp rồi.”

Dương Đại gật đầu nói: “Tiếp tục cố gắng đi, sau này nếu có thể thì lâu lâu lại đi nhìn gã, không cần mỗi ngày đều phải đi, cũng làm cho gã lo được lo mất, chờ sau khi ta đột phá Linh Chiếu cảnh, chúng ta liền rời khỏi Thập Phương giáo, nên làm việc rồi.”

“Là việc gì?”

“Thu người!”

Từ Siêu Nhân lập tức hiểu ý, cười hắc hắc.

Tiếp đến một đoạn thời gian, Dương Đại đều đang nghiên cứu Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, hẳn muốn đột phá Linh Chiếu cảnh trước khi thuận thực nắm giữ Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ.

Lúc Dương Đại co đầu rút cổ tại động phủ của mình, bên ngoài liên tục gió giục mây vần, mỗi ngày đều có thí luyện giả độ kiếp, mỗi ngày đều có tân thí luyện giả thu được tư chất.

Hắn ít xuất hiện như vậy, hotsearch tự nhiên sẽ hạ thấp xuống, ngược lại là một vị thí luyện giả cấp SS khác là Mạnh Đại Đế lại bắt đầu phát hỏa.

Dưới sự trợ giúp của Hạ Quốc, gã thành công gia nhập ngoại môn của Thập Phương giáo, gã còn cố ý công bố việc này trên Thiên Vọng để cho vô số dân cư mạng chúc mừng.

Tuy rằng rất nhiều người không quen nhìn gã cuồng vọng, nhưng nếu là gã cường đại hơn thì dân chúng Hạ Quốc cũng sẽ an toàn hơn.

Ở tận thế đáng chết này, một chút tật xấu còn không quan trọng bằng thực lực cường đại!

Theo nhiệt độ của Mạnh Đại Đế nổi lên, lại có rất nhiều dân cư mạng so sánh gã và Bá Vương Bất Quá Giang, Mạnh Đại Đế ngược lại là rất tự tin, tuyên bố nếu gã cùng Bá Vương Bất Quá Giang ở cùng thời kỳ thì tất nhiên không thua hắn,

ngôn luận lần này bị rất nhiều người chửi rửa, thậm chí có thí luyện giả nổi danh đứng ra chống đối gã, trong đó có Chu Hành Mã tư chất cấp S mắng dưới bài post của gã.

Các thành phố của Hạ Quốc thỉnh thoảng sẽ gặp phải yêu thú hoặc quỷ quái tập kích quy mô nhỏ, cũng coi là hữu kinh vô hiểm.

Lại là một tháng trôi qua.

Linh lực của Dương Đại đạt đến cực hạn, hần sắp đột phá.

Trên bình nguyên, hần đã tọa dưới đất ngẩng đầu nhìn Khuê La bên cạnh, hỏi: “Chuẩn bị xong chưa?”

Những âm chúng khác đều trốn đi rất xa, thiên kiếp của Linh Chiếu cảnh không phải là thứ mà bọn họ có thể chịu đựng được.

Khue La cười lạnh nói: “Chuẩn bị xong rồi, đúng lúc Tổ Ma chi thân của ta có thể thông qua lôi kiếp để rèn luyện, ta đã không thể chờ đợi được.”

Dương Đại lập tức ăn Linh Chiếu đan.

Hần muốn đột phá!

Để hần phá vỡ kỷ lục Linh Chiếu cảnh nhanh nhất Hạ Quốc, không đúng, là nhanh nhất toàn thế giới!

Chương 84: Kỷ lục thế giới!

Thập Phương giáo, trong bí cảnh ngoại môn.

Một đám thí luyện giả đang vây quanh một con sừ yêu không lồ để thu thập tài liệu yêu thú.

“Mạnh ca thật là mạnh mẽ, tu vi chỉ mới Tụ Khí cảnh lại có thể đánh chết Tâm Toàn cảnh, quả thực giống như hack vậy.”

“Đúng đây, phong thái vừa rồi còn hung mãnh hơn so với yêu quái.”

“Gọi Mạnh ca cái gì chứ, phải gọi là Đại Đế!”

“Đúng đúng đúng, Đại Đế!”

“Thiên phú của Đại Đế quả thật biến thái, so với Bá Vương Bất Quá Giang mạnh hơn nhiều, Bá Vương Bất Quá Giang trở lại thời kỳ cường thịnh cũng chỉ là thiên phú triệu hoán, nếu bị địch nhân tiếp cận thì rất dễ dàng lộ sơ hở.”

Đám thí luyện giả hưng phấn nghị luận, ánh mắt của bọn họ thỉnh thoảng nhìn về một tên nam tử cường tráng ở trần cách đó không xa, gã đang lau chùi yêu huyết trên người.

Thân thể gã cường tráng, đường cong cơ bắp rõ ràng, tựa như rễ cây uốn quanh mang lại cảm giác tràn đầy sức mạnh, nửa người trên của gã hiện lên đủ loại đường vân, tăng thêm cho gã một phần lệ khí, khuôn mặt trẻ trung mặc dù không tính tuấn lãng nhưng ngũ quan rõ ràng, phối hợp với một đầu tóc đen cắt ngắn, toàn bộ người rất là xuất chúng khiến cho người ta liếc mắt nhìn liền khó có thể quên.

Gã chính là thí luyện giả cấp SS Mạnh Đại Đế!

Mạnh Đại Đế nghe các đồng bạn thảo luận, không có nói xen vào nhưng khóe miệng của gã hơi gợn lên.

Gã liên tục lấy Bá Vương Bất Quá Giang làm mục tiêu, hai người đều là tư chất cấp SS, thí luyện giả cấp SS trước kia cũng đã là quốc trụ, không phải là mục tiêu mà gã có thể truy đuổi, chỉ có Dương Đại cách gã khá gần.

Đều là thí luyện giả cấp SS, mức độ được chú ý của Bá Vương Bất Quá Giang lại vượt xa gã, khiến cho gã rất bất mãn, gã cũng không hiểu nổi vì sao.

Hay bởi vì Bá Vương Bất Quá Giang ít xuất hiện, ngược lại càng thu hút nhiều người hơn?

Mạnh Đại Đế tự nhận tư chất linh căn không được, nhưng dựa vào Thương Nguyên Phách Thẻ của gã, không ngừng hấp thu huyết mạch yêu thú thì sớm muộn gã có thể làm lưỡng giới kinh ngạc.

Hôm nay tuy rằng tu vi của gã vẫn là Tụ Khí cảnh, nhưng yêu quái tầm thường căn bản không phải đối thủ với tam quyền lưỡng cước của gã, nguyên nhân chính là như thế nên gã mới được phá cách thu nhận vào Thập Phương giáo.

Trong ngoại môn Thập Phương giáo cũng không có mấy vị tu sĩ Tụ Khí cảnh, có thì đều là thiên tài đặc biệt trâu bò.

Đúng lúc này.

Một dòng nhắc nhở xuất hiện ở trước mắt Mạnh Đại Đế cùng các vị thí luyện giả, khiến cho đám thí luyện giả lập tức câm miệng.

« Chúc mừng thí luyện giả khu vực Hạ Quốc ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ thành công vượt qua tam cửu tiêu thiên kiếp, bước vào Linh Chiếu cảnh »

Mạnh Đại Đế trừng to mắt, toàn thân run lên.

Làm sao có thể!

Hắn mới vào Thâm Vực bao lâu, mới đột phá Tâm Toàn cảnh bao lâu?

Thời gian tu hành tổng cộng mới hơn nửa năm thôi đúng không?

Dù sao không thể nào vượt qua 1 năm, hắn còn thuộc về phạm trù tân thí luyện giả!

Chưa tới 1 năm liền đuổi theo thành quả của người khác suốt mấy năm, thậm chí 10 năm?

Giờ khắc này, Mạnh Đại Đế cũng bị chấn động.

...

Dương Đại cảm thụ được linh lực mệnh môn trong cơ thể thì lộ ra vẻ mỉm cười, linh lực này ít nhất lớn hơn gấp mười lần, đây là chênh lệch giữa Linh Chiếu cảnh và Tâm Toàn cảnh hay sao?

Người khác độ kiếp xong thì chật vật tựa như tên ăn mày, thậm chí toàn thân cháy đen, nhưng hắn thì khác, tóc không có loạn, áo bào cũng không bị tàn phá, bởi vì toàn bộ lôi kiếp đều bị Khuê La trên đầu hắn hấp thu.

Khue La lơ lửng giữa không trung, phong thái vô cùng khí phách, cơ bắp toàn thân đều phồng lên quanh thân lượn lờ lôi điện, các âm chúnq thấy được từ nơi xa trông thấy mà kinh hô.

Bao Giải cảm khái nói: “Đây là Tổ Ma sao, thật là khủng khiếp, vậy mà có thể hấp thu lôi kiếp.”

Liễu Tuấn Kiệt cười ha ha nói: “Chủ nhân có thể ôm đồm nghiệp vụ độ kiếp rồi, giúp đỡ đệ tử khác độ kiếp để nhận linh thạch, còn có thể để cho Khuê La càng ngày càng mạnh.”

Lương Tử Tiêu tán thán nói: “Cái chủ ý này của người không tệ, hay là làm đầu não quân sư cho đám dị nhân đi.”

Sau nửa canh giờ Dương Đại đã củng cố tu vi xong, hắn thu toàn bộ âm chúng vào không gian linh hồn, tiếp đó offline.

Tại sao offline?

Đương nhiên là đi làm màu chứ sao!

Dương Đại xuất hiện trong phòng, đám người Hồ Lợi không có ở trong phòng chờ sẵn làm cho hắn thoáng có chút thất vọng.

Hắn đi đến trước sofa ngồi xuống, trước cầm điện thoại lên, quả nhiên bên trong nhóm tương thân tương ái người một nhà đang đang điên cuồng tag hắn.

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: Quá không hợp thói thường rồi, làm sao nhanh như vậy?

Chiêu Phục: Đại lão cần thuốc hay sao?

Tường Ca: Ta nghiêm trọng hoài nghi tư chất của Bá Vương không chỉ là triệu hoán sư @BáVươngBấtQuáGiang *biểu cảm đầu chó*.

Sở Thiên Bằng: Cho dù cần thuốc cũng không thể nào nhanh như vậy được.

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: @BáVươngBấtQuáGiang

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: Qua đây ra về đi, đại ca, đừng xem trộm nữa!

Thủy Đào Dương: Khách khí một chút đi, đại ca của ta khẳng định là đang củng cố tu vi, ai vừa độ kiếp xong liền đi xem trộm chứ hả?

Chiêu Phục: Cái này, không người nào dám nói Mạnh Đại Đế mạnh hơn so với Bá Vương nữa đi?

...

Không tệ không tệ!

Dương Đại rất hài lòng phản ứng của bọn họ, tiếp đó ném điện thoại di động qua một bên, bắt đầu dùng máy tính bảng lên Thiên Vọng.

Quả nhiên, hắn đã lên hotsearch.

Hotsearch TOP1—— Bá Vương, Linh Chiếu!

Hotsearch TOP2—— Linh Chiếu nhanh nhất trên lịch sử!

Hotsearch TOP4—— Kỷ lục thế giới!

Hotsearch TOP6—— Bá Vương Bất Quá Giang!

Hotsearch TOP7—— Bá Vương Bất Quá Giang bước vào Linh Chiếu cảnh!

Hotsearch TOP8——Thiên tài đệ nhất thế giới, Dương Đại!

Hotsearch TOP9—— Khoảng cách để Bá Vương đến quốc trụ có còn xa lắm không?

...

Dương Đại ẩn mở xem xét từng cái, bình luận dưới bài post tin tức nổi bật nhất đã vượt qua mấy trăm vạn.

Theo video tuyên truyền của hắn công bố, thân phận chân thật của hắn đã được lộ ra trên mạng, dù vậy hắn cũng không lo lắng, bởi vì cơ quan tình báo sẽ đặc biệt chiếu cố người nhà của hắn.

Hiện tại hắn chứng được Linh Chiếu cảnh, cho dù có người ngấp nghé hắn, đoán chừng cũng không dám động thủ.

Linh Chiếu cảnh là top thực lực mạnh nhất trên thế giới, hắn coi như là đã trưởng thành, chỉ cần không ngốc hoặc

không có thiên đại cừu hận, những người có dã tâm kia cũng sẽ không trêu chọc hắn, hơn nữa sau lưng của hắn còn có Hạ Quốc, Hạ Quốc đối với hắn cung chiều như thế nào thì ngay cả dân chúng bình thường đều có thể nhìn ra.

Tiểu lão đệ Chu Hành Mã còn một mình post bài tuyên bố và chúc mừng hắn đột phá, nội dung bên trong tag hắn, chuyển này cò xát được hotsearch của hắn một lúc.

Rất nhanh Dương Đại lại thấy Hùng Liệt post bài, chỉ có bốn chữ.

Hậu sinh khả ứ!

Câu chốt của quốc trụ khiến nhiệt độ được đẩy lên cao hơn. Không chỉ có khu vực Hạ Quốc, toàn bộ thế giới đều chấn động!

Dương Đại vào Thâm Vực vẫn chưa tới 1 năm, nhanh như vậy liền chứng được Linh Chiếu cảnh, quả thực không hợp thói thường.

Trước hắn, người nhanh nhất đạt tới Linh Chiếu cảnh dùng hai năm, kỷ lục này của hắn trực tiếp soán ngôi một vị kỷ lục gia!

Trên mạng xuất hiện một cái ngôn luận, tư chất của Bá Vương Bất Quá Giang thật sự chỉ là cấp độ SS thôi sao?

Dương Đại xem chút nữa cho vị dân cư mạng này 1 like, nhưng tài khoản của hắn đã được chính phủ chứng thực, nếu là hắn like đó chính là dẫn dắt dư luận.

Dương Đăng bỗng nhiên gọi điện thoại tới cho Dương Đại, Dương Đại lập tức tiếp nhận, không ngoài hắn sở liệu, cha của hắn rất hưng phấn nhưng còn muốn giả vờ giả vịt để cho hắn không ngừng cố gắng, không thể kiêu ngạo.

Nói chuyện xong với phụ mẫu, cũng không lâu lắm cửa phòng của hắn mở ra.

Hồ Lợi vội vã chạy vào, vừa nhìn thấy Dương Đại đã offline y lập tức xông lại.

“Tiểu Dương, người thật là thân đệ đệ của ta, không, cha ruột, người quá trâu bò rồi!”

Hồ Lợi kích động nói, lời này hù dọa Dương Đại.

Dương Đại vội vàng nói: “Dương ca, cũng chớ nói lung tung, ta không phải cha người!”

Hồ Lợi cười ha ha nói: “Nói giỡn mà thôi, nhưng lời ngay nói thật, lần này người đột phá thì lão ca ta cũng thơm lây rồi, phía trên đã đồng ý thăng chức cho ta, ta sắp được chuyển công tác đến tổng cục của cơ quan tình báo rồi.”

Y nhìn Dương Đại với ánh mắt cực nóng.

Quá mộng ảo.

Lúc này mới bao lâu?

Dương Đại không ngừng mang nhiều tin vui đến cho y, trong làn sóng phong ba hôm nay, thậm chí y có loại cảm giác thân ở trong mộng.

Chương 85: Man Hoang

“Lão ca thắng chức là chuyện nhất định rồi, không có ta thì lão ca người cũng có thể thắng chức, người đã vì hành tể Hân Tây làm bao nhiêu sự tình, trong lòng dân chúng đều có người...”

Dương Đại nhìn Hồ Lợi một tràng, Hồ Lợi nghe được cảm thấy rất vui vẻ, tuy rằng y biết rõ Dương Đại chỉ đang nể mặt y mà thôi, nhưng dù sao vẫn rất sáng khoái.

Y thích nhất điểm này của Dương Đại, không có được sủng mà sinh kiêu, không có đắc thế khinh người, nhìn cái tên Mạnh Đại Đế kia đi, đã bay lên tới đâu rồi, nghe nói ở cơ quan tình báo chỗ gã đã hoàn toàn coi gã như ông nội mà cung phụng.

Hồ Lợi cười nói: “Phía trên tạm thời không ban thưởng gì cho người, bởi vì không biết người còn cần gì, người có bất kỳ yêu cầu có thể đề ra cho ta. Bất kể ta có đi đến chỗ nào, về sau chỉ cần một cú điện thoại của người là ta lập tức giúp người làm, mặt khác cơ quan tình báo đã phá lệ tăng quyền hạn chức vị của người lên tới biệt cấp cục trưởng hành tể, nói cách khác về sau người có thể hiệu lệnh cả cái trụ sở này. Đương nhiên, ta hy vọng khi người rảnh rồi tận lực không nên ra lệnh, để tránh chậm trễ cản trở làm nhiệm vụ.”

Dương Đại cười nói: “Là ta, người vẫn chưa yên tâm hay sao?”

Bây giờ Dương Đại đã là Linh Chiếu cảnh, thả ra toàn bộ âm chúng, trực tiếp trở thành một nhánh lực lượng bộ đội siêu

phàm, trong hiện thực tốt nhất là không có ai tìm hấn gây phiền phức, nếu không người xui xẻo chỉ có thể là đối phương.

Sở dĩ hấn ở lại cơ quan tình báo này, ngoại trừ không có người quấy rầy ra thì nơi đây còn nắm giữ toàn bộ tình báo của hành tỉnh Hán Tây, nếu thật là có người sau lưng chuẩn bị đối phó hấn, ngược lại nếu hấn ở trong nhà cái gì cũng không biết, còn ở bên trong đây thì hấn đều có quan hệ tốt với mỗi một vị binh sĩ và nhân viên công tác, nếu xuất hiện sự tình bất lợi đối với mình thì hấn càng có khả năng nhận được tin tức sớm, mặc dù chỉ là khả năng nhưng tổng so với không có khả năng luôn tốt hơn.

Dương Đại không thể nào dùng phần lớn thời gian ở lại thực tế, hấn muốn không ngừng trở nên mạnh mẽ càng nhanh càng tốt, chỉ cần hấn đủ mạnh thì không ai dám trêu chọc người nhà của hấn. Đương nhiên, trên thế giới căn bản không có sự tình gì tuyệt đối, hấn chỉ có thể lựa chọn con đường mà mình nắm chắc hơn.

Dương Đại và Hồ Lợi trò chuyện hồi lâu, lần này Hồ Lợi không cùng hấn uống rượu, đoán chừng là do linh tửu tồn kho không đủ.

Sau khi Hồ Lợi rời đi, Dương Đại gọi điện thoại cho Trương Triền Vân, vị phó cục trưởng tổng cục cơ quan tình báo này có địa vị cực cao bên trong Thập Phương giáo, gần với trưởng lão và cũng là người hiểu biết sâu nhất về Thập Phương giáo.

Quả nhiên Trương Triền Vân đang ở trong hiện thực, rất nhanh hấn liền gọi điện được.

Trương Triền Vân rõ ràng là bởi vì hấn đột phá Linh Chiếu cảnh mới offline, trong cuộc gọi khen ngợi Dương Đại các thứ, mặc dù y đang kiềm chế nhưng Dương Đại vẫn nghe ra được.

Khách sáo một phen, Dương Đại vào vấn đề chính.

“Sur huynh, người có hiểu rõ về sư phụ Thành Thanh Thiên của ta hay không?” Dương Đại hỏi.

Hắn nhất định phải hiểu rõ một chút, so với Thập Phương giáo thì cơ quan tình báo thân thiết hơn với hắn, Trương Triền Vân còn đưa cho hắn nhiều chỗ tốt như vậy sẽ không thể nào đâm sau lưng hắn, nói như vậy tất cả những gì Trương Triền Vân đã trả giá đều trở nên ngu xuẩn, không có bất kỳ tiền lời nào.

Trương Triền Vân cười nói: “Có chứ, Tiểu Dương, thoát nhìn người không giống như là vừa tốt nghiệp trung học, về Thành Thanh Thiên thì quả thật đặc thù trong các vị trưởng lão, y đã từng xem chút nữa trở thành chưởng giáo, cho nên thực lực của y phải cao hơn các trưởng lão khác, hơn nữa không chỉ là cao nửa lần hay một lần, pháp bảo bên trong bí cảnh khảo hạch các trưởng lão khác cũng không có cách nào lấy được, vẫn là y ra tay hàng phục mới được, nghe nói đã đưa cho người.”

“Sư huynh, làm sao người biết được việc này?”

“Ha ha, chính là y đó, y cố ý nói ra, nếu người gặp chuyện không may, ai giữ Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ thì người đó là hung thủ.”

“Thì ra là thế, nói như vậy sư phụ ta cũng không tệ phải không?”

“Cũng không thể nói như vậy, y đối với đồ đệ rất tốt, lúc trước y có hai vị đồ đệ, đại đồ đệ chết ở bên ngoài nên bởi vậy mà y đã giết cả một giáo của người ta, đến bây giờ vẫn là cấm kỵ không thể nhắc tới bên trong Thập Phương giáo. Y đối với nhị đồ đệ Phương Thanh Nghê cũng rất không tệ, dù là các trưởng lão đều đối với Phương Thanh Nghê thêm phần khách

khí, đương nhiên đối với những người khác thì sự phụ người đúng là rất không lưu tình, chớ nhìn mặt ngoài y cười cười, nhưng nói trở mặt liền trở mặt.”

Trương Triển Vân cảm khái nói, cũng làm cho Dương Đại đối với Thành Thanh Thiên có ấn tượng sâu hơn.

Dương Đại lại nói ra nhiệm vụ của mình, để cho Trương Triển Vân phân tích một chút.

Trương Triển Vân ý vị thâm trường nói: “Tiểu Dương, người cũng không phải là một đứa trẻ nữa rồi, nên ra tay thì cứ xuống tay đi, không cần có áp lực, lập trường mới là quan trọng nhất. Sách sử xưa nay mệnh mông, những vị nhân vật anh hùng kia ai mà không phải giẫm từng chồng bạch cốt mà đi lên chứ, Thâm Vực và thực tế là hai chuyện khác nhau, người xuất lực vì Thập Phương giáo cũng là trở nên mạnh mẽ vì bản thân, vì bảo vệ quốc gia, yêu cầu của chúng ta đối với của người là trong lòng có quốc gia là được, trước mắt chúng ta đối với người rất hài lòng, người có tư chất như vậy nhưng không có làm xằng bậy trong hiện thực, đây cũng là nguyên nhân quốc gia cố hết sức bồi dưỡng người, phải tiếp tục giữ vững cho tốt.”

Nghe vậy Dương Đại yên tâm, chứng tỏ chuyện này không có hổ, đúng là thái độ của Thập Phương giáo.

Mặt khác hắn cũng nắm rõ tiêu chuẩn của phía trên đối với hắn, về sau hành động càng thêm tự tại.

Hai người nói chuyện trong chốc lát, sau khi cắt đứt cuộc gọi thì Dương Đại tiếp tục lên mạng.

...

Ba ngày sau.

Dương Đại ra khỏi động phủ, bên hông hắn giắt Duyên Quang kiếm, phía sau lưng lại đeo thêm một cây gậy dài đỏ

thăm, hấn đi đến rìa vực đá rồi ngự kiếm phi hành về phía cửa ra của Thập Phương giáo.

Thập Phương giáo cũng không phải ở trong ranh giới của Đại Hạ, Thập Phương giáo nằm ở Man Hoang bị rất nhiều Vương triều vây quanh, trong đó bao gồm Đại Hạ, Đại Lương, Đại Ngụy.

Từ Thập Phương giáo đi đến Đại Lương, so với từ Đại Hạ còn gần hơn.

Một đường vô sự, Dương Đại đi đến lối ra vào, nơi này là một mảnh núi cao, trên đỉnh núi có một loạt trận pháp truyền tống tựa như Thiên Môn, có đệ tử ra ngoài cũng có đệ tử đi vào, không cần giao nạp linh thạch có thể trực tiếp ra vào, nhưng mà mỗi một tòa trận pháp truyền tống bên cạnh đều có đệ tử đang chờ đợi.

Dương Đại tùy tiện chọn một tòa trận pháp truyền tống ra ngoài, quét thẻ bài chứng minh thân phận một cái, trận pháp truyền tống trực tiếp khởi động.

Lần nữa mở mắt, hấn đã đi đến một mảnh rừng.

Hấn từ trận pháp truyền tống đi xuống, triệu hoán Lương Tử Tiêu, Tử Siêu Nhân, Bao Giải các loại âm chúng nòng cốt đi ra, cái gọi là âm chúng nòng cốt là một nhóm người có quan hệ tốt, mà không phải là phân chia theo thực lực.

Khuê La và Tham La tuy rằng mạnh mẽ, nhưng tính cách không hợp với Dương Đại, triệu hoán đi ra còn rất dễ làm người ta chú ý.

“Rốt cuộc cũng sắp mạo hiểm sao? Ta rất chờ mong đó!” Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn cười nói.

Trình Ngạ Quỷ cười nói: “Ngươi tìm cơ duyên đến bây giờ có thành công lần nào sao?”

Liễu Tuấn Kiệt vừa nghe, lập tức héo.

Dương Đại đang chuẩn bị triệu hoán Địa Linh Giao Long, trận pháp truyền tổng đẳng sau lần nữa lại sáng lên.

Chỉ thấy một nữ đệ tử đi ra, Dương Đại lập tức dừng lại chờ nữ đệ tử rời đi.

Nữ đệ tử cảnh giác nhìn hắn một cái, nhanh chóng bay đi.

Dương Đại nở nụ cười, xem ra không chỉ là hắc đệ phòng các đệ tử khác, các đệ tử khác cũng là như thế.

Hắn triệu hồi ra Địa Linh Giao Long, bắt đầu lên đường.

Đại Ngụy rất xa, đi được một đoạn thời gian thì hắc đệ tất cả các âm chúng vào bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, rất nhanh sau lưng của hắc đệ xuất hiện gió lốc, đó là biểu hiện của việc linh khí chui vào Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, chợt nhìn tựa như Địa Linh Giao Long tung phong bay về phía trước.

Bao Giải biết rõ Đại Ngụy ở tại phương hướng nào, cho nên do y tới chỉ đường, những âm chúng khác lại nói chuyện về tu tiên giới của Đại Ngụy.

500 năm trước, Đại Ngụy chính là so với Đại Lương và Đại Hạ đều mạnh, hiện tại dù đã suy sụp nhưng khu vực của Đại Ngụy cũng không nhỏ bao nhiêu so với Đại Hạ.

Dương Đại vừa nghe vừa thưởng thức phong cảnh Man Hoang, nơi đây thế núi không tính là dốc thẳng đứng nhưng cây cối cực kỳ cao lớn, đám yêu thú chỗ này cũng khổng lồ giống vậy, thậm chí hắc đệ thấy một con rùa khổng lồ cao mấy trăm thước nằm rạp xuống trong rừng, Địa Linh Giao Long sợ tới mức vội vàng lách qua.

“Đạo hữu phía trước, xin chờ một chút!”

Một giọng nói từ phía sau truyền đến, Dương Đại còn chưa quay người liền lộ ra vẻ chờ mong.

Chương 86: Tinh hình ngoại quốc, mục tiêu đại yêu

Dương Đại quay người nhìn lại, một vị nữ tử áo lam ngồi trên một con kim điêu bay tới, hải cánh của con kim điêu này rộng 5 trượng uy vũ thần tuấn, khí tức của nó hẳn là yêu quái.

Kim điêu đứng cách Địa Linh Giao Long khoảng hơn 10 trượng, không dám tiến lại gần chút nữa, Địa Linh Giao Long lại chẳng muốn liếc nó.

Nữ tử áo lam cười nói: “Đạo hữu chính là đệ tử Thập Phương giáo đúng không?”

Dương Đại không trả lời, Liễu Tuấn Kiệt cả giận nói: “Muốn hỏi thân phận của người khác, không phải người nên xưng tên và thân phận bản thân trước sao?”

Những âm chúng khác đều nhìn chăm chăm vào nữ tử áo lam.

Dương Đại có thể cảm giác được đối phương chỉ có tu vi Tâm Toàn cảnh tầng tám, còn không uy hiếp được hắn.

Nữ tử áo lam mở miệng nói: “Ta là Điền Tâm Trinh, nhìn phương hướng mà đạo hữu đi đến, chẳng lẽ là Đại Ngụy? Nếu là như vậy, chúng ta có thể cùng đi.”

Liễu Tuấn Kiệt nói khế: “Tại sao phải đồng hành cùng người, người có giao phí bảo hộ sao?”

Điền Tâm Trinh thăm mắng, cái tên quý nô gà mờ làm sao liên tục nói xen vào?

Nàng có thể nhìn ra được ngoại trừ Dương Đại ra, tất cả những kẻ khác đều là quỷ hồn, hồn thể không có sinh khí của thân thể, dùng thần thức rất dễ dàng phân biệt rõ.

Điền Tâm Trinh nói: “Thực không dám giấu giếm, ta đến từ Đại Ngụy, nếu như người hộ tống ta quay về Đại Ngụy thì ta sẽ báo đáp người.”

Bao Giải hài hước cười nói: “Làm sao để báo đáp, lấy thân báo đáp?”

Điền Tâm Trinh nói: “Người có biết Đại Hạ Cửu Yêu Thần Đồ không? Ta biết rõ một tấm bản đồ trong đó đang ở nơi nào, nằm ngay tại Đại Ngụy, nếu đạo hữu nguyện mang ta đi theo, đến Đại Ngụy rồi ta nhất định nói với...”

Nàng còn chưa có nói xong đã bị Dương Đại cắt ngang: “Được rồi, không có hứng thú, đừng đi theo nữa, nếu không đừng trách ta không khách khí.”

Địa Linh Giao Long tiếp tục bay thẳng về phía trước.

Điền Tâm Trinh ngăn người, nhưng cũng không đi theo sau nữa.

Sau khi bay xa, Liễu Tuấn Kiệt hiếu kỳ hỏi: “Chủ nhân, Cửu Yêu Thần Đồ khó lường như vậy, ngài thật sự không động tâm sao?”

Từ Siêu Nhân lắc đầu nói: “Người ngốc hử, nếu thật sự có cơ duyên như vậy, nàng sẽ cam lòng lấy ra sao? Rõ ràng là mồi nhử.”

Trình Nga Quỷ nhếch miệng cười nói: “Dù sao chúng ta sắp đi san bằng tu tiên giới của Đại Ngụy, đến lúc đó thật sự có Cửu Yêu Thần Đồ thì chúng ta cũng có thể móc ra.”

Các âm chúng người một ta một câu bắt đầu thảo luận, Dương Đại thấy lời mình muốn nói đều bị nói rồi nên chẳng

muốn mở miệng.

Cửu Yêu Thần Đồ quả thật khó lường, trước mắt có Thần Lô Chân Tâm Quyết và Thiên Cương Đại La kiếm trận, đều là vật không gì so sánh được, quả thật hấn động tâm, nhưng chỉ là động tâm chứ mấy thứ này đối với hấn mà nói cũng không phải là quá cần thiết.

Dọc đường tiếp theo không còn gặp phải người tu tiên nào nữa, Điện Tâm Trinh cũng không đuổi theo.

Dương Đại phát hiện yêu thú ở Man Hoang đặc biệt nhiều, không nhìn thấy dấu chân người mà khắp nơi đều có yêu thú, nhiều chỗ có yêu khí cực kỳ nồng đậm, sau khi Dương Đại cảm nhận được liền trực tiếp lách qua.

Ngay cả Linh Chiếu cảnh như hấn đều cảm thấy sợ hãi, có thể thấy được Man Hoang có bao nhiêu kinh khủng.

Đã bay suốt mấy canh giờ, Dương Đại dừng lại bắt đầu săn bắn yêu thú dọc đường, dù sao cũng có thời gian hai năm, không cần phải gấp gáp như vậy.

Đối phó yêu quái thì hấn trực tiếp phái Khuê La và Tham La ra, muốn động tĩnh nhỏ một chút và phải giải quyết thật nhanh.

...

Bên trong một tòa cung điện.

Thành Thanh Thiên đi tới đứng trước một thân ảnh, xoay người hành lễ, nói: “Giáo chủ, đồ nhi Dương Đại của ta đã xuất phát.”

Người này chính là giáo chủ Thập Phương giáo, Ván Thương Thiên.

Ván Thương Thiên mặc một bộ áo đen, đang đả tọa trên bồ đoàn, áo bào tản ra trên mặt đất, tóc dài rối tung, khuôn mặt

hơi có vẻ tang thương, khí chất tựa như một cái giếng tĩnh mịch sâu không lường được.

Vấn Thương Thiên cũng không mở mắt, nói: “Hắn thật sự có năng lực làm được sao?”

Thành Thanh Thiên nói: “Trước mắt xem ra số lượng âm chúng của hắn chắc rất nhiều, ta đã từng quan sát tư chất linh căn của hắn cực kỳ bình thường, có thể tu luyện nhanh như vậy thì đoán chừng có liên quan với âm chúng, lần này đúng lúc là khảo nghiệm đối với hắn, nếu như hắn thật sự có thể thu phục tu tiên giới của Đại Ngụy thì Thập Phương giáo sẽ lớn mạnh.”

Vấn Thương Thiên tiếp tục hỏi: “Thật sự có thể tin được hắn sao? Ta không tin dị nhân, ta chỉ tin phán đoán của người.”

Thành Thanh Thiên trầm ngâm nói: “Hắn có tư chất như vậy nhưng lại không có tùy ý đồ sát, phần lớn âm chúng là yêu thú và ma tộc thì chứng tỏ người này có nguyên tắc trong lòng, hơn nữa nhìn từ thái độ tu hành của hắn và thái độ của dị nhân khác đối với hắn xem ra, đúng là có thể tin được. Chúng ta kiêng kỵ thiên phú của hắn, vậy dị nhân làm sao có thể không kiêng kỵ?”

Vấn Thương Thiên chậm rãi nói: “Vậy cứ nhìn xem hắn có thể sống ra khỏi Đại Ngụy hay không, Đại Ngụy có một lão gia hỏa vẫn còn, nếu hắn có thể tru sát lão rồi thu được hồn phách, kế hoạch Thiên Truyền có thể thúc đẩy.”

Thành Thanh Thiên hỏi: “Gần đây những giáo phái khác ở Man Hoang cũng bắt đầu hoạt động mạnh, nghe nói là vì cái gọi là Cửu Yêu Thần Đồ, việc này có cần phải chú ý hay không?”

Vấn Thương Thiên mở to mắt, ý cười đầy mặt, nói: “Cửu Yêu Thần Đồ, vậy hãy để cho bọn họ tranh giành đi thôi, như vậy cũng đúng lúc, ta cũng cần có thời gian bế quan đột phá.”

Thành Thanh Thiên thay đổi sắc mặt, hỏi: “Ngài sắp đột phá rồi sao?”

Vấn Thương Thiên gật đầu cười.

Thành Thanh Thiên cùng nở nụ cười, chỉ là nụ cười có chút dữ tợn, lạnh giọng nói: “Đại thù ngàn năm trước, cũng nên báo rồi!”

...

Ba ngày sau.

Dương Đại offline, hắn nằm ở trên giường thoải mái đuổi cái lưng mệt mỏi.

Thu hoạch trong 3 ngày này không tệ, hắn thu thập được 487 con yêu quái, hắn chỉ thu yêu quái mà bỏ qua tinh quái, chủ yếu là yêu quái ở Man Hoang thật sự là quá nhiều.

Cứ theo đà này, chờ hắn đến Đại Ngụy thì số lượng thuộc hạ yêu quái mới có thể đột phá 3000, tương đương với 3000 vị cao thủ Tâm Toàn cảnh.

Này cũng không ít, cao thủ Tâm Toàn cảnh mà một cái hành tinh có thể điều động được đều không nhiều như vậy.

Đương nhiên Hạ Quốc không chỉ có Dương Đại đang trở nên mạnh mẽ, những thí luyện giả khác cũng đang trở nên mạnh hơn, nhờ vào nền tảng số lượng Tụ Khí cảnh khổng lồ nên số lượng tăng trưởng lên Tâm Toàn cảnh cũng càng ngày càng nhiều.

Nghỉ ngơi trong chốc lát thì hắn lấy ra máy tính bảng, bắt đầu đăng nhập vào Bí Vỡ, hắn nhận được một cái thông báo

do Hồ Lợi gọi tới, nói rằng y đã rời khỏi hành tỉnh Hán Tây, đi đến tổng cục tình báo vùng duyên hải phía Nam.

Yêu quái trong biển là mối uy hiếp lớn nhất, cho nên tổng cục tình báo được thiết lập trên một tòa hành tỉnh nằm ở vùng duyên hải.

Dương Đại trả lời một cái thông báo, liền bắt đầu xem xét Bí Vỡng.

Hắn muốn biết một chút thông tin về tu tiên giới của Đại Ngự, trước mắt số lượng thí luyện giả đặt chân đến tu tiên giới của Đại Ngự không nhiều lắm, nhưng quả thật có tồn tại, rốt cuộc có một số người ưa thích lưu lạc chân trời xa xăm như vậy, mà không phải là ở lại một cái địa phương cả ngày đả tọa tu luyện.

Trong Bí Vỡng, tin tức về Đại Ngự không nhiều lắm, ngược lại là có một tin tức hấp dẫn hắn.

Giáo chủ Trường Sinh giáo của Đại Ngự độ kiếp thất bại, không thể bước vào Không Vô cảnh.

Dương Đại ánh mắt sáng lên, đây là tin tức tốt!

Trước mắt người mạnh nhất ở tu tiên giới của Đại Ngự chính là vị Linh Chiếu cảnh tầng chín này, độ kiếp thất bại là sẽ bị thương nặng, trong thời gian ngắn rất khó khôi phục.

Sau khi xem hết tình báo về Đại Ngự, hắn bắt đầu chú ý tình hình quốc tế.

Hành tỉnh Hán Tây của Hạ Quốc sau khi đã trải qua một lần thú triều quy mô lớn, tạm thời khôi phục lại yên bình, nhưng phía nước ngoài sẽ không nhẹ nhàng như vậy.

Đông Đảo Quốc bên cạnh gặp phải làn sóng quỷ quái tập kích quy mô lớn 10 năm khó gặp, hiện giờ bọn họ đang phát ra tín hiệu cầu cứu đến toàn bộ các quốc gia trên thế giới.

Bắc Hùng Quốc của châu Âu gặp phải thú triều hải dương quy mô lớn tập kích, Thái Dương Thần đại phát thần uy một người tru diệt mấy trăm vạn yêu thú hải dương, nhưng quy mô quá lớn nên chiến tuyến quá dài, dẫn đến phía Bắc Hùng Quốc đã chết không ít người.

Một hẻm núi lớn của châu Mỹ xuất hiện khe hở dị giới, xuất hiện rất nhiều ma tộc, đồng dạng cũng bị quấy thành một đoàn hỗn loạn.

Thấy những tin tức ở nước ngoài như thế này, Dương Đại cảm thấy chính mình vẫn còn chưa đủ mạnh, còn phải nỗ lực.

Hắn bỏ xuống máy tính bảng, lần nữa vào Thâm Vực.

Trong núi rừng, Dương Đại để toàn bộ âm chúng vào bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, chỉ giữ các âm chúng nòng cốt ở bên người.

“Mục tiêu lần này chính là đại yêu, nếu như Khuê La có lòng tin đối phó được, vậy thì đi thu phục nó!”

Dương Đại âm vang hữu lực nói, đại yêu tương đương với Linh Chiếu cảnh!

Chương 87: Đại trận lộ ra thần uy

Đám người Dương Đại nhân lúc Địa Linh Giao Long bay về phía trước, hôm qua trước khi offline bọn họ phát hiện một nơi tụ tập của yêu quái, có một con đại yêu nắm giữ mấy nghìn yêu binh và hơn 50 yêu quái.

Yêu quái có linh trí cũng sẽ kiến tạo thể lực chiếm đóng một phương, yêu thú ở Man Hoang có thể nói là quần hùng xưng bá nổi dậy, chỉ trong vài ngày bay trên đường mà hắn đã cảm nhận được vài đỉnh núi có yêu khí ngập trời, hắn sợ tới mức đã bắt đầu tránh né từ khoảng cách hơn mười dặm.

Rất nhanh bọn họ đi đến lãnh địa của đại yêu, Địa Linh Giao Long xuất hiện để cho tinh quái trong rừng sợ tới mức hoảng sợ chạy trốn, tất cả đều chạy về cùng một phương hướng.

Phía trước là một dãy núi có thể núi hiểm trở, khắp nơi trên núi núi tất cả đều là hình bóng của yêu quái, cũng không có thiếu yêu cầm quanh quần trên không trung.

Ở một chỗ trên đỉnh núi có một con măng xà cực lớn đang chiếm giữ trên vách núi đá, thân rắn rộng chừng gần hai mét, bởi vì thân hình uốn quanh thấy không rõ hắn đến cùng là dài bao nhiêu, nhưng đầu rắn nửa người trên đã hóa thành người, là hình tượng một gã nam tử khuôn mặt yêu dị, trên thân thể mọc ra đầy vảy rắn và tóc tai bù xù.

Xà yêu nhìn Địa Linh Giao Long bay tới từ phía chân trời xa xa, gã phun lưỡi rắn và ánh mắt lạnh như băng không biết

đang suy nghĩ cái gì.

Dương Đại triệu hoán Khuê La và Tham La, tiếp đó lấy Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ từ phía sau ra, cười nói: “Nhiều yêu quái như vậy, đừng trực tiếp đối đầu mà thử dùng trận pháp.”

Hắn huy động Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, 2000 âm chúng ma tộc Tâm Toàn cảnh xuất hiện, tất cả đều huy động đôi cánh phía sau để lơ lửng trên không trung.

Ma tộc đạt tới Tâm Toàn cảnh đều có thể mọc ra cánh, nhưng có tà ma không thích cánh nên cố ý giấu trong thân thể.

Khue La hiểu ý, chân đạp ma vân bay về phía bầu trời, 2000 tà ma nhanh chóng phân tán chuẩn bị vây quanh lãnh địa yêu quái phía trước.

Linh trí của đám yêu quái kia cũng không cao, theo bản năng giữ nghiêm lãnh địa cũng không chạy trốn, xà yêu kia tuy có chút ít kiêng kỵ nhưng cũng không tránh, đầu gì nó là đại yêu có tu vi cao hơn so với Dương Đại và Khuê La, tất nhiên không sẽ trực tiếp bỏ chạy.

Rất nhanh 2000 tà ma phân tán ra từng phương hướng, nhốt chặt không gian trong phạm vi mười dặm.

Khue La bắt đầu thi pháp trên không trung, tu vi của gã cao nhất nên tự nhiên do gã sẽ làm chủ trận!

Oanh một tiếng!

Đỉnh núi bị thân hình của xà yêu chấn nát, còn Khuê La điều khiển yêu vân bay về hướng không trung, thân hình xà yêu không hề điên cuồng vặn vẹo lộ ra vẻ kinh hãi dị thường.

Tham La bỗng nhiên tấn công ngăn lại xà yêu, Phu Hình và Bà Nạp theo sát phía sau, ba ma đại chiến xà yêu.

Bọn họ đều có tu vi Tâm Toàn cảnh tầng chín, tự nhiên không phải đối thủ của xà yêu, nhưng nhờ vào đặc tính của âm

chúng nên dây dưa một chút vẫn là có thể.

Ma khí của 2000 tà ma bộc phát nhanh chóng khuếch tán rồi kết nối cùng một chỗ, hình thành khối đen vây quanh mảnh vùng núi này, ma khí không ngừng bốc lên và bầu trời bỗng nhiên hội tụ lôi vân, thiên địa trở nên lờ mờ vô cùng áp lực.

Dương Đại đứng ở trên đầu Địa Linh Giao Long, cảm khái nói: “Thật là một trận pháp bá đạo, thảo nào có giá trị tới mười vạn điểm công hiến.”

Liễu Tuấn Kiệt hâm mộ nói: “Thiên Cương Đại La kiểm trận của nhân tộc chúng ta cũng rất mạnh, đáng tiếc là do tu vi của chúng ta chưa đủ.”

Nam Nguyệt Như cảm khái nói: “Đúng vậy, 2000 cao thủ Tâm Toàn cảnh, hơn nữa có Linh Chiếu cảnh chủ trận, trận pháp này làm sao có thể không có thanh thế to lớn được chứ.”

Bọn họ đã trở thành âm chúng tương đối sớm, cho nên thấy thế lực của Dương Đại đã mở rộng đến như vậy thì cảm khái muôn phần.

Nhất là Thạch Long, y là vị âm chúng thứ nhất, nhưng bây giờ y đã là tồn tại gần cuối, cũng may Dương Đại không có ghét bỏ y mà hẳn vẫn coi y như là thành viên bên trong đoàn hạch tâm, có thể làm cho lời nói của y vẫn có phân lượng.

Nếu không phải âm chúng không thể ăn đan dược, Dương Đại đã trực tiếp vung tiền cho Thạch Long thăng cấp.

Ma khí cuộn cuộn hội tụ thành tấm màn đen cực lớn kết nối trời cùng đất, kèm theo sấm sét vang dội ngăn cách tình hình trong trận, đám người Dương Đại cũng không cách nào nhìn rõ ràng tình huống trong trận cụ thể là như thế nào.

Đây là Thiên Ma Già Thiên Đại Trận!

Thật sự có thể che khuất cả bầu trời!

...

Mấy chục dặm bên ngoài, một đám người tu tiên đang ngự kiếm đi về phía trước, Điền Tâm Trinh từng yêu cầu Dương Đại hộ tống cũng ở trong đó.

“Các người mau nhìn bên đó, luồng ma khí thật lớn!”

Một tên nam tu sĩ chỉ vào một cái phương hướng với thái độ cả kinh mà nói, những người khác sôi nổi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy chân trời xuất hiện ma khí dồi dào tựa như vòi rồng màu đen kết nối thiên địa, phát động biến mây, mơ hồ có thể thấy được lôi điện giao thoa.

Điền Tâm Trinh nhíu mày.

Chúng tu sĩ đều nghị luận.

“Man Hoang bao la vô biên, yêu quái nhiều vô số kể, nhưng tung tích của ma đạo rất ít khi được nhìn thấy, hơn nữa ma khí này thật tà ác, chẳng lẽ là vị cự phách nào của ma đạo bế quan đã lâu nay lại xuất hiện?”

“Chúng ta vẫn nên đi thôi.”

“Hẳn không phải là như vậy, ta cảm nhận được khí tức của Linh Chiếu cảnh, thực sự không phải là cự phách của ma đạo.”

“Đời tu sĩ chúng ta hành tẩu thiên hạ, gặp phải tà ma làm sao có thể không diệt trừ?”

“Đúng đấy, tu vi của Lục huynh chính là Linh Chiếu cảnh, tu vi của chúng ta tất cả đều là Tâm Toàn cảnh tầng năm trở lên, sao có thể sợ hãi chứ?”

Các tu sĩ chú ý đến một tên nam tử anh tuấn, gầy thân mặc thanh sam, bên hông treo hai thanh kiếm bình tĩnh nhìn ma khí ở phía chân trời, khí chất trầm ổn khiến người ta vô cùng an tâm.

Nam tử thanh sam lắc đầu nói: “Được rồi, ta có thể cảm nhận được bên đó có khí tức hơn xa Tâm Toàn cảnh của chúng ta, đoán chừng là một phương thể lực ma đạo đang vây quét yêu quái, tuy rằng trăm yêu trừ ma là trách nhiệm của Tử Đàn Thánh Lô chúng ta, nhưng không cần phải lấy trứng chọi đá, lấy ít địch nhiều.”

Gã vừa nói như vậy, những người chủ chiến kia đều không còn ý kiến, dẫu sao bọn họ vẫn phải dựa vào vị nam tử thanh sam này.

Điền Tâm Trinh thúc giục nói: “Chúng ta vẫn nên nhanh chóng lên đường đi, Đại Ngụy sắp gặp phải đại nạn, chúng ta phải chạy trở về cho sớm.”

Nam tử thanh sam gật đầu rồi liếc nhìn thật sâu về phương hướng ma khí xuất hiện, sau đó tiếp tục chạy trên đường.

...

Dương Đại không biết mình vừa rồi xem chút nữa bị tập kích, hẳn tập trung chú ý ở Thiên Ma Già Thiên Đại Trận phía trước, những âm chúng khác cũng không phớt lờ, nhìn chăm chăm từng phương hướng.

Đại trận sấm sét vang dội thanh thế to lớn, dù vậy cũng không cách nào che giấu tiếng gào thét của yêu thú bên trong, chỉ là nghe thanh âm đã biết rõ chiến đấu bên trong rất hung tàn.

Yêu tộc và ma tộc đều thích giết chóc, nhưng ma tộc đã biến thành âm chúng nên không có cảm nhận sâu sắc cảm giác đau đớn, dưới tình huống hung hãn không sợ chết thì dĩ nhiên sức chiến đấu càng mạnh hơn.

Ước chừng trôi qua nửa giờ.

Ma khí tán loạn, đại trận giải trừ.

Khuê La bay tới, trong tay gã cầm theo đuôi rắn, thi thể của con xà yêu kia còn treo ngược trên không trung còn muốn không lờ hơn so với hắn.

Chỉ là Linh Chiếu cảnh còn có thể như vậy, nghe nói đạt tới Không Vô cảnh thì linh hồn có thể xuất khiếu, đánh không lại có thể trốn, khi đó không phải cứ nhặt được thi thể là có thể hút hồn.

Một đoàn người rơi xuống đất, Khuê La vút thi thể của xà yêu lên mặt đất, toàn thân gã dính đầy máu, là máu của xà yêu, xà yêu vô cùng thê thảm mình đầy thương tích và đầu còn bị đánh nát một nửa.

Khuê La nhếch miệng cười nói: “Tên này quả thật rất mạnh, sau khi thủ hạ của nó bị chúng ta giết sạch mà nó còn có thể độc chiến trong chốc lát, nếu như ta không trở thành âm chúng và không có Thiên Ma Già Thiên Đại Trận này, thật đúng là không nhất định có thể giết được nó.”

Khuê La cũng chỉ có tu vi Linh Chiếu cảnh tăng một, huyết mạch Tổ Ma giúp cho gã trở nên mạnh mẽ nhưng cũng sẽ không mạnh đến mức vô địch, hơn nữa tru sát khó hơn nhiều so với đánh bại.

Xem ra tu vi của con xà yêu kia không thấp, ít nhất không phải là Linh Chiếu cảnh tăng cao.

Dương Đại đi đến trước mặt xà yêu, vừa hút hồn vừa dặn dò: “Vẫn là quy củ lúc xưa, các người trông coi cho kỹ, nếu như ta hôn mê thì cứ nghe theo Lương Tử Tiêu.”

Các âm chúng không có ý kiến, 2000 vị âm chúng tà ma kia thì đang quét dọn chiến trường, dời đi vô số cỗ thi thể của yêu thú.

Chương 88: Đây mới là bạo loạn

Tuy rằng việc hấp thu hồn phách của xà yêu khiến cho đầu óc của Dương Đại choáng váng, nhưng còn chưa tới trình độ hôn mê, dẫu sao bọn họ cũng cùng một cái cảnh giới.

Linh lực của Dương Đại tăng trưởng lên một chút, hắn gắng gượng tinh thần tiếp tục hấp thu hồn phách của những yêu quái khác.

Giữa trưa ngày hôm sau Dương Đại offline, nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Lần này hắn hấp thu 6742 âm chúng, trong đó có 369 con yêu quái, 6372 con tinh quái.

Tu vi của hắn tăng trưởng không ít, nhưng khoảng cách đến khi đột phá còn sớm, quá trình tu hành của Linh Chiêu cảnh khó khăn đến mức vượt xa Tâm Toàn cảnh, nhưng mà số lượng âm chúng của hắn đã đạt tới 24330 vị làm cho hắn rất hài lòng!

Hai vạn đại quân, Vạn Cảnh Âm Chủ coi như là thế lực mới thành lập!

Thực lực của Dương Đại đã không thể dùng Linh Chiêu cảnh để hình dung, hắn cảm giác nếu gặp lại thú triều như lúc trước, hắn có thể giống như Hùng Liệt một người cứu vớt cả hành tinh!

Đương nhiên khi hắn đang tiến bộ, yêu thú ở Địa Cầu cũng đang tiến hóa, liền nhìn xem là ai nhanh hơn.

Dù sao lúc trước Dương Đại đã từng nói qua với Hồ Lợi, tận lực đừng cho hắn đi đến những hành tỉnh khác, hắn chỉ muốn thủ hộ hành tỉnh Hán Tây.

Hạ Quốc quá lớn, có tới sáu mươi hành tỉnh, dưới bối cảnh tận thế không thể nào tập hợp lực lượng của cả nước để cứu một tỉnh, 12 quốc trụ thường ngày đều đóng tại vùng biên giới hoặc là khu vực đặc biệt nguy hiểm, lần trước thú triều Hùng Liệt có thể chạy đến cũng đã chứng minh thái độ của Hạ Quốc.

Ngủ nửa ngày sau, trạng thái tinh thần của Dương Đại khôi phục, hắn lại online.

« Chúc mừng thí luyện giả khu vực Hạ Quốc ‘Không Chết Không Thôi’ thu được truyền thừa của nhân vật trong truyền thuyết- Tập Thiên Lão Ma »

Dương Đại đang triệu hoán âm chúng, kết quả trước mắt nhảy ra một dòng nhắc nhở.

Lại là nhân vật trong truyền thuyết!

Trừ hắn ra còn có Diệp Cầu Tiên đã thu được truyền thừa của nhân vật trong truyền thuyết, Diệp Cầu Tiên nhận được truyền thừa của Đại Hạ Thánh Tổ, của hắn là Kiếm Thánh, còn Không Chết Không Thôi là Tập Thiên Lão Ma.

Dương Đại rất ngạc nhiên, hệ thống Thâm Vực làm thế nào để làm tiêu chuẩn nhận định nhân vật trong truyền thuyết, dùng cảnh giới hay là danh khí?

Hắn cũng không suy nghĩ nhiều, dù sao Không Chết Không Thôi là quốc trụ, vẫn tính là người một nhà.

Quốc trụ cũng ở bên trong hệ thống của quốc gia, Dương Đại cũng vậy, gặp mặt không được hô một tiếng chiến hữu hay sao?

Dương Đại triệu hoán xà yêu đi ra, một con xà yêu cực lớn hiện ra ở trước mặt hắn, chiều cao của nó có thể so với Địa Linh Giao Long, Địa Linh Giao Long thấy nó thì cảm thấy vô cùng hiềm lạ, đứng yên chăm chú nhìn.

Ánh mắt của xà yêu hiện ra vẻ phức tạp, cung kính hành lễ với Dương Đại.

Sau khi giao lưu một phen, Dương Đại đã biết được thân phận của nó, gọi là Tuyết Xà Đại Vương, Đại yêu tăng bảy, tương đương với Linh Chiếu cảnh tăng bảy, tu luyện mấy trăm năm và mấy năm trước mới đến chỗ này.

Từ trong miệng của Tuyết Xà Đại Vương, Dương Đại biết được Man Hoang vô cùng bao la, xuyên suốt từng cái vương triều của nhân tộc, số lượng Yêu Vương ở vùng này vượt qua 5 đầu ngón tay, Yêu Vương mạnh nhất nắm giữ tới mấy trăm vạn yêu binh, môn phái của nhân tộc tu hành gần đó cũng không dám trêu chọc tồn tại kinh khủng như vậy.

“Về sau yêu binh của ngươi vẫn là do ngươi phụ trách, ngươi tiếp tục làm Đại yêu đi.” Dương Đại cười nói, Tuyết Xà Đại Vương vừa nghe thấy lời này lập tức mừng rỡ, vội vàng bái tạ.

Đã có Tuyết Xà Đại Vương, Dương Đại càng thêm tự tin.

Hắn đột nhiên không muốn sớm đi đến Đại Ngụy như vậy.

Nơi đây hoàn toàn là địa điểm hoàn hảo để tổ chức bạo loạn!

“Địa bàn của ngươi có phải có rất nhiều bảo vật không, còn không mau giao ra đây.” Lương Tử Tiêu đột nhiên hỏi.

Dương Đại nhìn y, chỉ nghe y giải thích nói: “Nào có Đại yêu nào mà không tàng bảo, ngọn núi mà đại yêu lựa chọn thường là có thiên tài địa bảo, hơn nữa người tu tiên đi ngang qua nhiều như vậy, chắc cũng sẽ làm thịt mấy tên rồi.”

Tuyệt Xà Đại Vương nói: “Quả thật là có, chủ nhân, ngài trước hết chờ một chút, ta đi lấy.”

Dương Đại gật đầu, hẳn cũng không sợ Tuyệt Xà Đại Vương ra vẻ, âm chúng tuyệt đối trung thành, hiện tại bọn hắn cùng sinh cùng tử nên Tuyệt Xà Đại Vương nhất định phải cam đoan Dương Đại sống sót, nếu không hẳn mà chết thì âm chúng đều bị hồn phi phách tán.

Rất nhanh Tuyệt Xà Đại Vương trở về, trong tay mang theo một cái túi trữ vật phía trên còn dính vài vết máu, Dương Đại sau khi nhận lấy liền ném cho Bao Giải quản lý.

Bao Giải hiện tại tương đương với tổng quản nội vụ của hắn, vật phẩm từ yêu thú cũng là do y chịu trách nhiệm thu thập, y rất thông minh và cũng đã dạy bảo không ít nhân tộc âm chúng học được cách giải phẫu xác yêu thú.

Một đoàn người nhân lúc Địa Linh Giao Long tiếp tục đi tới, Tuyệt Xà Đại Vương tất nhiên đã bị Dương Đại thu vào bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, giờ phút này gió lốc sau lưng Dương Đại vô cùng khoa trương, dẫn đến các âm chúng cũng không dám đứng phía sau hắn.

Bao Giải hoàn tất kiểm kê, cảm khái nói: “Chủ nhân, tên này rất giàu có à nha, bên trong có bảy mươi tám cây kỳ hoa dị thảo, pháp khí có mấy trăm kiện, linh thạch bao la giống như biển, dù sao cũng giàu hơn so với chúng ta.”

Dương Đại cười nói: “Rất tốt, dọc đường đi nếu thấy thế lực của Đại yêu liền tiêu diệt đi, ta muốn nán lại tầm nửa năm, xem có thể gom đủ 100 vạn yêu thú hay không, rồi lại đi tung hoành Đại Ngục?”

Ánh mắt của các âm chúng sáng lên, cảm thấy là một cái ý kiến hay.

Doanh Kỷ mở miệng nói: “Ta nghĩ rằng có lẽ Đại Ngụy không yếu như vậy, dẫu sao đã từng là vương triều thế mạnh hơn so với Đại Lương và Đại Hạ, nói không chừng ẩn núp lão quái Không Vô cảnh. Tóm lại chúng ta cẩn thận một chút thì tốt hơn, đừng nhìn thấy chúng ta bây giờ người đông thế mạnh, nhưng khi đối mặt người tu tiên có thực lực mạnh mẽ thì vẫn là chưa đủ nhìn, trong tu tiên giới thì những ví dụ về trường hợp một người diệt một giáo, diệt một quốc gia cũng không ít.”

Dương Đại gật đầu, cười nói: “Y nói rất được lòng ta, vậy đi thu thập âm chúng yêu quái đi.”

Mỗi lần muốn thu thập thêm âm chúng nhân tộc lại bị dẫn đi lực chú ý, không có biện pháp, bởi vì yêu quái quá thom ngon, thịt bọn chúng trước cái đã.

Liễu Tuấn Kiệt nhắc tay nói: “Chủ nhân, lại để cho ta đi tìm kiếm cơ duyên đi, hiện tại ta cũng có tu vi Tụ Khí cảnh tầng bốn, có năng lực chạy trốn.”

Dương Đại liếc mắt nhìn y, gật đầu đồng ý.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn quát to một tiếng, trực tiếp nhảy xuống, độ cao mấy trăm mét đối với hồn thể mà nói không có nguy hiểm, y trực tiếp chui vào lòng đất giống như nhảy vào trong mặt nước.

Trình Nga Quỷ cảm khái nói: “Tiểu tử này mê muội mất rồi.”

Lương Tử Tiêu tuy có chút lo lắng, nhưng cũng biết ngăn không được.

...

Ầm!

Một thân ảnh nặng nề nện ở trên vách núi đá, vách núi văng tung tóe sinh ra khe hở giống như mạng nhện, bao trùm tầm hơn mười trượng, đây là một con miêu yêu đã hóa hình, tứ chi vẫn là mèo và đầu cũng là đầu mèo, là một con mèo đen yêu dị đáng sợ.

Nó cực kỳ phần nộ nhìn qua hai thân ảnh giữa không trung ở phía trước, chính là Tuyết Xà Đại Vương và Khuê La.

“Tuyết Xà Đại Vương... sao ngươi có thể làm nô lệ cho nhân tộc chứ?”

Miêu yêu nổi giận nói, trước kia nó đã từng phát sinh xung đột với Tuyết Xà Đại Vương, nhưng song phương đều không chiếm được tiện nghi, hiện tại lại nhiều hơn một vị Khuê La nên nó không chống đỡ được.

Tuyết Xà Đại Vương âm hiểm cười nói: “Ngươi sẽ nhanh chóng biết thôi.”

Y lần nữa đánh tới.

Trong vòng phạm vi trăm dặm tất cả đều là thân ảnh yêu thú đang chiến đấu rập rập vô số, trên bầu trời, dưới mặt đất, trong rừng cây, giữa núi.

Dương Đại phóng ra tất cả yêu quái và tinh quái, số lượng vượt qua một vạn năm ngàn, mà thủ hạ của miêu yêu chỉ có một vạn, trong đó số lượng yêu quái kém xa một phương của Dương Đại, cho nên hoàn toàn bị nghiền ép.

Trên không trung, Dương Đại đứng trên đầu rồng nhìn bao quát chiến trường phía dưới hỗn loạn mà hùng tráng, hấn cảm khái nói: “Đây mới là chiến tranh, đây mới là bạo loạn!”

Thoải mái quá đi!

Bên cạnh, các âm chúng cũng thấy được cảm khái muôn phần.

Mấy vị thí luyện giả âm chúng bị đòi mới nhận thức, còn có thể chơi như vậy!

Từ Siêu Nhân nhin không được nói: “Chủ nhân, thiên phú của ngươi phải chẳng đã lên tới cấp độ SSS rồi, quá khoa trương, ta cảm giác ngài đã có thể thách thức quốc trụ!”

Dương Đại cười nói: “Nói cái gì vậy, quốc trụ cũng đang phát triển và lần lượt bước vào Không Vô cảnh, toàn bộ âm chúng cộng lại đoán chừng đều đánh không lại Không Vô cảnh.”

Chương 89: Hắc Tâm Thánh Quân

Trận này lực lượng 2 phe yêu tộc đối chọi không có gì để lo lắng, Dương Đại thu được thắng lợi.

Đợi sau khi miêu yêu và thủ hạ của nó toàn bộ đều chết hết, Dương Đại bắt đầu vui thích hút hồn, tuy rằng để xổng mất một chút yêu thú nhưng vẫn có hơn chín nghìn cỗ thi thể, dù là tinh quái hắc cũng thu luôn không để sót.

Ước chừng trôi qua hai ngày, Dương Đại mới hấp thu xong 658 hồn phách yêu quái và 8702 hồn phách tinh quái, hơn nữa miêu yêu còn là một vị Đại yêu!

Trong trận chiến này, Dương Đại hao tổn mất bốn mươi âm chúng tinh quái, tất cả đều bị đui giết hồn phi phách tán nên không cách nào khôi phục hồn thể.

Dù vậy tổng số âm chúng của Dương Đại cũng đã đột phá ba vạn, đạt tới 33651 vị!

Lần này để cho linh lực của hắc tăng mạnh, đã vô cùng tiếp cận khoảng cách đến Linh Chiêu cảnh tầng hai, không thể không nói, Linh Chiêu cảnh quả thật khó đột phá.

Dương Đại offline nghỉ ngơi.

Hắc ngồi trên sofa lấy điện thoại di động ra, phát hiện cha mẹ gửi tới 2 tin nhắn thoại lúc gọi hắc không được.

Hắc lập tức gọi lại, nguyên lai hắc đã 19 tuổi, bởi vì vội vàng tu hành ở Thâm Vực hắc đều đã quên mất sinh nhật của mình, trước khi xuyên qua hắc cũng đã nhiều năm không thêm

để ý sinh nhật của mình, đây chính là nam nhân, nhưng mà phụ mẫu chung quy nhớ kỹ sinh nhật của hắn nên hàng năm đúng hạn chúc mừng hắn.

Ở kiếp này bởi vì bối cảnh thế giới là tận thế, rất nhiều ngày nghỉ lễ cũng đã không lưu hành, nhưng không ít dân chúng vẫn nhớ kỹ những ngày lễ truyền thống, ví dụ như tết Âm Lịch.

Dương Đại không có tâm tư trở về nghỉ ngơi, cha mẹ của hắn cũng không có đề cập tới, không muốn quấy rầy hắn.

Mỗi một lần trò chuyện cha mẹ đều là báo tin vui, nói một vài chuyện vui vẻ trong sinh hoạt, khoe một chút thành tích của em gái và em trai của hắn.

Từ sau khi Dương Đại gửi về cho bọn họ rất nhiều tiền, bọn họ bắt đầu cho Dương Siêu và Dương Diễm tham gia các lớp võ thuật, lớp sinh tồn, bồi dưỡng năng lực sinh tồn từ nhỏ, chuẩn bị nền móng để về sau bước vào Thâm Vực.

Dương Đằng và Dương mẫu cũng tham gia các lớp học, trước kia là điều kiện chưa đủ nên phải lo trước lo sau, hiện tại bọn họ muốn thử xem.

Đối với cái này Dương Đại cũng không ngăn cản, hắn không thể nào liên tục bảo hộ người nhà, người nhà nguyện ý tiến về phía trước cũng là chuyện tốt.

Thật ra để cho người mình quan tâm biến thành âm chúng cũng được, nói như vậy hắn có thể bảo vệ người mình để ý, nhưng trở thành âm chúng sẽ mất đi quá nhiều thứ, không phải tất cả mọi người đều nguyện ý mất đi tự do, mất đi quá nhiều niềm vui khi được làm người, chỉ có thể vĩnh viễn đi theo Dương Đại, nếu đổi lại là Dương Đại, chưa tới thời điểm phải chết thì hắn cũng không muốn trở thành âm chúng của người khác.

Sau khi nghỉ ngơi nửa ngày, Dương Đại trở lại Thâm Vực.

Hắn triệu hoán miêu yêu ra, để cho nó tự giới thiệu.

Cửu Mệnh Đại Vương, Đại Yêu tăng bảy, tương đương với Linh Chiếu cảnh tăng bảy, không sai biệt lắm với Tuyệt Xà Đại Vương, thảo nào Tuyệt Xà Đại Vương đi gây sự với nó thì thực lực cách biệt cũng không lớn.

Trước sau như một, Dương Đại để cho Cửu Mệnh Đại Vương tiếp tục thống lĩnh yêu quân của mình, Cửu Mệnh Đại Vương đại hỉ vội vàng bái tạ hắn.

Sống ở đâu thì theo phong tục ở đấy, ở dưới trướng Dương Đại làm quan, còn tốt hơn so với việc làm quân tốt thí.

« Chúc mừng thí luyện giả khu vực Hạ Quốc ‘Mạnh Đại Đế’ thành công vượt qua tiểu thiên kiếp, bước vào Tâm Toàn cảnh »

Một dòng nhắc nhở xuất hiện ở trước mắt Dương Đại, mỗi ngày đều có nhắc nhở, nhưng Mạnh Đại Đế vẫn là khiến hắn để ý, dấu sao đều là thí luyện giả cấp SS.

Tốc độ phát triển của Mạnh Đại Đế quả thật rất nhanh, nghe nói thân thể của gã đã vô cùng mạnh mẽ, có thể vượt cảnh giết địch, quả thật được xem là một vị đối thủ mạnh mẽ, đáng tiếc vẫn không phải là đối thủ của Dương Đại.

Hiện tại dưới trướng của Dương Đại có 3 nguồn chiến lực Linh Chiếu cảnh, hơn nữa tính thêm hắn chính là 4!

Vô cùng hăng hái!

Mạnh Đại Đế làm sao có thể so với hắn chứ?

Dương Đại ném toàn bộ âm chúng vào bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, để cho bọn họ tu luyện.

Tuy nhiên Âm Xích Hạnh Kỳ cuối cùng chỉ là một cây cờ, tốc độ hấp thu thiên địa linh khí có hạn, không cách nào thỏa mãn, chia đều linh khí cho hơn ba vạn âm chúng tu luyện thì tốc độ tu hành của toàn bộ âm chúng đều giảm bớt đi nhiều, nhưng Dương Đại không thèm để ý, dẫu sao trên đường đi mà có thể tu luyện đã không tệ, còn làm sao có thể yêu cầu xa vời hơn như vậy.

Dương Đại ra lệnh cho Cửu Mệnh Đại Vương dẫn đường, chuyên chọn kẻ thù.

Cửu Mệnh Đại Vương cực kỳ hưng phấn, lập tức dẫn đường.

Nửa ngày sau.

Một con ngư yêu cao tầm 6 trượng nửa quỳ bên trong phế tích, một tay của nó nắm lấy một cây đại thiết côn, đâm trong đất bùn chống đỡ thân thể cao lớn của chính mình, hai mắt nó sung huyết phần nộ nhìn chằm chằm Cửu Mệnh Đại Vương phía trước, nổi giận nói: “Cửu Mệnh Đại Vương, tôn nghiêm Đại yêu của ngươi đâu? Vậy mà đi thông đồng với nhân tộc, ngươi quả thực là mối sỉ nhục của yêu tộc!”

Cửu Mệnh Đại Vương cười đến mức vô cùng thâm độc, nói: “Rất nhanh thôi, ngươi cũng sẽ tương tự như bọn vương.”

Thanh âm vừa dứt, nó cùng với Khuê La cùng nhau nhào tới.

...

Bên trong một dãy núi cao hùng vĩ, sơn động trùng trùng điệp điệp, thông đạo rộng rãi vô cùng trống trải, vô số yêu thú đang ra vào, ở chỗ sâu nhất có một tòa cung điện khổng lồ dưới mặt đất, một thân ảnh kinh khủng giống như Ma Thần ngồi trên một tòa thạch tọa, chỉ là là đang ngồi đã cao đến mười trượng.

Dáng vóc của gã giống như nhân loại, thân mặc thiết giáp màu đen và khoác đại bào được chế thành từ da hổ, hai tay mọc ra vuốt bén nhọn, đầu của gã giống như gà lại giống như ung, có bộ lông màu đen toàn thân tản ra khí tức hung lệ.

Một con thử yêu từ lòng đất chui ra hiện ở trước mặt gã, nói: “Bệ hạ, gần đây xuất hiện một tên quý tu nhân tộc, bốn phía đồ sát yêu thú, Tuyệt Xà Đại Vương và Cửu Mệnh Đại Vương cũng đã chết trận, tên quý tu này luyện chế rất nhiều hồn phách yêu quái thành quỷ nô, thể lực đang không ngừng mở rộng trong khi chiến đấu, sợ là sẽ trở thành uy hiếp.”

Tên yêu quái mặc thiết giáp này tên là Hắc Tâm Thánh Quân, chính là Yêu Vương của vùng này, thống lĩnh hơn mười vạn yêu binh, yêu uy ngập trời.

Hắc Tâm Thánh Quân mở to mắt, trên cao nhìn xuống thử yêu, nói: “Trong Thập Tam Đại Vương, cần phải đi bao nhiêu vị mới có khả năng bắt lấy hắn?”

Thử yêu nói lúng túng: “Thuộc hạ cũng không rõ ràng, bởi vì không dám tới gần vì những quỷ hồn kia có thể lén vào dưới mặt đất, ta một khi tới gần thì sẽ dễ bị phát hiện...”

Hắc Tâm Thánh Quân hừ lạnh một tiếng, nói: “Ý của ngươi là muốn cho bốn quân tự mình đi một chuyến?”

Thử yêu cúi đầu.

Đúng lúc này một đám yêu quái đi vào cung điện dưới mặt đất, phía sau bọn họ cột một đoàn tu sĩ, trong đó có Điện Tâm Trinh.

Đám người Điện Tâm Trinh vô cùng tuyệt vọng, bị đại yêu truy sát mấy ngày nay mà cuối cùng vẫn bị bắt.

Trong bọn họ chỉ một vị Linh Chiếu cảnh chính là nam tử thanh sam, mới đầu còn có thể đánh lui Đại yêu, nhưng Đại

yêu tìm thêm hai vị khác đến giúp đỡ, hơn nữa còn có mấy vạn yêu binh thì đám người bọn họ làm sao có thể là đối thủ.

“Bệ hạ, bọn người tu tiên này kém cỏi nhất cũng là Tâm Toàn cảnh, còn có một vị Linh Chiếu cảnh, rất thích hợp để cho ngài chế biến Thánh Dược!”

Một tên khuyển yêu tiến lên cười nói với giọng rất lớn, nhưng tiếng cười của gã làm cho lòng người lạnh ngắt, ít nhất đám người Điện Tâm Trinh nghe xong đều lạnh lẽo khắp cả người.

Hắc Tâm Thánh Quân liếc về đám người tu tiên kia, nói: “Trước hết cứ rửa sạch sẽ bọn chúng đi, những nữ tử kia không được đụng, bọn quân cũng không muốn bên trong được liệu có vết bẩn!”

“Được rồi!”

Khuyển yêu quái nở nụ cười, tiếp đó áp giải bọn người tu tiên này đi về phía lao ngục bên cạnh.

Hắc Tâm Thánh Quân nhìn thử yêu, nói: “Trước tiên bắt kẻ vị quý tu kia là ai, cứ tận dụng hết khả năng giúp bọn quân sưu tập tung tích của người tu tiên, phải càng ngày càng nhiều, sự tình Thánh Dược kéo dài không được!”

Thử yêu vội vàng gật đầu, nó hỏi: “Còn dị nhân thiên ngoại có cần hay không?”

Hắc Tâm Thánh Quân hí mắt nói: “Cần chứ, bọn quân cũng muốn nếm thử mùi vị của dị nhân thiên ngoại khác biệt chỗ nào.”

Thử yêu lập tức lĩnh mệnh, lại chui vào lòng đất biến mất không thấy gì nữa.

Chương 90: Nhiệm vụ trọng đại, nhân vật cơ mật

Dương Đại dùng trạng thái tinh thần mệt mỏi mà offline, lần này hấp thu hơn vạn yêu hồn dẫn đến hắn rất mệt mỏi, chỉ vì trong đám thuộc hạ của ngưu yêu còn có một con Đại Yêu vừa đột phá không lâu, liên tục hút hồn để cho hắn có chút gánh không được.

Trận chiến này hắn thu được 10872 hồn phách tinh quái, 567 hồn phách yêu quái, 2 hồn phách Đại Yêu, 1 con âm chúng yêu quái hy sinh trong lúc chiến đấu, 73 con âm chúng tinh quái.

Bây giờ tổng số lượng âm chúng là 44451, trong đó số lượng lực chiến Tâm Toàn cảnh đã đạt tới sáu nghìn, lực chiến Linh Chiếu cảnh có 5 vị cũng không có bao gồm Dương Đại bên trong, không chỉ như thế hắn cũng thành công đột phá đến Linh Chiếu cảnh tầng hai.

Ưu thế của Vạn Cảnh Âm Chủ có thể nói là như vết dầu loang, chỉ cần nổi lên thì thế không thể đỡ, chỉ cần không gặp phải tấn công liên tiếp là Dương Đại có thể tung hoành vô địch.

Tiếp theo Dương Đại nằm trên giường suốt mấy giờ, sau khi trạng thái tinh thần khôi phục một chút mới rời giường, hắn không có lập tức vào Thâm Vực mà cầm lấy máy tính bảng bắt đầu lên mạng.

Thiên Võng không có phát sinh chuyện gì lớn, đa số là tin tức dân gian và nhân vật nổi danh, hoặc thông tin bên lề của

thí luyện giả.

Đất nước thay đổi có nhân tài xuất hiện, sau khi Dương Đại ít lộ diện lại có tân nhân nổi bật, ngoại trừ Mạnh Đại Đế ra, một vài người có tư chất cấp S nhờ vào mị lực của bản thân cũng bắt đầu nổi tiếng trên Internet.

Lướt mạng xong, Dương Đại đăng nhập Bí Vỡng.

Vừa mới vào, hắn liền nhìn thấy một cái thông cáo:

« Thông báo đặc biệt: Khu vực Man Hoang gần Thập Phương giáo có Yêu Vương làm loạn, thí luyện giả tận lực không nên tiến đến, nếu cần phải đi ngang qua nhất định phải muôn phần cẩn thận. »

Nội dung rất ngắn, nhưng hai chữ Yêu Vương quá chói mắt.

Yêu Vương sao, chính là Không Vô cảnh!

Dương Đại cũng cảm nhận được áp lực, thực lực bây giờ của hắn mà đối đầu với Yêu Vương là chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ, bởi vì thuộc hạ của Yêu Vương mỗi một phương đều có vài chục vạn yêu binh, Man Hoang còn có Đại Yêu Vương tồn tại, đó đã là Luyện Hồn cảnh vượt qua Không Vô cảnh, nhưng mà Đại Yêu Vương cách Thập Phương giáo khá xa, bình thường nước sông không phạm nước giếng.

Về sau phải cẩn thận một chút, ít nhất phải phái một nhóm âm chúng đi canh gác.

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ.

Hắn phát hiện trên Bí Vỡng đơn độc xuất hiện kênh Thập Phương giáo, cần xác minh thân phận đệ tử Thập Phương giáo mới có thể tiến nhập, nhưng ở kênh bên cạnh thấy được số lượng đệ tử Thập Phương giáo được biểu hiện ra, trước mắt đã qua 1 vạn.

Thực vui vẻ.

Lúc này mới chỉ hai tháng, thế mà đã có nhiều thí luyện giả gia nhập Thập Phương giáo như vậy, xem ra Thập Phương giáo thật sự tiếp nạp dị nhân thiên ngoại.

Dương Đại thân là đệ tử nội môn, đệ tử thân truyền của trưởng lão, địa vị bối phận này tại Hạ Quốc có lẽ gần với Trương Triển Vân rồi.

Nhưng mà khi các quốc trụ gia nhập, sẽ không giống như vậy.

Từ sau khi Thiên Đạo và Không Chết Không Thôi bước vào Không Vô cảnh, lần lượt có những quốc trụ khác bước vào Không Vô cảnh giống như đã hẹn, trước mắt trong 12 vị quốc trụ chỉ còn lại ba vị còn chưa bước vào Không Vô cảnh.

Sau khi gia nhập Thập Phương giáo, hẳn phát hiện một chuyện thú vị.

Diệp Cầu Tiên cùng một tên đệ tử nội môn sinh ra mâu thuẫn, hai người chuẩn bị công khai quyết đấu, người thua xin lỗi, việc này liên quan đến thể diện nên tự nhiên dám thí luyện giả hỗ trợ Diệp Cầu Tiên, còn bới ra tin tức của đối phương, chỉ tiếc là Địa Cầu không thể bạo lực mạng đối với người trong Thâm Vực.

Chắc chắn, nước đi này của Diệp Cầu Tiên có chút cảm giác như là nhân vật nam chính trong tiểu thuyết tu tiên.

Dương Đại cũng muốn sáng khoái như vậy, nhưng phải chờ chính mình cường đại lên mới được, trước mắt phát triển bản thân và nhìn số lượng âm chúng tăng vọt cũng rất thoải mái, đây là tốc độ trở nên mạnh mẽ mà mắt thường có thể thấy được.

Lướt dạo trên Bí Vỡng một giờ, sau đó Dương Đại lại vào Thâm Vực.

Dương Đại thả hai vị Đại Yêu mới thu nạp ra, để cho bọn họ tự giới thiệu.

Đầu tiên chính là Mãng Dã Đại Vương, một con ngư yêu có ẩn chứa huyết mạch đặc thù, Đại Yêu tầng tám, một tên khác Đại Yêu tên là Ngô Công Độc Vương, bản thể là một con rết kịch độc, Đại Yêu tầng một.

Tiếp theo Dương Đại thả Tuyệt Xà Đại Vương và Cửu Mệnh Đại Vương ra ngoài, để cho bốn vị Đại Yêu gặp mặt.

Mãng Dã Đại Vương vẻ mặt phức tạp nhìn Cửu Mệnh Đại Vương, Cửu Mệnh Đại Vương vẻ mặt đắc ý cười nói: “Giờ đã rõ ràng chưa?”

Nghe vậy Mãng Dã Đại Vương hít sâu một hơi, nói: “Khi nào tái hành động vậy, vốn... Ta muốn đề cử một vị Đại Yêu, rất mạnh, có thể thu nạp gã.”

Các âm chúng sau lưng Dương Đại hai mặt nhìn nhau, những tên Đại Yêu này thật là độc địa, cả đám đều đề cử tử địch của mình.

Trình Nga Quý âm hiểm cười nói: “Thật ra nếu các người là dạng kẻ thù không chết không thôi, nếu để cho bọn họ đã chết thì càng tốt, còn trở thành âm chúng thì ngược lại tiện nghi cho bọn họ.”

Đám Đại Yêu vừa nghe, cảm thấy có đạo lý.

Dương Đại cả giận nói: “Nói vậy, theo suy luận này của người thì ta phải tổn thất bao nhiêu âm chúng? Không cho phép!”

Sau đó hắn phái đi ra một bộ phận yêu quái, phân tán ra từng cái phương hướng hình thành vòng điều tra, theo sau bọn họ mà hoạt động, nếu Đại Yêu xuất hiện cũng có thể báo tin sớm.

Nhưng lần này, hấn vô hựt.

Ở địa vực của mục tiêu bọn hấn chọn không có một con yêu quái nào, từ tình huống núi rừng nhốn nháo xem ra, có lẽ rời khỏi không lâu.

Dương Đại thay đổi một mục tiêu.

Tiếp đến hai ngày hấn phát hiện toàn bộ Đại Yêu có lãnh địa gần đó đã biến mất, phạm vi mấy trăm dặm vô cùng yên tĩnh, tuy có tinh quái nhưng rất ít, đều là một vài tinh quái nhỏ yếu lạc đàn hấn đều không đành lòng giết, thật ra là không thèm nhìn tới.

Dựa theo theo như lời của đám Đại Yêu, có thể là Yêu Vương gần đó đang hiệu triệu.

Trong ngàn dặm có một vị Yêu Vương tên là Hắc Tâm Thánh Quân, tu hành ngàn năm và có thuật luyện đan thần bí, chuẩn bị luyện chế Thánh Đan muốn trở thành Đại Yêu Vương, nếu gã thành công thì thế lực tất nhiên bay lên, mà những tên Đại Yêu bọn họ đều coi như là nằm dưới trướng của gã, tự nhiên cũng là gà chó lên trời.

Dương Đại cũng không dám đi tìm Yêu Vương gây phiền phức, chỉ có thể bỏ qua, cùng lắm thì đổi một địa phương khác.

Một ngày này.

Hấn offline, theo thói quen cầm lấy máy tính bảng nghỉ ngơi trên sofa, vừa đăng nhập vào Bí Vỡng hấn liền thu được một cái thông báo.

« Thí luyện giả Bá Vương Bất Quá Giang tôn kính, ngài khỏe chứ, cục chiến đấu hiệu triệu toàn bộ đệ tử Thập Phương giáo tham gia một nhiệm vụ trọng đại, xin nhanh chóng liên hệ với cấp trên. »

Dương Đại vừa nghe thấy thì lập tức lấy điện thoại di động ra chuẩn bị liên hệ Hồ Lợi, phát hiện Hồ Lợi đã gọi cho mình 3 cuộc gọi nhỡ, hắn vừa gọi qua thì trực tiếp đã bắt máy.

Quả nhiên Hồ Lợi đang ở thực tế.

“Tiểu Dương, cục chiến đấu có nhiệm vụ yêu cầu toàn bộ đệ tử Thập Phương giáo tham dự, người cũng tham gia đi, người bây giờ đã có tu vi là Linh Chiêu cảnh lại có âm chướng, tất nhiên có thể tạo được tác dụng không nhỏ.” Hồ Lợi nói thẳng.

Dương Đại hỏi: “Nhiệm vụ gì?”

“Man Hoang bên ngoài Thập Phương giáo có một vị Yêu Vương, tên là Hắc Tâm Thánh Quân, gã đang bắt giữ rất nhiều người tu tiên và thí luyện giả, trong đó một vị thí luyện giả là nhận vật cơ mật của Hạ Quốc, nàng bị bắt thì nhất định phải nghĩ cách cứu viện, đã có hai vị quốc trụ đang chạy tới Thập Phương giáo, lại thông qua Thập Phương giáo đi tới Man Hoang.”

“Thập Phương giáo không thể giúp việc này sao?”

“Người nọ cũng không phải là đệ tử Thập Phương giáo, lỡ như gây ra phiền phức thì sao? Một khi nói, sẽ lộ ra cơ mật.”

“Nàng là ai vậy?”

Dương Đại sinh ra hứng thú dày đặc.

Hồ Lợi thần thần bí bí nói: “Đây là cơ mật, chỉ có cục trưởng cấp hành tinh trở lên mới có thể được biết, bây giờ cũng người là người được quốc gia bảo hộ mật thiết, coi như là cùng một loại người, ngược lại là có thể nói cho người biết, người phải nhớ đừng bao giờ nói ra.”

Dương Đại cả giận nói: “Lão ca, người còn không tin ta sao? Nói mau, chẳng lẽ là tư chất trâu bò gì hay sao?”

Trong khoảng thời gian này, không có xuất hiện tân thí luyện giả cấp SS mà.

Chương 91: Thiên Tứ Hiến Tế

“Thiên phú của nàng tên là Thiên Tứ Hiến Tế, là tư chất cấp S, có thể tăng lên đẳng cấp tư chất của người khác, mỗi lần nàng đột phá đại cảnh giới, sẽ có thể trợ giúp tư chất của một người thăng lên một cấp.”

Hồ Lợi âm u nói, nghe ngữ khí khiến người ta khó có thể phỏng đoán y đang suy nghĩ gì.

Dương Đại vừa nghe không khỏi trừng to mắt, nói: “Khủng bố như vậy? Dựa vào cái gì chỉ là cấp độ S thôi?”

Hồ Lợi bất đắc dĩ nói: “Mỗi lần hiến tế đều sẽ bị giảm thọ, hơn nữa tư chất linh căn của nàng vô cùng kém cỏi, Hạ Quốc đầu tư cho nàng vô số tài nguyên, nàng mới miễn cưỡng đạt tới Tâm Toàn cảnh tầng bảy.”

Dương Đại không khỏi nghĩ đến chính mình, tư chất linh căn của hắn cũng rất kém cỏi, cũng may có thể dựa vào âm chúng bù đắp.

Tư chất và linh căn, tất có một phương bị kéo xuống sao?

“Nàng đặc thù như vậy, tại sao còn bỏ mặc nàng chạy loạn khắp nơi chứ?”

“Trong hiện thực nàng ngược lại là không có chạy loạn, nhưng ở bên trong Thâm Vực thì không thể quản, hơn nữa nếu giam người lại không cho phép người tự do hoạt động, chờ chúng ta tìm đến cho người ăn, người sẽ vui vẻ sao? Nếu thật sự dùng hành vi cưỡng chế như vậy, lão tử đều lo lắng sợ dè

đầu cười cổ người quá, ngược lại người sẽ trở thành tai họa cho Hạ Quốc.”

“Ha ha, lão ca nói vậy, ta vĩnh viễn không thể nào phản bội Hạ Quốc.”

“Mặt khác chỗ dựa của nàng không đơn giản, chính là Thiên Đạo, là người mạnh nhất Hạ Quốc trước mắt, lần đầu tiên nàng sử dụng Thiên Tứ Hiến Tế liền giúp Thiên Đạo, bây giờ Thiên Đạo cũng không phải là tư chất cấp SS, mà cấp độ SSS, chỉ là hệ thống Thâm Vực sẽ không nhắc nhở.”

“Cấp độ SSS sao?”

Trong lòng Dương Đại lập tức nóng như lửa.

“Lão ca, ta...”

“Cho nên nhiệm vụ này ngươi phải ra sức, phải thể hiện trước mặt người ta, người ta hiện tại chính là con gái nuôi của Thiên Đạo, nàng muốn trợ giúp ai thăng cấp tư chất phải xem nàng muốn lựa chọn, quốc gia chỉ có thể yêu cầu nàng sử dụng trên mục tiêu có tư chất cấp SS, hy vọng của ngươi còn là rất lớn.”

“Được, lão ca gửi cho ta hình của nàng đi!”

“Ngươi tận lực là tốt rồi, đừng cố quá kéo quá cố.”

“Chuyện gì cũng phải xông qua khói lửa mà lão ca!”

Dương Đại và Hồ Lợi lảm nhảm vài câu liền kết thúc cuộc gọi, rất nhanh Hồ Lợi liền gửi cho hắn mấy tấm hình của nàng.

Cô nàng này tên là Kỷ Vân Yên, thoát nhìn rất trẻ tuổi, cũng rất xinh đẹp.

Dương Đại bắt đầu thay phiên triệu hoán âm chúng, để cho bọn họ ghi nhớ khuôn mặt của nàng.

Lăn qua lăn lại mấy canh giờ, hắn mới online.

Hắn thả ra các âm chúng lúc trước đã ghi nhớ Kỷ Vân Yên, để cho bọn họ tiến đến tìm tòi.

Hắn lại ngồi tại chỗ chờ đợi, Hắc Tâm Thánh Quân tụ tập các thể lực của Yêu tộc lại, hắn cũng không có cách nào ngoài việc bất chấp mọi thứ đi mời chào âm chúng.

Hiện tại trong đầu của hắn chỉ suy nghĩ một chuyện.

Sử dụng Thiên Tứ Hiến Tế sẽ giảm thọ, vậy nếu như để cho Kỷ Vân Yên biến thành âm chúng, chẳng phải sẽ ít đi rất nhiều hạn chế?

Nhưng mà trở thành âm chúng, liền không cách nào dựa vào đan dược cưỡng ép tăng tu vi lên.

Chắc chắn.

Thiên phú này quá biến thái, thảo nào phía trên giống trống khua chiêng, hiệu triệu như thế để tập hợp bọn họ.

Chỉ vì phải bảo vệ Kỷ Vân Yên, Hạ Quốc lại phải đi cả mấy vị thí luyện giả cấp SS!

Đáng tiếc chính là Kỷ Vân Yên nhất định phải đột phá một đại cảnh giới mới có khả năng hiến tế một lần, hắn cảm giác mình rất khó cướp được vị trí thứ hai, dấu sao mặt trên còn có những quốc trụ khác.

Mặc kệ như thế nào, ít nhất lưu lại một cái hy vọng cũng tốt.

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ.

Lương Tử Tiêu hỏi: “Chủ nhân, tại sao Liễu Tuấn Kiệt còn chưa có trở lại?”

Dương Đại lặng lẽ cảm thụ, nói: “Khí tức của y còn đang di động, có lẽ không có sao, cơ duyên nào có dễ tìm đến như vậy.”

Lương Tử Tiêu cảm thấy có đạo lý, chỉ có thể bỏ qua.

...

Trong địa cung, có mười cái lớn lồng sắt dựa vào vách động, bên trong giam giữ đám người nhân tộc, có cả nam lẫn nữ, đã vượt qua 500 người.

Ánh mắt của bọn họ thỉnh thoảng nhìn về một cái vạc khổng lồ bên trong địa cung, cái vạc kia cao tới 5 trượng và có một vài con tiểu yêu đang nhóm lửa, có hai con dơi yêu cầm trong tay gậy gỗ đang khuấy đều trong đỉnh, từng luồng khí nóng tuôn ra.

“Chúng ta thật sự sẽ bị luyện thành đan dược hay sao?”

“Trời ạ, không có biện pháp, chết chắc rồi.”

“Tên kia chính là Yêu Vương đó, cho dù quốc trụ có tới cứu chúng ta cũng quá sức.”

“Đáng chết, cung điện dưới mặt đất này có cấm chế thần bí, ta không thể truyền tin cho Thập Phương giáo.”

“Khô tu tám mươi năm, vẫn là chết ở trong tay yêu quái, đáng hận!”

Trong từng lồng giam đều có người đang phàn nàn hoặc đang tuyệt vọng, thậm chí còn có người hướng về Hắc Tâm Thánh Quân đang tu luyện phía xa cầu xin tha thứ, tình nguyện làm con chó cũng phải sống sót, đổi lấy những người khác tức giận mắng.

Trước mặt sinh tử, chúng sinh muôn màu.

Kỷ Vân Yên ngồi ở một góc xó xỉnh trong lồng, nàng không bối rối chút nào, nàng mặc thanh y và tóc dài buộc thành đuôi ngựa, lạnh lùng nhìn những người khác tranh cãi hoặc kêu rên, hai tay còn vuốt vuốt hai ngọn cỏ đang bện thành thứ gì.

Điền Tâm Trinh len lén tới đây, hỏi: “Vị cô nương này, tại sao ngươi lại không hoảng một chút nào vậy?”

Sự bình tĩnh của Kỷ Vân Yên để cho nàng cảm nhận được một tia hy vọng.

Kỷ Vân Yên nhìn nàng, mỉm cười nói: “Ta cũng hoảng chứ, nhưng hoảng có cái gì hữu dụng đâu?”

Điền Tâm Trinh im lặng, nàng đến ngồi bên cạnh Kỷ Vân Yên, thấp giọng mắng: “Quá xui xẻo, nhiệm vụ của ta còn vẫn chưa xong liền phải chết ở chỗ này, trời ạ, nghĩ tới ta đường đường... Ài!”

Nàng cố ý như muốn khiến cho Kỷ Vân Yên chú ý, nhưng Kỷ Vân Yên căn bản không tiếp lời.

Nàng cũng không cảm thấy tức giận, ngược lại cảm thấy người này không đơn giản, tất nhiên có lai lịch rất lớn.

Nếu như có lai lịch, vậy thì có lẽ thế lực sau lưng sẽ phải viện binh tới cứu.

Điền Tâm Trinh cứ như vậy nói chuyện cùng Kỷ Vân Yên, đa số thời điểm đều là nàng nói, Kỷ Vân Yên rất hồ hững.

...

Ước chừng hai ngày trôi qua, rốt cuộc có một vị âm chúng yêu quái tìm được Kỷ Vân Yên, nó trở về bẩm báo tin tức, quả nhiên đang ở trong hang ổ của Hắc Tâm Thánh Quân.

“Không thể xông vào, hơn mười vạn yêu quân hội tụ cùng một chỗ, Đại Yêu không ngừng mang theo yêu binh tiến đến tụ hợp, nếu mạnh mẽ xông vào khẳng định không được, về phần trực tiếp cướp nàng đi lại càng không được, Yêu Vương cũng biết độn địa.”

Con dương yêu tên là Bạch Trạch phân tích, yêu quái tìm được Kỷ Vân Yên chính là thủ hạ của nó.

Những âm chúng khác cũng nhúu mày.

Bây giờ Dương Đại đã có 4 vạn âm chúng, nhưng đối mặt Hắc Tâm Thánh Quân thì còn lâu mới đủ.

Âm chúng chỉ là khó tiêu diệt, cũng không phải là bất tử bất diệt.

Dương Đại hỏi thăm yêu quái kia một vài vị trí cụ thể, tiếp đó triệu tập toàn bộ âm chúng trở về, trong quá trình chờ đợi Dương Đại hỏi thăm tình huống cụ thể của tòa cung điện dưới mặt đất kia, Hắc Tâm Thánh Quân còn đang không ngừng bắt giữ người tu tiên, còn chưa bắt đầu luyện đan, những tù binh kia tạm thời không có lo lắng về vấn đề tính mạng.

Cửu Mệnh Đại Vương phỏng đoán, Hắc Tâm Thánh Quân đang đợi thời điểm Thất Tinh Liên Châu, linh khí trong thiên địa tăng mạnh khi đó lại luyện đan thì xác suất thành công cao hơn, bởi vì Hắc Tâm Thánh Quân đã thất bại không biết bao nhiêu lần cho nên nhất thời không vội, thời điểm Thất Tinh Liên Châu cũng không còn xa, ngay tại đạo gần đây tùy thời đều có thể xuất hiện.

Thâm Vực cũng không có vệ tinh, nơi đây cũng không phải là vũ trụ của Địa Cầu, trời rất cao, đối với tinh tượng thiên ngoại, cho dù là người tu tiên cũng không cách nào hoàn toàn nhìn thấu, nhưng có một vài thứ có thể khẳng định, tinh tượng sẽ ảnh hưởng đến thiên địa.

Nửa ngày sau Dương Đại offline, hắn lập tức gọi điện thoại cho Hồ Lợi thì không ai tiếp, hắn lại gọi cho Trương Triền Vân, cũng may Trương Triền Vân vẫn còn ở đó.

Dương Đại nói với Trương Triền Vân vị trí Kỷ Vân Yên, Trương Triền Vân đại hỉ vội vàng cúp máy.

Tiếp đến hắn đợi quốc trụ đến, không có Không Vô cảnh mở đường thì hắn cũng không dám đi cứu.

Lần nữa online, Dương Đại tới gần địa vực của Hắc Tâm Thánh Quân, đi đến phạm vi biên giới của thế lực kia, đi tiếp một chút nữa thì thấy có rất nhiều yêu binh tuần tra.

Chương 92: Kinh thiên động địa

Trong rừng, Dương Đại kiên trì nằm vùng, bốn phương tám hướng dưới mặt đất đều có âm chúng yêu quái canh gác, nếu có yêu binh đến đây thì hấn lập tức rút lui.

Trong đầu hấn một mực nhớ kỹ Thiên Tứ Hiến Tế của Kỷ Vân Yên, nếu có thể thăng cấp Vạn Cảnh Âm Chủ đến cấp độ SSS thì sẽ kinh khủng ra sao?

Chắc chắn, tư chất này được định là cấp độ S, có chút không hợp lý.

Có thể trợ giúp tư chất của người khác thăng cấp mạnh hơn, quả thực nghịch thiên!

Nhưng mà nghĩ lại, xác định đẳng cấp của tư chất đoán chừng không thể chỉ nhìn vào tiềm lực, còn phải nhìn vào thực lực mà định.

Nhìn vào bản thân Kỷ Vân Yên mà nói, cái tư chất này cũng không thể khiến cho nàng trực tiếp trở nên mạnh mẽ, thậm chí đối với nàng mà nói là gánh nặng cực lớn, hoặc có thể nói chính là nguyên nhân.

Giúp người khác thăng cấp tư chất, chính mình lại giảm thọ...

Đổi lại là Dương Đại, hấn sẽ buồn bực muốn chết.

Thiên Tứ Hiến Tế đối với những người khác thì có thể coi là tư chất mạnh nhất cũng không nói quá, nhưng đối với người nắm giữ nó mà nói, ngay cả tư chất cấp E cũng không bằng...

Dương Đại đang nghĩ ngợi lung tung, Bạch Trạch từ lòng đất hiện ra, nói: “Có đại tu tiên giả mạnh đang bay thẳng về hướng sào huyết yêu quái của Hắc Tâm Thánh Quân!”

Nghe vậy, ánh mắt Dương Đại sáng lên, hỏi: “Có bao nhiêu người?”

“Có hơn 1000 người tu tiên, đội trưởng chính là hai gã người tu tiên có khí tức vượt xa Đại Yêu, chỉ sợ là Không Vô cảnh...”

Đó chính là quốc trụ!

Hành động nhanh lẹ thật, ngày hôm trước Dương Đại vừa mới báo cho Trương Triển Vân biết vị trí cụ thể, hôm nay quốc trụ liền tập hợp hơn 1000 vị thí luyện giả đến đây.

Nên biết rằng quốc trụ đều ở Đại Hạ, khoảng cách từ Đại Hạ đến nơi đây thì quý mới biết có bao nhiêu xa, tuyệt đối không phải chỉ là một cái lục địa trên Địa Cầu có thể so sánh được, đoán chừng là Trương Triển Vân phải triển khai vận tác một phen, mới có thể khiến cho hai vị quốc trụ thông qua trận pháp của Thập Phương giáo truyền tống đến chỗ này.

“Hai vị Không Vô cảnh thì quả thật có phần thắng, chỉ là ta rất muốn biết nàng kia là ai, vậy mà có thể đưa tới hai vị đại tu sĩ Không Vô cảnh cứu viện, ngay cả chủ nhân ngài cũng mưu cầu danh lợi như thế này.” Lương Tử Tiêu cảm khái nói.

Dương Đại cười mà không nói, cũng không nói đến tư chất của Kỷ Vân Yên, không phải hẳn không tin được các âm chúng vì nói ra cũng không có ý nghĩa, nếu hẳn không thể tiết lộ ra tình báo thì không bằng giữ lại trong bụng cho rồi.

Kỷ Vân Yên thật sự là quá quan trọng, Hạ Quốc tổng cộng có bao nhiêu vị có tư chất cấp SS, sớm muộn gì cũng đến phiên Dương Đại hưởng thụ hiến tế của nàng.

“Cứ ở chỗ này chờ đi, chiến đấu với Yêu Vương quá nguy hiểm.”

Dương Đại mở miệng nói, các âm chúng không có ý kiến, bọn họ cũng rất sợ Yêu Vương.

Hắn suy nghĩ một chút, triệu hoán Cửu Mệnh Đại Vương đi ra.

Cửu Mệnh Đại Vương chính là miêu yêu, động tác nhanh nhạy nhất, dáng người cũng tương đối khéo léo trong đám Đại Yêu, thoát nhìn không sai biệt lắm lớn với người bình thường nên rất thích hợp để cứu viện, lúc trước trong hiện thực hắn cũng đã thấy qua bức ảnh của Kỷ Vân Yên.

“Đi xem đi, nhân cơ hội đục nước béo cò cứu nữ nhân kia ra, nếu có người tu tiên Không Vô cảnh ra tay với ngươi, ngươi chỉ cần nói ngươi là âm chúng của Bá Vương Bất Quá Giang.” Dương Đại phân phó nói.

Bình thường dưới tình huống đó, hồn thể của vị Cửu Mệnh Đại Vương này lên vào đến gần Hắc Tâm Thánh Quân, tất nhiên sẽ bị phát giác được, nhưng khi song phương khai chiến thì Hắc Tâm Thánh Quân thân mình còn lo chưa xong.

Hắc Tâm Thánh Quân cũng không biết mục tiêu của đám thí luyện giả là Kỷ Vân Yên, cho nên gã cũng sẽ không đặc biệt canh giữ Kỷ Vân Yên nghiêm ngặt.

Cửu Mệnh Đại Vương gật đầu, lập tức chui vào lòng đất.

...

Cung điện dưới mặt đất rung động lắc lư, đại chiến nổi lên bốn phía, vô số vách đá sụp xuống và vách động không ngừng xuất hiện khe hở, dường như toàn bộ sơn mạch sắp sụp đổ.

Một nam tử trung niên mặc áo bào trắng một mình đấu Hắc Tâm Thánh Quân, hai tay của gã cầm kiếm và phía sau hiện ra

pháp tướng hoa sen, mỗi lần gã vung kiếm lên vô số cánh sen từ bên trong pháp tướng bắn ra, hóa thành kiếm ảnh màu xanh bay thẳng về hướng Hắc Tâm Thánh Quân, khí thể mệnh môn cuộn cuộn, ép Hắc Tâm Thánh Quân tới mức văng vào vách động ở cung điện dưới mặt đất.

Một vị thí luyện giả Không Vô cảnh khác rõ ràng là Hùng Liệt.

Hùng Liệt giống như mãnh long quá giang, một đường quét ngang yêu binh giết tới trước lòng giam, cứu ra toàn bộ người tu tiên và thí luyện giả.

Những thí luyện giả khác đi theo Thập Phương giáo nhao nhao ra tay tru sát yêu thú ở bốn phương tám hướng, tu vi yếu nhất trong bọn họ cũng là Tâm Toàn cảnh và cũng không thiếu Linh Chiếu cảnh, Diệp Cầu Tiên cũng ở trong đó.

Hùng Liệt đi đến trước mặt Kỷ Vân Yên, nhếch miệng cười nói: “Tiểu chất nữ, lần sau đừng có chạy lung tung nữa.”

Bên cạnh Điện Tâm Trinh trong lòng thấy may mắn, quả nhiên nữ tử này có bối cảnh!

Kỷ Vân Yên nở nụ cười, cũng không nói tiếp.

Ầm ầm ——

Cung điện dưới mặt đất bắt đầu sụp đổ, chỉ vì nam tử áo bào trắng và Hắc Tâm Thánh Quân đánh vỡ đỉnh của cung điện dưới mặt đất, bay lên bên ngoài bầu trời giao chiến.

Hùng Liệt một quyền đánh ra, quyền phong kinh khủng gió cuốn nham thạch, đánh thành một con đường tách ra từ phế tích hỗn loạn phía trước, những người khác lần lượt theo kịp y.

Phía trên bầu trời.

Hắc Tâm Thánh Quân tỏa ra yêu khí cuộn cuộn, áo choàng bay phát phới, ánh mắt của gã sắc bén nhìn chăm chăm vào

nam tử áo bào trắng, hỏi: “Người là ai, đến từ môn phái nào?”

Nam tử áo bào trắng mặt không cảm xúc, nói: “Lữ Tụng, không môn không phái, đến từ Hoàng Thất của Đại Hạ.”

Dứt lời gã lần nữa vung kiếm, pháp tướng thanh liên nở rộ sau lưng, ngàn vạn kiếm ảnh vắt ngang trời cao bay thẳng về hướng Hắc Tâm Thánh Quân, tựa như Kiếm Tiên ra tay, tiêu sái không thể ngăn cản.

Hắc Tâm Thánh Quân giờ móng vuốt bên phải lên, vung về hướng Lữ Tụng, yêu khí kinh khủng hóa thành vòi rồng quét sạch tới, xoắn vào nhau tản ra vô số kiếm ảnh.

Lữ Tụng xuyên thủng vòi rồng đánh tới, Hắc Tâm Thánh Quân đồng dạng cũng lao vào, yêu tộc nổi danh về tố chất thân thể mạnh mẽ, so với đấu pháp thì chúng thích đánh sập lá cà hơn.

Cuộc chiến giữa Không Vô cảnh và Yêu Vương, có thể nói là kinh thiên động địa.

Ngay cả đám người Dương Đại đang ở ngoài trăm dặm đều có thể cảm nhận được, một vị Đại Yêu từ từng phương hướng bay về phía bầu trời, tiến đến trợ giúp Hắc Tâm Thánh Quân.

Hắc Tâm Thánh Quân quát: “Người này giao cho bốn quân, các ngươi đi đối phó với một vị tu sĩ Không Vô khác, nhất định phải kiềm chế y, đợi bốn quân giết người này xong, liền đi đối phó kẻ đó!”

Nghe vậy, những Đại Yêu kia lập tức quay đầu.

Ở một phía khác.

Hùng Liệt oanh mở thân núi, mang theo một đám tù binh xông ra, bụi đất tung bay, nhưng bọn họ còn không kịp cao hứng và trên mặt liền lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Bọn họ đứng giữa sườn núi nhìn về phía trước, trên bầu trời hay dưới mặt đất, khắp núi khắp nơi tất cả đều là thân ảnh của yêu thú, rập rập nhiều vô số kể, bản thân Hắc Tâm Thánh Quân đã có vài chục vạn yêu binh, hơn nữa còn có những Đại Yêu khác mang đến binh lực, yêu thú gần đó đã hình thành thú triều, thậm chí có thể dùng đại dương yêu thú mệnh mông để hình dung.

Dù là Hùng Liệt, cũng áp lực rất lớn.

Một mình y giết một đường ra ngoài không khó, nhưng phải bảo vệ nhiều người như vậy thì gặp khó khăn rồi.

Y nhìn hơn mười vị Đại Yêu đang điều khiển yêu vân bay tới từ xa xa, phía sau là vô số yêu cầm, yêu khí hội tụ thành mây đen phủ thiên cái địa làm cho cả thiên địa đều trở nên lờ mờ, bọn họ đứng giữa sườn núi lộ ra vị thế nhỏ bé, dường như đang đối kháng với toàn bộ thế giới.

Hùng Liệt nhíu mày, ánh mắt nhanh chóng nhìn về từng phương hướng, sàng lọc tuyển chọn đường chạy trốn thoải mái nhất.

Đúng lúc này một con miêu yêu từ bên cạnh hiện ra, chính là Cửu Mệnh Đại Vương.

Y nói với Hùng Liệt: “Ta là âm chúng của Bá Vương Bất Quá Giang, ta có thể giúp ngươi cứu một người, ngươi cứ chuyên tâm giết địch.”

Hùng Liệt vừa nghe, lập tức nói: “Vân Yên, theo nó rời khỏi.”

Đối phương là hồn thể, còn biết cái tên Bá Vương Bất Quá Giang này, hẳn không phải là kẻ địch.

Chắc chắn, tiểu tử kia đã thu phục được Đại Yêu rồi sao?

Tốc độ phát triển này thật là quá yêu nghiệt.

Kỷ Vân Yên lặng yên không lên tiếng, nhanh chóng đi đến sau lưng Cửu Mệnh Đại Vương, Cửu Mệnh Đại Vương cũng nàng lên rồi liếc mắt nhìn Hùng Liệt một cái.

Hùng Liệt gầm lên một tiếng, thân hình nhanh chóng bành trướng, áo bào nửa người trên đều bị rách bung, làn da biến thành màu vàng tựa như một vị Chiến Thần hoàng kim, khí thế kinh khủng, tiếng gào thét của y càng thêm kinh thiên động địa hấp dẫn lực chú ý của vô số yêu thú.

Chương 93: Cái này gọi là nhử mồi

Chân trời không ngừng truyền đến tiếng nổ vang, mặt đất lay động đến lợi hại, Dương Đại nhìn về phía chân trời đã lơ mờ thì trong lòng cảm khái muôn phần.

Đây là Không Vô cảnh sao?

Thật sự là hủy thiên diệt địa, cách xa như vậy đều có thể cảm nhận được uy áp của luồng lực lượng kia.

Dương Đại đã cảm nhận được Cửu Mệnh Đại Vương đang phản hồi, bất quá nó sẽ thỉnh thoảng dừng lại, xem ra dọc đường nguy hiểm trùng trùng điệp điệp.

Hắn suy nghĩ một chút, phái Mãng Dã Đại Vương tiến đến trợ giúp.

“Yêu khí thật đáng sợ, cảm giác so với thú triều lần trước còn đáng sợ hơn.”

Thạch Long cảm khái nói, nghĩ đến lúc trước cùng Dương Đại tham gia nhiệm vụ ngăn cản thú triều ở hành tinh Hán Tây, khi đó yêu thú tuy rằng phô thiên cái địa, nhưng cảm giác áp bách còn lâu mới bằng hiện tại.

Dương Đại cười nói: “Yêu quái nơi đây tu luyện bao lâu? Yêu thú ở Địa Cầu của chúng ta mới tiến hóa được 10 năm mà thôi, tất nhiên chênh lệch sẽ lớn.”

Hắn vừa nói chuyện phiếm với các âm chúng, hắn vừa dùng cảm ứng tâm linh hiệu triệu toàn bộ âm chúng tề tựu về hướng mình.

Tùy thời chuẩn bị chạy trốn!

Cửu Mệnh Đại Vương đã lẫn lộn trên trăm năm ở vùng này, nếu là y làm việc thì Dương Đại rất yên tâm.

Các âm chúng lần lượt trở về, bị Dương Đại thu vào bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ.

Liễu Tuân Kiệt cũng trở về, vẫn thất hồn lạc phách như trước rầu rĩ không vui, Lương Tử Tiêu đứng bên cạnh cũng lười an ủi.

...

Yêu khí che lấp mất bầu trời, phía trên dãy núi vô số yêu cầm vỗ cánh bay lượn, cũng có yêu quái đang vân đi về phía trước trùng trùng điệp điệp, tiếng vỗ cánh và tiếng ngựa hí vô cùng âm ỉ, đình tai nhức óc.

Chúng nó đang truy kích Cửu Mệnh Đại Vương, khoảng cách giữa song phương cũng không xa.

Cửu Mệnh Đại Vương chân đạp hắc yêu vân, lưng cõng Kỷ Vân Yên, thỉnh thoảng tránh thoát pháp thuật công kích đánh tới sau lưng.

Kỷ Vân Yên mở miệng nói: “Đằng sau có Đại Yêu lĩnh quân, sợ là chúng ta trốn không thoát, nếu thật sự chịu không được thì người bỏ lại ta đi, không cần thiết vì ta trả giá tính mạng.”

Cửu Mệnh Đại Vương cả giận nói: “Người nhìn không ra ta có mạng hay không sao?”

Kỷ Vân Yên im lặng một lát, nói: “Không đáng vì ta mà hồn phi phách tán, được chưa, dẫu sao chúng ta cũng là lần đầu tiên gặp nhau.”

Cửu Mệnh Đại Vương mắng: “Câm miệng!”

Âm ——

Nhiệt độ cao kinh khủng quét tới, Cửu Mệnh Đại Vương bỗng nhiên hóa ra mấy đạo phân thân, mỗi đạo phân thân đều cõng trên lưng một vị Kỳ Vân Yên, hướng về các phương hướng khác biệt bay đi.

Chỉ thấy một vị nam tử sau lưng mọc lên hai cánh đánh tới, toàn thân gã hừng hực liệt diễm, nhìn kỹ lại trên gương mặt của gã có lông, gã cũng không phải là người mà một vị Đại Yêu.

“Cửu Mệnh Đại Vương, không ngờ sau khi người chết còn mạnh hơn. Có chút ý tứ, bốn vương rất ngạc nhiên nữ tử mà người bảo hộ này có thân phận gì, vậy mà cho cái tên nhất gan như người liều mạng bảo hộ.”

Song Dục Đại Yêu cười gằn nói, chú ý đến trên người Kỳ Vân Yên, trong mắt hiện lên tà quang.

Khoảng cách của song phương đang không ngừng gần hơn.

Cửu Mệnh Đại Vương âm thầm lo lắng, lúc trước y đã phải giết ra lớp lớp vòng vây nên tiêu hao rất nhiều yêu lực, nên biết rằng đây chính là hơn mười vạn yêu quân, hiện tại Đại Yêu ở phía sau truy đuổi y, bản thân gã vốn đã mạnh hơn so với y, còn suất lĩnh hơn vạn yêu binh.

Đúng lúc này y bỗng nhiên nhìn thấy một thân ảnh đang bay tới, một con ngư yêu đằng vân mà đến, chính là Mãng Dã Đại Vương.

“Người đi trốn trước đi, bốn vương sẽ ngăn cản!”

Mãng Dã Đại Vương quát, khi còn sống hai yêu quái là tử địch nhưng bây giờ lại giúp đỡ lẫn nhau, quả nhiên là thế sự khó liệu.

“Đa tạ!”

Cửu Mệnh Đại Vương cũng không sĩ diện, bỏ lại hai chữ liền dùng tốc độ cao nhất chạy trốn.

Song Dực Đại Yêu đụng vào Mãng Dã Đại Vương, đầu sức với ngư yêu vậy mà gã lại không có mảy may suy suyển.

Mãng Dã Đại Vương nhếch miệng cười nói: “Tập chủng, Yêu Vương bộ hạ của ngươi xem ra lần này phải thất bại rồi!”

Song Dực Đại Yêu kia khinh miệt cười nói: “Ngươi quá ngây thơ rồi, chỉ có hơn một nghìn vị tu sĩ mà đã muốn ngăn trở 100 vạn đại quân chúng ta? Ngu xuẩn!”

Vô số yêu quái đánh tới, vây quanh Mãng Dã Đại Vương.

Mãng Dã Đại Vương độc đấu với một tên Đại Yêu cùng với hơn vạn yêu cầm, dũng mãnh phi thường vô cùng, tựa như Tề Thiên Đại Thánh bên trong Tây Du.

Ở một phía khác.

Cửu Mệnh Đại Vương bay với tốc độ cực nhanh, cũng không lâu lắm liền thấy đám người Dương Đại, y lập tức cúi người bay đến.

Dương Đại triệu hồi Địa Linh Giao Long ra, để cho Cửu Mệnh Đại Vương vững vàng rơi trên lưng rồng, trong lòng hắn cũng gọi Mãng Dã Đại Vương quay về.

Kỷ Vân Yên rơi trên lưng rồng, tò mò nhìn Dương Đại.

Dương Đại trẻ hơn so với trong trí tưởng tượng của nàng, toàn thân mặc áo bào đen, bên hông giắt bảo kiếm, lưng đeo một cây trường côn đỏ thẫm, sau lưng có gió lốc xuất hiện, có phần quái dị.

“Ngươi là Bá Vương Bất Quá Giang sao?” Kỷ Vân Yên hỏi.

Dương Đại cười nói: “Ừ, ta tiếp nhận cơ quan tình báo truyền lệnh tới cứu ngươi, vì ngươi tổng cục Thâm Vực đã tuyên bố thông báo trên Bí Võng.”

Kỷ Vân Yên im lặng.

Dương Đại hỏi: “Hai vị quốc trụ đến đây trợ giúp là ai?”

Kỷ Vân Yên hồi đáp: “Hùng Liệt và Lữ Tụng.”

Dương Đại nhú mày, Hùng Liệt hẳn đã gặp, Lữ Tụng hẳn cũng rất muốn tiếp kiến, chỉ vì nhân khí của Lữ Tụng thật sự là rất cao.

Người này là kiếm tu, còn là đệ nhất kiếm tu của Hạ Quốc!

Nhi nữ Hoa Hạ ai không muốn làm Kiếm Tiên, ngự kiếm chu du trên khắp tam giới, thoải mái cỡ nào?

Dưới tình huống Thiên Đạo ít xuất hiện, tại thời điểm Linh Chiếu cảnh thì có thể nói Lữ Tụng là người có nhân khí cao nhất trong các quốc trụ, người hâm mộ xuất hiện không kể độ tuổi.

Dương Đại cảm khái nói: “Vậy thì ổn rồi.”

Kỷ Vân Yên hiếu kỳ hỏi: “Nghe nói thiên phú của ngươi là hút hồn, biến hồn phách trở thành âm chúng của ngươi, âm chúng còn sẽ chết sao?”

Dương Đại nói: “Bản thân hồn phách chính là sản vật sau khi chết, tự nhiên bọn họ sẽ không chết nữa, nhưng nếu gặp phải lực lượng mạnh hơn lực lượng của bọn họ thì cũng sẽ hồn phi phách tán.”

Chuyện này cũng không tính là bí mật gì, người bình thường đều có thể thấy được, cho dù bị địch nhân biết được cũng ảnh hưởng không lớn, bí mật lớn nhất của Vạn Cảnh Âm Chủ là số lượng vô hạn cùng với âm chúng có thể trợ giúp hắn tu luyện, hắn nói chi tiết cho Kỷ Vân Yên biết cũng là muốn

chứng minh thiên phú của mình, hy vọng Kỷ Vân Yên ưu ái mình, đem cơ hội Thiên Tứ Hiến Tế lần tiếp đến cho hắn.

Kỷ Vân Yên lâm vào suy tư, nàng cũng không tiếp lời, Dương Đại cũng không tiện biểu hiện ra quá ân cần.

Địa Linh Giao Long dùng tốc độ cao nhất để phi hành, nó cũng có thể cảm nhận được yêu khí mệnh môn sau lưng kia, đáng tiếc nó còn chưa trở thành Đại Yêu nên tốc độ không bằng Đại Yêu được, Mãng Dã Đại Vương và Song Dực Đại Yêu nhanh chóng đuổi kịp, yêu quân sau lưng mệnh môn cuộn cuộn bị kéo ra một khoảng cách.

Kỷ Vân Yên hiểu kỳ hỏi: “Chính ngươi cũng là Linh Chiếu cảnh, tại sao không ngự kiếm phi hành, như vậy sẽ nhanh hơn.”

Dương Đại cười nói: “Cái này gọi là nhử mồi, hiểu không?”

Thật vất vả tới một chuyến, làm sao có thể đi mà không được gì, Đại Yêu và yêu quân đằng sau hắn đã xác định thu rồi!

Kỷ Vân Yên ngăn người, không lâu sau liền hiểu rõ ý của hắn, nàng che miệng cười một cái, tiểu đệ đệ này cũng có chút ý tứ đó, lá gan thực lớn thảo nào đột phá nhanh như vậy, đoán chừng trong vòng nửa năm đã đoạt được không ít cơ duyên.

Mãng Dã Đại Vương thông qua cảm ứng tâm linh đã biết được kế hoạch của Dương Đại, cho nên thỉnh thoảng dừng lại đại chiến với Song Dực Đại Yêu, tránh cho Song Dực Đại Yêu đuổi kịp Địa Linh Giao Long.

Dương Đại rảnh rồi đến nhàm chán, hỏi: “Thiên phú của ngươi có thể dùng trên người chính ngươi hay không?”

Kỷ Vân Yên không kinh ngạc tại sao đối phương biết được, bình tĩnh nói: “Nếu có thể, làm sao chỉ có thể là cấp S?”

Liều Tuấn Kiệt và Từ Siêu Nhân trừng to mắt, nữ nhân này là người có tư chất cấp S sao?

Dương Đại muốn an ủi nàng vài câu nhưng sợ làm đôi phương tổn thương, dầu sao hắn cũng không rõ tính cách của nàng như thế nào.

Kỷ Vân Yên bỗng nhiên cười hỏi: “Sau khi luyện giả trở thành âm chúng, còn có thể sử dụng tư chất hay không?”

Chương 94: Thâm Vực thông báo

“Có thể sử dụng.”

Dương Đại thần sắc cổ quái nhìn Kỷ Vân Yên, nữ nhân này còn mỉm cười, cười đến mức tràn đầy thâm ý.

Có ý gì hả?

Nàng muốn trở thành âm chúng sao?

Kỷ Vân Yên thờ ơ nói: “Thật ra ta rất chán ghét việc được bảo hộ, thậm chí ta không muốn sống cho nên mới trốn đi, tự tìm đường chết, không ngờ Hắc Tâm Thánh Quân lại chơi đùa như vậy.”

Dương Đại hỏi: “Vậy vì sao ngươi không tự sát?”

Kỷ Vân Yên: “Ta sợ đau, ta không có dũng khí đó.”

Dương Đại khước miệng co lại, được rồi, tuy rằng có hơi gượng ép nhưng cũng không phải là không có khả năng, dẫu sao phần lớn người cũng không dám tự sát.

Kỷ Vân Yên liên tục được bảo hộ, đoán chừng cũng không trải qua bao nhiêu cuộc chiến sinh tử.

Địa điểm khi rơi xuống Thâm Vực khó lường tựa như huyền học, bởi vì tùy cơ hội và địa điểm mà rơi xuống cho nên rất khó sớm bảo hộ tân thí luyện giả, tỉ lệ tử vong mới cao như vậy. Vận khí tốt rơi vào bên trong thành trì nhân tộc thì bình an vô sự, như Dương Đại rơi núi hoang rừng vắng loại này, số lượng người rơi vào cấm địa cũng không ít, đều coi như là người xui xẻo.

“Bằng không thì người giết ta, để cho ta trở thành âm chúng của người.” Kỳ Vân Yên bỗng nhiên nói.

Dương Đại ánh mắt sáng lên, nói: “Vậy người nhảy xuống đi.”

Kỳ Vân Yên âm u nhìn chằm chằm hắn.

Nàng cả giận nói: “Ta chỉ là khảo nghiệm người một chút, không ngờ người thật sự có tâm tư này.”

Dương Đại nhún vai nói: “Ít nhất ta cũng tới cứu người rồi, nếu không phải ta kịp thời báo cho phía trên biết vị trí của người, bây giờ người vẫn không thể trốn ra được, Man Hoang lớn cỡ nào, có lẽ người biết rõ.”

Kỳ Vân Yên im lặng.

Mãng Dã Đại Vương và Song Dực Đại Yêu vẫn còn đang chém giết ở phía sau, Mãng Dã Đại Vương dựa vào bản tính khó chơi của âm chúng để cho Song Dực Đại Yêu vô cùng dày vò.

“Nàng kia tuyệt đối không đơn giản, nhất định phải bắt lại!”

Song Dực Đại Yêu lặng lẽ suy nghĩ, lại càng thêm giận dữ, gã thề quyết không bỏ qua.

Lại thêm một đoạn thời gian trôi qua, Dương Đại quay người, những âm chúng khác cũng bảo hộ hắn, Kỳ Vân Yên thấy hắn lấy Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ ở phía sau ra.

Áo bào của Dương Đại theo gió bay phần phật, hắn nhìn chằm chằm vào Song Dực Đại Yêu, nở nụ cười huy động Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, cười nói: “Chúng tiểu nhân, ra tiếp khách!”

Ồ ——

Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ bỗng nhiên xuất hiện liệt diễm, vũ động tùy ý trên không trung, lúc này trông nó mới giống như một cây cờ, vô số âm chúng yêu quái từ trong cờ bay ra, người trước tiên lao ra chính là Khuê La, Tuyết Xà Đại Vương, Ngô Công Độc Vương, Cửu Mệnh Đại Vương cũng nhào ra, 4 vị Linh Chiếu cảnh tiến đến trợ giúp Mãng Dã Đại Vương.

Thanh âm vỗ cánh và tiếng gào thét liên tục không ngừng, Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ trong tay Dương Đại tựa như công truyền tống, yêu quái liên tục không ngừng bay ra phô thiên cái địa, Kỷ Vân Yên với kiến thức rộng rãi cũng bị tràng diện này làm kinh sợ.

Nàng đã gặp qua nhiều triệu hoán sư, trong đó bao gồm cả tư chất triệu hoán quý quái Âm Phủ, nhưng không có người nào có thể triệu hoán ra số lượng nhiều như vậy, hơn nữa tất cả đều có khí tức Tâm Toàn cảnh...

3000 yêu quái xuất hiện, ngay cả tinh quái Dương Đại đều lười thả ra, trực tiếp điều động lực lượng tinh nhuệ để nghiền ép kẻ địch.

5 vị Đại Yêu mang theo 3000 yêu quái đối chiến với 1 vị Đại Yêu cùng một vạn yêu thú, bên trong một vạn yêu thú này chỉ có mấy trăm con yêu quái, tình hình chiến đấu dĩ nhiên là nghiêng về một bên đồ sát!

Dương Đại một tay nắm lấy Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, cười cười nhìn về trận chiến ở phía trước, rất có khí thế chỉ điểm giang sơn.

Kỷ Vân Yên nhin không được hỏi: “Hạn mức lớn nhất về số lượng âm chúng của ngươi là bao nhiêu? Ta xem nơi này có khoảng hai nghìn ba nghìn gì đấy.”

Dương Đại cười nói: “5000 đi.”

Kỷ Vân Yên trong lòng chấn động, hỏi: “Là chỉ có thể hút 5000 hồn phách, hay là triệu hoán 5000 vị âm chúng?”

Dương Đại nói: “Đương nhiên là triệu hoán, trạng thái tinh thần của ta chỉ có thể để cho ta triệu hoán 5000 đã là cực hạn, nhưng hồn phách dự trữ có thể chứa thêm nữa.”

Kỷ Vân Yên cảm khái nói: “Thiên phú này của ngươi cũng quá khoa trương rồi, ta cảm giác đều không cần phải thăng cấp thêm nữa, thật sự chỉ là cấp độ SS thôi sao? Có phải ngươi cũng đã từng gặp qua tư chất cùng loại giống như ta hay không, đã thăng cấp thành cấp độ SSS rồi đúng không?”

Liễu Tuấn Kiệt và Từ Siêu Nhân coi như là nghe rõ và âm thầm kinh hãi, thiên phú của cô gái này là trợ giúp người khác thăng cấp tư chất, chuyện này cũng quá nghịch thiên rồi?

Dương Đại cười nói: “Không có, vẫn là cấp độ SS, cho nên nếu ngươi lựa chọn trợ giúp ta thăng cấp là hữu dụng nhất, ngươi cảm thấy thiên phú này của ta tiếp tục thăng cấp thì sẽ kinh khủng ra sao?”

Kỷ Vân Yên gật đầu, nói: “Quả thật là thế, ta chưa bao giờ thấy qua tư chất không hợp thói thường như vậy.”

Dương Đại không nói thêm lời nào, có mấy lời nếu nói nhiều ngược lại không có ý nghĩa.

Thế lực âm chúng chiếm cứ ưu thế một phương, càng ngày có càng nhiều yêu quái ngã xuống mặt đất, máu rơi tung tóe khắp trời.

Chưa tới một khắc đồng hồ, chiến đấu liền kết thúc.

Hoàn toàn là đồ sát!

5 vị Đại Yêu vây đánh Song Dực Đại Yêu, giết chóc đến mức Song Dực Đại Yêu thi cốt không toàn, những yêu quái

khác cũng đang đồ sát, trận chiến này Dương Đại không hao tổn một vị âm chúng nào.

Dương Đại để cho Địa Linh Giao Long rơi xuống mặt đất, hấn đi đến trước mặt Song Dực Đại Yêu bắt đầu hút hồn, những yêu quái khác lại tản ra khắp nơi vận chuyển thi thể tựa như bày kiến, đã có kỷ luật.

Thấy tình cảnh này, Kỷ Vân Yên liền biết rõ bọn họ không phải là lần đầu tiên thực hiện loại hút hồn quy mô lớn này.

Dương Đại bắt đầu hút từ kẻ mạnh nhất trước, để tránh Hắc Tâm Thánh Quân đuổi theo.

Nửa ngày sau.

Hắn đã hút hết hồn phách của tất cả yêu quái, lần này hấp thu được 453 âm chúng yêu quái, còn có một con Đại Yêu.

Dương Đại không có tiếp tục hút hồn, bởi vì Hùng Liệt đã tìm được bọn họ, Hùng Liệt khuyên Kỷ Vân Yên một hồi lâu, tận tình khuyên bảo tựa như một người cha già.

Dương Đại đi tới, nói: “Khi nào các người trở về?”

Hùng Liệt nhìn hắn, nói: “Khai ra mau, tiểu tử nhà ngươi đến cùng cất giấu bao nhiêu âm chúng? Thậm chí còn có hai con Đại Yêu thủ hộ.”

Phần lớn âm chúng đã bị Dương Đại thu hồi vào Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, lúc Hùng Liệt đến thì bên người Dương Đại ngoại trừ các âm chúng nòng cốt, chỉ còn Cửu Mệnh Đại Vương và Mãng Dã Đại Vương.

Dương Đại cười nói: “Khoảng 1000 đi.”

Hùng Liệt cảm khái nói: “Thật con mẹ nó không hợp thói thường, tư chất của mấy thằng nhóc hậu sinh thật sự là càng ngày càng màu mè, chúng ta đi trước đây.”

Hắn lấy ra một kiện pháp bảo, đây là một cây quạt có hình hồ lô, nó nhanh chóng biến lớn, y mang theo Kỷ Vân Yên nhảy lên trên một cây quạt.

Kỷ Vân Yên truyền âm cho Dương Đại: “Nếu ta có quyết tâm đi tìm chết, ta sẽ tới tìm ngươi.”

Dương Đại ngẩng đầu nhìn lên, hai người đứng trên pháp bảo đã đi xa, Kỷ Vân Yên không quay đầu lại.

Đối với vấn đề về tâm lý của Kỷ Vân Yên, Dương Đại chẳng muốn đi răn dạy, nếu đổi lại là hắn thì hắn cũng muốn chết. Nhưng mà cái thiên phú này vẫn rất hữu dụng, nếu giao cho một vài người có đủ khí chất thủ lĩnh, có lẽ có thể nhờ vào Thiên Tứ Hiến Tế mà sáng lập ra sự nghiệp khó có thể tưởng tượng.

Mặc kệ như thế nào, Dương Đại đã có được phương thức liên lạc của Kỷ Vân Yên, bây giờ Kỷ Vân Yên mới là Tâm Toàn cảnh tầng bảy, khoảng cách đến chứng được Linh Chiếu cảnh còn sớm, nếu hiện tại nàng trở thành âm chúng thì không thể ăn đan dược, đoán chừng Linh Chiếu cảnh còn lâu mới chạm tới được.

Không phải tất cả mọi người đều có thể đột phá không ngừng, tư chất cũng vô cùng quan trọng.

Tư chất tu hành của Kỷ Vân Yên thật sự là quá kém.

“Đi thôi, tiếp tục tiến tới.”

Dương Đại nhảy lên trên lưng Địa Linh Giao Long, những âm chúng khác lập tức đi theo.

Trận chiến này Hắc Tâm Thánh Quân cũng chưa chết, đám Đại Yêu thuộc hạ thật sự là quá nhiều. Lữ Tụng chỉ trong chót lát không cách nào đánh chết gã, sau khi thấy đám người Hùng Liệt giết ra lớp lớp vòng vây, y cũng cố thoát tràng chiến với Hắc Tâm Thánh Quân để rời đi.

...

Thu hoạch lần này của Dương Đại cũng không tệ lắm, thu lại một nhóm yêu quái, cũng đã nhận được khả năng thăng cấp tư chất.

Tiếp đến nên tiếp tục đi đến Đại Ngụy, dọc đường cũng tiếp tục thu nhận yêu quái.

Đúng lúc này, trước mắt hắn hiện ra một dòng nhắc nhở:

« Thâm Vực thông báo: Đại Thiên Thế Giới sắp nghênh đón dị tượng Thất Tinh Liên Châu, mở ra hệ thống thông báo vạn tộc, thí luyện giả vạn giới thông qua tru sát dị tộc tiến hành xếp hạng điểm tích lũy, mỗi thế giới có một thứ hạng, thời hạn là 1 tháng »

Chương 95: Thứ hạng mười vạn

Dương Đại sửng sốt, lần đầu tiên hắn được nhìn thấy Thâm Vực thông báo, lúc trước đều là thông báo của khu vực Hạ Quốc, hơn nữa trong lần thông báo này có chứa số lượng tin tức cực lớn.

Đại Thiên Thế Giới!

Vạn tộc!

Thí luyện giả vạn giới!

Chẳng lẽ không chỉ là Địa Cầu nơi hắn ở có thể vào Thâm Vực, còn có những tinh cầu khác hoặc là thế giới song song hay sao?

Dương Đại suy nghĩ miên man bất định, hắn cảm thấy tồn tại thần bí tạo ra của Thâm Vực đúng thật là có chút bệnh, thích xem các tộc chém giết lẫn nhau như vậy sao?

Dương Đại thử kiểm tra bảng xếp hạng, nhưng không có xuất hiện, xem ra còn chưa bắt đầu.

Hắn không có lập tức offline mà là tiếp tục phi hành, rời xa địa bàn của Hắc Tâm Thánh Quân.

Mấy canh giờ sau.

Màn đêm buông xuống, bọn họ rơi xuống trong một khu rừng, Liễu Tuấn Kiệt chỉ vào bầu trời đêm, nói: “Ngôi sao thật là lớn.”

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên, trong bầu trời đêm xuất hiện bảy ngôi sao màu đỏ cực lớn, đang hướng tới gần lẫn

nhau, Thất Tinh so với mặt trăng còn khổng lồ hơn, cảnh tượng cực kỳ chấn động.

Dương Đại luôn có cảm giác rằng sẽ có chuyện gì đó phát sinh, vội vàng thu toàn bộ âm chúng vào không gian linh hồn tiếp đó offline.

Trở lại thực tế, hắn đi đến trước bộ cửa sổ nhìn ra ngoài, may mắn là ở Địa Cầu không có xuất hiện dị tượng như vậy.

Cảm giác của Dương Đại bây giờ vô cùng trác tuyệt, hắn có thể nghe binh sĩ và nhân viên công tác đang nghị luận bên ngoài lầu, đều đang nói chuyện về sự tình Thâm Vực thông báo lúc trước.

Dương Đại lấy điện thoại di động ra, muốn xem trước nhóm chat có ý kiến như thế nào, kết quả lại thấy một lời mời kết bạn.

« Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu » gửi lời mời kết bạn đến bạn, chấp nhận hay không?

Hắn lựa chọn chấp nhận, đoán chừng là Kỷ Vân Yên.

Hắn ấn mở nhóm ‘Tương thân tương ái người một nhà’, quả nhiên, mọi người nói chuyện rất náo nhiệt.

Tường Ca: Ai có tin tức nội bộ gì hay không? Cái thứ hạng chó má này, không có ban thưởng hay sao, chỉ đơn thuần là khiến người ta chém giết?

Chiêu Phục: Có thể toàn bộ thí luyện giả trên thế giới đều trên bảng, không chỉ là cạnh tranh mang tính chất khu vực.

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: Ý chí chiến đấu không phải đã nổi lên rồi sao? Các quốc gia nhất định sẽ tranh đấu thứ hạng.

Cùng Người Lưu Lạc Thiên Nhai: Nhất định là đại lão của các quốc gia tranh đấu, chúng ta coi như không phát sinh gì hết.

Thủy Đào Dương: Đúng rồi, hôm nay ở khu vực bên ngoài Thập Phương giáo có hai vị Quốc Trụ dẫn dắt một đám cao thủ đi cứu người, nghe nói là vì nhân vật thần bí nào đó, các người biết là ai không? Vừa vặn hôm nay lại kích phát Thâm Vực thông báo, hai chuyện này có khả năng có liên hệ nào đó hay không?

Vĩnh Viễn 18 Tuổi: *chửi thề*, sự tình khẩn đại bác cũng không tới, người cũng có thể suy diễn ra đến vậy sao?

...

Lời nói đều là mấy thứ nhảm nhí.

Lúc này, Dương Đại nhận được tin nhắn của Kỳ Vân Yên.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Thâm Vực thông báo giống như vậy cũng đã từng xuất hiện vào chín năm trước, hiện tại nhóm thí luyện giả cao cấp nhất trên toàn thế giới đều xuất hiện từ sau cuộc chiến kia, cụ thể đã nhận được cái gì, ta cũng không rõ. « icon mỉm cười. jpg »

Dương Đại trợn trắng mắt, đây chẳng phải là nói nhảm sao, những người sống sót có thể trong lần Thâm Vực thông báo đầu tiên tất nhiên sẽ trở thành nhóm người trâu bò nhất rồi.

Dương Đại đi đến sofa rồi tùy tiện đánh chữ trả lời một câu, tiếp đó cầm lấy máy tính bảng bắt đầu lên mạng.

Quả nhiên tất cả hotsearch của Thiên Võng đều là về Thâm Vực thông báo, hầu như đều đang mắng Thâm Vực.

Dân cư mạng Hạ Quốc xưng đáng sáng tạo ra Thâm Vực là Thần, Thiên Đế, Ngọc Đế, Sáng Thế Thần..., phương Tây thì dùng Thượng Đế để hình dung, giờ khắc này toàn bộ thế giới đoán chừng đều đang chửi motherf*cker, không tin thần.

Dương Đại chỉ cảm nhận được cảm xúc tiêu cực ở trên mạng, không có tin tức nào hữu dụng, hấn lại đăng nhập Bí

Võng, quả nhiên từng diễn đàn cũng đang thảo luận về việc này.

Sự kiện Thâm Vực thông báo lần đầu tiên vào chín năm trước cũng bị đào móc ra, Dương Đại cẩn thận xem, khi đó không phải Thất Tinh Liên Châu mà Song Nguyệt Huyền Không. Hai vầng trăng cùng xuất hiện trên bầu trời, cuộc chiến Vạn Tộc chỉ kéo dài một tuần, thí luyện giả của Địa Cầu chỉ có thể nhìn thấy thứ hạng của người một nhà chứ không nhìn thấy chủng tộc khác. Nhưng sau khi cuộc chiến Vạn Tộc kết thúc, thí luyện giả trên toàn thế giới được cho biết nhân tộc của Địa Cầu không có ai được vào trong bảng xếp hạng mười vạn, cụ thể là thứ hạng bao nhiêu lại không lộ ra chi tiết.

Chuyện này mang đến ảnh hưởng rất lớn nên bị các quốc gia phong tỏa, ngay cả tận thế ở Địa Cầu đều không đối phó được, như thế nào đối phó được mười vạn chủng tộc mạnh hơn so với nhân tộc của Địa Cầu?

Dương Đại cũng bị chấn động.

Nguyên lai thật sự không chỉ có Địa Cầu bị chọn vào Thâm Vực, còn có vài chục vạn chủng tộc, thậm chí còn nhiều hơn.

Lúc này, Kỷ Vân Yên lại hồi âm cho Dương Đại.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Tin tức nội bộ khẳng định là không có, các quốc gia vẫn còn đang thăm dò những hiểu biết về Thâm Vực, nếu xuất hiện tin tức có tính chất trợ giúp tất nhiên sẽ thông báo cho mọi người, tranh thủ tăng tỉ lệ sống sót cho thí luyện giả và lợi ích tổng thể của Địa Cầu.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Ài, thật là muốn thức dậy, trực tiếp chết đi thì tốt, nếu vậy thì không phải chết đi một cách thống khổ.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Ê này, tiểu đệ đệ, còn ở đây không vậy?

...

Tiểu đệ đệ!

Dương Đại xem chút nữa nổi gân trán, trực tiếp bỏ qua nàng tiếp đó gọi điện thoại cho Trương Triển Vân.

Địa vị của Trương Triển Vân cao hơn Hồ Lợi, hỏi ý nhất định có thể biết được thêm nhiều sự tình hơn nữa.

Rất nhanh, Trương Triển Vân tiếp được cuộc gọi.

“Cuộc chiến Vạn Tộc rất quan trọng, tình hình kết toán thứ hạng lúc ấy được ban thưởng ngẫu nhiên, những phần thưởng này sẽ dùng phương thức may mắn xuất hiện ở trước mặt các vị thí luyện giả, người bây giờ đã là Linh Chiếu cảnh lại có nhiều âm chủng như vậy thì có thể thử xem, ta cho người một cái chỉ tiêu nhiệm vụ, tiến vào trong 1000 thứ hạng toàn thể giới, nếu làm không được thì sư ca có thể phải mắng người đấy nhé.”

Quả nhiên có ban thưởng!

Dương Đại hiếu kỳ hỏi: “Thâm Vực rốt cuộc có lai lịch ra sao, Địa Cầu hoàn toàn không có suy đoán nào hay sao?”

Trương Triển Vân trầm ngâm nói: “Căn cứ vào quy tắc của Thâm Vực lúc trước, rất giống là thần tiên trong cõi hư vô mờ mịt đùa giỡn với chúng sinh, tựa như muốn cho vạn tộc chém giết, chiến đấu để sàng lọc ra một nhóm chủng tộc mạnh nhất, giống như nhân loại xem đấu bò, chọi gà, đấu khuyến thậm chí giống như chọi dê. Trước mắt xem ra, Địa Cầu có lẽ thấp hơn tu tiên giới, khả năng là có rất nhiều phạm giới cấp dưới tương tự như Địa Cầu, bọn họ cũng thông qua Thâm Vực đến tu tiên giới để trở nên mạnh mẽ, sẽ không ngừng đấu võ. Dương

nhiên đây chỉ là phỏng đoán, tiền đồ của nhân loại vẫn là câu hỏi còn bỏ ngỏ, chúng ta chỉ có thể tận lực cố gắng.”

Dương Đại cảm nhận được áp lực.

Tuy rằng tốc độ tiến bộ của hắn rất nhanh, nhưng cho dù có trở thành nhân loại mạnh nhất, còn có càng nhiều kẻ địch không được biết đến đang đợi hắn.

Hai người nói chuyện trong chốc lát, Dương Đại liền cúp máy.

Rất nhanh cha mẹ của hắn gọi điện thoại tới, cũng hỏi thăm về sự tình Thâm Vực thông báo, lần này các quốc gia không có cố ý chèn ép tin tức, xem ra là cảm thấy nhân loại đã có thể chuẩn bị từng bước tiếp nhận chân tướng tàn khốc của Thâm Vực.

Dương Đại cùng người nhà trò chuyện nửa giờ, mới đổi qua phần mềm chat.

Kỷ Vân Yên thật sự có bệnh, vậy mà cho hắn phát “99+” tin nhắn, tất cả đều là lời hối hận, làm bầm lầy bầu tựa như coi hắn là người máy.

Dương Đại vì cơ hội thăng cấp trong tương lai, vẫn phải trả lời.

Bá Vương Bất Quá Giang: Mặc kệ như thế nào, người đã là Tâm Toàn cảnh tầng bảy, bao nhiêu người lẫn lộn 10 năm trong Thâm Vực cũng không bằng người.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Điều đang mắng kẻ đã sáng tạo ra Thâm Vực, ta ngược lại cảm thấy đây là hồi chuông cảnh báo cho nhân loại, trước kia nhân loại quá bành trướng, đã mất đi thái độ kính sợ.

Bá Vương Bất Quá Giang: Gì nữa vậy bà nội?

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Những tên quốc trụ kia thật đáng ghét, muốn cầu xin ta giúp đỡ mà còn xem ta như hậu bối, đây là thái độ cầu xin người khác sao, lão nương giảm thọ để hiến tế cho bọn họ, không nhận ta làm tông được hay sao?

Bá Vương Bất Quá Giang: Người đừng suy nghĩ nhiều.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Cứu mạng, ha ha ha, bọn họ để cho ta tham gia cuộc chiến Vạn Tộc, nói có đại lão giúp đỡ, sau khi lăn lộn điểm tích lũy lên cao nói không chừng có thể thay đổi tư chất linh căn, thật là tốt quá, ta yêu Cuộc chiến đấu « icon đầu chó vàng. jpg »

Bá Vương Bất Quá Giang: ...

Dương Đại trực tiếp đứng dậy, không muốn cùng bà điên này nói chuyện xàm xí nữa, hắn trở lại nghỉ ngơi trên giường, hôm nay hút không ít hồn phách nên nhất định phải nghỉ ngơi.

Chương 96: Lặng lẽ thu thập điểm tích lũy

Sáng sớm Dương Đại tỉnh lại, hần thoải mái duỗi lưng tiếp đó rời giường rửa mặt.

Thật ra hần đã không cần rửa mặt, thân thể của người tu tiên rất sạch sẽ, dưới tình huống đã ích cốt cơ bản sẽ không có tạp chất hay chất dơ bẩn tràn ra ngoài cơ thể, nhưng đây là vấn đề về thói quen, có thể làm cho tâm lý của hần cảm thấy thoải mái.

Dương Đại vào Thâm Vực.

« Thâm Vực thông báo: Thí luyện giả vạn tộc bắt đầu cạnh tranh trong thời hạn 1 tháng, mở ra bảng thông báo của hệ thống »

« Trước mắt mở ra bảng thứ hạng điểm tích lũy của thí luyện giả thuộc tiểu thế giới, đọc thầm câu nói “thứ hạng của thí luyện giả” trong lòng, là có thể nhìn thấy »

« Thí luyện giả khu vực Bắc Hùng Quốc ‘Thái Dương Thần’ đánh chết một Đại Yêu tu vi Linh Chiếu cảnh »

« Thí luyện giả khu vực Hạ Quốc ‘Thiên Đạo’ đánh chết một Đại Yêu tu vi Linh Chiếu cảnh »

« Thí luyện giả khu vực Đông Đảo Quốc ‘Thần Tàng’ đánh chết một ác quỷ tu vi Linh Chiếu cảnh »

« Thí luyện giả khu vực Bắc Hùng Quốc ‘Thái Dương Thần’ đánh chết một vị Yêu Vương tu vi Không Vô cảnh »

...

Từng dòng nhắc nhở điên cuồng phốt qua trước mắt Dương Đại, tất cả đều là nhắc nhở đánh chết từ Linh Chiêu cảnh trở lên, không nhìn thấy tinh quái hay yêu quái, dù vậy tốc độ đổi mới nhắc nhở vẫn rất nhanh.

Các quốc gia đều điên rồi.

Dương Đại lần đầu tiên tận mắt thấy nhắc nhở về Thái Dương Thần, không thể không nói cảm giác áp bách mười phần.

Tên của những đại lão này thật là ngẫu quá xá, càng ngắn càng trâu bò.

Dương Đại đột nhiên có chút hồi hận, đã chủ quan rồi, nick name của mình vẫn là chưa đủ khí phách.

Dương Đại bắt đầu triệu hoán âm chúng, hơn bốn vạn âm chúng tất cả đều chui vào bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, hấn và những âm chúng nòng cốt lại nhân lúc Địa Linh Giao Long bay trên đường, hấn báo sự tình cuộc chiến Vạn Tộc cho các âm chúng biết.

Liễu Tuấn Kiệt lập tức phản kích, nói: “Đây không phải là hoạt động event trong game hay sao? Chủ nhân, can đảm lên, đoạt lấy vị trí thứ nhất, thu được tiên khí hoặc thần công cái thế!”

Hiếm thấy Trình Nga Quỷ không có đả kích Liễu Tuấn Kiệt, cười ha ha nói: “Nếu như người mạnh nhất trong các dị nhân khác chỉ là Không Vô cảnh, ngài chưa hấn không thể cạnh tranh, dưới trướng của người có nhiều âm chúng như vậy, phân tán ra hành động dù chỉ là giết tinh quái cũng có thể góp gió thành bão.”

Dương Đại nói: “Ta còn không rõ rằng giết tinh quái có nhận được điểm tích lũy hay không, trước tiên tìm một tên thử xem.”

Rất nhanh bọn họ tìm được một con tinh quái, Liễu Tuấn Kiệt đi lên giết yêu quái, thành công đấu mấy hiệp, biểu diễn cho mọi người thấy một màn gà mờ mổ lẫn nhau.

« Người đánh chết một con tinh quái, thu được 4 điểm tích lũy »

Con tinh quái này tương đương với Tụ Khí cảnh tầng bốn, xem ra mỗi khi gia tăng 1 tiểu cảnh giới thì được tăng thêm 1 điểm.

Hắn nghĩ đến bí cảnh khảo hạch lúc trước, linh cảm vị Trương Triền Vân này tuyệt đối quật khởi từ lần đầu tiên Thâm Vực thông báo cạnh tranh.

“Dọc đường nhìn thấy yêu thú liền giết.”

Dương Đại sau khi hút xong hồn phách của tinh quái, trực tiếp triệu hoán 2000 yêu quái rồi phân phó bọn nó lên vào dưới mặt đất.

Hắn là Vạn Cảnh Âm Chủ, làm sao có thể đích thân động thủ, đều giao cho thuộc hạ đi.

Dương Đại bình thường luôn luôn tăng lên thực lực của mình, nhưng hắn sẽ không ăm đầu, không muốn đích thân biểu hiện một phen.

Hắn chính là muốn kiến tạo loại hình tượng hắn có khả năng trông rất yếu như thế này, lỡ như về sau có kẻ địch lên vào đến bên cạnh thì hắn còn có thể giết đối phương một trở tay không kịp.

Không chỉ như thế, Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ cũng đã trở thành vỏ bọc của hắn, chờ đến khi hắn dùng lâu rồi thì người ngoài đều cho là hắn cần dựa vào lá cờ này mới có khả năng triệu hoán âm chúng, khi hắn chủ quan sẽ cướp đi Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ của hắn, ở trước mặt hắn kiêu ngạo và điên

cường trào phúng hẩn, rồi hẩn lại triệu hoán ra mấy vạn âm chúng trực tiếp dọa đối phương quỳ xuống.

Thật đặc biệt thoải mái làm sao.

Dương Đại đã hoang tưởng tới cốt truyện tiểu thuyết nội dung hơn mười vạn chữ, đương nhiên chỉ là hoang tưởng một chút, nếu thật sự gặp phải chuyện như trong lời nói thì quá nguy hiểm.

Cứ như vậy Dương Đại vừa tiến đến Đại Ngụy, vừa mang theo đám yêu quái dẫn dắt toàn bộ yêu thú dọc đường.

Điểm tích lũy của hẩn liên tục tăng trưởng, nhưng mà bởi vì không có đánh chết Đại Yêu, ngược lại là không có kích phát thông báo, chỉ có thể nhìn đến những đại lão kia ra về.

Hẩn đọc thâm thứ hạng thí luyện giả, trước mắt xuất hiện một màn hình phát sáng chỉ có hẩn mới có thể nhìn thấy.

Thứ nhất, Thái Dương Thần, 125983 điểm

Thứ hai, Thiên Đạo, 84328 điểm

Thứ ba, Chính Nghĩa Thần Ưng, 82007 điểm

Thứ tư, Thần Tàng, 79904 điểm

Thứ năm, Kinh Thần, 79732 điểm

Thứ sáu, Hắc Địch Thiên, 79004 điểm

Thứ bảy, Vinh Quang Cửa Mặt Trời Không Bao Giờ Biến Mất, 78074 điểm

...

Kéo xuống 100 hạng, tất cả đều là hơn bảy vạn điểm, vô cùng khoa trương.

Đây là thực lực của đại lão sao, mới bắt đầu một buổi tối đã nhiều điểm tích lũy như vậy, lúc trước trong bí cảnh khảo

hạch, những thiên tài kia liệu chết liệu sống vài ngày mới đột phá được một vạn điểm tích lũy.

Dương Đại một đường kéo xuống dưới, kéo một vạn thứ hạng đều không quét đến tên của chính mình, còn có thể tiếp tục kéo xuống, nhưng hấn bỏ qua.

Lặng lẽ cố gắng lên.

Dương Đại ngồi trên lưng Địa Linh Giao Long mà cảm khái.

Bảng thông báo của hệ thống cũng làm cho hấn thấy được các giống loài thiên kỳ bách quái, tà ma, ác quỷ, thảo linh, thủy linh, oán vật..., trên đời này thứ mà nhân tộc đôi mắt không chỉ có yêu tộc, còn có các loại chủng tộc khác, chỉ là hấn không có tiếp xúc đến.

Một ngày sau.

Dương Đại hấp thu 3892 hồn phách yêu thú, trong đó yêu quái có 382 con, còn lại tất cả đều là tinh quái.

Trên đường đi đều không gặp phải Đại Yêu, có thể là bởi vì Hắc Tâm Thánh Quân không có ở đây, vùng này đã chết rất nhiều Đại Yêu cho nên xuất hiện rất nhiều yêu thú tản ra dạo chơi hoặc lạc đàn.

Dương Đại giết nhiều yêu thú như vậy cũng không có kích phát một lần thông báo, nhưng lại có tên trên bảng rồi.

Thứ hạng 9875, 11983 điểm.

Một vạn điểm mới tới thứ tự hơn chín nghìn, cao thủ trên toàn thế giới thật sự là nhiều.

Dương Đại không có vội vã kiếm điểm, dù sao có thời gian một tháng, hấn tranh thủ thời gian offline lên mạng xem xét tình hình các quốc gia.

Quả nhiên, Thái Dương Thần tàn sát bản hotsearch trên Thiên Vồng của Hạ Quốc.

Thái Dương Thần thật sự là thần, ít nhất tại trong lòng nhân loại là như vậy, thực chất bên trong những nhân vật mạnh mẽ của Hạ Quốc đều không thể không thừa nhận thực lực vô cùng mạnh mẽ của Thái Dương Thần, toàn thế giới chỉ có một vị duy nhất biểu hiện ra bên ngoài là thí luyện giả cấp SSS, nghe nói lúc gã vừa thức tỉnh thiên phú này đã trực tiếp tru sát yêu ma quỷ quái Tâm Toàn cảnh, không hợp thói thường đến tột cùng.

Thái Dương Thần trước mắt cũng đã đạt tới Không Vô cảnh, nhưng được toàn bộ nhân loại công nhận rằng thực lực của gã đã vượt qua Không Vô cảnh, người này hoàn toàn không thể dùng lẽ thường để phán đoán thực lực.

Đương nhiên có không ít dân cư mạng Hạ Quốc cay mũi, kêu gọi la ó cái tên Thiên Đạo, để cho Thiên Đạo vượt qua Thái Dương Thần.

Trong 12 quốc trụ, ngoại trừ Thiên Đạo thì thứ hạng cao nhất của những quốc trụ khác đang là 97, chênh lệch rất lớn.

Nhân khẩu của Hạ quốc tuy nhiều, những người có chiến lực cao hơn cũng không độc đoán, nhưng những người ở cấp bậc trung tầng lại chiếm cứ ưu thế cực lớn, theo công tác thống kê, thứ tự từ khoảng 1000 đến 5000, Hạ Quốc chiếm khoảng một phần năm, các quốc gia toàn thế giới đều không có được loại lực lượng thống trị này.

Dương Đại còn thu được không ít tin nhắn riêng từ người hâm mộ, hy vọng hẳn có thể đạt được thành tựu xuất sắc.

Nhưng mà hẳn cũng không có trên hotsearch, tuyệt đại đa số người đều cho rằng hẳn rất khó có được thành tích tốt trong cuộc chiến Vạn Tộc lần này.

Dương Đại lướt web xong, mở ra phần mềm chat.

Khá lắm, tin nhắn chưa đọc từ Kỳ Vân Yên lại là ‘99+’, bà nương này có bệnh nói nhiều hả?

Trong hiện thực thoát nhìn là người rất ít nói cơ mà.

Thật sự là nhìn người không thể chỉ xem bề ngoài.

Hắn nhìn sơ qua một lần, tất cả đều là nói nhảm, tự nói tự trả lời.

Sau khi hắn hồi đáp một cái icon mèo con làm nũng, liền vào nhóm tương thân tương ái người một nhà xem thử.

Thậm chí có người phát giác được hắn đã vào được trong bảng xếp hạng một vạn, đang tag hắn, hy vọng hắn cố gắng nỗ lực.

Dương Đại theo thói quen nhìn trộm chứ không có lên tiếng, để tránh một đám người đuổi theo hắn hỏi này hỏi nọ.

Dương Đại chú ý tới một câu nói của Tiểu Diệp, Diệp Cầu Tiên đã tiến vào Top 5000, theo như lời nàng nói Diệp Cầu Tiên mắc kẹt bug không thể offline, đang điên cuồng kiếm điểm.

Chương 97: Lên bảng thông báo

Dương Đại đăng nhập vào Bí Vỡng đọc tin tức, phát hiện không chỉ có Diệp Cầu Tiên mà toàn bộ Bí Vỡng đều trở nên quanh quẽ, rất rõ ràng phần lớn thí luyện giả đều bận rộn muốn xông lên bảng xếp hạng.

Đạo chơi trong chốc lát, hấn cảm thấy không có ý nghĩa.

Dường như toàn bộ thế giới đều đang cố gắng, chỉ có hấn đang nhàn rỗi.

Hấn cũng không nóng nảy, dầu sao không phải chỉ có hấn một người quét điểm, sau lưng còn có hơn bốn vạn âm chúng cùng nhau cố gắng.

Mấy canh giờ sau Dương Đại lại vào Thâm Vực, hấn cũng chuẩn bị treo bug, trường kỳ không offline để quét điểm.

Hiện tại dân cư mạng vô cùng quan tâm tới thứ hạng của cuộc chiến Vạn Tộc, tại bối cảnh tận thế thì cảm xúc cạnh tranh giữa các quốc gia cũng bị kích động, tương đối hiếm thấy, Dương Đại đã chịu nhiều ân huệ từ phía trên như vậy, tất nhiên hấn muốn cố gắng.

Giờ phút này trời còn chưa sáng, Dương Đại triệu hồi ra âm chúng, tuyệt đại đa số âm chúng vẫn ở bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, hấn chỉ để cho khoảng 4500 con yêu quái tiềm phục dưới mặt đất, hấn cùng với các âm chúng nòng cốt lại ngồi trên Địa Linh Giao Long bay đi.

Dọc đường gặp phải yêu thú nào liền giết hết toàn bộ, vô luận là tinh quái hay là yêu quái.

Dương Đại hiện tại muốn tìm ra thể lực của đại yêu, một lần phát lên, nếu không chỉ dựa vào việc giết yêu thú đi lạc đàn như vậy, điểm tích lũy tăng quá chậm.

...

Trong địa cung vô số yêu quái đang vận chuyển đá, vô cùng bận rộn.

Hắc Tâm Thánh Quân đã tọa trên một tảng đá lớn, giáp ngực của gã bị chém ra một khe hở rất dài, trên trán của gã cũng có một vết sẹo khó có thể khép lại, rất hiển nhiên gã đã cùng Lữ Tụng đánh một trận và ăn thiệt thòi không nhỏ.

Một con thủ yêu từ lòng đất chui ra, nói: “Bệ hạ, đạo gần đây có rất nhiều dị nhân bốn phía đồ sát yêu tộc, chúng ta có cần nhúng tay vào hay không?”

Hắc Tâm Thánh Quân cả giận nói: “Xen vào cái gì, trước tiên đừng có trêu chọc tới bọn dị nhân, chờ đến khi bốn quân luyện chế xong Thánh Đan, thời gian Thất Tinh Liên Châu diễn ra cũng không dài, cũng may bốn quân còn ẩn giấu một vài người tu tiên, truyền lệnh xuống về sau chỉ bắt người tu tiên, nếu là đối phương báo ra mình là dị nhân thì hãy bỏ qua.”

Thủ yêu lĩnh mệnh, chui về lòng đất.

Hắc Tâm Thánh Quân mở to mắt, trong mắt tràn đầy sát ý.

Gã trên miệng trông có vẻ sợ hãi dị nhân, thực ra lại cực hận dị nhân.

Chờ sau khi gã ăn Thánh Đan xong, gã nhất định phải giết hết dị nhân trong thiên hạ!

Lúc này một quang sáng từ trong thông đạo bay tới, rơi ở trước mặt gã hóa thành ánh sao phiêu tán, cặp mắt của gã hấp thu những tinh quang này, lông mày cũng nhăn lại.

“Nhân tộc cũng không biến mất, đáng chết, nhân tộc thật sự là sỉ nhục của thiên hạ, mặt dày cấu kết với dị nhân thiên ngoại thì không nói, coi như sa chân vào mấy thứ bản thủ...”

Hắc Tâm Thánh Quân thì thảo tự nói, nhưng gã cũng không đứng dậy, mà nhắm mắt tiếp tục dưỡng thương.

...

Ba ngày trôi qua.

Dương Đại hấp thu 4983 con tinh quái, 145 con yêu quái, không có tổn binh hao tướng, tổng số âm chúng đạt tới 53925 vị.

Trên lưng Địa Linh Giao Long, Dương Đại cau mày nói: “Như vậy quá phiền toái, rời đi vùng này trước, chúng ta sẽ đi tìm Đại Yêu.”

Những âm chúng khác cũng hiểu được đạo lý này, vùng này vẫn thuộc về phạm vi của Hắc Tâm Thánh Quân, không thấy thân ảnh của Đại Yêu thì đoán chừng còn đang hội tụ cùng một chỗ.

« Thí luyện giả ‘Thái Dương Thần’ đánh chết một vị Đại Yêu Vương »

« Thí luyện giả ‘Thái Dương Thần’ đánh chết một vị Yêu Vương »

Hai dòng nhắc nhở bỗng nhiên nhảy ra trước mắt Dương Đại, hắn thấy được liền nheo mắt lại.

Đại Yêu Vương tồn tại vượt qua Không Vô cảnh, đó là Luyện Hồn cảnh trong truyền thuyết!

Thái Dương Thần người này thật đúng là có thể vượt đại cảnh giới giết địch, hơn nữa rất rõ ràng kẻ địch không chỉ một vị.

Đây là tư chất cấp SSS sao?

Dương Đại lại bắt đầu thêm muốn Kỷ Vân Yên, hắn cũng muốn biết tư chất cấp SSS mạnh cỡ nào.

Ba canh giờ sau.

Hắn lại thấy một dòng nhắc nhở.

« Thí luyện giả ‘Thiên Đạo’ đánh chết một vị Đại Yêu Vương »

Đã bắt đầu!

Thiên Đạo và Thái Dương Thần tranh phong!

Thế nhân chỉ biết là Thiên Đạo có tư chất cấp SS, nhưng Dương Đại lại biết rõ tư chất của gã đã được Kỷ Vân Yên thăng cấp, đồng dạng là tư chất cấp SSS.

Về tư chất của Thiên Đạo lại vô cùng thần bí, một chút tin tức trên mạng cũng không có, thậm chí không có cả video Thiên Đạo chiến đấu.

Dương Đại kiểm tra bảng xếp hạng, thứ tự đứng đầu hầu như không có thay đổi.

Thứ nhất, Thái Dương Thần, 499043 điểm

Thứ hai, Thiên Đạo, 480932 điểm

Thứ ba, Chính Nghĩa Thần Ung, 412282 điểm

Thứ tư, Thần Tàng, 386643 điểm

Thứ năm, Kinh Thần, 370981 điểm

Thứ sáu, Hắc Địch Thiên, 370005 điểm

Thứ bảy, Vinh Quang Cửa Mặt Trời Không Bao Giờ Biến Mất, 364121 điểm

...

Những tên này cần quét điểm cũng quá khoa trương rồi!

Dương Đại đột nhiên cảm thấy có chút gấp gáp, nhất định phải nắm chắc thời gian.

Lúc này đây chỉ mới vài ngày liền nhanh chóng đạt được 50 vạn điểm tích lũy, thời hạn 1 tháng đếm ngược, muốn đạt được Top 2 phải giết bao nhiêu?

Dương Đại triệu hồi ra Cửu Mệnh Đại Vương, hỏi: “Vùng này còn có Đại Yêu hay không?”

Cửu Mệnh Đại Vương đưa mắt nhìn, suy tư một lát rồi nói: “Trước mắt xem ra chúng ta đã thoát ly địa bàn của Hắc Tâm Thánh Quân, đi tới lãnh địa của một vị Thánh Quân khác, mảnh lãnh địa này còn lớn hơn, trong vòng ngàn dặm có vài chục vị Đại Yêu, yêu quái càng là vô số.”

Dương Đại hỏi: “Ta tùy tiện bùng mất một phương Đại Yêu, vị Thánh Quân kia sẽ ra tay sao?”

Cửu Mệnh Đại Vương lắc đầu nói: “Vậy thì tất nhiên là không, Yêu Vương đều bận rộn tu luyện, dám thuộc hạ Đại Yêu đều là cưỡng ép thu phục, quan hệ không có thân cận như vậy.”

Dương Đại yên tâm, để cho Cửu Mệnh Đại Vương cảm thụ nơi có yêu khí hội tụ.

Bay trong chốc lát Cửu Mệnh Đại Vương liền phát hiện một thế lực của Đại Yêu, hỏ khu của Dương Đại chấn động, rốt cuộc cũng sắp khai trai (*ăn mặn sau khi hết ăn chay).

Thấy các vị đại thần lộ ra thao tác xuất sắc, hắn cũng muốn được lên thông báo một lần, chứng minh cảm giác tồn tại một chút.

Bây giờ có thể lên được thông báo đều là cao thủ đứng đầu Địa Cầu, bởi vì điều kiện là đánh chết dị tộc Linh Chiếu cảnh!

Dương Đại giờ Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ lên, cười nói: “Chuẩn bị công kích!”

Địa Linh Giao Long gào thét một tiếng, sau đó tăng tốc.

Một tiếng này tuy rằng kinh động đến thế lực yêu tộc phía trước, nhưng nhân số của bọn họ ít, cũng sẽ không khiến cho đối phương khủng hoảng.

...

Trong văn phòng.

Hồ Lợi offline, quần áo y tả tơi và tóc lộn xộn, dường như sinh sống vài năm trong núi sâu mới ra tới.

“Bọn người kia quá nhanh, không nghĩ tới bây giờ thí luyện giả toàn thể giới đã mạnh như vậy, lúc trước đều không cảm nhận được...”

Hồ Lợi mắng chửi, bắt đầu đốt thuốc.

Y gan góc đánh đánh giết giết mấy ngày mấy đêm, mới miễn cưỡng tiến vào Top một vạn.

Lúc này điện thoại trên bàn công tác vang lên, y vừa hút thuốc vừa cầm điện thoại lên.

“Alo?”

“Cái gì, Bá Vương đã tiến vào Top 5000 rồi sao? À, ta cảm thấy còn hơi thấp.”

“Yên tâm đi, ta sẽ dẫn dò hần, để cho hần tận khả năng xông lên cao hơn một chút.”

Sau khi cúp điện thoại, Hồ Lợi tay cầm điếu thuốc đang run rẩy.

Tuy rằng quan hệ cùng Dương Đại rất tốt, nhưng y vẫn rất kinh ngạc.

Lúc này mới chưa tới 1 năm, tên học sinh cấp 3 non nớt lúc trước đã vượt qua y rồi sao?

Y biết rõ tốc độ Dương Đại trở nên mạnh mẽ rất nhanh, hiện tại y đã dùng toàn lực xông lên bảng mà lại bị Dương Đại vượt qua, loại rung động này vẫn là rất mãnh liệt.

Y gọi vào số điện thoại di động của Dương Đại, không ai tiếp nên y đăng nhập vào Bí Vỡng, nhấn cho Dương Đại một cái để cho Dương Đại tận dụng khả năng xông lên.

Cùng lúc đó tin tức về Bá Vương Bất Quá Giang tiến vào Top 5000 đang truyền ra trên mạng, sở dĩ như vậy là vì người ta phát hiện ra Bá Vương Bất Quá Giang đánh chết một con Đại Yêu và lên thông báo.

Không giống với bí cảnh khảo hạch lần trước, cạnh tranh lần này chính là phạm vi toàn thế giới, Top 5000 là khái niệm gì?

Hơn 1 tỷ người trên Địa Cầu mà có thể xếp thứ 5000, tuyệt đối đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp!

Chu Hành Mã trực tiếp post bài và tag Mạnh Đại Đế vào, việc này nhanh chóng trở thành hotsearch đứng đầu Thiên Vỡng.

Chương 98: Săn Yêu Vương

Bầu trời nhuộm màu hoàng hôn, ánh chiều tà như máu trong gió xen lẫn mùi máu tươi nồng đậm, khắp nơi phía dưới núi tất cả đều là thi thể của yêu thú.

Dương Đại lần lượt hút hồn, Bao Giải lại mang theo mấy trăm vị âm chúng nhân tộc để giải phẫu tài liệu yêu thú, có Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ ở đây, Dương Đại có thể chứa rất nhiều tài liệu, về phần giữ tươi thì âm chúng sẽ có các loại pháp thuật, tự có biện pháp.

Vùng này chỉ ít có hơn hàng vạn thi thể của yêu thú, cũng giống như trước kia, hắn bắt đầu hấp thu từ thi thể mạnh nhất trước.

Đây là một con Đại Yêu, tu vi không tính quá mạnh mẽ, nhưng cũng là Đại Yêu.

Một trận chiến này giúp cho Dương Đại tăng gần ba vạn điểm tích lũy, rất mạnh mẽ, chủ yếu là số lượng yêu quái không ít, cao hơn so với thể lực của đại yêu trước.

Để hút hết toàn bộ hồn phách, Dương Đại tốn mất một ngày một đêm.

Hắn thu được 11083 tinh quái, 1096 yêu quái, thể lực âm chúng lại tăng trưởng thêm một đoạn, đạt tới hơn 6 vạn 6 ngàn vị.

Một đoàn người rời khỏi khu rừng này, sau nửa canh giờ đứng bên cạnh một con sông dài, Dương Đại ngồi trên đồng cỏ nghỉ ngơi, hắn triệu hoán Thiên Bồng Nguyên Soái đi ra coi nó như ghế sofa.

Đầu của hắn có chút chóng mặt, nhưng không tính quá nghiêm trọng, khoảng cách tu vi của hắn đến Linh Chiếu cảnh tầng ba cũng càng ngày càng gần, biên độ tăng trưởng của tu vi âm chúng không phải là rất lớn, chủ yếu là dựa vào góp gió thành bão.

Dương Đại đang cân nhắc một chuyện, mình có nên bỏ qua việc thu thập âm chúng mà toàn lực xông lên bảng xếp hạng hay không?

Âm chúng lúc nào cũng có thể thu nhận, nhưng cuộc chiến Vạn Tộc nhưng lại rất ít gặp được, lần thứ nhất trước đó là chín năm trước, lần tiếp theo khả năng còn phải mất chín năm.

Mà thôi!

Trước tiên cứ xông lên, lỡ như phần thưởng cho thứ hạng rất hậu hĩnh thì sao?

Dương Đại quyết định tiếp đến chỉ hấp thu hồn phách của Đại Yêu và yêu quái, tinh quái đều ném đi để tiết kiệm thời gian.

Trong quá trình nghỉ ngơi, Dương Đại nhàn rỗi không chuyện gì liền xem bảng xếp hạng.

Trong 12 quốc trụ, ngoại trừ Thiên Đạo thì Lữ Tụng cũng đã tiến vào năm mươi thứ hạng đầu, kiếm tiên quả nhiên kinh khủng.

Trong các loại trường phái tu tiên, kiếm tu giết địch là nhanh nhất, linh khí trong thiên địa này hình như rất ưu đãi kiếm khí, sau khi chuyển hóa linh lực thành kiếm khí thì lực sát thương gây ra rất mạnh.

Về phần lão ca Hùng Liệt của Dương Đại, vẫn còn đang cố gắng tiến vào Top 100, Hùng Liệt mặc dù mạnh mẽ nhưng chủ yếu là thể hiện ở các trận đấu solo, khuyết thiếu thủ đoạn giết

địch quy mô lớn, một quyền một con tinh quái, giết một vạn điểm cũng cần có thời gian.

Đêm khuya.

Bốn phương tám hướng Man Hoang thỉnh thoảng vang lên âm thanh thú vật gào to, tăng thêm bầu không khí kinh khủng cho cảnh đêm, chung quanh Dương Đại có Cửu Mệnh Đại Vương, Mãng Dã Đại Vương cùng với một đám âm chúng nòng cốt canh gác, nên hắn rất an tâm mà nghỉ ngơi.

Dương Đại càng ngày càng hưởng thụ cuộc sống bây giờ, có một đám âm chúng trung thành và tận tâm làm bạn với chính mình đi ngao du thiên hạ, dù đi đến đâu cũng không cô đơn. Cũng không thấy nhàm chán, cuộc sống bây giờ so với trước khi hắn trọng sinh đặc sắc hơn rất nhiều, kiếp trước mặc dù không phải tận thế, thế nhưng loại sinh hoạt chết lặng ấy khiến cho hắn không tìm được ý nghĩa nhân sinh.

Đúng lúc này Dương Đại bỗng nhiên nhìn thấy trong bầu trời đêm lướt qua như một ánh sao băng, hắn không phải là sao băng bởi vì vệt sáng đó ở ngoài mặt trăng, lướt qua trước ngôi sao khổng lồ mà Thất Tinh chồng lên nhau, màu sắc rõ ràng, cũng chính là vật ở phía dưới bầu trời.

Liễu Tuấn Kiệt kích động nói: “Chủ nhân, ngài có nhìn thấy không? Vật vừa rồi có phải là cơ duyên hay không?”

Dương Đại cũng không có lên tiếng, Lương Tử Tiêu bắt đầu nói: “Nào có nhiều cơ duyên như vậy.”

“Để ta đi xem!”

Liễu Tuấn Kiệt đi đến trước mặt Dương Đại, hưng phấn nói.

Dương Đại nói: “Rất nguy hiểm.”

“Không sao hết.”

“Ừ.”

Liễu Tuấn Kiệt lập tức chạy tới phương hướng mà vết sáng kia biến mất.

Những âm chúng khác đều không thêm để ý, đã quen với thói quen kích động của y.

Lại nghỉ ngơi hai giờ thì vẫn còn là đêm khuya, Dương Đại khởi hành hướng về phía nơi có yêu khí hội tụ, chém yêu quét điếm.

Thoáng chớp mắt.

5 ngày trôi qua.

Tổng điếm tích lũy của Dương Đại vượt qua hai mươi vạn, đã hấp thu 1 hồn phách của Đại Yêu và 2045 hồn phách của yêu quái, còn tinh quái mà hắn giết qua đều lười tính.

Số lượng thuộc hạ có lực chiến Tâm Toàn cảnh của hắn đã vượt qua một vạn, lực chiến Linh Chiếu cảnh đạt tới tám vị!

Thực lực như vậy đã có thể mạnh hơn so với sức chiến đấu của cả một hành tỉnh, sau khi từ lần thú triều trước, hành tỉnh Hán Tây xuất hiện rất nhiều cao thủ Tâm Toàn cảnh, nhưng số lượng cũng chỉ là hơn ba nghìn người, cũng chính là một phần ba lực lượng Dương Đại, đủ để thấy Dương Đại trước mắt kinh khủng cỡ nào.

Tám vị có lực chiến Linh Chiếu cảnh mang theo một vạn lực chiến Tâm Toàn cảnh, Dương Đại bắt đầu bành trướng, có lẽ hắn có thể bắt đầu nhằm vào Yêu Vương!

Địa Linh Giao Long bay lượn ở trên không trung, Dương Đại hỏi Cửu Mệnh Đại Vương ở bên cạnh: “Lấy thế lực trước mắt của ta, vây đánh Yêu Vương lạc đàn có phần thắng nào hay không?”

Hắn còn chưa chân chính lĩnh giáo qua sự lợi hại của Không Vô cảnh, nhưng Cửu Mệnh Đại Vương là vị quen thuộc nhất với đám yêu quái ở Man Hoang trong đám thủ hạ, có kinh nghiệm phong phú.

Cửu Mệnh Đại Vương trầm ngâm nói: “Đánh Thánh Quân cấp bậc Yêu Vương rất khó, bọn họ bước vào Yêu Vương cảnh đã trên trăm năm, nhưng nếu là Yêu Vương vừa đột phá thì vẫn là có thể. Ta hiểu rõ một yêu quái vừa trở thành Yêu Vương chưa tới mấy năm, trước kia chúng ta vẫn là đã từng phát sinh mâu thuẫn, hiện tại ta thấy gã đều phải tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.”

Nói lên việc này, trong mắt của y tràn đầy sát ý.

Được!

Lại bí mật mang theo tâm tư riêng vậy!

Dương Đại tuy rằng trong lòng trách cứ, nhưng trên mặt vẫn là lộ ra vẻ hài lòng, cười nói: “Có thể, người chỉ đường đi.”

Cửu Mệnh Đại Vương lập tức đi đến phía trước, giao lưu với Địa Linh Giao Long.

Nghe nói Dương Đại muốn khiêu chiến Yêu Vương, đám người Doanh Kỳ cảm khái muôn phần.

Tốc độ chủ nhân tiến bộ quá nhanh, nhanh đến mức bọn họ căn bản đuổi không kịp.

Lương Tử Tiêu nắm chặt kiếm trong tay, im lặng không nói.

Lần này Dương Đại cũng lười hút hồn, dọc đường yêu thú toàn bộ bị mấy nghìn âm chúng mai phục dưới lòng đất tru sát, không có một con yêu quái, nhưng có thể miễn cưỡng một phút đồng hồ hắn cứ như vậy một đường giết đi qua.

Hai ngày sau.

Dương Đại đi đến sau trong một sườn núi, phóng tầm mắt nhìn lại thấy thế núi hiểm trở, núi rừng rậm rạp tựa như một mảnh đại dương mênh mông phập phồng phập phồng lục sắc.

Chung quanh đây yêu thú rất ít, nhưng tràn ngập một cỗ yêu uy vô cùng áp lực.

Là Yêu Vương!

Địa Linh Giao Long rõ ràng cảm giác được sự khẩn trương, tốc độ phi hành giảm bớt.

Dương Đại hỏi: “Có thể cảm nhận được khí tức của tên kia sao?”

Cửu Mệnh Đại Vương run rẩy nói: “Có thể, ở ngay phía trước, chưa tới ba mươi dặm.”

Sợ đến như vậy sao?

Dương Đại nhú mày, có chút do dự.

Sẽ không bị lật xe đâu nhỉ?

HUU...U...U ——

Một tiếng xé gió truyền đến, Dương Đại kinh hãi theo bản năng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái bóng nhanh như tên bắn vụt qua bên cạnh Địa Linh Giao Long, tốc độ cực nhanh, trong lúc vội vàng hần thoáng nhìn thấy một thân ảnh màu xanh, vừa rồi rõ ràng có thấy một người, nhưng cụ thể là nam hay là nữ thì hần không có nhìn rõ ràng, đối phương trong chớp mắt liền tan biến tại phía trước chân trời.

Cửu Mệnh Đại Vương nuốt một ngụm nước bọt, nói: “Tốc độ vừa rồi, Yêu Vương tầm thường đều không thể so sánh được, chẳng lẽ có đại tu sĩ của nhân tộc đến đây gây phiền phức sao?”

Dương Đại vừa nghe lập tức để cho Địa Linh Giao Long dừng lại, phái Tuyết Xà Đại Vương lên vào lòng đất đi đến phía trước dò xét tình huống.

Tuyết Xà Đại Vương vừa nghe phía trước có Yêu Vương, còn có một vị tồn tại tu vi không biết, gã rất hoảng nhưng cần phải phục tùng mệnh lệnh.

Lương Tử Tiêu cảm khái nói: “Đối phương không động thủ đối với chúng ta, xem ra là tu sĩ chính đạo của nhân tộc.”

Dương Đại không có phản bác, hắn cảm thấy khả năng càng lớn có thể là đối phương căn bản không nhìn trúng bọn họ.

Xem thường Linh Chiếu cảnh...

Chắc chắc.

Hắn không dám suy nghĩ nhiều.

Một lúc lâu sau, Tuyết Xà Đại Vương trở về, nói: “Chủ nhân, phía trước chỉ có một vị Yêu Vương, không có đại tu sĩ nhân tộc.”

Chương 99: Thanh Nhân Đại Tiên, nhất định phải bắt được

“Xem ra chỉ là đi ngang qua, đã như vậy liền chuẩn bị khai sát!”

Dương Đại hăng hái cười nói, sôi nổi triệu hoán các Đại Yêu khác ra, đi phía trước mở đường.

Nhìn thấy mấy vị Đại Yêu hiện thân, Địa Linh Giao Long lập tức không còn lo lắng, bắt đầu tăng thêm tốc độ.

Dương Đại thu tất cả các âm chúng nòng cốt có tu vi thấp hơn Tâm Toàn cảnh vào không gian linh hồn, một tay hắn mang theo Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, tùy thời chuẩn bị khai chiến.

Một đường phi hành, rất nhanh Dương Đại liền tới đến nơi ở của Yêu Vương.

Giữa dãy núi có một lỗ hổng cực lớn đang nằm rạp dưới đất, ngọn núi bên cạnh tựa như hang động của nó, lộ ra không cao đến như vậy, đây là một con Bạch Hổ, ngoại trừ dáng người và cơ bắp to lớn ra, thoát nhìn không có gì khác nhau với những con hổ bình thường, nó nhắm mắt lại, trong lúc hô hấp đẩy lên gió lớn lay động khắp núi rừng.

Thật là lớn!

Dương Đại nhìn từ xa, không dám tới gần trong phạm vi vài dặm, lần đầu tiên hắn nhìn thấy yêu quái khổng lồ như thế, lớn so với các yêu quái lớn khác mà hắn từng gặp qua, cho dù

đang ở cách xa hơn mười dặm cũng có thể cảm nhận được kích thích khổng lồ kia.

Đây là Yêu Vương sao?

Tay Dương Đại có chút run.

“Cửu Mệnh, người vậy mà đã trở thành quý nô, thật sự là buồn cười, bọn người đến đây là muốn tìm bốn vương gây chuyện sao?”

Một thanh âm nặng nề vang vọng trong thiên địa, giống như sấm rền cuộn cuộn, vang vọng không dứt.

Hồ Yêu Vương cũng không mở mắt há miệng, tựa như phát ra thanh âm từ trong bụng.

Cửu Mệnh Đại Vương miễn cưỡng chống đỡ, tức giận quát: “Thanh Nhân Đại Tiên, người đừng có mà kiêu ngạo, hôm nay người chắc chắn phải chết!”

Thanh Nhân Đại Tiên...

Cái tên này...

Dương Đại phát hiện trình độ chọn tên của yêu tộc có chút không được, có thể là do không hiểu văn hóa của Nhân tộc đi, chỉ biết mù quáng vớ đại.

Hắn không có suy nghĩ nhiều mà lập tức vung cờ, yêu khí cuộn cuộn theo liệt diễm trên Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ tản ra, tất cả yêu quái nhảy ra liên tục không ngừng, nhanh chóng phân tán, dưới chân mỗi yêu đều đạp trên một mảnh yêu vân, lơ lửng giữa không trung.

Thanh Nhân Đại Tiên mở to mắt, chậm rãi đứng dậy.

Tuyệt Xà Đại Vương, Cửu Mệnh Đại Vương, Song Dực Đại Yêu, Ngô Công Độc Vương,... bảy vị Đại Yêu đứng ngăn

ở phía trước Địa Linh Giao Long, yêu quái chung quanh càng ngày càng nhiều.

Sau khi trải qua mấy hơi thở, hơn bảy nghìn vị âm chúng yêu quái lơ lửng không trung, dưới chân yêu vân hội tụ cùng một chỗ, khiến cho khu vực núi rừng phía dưới như chìm vào đêm tối.

“Chúng tiểu nhân, xâu xé nó cho ta!”

Dương Đại chợt quát một tiếng, bảy vị Đại Yêu trước tiên bay thẳng về hướng Thanh Nhân Đại Tiên, hơn bảy nghìn vị yêu quái giống như mưa tên mà đánh tới.

Thanh Nhân Đại Tiên đứng dậy hét giận dữ, nhanh chóng biến thành hình người, là hình tượng một gã nam nhân trung niên mặc đạo bào da hổ, tay gã nắm một thanh đại đao nanh hổ, một đao chém ra.

Đao khí kinh khủng quét ngang bầu trời, bảy đại yêu quái sôi nổi thi pháp, yêu lực hội tụ cùng một chỗ ngăn lại đao khí này.

Tu vi của bọn họ thấp nhất cũng tương đương với Linh Chiếu cảnh tầng năm, phần lớn đều đạt tới tầng bảy trở lên, đối mặt với Thanh Nhân Đại Tiên mới vừa trở thành Yêu Vương vài năm, quả thật có lực lượng chống cự.

Yêu quái không có được tăng thêm tư chất như thí luyện giả, dưới tình huống tu vi chênh lệch không lớn, rất khó xuất hiện tình huống giết trong nháy mắt.

Mặc dù như thế bảy vị Đại Yêu vẫn bị cản trở, tiếp liền lui về phía sau.

Bạch Trạch giơ lên cao một thanh kiếm, tức giận quát: “Kết trận!”

Trong đám yêu chúng có hơn 2000 vị yêu quái nhanh chóng phân tán ra vây quanh Thanh Nhân Đại Tiên, sôi nổi dao động yêu lực trong cơ thể khiến cho mưa gió nổi lên.

Bỗng nhiên hội tụ lôi vân cuộn cuộn, phương xa đã xuất hiện tiếng sấm ì ùng.

Vạn Thú Tiễn Đạp Trận!

Đây là đại trận mà Dương Đại đổi lấy, chuyên môn dùng để các yêu quái kết trận, rất ít sử dụng, hôm nay đổi chiến Yêu Vương nhất định phải dùng!

Mấy nghìn yêu quái đánh về phía Thanh Nhân Đại Tiên, bị Thanh Nhân Đại Tiên chém chết từng con, nhưng rất nhanh gã liền phát hiện những vị âm chúng này không thể giết chết, gã cần phải tăng yêu lực mạnh lên, rốt cuộc có một tên yêu quái bị đao khí của gã bao phủ, tan thành mây khói không thể khôi phục lại.

“Thì ra là thế... Nhưng số lượng này cũng quá nhiều...”

Thanh Nhân Đại Tiên nhíu mày suy nghĩ, chỉ là yêu quái thì tới bao nhiêu gã giết bao nhiêu, nhưng còn có bảy vị Đại Yêu thực lực không tầm thường đây đưa với gã.

Bảy vị Đại Yêu cũng không sợ Thanh Nhân Đại Tiên, nếu một mình đấu thì Thanh Nhân Đại Tiên quả thật có thể giết bọn họ, nhưng bọn họ có tới bảy vị, Thanh Nhân Đại Tiên nhất định phải cân nhắc phân phối yêu lực, về phần quyền cước càng không có khả năng đánh bọn họ tan thành mây khói.

Thất yêu đấu Thanh Nhân Đại Tiên, lên trời xuống đất, dẫn đến đám yêu quái theo không kịp.

Bạch Trạch phải chỉ huy những yêu quái khác cùng vào trận, không cần chúng nó đánh giáp mặt nhiều mà chỉ cần cung cấp yêu lực trong trận là được, bên trong Thiên Âm Xích

Hạnh Kỳ, Bạch Trạch đã truyền thụ cho chúng nó làm thế nào để đứng trận, chỉ là chưa thuần thục mà thôi.

Rất nhanh bảy nghìn yêu quái phân tán ra hình thành một cái vòng lớn, yêu khí ngút trời kết nối lôi vân, khiến cho từng trận sấm nổi lên.

Kết trận!

Thanh Nhân Đại Tiên dùng một đao khiến một nửa thân thể của Mãng Dã Đại Vương nổ nát, những Đại Yêu khác nhào lên khiến cho gã phải dời lực chú ý đối phó với những Đại Yêu khác, sau khi gã lấy lại tinh thần thì Mãng Dã Đại Vương đã khôi phục.

Thanh Nhân Đại Tiên thầm mắng, đây là cái năng lực gì vậy?

Rõ ràng là hồn thể lại có thể ngưng thành thân thể thật sự, tiến hành tấn công thân thể, nhưng nhất định phải hoàn toàn đánh thực thể của bọn họ thành mẩu vụn.

Hai mắt Thanh Nhân Đại Tiên hiện lên huyết quang hung lệ, yêu khí bộc phát đạo bào cũng bị xé nát lộ ra thân thể vô cùng cường tráng, làn da còn mọc ra lông hổ, biến thân như vậy khiến cho Dương Đại nghĩ đến Hùng Liệt.

Thanh Nhân Đại Tiên chợt phóng tới Dương Đại, bảy vị Đại Yêu trực tiếp bị đâm thủng, Cửu Mệnh Đại Vương xem chút nữa chết bất đắc kỳ tử, nửa người bị đụng trúng, cũng may không phải là sinh vật sống thật nếu không thì thảm vô cùng.

“Trận thành!”

Thanh âm của Bạch Trạch còn chưa phát ra, từ kết giới yêu khí của Vạn Thú Tiễn Đạp Trận lao ra vô số hư ảnh của yêu thú, đánh về phía của Thanh Nhân Đại Tiên bên trong trận.

Vạn Thú Bôn Đằng!

Bảy nghìn Đại Yêu đã vây quanh phạm vi vài dặm bên trong bầu trời, toàn bộ chiến trường thật giống như bị ngăn cách với thế giới bên ngoài, Thanh Nhân Đại Tiên nhanh chóng vung đao, nhưng yêu ảnh từ bốn phương tám hướng thật sự là quá nhiều khiến cho tốc độ của gã chậm lại.

Trước mắt gã đụng vào Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, chấn động yêu khí lớn màn rung động mạnh, nhưng gã không có trực tiếp xông ra, bảy nghìn yêu quái tụ họp trận pháp có thể không tầm thường, Thanh Nhân Đại Tiên đời này đều chưa từng gặp phải nhiều như vậy yêu quái vây công.

Bảy vị Đại Yêu lần nữa đánh tới, trong trận đối kháng với Thanh Nhân Đại Tiên, yêu ảnh xuyên qua thân thể của bọn họ không tạo thành tổn thương, điều này chính là chỗ tinh diệu của trận này, chủ trận có thể bỏ mặc người một nhà tại trong trận mà không lo bị thương tổn.

Đại chiến liên tục diễn ra kinh thiên động địa, Thanh Nhân Đại Tiên không chỉ có đao pháp rất cao minh, còn nắm giữ các loại pháp thuật, các chiêu thức trút xuống như mưa, dẫn đến núi rừng sôi trào, Dương Đại ở phương xa quan sát xem thế nào, trong lòng rất căng thẳng, hẳn có thể cảm nhận được liên tục có khí tức của âm chúng yêu quái bị tàn mất.

Dù là Yêu Vương mới xuất hiện, nhưng cũng là Yêu Vương!

Cũng may Yêu Vương cũng không phải là vô địch, phải tiêu hao rất nhiều yêu lực nên khiến cho tốc độ của Thanh Nhân Đại Tiên chậm lại một cách rõ ràng.

Dưới tình huống bình thường, dù là bảy vị Đại Yêu và bảy nghìn yêu quái cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của Thanh Nhân Đại Tiên, thậm chí có thể là đồ sát.

Nhưng âm chúng không sợ đau nhức, chỉ cần không bị hồn phi phách tán là có thể tiếp tục chiến đấu, khiến cho sức chiến đấu tăng trưởng gấp bội, để cho Thanh Nhân Đại Tiên vô cùng đau đầu.

« Thí luyện giả ‘Thiên Đạo’ đánh chết một vị Yêu Vương »

Nhìn thấy nhắc nhở trước mắt, trong mắt Dương Đại hiện lên vẻ mong đợi.

Nếu hắn có thể thành công đánh chết Yêu Vương, người dân Hạ Quốc chẳng phải sẽ hò reo hay sao?

Không được, thận trọng một chút!

Dương Đại triệu hoán Khuê La và 2000 ma tộc tinh nhuệ, bày ra trạng thái kết trận, nếu bị Thanh Nhân Đại Tiên tiêu diệt, sẽ dùng Thiên Ma Già Thiên Đại Trận đối phó!

Sau thời gian một nén nhang, Thanh Nhân Đại Tiên đã có chút chịu không được, bắt đầu nhờ vào thân thể mạnh mẽ tiến hành chiến đấu, Dương Đại đã hao tổn hơn một nghìn vị yêu quái, tổn hại trong cuộc chiến còn đang gia tăng, lòng hắn đang rỉ máu.

Đôi mắt của hắn đều đỏ lựng rồi.

Nhất định phải bắt được tên Yêu Vương này!

Chương 100: Gần đó có Yêu Vương nào không?

Bên trong Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, Thanh Nhân Đại Tiên rõ ràng là rất mệt mỏi rồi, gã đã ném đi thanh đao và hai tay hóa thành hồ thảo, trong lúc vung móng vuốt yêu khí hóa thành gió lốc, tru diệt yêu ảnh tập kích từ bốn phương tám hướng.

Những yêu ảnh này nhìn như hư ảo nhưng chúng có thể đâm vào người gã, lại có thể tạo thành thương tổn, tuy rằng không tính là rất nghiêm trọng nhưng nếu góp gió thành bão cũng gây ra sát thương rất kinh khủng.

“Cái trận pháp chết tiệt này...”

Thanh Nhân Đại Tiên tức giận mắng trong lòng, gã hoảng sợ, đã thật sự hoảng sợ.

Còn đánh tiếp như vậy, có thể gã sẽ chết!

Đường đường là một Yêu Vương lại bị một đám yêu quái có cảnh giới thấp hơn mình vây đánh đến chết, nếu bị truyền ra thì quả thực làm trò hề cho thiên hạ.

Gã dùng hết toàn lực, bắt đầu xông ra khỏi trận pháp, mục tiêu không còn là bảy vị Đại Yêu nữa.

Dương Đại đứng trên lưng Địa Linh Giao Long, gắt gao nhìn chăm chăm phía trước.

Tại sao tên này vẫn không chết vậy!

Những âm chúng khác không dám mở miệng nói, bọn họ cũng có thể cảm nhận được cảm xúc của Dương Đại.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua.

Thương thế của Thanh Nhân Đại Tiên càng ngày càng nghiêm trọng, mảnh rừng núi bên trong Vạn Thú Tiễn Đạp Trận đã bị san thành bình địa, bụi đất cuồn cuộn, toàn thân Thanh Nhân Đại Tiên đều là máu, huyết chiến vẫn còn đang diễn ra, trái lại bảy vị Đại Yêu lại có sinh khí dồi dào.

Yêu lực của âm chúng có hạn, nhưng bọn họ là hồn thể sẽ không mỏi mệt, dựa vào điểm này mà điên cuồng hành hạ Thanh Nhân Đại Tiên.

Số lượng yêu quái mà Dương Đại tôn thất đã hơn 2000, hiện tại hẳn chỉ đợi đến lúc Thanh Nhân Đại Tiên chết.

Người hung hăng đúng không, chờ sau khi người trở thành âm chúng, mỗi ngày đều bắt người làm việc!

Dương Đại tức giận thầm nghĩ đến.

Đại khái lại trôi qua nửa giờ, rốt cuộc Thanh Nhân Đại Tiên chống đỡ không được nữa, ngã xuống trong phế tích, bảy vị Đại Yêu như là sao băng rơi xuống liên tục nện ở trên người gã, dư chấn mạnh đến mức mặt đất rung động.

Thanh Nhân Đại Tiên đã vô lực phản kháng, chỉ có thể dựa vào thân thể mạnh mẽ kéo dài hơi tàn.

Bảy vị Đại Yêu cũng rất phần nộ, bởi vì âm chúng yêu quái đã hi sinh đều là thủ hạ của đám bọn họ.

Yêu tộc cũng có cảm xúc và chú ý mạnh được yếu thua, bọn họ động người khác thì có thể, người khác động bọn họ lại không được, đây là bản chất sinh tồn của thiên hạ này.

Dương Đại không có buông lỏng cảnh giác, tiếp tục chờ đợi.

Năm phút đồng hồ sau, hết thấy khôi phục lại yên bình.

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết một vị Yêu Vương »

Một dòng nhắc nhở nhảy ra trước mắt Dương Đại, chỉ thấy Cửu Mệnh Đại Vương bay tới, nói: “Gã đã chết.”

Dương Đại hỏi: “Hồn phách của gã còn có thể công kích người khác sao?”

Cửu Mệnh Đại Vương nói: “Sau khi chết lực uy hiếp không thể nào vượt qua khi còn sống, nếu như là khi còn sống mà gã vận dụng linh hồn công kích, vậy thì tất nhiên rất mạnh, sau khi chết sức mạnh của hồn phách kia rất yếu ớt, lúc trước gã cũng thử dùng linh hồn xuất khiếu chạy trốn, nhưng bị chúng ta cản lại, hơn nữa chúng ta có thể cảm giác được linh hồn của gã không mạnh mẽ bằng ngài.”

Âm chúng đều là hồn thể, rất miễn cảm đối với độ mạnh yếu của hồn phách.

Dương Đại hấp thu mấy vạn hồn phách, linh hồn của hắn liên tục trở nên mạnh mẽ, chỉ là rất khó để thể hiện ra mà thôi.

Nghe vậy, Dương Đại lập tức để cho Địa Linh Giao Long bay qua.

Đi đến trước thi thể của Thanh Nhân Đại Tiên, Dương Đại cẩn thận đáp xuống, hắn để cho tám vị Linh Chiếu cảnh che chở chính mình.

Thi thể của Thanh Nhân Đại Tiên vô cùng thâm hậu, xương cốt toàn thân đều bị nghiền nát, giống như một đồng thịt nhão, không thể không nói, yêu tộc chém giết nhau thật sự tàn bạo.

Dương Đại cũng không dám hỏi, nếu hắn không mạnh một chút, sớm muộn gì hắn cũng sẽ có kết cục kết cục như Thanh Nhân Đại Tiên, hắn bắt đầu cách không hút hồn, giữa song phương có đám Đại Yêu ngăn cách.

Giữa mi tâm của Dương Đại hiện ra hoa văn thần bí của Vạn Cảnh Âm Chủ, hắn rất nhanh liền cảm giác được hồn phách của Thanh Nhân Đại Tiên.

Thật cường đại!

Vượt xa toàn bộ hồn phách hắn gặp phải lúc trước, còn không tiếp xúc đến liền có thể cảm nhận được cảm giác áp bách đáng sợ này.

Nhưng đối với hắn mà nói, cũng không phải là không thể đụng vào!

Dương Đại đã dự cảm đến tiếp đến sẽ rất thống khổ, mặc dù như thế hắn cũng phải nhận, nếu không sẽ ăn thiệt thòi lớn.

Bắt đầu hút hồn!

Vô cùng nặng nề, còn rất đau đớn!

Dương Đại vừa mới bắt đầu chưa tới ba giây mà đã bắt đầu đổ mồ hôi trên trán, nhưng mà chỉ cần có thể bắt đầu hút hồn, vậy thì ổn.

Các âm chúng căng thẳng chờ đợi, dẫu sao Dương Đại nếu có xảy ra chuyện xấu gì, bọn họ cũng sẽ hồn phi phách tán.

...

Trong núi rừng, mấy trăm người tu tiên đang thu thập tài liệu từ thi thể của yêu thú, Mạnh Đại Đế đang đả tọa trên đỉnh núi, hướng về mặt trời hấp thu thiên địa linh khí, quanh thân lượn lờ yêu khí và trên gương mặt lại mọc ra từng mảnh vảy rắn.

Gã vừa hấp thu huyết mạch của một con Đại Yêu, tổ chất thân thể tăng vọt, gã có cảm giác mình thoát thai hoán cốt.

Trưởng lão ngoại môn Thập Phương giáo Ứng Trường Ca đang ở bên cạnh gã, hỏi: “Cảm giác như thế nào?”

Mạnh Đại Đế mở mắt, nói: “Không tồi, ta còn có thể hấp thu thêm nữa.”

Gã có thể hấp thu huyết mạch của Đại Yêu, may mắn mà có ngoại môn trưởng lão giúp đỡ.

Ứng Trường Ca gật đầu cười, nói: “Đúng vậy, thiên phú của người quả thật khó lường, từ ý nào đó mà nói, còn mạnh hơn so với Dương Đại.”

Lão cũng tương tự như đa số người, cảm thấy có thể tăng cường tư chất của bản thân mới là tư chất tốt.

Dưới tình huống không biết rõ về Vạn Cảnh Âm Chủ, bọn họ luôn cảm giác tư chất của Dương Đại có thể có tai hại, hơn nữa trường kỳ dựa vào quỷ hồn chiến đấu thì chắc hẳn kinh nghiệm chiến đấu của bản thân hắn sẽ vô cùng thừa thớt, ngày sau nếu gặp phải người tu tiên chuyên khắc quỷ tu, vậy thì thảm rồi.

Mạnh Đại Đế không ngừng hấp thu huyết mạch, thân thể kinh khủng, nhưng là có khuyết điểm đó chính là ngộ tính không được, rất nhiều pháp thuật tinh diệu gã cần càng nhiều thời gian đi nắm giữ, mà gã cũng không phải là người kiên trì, gã càng thích hấp thu huyết mạch hơn, rất nhanh trở nên mạnh mẽ.

“Ta sẽ vượt qua hắn.”

Mạnh Đại Đế cười nói, gã đã nghe không ít người cảm khái như vậy, mà trong lòng của gã vẫn liên tục là nghĩ như thế, cho nên gã cũng không bởi vì nghe nói như vậy mà dao động cảm xúc.

« Thí luyện giả ‘Bá Vương Bất Quá Giang’ đánh chết một vị Yêu Vương »

Mạnh Đại Đế thấy bay một dòng nhắc nhở qua trước mắt, con người không khỏi co rụt lại.

Đại Yêu mà gã hấp thu cũng không phải là do gã giết chết nên gã vẫn không có xuất hiện trên thông báo, gã cũng khinh

thường dựa vào người khác mà xuất hiện trên thông báo, bây giờ nhìn đến tin tức của Dương Đại trên thông báo, hẳn bỗng nhiên có một loại kích động mãnh liệt, gã cũng phải giết Yêu Vương!

Mạnh Đại Đế trầm giọng hỏi: “Trưởng lão, gần đó còn có Yêu Vương nào không?”

Ứng Trường Ca: “? ? ?”

...

Sau khi hấp thu hồn phách của Thanh Nhân Đại Tiên, Dương Đại hôn mê.

Hắn lại thấy một giấc mộng, là nửa đời trước của Thanh Nhân Đại Tiên, Thanh Nhân Đại Tiên vốn là một con bạch hổ bình thường trong núi, lại bị một người tu tiên bắt đi, dưới sự chăm sóc của người tu tiên đó nó từng bước phát triển, bước vào yêu đạo, cuộc sống của nó lúc nào cũng rất căng thẳng, không lo ăn, không có nguy hiểm, nhưng về sau không biết xảy ra chuyện gì mà chủ nhân của nó bị đồng môn của truy sát, chủ nhân mang theo nó chạy trốn, đi đến Man Hoang.

Đại tu sĩ từ tông môn đuổi theo đến đây, truy sát chủ nhân của nó, ngược lại để cho nó chạy, cứ như vậy nó bắt đầu lưu lạc ở Man Hoang và tu hành.

Nó đã trải qua không biết bao nhiêu lần nguy cơ sinh tử, sau khi trở thành Đại Yêu, nó lấy đạo hiệu của chủ nhân đặt cho mình, nó cũng đã từng chiêu nạp yêu binh, sau này gặp phải Hắc Tâm Thánh Quân tập kích và thế lực bị tiêu diệt, nó không cam lòng làm trâu làm ngựa cho Hắc Tâm Thánh Quân nên bỏ chạy, tự mình tu luyện thành Yêu Vương.

Không thể không nói, nửa đời trước của Thanh Nhân Đại Tiên vẫn rất có sắc thái bị kích.

Ý thức của Dương Đại sau khi tỉnh dậy, cảm khái trong lòng như vậy.

Hắn chậm rãi mở to mắt, ánh mặt trời xuyên qua khe hở của tán lá chiếu vào trên người hắn, để cho thân thể của hắn bắt đầu khôi phục tri giác.

Đầu tiên hắn cảm giác không gian linh hồn của mình, Thanh Nhàn Đại Tiên co rúc ở trong một góc.

Tâm tình của hắn lập tức kích động.

Yêu Vương đó!

Đây không phải là vũ khí hạt nhân hay sao!

Chương 101: Top1000

Dương Đại mở to mắt, mấy nghìn âm chúng tụ tập trong rừng cây gần đó, cũng không có thiếu tiềm phục dưới mặt đất.

“Chủ nhân, rốt cuộc ngài đã tỉnh lại.”

Lương Tử Tiêu len lén tới đây nói, những âm chúng khác cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Dương Đại hỏi: “Ta hôn mê khoảng bao lâu?”

Lương Tử Tiêu hồi đáp: “Hai ngày hai đêm.”

Dương Đại đau đầu, vậy mà hôn mê lâu đến như vậy.

Hắn cảm thụ một chút âm chúng yêu quái, vậy mà tổn thất 2732 vị.

Đau lòng quá đi!

Cũng may đã thu phục được Yêu Vương, tu vi của hắn cũng thuận thế đột phá đến Linh Chiếu cảnh tầng ba, thể phách lại càng trở nên mạnh mẽ gấp bội, trong cơ thể tràn đầy sức mạnh.

Dương Đại đứng dậy triệu hoán Thanh Nhân Đại Tiên, hắc khí khuếch tán ra từ lòng bàn chân hắn, tản ra bốn phương tám hướng, một hồn phách lớn kinh khủng hiện ra, chính là hồn thể của Thanh Nhân Đại Tiên, nó vẫn bảo trì bộ dáng của bản thể, nhanh chóng hiện ra trong rừng cây, cao tới mấy trăm trượng, để cho toàn bộ âm chúng trong rừng cây phải ngẩng đầu nhìn lên.

Chúng nó nghĩ đến cuộc khổ chiến hai ngày trước, ánh mắt nhìn Thanh Nhân Đại Tiên tràn đầy kính sợ.

Thanh Nhân Đại Tiên mở to mắt, gã ý thức được tình cảnh của mình, ánh mắt phức tạp nhìn Dương Đại đứng trong rừng cây, ở trước mặt gã thì Dương Đại giống như một con kiến, gã lập tức biến thân hóa thành một tên đạo nhân khoác đạo bào da hổ, rơi xuống trước mặt Dương Đại.

“Bái kiến chủ nhân.” Thanh Nhân Đại Tiên mở miệng nói.

Dương Đại cười nói: “Sau này chúng ta sẽ là người một nhà rồi.”

Thanh Nhân Đại Tiên cảm khái nói: “Đã sớm nghe nói mỗi tên dị nhân đều có tư chất trời ban của riêng mình, cuối cùng cũng kiến thức được.”

Cửu Mệnh Đại Vương cười nói: “Người có kẻ thù nào thì có thể nói ra, chúng ta cùng nhau đi chinh đồn.”

Thanh Nhân Đại Tiên liếc mắt nhìn y thật sâu, hiểu rõ những lời này hàm ẩn ý tứ gì khác.

Thì ra là do ngươi, cái tên này...

Dương Đại và Thanh Nhân Đại Tiên nói chuyện phiếm một lúc, đồng thời khôi phục trạng thái tinh thần.

Đã có Thanh Nhân Đại Tiên, hẳn đã có thể bắt đầu quét điểm tích lũy.

Trước phải xông được lên bảng lại nói tiếp, về sau lại thu nhận thêm âm chúng, về phần Đại Ngụy thì kỳ hạn của nhiệm vụ còn rất dài, chỉ cần Dương Đại đủ mạnh, đến lúc đó chỉ cần 2 tháng là có thể huyết tẩy tu tiên giới của Đại Ngụy, cho nên không vội.

Môn phái trong tu tiên giới của Đại Ngụy mới chỉ có bao nhiêu, cũng không phải tàn sát toàn bộ Đại Ngụy, cho nên thời gian bỏ ra không nhiều như vậy.

Thanh Nhân Đại Tiên biết gì nói vậy, làm cho Dương Đại có chút tiếc nuối chính là gần đây không có Yêu Vương nào yếu hơn so với Thanh Nhân Đại Tiên, Thanh Nhân Đại Tiên sợ dĩ không có thu nhận yêu binh là vì sợ đắc tội những vị Yêu Vương khác, dẫu sao gã cũng mới bị Hắc Tâm Thánh Quân đuổi ra, gã càng ít xuất hiện, mới làm cho những vị Yêu Vương khác tạm thời buông tha gã.

Sau khi nói chuyện trong chốc lát, Dương Đại xem xét bảng xếp hạng điểm tích lũy, quả nhiên mấy ngày không quét điểm, hắn xem chút nữa rút ra top 1 vạn.

Những người này thật sự gan góc.

Thiên Đạo đã vượt qua Thái Dương Thần, nhưng mà chênh lệch giữa hai người họ rất nhỏ, chưa tới 3000 điểm tích lũy, điểm ấy điểm đối với bọn họ mà nói, rất dễ dàng vượt qua.

“Ta cũng phải nỗ lực.”

Dương Đại lặng lẽ suy nghĩ, hắn đứng dậy thu toàn bộ đám yêu quái vào bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, ngoại trừ các âm chúng nòng cốt ra, chỉ còn lại Cửu Mệnh Đại Vương và Thanh Nhân Đại Tiên còn ở bên ngoài, một đoàn người nhảy lên trên lưng Địa Linh Giao Long, cười rồng đi về phía trước.

Dương Đại để cho Thanh Nhân Đại Tiên chỉ đường, đi đến nơi có nhiều yêu thú hơn, Thanh Nhân Đại Tiên tự nhiên hiểu rõ vùng này, trực tiếp chỉ về một phương hướng.

Sau nửa canh giờ bọn họ đi đến một phương thế lực của Đại Yêu, Dương Đại trực tiếp để cho Thanh Nhân Đại Tiên tự mình tham chiến, những người khác đứng xem cuộc vui.

Thanh Nhân Đại Tiên thả người nhảy lên, hóa thành một con Bạch Hổ cực lớn trên bầu trời, giống như Thái Sơn Áp Đỉnh đè xuống.

Âm âm ——

Cả ngọn núi lớn rung động lắc lư, giống như động đất xuất hiện, bụi đất bay mù mịt lấy Thanh Nhân Đại Tiên làm trung tâm bay ra hướng bốn phương tám hướng, vô số cây cối bị cuốn bay, Dương Đại thấy được uy lực như vậy cảm thấy vô cùng vui mừng.

Về sau Thanh Nhân Đại Tiên chính là đại chiêu của hắn.

Không nói một lời, chỉ cần thả Yêu Vương ra.

Mấy nghìn yêu thú bắt đầu chạy trốn, hai vị Đại Yêu bay thẳng về hướng Thanh Nhân Đại Tiên, loạn chiến bắt đầu.

Cửu Mệnh Đại Vương hỏi: “Chúng ta không nhúng tay vào sao?”

Dương Đại nói: “Không cần, gã đã giết nhiều âm chúng của chúng ta như vậy, để cho gã làm cu li đi.”

Hắn ấn mở bảng xếp hạng, tích phân của mình đang tăng trưởng rất nhanh chóng.

Thật sự rất là sáng khoái!

Tâm trạng Dương Đại sung sướng, ngay cả trạng thái tinh thần đều khôi phục không ít.

Trận chiến này liên tục kéo dài khoảng nửa canh giờ, chủ yếu là do có yêu quái chạy trốn, Thanh Nhân Đại Tiên rất mạnh, truy sát từng cái và toàn bộ giết tuyệt.

Dương Đại chỉ hấp thu hồn phách của Đại Yêu, lại tiếp tục lên đường.

Hiện tại ngay cả yêu quái cũng không thêm thu nhận, hắn nhất định phải nắm chắc thời gian kiếm điểm!

...

Bên cạnh một con sông lớn chảy xiết không ngừng, Diệp Cầu Tiên đang tĩnh tọa dưỡng thương, đạo bào của y nhuộm đầy máu, tóc tai có ve lộn xộn, rõ ràng mới vừa trải qua một trận đại chiến.

Tiểu Diệp ngồi bên cạnh y, tấm tắc lấy làm kỳ lạ nói: “Cái tên Bá Vương kia thật là mạnh, xông lên quá nhanh, hắc kình định đã thu phục được Yêu Vương, tương đương với dựa vào một vị cường giả Không Vô cảnh quét điếm, thật trâu bò.”

Diệp Cầu Tiên cũng không mở mắt, nói: “Hắc quả thật rất lợi hại, điếm này ta không bằng hắc.”

Tiểu Diệp trấn an nói: “Không có sao, chúng ta không so với hắc, tận dụng khả năng xông lên bằng là được.”

Trước kia nàng còn lo lắng Dương Đại sẽ vượt qua Diệp Cầu Tiên, hiện tại hoàn toàn không lo lắng rồi, bởi vì đã vượt qua luôn rồi!

Diệp Cầu Tiên có trở lại thời kỳ mạnh nhất, cũng không thể nào một mình đấu với Yêu Vương.

“Yên tâm đi, ta cũng có tự tin của ta, sẽ không bị ảnh hưởng.”

Diệp Cầu Tiên bình tĩnh nói, dẫu sao y cũng đã từng nhận được truyền thừa của Đại Hạ Thánh Tổ, y biết trong tương lai mình có bao nhiêu khó lường.

Tiểu Diệp hỏi: “Tiếp đến chúng ta đi chỗ nào đây, có muốn quay về Thập Phương giáo dưỡng thương hay không?”

Diệp Cầu Tiên nói: “Không vội, một chút thương thế ấy không tính là cái gì.”

Tiểu Diệp nghe vậy, liền không hề khuyên nhiều nữa.

Đúng lúc này, một tia cầu vòng từ đỉnh đầu bọn họ lướt qua, Diệp Cầu Tiên theo bản năng mở mắt nhìn, chỉ thấy tia hào quang kia tan biến ở chân trời.

Thật nhanh!

Diệp Cầu Tiên nhú mày, tu vi của y chính là Linh Chiêu cảnh, vậy mà phản ứng hoàn toàn không theo kịp tốc độ phi hành của đối phương.

Tiểu Diệp sầu lo nói: “Dạo gần đây đã mấy lần gặp phải đại tu sĩ như vậy, chẳng lẽ Man Hoang sắp phát sinh ra đại sự gì?”

Diệp Cầu Tiên nhìn chân trời, nói: “Có lẽ là vậy, nhưng không quan hệ với chúng ta.”

Bây giờ trong đầu của y chỉ có một ý nghĩ.

Tu vi của người vừa rồi là thế nào?

Là Luyện Hồn cảnh trong truyền thuyết hay sao?

...

Ba ngày sau.

Đám người Dương Đại đáp xuống nghỉ ngơi trên một đồi núi, trong khoảng thời gian này hắn hấp thu 4 hồn phách của Đại Yêu, mà điểm tích lũy của hắn đã tăng vọt đến bốn mươi vạn.

Tiêu diệt bốn phương thế lực của Đại Yêu, yêu thú gặp được dọc đường cũng bị hắn giết chết hết thảy, thứ hạng của hắn đã tiến vào top 1000, hắn có thể tưởng tượng ra phía ngoài thực tế đang thảo luận về hắn.

Thanh Nhân Đại Tiên ngày ngày chinh chiến, cũng không phải không mệt mỏi, đang đả tọa ở một bên tựa như cao nhân

đắc đạo, khiến người ta khó có thể tưởng tượng gã là một Yêu Vương hung tàn.

Một đoàn người nghỉ ngơi mấy canh giờ, một thân ảnh từ dưới đất hiện ra, chính là Liễu Tuấn Kiệt.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói: “Chủ nhân, ta có phát hiện quan trọng!”

Y đuổi theo ngôi sao băng kia cả mấy ngày, rốt cuộc cũng trở lại.

Trình Nga Quý cười hì hì hỏi: “Là cơ duyên gì vậy hả? Là đi tranh đoạt pháp bảo nhất phẩm với Đại Yêu Vương sao? Hay là đi trộm trứng của Thần Thú trong thiên địa hả?”

Liễu Tuấn Kiệt liếc lão một cái, nhìn Dương Đại, nói: “Nguyên lai ngôi sao băng kia là một người tu tiên, cao thâm mật trắc, ta phát hiện có hơn mười vị đại tu sĩ đang tụ họp bên trong một tòa thạch thành, tòa thạch thành kia ở ngoài mấy trăm dặm, nằm ở bên trong một mảnh hoang mạc, ta không dám tới gần, nhưng có thể cảm nhận được bên trong thạch thành có linh khí dồi dào, tất có trọng bảo.”

Dương Đại nghĩ đến trước khi đi săn bắt Thanh Nhàn Đại Tiên có gặp phải một thân ảnh thần bí, chẳng lẽ cũng đi đến tòa thạch thành này?

Chương 102: Nổi tiếng toàn thế giới

“Người cảm thấy chúng ta có thể đi không?”

Dương Đại nhìn chằm chằm Liễu Tuấn Kiệt mà hỏi, những lời này để cho Liễu Tuấn Kiệt tỉnh táo lại.

Y suy nghĩ một chút rồi nói: “Không nên đi, nhưng nếu có đại tu sĩ của Thập Phương giáo ở đó, ngược lại là có thể đi, bởi vì ta thấy có đại tu sĩ mang theo văn bối cùng nhau vào thành.”

Dương Đại nhìn Thanh Nhân Đại Tiên, Thanh Nhân Đại Tiên lắc đầu nói: “Việc này ta cũng không rõ ràng cho lắm, những năm này ta đều tự mình tu luyện, sự tình ở Man Hoang ta không biết tường tận nhiều lắm, chẳng biết lúc nào có một tòa thạch thành như vậy xuất hiện nữa, nhưng có nhiều đại tu sĩ ở đó như vậy, chúng ta tốt nhất vẫn là không nên chọn rộn.”

Hiếm thấy Liễu Tuấn Kiệt không có vẻ mất mát, điều này thật ra lại khiến Dương Đại vừa lòng.

Dương Đại ý vị thâm trường nói: “Cái này cũng tương tự như đầu tư, đầu tư một trăm hạng mục, chỉ cần có lợi nhuận ở một hạng mục, nói không chừng đã có thể lấy lại toàn bộ lợi nhuận trở về, tâm tình cứ hòa hoãn lại, đối với biểu hiện của người thì ta rất hài lòng, thực lực của người chỉ như này vậy mà không bị đánh chết, còn có thể an toàn trở về, ta cũng hoài nghi người có tư chất may mắn cấp SSS đang bị che giấu.”

Liễu Tuấn Kiệt bất đắc dĩ nói: “Ta may mắn như vậy, tại sao bị chó đánh chết chứ.”

Trong lòng y vẫn cảm thấy rất cao hứng, ít nhất Dương Đại cũng nhận thấy nỗ lực của y.

Trình Nga Quý kêu lên: “Này này này, đều đã chết hết rồi, ân oán khi còn sống đã thanh toán xong, có thể rộng lượng một chút hay không vậy?”

Lương Tử Tiêu vỗ vỗ bờ vai Liễu Tuấn Kiệt, cười nói: “Đúng đây, rộng lượng một chút đi, đều là người một nhà cả.”

Mọi người bắt đầu cười cười nói nói.

Thanh Nhân Đại Tiên mặc dù không nói gì, nhưng cũng rất hưởng thụ.

Sau khi trở thành âm chúng, bọn họ là tuyệt đối là người một nhà, không cần lo lắng bị đâm sau lưng, loại cảm giác này cũng không tệ.

Mặt khác, âm chúng để còn khiến cho gã mạnh hơn!

Thực chất bên trong Thanh Nhân Đại Tiên chỉ thích giết chóc, nhưng thể đơn lực bạc, vừa không có chỗ dựa, liên tục bị đè nén, hiện tại có thể bung xả thì không khỏi cảm thấy thoải mái.

“Chủ nhân, chúng ta nghĩ ra biện pháp để thu nhận thêm mấy vị Yêu Vương mới đột phá vài năm, rồi đi giết Hắc Tâm Thánh Quân.” Thanh Nhân Đại Tiên đi đến bên cạnh Dương Đại, nói khẽ.

Dương Đại gật đầu, nói: “Yên tâm đi, ta sẽ báo thù cho ngươi.”

Thanh Nhân Đại Tiên đột nhiên hiểu ra được tâm tình của Cửu Mệnh Đại Vương.

Hai canh giờ sau, bọn họ tiếp tục lên đường.

Tiếp đến mỗi một ngày, điểm tích lũy của Dương Đại đều tăng vọt, hần thả ra 5000 âm chúng yêu quái, trải thảm đồ sát yêu thú ven đường.

50 vạn điểm tích lũy!

60 vạn điểm tích lũy!

70 vạn điểm tích lũy!

Điểm tích lũy của cái tên Bá Vương Bất Quá Giang này dừng mãnh tiến về phía trước trên bảng xếp hạng, tốc độ leo rank có một không hai toàn thế giới!

Internet ở Hạ Quốc nổ tung, đầu sao chỉ bản thân Bá Vương Bất Quá Giang đã có danh khí cực lớn, là một thí luyện giả có nhân khí cực cao, náo động mà hần đưa tới làm sao có thể nhỏ?

Không chỉ là Hạ Quốc mà Châu Á cũng oanh động, toàn bộ thế giới đều chú ý tới cái tên Vương Bất Quá Giang này, tư chất cấp SS trên toàn thế giới cũng hiếm thấy, mấu chốt là hần trở thành thí luyện giả chưa tới 1 năm, đó là tốc độ trở nên mạnh mẽ bức nào bất khả tư nghị!

...

Mặt trời chói chang nóng bức, đám người Dương Đại bất tri bất giác đi đến trên một cánh đồng hoang, khắp nơi đều có thi thể của yêu thú, đoán chừng có những thí luyện giả khác đi đến gần đó.

Tuyến đường hành quân trước mắt của Dương Đại chẳng có mục đích, cũng không phải là thẳng tắp chạy tới Đại Ngụy, hơn nữa trên đường có một nửa thời gian hần đều đang hút hồn và nghỉ ngơi, cho nên bị thí luyện giả của Thập Phương Giáo đuổi theo cũng là chuyện có khả năng xảy ra.

Địa Linh Giao Long thành thoi phi hành ở tầng trời thấp, từ sau khi Thanh Nhân Đại Tiên gia nhập đội ngũ, lá gan của nó đã khôi phục lại, căn bản không sợ dọc đường sẽ xuất hiện nguy hiểm.

Phía trước bỗng nhiên có một tòa lầu các bay tới, tổng cộng có ba tầng, được kiến tạo được từ gỗ cây tử đàn, còn treo đèn lồng, phong cách xinh đẹp, nhưng mà bay trên không trung lộ ra vẻ cực kỳ âm u.

Dương Đại vẫn ngồi, căn bản không hoảng hốt, bởi vì Thanh Nhân Đại Tiên không có lên tiếng, đã nói lên căn bản không để đối phương vào mắt.

Lầu các và Địa Linh Giao Long giao thoa nhau, cách xa nhau trăm mét, không có quấy rầy lẫn nhau.

“Đợi một chút!”

Một giọng nói từ phía sau truyền đến, Dương Đại cảm thấy có chút quen thuộc, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Kỷ Vân Yên ngự kiếm bay tới, tòa lầu các kia cũng thay đổi phương hướng, đuổi theo hắn.

Tại sao lại là bà điên này?

Dương Đại nhú mày.

Cửu Mệnh Đại Vương thấy Thanh Nhân Đại Tiên chuẩn bị động thủ, vội mở miệng nói: “Nàng và chủ nhân là bằng hữu, chủ nhân còn từng cứu nàng.”

Thanh Nhân Đại Tiên nhìn Dương Đại, thấy hắn gật đầu liền bỏ qua.

Kỷ Vân Yên rơi xuống bên cạnh Dương Đại, trước đánh một tiếng chào hỏi với Cửu Mệnh Đại Vương, tiếp đó nhìn Dương Đại, hỏi: “Người đang quét điểm tích lũy ở khu vực này sao?”

“Ừ, ta rất bận rộn, người đi về trước đi.”

Dương Đại gật đầu nói, ngữ khí bình tĩnh.

Hắn không muốn cùng người mắc bệnh nói nhiều ở cùng một chỗ.

Kỷ Vân Yên trừng mắt nhìn, hỏi: “Xem ra người nào đó không muốn thăng cấp tư chất.”

Dương Đại vỗ vỗ bên cạnh, cười nói: “Tiểu tử tử, còn không mau ngồi, ghét bỏ ta sao?”

Kỷ Vân Yên gật đầu thoả mãn sau đó ngồi xuống, nàng quay đầu nhìn tòa lầu các đang bay ở phía sau lưng, có bảy tên thí luyện giả đang muốn bay tới, nàng cao giọng nói: “Không cần lo lắng, hắn là Bá Vương Bất Quá Giang, chúng ta là bằng hữu, lần trước hắn còn từng cứu ta.”

Bá Vương Bất Quá Giang!

Bảy vị thí luyện giả đều thay đổi sắc mặt, nhao nhao dừng lại.

Dương Đại hỏi: “Người có chuyện gì không?”

Kỷ Vân Yên hỏi: “Người có phải muốn đến địa điểm kiếm yêu quái hay không? Bằng không thì chúng ta cùng nhau liên thủ chứ sao.”

Dương Đại cả giận nói: “Làm sao liên thủ, người muốn cho ta cho làm công hay gì?”

Kỷ Vân Yên nói: “Ta biết rõ một địa phương tụ tập hơn mười vạn yêu thú, trong tòa lầu đằng sau tất cả đều là cao thủ Linh Chiếu cảnh, bây giờ người đã thu phục được Yêu Vương, chúng ta có thể liên thủ. Đến lúc đó bằng các thủ đoạn, ta cung cấp tuyến đường, người cung cấp chiến lực, không tốt hay sao? Nếu không như vậy, còn muốn tìm đến bao lâu? Bản ý của ta vốn là muốn trở về tìm quốc trụ hỗ trợ, trên đường gặp

phải người, cảm thấy người có tư cách nên mới tìm người, người cự tuyệt hay sao?”

Hơn mười vạn...

Dương Đại động tâm rồi, liền nói ngay: “Được, ở phương hướng nào?”

Kỷ Vân Yên bắt đầu chỉ đường.

Dọc đường hai người nói chuyện trong chốc lát, Dương Đại phát hiện Kỷ Vân Yên lại khôi phục trạng thái kiêu lười, hơn nữa trạng thái toàn bộ người rất im lặng, làm cho người ta có cảm giác nàng là một người điềm đạm, hướng nội.

Trên đường đi gặp phải yêu thú, âm chúng yêu quái dưới mặt đất đều nhảy ra giết địch, Kỷ Vân Yên và đám thí luyện giả trong lâu các thấy được đều sợ hãi thán phục không thôi.

Mặt đất tựa như mặt biển, âm chúng yêu quái nhảy ra tựa như cá heo, làm bọn họ hết sức ngạc nhiên.

Hai canh giờ sau, Dương Đại lại tăng trưởng thêm mấy nghìn điểm tích lũy, bọn họ đi đến một khu vực núi cao san sát như rừng, ngọn núi phía trước cao vút trong mây, mây có màu đen, lôi vân và yêu khí xen lẫn, trong thiên địa tràn ngập một cỗ không khí làm cho người ta bất an.

Dương Đại hỏi: “Thanh Nhân, người xác định chỉ có một vị Yêu Vương thôi sao?”

Thanh Nhân Đại Tiên gật đầu nói: “Đúng vậy, ta biết rõ vị Yêu Vương này, tên là Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương, có tư cách trở thành Yêu Vương cấp Thánh Quân, trước kia ta không phải là đối thủ của gã, hiện tại có lẽ đã có thể dây dưa, không ngờ gã và đám yêu chúng trốn ở vùng này.”

Trong mắt của gã hiện lên vẻ kích động.

Dương Đại hỏi: “Còn số lượng yêu quái thì sao?”

Thanh Nhân Đại Tiên hồi đáp: “Xem chừng số lượng có khoảng 2000, còn về Đại Yêu thì có sáu vị.”

2000 yêu quái cũng không tính ít, những Đại Yêu thuộc hạ kia đều là mấy trăm yêu quái, chiếm đa số là ba bốn trăm.

Dương Đại trong tay có 13 vị có lực chiến Linh Chiếu cảnh, hơn nữa đằng sau còn có cao thủ Linh Chiếu cảnh của cục chiến đấu, quả thật có thể đánh một trận.

Về phần hơn mười vạn tinh quái kia, chỉ là đồ nhắm mà thôi!

Chương 103: Top 38

“Đánh như thế nào đây?”

Kỷ Vân Yên hỏi, người của nàng đều là Linh Chiếu cảnh, tất nhiên không dám tùy tiện chỉ huy.

Dương Đại đứng dậy, nói: “Người về phía bên của người trước đi.”

Kỷ Vân Yên gật đầu phóng người nhảy lên, nhảy đến trước cửa tòa lầu các đang phi hành bên cạnh.

Dương Đại mở miệng nói: “Thanh Nhân, người đi trước mở đường, chúng ta theo sát phía sau.”

Thanh Nhân Đại Tiên nhếch miệng cười một cái, giậm chân đứng lên, từng bước giẫm lên không trung, đám thí luyện giả ở tòa lầu các gần đó nhao nhao ngược nhìn, chỉ thấy Thanh Nhân Đại Tiên nhanh chóng hóa thú, y hóa thành bản thể Bạch Hổ, dáng người của y nhanh chóng bành trướng, đám thí luyện giả nhìn thấy ngạc nhiên đến nỗi trừng to mắt.

Lần đầu tiên bọn họ tận mắt nhìn thấy bản thể của Yêu Vương.

Thật là lớn!

Ngay cả Kỷ Vân Yên cũng bị chấn động, nàng rất ngạc nhiên, Dương Đại dựa vào cái gì mà có thể tru sát Yêu Vương như vậy?

Thanh Nhân Đại Tiên cao mấy trăm trượng chân đạp mây mù, lướt về hướng dãy núi cao phía trước, khí thế kia tựa như đang giẫm đạp núi sông, lôi vân trên bầu trời đều bị sóng lưng

y xé ra, yêu khí cuộn cuộn, chấn động bầu trời, khí phách tuyệt luân.

Dương Đại rút ra Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, liệt diễm cháy phừng phụt trên cây gậy gỗ đỏ, lá cờ Xích Diễm theo gió tung bay, uy phong lẫm lẫm.

Hắn trực tiếp thả ra 10 vị Đại Yêu cùng với tất cả yêu quái còn lại, đám yêu quái mai phục trong lòng đất cũng sôi nổi phóng lên, cùng nhau xông về phía trước.

Đại khai sát giới!

Dương Đại quay đầu nhìn tòa lầu các bên cạnh, hỏi: “Các người còn không mau hành động?”

Kỷ Vân Yên hỏi: “Người không đi sao?”

Dương Đại nói: “Ta không cần phải đi.”

Kỷ Vân Yên ngăn người liếc mắt nhìn hắn thật sâu, sau đó nói một tiếng với thí luyện giả bên cạnh, tòa lầu kia lập tức bay đi về phía trước.

Đợi các nàng khuất xa, Dương Đại mới thả Mãng Dã Đại Vương ra, gã và Cửu Mệnh Đại Vương cùng nhau bảo vệ hắn, hiện tại dưới tay hắn có 12 vị Đại Yêu, lưu lại 2 vị cũng không ảnh hưởng đến tình hình chiến đấu, còn có thể bảo hộ hắn.

Ầm ầm ——

Mặt đất rung động mạnh, rất rõ ràng là do Thanh Nhân Đại Tiên rơi xuống đất, Dương Đại kiểm tra bảng xếp hạng điểm tích lũy, quả nhiên điểm tích lũy của hắn bắt đầu tăng vọt, thật là sáng khoái.

Hắn lệnh cho Địa Linh Giao Long rời khỏi, tìm một chỗ ẩn núp.

Phía trước có vài chục vạn yêu thú, hắn vẫn nên cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Địa Linh Giao Long quay người nhanh chóng rời đi, những âm chún̄g khác trên lưng rồng lại bắt đầu canh gác, nhìn về các phương hướng bất đồng.

Dương Đại kiểm tra bảng xếp hạng điểm tích lũy.

Thứ nhất, Thái Dương Thần, 1679099 điểm

Thứ hai, Thiên Đạo, 1670056 điểm

Thứ ba, Thần Tàng, 1586622 điểm

Thứ tư, Kinh Thần, 1497731 điểm

Thứ năm, Chính Nghĩa Thần Ứng, 1308732 điểm

Thứ sáu, Thích Tôn, 1300083 điểm

Thứ bảy, Hắc Địch Thiên, 1290865 điểm

Thứ tám, Vinh Quang Cửa Mặt Trời Không Bao Giờ Biến Mất, 1290864 điểm

...

Những đại lão này kìm kẹ̄p nhau thật sít sao!

Dương Đại đang nhắm tới điểm tích lũy tám mươi vạn, đã tiến vào Top 300 toàn thế giới, nhưng so với đám đại lão đứng trước thì chênh lệch lại rất xa, số điểm của Thái Dương Thần và Thiên Đạo còn nhiều hơn gấp hai lần số điểm của hắn.

Nhưng mà sau lần đại chiến này, hắn ngay lập tức sẽ sát nhập vào Top đầu rồi!

Hơn mười vạn yêu thú, cho dù toàn bộ đều có tu vi là tụ khí tầng một thì cũng là hơn mười vạn điểm!

Mấy phút đồng hồ sau tốc độ tăng trưởng điểm tích lũy của hắn trở nên nhanh hơn, rất hiển nhiên đám âm chún̄g yêu quái

cũng bắt đầu gia nhập chiến trường.

Dương Đại dùng cảm ứng tâm linh thông báo bọn họ, tận lực giết nhiều tinh quái hơn, vừa nhẹ nhàng còn dễ dàng tăng điểm mau chóng.

Giữa dãy núi kia, Thanh Nhân Đại Tiên hóa thành hình người, đại chiến cùng một vị nữ tử xinh đẹp, đó chính là nhân dạng do Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương biến thành, mặc dù hóa thành hình người nhưng giấu đầu lòi đuôi, cái đuôi của ả còn lộ ra bên ngoài.

“Ngươi rốt cuộc là do ai phái tới?”

Trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ của Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương tràn đầy sát ý.

Thả mắt nhìn đi, bên trong phạm vi núi rừng hơn mười dặm đều là tình cảnh đám yêu quái chém giết, ngay cả trên không trung cũng có, còn có các Đại Yêu tác chiến, đám người Kỷ Vân Yên lại hèn mọn bị ổi mai phục ở biên giới chiến trường để thu hoạch tinh quái, những cao thủ Linh Chiếu cảnh kia không dám cách nàng quá xa, nếu nàng có xảy ra chuyện gì thì bọn họ cũng không không nổi nổi.

Thanh Nhân Đại Tiên nói khẽ: “Đội ngươi cũng giống như ta, ngươi liền biết rõ!”

Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương châm chọc nói: “Bỏn vương sẽ không giống như ngươi, bị luyện chế thành quỷ nô, đồ hèn nhát!”

Trong mắt Thanh Nhân Đại Tiên bắn ra hung quang, đại đao trong tay điên cuồng vung vẩy, vô số yêu lực biến thành đao khí lướt đi, Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương dùng một thanh Tam Xoa Kích ngăn cản, đao khí quá nhiều rơi trên ngọn núi gần đó, rừng cây bị chém ra từng cái khe rãnh dài đến trên

trăm trượng, thân núi rung động mạnh và vách núi bắt đầu sụp đổ, bụi đất tung bay.

Tràng cảnh vô cùng hỗn loạn, yêu khí hội tụ cùng một chỗ khiến cho sấm sét vang dội, tựa như lão thiên gia đều muốn ngăn cản trận loạn chiến này.

Thí luyện giả chung quanh Kỳ Vân Yên sợ hãi thán phục không thôi.

“Âm chúng của Bá Vương Bất Quá Giang thật là quá mạnh!”

“Mấy nghìn âm chúng cũng đủ rung chuyển thế lực của Yêu Vương, quả thật rất kinh khủng.”

“Tất cả âm chúng của hắn đều là yêu quái, chất lượng quá cao, một tên yêu quái có thể địch mấy trăm tinh quái, tính toán như vậy, thật ra hắn cũng tương đương với là một phương thế lực Yêu Vương.”

“Số lượng thí luyện giả Tâm Toàn cảnh thuộc hành tinh cả chúng ta cũng không có nhiều như vậy.”

“Lần tuyển chọn quốc trụ tiếp theo, tất phải có hắn.”

Nghe người chung quanh nghị luận, Kỳ Vân Yên không có lên tiếng mà cứ chuyên tâm bổ đao, điểm tích lũy của nàng đang tăng trưởng rất nhanh chóng, nhưng mà so với Dương Đại thì tốc độ tăng trưởng điểm của nàng vẫn chỉ là bình thường.

...

Trong núi rừng, Dương Đại rửa mặt ở một dòng suối nhỏ.

Những âm chúng khác phân bố ở chung quanh, hai bên là sơn mạch tựa như rãnh trời, hùng vĩ vô cùng, nơi đây ngược lại là rất an toàn và không cảm giác được yêu khí.

Dương Đại trở lại trên lưng Địa Linh Giao Long, đọc bảng xếp hạng điểm tích lũy.

Hạng 39, Bá Vương Bất Quá Giang, 1108763 điểm tích lũy!

Điểm tích lũy vẫn còn đang phát triển!

Tâm trạng Dương Đại vô cùng vui vẻ, bắt đầu chờ mong phản ứng của Trương Triển Vân, sư ca à, ta đã vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, hơn nữa còn đang đánh sâu vào xếp hạng cao hơn!

Khoảng cách đến thời hạn một tháng vẫn còn thời gian, hiện tại cũng không tính là lần chạy nước rút cuối cùng.

Dương Đại vừa nhìn thứ hạng của mình tăng lên, vừa cảm thụ khí tức của âm chúng, trước mắt chỉ mới hao tổn 7 con âm chúng yêu quái, còn có thể chấp nhận.

Có Thanh Nhân Đại Tiên kiểm chế Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương, những âm chúng khác sẽ không gặp nguy hiểm đến như vậy.

Liễu Tuấn Kiệt len lén chạy tới đây, hỏi: “Chủ nhân, hiện tại ngài đứng ở thứ hạng bao nhiêu vậy?”

Dương Đại cười nói: “Hạng 38 trên toàn thế giới.”

Hắn lại vừa tăng lên 1 hạng.

“Khủng bố quá đi, nhưng mà như vậy cũng là chuyện bình thường, có nhiều âm chúng như vậy có lẽ ngài sẽ đoạt được vị trí dẫn đầu mà thôi!” Liễu Tuấn Kiệt cảm khái nói.

Dương Đại lắc đầu nói: “Vài tên xếp hạng đầu quá biến thái, ta cũng không biết bọn họ chỉ có một người nhưng đã làm như thế nào mà giết được nhiều như vậy.”

Thái Dương Thần và Thiên Đạo lại tặng thêm một mảng lớn, sôi nổi đột phá một trăm bảy mươi vạn điểm tích lũy.

Dương Đại nghiêm trọng hoài nghi bọn họ luôn nhìn chăm chăm vào bảng xếp hạng mà giết, đã giết đỏ cả mắt rồi, không ai nhường ai.

Oanh một tiếng!

Một tảng đá lớn từ trên trời giáng xuống, Dương Đại nhanh chóng lôi kéo Liễu Tuần Kiệt nhảy ra tránh.

Tảng đá lớn này nện ở trên dòng suối nhỏ, trực tiếp ngăn cản suối nước, tảng đá khổng lồ này cao chừng hai trượng, tương tự như dấu vết đạn của đạn pháo, tạo thành một cái hố to.

Dương Đại quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử mọc ra hai cánh từ chân trời bay tới.

Là một Đại Yêu!

Cửu Mệnh Đại Vương và Mãng Dã Đại Vương lập tức xông lên, bọn họ then quá hoá giận, vậy mà bọn họ không phát giác được đôi phương đã đến trước.

Dương Đại ngược lại là không có tức giận gì, vừa rồi thoát nhìn như rất mạo hiểm, nhưng cảm giác trước mắt của hắn, tốc độ tảng đá kia rơi xuống không tính là rất nhanh.

Từ trình độ nào đó mà nói, thể phách của Dương Đại đã mạnh hơn một chút so với những Đại Yêu khác, đây đều là hiệu quả tăng trưởng biên độ của việc Vạn Cảnh Âm Chủ hút hồn.

Chương 104: Mười vị trí đầu!

- Quá trâu bò, bắt quá cũng như thường, nhiều âm chúng như vậy, ngài hẳn là đệ nhất!

Liễu Tuấn Kiệt cảm khái.

Dương Đại lắc đầu nói:

- Mấy tên hạng đầu quá biến thái, ta cũng không biết một người bọn hắn giết như thế nào.

Thái Dương Thần, Thiên Đạo lại tăng một đoạn dài, dồn dập đột phá một trăm bảy mươi vạn điểm tích lũy.

Dương Đại nghiêm trọng hoài nghi bọn hắn nhìn chăm chăm bảng xếp hạng mà giết, đã giết đỏ cả mắt, không ai nhường ai.

Oanh một tiếng!

Một tảng đá lớn từ trên trời giáng xuống, Dương Đại cấp tốc lùi kéo Liễu Tuấn Kiệt nhảy ra xa.

Cự thạch nện ở trên dòng suối nhỏ, trực tiếp ngăn cách dòng suối, khối này cự thạch có tới cao hai trượng, giống như đạn pháo, ném ra một hố to.

Dương Đại quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử mọc ra hai cánh theo chân trời bay tới.

Đại Yêu!

Cửu Mệnh đại vương, Mãng Dã đại vương lập tức xông lên, bọn hắn then quá hoá giận, bọn hắn không ngờ lại không

có phát giác được đôi phương đến.

Dương Đại cũng không có giận, vừa rồi thoát nhìn nguy hiểm, nhưng dùng giác quan hần trước mắt, tốc độ cự thạch kia nên xuống không tính quá nhanh.

Theo trình độ nào đó mà nói, thể phách Dương Đại còn mạnh hơn Đại Yêu một chút, đây đều là hiệu quả tăng phúc của việc hấp hồn của Vạn Cảnh Âm Chủ.

Đôi mắt Cửu Mệnh đại vương, Mãng Dã đại vương, song dực nữ tử không dám trực tiếp đối chiến, nhanh chóng trốn tránh hai yêu công kích.

Dương Đại cảnh giác xung quanh, sẽ không còn có Đại Yêu khác chứ?

Hắn là không đến mức, số lượng Đại Yêu thủ hạ Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương cũng không bằng hắn, lại thêm cao thủ Linh Chiếu cảnh của Cục chiến đấu, có thể phái ra một vị cũng rất không tệ.

Cửu Mệnh đại vương, Mãng Dã đại vương đuổi nửa ngày, đuổi không kịp song dực nữ tử, có loại cảm giác bị trêu đùa.

Trong lòng bọn họ nén giận, Cửu Mệnh đại vương dừng lại, khẽ quát:

- Người ở đây đây đưa cùng chúng ta, đại vương nhà người có thể chịu đựng được sao? Thật cho rằng chúng ta bên này chỉ có một vị Yêu Vương? Còn có một Yêu Vương đang đang áp sát lãnh địa của các người!

Nghe vậy, sắc mặt song dực nữ tử biến hóa.

Mãng Dã đại vương ngăn ở đằng trước nàng, tránh cho nàng phóng về phía Dương Đại.

Yên lặng một lát sau, song dực nữ tử không nói tiếng nào rời khỏi, trong chớp mắt tan biến ở chân trời.

Dương Đại đứng trên mặt đất, xa xa nhìn một màn này, trong lòng hần thở dài nói:

- Kém một vị chiến lực tốc độ cực nhanh, bằng không gặp được loại đối thủ này, xác thực đau đầu.

Cáp Tử tinh cũng có thiên phú ở phương diện tốc độ, sau khi thành tựu Đại Yêu, chắc hẳn không thể chậm hơn so với song dực nữ tử vừa rồi, đáng tiếc muốn Cáp Tử tinh tu luyện tới Đại Yêu, cần mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm.

Sau khi song dực nữ tử rời khỏi, Dương Đại dẫn nhóm âm chúng chuyển nơi.

Điểm tích lũy của hắn còn đang tăng trưởng.

Sau nửa canh giờ, Dương Đại tổn thất bốn mươi bảy vị Yêu quái âm chúng, nhưng điểm tích lũy của hắn đang tăng trưởng đến rất nhanh, cho nên âm chúng một phương chiếm cứ ưu thế.

Thứ hai mươi lăm tên, Bá Vương Bất Quá Giang, 1209321 điểm.

Đây chính là bảng xếp hạng toàn cầu.

Trong Hạ Quốc, chỉ có hai người sắp xếp cao hơn Dương Đại, đều là Quốc trụ, Thiên Đạo cùng Lữ Tụng.

Dương Đại ngồi trên lưng Địa Linh Giao Long, kiên nhẫn chờ đợi.

Thanh Nhân đại tiên còn chưa rút lui, nói rõ còn có thể chiến.

Một trận chiến này có lẽ có thể thắng.

Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương chịu áp lực lớn nhất, chỉ cần không thể bắt lại Thanh Nhân đại tiên, nàng tất nhiên sẽ bận tâm chết sống của yêu chúng thủ hạ, một khi nàng tuyên bố rút

lui, chiến đấu liền sẽ kết thúc, Dương Đại cũng sẽ có một lần thu hoạch điểm tích lũy càng lớn.

Cửu Mệnh đại vương cảm khái nói:

- Đánh lâu như vậy còn chưa kết thúc, âm chúng đối chiến Yêu Vương cũng thật tốn sức.

Mãng Dã đại vương cười nói:

- Dù sao cũng là cùng cảnh giới, mong muốn giết đối phương đến biến thành tro bụi, thật sự quá khó khăn.

Các âm chúng khác cũng đi theo trò chuyện, bầu không khí nhẹ nhàng.

Đại khái lại qua gần nửa canh giờ, Dương Đại cảm nhận được nhóm âm chúng bắt đầu rút lui, xem ra chiến đấu đã kết thúc.

Hắn mở ra bảng xếp hạng.

Hạng thứ mười chín, Bá Vương Bất Quá Giang, 1270093 điểm.

Khoảng cách thứ tự điểm tích lũy trước mặt không lớn, Dương Đại có hi vọng tiến vào mười vị trí đầu.

Lần này, hắn hết thấy tổn thất năm mươi sáu vị Yêu quái âm chúng, còn có thể tiếp nhận.

Một lúc lâu sau, nhóm âm chúng lần lượt trở về, bọn hắn thoát nhìn hoàn hảo không chút tổn hại, mặc dù có bị thương thì cũng đã khôi phục trên ven đường.

Thanh Nhân đại tiên đi vào trước mặt Dương Đại, nói:

- Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương rút lui, chúng ta đuổi trong chốc lát liền từ bỏ, sợ gặp phải mai phục.

Dương Đại gật đầu nói:

- Người suy tính không tệ, không đáng một mực truy đuổi, lần này biểu hiện không tệ, ta rất hài lòng.

Thanh Nhân đại tiên cảm khái nói:

- Yêu quân của Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương xác thực bắt phạm, rất có tổ chất, lần này chinh chiến, thật ra cũng không có hao tổn bao nhiêu nội tình của nàng.

Chết phần lớn là Tinh quái, thứ Man Hoang Chi Địa không thiếu nhất chính là Tinh quái.

Dương Đại cười nói:

- Không sao đâu, nàng không có bệnh thiếu máu, nhưng ta kiểm đủ máu.

Lúc này, pháp bảo lâu các Cục chiến đấu bay tới, Kỷ Vân Yên từ trong bay ra, đi vào bên cạnh Dương Đại, cảm khái nói:

- Thủ đoạn kiểm điểm của người quá lợi hại, đều không cần tự mình đi lên chiến trường.

Dương Đại cười hỏi:

- Cô thế nào?

Kỷ Vân Yên có thứ tự quá thấp, hần lười nhác kéo xem bảng xếp hạng.

Kỷ Vân Yên nói:

- Tạm được, miễn cưỡng tiến vào trước vạn, tiếp theo người dự định như thế nào?

- Đường ai nấy đi đi, chúng ta cùng một chỗ cũng không tiện, dù sao cũng xem như đối thủ cạnh tranh.

Chương 105: Thiên phú kiếm đạo (1)

- Ủm, ta cũng không biết nơi các Yêu quái tụ tập khác, vậy cứ tách nhau ở đây đi.

Kỷ Vân Yên gật đầu, sau đó quay người rời khỏi.

Dương Đại nhin không được hỏi:

- Chuyện thăng cấp thiên phú, có cần nhắc ta không?

Kỷ Vân Yên giơ tay cười nói:

- Tự tin lên, ta trong vòng một năm nửa năm rất khó đột phá, nhưng ngươi không giống, nếu ngươi khi đó trở thành m Quốc trụ ạnh nhất, chỉ có thể là ngươi.

Nhìn bóng lưng nàng rời khỏi, Dương Đại buồn cười, lời này cũng có mấy phần đạo lý.

Sau khi Kỷ Vân Yên rời khỏi, Dương Đại thu hồi hết thảy âm chúng, rời khỏi Thâm Vực.

Đã nửa tháng không có logout, cũng nên nhìn một chút tình huống hiện thực.

Dương Đại về đến phòng trong, không có những người khác, hắn lấy điện thoại di động ra, trong khoảng thời gian này cũng không có người gọi điện thoại cho hắn, đoán chừng sợ quấy rầy đến hắn.

Hắn đi đến trước sofa ngồi xuống, mở ra phần mềm chat, Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái vẫn như cũ là 99+ , nhưng mở ra xem, một tin nhắn cuối cùng hiện lên đã là hôm

qua, chủ đề chủ yếu là kinh ngạc tán thán tốc độ bài danh hấn tăng lên quá nhanh.

Dương Đại đăng nhập vào Thiên Võng, hấn quả nhiên lên hot tìm kiếm bảng, dân mạng đều đang tán phục biểu hiện của hấn, thậm chí có người nói hấn đã là có thực lực Quốc trụ.

Xem chút hot tìm kiếm, tất cả tin đều có dính đến hấn, tâm tình rất mỹ diệu.

Mặt khác, hấn còn chú ý tới một chuyện, thú triều ở Đông Đảo quốc bắt đầu thối lui, trận thú triều này để Đông Đảo quốc kém chút diệt quốc, thương vong thảm trọng, không có mười năm, rất khó khôi phục nguyên khí, chẳng biết tại sao, thú triều bắt đầu xuôi nam, chuyên gia Hạ Quốc dự đoán, thú triều lần này có khả năng ảnh hưởng đến duyên hải Hạ Quốc.

Nếu thú triều cấp diệt quốc đột kích, kia đúng là việc lớn, một vài hành tinh trong đất liền đã bắt đầu phái binh đi tới duyên hải, tăng lớn binh lực đóng giữ.

Bất quá đây chỉ là dự đoán, trước mắt chuyện nóng bỏng nhất vẫn là vạn tộc cạnh tranh, quốc dân đều hiếu kỳ bài danh lần này có thể có chỗ tốt gì.

Dương Đại cũng rất chờ mong việc này.

Sau mấy tiếng, hấn lần nữa tiến vào Thâm Vực, đập vào con đường kiếm điểm tích lũy.

Hấn chuyên môn tiến đến phía yêu khí hội tụ, trong năm ngày tiếp theo, điểm tích lũy của hấn tăng trưởng rất nhanh, cấp tốc đi đến 150 vạn, tiến vào top mười toàn cầu.

Cái này, hấn xem như nổi danh.

Hấn là thí luyện giả trẻ tuổi nhất trong mười hạng đầu.

Đáng nhắc tới chính là tất cả thí luyện giả mười hạng đầu đều là thiên phú cấp độ SS.

Trong năm ngày, Dương Đại lại hấp thu ba hồn phách đại yêu, số lượng Đại Yêu âm chúng đi đến mười lăm vị, tăng thêm Khuê La, chính hấn, có mười bảy vị chiến lực Linh Chiếu cảnh.

Dương Đại lại bắt đầu để mắt tới Yêu Vương, được Thanh Nhân đại tiên dẫn đầu, bọn hấn hướng về phía một phương Yêu Vương yếu kém, trải qua trận đánh với Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương, Thanh Nhân đại tiên cũng tự tin, hấn cảm giác mình dù không phải Yêu Vương mạnh nhất, nhưng kiềm chế Yêu Vương vẫn có thể làm được.

Lúc không có chuyện gì làm, nhóm Đại Yêu đều ở trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ luyện trận, đến lúc đó Vạn Thú Tiền Đạp Trận sẽ phát huy ra uy lực mạnh hơn.

Rừng núi hào hùng tươi đẹp, Man Hoang Chi Địa giống như vô biên vô hạn, Dương Đại thỉnh thoảng sẽ gặp được Tu Tiên giả, thí luyện giả, nhưng thấy Địa Linh Giao Long liền không người nào dám tới gần hấn, sợ bị hấn để mắt tới.

Dương Đại đứng ở trên đầu rồng đuổi người, hấn bỗng nhiên ngăn người, bởi vì hấn thấy trên một vách núi phía trước có hai bóng người.

Đây không phải Thiên Túc chân nhân Thiên Thế kiếm quyết truyền thụ cho hấn cùng nữ tử đội mũ sao?

Dương Đại lúc này bảo Địa Linh Giao Long bay qua.

Dương Đại từ trên lưng rồng nhảy xuống, rơi vào bên cạnh Thiên Túc chân nhân, chấp tay cười nói:

- Tiền bối, đã lâu không gặp.

Thiên Túc chân nhân cười tủm tỉm nhìn về phía hấn, nói:

- Tiểu hữu, cũng không tính lâu, mấy tháng mà thôi, Tu Tiên giả bình thường đi đường, cũng mới miễn cưỡng từ Đại

Hạ đi vào nơi này, xem ra tiểu hữu có phúc duyên không cạn.

Dương Đại cười nói:

- Chỉ có thể nói hiềm tượng hoàn sinh, nhân họa đắc phúc, không biết tiền bối vì sao xuất hiện ở đây?

Thiên Túc chân nhân vuốt râu cười nói:

- Được người mời.

Dương Đại tò mò, nhưng lại không tiện hỏi nhiều, hẩn nhìn về phía nữ tử đội mũ, nói:

- Đa tạ tiền bối kiếm, thanh kiếm này ta dùng đến hết sức tiện tay.

Đã lâu như vậy, cô gái này còn mang theo mũ che mặt, không nhìn thấy hình dáng, giống như Phương Thanh Nghê.

Nữ tử tu vi cao thâm đều yêu che khuất dung mạo của mình sao?

Nữ tử đội mũ khẽ gật đầu, cũng không có nói cái gì.

Thiên Túc chân nhân cười hỏi:

- Nhà ngươi gia nhập Thập Phương giáo?

Dương Đại không có giấu diếm, nhẹ gật đầu.

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Thập Phương giáo không tệ, nội tình cũng tính hùng hậu, dựng vào giáo này, dị nhân các ngươi cũng xem như có nơi dừng chân tại thiên hạ này.

Dương Đại đột nhiên nghĩ đến Mộ Dung Trường An, hỏi:

- Đúng rồi, tiền bối, ngài có nhận biết Mộ Dung Trường An?

Mộ Dung Trường An mạnh mẽ khiến cho ký ức hẩn vẫn còn mới mẻ, một người tiến vào Thập Phương giáo, trên mạng

Hạ Quốc, hắn đã trở thành Tu Tiên giả nhân khí lớn nhất.

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Nhận ra, năm đó hắn ở bên cạnh Kiếm Thánh đã thể hiện ra thiên tư siêu phàm, chẳng qua lần này, hắn quá mức lỗ mẫn.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Mộ Dung Trường An cũng không phải là người trong ngũ đại môn phái Đại Hạ, vì sao muốn trợ giúp Đại Hạ?

Thiên Túc chân nhân trả lời:

- Hắn cũng không phải giúp Đại Hạ, hắn đang giúp Kiếm Thánh, Kiếm Thánh bị các đại môn phái Man Hoang Chi Địa phong ấn, trong những môn phái kia có phong ấn bùa chú, nhất định phải xé mở từng cái, Kiếm Thánh mới có thể phá vỡ phong ấn, đáng tiếc, Mộ Dung Trường An đánh trận chiến đầu tiên đã thất bại.

Chương 106: Thiên phú kiếm đạo (2)

Thì ra là thế.

Dương Đại đột nhiên cảm giác kính nể Mộ Dung Trường An, vì sư huynh, không ngờ lại mạnh mẽ xông vào quái vật khổng lồ như Thập Phương giáo.

- Tiền bối, Kiếm Thánh mạnh bao nhiêu?

Dương Đại mở miệng hỏi.

Kiếm Thánh hai chữ này xuất hiện quá nhiều trong tiểu thuyết võ hiệp, trong kiếm chi thánh, nghe danh thôi đã oách xà lách, mà Kiếm Thánh Tu Tiên giới, chính là Kiếm Tu chi thánh, càng vượt qua phạm nhân.

Dương Đại hỏi thăm những việc này, cũng chỉ muốn rút ngắn quan hệ, Thiên Túc chân nhân thoát nhìn cao thâm mật trắc, mặc dù đi đến Linh Chiếu cảnh, hắn cũng vẫn nhìn không thấu tu vi của đối phương.

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Kiếm Thánh mạnh, đã có khả năng xưng lục địa tiên thần, không thể nói hết.

Thật sẽ thôi.

Lục địa tiên thần sẽ bị phong ấn?.

Trong lòng Dương Đại không tin, nhưng cũng không dám nói nhiều.

Thiên Túc chân nhân cười hỏi:

- Tiểu hữu, gặp lại tức là duyên, bản đạo và đồ nhi muốn đi trước một chỗ thịnh hội, rộng mời thiên hạ chi sĩ nổi danh chung nhau phạt yêu, diệt nhân các người gần đây bận việc giết yêu đổi lấy điểm tích lũy Thiên Đạo, sao không đi theo bản đạo cùng nhau đi tới?

Thiên Đạo, chính là lý giải về mà Tu Tiên giả bản thổ Thâm Vực dành cho Thâm Vực hệ thống.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Phạt yêu, ta thích hợp tham gia sao?

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Dưới tay người có Yêu Vương, tự nhiên có khả năng ra tay, mục tiêu lần này là Đại Yêu vương, thủ hạ hắn có Yêu Vương, Đại Yêu cùng với mấy trăm vạn Yêu thú, người phụ trách đối phó Yêu Vương là đủ.

Tim Dương Đại đập nhanh hơn, đây quả thật là cơ hội tốt để kiếm điểm tích lũy.

Hắn vẫn bảo trì lý trí, hỏi:

- Thời gian?

- Trong vòng ba ngày, bản đạo không muốn tham gia quyết sách, cho nên không có trước chạy tới, có lẽ còn có thể gặp được đại tu sĩ Thập Phương giáo trong thịnh hội, vậy người càng an toàn hơn.

- Cái này...

- Yên tâm đi, bản đạo nhân văn đã hạc, không thù oán gì với Thập Phương giáo, tương phản, Thập Phương giáo sẽ càng tán thưởng người.

Thiên Túc chân nhân nói hết lời, Dương Đại tự nhiên không thể từ chối, hắn xác thực cũng động tâm.

- Vậy được, đa tạ tiền bối.

- Không cần cảm ơn bản đạo, bản đạo trợ giúp qua rất nhiều dị nhân, chỉ hi vọng dị nhân các người có thể nhớ cho ân tình nhân tộc chúng ta, sau đó vô luận các người mạnh cỡ nào, chớ có xem nhân tộc như yêu ma, cỏ rác.

- Chắc chắn sẽ không! Nếu không có ngài, Thập Phương giáo đối đãi ta cũng tốt như vậy, người tốt với ta, ta đều sẽ hồi báo.

Nghe được Dương Đại cam đoan, Thiên Túc chân nhân vuốt râu cười một tiếng.

Nữ tử đội mũ bỗng nhiên nói:

- Tới luận bàn một chút đi.

Dương Đại lắc đầu nói:

- Ta chắc chắn không phải đối thủ của tiền bối người.

Nữ tử đội mũ đứng dậy rút kiếm, Thanh Nhân đại tiên và các âm chúng lập tức bày trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Luận bàn một chút đi, nàng muốn chỉ bảo người, có bản đạo ở đây, nàng không thể gây tổn thương cho người một chút nào đâu.

- Hừ.

Nữ tử đội mũ hừ lạnh một tiếng, đi sang một bên.

Dương Đại cũng không khách khí, hấn trong ngày thường không tu luyện, chuyên môn tu luyện năng lực thực chiến, tự nhiên không yếu.

Hắn nâng lên Duyên Quang kiếm, thân kiếm dọc ở trước mặt, hai mắt bắn ra tia sáng lạnh, hoà lẫn cùng kiếm quang.

Thiên Thế kiếm quyết.

Quanh thân Dương Đại phát lên kinh phong, tóc dài phiêu động, áo bào phấp phật, một cỗ khí thế bén nhọn bùng nổ.

Thanh Nhân đại tiên, Cửu Mệnh đại vương và các âm chúng động dung.

Đây là kiếm ý...

Bọn hắn không ngờ Dương Đại lại là Kiếm Tu, còn hết sức có đạo hạnh, dù sao Tu Tiên giả đều sẽ biết phi kiếm, bọn hắn cũng chưa từng thấy qua Dương Đại ra tay.

Nữ tử đội mũ trước tiên khởi xướng tiến công, một kiếm đâm tới, Dương Đại huy kiếm mà đi, hai người không có xài kiếm khí, mà đơn thuần so đấu kiếm pháp, thân hình đan xen, âm thanh song kiếm tấn công không ngừng lọt vào tai.

Nữ tử đội mũ đánh ra kiếm chiêu lăng lệ, tốc độ cực nhanh, tựa như điện lôi lấp lánh, Dương Đại thì gặp chiêu phá chiêu, rất có khí chất trầm ổn Thái Sơn sừng sững bất động.

- Thật nhanh, nhưng hết sức dễ chịu, xảy ra chuyện gì?

Ánh mắt Dương Đại lấp lánh, trong lòng kinh ngạc suy nghĩ.

Hắn phát hiện trên người nữ tử đội mũ có một cỗ hấp lực, lại mang theo hắn phá chiêu, loại cảm giác này không khó chịu chút nào, vô cùng dễ chịu, kiếm pháp của hắn rõ ràng tinh xảo hơn không ít.

Quả nhiên là cơ duyên.

Dương Đại đột nhiên yêu đối phương, người tốt.

Đương nhiên, yêu này chỉ là ưa thích, Thiên Túc chân nhân đối tốt với hắn, hắn cũng yêu.

Theo thời gian trôi qua, kiếm chiêu hai người càng lúc càng nhanh, nhấc lên từng trận gió xoáy, nhóm âm chúng đều nhìn hoa cả mắt.

Liễu Tuấn Kiệt càng nhìn không được bắt đầu bắt chước, nhưng theo không kịp tiết tấu, lộ ra rất quái lạ.

Thời gian một nén nhang sau, nữ tử đội mũ dừng tay, Dương Đại nắm kiếm, nhú mày suy tư.

Nữ tử đội mũ trở lại bên cạnh Thiên Túc chân nhân, tiếp tục tĩnh tọa.

Thiên Túc chân nhân cười hỏi:

- Như thế nào?

Nữ tử đội mũ nói:

- Kẻ này lại có ngộ tính Kiếm đạo rất không tệ, hẳn là không có quan hệ gì với Thiên Thế kiếm quyết, bản thân hẳn đã thích hợp luyện kiếm.

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Dứt bỏ thiên phú dị nhân, căn kỳ hẳn linh vô cùng kém, nhưng mỗi người đều có ưu điểm của mình, chỉ là không có phát hiện mà thôi, có lẽ hẳn chính là Kiếm Tu trời sinh, rất nhiều kiếm tu có tư chất linh căn đều bình thường, lão thiên rất công bằng.

Liễu Tuấn Kiệt xông đến, hỏi:

- Tiền bối, ngài xem kiếm đạo thiên phú của ta như thế nào? Có thể truyền kiếm pháp cho ta hay không? Chỉ điểm ta một chút, ta hẳn là kiếm đạo kỳ tài trong truyền thuyết.

Thiên Túc chân nhân nhìn về phía hắn, nụ cười chậm rãi tan biến.

Chương 107: Thạch Thành đường đi

- Kiếm đạo chi tư nếu chia làm thượng đẳng, trung đẳng, hạ đẳng, người miễn cưỡng tính là trung đẳng, mà chủ nhân của người xem như thượng đẳng.

Thiên Túc chân nhân nghiêm túc nói, hễ càng nghiêm túc, Liễu Tuấn Kiệt càng bị thương.

Bản thân thiên phú Dương Đại đã mạnh hơn thiên phú trong Thâm Vực của hắn?

Đây con mẹ nó hợp lý sao?

Liễu Tuấn Kiệt cảm giác mình bị toàn thế giới từ bỏ.

Thiên Túc chân nhân lộ ra nụ cười, nói:

- Thiên phú kiếm đạo của người mặc dù không được, nhưng người ẩn chứa Phong Linh căn đặc thù, người có phát hiện tốc độ của mình rất nhanh hay không?

Liễu Tuấn Kiệt kinh hãi, nói:

- Không sai, ta nhiều lần ra ngoài tầm bảo, gặp được nguy hiểm, phần lớn đều có thể trốn qua.

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Gặp lại chính là duyên phận, bản đạo sẽ truyền cho người một bộ pháp, các hồn phách khác cũng có phúc duyên, bản đạo truyền thụ pháp môn thích hợp cho từng người các người.

Vừa dứt lời, các hạch tâm âm chúng khác dồn dập kinh hãi, ngay cả Thanh Nhân đại tiên đều không thể không bái tạ Thiên

Túc chân nhân.

Thanh Nhân đại tiên nhìn không thấu tu vi Thiên Túc chân nhân, đôi phương cho hắn một loại cảm giác cao thâm khó dò, hắn vẫn lần đầu tiên gặp được đại năng dạng này.

Một bên khác, Dương Đại vẫn còn trong đôn ngộ.

Loại cảm giác này vô cùng kỳ diệu, hắn cảm giác mình đang luyện kiếm, quên mất hết thấy xung quanh, bản năng liên lạc một bộ kiếm pháp, một lần lại một lần, càng ngày càng thuần thực.

Không biết đi qua bao lâu.

Dương Đại đột nhiên bừng tỉnh, đã là hoàng hôn.

Hắn lấy lại tinh thần, thu Duyên Quang kiếm vào vỏ kiếm, sau đó đi đến sau lưng nữ tử mũm toi, ôm quyền nói:

- Đa tạ tiền bối chỉ giáo.

Nữ tử không có lên tiếng.

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Không cần phải khách khí, đồ nhi của ta mặt lạnh tim nóng, nàng rất hiếu thắng, nhưng thiên phú của ngươi đã được nàng tán thành.

Dương Đại đi đến bên cạnh Thiên Túc chân nhân ngồi xuống, bắt đầu nói chuyện phiếm.

Làm người hai đời, Dương Đại thật muốn lôi kéo làm quen, rất biết trò chuyện, hắn nói hết thấy những gì mình nhìn thấy, tựa như đang thành thật với nhau, ở cùng một chỗ với Thiên Túc chân nhân giống như ông cháu.

Một đêm trôi qua.

Ngày kế tiếp.

Dương Đại thu hết thảy âm chúng vào Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, đi theo Thiên Túc chân nhân, nữ tử mũ toi ngự kiếm bay đi.

Có Thiên Túc chân nhân, Dương Đại không cần thiết để âm chúng rêu rao.

Một đường không nói chuyện.

Mấy canh giờ sau, bọn hắn tiến vào trong một mảnh hoang mạc.

Dương Đại nhíu mày, thật đúng là Thạch Thành mà Liễu Tuấn Kiệt phát hiện, trời xui đất khiến, hắn vẫn đi tới.

Thạch Thành ở trong bão cát, vô cùng điều hui, cửa thành không có bất kỳ cái gì trấn giữ, nhưng bên trong phát ra uy áp đủ để cho người nhìn mà sợ.

Sau khi vào thành, Dương Đại đi sau lưng Thiên Túc chân nhân.

Đường đi bị cát đá che kín, thậm chí có dấu vết phong hoá, tựa như mấy trăm năm chưa có ai ở qua, nhưng trong thạch thành có một toà bảo tháp, cao tới mười trượng, hiện lên màu đồng thau, mặt ngoài khắc đủ loại đồ văn, mỗi tầng còn có một pho tượng tứ giác, thấy không rõ đến cùng là thú gì.

Sau khi vào tháp, Dương Đại cảm giác hai mắt tỏa sáng, không gian bên trong còn sáng ngời hơn nhiều so với hắn tưởng tượng, lại là một con đường, hai bên đường phố có không ít Tu Tiên giả đang bày quầy bán hàng.

- Chính ngươi dạo chơi đi, ở đây trong không cho phép động thủ, không cần lo lắng, lúc cần hành động, ta sẽ nói cho ngươi biết.

Thiên Túc chân nhân cười nói, sau đó rời khỏi.

Dương Đại nhìn về phía nữ tử mũ toi, hỏi:

- Người làm sao không theo sau?

Mỗ toi nữ tử lạnh như băng nói:

- Đại tu sĩ thảo luận, ta không có tư cách tham gia.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Xin hỏi tính danh tiền bối?

Mỗ toi nữ tử không có trả lời.

- Cảnh giới của ngươi là?

- Sắp vượt qua Không Vô.

Dương Đại âm thầm kinh hãi, lợi hại như vậy, Thiên Túc chân nhân chính là Luyện Hồn?

Có lẽ càng mạnh hơn.

Thời điểm Thiên Túc chân nhân nhắc đến Kiếm Thánh, ngữ khí hết sức tùy ý, một chút kính sợ cũng không có, rất có thể mạnh hơn Kiếm Thánh.

Dương Đại cười hỏi:

- Cùng một chỗ dạo chơi sao?

- Ừm.

Mỗ toi nữ tử lên tiếng, Dương Đại cũng không lập dị, bắt đầu dẫn đường, hai người đều là lần đầu tiên đến, Dương Đại cảm thấy rất hứng thú đối với loại đường đi tu tiên, dừng bước bốn phía, mỗ toi nữ tử thì cùng ở một bên, lặng yên không lên tiếng.

Dương Đại mở rộng tầm mắt, rất nhiều pháp khí, linh đan diệu dược, còn có công pháp thần bí.

Có một vài quầy hàng giống như đồ thạch, người mua không biết vật hấn chọn đến cùng có giá trị hay không, toàn bằng hai bên đánh cờ, quyết ra giá cả thích hợp.

Sau nửa canh giờ, Dương Đại đi dạo xong cả con đường, hẳn không có mua đồ, chẳng qua là xem việc vui.

Hắn hỏi mũ toi nữ tử:

- Tiếp theo chúng ta...

- Bá Vương Bất Quá Giang?

Một âm thanh truyền đến, Dương Đại quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nam tử mặc áo bào trắng đi tới.

Lữ Tụng!

Quốc trụ!

Dương Đại từng nhìn qua hình của hắn trên mạng, liếc mắt liền nhận ra.

Lữ Tụng đi tới, dò xét hắn.

Dương Đại nói:

- Lữ Tụng Quốc trụ, lần đầu gặp nhau, xin chào.

Lữ Tụng hỏi:

- Người cũng tới kiếm điểm? Không ngờ người có thể đi vào nơi này, xem ra người có cao nhân mang theo, không phải là Thập Phương giáo sao? Trước mắt dị nhân mạnh nhất trong Thập Phương Giáo cũng chỉ là Linh Chiếu cảnh, nhóm Quốc trụ cũng không có vào Thập Phương giáo, Thập Phương giáo sẽ không mang đệ tử tới trong này.

Dương Đại cười nói:

- Là Thiên Túc chân nhân dẫn ta tới, giới thiệu một chút, vị này là đồ đệ của Thiên Túc chân nhân.

Lữ Tụng nhìn về phía mũ toi nữ tử, mũ toi nữ tử có thể cảm nhận được đối phương cũng là Không Vô cảnh, cho nên khẽ gật đầu.

Chương 108: Vì sao học kiếm

Lữ Tụng gật đầu theo, nói:

- Đã như vậy, ta không quấy rầy các ngươi, Bá Vương, điểm tích lũy tuy quan trọng, nhưng sống sót quan trọng hơn, ngươi là hi vọng của Hạ Quốc, làm việc lo lắng nhiều hơn cho quốc gia.

Dứt lời, Lữ Tụng rời khỏi.

Dương Đại muốn giải thích một chút, cũng không phải nghĩ nói rõ lý do nửa câu nói sau, mà là nửa câu đầu, hấn và mũ toi nữ tử có quan hệ đặc thù vậy.

Mũ toi nữ tử nói:

- Tùy tiện tìm vị trí tĩnh tọa đi, không cần thiết ở khách sạn.

Nàng đi đến một bên, trực tiếp ngồi trên thềm đá trước một tòa lầu các.

Dương Đại đi theo ngồi bên cạnh nàng, bắt đầu tu luyện.

Tu luyện trong chốc lát, hấn đột nhiên ngán, muốn logout, phát hiện ở vào trạng thái chiến đấu, không thể rời khỏi.

Chẳng lẽ nơi này rất nguy hiểm?

Dương Đại lập tức có chút khẩn trương.

Mũ toi nữ tử mở miệng nói:

- Vì sao ngươi không thể tĩnh tâm tu luyện?

Dương Đại nói:

- Có thể là sắp đối mặt Đại Yêu vương, ta khẩn trương, ta trước dạo chơi, tâm tĩnh lại tìm ngươi.

Mũ toi nữ tử không có nói tiếp, Dương Đại lập tức đứng dậy.

Nửa ngày sau, Dương Đại trở về.

Con đường này chỉ có lớn một chút như vậy, đi lang thang cũng không có ý nghĩa.

Hắn chỉ gặp được một vị thí luyện giả, đó chính là Lữ Tụng.

Xem ra, hắn và Lữ Tụng muốn bạo phát.

Mấy trăm vạn Yêu quái, nơi đoạt điểm thế này không dễ tìm.

Hắn bắt đầu nhớ lại cảm ngộ Kiếm đạo lúc trước.

Hai ngày cấp tốc đi qua.

Một ngày này.

Dương Đại cùng mũ toi nữ tử vẫn còn đang ngồi tu luyện, âm thanh Thiên Túc chân nhân truyền đến:

- Theo ta ra ngoài.

Hai người lập tức đứng dậy.

Dương Đại hưng phấn, điểm tích lũy hai ngày nay của hắn đình trệ, thứ tự giảm xuống nhiều bậc, đã sớm chờ đợi không nổi.

Một đường không nói chuyện, bọn hắn nhìn thấy Thiên Túc chân nhân tại cuối con đường, ba người chạm mặt liền đi ra.

Trên một tòa lầu các, một Đại Hán to con nhú mày, lắm bầm nói:

- Tiểu tử đó làm sao đi chung với lão nhân gia ông ta?

Hắn chính là vị trưởng lão trước đó tranh nhau cùng Thành Thanh Thiên muốn thu Dương Đại làm đồ đệ kia.

Sau khi rời khỏi bảo tháp, Thiên Túc chân nhân đứng ở trên đường phố Thạch Thành, hắn mở miệng nói:

- Chờ một chút đi.

Dương Đại gật đầu, cùng nữ tử mũ toi nhau đứng ở một bên.

Càng ngày càng nhiều tu sĩ đi ra từ trong bảo tháp đồng thau, Dương Đại thấy được Lữ Tụng, ngay sau đó lại nhìn thấy một vị trưởng lão Thập Phương giáo đi ra.

Dương Đại gặp qua vị trưởng lão này trong sát hạch bí cảnh, thể trạng của đối phương để lại cho hắn khắc sâu ấn tượng, hắn lưỡng lự muốn tiến lên chào hỏi, nhưng đối phương cấp tốc hóa thành một đạo ánh sáng tan biến bên ngoài Thạch Thành.

Các đại tu sĩ khác cũng giống như thế, từng người bộc phát khí thể khoáng đạt, tựa như mưa sao băng bay tới chân trời, Thiên Túc chân nhân bay lên theo, Dương Đại, nữ tử mũ toi theo sát phía sau.

Dương Đại bây giờ đã là tu vi Linh Chiêu cảnh, tốc độ ngự kiếm phi hành cũng rất nhanh.

Hắn quay đầu nhìn lại, trong Thạch Thành vẫn có tu sĩ bay ra ngoài, số lượng còn nhiều hơn hắn tưởng tượng.

- Làm sao cảm giác tu vi của ta thấp nhất?

Dương Đại âm thầm buồn bực, trách không được Lữ Tụng kỳ lạ, hắn xác thực có vẻ hơi sến ngoại.

Hắn có thể cảm nhận được có không ít thần thức quét qua từ trên người của mình, khiến cho hắn có chút khó chịu.

- Không cần khăn trang, dưới mí mắt sư phụ, bọn hán không dám động thủ.

Nữ tử mũ toi bỗng nhiên mở miệng nói, nàng cũng không dùng Truyền Âm thuật, nói thẳng ra, hoàn toàn không sợ bị người ta nghe được.

Dương Đại cảm kích nhìn nàng một cái.

Thiên Túc chân nhân không quay đầu lại, cũng không có nói tiếp.

Mấy trăm vị đại tu sĩ cùng nhau về về phía đông, xé tan biển mây, vô cùng hùng vĩ.

Dương Đại điều ra bảng xếp hạng xem xét, Thiên Đạo lại thành thứ nhất, cùng Thái Dương Thần Song Song vượt qua hai trăm vạn điểm tích lũy, vẫn rất sát sao, kéo ra khoảng cách xa với người thứ ba.

Dương Đại truyền âm hỏi:

- Lần này phạt yêu, chỉ là giết yêu đơn thuần thôi sao?

Nữ tử mũ toi đồng dạng truyền âm trả lời:

- Tự nhiên không phải, yêu chỗ nào giết là xong, dẫn đầu là Kiếm Chủ Thần Kiếm Thiên đảo - Kim Độc Đạo, hán muốn lấy hồn Đại Yêu vương, luyện chế thành kiếm hồn, cho nên mời các hảo hữu, cùng nhau đi tới.

Dương Đại lần đầu tiên nghe nói Thần Kiếm Thiên đảo cái tên này, Man Hoang Chi Địa bát ngát như thế, ngoại trừ Thập Phương giáo chắc chắn tồn tại thế lực khác.

Từ khi thế những thứ đại tu sĩ đến xem, Kim Độc Đạo mời được bọn họ chắc chắn rất mạnh, Thần Kiếm Thiên đảo chẳng lẽ không kém hơn Thập Phương giáo?

Dương Đại cảm giác mình đã rời khỏi tâm thủ thôn, bắt đầu sờ đến địa đồ trung cấp.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Chu Hành Mã thành công vượt qua tiểu thiên kiếp, bước vào Tâm Toàn cảnh 】 .

Trước mắt Dương Đại bỗng nhiên nhìn thấy một dòng thông báo.

Vị tiểu lão đệ này có hơi chậm.

Đối với người bình thường mà nói, không đến một năm đến Tâm Toàn cảnh tuyệt đối là thần tốc, nhưng đối với thiên phú cấp S mà nói, được cũng thật mau.

Dương Đại lộ ra nụ cười, hẳn thật không có suy nghĩ nhiều, Chu Hành Mã một mực không bị hấn để ở trong lòng, hai người đã không thuộc về cùng một cấp độ.

Mấy canh giờ sau.

Dương Đại đi theo đội ngũ đi vào một mảnh núi sâu sương mù tràn ngập, phía dưới dãy núi chập trùng, rừng cây rậm rạp, có thật nhiều dòng sông tung hoành, tầm nhìn rõ rất ngắn, dù cho là Tu Tiên giả cũng không cách nào hoàn toàn thấy rõ.

Sương mù có gì đó quái lạ.

Dương Đại vô ý thức tới gần nữ tử mũm tui.

Một vệt kim quang từ phía trước truyền đến, xua tan bốn phương tám hướng sương mù, khiến cho Dương Đại thấy rõ thân ảnh hết thấy Tu Tiên giả trước sau.

Hắn âm thầm thở dài một hơi, đi theo đại tu sĩ thật tốt.

Chương 109: Toàn cầu thứ ba, hạn mức tu tiên cao nhất (1)

Vượt qua một ngọn núi cao, Dương Đại bắt đầu nhìn thấy thân ảnh Yêu thú, nhiều Tu Tiên giả như vậy đến, Yêu thú há có thể không phát hiện được, tất cả chúng nó đều thất kinh, liên tục gào thét, nhưng không có một yêu nào dám xông lên.

- Rống ——

Một tiếng gầm gừ kinh thiên động địa từ phía trước truyền đến, Dương Đại ngẩng đầu nhìn lại, cuồng phong gào thét tới, thổi cả mái tóc dài của hắn bay loạn, hắn trừng to mắt, mặt lộ ra vẻ không thể tin được.

Bầu trời phía trước xuất hiện một cự ảnh khủng bố, khó mà miêu tả hắn khổng lồ như thế nào, có thể nói là che khuất bầu trời, tất cả mọi người ở trước mặt nó đều lộ ra nhỏ bé, toàn thân cự ảnh đen kịt, phán đoán không ra là Yêu thú gì, nhưng hai con mắt màu đỏ tươi như như ánh trăng lớn làm người sợ run.

- Lại là người, Kim Độc Đạo!

Một giọng nói âm u mà khàn khàn vang vọng đất trời, dù là Linh Chiếu cảnh như Dương Đại nghe được âm thanh của hắn, trong lòng cũng lập tức hiện lên lo lắng.

- Chúng ta đi tới trước giết yêu, không trung tất nhiên là chiến trường của đại tu sĩ.

Nữ tử mũ toi mở miệng nói, nói xong, cúi người xuống phóng đi, Dương Đại lập tức đi theo.

Hắn rút ra Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ sau lưng, triệu hồi ra mười tôn Đại Yêu cùng Địa Linh Giao Long, còn lại năm tôn Đại Yêu, Khuê La thì ẩn giấu đi.

Rơi vào trên lưng Địa Linh Giao Long, Dương Đại thu hồi Duyên Quang kiếm, hắn mở miệng hỏi:

- Muốn ở ta cùng một chỗ hay không, cô hắn không có nhu cầu giết yêu quá nhiều.

Nữ tử mũ toi không có từ chối, đi theo đáp xuống lưng rồng.

Rống! Rống! Rống...

Bốn phương tám hướng truyền đến tiếng thú gào, tiếng gầm gừ kinh thiên động địa, rừng cây lay động, đếm không hết Yêu thú lao ra từ trong núi rừng, rừng núi phía dưới Địa Linh Giao Long cũng giống như thế, Mãng Dã đại vương suất lĩnh các Đại Yêu giết tiếp.

Đồ sát bắt đầu!

Nơi này không có dưới Đại Yêu.

Chiến đấu trong nháy mắt bùng nổ, các Tu Tiên giả khác cũng tiến vào chiến đấu.

Dương Đại đưa mắt nhìn lại, trên trời trên mặt đất đều là hỗn chiến, khắp nơi đều là Yêu thú, đếm cũng đếm không xuể, tựa như họa kiếp tận thế bùng xuống.

Không hổ là đại tu sĩ, thi triển pháp thuật đều hết sức hùng vĩ, Dương Đại thấy được thân ảnh Lữ Tụng, sau lưng ó Thanh Liên pháp tướng, hai tay rút kiếm, kiếm khí như mưa, thế không thể đỡ.

Rất đẹp!

Dương Đại đều có chút muốn làm kiếm tu.

- Đừng nhìn loạn khắp nơi, chú ý xung quanh.

Tiếng nói của nữ tử mũ toi lạnh lẽo cắt ngang suy nghĩ của hắn, chỉ thấy một đầu Đại Yêu kéo tới, yêu thân khoác cốt giáp, đầu chim thân người, tay nắm một thanh thiết thương, tốc độ cực nhanh, sau lưng cuộn cuộn yêu khí.

Dương Đại triệu hồi ra hai đầu Đại Yêu, chuyên môn để bọn họ hộ giá hộ tống.

Nữ tử mũ toi hỏi:

- Người không tham chiến?
- Vì sao phải tham chiến?
- Tăng cường thực lực chiến đấu của người.
- Không cần, ta có âm chúng, hà tất mạo hiểm.
- Vậy vì sao người học kiếm pháp?
- Không có lựa chọn, không chọn lại thua lỗ.

Dương Đại hết sức lưu manh nói, hắn không có khả năng tham chiến.

Nữ tử mũ toi yên lặng.

Càng ngày càng nhiều Yêu quái kéo tới, bốn phương tám hướng đều có, nương thiên ngầm dưới đất đều có, bên tai đều là đủ loại tạp âm.

Dương Đại nâng lên Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, linh lực rót vào trong đó, liệt diễm cháy hừng hực, hỏa cò tung bay, áo bào bay phát phới, hắn quát to:

- Chúng tiểu nhân, ra giết địch!

Vừa dứt lời, từng con Yêu quái từ trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ bay ra, cấp tốc biến lớn, hướng phía bốn phương tám hướng đánh tới, một bên giết địch, một bên em quây xung quanh hấn bảo hộ.

Nữ tử mũ toi quay đầu, nhìn Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, nàng yên lặng không nói.

Một lát sau.

Nàng nhin không được hỏi:

- Người đến cùng có bao nhiêu quý binh?

Dương Đại cười nói:

- Số lượng khoảng năm ngàn.

Vẫn có liên tục không ngừng Yêu quái âm chúng lao ra, mười phần hùng vĩ.

- Tất cả đều ít nhất là Yêu quái?

- Không sai, tiền bối, thấy ta lợi hại chưa?

Dương Đại đắc ý cười nói, cuối cùng để cho nàng kinh ngạc.

Nữ tử mũ toi bình tĩnh nói:

- Xác thực khó lường, trách không được sư phụ có thể coi trọng ngươi, người chắc chắn đã sớm xem thấu thiên tư của ngươi.

Dương Đại cười cười, khen ta thì cứ khen đi, vì sao còn phải mang theo sư phụ cô?

Dương Đại một hơi thả ra bốn ngàn Yêu quái âm chúng, ẩn giấu một ngàn, chủ yếu là chiến trường khuếch tán, hấn lo lắng Yêu quái âm chúng của mình bị đại tu sĩ ngộ sát, như vậy thì phiền toái.

Mười vị Đại Yêu, bốn ngàn Yêu quái dùng Địa Linh Giao Long làm trung tâm, một bên phòng thủ, một bên sát lục, Dương Đại nhìn xem điểm tích lũy của mình đang bão táp tăng lên, tâm tình vui vẻ.

Chính là loại cảm giác này!

Điểm tích lũy của Lữ Tụng cũng tăng trưởng rất nhanh, Dương Đại đã không nhìn thấy thân ảnh của hắn, tất nhiên đang điên cuồng kiếm điểm.

Dương Đại cảm thấy thế này còn chưa đủ, hắn triệu hoán Thanh Nhân đại tiên ra ngoài, để Thanh Nhân đại tiên tự do phát huy, nhưng nhất định phải rời xa những đại tu sĩ kia.

Nữ tử mũ toi chính là tồn tại Không Vô cảnh đỉnh phong, có nàng ở bên người, Dương Đại vẫn rất có cảm giác an toàn.

- Nghe nói dị nhân các ngươi được Thiên Đạo tính toán, tháng này Đồ Yêu có bài danh xếp hạng?

Nữ tử mũ toi đột nhiên hỏi.

Dương Đại gật đầu nói:

- Đúng vậy, cũng không phải nhằm vào yêu tộc, mà là dị tộc, chẳng qua yêu tộc dễ dàng tìm mà thôi.

- Nói như vậy, dị nhân và nhân tộc tính là đồng tộc?

- Đó là tự nhiên, cô xem chúng ta không giống nhau sao?

Dương Đại đương nhiên nói, nếu như bản thổ nhân tộc cùng thí luyện giả không đồng tộc, trước đó sát hạch bí cảnh đã có thông báo nhắc nhở, mà đã lâu như vậy, cũng không có thấy thông báo người hiện thực nào đánh giết nhân tộc Tu Tiên giả.

Chương 110: Toàn cầu thứ ba, hạn mức tu tiên cao nhất (2)

Nữ tử mũm toi rõ ràng cảm thấy rất hứng thú về dị nhân, bắt đầu hỏi không ngừng, Dương Đại tận lực trả lời, nhưng dính đến chuyện cơ mật Hạ Quốc, hắn giả vờ không biết.

Thí luyện giả có khả năng thu mua người thâm vực, Thâm Vực nhân tộc cũng sẽ thu mua thí luyện giả, trước đó hắn đã nhìn qua một tin tức, có thí luyện giả thông qua buôn bán tình báo dị nhân, đổi lấy lợi ích.

Ở trong Thâm Vực, rất nhiều người tràn ngập căm thù dị nhân, thậm chí có thể lực chuyên môn đồ sát dị nhân.

Phương xa truyền đến tiếng nổ kinh thiên động địa, ngay sau đó, cuồng phong doạ người kéo tới, sơn nhạc gần đó bộc phát chiến đấu điên cuồng, không ít cây cối bị cuốn vút lên từ mặt đất, tung bay tới phần cuối thiên địa.

Dương Đại quay đầu nhìn lại, âm thầm kinh hãi, lực phá hoại thật đáng sợ.

Hắn nhìn về phương xa, sương mù bàng bạc, cuộn cuộn bụi đất bay đầy trời, hắn căn bản không nhìn thấy những đại tu sĩ kia chiến đấu, nhưng hắn có thể cảm nhận được khí thế Đại Yêu vương.

Đại Yêu vương, tương đương với Luyện Hồn đại tu sĩ nhân tộc.

Dương Đại chẳng qua hơi cảm khái, bên đó là thần tiên đánh nhau, hắn không cần thiết tới gần, kiếm điếm ở khu vực biên giới là tốt rồi.

Điểm tích lũy hắn tăng trưởng với tốc độ rất nhanh, không thể chậm hơn lúc trước đối phó Thanh Hồ Tam Tuyệt Vương.

Yêu thú nơi này là thật, giết cũng giết không bao giờ hết, rừng núi tựa như ngục trang, phía dưới là thâm uyên vô tận, có liên tục không ngừng Yêu thú từ Thâm Vực chạy đến.

...

Hán Tây hành tỉnh, Phong Thành.

Trong biệt thự, Dương Đằng, Dương Siêu, Dương Diễm ngồi ở trên ghế sa lon xem tivi.

- Trước mắt, bảng xếp hạng điểm tích lũy Thâm Vực toàn cầu lại xuất hiện biến hóa, hai vị thí luyện giả Hạ Quốc có đứng hàng mười vị trí đầu, phân biệt là Thiên Đạo, Bá Vương Bất Quá Giang, thứ tự Bá Vương Bất Quá Giang còn đang tăng lên, mười lăm phút trước hắn đã đi đến hạng thứ tám, ở trong và ngoài nước đều đang rộng rãi thảo luận, thân là thí luyện giả người mới, không đến một năm, Bá Vương Bất Quá Giang đã thu hoạch được thành tựu như thế, tiềm lực của hắn không thể đo lường...

Nghe lời của người dẫn chương trình, Dương Đằng lộ ra nụ cười, hắn sờ đầu Dương Siêu, Dương Diễm, cười nói:

- Các người sau này cần phải dùng ca ca làm mục tiêu.

Dương mẫu bưng mâm đựng trái cây đi tới, đặt ở trên bàn trà, sau đó ngồi ở trên ghế sa lon, nói:

- Ta lại cảm thấy bọn hắn có thể bình an là được, Tiểu Đại càng sáng chói, hắn trải qua nguy hiểm càng nhiều, sau này

Tiểu Siêu, Tiểu Diễm có thể dừng chân tại Thâm Vực liền tốt, không cần thành tựu như thế nào.

Dương Siêu kêu lên:

- Ta muốn như ca ca, ta cũng phải lên TV!

Dương Diễm thì bình tĩnh, vẫn tập trung xem tivi.

Dương Đằng cười nói:

- Người biết cái gì, nếu Thâm Vực có thể tu tiên, tu tiên có thể trường sinh, đây không phải vấn đề bình an hay không bình an, theo đuổi cũng không phải của cải, mà là ý nghĩa của cuộc sống, ai không muốn vĩnh viễn sống sót?

Dương mẫu nghe xong, bỗng nhiên sầu lo, nói:

- Có thể có trường hợp này, chúng ta đều chết già hết rồi, chỉ còn lại Tiểu Đại một người sống ở trên đời này?

Bà rất có tự mình hiểu lấy, đi vào trong Thâm Vực chỉ là sinh tồn đều rất khó, chớ nói chi tu tiên, truy cầu trường sinh.

Dương Đằng nghe xong, bỗng nhiên cũng phiền muộn, nói:

- Đúng vậy, mẹ bọn nhỏ, chúng ta không nên tìm vợ cho hần, không cần sớm một chút an gia? Miễn cho tiểu tử này giống như Tu Tiên giả, sau này bế quan một lần, mười năm trôi qua, trở về phát hiện chúng ta đều lìa đời, xác thực khó chịu.

Hai vợ chồng càng trò chuyện càng sầu lo, lỡ như trăm năm sau...

Không chỉ có mỗi bọn hần, toàn bộ Hạ Quốc cũng đang thảo luận việc này, hạn mức cao nhất của Dương Đại đến cùng cao bao nhiêu.

Hần mặc dù không phải thiên phú cấp độ SSS, nhưng biểu hiện của hần còn cường đại hơn so với thiên phú cấp độ SSS,

hắn không cần đến thời gian một năm đuổi kịp người khác phát triển mười năm.

Ít nhất là ở trên bảng xếp hạng điểm tích lũy, trong ngoài nước đều đang chờ mong Bá Vương Bất Quá Giang có thể vọt tới thứ tự cao bao nhiêu.

Có thể uy hiếp được thứ hạng của Thiên Đạo, Thái Dương Thần hay không?

...

Dương Đại đứng ở trên lưng Địa Linh Giao Long, nhìn xem bảng xếp hạng điểm tích lũy.

Thứ nhất, Thái Dương Thần, 2093844 điểm.

Thứ hai, Thiên Đạo, 2090031 điểm.

Thứ ba, Thần Tàng, 1876338 điểm.

Thứ tư, Kinh Thần, 1868002 điểm.

Thứ năm, Thích Tôn, 1853420 điểm.

Thứ sáu, Chính Nghĩa Thần Ứng, 1850221 điểm.

Thứ bảy, Bá Vương Bất Quá Giang, 1840714 điểm.

Thứ tám, Hắc Địch Thiên, 1802322 điểm.

...

Hạng bảy.

Dương Đại rất hài lòng biểu hiện của mình, mà đại chiến Đồ Yêu trận này còn chưa kết thúc, hắn còn có thể tiếp tục tăng lên.

Trước mắt mà xem, hắn rất có hi vọng trùng kích hạng thứ ba.

Hắn không có tung bay, bảng xếp hạng điểm tích lũy không coi là cái gì, hắn chủ yếu là nhân thủ nhiều, tương đương với

lực lượng một hành tinh, kiểm điểm tự nhiên nhanh.

Bất quá hắn chỉ chờ mong thu hoạch sau lần bảng xếp hạng kết toán mà thôi.

Một bên khác.

Lữ Tụng dặm chân hành tẩu trên bầu trời, Thanh Liên pháp tướng sau lưng bắn ra vô số kiếm khí, tru diệt Yêu thú dọc đường.

Hắn nhú mày.

- Xảy ra chuyện gì, tốc độ tăng trưởng điểm tích lũy của hắn làm sao nhanh như vậy?

Lữ Tụng không thể nào hiểu được, hắn biết Dương Đại có thể triệu hoán quỷ binh, nhưng cũng không thể không hợp thói thường như thế.

Chẳng lẽ ta đánh giá thấp số lượng quỷ binh của hắn?

Lữ Tụng yên lặng suy nghĩ.

Hắn rất nhanh điều chỉnh tốt tâm tính, không quan tâm Bá Vương Bất Quá Giang, hắn chỉ nỗ lực vì mình.

Thật vất vả có được cơ hội tốt như vậy, hắn nhất định phải tiến vào mười vị trí đầu.

Sau nửa canh giờ.

Điểm tích lũy của Dương Đại đột phá hai trăm vạn, đứng hàng thứ ba toàn cầu.

Chương 111: Chiến đấu đệ nhất

Bốn ngàn Yêu quái, mười vị Đại Yêu, một vị Yêu Vương, tựa như một môn phái đang giết địch, hiệu suất tự nhiên có một không hai toàn cầu.

Quốc gia khác cũng có thí luyện giả thiên phú triệu hoán sư, tuy có số lượng trên ngàn, nhưng chất lượng cộng lại đánh không lại một vị Yêu Vương, mà mong muốn gặp được tròng cảnh kiếm điểm như thế này, rất khó.

Nếu không phải có nhiều đại tu sĩ đi theo như vậy, Dương Đại đến đây chính là muốn chết.

Đủ loại tình huống thúc đẩy Dương Đại tiến đến hạng thứ ba.

Dương Đại hết sức thoải mái, hẳn bỗng nhiên có ý định muốn vượt qua Thiên Đạo, Thái Dương Thần.

Luận thực lực chân chính, hẳn không phải đối thủ của hai vị đại lão, nhưng kiếm điểm, hẳn có khả năng thử một chút.

Toàn cầu đệ nhất?

Tim Dương Đại đập nhanh hơn, ngay lúc hẳn đang huyền tưởng, điểm tích lũy của Thái Dương Thần bắt đầu tăng vọt.

【 Thí luyện giả Thái Dương Thần đánh giết một đầu Đại Yêu vương 】 .

Khủng bố như vậy?

【 Thí luyện giả Thiên Đạo đánh giết một đầu Đại Yêu vương 】

Thiên Đạo lại bắt đầu!

Dương Đại thầm mắng, hai người kia tuyệt đối đã hợp lại.

Thái Dương Thần cùng Thiên Đạo cùng nhau bùng nổ.

Hai người trong vòng nửa canh giờ, tăng vọt hai mươi vạn điểm tích lũy, tốc độ tăng tốc điểm tích lũy của Dương Đại giảm bớt, nhưng vẫn không có bị hất ra.

Sở dĩ giảm bớt là bởi vì yêu thú phụ cận đều sắp chết hết.

Dương Đại không thể không chuyển di địa phương.

Hắn không có tới gần chỗ yêu uy kinh khủng, mà đi khắp biên giới chiến trường.

Nhìn điểm tích lũy Thái Dương Thần, Thiên Đạo càng ngày càng nhiều, lòng háo thắng của Dương Đại bị kích phát.

Hắn lần nữa vung lên Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, triệu hồi ra một vạn Tinh quái, dụng tâm linh cảm ứng, phân phó chúng nó tiềm nhập vào lòng đất, tiến hành hành đoạt điểm, mục tiêu là những tinh quái tu vi thấp, thịt muỗi dù nhỏ cũng có thể góp gió thành bão.

Nữ tử mũ toi nhện không được hỏi:

- Không phải ngươi chỉ có năm ngàn vị âm chúng sao?

Nhìn từng con Tinh quái lao ra từ bên trong hỏa điểm cờ xí, ngũ khí của nàng cuối cùng biến hóa, mang theo một vẻ kinh ngạc.

Dương Đại cười nói:

- Dù sao cũng phải chừa chút át chủ bài.

- Vì sao hiện tại lộ ra?

- Bởi vì cảm nhận được áp lực.

Dương Đại đại khái nói một lần tình huống Thiên Đạo, Thái Dương Thần. Nữ tử mũ toi lần đầu tiên lộ ra vẻ bất đắc dĩ, nói:

- Người nói Thiên Đạo, ta cũng gặp qua, cũng được sư phụ ta chỉ bảo, người ta tu luyện sớm hơn người bao nhiêu năm, người vậy mà muốn vượt qua hẳn.

Nàng đột nhiên không hiểu Dương Đại người này.

Rõ ràng sợ muốn chết, tâm tính lại rất ngông cuồng.

Dương Đại cười nói:

- Tình huống đặc thù, nếu là đấu pháp, ta đương nhiên không phải đối thủ.

Nữ tử mũ toi không nói thêm.

Kiên nhẫn chờ đợi.

Hết thầy âm chúng theo Địa Linh Giao Long di chuyển đổi chiến trận, khi bọn hắn đi vào chỗ yêu thú tập trung, tốc độ điểm tích lũy của Dương Đại lần nữa tăng lên trên diện rộng, rất nhanh.

Có thể nhanh đến mức so với Thái Dương Thần, Thiên Đạo, khoảng cách số điểm giữa ba người và hạng thứ tư càng lúc càng lớn.

Trong lúc nhất thời, thế giới hiện thực nổi sóng.

Lực lượng mới xuất hiện - Bá Vương Bất Quá Giang vậy mà bắt đầu tăng tốc kiếm điểm so kè cùng với Thái Dương Thần, Thiên Đạo.

Chuyện này cũng quá khó tin đi.

Dương Đại xem như triệt để phát lửa bên trong phạm vi toàn cầu, phần lớn người đều có tâm lý thích cạy mạnh, lại

thêm Dương Đại quá thần bí, tuổi còn rất trẻ, càng ngày càng nhiều truyền thông bắt đầu lăng xê.

Tiền vào Thâm Vực không đến một năm liền có thể cạnh tranh bài danh so kè với cường giả hạng nhất, thứ hai thế giới, tương lai của hắn đến tốt cùng sẽ như thế nào?

Không ai có thể dự đoán.

...

Một lúc lâu sau.

Dương Đại cơ hồ lượn một vòng biên giới chiến trường, điểm tích lũy của hắn đã đột phá hai trăm năm mươi vạn điểm, nhưng vẫn không có hơn Thái Dương Thần, Thiên Đạo.

Hai tên này đều đã đi đến hai trăm bảy mươi vạn điểm, tốc độ hôm nay vượt xa một ngày bất kỳ nào trước đó, rõ ràng bị Dương Đại kích thích.

Dương Đại ngược lại không có ý kiến gì đối với bọn hắn, đây cũng đã nói hắn xem như đi vào trong tầm mắt hai vị đại lão.

Trong lúc đó, một tiếng rít lên vang vọng đất trời, che giấu hết thảy tiếng gào thét, Dương Đại nghe ra được một tia bi phẫn.

Chẳng lẽ là vị Đại Yêu vương kia phải bỏ mạng rồi?

Dương Đại vội vàng nắm chặt tốc độ, để Địa Linh Giao Long nhanh chóng một chút.

Nữ tử mũm tui mở lời:

- Đại Yêu vương ngã xuống, yêu quân muốn tản, chờ sự phụ tình tới chúng ta, chúng ta sẽ rời đi, người tốt nhất đi theo chúng ta đi, nhất phẩm pháp bảo của người thật sự rất bắt mắt, tất nhiên sẽ bị người ngấp nghé.

Dương Đại gật đầu nói:

- Đa tạ tiên bối quan tâm.

Sát lục tiếp tục.

Nương theo Đại Yêu vương ngã xuống, nhóm yêu thú dọc đường rõ ràng cảm ứng được, dồn dập chạy tán loạn, giữa rừng núi bụi đất cuộn cuộn, vô cùng hỗn loạn.

Phía trước bỗng nhiên bay tới vô số yêu cầm, phô thiên cái địa, rõ ràng đều muốn chạy trốn.

Dương Đại thấy một đạo ánh sáng xanh chạy tới, chính là Lữ Tụng, hắn còn đang đuổi giết yêu quái.

Không chỉ Lữ Tụng, Thanh Nhân đại tiên cũng đánh tới, trường đao trong tay nhanh chóng khôi phục, chém giết từng con yêu cầm, thi thể, máu tươi như mưa sa hạ xuống, rắc vào trong dãy núi, đúc khuôn một phần thể lương cho thiên địa.

Những đại tu sĩ tựa hồ cũng chuẩn bị rời đi, khí tức từng người tán theo các hướng khác nhau.

Dương Đại âm thầm lo lắng, hi vọng Thiên Túc chân nhân chậm một chút tìm tới hắn, bằng không hắn sẽ mất đi vị bảo tiêu nữ tử mỹ tử này.

Điểm tích lũy của hắn lần nữa nghênh đón một đợt tăng dài.

Khoảng cách giữa Dương Đại cùng Thái Dương Thần, Thiên Đạo cuối cùng bắt đầu rút ngắn.

Từng người từng người đại tu sĩ lướt qua đỉnh đầu Dương Đại, không ít người nhìn về phía hắn, nhưng cũng chỉ liếc mắt.

Chương 112: Âm chúng cấp S, kết toán đại khí vận (1)

Dương Đại vô cùng lo sợ, mặt ngoài thì giữ vững bình tĩnh.

Nữ tử mũm toi nói:

- Còn không quá tệ, không có hoảng.

Dương Đại nói:

- Có tiền bồi người ở đây, ta vội cái gì?

Nữ tử mũm toi nói:

- Ta không nhất định là đối thủ của bọn hắn.

Dương Đại nghiêm mặt nói:

- Mặc kệ, ngược lại trong lòng ta, cô rất mạnh, lúc trước cô dạy ta kiếm pháp, để ta cảm thấy người là thiên hạ đệ nhất kiếm tu.

Nữ tử mũm toi yên lặng.

Dương Đại không có tiếp tục ba hoa, chuyên tâm nghiêm phòng xung quanh.

Nói thì nói như thế, nhưng hắn vẫn sợ có đại tu sĩ đột nhiên ra tay đối với hắn.

Thời gian một nén nhang sau, Thiên Túc chân nhân đi vào trước mặt hai người Dương Đại, nói:

- Chúng ta đi thôi.

Dương Đại gật đầu, hỏi:

- Các đại tu sĩ khác đều rời đi sao?

Thiên Túc chân nhân cười gật đầu, nói:

- Lần này hết sức thuận lợi.

Dương Đại nghe xong, lúc này dùng tâm linh cảm ứng phân phó Thanh Nhân đại tiên cùng nhóm âm chúng để bọn hắc tiếp tục giết, hắc thì đi theo Thiên Túc chân nhân, nữ tử mũ tơ rời đi.

Cùng lúc đó, điểm tích lũy của hắc đã tăng tới hai trăm bảy mươi vạn, hiện tại tăng tốc có thể nói là đỉnh phong, chủ yếu là nhóm yêu thú chạy trốn tứ phía, rất nhiều bị thương trong hỗn loạn, bị nhóm âm chúng thu hoạch.

Hết sức dễ chịu.

Khoảng cách Dương Đại giữa Thái Dương Thần, Thiên Đạo chỉ kém mười vạn điểm tích lũy.

Điểm tích lũy của hai người này rõ ràng đã chậm lại.

Thật có khả năng phản nghịch vượt qua.

Trong lòng Dương Đại xúc động.

Giọng nói Thiên Túc chân nhân vang tới:

- Tiểu hữu xem ra còn chấp mê bên trong trừ yêu.

Dương Đại lấy lại tinh thần mà đến, nói:

- Tiên bối, thế giới của chúng ta đang ở vào trạng thái mặt thế, yêu ma quỷ quái, dị giới Ma tộc hoành hành, việc bài danh lần này quan hệ đến cơ duyên để mạnh lên, ta không thể không dùng hết toàn lực tranh đoạt, ta đủ mạnh, mới có thể bảo vệ quốc gia của ta.

Thiên Túc chân nhân cười ha hả nói:

- Bàn đạo nghe qua không dưới một trăm vị dị nhân nói qua lời này, bàn đạo cũng không có nghi vấn, chẳng qua hi

vọng người không nên quá mạo hiểm, tư chất của người, phúc duyên đều hết sức hiếm thấy, cũng đừng quá sớm chết yểu.

- Đa tạ tiên bối nhắc nhở, ta nhất định ghi ở trong lòng.

Đối với người nha, không cần ngang bướng gạc, tất nghe dạy bảo, đôi phương nhất định sẽ cao hứng nha.

Thấy Thiên Túc chân nhân không nói thêm gì nữa, Dương Đại hỏi về chiến đấu vừa rồi, vì sao kéo dài lâu như vậy.

- Chúng ta chẳng qua tới lược trận, tránh cho Đại Yêu vương chạy trốn, Kim Độc Đạo đạo hữu thì một mình khiêu chiến Đại Yêu vương, vì chính là kiếm quyết của hắn, cần hắn đơn độc đánh giết.

Thiên Túc chân nhân vừa cười vừa nói.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Hắn bỏ ra bao nhiêu tài nguyên mới thỉnh động nhiều đại tu sĩ như vậy?

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Cũng chẳng có gì, chẳng qua để cho chúng ta có khả năng vào Thần Kiếm thiên đảo lĩnh hội Kiếm đạo, trong vòng một năm.

Dương Đại âm thầm kinh hãi, thoạt nhìn không có gì, kì thực cần quyết đoán rất cao, nhiều đại tu sĩ như vậy tiến vào Thần Kiếm thiên đảo, nếu có ác ý, nói không chừng Thần Kiếm thiên đảo sẽ bị phá hủy.

- Nửa ngày sau, chúng ta mỗi người đi một ngã đi, tiểu hữu, người nắm chắc thời gian.

Thiên Túc chân nhân cười nói, bên trong lời nói mang theo trêu chọc để Dương Đại có chút xấu hổ.

Màn đêm buông xuống

Dương Đại tĩnh tọa ở trên vùng núi, sau lưng là Địa Linh Giao Long, Thiên Túc chân nhân, nữ tử mũ toi ngồi tĩnh tọa ở cách đó không xa.

Bên cạnh Dương Đại có một cây cò đứng thẳng, chính là Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, cò xí phát phối liệt diễm, không ngừng có âm chúng theo lòng đất nhảy ra, chui vào bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ.

Hết thấy âm chúng đều ở trên đường trở về, bài danh diễm tích lũy của Dương Đại đã được định ra.

Thứ nhất, Thái Dương Thân, 3078290 diễm.

Thứ hai, Thiên Đạo, 3045022 diễm.

Thứ ba, Bá Vương Bất Quá Giang, 3029388 diễm.

Đệ tứ, Thần Tàng, 1902329 diễm.

...

Xuống chút nữa đã không quan trọng.

Khoảng cách giữa ba hạng đầu và hạng tư cực lớn, gần như một cái lạch trời không thể nào vượt qua.

Mặc dù Dương Đại có chút tiếc nuối, nhưng cũng rất thỏa mãn, hẳn tin tưởng diễm số này đầy đủ để cho hắn trở thành thí luyện giả sáng chói nhất.

Hai vị hạng một hai đều tồn tại số một số hai Địa Cầu, mà hắn là ai?

Diễm số ba hạng đầu cách nhau không nhiều, đã chứng minh rất nhiều.

Dương Đại thật ra cũng có thể cảm nhận được áp lực, vô luận hắn phát triển mình bao nhanh, cũng không cách nào có hơn, có lẽ đây là khoảng cách giữa thiên phú cấp độ SS cùng thiên phú cấp độ SSS đi.

Cũng không lâu lắm, Thanh Nhân đại tiên cũng quay về, biểu thị hết thủy âm chúng trở về, bởi vì Thanh Nhân đại tiên ở phía sau cùng, mục đích là hộ tống âm chúng.

Lần này chinh chiến rất không tệ, Dương Đại chỉ tổn thất hơn mười vị âm chúng Tinh quái, không có có tổn thất một vị Yêu quái, Đại Yêu, rất không tệ.

Dương Đại chú ý tới trong tay Thanh Nhân đại tiên còn cầm một cỗ thi thể.

Hả?

Còn có kinh hi?

Dương Đại không có thu Thanh Nhân đại tiên vào Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, mà để thủ ở bên người.

Thiên Túc chân nhân đứng dậy, cười nói:

- Tiểu hữu, gặp lại.

Hắn quay người rời đi, từng bước lên trời, nữ tử mũm tui không nói gì, an tĩnh đi theo bước chân sư phụ.

- Bái tạ hai vị tiền bối!

Dương Đại cao giọng hô, đưa mắt nhìn Thiên Túc chân nhân, nữ tử mũm tui rời đi.

Trong lòng hắn có chút tiếc nuối, cho tới bây giờ, hắn vẫn không biết tên nữ tử mũm tui.

Tốt xấu gì cũng ở chung được mấy ngày, làm sao vẫn lạnh lùng như vậy?

Dương Đại nhìn về phía thi thể dưới chân Thanh Nhân đại tiên, hỏi:

- Tu vi gì?

Thanh Nhân đại tiên cười hắc hắc nói:

- Không Vô cảnh.

Dương Đại nhú mày, hỏi:

- Bên trong đại tu sĩ có người ngã xuống?

Thanh Nhân đại tiên lắc đầu nói:

- Là phát hiện trong động phủ Đại Yêu vương, linh lực khô cạn, thời điểm ta đi, hắn vừa mới chết không lâu, cũng không có đại tu sĩ lấy đi thi thể.

Dương Đại lật ra cổ thi thể này xem xét, hắn không khỏi nhú mày.

Chương 113: Âm chúng cấp S, kết toán đại khí vận (2)

Này người có chút quen mắt.

Chờ chút!

Đây không phải Tỉnh trụ, Vạn Thiên Hào sao?

Dương Đại nhớ kỹ hắc, từng gặp qua hình ảnh cùng sự tích của hắc trên mạng, hắc được xưng là Tỉnh trụ có hi vọng nhất trở thành Quốc trụ.

Thiên phú hắc là cấp S, tên Thần Chi Ứng Nhãn, thị lực hắc vô cùng đáng sợ, hắc còn tu luyện cung tiễn chi đạo, một tiễn có thể bắn mấy trăm dặm, tinh chuẩn bắn giết kẻ địch, đây là hai ghi chép năm trước.

Sao hắc lại chết ở chỗ này?

Dương Đại không nghĩ ra, nhưng hắc vẫn thành thành thật thật rút hồn.

Thiên phú cấp S nhất định phải thu, về sau để cho hắc tiếp tục ra sức vì nước.

Dương Đại bắt đầu hấp hồn, hắc không có thấy đau đớn, hơi có chút ngứa, không đến ba phút đã hấp hồn thành công.

Trong chốc lát, hắc cảm giác thị lực của mình trở nên rõ ràng hơn, thậm chí có thể thấy rõ hoa văn cây cối bên ngoài mấy dặm.

Rất khoa trương!

Cái này là thiên phú cấp S tăng phúc?

Dương Đại rất tò mò, thế giới Vạn Thiên Hào đến cùng là như thế nào?

Hắn triệu hoán Vạn Thiên Hào đi ra.

Vạn Thiên Hào nhìn thấy hắn, ngần người, cảm khái nói:

- Không nghĩ tới ta còn có thể dùng loại phương thức này phục sinh, Bá Vương Bất Quá Giang, không, chủ nhân, đa tạ.

Bá Vương Bất Quá Giang danh chấn cả nước, Vạn Thiên Hào đương nhiên cũng nhận ra.

So với uất ức chết trong động phủ yêu quái, hắn càng muốn sống hơn, cho nên hắn hiện tại rất cao hứng, hoàn toàn không phiền muộn.

Dương Đại cũng không có làm ra vẻ nhất định phải xung hô đối phương là tiền bối, trở thành âm chúng của hắn liền phải xem hắn làm chủ, hắn hỏi thăm Vạn Thiên Hào như thế nào chết, Vạn Thiên Hào thành thật trả lời.

Nguyên lai, hắn cũng muốn kiếm điểm tích lũy, thế là ỷ vào Thần Chi Ứng Nhãn của mình đi vào địa bàn Đại Yêu vương, nghĩ thầm chỉ cần Đại Yêu vương xuất hiện, hắn sẽ rút lui, không nghĩ tới Yêu Vương xuất quỷ nhập thần, dùng thủ đoạn không biết định trụ hắn, bắt hắn làm tù binh.

Những ngày này, hắn nhận hết tra tấn, sống không bằng chết.

Hiểu rõ xong, Dương Đại an ủi một phen, khiến cho hắn cùng Thanh Nhân đại tiên luận bàn một phen, tu vi của hắn là Không Vô cảnh, đáng để Yêu Vương thăm dò thực lực của hắn.

Nửa giờ sau, Dương Đại rời khỏi Thâm Vực.

Trở lại trong phòng hiện thực, hắn nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Vẫn là giường trong hiện thực dễ chịu, dễ chịu hơn tỉnh toạ nhiều.

Hắn lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho Hồ Lợi, Hồ Lợi không có bắt máy, hắn lại gọi điện thoại cho Trương Triển Vân, vị sư ca này vẫn còn ở đó.

- Dương Đại, rất không tệ, làm vẻ vang cho Hạ Quốc, vậy mà đuổi sát Thiên Đạo, Thái Dương Thần, thật khó lường, bên trên rất hài lòng đối với ngươi, hiện tại ngươi xem như nổi tiếng toàn cầu, không ít người nước ngoài còn tưởng rằng ngươi đã đến Không Vô cảnh, đều thổi ngươi lên trời.

Trương Triển Vân kích động nói.

Đối mặt thành tựu của Dương Đại, hắn khó mà khắc chế cảm xúc.

Thật sự là quá thần kỳ.

Dương Đại khiêm tốn hai câu, sau đó nói chuyện Vạn Thiên Hào, loại chuyện này nói sớm sớm giải quyết, miễn cho trở thành tai hoạ ngầm, hắn đang còn muốn sử dụng Vạn Thiên Hào trong hiện thực.

Trương Triển Vân nghe xong cảm khái nói:

- Kia đúng là mệnh số của hắn, trước đó ta nghe hắn nói qua, chuẩn bị xông xáo một phen, ngươi không cần có gánh vác, so với việc hắn bị giết chết không rõ ràng, trở thành âm chúng cũng tốt, còn có thể tiếp tục bảo vệ quốc gia, việc này ta sẽ chuyên môn báo cho thượng cấp.

Dương Đại gật đầu nói:

- Lữ Tụng có thể làm chứng cho ta, lần này thảo phạt Đại Yêu vương, hắn cũng tham gia, chúng ta còn gặp mặt, muốn hoài nghi ta, cũng chỉ có thể hoài nghi ta rất sớm đã giết Vạn Thiên Hào.

Trương Triển Vân cười ha hả nói:

- Không cần nghĩ lung tung, người nếu thật muốn giết thí luyện giả, đã sớm đại khai sát giới, chút tín nhiệm này, chúng ta vẫn phải có, trên thực tế, chúng ta trước kia suy nghĩ qua đưa thí luyện giả vừa mới chết đưa cho người, biến thành âm chúng, chẳng qua có rất nhiều ý kiến khác biệt, cho nên tạm thời đề xuống, về sau gặp đến thí luyện giả tử vong, hồn phách vẫn còn, vậy cứ thu đi, dĩ nhiên, ta vẫn hi vọng người về sau không được đi lên con đường sai trái.

- Đa tạ sư ca, người yên tâm đi, cơ quan tình báo đối đãi với ta như thế, ta sẽ không gây trở ngại thêm phiền toái cho cơ quan tình báo, ta vĩnh viễn là công dân tốt.

- Ha ha, tiểu tử người, ta biết thế mà.

Dương Đại và Trương Triển Vân hàn huyên vài câu liền cúp máy.

Hắn tin tưởng cơ quan tình báo sẽ không bỏ mặc hắn, sẽ làm chỗ dựa cho hắn, hắn cũng không thẹn với lương tâm.

Dương Đại bắt đầu lên mạng.

Hot tìm kiếm thứ nhất, Bá Vương phong thần.

Bốn chữ này để linh hồn Dương Đại đều cảm thấy thăng hoa.

Khiến Thái Dương Thần, Thiên Đạo điên cuồng kiếm điểm tích lũy, mặc dù không thể vượt qua, nhân khí của hắn đã có hơn hai vị trước, chủ yếu là đại chúng quá quen thuộc về Thái Dương Thần, Thiên Đạo, Dương Đại làm người mới, trùng kích lão thần, càng có cảm giác mới lạ.

Mười giờ sau, Dương Đại lần nữa tiến vào Thâm Vực, tiếp tục kiếm điểm.

Không có người bảo kê, Dương Đại không cách nào lại đi tìm thế lực Đại Yêu vương, nhiều nhất đụng đụng thế lực Yêu Vương, nhưng Thái Dương Thần, Thiên Đạo một mực tìm Đại Yêu vương hoặc thế lực những dị tộc đồng cấp khác kiếm điểm tích lũy, Dương Đại làm sao truy đều đuổi không kịp.

Thời gian thoáng qua, thời hạn một tháng đã đến.

Dương Đại trong khoảng thời gian này tăng thêm bảy vị âm chúng Đại Yêu, tổng số Đại Yêu đi đến hai mươi hai vị, hẳn vẫn như cũ là người thứ ba, cách người thứ hai Thái Dương Thần khoảng mười vạn điểm tích lũy, dẫn trước hạng tư Thần Tàng tám mươi vạn điểm tích lũy.

【 Thâm Vực thông cáo: Dị tượng Thất Tinh Liên Châu kết thúc, bài danh thí luyện giả lần này bắt đầu kết toán 】 .

【 Người thu hoạch được thành tích hạng thứ ba thí luyện giả lần này, thu hoạch được phúc duyên đại khí vận 】 .

【 Nhân tộc bài danh chỗ người không thể tiến vào trước hạng mười vạn, vì chủng tộc không bị đào thải, trước khi thiên tai tiến đến, thỉnh thí luyện giả không ngừng cố gắng 】 .

Chương 114: Thiên phú thủy tinh

Đại khí vận phúc duyên.

Trong lòng Dương Đại tràn ngập chờ mong, còn xếp hạng của nhân tộc Địa Cầu, hẳn cũng không kinh ngạc.

Người Địa Cầu tiến vào Thâm Vực mới bao nhiêu năm?

Sau khi ba dòng nhắc nhở tan biến, Dương Đại không tiếp tục thấy các Thâm Vực nhắc nhở khác, hẳn ngồi dưới đất, kiên nhẫn chờ đợi, xung quanh tất cả đều là âm chúng hạch tâm.

Thạch Long, Liễu Tuấn Kiệt, Trình Nga Quỷ, Bao Giải, Doanh Kỷ, Từ Siêu Nhân, Nam Nguyệt Như, Thương Lang, Thanh Nhân đại tiên, Vạn Thiên Hào mấy người, Vạn Thiên Hào chính là tu vi Không Vô cảnh, tự nhiên có thể tiến vào trận doanh hạch tâm.

Dương Đại hỏi:

- Người có biết phúc duyên đại khí vận phải bao lâu mới đến?

Vạn Thiên Hào trầm ngâm nói:

- Ta trước kia đều nhận được phúc duyên tiểu khí vận, là tại ngày thứ hai, ngược lại trong vòng ba ngày nhất định đến, tất nhiên sẽ có, có thể từ trên trời giáng xuống, có thể là tỉnh lại sau giấc ngủ bên người liền có, thậm chí có thể bị vấp chân mới phát hiện cơ duyên.

Dương Đại gật đầu.

Vạn Thiên Hào cảm khái:

- Người thứ ba, thật sự ghê gớm, người sau nạt tất nhiên sẽ vượt qua Thiên Đạo.

Liễu Tuấn Kiệt cười nói:

- Hào ca, muốn giới thiệu thí luyện giả tử địch cho chủ nhân hay không?

Vạn Thiên Hào ngẩn người, lắc đầu bật cười:

- Ta là Tinh trụ, nào có tử địch gì.

Từ khi sau khi Vạn Thiên Hào gia nhập, Liễu Tuấn Kiệt đã bắt đầu quần chặt hấn để Lương Tử Tiêu rất khó chịu, làm sao thực lực không đủ, không thể không ỉn nhẫn.

Dương Đại nhìn trời xanh duy mỹ trắng lệt, nói khẽ:

- Chờ đại khí vận phúc duyên tới liền bắt đầu tổ kiến đội Yêu Vương.

Thủ hạ có một tôn Yêu Vương, một cường giả Không Vô cảnh, lại thêm mấy vạn âm chúng, hấn có niềm tin đi săn Yêu Vương.

Thanh Nhân đại tiên nhếch miệng cười nói:

- Tốt, đến lúc đó ta dẫn đường, có mấy tên khiến ta rất khó chịu, hiện tại có Vạn Thiên Hào cùng nhau tác chiến, ta lòng tin mười phần.

Vạn Thiên Hào tuy vừa mới tiến lên Không Vô cảnh, nhưng dầu gì cũng là Không Vô cảnh.

Trong một tháng này, Hạ Quốc sinh ra hơn hai mươi vị Không Vô cảnh, hết thầy Quốc trụ đều đã đột phá tới Không Vô cảnh, phần lớn người khác đều là Tinh trụ, mà Vạn Thiên Hào lại là người nổi bật trong tinh trụ.

Các âm chúng khác cũng cười ha hả thảo luận, bầu không khí nhẹ nhàng, giống như có tiền đồ tốt đẹp đang chờ bọn hấn.

Dương Đại yên lặng suy tư.

Hắn cảm giác mình nên học một chút biện pháp phong ấn linh hồn, đi đến Không Vô cảnh thì có thể thoát ra hồn phách, mặc dù không cách nào dùng hồn phách tấn công, nhưng chỉ cần sớm phòng bị kẻ địch, là có thể độn hồn chạy trốn.

Thanh Nhân đại tiên trước đó muốn linh hồn xuất khiếu chạy trốn, nhưng bị trận pháp vây khốn, đã không kịp.

Vạn Thiên Hào càng khổ cực, còn không thấy Đại Yêu vương liền bị Đại Yêu vương dùng thủ đoạn đặc thù định trụ, người còn mang hồn, không thể động đậy.

Chờ thủ hạ có mười tên Yêu Vương, Dương Đại có thể đi tới Tu Tiên giới Đại Ngụy, sớm ngày hoàn thành nhiệm vụ, sau đó trở lại Thập Phương giáo học tập phương pháp khốn hồn.

Đương nhiên, hắn cũng chờ mong Vạn Cảnh Âm Chủ của mình sẽ trở nên mạnh hơn, nói không chừng sau này có thể cưỡng ép hấp hồn, kia càng sướng.

Dương Đại lâm vào trong vô hạn chờ mong.

...

Đại dương vô biên mênh mông, lời vân bồng nhiên tụ tập tới, gió bão cùng đi theo, mặt biển xuất hiện kinh đào hải lãng.

Một chiếc máy bay chiến đấu như yểm đen quanh quần trên không trung, thỉnh thoảng ẩn hình, thỉnh thoảng hiện hình trong lời điện, lời điện đánh vào trên người phi cơ, không ngờ lại không có tạo thành nửa điểm ảnh hưởng.

Khoang điều khiển có hai vị phi công, phi công phụ trách chương không phương hướng mở miệng nói:

- Xảy ra chuyện gì, vì sao vùng này diễn ra khí tượng dị biến?

Phi công bên cạnh nói:

- Tất nhiên có Đại Yêu ẩn hiện, cẩn thận một chút, không nên tới gần mặt biển, tranh thủ quay chụp tình báo.

Hắn nhìn màn hình kỹ thuật trước mặt, trong màn hình xuất hiện tình huống trên mặt biển phía dưới, vô tận sóng biển đập trùng không ngừng, tầm nhìn cực thấp.

Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên trừng to mắt, kêu lên:

- Đó là cái gì?

Một vị phi công khác liếc mắt nhìn, trừng to mắt theo.

Chỉ thấy một cánh cửa lớn màu đỏ tươi bay lên từ sóng biển trong, mặt ngoài còn mang theo một con bạch tuộc rùa biển, cá kiếm và các loại sinh vật biển cực lớn, có sóng, cũng có thi thể, vô cùng dọa người.

Lúc thấy cánh cửa kia, hai vị phi công nổi da gà khắp cả người, vô cùng kinh khủng, loại cảm giác sợ hãi này không phải mắt trần mang đến, mà là một loại kinh khủng theo bản năng, giống như đối mặt với sự vật kinh khủng nhất trên đời.

- Đi trước!

Phi công điều khiển phương hướng trầm giọng nói, điều khiển máy bay chiến đấu thay đổi hướng đi, chui vào trong lồi vên, biến mất không thấy gì nữa.

...

Chờ một ngày, Dương Đại hơi gấp.

Hắn chuyện gì đều không làm, ở tại chỗ chờ đợi, kết quả phúc duyên đại khí vận một mực chưa từng xuất hiện.

Chờ mong biến thành dày vò khiến cho hắn rất khó chịu.

Nhóm âm chúng cũng không có ngừng, Vạn Thiên Hào đã nắm giữ Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, trở thành người chủ

trận.

Hắn mặc dù là sứ giả của cung tiền, nhưng đối với Kiếm đạo cũng có hiểu, chỉ có không ngừng thăm dò các môn các đạo, mới biết được thích hợp nhất dành cho mình chính là cái gì.

Huru ——.

Một âm thanh từ trên trời truyền đến, Dương Đại vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một tia sáng từ trên trời giáng xuống, đập tới phía hắn, cấp tốc lượn lơ lên liệt diễm, tựa như thiên thạch hạ xuống, dọa hắn vội vàng nhảy ra.

Oanh!

Bãi cỏ bị nện ra một hố to, đá vụn, vụn cỏ bay loạn, khói cháy tràn ngập, hết thấy âm chúng quay đầu nhìn lại.

Khói cháy tan đi, một khối tinh thạch xuất hiện ở trong đất bùn, Dương Đại xúc động di tới.

Phúc duyên đại khí vận tới?

Hắn không có tùy tiện hành động, mà để Vạn Thiên Hào đi lấy.

Chương 115: Mười vạn âm chúng

Vạn Thiên Hào rút ra khỏi tinh thạch kia, dài bằng cánh tay, toàn thân hiện lên màu xanh đậm, vô cùng sáng loáng, vừa xem đã không đơn giản.

- Chẳng lẽ là thiên phú thủy tinh?

Vạn Thiên Hào kích động nói, Dương Đại nghe được ánh mắt sáng lên.

Dính vào chữ chữ thiên phú liền không đơn giản.

Vạn Thiên Hào quay đầu nhìn về phía Dương Đại nói:

- Thiên Đạo từng thu hoạch được một khối thiên phú thủy tinh, đây là cơ mật, ta cũng ngẫu nhiên biết việc này, nghe nói sau khi đạt được khối thiên phú thủy tinh kia, Thiên Đạo trở nên mạnh hơn, không phải thể hiện ở phương diện tốc độ tu hành, mà là sức chiến đấu, bây giờ Thiên Đạo đã không thể dùng cảnh giới đi cân nhắc.

Dương Đại nghe xong, càng thêm kinh hãi, hấn vội vàng tiếp nhận thủy tinh màu xanh đậm, quan sát tỉ mỉ.

Cái đồ chơi này nên như thế nào sử dụng?

Hắn nhìn về phía Vạn Thiên Hào, Vạn Thiên Hào bắt đầu nói:

- Ta cũng không biết, ta chẳng qua nghe nói qua, dù sao Thiên Đạo trong vạn tộc cạnh tranh lần trước thu hoạch được một khối thủy tinh, hiện tại người cũng thu được thủy tinh, đều là ba hạng đầu, ta khó tránh khỏi sẽ liên tưởng đến nhau.

Dương Đại không thể không một lần nữa dò xét thủy tinh xanh đậm, hấn thử nghiệm đưa linh lực của mình thăm dò vào trong thủy tinh xanh đậm.

Bình ——.

Thủy tinh xanh đậm trong nháy mắt bị phá tan, hóa thành vô số ánh sao màu lam bao vây Dương Đại, nhóm âm chúng cảm thấy kỳ lạ, dồn dập vây quanh.

Dương Đại cực kỳ khẩn trương, phát hiện mình không thể động đậy, chỉ thấy những ánh sáng màu lam đỏ đang cấp tốc chui vào trong cơ thể của hắn.

Oanh!

Dương Đại chỉ cảm thấy trong óc sắp vỡ nát, trước mắt mất đi toàn bộ ý thức, toàn thân hắn run rẩy, dưới chân hiện ra từng trận khói đen, cấp tốc khuếch tán, đầu hắc văn giữa mi tâm hắn xuất hiện, bắt đầu kéo dài, mọc ra một chút chi nhánh, tựa như một gốc yêu dị hắc thụ.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói:

- Các người đoán xem, thiên phú của chủ nhân lại biến thành cái dạng gì?

Từ Siêu Nhân cảm khái nói:

- Không rõ ràng, nhưng rõ ràng cảm giác được lực lượng thiên phú của ngài ấy đang thay đổi càng mạnh.

Nhóm âm chúng đều bị Vạn Cảnh Âm Chủ không chế, cho nên thiên phú Vạn Cảnh Âm Chủ biến hóa, bọn hắn có thể cảm nhận được, loại cảm giác này rất kỳ diệu, nhưng bọn hắn càng nhiều hơn chính là kính sợ, kính sợ từ bản năng.

Dương Đại hoảng hốt thật lâu, hắn không có hôn mê, chẳng qua ý thức ở vào một loại trạng thái quỷ dị, giống như tiến vào một phương thế giới màu xám, bất kể cái gì đều là

màu xám, không có màu sắc khác, hắn thấy được rất nhiều quỷ hồn phiêu đảng trong thiên địa, có người có yêu, cũng có ma, tất cả đều mờ mịt nổi lo lắng.

Trong mảnh thế giới màu xám này, Dương Đại cũng như cái xác không hồn, phiêu đảng bốn phía, chẳng có mục đích.

Hắn đột nhiên bừng tỉnh, thế giới trước mắt khôi phục màu sắc, thân ảnh nhóm âm chúng ánh vào trong tầm mắt của hắn.

Hắn toàn thân đổ đầy mồ hôi, càng không ngừng thở dốc.

- Chủ nhân, ngài không có sao chứ?

Thạch Long khẩn trương hỏi.

Dương Đại trả lời:

- Không sao đâu, ta rất khỏe, phi thường tốt!

Hắn ánh mắt tràn ngập thần thái, trên mặt lộ ra nụ cười đầy hưng phấn.

Nhóm âm chúng mong đợi nhìn về phía hắn.

Dương Đại tinh phần chấn thần, nói:

- Đi, đi giết Yêu Vương, để cho các ngươi nhìn một chút.

Vạn Thiên Hào nhin không được hỏi:

- Ngài không cần nghỉ ngơi sao?

Dương Đại cười nói:

- Không cần, linh lực cùng thể lực của ta cũng không có bị tiêu hao, mà chiến đấu chính lại là bọn ngươi.

Hắn triệu hồi ra Địa Linh Giao Long, để Địa Linh Giao Long nâng mọi người, lại do Thanh Nhân đại tiên chỉ đường.

Trên đường đi, nhóm âm chúng hỏi không ngừng, nhưng Dương Đại ngậm miệng không nói, bọn hắn chỉ có thể kèm chế tò mò, chờ mong trận chiến tiếp theo.

Trước mắt, trong tay Dương Đại có hai tôn chiến lực Không Vô cảnh, chiến lực Linh Chiêu cảnh có hai mươi ba tôn, chiến lực Tâm Toàn cảnh có hơn bảy nghìn vị, tổng số âm chúng vượt qua sáu vạn, chất lượng rất cao.

Dù cho là Yêu Vương, dưới tay cũng không có có nhiều chiến lực Tâm Toàn cảnh như vậy, chớ nói chi là Linh Chiêu cảnh.

Dương Đại rất chờ mong chiến đấu kế tiếp.

Sau bốn canh giờ, bọn hắn cuối cùng đến được mục đích.

Thanh Nhân đại tiên trước tiên đánh tới, hắn hóa thành bản thể đụng nát một ngọn núi lớn, thế không thể đỡ, kinh động đến thế lực Yêu Vương phía trước, một tiếng gầm gừ khủng bố truyền đến.

Một tay Dương Đại giơ lên Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, liệt diễm cháy hùng hực, từng con Yêu thú nhảy ra, giết về phía trước.

Hắn một hơi phóng xuất tất cả Yêu quái, để Đại Yêu lĩnh đội.

- Tiến lên.

Mắt Dương Đại nhìn phía trước, phân phó, Địa Linh Giao Long tiếp tục tiến lên.

Giữa mi tâm hắn hiện ra hắc văn, lòng bàn chân khuếch tán khói đen, từng con Tinh quái nhảy ra, như xuyên vào trong nước tan biến trong rừng cây.

Đại chiến bắt đầu!

Vạn Thiên Hào nhắc cánh tay, bàn tay phải làm cung, tay trái làm ra tư thế kéo cung, linh lực xuất hiện giữa hai tay ngưng tụ ra hình cung tiễn, khí thế mạnh mẽ.

Thị lực Dương Đại đã trở nên siêu phàm, hẳn có thể thấy Thanh Nhàn đại tiên đang cùng một đầu Yêu Vương đang đại chiến ở giữa dãy núi hơn mười dặm ngoài, Yêu Vương đã triệt để hoá hình, tư thái bá khí, đầu mọc sừng thú, người khoác đại bào màu đen, sau áo bào là áo giáp dữ tợn, sau lưng khoác gió vũ vũ, tóc đen đầy đầu thật dài, tựa như từng chiếc xúc tu màu đen.

Hai vị Yêu Vương khí thôn sơn hà, yêu khí khủng bố bao trùm giữa thiên địa, dẫn tới trên trời hiện ra từng mảnh lôi vân.

Oanh!

Tay trái Vạn Thiên Hào bỗng nhiên bỏ ra, một bóng tên màu xanh bắn ra, xé rách không khí, lướt qua dãy núi, ven đường rất nhiều yêu cầm bị bóng tên màu xanh tru diệt, không thể ngăn cản.

Chương 116: Nghĩ không ra có thể thua điểm (1)

Yêu Vương áo bào đen đang giao chiến cùng Thanh Nhân đại tiên động dung, vô ý thức né tránh, nhưng vẫn bị bắn trúng đầu vai, thân thể ngã bay ra ngoài, nện xuyên một ngọn núi cao, tan biến trong rừng cây phía sau núi, kích thích bụi đất tung bay.

Ánh mắt Dương Đại sáng lên, cái này là Tinh trụ sao?

Yêu yêu!

Trước đó, đội ngũ của hắn chỉ còn thiếu một cường giả nhân loại, Vạn Thiên Hào đánh ra một kích này mang theo lực sát thương rất khủng bố, hơn nữa còn là công kích xa, để cho địch nhân khó lòng phòng bị.

Trách không được tên này dám đơn độc xông vào địa bàn của Đại Yêu vương, đoán chừng Yêu Vương căn bản không làm gì được hắn.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, hắn ra lệnh cho Địa Linh Giao Long hạ xuống.

Địa Linh Giao Long bay lượn ở tầng trời thấp, hắc văn giữa mi tâm Dương Đại hơi vặn vẹo, hắn nâng tay phải lên, từng hồn thể phía dưới bay ra rừng cây, chui vào trong lòng bàn tay của hắn.

Ánh mắt nhóm âm chúng sáng lên.

Trước kia điều phiền toái nhất của Dương Đại chính là cần hấp hồn từng người, chậm trễ thời gian, hiện tại hiệu suất có

thể để thể lực của bọn hắn nhanh chóng tăng lên.

Liễu Tuấn Kiệt cảm khái:

- Vô hạn âm chúng, lại có thể đồng thời cách không hấp thu nhiều hồn phách, chủ nhân, người muốn vô địch.

Dương Đại cười nói:

- Xác thực tốt hơn trước kia rất nhiều, nhưng vẫn có phạm vi hạn chế, cho nên mới cần lao xuống.

Căn cứ hắn tính toán, hắn chỉ có thể cách không hấp thu hồn phách trong vòng phương viên mười trượng, bao gồm khoảng cách cả trên dưới không gian.

Tốc độ hắn hấp hồn cũng nhanh hơn trước kia, loại cảm giác này rất mỹ diệu.

Vạn Thiên Hào lần nữa làm ra tư thái kéo cung, cười nói:

- Vậy hôm nay nhận hết toàn bộ thể lực của Yêu Vương thôi.

Các âm chúng khác cũng hưng phấn, xắn tay áo lên.

Dương Đại cứ như vậy, một đường hấp hồn, chưa từng dừng lại.

Còn tài liệu Yêu thú, hắn tạm thời không cần, bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ đã có quá nhiều.

Nửa giờ sau, Dương Đại hấp thu hai vạn hồn phách Tinh quái, mấy trăm hồn phách Yêu quái, khiến cho hắn hơi có chút choáng đầu, nhưng còn có thể kiên trì.

Tu vi của hắn tùy theo đột phá tới Linh Chiếu cảnh tăng bốn, hắn cảm thấy đã rất chậm, dù sao trước đó tích lũy một quãng thời gian, trong quá trình còn hấp thu qua Không Vô cảnh, nhưng không có đột phá.

Một lúc lâu sau, đại chiến kết thúc, Yêu Vương ngã xuống, Thanh Nhân đại tiên, Vạn Thiên Hào cùng với hai mươi hai vị Đại Yêu bao vây, hồn phách Yêu Vương cũng không kịp chạy trốn, số lượng lớn Yêu thú chạy trốn, nhưng thi thể bị giết vẫn có rất nhiều.

Dương Đại đi vào trước mặt Yêu Vương, bắt đầu hấp hồn.

Hắn hôm nay hấp thu hồn phách Yêu Vương đã không còn cảm thấy thống khổ, bất quá lần này hấp thu quá nhiều hồn phách, khiến cho đầu não hắn vẫn u ám.

Sau khi hút xong hồn phách Yêu Vương, hắn nghỉ ngơi nửa canh giờ, tiếp tục hấp hồn.

Một ngày sau.

Dương Đại thu hoạch chậm rãi, lần này hấp thu hơn một trăm ngàn vị âm chúng, trong đó Yêu Vương một tôn, Đại Yêu ba tôn, Yêu quái gần ngàn vị.

Tổng số âm chúng của hắn đột phá mười sáu vạn, thu hoạch nỗ tung.

Dương Đại thoải mái tung bay, nhưng tu vi của hắn cũng không có đột phá, khoảng cách Linh Chiếu cảnh tầng năm còn rất xa.

Bọn hắn nhanh chóng nhanh rời khỏi nơi này, sau hai canh giờ, Dương Đại lựa chọn rời khỏi Thâm Vực tại một chỗ trong núi rừng.

Trở lại hiện thực, hắn nằm ở trên giường, thở dài ra một hơi.

- Thoải mái!

Dương Đại cảm thán, hắn đột nhiên hiểu rõ Thái Dương Thần, Thiên Đạo vì sao liều mạng kiếm điểm, cơ duyên đột này quá nỗ tung.

Hắn còn như vậy, Thái Dương Thần, Thiên Đạo thiên phú cấp độ SSS lần nữa nhận thủy tinh thiên phú, lại phải mạnh đến khoa trương bao nhiêu?

Hắn không tưởng tượng nổi, cũng không cách nào hiểu rõ.

Hai ngày nay thật sự hơi mệt chút, Dương Đại quyết định ngủ một giấc thật ngon, hắn thả ra nhóm âm chúng hạch tâm, nhóm Yêu thú không có hoá hình thì không có tư cách đi ra, bởi vì phòng chứa không nổi.

Sau khi để bọn hắn tự mình tu luyện, Dương Đại bắt đầu đi ngủ.

Giấc ngủ này chính là hai ngày một đêm.

Hắn khi mở mắt ra, ngoài cửa sổ đã là ban đêm.

Dương Đại từ trên giường đứng lên, nâng tay phải lên, Liễu Tuấn Kiệt rất hiểu chuyện đưa qua máy tính bảng.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói:

- Chủ nhân, ngài phát nhiệt rồi, toàn thế giới cũng đang thảo luận về ngài.

Hết sức rõ ràng, tên này vụng trộm lên mạng.

Dương Đại trừng mắt nhìn hắn một cái, hỏi:

- Có loạn gửi tin tức hay không?

Liễu Tuấn Kiệt vội vàng bảo đảm:

- Không dám, ta chẳng qua chỉ lướt mạng xem tin tức, thề!

Dương Đại đứng dậy đi vào trên ghế sa lon nằm, bắt đầu dùng máy tính bảng lên mạng.

Hot tìm kiếm vẫn liên quan đến khen thưởng cho lần này vạn tộc cạnh tranh bài danh, chín năm trước, các quốc gia phong tỏa tin tức, hiện tại toàn diện cởi mở, bởi vì đại chúng

đã biết rõ Thâm Vực, đủ loại khí vận phúc duyên mới lạ xuất hiện trên mạng.

Có người thu hoạch được một kiện pháp khí, có người ngồi ngẩn người, bỗng nhiên đốn ngộ, từ trong sơn thủy ngộ được một bộ pháp quyết, có người nhặt được một bình đan được phẩm chất cực tốt, trong vòng hai ngày tu vi tăng nhanh như gió.

Dương Đại đọc xem say sưa ngon lành.

Bài danh thấp phúc duyên khí vận phần lớn đều là vật ngoài thân, chỉ có thứ tự cao mới có thể thu được đến phúc duyên tăng cường bản thân, có Tinh trụ trong vòng top một vạn, thu hoạch được một khối thiên phú thủy tinh, thiên phú trở nên mạnh hơn, nhưng đẳng cấp không có tăng lên, chẳng qua tăng cường một cách tương đối mà thôi.

Cái này khiến Dương Đại lâm vào suy nghĩ.

Ở giữa cấp độ SS và cấp độ SSS tồn tại một lạch trời à, hay là nói, khi thiên phú có được đẳng cấp, dù cường hóa như thế nào, đẳng cấp không thay đổi?

Hẳn là không đúng.

Kỷ Vân Yên lại có thể để thiên phú tăng lên đẳng cấp.

Chương 117: Nghĩ không ra có thể thua điểm (2)

Xem ra trong thiên phú đồng cấp cũng tồn tại phân chia mạnh yếu.

Vạn Cảnh Âm Chủ của mình hẳn là tồn tại độc nhất.

Dương Đại tiếp tục xem tin tức, hẳn bỗng nhiên chú ý tới một chuyện, các hành tinh đều đang điều động thí luyện giả tiến về duyên hải, hẳn cảm thấy không thích hợp, đăng nhập vào Bí Vỡng xem xét.

Quả nhiên!

Thú triều kém chút đồ diệt Đông Đảo quốc rất có thể sẽ bùng nổ trên duyên hải Hạ Quốc.

Trong vùng biển ngoài Long Giang hành tinh phát hiện một cửa lớn quỷ dị, nó đang tới gần Long Giang hành tinh, tốc độ không tính nhanh, dự tính nửa tháng mới có thể đổ bộ.

Căn cứ cục tình báo điều tra, phía dưới cửa lớn có một đầu Yêu thú vô cùng to lớn, rất có thể là loại rùa, như là hòn đảo tiến lên, đi theo phía sau là số lượng Yêu thú không thể tính toán, thú triều lần này chắc chắn vượt qua quy mô trước đó ở Hán Tây hành tinh.

Thí luyện giả đang không ngừng mạnh lên động thực vật Địa Cầu càng điên cuồng tiến hóa, tốc độ tiến hóa thậm chí còn nhanh hơn rất nhiều đại bộ phận thí luyện giả mạnh lên, nguyên nhân chính là như thế, Thâm Vực xuất hiện mười năm, nhân loại vẫn không có rời khỏi tận thế.

Sau khi Dương Đại xem xong nhũ mào, nhưng hắn cũng không có lo lắng nhiều, năng lực quốc phòng của Hạ Quốc có thể xếp ở năm vị trí đầu thế giới, mà sau khi vạn tộc cạnh tranh kết thúc, nhất định hiện ra số lượng lớn cao thủ một người đã đủ giữ quan ải.

Hán Tây hành tỉnh cách Long Giang hành tỉnh rất xa, tạm thời nguy hại không đến Hán Tây hành tỉnh.

Trừ phi thượng cấp có điều lệnh, Dương Đại sẽ không dễ dàng rời khỏi Hán Tây hành tỉnh, dù sao nhà hắn ở đây.

Hắn lấy điện thoại di động ra, mở màn hình, Liễu Tuấn Kiệt cũng không dám động điện thoại di động của hắn, sau khi mở ra hắn phát hiện có hai cuộc gọi nhỡ, Hồ Lợi cùng Trương Triển Vân, từng người gọi một cuộc.

Hai người đều hỏi thăm phúc duyên đại khí vận của hắn.

Trong top một vạn đại khí đều thu hoạch được thủy tinh thiên phú, nhìn như là một vật, lại ẩn chứa giá trị lại khác, trình độ cường hóa thiên phú mang tới khác biệt.

Biết được Dương Đại lấy được thiên phú thủy tinh, bọn hắn hết sức hưng phấn, cũng không có hỏi nhiều tặng phúc cụ thể như thế nào.

Dựa theo lời bọn hắn nói, ba hạng đầu có thể ra thiên phú thủy tinh, nhất định là thiên phú thủy tinh phẩm chất cực cao.

Trò chuyện xong, Dương Đại mở ra phần mềm chat.

Đáng chết!

Khung chat với Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu biểu hiện màu đỏ 99+ , bà nương này thật không biết xấu hổ.

Dương Đại mở ra, xem xét từng dòng tin nhắn, đại bộ phận lời đều là nói một mình, trong đó xen lẫn chúc mừng.

Kỷ Vân Yên không có tiền vào top một vạn, thu được một bình Tẩy Tủy đan, để tư chất tăng lên một chút, nàng cũng không có cao hứng, thì ra nàng căn bản không hy vọng tư chất tăng lên, chỉ không cách nào từ chối Cục chiến đấu tương trợ.

Nàng nhìn như điên điên khùng khùng, trong lòng vẫn rất rõ ràng.

Mang việc, nàng từ chối không được.

Nàng đã thu được rất nhiều ưu đãi, ngay cả người nhà của nàng đều hưởng thụ sinh hoạt phú quý, nàng chỉ có thể báo lại.

Dương Đại suy nghĩ một chút, vẫn an ủi nàng một câu.

Bá Vương Bất Quá Giang: Nhìn thoáng một chút, có lẽ chờ sau khi cô mạnh lên, thiên phú cũng biết biến hóa, nói không chừng có một ngày không cần giảm thọ.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Người nghiêm túc sao?

Bá Vương Bất Quá Giang: Có chứ, ta cũng hết sức đau lòng thay cho cô, nhưng ta muốn cô thăng cấp thiên phú giúp ta, làm sao bây giờ, ta cũng hết sức mâu thuẫn 【 biểu lộ con mèo nũng nịu 】 .

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Người cầu ta đi.

...

Dương Đại không ngờ người này lại nói một câu như thế, không thể không trò chuyện với nàng.

Trò chuyện trong chốc lát, hẳn thì không chịu nổi.

Hắn bỗng nhiên sinh ra một ý nghĩ.

Hắn mở ra Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái, kéo Kỷ Vân Yên vào. Rất nhanh có người online, hoan nghênh người

mới, cũng để Dương Đại giới thiệu.

Dương Đại nói nàng là đệ tử Thập Phương giáo, liền bỏ đi mọi người lo lắng, trong khoảng thời gian này, Vương Tường, Tiểu Điệp cũng kéo mấy vị bằng hữu của mỗi người vào, nhóm chat này giờ rất náo nhiệt, lại nhiều một vị cũng không sao đâu.

Kỷ Vân Yên cũng không sợ người lạ, bắt đầu điên cuồng đánh chữ phát tin nhắn.

Biết được nàng là con gái, nam đồng bào trong đám đều rất nhiệt tình, nhưng rất nhanh phát hiện Kỷ Vân Yên ưa thích tự nói.

Dương Đại yên lặng dòm màn hình, âm thầm cười trộm một cách thoải mái, bởi vì Vương Tường cùng Kỷ Vân Yên tham gia cuộc trò chuyện.

Vương Tường làm chủ nhóm đáp lời Kỷ Vân Yên, Kỷ Vân Yên không ngờ lại không để ý tới, hấn khó chịu, bắt đầu âm dương quái khí, nào biết Kỷ Vân Yên trực tiếp khóc lóc om sòm, bắt đầu mắng hấn, làm Vương Tường giận đến sùi bọt mép.

Bởi vì là người Dương Đại thêm vào, hấn lại không tốt kick ra, chỉ có thể ỉn nhẫn.

Dương Đại cười trên nỗi đau của người khác, cũng không sợ Vương Tường trả thù Kỷ Vân Yên.

Còn Kỷ Vân Yên có thể trả thù Vương Tường hay không, hấn cũng không lo lắng, bởi vì Kỷ Vân Yên đã nhắn riêng cho hấn, nói cô có chút ưa thích cái nhóm này.

Quá biến thái.

Vừa rồi vừa vào nhóm đã làm rùm beng, sau đó lại thích cái nhóm này?

Dương Đại không thể nào hiểu được.

Dạng này cũng tốt, Kỳ Vân Yên cũng không cần quấy rối hắn.

Dương Đại để điện thoại di động xuống, cất kỹ âm chúng, lần nữa tiến vào Thâm Vực.

Đêm khuya, ánh trăng sáng ngời, giữa rừng núi có gió lạnh thổi tới, như đao như băng.

Dương Đại phóng xuất nhóm âm chúng, tất cả âm chúng bình thường đều ném vào trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, tu luyện thật tốt, để hắn hack tiến độ tu luyện.

Thanh Nhân đại tiên hỏi:

- Tiếp tục cần quét thế lực Yêu Vương sao?

Dương Đại gật đầu, nói:

- Trong vòng một tháng, tập hợp đủ trăm vạn âm chúng, có vấn đề hay không?

Chương 118: Thần thánh phương nào

Thanh Nhân đại tiên cười ha hả nói:

- Chúng ta lúc đầu không có vấn đề, chỉ sợ ngài chịu không được.

Các âm chúng khác dồn dập trên chóc, ở lâu cùng Dương Đại, một vài câu đùa giỡn không ảnh hưởng toàn cục, bọn hắn cũng có thể nói ra được, bởi vì Dương Đại không thêm để ý, dĩ nhiên, trên chính sự, bọn hắn không dám đi quá giới hạn, hoàn toàn nghe lệnh tại Dương Đại, lực chấp hành cực cao.

Dương Đại nhảy đến trên đầu Địa Linh Giao Long, các âm chúng khác cũng nhảy tới theo, Dương Đại dậm chân, Địa Linh Giao Long lập tức cất cánh.

Cửu Mệnh đại vương cười hắc hắc nói:

- Chủ nhân, muốn làm thịt Hắc Tâm thánh quân hay không? Hắn đã từng bắt qua đệ tử Thập Phương giáo các người cùng với đệ nhân, giết là tốt nhất, mới có thể hả giận.

Dương Đại có chút động tâm.

Vạn Thiên Hào nói:

- Âm chúng vốn mạnh hơn cùng cảnh giới, hiện tại ta và Thanh Nhân đại tiên hợp lại, lại thêm mười vạn âm chúng, ta nghĩ không ra chỗ nào có thể thua, có thể giết, Hắc Tâm thánh quân xác thực đáng hận, ta trước đó muốn đối phó hắn, từ Đại Hạ chạy đến, chưa kịp thì trên đường đã nghe đến Thâm Vực thông báo.

- Không phải còn có một đầu Yêu Vương à, số lượng âm chúng càng có mười sáu vạn.

Liễu Tuấn Kiệt kinh ngạc hỏi, Vạn Thiên Hào cười ha ha một tiếng, cũng không có trả lời.

Cửu Mệnh đại vương cười nói:

- Đồi phó Hắc Tâm thánh quân không quá quan trọng, hà tất vận dụng toàn bộ thực lực? Quên sao, chủ nhân ưa thích giữ lại chút lá bài tẩy.

Thanh Nhân đại tiên cười nói:

- Đúng đấy, làm sao có thể xong ra toàn quân?

Các âm chúng khác phụ họa theo, để lòng lòng Dương Đại dễ chịu.

Rất hiểu ta!

Dương Đại khua tay nói:

- Vậy đi tìm Hắc Tâm thánh quân, lần trước không có nhìn thấy hắn, xác thực tiếc nuối!

Nhóm âm chúng lập tức reo hò, Địa Linh Giao Long bắt đầu thay đổi hướng đi, tiếng long ngâm quanh quẩn trong thiên địa.

...

Trong cung điện dưới lòng đất.

Hắc Tâm thánh quân đang luyện chế thánh đan, trong chiếc đỉnh lớn có hơi nóng bốc lên, trong nước canh mơ hồ lộ ra xương trắng rõ ràng, bên cạnh có vài vị tiểu yêu đang nhóm lửa.

- Làm sao còn không thành công, dị tượng Thất Tinh Liên Châu đều đã qua.

Hắc Tâm thánh quân nhíu mày, trong lòng lo lắng.

Vì luyện chế thánh đan, hắc bí quá hoá liều bắt rất nhiều đệ tử của các môn phái, lần này không thành công, hắc phải chạy trốn, lưu lại nơi này, luôn không an toàn.

Oanh ——.

Lăng mộ cự chiến, một cỗ yêu uy đáng sợ truyền đến.

Sắc mặt Hắc Tâm thánh quân biến hóa, híp mắt mắt nhìn tới, tầm mắt xuyên thủng ngọn núi, thấy được Thanh Nhân đại tiên thể không thể đỡ, Thanh Nhân đại tiên mang theo mấy ngàn Yêu quái đánh tới, đã bắt đầu tác chiến với yêu quân của hắc.

- Muốn chết!

Hắc Tâm thánh quân nổi giận, lập tức lao ra.

Hắc tự nhiên nhận ra Hắc Tâm thánh quân, Thanh Nhân đại tiên đã từng là bại tướng dưới tay của hắc, bị hắc đuổi ra vùng này, cái tên này lại còn dám trở về.

Phương xa.

Trên lưng Địa Linh Giao Long, Dương Đại một tay nắm Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, đón gió mà đứng, bên cạnh Vạn Thiên Hào đã kéo cung, khí thể như cầu vồng, tựa như thần tướng, bá khí khinh người.

Dương Đại triệu hoán ra Yêu Vương lúc trước thu phục.

Vị Yêu Vương này tên Hắc Âm lão yêu, ven đường đã làm quen với đám người Dương Đại.

Hắc Âm lão yêu có hình thể to lớn, đứng sau lưng Dương Đại tựa như một tòa Hắc Sơn (núi đen), cũng may hắc là hồn thể, không có gia tăng áp lực cho Địa Linh Giao Long.

- Cần ta ra tay không?

Hắc Âm lão yêu hỏi.

Dương Đại cười nói:

- Nhìn lại một chút.

Hắn đã thả ra năm ngàn Yêu quái, mười vạn Tinh quái, hết thảy Tinh quái đều tiềm phục dưới lòng đất, dùng chiến thuật ám sát giết địch, sở dĩ triệu hoán Hắc Âm lão yêu đi ra là sợ xảy ra biến cố.

Rất nhanh, Địa Linh Giao Long tiến vào chiến trường, bay lượn dưới tầng trời thấp, Dương Đại đưa tay, cách không hấp hồn, một đường bay đi, từng đạo hồn thể Yêu thú liên tục bay ra từ trong núi rừng, chui vào trong lòng bàn tay của hắn.

Thật ra không chỉ lòng bàn tay có khả năng hấp hồn, hắn chẳng qua muốn nguy trang thành một loại giả tượng, thoát nhìn không có khoa trương như vậy.

Cảm thụ được số lượng âm chúng nhanh chóng tăng trưởng, Dương Đại lộ ra nụ cười vui vẻ.

Sau khi cường hóa Vạn Cảnh Âm Chủ là thật thoải mái.

...

Sau nửa canh giờ.

Trong phé tích, Hắc Tâm thánh quân nằm trong vũng máu, toàn thân run rẩy.

Thanh Nhàn đại tiên rơi trên đỉnh đồng đá vụn sau lưng hắn, thân thể che đầy mặt trời, trong mắt tại Hắc Tâm thánh quân cao lớn như vậy.

Phương xa, Vạn Thiên Hào đang tập trung tiến vào hắn, trên không trung còn có một đạo khói đen quần quanh nhìn xuống hắn, chính là Hắc Âm lão yêu.

Ba tôn chiến lực cấp Yêu Vương!

Trong lòng Hắc Tâm thánh quân tràn đầy tuyệt vọng, phần nộ, nhưng hấn càng nhiều hơn chính là hoang mang, hấn cắn răng hỏi:

- Chủ nhân của các người đến cùng là thần thánh phương nào?

Hấn nhìn ra ba vị này đều là hồn thể, hấn nghĩ tới trước đó đám yêu binh thăm dò ra một quỷ tu, nhưng quỷ tu kia rất yếu, như thế nào thu phục được ba vị quỷ nô cấp bậc Yêu Vương?

Mà lại lúc này mới trôi qua thời gian một tháng!

Tuyệt đối không phải vị quỷ tu kia, chỉ có thể là đồng môn trưởng bối của vị quỷ tu kia.

Hắc Tâm thánh quân hết sức hoảng, hấn từng thử dùng linh hồn xuất khiếu chạy trốn, nhưng căn bản trốn không thoát, những hồn thể kia có tốc độ quá nhanh, bốn phương tám hướng đều có, hấn lại không thể thuận di.

Thanh Nhân đại tiên nhìn xuống hấn, khinh miệt cười nói:

- Rất nhanh người sẽ biết!

Oanh ——.

Một bóng tên màu xanh lướt qua hơn mười dặm, xuyên qua giữa dãy núi, một tiễn bắn nổ đầu Hắc Tâm thánh quân, Thanh Nhân đại tiên vọt lên, đồng đá vụn dưới chân nổ tung.

Một đời Yêu Vương ngã xuống như vậy.

Bị giết chết thê thảm!

Một con giao long bay tới, chính là Địa Linh Giao Long.

Chương 119: Quỷ Thần linh điện (1)

Dương Đại rơi vào trước mặt Hắc Tâm thánh quân, đưa tay hấp hồn, người hắn mặc áo trắng khoác hắc y, được âm chúng ở xung quanh làm vật làm nền, có chút tà dị, đã không còn như thiếu niên ngây thơ.

Một ngày sau.

Dương Đại trở lại hiện thực, nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Lần này, ngoại trừ Hắc Tâm thánh quân ra, hắn hấp thu năm đầu Đại Yêu, hơn một ngàn bảy trăm vị Yêu quái, mười hai vạn Tinh quái.

Dứt bỏ tổn thất âm chúng, tổng số âm chúng của hắn đã đi đến hai mươi tám vạn, tu vi của hắn cũng không có đột phá, nhưng đã giảm bớt đi gần nửa tháng khổ tu.

Mặt khác, hắn còn tìm tới một viên thánh đan trong cung điện dưới lòng đất của Hắc Tâm thánh quân, mặc dù còn chưa thành công, nhưng đã là bán thành phẩm, lại thêm yêu đan ba vị Yêu Vương, giá trị trong túi trữ vật của hắn đã bạo tăng, chỉ đợi hắn trở lại Thập Phương giáo bán ra thôi.

Tài liệu yêu thú càng nhiều vô số kể, hắn thậm chí chuẩn bị quyên góp một nhóm tài nguyên cho Trương Triển Vân, không có cách, chính là giàu nứt đổ đổ vách.

Nghỉ ngơi một hồi lâu, đầu Dương Đại không còn ngây ngất.

Tốc độ khôi phục càng lúc càng nhanh, Dương Đại rất hài lòng mình trưởng thành.

Hắn lấy ra máy tính bảng, bắt đầu quan tâm thú triều ở Long Giang hành tỉnh.

Mỗi ngày cơ quan tình báo đều sẽ điều tra tình báo mới, đại bộ phận chủ đề trong Bí Vỡng đều vây quanh thú triều lần này, thậm chí có người phỏng đoán có khả năng đây này là thú triều cấp diệt quốc, bởi vì lúc trước thú triều tập kích Đông Đảo quốc không có phiên cửa lớn quý dị kia.

Phiên cửa lớn kia quá quý dị, để cho người ta luôn cảm thấy bên trong có khả năng cất giấu nguy hiểm lớn hơn nữa.

Cái thế giới này có tồn tại dị giới, đã có quỷ quái, Ma tộc từ dị giới tiết điểm giết ra, nếu cánh cửa này mở ra, có thể lại là thông đạo thời không hay không?

Sau khi Dương Đại đọc xem các loại phân tích, cảm thấy có đạo lý, bởi vì trên cửa lớn có không ít sinh vật biển đã chết, giống như muốn đi vào trong cánh cửa, trong cửa nhất định có những vật khác.

Trước mắt, đã có bốn vị Quốc trụ đã được điều đi Long Giang hành tỉnh, bất cứ lúc nào cũng đang chờ phân công.

Hạ Quốc hết thảy chỉ có mười hai vị Quốc trụ, có sáu mươi hành tỉnh, điều động đỉnh tiêm chiến lực như vậy, đã chứng minh thái độ của Hạ Quốc, dù sao khắp nơi trên cả nước đều có thể đứng trước nguy hiểm, không có khả năng đầu nhập toàn bộ binh lực vào Long Giang hành tỉnh.

Dương Đại ấn vào xem hộp thư Hồ Lợi gửi tới, hắn cũng bị điều đi Long Giang hành tỉnh.

Đối với Hồ Lợi, Dương Đại vẫn hết sức lo lắng, dặn dò vài câu, hi vọng hắn đừng làm loạn.

Sau khi trùng sinh, bằng hữu chân chính của Dương Đại thật ra cũng chỉ có một vị, đó chính là Hồ Lợi, những người khác giao thiệp rất ít, mặc dù hần và Hồ Lợi cũng là lợi ích hợp nhau, nhưng thời gian lâu dài cũng có cảm tình.

Không có Hồ Lợi thường thường tìm hần uống rượu, thật có chút không quen. Gia quốc gặp khó, hần chỉ có thể nhắc nhở vấn đề an toàn, không thể ngăn cản.

Dương Đại quyết định tăng tốc bước chân, sớm ngày tập hợp trăm vạn âm chúng, nếu lần này thú triều thật sự là cấp diệt quốc, hần còn có thể cống hiến lực lượng.

Thú triều cấp diệt quốc, quy mô của nó từ số lượng ngàn vạn tính toán, thậm chí vượt qua trăm triệu.

Thú triều hải dương rất dễ dàng xuất hiện thú triều cấp diệt quốc, đơn giản là vì bảy mươi lăm phần trăm diện tích Địa Cầu đều là nước, giống loài phong phú nhất.

Sau khi bỏ ra một giờ lướt mạng, Dương Đại lại gọi điện thoại cho gia đình, nói chuyện đều là một vài việc vặt sinh hoạt, cha mẹ của hần cũng không có tiến hành thuyết giáo hần về chuyện tu hành Thâm Vực, chỉ hy vọng hần ổn trọng mọi thứ, cẩn thận một chút, không thể quá mức kiêu ngạo.

Sau khi bài danh điểm tích lũy toàn cầu kết thúc, Dương Đại xem như triệt để đạp chân vào thần đàn, trở thành nhân vật nổi tiếng toàn cầu, không còn là thiên tài người mới, tuyệt đại đa số người bắt đầu coi hần là cường giả, có thể là Chiến thần đời mới tập trung mọi hi vọng.

Có thể tranh giành toàn cầu đệ nhất cùng Thiên Đạo, Thái Dương Thần, há có thể nhỏ yếu?

Sau khi gọi điện thoại xong, Dương Đại nằm nghỉ thêm ba giờ liền vào vào Thâm Vực.

Hắn để Địa Linh Giao Long đi về phía Đại Ngụy, dựa theo Hắc Âm lão yêu nói, dọc đường không ít thế lực Yêu Vương, từ sau khi Đại Yêu vương ngã xuống, nhóm Yêu Vương dưới cờ bắt đầu cát cứ một phương, từng người tự chiến, ai cũng nghĩ mở rộng địa bàn, địa bàn càng lớn, tài nguyên càng nhiều, hi vọng ngày sau đột phá cũng càng lớn.

Dương Đại triệu hoán Hắc Tâm thánh quân đi ra.

Sau khi Hắc Tâm thánh quân trôi qua kinh ngạc ngẩn ngủ, thở dài một hơi.

Dùng loại phương thức này sống sót cũng xem như vạn hạnh trong bất hạnh.

Khác biệt với quỷ nô trong tưởng tượng của hắn, Hắc Tâm thánh quân phát hiện âm chúng tự do càng lớn, ngoại trừ nhất định phải phục tùng Dương Đại ra, hắn cảm giác mình còn sống, thực lực không có bị hao tổn.

Ngược lại lúc trước hắn cũng phục tùng Đại Yêu vương, đổi một người chủ nhân lại như thế nào, mà vị chủ nhân này thoát nhìn có tiền đồ hơn.

Hắc Tâm thánh quân nhìn về phía Thanh Nhân đại tiên, Vạn Thiên Hào bên cạnh, trong lòng cảm khái vạn phần.

Tăng thêm vị Hắc Âm lão yêu kia, Dương Đại chỉ có tu vi Linh Chiếu cảnh lại có bốn vị chiến lực cấp Yêu Vương, thật sự đáng sợ.

- Người có cừu địch muốn giết không, tốt nhất trên đường thông hướng đến Đại Ngụy.

Dương Đại cười hỏi.

Ánh mắt Hắc Tâm thánh quân sáng lên, nói:

- Có, một vị Thánh Quân cùng bốn quân... Ta cực kỳ không hợp nhau!

Cửu Mệnh đại vương cười nói:

- Hắc hắc, vậy thì làm thịt hắc!

Các âm chúng khác cũng cười rộ lên theo.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Cửu Thế Chủ
Lên Sàn thu hoạch được thiên phú cấp S 】 .

Chương 120: Quỷ Thần linh điện (2)

Một đầu nhắc nhở thổi qua trước mắt Dương Đại, ID nhân vật của người mới này có chút phong tao a.

Dương Đại thoáng cảm khái, khu Hạ Quốc thêm ra càng nhiều người thiên phú cấp S, hẳn rất cao hứng, trong lúc bất tri bất giác, hẳn không ngờ lại đã có cảm giác của trưởng bối.

Vạn tộc cạnh tranh bài danh để Dương Đại ý thức được tận thể cũng không phải tận thể của cá nhân, mà là chủng tộc hưng vong, nhân tộc trên Địa Cầu còn vô cùng nhỏ yếu, đây là khoảng cách mà một mình hẳn khó để bù đắp.

Hắc Tâm thánh quân cùng Thanh Nhân đại tiên bắt đầu thảo luận nên giết chết Yêu Vương nào, Yêu Vương nào càng dễ đối phó.

Sau bảy ngày.

Dương Đại hốt trọn thể lực Yêu Vương một phương, thu hoạch một đầu Yêu Vương, năm đầu Đại Yêu, hai ngàn đầu Yêu quái, mười ba vạn Tinh quái.

Tổng số âm chúng của hắn đi đến bốn mươi ba vạn, số lượng Yêu quái gần vạn, lại thêm âm chúng Ma tộc tinh nhuệ, Tâm Toàn cảnh chiến lực vượt qua một vạn.

Tu vi của hắn cũng thuận lợi đột phá tới Linh Chiếu cảnh tầng năm.

Chiếu theo điệu bộ này, ghi chép đi đến Không Vô cảnh nhanh nhất toàn cầu cũng phải bị hắn đánh vỡ.

Thời gian kỷ lục nhanh nhất đạt tới Không Vô cảnh được ghi lại là mười năm.

Dương Đại có hi vọng ghi lại thời gian rút ngắn chỉ còn hơn một năm.

Một ngày này.

Địa Linh Giao Long cuộn mình bên bờ sông, nhóm âm chúng hạch tâm phân tán các nơi, Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ cắm trên mặt đất, không nhúc nhích.

Dương Đại đang ở lĩnh hội Thiên Thế kiếm quyết, thuận đường nghỉ ngơi một quãng thời gian.

Nhóm âm chúng mặc dù không có thể lực hạn chế, nhưng yêu lực, linh lực cũng cần thời gian khôi phục.

Dương Đại nắm Duyên Quang kiếm, nhúu mày suy tư.

Kiểm đạo không còn là kiếm chiêu của phạm nhân, suy nghĩ quan trọng hơn, nhất là kiếm ý, đó là nhìn không thấy, lực lượng đặc thù sờ không được, vượt qua cực hạn phạm nhân có thể sánh bằng.

Thiên Thế kiếm quyết của hắn chính là kiếm ý Kiếm Thánh, một bộ kiếm pháp không coi là truyền thừa của Kiếm Thánh.

- Có người.

Vạn Thiên Hào bỗng nhiên quát, cả kinh nhóm âm chúng cảnh giác.

Bốn tôn Yêu Vương đều bị Dương Đại để vào trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, để tu luyện tu vi cho hắn, không thể không nói, tốc độ Yêu Vương tu luyện xác thực rất nhanh, bốn vị Yêu Vương cộng lại có thể có hiệu quả tăng phúc so với mười vạn âm chúng.

Dương Đại trợn mắt nhìn đi, chỉ thấy một bạch y nam tử đạp vân bay tới, hắn có khuôn mặt tuấn lãng, đầu sạch bóng, hai chân trần trụi, làn da trắng ngà, một bộ áo trắng trắng noãn như tuyết, hai tay quần lấy phật châu, lần đầu tiên thấy hắn, Dương Đại không hiểu nghĩ đến Đường Tăng.

Không đúng, Đường Tăng thoát nhìn nhưng không có lỗ mũi như vậy.

Bạch Y tăng đứng ở phía trên đám người Dương Đại, Vạn Thiên Hào cảnh giác, truyền âm cho Dương Đại:

- Chủ nhân, hơi thở đối phương rất mạnh, ta nhìn không thấu, tuyệt đối là Không Vô cảnh, mà lại không phải Không Vô cảnh đẳng cấp thấp.

Đến mức có phải Luyện Thần cảnh hay không, Vạn Thiên Hào vẫn có niềm tin, hắn đã chết trong tay Đại Yêu vương tương đương với Luyện Thần cảnh.

Dương Đại thấy đối phương có chút quen mắt, chờ một chút, lúc trước đó thảo phạt Đại Yêu vương, hắn từng gặp người này.

Bạch Y tăng cười nói:

- Tiểu hữu, ngươi tiến bộ có chút nhanh, bản tăng rất tò mò, ngươi tu luyện công pháp gì, không ngờ lại có thể nắm giữ nhiều quỷ nô như vậy, dù cho là Quỷ Thần linh điện cũng chưa từng nghe tới như công pháp như thế này.

Dương Đại chưa nghe nói qua Quỷ Thần linh điện, nhưng nghe ra được đối phương không có ý tốt, hắn mở miệng nói:

- Quỷ Thần linh điện chúng ta há có thể hoàn toàn triển lộ nội tình ra cho người ngoài xem?

Bạch Y tăng người khẽ cười nói:

- Thế tại sao bản tăng không có gặp qua ngươi?

Hả?

Loại tình huống này có chút giống như đã từng quen biết, Dương Đại nghĩ đến thời gian mới quen Lương Tử Tiêu.

Hắn khẽ nói:

- Nói vậy, vì sao ta chưa từng gặp qua người? Quỷ Thần linh điện há có thể có hòa thượng, chê cười, nếu người muốn ra tay với ta, ước lượng một chút xem có thể tiếp nhận lửa giận của Quỷ Thần linh điện hay không, trên người của ta có ấn ký của sư phụ, dù có chết, sư phụ ta cũng sẽ tìm được người, báo thù cho ta!

Bạch Y tăng người cười nói:

- Tiểu hữu nói đùa, bản tăng chỉ muốn kết bạn cùng người một phen, như thế nào ra tay với người.

Khi nói chuyện, hắn chậm rãi hạ xuống, tới gần Dương Đại.

Nhóm âm chúng đồn dập vây tới, Liễu Tuần Kiệt lao tới lấy Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, vội vàng đưa cho Dương Đại.

Tầm mắt Bạch Y tăng rơi vào trên Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, ánh mắt lập loè hàn mang, rất có xâm lược tính.

Dương Đại thở dài một hơi, Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ bỗng nhiên lượn lờ lên liệt diễm, Hắc Tâm thánh quân, Thanh Nhân đại tiên nhảy ra.

Bạch Y tăng dừng lại, trầm giọng nói:

- Hắc Tâm thánh quân là do người giết chết?

Dương Đại mở miệng ra lệnh:

- Giết!

Thanh Nhân đại tiên, Hắc Tâm thánh quân lập tức nhào tới, Bạch Y tăng cả kinh lui lại.

Bạch Y tăng cấp tốc phát tay, phật châu trên cổ hai tay bay ra, cấp tốc biến lớn, nhắc lên hỏa phong khủng bố hạ xuống, thanh thế to lớn, ánh lửa chiếu rọi trên mặt đám người Dương Đại.

Hắc Tâm thánh quân vung lên đại bào, yêu khí trùng thiên, trong nháy mắt phá tan hỏa phong giảo tán, Thanh Nhân đại tiên cầm đao đánh tới, đao của hắn chính là bản mệnh pháp khí, do một khối xương của hắn biến thành, bình thường có thể ẩn nấp sâu trong linh hồn.

Đại chiến bùng nổ!

Dương Đại nhìn thấy đối phương cũng không có đi, mà lựa chọn tác chiến.

- Quả nhiên, Lão Âm Lục...

Dương Đại thầm mắng, đã như vậy, chơi lớn một chút đi!

Ánh mắt hắn hiện ra quyết tâm, vung lên Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, triệu hoán ra hai vị Yêu Vương còn lại.

Ngũ đại Không Vô cảnh chiến lực vây đánh.

Bạch Y tăng động dung, trong lòng kinh hãi:

- Làm sao có thể! Hắn chẳng qua chỉ là Linh Chiếu cảnh, dựa vào cái gì có bốn vị Yêu Vương, một vị tu sĩ Không Vô cảnh?

Chương 121: Quỷ Hòa Thượng, một đám ác ma

- Đừng để cho hắn chạy!

Dương Đại phân phó, năm tôn chiến lực Không Vô cảnh vây quanh bạch y tăng nhân, đủ loại pháp thuật liên tục oanh ra, mấy người Dương Đại cũng nhanh chóng nhanh rời khỏi nơi này, tránh cho bị ngộ thương.

Hắn suy nghĩ một chút, lần nữa vung lên Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, triệu hồi ra ba mươi lăm vị Đại Yêu, lưu lại năm vị thủ bên cạnh mình, các Đại Yêu khác thì tiến đến hình thành vòng vây, tránh cho bạch y tăng nhân giết ra khỏi trùng vây, nhóm Đại Yêu mặc dù đánh không lại hắn, cũng có thể kéo dài một chút.

Oanh! Oanh! Oanh...

Yêu lực tiêu xài, đủ loại pháp thuật như mưa hạ xuống, bình sơn chấn địa, trong phạm vi năm dặm đều có thể lọt vào ảnh hưởng.

Vạn Thiên Hào không có cận thân tác chiến, mà nhanh chóng kéo cung bắn tên, linh lực biến thành bóng tên không ngừng bắn ra, tay của hắn cực nhanh, cánh tay trái nhấc lên tàn ảnh, tựa như có mấy chục cánh tay đang liên tục kéo cung, mỗi một đạo bóng tên đều tinh chuẩn bắn trúng bạch y tăng nhân, phải làm cho quanh thân bạch y tăng nhân lượn vòng phát châu, ngưng tụ thành một hư ảnh kim chuông, ngăn lại hết thủy công kích.

Lực phòng ngự rất mạnh.

Hắc Âm lão yêu hóa thành một hồi khói đen, cấp tốc khuếch tán, ngăn cách ra chiến trường Không Vô cảnh, tránh cho bạch y tăng nhân chạy trốn.

Dương Đại ra tay rất quả quyết, hiện tại bạch y tăng nhân muốn linh hồn xuất khiếu chạy trốn, cũng không kịp, hoặc dựa vào thực lực ngạnh giết ra khỏi trùng vây, hoặc là chờ chết.

- A Di Đà Phật!

Bạch y tăng nhân bỗng nhiên quát, áo bào cổ động, trên người hần ngưng tụ ra một tôn đại phật màu vàng kim, đại phật cao tới trăm trượng, to lớn bá khí.

Vạn Thiên Hào bỗng nhiên dừng tay, nhưng hần duy trì tư thế kéo cung, hần đang tụ lực.

Thanh Nhân đại tiên, Hắc Tâm thánh quân cùng với Yêu Vương Khổ Tâm thánh quân gần đây mới bị thu phục cùng nhau vây công bạch y tăng nhân, tuy không thể đánh phá phòng ngự, nhưng cũng khiến cho hần không thể thoát đi, Hắc Âm lão yêu thì ở trong yêu vụ thỉnh thoảng bỏ ra lôi điện yêu dị.

Mười hơi sau, Vạn Thiên Hào bỗng nhiên bắn ra một tiễn, một tiễn này sát qua theo bên tai Hắc Tâm thánh quân, trực tiếp xuyên thủng hư ảnh kim phật, kim chuông.

- Phốc ——

Bạch y tăng nhân bị trọng thương, phun ra một ngụm huyết tiễn, nhưng hần cấp tốc ổn định thân hình, cắn nát ngón tay của mình, hư không vẽ bùa, một tấm bùa vàng xuất hiện ở trước mặt hần, phù trong bay ra từng đạo hư ảnh Ác Quỷ, tựa như xông phá phong ấn, đại chiến vẫn còn tiếp tục.

Dương Đại nhìn thấy tình cảnh bây giờ, trong lòng thở dài một hơi.

Ồn!

Bạch y tăng nhân trừ phi đánh ra trình độ nghiền ép, bằng không hẳn phải chết không nghi ngờ.

Âm chúng không sợ nhất là tiêu hao.

Dương Đại bắt đầu giáo dục âm chúng xung quanh, nói:

- Nhìn thấy không? Cái này là đoàn chiến, Hắc Âm lão yêu bố trí xuống kết giới, tránh cho kẻ địch chạy trốn, Vạn Thiên Hào phụ trách đánh tầm xa, ba vị Đại Yêu khác phụ trách lôi kéo, chính là kiềm chế địch nhân, sau này gặp địch liền muốn như vậy, không có tuyệt đối nắm bắt, tuyệt đối không nên đơn đấu, ưu thế lớn nhất của chúng ta chính là người đông thế mạnh, cần phát huy tốt điểm này.

Nhóm âm chúng gật đầu, rất tán thành.

Nhóm Yêu Vương rất đồng ý, bởi vì bọn hắn chính là như vậy mà chết.

Thời gian một nén nhang sau.

- Ta hận!

Một tiếng rống giận dữ thể lương vang vọng bầu trời, một vật kim quang xuyên thủng khói đen, trực thẳng bay thẳng vào biển mây, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Đại nhíu mày.

Không thể nào, thế mà cũng để cho hắn chạy?

Khói đen tán đi, Hắc Tâm thánh quân dẫn theo thi thể bạch y tăng nhân bay tới. Các âm chúng khác cũng cấp tốc bay trở về.

- Hắn chết, nhưng trước khi chết rõ ràng vận dụng thủ đoạn nào đó, có thể là truyền tin.

Vạn Thiên Hào nhíu mày nói.

Hắc Tâm thánh quân rút thi thể bạch y tăng nhân trên mặt đất, Bao Giải thuần thực tới sờ thi.

Dương Đại lập tức bắt đầu hấp hồn.

Không đến hai phút đồng hồ, hấp hồn thành công, giác quan của hắn tăng cường không ít.

Hắn lập tức triệu hoán bạch y tăng nhân.

Bạch y tăng nhân sững sốt, nhìn thi thể của mình bên cạnh, hắn càng thêm kinh ngạc.

Bao Giải ngẩng đầu, đối với hắn cười hắc hắc, lộ ra hai hàng hàm răng trắng nõn, khiến cho hắn càng thêm im lặng.

- Người trước khi chết làm cái gì?

Dương Đại hỏi, mặt không biểu tình.

Bạch y tăng nhân trả lời:

- Quỷ Thần linh điện thủ đoạn đặc thù, có thể truyền hết thấy tình cảnh của bản tăng trước khi chết thấy về cho Quỷ Thần linh điện.

Thanh Nhân đại tiên nhú mày hỏi:

- Nói cách khác, chúng ta rất có thể sẽ bị Quỷ Thần linh điện truy sát?

Bạch y tăng nhân nói:

- Không sai, mật thám chúng ta xếp vào Thập Phương giáo trước đó truyền về tình báo, biết được thiên phú của chủ nhân, một mực kế hoạch bắt đi chủ nhân, vừa lúc bản tăng đụng phải, bất quá bởi vì Thiên Túc chân nhân, bản tăng không dám tùy tiện tới gần, mãi đến khi phát hiện gần đây có quỷ tu tàn sát Yêu quái bốn phía, bản tăng mới ý thức chủ nhân có khả năng đã tách ra với Thiên Túc chân nhân, cho nên trước đến xem, thật ra không có tình báo bản tăng trước khi chết truyền

lại, Quỷ Thần linh điện cũng sẽ nhìn chăm chăm vào chủ nhân.

Dương Đại để cho hắn giới thiệu một chút về mình và Quỷ Thần linh điện.

Hắn tên Quỷ Hòa Thượng, tu vi Không Vô cảnh tầng tám, là đệ tử nội môn Quỷ Thần linh điện, Quỷ Thần linh điện là Ma đạo đại phái dùng chân mấy ngàn năm nay ở Man Hoang Chi Địa, cách Thập Phương giáo cũng rất xa, cho nên vùng này rất ít khi nghe nói tung tích gì của Quỷ Thần linh điện.

Thế lực tu tiên nhân tộc Man Hoang Chi Địa chia làm chính đạo, Ma đạo, trung lập, Thập Phương giáo chính là thế lực trung lập, bất quá trong mắt Quỷ Hòa Thượng, Thập Phương giáo xem như xuống dốc, còn không lợi hại bằng Thần Kiếm Thiên đảo bên cạnh.

Chương 122: Tám mươi vạn âm chúng

Đương nhiên, Man Hoang Chi Địa rất lớn, lớn đến ngay cả Quỷ Hòa Thượng cũng không có hoàn toàn đặt chân qua, có lẽ vẫn tồn tại quái vật khổng lồ khó có thể tưởng tượng, Thập Phương giáo có thể dừng chân đến nay, chắc chắn không đơn giản như trong tưởng tượng.

Nghe Quỷ Hòa Thượng nói mười mấy thế lực lớn có thể so với Thập Phương giáo, Dương Đại cảm khái vạn phần.

Đây tuyệt đối là địa đồ trung cấp.

Đến mức địa đồ cao cấp, còn sớm, trong vạn tộc cạnh tranh, toàn cầu nhân tộc cộng lại có hơn mười vạn, đó mới là địa đồ cao cấp.

Hắc Tâm thánh quân đưa tay, sờ lên đầu trục của Quỷ Hòa Thượng, cười nói:

- Có cừu địch hay không, có thể giới thiệu cho chúng ta, chúng ta giúp ngươi báo thù.

Quỷ Hòa Thượng đẩy lui hắn, tức giận nói:

- Đừng sờ loạn, giúp bản tăng báo thù?

Chờ chút!

Ánh mắt Quỷ Hòa Thượng sáng lên, trong nháy mắt hiểu rõ ý nghĩ của Hắc Tâm thánh quân.

Hắn ngược lại đã chết, thành quỷ nô, sao không kéo thêm một vài đê mê lưng?

Quỷ Hòa Thượng nhìn về phía Dương Đại, nói:

- Bàn tăng xác thực có thù địch, phân biệt là...

Dương Đại nghiêm túc nghe, rất nhanh liền bó tay.

Tên này không ngờ lại nói một hơi trên trăm cái tên.

Người đang muốn đưa ám áp?

- Đến lúc đó phái người đi đánh bọn hắc.

Dương Đại cười tủm tỉm nói.

Quỷ Hòa Thượng hỏi:

- Máy người bọn hắc có thể giúp đỡ bàn tăng không?

- Dĩ nhiên, ta chỉ áp dụng chiến thuật quần ẩu.

- Vậy thì tốt, bàn tăng đa tạ chủ nhân, hắc hắc.

- Hắc hắc.

Nhóm âm chúng cùng nhau cười rộ lên, rơi vào trong mắt Dương Đại, thật là một đám ác ma.

Thật tình không biết, nụ cười của hắc cũng rất tà ác.

Vì để tránh cho bị Quỷ Thần linh điện tìm tới, Dương Đại mang theo túi trữ vật Quỷ Hòa Thượng lập tức rời khỏi.

Trên đường, hắc lấy hết đồ trong đó, sau đó đem ném túi trữ vật vào trong rừng cây.

Một phần vạn này túi trữ vật có thể bị truy tung thì sao?

Nhất định phải cẩn thận!

Mấy canh giờ sau, đêm đen, Dương Đại logout.

Hắc đi đến ghé sa lon nằm xuống, bắt đầu lên mạng, không đầy một lát, điện thoại bắt đầu chấn động, hắc cầm lên xem xét, là Trương Triển Vân gọi điện thoại tới.

- Alo, sư huynh, có chuyện gì thế?

- Tiểu Đại, biết chuyện thú triều Long Giang hành tỉnh không? Rất có thể là diệt quốc cấp thú triều, phía trên hi vọng người không nên quá đắm chìm trong Thâm Vực, mỗi ngày bớt thời gian logout, bất cứ lúc nào chờ mệnh lệnh.

- Không có vấn đề, bất cứ lúc nào cũng có thể ra sức vì nước.

- Ha ha, yên tâm đi, tạm thời không dùng được người, năm vị Quốc trụ trấn thủ Long Giang hành tỉnh, vấn đề cũng không lớn.

- Ngược lại ta cứ chờ lấy.

- Người bây giờ có bao nhiêu âm chúng? Hơn vạn chưa?

- Hơn!

- Có khả năng, rất không tệ, không hổ là thiên phú cấp độ SS, thật sự bá đạo.

Trương Triển Vân cảm khái, hắn cũng không có hỏi cụ thể, sợ trong lòng Dương Đại không thoải mái, dù sao hắn cũng không hy vọng người khác hỏi hết bí mật của hắn hỏi đến tột cùng, bất kỳ người nào đều cần một vài việc riêng tư của mình.

Nói chuyện phiếm trong chốc lát liền cúp máy, Dương Đại thuận tiện mở ra phần mềm chat.

Kỷ Vân Yên vẫn như cũ phát cho hắn 99+ tin tức, hắn lười nhác xem, trực tiếp xem Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái.

Quả nhiên, Kỷ Vân Yên đang ở trong đây.

Tất cả mọi người đang nói chuyện thú triều Long Giang hành tỉnh, có hai vị hảo hữu đã bị Cục chiến đấu điều đến Long Giang hành tỉnh.

Đại bộ phận thí luyện giả đều lệ thuộc Cục chiến đấu, loại siêu cấp thiên phú giống Dương Đại được an bài đến cơ quan tình báo, nhưng thật ra có ý bảo vệ, dù sao lúc chiến đấu chân chính, phải dựa vào Cục chiến đấu, phần lớn người cơ quan tình báo cũng chỉ phụ trách điều tra tình báo cùng truyền tin.

Căn cứ theo lời Tiểu Điệp nói, ngay cả Điệp Cầu Tiên cũng đi đến Long Giang hành tỉnh.

Bọn hắn đang nói chuyện lần thứ triều này sẽ đi đến quy mô bao lớn, Tiểu Điệp ỷ vào quan hệ của mình ở cục tình báo, lấy được chủ đề địa vị nhân vật chính, ngay cả Kỷ Vân Yên đều không rõ bằng cô nàng.

Ở giữa hai nữ nhân tựa hồ có chút tranh đấu gay gắt, giao phong ra tia lửa.

Dương Đại dòm màn hình trong chốc lát, liền để điện thoại di động xuống.

Thứ triều Long Giang hành tỉnh càng ngày càng gần, hắn nhất định phải nắm chặt thời gian mạnh lên, thu thập càng nhiều âm chứng, tranh thủ lúc thượng cấp điều động, hắn có thể phát huy ra tác dụng của mình.

Sau mấy tiếng, Dương Đại tiến vào Thâm Vực.

Trước sau như một, sau khi an bài xong âm chứng, mọi người đứng trên Địa Linh Giao Long tiến lên.

Luồng khí xoáy sau lưng Dương Đại càng lúc càng lớn, mỗi một phút mỗi một giây, linh lực của hắn đều đang tăng trưởng, loại cảm giác có thể rõ ràng cảm nhận được mình đang dần mạnh lên thật sự rất mỹ diệu.

Thanh Nhân đại tiên, Vạn Thiên Hào vẫn ở bên cạnh Dương Đại, ba vị Yêu Vương khác cùng Quỷ Hòa Thượng đều ở bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ tu luyện, thuận tiện

gia nhập trong trận pháp rèn luyện, thân là Không Vô cảnh bọn hắn càng thích hợp chủ trận.

Tinh quái, Yêu quái, Đại Yêu, Yêu Vương, Đại Yêu vương...

Tụ Khí, Tâm Toàn, Linh Chiếu, Không Vô, Luyện Hồn...

Trong lúc bất tri bất giác, Dương Đại đã bắt đầu quét ngang Không Vô cảnh, Yêu Vương cảnh, hắn vẫn rất hài lòng đối với tốc độ trưởng thành của mình.

- Đã có sáu vị Không Vô cảnh, lại thêm bốn vị, đến lúc đó xem như hoàn thành một mục tiêu ngắn hạn.

Vạn Thiên Hào cười nói, hắn phát hiện đi theo Dương Đại rất vui sướng, có thể hưởng thụ chiến đấu, hưởng thụ thắng lợi, mà lại không cần lo lắng sẽ chết, không cảm giác được bất kỳ cái gì thống khổ.

Dương Đại cười nói:

- Nếu có mười vị Không Vô cảnh, cái đó là có thể quét ngang Tu Tiên giới Đại Ngụy, không cần đợi thêm.

Trước mắt hắn hết sức cần âm chúng Nhân tộc, âm chúng Yêu tộc càng thích hợp đối địch, trên tu hành đạo pháp, vẫn phải xem Nhân tộc.

Chương 123: Cửu U chi môn (1)

Nhóm âm chúng đều cảm thấy hiện tại quét ngang Tu Tiên giới Đại Ngụy rất ổn. Tu sĩ mạnh nhất ở bề ngoài Tu Tiên giới Đại Ngụy cũng mới Linh Chiếu cảnh tầng chín, cho dù có lão quái ẩn tàng, tối đa cũng là tu sĩ Không Vô cảnh, quần ầu liền xong việc.

...

Dưới ánh trăng, trong một tòa thành trì, đèn đuốc sáng trưng.

Mạnh Đại Đế cùng ba vị đồng bạn đang ở trong khách sạn uống rượu, thành này chính là thành trì của Tu Tiên giả, rượu thịt đều có thể tăng trưởng linh lực, nhất định không phải phạm vật.

- Nghe nói không, gần đây Man Hoang Chi Địa khắp nơi là thi thể Yêu thú, có quý tu đang trắng trợn tàn sát Yêu thú.

- Ta cũng nghe nói, nghe nói quý tu kia đến từ Thập Phương giáo.

- Ta làm sao nghe nói là đệ tử Quỷ Thần linh điện?

- Chắc chắn, sau khi Đại Yêu vương ngã xuống, yêu tộc xem như loạn.

- Kiếm Chủ Thần Kiếm Thiên đảo Kim Độc Đạo hấp thu hồn Đại Yêu vương xong, nghe nói rất nhanh sẽ đạt tới mức độ lục địa tiên thần.

- Yêu tộc nhận trọng thương như thế, chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ, đoán chừng không được bao lâu sẽ muốn bùng nổ đại chiến hai tộc.

Nghe đám tu tiên xung quanh giả nghị luận, nam thí luyện giả ngồi ở đối diện Mạnh Đại Đế hiếu kỳ nói:

- Các người nói, quý tu kia có phải là Bá Vương hay không?

Bá Vương Bất Quá Giang đã công khai thiên phú trên mạng, tất cả mọi người biết Bá Vương Bất Quá Giang có thể hấp thu hồn phách, triệu hoán quỷ binh cho mình dùng, cho nên hết sức phù hợp phạm trù quý tu.

Một nữ thí luyện giả nói:

- Hắn là hắn, xếp hạng điểm tích lũy của hắn lúc trước đều đến thứ ba toàn cầu, thứ nhất Thiên Đạo, thứ hai Thái Dương Thần có thể đánh giết cả Đại Yêu vương, hắn bây giờ đối phó Yêu Vương hắn rất nhẹ nhàng.

Một vị thí luyện giả khác cảm khái:

- Thật sự đáng sợ, hắn so với chúng ta còn tiến vào Thâm Vực trễ hơn ba năm.

Mạnh Đại Đế không có lên tiếng, từ sau khi vạn tộc cạnh tranh kết thúc, hắn đã không gọi to ồn ào nữa.

Hắn lại cuồng vọng cũng biết khoảng cách.

Hắn đã từng liều mạng giành điểm, dùng hết toàn lực mới ngóc đầu lên hạng mấy chục vạn, điểm tích lũy so với Bá Vương Bất Quá Giang thì khoảng cách quá to lớn, hắn cũng không có ý tứ nhắc tới.

Từ sau khi tin về khí vận phúc duyên được công bố khắp trên mạng, rất nhiều người đều ý thức được thiên phú của Bá Vương Bất Quá Giang trở nên mạnh hơn, hết thảy người có

thiên phú cấp độ SS ở trước mặt hắn đều lộ ra âm đạm thất sắc, bao gồm cả Mạnh Đại Đế ở bên trong.

Đúng lúc này, ngoài khách sạn truyền đến tiếng vang rối loạn.

- Không xong! Ma đạo xâm lấn!

Có người hoảng sợ nói, ngữ khí hoảng hốt, cả kinh đám tu tiên giả trong khách sạn dồn dập đứng dậy.

...

Thoáng chớp mắt, nửa tháng trôi qua.

Dương Đại mỗi ngày đều sẽ bớt thời gian logout, đại bộ phận thời điểm đều bận rộn mở rộng âm chúng.

Trong khoảng thời gian này, hắn thu hoạch ba vị Yêu Vương, hai mươi một vị Đại Yêu, hơn bảy trăm đầu Yêu quái, ba mươi chín vạn Tinh quái, tu vi của hắn đi đến Linh Chiếu cảnh tầng sáu.

Dứt bỏ số ít âm chúng tổn thất, tổng số âm chúng của hắn đã đi đến tám mươi vạn kinh khủng, khoảng cách trăm vạn âm chúng đã không xa.

Mà hắn cuối cùng đi vào biên giới Đại Ngụy.

Trong tay hắn có chín vị chiến lực Không Vô cảnh, năm mươi bảy tôn chiến lực Linh Chiếu cảnh, hơn một vạn bảy ngàn vị chiến lực Tâm Toàn cảnh, lại thêm gần tám mươi vạn chiến lực Tự Khí cảnh...

Dương Đại đối với chuyến đi đến Đại Ngụy, tràn ngập lòng tin.

Tiếc nuối là chiến đội Không Vô cảnh còn kém một vị, không có cách, Man Hoang Chi Địa quá lớn, thế lực Yêu

Vương cũng không phải dễ tìm như thế, từ sau khi Đại Yêu vương ngã xuống, rất nhiều Yêu Vương đều đòi hang ổ.

Được rồi, kém một vị thì kém một vị.

Dương Đại ngồi trên đầu Địa Linh Giao Long, mắt nhìn phía trước.

Vạn Thiên Hào, Thanh Nhân đại tiên cùng một đám âm chúng nhân tộc hạch tâm đang ở xung quanh hắn, cò tất cả yêu tộc đều đang ở bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ tu luyện, để tránh dọa chạy kẻ địch.

- Nói đến Đại Ngụy, bây giờ có thể nói là Ma đạo hoành hành, Ma đạo sở dĩ khí diễm phóng đại, toàn bởi vì Tu Tiên giới Đại Lương duy trì, có thí luyện giả từng đi qua Đại Ngụy nói, dân chúng lầm than, nếu huyết tẩy Tu Tiên giới, Đại Ngụy đúc lại Tu Tiên giới, đối với bách tính mà nói, sẽ tốt hơn.

Vạn Thiên Hào cảm khái, Dương Đại đã thấy tường thành biên cảnh, tàn phá không thể tả, không có binh sĩ đóng giữ.

Ánh mắt nhìn quanh đều là hoang vu, Đại Ngụy vương triều giống như đã bỏ đi dân sinh, quốc phòng.

Trách không được Thập Phương giáo dám nhổ cỏ cả Đại Ngụy, nếu như Đại Ngụy không có điểm đen, Thập Phương giáo làm thế lực trung lập rất dễ dàng bị bêu danh thành Ma đạo.

Tới lui ở biên cảnh Đại Ngụy một khoảng, Dương Đại thu hồi hết thủy âm chúng, lựa chọn rời khỏi Thâm Vực.

Hắn mỗi ngày đều phải logout, quan tâm tình huống thú triều Long Giang hành tỉnh.

Dựa theo cơ quan tình báo tính toán, hôm nay thú triều sẽ muốn đổ bộ, trước đó Cục chiến đấu từng vận dụng vũ khí nóng hỏa lực mong muốn phá hủy thú triều còn chưa thành

hình, nhưng hoàn toàn không cần, cửa lớn quý dị cùng cự thú bên dưới căn bản không sợ vũ khí nóng, còn những sinh vật biển bị tàn sát, ý nghĩa không lớn, giết chúng sẽ dụ đến càng nhiều Yêu thú.

Một tuần trước, Hạ Quốc thậm chí bắn tới vùng biển một viên đạn hạt nhân, tiêu sát vô số sinh vật biển, nhưng cửa lớn không bị hao tổn, các cự thú phía dưới không ngờ lại trở nên mạnh hơn, cái này mang ý nghĩa trận chiến này chính là một trận ác chiến trước nay chưa có, chỉ có thể dựa vào thí luyện giả.

Dương Đại về đến phòng, hắn thả ra một đám âm chúng hạch tâm, hắn đi đến trước sofa ngồi xuống, sai Liễu Tuấn Kiệt mở TV.

Liễu Tuấn Kiệt tìm điều khiển từ xa, sau khi mở ra liền thấy chương trình đang trực tiếp về thú triều.

Chương 124: Cửu U chi môn (2)

- Xem trực tiếp.

Dương Đại phân phó, Liễu Tuấn Kiệt lập tức mở ra, các âm chúng khác cũng lại gần.

Bọn hắn đều đã nghe Dương Đại nói qua lần thú triều này, mấy ngàn vạn Yêu thú bao phủ nhân tộc, cho dù ở trong Man Hoang Chi Địa cũng là quy mô hết sức hiếm thấy.

- Hiện tại là bốn giờ chiều bốn mươi ba phút, xem màn hình cũng có thể thấy phiên cửa lớn, trên đường ven biển đã bố trí phòng bị, trước mắt đã có chín mươi vạn thí luyện giả chuẩn bị chiến đấu, trong đó có năm vị Quốc trụ...

Trước hình ảnh trực tiếp, một người dẫn chương trình nghiêm túc giới thiệu tình huống trước mắt, mặt biển phía sau hắn có một cảnh cửa to lớn đứng thẳng, càng lúc càng lớn, nói rõ khoảng cách đường ven biển càng ngày càng gần, gần cửa lớn thỉnh thoảng có Yêu thú nhảy ra mặt biển.

Trên bờ cát sau lưng người dẫn chương trình tụ tập từng người từng người thí luyện giả, khắp nơi đều nhìn thấy đủ loại xe bọc thép, xe đạn đạo, ngay cả trên không cũng có thí luyện giả đập kiếm lãng không, tràng diện mười phần hùng vĩ, không khí lâm chiến đấu khẩn trương, xơ xác tiêu điều, cho dù người xem qua TV, điện thoại đều có thể cảm nhận được.

Chương trình trực tiếp tình cảnh thú triều là vì nói cho dân chúng về sự tàn khốc của tận thế, điều động dân chúng lửa giận, đến mức kinh khủng, cũng sớm đã vượt qua giai đoạn

kia, dù sao tận thể không phải một hai năm, trước đó Đông Đảo quốc đã từng trực tiếp qua thú triều, hướng về các quốc gia trên thế giới cầu viện, làm sao, viện binh còn chưa tới, tín hiệu trực tiếp gián đoạn, các quốc gia còn cho rằng bọn họ đã luân hãm.

Vạn Thiên Hào cau mày nói:

- Cánh cửa kia đến cùng có lai lịch gì, vì sao chỉ xem trực tiếp ta đều cảm thấy hoảng hốt?

Các âm chúng khác cũng thấy kỳ quái.

Dương Đại bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, triệu hoán ra Ma tộc Khuê La.

Khue La hiện thân trong gian phòng, thân thể trực tiếp trôi ra khỏi trần nhà, cũng may nơi này đã là tầng cao nhất.

Khue La không thể không thu nhỏ thân thể, vừa ngồi xổm xuống liền nghe đến Dương Đại hỏi thăm:

- Khôi lỗi, người gặp qua cánh cửa này không?

Nghe vậy, Khuê La híp mắt mắt nhìn đi, sắc mặt hấn đại biến, kinh ngạc kêu lên:

- Cửu U chi môn, vì sao nó xuất hiện ở đây?

Cửu U chi môn?

Đám người Dương Đại bị kinh động, nghe tên đã không thích hợp.

Dương Đại không ngờ mình chẳng qua ý tưởng đột phát, lại thật có âm chúng nhận ra.

- Mau nói!

Liễu Tuấn Kiệt thúc giục.

Khue La hít sâu một hơi, nói:

- Cửu U chi môn chính là một kiện pháp bảo cổ lão truyền thừa của Ma tộc, chuyên triệu hoán Cửu U Hung Ma, Hung Ma thích giết chóc, thậm chí ngay cả Ma tộc đều bị hấn xem như thực vật, Cửu U chi môn hết sức hiếm thấy, chỉ có các đại năng Ma tộc mới có thể nắm giữ, ta trước kia cũng chỉ thấy qua một lần, phiên Cửu U chi môn này mặc dù kém xa cái mà ta đã thấy kia, nhưng căn cứ ngài giới thiệu trước kia, chỉ sợ Địa Cầu ngăn không được trong Hung Ma.

Thân là tướng quân Ma tộc, Khuê La thiên phú dị bẩm, đã hiểu rõ những gì nhân tộc đã nói.

Dương Đại nhú mày hỏi:

- Hung Ma đại khái là cảnh giới gì?

Khuê La suy nghĩ một chút, nói:

- Luyện Hồn đi, hấn sẽ không xuất hiện tồn tại mạnh hơn, bất quá cho dù Luyện Hồn cảnh, cũng không phải tu sĩ Luyện Hồn của nhân tộc có thể cản.

- Có phương pháp phá giải hay không? Trước khi Hung Ma đi ra thì hủy đi Cửu U chi môn?

- Không thể, Cửu U chi môn chính là pháp bảo truyền thừa, rất khó phá hủy, ít nhất Tu Tiên giả Địa Cầu tạm thời không được.

- Bao lâu mở cửa?

- Không rõ ràng, nhìn nó hấp thu bao nhiêu máu thịt.

Dương Đại bỗng nhiên nghĩ đến trong tin tức có đề cập qua, trên Cửu U chi môn bò lổm ngổm rất nhiều sinh vật biển, thì ra Cửu U chi môn đang ăn uống.

Hấn lại hỏi một vài vấn đề, sau đó gọi điện thoại cho Trương Triền Vân, kể ra hết nhữn chuyện mình biết, mặc dù

tạm thời không thay đổi được cái gì, nhưng ít ra cũng là tình báo.

- Thật chứ?

- Chính xác trăm phần trăm, ta biết được từ trong miệng âm chúng Ma tộc.

- Trước đó nhận được trong sát hạch bí cảnh?

- Đúng.

- Tốt, tình báo của người rất quan trọng, chúng ta chỉ ít sẽ không còn tiêu diệt sinh vật biển trên cửa, kéo dài Hung Ma chuyện xuất hiện, Luyện Hồn cảnh xác thực khủng bố, nhất định phải điều Thiên Đạo tới. –

Trương Triển Vân rất nhanh cúp máy, tình báo như lửa, nhất định phải tranh thủ thời gian truyền lại.

Dương Đại một lần nữa nhìn về phía chương trình trực tiếp trong TV, trong lòng lo lắng không hiểu.

Nếu duyên hải thất thủ, đất liền cũng tương đương nghênh đón đại kiếp thao thiên.

Dương Đại hỏi:

- Trước mắt thực lực chúng ta có thể giết Hung Ma hay không?

Vạn Thiên Hào trầm ngâm nói:

- Rất khó, Ma tộc cùng cảnh giới thực lực phổ biến mạnh hơn nhân tộc, yêu tộc, nghe Khuê La nói, Hung Ma còn mạnh hơn Ma tộc, chỉ có thể nhìn Thiên Đạo có biện pháp nào hay không, Thiên Đạo tuy là Không Vô cảnh, lại có sức chiến đấu có thể so với Luyện Hồn.

Chân mày Dương Đại nhíu chặt hơn.

Không được!

Hắn lập tức thu nhóm âm chúng vào không gian linh hồn, lần nữa tiến vào Thâm Vực.

...

Long Giang hành tinh, bên bờ biển, trên bờ cát tất cả đều là thân ảnh thí luyện giả, đường cái phía sau đã bị thanh lý, đều là thí luyện giả, phóng tầm mắt nhìn tới, hai đầu đường bố phòng trông không đến phần cuối, ngoại trừ thí luyện giả, còn có càng nhiều binh sĩ, vũ khí máy móc... liền trên đỉnh một vài cao ốc còn có rất nhiều khung pháo.

Cuối mặt biển, Cửu U chi môn càng ngày càng gần, bầu trời phía sau yêu khí trùng thiên, lôi vân cuộn cuộn, mơ hồ rõ ràng là thân ảnh của yêu cầm.

Phía trước mặt biển Cửu U chi môn đã hiện ra rất nhiều thân ảnh Yêu thú hải dương.

Diệp Cầu Tiên đứng ở trong đám người, tay cầm một thanh bảo kiếm, tầm mắt sắc bén, bên cạnh những người thí luyện cũng cầm lấy vũ khí, bất cứ lúc nào chuẩn bị khai chiến.

Chương 125: Đại Ngụy nguy hiểm

- Các đơn vị chú ý, các đơn vị chú ý, thu đến tình báo mới nhất, cửa này chính là Ma tộc Cửu U chi môn, sẽ triệu hồi ra Hung Ma thực lực thâm bất khả trắc, Cửu U chi môn khi nào mở ra, quyết định bởi việc cánh cửa hấp thu máu thịt, một đội Linh Chiếu cảnh lập tức thanh lý sinh vật trên cửa, không cần lưu lại một tia máu thịt.

Xe bọc thép ở giữa các thí luyện giả vang lên âm thanh thông báo của cơ quan tình báo, vừa dứt lời liền có hai mươi vị thí luyện giả Linh Chiếu cảnh bay ra ngoài, bọn hắn còn chưa tới gần, từng con cá mập, Cá voi sát thủ, cá heo kinh khủng đã nhảy ra mặt biển, từng con đều muốn không lồ hơn giống loài nguyên sinh thái, muốn thôn phệ những người thí luyện.

Hai mươi vị thí luyện giả Linh Chiếu cảnh dồn dập thi triển pháp thuật, dễ dàng giết Yêu thú phía dưới đến máu thịt nổ tung, sát nhập vào trong sóng biển cuộn cuộn không ngừng.

Bọn hắn cấp tốc đi vào trên Cửu U chi môn, tiếp tục thi triển pháp thuật, thanh lý sinh vật biển trên Cửu U chi môn, rất nhanh đã dọn dẹp sạch sẽ, mà Cửu U chi môn không có bất kỳ tổn hại gì.

Bọn hắn còn không kịp cao hứng, đếm không hết sinh vật biển tựa như phát điên từ đáy biển nhảy ra, rơi xuống trên Cửu U chi môn, không thể tưởng tượng mà dán ở phía trên, sau đó không ngừng trèo lên trên, hình ảnh vô cùng quỷ dị.

Hai mươi vị thí luyện giả Linh Chiếu cảnh tiếp tục thi pháp, không ngừng thanh lý sinh vật biển trên Cửu U chi môn.

Đúng lúc này, cửa lớn bỗng nhiên tăng tốc, chuẩn xác mà nói là thần bí cự thú dưới cánh cửa bắt đầu gia tăng tốc độ, nhấc lên hai hàng sóng biển cao mấy trăm thước, ven đường có không ít Yêu thú hải dương bị đâm ra mặt biển.

- Hết thấy bộ đội thí luyện giả chuẩn bị chiến đấu, các đơn vị tác chiến vũ khí chuẩn bị khởi động!

Một đạo âm thanh nghiêm túc vang lên trên từng xe bọc thép, quanh quẩn trên đường bố phòng.

Hùng Liệt thả người vọt lên, áo bào nửa người trên bị cơ bắp nổ vỡ nát, thân hình như nham thạch, cơ bắp khoa trương biến thành màu vàng kim, hấn như như đạn pháo xuyên vào trong hải dương.

Đang muốn đơn đầu cự thú thần bí?

Hùng Liệt bá khí trước sau như một, trong nháy mắt để hết thấy thí luyện giả cùng với bộ đội tác chiến nhiệt huyết dâng trào, dáng người của hắn cũng cảm nhiễm trực tiếp trước đến tuyệt đại đa số người xem.

- Không hồ là Hùng Liệt! Vĩnh viễn xung phong đi đầu!

Dương Đằng vỗ đùi kêu to, vô cùng hưng phấn.

Hắn không có ở nhà, mà đang ở trong xưởng, mười mấy công nhân đều vây tại một chỗ xem trực tiếp, từng người vô cùng khấn trương, thấy Hùng Liệt biểu hiện, cũng đều nhiệt huyết dâng trào.

Bọn hắn đến tuổi này là sùng bái Quốc trụ nhất, bởi vì bọn hắn đều mắt thấy Quốc trụ lần lượt cứu vớt Hạ Quốc.

Oanh!

Mặt biển trong TV bỗng nhiên nổ tung, một đầu rắn to lớn toát ra, phun ra đầu lưỡi lại giống như một con ếch, quét ngang trên bầu trời Linh Chiếu cảnh những người thí luyện, vừa nhanh vừa mạnh.

Cự thú kia bắt đầu trôi lên mặt biển, thân hình như núi, công mai rùa mọc đầy gai nhọn, đầu như rắn, mắt như ung, tứ chi lại giống như thần lân, vô cùng kỳ quái, ở trước mặt nó, nhà cao tầng phía sau đường ven biển đều lộ ra thấp bé.

Nó cao mấy trăm mét cao để hết thấy người đang xem trực tiếp trước cảm thấy rung động, đây là bản năng cảm thấy sợ hãi đối sinh vật to lớn kinh khủng.

Ngay sau đó, từng con Yêu thú hải dương lao ra, trong đó không thiếu Yêu quái hoá hình.

Trình độ hoá hình càng cao, tu vi càng cao.

Cuộc chiến tận thế lần nữa bùng nổ.

...

Tu Tiên giới Đại Ngụy.

Dương Đại đứng ở trên lưng một đầu Hắc Ưng to lớn, Hắc Ưng này chính là Hắc Tâm thánh quân biến thành, tốc độ Địa Linh Giao Long quá chậm, kém xa Yêu Vương, hẳn hiện tại muốn dùng tốc độ nhanh nhất hốt trọn Tu Tiên giới Đại Ngụy.

Hắc Tâm thánh quân có thể cảm nhận được nơi nào có khí tức linh lực nhiều nhất, dựa theo dạng này tìm kiếm hướng đi, bình thường sẽ không vồ hụt.

Hắc Ưng giương cánh trăm trượng rơi vào trong mắt phàm nhân, giống như thần thú xuất thế, dọc theo con đường này, Hắc Tâm thánh quân lưu lại không ít truyền thuyết kỳ văn.

Không đến ba canh giờ, Hắc Tâm thánh quân dẫn Dương Đại tìm tới một phương tông môn, này tông môn ẩn vào trong

núi rừng, có cách một đại trận, nhưng ở trong mắt Hắc Tâm thánh quân, như không có tác dụng, một ngọn yêu phong liền dễ dàng hủy trận.

Trận pháp bị phá vỡ, không gian vặn vẹo, cảnh tượng một phiến thiên địa hiện lên ở phía trên dãy núi, Hắc Tâm thánh quân trực tiếp chở Dương Đại bay vào trong đó.

Dương Đại lười nhác ngoại giao trước, quân sự sau, rút ra Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, một hơi triệu hoán mười vạn âm chúng, trong đó bao gồm cả một vạn Yêu quái, nưam mười vị Đại Yêu, hắn muốn dùng tốc độ nhanh nhất kết thúc chiến đấu.

- Yêu ma xâm lấn!

Phương xa vang lên một âm thanh kinh sợ, Dương Đại lười nhác để ý.

Còn yêu ma, các ngươi không phải cũng là ma?

Chi tông môn này không có tu sĩ Không Vô cảnh, đối mặt âm chúng của Dương Đại đại quân, tự nhiên là đơn phương nghiền ép.

Nửa canh giờ, toàn tông chết hết.

Dương Đại bắt đầu hấp hồn.

Nửa ngày sau liền rời khỏi, tiếp tục tìm kiếm tông môn tiếp theo.

Hắn hết thầy hấp thu mười bảy vị Linh Chiếu cảnh, năm trăm vị Tâm Toàn cảnh, sáu ngàn vị Tụ Khí cảnh.

Hấp thu xong chi tông môn này, Dương Đại đều không choáng đầu.

Hắn tại một nhóm ở trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, để Vạn Thiên Hào chỉ dạy những âm chúng nhân tộc này học tập

Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, không gian trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ càng ngày càng không đủ dùng, hẳn không thể không đem bộ phận âm chúng lưu lại trong không gian linh hồn.

Dạng này cũng tốt, một phần vạn Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ bị người phong ấn, âm chúng chẳng phải ra không được?

Trúng gà không thể thả ở trong cùng một trong giỏ xách.

Chương 126: Thái Thượng giáo chủ (1)

Nửa ngày sau.

Dương Đại lại đồ một tông môn, hấp thu mười hai vị Linh Chiếu cảnh, sáu trăm vị Tâm Toàn cảnh, năm ngàn vị Tụ Khí cảnh.

Hắn rút xong logout, mở ti vi xem trực tiếp, trực tiếp còn chưa gián đoạn, nhưng màn ảnh đã không thể thấy chiến trường, chân trời sau lưng người dẫn chương trình hiện ra cuộn cuộn khói lửa, rõ ràng trình chiếu tình hình chiến đấu kịch liệt.

Hắn lấy điện thoại di động cùng máy tính bảng ra, không có người gọi điện thoại cho hắn, trong Bí Vòng cũng không có tin nhắn cơ quan tình báo gửi cho, tạm thời không có lệnh điều động.

Dương Đại nghe người dẫn chương trình giải thích, tạm thời không nhìn ra quá nguy hiểm, không thể không lên mạng xem hot tìm kiếm.

Đi qua một ngày chiến đấu, đường bố phòng duyên hải còn chưa bị phá ra, nhưng áp lực tiền tuyến càng lúc càng lớn, Yêu thú hải dương căn bản giết không hết, còn càng ngày càng nhiều, nghe nói đã xuất hiện trên trăm đầu Đại yêu.

Năm vị Quốc trụ toàn đều đã gia nhập chiến trường, chủ đạo năm mảnh chiến trường, quy mô thú triều rất lớn, cũng không phải tập trung một khu vực, chiến đấu đường dài đến trên trăm cây số, Yêu thú trong Long Giang hành tỉnh cũng tựa

hồ đạt được triệu hoán, cũng bắt đầu gây sự, trước lo hậu hoán, hành tỉnh gần đó không thể không trợ giúp.

Dương Đại nhú mày.

Hắn mở ra phần mềm chat, bỏ qua Kỷ Vân Yên nói chuyện phiếm, hắn xem xét Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái, phát hiện hảo hữu đã có một phần ba chạy tới chiến trường, tạm thời chưa xuất hiện chiến vong.

Dương Đại suy nghĩ một chút, gọi điện thoại cho Hồ Lợi, kết quả không ai nghe, hắn lại gọi điện thoại cho Trương Triển Vân, hỏi thăm có cần hắn tham chiến hay không.

- Tiền tuyến tạm thời còn chịu nổi, người không cần lo lắng, lúc thật cần người, ta sẽ đích thân liên hệ người.

Trương Triển Vân nói như thế, ngữ khí của hắn lộ ra mỗi mệt.

Dương Đại nói:

- Thật ra ta đã rất mạnh...

Trương Triển Vân quả quyết nói:

- Không cần, hiện tại các hành tỉnh đều cần cao thủ trấn thủ, lưu người lại Hán Tây hành tỉnh cũng là hi vọng người có thể thủ hộ Hán Tây hành tỉnh, hiểu chưa? Năng lực phòng ngự của Hán Tây hành tỉnh quá yếu, người đã là người mạnh nhất, người cần biết rõ ràng trách nhiệm của mình, nếu như Long Giang hành tỉnh thật gánh không được, ta tự sẽ triệu hoán người, khi đó chắc chắn đã là nguy nan chân chính cấp diệt quốc, cả nước trên dưới đều phải được ăn cả ngã về không.

- Tốt, ta nghe theo phân phó.

Dương Đại trả lời, Trương Triển Vân cũng không nói thêm lời, cúp máy.

Dương Đại quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, đêm khuya Hán Tây hành tỉnh bắt đầu trời đổ mưa to, tiếng sấm chớp điếc tai nhức óc, thật sự quá hợp với tình hình.

Sau đó, hắn lập tức trở về đến trong Thâm Vực, tiếp tục đoạt âm chúng.

Hắn đã xem Hung Ma trong Cửu U chi môn như địch nhân giả tưởng.

Một phần vạn Thiên Đạo không địch lại, hoặc là Hung Ma không chỉ có một vị, hắn nhất định phải ra tay.

...

Sau ba ngày.

Được Hắc Tâm thánh quân nhanh chóng bay lượn chở đi, Dương Đại liên tục hốt trọn năm tông môn, toàn bộ Tu Tiên giới Đại Ngụy lòng người bàng hoàng, không người nào dám chủ động tới tìm Dương Đại phiền toái, thậm chí có Tu Tiên giả bắt đầu thoát khỏi Đại Ngụy.

Đại Ngụy Trung Cảnh năm thứ bảy, một Hắc Yêu họa loạn Tu Tiên giới, Tu Tiên giới sử xưng là yêu biến chi kiếp, đây là hậu thế Đại Ngụy ghi chép.

Đại Ngụy vương triều đối với phàm nhân mà nói là rất lớn, đối với Dương Đại mà nói rất nhỏ, thậm chí không bằng địa bàn Đại Yêu vương.

Trong ba ngày, hắn hấp thu bốn mươi sáu vị Linh Chiếu cảnh, ba trăm vị Tâm Toàn cảnh, bốn vạn Tụ Khí cảnh.

Hiện tại, hắn đi đến trước sơn môn Trường Sinh giáo.

Giáo chủ Trường Sinh giáo, chính là đệ nhất nhân Tu Tiên giới Đại Ngụy, trước đó không lâu độ kiếp thất bại, vẫn còn là Linh Chiếu cảnh tầng chín.

Trường Sinh giáo, chính là đệ nhất Ma giáo Đại Ngụy, ở chỗ sâu trong một mảnh hồ lớn, đáy hồ có kết giới, có thể thông đến một tiểu thế giới.

Hắc Tâm thánh quân mang theo Dương Đại trực tiếp giết vào.

Xuyên qua đáy hồ, bọn hắn đi vào trong một mảnh thiên địa rộng lớn, so với thiên địa các môn phái trước đó còn lớn hơn, mây mù bàng bạc, che giấu đại bộ phận ngọn núi, rất có mỹ cảm không biết bộ mặt thật mông lung.

Dương Đại đứng ở trên lưng Hắc Tâm thánh quân, đã cảm nhận được rất nhiều cỗ khí tức cường đại.

Không hổ là môn phái thứ nhất Đại Ngụy, nội tình rất mạnh mẽ.

Dương Đại lộ vẻ mặt chờ mong.

Hắn lay động Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, triệu hoán từng người từng người âm chúng, phô thiên cái địa bao phủ mà đi, trước bao vây Trường Sinh giáo, tránh cho có người chạy trốn.

- Hừ, người đến cùng là thần thánh phương nào, cũng dám quét ngang Đại Ngụy, các vương triều Tu Tiên giới đều thờ ơ, người chắc là đến từ Thánh địa Man Hoang Chi Địa!

Giọng nói lạnh lùng truyền đến, chỉ thấy một lão giả mặc áo bào đen đạp lên một thanh phi đao không lồ, trong tay kéo lấy một tòa Tiểu Tháp màu đen.

Dương Đại nhìn hắn, bình tĩnh nói:

- Ta đến từ Quỷ Thần linh điện.

Sắc mặt lão giả áo bào đen kịch biến, đột nhiên dừng lại.

Bốn phương tám hướng vang lên tiếng chém giết, tiếng pháp thuật tấn công nổ vang rền, âm chúng cùng đệ tử Trường

Sinh giáo đã chém giết nhau.

Dương Đại rời khỏi Hắc Tâm thánh quân, bỏ mặc Hắc Tâm thánh quân tiến đến chém giết.

Hắn lại triệu hồi ra Vạn Thiên Hào, Thanh Nhân đại tiên, thủ hộ ở bên cạnh.

- Phiến thiên địa này có ẩn giấu cao thủ không?

Dương Đại thấp giọng hỏi.

Hắn luôn có loại cảm giác kiêng kỵ không hiểu đối với Đại Ngụy, hắn cảm thấy chuyện không nên thuận lợi như vậy.

Vạn Thiên Hào trả lời:

- Không có, mạnh nhất cũng là lão đầu đằng trước kia, Linh Chiếu cảnh tầng chín.

Dương Đại hí mắt.

Quá đơn giản rồi sao!

Diệt Trường Sinh giáo, Tu Tiên giới Đại Ngụy liền sẽ xong, các tiểu môn phái khác chắc chắn nghe hơi mà chạy, hắn cũng xem như hoàn thành nhiệm vụ Thành Thanh Thiên giao cho hắn, Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ triệt để thuộc về hắn.

Hắn hiện tại quá mạnh!

Dương Đại bắt đầu hấp hồn bốn phía.

Một lúc lâu sau, hết thảy Tu Tiên giả Trường Sinh giáo đều trở thành âm chúng của hắn.

Chương 127: Thái Thượng giáo chủ (2)

Ba mươi sáu vị Linh Chiếu cảnh, ba ngàn bảy trăm vị Tâm Toàn cảnh, năm vạn Tụ Khí cảnh, phần nội tình này rất mạnh, không thẹn cho cái danh môn phái thứ nhất Tu Tiên giới Đại Ngụy, dĩ nhiên, phần nội tình này đặt ở trong Đại Hạ vương triều căn bản không đáng chú ý, kém xa ngũ đại môn phái, có lẽ số lượng tổng thể có thể so sánh, nhưng Tu Tiên giả cảnh giới cao vẫn quá ít.

Sau khi Dương Đại cướp sạch Trường Sinh giáo một phen, rời khỏi tiểu thiên địa này.

Hắn đứng trên người Hắc Tâm thánh quân bay ra hồ lớn, bên cạnh hắn có thẳng Vạn Thiên Hào, Thanh Nhàn đại tiên, Bao Giải đang đứng, đang ở kiểm kê thu hoạch lần này.

Tu Tiên giới Đại Ngụy đề Dương Đại phát nhanh, đủ loại linh thạch, linh đan diệu dược, pháp khí, thiên tài địa bảo các loại, nhiều vô số kể, Bao Giải đều đã hoa mắt.

Hắc Tâm thánh quân bỗng nhiên dừng lại, Vạn Thiên Hào đột nhiên làm ra tư thế kéo cung, Thanh Nhàn đại tiên xuất ra hồ cốt trường đao của mình.

- Có kẻ địch, rất mạnh!

Vạn Thiên Hào trầm giọng nói, nghe được trong lòng Dương Đại hơi hồi hộp một chút.

Hồng bát!

Quả nhiên, chuyến đi Đại Ngụy không có đơn giản như vậy.

- Lão phu tung hoành Tu Tiên giới mấy trăm năm, chưa bao giờ thấy qua quỷ tu như ngươi, tốc độ chuyển hóa quỷ nô nhanh chóng, số lượng quỷ nô đều không thể tưởng tượng, tiểu tử, ngươi đến cùng đến từ môn phái nào?

Một đạo âm thanh già nua vang vọng giữa đất trời, sát cơ đáng sợ theo bốn phương tám hướng truyền đến, khóa chặt Dương Đại.

Dương Đại không nói hai lời, vung lên Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, từng người từng người âm chúng xuất hiện xung quanh hắn.

Một vị Không Vô cảnh, năm vị Yêu Vương, năm mươi sáu vị Đại Yêu, một trăm mười hai vị Linh Chiêu cảnh.

Đối phương có thể làm cho ba vị âm chúng khản trương, chắc chắn rất mạnh, hắn cũng không muốn lật xe, trực tiếp toàn lực ứng phó.

Hừ ——.

Vạn Thiên Hào bỗng nhiên hướng về một phương hướng bắn tên, bóng tên vọt tới, xuyên qua dãy núi, thẳng đến một chỗ trên đỉnh núi, trên đỉnh núi có một lão giả mặc áo bào cũ nát đứng thẳng, tựa như một lão khất cái, tóc hoa râm dơ dáy bẩn thỉu, nhưng hai mắt như hổ, sắc bén lại tản ra tia sáng lạnh.

Các tu sĩ Trường Sinh giáo còn hết sức mộng, không biết xảy ra chuyện gì, nhưng bọn hắn rất nhanh đã được Dương Đại tâm linh cảm ứng thông báo, dồn dập xuất ra pháp khí, chuẩn bị chiến đấu.

- Thái Thượng giáo chủ...

Giáo chủ Trường Sinh giáo nhìn lão giả dơ dáy bản thủ phương xa nhú mảy, tự lẫm lẫm.

Dương Đại hỏi:

- Hẳn là cảnh giới gì?

Giáo chủ Trường Sinh giáo trả lời:

- Trăm năm trước chính là Không Vô cảnh, không biết bây giờ là gì cảnh giới...

Dương Đại bắt đầu điểm tướng, điều động năm vị Yêu Vương đánh tới.

Lão giả dơ dáy bản thủ không chỉ không chạy, lại còn lao tới phía Dương Đại bên này.

Thanh Nhân đại tiên chém đi một đao, đao khí tung hoành vài dặm, vắt ngang bầu trời, kết quả bị lão giả dơ dáy bản thủ phát tay liền đánh tan.

- Thật mạnh!

Thanh Nhân đại tiên âm thầm kinh hãi.

Năm vị Yêu Vương cấp tốc đánh tới, quần quýt lấy nhau cùng lão giả dơ dáy bản thủ, mặc cho bọn hắn như thế nào thi triển pháp thuật, lão giả dơ dáy bản thủ đều có thể dễ dàng ngăn cản, thậm chí còn đè ép bọn hắn dần tới gần phương hướng của Dương Đại.

Quý Hòa Thượng bỗng nhiên nói:

- Hẳn có lẽ không còn là Không Vô cảnh, cũng không phải Luyện Hồn cảnh.

Hắn chính là đệ tử Quý Thần linh điện, tự nhiên gặp qua đại tu sĩ Luyện Hồn cảnh.

Dương Đại nghe xong, âm thầm thở dài một hơi, nếu không phải Luyện Hồn cảnh, là đối phó được.

Hắn hơi dậm chân, khói đen dưới chân khuếch tán, bao trùm bầu trời, bao phủ Hắc Tâm thánh quân, từng con Yêu quái âm chúng toát ra, nhiều vô số kể, cấp tốc phóng về chiến trường phía trước.

Đám người Dương Đại rơi vào trên lưng Địa Linh Giao Long, Hắc Tâm thánh quân hoá hình, mang theo một vạn năm ngàn vị Yêu quái âm chúng bao vây lão giả dơ dáy bản thủ, trên không trung hình thành một vòng lớn đường kính gần mười dặm.

- Bày trận!

Hắc Tâm thánh quân quát to, âm thanh như sấm rền cuộn cuộn, trong khoảng thời gian này, Yêu tộc âm chúng đã toàn bộ gia nhập Vạn Thú Tiến Đạp Trận.

Lão giả dơ dáy bản thủ cuối cùng động dung, hắn rõ ràng không ngờ quý nô lại còn bày trận, tất cả quý nô này đều là yêu tộc.

Yêu tộc biết trận pháp vốn là hiếm lạ, quý nô yêu tộc...

Lão giả dơ dáy bản thủ hét lớn một tiếng, áo bào cũ nát bay phát phới, một thân khí thể bùng nổ, đẩy lui năm vị Yêu Vương, từng thanh từng thanh phi đao màu đen hiện lên hình quạt trôi nổi quanh người hắn.

Hừ ——.

Tiếng xé gió truyền đến, đó là tiền của Vạn Thiên Hào!

Tròng mắt lão giả dơ dáy bản thủ hơi híp, đẩy chương đánh ra, mấy chục thanh phi đao màu đen lấy tốc độ mắt thường khó mà truy tung đánh nát bóng tên.

Lúc này, yêu khí ủa một vạn năm ngàn vị Yêu quái âm chúng đã hội tụ thành tấm màn đen kết nối trời cùng đất, yêu khí cuộn cuộn, triệt để bao vây lão giả dơ dáy bản thủ.

Hắc Tâm thánh quân thở dài một hơi, mặt lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

Đại trận đã thành, lão thất phu chờ chết đi!

Hắn càng ngày càng hưởng thụ làm âm chúng, đây là trải nghiệm trước kia chưa bao giờ có, hắn vẫn như cũ nắm giữ lấy quyền lực, nhưng lực chấp hành của thủ hạ vô cùng cao, hắn cũng có thể hoàn toàn tín nhiệm.

Trước kia, hắn là Yêu Vương, đều lo lắng bị đâm sau lưng, Thanh Nhân đại tiên chính là đâm qua lưng hắn.

Một vạn năm ngàn vị Tâm Toàn cảnh thi triển trận pháp cường đại dường nào, Đại Ngụy tổng cộng cũng không có nhiều cao thủ Tâm Toàn cảnh như vậy, nhiều nhất chỉ có một nửa số lượng, lão giả dơ dáy bản thủ tương đương với việc đang đơn đấu với cả Đại Ngụy phiên bản cường đại hơn gấp hai lần.

Quỷ Hòa Thượng cảm khái nói:

- Trận pháp thật tinh diệu, chỉ sợ sẽ là Luyện Hồn cảnh cũng phải bị phá một lớp da mới có thể trốn ra ngoài.

Âm thanh yêu thú gào thét truyền ra từ trong trận, vô số hư ảnh Yêu thú lao ra từ trong tấm màn đen yêu khí, phóng về phía lão giả dơ dáy bản thủ trong trận, quả nhiên là vạn thú bốn đẳng, chà đạp hết thấy.

Chương 128: Trường Sinh Quyết, được ăn cả ngã về không

Lão giả dơ dáy bản thủ càng không ngừng né tránh, tránh thoát từng tôn hư ảnh Yêu thú kéo tới từ bốn phương tám hướng.

Hắn nhú mày, phi đao màu đen quanh thân như bóng với hình.

- Đây chẳng lẽ là Vạn Thú Tiễn Đạp Trận của Thập Phương giáo? Thì ra là thế, vậy liền nói thông được.

Lão giả dơ dáy bản thủ yên lặng suy nghĩ, Đại Ngụy cùng Thập Phương giáo xung đột hẳn biết, lúc trước hắn còn hoang mang vì sao các Tu Tiên giới khác không đến trợ giúp, thì ra Thập Phương giáo đã chào hỏi.

Thập Phương giáo lại có quỷ tu như thế, ngược lại làm cho hắn thật bất ngờ.

Hai tay lão giả dơ dáy bản thủ bấm pháp quyết, cánh tay vung lên, linh lực kinh khủng hóa thành liệt điểm vô cùng vô tận bùng nổ, quét ngang bốn phương tám hướng hư ảnh Yêu thú, năm vị Yêu Vương dồn dập thi triển pháp thuật ngăn cản.

Theo bên ngoài nhìn lại, tám màn đen đen đen Vạn Thú Tiễn Đạp Trận cuồng vặn vẹo, tựa như có thứ gì đó muốn xông ra.

Dương Đại nhú mày, trong lòng cực kỳ khẩn trương.

Không lẽ vẫn bắt không được?

Quỷ Hòa Thượng mở miệng nói:

- Vấn đề cũng không lớn, khí thế của hắc đã đạt đến đỉnh điểm, nếu như không thể nhất cử lao ra, sẽ chỉ bị tiêu hao đến chết.

Trong mắt của hắc tràn đầy vẻ trêu tức, cảm thụ loại bị vây đánh này, tiêu hao này, hắc rất rõ, bây giờ thấy người khác cũng gặp phải, trong lòng hắc hết sức thoải mái.

Bao Giải cảm khái nói:

- Hắc lúc trước vì sao không ra tay? Hiện tại tới tặng đầu người.

Ánh mắt Giáo chủ Trường Sinh giáo phức tạp nói:

- Hắc tu luyện Trường Sinh Quyết, muốn hiển té thi thể của chúng ta, lại đột phá cảnh giới mạnh hơn, dù sao hắc xuất thân từ Trường Sinh giáo, không đành lòng hạ sát thủ, cho nên muốn mượn tay chủ nhân.

Trường Sinh Quyết?

Dương Đại tám tắc lấy làm kỳ lạ, công pháp Ma đạo thật sự kỳ quái gì đều có.

Giáo chủ Trường Sinh giáo hơi lộ ra phiền muộn, nói:

- Ai có thể nghĩ tới chủ nhân có nhiều âm chủng như vậy, ta đoán chừng hắc đã bối rối, chỉ là không có biểu hiện ra ngoài.

Bên người Dương Đại bất cứ lúc nào có âm chủng thủ hộ, nhưng chỉ là hai vị Không Vô cảnh, lão giả dơ dáy bản thủ xác thực không để vào mắt, ai ngờ tên này còn có càng nhiều chiến lực Không Vô cảnh.

Quỷ Hòa Thượng cười nói:

- Bàn tăng lúc trước cũng bối rối, muốn chạy trốn cũng không kịp.

Nhóm Đại Yêu dồn dập nói lên kinh nghiệm của mình, rất có cảm giác đồng bệnh tương liên, giáo chủ Trường Sinh giáo thấy các chương giáo khác của Tu Tiên giới Đại Ngụy cũng đang cảm khái, trong lòng hấn dễ chịu đi không ít.

Bản tọa không phải một người cô đơn!

Lão giả dơ dáy bản thủ xác thực mạnh mẽ, bị năm vị Yêu Vương vây công, thế mà không rơi vào thế hạ phong, hơn nữa còn chống đỡ thêm Vạn Thú Tiễn Đạp Trận do một vạn năm ngàn vị Yêu quái ngưng tụ mà thành.

Đáng tiếc, mạnh hơn cũng sẽ bị mài chết.

Qua đi một canh giờ.

Vạn Thú Tiễn Đạp Trận giải tán, Thanh Nhân đại tiên dẫn theo thi thể dơ dáy bản thủ của lão giả bay tới, các Yêu Vương khác theo sát phía sau.

Trên người lão giả dơ dáy bản thủ hiện đầy đủ các loại chú ấn, đó là yêu lực biến thành, tránh cho hấn linh hồn chạy trốn.

Thanh Nhân đại tiên đưa thi thể của lão giả dơ dáy bản thủ đến trước mặt Dương Đại.

Giáo chủ Trường Sinh giáo nhìn xem vị Thái Thượng giáo chủ này, lâm vào trong hoảng hốt, trước kia, Thái Thượng giáo chủ trong mắt hấn gần như không thể chiến thắng, bây giờ lại rơi vào kết quả như vậy.

Dương Đại bắt đầu hấp hồn, rất nhanh bắt được hồn phách của lão giả dơ dáy bản thủ.

Một hồi cảm giác đau nhói mãnh liệt truyền đến, tên này không ngờ lại muốn cản trở hấn!

Muốn chết!

Cảnh giới Dương Đại mặc dù chỉ là Linh Chiếu cảnh, nhưng linh hồn hần vô cùng cường đại, dù sao hấp thu qua chín mươi vạn hồn phách, trong đó không thiếu tồn tại Không Vô cảnh, lại bằng vào thiên phú Vạn Cảnh Âm Chủ áp chế linh hồn của lão giả dơ dáy bản thủ cũng không phải việc khó.

Sau năm phút, Dương Đại hấp hồn thành công, tu vi lần nữa tăng trưởng, cuối cùng đột phá tới Linh Chiếu cảnh tầng bảy!

Lần này, hần cũng đọc được một chút trí nhớ, bất quá trí nhớ hết sức vụn vặt, không đủ hoàn chỉnh.

Dương Đại bảo Địa Linh Giao Long rời khỏi nơi này, Bao Giải sờ soạn thi thể của lão giả dơ dáy bản thủ sờ soạn một lần sau đó một cước đá xuống, thi thể rơi vào đáy hồ.

Hần triệu hoán lão giả dơ dáy bản thủ, để hần tự giới thiệu.

Lão giả dơ dáy bản thủ nhìn âm chúng xung quanh, thật lâu không nói, Dương Đại cũng không vội, để cho hần bình phục tâm tình.

Một lát sau, lão giả dơ dáy bản thủ mở miệng, hần tên Hứa Trường Sinh, giả chết trăm năm tại Tu Tiên giới Đại Ngụy, một mực âm thầm đuổi bắt Tu Tiên giả, để tu luyện Trường Sinh Quyết của hần, không chút nào khoa trương, Tu Tiên giới Đại Ngụy càng ngày càng yếu, có hần một phần công lao.

Dương Đại vừa vào Đại Ngụy, hần liền phát hiện, hần một mực ở phía sau nhặt nhạnh chỗ tốt, luyện hóa máu thịt Tu Tiên giả, chờ Dương Đại đồ xong Trường Sinh giáo, hần mới nhảy ra, hần cũng để mắt tới thân thể Dương Đại, hấp thu thi thể các đại môn phái, hần sắp đột phá, cho nên bắt buộc phải làm, thế nào thành...

Năm tôn Yêu Vương dây dưa hấn, một cường giả Không Vô cảnh càng không ngừng bắn tên đánh lén, một tôn Yêu Vương mang theo một vạn năm ngàn vị Yêu quái kết trận...

Hứa Trường Sinh bây giờ suy nghĩ một chút lại cảm thấy hết sức phiền muộn.

Không nói võ đức.

Hắn không thể nào hiểu được, Dương Đại dựa vào cái gì có thể nắm giữ nhiều quý nô mạnh mẽ như vậy.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Ngươi bây giờ còn có thể tu luyện Trường Sinh Quyết không?

Hứa Trường Sinh lúc này vận công, kinh hỉ nói:

- Có thể!

Quỷ Hòa Thượng tấm tắc lấy làm kỳ lạ:

- Hồn thể còn có thể hấp thu máu thịt?

Hứa Trường Sinh lắc đầu nói:

- Trường Sinh Quyết cũng không phải là hấp thu máu thịt đơn giản, mà chuyển hóa bọn chúng thành linh lực, công pháp này mười phần bá đạo, nhưng phương thức mạnh lên làm trái Thiên Đạo, độ khó khi độ kiếp vượt xa cùng cảnh giới, ta đã thất bại một lần.

Chương 129: Dương Đại đi chiến

Giáo chủ Trường Sinh giáo buồn bực nói:

- Ta cũng thất bại, không nên tu luyện Trường Sinh Quyết, nếu công pháp tự phế, linh căn cũng hủy đi, quá ác độc.

Hứa Trường Sinh trừng mắt liếc hắt một cái, nói:

- Ai bảo ngươi muốn làm giáo chủ, giáo chủ nhất định phải tu luyện công pháp này, bằng không như thế nào độc bá Tu Tiên giới Đại Ngụy?

Giáo chủ Trường Sinh giáo không còn dám lên tiếng.

Dương Đại hỏi:

- Chỉ có thể hấp thu máu thịt người sao?

Hứa Trường Sinh nói:

- Yêu thú cũng được, bất quá nhân yêu dù sao cũng là chủng tộc khác biệt, nếu cưỡng ép hấp thu máu thịt Yêu thú, ngoài thân ta sẽ sinh ra dị hoá, trở nên không yêu không người, cho nên ta chỉ tìm Tu Tiên giả.

Vạn Thiên Hào nói:

- Ngươi bây giờ đã là hồn thể, vậy không cần lại kiêng kị.

Hứa Trường Sinh nhú mày, trong mắt lóe lên vẻ vui mừng.

Dương Đại sinh ra một ý nghĩ.

Hắn hiện tại đi săn Đại Yêu vương, rất nguy hiểm, nếu trợ giúp Hứa Trường Sinh đột phá?

...

Dương Đại lần nữa logout, hấn ngồi ở trên ghế sa lon, cầm điện thoại di động lên, Liễu Tuấn Kiệt đi lên mở ti vi.

Trong TV trực tiếp thú triều vẫn còn tiếp tục, nhưng sau lưng MC đã là thành phố tàn phá, rất rõ ràng, chiến trường đang không ngừng tới gần nội lục, đã không nhìn thấy mặt biển.

- Tình hình tiền tuyến mới nhất, Quốc trụ Lữ Tụng tru diệt bảy vị Đại Yêu, ngăn cản được thế công của thú triều khu vực trấn ngoại ô...

Nghe tiếng nói của MC, Dương Đại bắt đầu ý thức được tình huống không hề lạc quan.

Hắn mở ra Thiên Vồng xem hot tìm kiếm, quả nhiên, tiền tuyến báo nguy, trận địa Hạ Quốc đang không ngừng lùi lại, cự thú dưới Cửa U chi môn lại là Yêu Vương, sau khi hấp thu bức xạ hạt nhân, mơ hồ có xu thế đột phá tiến hóa, lại đột phá đó chính là Đại Yêu vương.

Ngoại trừ cự thú ra, chỗ sâu hải dương không ngừng toát ra Yêu thú, liên tục không ngừng, thậm chí đã xuất hiện các Yêu Vương khác, số lượng Yêu Vương trên tiền tuyến vượt qua mười đầu.

Những sinh vật này tiến hóa quá nhanh, thậm chí để rất nhiều dân mạng hoài nghi chúng nó đến từ dị giới, mà không phải sinh vật Địa Cầu.

Dương Đại cầm lấy máy tính bảng, đăng nhập vào Bí Vồng, hấn thấy được một tin nhắn, lập tức mở ra:

【 Cơ quan tình báo thông báo: Hết thầy thí luyện giả cơ quan tình báo làm tốt chuẩn bị lao tới tiền tuyến, bất cứ lúc nào chờ đợi thông báo. 】

Tin tức rất ngắn, nhưng nội dung rất nặng nề.

Ngay cả thí luyện giả Cơ quan tình báo đều hết thầy phải tham chiến, có lẽ thời khắc được ăn cả ngã về không mà Trương Triển Vân nói sắp đến.

Thấy cơ quan tình báo phát ra thông báo, Dương Đại quyết định không tiến vào Thâm Vực nữa, Tu Tiên giới Đại Ngụy đã bị huyết tẩy, thế lực nhỏ còn lại đoán chừng đều sẽ chạy tán loạn, hấn muốn mở rộng âm chúng, liền phải trở lại Man Hoang Chi Địa, lộ trình sẽ làm chậm trễ thời gian.

Dương Đại tiếp tục dùng máy tính bảng đi xem tình báo về thú triều ngoài tiền tuyến.

Một đám âm chúng hạch tâm thì đang xem tivi.

- Chắc chắc, đây là Địa Cầu các người nói tới à, yêu khí thật nồng nặc, cách chỗ này rất xa.

- Không ngờ lại có nhiều Yêu Vương như vậy, phiền toái.

- Cửu U chi môn còn chưa mở ra, tình hình chiến đấu đã nghiêm trọng như thế.

- Thế giới dị nhân xác thực không dễ chịu.

- Yêu tộc thế giới này không thích hợp, vì sao thô bạo như thế?

Nhóm âm chúng nghị luận âm ỉ, bọn hấn đều hiểu rõ, bọn hấn chẳng mấy chốc sẽ tham chiến.

Diễn đàn trong Bí Vỡng hết thầy đều đang hoảng hốt, dư luận trên Thiên Vỡng phản ứng càng kịch liệt, năm vị Quốc trụ tham gia chiến dịch không ngờ lại liên tục lùi về phía sau, tình huống đang tiến về phương hướng bất bất nhất.

Trước mắt lại có ba vị Quốc trụ chạy tới Long Giang hành tỉnh.

Dương Đại bỗng nhiên nhú mày, hắn đang xem một tin tức mật trên Bí Vỡng, tiêu đề là Danh sách nhân viên tạm thời mất tích.

Bất ngờ trong đó có tên của Hồ Lợi.

Vừa nghĩ tới lão đại ca thích được vượt mông ngựa, hơi một tí mời hắn uống linh tửu có khả năng đã chết, lửa giận của hắn liền dâng trào.

Hắn vội vàng gọi điện thoại cho Trương Triển Vân, bên kia rất nhanh đã bắt máy.

- Hồ Lợi mất tích?

- Ừm, nhưng bây giờ không quan trọng, người hắn hiểu rõ hiện tại là tình huống gì, không thể bởi vì sinh tử cá nhân mà ảnh hưởng toàn bộ thế cục.

- Người nói được ăn cả ngã về không, nhanh tới chưa?

- Nhanh, nếu người muốn chạy tới tiền tuyến, có thể tới.

- Tốt!

Dương Đại cúp máy, hắn đứng dậy, suy nghĩ một chút, vẫn đi đến bộ cửa sổ gọi điện thoại cho cha mẹ.

Hắn gọi điện thoại cho Dương Đằng, hắn sợ mẹ bởi vì quá lo lắng mà thút thít.

- Alo, cha à.

- Tiểu Đại, làm sao chủ động gọi điện thoại cho ta?

- Ta...

Dương Đại đột nhiên có chút không biết nên nói như thế nào, trong Cửu U chỉ môn cất giấu Hung Ma kinh khủng, hắn mặc dù đã rất có thực lực, cũng chưa chắc có tuyệt đối nắm chắc trở về.

Nhưng mặc kệ như thế nào, hấn nhất định phải đứng ra, nếu không ra, chờ thú triều tiến vào nội lục khuếch tán, tình huống càng thêm hồng bét.

- Đi thôi, trong nhà có ta, đừng nói cho mẹ người hay, để ta nói, cha người không có tác dụng gì, chỉ có thể tận lực không cho người thêm phiền toái, không cho áp lực, làm tốt nhé, Lão Tử xem chương trình trực tiếp chờ tin tức tốt của người!

Dương Đằng hùng hùng hồ hồ cười nói, tuyệt không bi thương hoặc lo lắng.

Áp lực trong lòng Dương Đại lập tức tiêu tán không ít, toàn thân tràn ngập lực lượng, đắc ý cười nói:

- Vậy người đợi đến con của người làm cứu thế chủ, ta khẳng định còn lợi hại hơn Hùng Liệt.

Hai cha con không có nói quá nhiều liền cúp máy, Dương Đại thì bắt đầu chuẩn bị xuất phát.

Một bên khác.

Hán Tây hành tỉnh, Phong Thành, trong nhà xưởng.

Dương Đằng để điện thoại di động xuống, vô ý thức ngồi xuống, kết quả không có ngồi vững vàng, đặt mông ngồi dưới đất.

Nhân viên tạp vụ bên cạnh nhìn về phía hấn, một người trong đó cười nói:

- Lão Dương, lại bị vị trong nhà kia chửi?

Chương 130: Hi vọng cùng sĩ khí (1)

Công việc hậu bị cho nhà máy áp lực rất nhỏ, phúc lợi cao, có thể được bảo hộ lớn nhất, cho nên công nhân của nơi này phần lớn không có áp lực sinh hoạt, Dương Đằng lúc không có chuyện gì làm cũng sẽ uống rượu với bọn hắn, mấy ngày trước đây thấy Hùng Liệt đại phát thần uy, bọn hắn liền nhịn không được uống rượu, uống đến tối muộn, Dương Đằng về nhà trễ bị Dương mẫu ở nhà chửi một lèo.

Dương Đằng đứng lên, hắn đi đến trước mặt một người đàn ông tuổi trung niên, nói:

- Lão Lý, cho ta xin một liều thuốc.

Trung niên nam tử trừng mắt, mắng:

- Lại muốn xin ta? Không cho, ta đưa ngươi bát lửa còn không có trả lại cho ta đây.

Dương Đằng mắng:

- Con trai của Lão Tử sắp đi tiền tuyến, xin ngươi một liều thuốc thì làm sao?

Vừa dứt lời, các công nhân khác dồn dập vây tới, bọn hắn không biết con trai hắn là ai, nhưng đều có thể hiểu cho, bởi vì con cái bọn họ cơ hồ đều đang ở trong Cục chiến đấu, cơ quan tình báo, cho nên cảm động lắm.

Một đám người đàn ông trung niên bắt đầu hít lấy hít để, lo lắng cho con của mỗi người.

...

Ngoài trụ sở, Dương Đại tiếp nhận một thanh kiếm nhân viên công tác đưa cho hắn, thanh kiếm này là pháp kiếm phẩm cấp cao nhất trong căn cứ, mặc dù không phải pháp bảo, nhưng cũng đủ dùng.

Tân nhiệm cục trưởng hỏi:

- Bá Vương, người chờ một chút, ta an bài cho người máy bay.

Dương Đại nói:

- Không cần, chính ta bay qua.

Giữa mi tâm hắn hiện ra một đầu hắc văn, khói đen dưới chân khuếch tán, Hắc Tâm thánh quân to con giống như núi nhỏ bay lên, cấp tốc bay đến trên không, hóa thành một con Hắc Ưng to lớn, ngừng ở trên vùng trời căn cứ.

Binh sĩ, nhân viên công tác trong căn cứ dồn dập kinh hô, thậm chí còn có người xuất ra vũ khí, cũng may phát thanh kịp thời vang lên:

- Đây là Yêu Vương âm chúng của Bá Vương Bất Quá Giang, tất cả mọi người không được công kích.

Yêu Vương âm chúng.

Yêu Vương hai chữ chấn nhiếp đến tất cả mọi người.

Dương Đại thả người vọt lên, rơi vào trên lưng Hắc Tâm thánh quân, Hắc Tâm thánh quân lập tức lao về hướng Long Giang hành tỉnh, hắn không biết địa đồ, nhưng có thể cảm nhận được bên kia yêu khí trùng thiên.

Cục trưởng mới lập tức phân phó trợ thủ bên cạnh:

- Lập tức truyền lại tin tức cho ven đường có cục tình báo, không được ngăn cản Bá Vương Bất Quá Giang.

- Đúng!

Thủ hạ lập tức chạy về phía lầu công tác, cục trưởng mới đưa mắt nhìn thân ảnh khủng bố của Hắc Tâm thánh quân đi xa, lẩm bẩm:

- Lão Hồ à, người nói thật không sai, tiểu tử này có thể tin hơn khi không nhìn từ bề ngoài.

...

Oanh! Oanh! Oanh...

Trong quảng trường tàn phá thành phố vang lên liên tiếp tiếng nổ vang rền, tiếng nổ mạnh, đưa mắt nhìn lại, khắp nơi đều là thí luyện giả cùng Yêu thú chém giết, trên không thỉnh thoảng còn có đạn đạo bắn qua.

Diệp Cầu Tiên dựa vào một căn hộ, máu me khắp người, hấn há mồm thở dốc, bên cạnh còn có năm vị thí luyện giả khác, Tiểu Diệp cũng ở đây, vừa mới bổ sung vào hai ngày trước.

- Làm sao bây giờ, chúng ta bây giờ cũng không tìm thấy an toàn con đường để rút lui.

Một thí luyện giả gấp giọng nói, chỉ tiểu đội này yếu nhất cũng là Tâm Toàn cảnh, lúc đầu có hơn mười người, bây giờ chỉ còn lại có vài người bọn hấn, nhiệm vụ của bọn hấn chủ yếu là dò xét tình báo tiền tuyến, nhưng số lượng Yêu thú thật sự quá nhiều, khó tránh khỏi gặp phải chiến đấu.

Diệp Cầu Tiên một bên thở, vừa nói:

- Nếu rút lui không được, vậy liền tử chiến.

Ánh mắt của hấn quét nhìn năm vị chiến hữu, sắc mặt người tra hỏi kia kịch biến, nhưng cũng không có trốn tránh tầm mắt.

Diệp Cầu Tiên nhìn về phía Tiểu Diệp, nói:

- Đã nói với muội đừng đến, muội không nghe, chỉ có thể cùng một chỗ chết trận.

Tiêu Diệp xoa xoa mồ hôi trên mặt, cười nói:

- Ngược lại ta cũng phải tham chiến, không ở cùng người, có lẽ ta sẽ chết càng nhanh, chết thì chết đi, ta cũng không sợ.

Bốn vị thí luyện giả khác cười rộ lên theo, bọn hắn giờ đang miễn cưỡng vui cười, nhưng bọn hắn xác thực đều không sợ chết.

Oanh một tiếng!

Một đạo thân ảnh nện xuyên qua đường đi cao ốc đối diện bọn họ, mảnh kiếng bể như mưa hạ xuống, tuyến đường bị xé rách đưa đến điện tia lửa kéo dài không ngừng.

Sáu người Diệp Cầu Tiên vội vàng quay đầu nhìn lại, sắc mặt đại biến.

Chỉ thấy Hùng Liệt cởi trần run run rẩy rẩy đi ra từ trong phế tích cao ốc, nửa người trên của hắn tràn đầy vết máu, thậm chí đã ngưng chảy, cánh tay phải của hắn đã bị chặt đứt, nơi bả vai có thể thấy xương cốt, cả người vô cùng thê thảm.

Hùng Liệt bỏ qua sáu người Diệp Cầu Tiên, ánh mắt nhìn về phía phương xa, khói lửa để không khí thành phố trở nên nóng bỏng, không gian giống như đang vặn vẹo, trên không đang có một đạo thân ảnh lơ lửng, như thần như ma, đứng ngạo nghễ trên bầu trời, đó là một tôn Yêu Vương, thân người đầu chim, sau lưng mọc ra một đôi cánh lông vũ giương cánh mười trượng, tay cầm một thanh trượng dài, đỉnh trượng như vuốt chim bén nhọn, bầu trời sau lưng hắn lượn vòng đêm không hết yêu cầm, bura bãi tàn phá tòa thành phố đã luân hãm này.

- Nãi nãi... Lão Tử lần này còn có thể có người tới cứu sao?

Hùng Liệt phun một ngụm máu, hùng hùng hỏ hỏ nói, chẳng biết tại sao, không hiểu sao nghĩ đến tình cảnh ban đầu ở Hán Tây hành tỉnh.

Trong lòng hấn trấn an, chết trận lại như thế nào, hai năm nay Hạ Quốc xuất hiện quá nhiều thiên tài, có Dương Đại như thế, tương lai sau này nhất định có thể càng tốt hơn.

Nam Trung hành tỉnh, trong cơ quan tình báo.

Trong đại sảnh giám sát, từng người từng người nhân viên công tác ngồi ở trên ghế ngồi của mỗi người, trên tường treo đủ loại màn hình.

Một nữ tử đeo kính bỗng nhiên nói:

- Có Yêu quái rất lớn tiến vào Nam Trung hành tỉnh, tốc độ của nó thật nhanh!

Nàng nói xong, đột nhiên đứng dậy, mặt mũi tràn đầy kinh hoảng.

Nhân viên công tác khác cũng bị kinh động.

Lúc này, một người đàn ông tuổi trung niên đi tới, nói:

- Hán Tây hành tỉnh phát tới thông báo, Bá Vương Bất Quá Giang đang cưỡi âm chúng của mình chạy tới tiền tuyến, phạm là thấy một đầu Hắc Ưng to lớn, tuyệt không ngăn cản!

Chương 131: Hi vọng cùng sĩ khí (2)

Kính mắt nữ tử thận trọng hỏi:

- Cục trưởng, là nó sao?

Trung niên nam tử nhìn theo hướng nàng chỉ, có thể thấy đến một đầu Hắc Ưng to lớn đến khoa trương đang bay nhanh, tốc độ rất nhanh ở trong một màn hình.

Trung niên nam tử gật đầu, sau đó nói:

- Tập trung lên mười hai phần tinh thần, thú triều mặc dù bùng nổ tại Long Giang hành tỉnh, nhưng hành tỉnh chúng ta cũng không thể phớt lờ, bất cứ lúc nào chờ đợi thông báo trên chiến trường.

Dứt lời, hắn quay người rời khỏi phòng khách.

Các nhân viên làm việc thì thảo luận.

- Bá Vương Bất Quá Giang không ngờ lại tham chiến, Yêu quái kia nói ít cũng là Đại Yêu?

- Đại Yêu không có dọa người như vậy.

- Ai, mới qua có mấy năm thái bình, tận thế lại tới.

- Đừng cảm khái, Long Giang hành tỉnh một khi luân hãm, thú triều khuếch tán, các hành tỉnh khác cũng sẽ luân hãm, trước mắt quốc gia có thể làm là phái đại bộ phận binh lực đến Long Giang hành tỉnh, chúng ta chuẩn bị kỹ càng tham chiến đi.

- Đúng đây, đừng nghĩ nhiều như vậy, chúng ta nhất định có thể thắng!

Tốc độ cơ quan tình báo truyền tin tức rất nhanh, theo Hán Tây hành tỉnh đến Long Giang hành tỉnh, nơi có cơ quan tình báo dồn dập nhận được tin tức, bật đèn xanh cho Dương Đại.

Dưới tình huống bình thường, Yêu thú lớn như vậy bay qua trên không thành thị, tất nhiên sẽ bị ngắm bắn, nhưng có cơ quan tình báo chào hỏi, Dương Đại một đường thông suốt.

Hắn đứng ở trên lưng Hắc Tâm thánh quân, hai tay đặt trên vỏ kiếm, trên trên lưng chim, ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm vào phương xa.

Âm thanh Hắc Tâm thánh quân bay vào trong tai của hắn:

- Ta đã cảm nhận được hơn hai mươi vị Yêu Vương, còn có một vị Yêu Vương sắp bước vào Đại Yêu vương, lại thêm thú triều, chuyện này rất nguy hiểm, ngài thật ra có thể không cần đi, Tu Tiên giả chung quy là vì mình mà nỗ lực.

Dương Đại không có trả lời, vẫn như cũ nhìn thẳng phía trước.

Hắc Tâm thánh quân không khuyên nữa ngăn, hắn đã làm tốt chuẩn bị ác chiến.

Cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Bá Vương Bất Quá Giang đi ra tiền tuyến lên chiến trường cấp tốc hot trên mạng, người cơ quan tình báo các nơi cộng lại rất nhiều, lại thêm việc này căn bản không cần giấu diếm, trong lúc nhất thời Bá Vương Bất Quá Giang lần nữa lọt vào hot tìm kiếm.

Rất nhiều dân mạng đều đang lên mạng viết đăng một video và dòng trạng thái, nói thấy được một đầu Hắc Ưng kinh khủng to lớn bay qua, kia chính là vật cưỡi của Bá Vương Bất Quá Giang.

Sau khi vạn tộc cạnh tranh kết thúc, Bá Vương Bất Quá Giang ở trong lòng quốc dân cũng đã là tồn tại Thần Thoại, có thể cùng Thiên Đạo, Thái Dương Thần chiến đấu bài danh, lại là tu vi Linh Chiêu cảnh, hẳn đi chiến cho rất nhiều người hi vọng.

Sau đó, tin tức Thiên Võng đang tận lực điều động các Quốc trụ, Tỉnh trụ khác tham chiến, mong muốn giảm bớt cảm giác lo lắng cho dư luận.

Quả nhiên, từng tên anh hùng xuất hiện trong danh sách mang đến vô tận hi vọng cho đại chúng Hạ Quốc.

Đây là tầm quan trọng của danh tiếng, chỉ cần nghe được tên của bọn hắn, cũng đủ để nâng cao sĩ khí.

Phong Thành, trong nhà xưởng của nhà máy.

Dương mẫu đi vào xưởng Dương Đằng đang làm việc, lôi kéo hắn đi đến một góc, gấp giọng nói:

- Lão Dương, Tiểu Đại đi tham chiến!

Dương Đằng cau mày nói:

- Ta biết, hắn đã nói với ta.

Dương mẫu lập tức gấp:

- Ông...

- Ta cái gì mà ta, ta ngăn cản hắn? Bà xem một chút các đồng nghiệp, con cái người nào không đi tham chiến, con của chúng ta năng lực lớn như vậy, càng hắn nên tham chiến, tin tưởng hắn.

Dương Đằng ngắt lời.

Dương mẫu ủy khuất nói:

- Ta chẳng qua lo lắng, ta chắc chắn sẽ không ngăn cản hắn, nghe nói ở tiền tuyến ngay cả Quốc trụ đều sống chết

không rõ, thằng nhỏ có thể an toàn trở về sao?

Dương Đằng buồn bã nói:

- Chúng ta nên nghĩ rằngm nếu một trận chiến này không thể thắng, là thua, chúng ta đều trốn không thoát.

Đúng lúc này, phía sau truyền đến tiếng hoan hô của các công nhân.

- Bá Vương Bất Quá Giang tham chiến!

- Ha ha ha, chuyện tốt, hần là thứ ba toàn cầu nha.

- Nghe nói hần mới mười chín tuổi, mới nhiều tuổi đó đã có dũng khí như này, thật không tầm thường.

- Hần đã là Linh Chiếu cảnh, lại là triệu hoán thiên phú, hần là có thể chia sẻ áp lực rất lớn cho tiền tuyến.

- Đây chính là kiêu ngạo của Hán Tây hành tỉnh chúng ta, chúng ta phải tin tưởng hần!

Nghe các nhân viên tạp vụ sau lưng bàn tán, Dương Đằng thấp giọng nói:

- Thấy được chưa, bà hần là nên kiêu ngạo vì con trai, tin tưởng hần.

Dương mẫu xoa xoa nước mắt, trịnh trọng gật đầu.

Hai vợ chồng lại nói chuyện một hồi, Dương mẫu rời khỏi, trở lại xưởng của mình.

Dương Đằng đi đến bên cạnh các nhân viên tạp vụ, cùng một chỗ xem trực tiếp, trên mạng đã xuất hiện rất nhiều video liên quan tới Hắc Tâm thánh quân. Hắc Tâm thánh quân thật sự quá lớn, thậm chí còn có người đào ra thân phận của Hắc Tâm thánh quân.

Man Hoang Chi Địa, Yêu Vương, thủ hạ mấy chục vạn yêu quân!

Tồn Tại đáng sợ như vậy lại bị Bá Vương Bất Quá Giang giết, Bá Vương Bất Quá Giang rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Tốc độ Hắc Tâm thánh quân rất nhanh, Dương Đại đã có thể cảm nhận được chân trời phía trước truyền đến yêu uy thao thiên.

Quy mô này tuyệt không phải thú triều trước đó ở Hán Tây hành tỉnh có thể so sánh, điện thoại di động trong túi quần vang lên, là Trương Triền Vân gọi tới.

- Uy, sư huynh.

- Người sắp đến?

- Ừm.

- Nhiệm vụ của người chính là giết tới trước Cửu U chi môn, thanh lý máu thịt phía trên, tận khả năng kéo dài thời gian cho Thiên Đạo thời gian.

- Thiên Đạo đang làm gì?

- Hắc còn chưa hiện thân, hắc đang ở trong Thâm Vụ bị thế lực lớn truy sát, một mực không thể rời khỏi trạng thái chiến đấu.

-.....

Dương Đại không biết nên đánh giá như thế nào.

Thiên Đạo mới là hi vọng lớn nhất Hạ Quốc, nếu như Hung Ma trong Cửu U chi môn giết ra vẫn phải dựa vào Thiên Đạo đi giết!

Sau khi cúp máy, Dương Đại nhìn về phía trước, Long Giang hành tỉnh đang ở tại phía trước, yêu khí trùng thiên nơi chân trời, che khuất bầu trời, hắc bên này vẫn là ban ngày, mà Long Giang hành tỉnh tựa như đang chạng vạng tối.

Chương 132: Cứu Quốc trụ, đến tiền tuyến

- A, cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc, đáng chết, là dị nhân lần trước tìm ta gây phiền toái!

Hắc Tâm thánh quân bỗng nhiên nói.

Dương Đại nhú mày, lần trước đối chiến Hắc Tâm thánh quân chính là Lữ Tụng, Hùng Liệt, hẳn ấn tượng với cái tên trước không tệ, đối với người sau thì rất có hảo cảm.

- Thê tu, hay là Kiếm Tu?

- Thê tu, tên kia phải chết, ha ha.

- Bay về phía hắn.

- A?

Hắc Tâm thánh quân kinh ngạc, thành thành thật thật lao về hướng Hùng Liệt.

Một bên khác.

Trên đường phố tàn phá, Diệp Cầu Tiên công Hùng Liệt thương thế thảm trọng chạy trốn, đám người Tiểu Diệp thì không ngừng tru diệt yêu cầm đang đột kích.

Cả tòa thành phố ngoại trừ thi thể cùng Yêu thú, giống như chỉ còn lại bones, thể lương mà tuyệt vọng.

- Không được, linh lực của ta muốn hao hết!

Một thí luyện giả gấp giọng nói, ngữ khí hết sức hoảng loạn.

Hùng Liệt chật vật mở to mắt, nói:

- Buông ta xuống... Các người trốn đi, nhiệm vụ của các người là truyền tình báo về, tình báo này so với mệnh ta còn quan trọng hơn...

Diệp Cầu Tiên yên lặng một lát, cuối cùng vẫn đặt Hùng Liệt ở trong một ngõ nhỏ, sau đó mang theo những người thí luyện khác rời khỏi.

Tiểu Diệp mặc dù không đành lòng, nhưng vẫn đi theo các đội hữu rời khỏi.

Hùng Liệt ho khan một tiếng, mắng:

- Đúng là mẹ nó uất ức, còn không bằng chết trong chiến đấu.

Tiếng yêu cầu phía ngoài tê mình càng lúc càng lớn, giống như địa ngục đang ở gần hần.

Hùng Liệt nhắm mắt lại, chuẩn bị chờ chết.

Hần bây giờ ngay cả một chút khí lực, một chút linh lực cũng không có, toàn thân nhiều chỗ bị vỡ nát gãy xương, bây giờ là một phế nhân, ngay cả đứng lên đều không được.

Đúng lúc này, một tiếng cười trêu tức truyền đến:

- Lão ca, lại đang chờ chết à?

Hùng Liệt nghe được đạo âm thanh này có chút hốt hoảng, còn cho rằng mình nghe nhầm, chẳng lẽ trước khi chết quá chờ mong tiểu tử kia?

Ngoài hẻm nhỏ.

Dương Đại cùng Hắc Tâm thánh quân sau khi hóa hình nhìn Hùng Liệt trong ngõ nhỏ chậm chạp không có mở mắt, rất im lặng.

Này người không chết, còn đang làm bầm lâu bầu.

Dương Đại giẫm mạnh chân phải, giữa mi tâm hiện ra hắc văn, khói đen dưới chân khuếch tán, hắc triệu hồi ra Thanh Nhân đại tiên cùng một trăm vị tu sĩ Linh Chiếu cảnh, hắc đế giáo chủ Trường Sinh giáo cũng Hùng Liệt cũng trên lưng.

Hùng Liệt lúc này mới lấy lại tinh thần, hắc mở to mắt, nhìn xem người xung quanh, không khỏi sửng sốt.

Ánh mắt của hắc rơi vào trên người Dương Đại, kinh ngạc nói:

- Tại sao là ngươi?

Dương Đại cười nói:

- Lão ca, ngoại trừ ta, còn có thể là ai? Chắc số ta sinh ra chính là vì để cứu ngươi đây.

Một tiếng tê mình truyền đến, chỉ thấy song dục Yêu Vương mang theo mấy vạn yêu cầm đánh tới, phô thiên cái địa, cao ốc dọc đường đều bị va chạm mà sụp đổ.

Thanh Nhân đại tiên bẻ bẻ cổ, lộ ra nụ cười tàn nhẫn, hắc nổi giận gầm lên một tiếng, hắc khiêu trầm thấp, thân thể của hắc cấp tốc hóa thú, thả người vọt lên, mặt đất lúc đầu chỗ hắc đứng xuất hiện một cái hố to.

Dương Đại đi thẳng về phía trước, khói đen dưới chân còn đang khuếch tán, hắc không ngừng triệu hoán âm chúng.

Ánh mắt của hắc nhìn chăm chăm Thanh Nhân đại tiên đang lao tới đụng vào song dục Yêu Vương, hắc điều động ba vị Yêu Vương tiến đến trợ giúp Thanh Nhân đại tiên, năm mươi vị Đại Yêu mang theo năm ngàn vị Yêu quái đi đồ sát những Yêu thú khác.

Chiến tranh bùng nổ!

Hùng Liệt thấy Dương Đại triệu hồi ra nhiều âm chúng như vậy, trong lòng rung động.

Năm vị Yêu Vương!

Tương đương với năm vị Không Vô cảnh.

Tiêu tử này...

Hắn làm sao làm được?

Hùng Liệt thoáng nhìn Hắc Tâm thánh quân, nhin không được hỏi:

- Người làm sao chết ở trong tay hắn?

Hắc Tâm thánh quân đang xem chiến, nhìn xem Yêu Vương bị vây đánh, tâm tình vui vẻ, kết quả nghe Hùng Liệt hỏi như vậy, lập tức khó chịu.

- Mắc mớ gì tới người? Người muốn làm bạn với bốn quân?

Hắc Tâm thánh quân tức giận nói, Hùng Liệt há to miệng, lại cũng không nói gì nữa.

Oanh!

Thanh Nhân đại tiên đề ép song dực Yêu Vương đụng xuyên qua cao ốc, song dực Yêu Vương vừa thoát khỏi, lại bị các Yêu Vương khác tập kích.

Hắn kinh sợ, gằm thét:

- Các người muốn phản bội yêu tộc?

Thanh Nhân đại tiên khinh thường nói:

- Thật có lỗi, chúng ta cũng không phải một loại yêu tộc, mà dù là đồng tộc thì tính sao, quần ầu người, người không phục?

Hắn chém ra một đao, đao khí tung hoành, song dực Yêu Vương cả kinh vội vàng tránh né.

Song dục Yêu Vương đưa mắt nhìn lại, khắp nơi đều là Yêu thú hỗn chiến, dùng tu vi của hắn tự nhiên có thể nhận biết hồn thể, đám Yêu quái hồn thể thật mạnh, thủ hạ của hắn căn bản không phải đối thủ.

Thi thể từng con yêu nằm nện ở trên đường phố, trên nhà lầu, thậm chí còn có một bãi ô tô hư bị nện dẹp dẹp.

Hùng Liệt đang ở trên lưng Giáo chủ Trường Sinh giáo nhìn thấy từng màn, tâm tình vô cùng kích động.

Đây con mẹ nó một người chính là một đội quân mà.

Hùng Liệt hoàn toàn tin phục Dương Đại, hắn có thể nhìn ra được âm chúng của Dương Đại yếu nhất cũng là Tâm Toàn cảnh, năm ngàn Tâm Toàn cảnh, một trăm vị Linh Chiếu cảnh lại thêm năm tôn Không Vô cảnh, quả thực là một nhánh tông môn tu tiên đến đây trợ giúp.

- Tiểu Dương... Khục...

Hùng Liệt muốn nói cái gì, nhưng quá mức kích động, động đến thương thế, trực tiếp hôn mê.

Dương Đại chỉ một chiếc máy bay trực thăng phía chân trời, nói:

- Đưa hắn lên kia.

Giáo chủ Trường Sinh giáo gật đầu, chân phải đạp tan một khối đá, hắn nhảy lên trên phiến đá, linh lực bám vào phiến đá, như ngự kiếm phi hành.

Máy bay trực thăng xa xa lơ lửng giữa không trung, một nữ phóng viên tay cầm ống nói thúc giục:

- Gần chút nữa.

Người điều khiển nhện không được quát to:

- Ngùrngg! Lại gần sẽ chết người, những Yêu quái kia còn nhanh hơn cả máy bay trực thăng đấy!

Thợ quay phim bên cạnh nữ phóng viên bỗng nhiên nói:

- Có người bay tới!

Chỉ thấy giáo chủ Trường Sinh giáo cấp tốc bay tới, hẳn mặc dù rất tò mò về máy bay trực thăng, cũng không có hỏi nhiều, trực tiếp ném Hùng Liệt vào trong buồng phi cơ, chấn động đến máy bay trực thăng lay động một hồi.

Chương 133: Thiên Đạo buông xuống, Trường Sinh độ kiếp (1)

- Hắn liền giao cho các người.

Giáo chủ Trường Sinh giáo vút xuống lời này liền bay trở về.

Nữ phóng viên cũng gặp qua không ít thảm kịch, cho nên không có thét lên, thợ quay phim hoảng sợ nói:

- Là Hùng Liệt Quốc trụ, nhanh! Nhanh! Trở về, hắn cần cấp cứu!

Người điều khiển nghe xong, lúc này điều khiển máy bay trực thăng quay về, động tác hết sức trôi chảy, hoàn toàn không kéo dài.

Hùng Liệt nằm trên đùi thợ quay phim cùng nữ phóng viên, chật vật mở to mắt.

Nữ phóng viên vội vàng hỏi:

- Hùng Liệt Quốc trụ, vừa rồi rồi là người nào cứu được người?

ý Thức Hùng Liệt mơ hồ, sau khi nghe được câu hỏi vô ý thức trả lời:

- Bá Vương... Bất quá giang...

Không đến nửa giờ, tòa thành phố này trải rộng thi thể Yêu thú.

Dương Đại phóng xuất Hứa Trường Sinh, nói:

- Đi theo sau ta, tranh thủ thời gian hấp thu, càng nhanh càng tốt.

Hắn bắt đầu cấp tốc hấp hồn, ánh mắt Hứa Trường Sinh sáng lên, lập tức hành động.

Thanh Nhân đại tiên cảm khái:

- Đây là nuôi quái vật.

Hắc Tâm thánh quân cười nói:

- Nếu hắn có thể hấp thu nhục thân của mình, có lẽ đã bước vào Luyện Hồn cảnh, đáng tiếc.

Sau khi biết được Trường Sinh Quyết lợi hại, Dương Đại đề một vị Yêu Vương trở về nhật thi thể Hứa Trường Sinh, kết quả đến lúc đó, thi thể Hứa Trường Sinh đã hóa thành dòng máu, có lẽ chính là kết cục của việc tu luyện Trường Sinh Quyết, chết không toàn thây.

Tốc độ Hứa Trường Sinh hấp thu máu thịt kém xa hắn, hắn cuối cùng hấp thu một tôn Yêu Vương, hai đầu đại yêu, hơn bốn trăm đầu Yêu quái, gần hai vạn đầu Tinh quái.

- Thừa dịp Hứa Trường Sinh hấp thu thi thể, Dương Đại lấy điện thoại di động ra, phát hiện tín hiệu vùng này đã khôi phục, xem ra có quan hệ với thú triều, vừa rồi vào thành, điện thoại không có tín hiệu, hiện tại Yêu thú trong thành phố đã bị hắn giết hết lộ ra bầu trời trong sáng, tín hiệu liền khôi phục.

Dương Đại gọi một cú điện thoại cho Trương Triển Vân.

- Hùng Liệt, ta cứu được, Cứu U chi môn mở ra chưa?

- Chưa à, chưa mở liền tốt.

Một bên khác.

Trong doanh địa Long Giang hành tỉnh chỉ huy chiến trường, Trương Triển Vân để điện thoại di động xuống, tầm

mắt khóa chặt màn hình, trong đó là hình ảnh của Cửu U chi môn.

Cự thủ thần bí kia đang chở Cửu U chi môn tên vào thành phố, không ngừng có Yêu thú đụng vào, dán trên cửa, mặc cho Cửu U chi môn hấp thu, mà gần đó có hai bóng người một bên tránh né cự thủ thần bí công kích, tốc độ cực nhanh, một bên thanh lý máu thịt thi thể trên cánh cửa.

Lúc này, Diệp Cầu Tiên bước nhanh đi vào doanh địa, nói:

- Phó cục trưởng, chúng ta đạt được một tình báo, Cự yêu muốn mở ra Cửu U chi môn trên đất liền, sau lưng thú triều lần này nhất định có sinh vật có trí khôn cao đang chỉ huy, Hùng Liệt Quốc trụ phát hiện có thần thức thần bí liên hệ với đám Yêu Vương, nếu có thể tru diệt chủ sự sau màn, thú triều có hi vọng sớm kết thúc.

Trương Triển Vân nghe xong, đứng dậy, nói:

- Tình báo này rất quan trọng, ta lập tức báo cho Cục chiến đấu.

Diệp Cầu Tiên do dự một chút, nói:

- Thật có lỗi, ta từ bỏ Hùng Liệt Quốc trụ, hẳn có khả năng đã hi sinh.

Trương Triển Vân một bên gọi điện thoại, vừa nói:

- không sao đâu, Hùng Liệt Quốc trụ được Bá Vương cứu được, người không nên tự trách.

Bá Vương?

Diệp Cầu Tiên sững sốt.

Cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Bá Vương Bất Quá Giang cứu Hùng Liệt Quốc trụ đang truyền ra trên mạng.

Trước mắt có rất nhiều chuyên mục trực tiếp tình hình tiền tuyến, đoàn đội phóng viên mang theo Hùng Liệt Quốc trụ trở về vừa rồi trực tiếp đến trạng thái thể thảm của Hùng Liệt Quốc trụ, trong lòng dân mạng kinh sợ đồng thời nghe được Hùng Liệt Quốc trụ nói tên Bá Vương Bất Quá Giang.

Bá Vương Bất Quá Giang đến tiền tuyến.

Tin tức này cấp tốc trèo lên đỉnh hot tìm kiếm.

Trước khi Dương Đại đi đến chiến trường, tiền tuyến không ngừng truyền đến tin dữ, trên dưới Hạ Quốc không khỏi run sợ trong lòng, ngay cả các quốc gia Á Châu cũng đang sợ hãi.

Hạ Quốc có thể là đứng đầu Á Châu, nếu như gánh không được lần thú triều này, tiếp theo rất có thể sẽ đến phiên bọn hắn.

Hiện tại bất kỳ một chút tin tức tốt gì đều sẽ được quốc dân quan tâm.

Bá Vương Bất Quá Giang đến chiến trường là thứ nhất, những người thí luyện khác thu hoạch được tình báo, giết Đại Yêu, giết Yêu Vương cũng sẽ bị cấp tốc truyền bá.

Trước mắt, biểu hiện tốt nhất chính là Lữ Tụng.

Vị Kiếm Tu Hạ Quốc này đã liên trăm ba tôn Yêu Vương, thủ hạ yêu quái nhiều vô số kể.

Dương Đằng, Dương mẫu sớm đã tan tâm, đón hai đứa nhỏ về liền về nhà mở ngay truyền hình.

- Hùng Liệt Quốc trụ được Bá Vương Bất Quá Giang cứu viện, đi qua cấp cứu, đã không còn nguy hiểm tính mạng, Bá Vương Bất Quá Giang lúc trước tham gia vạn tộc cạnh tranh, xếp hạng thứ ba toàn cầu, thực lực hắn thâm bất khả trắc, hắn đến có lẽ sẽ giảm bớt được áp lực tiền tuyến....

Nghe lời phóng viên, Dương mẫu nhin không được hỏi:

- Thiên Đạo đâu, vị đệ nhất Quốc trụ Hạ Quốc kia làm sao còn không có nửa điểm tin tức?

Dương Đằng hút thuốc, một mặt ưu sầu, nói:

- Ta làm sao biết?

Thấy thần tượng của mình được con trai cứu, tâm tình của hắn hết sức phức tạp, vui mừng, lại thấy không chân thực.

Chẳng lẽ tiểu tử này đã có được thực lực cấp Quốc trụ?

Lần trước thú triều, Dương Đại cũng cứu được Hùng Liệt, nhưng rất nhiều người đều cảm thấy Hùng Liệt nói quá, hiện tại khác biệt, Hùng Liệt bộ dáng kia, thật sự dọa người, xác thực phải cần người cứu.

Lúc Bá Vương Bất Quá Giang đang được dân mạng quan tâm, áp lực dư luận liên quan tới đôi Thiên Đạo, rất nhanh đã ép xuống không được.

Quốc dân đều đang chờ mong anh hùng, một anh hùng có thể cứu vớt quốc gia.

Thiên Đạo chính là anh hùng kia, hắn cũng đã từng làm qua.

Nhưng vị anh hùng này chậm chạp không xuất hiện, để dân chúng rất phần nộ.

Hứa Trường Sinh trở lại trước mặt Dương Đại, cười nói:

- Hấp thu xong, bắt quá cách đột phá còn thiếu một chút.

Dương Đại mở miệng nói:

- Đi thôi, chạy tới chỗ chiến trường tiếp theo.

Chương 134: Thiên Đạo buông xuống, Trường Sinh độ kiếp (2)

Tốc độ Hứa Trường Sinh hấp thu vẫn rất nhanh, những thi thể này trong lúc hấn vận công trực tiếp hóa thành dòng máu, công pháp này dù là Dương Đại nhìn đều cảm thấy rùng mình, quá tà ác.

Nhân vật quá phản diện!

- Hắc Tâm thánh quân hóa thành cự ưng, Dương Đại cùng nhóm âm chúng bay lên trên lưng hấn, để hấn lao tới thành phố nguy cơ sớm tới gần nhất.

Hứa Trường Sinh biết được ý đồ của Dương Đại, hấn nhìn không được nói:

- Trận pháp của chúng ta thật có thể giúp ta độ kiếp sao? Ta đã độ kiếp thất bại hai lần, Thiên Kiếp càng ngày càng mạnh, lần này còn thất bại rất có thể...

- Hồn phi phách tán!

Dương Đại nhìn về phía trước, nói:

- Nhất định phải ném thử, ta hết sức cần chiến lực Luyện Hồn cảnh.

Hứa Trường Sinh muốn nói lại thôi.

Quỷ Hòa Thượng đắc ý cười nói:

- May mắn ta không phải Không Vô cảnh tầng chín, cũng sẽ không tu luyện Trường Sinh Quyết.

Các âm chúng khác cũng đều lộ ra cười trên nỗi đau của người khác, đám tu tiên giả Tu Tiên giới Đại Ngụy biết được thi thể của mình đều bị Hứa Trường Sinh hấp thu, tất nhiên sẽ tức giận khó bình.

Dương Đại không có tham gia trò cười của bọn họ, mà triệu hồi ra mười vạn Đại Ngụy Tu Tiên giả, để bọn từ lòng đất chạy tới từng hướng khác nhau, nghĩ cách cứu viện những người bị thương.

Từ nơi này đi về phía trước, tất cả đều là chiến trường, nhóm dân thành phố sớm đã bị sơ tán, chỉ còn lại có thí luyện giả, nếu điều động Yêu quái âm chúng, chỉ sợ dễ dàng tự giết lẫn nhau, dùng nhân tộc âm chúng thích hợp nhất.

Rất nhanh, Hắc Tâm thánh quân đi vào thành phố tiếp theo bị thú triều công hãm, thành phố này cháy khói tràn ngập, tàn phá không thể tả, văn minh nhân loại hoàn toàn bị phá hư.

- Giết!

Dương Đại để bốn vị Yêu Vương sau lưng lập tức ra tay, Hứa Trường Sinh cười hắc hắc, bay theo.

Năm vị Không Vô cảnh, đầy đủ đồ sát hết thấy Yêu thú trong thành phố phía trước.

Doanh địa Cục chiến đấu tạm thời đóng quân là một huyện thành, xây dựng doanh trướng khắp nơi, trên bầu trời có thật nhiều thí luyện giả bay vào bay ra, trong doanh địa kín người hết chỗ, nhân viên y tế luống cuống tay chân, hoàn toàn bận không qua nổi, đưa mắt nhìn khắp, tất cả đều là thương binh.

Tại rìa doanh địa, một âm chúng cũng một thương binh đi vào gần đó, sau đó buông xuống, lại chui vào lòng đất.

Binh sĩ cách đó không xa thấy thế lập tức chạy đến.

Ở một bên khác, cũng có âm chúng công thương binh đến, không nói hai lời liền rời khỏi.

Chuyện này cấp tốc truyền ra trong doanh địa.

toàn thân Hùng Liệt đều là vải băng nhếch miệng cười nói:

- Khẳng định là tiểu tử Bá Vương kia, ý nghĩ về chiến lược của cái tên này quá lớn, trước kia chúng ta đã coi thường hắn.

Đứng ở trước mặt hắn là một lão giả, chính là cục trưởng tổng Cục chiến đấu.

Tổng cục trưởng cảm khái:

- Tác dụng của hắn xác thực lớn, đến tiền tuyến không đến nửa ngày, đã cứu mấy trăm thương binh, mà bản thân hắn còn đang không ngừng giết yêu.

Hùng Liệt hỏi:

- Thiên Đạo đâu? Còn chưa có đi ra?

Tổng cục trưởng lộ ra nụ cười, nói:

- Thiên Đạo đã ra tới, đã đi Cửu U chi môn.

Hùng Liệt thở dài một hơi, nghĩ đến nam nhân kia, trên mặt hắn hiện ra tươi cười, nói:

- Ai, cuối cùng vẫn phải dựa vào hắn.

Tổng cục trưởng vỗ vỗ bờ vai của hắn, không nói thêm lời, quay người đi ra doanh trường.

Tin tức Bá Vương Bất Quá Giang liên tục cứu người vừa phát nhiệt trên mạng liền bị một tin tức khác che giấu.

Thiên Đạo đi ra chiến trường!

Tin tức này cấp tốc trở thành hạng nhất hot tìm kiếm, từng người dẫn chương trình trực tiếp dồn dập thông báo tin tức

này, ngay cả phát thanh doanh địa ngoài tiền tuyến cũng thông báo về việc này.

Sĩ khí Hạ Quốc tăng mạnh!

Thiên Đạo, thần của Hạ Quốc, tất cả mọi người đang chờ mong hấn cứu vớt Hạ Quốc!

....

Đêm khuya, một tòa thành phố đơn độc thê lương, mặt trăng thì sáng ngời.

Trên quảng trường lớn nhất của thành phố tụ tập mấy vạn thân ảnh, tất cả đều là âm chúng.

Dương Đại nhìn Hứa Trường Sinh ngồi tĩnh tọa ở trên mặt đất, hỏi:

- Chuẩn bị xong chưa?

Hứa Trường Sinh nuốt nước miếng một cái, nói:

- Chủ nhân, ngài hỏi bọn họ một chút chuẩn bị xong chưa?

Hắn hấp thu máu thịt Yêu thú đã đủ nhiều, có thể lần nữa đột phá, nhưng trong lòng hắn vẫn còn sợ hãi về chuyện đột phá, Dương Đại chuẩn bị dùng đại trận giúp hắn độ kiếp.

Liễu Tuấn Kiệt nhếch miệng cười nói:

- Chúng ta chuẩn bị xong cũng vô dụng, gánh không được, ta khẳng định rút lui trận, ta chẳng qua là tiểu tu sĩ Tụ Khí cảnh.

Đám tu tiên giả Đại Ngụy cũng đều lộ ra nụ cười trên nỗi đau của người khác, để Hứa Trường Sinh thờ gáp.

Dương Đại đưa tay, ra hiệu tất cả mọi người thôi lui.

Yêu thú trong thành phố đã bị hắn giết sạch, hắn còn hấp thu một tôn Yêu Vương, sáu vị Đại Yêu, hơn bốn trăm đầu

Yêu quái, hơn bảy nghìn đầu Tinh quái.

Tổng số âm chúng của hắn đi đến chín mươi bốn vạn, hắn nghĩ ở chỗ này để Hứa Trường Sinh đột phá.

Chỉ cần đột phá thành công, hắn lập tức thẳng hướng Cửu U chi môn, chiến tuyến quá dài, không thể giằng co nữa, tốt nhất đánh tan.

Mười vạn tu sĩ Đại Ngụy đã nhớ kỹ Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, trong đó rất nhiều người chẳng qua nhớ kỹ kiếm chiêu, còn không thể tìm hiểu thấu đáo, nhưng thế đã đủ, kiếm trận có thể phát huy ra phần lớn hiệu quả, vẫn phải xem người chủ trận.

Người chủ trận chính là Vạn Thiên Hào.

Hứa Trường Sinh hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, linh lực phun trào, hắn bắt đầu trôi nổi dâng lên, bay về phía bầu trời.

Ầm ầm

Lôi vân bỗng nhiên tụ tập tới.

Vạn Thiên Hào quát to:

- Bày trận!

Mười vạn tu sĩ Đại Ngụy bao gồm cả Liễu Tuấn Kiệt, Doanh Kỷ, Thạch Long các âm chúng hạch tâm đều ở trong, dồn dập tụ khí thành kiếm, bày ra kiếm chiêu.

Kiếm quang lấp lánh, chiếu sáng này tòa thành phố nghèo túng tối tăm.

Một đầu lôi điện đột nhiên chột hiện, tựa như Lôi Long hiện thân, dù chưa bỏ về phía mặt đất, nhưng cũng biểu thị độ kiếp sắp bắt đầu.

Trong lòng Dương Đại rất khẩn trương. Hứa Trường Sinh quá quan trọng, nếu hắn không thể đột phá Luyện Hồn cảnh,

hắn cũng chỉ có thể chờ mong Cửu U chi môn không ở ra, hoặc là Thiên Đạo ngăn cơn sóng dữ.

Dựa vào người khác hoặc là loại khả năng nào đó, không bằng dựa vào tự bản thân mới nắm chắc!

Chương 135: Điện cuồng, cứu thế chủ

Oanh! Oanh! Oanh!

...

Từng tia lôi điện cuồng bạo điên cuồng bổ xuống, kinh thiên động địa, Hứa Trường Sinh ngồi tĩnh tọa ở giữa không trung, giơ cao hai tay, linh lực hình thành vòng phòng hộ, ngăn cản lôi điện.

Mười vạn tu sĩ trên quảng trường bày trận địa sẵn sàng đón quân địch, nhìn thiên uy huy hoàng trong bầu trời đêm, bọn hắn cực kỳ khâm trọng.

Dương Đại đã đứng ở phương xa, không dám tới gần, Thiên Kiếp Luyện Hồn cảnh xác thực đáng sợ, mỗi một đầu Thiên Lôi đều đủ để khiến cho hắn thịt nát xương tan, hình thần câu diệt.

Vạn Thiên Hào chủ trận, hắn không có mở miệng kết trận, còn đang chờ đợi.

Thiên Kiếp vừa mới bắt đầu, tự nhiên không thể trực tiếp kết trận, cảnh giới càng cao, thời gian Thiên Kiếp duy trì càng dài, hoàn toàn bỏ đi hao tổn, Thiên Cương Đại La Kiếm trận chỉ có thể bày ra khi Hứa Trường Sinh sắp đến thời điểm không gánh được.

Tần suất Thiên Lôi càng lúc càng nhanh, chợt nhìn, như có mấy chục tia lôi điện điên cuồng bổ vào trên người Hứa Trường Sinh, thấy thế tất cả mọi người vô cùng lo sợ.

Giáo chủ Trường Sinh giáo hoảng sợ, hấn ngay cả Không Vô cảnh đều vượt không qua, sau này làm sao tiến vào Luyện Hồn cảnh?

- Trường Sinh Quyết quả nhiên không thể tùy tiện tu luyện, mặc dù bá đạo, nhưng tai hại cũng quá lớn.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, nhanh chóng mạnh lên đôi lấy Thiên Kiếp mạnh hơn, được không bù mất.

Quan trọng nhất là một khi tu luyện Trường Sinh quyết liền không thể từ bỏ, từ bỏ, linh căn đều hủy.

Hứa Trường Sinh trước mắt còn có thể dừng lại, ánh chớp lấp lánh, Dương Đại cũng thấy không rõ hấn cố vẽ mặt gì, Thiên Lô ngăn cách thần thức, bắt quá theo khí tức của hấn đến xem, hấn tạm thời không sao.

Nhóm âm chúng nhân tộc chuẩn bị bày trận thời khắc chuẩn bị, ở ngoài quảng trường, Dương Đại còn thả mấy chục vạn yêu tộc âm chúng dưới lòng đất, phòng bị thú triều tới gần.

Quanh thân Dương Đại thì là từng Yêu Vương, Không Vô cảnh, Đại Yêu, bao bọc xung quanh hấn, đối với an toàn của mình, Dương Đại một mực đặt ở vị trí hàng đầu.

Bầu trời đêm tối tăm, quảng trường này trở thành nơi sáng nhất, còn sáng hơn cả mặt trăng trên trời.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua.

Thiên Kiếp càng ngày càng mạnh mẽ, dẫn tới mặt đất đều đang hơi rung động.

Phương xa truyền đến tiếng thú gào liên tiếp, Thiên Kiếp vẫn kinh động đến thú triều, Dương Đại cũng không thêm để ý, tiếp tục nhìn chăm chăm Hứa Trường Sinh.

Yêu thú có linh trí không cao, nhưng chúng nó không ngốc, Thiên Kiếp lại không phải là đồ tốt, ai chẳng biết lại gần là chịu chết.

Qua đi hai giờ.

Khí tức Hứa Trường Sinh dần trở nên mỏng manh, nhưng hắn còn đang cắn răng kiên trì.

Dương Đại thấy vạn phần cảm khái, đây mới là tu tiên độ kiếp, lôi kiếp Tâm Toàn cảnh, Linh Chiếu cảnh đơn giản như trò đùa.

- Nhanh giúp ta!

Hứa Trường Sinh bỗng nhiên kêu to, ngữ khí lo lắng, đầy mê lương.

Vòng bảo hộ linh lực quanh người hắn bắt đầu sáng tới biến hóa, rõ ràng không kiên trì được bao lâu.

Vạn Thiên Hào lập tức quát:

- Kết trận!

Mười vạn nhân tộc âm chúng theo hắn cùng nhau bày trận, động tác đều nhịp, khí thế to lớn, mỗi người bộc phát linh lực hóa làm kiếm khí, phóng lên tận trời, được Vạn Thiên Hào dẫn dắt hạ hình thành một kiếm khí cự tráo đứng ở đỉnh đầu Hứa Trường Sinh.

Tùng đạo Thiên Lôi bị kiếm khí cự tráo ngăn lại, Hứa Trường Sinh thở dài một hơi. Dương Đại cũng thở dài một hơi.

Vẫn là có hiệu quả!

Oanh! Oanh! Oanh...

Tựa hồ cảm nhận được có người đang gian lận, Thiên Kiếp trở nên càng thêm cuồng bạo, lôi thể đáng sợ, đánh cho vẻ mặt

nhóm âm chúng bày trận đại biến.

Quỷ Hòa Thượng thầm nói:

- Không tốt lắm, đây là tạo bao nhiêu nghiệt, lão thiên gia hận hấn như thế.

Dương Đại cực kỳ khản trương, thực sự không được cũng chỉ có thể điều ra Ma tộc, thi triển Thiên Ma Già Thiên Đại Trận, trận thêm trận.

Cũng may lôi thể cuồng bạo bắt đầu giảm bớt, Thiên Kiếp lại khôi phục thành cường độ lúc trước.

Trong lòng Dương Đại cảm khái, toàn bộ Tu Tiên giới Đại Ngụy vương triều đến cho một người độ kiếp, còn kém chút không có ổn định, truyền đi, ai dám tin?

- Linh lực của ta bắt đầu gia tăng! Ha ha ha ——

Hứa Trường Sinh bỗng nhiên cười như điên, hưng phấn hoa tay múa chân.

Thiên Lôi đã bỏ không đến trên người hấn, cho nên hấn không còn quá khản trương.

Vạn Thiên Hào không quen nhìn hấn, nhịn không được mắng:

- Lộn xộn nữa, trận pháp chúng ta liền muốn rời ra từng mảnh!

Hứa Trường Sinh nghe xong, lập tức thu hồi động tác, cả người khôi phục trạng thái tĩnh tọa trước đó.

Lão đầu này thực sự là...

Dương Đại dở khóc dở cười, đều không biết nên như thế nào đánh giá Hứa Trường Sinh.

Mặc kệ như thế nào, độ kiếp trước mắt là ổn định, hi vọng đằng sau không cần phát sinh chuyện khác.

Dương Đại có thể cảm nhận được linh lực của mình cũng đang hơi tăng trưởng, đoán chừng là chịu Hứa Trường Sinh ảnh hưởng.

...

Sáng sớm, mưa bụi bâng bặc, che lấp thành phố hiện đại hoá của nhân loại.

Mặt đất hơi rung động, chỉ thấy trong sương mù xuất hiện một quái vật khổng lồ, cao ồ ồ cao hơn hai trăm mét ở bên cạnh nó lộ ra vô cùng thấp bé, tựa như một cây côn nhỏ, còn không có cao bằng đầu của nó.

Chính là cự thú thần bí chờ đi Cửu U chi môn.

Đầu rắn của nó trồi ra từ trong mưa bụi, Cửu U chi môn cũng hiện lộ dưới ánh mặt trời, mặt ngoài vô cùng đỏ tươi, không có vật sống dán vào.

Hai bóng người từ trong mưa bụi lao ra, rơi vào đỉnh một tòa cao ồ, chính là Lữ Tụng cùng một vị Quốc trụ khác, Trần Triệt.

Trần Triệt thở hắt hắt một lúc mới hô:

- Ta không xong rồi, người còn có thể kiên trì?

Bọn hắn đã liên tục chiến đấu một ngày một đêm, trong quá trình này thỉnh thoảng có Yêu Vương, Đại Yêu tập kích.

Sắc mặt Lữ Tụng cũng rất khó coi, cắn răng nói:

- Không kiên trì nổi cũng phải kiên trì, chờ đến khi Quốc trụ khác tới thay thế chúng ta.

Trần Triệt mắng:

- Thiên Đạo làm sao còn chưa tới? Lại muốn làm cứu thế chủ sao?

Chương 136: Bạo binh đi!

Lữ Tụng không có nói tiếp, tầm mắt nhìn Cự yêu đang hành tẩu trong thành phố phía trước, phía sau có trùng trùng điệp điệp Yêu thú đi theo, nhiều vô số kể, thậm chí còn có chút một chút Yêu quái bay tới phía bọn hắn.

Đúng lúc này, mưa bụi bỗng nhiên giải tán, đêm không hết Yêu quái đại quân hiển lộ ra, theo sau lưng Cự yêu một mực kéo dài đến phần cuối thành phố, để người ta nhìn mà phát sợ.

Lữ Tụng, Trần Triệt tựa hồ cảm nhận được cái gì, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại.

- Gia hỏa này vẫn là thú như cái rắm vậy...

Trần Triệt lộ ra nụ cười, như trút được gánh nặng.

Ánh mắt Lữ Tụng có chút phức tạp.

Cự yêu chở đi Cửu U chi môn tựa hồ cảm nhận được cái gì, nâng đầu rắn, nhìn hướng mặt trời nơi chân trời.

Chỉ thấy trong mặt trời xuất hiện một chút đỏ, càng lúc càng lớn, nhìn kỹ lại, lại là một chùm sáng xích hồng (đỏ hồng), bên trong chùm sáng xích hồng kia có một bóng người.

Oanh!

Xích hồng quang mang dùng tốc độ Không Vô cảnh đều khó mà phản ứng phóng tới, xuyên thủng đầu Cự yêu, như dưa hấu bị va chạm mạnh, xích hồng quang mang rơi trên mặt đất, hào quang tiêu tán, một nam tử áo bào trắng hiển lộ thân hình.

Hắn có vẻ bề ngoài tự do, tóc hoa râm, khuôn mặt hơi lộ ra tang thương, nhưng ánh mắt lại sáng ngời có thần, tựa như

người trẻ tuổi, hắn chậm rãi quay người nhìn về phía tựa Cự yêu khổng lồ như núi cao.

- Hừ!

Thiên Đạo vung tay áo, hai tay thả lỏng sau thắt lưng, nhấc lên gió lớn để bức tường cao ốc bên cạnh đều sinh ra vết nứt giống như mạng nhện.

Hắn đưa mắt nhìn tới, đầu Cự yêu không ngờ lại một lần nữa mọc ra, thịt nhão trước đó rơi xuống, đối với cái này, hắn cũng không kinh ngạc.

Lữ Tụng, Trần Triệt rơi vào hai bên hắn.

Trần Triệt gấp giọng nói:

- Tranh thủ thời gian giết nó!

Thiên Đạo mở miệng nói:

- Cả này đã cộng sinh với nó, nó mà chết, cửa nhất định mở.

Lữ Tụng nhíu mày hỏi:

- Vậy làm sao bây giờ? Nó lớn như vậy, cũng không tốt chuyển di.

Thiên Đạo bình tĩnh nói:

- Không còn cách nào khác, nhất định phải giết nó, các ngươi trước lao về phía thú triều tìm một chút, trong đó nhất định có ẩn giấu Đại Yêu vương, nó đang điều khiển tất cả những thứ này, bao gồm cả Cự yêu trước mắt.

Đại Yêu vương?

Hai vị Quốc trụ kinh hãi, nhưng bọn hắn không có nghi vấn Thiên Đạo, lập tức hành động.

Cự yêu gào thét, phun ra lưỡi dài quật tới Thiên Đạo, nhắc lên từng trận gió mạnh.

Thiên Đạo đưa tay, ngón trở ngón giữa khép lại, hướng nó điếm ra một chỉ, lưỡi dài của Cự yêu trực tiếp đứt từng khúc, máu vẩy xuống quảng trường thành phố.

Ánh mặt trời ấm áp xuyên qua thành phố cháy khói, khí tức tươi mát rắc vào trên người Dương Đại đang dựa vào vách tường nghỉ ngơi.

Bỗng Dương Đại mở mắt, ánh mắt của hắn trước tiên nhìn về một đạo thân ảnh đang tĩnh tọa trên quảng trường ở phía xa.

Hứa Trường Sinh.

Trên người hắn lượn lơ đầy khói, đó là dư lực của Thiên Lôi đêm qua.

Hắn đã độ kiếp thành công, trở thành Luyện Hồn cảnh tầng một.

Mặc dù hắn đột phá đại cảnh giới, Dương Đại vẫn như cũ có thể có lực không chế tuyệt đối dành cho hắn, thế nhưng các âm chúng khác cũng không dám trêu chọc hắn, trước đó còn có thể cầm chuyện độ kiếp trêu chọc, hiện tại đối mặt Luyện Hồn cảnh đại tu sĩ, bọn hắn nào dám trêu tức, ánh mắt mỗi một vị âm chúng nhìn về phía Hứa Trường Sinh đều tràn ngập kính sợ.

Dương Đại dùng tâm linh cảm ứng kêu gọi Hứa Trường Sinh, Hứa Trường Sinh lập tức mở mắt, như một trận gió cấp tốc đi đến trước mắt Dương Đại, hắn cung kính hành lễ.

- Trạng thái khôi phục bao nhiêu?

Dương Đại hỏi, đưa mắt đánh giá Hứa Trường Sinh.

Lúc trước bọn hắn trở lại Thâm Vực, luyện hóa tài liệu Yêu thú tinh hoa Dương Đại cất giữ, chính là vì để Hứa Trường

Sinh nhanh chóng khôi phục chiến lực, trong quá trình hấp thu âm chúng, Dương Đại tích lũy của cải cực kỳ khổng lồ, đan dược khôi phục linh lực càng nhiều vô số kể, cũng là thứ mà Trường Sinh Quyết có thể dùng.

Trường Sinh Quyết có thể hấp thu máu thịt chuyển hóa làm linh lực, hấp thu đan dược cũng không thành vấn đề, cái này khiến Dương Đại có càng nhiều suy nghĩ về Trường Sinh Quyết.

Hứa Trường Sinh cười nói:

- Bảy tám phần đi, may mắn mà có đan dược của ngài.

Mặc dù trong những đan dược kia có chút thuộc về hắn, nhưng nên vượt mong ngựa vẫn nên vượt một chút.

Dương Đại nói:

- Vậy cứ khôi phục thêm một hồi.

Yêu thú trong thành phố này đã bị hắn giết sạch sẽ, điện thoại di động của hắn khôi phục tín hiệu, hắn đã biết được Thiên Đạo buông xuống tiền tuyến, đang kiểm chế Cự yêu.

Thiên Đạo xuất hiện để sĩ khí Hạ Quốc phóng đại, vì bảo hộ Cự yêu, nhóm Yêu Vương ở chiến tuyến các khu vực dồn dập tập trung binh lực, chạy tới vị trí Cự yêu, nhân cơ hội này, Cục chiến đấu cùng quân đội bắt đầu phản công, chiến tuyến đang không ngừng co vào.

Ánh rạng đông thắng lợi tựa hồ muốn tới.

Trên Thiên Vồng, gần như tất cả mọi người đều đang tán dương Thiên Đạo, Bá Vương Bất Quá Giang cùng các Quốc trụ khác đều lu mờ ảm đạm, bị người xem nhẹ.

Thiên Đạo vừa xuất hiện, tình hình chiến đấu liền thay đổi, đây là các Quốc trụ khác đều không thể làm được.

Đoàn đội thực hiện chương trình trực tiếp của Cục chiến đấu đã đến gần Cửu U chi môn, do máy bay chiến đấu kiểu mẫu mới nhất tiến hành hộ tống, đoàn đội phóng viên hết sức an toàn, thiết bị bọn hắn cũng hết sức trác tuyệt, từ trên cao quay chụp mặt đất, rút ngắn khoảng cách, cũng sẽ rất rõ ràng.

Dương Đại tiến vào Thiên Vồng đã nhìn thấy trận trực tiếp này, hình ảnh bên trong là một thành phố đã hóa thành phế tích, Cự yêu nằm rạp trên mặt đất, Cửu U chi môn trên mai rùa lộ ra bóng người, phía dưới máu tươi đúc khuôn, từ màu đỏ đến biến thành màu đen.

Thiên Đạo đứng ở trước Cửu U chi môn, không nhúc nhích, mà ở gần Cự yêu, Yêu thú đã hội tụ thành hải dương minh mông, vây con kiến chui không lọt, ngay cả trên không cũng như thế, theo màn ảnh nhìn lại, Thiên Đạo lộ ra như vậy nhỏ bé, giống như một người đang chống lại tận thế.

Chương 137: Đại quyết chiến (1)

- Hấn đang làm gì?

Liễu Tuấn Kiệt chẳng biết lúc nào lại gần, nói thăm hỏi.

Vạn Thiên Hào thì ở một bên khác ủa Dương Đại, cùng nhau xem trực tiếp.

Dương Đại không có lên tiếng, hấn cũng đang nghi ngờ, khu bình luận dưới góc phải màn hình cũng đang không ngừng hiện ra dấu chấm hỏi.

Tình huống như vậy đã kéo dài một quãng thời gian, thú triều không dám công kích Thiên Đạo, Thiên Đạo cũng không nhúc nhích, giống như đang tiến hành một loại trao đổi quý giá nào đó.

Một bên khác.

Trước Cửu U chi môn, Thiên Đạo bảo trì tư thái ngưỡng vọng, hấn bỗng nhiên mở mắt, lẩm bẩm nói:

- Thì ra là thế, thật hài hước.

Hấn nâng tay phải, áo bào bắt đầu lay động, linh lực trong cơ thể bắt đầu súc thế, Cự yêu dưới chân cảm nhận được lo lắng, điên cuồng giãy dụa, nhưng cũng không cách nào đứng lên.

Yêu thú bốn phương tám hướng cũng bắt đầu xao động lo lắng, không ngừng gầm nhẹ.

Chúng nó tựa hồ cũng có thể cảm nhận được Thiên Đạo muốn làm gì, nhưng lại không dám hành động thiếu suy nghĩ,

ngay cả những Yêu Vương có linh trí cũng à như thế.

Chỉ vì Thiên Đạo quá mạnh, Yêu Vương buổi sáng hôm nay chết trong tay Thiên Đạo không dưới năm vị, khiến cho các Yêu Vương đều không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thiên Đạo đột nhiên vỗ ra một chưởng, linh lực ngưng tụ thành một đầu chưởng ảnh xích hồng không chênh lệch nhiều với Cửu U chi môn.

Oanh!

Cửu U chi môn rung động mạnh, Cự yêu phát ra tiếng kêu rên.

Sau một chưởng lại là một chưởng, tốc độ Thiên Đạo huy chưởng càng lúc càng nhanh, tứ chi Cự yêu vắn vẹo, nhấc lên cuộn cuộn bụi đất.

Thấy Thiên Đạo tựa như phát điên công kích Cửu U chi môn, rất nhiều người xem trực tiếp đều hoảng, ngay cả bộ chỉ huy tác chiến cũng như thế.

Tổng cục trưởng Cục chiến đấu cau mày nói:

- Có tình báo đặc thù gì không có truyền tới sao?

Người xung quanh không đáp lời, yên lặng chính là một loại đáp án.

Lúc này, một thí luyện giả chạy vào trong doanh trướng, nói:

- Lữ Tụng Quốc trụ truyền đến tình báo, nói Đại Yêu vương thao túng thú triều cũng không phải đang ở bên trong thú triều, mà ở trong Cửu U chi môn.

Vừa dứt lời, mọi người bừng tỉnh đại ngộ.

Biện pháp tốt nhất đối phó thú triều chính là tru diệt Yêu quái lãnh tụ, đây là kinh nghiệm nhân loại tổng kết, thú triều

quy mô càng lớn càng phải nhanh chóng tru diệt lãnh tụ thú triều.

Đường ven biển vẫn có Yêu thú liên tục không ngừng từ đáy biển chạy đến, đi qua nhiều ngày chém giết, quy mô thú triều ngược lại đang tăng trưởng, kể sách trước mắt, xác thực chỉ có thể mở ra Cửu U chi môn.

Tổng cục trưởng trầm giọng nói:

- Vậy thì tin tưởng Thiên Đạo.

Một người đàn ông tuổi trung niên hỏi:

- Cần điều động tiếp viện không?

- Vận dụng vũ khí quân sự tiêu diệt Yêu thú ngoài riad thú triều rìa, giảm bớt áp lực cho Thiên Đạo.

- Tuân lệnh!

Theo số lần Thiên Đạo công kích càng ngày càng nhiều, Cửu U chi môn bắt đầu mở ra, một khe xuất hiện, từng tia từng tia khói đen tiêu tán mà ra, dù cho người xem trực tiếp đều cảm thấy lo lắng, hướng chỉ tự mình đối mặt.

Rất khó tưởng tượng phía sau Cửu U chi môn sẽ là cảnh tượng như thế nào.

Thiên Đạo còn đang đánh ra chương, cuộn cuộn linh lực giống như dùng mãi không hết.

Oanh một tiếng!

Cửu U chi môn đột nhiên mở rộng cửa lớn, hấp lực khủng bố bùng nổ, áo bào Thiên Đạo bay phần phật, nhưng thân hình như trụ, không có nhúc nhích một chút, nhưng Yêu thú gần đó thì không có cái năng lực kia, liên tục bị hút vào trong Cửu U chi môn, tiếng kêu rên trong nháy mắt lao vào cửa liền tan biến.

Thiên Đạo dừng tay, hấn quay đầu nhìn về phía một phương hướng, khẽ gật đầu, sau đó làm việc nghĩa không chùn bước bước vào trong Cửu U chi môn.

Phương xa, trên một tòa cao ốc có hai bóng người đang đứng, chính là Lữ Tụng, Trần Triệt.

Trần Triệt cắn răng nói:

- Làm sao bây giờ? Chúng ta cứ như vậy nhìn xem?

Lữ Tụng nói:

- Trước rời xa nơi này, cấp tốc tiến vào Thâm Vực, dùng đan dược, lại giết trở lại, tốc độ càng nhanh càng tốt.

Dứt lời, hấn trước tiên rời khỏi, Trần Triệt vội vàng đi theo.

Sau khi Thiên Đạo bước vào Cửu U chi môn tan biến, khu bình luận dưới góc phải màn hình lập tức bị đóng, đoán chừng là lưu lượng quá nhiều.

Dương Đại cũng không khỏi không cảm khái, mặc dù không rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng hình ảnh Thiên Đạo một bộ áo trắng bước vào Cửu U chi môn vẫn hết sức xúc động người, nam nhân này thật sự kiên định, không chút nào dao động.

Mặc cho ai đều rõ ràng, bên trong Cửu U chi môn chắc hẳn nguy hiểm hơn, nhưng hấn vẫn dám vào đi.

Lúc này, Trương Triển Vân gọi tới, Dương Đại vội vàng bắt máy.

- Uy, Bá Vương, người ở chỗ nào? Chớ vội cứu người, chạy tới Cửu U chi môn, hết thầy thí luyện giả Linh Chiêu cảnh, Tâm Toàn cảnh hiện còn trên chiến trường đều phải đi tới Cửu U chi môn, lãnh tụ thú triều đang ở trong Cửu U chi môn, mặc dù Thiên Đạo rất mạnh, nhưng chúng ta được làm tốt kế hoạch dự bị nếu Thiên Đạo thất bại.

Trương Triển Vân nghiêm túc nói, Dương Đại vội vàng đáp ứng.

Sau khi cúp máy, hắc triệu tập nhóm âm chúng, cùng nhau tiến về phía Cửu U chi môn.

Vạn Thiên Hào trên không trung đã nhìn thấy Cửu U chi môn ở nơi nào, do hắc chỉ đường.

Dương Đại lại có ý nghĩ mới.

Nếu như Thiên Đạo thất bại, địch nhân kia sẽ đáng sợ bao nhiêu?

Bọn hắc những người này ai có thể gánh?

Hắc đột nhiên sinh ra một ý nghĩ to gan.

Bạo binh!

Ý nghĩ này vừa ra, lập tức đã man sinh trưởng ở trong đầu hắc, đã không thể ngăn cản.

Nếu như Thiên Đạo thất bại, hắc dùng hai trăm vạn âm chúng ngăn cản như thế nào?

Dương Đại hít sâu một hơi, lập tức thu điện thoại di động, triệu tập hết thầy âm chúng.

Hắc để Hắc Tâm thánh quân biến nhỏ một chút, bằng không không dễ bay lượn trên tầng trời thấp, hắc chuẩn bị trắng trợn hấp hồn, khắp nơi toàn bộ Long Giang hành tỉnh đều là thi thể Yêu thú, nói ít mấy trăm vạn, thậm chí có khả năng đi đến trên ngàn vạn số lượng.

Hắc Tâm thánh quân hóa thành Hắc Ưng giương cánh mây trắng, chở Dương Đại cùng Hứa Trường Sinh tiến lên, các âm chúng khác đều tiềm phục dưới mặt đất, di chuyển theo hắc.

Chương 138: Đại quyết chiến

(2)

Thi thể Yêu thú trong thành phố này đã bị hắc hút xong hồn phách, hắc chỉ có thể đi tới thành phố tiếp theo.

Không đến nửa giờ, hắc tới đến một tòa thành chết, trên đường phố trải rộng thi thể Yêu thú, còn có không ít Ô Nha (quạ đen) đang mổ thịt thối.

Hắc Tâm thánh quân vào thành, giữa mi tâm Dương Đại hiện ra hắc văn, hắc giang hai tay ra, khói đen mờ mịt quanh thân, hồn phách trong thi thể ven đường dồn dập bay ra ngoài thân thể, chui vào trong cơ thể hắc.

Tốc độ hấp hồn rất nhanh, Dương Đại cơ hồ không có dừng lại!

Hứa Trường Sinh đứng ở phía sau, cảm khái nói:

- Chủ nhân, thiên phú của ngài quả thực là tuyệt phối cùng Trường Sinh Quyết của ta, ngài thật không tu luyện Trường Sinh Quyết à, như thế sẽ làm được đến mức vật tận kỳ dụng (*).

[*Tận dụng hết giá trị của công pháp]

Dương Đại cũng không quay đầu lại nói:

- Không cần, các người tu luyện là được, dù sao độ kiếp khi Trường Sinh Quyết quá nguy hiểm, nếu ta tu luyện, sau này độ kiếp liền cần người tới chặn, người cảm thấy Trường Sinh Quyết còn rất tốt không?

Nụ cười Hứa Trường Sinh cứng đờ, giả khục một tiếng, nói:

- Thật ra Trường Sinh Quyết cũng không phải hoàn mỹ như vậy.

Khóe miệng Dương Đại giương lên, trong lòng thầm thoải mái.

Đừng tưởng rằng người đột phá Luyện Hồn cảnh thì có thể dạy ta làm chuyện!

Bất quá hẳn xác thực có ý tưởng về Trường Sinh Quyết.

Công pháp này thích hợp những âm chúng tư chất hơi kém, so với việc để chúng tâm thường vô vi, còn không bằng liều một phen.

Trong lòng Dương Đại đã có một chút ứng cử viên cho việc tu luyện Trường Sinh Quyết.

Sau mấy tiếng.

Dương Đại hút xong thi thể Yêu thú cả tòa thành, cũng không thấy thi thể thí luyện giả, hoặc là bị Yêu thú ăn sạch sẽ, hoặc là bị chiến hữu mang về.

Hứa Trường Sinh vốn định hấp thu thi thể Yêu thú, nhưng Dương Đại ghét bỏ hẳn quá chậm, không có cho hẳn cơ hội.

Hắn đã là Luyện Hồn cảnh, lại thể nào hút cũng không có khả năng trong mấy ngày liền đột phá, còn không bằng tiết kiệm thời gian.

Trong lúc thú triều đột kích, mấy ngày có thể thay đổi rất nhiều chuyện.

....

Trong biệt thự.

Dương Đằng, Dương mẫu, Dương Siêu, Dương Diễm đang ngồi ở trên ghế sa lon xem tin tức trực tiếp, trong ti vi, thú triều tốt như hải dương, lít nha lít nhít, nhiều vô số kể, từng khóa đạn pháo không ngừng đánh vào trong thú triều, mưa máu văng tứ tung.

Dương Siêu, Dương Diễm không có sợ hãi, bởi vì bọn hắn đã không phải lần đầu tiên xem trực tiếp thú triều, trong thời tận thế, năng lực chịu đựng của nhân loại tương đối cao.

Dương mẫu nhìn không được hỏi:

- Nhiều Yêu thú như vậy, đến giết tới khi nào mới có thể lui?

Dương Đằng hút thuốc, híp mắt nói:

- Không rõ ràng, hiện tại nhìn Thiên Đạo biểu hiện, hắn tiến vào trong cánh cửa kia, tuyệt đối có nguyên nhân, có lẽ hắn giống như Hùng Liệt, đơn thương độc mã giải quyết thú triều.

Dương mẫu sợ hãi nói:

- Trong cửa kia sẽ có quỷ quái hay không?

Quỷ quái, là tồn tại nhân loại sợ nhất.

So với Yêu thú còn muốn đáng sợ hơn!

Đôi mắt quỷ quái, công kích vật lý vô dụng, nhất định phải động sử dụng pháp thuật hoặc chú ấn tương quan, Tụ Khí cảnh thí luyện giả bình thường dụng phải quỷ quái cử tử nhất sinh.

- Chớ nói nhảm.

Dương Đằng lắc đầu nói.

Dương mẫu hỏi:

- Sao ông hôm nay nói ít vậy, là đang lo lắng cho Tiểu Đại?

Từ sau khi Thiên Đạo ra sân, trên mạng quan tâm về Dương Đại cơ hồ biến mất, cũng không có một màn ảnh trực tiếp nào trình chiếu Dương Đại.

- Dương Đằng cảm khái:

- Mặc dù không muốn thừa nhận, xác thực lo lắng, tiểu tử này cũng không có hội hợp với đại bộ đội, thật sự là mạo hiểm.

Dương mẫu an ủi:

- Không phải ông đã nói sao, tin tưởng hấn.

Dương Siêu huy quyền nói:

- Ca ca nhất định có thể cứu vớt chúng ta, ca ca là đại anh hùng cứu thế.

Dương Diễm ra vẻ giống như người lớn, nghiêm túc gật đầu.

Cùng lúc đó.

Ngoài rìa thú triều vô biên, số lượng lớn thí luyện giả chạy đến, Quốc trụ, Tỉnh trụ, Thành trụ đều tới, còn mang cá thí luyện giả có danh tiếng, phía sau bọn họ là trùng trùng điệp điệp cơ giới quân đội, đủ loại vũ khí công nghệ cao đã lắp xong, đang không ngừng oanh sát Yêu thú trước mặt.

- Đám Yêu thú choáng váng à, cũng không tránh?

- Hấn không phải, ta nghĩ là bị Cửu U chi môn hấp dẫn.

- Cánh cửa kia đến cùng cất giấu cái gì, không ngờ lại có khả năng hấp dẫn ngàn vạn Yêu thú.

- Không rõ ràng, hiện tại chỉ có thể cầu nguyện Thiên Đạo có thể thành công, bằng không chúng ta sẽ đối mặt tất cả những thứ này...

- Thiên Đạo nhất định có thể, hấn chưa từng thất bại qua?

Những người thí luyện nghị luận âm ỉ.

Tiểu Điệp cùng nhóm hảo hữu Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái tụ tập cùng một chỗ, Kỷ Vân Yên cũng tới.

Sở Thiên Bồng hỏi:

- Bá Vương đâu? Làm sao còn chưa tới?

Kỷ Vân Yên nói:

- Nghe nói hắn đang chỉ huy âm chúng cứu người.

Tiểu Điệp thở dài nói:

- Có thể cứu người cũng tốt, ít nhất có ích hơn chúng ta.

Bọn hắn chỉ có thể giết Yêu quái, Tinh quái, nhưng loại tăng thứ Yêu thú này bên trong thú triều nhiều như cá diếc sang sông.

Vương Tường chỉ một phương hướng, nói:

- Xem, đó là Mạnh Đại Đế.

Mọi người quay đầu nhìn lại, Mạnh Đại Đế được một đám thí luyện giả chen chúc đi tới, số lượng thí luyện giả vùng này đã vượt qua vạn, còn đang không ngừng gia tăng.

Tất cả mọi người biết tiếp theo chính là tử chiến đến cùng, bởi vì Long Giang hành tỉnh đã tụ tập hai phần ba lực lượng Hạ Quốc, nếu thất bại, thú triều sẽ theo Long Giang hành tỉnh xé mở bản đồ Hạ Quốc, sau đó vô luận thủ hành tỉnh nào đều hết sức bị động, thậm chí có thể nói chỉ có thể kéo dài hơi tàn, như là Đông Đảo quốc hiện tại.

Ngoại trừ đám người Vương Tường, còn có những người khác đang theo dõi Mạnh Đại Đế, trong đó có Chu Hành Mã.

- Hừ, phách lối cái gì, so với Bá Vương, kém xa.

Chu Hành Mã khinh thường nói, ba tiểu đệ bên cạnh đi theo phụ họa, bọn họ cũng đều biết Chu Hành Mã cùng Bá Vương Bất Quá Giang có quan hệ rất tốt, tình như huynh đệ.

Tuyệt không trốn ở phía sau.

Chương 139: Linh Chiêu cảnh tầng tám

Cầm đầu là Quốc trụ Lý Thiên Sư, Luyện Đan sư lợi hại nhất Hạ Quốc.

Lý Thiên Sư cũng ăn mặc áo bào xám cổ trang, tiên phong đạo cốt, tựa như cao nhân đắc đạo, hấn nhú mày hỏi:

- Thiên Đạo đi vào bao lâu?

Trần Triệt trả lời:

- Đã ba giờ.

Ba giờ...

Lý Thiên Sư nhú mày.

Lữ Tụng nói:

- Hẳn là còn chưa xảy ra chuyện, bằng không đám Yêu thú cũng sẽ không khản trương như thế.

Hùng Liệt nhếch miệng cười nói:

- Tin tưởng hẳn đi, nam nhân này không dễ dàng chết như vậy.

Đúng lúc này, một tiếng xé gió truyền đến.

Tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo thân ảnh dùng tốc độ cực nhanh vượt qua từng viên từng viên đạn đạo trên không phóng tới thú triều, tựa như trọng pháo nện xuống, mặt đất rung động, mấy trăm con Yêu thú bị đánh bay, xen lẫn là đếm không hết thịt nát thịt.

Nhóm Quốc trụ lộ ra nụ cười, Trần Triệt cảm khái nói:

- Tới, lại một gia hỏa muốn làm cứu thế chủ, bọn gia hỏa này luôn khoan thai tới chậm.

Trong thú triều, một nam tử mặc hắc y cầm song đao trong tay, điên cuồng đồ sát Yêu thú, thân hình của hắn cực nhanh, tựa như một đạo tia chớp màu đen bay nhanh, những nơi đi qua, Yêu thú đều không đỡ nổi một đao của hắn.

Trên không, trong chiến đấu cơ quay trực tiếp, màn ảnh đã quay sang hắc y nam tử, âm thanh phóng viên kích động truyền đến:

- Tới, Quốc trụ Không Chết Không Thôi tới, lực lượng mạnh nhất Hạ Quốc đã lần lượt đến, đại quyết chiến sắp mở ra!

Không Chết Không Thôi, nam nhân Hạ Quốc sau Thiên Đạo nhanh nhất đi đến Không Vô cảnh!

Trong doanh trường Bộ chỉ huy chiến trường, tổng cục trưởng cau mày nói:

- Người nào chịu trách nhiệm liên hệ Không Chết Không Thôi, vì sao tùy tiện hành động?

Trợ thủ bên cạnh bất đắc dĩ nói:

- Nhắc nhở qua hắn, nhưng hắn không nghe.

Tổng cục trưởng yên lặng.

Thí luyện giả có thể vào Thâm Vực, càng cường đại càng không chịu khống chế, Không Chết Không Thôi rất mạnh, nhưng chính là không thích nghe chỉ huy, cho nên tuyên truyền đối với hắn rất ít, ít nhất trong Hạ Quốc, nhân khí Không Chết Không Thôi kém xa một phần năm Hùng Liệt.

- Phân phó hết thầy đoàn đội tác chiến ngoài tiền tuyến, đều không được hành động thiếu suy nghĩ!

Tổng cục trưởng hạ lệnh, trợ thủ gật đầu, sau đó đi đến một bên, bắt đầu truyền đạt mệnh lệnh.

Tất cả thí luyện đều bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch ngoài thú triều, mắt thấy Không Chết Không Thôi đơn thương độc mã giết tới giết lui, một màn này để rất nhiều người xem trực tiếp xúc động.

Dương Đại một bên hấp hồn, một bên xem trực tiếp, trong lòng cảm khái.

Hắn không cảm thấy Không Chết Không Thôi làm việc theo phân phó, bởi vì những Quốc trụ khác đều đang chờ đợi.

Đương nhiên, hắn cũng không có tư cách đi trách móc nặng nề, bởi vì hắn còn chưa tới tiền tuyến.

Hắn đang dùng hết toàn lực hấp hồn, số lượng âm chúng đang kịch liệt tăng trưởng, dẫn đến linh lực của hắn cũng đang tăng trưởng.

Một khi tiền tuyến đánh, hắn lập tức tiến đến, dùng tốc độ Hắc Tâm thánh quân rất nhanh sẽ chạy tới.

- Còn chưa đủ, lại kiểm thêm nhiều một chút!

Dương Đại âm thầm cầu nguyện Thiên Đạo có thể kiên trì lâu một chút, nếu có thể thành công, kia không thể tốt hơn, ngược lại hắn hấp thu nhiều âm chúng như vậy, không lỗ.

Chạng vạng tối buông xuống.

Không Chết Không Thôi từ trong thú triều lao tới, không có một con Yêu thú dám đuổi giết hắn.

Trên người hắn không có một vết máu, giống như không có trải qua chiến đấu.

Lý Thiên Sư nhìn chăm chăm hắn, nói:

- Thú vị sao? Lãng phí linh lực.

Không Chết Không Thôi cười lạnh:

- Thật thú vị, làm nóng người một chút, lúc này mới bao lâu, linh lực căn bản không có tiêu hao.

Lữ Tụng, Trần Triệt cảm giác bị nói móc, bởi vì tên này lườm bọn hắn một cái.

Hùng Liệt mở miệng nói:

- Tiếp theo đừng có lại đơn độc hành động, chờ mệnh lệnh.

Không Chết Không Thôi không có nói tiếp, đi đến một bên, bắt đầu tính toạ.

Số lượng thí luyện giả đã đột phá mười vạn, trận địa phía sau vẫn đang không ngừng phát động vũ khí nóng, đủ loại đạn pháo, đạn đạo, máy bay chiến đấu, súng máy các loại không ngừng hạ xuống, trong nửa ngày giết trăm vạn Yêu thú, như là máy xay thịt, nhưng so với toàn bộ thú triều, chút thương vong này cực kỳ bé nhỏ.

Máy bay chiến đấu trực tiếp trên không quay chụp thấy cảnh một bên khác thú triều vẫn có Yêu thú liên tục không ngừng chạy đến, có Yêu thú hải dương, có yêu cầm, sinh vật ngày xưa chỉ có thể ở trong hải dương sinh tồn đều có thể leo đến trên bờ đến, thậm chí có cá nổi bông bên ngoài không trung, những bạch tuộc to lớn, con mực khổng lồ như là Tà Thần tiến lên trong phế tích thành phố tàn phá, kinh dị đáng sợ.

Số lượng yêu thú càng ngày càng nhiều, yêu uy càng ngày càng mạnh, những người thí luyện đều có thể cảm nhận được.

Một bầu không khí trầm trọng, bất an lan tràn trong số những người thí luyện, các binh sĩ.

Thiên Đạo đi vào lâu như vậy, vì sao còn chưa có đi ra?

Các Quốc trụ cũng rất lo lắng, nhưng không dám nói.

Số lượng thí luyện giả các hành tinh khác chạy đến trợ giúp còn đang tăng trưởng, giờ phút này không chỉ Hạ Quốc đang chăm chú, toàn thế giới cũng đang quan sát, mặc dù các nước đều chịu đủ Yêu thú, quỷ quái xâm hại, rất khó trợ giúp, nhưng đều hi vọng quốc gia khác có thể chịu đựng được, thời tận thế, quan hệ các quốc gia đi đến đoàn kết trước nay chưa có.

Tình báo chiến trường Hạ Quốc cũng truyền đến các quốc gia, đài truyền hình các quốc gia đều đang trình chiếu chương trình trực tiếp, Thiên Đạo trở thành nhân vật được quan tâm nhất.

Tất cả mọi người ý thức được Thiên Đạo chính là then chốt của trận chiến này.

Ở thời đại này, vũ lực một người có thể cao hơn một quốc gia.

Bối cảnh như vậy lại càng dễ thành tựu nhân vật anh hùng.

Thiên Đạo chính là nhân vật anh hùng có thể địa vị ngang nhau cùng Châu Âu Thái Dương Thần!

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Bốn giờ chiều.

Cửu U chi môn cuối cùng cũng động đậy, bên trong cánh cửa đen kịt bộc phát ra gió mạnh khủng bố, đem Yêu thú gần xung quanh cuốn bay tới chân trời.

Chương 140: Hai trăm vạn âm chúng! (1)

Ngoài mấy chục cây số, những người thí luyện bị dọa dồn dập đưa tay che mặt.

Từng chiếc từng chiếc máy bay chiến đấu trên bầu trời cũng bị lay động không ngừng.

Màn ảnh quay vào Cửu U chi môn, tuy có lay động, nhưng không có giật lag, trái tim của hết thảy người xem đều đã vọt lên cổ họng.

Theo gió sóng lắng lại, trong bóng tối trong cánh cửa có một đạo thân ảnh đi ra.

Thiên Đạo!

Thiên Đạo một thân áo bào trắng đã nhuộm thành người máu, hắn từng bước một đi ra, xung quanh vô số Yêu thú tựa hồ cảm giác bị kinh sợ, dồn dập gầm hét.

- Là Thiên Đạo!

Phóng viên mừng rỡ kêu to, âm thanh của hắn truyền khắp từng nhà Hạ Quốc.

Đứng ở trên mai rùa Cự yêu, trước Cửu U chi môn, Thiên Đạo chậm rãi nâng tay phải lên, trong lòng bàn tay ngưng tụ linh lực, linh lực hóa kiếm, đột nhiên bắn về phía không trung, hóa thành vô số kiếm khí, như pháo hoa rơi xuống.

Hưu! Hưu! Hưu...

Từng con Yêu thú bị kiếm khí xoắn nát, tiếng kêu rên, tiếng gầm gừ vang vọng đất trời, một màn này thật sự quá mức

rung động, ngay cả đám Quốc trụ cũng dồn dập động dung.

Về mặt Không Chết Không Thôi khó coi, chợt lại lộ ra nụ cười thoải mái.

Sau khi nhóm Quốc trụ rung động đều lộ ra nụ cười.

Gần hai mươi vạn thí luyện giả cực kỳ xúc động, từng người nắm chặt hai quả đấm.

Lực lượng một người, độc cản ngàn vạn thú triều.

Giờ khắc này Thiên Đạo trong lòng người Hạ Quốc, thậm chí trong lòng người toàn thế giới, đã thành thần.

Dương tục cũng nhìn thấy cảnh này, trong lòng cảm khái, không hổ là thiên phú cấp độ SSS.

Hắn hỏi Hứa Trường Sinh:

- Người là đối thủ của hắn không?

Hứa Trường Sinh trừng to mắt, nhìn kiếm khí hạo đặng vô tận không ngừng, cảm khái nói:

- Đây là vượt qua đại tu sĩ Luyện Hồn cảnh? Hay là đại tu sĩ Luyện Hồn cảnh cao tầng.

Dương Đại nói:

- Hắn chẳng qua chỉ là Không Vô cảnh.

Hứa Trường Sinh kinh ngạc, kinh ngạc rất lâu, thẫm nói:

- Lão thiên bất công, vì sao đối tốt với dị nhân như vậy?

- Tốt? Người nhìn quê hương bọn ta, bao nhiêu người mất đi người nhân, người yêu, bạn thân.

Dương Đại bình tĩnh nói.

Hứa Trường Sinh cảm thấy có đạo lý, nhưng trong lòng vẫn không phục.

Dương Đại một bên xem trực tiếp, một bên hấp hồn, số lượng âm chúng đã vô cùng to lớn, tu vi của hắn thuận thể đột phá tới Linh Chiếu cảnh tầng tám, hắn không có đình chỉ hấp hồn, hắn muốn tiếp tục hấp thu.

Số lượng âm chúng đã bùng lên con số hết sức khoa trương, cách tiền tuyến càng gần, thi thể Yêu thú càng nhiều, hắn thậm chí còn hấp thu một vài hồn phách thí luyện giả, chẳng qua số lượng rất ít, tuyệt đại đa số thí luyện giả sau khi chết đều sẽ bị Yêu thú chia ăn, hài cốt không còn.

Cùng lúc đó.

Trong trực tiếp, Thiên Đạo thu tay lại, thả người vọt lên, hai tay đánh ra pháp quyết, tựa như đánh một bộ quyền pháp ở trên không trung, trong chớp lát, sau lưng hiện ra hạo nhật pháp tướng, đột nhiên biến lớn, đường kính đi đến mấy trăm trượng, vô số hỏa cầu theo pháp tướng lao ra, đánh tới đàn thú triều xung quanh.

Thiên Đạo bắt đầu sẵn giết!

Oanh! Oanh! Oanh.

...

Từng Yêu thú ở các phương hướng liên tục bị oanh giết, Thiên Đạo mạnh đã khiến cho mọi người ghen hòng nhìn trần trời.

- Toàn thể bộ đội tác chiến, chuẩn bị chiến đấu!

Âm thanh của Bộ chỉ huy vang lên theo từng chiếc xe bọc thép cùng với trang bị thông tin trên người những người thí luyện, truyền khắp tiền tuyến.

Tất cả mọi người nhiệt huyết dâng trào, ánh rạng đông thắng lợi đến rồi.

Đúng lúc này, Cửu U chi môn bỗng nhiên thoát ra một đầu xúc tu màu đen, vô cùng dài, tựa như trường thương do nước đen đúc khuôn, thế không thể đỡ xông lên trời, trực tiếp xuyên thủng phần bụng Thiên Đạo giữa không trung, máu tươi bay khắp bầu trời.

Tất cả mọi người trừng to mắt, ai đều lộ vẻ bối rối.

Thiên Đạo cũng động dung, mặt lộ vẻ không thể tin được, hấn kinh sợ quay đầu nhìn về phía Cửu U chi môn bên dưới.

Thiên Đạo không có ngăn người, phát tay chặt đứt xúc tu màu đen xuyên thủng thân thể mình, hấn bụng bít phần bụng, sắc mặt tái nhợt.

- Trợ giúp!

Quốc trụ Lý Thiên Sư trầm giọng nói, hét thảy bảy vị Quốc trụ ở đây lập tức bay đi, Hùng Liệt cũng đi theo, chẳng qua tốc độ kém xa những người khác.

Cơ hồ đồng thời, tất cả Yêu thú phía dưới Thiên Đạo đều bạo tẩu, dồn dập

đánh tới, Thiên Đạo rơi xuống phía dưới, bị đếm không hết Yêu thú bao phủ.

- Khai hỏa!

Chỉ huy hạ đạt mệnh lệnh, trận địa phía sau bắn ra từng dãy đạn đạo, mang theo âm thanh chói tai oanh tạc thú triều.

Thiên Đạo trọng thương, những người thí luyện đã không kịp kinh hoảng, đại não trống không để bọn hấn gào thét đánh tới thú triều phía trước.

Quốc dân cả nước đang xem trực tiếp cũng thiếu chút bị hù chết, từng người khẩn trương nhìn chăm chăm hình ảnh trực tiếp, thở mạnh cũng không dám.

Trong đầu của bọn họ nghĩ đến tình cảnh một vài nước bị diệt quốc, sợ hãi trước đó chưa từng có tràn đầy trong lòng của bọn hắn.

- Thiên Đạo bị thương, sinh tử chưa biết, những người thí luyện phát động tiên công, đại chiến mở ra...

Phóng viên bên trong nản ảnh đều không biết nên nói cái gì, tình huống như vậy hắn còn chưa đối mặt qua, bản thân hắn cũng giống như người xem, đang nghĩ đến những hậu quả không tốt kia.

Trong bộ chỉ huy.

Tổng cục trưởng phần nội quát:

- Thông báo hết thầy thí luyện giả những chiến trường khác, chạy đến trợ giúp, đem hết thầy hòng pháo nhắm ngay Yêu thú ở gần khu vực Cửu U chi môn!

Thiên Đạo cường đại dường nào, tồn tại thần bí trong Cửu U chi môn không ngờ lại ra một kích đánh Thiên Đạo trọng thương, hắn không dám tưởng tượng vật kia chạy ra ngoài sẽ tạo thành nguy hại như thế nào.

Một bên khác.

Dương Đại còn đang hấp hồn để điện thoại di động xuống, một bên hấp hồn, một bên ra lệnh cho Hắc Tâm thánh quân chạy tới tiền tuyến.

Tâm hắn loạn như ma.

Vật kia đến cùng là cái gì?

Âm chúng hiện có trong tay hắn thật có thể đối phó sao?

Không được, vẫn tận khả năng hấp nhiều hồn một chút, bằng không chạy tới chiến trường, cũng chỉ kéo dài thêm một quãng thời gian.

Dương Đại cần rãg suy nghĩ, hã biết rõ tầm quan trọng của trận chiến này, một trận chiến này không thể bại.

Chương 141: Hai trăm vạn âm chúng! (2)

Hứa Trường Sinh nhìn chân trời, nhíu mày, hẳn cảm nhận được một cỗ khí tức cường đại.

Luyện Hồn cảnh.

- Hứa Trường Sinh, chờ đến chiến trường, ngươi sẽ phải đối mặt vật kia.

Dương Đại cũng không quay đầu lại phân phó.

Hứa Trường Sinh nhếch miệng cười nói:

- Vậy liền đánh, ta đang muốn thử xem thực lực của ta.

Hắn xác thực khát vọng chiến một trận, muốn nhìn xem thành tựu Luyện Hồn cảnh của mình rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Hắc Tâm thánh quân bay lượn qua từng thành phố, từng đạo hồn thể trong thi thể theo dọc đường bay ra, cấp tốc chui vào trong cơ thể Dương Đại, trong vòng một phút Dương Đại đã hấp thu mấy trăm hồn phách, dứt bỏ mấy thi thể ở ngoài thành, tốc độ Dương Đại hấp hồn cũng hết sức khả quan.

Hắn hôm nay cũng không còn là newbie chân ướt chân ráo tiến vào Thâm vực nữa, mà là Vạn Cảnh Âm Chủ nắm giữ trăm vạn âm chúng!

.....

- Giết

- Liều mạng với bọn hắn!

- Từng người trong tiểu đội tự chiến, tận toàn lực chém giết!

- Chuẩn bị kỹ càng trận pháp!

- Đáng giận, đám cầu tạp toái này làm sao nhiều như vậy.

Gần hai mươi vạn thí luyện giả như một thanh lợi kiếm tiến vào trong thú triều, thế không thể đỡ, phía trước nhất đều là Không Vô cảnh, ngoại trừ Quốc trụ ra, Hạ Quốc còn có hơn mười vị Không Vô cảnh, phần lớn đều là Tỉnh trụ, bọn hắn một ngựa đi đầu, cho những người thí luyện đằng sau lòng tin cực lớn.

Oanh!

Phía trước truyền đến âm thanh điếc tai nhức óc, những người thí luyện ngẩng đầu nhìn lại.

- Là Thiên Đạo! Thiên Đạo còn sống!

Phóng viên trực tiếp kích động quát to, chỉ thấy cả người Thiên Đạo vòng quanh liệt diễm đỏ tươi giết ra từ bên trong thú triều, đi vào giữa không trung, liệt diễm trên người hắn cũng không phải là hỏa diễm thật, mà là linh lực biến thành, khí thế hắn giờ phút này đã tăng lên tới cường độ trước nay chưa có, giống như sau khi bị thương hắn ngược lại càng mạnh.

Hai tay của hắn huy chương, tru diệt Yêu thú bốn phương tám hướng kéo tới, ánh mắt của hắn rơi vào trên Cửu U chi môn, Cửu U chi môn toát ra một từng chiếc xúc tu màu đen, cấp tốc cuốn lấy Cự yêu phía dưới, thân thể to lớn của Cự yêu đang dần biết mất với tốc độ dùng mắt thường có thể nhìn thấy, phát ra tiếng gầm gừ thê lương.

Xúc tu màu đen đang cắn nuốt máu thịt Cự yêu!

Thiên Đạo lập tức phóng tới Cửu U chi môn, vỗ tới một chương.

Oanh.

Một đầu hắc chương to lớn đánh ra, cách không chạm vào tay phải Thiên Đạo, hai cổ lực lượng đáng sợ để Cự yêu phía dưới mặt đất trong nháy mắt sụp đổ, Yêu thú nhỏ yếu gần đó càng bị chấn động đến bạo thể mà chết.

Chương đen này nhìn qua như tay người, chiết xạ ra sáng bóng như kim loại, Thiên Đạo ở trước mặt nó, còn không có lớn bằng một ngón tay.

Thiên Đạo nhú mày, một tiếng cười truyền đến:

- Người chỉ có chút trình độ này?

Chỉ thấy Không Chết Không Thôi phóng qua đỉnh đầu hắn, rơi vào bên cạnh hắc chương, vung đao chém xuống, trực tiếp chặt đứt hắc chương, đối thủ cả kinh thủ đoạn của hắn rút vào Cửu U chi môn, mặt khác, xúc tu màu đen cũng rút về lại theo, Không Chết Không Thôi nhanh chóng vung vẩy song đao, linh lực hóa thành đao khí, chặt đứt hết cả xúc tu.

Mai rùa bỗng nhiên sập xuống, Thiên Đạo cùng Không Chết Không Thôi bay đến giữa không trung, cúi đầu nhìn lại, Cự yêu không ngờ lại chỉ còn lại xác thịt.

- Rống!

Một tiếng gầm gừ kinh thiên động địa từ bên trong Cửu U chi môn truyền ra, khán giả đang xem trực tiếp nghe được vô ý thức che hai lỗ tai, không biết là từ trong chương trình trực tiếp truyền ra, hay là trong hiện thực truyền đến.

Dương Đại đang hấp hồn cũng nghe đến.

Hung Ma bên trong Cửu U chi môn!

Hắn trước tiên đánh giá ra chân tướng, bởi vì tiếng gầm gừ này thật sự quá dọa người, ngay cả hắn sau khi nghe xong đều có chút sợ.

- Lại nhiều thêm một chút điểm, lại nhiều thêm một chút!

Dương Đại tự lẩm bẩm, tốc độ hấp hồn không có dừng lại, trán của hắn tràn ra mồ hôi lạnh, liên tục hấp hồn khiến cho hắn có chút mệt mỏi, cũng may hút phần lớn là Tinh quái, Yêu quái, hắn còn có thể chống đỡ.

Dương Đại hỏi:

- Còn bao lâu sẽ đến tiền tuyến?

Hắc Tâm thánh quân trả lời:

- Lấy tốc độ trước mắt, còn có gần nửa canh giờ, cần tăng tốc không?

Dương Đại lấy điện thoại di động ra, lần nữa mở ra trực tiếp.

Trực tiếp toàn bộ chiến trường, hai tộc nhân yêu đã bắt đầu đại chiến, pháo hỏa liên thiên, các binh sĩ dùng súng máy thủ hộ trận địa, những người thí luyện hợp tành tiểu đội mà chiến, tình cả Thiên Đạo, tám vị Quốc trụ vây quanh Cửu U chi môn, điên cuồng công kích Hung Ma đã thoát ra nửa người.

Hung Ma ó làn da huyết hồng, thật giống như bị lột da, đầu giống như người, tóc tai bù xù, mọc ra hai cây cốt thứ, trong mơ hồ, Dương Đại thấy hắn lại có bốn con mắt.

Mặc dù màn ảnh kéo ra rất xa, hình tượng Hung Ma cũng hết sức kinh dị, khu bình luận dưới góc phải hình ảnh đã đình trệ, đoán chừng khán giả đều đang khản trương xem chiến, trước mắt bây giờ đã không tốt để bình luận.

Công kích của tám vị Quốc trụ vẫn rất có hiệu quả, đánh cho ngoài thân Hung Ma nổ tung, máu tươi bắn tung toé,

nhưng năng lực tự lành của tên này rất mạnh.

- Khó đối phó.

Hứa Trường Sinh đứng sau lưng Dương Đại thấp giọng nói, ngữ khí ngưng trọng.

Dương Đại phân phó:

- Nhanh thêm một chút, nhưng cũng không cần quá nhanh.

Tổng số âm chúng của hắn sớm đã vượt qua hai trăm vạn, càng đi về trước, số lượng Yêu thú càng nhiều, mặc dù tuyệt đại đa số đều là Tinh quái, chỉ cần số lượng đủ nhiều, chắc hẳn cũng có thể hình thành uy hiếp.

Cùng cảnh giới Tinh quái, âm chúng càng mạnh.

Hiện tại Dương Đại đã bắt đầu giành giật từng giây.

- Nhóm Quốc trụ đang toàn lực chiến đấu hăng hái, Cửu U chi môn khổng lồ cuối cùng bị chúng ta biết được, có lẽ một ngày kia, đại địch chân chính của nhân loại cũng không phải là Yêu thú, mà là Ma tộc càng thêm thần bí...

- Chúng ta hãy cầu nguyện các chiến sĩ có thể thắng, cầu nguyện các Quốc trụ có thể chiến thắng Cửu U tà ma....

Tiếng nói của phóng viên trực tiếp đều đang run rẩy, một Đâu Hổ dữ tợn bỗng nhiên đánh tới màn ảnh, cũng may phi công cấp tốc điều khiển máy bay chiến đấu tránh né.

Chương 142: Bá Vương giết tới, cả nước phấn chấn

Trong thành phố, một đầu Hắc Ưng nhanh như tên bắn lao vút qua, khói đen cuộn cuộn, hấp thu hồn phách trong thi thể dọc đường.

Đầu Dương Đại đầy mồ hôi, đầu đã bắt đầu có chút bất tỉnh, nhưng hắn còn đang cắn răng kiên trì.

Hứa Trường Sinh nhin không được hỏi:

- Còn chưa đủ à?

Dương Đại cắn răng nói:

- Ven đường có thể thu liên thu, ngược lại chiến đấu chính là bọn ngươi, cũng không phải là ta.

Hứa Trường Sinh nghe nói như thế, không biết nên như thế nào nói tiếp, Dương Đại mặc dù không tham chiến, nhưng bây giờ cũng tương đương với gánh chịu cái giá lớn cho chiến đấu tiếp theo.

Dương Đại đưa mắt nhìn đi, hắn đã có thể thấy yêu vân cuộn cuộn phía chân trời, đếm không hết yêu cầm xoay quanh.

Nửa giờ sau, Hung Ma đã từ Cửu U chi môn giết ra, cũng may Thiên Đạo và các vị Quốc trụ kiềm chế Hung Ma.

Dương Đại mở miệng hỏi:

- Còn bao lâu?

Hắc Tâm thánh quân trả lời:

- Dựa theo thời gian địa cầu các ngươi, hẳn là còn có tám phút.

Dương Đại yên lặng tính toán, thiên phú Vạn Cảnh Âm Chủ còn đang phát động.

Đúng lúc này, điện thoại di động của hắn bắt đầu chấn động, hắn cầm lên xem, là Trương Triển Vân gọi tới, hắn lập tức nghe.

- Dương Đại, ngươi ở chỗ nào? Làm sao còn chưa tới trợ giúp?

- Sư huynh, ta sắp đến.

- Bao lâu?

- Tám phút.

- Lại nhanh thêm một chút, mẹ nhà nó, thú triều Yêu thú thật sự nhiều lắm, chúng ta sắp không chịu nổi, chúng ta cần một vạn âm chúng của ngươi chia sẻ áp lực, ngươi đang làm cái gì?

Trương Triển Vân rõ ràng đang chiến đấu, ngữ khí rất gấp.

- Tốt, ta tăng tốc, ta đang thu thập âm chúng.

- Đến lúc nào rồi, ngươi còn đang hấp thu âm chúng, ngươi làm sao không rõ tình thế, ngươi bây giờ có thể hấp thu bao nhiêu âm chúng? Đơn giản làm ầu!

- Hai ngày này hấp thu hai trăm vạn âm chúng.

- Cái gì, mới hai... Hai trăm vạn âm chúng? Ta không có nghe lầm chứ?

- Đúng vậy, ta mới hấp thu hai trăm vạn âm chúng.

- Ha ha ha ha! Nãi nãi nó, sư đệ, tám phút này, Lão Tử nhất định liều chết cho ngươi, chờ ngươi!

Nói xong, Trương Triển Vân cúp máy.

Dương Đại đưa điện thoại di động vào trong túi quần, để Hắc Tâm thánh quân gia tốc.

Trên chiến trường, thi thể Yêu thú chồng chất thành một ngọn núi lớn, còn có thật nhiều nhìn núi thịt thấy mà giật mình, mơ hồ hiện ra tàn chi của người.

Trước Cửu U chi môn, một tôn nhân ma cao tới trăm trượng đang phát cuồng, thân hình hắc như người, tứ chi phát triển, ngoài thân huyết hồng, xương cốt chỗ khớp nổi tràn đầy gai nhọn, lưng cùng trên lồng ngực mọc đầy xúc tu màu đen, dùng hắc làm trung tâm, trong phương viên hai ngàn mét không có Yêu thú nào dám tới gần, chỉ có tám vị Quốc trụ còn đang dây dưa, trên người nhóm Quốc trụ đều đang bị thương.

Thiên Đạo nằm phế tích trong, vẻ mặt vô cùng trắng bệch, lúc trước Hung Ma xuyên thủng bụng của hắc tạo thành thương thế quá nghiêm trọng, theo đến chiến đấu sau này, thương thế còn đang tăng thêm, nếu không phải hắc là tu vi Không Vô cảnh, đã sớm chết.

Hùng Liệt thủ hộ bên cạnh hắc, cắn răng nói:

- Bằng không, chúng ta rút lui đi? Lưu ở nơi này chỉ có thể là liên lụy!

Hùng Liệt gãy một cánh tay cũng bởi vì chiến đấu dẫn đến thương thế toàn thân tái phát, băng vải trên người đã nhuộm đỏ.

Thiên Đạo cắn răng nói:

- Không được, chúng ta không thể rút lui, dù có chết, cũng phải chết ở chỗ này, ngươi hắc là hiểu rõ.

Hùng Liệt yên lặng.

Đúng vậy, bọn hắc là Quốc trụ, bọn hắc là hi vọng của Hạ Quốc.

Nếu bọn hắc rút lui, sĩ khí tất cả mọi người toàn bộ chiến trường đều sẽ giảm lớn, nhất là Thiên Đạo, hắc là Chiến thần trong lòng người Hạ Quốc, tất cả mọi người tin niệm rằng hắc có thể sẽ ngăn cơn sóng dữ.

Hùng Liệt đưa mắt nhìn lại, từng hướng đều có thí luyện giả đang tắm máu hưng phấn chém giết ánh mắt, mỗi người đều rất hung ác, đã quên kinh khủng, chỉ có phần nộ vô biên.

Cho dù là thí luyện giả mới khi tận mắt nhìn thấy chiến hữu chết thảm, trong lòng ngực chỉ còn lại có lửa giận, quên đi kinh khủng.

Mạnh Đại Đế, Vương Tường, Tiểu Diệp, Diệp Cầu Tiên, Chu Hành Mã, Kỷ Vân Yên, Chu Oánh Oánh, những người Dương Đại quen thuộc cũng đang chém giết.

Giờ khắc này, Hùng Liệt đột nhiên sinh ra lòng hào hùng.

- Đúng vậy, vậy liền chết trận đi!

Hùng Liệt nhếch miệng cười một tiếng, miệng đầy máu, cơ bắp trên người trống động, đời này của hắc đều đang chiến đấu, vì chiến mà chết, dù cho là bị kịch, hắc cũng cảm thấy rất hoàn mỹ.

Đáng tiếc.

...

Mỗi lần đều muốn làm cứu thế chủ, nhưng ở lúc máu chốt luôn luôn là gánh nặng.

Trong lòng Hùng Liệt có chút tiếc nuối.

- Cẩn thận!

Thiên Đạo quát to, lời còn chưa dứt, một cổ gió mạnh kinh khủng kéo tới, Hùng Liệt quay đầu nhìn lại, nhìn thấy một cây xúc tu vượt ngang ngàn mét quạt tới, thể không thể đỡ, tốc độ thật sự quá nhanh.

Bản thân bị trọng thương, Hùng Liệt chỉ đành trừng to mắt, không kịp né tránh.

Vị!.

Bên tai truyền đến tiếng nổ vang rền, một bóng tên màu xanh lao đến, xoắn nát xúc tu màu đen, một đường bao phủ mà đi, theo đó oanh sát mấy trăm đầu Yêu thú.

Hùng Liệt trừng to mắt.

Cùng lúc đó, người xem cả nước thậm chí toàn thế giới đều thấy bóng tên màu xanh từ ngoài chiến trường đánh tới, dùng tốc độ để cho người ta không kịp phản ứng tiến vào trung tâm chiến trường, đánh nát một cây xúc tu của Hung Ma.

Người quay phim đang làm trực tiếp phản ứng rất nhanh, lập tức chuyển màn ảnh di qua, người cả nước đều thấy một phương hướng ngoài chiến trường có một đầu Hắc Ưng đang bay lượn tới, chính là Hắc Tâm thánh quân, Hắc Tâm thánh quân đã hóa thành kích thước giương cánh lớn nhỏ khoảng trăm trượng.

Rất nhiều dân mạng trước đó thấy qua Dương Đại cười Hắc Tâm thánh quân trên hot tìm kiếm đồn dập đưa ra bình luận trong khu bình luận của chương trình trực tiếp.

- Đó là cái gì?

- Vật cười của Bá Vương Bất Quá Giang!

- Bá Vương Bất Quá Giang đến rồi!

- Mẹ nó, rốt cuộc đã đến, ta nói trước đó làm sao không thấy hần!

- Thứ ba toàn cầu đến rồi!

Màn ảnh trực tiếp rút ngắn, nhắm ngay Hắc Tâm thánh quân, trên lưng Hắc Tâm thánh quân tràn ra từng trận khói đen.

Chương 143: Để ta trở thành âm chúng của người đi!

Vô số Yêu thú hư ảnh bốc lên ánh sáng màu lục giết ra, đây là Dương Đại tận lực làm, âm chúng của hắn đã có khả năng thu lại ánh sáng màu lục của quỷ hồn, nhưng hắn sợ những người thí luyện không phân rõ địch bạn, cố ý để nhóm âm chúng tản mát ra ánh sáng màu lục.

Hai tay Dương Đại chống lấy chuôi kiếm, nỗ lực để cho mình đứng vững, không có té ngã, hắc văn giữa mi tâm hắn tựa như một gốc cây đang chập chờn.

Vạn Thiên Hào lần nữa kéo cung, nhanh chóng bắn tên, từng đạo bóng tên theo đỉnh đầu nhóm âm chúng lướt qua, thẳng hướng vào chiến trường.

Hai mắt Dương Đại vẫn vận tia máu, trầm giọng quát:

- Chúng tiểu nhân, nghiền nát hết thầy kẻ địch đằng trước!

Người nào là địch nhân, hắn đã thông qua tâm linh cảm ứng báo cho hết thầy âm chúng!

Khói đen dưới chân hắn cấp tốc khuếch tán, đường kính không ngừng khuếch trương, trăm mét, hai trăm mét, năm trăm mét!

Vô số âm chúng Yêu thú từ trong khói đen nhảy ra, tựa như cá chép vượt long môn, càng ngày càng nhiều, tràn diện vô cùng khoa trương.

Theo hắn cách chiến trường càng ngày càng gần, màn ảnh trực tiếp cuối cùng quay chụp đến hắn, dưới chen chúc của

một đám âm chúng tản ra ánh sáng màu lục, Dương Đại lộ ra đột xuất như vậy, mặc dù vẫn thấy không rõ mặt của hắn, nhưng dáng người của hắn rung động thật sâu đến hết thấy người xem trực tiếp!

- Tin tức đến từ cơ quan tình báo, người đến giờ phút này chính là Bá Vương Bất Quá Giang thiên phú cấp độ SS người, Bá Vương Bất Quá Giang mang theo hai... Hai trăm vạn âm chúng đến đây trợ giúp... Hai trăm vạn... Hai trăm vạn... Ông trời ơi...!

Âm thanh phóng viên run rẩy theo màn ảnh truyền vào mỗi một góc trên Hạ Quốc, nói xong lời cuối cùng, hắn đều kích động đến mất không chế.

Oanh!

Cả nước phấn chấn!

Hai trăm vạn, cái số này nghe qua đã hết sức khoa trương, nhưng ở trong tầm hình, trong khối đen quanh thân Dương Đại xác thực có hồn phách Yêu thú liên tục không ngừng lao ra, giờ khắc này, người hết thấy Hạ Quốc kích động lên.

Chẳng lẽ Bá Vương Bất Quá Giang thật có thể triệu hoán ra hai trăm vạn âm chúng?

Hai trăm vạn âm chúng?

Đây chẳng qua là thu hoạch hai ngày nay của Dương Đại.

Bản thân Dương Đại trước đó đã nắm giữ chín mươi bốn vạn âm chúng, tổng cộng cộng lại gần ba trăm vạn.

Hắn cố ý điệu thấp một chút, muốn cho Trương Triền Vân kinh hỉ, nhưng dù cho như thế, số lượng âm chúng của hắn cũng rung động Hạ Quốc, rung động Á Châu, thậm chí toàn thế giới.

Giờ phút này, Dương Đại đã không lo được nhiều như vậy, hấn điên cuồng triệu hoán âm chúng, trong khói đen phương viên năm trăm mét chính là cánh cửa triệu hoán, cửa triệu hoán lớn như vậy cũng không cách nào trong thời gian ngắn triệu hoán rất hết hai trăm vạn vị âm chúng, dù sao hình thể Yêu thú đều hết sức không lồ.

- Các bộ đội tác chiến chú ý, Bá Vương Bất Quá Giang mang theo hai trăm vạn âm chúng đến đây trợ giúp, phạm là Yêu thú bốc lên ánh sáng màu lục đều là viện binh.

Máy truyền tin trên người tất cả người thí luyện giả vang lên âm thanh bộ chỉ huy truyền đến.

Mới đầu, đại đa số người đều không nghe rõ ràng, tiếng chém giết, tiếng thú gào xung quanh thật sự quá nhiều, sau khi bọn hấn nghe rõ, đều là vui mừng quá đổi.

- Bá Vương Bất Quá Giang đến rồi!

- Hai trăm vạn? Thật hay giả?

- Mẹ nó, trách không được hấn là thiên phú cấp độ SS, ta nói chỉ có thể triệu hoán mười hồn thể tính là thiên phú cấp độ SS cái chó gì.

- Thật đáng sợ, đoán chừng là sau khi vạn tộc cạnh tranh kết thúc lại tăng lên thiên phú.

- Này mẹ nó còn khoa trương cả cấp độ SSS!

- Ha ha ha, chúng ta còn có hi vọng!

Những người thí luyện kích động, những người quen biết Dương Đại càng thêm hưng phấn.

Tiểu Điệp nói với Điệp Cầu Tiên sau lưng:

- Xem đi, ta đã nói, hấn không sớm thì muộn sẽ cùng người cạnh tranh vị trí Quốc trụ.

Nàng hết sức xúc động, có loại cảm giác tự hào theo.

Diệp Cầu Tiên một bên giết yêu, một bên cười nói:

- Rất tốt, ta đều có chút sùng bái hấn.

Hai trăm vạn, con số này nghe qua đã làm lòng người phấn chấn, thậm chí so với sĩ khí tăng lên khi Thiên Đạo buông xuống còn lớn hơn.

Chu Oánh Oánh lúc trước dẫn đội Dương Đại chống lại thú triều Hán Tây hành tinh cảm khái vạn phần, cái tên này trưởng thành quá nhanh.

Kỷ Vân Yên một bên giết Tinh quái, một bên nhìn xung quanh, rất nhanh đã thấy phương hướng Dương Đại, Hắc Tâm thánh quân bay rất cao, xung quanh còn mang theo trùng trùng điệp điệp âm chúng Yêu thú, mặc dù cách nhau rất xa, lực đánh vào thị giác cũng rất mạnh.

Khi Dương Đại đến biên giới chiến trường, hấn đã triệu hồi ra trăm vạn âm chúng, dưới cái nhìn soi mói của vô số người nhìn, trăm vạn âm chúng Yêu thú tựa như hồng lưu, trực tiếp xé mở thú triều.

Yêu thú tương tàn, tiếng gầm gừ đột nhiên tăng lên một độ cao, đình tai nhức óc.

Dương Đại trực tiếp triệu hồi ra tám tôn Yêu Vương, Yêu Vương gào thét, thả người vọt lên, buông xuống từng chiến trường, đếm không hết âm chúng Yêu thú tách ra, tàn sát chiến trường.

Vạn Thiên Hào đứng ở bên cạnh Dương Đại, điên cuồng bắn tên, tốc độ tay cực nhanh, một giây bắn ra mấy chục mũi tên, làm cho người ta chú mục.

- Tĩnh trụ, Vạn Thiên Hào, hấn không chết sao?

Có người hoảng sợ nói, nhưng tình hình chiến đấu khẩn cấp, không ai đi xoắn xuýt chuyện này.

Dương Đại được một đám âm chúng hạch tâm chen chúc như Thái Sơn sừng sững bất động, hắc y bay phát phối, được khói đen lượn quanh, khí thế của hắn rất cường thế, bá đạo như vậy.

Tầm mắt Dương Đại khóa chặt Hung Ma ở gần Cửu U chi môn.

- Hứa Trường Sinh.

Dương Đại điểm tướng, nghe vậy, Hứa Trường Sinh lộ ra nụ cười tàn nhẫn, hắn bẻ bẻ cổ, thả người nhảy lên, trên không trung phát ra nụ cười điên cuồng, che giấu rất nhiều tiếng thú gào.

Hắn điều động linh lực Trường Sinh trong cơ thể, hóa thành một đạo trường hồng màu đỏ tươi, thẳng hướng Hung Ma.

Hung Ma cảm nhận được khí thế hắn cường đại, từng đầu xúc tu hướng hắn quật mà đi, bị hắn đều đánh nát, oanh một tiếng, hắn đối diện đánh Hung Ma lui lại.

Chương 144: Thần binh thiên hàng, chung kết Hung Ma! (1)

Hứa Trường Sinh một tay thi pháp, đánh tới phía trước, vô số cây mây từ trong lòng bàn tay của hắn toát ra, cấp tốc bành trướng, tựa như một gốc đại thụ uốn lượn vặn vẹo ngang trời cấp tốc trói chặt Hung Ma.

- Nghiệt súc, để ngươi nếm thử lợi hại của Trường Sinh Quyết.

Hứa Trường Sinh cười nói, tay trái hướng lên mi tâm vạch một cái, một đạo kim văn xuất hiện, xuất ra chùm sáng khủng bố, xuyên thủng đầu sọ Hung Ma, hắn cúi đầu, chùm sáng vạch tới hướng xuống, muốn trảm Hung Ma ra làm làm hai nửa, đúng lúc này, Hung Ma bỗng nhiên ngồi xuống, dùng tư thế quỷ dị né tránh chùm sáng, lại thả người vọt lên, một cước đạp tới Hứa Trường Sinh.

Các Quốc trụ khác dồn dập thi triển pháp thuật, linh lực các hệ thuộc tính đâm vào trên người Hung Ma, nhưng chỉ để tốc độ Hung Ma giảm xuống một chút.

Chậm lại, cũng không có ngăn cản hắn, Hứa Trường Sinh vội vàng trốn tránh.

Hung Ma rơi xuống đất, tóe lên máu bắn tung toé, tất cả đều là máu Yêu thú, hắn quay người tiếp tục đuổi giết Hứa Trường Sinh, mà thương thế hắn cấp tốc khôi phục, đầu khôi phục như lúc ban đầu.

Dương Đại đã tiến vào chiến trường, Hắc Tâm thánh quân dừng lại, tàn phá bừa bãi thú triều xung quanh, Dương Đại thì tiếp tục triệu hoán âm chúng, hắc triệu hoán Khuê La đến bên cạnh, hỏi:

- Đôi phó ma này như thế nào?

Khuê La nhìn về phía Hung Ma, sắc mặt kịch biến, cắn răng nói:

- Đây là Thị Tham Ma, ăn ngon máu thịt, một khi nếm đến mùi vị máu thịt liền vĩnh viễn sẽ không dừng lại, muốn giết hắc, nhất định phải đánh nát ma tâm trong cơ thể hắc, bằng không thân thể hắc sẽ một mực khép lại.

Dương Đại nhíu mày.

Ma kia bao lớn, tốc độ nhanh như vậy, muốn đánh nát ma tâm trong cơ thể hắc, thật không đơn giản.

Vạn Thiên Hào hỏi:

- Ma tâm cụ thể ở vị trí nào?

Khuê La trả lời:

- Không rõ ràng, ma tâm có thể di chuyển ở trong cơ thể hắc.

Vạn Thiên Hào yên lặng, tiếp tục bắn tên.

Liên tục không ngừng âm chúng Yêu thú từ xung quanh khối đen toát ra, phóng tầm mắt nhìn tới, bốn phương tám hướng đều có âm chúng Yêu thú tản ra ánh sáng màu lục, Dương Đại đã cảm nhận được có chút Tinh quái âm chúng hồn phi phách tán.

Số lượng Đại Yêu, Yêu Vương trong thú triều cũng không ít.

Dương Đại bỗng nhiên nghĩ đến một chút, hỏi:

- Thị Tham Ma cần phải không ngừng ăn uống, có một loại khả năng hay không, hấn chiến đấu cực kỳ tiêu hao khí huyết, cho nên mới không kịp chờ đợi như vậy?

Lần lượt khôi phục thể xác, làm sao có thể không tiêu hao năng lượng nào đó.

Ánh mắt Khuê La sáng lên, nói:

- Xác thực có loại khả năng này, ngài muốn...

Khóe miệng Dương Đại giương lên, lập tức dùng tâm linh cảm ứng phân phó hết thảy âm chúng.

Từng âm chúng trên đủ hướng của chiến trường dồn dập chui vào lòng đất, biến mất không thấy gì nữa, tất cả điểm sáng màu xanh lục lấp lánh trên chiến trường đều tiêu mất, đang lúc phóng viên trực tiếp nghi hoặc, mặt đất gần Hung Ma bỗng nhiên rơi ra vô số âm chúng Yêu thú, lít nha lít nhít, điên cuồng nhào lên trên người nó.

Dương Đại định dùng âm chúng đi mài chết Hung Ma!

Âm chúng đều là hồn thể, mặc dù ăn hồn thể, Hung Ma cũng không thể hấp thu đến máu thịt, để bọn chúng lao lên, mặc dù không thể hao tổn chết, cũng có thể để lực chiến đấu của hấn giảm xuống.

Không đến mười giây đồng hồ, Hung Ma trên người bò đầy đủ loại âm chúng Yêu thú, có giống chim, thú loại, lưỡng cư loại, các loại cá, Hung Ma điên cuồng giãy dụa, mỗi giây đều có mấy chục con âm chúng Tinh quái hồn phi phách tán, nhưng Dương Đại đã không quan tâm.

Lúc này, một đạo thân ảnh bay tới, nhóm âm chúng không có ngăn cản, bởi vì đối phương là người quen.

Hùng Liệt!

Hùng Liệt máu me khắp người đến bên cạnh Dương Đại, hưng phấn nói:

- Tiểu Dương, đa tạ cứu giúp, ngươi đã đã cứu ta ba lần

Mắt Dương Đại nhìn phía trước, nói:

- Những lời này chờ sau chiến tranh rồi nói sau.

Hùng Liệt cười cười, sau đó trầm giọng nói:

- Để ta trở thành âm chúng của ngươi đi!

Dương Đại thất thần, cho rằng mình nghe lầm, cau mày nói:

- Ngươi chết mới có thể trở thành âm chúng của ta, đừng nói giỡn!

Hùng Liệt nhếch miệng cười nói:

- Thương thế của ta quá nghiêm trọng, đan điền bị trọng thương, sau này rất khó lại tiến bộ, có thể khôi phục sức chiến đấu hay không đều khó nói, Tiểu Dương, dẫn đầu ta ngăn cơn sóng dữ đi! Ta thật muốn làm một lần cứu thế chủ như Thiên Đạo như! Ta không muốn làm phế vật!

Àm!

Tay trái Hùng Liệt bỗng nhiên khép lại, trực tiếp xuyên thủng bộ ngực của mình, thân thể theo đó mềm nhũn, quỳ rạp xuống trước mặt Dương Đại.

Dương Đại trừng mắt, phân phó:

- Nhanh kiểm tra thương thế của hắn!

Hắn đến không ngừng triệu hoán âm chúng, ban đầu đã mệt mỏi hắn nếu đột nhiên ngồi xồm xuống, nói không chừng sẽ ngất đi tại chỗ.

Liễu Tuấn Kiệt lập tức vòng qua, ngồi xổm xuống, rất nhanh ngẩng đầu lên nói:

- Chủ nhân, hắn đã chết! Nhanh hút hắn đi.

Ngữ khí tên này hết sức hưng phấn để Dương Đại hết sức im lặng.

Đối với Hùng Liệt, Dương Đại vẫn hết sức kính trọng, quên quán hắc - Hán Tây hành tinh chính là do Hùng Liệt cứu vớt, sau đó Hùng Liệt còn giúp hắc giết rất nhiều Yêu quái, trợ giúp hắc tăng cường thực lực.

Dương Đại hít sâu một hơi, cũng không nói nhiều, nhưng hắc không có lập tức hấp hồn, mà phóng thích âm chúng.

Lại một lát sau, hai trăm vạn âm chúng mới thu tất cả đều được triệu hoán đi ra, Dương Đại chỉ cho chúng nó một mục tiêu, chính là Thị Tham Ma.

Chông chất cũng muốn đè chết Thị Tham Ma!

Từng người từng người âm chúng Yêu thú chui vào lòng đất, lại từ mặt đất gần Thị Tham Ma lao ra, điên cuồng nhào tới, cũng không có sử dụng pháp thuật, chính là nuốt sống cắn xé.

Ngươi không phải có thể tự lành à, nhìn một chút ngươi có thể tự lành bao nhiêu lần.

Thị Tham Ma điên cuồng giãy dụa, mỗi lần đều có thể vung xuống một mảng lớn Yêu thú, nhưng rất nhanh lại có càng nhiều Yêu thú nhào lên, nhóm Yêu Vương cũng thỉnh thoảng đánh lén hắc, khiến cho hắc mười phần khó chịu.

Dương Đại để Liễu Tuấn Kiệt, Thạch Long vịn mình, sau đó bắt đầu hấp thu hồn phách Hùng Liệt.

Trước kia hắc hiểu về Quốc trụ chẳng qua là mạnh mẽ, mãi đến sau khi gặp được Hùng Liệt.

Chương 145: Thần binh thiên hàng, chung kết Hung Ma! (2)

Khí tức anh hùng trên người Hùng Liệt thật sự quá nồng nặc, cơ hồ tìm không thấy khuyết điểm.

- Ta sẽ để ngươi ngăn cơn sóng dữ!

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, ánh mắt kiên định, hấn cảm nhận được hồn phách Hùng Liệt, bắt đầu hấp thu.

Cùng lúc đó, phóng viên trực tiếp thấy trăm vạn âm chúng biểu hiện, xúc động đến muốn hỏng.

- Bá Vương Bất Quá Giang quá cường đại, dĩ vãng đều là Yêu thú dùng số lượng áp chế nhân loại chúng ta, hôm nay nhân loại chúng ta cũng có thể dùng số lượng chồng chất ép Hung Ma, tốc độ Hung Ma rõ ràng chậm lại.

Tiếng nói hấn kích động vang vọng đại giang nam bắc Hạ Quốc, vang vọng Á Châu.

Khu bình luận dưới góc phải thì đang có người điên cuồng Spams, tất cả đều là sùng bái dành cho Bá Vương Bất Quá Giang.

- Nguru bức!

- Cái này là thần cmnr!

- Năm đó ta còn nhỏ, không thấy Thiên Đạo cứu quốc, hôm nay cuối cùng gặp được một vị Thiên Đạo khác!

- Nhiều âm chúng như vậy, trách không được Thiên Đạo kém chút đã kiểm điểm thua hẳn!

- Vô địch, thắng lợi trong tâm mắt!

- Sức một mình, ngăn cơn sóng dữ!

Càng có nhiều người hơn không có phát biểu bình luận, nhưng cũng rất xúc động, bao gồm cả người nhà Dương Đại, Dương mẫu giờ phút này cũng không lo được lo lắng Dương Đại, mà chỉ chờ mong Dương Đại có thể thật ngăn cơn sóng dữ.

Tiểu Dương Siêu, Tiểu Dương Diễm hưng phấn không thôi, càng không ngừng gọi ca ca thật lợi hại.

Các Quốc trụ ở Thị Tham Ma thấy mình không chen tay được, dồn dập di chuyển chiến trường, bắt đầu trợ giúp những người thí luyện khác, Quốc trụ gia nhập, để cho áp lực thí luyện giả giảm mạnh.

Phía sau chiến trường, bộ chỉ huy.

Trợ thủ bước nhanh tiến đến, thông báo cho tổng cục trưởng:

- Tiền tuyến tình báo, Hùng Liệt Quốc trụ tự sát trước mặt Bá Vương Bất Quá Giang, Bá Vương đang hút hồn phách của hắn.

Nghe vậy, tổng cục trưởng như bị sét đánh, tê liệt trên ghế ngồi.

Thủ hạ cũng rất bi thống, có lẽ Hùng Liệt không phải Quốc trụ mạnh nhất, nhưng tuyệt đối là Quốc trụ cần cù chăm chỉ nhất, trên dưới Hạ Quốc, không người không kính nể hắn.

Tổng cục trưởng thở dài nói:

- Hắn là lựa chọn của hắn, tôn trọng hắn đi.

Hắn quá rõ ràng cá tính của Hùng Liệt, gia đình sớm đã chết ở trước giờ tận thế, lẻ loi một mình, một mực giết địch, vì bảo vệ quốc gia mà sống, bây giờ thương thế quá nghiêm trọng, có lẽ có thể cứu có thể trị, nhưng trong vài năm khó khôi phục chiến lực, Hùng Liệt không cho phép mình yếu đi.

Cái tên này là một nam nhân đầy kiêu ngạo.

Một bên khác.

Đầu Dương Đại sắp nổ.

Hùng Liệt dù sao cũng là Không Vô cảnh, Dương Đại một mực không có nghỉ ngơi vốn có chút không chịu được nữa, cảm giác đau đầu muốn nổ đã lâu không thấy quay lại, chỉ cảm thấy đầu bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo chết.

Liều Tuấn Kiệt chú ý tới thất khiếu hắn bắt đầu chảy máu, có chút bối rối.

Vạn Thiên Hào trầm giọng nói:

- Bảo vệ tốt chủ nhân.

Hắn và Hùng Liệt cũng tính như quen biết đã lâu, đối với việc Hùng Liệt tự sát, hắn rất xúc động, nhưng hắn không có biểu hiện ra ngoài, mặc dù trở thành âm chúng, hắn cũng hi vọng trận chiến tranh này có thể có nhiều người còn sống, mà thân là âm chúng, hắn có thể cảm nhận được Dương Đại còn chưa tới mức độ ảnh hưởng đến tính mệnh.

Quỷ Hòa Thượng cảm khái:

- Dị nhân các ngươi cũng rất có gan, ngược lại để bản tăng lau mắt mà nhìn.

Liều Tuấn Kiệt khẽ nói:

- Đúng thế, Hùng Liệt là thần tượng của ta, sau này các ngươi hãy tôn trọng một chút.

Khỏe miệng Lương Tử Tiêu giật một csi, cảm thấy Liễu Tuấn Kiệt cách mình càng ngày càng xa.

Dương Đại đã xem nhẹ chiến trường, toàn tâm toàn ý hấp hồn.

Hai phút đồng hồ sau, hắn cuối cùng thành công hấp thu hồn phách Hùng Liệt, vô ý thức buông lỏng, trước mắt đen thui một mảnh.

...

Dương Đại mơ một giấc mộng, mộng thấy mình đang chiến đấu, địch nhân là một cự ảnh mơ hồ không rõ, hết thấy âm chúng của hắn đều bị tru diệt, chỉ còn lại có hắn kinh khủng nhìn đối phương đi tới.

Loại cảm giác áp bách kia làm hắn ghệt thờ.

Trong thoáng chốc, hắn nhìn thấy hình ảnh người nhà chết thảm ở trước mắt, mộng cảnh rối loạn, không gian vỡ nát, giống như hết thấy muốn thôn phệ hắn.

Không thể.....

Dương Đại gầm thét, đột nhiên bừng tỉnh, hắn mở to mắt, tầm mắt dần dần trở nên rõ ràng.

Liễu Tuấn Kiệt xông đến, nét mặt của hắn hết sức xúc động, miệng há ra rồi ngậm lại, tựa hồ muốn nói cái gì, Dương Đại kinh ngạc trong chốc lát mới nghe rõ ràng.

- Chủ nhân, ngài cuối cùng tỉnh lại!

Liễu Tuấn Kiệt la lớn, Thạch Long một mực đang vịn Dương Đại, để Dương Đại không có ngã xuống, Hắc Tâm thánh quân còn đang không ngừng công kích Yêu thú gần đó, các âm chúng hạch tâm khác cũng không có nhàn rỗi.

Mặc dù ý thức cuối cùng khôi phục, đầu vẫn như cũ đau muốn nứt, được Thạch Long, Liễu Tuần Kiệt đỡ hấn cuối cùng đứng lên.

Hấn nhìn về phía Thị Tham Ma phương xa, vẫn bị vô số âm chùng dính chặt, động tác đã không còn mạnh mẽ giống như lúc trước.

Vẻ mặt Dương Đại tràn đầy vết máu âm trầm xuống, hấn không ngờ mình đã hao tổn một trăm hai mươi vạn âm chùng.

Mặc dù đều là mới thu nhưng vẫn khiến cho tim hấn như bị đao cắt.

Hấn cắn răng, bắt đầu triệu hoán, trong hắc vụ dưới chân nhảy ra một đạo thân ảnh khoẻ mạnh.

Quốc trụ, Hùng Liệt!

Thời khắc này cánh tay phải Hùng Liệt hoàn hảo, ở trần, bắp thịt cả người cực kỳ khoa trương, khí thế như rồng, hấn cúi đầu nhìn về hai tay phía mình, mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

- Thiên phú thật bá đạo... Nói theo một ý nghĩa nào đó, thiên phú này còn áp đảo phía trên...

Hùng Liệt âm thầm cảm khái, hấn quay đầu nhìn lại, mặc dù nhìn thấy gương mặt người kia đã đầy máu, vô cùng mệt mỏi, cả người tựa như đều gãy đi trông thấy, trong lòng hấn chấn động.

- Tiểu... Chủ nhân, xin phân phó!

Hùng Liệt trầm giọng nói, lập tức tiến vào trạng thái âm chùng.

Dương Đại run rẩy nói:

- Ta muốn người đi ngăn cơn sóng dữ, chung kết chiến tranh... Trong cơ thể Hung Ma có một khóa ma tâm, đánh nát nó, hắn sẽ chết...

Hùng Liệt gật đầu, xoay người sang chỗ khác, thả người nhảy lên, Hắc Tâm thánh quân bị lực lượng cường đại ép tới kém chút rớt xuống.

Chương 146: Vẫn chưa kết thúc!

Bay đến trên không, Hùng Liệt trực tiếp mở ra thiên phú cấp độ SS của mình, Liệt Dương Kim Cương Thân.

Ngoài thân hần biến thành màu vàng kim, cơ bắp bành trướng một vòng lớn, toàn thân xuất phát ra liệt diễm, tựa như mặt trời rơi xuống phía dưới, tình cảnh như thần binh thiên hàng lúc trước cứu vớt Dương Đại vậy, bá khí như vậy, rung động như vậy.

Chiêu thức mang tính tiêu chí để hết thầy thí luyện giả trên chiến trường ghé mắt, tất cả mọi người biết, đó là Quốc trụ Hùng Liệt.

Hùng Liệt vạch phá thương khung, thế không thể đỡ đánh tới Thị Tham Ma.

mấy vạn âm chúng trên người Thị Tham Ma đạt được tâm linh cảm ứng ra lệnh, dồn dập nhảy ra, hiển lộ ra thân hình khổng lồ của Thị Tham Ma đã bị gặm cực kỳ thâm, thậm chí bạch cốt đều hiển lộ ra, sau khi bị trăm vạn âm chúng tiêu hao, tốc độ phản ứng ủa Thị Tham Ma rõ ràng chậm đi rất nhiều.

Oanh.

Hạ Quốc Thái Dương Thần Hùng Liệt trực tiếp tiến vào trong lòng ngực Thị Tham Ma, máu tươi như bọt nước nổ rộ, đó là máu của Tham Ma.

Hứa Trường Sinh trên không bên cạnh kinh ngạc, trong mắt tràn đầy ghen ghét, dị nhân Không Vô cảnh đều biến thái

như vậy sao?

Thiên Đạo trong phế tích đang ôm phần bụng ngẩng đầu nhìn lại, trong mắt của hắn lóe lên vẻ không thể tin được.

Khí thế kia...

Thiên Đạo nghĩ đến một loại khả năng nào đó, chẳng lẽ...

Hắn lộ ra nụ cười, lẩm bẩm nói:

- Giờ cũng đến phiên ngươi.

Sau khi Hùng Liệt đụng vào lồng ngực Thị Tham Ma, màn ảnh trực tiếp liền khóa chặt Thị Tham Ma, còn zoom lại khoảng cách gần.

- Rống.

Thị Tham Ma điên cuồng gào thét, xúc tu trên người theo đó chui vào trong cơ thể, mong muốn kéo Hùng Liệt đi ra.

Hứa Trường Sinh lập tức tiến công, thi triển ra đủ loại pháp thuật Trường Sinh Quyết, Sâm La Vạn Tượng, ẩn chứa đủ loại linh căn thuộc tính, làm Thị Tham Ma không thể không đặt lực chú ý ở trên người hắn.

Thị Tham Ma thô bạo thành tính, linh trí rất thấp, nhưng hắn có bản năng, hắn không có lập tức nhào về phía Hứa Trường Sinh, mà đánh tới thú triều phía bên cạnh, hắn mong muốn ăn uống, bổ sung lực lượng.

Dương Đại ở phương xa lập tức trong lòng hạ lệnh, đếm không hết âm chúng Yêu thú lần nữa nhào về phía hắn, cấp tốc treo đầy thân hình khổng lồ của hắn, tiếp tục gặm ăn.

Các Quốc trụ lập tức thanh lý Ma đàn Yêu thú phía trước Thị Tham, Dương Đại thấy một màn này hết sức vui mừng, không hổ là Cục chiến đấu, không hổ là nhóm Quốc trụ lịch luyện mười năm trong tận thế.

Liều Tuấn Kiệt cười nói:

- Trước đó nhóm Quốc trụ chính là phối hợp như vậy mới khiến cho Thị Tham Ma căn bản không được ăn, chỉ dựa vào âm chúng, thật không dễ dàng như vậy.

Dương Đại khẽ gật đầu, trong lòng cầu nguyện.

Hùng Liệt, ngươi cần phải thành công.

Dưới tình huống bình thường, Hùng Liệt không thể nào là đối thủ của Thị Tham Ma, nhưng một trăm hai mươi vạn âm chúng dùng cái giá hồn phi phách tán tiêu hao Thị Tham Ma, mới đổi lấy trạng thái Thị Tham Ma giảm xuống trên phạm vi lớn.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua.

Ánh mắt Dương Đại nhìn chăm chăm vào Thị Tham Ma, Thị Tham Ma còn đang giãy dụa, điên cuồng đập nát từng con âm chúng trên người, không chỉ hai tay, còn có xúc tu, Tinh quái, Yêu quái căn bản gánh không được một kích của nó hấn.

Không ngừng có âm chúng hồn phi phách tán, cũng không ngừng có càng nhiều âm chúng nhào tới.

Tốc độ âm chúng tổn thất quá nhanh, Dương Đại cực kỳ đau lòng, càng thêm cừ hận Thị Tham Ma.

Lúc này, điện thoại trong túi quần hấn rung chuông.

Dương Đại lấy điện thoại di động ra, bắt máy.

- Sư ca, ta đã đi tới chiến trường, ngươi không biết?

- Ta đương nhiên biết, chẳng qua trên người ngươi không có thiết bị phân phối thông tin, ta chỉ có thể gọi điện thoại cho ngươi, ngược lại ngươi cũng không có tham chiến.

- Khụ khụ, ngươi giám thị ta.

- Tốt, ta điện thoại cho người là muốn nói cho người, sau khi giải quyết Thị Tham Ma, không được phớt lờ, Thị Tham Ma chẳng qua là hung vật bên trong Cửu U chi môn, loại linh trí này của nó nếu có thể thao túng thú triều, như thế nào xâm lấn lục địa, nó hoàn toàn có thể để cho Yêu thú chui vào trong miệng của mình.

Lời Trương Triền Vân để Dương Đại biến sắc.

Đúng thế!

Thú triều chắc chắn có Yêu quái cường đại đang thao túng, bằng không không có khả năng đều nhịp hướng về một phương hướng đánh tới, từ sau khi Thị Tham Ma xuất hiện, thú triều không có lại di chuyển, mà những Yêu thú kia cực kỳ e ngại Thị Tham Ma, lúc Thị Tham Ma tới gần chúng nó, chúng nó sẽ còn tự chủ tránh né.

Dương Đại hỏi:

- Yêu Vương thao túng thú triều ở đâu?

Trương Triền Vân nói:

- Bên trong Cửu U chi môn, trước đó Thiên Đạo đi vào chính là vì giết súc sinh kia, nhưng sau khi Thiên Đạo ra ngoài, thú triều vẫn không có tán đi, còn có Yêu thú liên tục không ngừng chạy đến, này chỉ có thể nói rõ một chuyện.

- Chờ một chút! Sư huynh, chẳng lẽ người muốn....

Ánh mắt Dương Đại nhìn về phía Cửu U chi môn, nhìn trong cửa một mảnh đen kịt, hắc không khỏi tê cả da đầu.

Làm sao đi vào?

Trương Triền Vân nói:

- Người nào đi vào đều nguy hiểm, nhưng người có thể cho người âm chúng đi vào.

Dương Đại không khỏi trầm tư, âm chúng trước mắt xuất chiến phần lớn đều là Yêu thú trong thú triều, chúng nó hẳn có thể biết ai là tồn tại phía sau màn sai sử thú triều.

- Ta biết rồi, trước hết giết này Hung Ma lại nói!

Dương Đại trả lời, Trương Triền Vân cũng không có nhiều lời, vội vàng cúp máy.

Thị Tham Ma còn đang tàn phá bừa bãi, Dương Đại có thể cảm nhận được khí tức Hùng Liệt vẫn còn, khó tìm ma tâm như vậy?

Hắn đang xem, một đạo thân ảnh bỗng nhiên độn bay vài đầu Tinh quái âm chúng trên thân thể Thị Tham Ma, bay ra giữa không trung.

Chính là Hùng Liệt.

Toàn thân trên dưới Hùng Liệt đầy máu, bị linh lực biến thành khí điểm thiêu khô, chỉ thấy tay phải hắn giơ cao một trái tim to lớn, trái tim kia lớn như vạc nước, mạch máu phía trên lưu động hiện ra dòng máu màu tím.

Hùng Liệt nhếch miệng cười một tiếng, quyền trái màu vàng kim đột nhiên đánh trúng ma tâm, ma tâm nổ tung.

Quả quyết!

Chút nào không dây dưa dài dòng.

Chương 147: Thần Long Đồ Yêu (1)

Theo hấn đánh nát ma tâm, toàn bộ quá trình không đến hai giây, trừ hấn ra những người khác thậm chí không có thấy rõ hấn giờ trong tay là vật gì.

- Rống ——

Thị Tham Ma gào thét, thân thể cao lớn lập tức sụp đổ xuống, nhóm âm chúng rơi đầy đất, dòng máu từ trong bọn chúng chảy ra, rơi xuống phế tích.

Phóng viên trực tiếp lập tức kích động:

- Hùng Liệt Quốc trụ thành công, Hung Ma chạy ra từ bên trong Cửu U chi môn đã chết! Chúng ta thành công!

Oanh!

Từng nhà trên khắp Hạ Quốc cũng bắt đầu reo hò, Dương Đằng kích động đến vứt cả điều thuốc trong tay xuống mặt đất.

- Ta đã biết Hùng Liệt có thể làm! Hấn chính là người còn lợi hại hơn Thiên Đạo.

Dương Đằng nắm chặt hai quả đấm, hưng phấn nói.

Dương mẫu bỗng nhiên nói:

- Chờ một chút, cánh tay Hùng Liệt làm sao mọc ra rồi, hấn không phải trở thành âm chúng của Tiểu Đại rồi chứ.

Vừa dứt lời, Dương Đằng thất thần.

Không chỉ là Dương mẫu, khi tất cả người xem trực tiếp thấy Hùng Liệt trong màn ảnh, rất nhiều người đều chú ý tới điểm này, âm chúng của Dương Đại ở xung quanh quá nhiều, màn ảnh cũng không thể luôn trình chiếu hấn, cho nên quá trình Hùng Liệt bị hấp hồn không có bị quay tới.

Nhưng Hùng Liệt là người, làm sao có thể sau khi trọng thương đột nhiên khỏi hấn, ngay cả tay cụt đều dài ra, trước đó vì sao không dài?

Ngôn luận hoài nghi Hùng Liệt là âm chúng bị càng nhiều tiếng hoan hô bao phủ.

- Chúng ta thắng lợi!

- Vô địch, Hùng Liệt cùng Bá Vương Bất Quá Giang là công thần!

- Hung Ma kia kia nát rồi!

- Ha ha ha, Hạ Quốc chúng ta làm sao có thể ngã bởi đám yêu quái này!

- Hùng Liệt, hoàn toàn xứng đáng, Quốc trụ mạnh nhất!

- Chờ một chút, thú triều làm sao còn không có tán đi?

Bình luận dưới góc phải chương trình trực tiếp điên cuồng nhảy lên, thậm chí xuất hiện ngừng lại.

Tiếng gầm gừ của Thị Tham Ma trước khi chết cực kỳ dọa người, hấp dẫn tầm mắt rất nhiều thí luyện giả, thấy Thị Tham Ma cao lớn ngã xuống, những người thí luyện ngây cả người, chột tất cả đều hoan hô lên.

Lúc này, máy truyền tin trên người bọn họ vang lên:

- Hung Ma đã bị Bá Vương Bất Quá Giang, Hùng Liệt hợp lại tru diệt, nhưng thú triều còn chưa kết thúc, tất cả mọi người

bảo trì cảnh giác, tiếp tục chiến đấu, chờ đợi Bá Vương Bất Quá Giang tru diệt Yêu Vương phía sau màn thú triều.

Những người thí luyện kinh hãi, chiến đấu lâu như vậy, kết quả Hung Ma cũng không phải là lãnh tụ của thú triều?

Dương Đại lại tiếp Trương Triền Vân gọi điện thoại, ra hiệu hắn có khả năng hành động.

Hắn không có tùy tiện hành động, giữa mi tâm hiện ra hắc văn, dưới chân lần nữa khuếch tán khói đen, hắn bắt đầu triệu hoán âm chúng.

Lần này, hắn triệu hoán chính là đám tu tiên giả Đại Ngụy.

Mười vạn Tu Tiên giả bốc lên ánh sáng màu lục liên tục bay ra, Dương Đại tâm linh cảm ứng, bọn hắn cấp tốc bay về phía Cửu U chi môn.

Mười vạn Tu Tiên giả âm chúng sao mà hùng vĩ, rất nhanh đã hấp dẫn màn ảnh trực tiếp.

- Bá Vương Bất Quá Giang ngoại trừ hai trăm vạn âm chúng Yêu thú ra, lại còn có nhiều âm chúng Nhân tộc như vậy!

Phóng viên hoảng sợ nói.

Bình luận khu càng nổ!

Bá Vương Bất Quá Giang đến cùng còn có bao nhiêu âm chúng?

Trong doanh trường Bộ chỉ huy.

Tổng cục trưởng nhíu mày hỏi:

- Đó không phải là giáo chủ Trường Sinh giáo sao?

Trợ thủ buông xuống máy tính bảng, nói:

- Trong khoảng thời gian chúng ta gặp phải thú triều, Tu Tiên giới Đại Ngụy bị quỷ tu thần bí đồ sát, Tu Tiên giả các đại môn phái hải cẩu không còn...

Ánh mắt Tổng cục trưởng lấp lánh, nói:

- Thì ra là hần.

Trợ thủ nhin không được hỏi:

- Việc này nếu như công khai, sợ rằng sẽ như năm đó...

Tổng cục trưởng khẽ nói:

- Vậy trần áp dư luận, trước chiến đấu, nếu trận chiến này có thể thắng, Bá Vương Bất Quá Giang chính là công thần số một, ai cũng không động được, cũng nên chuyển biến quan niệm của dân chúng.

Trợ thủ vội vàng gật đầu, không nói thêm lời nào.

Cùng lúc đó, mười vạn Đại Ngụy tu sĩ bay đến gần Cửu U chi môn, bao vây Cửu U chi môn, Vạn Thiên Hào cũng bay đi, bày ra trận thế Thiên Đại La Kiếm Trận, nhóm Quốc trụ ở một bên dẫn đầu những người thí luyện chiến đấu, một bên liếc mắt quan tâm.

Đây là trận pháp?

Trong lòng các Quốc trụ rung động, Bá Vương Bất Quá Giang không chỉ thu thập âm chúng, lại còn để bọn hần tu luyện trận pháp!

Hùng Liệt lơ lửng giữa không trung, nhìn lên một màn rung động trước mắt, trong lòng cảm khái vô hạn.

Hần đột nhiên cảm giác được của mình trở thành âm chúng là quyết định vô cùng chính xác.

Dương Đại so thoát nhìn càn thành thực, càng thông minh hơn bề ngoài hần thể hiện ra.

Quan trọng nhất chính là Dương Đại có lập trường, Hùng Liệt nhận biết trong vài vị âm chúng bày trận, kết hợp với tình báo Bí Vồng gần đây, hần đoán được chân tướng.

Dương Đại đồ sát Tu Tiên giới Đại Ngụy!

Điều này nói rõ nội tâm Dương Đại có khả năng rất ác độc, nhưng hần không có ra tay với thí luyện giả hiện thực, Dương Đại trước đó một mực đợi ở trong cơ quan tình báo, cơ hồ không có ra ngoài qua, tại Thập Phương giáo, cũng chưa nghe nói qua hần trắng trợn tru diệt thí luyện giả, hai vị sinh viên đại học Thiên Thành từng nói gặp qua Bá Vương Bất Quá Giang săn Yêu thú, Bá Vương Bất Quá Giang rất hòa thuận, không có làm khó bọn hần.

Chính là đồng học Hạ Hà, Hạ Băng được Dương Đại buông tha sau khi thu phục Thiên Bồng nguyên soái trước kia, theo việc còn bố Video về kỹ năng của Dương Đại trước giải thi đấu đấu pháp, Hạ Hà, Hạ Băng đã nhận ra thân phận của hần.

Việc này ở trên mạng tạo ra tiếng vọng không nhỏ, để Bá Vương Bất Quá Giang hút không ít fan.

Hùng Liệt yêu nước, nhưng cũng không phải thánh mẫu, hần vào trong Thâm Vực giết qua người cũng không biết bao nhiêu mà đếm, Tu Tiên giới vốn là mạnh được yếu thua, thắng làm vua thua làm giặc, đừng nói Thâm Vực, nhìn chung lịch sử cũng là như thế.

Khi mười vạn Đại Ngụy tu sĩ bao vây Cửu U chi môn, sau khi thành công bày trận, số lượng lớn âm chúng Yêu thú xông vào trong Cửu U chi môn.

- Căn cứ cục tình báo truyền đến tin tức, chiến tranh còn chưa kết thúc, Yêu Vương chỉ huy thú triều trốn ở bên trong Cửu U chi môn, Bá Vương Bất Quá Giang chủ động gánh chịu

bắt nhiệm vụ lấy Yêu Vương thao túng thú triều, chúng ta có thể thấy, Bá Vương Bất Quá Giang rất có sách lược, trước để âm chúng nhân tộc bày trận, lại để cho âm chúng Yêu thú xông vào trong Cửu U chi môn...

Chương 148: Thần Long Đồ Yêu (2)

Âm thanh phóng viên truyền ra từ trong hình ảnh trực tiếp, hấn tận lực xem nhẹ thân phận những âm chúng nhân tộc này, tuyệt đại đa số người xem cũng không rảnh đi xoắn xuýt chút chuyện này, hiện tại bọn hấn chỉ hy vọng thú triều sớm một chút kết thúc.

Hứa Trường Sinh bay đến bên cạnh Hùng Liệt, cười nói:

- Rất không tệ nha, lão phu thấy qua nhục thể của ngươi, có thể được cho là mạnh nhất trong đám Tu Tiên giả.

Hùng Liệt cười cười, nói:

- So với tiên bối là Luyện Hồn cảnh, còn chưa đủ xem.

- Ta có một môn thần công, tên là Trường Sinh Quyết, muốn học không?

- Chờ sau khi thú triều kết thúc rồi nói sau.

Một bên khác.

Trên lưng Hắc Tâm thánh quân, Dương Đại nhú mày.

Lương Tử Tiêu tò mò hỏi:

- Làm sao vậy?

Dương Đại mở miệng nói:

- Tốc độ âm chúng biến mất rất nhanh, so với lúc trước đối mặt Thị Tham Ma còn nhanh hơn, trong đó quả nhiên ẩn giấu kẻ khó chơi.

Liễu Tuấn Kiệt lập tức hoảng, nói:

- Vậy làm sao bây giờ?

Thị Tham Ma đã rất khủng bố, hi sinh hơn trăm vạn chúng mới thành công tru diệt, lại xuất hiện một kẻ địch mạnh hơn, bọn hán có thể đánh được?

Dương Đại nói:

- Đừng hoảng hốt, tin tưởng Thiên Cương Đại La Kiếm Trận.

Thiên Cương Đại La Kiếm Trận chính là trận pháp mạnh nhất trong tay hán, so với Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, Thiên Ma Già Thiên Đại Trận thì càng mạnh hơn, có thể đền bù khoảng cách số lượng người bày trận.

Đây chính là đại trận có thể so với truyền thừa của Kiếm Thánh.

Dương Đại yên lặng tính toán số lượng âm chúng tiêu vong, bốn phương tám hướng chiến trường còn đang chém giết.

Yêu thú càng ngày càng táo bạo, nhưng từ khi Thị Tham Ma ngã xuống, nhân loại bắt đầu chiếm ưu thế.

Đại bộ phận Yêu thú trong thú triều đều là Tinh quái, dựa vào vũ khí nóng cũng đủ để tiêu diệt, chẳng qua số lượng quá nhiều, cần thí luyện giả.

Cùng nhau ra tay.

Ngắn ngủi trong vòng một phút, Dương Đại không ngờ lại tổn thất một vạn âm chúng, đây cũng quá khoa trương đi.

Yêu Vương trong Cửu U chi môn nhất định nắm giữ pháp thuật tính sát thương quy mô lớn.

Dương Đại dùng tâm linh cảm ứng báo cho đám âm chúng bên trong Cửu U chi môn, để chúng nó rút lui, nhìn một chút

có thể dẫn Yêu Vương điều khiển thú triều ra hay không, bằng không lưu ở bên trong Cửu U chi môn chính là tặng đầu người, đồng thời hấn báo cho Hùng Liệt, Hứa Trường Sinh, chuẩn bị chiến đấu.

Rất nhanh, từng người từng người âm chúng Yêu thú chạy ra khỏi Cửu U chi môn, trùng trùng điệp điệp, cấp tốc trốn đến ngoài Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, Dương Đại để chúng nó tiến đến trợ giúp những người thí luyện khác.

Một Đại Yêu cấp tốc bay đến trước mặt Dương Đại, nói:

- Đại Yêu vương kia sắp đi ra, hấn sở dĩ ở bên trong là đang ăn uống máu thịt Ma tộc, ở bên trong còn có không ít thi thể nhân loại.

Dương Đại hỏi:

- Người làm sao xác định hấn sắp ra tới?

Đại Yêu trả lời:

- Bởi vì hấn nói ta chuyển lời cho nhân loại, nói chuẩn bị kỹ càng nghênh đón kinh khủng chân chính.

- Hấn so với Hung Ma lúc trước thì như thế nào?

- Mạnh hơn, mà hấn không có mất khổng chế như Hung Ma.

Dương Đại yên lặng.

Hấn lấy điện thoại di động ra, nói việc này cho Trương Triển Vân, Trương Triển Vân cấp tốc cúp máy.

Liên tục không ngừng có âm chúng Yêu thú theo Cửu U chi môn chạy ra, cái này khiến người Hạ Quốc lần nữa sợ hoảng, trong cánh cửa kia đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trương Triển Vân lần nữa gọi điện thoại cho Dương Di, nói:

- Đã liên hệ Quốc trụ trên chiến trường, đến lúc đó bọn hắc sẽ trợ giúp ngươi.

- Tốt!

Dương Đại cúp máy, tầm mắt nhìn chăm chăm phía trước.

Cửu U chi môn đứng sừng sững ở phía trên phế tích, nguy nga kinh dị, một tia ánh nắng xuyên thủng yêu vân, vương vãi xuống, vừa hay chiếu vào Cửu U chi môn.

Mấy chục vạn âm chúng toàn bộ chạy ra, Dương Đại tính toán một chút, đau lòng muốn chết.

Hai trăm vạn chúng đánh cho chỉ còn lại có hơn sáu mươi vạn.

Quá thua lỗ!

Hắn tạm thời còn không muốn vận dụng mặt chín mươi bốn vạn âm chúng còn lại.

Ánh mắt của hắn rơi vào trong một vũng máu ở gần Cửu U chi môn, cũng không biết có thể hấp thu hồn phách Thị Tham Ma hay không.

Thi thể đều nát thành dạng này.

Cho dù có thể, hắn cũng không dám đi hút, hắn quá mức mệt mỏi, đừng nói hút Luyện Hồn cảnh, lại đến một vị Không Vô cảnh đã đủ khiến cho hắn ngất đi, thậm chí thảm hại hơn.

Gần Cửu U chi môn chỉ còn lại có mười vạn tu sĩ Đại Ngụy đang bày trận.

Mấy phút đồng hồ sau mặt ngoài, Cửu U chi môn bỗng nhiên sinh ra vết nứt.

Thị lực Dương Đại siêu nhiên, thấp giọng hỏi:

- Xảy ra chuyện gì?

Khuê La trả lời:

- Cửu U chi môn phụ trách triệu hoán Ma mật, nếu Hung Ma ở bên trong chết sạch, cửa này liền sẽ tan thành mây khói.

Trách không được Đại Yêu vương muốn đi ra.

Dương Đại hít sâu một hơi, nỗ lực giữ vững bình tĩnh.

Nhân sự màn ảnh trực tiếp cũng chú ý tới Cửu U chi môn đang vỡ vụn, một màn này làm cho tất cả mọi người khản trương, tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì?

Lần lượt từng bóng người bỗng nhiên rơi vào trước Cửu U chi môn, hết thấy bảy vị Quốc trụ, Thiên Đạo cũng ở trong đó.

Vẻ mặt Lữ Tụng âm trầm nói:

- Khí tức thật đáng sợ!

Thiên Đạo bình tĩnh nói:

- Ta trước đó cứ nghĩ đã nó, không ngờ nó còn sống, xem ra nó thu được năng lực tự lãnh của Hung Ma.

Không Chết Không Thôi liếc nhìn bụng của hắn, nói:

- Người vẫn nên lui ra đi, miễn cho liên lụy chúng ta.

Thiên Đạo trả lời:

- Không sao đâu, ta còn có thiên phú không có thi triển.

Thiên phú?

Các Quốc trụ còn lại động dung.

Hùng Liệt rơi vào bên cạnh Trần Triệt, cười nói:

- Các huynh đệ, lại có thể kề vai chiến đấu!

Lý Thiên Sư nhìn về phía hắn, nói:

- Cảm giác trở thành âm chúng như thế nào?

Tất cả mọi người có thể cảm nhận được Hùng Liệt đã không phải người sống.

Hùng Liệt nhếch miệng cười nói:

- Thật tốt, hiện tại ta mạnh hơn, không sợ đau đớn, cũng có năng lực tự lành.

Nhóm Quốc trụ yên lặng, đều mang tâm tư.

- Kết trận!

Vạn Thiên Hào quát to, mười vạn tu sĩ Đại Ngụy lập tức kết trận, dồn dập đưa tay, tụ khí thành kiếm khí, trực chỉ bầu trời, kiếm khí bốc lên, ngăn cách không gian trong phương viên ngàn mét.

Đại trận vừa thành, Cửu U chi môn lung lay kịch liệt.

Chương 149: Thần Long Đồ Yêu (3)

Cửu U chi môn đột nhiên nổ tung, hóa thành vô số giọt máu, một vòng xoáy màu đen xuất hiện trước mặt nhóm Quốc trụ, vòng xoáy màu đen nhanh chóng co vào, một đạo thân ảnh từ bên trong bước ra.

Đây là một vị nữ yêu, thân cao ba trượng, nàng ở trần, trên người mọc đầy lân phiến, khiến cho người tê cả da đầu, nửa người dưới là một đuôi cá, không phân rõ cụ thể là loại cá gì, cũng mọc đầy lân phiến, khuôn mặt là bộ dáng của nữ nhân, trên gương mặt mọc ra mang cá, tóc dài đầy đầu là từng con rắn, từng con mọc ra răng nanh, không có có mắt, tùy ý vũ động.

Hình tượng của nàng rất tà ác, nhất là cặp mắt, tràn ngập oán độc, sát ý, để cho người ta không dám đối mặt.

Nữ yêu rút xuống, vòng xoáy màu đen sau lưng co vào rồi tan biến.

- Ngâm ——

Nữ yêu phát ra tiếng kêu cổ quái, yêu khí cuộn cuộn từ thân thể của nàng hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, nhắc lên cuồng phong, khiến tám vị Quốc trụ dồn dập tụ tập linh lực ngăn cản.

- Nhớ kỹ tên bốn vương, Thâm Hải Cức vương, bốn vương muốn để nhân loại các người trả giá đắt, nhân loại nên tan biến khỏi tinh cầu này.

Một tiếng cười cổ quái vang vọng toàn bộ chiến trường, ngay cả những người thí luyện ngoài Thiên Đại La Kiếm Trận cũng có thể nghe được, đồng thời thông qua truyền hình trực tiếp truyền khắp toàn bộ Hạ Quốc.

Thâm Hải Cức vương!

- Thật mạnh....

Trần Triệt cắn răng nói, trong cuồng phong xen lẫn yêu uy, ép tới hần lui về sau.

Hùng Liệt lần nữa mở ra Liệt Dương Kim Cương Thân, hóa thành Chiến thần màu vàng kim, vừa sải bước đến trước mặt nữ yêu, một quyền đánh tới nàng.

Thâm Hải Cức vương đột nhiên mở to hai mắt, yêu lực theo hai mắt phát ra, hình thành hai cột sáng màu đen cực kỳ khoa trương, trực tiếp ép Hùng Liệt nện vào mặt đất, biến mất không thấy gì nữa.

- Giết!

Lý Thiên Sư hạ lệnh, các Quốc trụ dồn dập ra tay.

Dương Đại thấy Hùng Liệt bị thua sau một đòn, kém chút ngất đi.

Đây chính là thiên phú cấp độ SS đó, cũng đừng có cùi bắp như thế.

Cũng may hần có thể cảm ứng được khí tức Hùng Liệt, cũng không có hồn phi phách tán.

Bảy vị Quốc trụ vây công Thâm Hải Cức vương, Thâm Hải Cức vương bắt đầu trốn tránh, tốc độ của nàng cực nhanh, dễ dàng tránh thoát mỗi một chiêu công kích, hai tay, hai mắt của nàng không ngừng thi pháp, yêu lực biến ảo khôn lường, nhào về phía nhóm Quốc trụ, chiến đấu dị thường kịch liệt.

- Xuất hiện! Đại Yêu vương chỉ huy thú triều, chỉ cần đánh giết nàng, thú triều sẽ được kết thúc!

Phóng viên trực tiếp kích động nói, toàn bộ Hạ Quốc cũng oanh động lên.

Thắng lợi trong tầm mắt!

Nhưng một giây sau, sự hưng phấn của bọn hắn hơi ngừng lại.

Thâm Hải Cức vương như thuận di đi vào sau lưng Lý Thiên Sư, vỗ tới một chưởng, đánh cho toàn thân Lý Thiên Sư phun máu, bay ngược ra sau.

Lữ Tụng rút kiếm đánh tới, Thanh Liên pháp tướng hiện ra vô số kiếm khí, như hồng lưu thẳng tới Thâm Hải cức vương, nàng đột nhiên quay đầu, từng con rắn trên đầu há mồm, không ngờ cũng bắn ra vô số kiếm khí màu đen, va chạm trực tiếp với kiếm khí của Lữ Tụng, trong nháy mắt áp chế Thanh Liên kiếm khí, ép về phía Lữ Tụng, hết thấy xảy ra quá nhanh, Lữ Tụng căn bản không kịp tránh, bị kiếm khí màu đen chìm.

Không còn phản kháng.

Đội kiếm khí màu đen tiêu tán, Lữ Tụng máu me khắp người ngã xuống đất.

Tại thời điểm tối hậu quan đầu, hắn dùng linh lực hộ thể, nhưng bản thân bị trọng thương, mất đi sức chiến đấu.

Ngắn ngủi hai giây, hai vị Quốc trụ mất đi sức chiến đấu.

Thực lực chênh lệch quá xa!

Chân chính Đại Yêu vương!

Thị Tham Ma tuy có thực lực Luyện Hồn cảnh, nhưng không có kinh nghiệm chiến đấu, Thâm Hải Cức vương khác

biệt, thiên phú chiến đấu của nàng quá biến thái, còn có thể bắt chước chiêu thức của Quốc trụ.

Thâm Hải Cức vương bày ra thực lực tính áp đảo để cae Hạ Quốc yên tĩnh.

- Tranh thủ thời gian mang theo bọn hắn rút lui!

Thiên Đạo trầm giọng nói, Quốc trụ còn lại không khỏi nhìn về phía hắn, chỉ thấy hai tay của hắn ấn vào trán của mình, nhóm Quốc trụ chân động toàn thân, lập tức ôm lấy đi những Quốc trụ trọng thương.

Thâm Hải Cức vương tựa hồ cảm nhận được cái gì, quay người nhìn về phía Thiên Đạo, cũng không thêm quan tâm các Quốc trụ khác.

Vạn Thiên Hào trong trận pháp mở ra một lối nhỏ, để các Quốc trụ rút lui, sau đó cấp tốc khép kín lối ra.

Thâm Hải Cức vương nhìn chằm chằm Thiên Đạo, dùng âm thanh chói tai nói:

- Người là nhân loại cường đại nhất bốn vương gặp qua, ăn người, nhân loại trên một mảnh thổ địa này hắn sẽ tuyệt vọng.

Hai tay Thiên Đạo che hai mắt, chỉ thấy hắn nhếch miệng lên, khinh miệt nói:

- Nghiệt súc, người nhưng không có tư cách làm cho nhân loại tan biến.

Oanh!

Một cỗ khí thế khủng bố bùng nổ từ trên người Thiên Đạo, hình thành cột sáng màu trắng chói mắt, phóng lên tận trời, xuyên thủng yêu vân trên trời, rộng rãi hùng vĩ, hình ảnh rung động tràn ngập thị giác.

Thâm Hải Cức vương lập tức nhào về phía Thiên Đạo, những sợi tóc rắn trên đầu dòn dập bắn ra kiếm khí màu đen, tựa như hồng lưu màu đen đung vào Thiên Đạo, kết quả bị cột sáng màu trắng quanh thân Thiên Đạo đỡ được.

Phương xa, tim Dương Đại đập nhanh hơn, hắn cũng bị khí thể của Thiên Đạo chấn nhiếp.

Thật mạnh!

Đây là pháp thuật gì?

Một đạo thân ảnh theo lòng đất toát ra, nhảy đến trước mặt Dương Đại, chính là Hùng Liệt, hồn thể hắn thủng trăm ngàn lỗ, đang trong quá trình khôi phục.

- Đó là thiên phú của Thiên Đạo, Thiên Đạo bảo ta nói cho ngươi biết, hắn sẽ tận toàn lực trọng thương yêu ma, nhưng thương thể hắn nghiêm trọng, không thể hiện ra toàn bộ lực lượng, muốn tru diệt yêu này, vẫn phải dựa vào ngươi, đợi lát nữa lập tức thôi động đại trận!

Hùng Liệt trầm giọng nói, ngữ khí có chút phức tạp.

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Vậy hắn thì làm sao bây giờ? Hắn cũng ở trong trận.

Chương 150: Thần Long Đồ Yêu (4)

Hùng Liệt nói:

- Không quản được nhiều như vậy!

Dương Đại hít sâu một hơi, lập tức dùng tâm linh cảm ứng nói cho Vạn Thiên Hào.

Trên bầu trời, sắc mặt Vạn Thiên Hào đang chủ trận biến hóa, nhưng hấn ánh mắt vô cùng kiên định, tư tưởng giác ngộ của Tỉnh trụ rất cao, không cần làm điều chỉnh nội tâm.

Trong cái nhìn soi mói của vô số người, Thâm Hải Cực vương giết tới trước mặt Thiên Đạo, mặt mũi nàng tràn đầy nụ cười dữ tợn, tay phải thăm dò vào trong cột sáng màu trắng, da thịt xoắn nát, nhưng cấp tốc khép lại, lực sát thương của cột sáng màu trắng kém xa tốc độ tự lành của nàng.

Trong cột sáng, Thiên Đạo buông xuống hai tay, âm thanh phát ra rất lạnh lùng:

- Ngươi là đối thủ cường đại nhất ta gặp qua trong hiện thực, có tư cách tiếp nhận thiên phú của ta, cảm thụ lực lượng Thiên Đạo đi.

Oanh!

Trong cột ánh sáng, Thiên Đạo đột nhiên tan biến, mặt đất dưới chân trực tiếp sụp đổ.

Thâm Hải cực vương vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Đạo không ngờ lại từ trên cao đáp xuống, còn mang theo khí diễm màu trắng.

Ầm ầm ——

Thiên Đại La Kiếm Trận trong mặt đất điên cuồng vỡ nát, thân hình Thâm Hải Cức vương lay động, đi theo vọt lên, nàng hóa thành một đoàn yêu khí xông về một phương hướng, đụng vào Thiên Đại La Kiếm Trận, Đại Ngụy tu sĩ gần đó bày trận trong nháy mắt bị chấn động đến hồn phi phách tán, nhưng trận pháp không có phá toái.

Yêu khí tiêu tán, gương mặt Thâm Hải Cức vương lộ vẻ vẻ không thể tin được.

- Đây là trận pháp gì?

Thâm Hải Cức vương âm thầm kinh hãi, vô ý thức quay đầu nhìn lại, Thiên Đạo từ trên trời giáng xuống, bạch quang khủng bố mang theo lực trùng kích đáng sợ bao phủ nàng, ngoài thân nàng cấp tốc bị ăn mòn, máu tươi bắn tung toé cũng bị sấy khô.

Nhóm âm chúng Đại Ngụy bày trận đều là sắc mặt đại biến, trong lòng hô to hồng huyết, nhưng bọn hắn lại không cách nào vi phạm mệnh lệnh của Dương Đại, chỉ có thể kiên trì lại kiên trì.

Nhưng để bọn hắn vui mừng chính là bọn hắn cũng không có bị trùng kích, ngược lại có một cỗ lực lượng âm áp bao phủ bọn hắn, làm cho linh lực của bọn hắn tăng cường trên phạm vi lớn.

Toàn bộ kiếm trận bị bạch quang loá mắt tràn ngập, liên tiếp trời cùng đất, chiếu sáng cả chiến trường, khiến cho chiến trường như trở thành ban ngày.

Trên bầu trời, gương mặt Vạn Thiên Hào lộ vẻ rung động, lầm bầm nói:

- Cái này là lực lượng thiên phú cấp độ SS của Thiên Đạo...

- Cái này là đệ nhất cường giả Hạ Quốc, đệ nhất Quốc trụ, Thiên Đạo! Cái này là lực lượng thần sao!

Phóng viên trực tiếp kích động quát to, người, yêu trên chiến trường đều vô ý thức nhìn về phía thần tích này.

Khu bình luận nổ tung, vô số quốc dân dồn dập biểu đạt tâm tình rung động.

Thiên phú cấp độ SS của Thiên Đạo một mực là bí mật, hắc rất mạnh, nhưng thiên phú hắc là cái gì, đại chúng cũng không rõ ràng.

Dương Đại đột nhiên hiểu được vì sao Thiên Đạo kiếm điểm nhanh như vậy, một chiêu này đánh vào trong trăm vạn yêu quân, điểm tích lũy không nổ tung không được.

Hắc rõ ràng cảm nhận được khí tức nhóm âm chúng Đại Ngụy tăng cường không ít, tám chín phần mười là do Thiên Đạo làm, trách không được cần hắc.

Sau khi bạch quang loá mắt chậm rãi tiêu tán, tình huống trong trận xuất hiện trong mắt đại chúng, Thâm Hải Cực vương như một bãi thịt nhão ngã trên mặt đất, nhưng thịt của nàng đang ngọ nguậy, nàng không có chết, nàng còn có thể khép lại.

- Giết!

Tiếng hét Vạn Thiên Hào phần nộ như sấm sét vang lên, vang vọng giữa đất trời, mười vạn Đại Ngụy âm chúng giận dữ hét lên, thanh thế thao thiên, kiếm trận thôi động, trong màn trời phát ra vô số kiếm khí, tàn phá bừa bãi không gian trong trận.

Thiên Đại La Kiếm Trận, khởi động!

Thâm Hải Cực vương đứng lên, bị vô số kiếm khí tàn phá bừa bãi, thân hình của nàng lay động, nhưng vẫn đang khôi

phục thân thể, thịt nhão bay tứ tung, lại dẫn đến thịt mới, vô cùng quý dị kinh dị.

Thú triều ngoài trận bắt đầu bạo động, vô số Yêu thú lao về phía Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, rõ ràng muốn hộ chủ.

- Ngăn thú triều lại!

Âm thanh của Bộ chỉ huy truyền khắp mỗi một vị thí luyện giả đang tác chiến, tất cả người thí luyện dồn dập ngăn cản thú triều sNG bạo tẩu.

Nhóm âm chúng Yêu Vương, Đại Yêu, Yêu quái CỦA Dương Đại đã hình thành vòng bảo hộ bên ngoài Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, mấy chục vạn âm chúng đầy đủ vây Thiên Cương Đại La Kiếm Trận vài vòng.

Nhưng Yêu thú trong thú triều thật sự là quá nhiều.

Không được!

Dương Đại không còn ẩn tàng, giữa mi tâm hiện ra hắc văn, dưới chân khuếch tán khói đen, từng con Yêu thú nhảy ra, đánh tới Cửu U chi môn.

Hùng Liệt nhin không được quay đầu, hỏi:

- Người đến cùng có bao nhiêu âm chúng?

Dương Đại cắn răng đáp:

- Không có nhiều.

Cùng lúc đó, màn ảnh trực tiếp nhắm ngay Dương Đại.

Trên lưng Hắc Tâm thánh quân cuộn cuộn khói đen, đếm không hết Yêu thú từ xung quanh Dương Đại toát ra, tràng diện cũng đồng dạng rung động người.

- Bá Vương Bất Quá Giang còn đang triệu hoán âm chúng! Ông trời ơi.. ! Hẳn đến cùng có bao nhiêu âm chúng?

Phóng viên trực tiếp kích động, người Hạ Quốc cũng kích động, một trận chiến này trầm bổng chập trùng, đều dẫn đến quan tâm rộng khắp ở trên phạm vi toàn thế giới.

Thiên Đạo đã đủ mạnh, được cho là tồn tại cấp Thần hộ mệnh, Bá Vương Bất Quá Giang biểu hiện cũng đầy đủ khoa trương, như thần linh tại thế.

Trong Thiên Đại La Kiếm Trận, Thâm Hải Cức vương ngưng tụ ra thân thể, vẻ mặt nàng dữ tợn, phần nộ, bỏ qua kiếm khí đang tổn thương thân thể mình.

- Thiên Đạo... Nhân loại... Các ngươi phải chết... Phải chết!

Nói xong lời cuối cùng, nàng ngửa đầu gào thét, âm thanh bén nhọn vang vọng chiến trường, khiến cho thú triều càng thêm bạo động.

Nàng bắt đầu điên cuồng va chạm kiếm trận, nhưng lần này, lực lượng của nàng yếu một chút, mà nhóm âm chúng đạt được Thiên Đạo lực lượng, cho nên không có âm chúng hồn phi phách tán tại chỗ.

Chương 151: Thần Long Đồ Yêu (5)

- Nghiệt súc!

Vạn Thiên Hào tức giận mắg, biến ảo kiếm chiêu, mười vạn tu sĩ Đại Ngụy cùng nhau biến động chiêu thức, hết thấy kiếm khí phóng lên tận trời, ở phía trên ngưng tụ thành biển mây kiếm khí.

Thâm Hải Cức vương ngắg đầu, thả người vọt lên, muốn xông ra biển mây kiếm khí.

- Ngâm ——

Một tiếng long ngâm vang vọng giữa đất trời, chỉ thấy trong mây kiếm khí không ngờ lại xuất hiện một đầu Cự Long, kiếm khí ngưng tụ thành Cự Long, hình ảnh giống như đúc với Rồng trong thần thoại Hạ Quốc, sừng hươu, thân rắn, đầu lân, râu dê, trảo ưng, vảy cá ngưng tụ vào một thể.

Định.

Dương Đại cũng bị kinh động, Thiên Cương Đại La Kiếm Trận còn có ảo diệu như thế?

Chờ chút!

Kiểm trận này xuất ra từ Cửu Yêu thần đồ, Cửu Yêu thần đồ là do thần thú lưu lại, chẳng lẽ thần thú này chính là Long?

Kiểm khí Cự Long đáp xuống, Thâm Hải Cức vương trừng to mắt, cảm giác áp chế trên huyết mạch để nàg cảm giác rất kinh khủng.

- Đây là... Cái gì....

Thân là sinh vật Địa Cầu, nàng chưa từng gặp qua Rồng.

Oanh một tiếng!

Kiểm khí Cự Long đè ép Thâm Hải Cức vương rơi xuống đất, nhấc lên bụi đất cuộn cuộn.

- Long! Long! Long trong thần thoại Hạ Quốc! Kiểm trận của Bá Vương Bất Quá Giang đến cùng là trận pháp gì? Quá mạnh đi!

Phóng viên trực tiếp kích động hô, đạo kiểm khí Cự Long này mang tới rung động không thua kém một chút nào Thiên Đạo biểu hiện lúc trước.

Điện thoại Dương Đại lần nữa chấn động, hân một bên triệu hoán âm chúng, một bên ẩn nghe.

- Sư huynh, ta muốn mắng ngươi, còn đang chiến tranh mà!

- Ai da, đây là trận pháp gì, sư đệ, ngươi có thể nộp lên cho quốc gia.

- Không có vấn đề, ta muốn hồn phách Thâm Hải cức vương.

- Có khả năng, bất quá phải còn hồn phách mới được, ngươi cũng đừng nhường, nhất định phải giết nàng, bằng không hậu hoạn vô tận!

- Nàng chết chắc!

Dương Đại cúp máy, đưa điện thoại di động ném cho Liễu Tuấn Kiệt mượn, hai tay của hắn chống đỡ chuôi kiếm, xem xét nhóm âm chúng mang tới thần tích.

Trong kiểm trận, kiểm khí Cự Long điên cuồng vung trao, chà đạp Thâm Hải Cức vương, Thâm Hải Cức vương bị ép tới không thể phản kháng.

- Đáng giận... Đây là lực lượng gì.....

Thâm Hải Cức vương hoảng, nàng có thể cảm nhận được trong kiếm trận còn ẩn chứa lực lượng của Thiên Đạo, hai cổ cường đại lực lượng hội tụ vào một chỗ, nàng căn bản chống cự không được, kiếm khí Cự Long này còn phun long tức, vô số kiếm khí hạ xuống, khiến cho năng lực tự lành của nàng căn bản theo không kịp.

Thần Long Đồ Yêu!

Thâm Hải Cức vương chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào thú triều ngoài trận, nàng tuyệt vọng phát hiện thú triều bị vô số hồn thể Yêu thú tản ra ánh sáng màu lục ngăn cản.

Đến cùng là ai, không ngờ lại có thể cường không nhiều hồn phách như vậy?

- Không... Bồn vương không cam lòng...

Thâm Hải Cức vương thống khổ kêu rên, nàng hấp thu lực lượng Hung Ma, vì sao còn thất bại? Dương Đại cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, so với thu phục Thâm Hải Cức vương, trước giải quyết thú triều quan trọng hơn.

Vạn Thiên Hào được tâm linh cảm ứng ra lệnh, lần nữa biến trận, kiếm khí Cự Long vọt lên, một lần nữa đánh xuống, hóa thành vô số kiếm ảnh hạ xuống.

Oanh! Oanh! Oanh!

...

Mặt đất trong trận không ngừng bị oanh tạc, bụi đất tung bay, mặt đất toàn bộ chiến trường cũng vì đó rung động.

Những Yêu thú đàn bạo tẩu bắt đầu khôi phục, ánh mắt trở nên thư thái, thậm chí có Yêu thú đã bắt đầu chạy trốn.

Mười giây sau, kiếm khí trong trận đã dừng lại, Yêu thú ngoài trận gầm thét chạy tán loạn ra bốn phương tám hướng.

Hết thầy thí luyện giả đều vì đó động dung.

Chúng ta...

Thắng lợi?

- Thú triều bắt đầu tẩn! Tẩn! Hạ Quốc thắng lợi! Nhân loại thắng lợi! Thú triều phá vỡ Đông Đảo quốc ngã xuống tại Long Giang hành tỉnh của Hạ Quốc! Cảm tạ Bá Vương Bất Quá Giang! Cảm tạ Thiên Đạo! Cảm tạ hết thầy các chiến sĩ dục huyết phản chiến.

Phóng viên trực tiếp quát khàn cả giọng, hoàn toàn không khống chế được cảm xúc.

Hạ Quốc đại giang nam bắc, phàm là nơi có người đều đang gọi to hai cái tên.

Bá Vương Bất Quá Giang!

Thiên Đạo!

Tên của người trước được hô lớn nhất, người sáng suốt đều có thể nhìn ra được là âm chúng của Bá Vương Bất Quá Giang chung kết thú triều.

Trong biệt thự, người một nhà Dương Đằng ôm cùng một chỗ reo hò, Dương mẫu vui đến phát khóc, hóc mắt Dương Đằng cũng đỏ lên.

Theo thú triều trên chiến trường tán đi, những người thí luyện lần lượt bắt đầu ngưng chiến, bọn hấn rất mệt mỏi, nhưng bọn hấn cũng hết sức xúc động.

- Bá Vương Bất Quá Giang!

- Bá Vương Bất Quá Giang!

- Bá Vương Bất Quá Giang!

Không biết là ai dẫn đầu, tất cả mọi người bắt đầu hò hét cái tên này, quả thật nhóm Quốc trụ biểu hiện cũng rất mạnh,

nhưng chung kết thú triều chính là Bá Vương Bất Quá Giang, từ khi Bá Vương Bất Quá Giang đến chiến trường, thế cục đã bắt đầu thay đổi!

Kỷ Vân Yên nhìn đạo thân ảnh đứng ở trên lưng Hắc Ưng to lớn phương xa kia, trong mắt liên tục lóe ra dị sắc.

Diệp Cầu Tiên cảm khái nói với Tiểu Diệp:

- Sau trận chiến này, hắc chính là Quốc trụ.

Tiểu Diệp lấy lại tinh thần, cảm khái:

- Quá mẹ nhà hắc thật ngu bực!

Mạnh Đại Đế nhìn thân ảnh của Dương Đại, tự nhiên cảm giác xấu hổ.

Hắn cuối cùng ý thức được mình khoảng cách giữa mình và Dương Đại.

Chu Hành Mã hưng phấn quát to với mọi người xung quanh:

- Nhìn thấy không? Đây là đại ca ta! Ta thế nhưng đã đã từng luận bàn qua cùng đại ca!

Thần thức Dương Đại đã không cảm giác được khí tức Thâm Hải cực vương, kiếm khí trong kiếm trận tán đi, Thâm Hải Cực vương đã tan biến không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hài cốt không còn.

Vạn Thiên Hào quan sát tỉ mỉ trong trận, đột nhiên phát hiện cái gì, nhắc tay khẽ vẫy, một khóa yêu đan màu tím sậm bay lên từ trong phế tích, bay về phía hắn.

Chương 152: Thần Long Đồ Yêu (6)

- Nàng chết! Đã không có khí tức của nàng!

Hùng Liệt hưng phấn nói.

Thú triều tán loạn, thật ra đã có thể chứng minh Thâm Hải Cúc vương đã tử vong.

Dương Đại thở dài một hơi, vô tận mỗi một vọt tới, bao phủ ý chí của hắn, hắn dùng chút năng lực cuối cùng nói:

- Ta phải ở lại chỗ này... Hấp hồn...

Không biết đi qua bao lâu.

Ý thức Dương Đại cuối cùng thức tỉnh, hắn không có nằm mơ, một mực u ám. Hắn từ từ mở mắt, đập vào mắt là rèm vải trong doanh trướng.

- Chủ nhân! Ngài cuối cùng tỉnh lại!

Liễu Tuấn Kiệt lại gần, kích động kêu to.

Ý thức Dương Đại càng ngày càng rõ ràng, cũng không lâu lắm, hắn triệt để thức tỉnh, hắn quay đầu nhìn lại, trong doanh trướng tụ tập từng người từng người âm chúng, Hứa Trường Sinh, Hùng Liệt, Quỷ Hòa Thượng, Thạch Long, Lương Tử Tiêu, Từ Siêu Nhân, Vạn Thiên Hào các loại, hắn có thể cảm giác được ngoài doanh trướng cùng dưới nền đất tất cả đều là âm chúng, tất cả đều đang chờ đợi hắn.

Dương Đại gian nan mà hỏi:

- Ta hôn mê bao lâu...

Lần này liên tục hấp hai trăm vạn hồn, mặc dù tuyệt đại đa số đều là Tinh quái, nhưng đối với tinh thần hấn, tiêu hao có thể nói là to lớn trước nay chưa có.

Liễu Tuấn Kiệt nói:

- Ba ngày ba đêm.

Dương Đại thở dài một hơi, còn tốt, chưa qua bảy ngày, hấn còn có cơ hội hấp thu hồn phách Yêu thú.

Lúc này, một đám người đi vào trong doanh trướng.

Trương Triển Vân, Hồ Lợi cũng ở trong đó.

- Tiểu Dương, người cuối cùng đã tỉnh

Hồ Lợi bước nhanh đi tới, kích động nói.

Hai cánh tay của hấn đeo băng, trên mặt cũng đầy vết thương.

Dương cười nói:

- Lão ca, người còn chưa có chết à?-

Hồ Lợi hùng hùng hổ hổ nói:

- Nếu người tới chậm một chút, ta liền thật đã chết rồi.

Hấn kể lại tình cảnh mình gặp phải, chỗ tiểu đội tình báo của hấn gặp tập kích, bọn hấn bị ép trốn ở trong một hầm trú ẩn, phía ngoài đường đi tất cả đều là Yêu thú, thương thế bọn hấn thảm trọng, không thể thoát đi, tất cả đều nghĩ rằng mình chết chắc, mãi đến thú triều tán đi.

- Tiểu Dương, ta giới thiệu cho người một chút, đây đều là lãnh đạo...

Trương Triển Vân đi tới, giới thiệu cho Dương Đại, Cục trưởng tổng cục Thâm Vực, Tổng cục trưởng Cục chiến đấu, Tổng cục trưởng Cơ quan tình báo, Tổng trưởng quân đội các

loại, tất cả đều là các đại nhân vật của Hạ Quốc, những người lãnh đạo kia dồn dập cảm tạ Dương Đại, nói rằng Dương Đại tới hết sức kịp thời, bọn hắn cũng có thể hiểu được Dương Đại không có trước tiên chạy tới chiến trường, nếu không có hai trăm vạn âm chúng, thú triều không có kết thúc dễ dàng như vậy.

Dương Đại khiêm tốn khách sáo với bọn hắn một hồi, trò chuyện trong chốc lát, những người lãnh đạo không quấy rầy hắn nghỉ ngơi, Hồ Lợi cũng trở về dưỡng thương, chỉ còn lại có Trương Triển Vân.

Trương Triển Vân ngồi bên giường Dương Đại, cười nói:

- Tiểu tử ngươi, hiện tại xem như Quốc trụ tính thực chất, chờ thời gian bình chức đến, ngươi chỉ cần trở thành một trong mười hai người mạnh nhất Hạ Quốc, ngươi chính là Quốc trụ, bình thường người cần cảnh giới bắt kịp mới tham ngộ cùng bình chọn, công lao của ngươi có thể cho ngươi vượt cảnh giới cạnh tranh.

Dương Đại lắc đầu bật cười.

Nói đùa.

Ta cách Không Vô cảnh còn rất xa à?

Trương Triển Vân tiếp tục nói:

- Thâm Hải cực vương không còn hài cốt, tìm không thấy hồn phách, nhưng chiến trường vẫn còn đang đánh quét, rất nhiều thi thể Yêu thú đều chồng chất cùng một chỗ, chờ sau khi ngươi khôi phục, có thể đến hấp hồn, phóng viên mong muốn phỏng vấn ngươi, ngươi có đồng ý tiếp nhận phỏng vấn?

Dương Đại lắc đầu nói:

- Không cần, khiêm tốn một chút đi.

Trương Triển Vân nói:

- Lần này đại trong chiến, người hiền lộ rất nhiều âm chúng nhân tộc, chuyện Hùng Liệt trở thành âm chúng của người cũng lan truyền ra ngoài, ngay hiện tại, dư luận khẳng định hướng về người, nhưng thời gian lâu dài, không sớm thì muộn có người bôi đen người, kiến nghị người để Hùng Liệt tiếp nhận phỏng vấn, sớm làm tốt dự phòng.

Dương Đại suy nghĩ một chút, gật đầu đồng ý, Trương Triển Vân đứng dậy, mang theo Hùng Liệt rời khỏi.

Sau đó, Dương Đại nhắm mắt nghỉ ngơi, thật sự quá mệt mỏi.

Mặc dù ngủ ba ngày ba đêm, hắc vẫn còn rất khó chịu.

Một lát sau.

Vạn Thiên Hào đi tới, đi vào trước mặt Dương Đại, kéo ra tay phải.

Dương Đại trợn mắt nhìn đi, phát hiện trong lòng bàn tay của hắc là một yêu đan.

- Đây là....

- Hắc hắc, ngài không có đoán sai, chính là nàng, nàng phong ấn hồn phách của mình trong yêu đan, ý đồ đục nước béo cò, tránh thoát đi, ta đã thăm dò qua, hồn phách của nàng rất yếu, không tạo thành uy hiếp, cần thời gian khôi phục.

- Vạn Thiên Hào, có người!

Dương Đại hưng phấn muốn ngồi dậy, nhưng vừa đứng dậy thì mắt đã tối sầm lại, kém chút lại ngất đi.

Một trận chiến này kiếm đủ rồi.

Ngoại trừ danh lợi ra, nói tóm lại, hắc nhiều thêm mấy chục vạn âm chúng, một âm chúng thiên phú cấp độ SS, một tôn Luyện Hồn cảnh.

Liễu Tuấn Kiệt phún phún lấy làm kỳ nói:

- Đáng tiếc, không có hấp thu được hồn phách Thiên Đạo, hắn còn sống sót.

Vạn Thiên Hào trừng mắt hắn một cái, nói:

- Xuyt, sau này không cho phép nói loại lời này, nhất là đang ở trong hiện thực!

Liễu Tuấn Kiệt vội vàng im miệng.

Thấy Liễu Tuấn Kiệt nhu thuận đành hoàng, Lương Tử Tiêu khó chịu hừ lạnh.

Dương Đại để Vạn Thiên Hào trước bảo quản yêu đan, hắn sợ Thâm Hải Cực vương đột nhiên xông ra tập kích hắn.

Hắn hiện tại chỉ muốn nghỉ ngơi thật tốt, sớm một chút khôi phục trạng thái, sau đó ra ngoài hấp thu âm chủng.

Một quãng thời gian sau đó, hắn chuẩn bị trở về Thập Phương giáo, bắt đầu bế quan tu luyện.

Hơn trăm vạn chúng cùng một chỗ bế quan tu luyện, tu vi gia tốc sẽ bao nhanh?

Dương Đại ngẫm lại thôi đã hưng phấn đến không kiềm chế được.

Nhanh nhất Không Vô cảnh, ghi chép đệ nhất thế giới Luyện Hồn cảnh, hắn muốn là chắc rồi.

Chương 153: Bàn chuyện chênh lệch

Nghỉ ngơi trọn vẹn một ngày, Dương Đại mới khôi phục, hắn thu hết thầy âm chúng vào không gian linh hồn, bên người chỉ để lại Vạn Thiên Hào, Hứa Trường Sinh, Quỷ Hòa Thượng.

Hắn đi ra doanh trường, chuẩn bị hấp hồn.

Mảnh doanh trường này ở gần chiến trường, mặt đất vẫn dính đầy vết máu, mùi máu tươi trong không khí mặc dù đi qua bốn ngày cũng không có hoàn toàn tiêu tán.

Trên đường đi, Dương Đại gặp được rất nhiều thí luyện giả, binh sĩ, nhân viên y tế, tất cả đều sùng bái nhìn về phía hắn, thậm chí còn có người đến muốn chụp với hắn một tấm ảnh, muốn kí tên, mới đầu hắn còn có thể thỏa mãn, sau đó ngày càng nhiều người, hắn không thể không ngưng kiếm phi hành, rời xa chỗ nhiều người.

- Bá Vương thật trẻ.

- Đúng vậy, tuổi trẻ rất tốt, tuổi trẻ mới tiền đồ vô lượng.

- Hắn rất hiền hoà, không giống những người danh khí lớn khác.

- Hừ hừ, cho hắn thời gian, số lượng âm chúng của hắn sẽ đi đến con số bao nhiêu, một người địch một nước?

- Há chỉ có từng đó, Thâm Vực là tu tiên, Tu Tiên giả sống mấy trăm năm không khó, sau đó nói không chừng hắn có thể nắm giữ số lượng âm chúng bằng dân số cả một tỉnh cầu.

- Ôi mẹ ời, cái kia không phải tương đương với thành thần sao?

Mấy phút đồng hồ sau, Dương Đại đi vào trên chiến trường, từng thi thể Yêu thú chồng chất thành núi, mùi hôi thối làm hấn buồn nôn, hấn không thể không che giấu khứu giác của mình, bắt đầu hấp hồn.

Hồn phách vẫn còn!

Dương Đại vui thích.

Cứ như vậy, hấn bắt đầu tự do tự tại hấp hồn, ven đường gặp phải thí luyện giả nhận ra hấn, đều không dám quấy rầy.

Sau đó ròng rã ba ngày, Dương Đại đều đang hút hồn, không phải mỗi một cỗ thi thể đều có hồn phách, tử vong thời gian tương quan, không phải tất cả thi thể đều vừa chết trước khi hấn hôn mê, cũng có đã chết mấy ngày.

Ba ngày sau kết thúc, tổng số âm chúng của hấn đi đến hai trăm bốn mươi vạn, chín thành đều là Tinh quái, còn lại là Yêu quái, Đại Yêu chỉ hấp thu có chín mươi ba vị, Yêu Vương càng tìm không thấy.

Nói tóm lại, Dương Đại vẫn rất hài lòng, mà hấn cũng bởi vì thế mà đột phá đến Linh Chiêu cảnh tầng chín, lại hướng lên chính là Không Vô cảnh, cảnh giới nhất lưu trên thế giới hiện tại.

Xoay chuyển rất lâu, sau khi xác định không cách nào lại hấp hồn, Dương Đại cáo biệt Trương Triển Vân đi về phía Hán Tây hành tỉnh.

Giống như lúc đến, các hành tỉnh bật đèn xanh cả một đường, không có người ngăn cản Hắc Tâm thánh quân, cơ quan tình báo các nơi thậm chí còn quay lại cảnh Dương Đại cười Hắc Tâm thánh quân bay qua trên bầu trời, nhóm dân

thành phố trên mặt đất thấy được cũng sẽ lấy điện thoại di động ra quay clip, lên trên mạng khoe khoang.

Thứ triều kết thúc một tuần, nhiệt độ của Bá Vương Bất Quá Giang trên mạng vẫn đang cao không hạ, hơn nữa còn đang khuếch tán ra phạm vi toàn cầu, video chiến đấu của hắn điên cuồng đăng lại trên mạng, đủ loại cắt nối biên tập.

So với Thiên Đạo, Thái Dương Thần, hắn càng có tính truyền kỳ hơn, bởi vì hắn tiến vào Thâm Vực mới một năm, hắn rất trẻ trung.

Toàn thế giới đều tiến hành ca ngợi, ca tụng phô thiên cái địa dành cho Bá Vương Bất Quá Giang, truyền kỳ của hắn trải qua thậm chí xuất hiện đủ loại khuếch đại, hắn phát hỏa, triệt để phát hỏa.

Ngắn ngủi một tuần, ngoại trừ địa khu xa xôi, lạc hậu, toàn cầu ít nhất chín mươi lăm phần trăm người đều nghe nói qua Bá Vương Bất Quá Giang cái tên này.

Lượng người ái mộ hắn trên Thiên Võng càng đi đến một trình độ cực kỳ kinh khủng, trở thành toàn một tài khoản có lượng người ái mộ nhiều nhất, phàm là những bài viết mang theo năm chữ ‘Bá Vương Bất Quá Giang’, số lượng bình luận đều sẽ không kém.

Lúc thế giới bên ngoài đang vì Bá Vương Bất Quá Giang mà điên cuồng, Dương Đại rất điệu thấp, thậm chí không có ở xã giao lên tài khoản post bất kỳ trạng thái nào.

Ngày đó, Dương Đại liền trở lại căn cứ cơ quan tình báo Hán Tây hành tỉnh, sau khi hạ xuống, nhân viên công tác, các binh sĩ dồn dập nhiệt tình chào hỏi hắn.

Dương Đại — cười gật đầu, sau khi trở lại phòng của mình, hắn thở dài một hơi.

Hắn nằm ở trên giường, bắt đầu nghỉ ngơi.

Vẫn là giường chiếu ở đây ngủ dễ chịu nhất.

Thú triều vừa kết thúc, hấn quyết định buông lỏng một ngày, không cần quá kéo căng.

Hấn nằm ở trên giường, bắt đầu chơi điện thoại, trước khi hấp hồn hấn đã gọi cho gia đình báo bình an, cho nên không tiếp tục gọi điện thoại.

Mở ra phần mềm chat, tin tức phía trên nhất ghi chép là của Kỷ Vân Yên, màu đỏ 99+, Dương Đại lượng lự muốn xem hay không, Kỷ Vân Yên lại gửi cho hấn một tin tức, hấp dẫn chú ý của hấn.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu:

- Người muốn thăng cấp thiên phú sao?

Dương Lập tức mở ra khung chat với nàng, bắt đầu xem tin nhắn của nàng.

Phía trước có rất nhiều lời tự nói, thời gian sau khi thú triều kết thúc, nàng hết sức xúc động, thậm chí còn biểu đạt sự sùng bái của mình dành cho Dương Đại.

Nàng vô cùng tò mò về âm chúng, Hùng Liệt biểu hiện thật sự quá nỗ lực, trong mắt phần lớn người, là Hùng Liệt chung kết Thị Tham Ma.

Ở trên mạng, còn có rất nhiều bài viết phân tích nói về đặc điểm các âm chúng.

Có người nói rằng trở thành âm chúng rất tốt, rất nhiều người đều thấy âm chúng có khả năng tự lành, ngoại trừ nghe lời Bá Vương Bất Quá Giang ra, trở thành âm chúng ngược lại mạnh hơn.

Chỉ ra thêm một người chủ nhân nhưng đôi lấy vinh hoa phú quý, đôi lấy mạnh hơn, trong cuộc sống hiện thực trước tận thế cũng sẽ có tình huống tương tự.

Đương nhiên, rất nhiều người phản bác hẳn, cảm thấy hẳn nghĩ hoang đường.

Đại đa số người đều có ý kháng cự, một đời dính vào thân phận âm chúng, cũng bị người làm bia đỡ đạn, bọn hắn chịu không được.

Chương 154: Không Vô cảnh! Toàn giáo nhiệm vụ!

(2)

Tuy có thảo luận, nhưng tạm thời không có nghi vấn Bá Vương Bất Quá Giang, có lẽ có, nhưng không thể bày hiện ra, hiện tại Bá Vương Bất Quá Giang là nhân vật anh hùng tuyệt đối, các kênh truyền thông chỉ có thể ca tụng.

Dương Đại, Kỷ Vân Yên tùy tiện hàn huyên trò chuyện, đem lực chú ý đặt ở trong Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái, số người trong nhóm càng ngày càng nhiều, Chu Hành Mã, Mạnh Đại Đế cũng tiến vào, ngay buổi sáng hôm nay.

Khá lắm, đang muốn biến thành lập nhóm chat dành cho thiên tài Hạ Quốc à?

Những thiên tài này tiến vào nhóm đều phát đại hồng bao, Dương Đại nhất thời nhin không được, đoạt một hồng bao, kết quả để nhóm chat phát nổ.

Chu Hành Mã: Đại ca Ta xuất hiện!

Tường ca:@ Bá Vương Bất Quá Giang, vì cái gì đoạt hồng bao không nói lời nào?

Vĩnh Viễn Mười Tám Tuổi: Đại lão có tư thái.

Mạnh Đại Đế: Xin chào, Bá Vương Bất Quá Giang, ta là Mạnh Đại Đế.

Bá Vương Bất Quá Giang nhận lấy hồng bao của Mạnh Đại Đế, trở thành vận khí chi vương.

Chiêu Phục: Đại lão, nhanh nói một câu, ta muốn Screenshots.

Cô Thành Hai Người: Cảm tạ âm chúng của đại lão cứu ta.

Bá Vương Bất Quá Giang: Ngượng ngùng, tay run, ta vừa hút xong hồn, quá ngất, màn hình điện thoại di động đều thấy không rõ.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Ha ha.

Dương Đại đoạt xong hồng bao thì bắt đầu giống như dĩ vãng, không nói thêm gì nữa.

Ừm, rất nhiều người đang thổi phồng mình.

Dương Đại yên lặng ghi lại những tên đã tâng bốc mình, sau khi gặp được, có thể đưa cho chút tài nguyên.

Người đều có lòng hư vinh, chẳng qua xem lớn hay nhỏ, xem có dám thừa nhận hay không.

Sau mười tiếng nghỉ ngơi, Dương Đại rời giường, cầm lấy máy tính bảng, đăng nhập vào Bí Vỡng, tạo một thư mục Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, lại truyền đến cho Bí Vỡng, kiếm trận này vô cùng huyền bí, ngay cả nhóm âm chúng cũng không có tìm hiểu thấu đáo, chỉ có thể nói ra lĩnh hội của mình ở mức thấp nhất, tuy cấp độ hiểu biết còn Thấp, cũng đầy đủ cho những người thí luyện sử dụng.

Thiên Cương Đại La Kiếm Trận cũng không phải thứ hấn ý vào lớn nhất, chẳng qua là một trong thủ đoạn của hấn, ở trên chiếu cổ hấn như vậy, hấn tự nhiên hồi báo, đối với cái này, hấn không chút đau lòng.

Truyền kiếm trận xong, Dương Đại lười chờ xét duyệt, hấn buông xuống máy tính bảng, gọi Vạn Thiên Hào tới.

Vạn Thiên Hào lấy ra yêu đan của Thâm Hải cực vương.

Các âm chúng khác cũng lại gần, Hùng Liệt, Hứa Trường Sinh, Quỷ Hòa Thượng, Liễu Tuấn Kiệt, Lương Tử Tiêu các loại.

Dương Đại để Vạn Thiên Hào tiếp tục cầm lấy yêu đan, hẳn muốn cách không hấp hồn, hẳn dặn dò:

- Các người giúp ta nhìn chăm chăm.

Vạn Thiên Hào cười nói:

- Yên tâm đi, đi qua Thiên Đại La Kiếm Trận cùng Thiên Đạo thay nhau tiêu hao, lực lượng linh hồn của nàng có thể tự vệ, không thể phản kích.

Trong công kích của Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, có thể giữ lại hồn phách, đã là cực hạn, ý thức Thâm Hải Cức vương đang rơi vào trạng thái ngủ say, trong thời gian ngắn rất khó thức tỉnh.

Dương Đại hít sâu một hơi, bắt đầu hấp hồn.

Lúc cảm giác của hắn chạm tới hồn phách Thâm Hải Cức vương lúc, hắn cảm nhận được nóng bỏng, hắn theo đó kết nối đến hồn phách Thâm Hải Cức vương.

Thật nặng!

Cảm giác nặng nề trước nay chưa có!

Dương Đại hưng phấn.

Đây chính là Luyện Hồn cảnh, Thâm Hải Cức vương mạnh mẽ, hắn nhìn ở trong mắt, trực tiếp áp chế ba vị Quốc trụ, một khi trở thành âm chúng của hắn, tuyệt đối là âm chúng mạnh nhất trong đơn thể, sau này trở thành đòn sát thủ.

- Trở thành ta âm chúng đi!

Trong lòng Dương Đại quát, bắt đầu tăng lớn tốc độ hấp hồn.

Rất nhanh, hồn phách Thâm Hải Cức vương liền bị lôi ra từ trong yêu đan, Hứa Trường Sinh cảm giác hơi hốt hoảng, trong lòng thì hơi khó chịu.

Nguy rồi!

Vị trí mạnh nhất còn ngồi chưa nóng liền muốn nhường lại cho người khác.

Quá trình hấp hồn vô cùng thông thả, Dương Đại lần nữa cảm nhận được nhói nhói, nhưng trong lòng hắn đang hưng phấn để cho hắn xem nhẹ chút thống khổ này.

Qua đi tới mười mấy phút, Dương Đại hấp hồn thành công, hắn chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, theo đó liền té xỉu ở trên ghế sa lon, nhóm âm chúng cũng không hoảng, bọn hắn có thể cảm giác được Dương Đại không sao.

Dương Đại nhìn như chẳng qua là Linh Chiêu cảnh tầng chín, nhưng hấp thu nhiều hồn phách như vậy, linh hồn hắn rất mạnh, đã đến độ khó mà phán đoán.

Hôm sau, trời vừa sáng, Dương Đại khôi phục trạng thái, hắn phát hiện thể phách mình trở nên mạnh hơn, thậm chí có loại cảm giác không nói được.

Hắn nghĩ đến cái gì, tay trái bắn ra linh lực cắt vỡ cánh tay phải của mình, nhóm âm chúng kinh dị nhìn về phía hắn, chỉ thấy miệng vết thương của hắn lại đang tự lành với tốc độ mắt trần có thể thấy rõ ràng.

- Đây không phải năng lực của Hung Ma cùng Thâm Hải Cức vương sao? Chủ nhân, ngài cũng có rồi!

Lương Tử Tiêu kích động nói.

Năng lực tự vệ của Dương Đại càng mạnh, đối bọn hắn mà nói thì càng có lợi, dù sao Dương Đại chết, tất cả bọn hắn đều đến hồn phi phách tán, đồng sinh cộng tử.

Dương Đại nhếch miệng cười một tiếng nói:

- Năng lực rất tốt, không tệ không tệ.

Hắn cũng không có tiếp tục thăm dò cực hạn, sau này cứ nghĩ như mình không có có năng lực như thế, miễn cho quá tự dắc, nhìn tốc độ tự lành, vẫn còn kém xa Thâm Hải Cực vương, Thị Tham Ma.

Dương Đại thu nhóm âm chúng thu vào không gian linh hồn, sau đó tiến vào Thâm Vực.

Hắn xuất hiện trong một mảnh núi rừng, lập tức triệu hoán nhóm âm chúng.

Nhóm âm chúng hạch tâm làm bạn bên cạnh mình, còn có thể tâm sự, âm chúng bộ hạ cũ thì để vào Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ tu luyện, trăm vạn âm chúng mới thu tiếp tục đặt ở trong không gian linh hồn.

Địa Linh Giao Long chở bọn hắn bắt đầu đi trở về hướng Thập Phương giáo, Hắc Tâm thánh quân dù sao cũng là Yêu Vương, không thể một mực làm thú cưỡi, lúc trước chỉ là bởi vì thú triều khẩn cấp, không thể không dùng hắn.

Chương 155: Không Vô cảnh! Toàn giáo nhiệm vụ! (2)

Hắc Tâm thánh quân cũng âm thầm thở dài một hơi, nếu thật một mực làm thú cười, vậy hẳn liền không ngóc đầu lên được ở trước mặt các Yêu Vương khác, trong lòng hẳn sinh ra một tia cảm kích dành cho Dương Đại.

Dương Đại triệu hoán Thâm Hải Cức vương đi ra.

Nàng vừa xuất hiện, nhóm âm chúng không khỏi rung mình một cái, trên chiến trường, khí thế của nàng thật sự khủng bố, dù là Hứa Trường Sinh đều tim đập nhanh.

Thâm Hải Cức vương mở to mắt, tiếp nhận thiên phú Vạn Cảnh Âm Chủ cho trí nhớ của nàng, nàng hết sức kinh ngạc.

Ánh mắt của nàng rơi vào trên người Dương Đại, trầm giọng nói:

- Bái kiến chủ nhân....

Tâm tình của nàng hết sức phức tạp, nàng vô cùng cừu hận nhân loại, vốn cho rằng mình thắng chắc, kết quả chết trong tay một đám hồn thể, nàng lúc ấy còn đang tức giận, là ai đang thao túng đám hồn thể này, không ngờ bây giờ của mình cũng thay thành hồn thể.

Dương Đại cười nói:

- Sau này sẽ là người một nhà, quên ân oán trước kia đi, người đã chết, bắt đầu lại từ đầu.

Thâm Hải Cức vương hít sâu một hơi, khẽ gật đầu.

Liễu Tuấn Kiệt xông đến, tò mò hỏi:

- Bản thể của ngươi là cái gì?

Thâm Hải Cức vương liếc mắt nhìn hắn, cũng không nói chuyện, ánh mắt kia vô cùng lạnh lẽo, dọa Liễu Tuấn Kiệt vội vàng lùi về đến sau lưng Hùng Liệt.

Hùng Liệt cười nói:

- Tôn trọng nữ sĩ, hiểu không?

Hắn rất thông hận Yêu thú, bất quá bây giờ đối phương đã chết, hắn cũng không chú ý, hắn thậm chí có chút chờ mong sau này cùng Thâm Hải Cức vương luận bàn.

Nhóm âm chúng cười cười nói nói, Thâm Hải Cức vương đi đến đuôi rồng, yên lặng ngồi xuống.

Dương Đại cũng không có cưỡng cầu nàng lập tức thích ứng không khí đoàn đội, hắn để Thạch Long cầm lấy Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, còn hắn nằm trên lưng rồng nghỉ ngơi.

Có hai vị Luyện Hồn cảnh, một đám Không Vô cảnh bảo hộ, hắn hết sức yên tâm.

- Bây giờ chúng ta mạnh như vậy, có thể đi mạo hiểm hay không, đi tranh những đại cơ duyên kia?

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn hỏi.

Lần này, cũng không có người phản bác hắn.

Dương Đại nhắm mắt lại nói:

- Trước về Thập Phương giáo giao nhiệm vụ, tu luyện một đoạn thời gian nữa, không vội.

Hắn muốn thử xem cảm giác hơn hai trăm vạn chúng cùng một chỗ tu luyện, bao lâu có thể đi đến Luyện Hồn cảnh.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc - Giết Giết Giết
Giết Trở thành thí luyện giả khu Hạ Quốc thứ bảy thu hoạch
được thiên phú cấp độ SS】 .

Một đầu nhắc nhở đột nhiên xuất hiện trước mắt Dương Đại.

Dương Đại thật không có chấn kinh, chẳng qua trong lòng cảm khái.

Ta thật sự lợi hại, mang theo một đợt khí vận.

Mới hơn một năm, từ sau hấn thì đã xuất hiện hai vị thiên phú cấp độ SS.

Dương Đại cũng không có cảm giác cấp bách, ngược lại hết sức vui mừng, hấn đã có cảm giác làm tiền bối.

Chuyện này cũng không có bị hấn để ở trong lòng.

Từ Đại Ngụy đến Man Hoang Chi Địa rất xa, Địa Linh Giao Long nhanh chóng tiến lên, trên đường đi không có người, không yêu nào dám tìm Dương Đại gây phiền toái.

Sau mười ngày.

Dương Đại còn chưa trở lại Thập Phương giáo, đột nhiên cảm giác mình muốn đột phá.

Trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ có mấy chục vạn âm chúng đang một mực tu luyện, dẫn đến linh lực của hấn một mực đang tăng trưởng, lúc trước hấp thu hồn phách Thâm Hải Cức vương, linh lực của hấn liền tăng trưởng một đoạn dài.

Dương Đại vội vàng theo vật lấy ra một viên Không Vô đan từ trong túi trữ để dùng, hấn có không ít loại đan dược cao cấp này, có đến từ động phủ Yêu Vương, có đến từ túi trữ vật Hứa Trường Sinh, Quỷ Hòa Thượng.

Phía trên bình nguyên, Địa Linh Giao Long rơi xuống đất, Dương Đại bay đến một chỗ đất trống, bắt đầu tĩnh tọa, chuẩn bị độ kiếp.

Hứa Trường Sinh bay đến trên đầu Dương Đại, chuẩn bị giúp Dương Đại cản thiên kiếp.

Ầm ầm ——

Lôi vân bỗng nhiên tụ tập tới, đình tai nhưc óc, giữa thiên địa nổi lên gió lớn.

Dương Đại cũng không hoảng hốt, hết sức buông lỏng, Hứa Trường Sinh cũng giống như thế, thiên kiếp này so với thiên kiếp của hắn thật sự kém quá xa.

Phương xa, phía trên một vách núi, một đám tu sĩ đang tĩnh tọa nghỉ ngơi, bọn hắn mở to mắt, nhìn thấy lôi vân ở chân trời.

- Có người đang độ kiếp?
- Cũng dám độ kiếp tại Man Hoang Chi Địa, lá gan rất lớn.
- Có phải là Yêu thú hay không?
- Hắn không phải, không cảm giác được yêu khí nồng đậm.
- Có muốn đến xem hay không?
- Được rồi, không nên gây chuyện.

Các tu sĩ nghị luận ầm ĩ, trong đó một nữ tử rõ ràng là Điền Tâm Trinh lúc Dương Đại vừa rời khỏi Thập Phương giáo gặp phải.

Lúc trước Điền Tâm Trinh muốn để Dương Đại mang nàng cùng tới Đại Ngụy, bị Dương Đại từ chối.

Gương mặt Điền Tâm Trinh hiện đầy sầu lo.

Nam tử bên cạnh an ủi:

- Sư muội, đừng suy nghĩ nhiều, sư phụ nếu biết được tình hình thực tế, sẽ không trách tội chúng ta, quý tu có thể tàn sát toàn bộ Tu Tiên giới Đại Ngụy chắc chắn đến từ Quỷ Thần linh điện, đã không phải chuyện chúng ta có thể tham gia.

Điền Tâm Trinh thở dài nói:

- Lời tuy như thế, nhưng với tính tình của sư phụ, sao có thể không trách phạt chúng ta?

Nghe vậy, nam tử cũng yên lặng, các đệ tử khác đang thảo luận thiên kiếp phương xa cũng đều an tĩnh lại.

Một cô gái trung niên mở miệng nói:

- Trường Sinh giáo bị cướp sạch không còn, đoán chừng đối phương cũng sẽ nhằm vào Trường Sinh Quyết, muốn tu luyện Trường Sinh Quyết đến đại thành, nhất định dẫn tới gió tanh mưa máu, chúng ta vẫn sớm một chút trở lại tông môn, miễn cho đụng tên kia.

Chúng tu sĩ cảm thấy có lý, dồn dập gật đầu, bọn hắn không có dừng lại thêm, rất nhanh rời khỏi.

Sau nửa canh giờ, Dương Đại cuối cùng cảm nhận được linh lực bắt đầu tăng vọt, ý vị hắn đột phá thành công.

Hắn đã có thể thị sát đến hồn phách trong cơ thể của mình, cảm nhận được rõ ràng linh hồn tồn tại đơn độc, đây cũng là Không Vô cảnh.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc ‘Bá Vương Bất Quá Giang ‘Thành công vượt qua Huyền Lôi cửu thiên kiếp, bước vào Không Vô cảnh 】 .

Chương 156: Không Vô cảnh! Toàn giáo nhiệm vụ!

(3)

Một đầu nhắc nhở nhảy ra trước mắt Dương Đại, khiến cho tâm tình của hắn vui vẻ, lại trở thành chủ đề của mọi người rồi, quá dễ chịu!

Sau đó một quãng thời gian, hắn không hề rời khỏi nơi này, mà tiếp tục tĩnh tọa củng cố tu vi, có nhóm âm chúng bảo hộ, hắn căn bản không sợ có người tới gần.

Ai dám tìm đến phiên toái, vậy thì chờ trở thành âm chúng đi.

Cùng lúc đó, Bá Vương Bất Quá Giang đánh vỡ ghi chép toàn thế giới khi là người nhanh nhất đạt tới Không Vô cảnh đang nổ tung trên mạng, lần nữa tất cả bài đăng của hầu hết các trang thông tin, tin tức truyền thông, vô số nhân vật nổi danh trên Thiên Vọng, các website chính thức của các nước trên toàn thế giới dồn dập phát ra trạng thái chúc mừng Bá Vương Bất Quá Giang.

Trước kia Bá Vương Bất Quá Giang chẳng qua là có âm chúng lợi hại, hiện tại tu vi bản thân hắn cũng tăng lên tới mức độ nhất lưu của thế giới, một thân nhân khí lần nữa tăng vọt.

Thậm chí có người nói thiên phú của hắn có thể còn mạnh hơn cả Thái Dương Thần.

Lời này đưa tới vô số tranh luận, tuyệt đại đa số người vẫn hi vọng thiên phú tăng cường bản thân, thiên phú loại hình

triệu hoán sư một mực được dùng cho đoàn đội tác chiến.

Bá Vương Bất Quá Giang phá vỡ nhận biết của mọi người về triệu hoán sư, hấn kêu gọi ra binh sĩ thật sự nhiều lắm.

Bá Vương Bất Quá Giang cùng Thái Dương Thần, ai mạnh hơn, trở thành chủ đề nóng nãy nhất đương thời.

Tuyệt đại đa số người vẫn cho rằng Thái Dương Thần mạnh hơn, tựa như Thiên Đạo biểu hiện, Thiên Đạo nếu không có bị Thị Tham Ma đánh lén, sức chiến đấu của hấn vẫn rất khủng bố, không ai có thể ngăn lại hấn, hấn nếu muốn giết Bá Vương Bất Quá Giang, đoán chừng nhóm âm chúng đều ngăn không được, thí luyện giả không giống với Yêu thú, biết được kiếm trận mạnh mẽ, ngay đầu tiên sẽ rời khỏi trận pháp.

Thái Dương Thần cũng giống như thế, chỉ cần không bị khôn, muốn giết Bá Vương Bất Quá Giang, lại nhiều âm chúng đều ngăn không được.

Dương Đại không biết trên mạng thảo luận, cho dù biết được cũng không thềm đề ý.

Có lẽ hấn bây giờ không phải là đối thủ của Thái Dương Thần, nhưng dùng tốc độ hấn phát triển, vượt qua Thái Dương Thần, hấn vẫn rất có tự tin.

Sau khi bỏ ra ba canh giờ củng cố tu vi, Dương Đại tiếp tục đi trở về chỗ trận pháp truyền tông Thập Phương giáo.

Sau năm ngày, hấn rốt cuộc tìm được trận pháp truyền tông kia.

Hấn thu hết thấy âm chúng vào không gian linh hồn, đi đến trước trận, đặt thân phận bài vào lỗ khảm, trận pháp truyền tông khởi động.

Vào trận truyền tông!

Trước mắt Dương Đại thoáng qua, hắn đã đi đến trong tiểu thiên địa Thập Phương Giáo, nhìn một tòa tòa trận pháp truyền tống gần đó, hắn cảm khái vạn phần.

Rất lâu chưa có trở về!

Dương Đại lập tức ngự kiếm phi hành, bay về phía nội môn.

Danh tiếng của hắn đã khuếch tán ở trong Thập Phương Giáo, nhưng đệ tử bản thổ Thập Phương giáo không biết bộ dạng Dương Đại dài ngắn thế nào, cho nên trên đường đi thật không có bị người dây dưa.

Trở lại động phủ trên núi, Dương Đại trước đến động phủ của sư tỷ Phương Thanh Nghiễm bái phỏng.

Rất nhanh, động phủ mở ra cấm chế, hắn đi vào trong động phủ.

Phương Thanh Nghiễm đang ngồi ở trước một tấm bàn đá, châm trà cho hắn, hắn đi qua ngồi tại đối diện Phương Thanh Nghiễm, cười nói:

- Sư tỷ, rất lâu không thấy, quả thật rất nhớ tỷ.

Phương Thanh Nghiễm đưa chén trà cho hắn, ý vị thâm trường nói:

- Sư đệ nhanh như vậy đã đi đến Không Vô cảnh, thật sự không đơn giản.

Dương Đại cười nói:

- Vận may mà thôi, gặp được Thiên Túc chân nhân, cùng nhau đi giết Đại Yêu vương, trong quá trình thu hoạch được cơ duyên không nhỏ, tu vi vừa hay tăng lên nhanh như vậy.

Chuyện này căn bản không gạt được, lúc ấy trong Thạch Thành cũng có trưởng lão Thập Phương giáo, chẳng thà hắn

thần thần lộ ra, còn có thể bao che cho thiên phú của mình.

Hắn kể lại toàn bộ quá trình đại khái một lần, Phương Thanh Nghiễm cũng không có đánh giá quá nhiều.

- Sư phụ có đây ở không, nhiệm vụ của ta đã sớm hoàn thành.

Dương Đại hỏi.

Phương Thanh Nghiễm nói:

- Sư phụ ra ngoài rồi, ta sẽ giúp người đệ trình nhiệm vụ, điểm công hiến sẽ tự động chuyển vào thân phận lệnh bài của người.

- Đa tạ sư tử, cũng không thể để sư tử phí công.

Dương Đại lấy ra một viên Yêu Vương yêu đan cho Phương Thanh Nghiễm, yêu đan chính là thứ tinh hoa nhất của Yêu quái, đó là khí quan để thúc đẩy yêu lực đám Yêu quái sinh trưởng, sau khi Yêu quái chết, trong yêu đan sẽ còn lưu rất nhiều yêu lực, có thể dùng cho nhiều việc.

Phương Thanh Nghiễm cũng không có từ chối, nhận lấy yêu đan.

Dương Đại đứng dậy cáo từ.

Trở lại động phủ của mình, Dương Đại lập tức thả ra tất cả âm chúng.

Hơn hai trăm bốn mươi vạn âm chúng sao mà nhiều, phân bố trong tiểu thiên địa, khiến cho tiểu thiên địa trở nên chen chúc, nhưng vẫn đủ.

Dương Đại để nhóm âm chúng riêng phần mình tu luyện, hắn triệu tập các âm chúng hạch tâm tại cùng một chỗ, dò hỏi:

- Người nào muốn tu luyện Trường Sinh Quyết, Trường Sinh Quyết có thể bù đắp tư chất linh căn, sự cường đại của

nó, các người cũng đã rõ ràng.

Liễu Tuấn Kiệt lắc đầu nói:

- Ta không muốn, ta có thiên phú Kiếm đạo, ta muốn làm Kiếm Tu.

Lương Tử Tiêu nói:

- Ta là thiên tài, ta cũng không cần.

Hắn chẳng qua là rất chậm khi so cùng Dương Đại, tuyệt đại đa số thí luyện giả đều không tu luyện nhanh bằng hắn.

Các âm chúng khác từng người phát biểu thái độ, Thạch Long, Trình Nga Quý, Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Thương Lang đều nguyện ý tu luyện Trường Sinh Quyết, những người khác vẫn rất có kháng cự về chuyện hấp thu máu thịt, Dương Đại cũng không miễn cưỡng, hắn để Hứa Trường Sinh tự mình dạy bảo đám người Thạch Long.

Những ngày tiếp theo trở nên dễ dàng, Dương Đại mỗi ngày lĩnh hội kiếm pháp, cũng không nạp khí tu luyện, nhiều thêm một người là hắn nạp khí cũng không có ý nghĩa, hai trăm bốn mươi vạn âm chúng tu luyện có hiệu quả tăng phúc hết sức khoa trương, linh lực của hắn mỗi phút mỗi giây đều đang phòng cao.

Chương 157: Không Vô cảnh! Toàn giáo nhiệm vụ! (4)

Trong lúc đó, Dương Đại để Từ Siêu Nhân lần nữa biến thành mình, đi bắt chuyện với Mộ Dung Trường An.

Vị sư đệ Kiếm Thánh này lần nữa nhìn thấy Dương Đại, rất cao hứng, hai người hàn huyên thật lâu, Từ Siêu Nhân mới trở về.

- Nhanh đánh hạ hắn, chủ nhân, muốn biến hắn thành âm chúng hay không?

Từ Siêu Nhân đắc ý cười nói.

Biện pháp tốt nhất dò xét tình báo là để cho Mộ Dung Trường An thành là mình người.

Dương Đại suy nghĩ một chút, nói:

- Chờ sư phụ ta sau khi trở về, ta xin phép một chút, miễn cho rước lấy phiền toái.

Hắn cũng không muốn dẫn tới Thập Phương giáo nghi kỵ.

Từ Siêu Nhân cảm thấy có đạo lý, không nói nữa, đi đến một bên, bắt đầu tu luyện.

Mấy ngày sau, Dương Đại gọi Trương Triền Vân tìm đến mình, hắn đưa cho Trương Triền Vân số lượng lớn tài nguyên, hồi báo Hạ Quốc.

Trương Triền Vân thật cao hứng, tán dương Dương Tu một hồi lâu mới rời khỏi.

Dương Đại cho tài nguyên còn nhiều hơn trong tưởng tượng của Trương Triển Vân, trên thực tế, nhiều đó còn không bằng một phần ba Dương Đại tồn kho.

....

Trong một gian phòng họp sáng ngời, bảy vị Quốc trụ cùng tổng cục trưởng Cục chiến đấu tụ tập ở đây.

Thiên Đạo, Lữ Tụng, Trần Triệt, Lý Thiên Sư cũng có mặt.

Tổng cục trưởng cười nói:

- Hùng Liệt Quốc trụ hi sinh, mặc dù trở thành âm chúng của Bá Vương Bất Quá Giang, nhưng không có khả năng lại đảm nhiệm chức Quốc trụ, Quốc trụ tuyển bạt ba năm một lần, không tốt khi sớm đánh vỡ quy tắc, nhưng tạm thời đề cử một vị Quốc trụ, các người cảm thấy nên tuyển người nào?

Trần Triệt lập tức nói:

- Còn nói, khẳng định là Bá Vương Bất Quá Giang, ta ai cũng không phục, chỉ phục hắn!

Lữ Tụng cau mày nói:

- Quốc trụ mang theo trách nhiệm trọng đại, sẽ chậm trễ tu hành, ta cảm thấy hắn còn quá trẻ, tạm thời không thích hợp, cá nhân ta xét theo góc độ hắn phát triển đến xem.

Các Quốc trụ khác nghe xong, cảm thấy có đạo lý, không khỏi gật đầu.

- Vị hậu bối này thật sự ghê gớm, xem ra ngoại trừ thiên phú, tư chất tu hành của hắn cũng rất mạnh, mới vào Thâm Vực hơn một năm liền đi đến Không Vô cảnh, tương lai bất khả hạn lượng, ta thậm chí cảm thấy thiên phú Kỷ Vân Yên có thể dùng ở trên người hắn.

Lý Thiên Sư cảm khái.

Một Quốc trụ râu quai nón nhin không được trợn mắt nói:

- Chúng ta xếp hàng lâu như vậy, trực tiếp nhường cho hấn, không tốt đâu? Huống hồ, thiên phú này của hấn, nếu tùy ý phóng túng, sau này nếu đi lối rẽ, người nào có thể ngăn cản?

Lý Thiên Sư liếc mắt nhìn hấn, nói:

- Bất kỳ người gì đều có thể đi lối rẽ, đây không phải lý do ngăn cản, mà chúng ta quan sát hấn lâu như vậy, hấn là có thể đánh giá ra hấn làm việc, tiểu tử này quả thực là một Thiên Đạo khác, trong hiện thực ngoại trừ bảo vệ quốc gia, cơ hồ đều không ra ngoài, mà hấn cũng có gia đình, chỉ cần bảo vệ tốt người nhà của hấn, hấn sẽ không làm loạn.

Quốc trụ râu quai nón bữu môi, không phản bác.

Tổng cục trưởng cười nói:

- Quốc trụ tạm thời xác thực không thích hợp cho Bá Vương Bất Quá Giang, chờ thêm một lần chuyển chọn sau đó lại tuyển hấn, Quốc trụ tạm thời cứ tuyển từ trong Tỉnh trụ đi, cợn người có uy vọng cao nhất, đến lúc đó mười một vị Quốc trụ cùng một chỗ bỏ phiếu, bây giờ nói một chuyện khác.

- Long Giang hành tỉnh đã khôi phục trật tự, trong thời gian ngắn cảnh nội Hạ Quốc sẽ không có mối nguy lớn, tầm mắt có thể đặt ở trong Thâm Vực, trước mắt Hạ Quốc cùng Thập Phương giáo đã đạt thành hợp tác chiều sâu, thí luyện giả trong Thập Phương Giáo đã vượt qua số lượng năm vạn, mà trong thế lực phụ thuộc Thập Phương Giáo đã tiếp nhận thí luyện giả đến số lượng vượt qua trăm vạn, chúng ta đạt được thông báo, Thập Phương giáo đang thăm dò một phương thượng cổ bí cảnh, không biết tình huống bên trong bí cảnh thế nào, Thập Phương giáo hi vọng chúng ta có thể tham gia, bọn hấn lo lắng trong bí cảnh xuất hiện chủng tộc thiên ngoại,

chúng ta có thể trợ giúp bọn hắc thu hoạch được càng nhiều tình báo. –

- Nếu như bí cảnh sát hạch trước đó đã chứng minh tư chất tiềm lực của thí luyện giả chúng ta, vậy kế tiếp thăm dò thượng cổ bí cảnh chính là chứng minh giá trị của chúng ta đối với Thập Phương giáo, Trương Triền Vân nói qua, chương giáo hết sức coi trọng thượng cổ bí cảnh lần này, có khả năng xuất hiện các môn phái tu tiên khác nhúng tay, thế tất sẽ trải qua một trận ác chiến, đến lúc đó các người cũng tham gia đi, ta trước giúp các người vận hành, gia nhập Thập Phương giáo.

Các Quốc trụ hai mặt nhìn nhau.

Thiên Đạo mở miệng nói:

- Ta không gia nhập Thập Phương giáo, ta tự có truyền thừa.

Lữ Tụng nói:

- Ta sẽ gia nhập, vừa hay ta đã kết bạn cùng một vị trưởng lão nào đó.

Các Quốc trụ khác biểu thị đều nguyện ý gia nhập Thập Phương giáo.

Trần Triệt cười nói:

- Vậy lần này thượng cổ bí cảnh có thể để Bá Vương tham gia, bằng không trong lòng ta không chắc.

Tổng cục trưởng cười nói:

- Đó là tự nhiên, toàn bộ nội môn đều sẽ tham gia, hắc trồn không thoát.

Sau một trận chiến thú triều tại Long Giang hành tỉnh, trên dưới Hạ Quốc đều tràn ngập lòng tin cùng y lại về Dương Đại,

tình cảnh hai trăm vạn âm chúng bừa bãi tàn phá quá mức rung động, đến nay đề bọn hắn khó mà quên.

Một tháng sau.

Dương Đại logout, đi đến trước bộ cửa sổ, duỗi cái lưng mệt mỏi, nhìn xuống các binh sĩ trong căn cứ đang huấn luyện, gương mặt hắn lộ ra nụ cười thân thiện.

Tu vi của hắn đã đi đến Không Vô cảnh tầng hai, đi đến Không Vô cảnh, còn có thể một tháng đột phá một tiểu cảnh giới, tốc độ tu luyện này quá sung sướng.

Âm chúng tu luyện không nhiều tầng phúc cho hắn, thậm chí có thể nói là gân gà, nhưng gân gà không chịu nổi âm chúng nhiều, hai trăm bốn mươi vạn chúng cùng nhau tu luyện, nhanh hơn xa so với hắn dựa vào tự mình tu luyện, hoàn toàn là khác biệt ngày và đêm.

Chương 158: Không Vô cảnh! Toàn giáo nhiệm vụ!

(5)

Dương Đại ngồi xuống sofa, triệu hồi ra vài vị âm chúng, Liễu Tuấn Kiệt giúp hắn mở TV, Lương Tử Tiêu giúp hắn cầm máy tính bảng cùng điện thoại, Doanh Kỳ giúp hắn bóp vai.

Liễu Tuấn Kiệt xe nhẹ đường quen mở ra kênh tin tức, Dương Đại thì cầm điện thoại di động mở ra phần mềm chat.

Hắn trước hàn huyền vài câu cùng 99+ của Kỳ Vân Yên, sau đó xem Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái trò chuyện.

Người mới thiên phú cấp độ SS Sát Sát Sát Sát không ngờ lại cũng vào trong nhóm, còn là do Vương Tường kéo vào, được cơ quan tình báo đề cử, Sát Sát Sát Sát cũng tiến vào Thập Phương giáo, Trương Triển Vân tự mình chiếu cố hắn, để hắn mới chỉ có tu vi Tụ Khí cảnh ở trong Thập Phương Giáo không bị khi dễ.

Vĩnh Viễn Mười Tám Tuổi: Lần này thượng cổ bí cảnh, các ngươi không tham gia? Bên trong có thể là thượng cổ bí bảo! Tại Tu Tiên giới, dính vào hai chữ thượng cổ chính là đại cơ duyên!

Tường ca: Đó không phải là nhiệm vụ nội môn à, ngoại môn chúng ta có thể tham gia hay không., quá nguy hiểm?

Chu Hành Mã: Không chỉ là nội môn, ngoại môn cũng có thể báo danh, Thập Phương giáo cực kỳ coi trọng về lần hành

động này, cần số lượng lớn nhân thủ.

Mạnh Đại Đế: Ta khẳng định phải tham gia, Bá Vương tham gia không?

Sát Sát Sát Sát: Ta không tham gia, ta cần thời gian phát dục.

Sở Thiên Bồng: Xác thực ngoại môn cũng có thể tham gia, hiện tại nội môn cũng đang thảo luận việc này, nghe nói bên trong thượng cổ bí cảnh có khả năng có pháp bảo, pháp thuật cùng với truyền thừa thần thông trong truyền thuyết, tiến vào thượng cổ bí cảnh cũng không phải ngẫu nhiên, đến lúc đó mọi người sẽ tổ đội với nhau.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu:@ Bá Vương Bất Quá Giang, người tham gia à, mang ta đi sao?

Tường ca: Đại lão đang vội vàng tu luyện, không online đâu, đừng gọi.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Phải không?

....

Sau đó Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu bắt đầu điên cuồng kêu gọi Dương Đại, bà nương này biết Dương Đại đang online, cho nên cố ý kêu gọi hắn.

Nhưng Dương Đại không để ý tới, không thể nuông chiều.

Chuyện thượng cổ bí cảnh, hắn cũng nghe nói, nửa tháng trước Trương Triền Vân tự mình gọi điện thoại cho hắn, muốn hắn tham gia, hắn tự nhiên không tiện từ chối.

Mặt khác, hắn cũng cảm thấy rất hứng thú đối với thượng cổ bí cảnh.

Lịch sử Tu Tiên giới càng cổ lão càng lợi hại, nghe đồn thượng cổ Tu Tiên giả có thể dời núi lấp biển, Trích Tinh

chuyển Nguyệt, rất nhiều tông môn tu tiên đều là nhận được y bát của thượng cổ Tu Tiên giả mới quật khởi.

Dương Đại hiện tại lực lượng mười phần, có tư cách đi thăm dò cơ duyên.

Xem xong nhóm chat trò chuyện, Dương Đại gọi điện thoại cho cha mẹ, tâm sự việc nhà, Hạ Quốc hiểu rõ Thâm Vực càng ngày càng nhiều, bắt đầu càng nhiều giáo dục cho mọi người ở hiện thực, hai em hần mặc dù mới lên tiểu học, cũng có thể học tập lịch sử Đại Hạ, thuận tiện để bọn hần sau này dung nhập tốt hơn.

Mỗi tháng vẫn có cưỡng chế học sinh cấp ba tiến vào Thâm Vực, tỉ lệ tử vong cũng giảm xuống không ít, có lẽ có quan hệ với việc Đại Hạ, Đại Lương toàn diện khai chiến, khiến cho cảnh nội Đại Hạ nguy hiểm ít một chút, trước kia ngoại trừ đôi mặt quỷ quái, Tu Tiên giả, còn phải cẩn thận người Đại Hạ.

Sau mấy tiếng, Dương Đại lần nữa tiến vào Thâm Vực, tiếp tục tu luyện.

Khoảng cách thăm dò thượng cổ bí cảnh còn một tháng nữa, đủ để hần lại đột phá thêm một tầng.

Trong khoảng thời gian này, nhóm âm chúng ngoại trừ tu luyện, cũng sẽ thay phiên tu hành trận pháp, hai trăm vạn yêu thú cùng một chỗ thi triển Vạn Thú Tiến Đạp Trận, uy lực đơn giản khủng bố, còn mạnh hơn Thiên Đại La Kiếm Trận, dĩ nhiên, nếu có hai trăm vạn nhân tộc âm chúng thi triển Thiên Đại La Kiếm Trận, cường độ thế tất vượt xa Vạn Thú Tiến Đạp Trận.

Một tháng trôi qua rất nhanh.

Dương Đại thành công đi đến Không Vô cảnh tầng ba.

Một ngày này, nội môn vang lên tiếng chuông, mặc dù Dương Đại bên trong động phủ thiên địa cũng có thể nghe

được.

Toàn giáo hành động muốn tới.

Dương Đại thu hết thủy âm chúng vào không gian linh hồn, sau khi thu thập một phen, đi ra động phủ.

Phóng tầm mắt nhìn tới, động phủ trên núi lớn hết thủy phụ cận trước đều có đệ tử nội môn đang đứng.

Một đạo thân ảnh rơi vào bên cạnh Dương Đại, chính là Phương Thanh Nghiễm.

- Lần này thăm dò bí cảnh, ngươi muốn ở bên cạnh ta không?

Phương Thanh Nghiễm hỏi.

Dương Đại cười nói:

- Ta không có hứng thú, ta và nhóm đệ nhân đã hẹn cùng một chỗ.

Phương Thanh Nghiễm gật đầu, cũng không nói thêm lời.

Lúc này, Dương Đại nhìn thấy một chiếc thuyền lớn bay tới từ chân trời, có thể so với sơn nhạc, buồm màu trắng bay phất phới trên không trung, tiếng không khí bạo tạc, thân tàu khảm nạm lấy đủ loại tinh thạch, lông lẩy, đại khí bàng bạc, đầu thuyền chính là xương đầu của một yêu thú, vô cùng to lớn.

Ven đường, từng người từng người đệ tử nội môn như mưa tên bay vào bên trong thuyền lớn.

Dương Đại lấy làm kỳ, phi hành pháp bảo thật là khí phách.

Đội thuyền lớn đi vào trước mặt hắn, hắn càng có thể cảm nhận được nó khổng lồ, chỉ là thân thuyền đã mấy trăm mét cao.

- Lên đi.

Phương Thanh Nghiễm mở lời, Dương Đại theo nàng nhảy đến trên thuyền.

Không gian trên thuyền rất lớn, các đệ tử tập năm tập ba tụ tập, có người tu luyện, có người chuyện trò vui vẻ, có chút náo nhiệt.

- Dương Đại!

Một tiếng hô truyền đến, chỉ thấy Tiểu Điệp hưng phấn đi tới, đi theo phía sau là Điệp Cầu Tiên.

Nha đầu này vừa trở thành đệ tử nội môn, cũng đã là tu vi Linh Chiếu cảnh.

Phương Thanh Nghiễm quay người rời đi, không có quấy rầy Dương Đại cùng đệ nhân gặp nhau.

- Người quả nhiên sẽ tham gia, trong lòng ta an tâm rồi.

Tiểu Điệp vỗ vỗ bả vai Dương Đại, cười nói, giống như hai người quan hệ rất tốt.

Dương Đại cười nói:

- Khoa trương rồi!

Hắn nhìn về phía Điệp Cầu Tiên.

Chương 159: Thần bí thành bảo, Thiên Nhân tộc (1)

Diệp Cầu Tiên hiếm thấy lộ ra nụ cười, nói:

- Lần trước biểu hiện rất không tệ, ta đã bị người tin phục, bất quá ta sẽ đuổi theo người, bình thường cũng đừng lơ là tu hành.

Dương Đại cười nói:

- Tạ ơn nhắc nhở, chúng ta cùng một chỗ nỗ lực.

Nhớ ngày đó, Diệp Cầu Tiên đều chẳng muốn liếc hán một cái, vật đổi sao dời khiến cho hán âm thầm cảm khái.

Người mà, quả nhiên phải không ngừng trèo lên trên.

Ấn tượng của Dương Đại đối với Diệp Cầu Tiên mặc dù không tính rất tốt, nhưng cũng không đến mức tệ, ba người bắt đầu nói chuyện phiếm.

Tiểu Diệp hưng phấn hỏi:

- Đến lúc đó tổ đội không? Rất nhiều người trong đám đều muốn theo người cùng một chỗ.

Dương Đại cười nói:

- Thật ngại quá, sư tỷ của ta hẹn ta, cần phải mang theo ta cùng một chỗ.

Hán dùng linh lực ngăn cách không gian xung quanh, sợ bị Phương Thanh Nghiễm nghe thấy.

Tiểu Diệp mặc dù tiếc nuối, nhưng cũng không có cưỡng cầu.

Thuyền càng đi, càng ngày càng nhiều đệ tử lên thuyền, trong đó bao gồm cả thí luyện giả, thí luyện giả có thể tiến vào nội môn cũng tính là nhân vật có mặt mũi trong hiện thực, trong đó bao gồm cả quốc trụ, bọn hắn thấy Dương Đại, dồn dập xông đến chào hỏi, Dương Đại được chúng tinh phủng nguyệt, cũng đưa tới đệ tử bản thổ quan tâm.

Người đều cảm tính, thí luyện giả cùng người Thâm Vực cũng sẽ kết giao bằng hữu, theo thí luyện giả bên trong Thập Phương giáo càng ngày càng nhiều, thanh danh Bá Vương Bất Quá Giang đương nhiên cũng truyền ra ở trong giáo.

Dương Đại hết sức không thích ứng này loại cảm giác bị mọi người trước mặt bùng lầy, nhưng cũng không tiện từ chối, chỉ có thể cầu nguyện nhanh đi đến thượng cổ bí cảnh.

Cũng không lâu lắm, thuyền lớn đi vào ngoại môn, những đệ tử ngoại môn báo danh dồn dập lên thuyền.

Dương Đại hiếu kỳ nói:

- Vận dụng nhiều đệ tử như vậy, trong giáo làm sao bây giờ?

Trương Triền Vân cười nói:

- Chương giáo ở bên trong giáo, có hắn, Thập Phương giáo không có nguy hiểm.

Chương giáo...

Vấn Thương Thiên!

Dương Đại vào Thập Phương giáo cũng có một đoạn thời gian, đương nhiên từng nghe nói một chút tin tức về chương giáo Vấn Thương Thiên, Vấn Thương Thiên là mạnh nhất tuyệt đối bên trong Thập Phương giáo, Thập Phương giáo lại lần nữa quật khởi, may mắn mà có vị chương giáo này.

Truyền thuyết nói rằng, Ván Thương Thiên từng đại chiến qua cùng Kiếm Thánh, còn chuyện thắng bại, mỗi người nói một kiểu.

Qua đi nửa canh giờ, thuyền lớn mới gia tốc, xương thú đầu thuyền bắn ra một cột sáng màu đen, đánh phá không gian, thuyền lớn đột nhiên chui vào trong đó.

Dương Đại chỉ cảm thấy mắt tối sầm, một lát sau, hắn mới nhìn đến ánh sáng, thân tàu bị một linh lực cực lớn che đầy vào trong, tản ra bạch quang nhàn nhạt.

Bên ngoài Linh khí tráo vẫn đen kịt như cũ, cái gì đều không nhìn thấy, nhưng Dương Đại có thể cảm nhận được thuyền lớn đang tiến về phía trước.

Phi hành pháp bảo xuyên qua không gian?

Đây là bảo vật trấn giáo đi.

Dương Đại yên lặng nghĩ đến.

Các đệ tử đều an tĩnh, đối với thượng cổ bí cảnh tiếp theo, bọn hắn vừa chờ mong, vừa khẩn trương, bởi vì thượng cổ bí cảnh tranh đoạt hết sức tàn khốc, Thập Phương giáo đã trải qua không chỉ một lần, đệ tử bản thổ là khẩn trương nhất.

Thời gian một nén hương trôi qua, thuyền lớn bỗng nhiên rời khỏi hắc ám, đi vào một mảnh thiên địa mây hồng đầy trời.

Các đệ tử dồn dập dùng thần thức quét về phía thuyền bên ngoài, Dương Đại cũng làm như thế.

Dãy núi chập trùng, cây cối thưa thớt, khắp nơi đều có hài cốt to lớn, tựa như một mảnh thượng cổ chiến trường cô đơn.

【 Người tiến vào đặc thù bí cảnh, bí cảnh thí luyện giả sắp mở ra hệ thống thông báo】 .

【 Thí luyện giả Lữ Tụng tiến vào bí cảnh.

【 Thí luyện giả Bá Vương Bất Quá Giang tiến vào bí cảnh 】 .

【 Thí luyện giả - Trần Triệt tiến vào bí cảnh 】 .

【 Thí luyện giả Không Chết Không Thôi tiến vào bí cảnh 】 .

【 Thí luyện giả - Tung Hoành Thiên Hạ - tiến vào bí cảnh 】 .

Từng hàng nhắc nhở xuất hiện ở trước mắt, hắc âm thâm tò mò, lần này có xuất hiện Ma tộc hay không, hoặc là chủng tộc khác?

Từ khi dị nhân thiên ngoại buông xuống, rất nhiều bí cảnh Thâm Vực chắc chắn sẽ có dị tộc thể giới khác buông xuống, đây cũng là nguyên nhân dị nhân không có bị hoàn toàn gạt bỏ, có rất nhiều dị tộc, dị nhân ít nhất cũng là người.

Thuyền lớn bắt đầu giảm xuống.

- Sau khi hạ xuống, các đệ tử có thể tự động thăm dò bí cảnh, Thập Phương thánh thuyền sẽ một mực đỗ ở nơi này, nếu gặp được nguy hiểm, thôi lui trở về, có trưởng lão trấn thủ thánh thuyền, lần này thăm dò thời gian chưa định, lúc cần rút lui, Trưởng Lão hội thông qua thân phận bài cáo tri các người.

- Bên trong bí cảnh có khả năng xuất hiện những đệ tử tông môn khác, cùng với dị tộc, không được phớt lờ, sau khi nhiệm vụ thăm dò kết thúc, các người tự do giao nộp bảo vật đạt được, do giáo phái đánh giá giá trị, đổi lấy điểm cống hiến, mỗi một vị đệ tử nhất định phải lấy được cống hiến, không yêu cầu nộp lên trên toàn bộ, nếu không thu hoạch được gì, thì khấu trừ điểm cống hiến đã có.

Một tiếng nói già nua vang lên, Dương Đại âm thầm thở dài một hơi.

Điểm này cũng là nhân tính hóa, nếu phải nộp lên trên toàn bộ, ai còn sẽ liều mạng đi tìm bảo?

Thập Phương thánh thuyền rơi xuống đất, các đệ tử bắt đầu tự động tổ đội rời đi, cũng có người đơn độc hành động, Dương Đại là một người trong số đó.

Hắn triệu hồi ra Vạn Thiên Hào, Hứa Trường Sinh, Hùng Liệt đi theo ở bên người, bốn người cấp tốc bay khỏi Thập Phương thánh thuyền.

Ba vị đại lão đi cùng, hắn không quá khản trương.

Sở dĩ bay nhanh như vậy, Dương Đại sợ có người quần lấy mình, hiện tại danh tiếng của hắn thật sự quá lớn, thực lực của hắn cũng hiện ra ở trong mắt đại chúng, đương nhiên sẽ có nhiều thí luyện giả muốn dây dưa hắn.

Bay ra ngoài hơn mười dặm, xác định đằng sau không có người, Dương Đại mới vừa triệu hoán Địa Linh Giao Long cùng với nhóm âm chúng hạch tâm đi ra.

Chương 160: Thần bí thành bảo, Thiên Nhân tộc (2)

Bọn hắn rơi ở trên vùng núi, bốn phương tám hướng địa thể chập trùng, tạm thời không nhìn thấy vật sống.

- Chủ nhân, ngài hiểu mà!

Dương Đại cười gật đầu, Liễu Tuấn Kiệt chui vào trong đất bùn, tan biến không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Sau đó, Dương Đại lại thả ra mười vạn âm chủng, tất cả đều tiềm phục tại lòng đất, giúp hắn thu thập tình báo.

Hùng Liệt nhìn Dương Đại, cảm khái nói:

- Cái thiên phú này thật sự vô địch, phát dục, đánh nhau đều không cần tự mình động thủ, duy nhất cần muốn cân nhắc liền là cân thận kẻ địch cận thân.

Dương Đại nói:

- Ta có thể rất mạnh, trong ngày thường ta cũng không có nạp khí, chuyên môn tu luyện, ta còn có truyền thừa của Kiếm Thánh.

Hùng Liệt lắc đầu nói:

- Đúng vậy, đây mới là đáng sợ nhất, rất nhiều người cho rằng ngươi cũng không mạnh, trên thực tế...

Bên trong động phủ thiên địa, Dương Đại thường xuyên cùng hắn luận bàn, mặc dù không phải đối thủ của hắn, nhưng hắn có thể cảm giác Dương Đại ở bên trong cùng cảnh giới hắn là có thể chiến thắng đại bộ phận đối thủ.

Sở dĩ là đại bộ phận, là bởi vì các cao thủ Không Vô cảnh khác có ít nhất mười năm thậm chí mấy chục năm kinh nghiệm, thời gian Dương Đại tu hành tổng cộng mới một năm, kinh nghiệm có khoảng cách lớn.

Dương Đại cười nói:

- Ta một mực truy cầu lực lượng bản thân vô địch, dĩ nhiên, đánh nhau giết địch vẫn là các người lên, thực lực ta chỉ có thể để ta với các người biết được, bị bất kỳ người nào khác biết, đều các người thất trách.

Hùng Liệt buồn cười, Bao Giải nói:

- Đúng là như thế, chủ nhân nói hay lắm, ta vô cùng đồng ý.

Các âm chúng khác đồn dập bắt đầu vượt mộng ngựa.

Trở thành âm chúng thời gian lâu dài, bọn hắn cũng đã quen, thậm chí bắt đầu chờ mong tương lai.

Âm chúng cũng có thể tu luyện, đây đối với Tu Tiên giả mà nói là lực hấp dẫn lớn nhất.

Ai không muốn trường sinh?

Chờ Dương Đại đủ mạnh, âm chúng đủ nhiều, về sau nói không chừng tự thành một phương vương triều, một phương thiên địa, nhóm âm chúng coi hắn là thành thần, vậy bọn hắn không phải là bình thường người?

Vạn Thiên Hào bay đến trên bầu trời, bắt đầu dùng Thần Chi Ứng Nhãn quan sát phương xa.

Trong thời gian này, có đệ tử Thập Phương giáo đi ngang qua nơi này, nhưng xem xung quanh Dương Đại có quá nhiều hồn thể, đều không dám tùy tiện tới gần.

Hắc Tâm thánh quân, Thanh Nhân đại tiên, Hùng Liệt, Quỷ Hòa Thượng, Hứa Trường Sinh mấy tên này, chỉ đứng ở đằng kia liền cho người ta cảm giác áp bách rất mạnh.

Dương Đại cũng không sợ bại lộ thực lực, hiện tại hiển lộ ra mới chưa đến một phần ba đâu?

Hắn cũng không muốn chờ kẻ địch giết tới trước mặt, mới bắt đầu triệu hoán âm chúng, hắn không dám đánh cược phản ứng của mình vô địch thiên hạ. Rất nhanh, Vạn Thiên Hào rơi vào trước mặt Dương Đại, nói:

- Phương hướng Đông nam, phát hiện một tòa thành trì quỷ dị, chuẩn xác mà nói là một tòa thành bảo, cảm giác hết sức đột ngột, muốn đến xem hay không?

Dương Đại hỏi:

- Một tòa thành bảo rất rõ ràng, người có thể quá nhiều hay không?

- Tạm thời không có người, bởi vì đang ở bên ngoài tám trăm dặm.

- Há, đi.

Dương Đại đứng dậy, trong lòng thì cảm giác lấy làm kỳ, tư thiên phú này đơn giản liền là Thiên Lý Nhãn.

Thần Chi Ứng Nhãn không chỉ thấy xa, còn có thể tiến hành vận hành tốc độ của những sự vật đã thấy bên trên thị giác chậm lại, để nhường phản ứng của mình bắt kịp, cái này cũng là nguyên nhân Vạn Thiên Hào bắn tên rất nhanh nhưng vẫn còn có thể bách phát bách trúng.

Đám người Dương Đại đứng trên Địa Linh Giao Long bay tới hướng đông nam.

Bên trong thượng cổ bí cảnh không có mặt trời, chẳng qua là trên trời có ánh sáng, phương hướng rất khó định, bất quá

ngược là Vạn Thiên Hào dẫn đường, hình dung hướng đi như thế nào, Vạn Thiên Hào cao hứng liền tốt.

Địa Linh Giao Long có tốc độ rất nhanh, một lúc lâu sau, đám người Dương Đại liền thấy được tòa thành kia, đứng ở trong dãy núi, toàn thân đen kịt, chột nhìn tựa như một đầu cự thú màu đen, để người nhìn mà sợ.

Này thành bảo tòa nhìn qua liền hết sức không thích hợp, xung quanh lượn lơ khói đen mỏng manh, nếu không nhìn kỹ, còn tưởng rằng là hoa mắt.

Địa Linh Giao Long rơi vào trước thành bảo, Dương Đại không có tùy tiện tiến lên, thần trí của hắn không thể thăm dò vào trong đó, nói rõ bên trong có cấm chế, có cấm chế tất nhiên vì bảo hộ cái gì, một tòa Không Thành không có khả năng có cấm chế, cấm chế có thể ngăn cản thần thức Không Vô cảnh mạnh bao nhiêu?

Dương Đại quyết định ôn hòa, phái Quỷ Hòa Thượng đi vào dò đường, điều động Linh Chiếu cảnh có cảm giác dễ dàng tặng đầu người.

Quỷ Hòa Thượng cũng không hoảng, dù sao tu luyện trăm năm, thân kinh bách chiến, một mình vào đầm rồng hang hổ, đã không phải lần một lần hai.

- Chờ tin tức tốt của bản tăng.

Hắn tự tin đi vào trong cửa lớn thành bảo, cửa lớn cũng là đẩy liền mở, bên trong một vùng tăm tối, Quỷ Hòa Thượng rất nhanh đã tan biến trong bóng tối.

Hùng Liệt cảm khái nói:

- Cái tên này thật dũng cảm.

Hắn phát hiện bên trong âm chúng Dương Đại có rất nhiều nhân tài, vị trí hắn ở trước ba đều không nhất định có thể ổn.

Hứa Trường Sinh, Thâm Hải Cực vương hai tôn Luyện Hồn cảnh, ôm đồm hai vị trí đầu, Quỷ Hòa Thượng chính là Không Vô cảnh tám tầng, tu vi cao hơn hẳn mấy tầng, hắn nương tựa theo thiên phú cấp độ SS chỉ có thể miễn cưỡng đánh ngang tay, nhưng hắn luôn cảm thấy Quỷ Hòa Thượng giấu giếm át chủ bài.

- Tiểu hòa thượng này rất hư.

Hứa Trường Sinh cười hắc hắc nói, hắn thường xuyên cùng Quỷ Hòa Thượng đấu pháp, tên này ra tay vô cùng tàn nhẫn, đủ loại pháp thuật âm hiểm, khiến cho hắn rất khó chịu.

Âm chúng không sợ đau nhức, năng lực khôi phục khủng bố, khiến cho rất nhiều thủ đoạn của Quỷ Hòa Thượng đạt được tăng thêm một bước.

Nhóm âm chúng chuyện trò vui vẻ, cũng không có áp lực, không có cách, đội hình Dương Đại hiện tại quá mạnh.

Chương 161: Dò xét

Hai vị Luyện Hồn, mười một vị Không Vô, Linh Chiếu cảnh đi đến ba chữ số, còn có lượng lớn Tâm Toàn cảnh, Tụ Khí cảnh.

Hùng Liệt cảm giác bọn hắn có khả năng đơn đấu Đại Hạ vương triều.

Hắn càng ngày càng vui mừng trở thành âm chúng, đi theo Dương Đại, hắn sẽ dẫn đầu toàn cầu không ngừng thăm dò lĩnh vực không biết, không ngừng hưởng thụ thắng lợi, không còn một mình chiến đấu hăng hái.

【 Bí cảnh thông cáo, Thiên Nhân tộc tiến vào bí cảnh 】 .

Một đầu nhắc nhở xuất hiện tại trước mắt Dương Đại.

Thiên Nhân tộc?

Khá lắm, thật là có dị tộc.

Dương Đại nhíu mày, trầm nghĩ:

- Thiên Nhân tộc, nghe qua đã rất trâu bò, hi vọng không nên quá mạnh...

Lần trước vạn tộc cạnh tranh, nhân tộc Địa Cầu bài ngoài top mười vạn, dẫn đến hắn cảm thấy chủng tộc khác có khả năng đều mạnh hơn Địa Cầu nhân tộc.

Dương Đại mở miệng hỏi:

- Các người có biết Thiên Nhân tộc?

Thâm Vực xuất hiện đủ loại dị tộc, có lẽ người bản thổ biết Thiên Nhân tộc.

Hứa Trường Sinh cau mày nói:

- Lão phu thật hiểu rõ, ngài vì sao nhắc đến Thiên Nhân tộc?

- Bởi vì bọn hắc tiến vào bí cảnh.

- Cái gì?

Hứa Trường Sinh động dung.

Các âm chúng khác dồn dập nhìn về phía hắc.

Hứa Trường Sinh phản ứng để Dương Đại bắt đầu lo lắng.

Lương Tử Tiêu thúc giục nói:

- Mau nói, gấp chết người.

Hứa Trường Sinh nói:

- Thiên Nhân tộc có dáng dấp rất giống nhân tộc, nhưng hình thể bọn hắc lớn hơn nhân tộc bình thường, phần lớn người đều cao một trượng, bọn hắc trời sinh tính cao ngạo, thường xuyên ẩn hiện bên trong đủ loại bí cảnh, cướp đoạt tài nguyên tu hành, mà bọn hắc có một loại năng lực đặc thù, kia chính là triệu hoán nô lệ Thiên Nhân tộc, lão phu trước kia đi vào bên trong bí cảnh liền gặp được, một tên Thiên Nhân triệu hoán hai mươi vị nô lệ, có người có yêu có ma..

Hắc dừng một chút, nhìn về phía Dương Đại.

Âm chúng khác cũng là như thế.

Dương Đại cười nói:

- Rất giống ta.

Hứa Trường Sinh gật đầu, nói:

- Nhưng số lượng bọn hắc có thể triệu hoán có hạn, không thể so cùng chủ nhân.

- Sức chiến đấu bản thân bọn hắc như thế nào?

- Rất mạnh, nhưng cũng không có đến mức độ vô địch cùng cảnh giới, lão phu trước đó gặp phải Thiên Nhân mạnh nhất cũng mới đến Không Vô cảnh.

Dương Đại nghe đến nơi này, an tâm không ít.

Sau nửa canh giờ.

Quỷ Hòa Thượng đi ra khỏi thành bảo, ánh mắt của hắn ngưng trọng, đi vào trước mặt Dương Đại, nói:

- Bên trong hết sức tà môn, ta không dám đi sâu, nhưng ta cảm nhận được một cỗ sóng linh khí rất mạnh mẽ, bên trong nhất định có bảo bối.

Dương Đại hỏi:

- Vậy người cảm thấy chúng ta có thể xông vào không?

Quỷ Hòa Thượng nói:

- Hắn là có khả năng, đều triệu hoán đi ra hết thầy Không Vô cảnh, đi cùng một chỗ, hắn là vững chắc.

Dương Đại gật đầu, sau đó triệu hồi ra nhóm Yêu Vương, được Quỷ Hòa Thượng dẫn đầu, bọn hắn đi vào bên trong thành bảo.

Đều triệu hoán đi ra một nhóm âm chúng mạnh nhất, hắn đương nhiên không thể đợi ở bên ngoài thành bảo, hắn cũng muốn mở mang kiến thức một chút bên trong tà môn ra sao.

Tiến vào thành bảo, tầm mắt Dương Đại qua một lát sau mới miễn cưỡng thấy rõ một ít sự vật, hắn cùng nhóm âm chúng có thể lẫn nhau cảm ứng được, cho nên mọi người cũng không hoảng.

Quỷ Hòa Thượng búng tay một cái, quanh người trôi nổi lên mấy chục đoàn quỷ hỏa màu lục dày đặc, phân tán ra đến đứng rìa ở đội ngũ.

Mười mấy tên âm chùng vây quanh Dương Đại tiến lên, có chút chen chúc, đây là dưới tình huống hành lang bên trong thành bảo rộng rãi.

Song đồng Vạn Thiên Hào lập loè hào quang màu tím đậm, hần đang ở quét nhìn bốn phía.

Dương Đại quay đầu nhìn lại, ngoài cửa lớn tối sầm, xem ra cánh cửa này cũng có cấm chế, có thể mê hoặc hai bên tầm mắt trong và ngoài cửa.

- Bên trong thành bảo chia làm rất nhiều tầng, còn muốn lớn hơn xa so với nhìn từ bên ngoài, bản tăng lúc trước chỉ lên tầng thứ năm liền không dám tùy tiện hành động.

- Quỷ Hòa Thượng mở lời.

Hùng Liệt nhíu mày hỏi:

- Đi dạo tầng năm, một chút thu hoạch cũng không có?

Quỷ Hòa Thượng nói:

- Có khả năng trước đó có người đi qua.

Hành lang rất dài, mặt đất mấp mô, hai phía coa từng tượng đá tàn phá đứng thẳng, bên trong hoàn cảnh u ám lộ ra vô cùng kinh dị.

Đi không bao lâu, bỗng nhiên một cơn gió lạnh từ phía trước thổi tới.

ba tôn Yêu Vương đi ở trước nhất cùng nhau thôi động yêu lực, hình thành vòng phòng hộ, ngăn cản cỗ hàn phong này.

Trình Nga Quỷ dị hỏi:

- Gió mà thôi, hà tất ngăn cản?

Lương Tử Tiêu hí mắt nói:

- Gió này không thích hợp, người xem vách tường.

Mọi người nhìn về phía hướng hai bên vách tường, xuất hiện từng tia từng tia cháy khói, gió này vậy mà ẩn chứa tính ăn mòn cực mạnh.

- Tiếp tục đi tới đi.

Dương Đại phân phó.

Ba vị Yêu Vương dậm chân tiến lên, đi ở phía trước ngăn cản.

Đi cuối đội ngũ là Hứa Trường Sinh, Hứa Trường Sinh cũng không có buông lỏng cảnh giác, tầm mắt quét nhìn xung quanh.

Vạn Thiên Hào lơ lửng trên không, gần như sắp muốn dán vào trần nhà, cặp mắt ung kia lấp lóe hào quang trong bóng tối.

Một nén hương thời gian trôi qua, bọn hắn mới đi đến phần cuối hành lang, phía trước là một cầu thang, thông lên tầng thứ hai.

Dọc theo con đường này cũng không có thu hoạch để Dương Đại có chút thất vọng.

Đi vào tầng thứ hai, hành lang trở nên càng rộng, rộng tới hai mươi trượng, là từng cột đá đứng thẳng, không có bất kỳ quy tắc nào khác mà nói, chột nhìn qua tựa như mê cung, rất có tính mê hoặc.

- Có thứ gì đó!

Hứa Trường Sinh bỗng nhiên thấp giọng nói, Quỷ Hòa Thượng, Hùng Liệt lao ra.

Hùng Liệt, Quỷ Hòa Thượng lách qua, quỹ tích lao tới là đường vòng cung phóng về đằng sau một cây cột đá, oanh một tiếng, cột đá bị đập tan, Dương Đại mơ hồ trông thấy một đạo quỷ ảnh, đang di chuyển nhanh chóng, Hùng Liệt đang đuổi

theo, tốc độ thân thể rất nhanh, Quỷ Hòa Thượng đều theo không kịp.

Chương 162: Thu thập Ác Quỷ âm chúng (1)

Dương Đại vẫn lần đầu tiên gặp được quỷ quái mạnh mẽ, rất tò mò.

Sớm một chút gặp được cũng tốt, miễn cho trong hiện thực đụng phải quỷ quái triều, hắn có thể sẽ vấp phải rắc rối.

Âm chúng cũng là hồn thể, nhưng cũng không phải quỷ quái, có thể ngưng tụ làm thực thể, nhìn như mạnh hơn, nhưng cũng mất đi tính đặc thù hư vô của quỷ quái, quỷ quái không cần ngưng làm thực thể, có thể hại người từ trong vô hình.

Một hồi tiếng cười cổ quái mà âm hàn lạnh vang lên, trong vách tường hai bên bỗng nhiên toát ra quỷ hồn, nửa người trên giống như người, nửa người dưới như có đuôi đang phiêu động.

Nhóm âm chúng dồn dập quay người, chuẩn bị chiến đấu.

Dương Đại liếc mắt quét tới, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một ý nghĩ to gan.

Chút quỷ quái này thoát nhìn cũng không quá mạnh...

Hắn ném thử, giữa mi tâm hiện ra hắc văn, hắn thôi động thiên phú Vạn Cảnh Âm Chủ, hấp lực khủng bố đối với hồn phách bùng nổ, sau khi đột phá tới Không Vô cảnh, phạm vi hấp cách không hấp hồn cũng đang khuếch đại, theo tiểu cảnh giới tăng lên mà tăng trưởng, hiện tại đủ hút tới quỷ quái trên vách tường hai phía.

Từng người từng người quỷ quái vội vàng không kịp chuẩn bị, bị kéo về hướng Dương Đại.

Dương Đại nhú mày.

Quả nhiên!

Có thể hút!

- Đừng ngăn cản!

Dương Đại mở miệng, miễn cho nhóm âm chúng tru diệt quỷ quái chút, nhóm âm chúng vội vàng dừng tay.

Từng người từng người quỷ quái chui vào trong cơ thể Dương Đại, nhóm âm chúng thấy sững sốt.

Từ Siêu Nhân cảm khái nói:

- Thiên phú này hoàn toàn là trời sinh khắc quỷ quái.

Toàn thân Dương Đại thoải mái, một hơi hấp thu trên trăm đầu quỷ quái.

Lần này tốt rồi, Nhân, Yêu, Ma ra, âm chúng thêm ra binh chủng mới, Quỷ Quái.

Dương Đại dậm chân đi tới phía trước, nhóm âm chúng đi theo tiến lên, trong vách tường còn đang không ngừng toát ra quỷ quái, tất cả đều bị hấp thu, quỷ quái chút rõ ràng giống người, nhưng không có linh trí, không biết tránh, thật sự kỳ quái.

Hùng Liệt, Quỷ Hòa Thượng còn đang truy đuổi đầu quỷ quái thần bí kia, thân hình ba người lấp lánh bên trong hành lang, nhanh đến mắt trần khó phân biệt.

Rất nhanh, trong vách tường không toát ra quỷ quái nữa, Dương Đại hấp thu hai trăm linh ba vị quỷ quái, linh lực tăng trưởng không rõ ràng, chủ yếu là đám quỷ quái này quá yếu.

Quỷ quái hai người Hùng Liệt đang truy đuổi đột nhiên biến mất, hai người không thể không lui về tới.

- Tên quá nhanh, tuyệt đối là Không Vô cảnh, mà lại không phải Không Vô cảnh bình thường.

Hùng Liệt cau mày nói, rất khó chịu, hấn căn bản không có dụng phải đối phương.

Hắc Tâm thánh quân nhìn về phía Quỷ Hòa Thượng, nói:

- Trước ngươi làm sao lên tầng thứ năm? Tầng thứ hai đã xuất hiện quỷ quái Không Vô cảnh.

Quỷ Hòa Thượng buông tay nói:

- Bần tăng cũng không rõ ràng, có lẽ bởi vì bần tăng họ quỷ, bọn hấn nể tình.

Dương Đại nhìn về phía Hứa Trường Sinh, hỏi:

- Ngươi cảm thấy chúng ta có khả năng tiếp tục thăm dò không?

Hứa Trường Sinh trầm ngâm nói:

- Cảm giác có khả năng, tạm thời không có khí tức để cho lão phu cảm giác hết sức nguy hiểm.

Bên trong âm chúng Dương Đại, hấn cũng không phải mạnh nhất.

- Nơi này chắc chắn có trọng bảo, bằng không không có khả năng có nhiều quỷ quái như vậy trần thủ, phía trên xác thực có một cỗ linh khí hết sức nồng nặc.

Hứa Trường Sinh nói thêm.

Dương Đại gật đầu, sau đó hạ lệnh tiếp tục đi tới.

Đoạn đường phía sau không còn có gặp được quỷ quái, đến tầng thứ ba lại gặp phải quỷ quái tập kích, số lượng vượt xa

tầng thứ hai, Dương Đại mở ra thiên phú, điên cuồng hấp hồn.

Dễ chịu!

Dương Đại bắt đầu ưa thích nơi này.

Sau nửa canh giờ, đoàn người đi vào tầng thứ năm, quý quá Dương Đại hấp thu đã đi đến số lượng tám trăm, cơ hồ đều là tu vi Tâm Toàn cảnh, lợi hại hơn nữa thì thấy tình thế không ổn liền chạy, không cho hấn cơ hội hấp hồn.

Tám trăm Tâm Toàn cảnh chiến lực, rất không tệ.

Dương Đại đột nhiên cảm giác được khẩu vị của mình càng thay đổi lớn, cũng bắt đầu xem thường Tâm Toàn cảnh.

Bọn hấn cuối cùng đi vào địa phương Quỷ Hòa Thượng nói tới, phía trước có một bức tường treo ở trên hành lang, bức tường này rõ ràng là được xây sau này.

Xây lên, màu sắc không đồng đều với bức tường hai bên, phía trên dán vào đủ loại lá bùa quỷ dị, lít nha lít nhít, tựa như phong ấn cái gì.

- Sóng linh khí xác thực đến từ mặt sau của bức tường.

Hứa Trường Sinh mở lời.

Dương Đại quan sát tỉ mỉ, không có tùy tiện hành động.

【Thí luyện giả Thiên Nhân tộc Thiên Tuyệt đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc - Tiểu Hào】

Một đầu nhắc nhở xuất hiện trước mắt Dương Đại, hấn thâm nghĩ:

- Quả nhiên bắt đầu, bí cảnh liền là giác đấu trường của các chủng tộc.

Hấn mở lời:

- Hứa Trường Sinh, đánh nát bức tường này!

- Tốt!

Hứa Trường Sinh tiến về phía trước một bước, một chưởng vỗ ra, linh lực sục sôi bùng nổ, đánh vào trên tường dán đầy lá bùa.

Mặt tường vỡ vụn, nhưng không có sụp đổ, Hứa Trường Sinh lần nữa huy chưởng, liên tục năm chưởng, bức tường nổ tung, đánh nát thành đá vụn, rơi đầy đất, tất cả lá bùa phía trên đều bốc cháy, vô số Ác Quỷ theo đó thoát ra, cấp tốc biến lớn, đánh tới đám người Dương Đại.

Dương Đại bắt đầu hấp hồn, các âm chúng khác thì chống cự Ác Quỷ công kích, bọn hắn cố ý nhường, miễn cho Dương Đại hút không thu được.

Hấp lực của Vạn Cảnh Âm Chủ dành cho hồn thể xác thực rất mạnh, hồn thể cảnh giới thấp hơn Dương Đại căn bản không ngăn cản được.

Không đến năm giây, Ác Quỷ bốn phương tám hướng bị Dương Đại hút hơn phân nửa, số ít bắt đầu chạy trốn.

Dương Đại đi tới phía trước, tiếp tục hấp hồn.

Nửa phút đồng hồ sau, quỷ quái phụ cận toàn bộ bị hắn hấp thu, mạnh nhất cũng mới đến Linh Chiêu cảnh, không có gặp được Ác Quỷ Không Vô cảnh.

Số lượng Ác Quỷ của Dương Đại đi đến một ngàn ba trăm vị.

Chuyến này đã kiếm lời!

Chương 163: Thu thập Ác Quỷ âm chúng (2)

Dương Đại được nhóm âm chúng chen chúc tiến lên, phía trước phun trào linh khí, mắt thường có thể thấy, Dương Đại thấy một hộp dài treo lơ lửng bên trong không trung, linh khí xoay quanh, tựa như ở trong gió lốc.

Hứa Trường Sinh xông lên, muốn đoạt lấy hộp dài.

Đúng lúc này, thành bảo sụp đổ.

Bức tường xung quanh bắt đầu sụp đổ, Hắc Tâm thánh quân hóa thành một con cự ưng dùng cánh che đậy Dương Đại, thay hắn ngăn lại hết thủy đá vụn.

Từ bên ngoài đến xem, tòa thành bảo khổng lồ này tan rã sụp đổ, nhấc lên cuộn cuộn bụi đất, dãy núi xung quanh đều đang rung động.

Đám người Dương Đại bay ra từ trong bụi đất, linh lực hộ thể, cũng không có để bọn hắn đầy bụi đất.

Bụi đất tán đi, một tôn Ác Quỷ đáng sợ hiện thân, cao tới trăm trượng, thân như Hắc Diễm, đầu giống như người, khuôn mặt dữ tợn, hai mắt đỏ như máu, hộp dài thần bí ở trong cơ thể hắn, Hứa Trường Sinh không thể rút ra.

- Chết....

Hắc Diễm Ác Quỷ phát ra tiếng gầm gừ kinh khủng, trên người bộc phát ra Hắc Diễm cuộn cuộn, bao phủ Hứa Trường Sinh, Hứa Trường Sinh bị dọa đến nhảy ra, nhưng rất khó dập tắt Hắc Diễm trên người.

Hùng Liệt lách mình đi vào phía trước đám người Dương Đại, đánh ra một quyền, một quyền này bá đạo vô song, quyền phong xé rách biển lửa phía trước, đẽ cho biển lửa Hắc Diễm xé mở một đầu lỗ hồng, lướt qua theo hai bên đội ngũ, đốt cháy khắp núi khắp đồng.

Dương Đại không có kinh hoảng, ánh mắt ngược lại sáng lên.

Ác Quỷ thật lợi hại!

Nhất định phải thu phục!

- Trần áp hấn!

Dương Đại hạ lệnh, chín vị Yêu Vương nhào về phía Hắc Diễm Ác Quỷ, bọn họ đều là Không Vô cảnh, linh lực đương nhiên có thể thương tổn được hồn thể, một trận hỗn chiến bùng nổ.

Nhóm âm chúng đã bồi dưỡng được ăn ý, cấp tốc bao vây Hắc Diễm Ác Quỷ, tránh cho hắn chạy trốn.

Dương Đại yên lặng lui ra phía sau, các âm chúng khác bồi bạn hấn, Vạn Thiên Hào cũng đi theo hấn, nhưng cung tiễn hấn lâu lâu lại bắn thẳng về phía Hắc Diễm Ác Quỷ.

Đại chiến kinh thiên động địa, dãy núi phụ cận liên tục sụp đổ.

Hắc Diễm Ác Quỷ hồn thể mặc dù là hư ảo, nhưng kích phát ra tới Hắc Diễm lại có tổn thương chân thực, Hứa Trường Sinh cần một hồi lâu mới dập tắt Hắc Diễm trên người.

- Cầu vật!

Hứa Trường Sinh nổi giận, vậy mà kém chút té ngã cầm đầu, thật mất thể diện.

Hắn thôi động Trường Sinh Quyết, đánh ra một chưởng, tay cầm nắm chặt, trong chốc lát, tất cả nham thạch xung quanh Hắc Diễm Ác Quỷ đều bốc lên mà đi, cấp tốc lao về phía hắn, dán ở trên người hắn, ngưng tụ thành một tòa thạch lao, mặc dù không có hoàn toàn che giấu hắn, nhưng xác thực hạn chế hắn lại.

Hùng Liệt biến thành liệt diễm kim cương thân, toàn thân vòng quanh lửa nóng hùng hực, từ trên trời giáng xuống, xuyên thủng đỉnh đầu Hắc Diễm Ác Quỷ, đáp xuống, muốn hoàn toàn xuyên thủng đoàn hồn thể này.

Dương Đại hài lòng cười một tiếng, Ác Quỷ cũng không có quá khó đối phó.

Lúc này, hắn cảm nhận được một cỗ khí tức từ chân trời bay tới, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đám Tu Tiên giả đạp kiếm lao tới, từng người mặc áo lam, phong thần tuấn dật, tiên phong đạo cốt, như là tiên thần tưng hoành trong thiên địa.

Hết thảy ba mươi bảy người, quy mô không nhỏ.

Trong đó lại có bảy vị Không Vô cảnh.

Những người này mặc quần áo giống như đúc, rõ ràng là đến từ cùng một tông môn, Dương Đại chưa từng gặp qua loại quần áo này ở bên trên Thập Phương thánh thuyền.

Vạn Thiên Hào quay người, một tiễn vọt tới, bay hơn mười dặm.

Một tên Tu Tiên giả cầm đầu vung tay áo, đánh tan bóng tên này.

Bọn hắn không có dừng lại, tiếp tục bay về phía đám người Dương Đại.

- Kẻ đến không thiện.

Vạn Thiên Hào trầm giọng nói, hộp dài trong cơ thể Hắc Diễm Ác Quỷ phát ra linh khí rất nồng nặc, đối với Tu Tiên giả cảm giác mà nói, xác thực hết sức rêu rao.

Dương Đại không nói hai lời, tiếp tục triệu hoán âm chúng, lần này, hắc triệu hoán Thâm Hải Cức vương.

Khói đen ở trên vùng núi khuếch tán, một tôn thân ảnh khổng lồ xuất hiện, chính là Thâm Hải Cức vương.

- Toàn giết, bắt tới hồn phách!

Dương Đại phân phó, Thâm Hải Cức vương thả người nhảy lên, vùng núi dưới thân trong nháy mắt sụp đổ ra một cái hố to.

- Có kẻ địch!

Một tên Tu Tiên giả áo lam trầm giọng quát, ba mươi sáu người khác dồn dập xuất ra pháp khí, chuẩn bị chiến đấu.

Tốc độ Thâm Hải Cức vương đột nhiên tăng lên, tựa như một đạo huyết quang chọt lóe lên, mãnh liệt đi vào phía sau bọn họ, đầu đầy rắn cấp tốc kéo dài, như một cây trường thương đâm về phía đám Tu Tiên giả kia.

Thứ! thứ! thứ...

Từng người từng người Tu Tiên giả liên tục bị rắn đâm xuyên lồng ngực, máu vẩy lên trời cao, bảy vị Không Vô cảnh phản ứng rất nhanh, cấp tốc tránh né, nhưng thân thể các đệ tử khác bị tốc độ cao xuyên qua, nam nữ đều biến thành thây khô.

Thâm Hải cức vương là tồn tại kinh khủng có thể áp chế ba vị quốc trụ, sau khi trở thành âm chúng trở nên càng mạnh.

Nàng nhìn chằm chằm bảy vị tu sĩ Không Vô cảnh, lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

Dương Đại thu hồi tầm mắt, trận chiến này không có bất ngờ, Không Vô cảnh không có khả năng đánh thắng được Luyện Hồn cảnh.

【 Thí luyện giả Thiên Nhân tộc Thiên Tuyết đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Kiều Thiết Quyền 】 .

【 Thí luyện giả Thiên Nhân tộc Thiên Tuyết đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Vô Song Thiên Phú 】 .

【 Thí luyện giả Thiên Nhân tộc Thiên Tuyết đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Đầu Thai Làm Người. 】

【 Thí luyện giả Thiên Nhân tộc - Thiên Tuyết đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc - Bệnh 】 .

...

Từng đầu nhắc nhở bắt đầu lướt qua trước mặt Dương Đại, tất cả đều là Thiên Tuyết đang giết người.

Dương Đại nhú mày, nhớ kỹ cái tên Thiên Tuyết này.

Sau ba phút, Hắc Diễm Ác Quỷ bị Hứa Trường Sinh dùng phong ấn thuật Trường Sinh Quyết trấn áp trong dãy núi, không thể động đậy, hồn lực không ngừng trôi qua.

Thâm Hải Cực vương bay trở về, đầu rắn thu về chỉ dài hơn mười trượng dài, treo vô số cổ thi thể, bao gồm cả bảy tôn cao thủ Không Vô cảnh kia.

Chương 164: Đoạt Hồn chung, hiểu chuyện (1)

Dương Đại trước hút ba mươi bảy vị Tu Tiên giả Thâm Hải Cức vương mang tới, hấp hồn từng người, thi thể còn lại giao cho đám người Thạch Long hấp thu, Trường Sinh Quyết dựa vào không ngừng hấp thu máu thịt tới mạnh lên.

Hút xong hồn phách của bọn hắn, Dương Đại lúc này mới đi đến trước mặt Hắc Diễm Ác Quỷ.

Bị Trường Sinh Quyết phong ấn một quãng thời gian, đại bộ phận hồn lực của Hắc Diễm Ác Quỷ giảm xuống, đã không giãy dụa nữa.

Dương Đại bắt đầu hấp hồn, quá trình hết sức thuận lợi, Hắc Diễm Ác Quỷ tuy có giãy dụa, nhưng không có bao nhiêu tác dụng, được linh lực nhóm âm chúng trợ giúp, hắn thành công hấp hồn.

Linh lực Dương Đại tăng trưởng một chút.

Hứa Trường Sinh đem hộp dài đưa cho Dương Đại, Dương Đại lắc đầu nói:

- Người cầm trước.

Một phần vạn trong hộp có nguy hiểm thì sao?

Đội đám người Thạch Long hút xong thi thể những tu sĩ kia, đám người Dương Đại đứng trên Địa Linh Giao Long rời đi, hắn thu Thâm Hải Cức vương vào không gian linh hồn, đây chính là đòn sát thủ của hắn, không thể tùy tiện hiển lộ.

Về sau, Dương Đại triệu hoán bảy vị tu sĩ Không Vô cảnh mới hấp thu ra, còn các âm chúng mới khác, không cần thiết, khẳng định không có biết nhiều chuyện như tu sĩ Không Vô cảnh.

Bảy người xuất hiện trước mặt Dương Đại, về mặt bọn hắn kinh ngạc, rất nhanh liền tiếp nhận hiện thực.

Tu sĩ cầm đầu tên Phong Tầm Hoan, Không Vô cảnh tăng bốn, hắn giới thiệu cho Dương Đại lai lịch của bọn hắn, bọn hắn đến từ Quy Nguyên phong, Quy Nguyên phong chính là Ma đạo tông môn của Man Hoang Chi Địa, lần này cũng để mắt tới thượng cổ bí cảnh.

Quy Nguyên phong, Dương Đại vẫn lần đầu tiên nghe nói tông môn này.

- Quy Nguyên phong vậy mà không phải truyền thuyết, đây chính là Ma đạo Thánh địa.

Hứa Trường Sinh cảm khái nói.

Phong Tầm Hoan ngạo nghễ nói:

- Đó là đương nhiên, Quy Nguyên phong mạnh mẽ không thể nghi ngờ, lần này bí cảnh đã thuộc về Quy Nguyên phong, các người....

Còn chưa có nói xong, hắn ý thức được không thích hợp, hắn vô ý thức nhìn về phía Dương Đại, Dương Đại giống như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm hắn, khiến cho toàn thân hắn run lên.

- Quy Nguyên phong tính là gì, chủ nhân, ngài còn muốn thu đệ tử Quy Nguyên phong làm âm chúng sao? Ta có thể giúp một tay!

Phong Tầm Hoan sửa lời.

Trình Ngạ Quỷ tán thán nói:

- Mẹ nó, không hồ là người trong ma đạo, có khí tiết!

Các âm chúng khác im lặng.

Dương Đại tiếp tục hỏi thăm Phong Tầm Hoan, biết được Quy Nguyên phong lần này phái tới đệ tử nhiều hơn vạn, người mạnh nhất là một vị trưởng lão tu vi vượt qua Luyện Hồn cảnh, không thể khinh thường.

Phía trên Luyện Hồn cảnh chính là Đạp Hư, có thể sống ngàn năm, được cho là tồn tại lục địa tiên thần.

Dương Đại hỏi thăm Thập Phương giáo cùng Quy Nguyên phong ai mạnh hơn, Phong Tầm Hoan khịt mũi coi thường, cho rằng Thập Phương giáo căn bản không thể đánh đồng cùng Quy Nguyên phong.

Xem ra Thập Phương giáo ở bên trong Man Hoang Chi Địa thật không coi là cái gì, các giáo tựa hồ cũng có chút không nhìn trúng Thập Phương giáo.

Dương Đại thu sáu vị Không Vô cảnh âm chúng Quy Nguyên tông khác vào trong không gian linh hồn, hẳn trước triệu hoán Hắc Diễm Ác Quỷ vừa hấp thu đi ra.

Tên này lại có tu vi Luyện Hồn cảnh tầng một, trách không được để Hứa Trường Sinh khô tâm như vậy.

Hắc Diễm Ác Quỷ có linh trí của mình, Dương Đại khiến cho hắn tự giới thiệu.

- Ta là quỷ hồn bị người nuôi dưỡng, ta cũng không biết lai lịch của ta, ta có ý thức lên liền đang ở bên trong tòa thành kia, thủ hộ một kiện vật liệu, vật đó là cái gì, ta cũng không rõ ràng, người nội thành đều mưu toan nhúng chàm cái vật liệu này, tất cả đều bị ta giết, oán hận chất chứa thành quỷ.

Hắc Diễm ác quỷ rất ít nói, nói một đoạn như vậy, hỏi lại chuyện khác, hắn căn bản không biết.

Dương Đại cũng không làm khó dễ hấn, thu hấn vào trong không gian linh hồn.

Sau đó là mở hộp.

Dương Đại cảm thấy rất hứng thú đối với bảo vật bên trong hộp dài, có thể làm cho Ác Quỷ Luyện Hồn cảnh thủ hộ, nhất định không phải vật phàm.

(Thiên Nhân tộc thí luyện giả - Thiên Tuyệt Đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc - Thanh Sơn Triệu Tử Long] .

Lại bắt đầu.

Thiên Nhân tộc chỉ có hấn một người à, làm sao không có gặp cái tên khác?

Còn có thân phận thí luyện giả này, Dương Đại cảm thấy rất chói mắt.

Chẳng lẽ thế giới Thiên Nhân tộc cũng gặp phải Thâm Vực, cho nên mới đi vào tham gia mảnh bí cảnh này?

Nếu bọn họ cũng có hệ thống Thâm Vực, có thiên phú hay không?

Thiên phú triệu hoán linh hồn là hết thảy Thiên Nhân tộc đều có, hay chỉ có Thiên Nhân tộc mà Hứa Trường Sinh nhìn thấy mới có?

Trong lòng Dương Đại có quá nhiều nghi ngờ, nhưng tạm thời không có gặp Thiên Tuyệt, cho nên lười suy nghĩ nhiều.

Nếu gặp phải, nhất định làm thịt cái thằng kia, báo thù cho đồng bào đã chết đi, thuận tiện thu làm âm chúng.

- Mở hộp ra!

Dương Đại nhìn về phía Hứa Trường Sinh, phân phó, sau đó ra hiệu đám người Hùng Liệt, Vạn Thiên Hào đứng ở phía trước mình.

Hứa Trường Sinh bị hành vi của Dương Đại làm cho khản trương lên, tay đang nắm hộp dài đều đang run rẩy.

- Người được hay không, không được để cho ta tới!

Phong Tâm Hoan tức giận nói, hấn mặc dù vừa gia nhập, nhưng duy trì bản tính, biết muốn có địa vị bên trong thế lực hiện tại liền phải biểu hiện nhiều một chút.

Hứa Trường Sinh trừng mắt liếc hấn một cái, mắng:

- Tiểu tử, tôn trọng lão tiên bối Luyện Hồn cảnh một chút!

- Người lại là Luyện Hồn cảnh, khó tin.

Lời Phong Tâm Hoan nói để Hứa Trường Sinh kém chút phun máu.

Dương Đại không đợi được kiên nhẫn, thúc giục:

- Nhanh lên.

Hứa Trường Sinh hít sâu một hơi, bắt đầu mở ra hộp dài, mặt ngoài hộp dài giống như thanh đồng, có đủ loại đồ văn, sau khi mở ra, một hồi trọc khí tràn ra, làm mọi người cực kỳ khản trương.

Chương 165: Đoạt Hồn chung, hiểu chuyện (2)

Nhưng không có bất kỳ cơ quan hoặc cấm chế gì.

Chỉ thấy trong hộp nằm một cái chuông nhỏ thanh đồng nhỏ, thoát nhìn rất cũ kỹ, không biết bị bỏ ở đây bao lâu.

Hứa Trường Sinh cầm lấy chuông nhỏ thanh đồng, cẩn thận kiểm tra.

Hắn đột nhiên động dung, nói:

- Bên trong có cấm chế, mà lại rất nhiều, đây là pháp bảo!

Phía trên pháp khí chính là pháp bảo, pháp khí có khả năng chứa đựng linh lực, có thể làm môi giới cho linh lực truyền qua, nhưng pháp bảo khác biệt, ẩn chứa đủ loại cấm chế, bản thân có thể tích súc thiên địa linh khí, tự mình bộc phát ra uy năng mạnh mẽ.

Hứa Trường Sinh kiểm tra một phiên, phát hiện bảo vật này là vật vô chủ, có thể luyện hóa cấm chế lại biến thành của mình, không có gặp nguy hiểm, Dương Đại lúc này mới yên tâm nhận lấy.

Dương Đại vui thích, ngồi tĩnh tọa ở bên trên lưng rồng, bắt đầu luyện hóa chuông nhỏ thanh đồng, nhóm âm chúng thì thảo luận thanh đồng chuông nhỏ này mạnh hay không mạnh.

Như thế nào hóa pháp bảo thành vật của mình, trước đó Thành Thanh Thiên thưởng Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ cho Dương Đại từng dạy qua, Dương Đại bắt đầu vận công.

Trước phải luyện hóa toàn bộ cảm chế bên trong pháp bảo, lại đánh lên linh hồn ấn ký của mình, tái tạo cảm chế, món pháp bảo này liền thuộc về hắn, kẻ địch trừ phi tu vi vượt xa hắn, bằng không không thể cưỡng đoạt pháp bảo.

Qua đi bốn canh giờ, Dương Đại mới luyện hóa thành công, lại thu hoạch được một món pháp bảo.

Một khắc luyện hóa thành công, hắn đạt được một chút tin tức, bảo vật này tên Đoạt Hồn chung, Nhị phẩm pháp bảo, có thể nhiếp hồn phách người ta, giam cầm bên trong chuông, không ngừng nhục hóa hắn.

Dương Đại kinh hãi, bảo vật này vô cùng thích hợp với hắn.

Trách không được trong thành bảo có nhiều quỷ quái như vậy.

Dương Đại vượt vượt Đoạt Hồn chung, yêu thích không buông tay, hắn phát hiện bảo vật này có thể dung nhập vào trong cơ thể mình, vô cùng thần kỳ.

- Chủ nhân, muốn nghỉ ngơi không?

Vạn Thiên Hào hỏi, Dương Đại gật đầu, luyện hóa bảo vật này xác thực phí một tinh lực, không thích hợp vội vã tâm bảo.

Địa Linh Giao Long hạ xuống, vùng này vẫn là đất hoang, không có nguồn nước, không có cây cối.

Sau khi hạ xuống, dương tìm một chỗ ngồi xuống, tiếp tục thưởng thức Đoạt Hồn chung.

【 Thiên Nhân tộc thí luyện giả Thiên Tuyệt Đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Người nghịch Cảnh】 .

【 Thiên Nhân tộc thí luyện giả Thiên Tuyệt Đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc - Sâu Tâm Tư】 .

Thiên Tuyệt tên này lại bắt đầu đánh giết thí luyện giả, chết ở trong tay hắc hắc là một tiểu đoàn đội.

Đoán chừng những người thí luyện đều đang bàng hoàng.

Dương Đại cầm lấy Đoạt Hồn chung, yên lặng nghĩ đến.

Hắn cũng không hoảng, lần này trong các đệ tử Thập Phương giáo có thể là có quốc trụ.

Thiên Tuyệt kia không có khả năng mạnh hơn tất cả mọi người bên trong bí cảnh.

Sau nửa canh giờ.

Từ chân trời có một đám người bay tới, Vạn Thiên Hào không có ra tay, bởi vì đó là một đám đệ tử Thập Phương giáo, cầm đầu còn là một vị quốc trụ, hắn nhận biết.

Quốc trụ, Trần Triệt!

Trần Triệt mang theo mười mấy tên đệ tử thí luyện giả, hắc hắc chú ý tới đám người Dương Đại, hai mắt tỏa sáng, bay tới phía đám Dương Đại.

Đối mặt người của mình, Dương Đại cũng không có ra tay.

Trần Triệt rơi xuống đất, trước cười nói với Hùng Liệt:

- Lão ca, âm chúng sinh hoạt thế nào, dễ chịu không?

Hùng Liệt nhếch miệng cười nói:

- Dễ chịu, bây giờ ta mạnh hơn, hắc hắc là có thể một quyền đâm chết người.

Trần Triệt cười to:

- Người thật hài hước.

Những người thí luyện khác đều sùng bái nhìn về phía Dương Đại cùng Hùng Liệt, thậm chí còn có người kích động đến phát run.

Trần Triệt nhìn về phía Dương Đại, nghiêm túc nói:

- Bá Vương, Thiên Tuyệt quá phách lối, rõ ràng cố ý săn giết thí luyện giả địa cầu chúng ta, nhất định phải bắt lại.

Dương Đại gật đầu nói:

- Gặp phải, ta tất nhiên sẽ ra tay, chẳng qua tạm thời không rõ ràng hấn mạnh bao nhiêu.

Một tên thí luyện giả nhắc tay nói:

- Ta trước đó gặp được, tên kia giống như ngài, biết triệu hoán, hấn có một trăm vị triệu hoán linh rất mạnh, khí thể rất khủng bố, ta lúc ấy ở xa xa nhìn bọn hấn đồ sát đệ tử Thập Phương giáo, ta liền chạy trốn...

Nói xong lời cuối cùng, hấn có chút xấu hổ.

Trần Triệt nói theo:

- Ta phân tích một chút, những triệu hoán linh kia rất có thể đều là thực lực Không Vô cảnh.

Dương Đại nhú mày.

Một trăm vị Không Vô cảnh thật không đơn giản!

Trong tay hấn cũng chỉ là mười tám vị Không Vô cảnh.

- Tiếp đó, ta dự định tụ hợp cùng với những quốc trụ khác, người thì sao?

Trần Triệt hỏi.

Dương Đại nói:

- Ta thì không đi được, ta muốn một mình tầm bảo.

Trần Triệt gật đầu, cũng không có nhiều lời, mang theo người cấp tốc rời đi.

Đội đám người bọn hấn tan biến tại chân trời, Hứa Trường Sinh lách làm kỳ nói:

- Một trăm vị Không Vô cảnh rất mạnh, căn cứ lão phu trước đó tiếp xúc, Thiên Nhân hiệu thắng hơn nếu so với nô lệ mình triệu hoán.

Dương Đại cảm giác mình bị nhìn trúng tâm tư, giả vờ không có suy nghĩ nhiều.

Hắn nhìn về phía Phong Tâm Hoan, hỏi:

- Người biết làm sao tìm được các đệ tử Quy Nguyên phong khác không?

Phong Tâm Hoan nói:

- Chúng ta có độc môn pháp thuật, ta có khả năng thi triển pháp thuật, dẫn bọn họ chạy tới, ôm cây đợi thỏ.

Dương Đại cười nói:

- Có khả năng, người rất có tiền đồ, hiện tại bắt đầu đi.

Phong Tâm Hoan lúc này bắt đầu thi pháp, hai tay biến ảo chiêu thức, dẫn dắt linh lực trong cơ thể, một chương vỡ lên bầu trời, một vệt sáng xông lên trời, tiêu tán trên không trung.

Dương Đại để tất cả nhóm âm chúng đều ẩn núp dưới lòng đất, chỉ còn lại giữ Phong Tâm Hoan ở bên người.

Chương 166: Thu hoạch rất khả quan

- Nếu có thể biến hết thủy đệ tử Quy Nguyên phong bên trong bí cảnh thành âm chúng, về sau bọn hắn sẽ do ngươi làm thống lĩnh.

Dương Đại ngồi trên một tảng đá cười nói.

Mặt mũi Phong Tầm Hoan tràn đầy kinh hãi, vội vàng bảo đảm nói:

- Yên tâm, đằng sau nhìn ta biểu hiện, ta cam đoan không đánh mà thắng cạo chết bọn hắn.

Dương Đại vui mừng gật đầu, âm chúng hiểu chuyện như thế, không thấy nhiều.

Sau nửa canh giờ, một đám đệ tử Quy Nguyên phong đập kiếm tới, rất giống như đám người Phong Tầm Hoan trước đó, ra sân rất phong độ, thoát nhìn tuyệt không giống Ma đạo Tu Tiên giả.

Một đám tu sĩ Quy Nguyên phong hạ xuống, cũng không có xem Dương Đại vào trong mắt.

Một người đàn ông tuổi trung niên cười nói:

- Tầm Hoan, ngươi làm sao linh hồn xuất khiếu, nhục thể của ngươi đâu, chẳng lẽ chính vì chuyện này mới hiệu triệu chúng ta?

Phong Tầm Hoan thở dài nói:

- Không sai, ta gặp phải kẻ địch tập kích, may mắn có vị đạo hữu bên cạnh đã cứu ta.

Các tu sĩ Quy Nguyên phong nhìn về phía Dương Đại, Dương Đại ra vẻ khấn trương, vội vàng ôm quyền hành lễ.

Hành vi như vậy rơi trong mắt bọn hắn, cũng rất bình thường.

Quy Nguyên phong chính là Thánh địa đã tồn tại mấy ngàn năm, rời xa thế tục, Tu Tiên giả môn phái bình thường gặp được bọn hắn, tự nhiên khấn trương, mặc dù Dương Đại là Không Vô cảnh, bọn hắn cũng không thêm để ý.

Tu sĩ Không Vô cảnh của tiểu môn phái đi tới Quy Nguyên phong, cũng phải cúi đầu khom lưng canh công cho đệ tử Linh Chiếu cảnh.

Phong Tầm Hoan thở dài nói:

- Các người ngồi xuống trước, giúp ta khôi phục một chút hồn thể, hãy dùng Cố Linh đại pháp, tất cả mọi người cùng một chỗ giúp ta, đến lúc đó chính ta sẽ đi tìm thân thể về.

Các tu sĩ Quy Nguyên phong gật đầu, dõn dập đi theo Phong Tầm Hoan tĩnh tọa.

Bọn hắn vừa ngồi xuống, trung niên nam tử bỗng nhiên biến sắc, vừa định hành động, Hứa Trường Sinh xuất hiện sau lưng hắn, một chưởng đánh vào trên đỉnh đầu hắn, các Yêu Vương, âm chúng Không Vô cảnh khác xuất hiện sau lưng các tu sĩ khác, ra tay cực nhanh.

Tất cả đều miểu sát!

Cơ hồ đều là cảnh giới nghiền ép, lại thêm đánh lén, chút con mồi căn bản không kịp phản ứng.

Linh hồn muốn xuất khiếu, nhất định phải trốn ra trước khi sinh cơ bị chặt đứt, nếu bị người miểu sát, linh hồn căn bản không có cách rời khỏi cơ thể, dĩ nhiên, có lẽ cảnh giới cao hơn có khả năng.

Phong Tâm Hoan nhìn về phía Dương Đại, đắc ý cười nói:

- Thế nào?

Dương Đại nói:

- Rất không tệ.

Hắn đi qua hấp hồn, mấy người Thạch Long cũng xuất hiện, chờ đợi phát động Trường Sinh Quyết.

Sau nửa canh giờ, hài cốt đám đệ tử Quy Nguyên phong này không còn, tất cả túi trữ vật của bọn hắn đều bị Dương Đại thu vào trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, dù sao túi trữ vật không thể chứa túi trữ vật.

Trong các đệ tử nhóm này có ba vị Không Vô cảnh, rất không tệ.

Đám người Dương Đại dời một chỗ khác, để tránh lộ ra sơ hở, Phong Tâm Hoan lần nữa thi pháp, tiếp tục kêu gọi các đệ tử đồng môn.

Đến.

Phong Tâm Hoan đã bắt đầu hưởng thụ quá trình này, trên mặt tràn đầy nụ cười.

....

Oanh.

Tiếng nổ vang rền kinh thiên động địa vang lên, chỉ thấy phía trên dãy núi, mấy trăm đạo thân ảnh đang kịch đấu, pháp thuật đối kháng, cũng có thân ảnh cận thân chiến đấu, kịch liệt đến cực điểm, một phương giao chiến cũng không phải là Thập Phương giáo, mà là đệ tử Quy Nguyên phong.

Đối thủ của bọn hắn là một đám thân ảnh tản ra ánh sáng màu lam thản nhiên, trong nhóm thân ảnh này có người, có yêu, có ma, còn có các chủng tộc khác, từng người đều mang

theo khí thế mạnh mẽ, hoàn toàn đè ép đệ tử Quy Nguyên phong mà đánh.

Phía trên một đỉnh núi gần đó, một bóng người cao lớn đón gió mà đứng, mái đầu hắc bạc trắng theo gió phất phới, khuôn mặt tuấn lãng, người mặc áo bào trắng viền xanh lam, tay cầm một ống sáo, cả người hắc cao tới một trượng, hắc đang nở ra nụ cười khinh miệt.

- Thật sự không có chút niềm vui thú nào.

Thiên Tuyệt nhẹ giọng tự nói, tay phải của hắc bắt đầu chuyển động ống sáo, chờ đợi đi sẵn kết thúc.

Phương xa, phía sau một ngọn núi cao, một đám thí luyện giả đang trốn, không dám lộ đầu, chính là đám người Vương Tường, Mạnh Đại Đế, Tiểu Điệp, Chu Hành Mã.

Vương Tường chảy mồ hôi lạnh đầy đầu, thấp giọng nói:

- Trốn đi, tên kia quá kinh khủng, quả thực là Bá Vương bản biến thái, chúng ta chắc chắn không phải là đối thủ.

Chu Hành Mã vô ý thức muốn phản bác, nhưng lời đến khóe miệng, vẫn từ bỏ.

Thiên Tuyệt xác thực mạnh hơn Bá Vương Bất Quá Giang.

Một trăm vị Không Vô cảnh, tương đương với một trăm vị Yêu Vương.

Thực lực bản thân hắc càng thâm bất khả trắc, bọn hắc tận mắt nhìn thấy một tu sĩ Không Vô cảnh giết tới trước mặt Thiên Tuyệt, cứ nghĩ Thiên Tuyệt chính là nhược điểm, kết quả bị Thiên Tuyệt trực tiếp đánh nát thân thể, tốc độ cực nhanh, nhanh đến bọn hắc đều không thấy rõ ràng Thiên Tuyệt làm cái gì.

Mạnh Đại Đế cắn răng, mặt lộ vẻ không cam lòng.

Thiên Tuyệt giết nhiều thí luyện giả như vậy, hắn vẫn muốn thủ tiêu thí luyện giả, làm anh hùng một lần, tựa như Dương Đại lúc bí cảnh sát hạch của Thập Phương giáo, lúc ấy Tham La giết thí luyện giả đến tuyệt vọng, chính là Dương Đại đứng ra, ngăn cơn sóng dữ.

Nhưng Mạnh Đại Đế khổ cực phát hiện mình và đối phương có khoảng cách quá lớn, căn bản không phải đối thủ.

Vì cái gì Bá Vương Bất Quá Giang gặp phải đối thủ đều là cùng cảnh giới, hắn muốn trang bức, kẻ địch lại là tồn tại cảnh giới cao hơn?

Mạnh Đại Đế không hiểu, không thể nào tiếp thu được.

Tiêu Điệp mở miệng nói:

- Tranh thủ thời gian chạy đi, chờ chiến đấu kết thúc, muốn chạy trốn đều không được.

Chương 167: Thiên Tru Thần Long Kích, Đại Thánh truyền thuyết (1)

Những người khác không có lập tức chạy trốn, bọn hắn bay lượn kề sát đất, sợ bị phát hiện.

Thiên Tuyệt liếc nhìn bọn hắn, nhưng không có đuổi theo.

Chỉ vì mấy tên bò sát này quá yếu, hắn cũng không có dục vọng muốn giết chóc.

- Không đùa nữa, sớm ngày tìm tới hai món đồ kia.

Thiên Tuyệt lẩm bẩm, hắn cảm ổng sáo, bắt đầu thổi, một hồi tiếng sáo cổ quái mà xào xạc vang vọng giữa đất trời, một trăm vị triệu hoán linh tất cả đều trở nên cuồng bạo, lực lượng và tốc độ vượt xa trước đó, tu sĩ Quy Nguyên phong bắt đầu liên tục tan tác.

Nghiêng về một bên!

Một ngày sau.

Dương Đại lại hấp thu bảy vị cao thủ Không Vô cảnh Quy Nguyên phong, lại thêm các đệ tử Quy Nguyên phong cảnh giới khác, tổng số đi đến một trăm bảy mươi tám vị, tất cả đều giao cho Phong Tầm Hoan chăm sóc không, Dương Đại để bọn hắn trước tiên đi vào Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ luyện tập Thiên Cương Đại La Kiếm Trận.

Nhóm đệ tử Quy Nguyên phong này rất mạnh, sự gia nhập của bọn hắn, có thể làm cho Thiên Cương Đại La Kiếm Trận càng mạnh mẽ hơn.

Đám người Dương Đại thì đứng trên Địa Linh Giao Long, bắt đầu tùy ý tiến lên, nhìn một chút ven đường có cơ duyên hay không.

- Liễu Tuấn Kiệt làm sao còn chưa có trở lại?

Lương Tử Tiêu đột nhiên hỏi.

Trình Nga Quỷ khoát tay nói:

- Cơ duyên nào có nhanh như vậy, tiểu tử này nếu không có thu hoạch, đoán chừng cũng không còn mặt mũi trở về, chúng ta đều đã đoạt được một món pháp bảo, có hấn không có hấn đều vậy.

Lương Tử Tiêu nhú mày.

Phong Tầm Hoan nắm giữ Thiên Cương Đại La Kiếm Trận nhanh nhất được thả ra thông khí, hấn cười nói:

- Chủ nhân, bí cảnh này có rất nhiều cơ duyên, nhưng quan trọng nhất chính là hai món đồ, một là Thiên Tru Thần Long Kích, hai là truyền thừa của Đại Thánh.

Lời hấn nói làm cho mọi người hứng thú.

Phong Tầm Hoan tiếp tục nói:

- Tu Tiên giới vạn năm trước, Hung thú hoành hành, đại năng hành tẩu giữa thiên địa độ cao, tu vi vượt xa thiên hạ hôm nay, thời đó nhân tộc có rất nhiều Đại Thánh, Đại Thánh là tồn tại kinh khủng áp đảo phía trên Đạp Hư, được cho là cảnh giới tối cao mà Tu Tiên giả có thể đạt tới, Đại Thánh giả, có thể sống vạn năm, mảnh bí cảnh này chính là do động phủ của một vị Đại Thánh biến nào đó thành, Đại Thánh này tay cầm Thiên Tru Thần Long Kích, một thân bản lĩnh vang dội cổ kim, một người đi nàng Man Hoang Chi Địa, một người trấn áp toàn bộ yêu tộc.

Trong mắt hấn lộ ra thần sắc hướng về.

Nhóm âm chúng cũng nghe được nhiệt huyết dâng trào, Đại Thánh mạnh, nghe qua đề người ta hướng tới.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Truyền thừa của Đại Thánh, có thể là thần thông?

Phong Tầm Hoan cười nói:

- Có lẽ là thế, ai cũng không rõ ràng, nhưng việc này đã truyền ra ở bên trong chính ma hai đạo, ngoại trừ Thập Phương giáo, Quy Nguyên phong, thế tất còn có giáo phái khác đến, cho nên chúng ta phải nắm chắc thời gian. –

Hùng Liệt hỏi:

- Đỉnh tiên tu vì các giáo chính là Đạp Hư cảnh sao?

Phong Tầm Hoan gật đầu, nói:

- Không sai, Đạp Hư cảnh tuyệt đối là nhân vật trấn tông, có thể xuất hiện một vị Đạp Hư cảnh, sẽ trở thành một thế lực lớn, Thập Phương giáo suy sụp tại ngàn năm trước, nhưng vào mấy trăm năm trước xuất hiện một vị Văn Thương Thiên, chứng Đạp Hư, chiến Kiếm Thánh, một lần nữa treo lên bảng hiệu Thập Phương giáo, mặc dù hết sức không muốn thừa nhận, luận thực lực cường giáo chính ma hai đạo, Văn Thương Thiên tuyệt đối xếp hạnh trước ba.

Vạn Thiên Hào tò mò hỏi:

- Thập Phương giáo ngàn năm trước vì sao suy sụp?

Phong Tầm Hoan cau mày nói:

- Giống như là một chuyện xấu, cụ thể là cái gì, ta cũng không rõ ràng.

Dương Đại yên lặng ghi nhớ, những tin tình báo này có thể nói cho Trương Triển Vân, sung số liệu tình báo cho cơ quan tình báo.

Không thể không nói, có Phong Tầm Hoan ở đây, Dương Đại có thể hiểu biết thêm được rất nhiều chuyện.

Tiến lên một lúc lâu sau, Dương Đại phát hiện một đám thi thể, tất cả đều ăn mặc giáo bào Quy Nguyên phong, hồn phách đã bị lấy hết, Dương Đại cũng không có lãng phí, để đám người Thạch Long đi hấp thu máu thịt.

Thạch Long, Trình Nga Quý, Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Thương Lang đã hấp thu không ít máu thịt của tu sĩ cảnh giới cao, tu vi tăng nhanh như gió, Thương Lang yếu nhất đều đã có tu vi Tụ Khí cảnh tầng tám, cứ theo đà này, không được bao lâu liền toàn bộ tấn cấp làm Tâm Toàn cảnh.

Công pháp này hết sức bá đạo, nhưng Dương Đại tạm thời không muốn cho quá nhiều âm chúng học tập, một khi số âm chúng tu hành Trường Sinh Quyết càng nhiều, tốc độ mạnh lên toàn thể sẽ giảm xuống, giống như Hứa Trường Sinh, đã rất lâu không có hấp thu máu thịt, tất cả đều nhường cho đám người Thạch Long.

- Là Thiên Nhân tộc các ngươi trước đó nói tới sao? Bọn hần nắm giữ thiên phú giống như chủ nhân?

Phong Tầm Hoan cau mày nói.

Sao hần lại cảm giác đệ tử Quy Nguyên phong bị chết hơi nhiều, khiến cho hần cảm giác có chút mất mặt.

Hùng Liệt nói:

- Không sai, bất quá thiên phú triệu hoán của Thiên Nhân tộc hần là có số lượng hạn chế.

Phong Tầm Hoan cảm khái nói:

- Đúng vậy, thả ra mấy chục vạn âm chúng, người nào chống đỡ được?

Hắn lần đầu tiên vào Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, giật mình kêu lên, âm chúng thật sự nhiều lắm!

Nhóm âm chúng đều cười.

Bọn hắn không có nói rõ số lượng chân chính của nhóm âm chúng, rất chờ mong đến biểu lộ Phong Tâm Hoan chấn kinh lúc đó.

Lúc này, Dương Đại bỗng nhiên cảm nhận được cái gì, lật tay xuất ra thân phận bài của Thập Phương giáo, thần thức dò vào trong đó.

- Các đệ tử nghe lệnh, thông qua thân phận bài, đến đây tập hợp, nghênh chiến Tuyệt Tâm môn!

Dương Đại nhú mày, lại xuất hiện ra thêm một Tuyệt Tâm môn.

Hắn nhìn về phía Phong Tâm Hoan, hỏi:

- Tuyệt Tâm môn lợi hại lắm sao?

Chương 168: Thiên Tru Thần Long Kích, Đại Thánh truyền thuyết (2)

Phong Tầm Hoan biến sắc, nói:

- Bọn hần cũng tới à, vậy thì phiền toái, Tuyệt Tâm môn chính là Ma đạo bá chủ trước mắt, vô cùng bá đạo.

Ngay cả đệ tử Quy Nguyên phong kiều ngạo đều kinh khủng như thế, xem ra Tuyệt Tâm môn thật rất mạnh.

Dương Đại suy nghĩ một chút, vẫn quyết định tiến đến trợ giúp.

Nếu như Thập Phương giáo bị toàn diệt, vậy hần không thể rời khỏi bí cảnh, cũng là một đường chết.

Hần dựa theo thân phận bài chỉ đường, Địa Linh Giao Long lập tức quay đầu.

Núi non chập chùng, từng người từng người đệ tử Thập Phương giáo đứng ở trên đỉnh núi, sánh đôi mà đứng, theo dãy núi kéo dài, dài đến hơn mười dặm.

Phía trước là một mảnh sa mạc lớn, bão cát bao la mờ mịt, trong sa mạc lớn mơ hồ có một tòa cự nhạc rõ ràng, thẳng tắp đứng sừng sững, trong bão cát lộ ra cảm giác áp bách, tựa như một tôn Ma Thần ẩn vào trong đó.

Hai trưởng lão Thập Phương giáo đứng chung một chỗ, trong đó một vị cực kỳ to con, tên Sở Hình, một vị khác là một lão giả, lưng hơi còng, tựa như lão giả nhân loại bình thường, tên Trương Thiên Niên.

Sở Hình cau mày nói:

- Trương sư huynh, tên kia đã đi vào, chúng ta còn chưa động thủ sao?

Trương Thiên Niên thả lỏng hai tay sau thắt lưng, con mắt giống như không có mở ra, nói:

- Không thể động thủ, chờ một chút, Thiên Tru Thần Long Kích không dễ đoạt như vậy, trong Long Kích có khí linh, Ma Mộng ma quân muốn cưỡng đoạt, tất nhiên xuất hiện một trận đại chiến, trước hết để cho khí linh tiêu hao hẵn.

Sở Hình nghe xong, cũng không có giãn lông mày ra, vẫn hết sức lo lắng.

Các đệ tử Thập Phương giáo cũng đã biết được sắp đối mặt là ai.

Trần Triệt cùng Lữ Tụng đứng chung một chỗ, Trần Triệt trầm giọng nói:

- Ma Mộng ma quân chính là đại tu sĩ Luyện Hồn cảnh, khó đối phó.

Luyện Hồn cảnh, đây tuyệt đối là tồn tại mà tất cả thí luyện giả ngưỡng vọng.

Thị Tham Ma lúc trước chỉ vừa rồi đột phá tới Luyện Hồn cảnh đã để Hạ Quốc kém chút sụp đổ, huống chi Ma Mộng ma quân chính là tồn tại Luyện Hồn cảnh cảnh giới cao.

- Không sao đâu, chúng ta cũng có hai vị Luyện Hồn cảnh, duy nhất cần muốn cân nhắc chính là Tuyệt Tâm môn phải chăng còn có cao thủ khác.

Lữ Tụng bình tĩnh nói.

Lần này thăm dò bí cảnh để bọn hắn thấy được thế lực khắp nơi Man Hoang Chi Địa, cũng xem như mở rộng tầm

mắt.

Quốc trụ đều lo lắng, chớ nói chi những người thí luyện khác.

Mấy người Vương Tường, Tiểu Điệp vừa trở về cũng hết sức hoảng, chỉ có Mạnh Đại Đế, Chu Hành Mã hết sức hưng phấn.

Oanh một tiếng!

Trong sa mạc lớn truyền ra một tiếng vang, bão cát khủng bố kéo tới, cả kinh các đệ tử Thập Phương giáo dồn dập điều động linh lực, hình thành vòng phòng hộ, ngăn cản bão cát.

- Lĩnh...

Một tiếng long ngâm cao vút vang lên, kinh thiên động địa, tất cả mọi người thấy cự nhạc trong sa mạc lớn có một đầu long ảnh khổng lồ bay ra, nhanh chóng bốc lên trong bão cát, đang bay tới phía bọn hắn.

- Chuẩn bị chiến đấu!

Sở Hình giận dữ hét, âm thanh truyền vào trong tai mỗi một vị đệ tử Thập Phương Giáo.

Vừa dứt lời, một đầu long ảnh dài đến trăm trượng màu vàng nhạt bay ra sa mạc lớn, hiện ra ở trước mắt các đệ tử Thập Phương giáo, trên lưng long ảnh có một thân ảnh lượn lờ ma khí.

Ma Mộng ma quân, người hắc mặc hắc bào, tóc một nửa đen, một nửa trắng, nửa bên mặt giống như bị phỏng, tràn đầy vết sẹo, tròng mắt nổi lên, một nửa khác mặt có khuôn mặt tuần tú, tương phản cực lớn.

- Ha ha ha, Thập Phương giáo, các người dám tranh đoạt cùng bốn quân?

Ma Mộng ma quân khinh miệt cười nói, long ảnh điên cuồng giãy dụa, nhưng không thể thoát khỏi hấn.

Sở Hình thả người nhảy lên, trước tiên lao thẳng về phía hấn.

Ma Mộng ma quân một bên cố gắng trấn áp long ảnh, một bên té ra một mặt cờ lớn màu xanh, cờ lớn dừng ở đỉnh đầu hấn, cờ xí phiêu động, ngọn lửa màu lam cuộn cuộn bay ra, tựa như biển lửa bao phủ tới Sở Hình.

Sở Hình xuất ra một cây trường thương, hai tay thi pháp, trường thương đột nhiên bắn ra, linh lực quán quanh, cao tốc xoay tròn, vạch phá bầu trời, cường thế đánh tan biển lửa, thế không thể đỡ giết thẳng tới Ma Mộng ma quân.

- Giết!

Lúc này, trong sa mạc lớn truyền ra tiếng la giết, lần lượt từng bóng người ngự kiếm bay ra bão cát đầy trời, tất cả đều là ma tu.

Đệ tử Tuyệt Tâm môn!

Tu vi của đám ma tu này đều không thấp, tốc độ rất nhanh, bọn hấn cũng không đi ngăn cản Sở Hình, mà lao thẳng đến các đệ tử Thập Phương giáo trên đỉnh núi, trước khi lao tới gần, bọn hấn nhanh chóng thi pháp, đệ tử Thập Phương giáo tuy có chút kinh hoảng, nhưng vẫn cấp tốc phản ứng lại, thi pháp ngăn cản.

Hai giáo đại chiến mở ra!

Cùng lúc đó.

Phía sau Thập Phương giáo, một đạo thân ảnh bước trên đám mây đi tới, chính là Thiên Nhân tộc Thiên Tuyệt.

Thiên Tuyệt nhìn long ảnh dưới thân Ma Mộng ma quân, ánh mắt nóng bỏng, lẩm bẩm nói:

- Thiên Tru Thần Long Kích, thượng cổ bí bảo vượt qua pháp bảo, nhất định phải đạt được, vạn tộc cạnh tranh lần sau quá tàn khốc, Thiên Nhân tộc không thể dừng bước tại mức này.

Hắn bắt đầu thôi sáo, không gian sau lưng hiện ra từng vòng sáng màu lam, từng người từng người triệu hoán linh bay ra từ bên trong, giết về phía trước.

Địa Linh Giao Long đang bay lượn phía trên dãy núi, uy phong凛冽.

Dương Đại ngồi tĩnh tọa ở lưng rồng trên, trước mắt đột nhiên xuất hiện từng dòng nhắc nhở:

【Thí luyện giả Thiên Nhân tộc Thiên Tuyệt đánh giết Thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc - Đùng Lưu Luyện】.

【Thí luyện giả Thiên Nhân tộc Thiên Tuyệt đánh giết Thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc - Theo Gió Vượt Sóng】.

【Thí luyện giả Thiên Nhân tộc Thiên Tuyệt đánh giết Thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc - A Đại】.

Dương Đại nhú mày, tên này lại bắt đầu.

Chương 169: Trăm vạn âm chúng thể không thể đỡ (1)

- Phía trước có chiến đấu, hẳn là Thập Phương giáo cùng Tuyệt Tâm môn đang khai chiến.

Vạn Thiên Hào mở miệng nói, Thần Chi Ứng Nhân đã phát động, có thể rõ ràng nhìn trộm đến chiến trường.

Phong Tầm Hoan lấy làm kỳ nói:

- Thập Phương giáo lá gan rất lớn, cũng dám trêu chọc Tuyệt Tâm môn.

Vạn Thiên Hào tiếp tục nói:

- Ta nhìn thấy Thiên Nhân tộc, triệu hoán linh của hắn thật mạnh, đang trắng trợn đồ sát đệ tử Thập Phương giáo, tình thế Thập Phương giáo hết sức nghiêm trọng, đằng trước đối kháng Tuyệt Tâm môn, đằng sau vẫn phải chống cự Thiên Tuyệt tập kích.

Dương Đại mở miệng nói:

- Địa Linh Giao Long, tăng thêm tốc độ!

Hắn không đau lòng đệ tử Thập Phương giáo, nhưng đau lòng thí luyện giả Hạ Quốc.

Địa Linh Giao Long thét dài một tiếng, lập tức dùng tốc độ nhanh chóng nhất tiến lên.

....

Giữa thiên địa, bão cát tràn ngập.

Mạnh Đại Đế ở trần, cơ bắp phồng lên, tựa như Yêu thú hình người, hắn đang đại chiến cùng một triệu hoán linh của Thiên Tuyệt.

Vị triệu hoán linh này là người, thân thể cao lớn, ở trước mặt hắn, Mạnh Đại Đế như hải đồng thấp bé, Mạnh Đại Đế hoàn toàn là đang bị đánh.

Quyền cước như gió, như mưa rơi rơi vào trên người Mạnh Đại Đế, đánh cho toàn thân Mạnh Đại Đế phún máu.

Sở Thiên Bồng, Chu Hành Mã vung lên pháp khí, thi triển pháp thuật, nhưng căn bản theo không kịp tốc độ vị triệu hoán linh kia, không giúp được Mạnh Đại Đế.

- Huru!

Huru!

Huru

...

Vô số kiếm khí như hồng lưu kéo tới, trong nháy mắt bao phủ tên triệu hoán linh kia, Mạnh Đại Đế thở dài một hơi, vội vàng rơi xuống đất.

Hắn nửa quỳ trong phế tích, ngẩng đầu nhìn lại, Lữ Tụng mang theo Thanh Liên pháp tướng đánh tới.

Lữ Tụng cầm trong tay song kiếm, kiếm khí tung hoành, đánh lui từng người từng người triệu hoán linh ven đường, ánh mắt của hắn thì nhìn chăm chăm bầu trời xa xa, mục tiêu của hắn chính là Thiên Tuyệt.

Giết Thiên Tuyệt, đám triệu hoán linh hắn là sẽ tan biến!

Lữ Tụng nhanh chóng bay đi.

Một bên khác, Trương lão Thập Phương giáo Trương Thiên Niên cùng Sở Hình đang đại chiến Ma Mộng ma quân, Ma

Mộng ma quân rõ ràng mạnh hơn, dưới chân giẫm lên long ảnh, hai tay đấu hai vị Luyện Hồn cảnh.

Ba vị Luyện Hồn cảnh đại tu sĩ ở trên không trung chiến đấu, không có ảnh hưởng đến đệ tử hai bên.

Cờ lớn màu xanh trên đỉnh đầu Ma Mộng ma quân phiêu động không ngừng, thỉnh thoảng có thanh diễm đằng đẵng, thỉnh thoảng gió mạnh như đao, dựa vào bảo vật này, cương quyết để Sở Hình, Trương Thiên Niên và không dám đến gần người.

Tầm mắt Ma Mộng ma quân rơi vào đầu rồng, chỉ thấy trong đầu rồng có một thanh trường kích đang đứng thẳng, cán dài đến nửa trượng, lưỡi kích cũng nửa trượng, hai đầu Kim Long vờn quanh, liên tiếp cán cùng lưỡi kích, xem ra chính là thần binh.

- Xảy ra chuyện gì, vì sao cảm không được nó...

Ma Mộng ma quân âm thầm bất an suy nghĩ.

Trong lòng hấn càng ngày càng sốt ruột, trong mắt sát khí phóng đại.

Hấn nhìn về phía Trương Thiên Niên, lạnh giọng nói:

- Trương lão đầu, năm đó ngươi hủy nửa gương mặt bốn quân, hôm nay bốn quân để thi cốt ngươi vung vãi trên mảnh bí cảnh này.

Trương Thiên Niên không có nói tiếp, tay phải nâng lên, một khối la bàn hoàng kim xuất hiện, hấn ném về phía không trung, hoàng kim la bàn cấp tốc biến lớn, che khuất bầu trời.

Vòng cơ quan dưới đáy hoàng kim la bàn bắt đầu xoay tròn, từ dưới đi lên nhìn lại, như Vạn Hoa đồng khiến cho người ta hoa mắt thần mê.

Thất thái hào quang vương vãi xuống, bao trùm toàn bộ chiến trường, đệ tử Thập Phương giáo đều cảm nhận được linh lực khôi phục, đệ tử Tuyệt Tâm môn thì sợ hãi, linh lực của bọn hắn đang biến mất.

Trong lúc nhất thời, sĩ khí các đệ tử Thập Phương giáo phóng đại.

Những người thí luyện cũng rất kinh hãi, thì ra hoàng kim la bàn là bảo bối của Trương Thiên Niên trưởng lão, trước đó lúc bí cảnh sát hạch liền đã làm chấn bọn hắn kinh qua.

Linh lực của Thiên Tuyệt cũng bị áp chế, hắn kinh ngạc nhìn về phía hoàng kim la bàn trên bầu trời, không ngờ Thập Phương giáo còn có bảo vật như thế.

Huu!.

Huu! Huu...

Vô số kiếm khí đánh tới Thiên Tuyệt, tay phải Thiên Tuyệt chuyển động óng sáo, hình thành gió lốc mãnh liệt, đối diện đụng vào kiếm của Lữ Tụng.

Lữ Tụng hóa thành chín đạo phân thân, phân tán đến hướng đi khác biệt, cầm song kiếm trong tay bao vây Thiên Tuyệt.

Thiên Tuyệt chẳng thèm ngó tới, mở miệng nói:

- Ngươi thật sự cho rằng một mình ngươi sẽ giết được ta? Người Địa Cầu, ngươi thật sự hài hước.

Ba chữ “Người Địa Cầu” để con ngươi Lữ Tụng co rụt lại.

Thiên Tuyệt đột nhiên tan biến, sau đó xuất hiện sau lưng Lữ Tụng, ở trước mặt Thiên Tuyệt, Lữ Tụng như hải đồng thấp bé, đột nhiên thối lui, vừa động, một cỗ lực lượng kinh khủng đụng vào hắn.

- Phốc —— -

Lữ Tụng vẩy máu trời cao, như là một khẩu đạn pháo nện xuyên ngọn núi phía dưới.

Những phân thân hấn lơ lửng giữa không trung tan biến theo.

Ngã vào trong đá vỡ, Lữ Tụng tóc tai bù xù, hấn chặt vật cản răng, không thể đứng lên.

Thấy Quốc trụ bị Thiên Tuyệt ra một chiêu hạ gục, sinh tử chưa biết, những người thí luyện kinh hãi, tất cả đều sinh ra sợ hãi Thiên Tuyệt.

Từ khi tiến vào bí cảnh, thí luyện giả chết trong tay Thiên Tuyệt đã vượt qua trăm vị, trình độ uy hiếp hấn mang cho những người thí luyện cao hơn Tuyệt Tâm môn nhiều.

Thiên Tuyệt đưa tay, lòng bàn tay hướng về Lữ Tụng phía dưới, linh khí hóa kiếm, ngưng tụ trước lòng bàn tay, mũi kiếm trực chỉ Lữ Tụng.

- Người ưa thích kiếm? Vậy liền chết bởi kiếm đi!

Thiên Tuyệt tự lắm bầm, trong mắt tràn đầy vẻ khinh thường.

Chương 170: Trăm vạn âm chúng thể không thể đỡ (2)

Vị ——.

Một tiếng xé gió truyền đến, chỉ thấy một đạo bóng tên màu xanh đánh tới, tựa như tạt lôi, Thiên Tuyệt vô ý thức nhắc kiếm ngăn cản, bóng tên đụng vào kiếm ảnh, triệt tiêu lẫn nhau, gió mạnh chấn động, áo bào Thiên Tuyệt cổ động, nhưng thân hình không có chút run rẩy.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy chân trời đang có một con giao long bay tới, trên đỉnh đầu Giao long có một nam tử đứng đấy, duy trì tư thế kéo cung, tầm mắt như ưng, nhìn chòng chọc vào hắn.

Thiên Tuyệt bỗng nhiên nhíu mày, trong mắt lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, tầm mắt rơi vào trên người Dương Đại.

- Hắn liếc mắt nhìn ra ngoại trừ Dương Đại, những người khác tất cả đều là hồn thể.

Một trăm vị triệu hoán linh Không Vô cảnh tựa hồ cảm nhận được cái gì, cùng nhau lui lại, bay tới trước mặt Thiên Tuyệt, cái này khiến tất cả những người thí luyện Thập Phương giáo phía sau phụ trách ngăn cản Thiên Tuyệt đều thở dài một hơi, theo ánh mắt Thiên Tuyệt nhìn lại, bọn hắn thấy được Địa Linh Giao Long.

- Có người đến rồi!

- Đó không phải là vật cưỡi Giao Long của Bá Vương Bất Quá Giang sao?

- Trách không được tên này đều lui tất cả triệu hoán linh, đây là ăn ý ở giữa triệu hoán sư sao?

- Bá Vương Bất Quá Giang có thể đánh thắng được hấn sao? Chúng ta cần giúp một tay không?

- Hai trăm vạn âm chúng đó, chồng chất đều chồng chất mãi chết hấn.

- Nào có hai trăm vạn, tin tức trước đó không phải đã nói rồi sao, vì chồng cự thú triều, hi sinh hơn một trăm vạn! Mà phần lớn những âm chúng kia đều là Tụ Khí cảnh, chất lượng chênh lệch quá xa.

Những người thí luyện nghị luận âm ĩ, mặc dù đều hi vọng Dương Đại có thể thắng, nhưng Thiên Tuyệt mang cho bọn hấn áp lực thật sự quá lớn.

Phương xa.

Dương Đại đã cảm nhận được ánh mắt Thiên Tuyệt.

Hứa Trường Sinh cau mày nói:

- Cái tên này quả nhiên là Luyện Hồn cảnh.

Dương Đại phóng xuất tất cả mười chín vị âm chúng Không Vô cảnh, chín vị Yêu Vương âm chúng.

Phong Tầm Hoan cau mày nói:

- Không đủ, đối phương là Luyện Hồn cảnh, Hứa Trường Sinh có khả năng đơn đấu, còn lại một trăm vị Không Vô cảnh.

Dương Đại tiếp nhận Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, linh lực rót vào bên trong, liệt diễm hóa thành cờ xí, từng con âm chúng lao ra.

Hấn cũng triệu hoán ra Hắc Diễm Ác Quỷ Luyện Hồn cảnh, trầm giọng quát:

- Trước giết tên kia cho ta!

Hứa Trường Sinh, Hắc Diễm Ác Quỷ trước tiên phóng đi, các âm chúng khác theo sát phía sau, Vạn Thiên Hào, Hắc Tâm thánh quân lưu lại hai bên Dương Đại, bảo hộ hắn.

Liên tục không ngừng có âm chúng giết ra, đầu tiên là Đại Yêu, Linh Chiêu cảnh, lại là Yêu quái, Tâm Toàn cảnh.

Nhìn từ đằng xa đi, Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ tựa như cửa vào dị giới, quỷ dị kinh dị.

Âm chúng càng ngày càng nhiều, phóng tới cùng một phương hướng, thanh thế hạo đại.

Thiên Tuyệt động dung, lâm bẩm nói:

- Sao hắn có thể triệu hoán nhiều như vậy?

Hắn lập tức phân phó một trăm vị triệu hoán linh đánh tới.

Hắn có thể nhìn ra được âm chúng của Dương Đại tuy nhiều, nhưng thực lực đều quá yếu, không đủ gây sợ.

Rất nhanh, hai bên đụng vào nhau ở giữa không trung, nhóm âm chúng Linh Chiêu cảnh trở xuống cấp tốc phân tán, bao vây một trăm vị triệu hoán linh.

Số lượng âm chúng còn đang tăng vọt!

Một vạn!

Năm vạn!

Mười vạn!

Hai mươi vạn!

Ba mươi vạn!

Sắc mặt Thiên Tuyệt trở nên vô cùng âm trầm, trong mắt đều là vẻ không thể tin được.

Làm sao nhiều như vậy?

Hắn cũng không phải sợ hãi, mà là ghen ghét.

Dương Đại cũng mặc kệ ý nghĩ của hắn, tiếp tục triệu hoán âm chúng, Vạn Thú Tiền Đạp Trận đã bắt đầu bày trận hình, Thiên Tuyết không có nhìn ra đó là trận pháp, cứ nghĩ chỉ muốn vây quanh triệu hoán linh của hắn.

Một trăm vị triệu hoán linh xác thực mạnh mẽ, cũng may có Hứa Trường Sinh, Hắc Diễm Ác Quỷ hai vị Luyện Hồn cảnh hỗ trợ điểm ép, tình hình chiến đấu cũng không có hiện lên tình cảnh đồ sát nghiêng về một bên.

Thiên Tuyết động, hắn mặc dù tự ngạo, nhưng hắn không ngốc, hắn cấp tốc bay tới phía Dương Đại, thân hình lấp lánh trên không trung, không có âm chúng có thể ngăn cản hắn.

Giữa mi tâm Dương Đại hiện ra hắc văn, dưới chân khói đen khuếch tán, áo bào theo đó phiêu động, nhìn nhanh chóng đánh tới Thiên Tuyết, hắn mặt lộ vẻ thần sắc tàn nhẫn.

- Người muốn tìm chết, vậy thì tới đi!

Một tôn thân ảnh khủng bố từ trước mặt Dương Đại bay lên, chính là Thâm Hải cực vương.

Thâm Hải cực vương đạt được Dương Đại tâm linh cảm ứng, đột nhiên tan biến, một giây sau liền đến đến trước mặt Thiên Tuyết.

Thật nhanh!

Thiên Tuyết kinh hãi, vô ý thức vung động ống sáo trong tay đánh tới.

Rắn trên đầu Thâm Hải cực vương dồn dập kéo dài, như là từng thanh từng thanh trường thương thẳng tới Thiên Tuyết.

Oanh!

Thiên Tuyệt dùng linh lực bản thân ngăn lại công kích hung tàn này, nhưng Thâm Hải cực vương đánh ra lực đạo thật sự quá lớn, chấn động đến hắc ngã xuống ra sau.

- Luyện Hồn cảnh!

Thiên Tuyệt khó tin nhìn về phía Thâm Hải cực vương, tăng thêm Hứa Trường Sinh, Hắc Diễm Ác Quỷ, tên kia đã triệu hồi ra ba vị Luyện Hồn cảnh.

Phải biết trong triệu hoán linh của hắc không có Luyện Hồn cảnh.

Nhất định phải giết cái tên này.

Bằng không ngày sau chủng tộc đại chiến, cái tên này nhất định trở thành đại địch của Thiên Nhân tộc.

Sắc mặt Thiên Tuyệt trong nháy mắt lạnh lẽo, hắc bắt đầu cấp tốc di chuyển, mong muốn hất ra Thâm Hải cực vương, nhưng tốc độ Thâm Hải cực vương cũng rất nhanh, hắc căn bản không cắt đuôi được, hắc không thể không tự mình đối phó Thâm Hải cực vương.

- Hải hươc, ngươi có biết trước mặt ngươi chính là người nào không? Đây chính là Thâm Hải Chi Vương hiệu lệnh ngàn vạn thú triều.

Chương 171: Trăm vạn âm chúng thể không thể đỡ (3)

Dương Đại nhìn chăm chăm Thiên Tuyết, tự nhủ.

Thiên Tuyết đúng là kinh địch, nhưng chỉ cần không cao hơn Luyện Hồn cảnh, Dương Đại liền không sợ hãi.

Mặc dù tiêu hao nhiều âm chúng, cũng phải đánh chết tên này tại đây.

Rất nhanh, âm thả ra toàn bộ chúng bên trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, Dương Đại tiếp tục triệu hoán âm chúng trong không gian linh hồn.

Số lượng chồng chất, nhất cổ tác khí, nghiền ép kẻ địch.

Thanh Nhân đại tiên lĩnh trận, suất trăm vạn Yêu thú thi triển Vạn Thú Tiến Đạp Trận, yêu khí trùng thiên, liên tiếp trời cùng đất, ngăn cách đám người Hứa Trường Sinh cùng một trăm vị triệu hoán linh ở trong trận.

Ầm ầm ——.

Yêu khí cuộn cuộn, dẫn tới sấm sét vang dội.

Ngay cả tu sĩ Thập Phương giáo, ma tu Tuyết Tâm môn đang chém giết lẫn nhau đều dồn dập ghé mắt.

- Làm sao đột nhiên toát ra nhiều Yêu quái như vậy?
- Không đúng, tất cả đều là hồn thể, có quỷ tu!
- Quỷ tu, Quỷ Thần linh điện tới?
- Chỉ là một người đang triệu hoán, làm sao có thể, một người triệu hoán trăm vạn quỷ nô?

- Chẳng lẽ chính là vị dị nhân kia trong Thập Phương Giáo cái? Trước đó nghe nói hắn có thể triệu hoán mấy vạn quỷ nô, không ngờ xa xa không chỉ số lượng như thế.

Tất cả đám ma tu Tuyệt Tâm môn đều nhớ kỹ Dương Đại, tu vi của bọn hắn đều không thấp, thị lực siêu quần, xa xa đã nhìn thấy khuôn mặt Dương Đại.

Sở Hình cười to nói:

- Nhìn thấy không, Thập Phương giáo tùy tiện một đệ tử nội môn đều đủ để Tuyệt Tâm môn hoảng hốt, mau rút đi!

Ma Mộng ma quân cũng chú ý tới Dương Đại tiến vào, hắn nhíu mày, không có nhiều lời, chuyên tâm chống cự Sở Hình cùng Trương Thiên Niên tiến công.

- Không được, phải nắm chắc thời gian!

Ma Mộng ma quân yên lặng suy nghĩ, lần nữa cảm đầu rỗng, mong muốn cách không lấy ra Thiên Tru Thần Long Kích, nhưng long ảnh thật sự cứng rắn, linh lực của hắn căn bản không có cách xâm nhập trong đó.

- Kết trận, giết!

Thanh Nhàn đại tiên giận dữ hét, trăm vạn Yêu thú ngưng yêu khí ra như màn trời, trong màn trời lao ra đếm không hết hư ảnh Yêu thú, Hứa Trường Sinh và các âm chúng dồn dập rút lui, giữ một khoảng cách cùng trăm vị triệu hoán linh, Yêu thú cần xuyên qua theo trong cơ thể âm chúng, điên cuồng va về phía trăm vị triệu hoán linh.

Trăm vị triệu hoán linh cũng không hoảng, mặc cho Yêu thú hư ảnh đụng vào mình, không đau không ngứa, bọn hắn tiếp tục thẳng hướng đến những âm chúng Không Vô cảnh.

Bọn hắn còn chưa ý thức được chỗ kinh khủng của Vạn Thú Tiễn Đạp Trận chân chính, kia chính là tiêu hao.

Ngoài trận, Thiên Tuyệt bị Thâm Hải cực vương áp chế.

Thâm Hải cực vương xác thực khủng bố, lúc trước bại trận, hoàn toàn là thua ở không hiểu kiếm trận, không có trận pháp áp chế nàng, nàng thể hiện ra tính hung tàn của yêu ma, một hồi thân thể tiến công, một hồi thi triển pháp thuật, nàng dùng pháp thuật vẫn là học được từ trong thú triều trước đó, giống như kiếm khí của Lữ Tụng.

Thiên Tuyệt nhiều lần mong muốn tránh thoát Thâm Hải cực vương, đi giết Dương Đại, nhưng đều bị Thâm Hải cực vương cản lại.

Phương xa còn có Vạn Thiên Hào thỉnh thoảng bắn tên, khiến cho hấn vô cùng dày vò.

Hấn đã bị thương, hình ảnh có chút chật vật, còn tiếp tục đánh như vậy, hấn rất có thể sẽ chết.

Thiên Tuyệt đột nhiên lòng sinh thoái ý.

Hấn đang do dự, bỗng nhiên cảm nhận được cái gì, khó tin quay đầu nhìn lại.

Khí thể Vạn Thú Tiễn Đạp Trận phóng đại, Yêu thú hư ảnh theo màn trời yêu khí lao ra càng ngày càng mạnh mẽ, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, trăm vị triệu hoán linh không thể di chuyển, chỉ có thể bị động bị đánh, mỗi giây, bọn hấn phải gặp phải mấy trăm lần va chạm, không đến mười giây liền có triệu hoán linh không chịu nổi, hóa thành tro bụi tại chỗ.

Trăm vạn Yêu thú tập kết trận pháp xác thực khủng bố.

Thiên Tuyệt một bên tránh né Thâm Hải cực vương công kích, một bên khu sử triệu hoán linh chạy trốn, đáng tiếc, đã trễ.

Ầm!

Thừa dịp Thiên Tuyết phân tâm, Thâm Hải cực vương vung một bàn tay đánh lên mặt hắc, đánh cho hắc thổ huyết ngã bay ra ngoài.

Từng sợi tóc rắn cấp tốc trói chặt tay chân của hắc đưa hắc kéo trở về, Thâm Hải cực vương há mồm, yêu lực hóa thành vô số kiếm khí, thẳng hướng Thiên Tuyết.

- Không --

Thiên Tuyết điều động linh lực toàn thân ngăn cản, nhưng bị oanh đến áo bào phá toái, da tróc thịt bong, máu tươi bão táp chảy ra.

Hắc còn chưa chết, trăm vị triệu hoán linh tấn số yên diệt, Vạn Thú Tiễn Đạp Trận theo đó giải tán, Dương Đại phân phó, chúng nó hướng phía đám ma tu Tuyết Tâm môn, khí tức ma tu khác biệt cùng đệ tử Thập Phương giáo, Dương Đại thông qua tâm linh cảm ứng chỉ dẫn chúng nó phân rõ.

Trăm vạn âm chúng lao nhanh mà đi, hùng vĩ hạng gì, trên trời trên mặt đất, phô thiên cái địa, thế không thể đỡ.

Ma Mộng ma quân thềm mắng một tiếng, quát:

- Tuyết Tâm môn, rút lui!

Trong đám quỷ nô có thể có Luyện Hồn cảnh tồn tại, một khi bị bao vây, kết cục của hắc cũng sẽ thê thảm, hắc trước tiên nhảy ra, từ bỏ long ảnh, mang theo ma tu Tuyết Tâm môn rút lui.

Oanh!

Thâm Hải cực vương giẫm lên Thiên Tuyết từ trên trời giáng xuống, nện ở trên vùng núi, chấn động đến mặt đất phương viên trong vòng trăm trượng sụp đổ, toàn thân xương cốt Thiên Tuyết đều nát, Thâm Hải cực vương cười đến vô cùng tà ác, tàn nhẫn.

Thiên Tuyệt tuyệt vọng, biết được của mình chết chắc, con
ngươi của hắn đột nhiên biến thành màu lam, khàn giọng quát:

- Tộc ta mau tới, diệt trừ họa lớn cho chủng tộc!

Chương 172: Trăm vạn âm chúng thể không thể đỡ (4)

Hai đạo lam quang từ trong mắt của hắc bản ra, hóa thành vô số ánh sao, cấp tốc bay lên không, tan biến không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Rắn trên đầu Thâm Hải cực vương theo đó kéo dài, điên cuồng gặm ăn hắc, tiếng kêu rên không dứt lọt vào tai.

Không đến năm giây, nửa người trên của Thiên Tuyết bị gặm ăn sạch sẽ, chỉ còn lại có hài cốt, kinh dị dọa người.

Nếu không phải Dương Đại dùng tâm linh cảm ứng ngăn cản, Thâm Hải cực vương nhất định sẽ khiến Thiên Tuyết hài cốt không còn.

Thâm Hải cực vương đứng dậy, dùng một sợi tóc rắn trên đầu treo thi thể Thiên Tuyết, sau đó bay trở về đến trên lưng Địa Linh Giao Long.

Nương theo lấy Tuyết Tâm môn rút lui, trận chiến này xem như kết thúc, hết thấy âm chúng bắt đầu trở về.

Dương Đại cũng không có vội vã đi tới Thập Phương giáo, mà bắt đầu hấp thu hồn phách của Thiên Tuyết.

Thực lực Thiên Tuyết vẫn rất mạnh, đáng giá thu phục!

Rất nhanh, Dương Đại bắt được hồn phách Thiên Tuyết, khiến cho hắc âm thâm thở dài một hơi.

Lúc trước chiến đấu, Thiên Tuyết từng cố gắng linh hồn xuất khiếu chạy trốn, nhưng bị Thâm Hải cực vương ngăn lại, kém chút đánh nổ hồn thể, trong lúc mơ hồ, Dương Đại thấy

hồn phách Thiên Tuyệt bị tàn phá một nửa, cho nên mới lo lắng không hút được hồn phách.

Đã không phải lần đầu tiên hấp thu hồn phách Luyện Hồn cảnh, Dương Đại rất nhẹ nhàng, không đến năm phút đồng hồ liền thành công, chỉ tiếc tu vi của hắn vẫn không có đột phá, thần kỳ là hấp thu xong hồn phách Thiên Tuyệt, hắn trở nên càng thêm có tinh thần.

Dương Đại để nhóm âm chúng trực tiếp tiềm phục dưới mặt đất, hắn thì cưỡi Địa Linh Giao Long bay về phía Thập Phương giáo.

Một trận chiến, hắn có công lao lớn nhất, sao có thể không đi tranh công?

Hắn cũng không muốn yên lặng làm việc.

Bên người Dương Đại chỉ còn lại có Hùng Liệt, Vạn Thiên Hào, Hứa Trường Sinh, cùng với một chút tu âm chúng hạch tâm vi yếu nhỏ.

Rất nhanh, hắn đã tới đến trong đội ngũ Thập Phương Giáo.

Trương Triển Vân tự mình tiếp đãi hắn, cười nói:

- Làm rất tốt, hai vị trưởng lão muốn gặp ngươi.

Dương Đại gật đầu, đi theo hắn đến trước mặt Sở Hình, Trương Thiên Niên, sau lưng hai vị trưởng lão, hoàng kim la bàn phát ra thất thải (bảy màu) hào quang chiếu vào long ảnh, khiến cho long ảnh không thể động đậy.

Sở Hình nhìn về phía Dương Đại, cười nói:

- Hảo tiểu tử, không tệ không tệ, lần này bí cảnh, ngươi lập đại công, ta sẽ thay ngươi tranh thủ càng nhiều điểm công hiến.

Trương Thiên Niên vuốt râu mỉm cười, cũng tán thưởng nhìn Dương Đại.

Dương Đại nhớ kỹ Sở Hình, trước đó trong sát hạch bí cảnh Sở Hình đã muốn thu hắn làm đồ đệ, sau đó theo Thiên Túc chân nhân đi Thạch Thành cũng đã gặp qua Sở Hình.

- Bỏn phận thôi, ta là đệ tử Thập Phương giáo, nên vì Thập Phương giáo nỗ lực.

Dương Đại mỉm cười đáp.

Trương Thiên Niên tò mò hỏi:

- Thiên phú của ngươi, Trương Triền Vân đã từng nói với chúng ta, bất quá chúng ta rất tò mò, ngươi đến cùng có bao nhiêu vị âm chúng?

Dương Đại nói:

- Trừ bỏ vừa rồi những tên đang chiến đấu, còn lưu lại mười vạn.

Người dù sao cũng phải tàng trữ một ít át chủ bài, trên thực tế, hắn có hơn hai trăm bốn mươi vạn âm chúng, chỉ vận dụng không đến một nửa.

Ba người bắt đầu hàn huyên, Trương Triền Vân thỉnh thoảng chen lời vào, giúp Dương Đại nói chuyện.

Lần này bí cảnh, Thập Phương giáo chính là muốn thi đo thực lực cùng tác dụng của dị nhân, biểu hiện của Dương Đại đủ để tranh thủ chỗ tốt cho dị nhân.

Trương Triền Vân nhìn Dương Đại chuyện trò vui vẻ cùng hai vị trưởng lão bên cạnh, trong lòng cảm khái vạn phần.

Tiêu tử này đã vượt qua Quốc trụ.

Lữ Tụng đổi mặt Thiên Tuyệt, kém chút bỏ mình, trái lại Dương Đại, còn chưa tự mình ra tay đã trấn sát Thiên Tuyệt.

Sở Hình nói đến Thiên Tru Thần Long Kích, khô nào nói:

- Bảo vật này không hàng phục được, làm sao bây giờ?

Trương Thiên Niên cau mày nói:

- Bảo bối của ta cũng không cách nào dời đi nó, chỉ có thể giam cầm, đẳng cấp của bảo vật này không kém hơn bảo bối của ta.

Dương Đại mở miệng nói:

- Thế liền trực tiếp thu phục nó.

Sở Hình bất đắc dĩ cười nói:

- Chúng ta đều thử qua, chính là không được.

Dương Đại tự nhiên trông mà thêm Thiên Tru Thần Long Kích, nhưng làm một trong cơ duyên quan trọng nhất trong bí cảnh, hấn không tiện mở miệng đi đòi.

- Vậy vẫn bối đi trước, vẫn bối còn muốn đi dạo, có thể hay không nhặt được bảo bối như kích này.

- Dương Đại cười nói.

Sở Hình, Trương Thiên Niên cười gật đầu, đối với Dương Đại, bọn hấn hiện tại hết sức yên tâm.

Dương Đại lập tức đứng trên Địa Linh Giao Long rời khỏi.

Sở Hình xuất ra thân phận lệnh bài của mình, bắt đầu gọi người.

Bọn hấn không hàng phục được, chỉ có thể tìm mạnh hơn người tới.

Sau khi rời khỏi đại bộ đội Thập Phương giáo, Dương Đại triệu hoán Thiên Tuyệt đi ra.

Thiên Tuyệt xuất hiện ở trước mặt, hấn nhìn vẻ mặt mỉm cười của Dương Đại, không khỏi sửng sốt.

- Ta... Không ngờ lại.....

Sau khi Thiên Tuyệt tiếp nhận trí nhớ âm chúng, trong lòng vô cùng khủng hoảng.

Hắn đối Dương Đại tự nhiên là tuyệt đối phục tùng, nhưng nghĩ tới chủng tộc của mình, hắn hết sức sợ hãi, sợ hãi Dương Đại khiến cho hắn đối phó Thiên Nhân tộc.

Dương Đại hỏi:

- Người trước khi chết, là đang triệu hoán Thiên Nhân tộc sao?

Thiên Tuyệt trả lời:

- Không sai, trong mấy ngày, bọn hắn sẽ quy mô buông xuống phương bí cảnh này...

Dương Đại tiếp tục hỏi:

- Nói về thiên phú Thiên Nhân tộc các người đi.

Thiên Tuyệt thành thật trả lời.

Chương 173: Chủng tộc đào thải, Đại Thánh truyền thừa (1)

Thì ra chỗ văn minh của Thiên Nhân tộc cũng gặp phải Thâm Vực buông xuống, mỗi một vị Thiên Nhân tộc nhân tiến vào Thâm Vực đều có thể thu hoạch được thiên phú triệu hoán, Triệu Hoán linh cần dựa vào chính bọn hắn săn giết, Thiên Nhân thiên phú khác biệt, biểu hiện ở số lượng Triệu Hoán linh, có thể triệu hoán một trăm vị Triệu Hoán linh như Thiên Tuyệt được cho là người nổi bật trong Thiên Nhân tộc.

Bất quá dựa theo Dương Đại hỏi thăm, trong Thiên Nhân tộc có một vị cực kỳ biến thái, có thể triệu hoán một vạn Triệu Hoán linh, trừ hắn ra, vị Thiên Nhân có thiên phú xếp hạng thứ hai nhiều nhất triệu hoán ra một ngàn vị Triệu Hoán linh, bối phận hai vị này thấp hơn Thiên Tuyệt, vẫn còn đang ở giai đoạn phát dục, rất ít tham gia nhiệm vụ.

Đáng nhắc tới chính là, Thiên Nhân tộc biết được Địa Cầu tồn tại, trong nhận thức của Thiên Tuyệt, Thâm Vực chính là chiến trường của các chủng tộc, phạm là văn minh bị Thâm Vực chọn trúng đều sẽ gia nhập vạn tộc cạnh tranh, Thiên Nhân tộc tiến vào Thâm Vực càng sớm hơn Địa Cầu, nhưng thời gian không kém nhiều.

Trước đó vạn tộc cạnh tranh, có vị Thiên Nhân bài danh mười vị trí đầu Thiên Nhân tộc thu hoạch được dự báo đối thủ đào thải chủng tộc, sẽ có mười chủng tộc tiến hành chém giết, trong đó có Địa Cầu nhân tộc.

Dương Đại lấy làm kỳ, chủng tộc đào thải...

- Chủng tộc đào thải còn bao lâu?

Hùng Liệt khẩn trương hỏi.

Thiên Tuyết lắc đầu nói:

- Ta cũng không rõ ràng, không thể nào đoán trước thời gian cụ thể.

Dương Đại hỏi:

- Triệu Hoán linh của người bị diệt, người còn có thể triệu hoán ra sao?

Thiên Tuyết nói:

- Cần một lần nữa đi giết, Triệu Hoán linh của ta khác biệt cùng âm chúng, cũng không phải là hồn thể, mà là phục chế chiến lược, sau khi giết là phục chế được, nhưng mỗi lần phục chế đều sẽ tiêu hao nguyên khí, nguyên khí tiêu hao quá nhiều, sẽ hao tổn thọ nguyên.

Lương Tử Tiêu cười nói:

- Người bây giờ đã chết, cũng không cần lo lắng nhiều như vậy.

Dương Đại gật đầu nói:

- Đẳng sau tìm cơ hội thử một chút đi.

Nếu Thiên Nhân tộc trở thành âm chúng còn có thể tiếp tục triệu hoán, triệu hoán sư triệu hoán triệu hoán sư, có chút oách xà lách a.

Dương Đại hỏi:

- Thiên Nhân các người có thể triệu hoán Thiên Nhân sao?

Thiên Tuyết nói:

- Có thể, chỉ là sau khi trở thành Triệu Hoán linh, Thiên Nhân chỉ có chiến lực bản thân, không nữa có năng lực triệu hoán.

Haiz, không oách được rồi.

Thiên Nhân tộc vẫn còn kém một chút, không thể so sánh với thiên phú của Dương Đại.

Dương Đại có khả năng vô hạn.

Như vậy xem ra, Thâm Vực vẫn hết sức ưu ái đối với Địa Cầu nhân tộc.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Sau đó Dương Đại lần lượt thu các âm chúng trở lại Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ tu luyện, còn lại âm chúng thì trở lại trong không gian linh hồn, đại bộ phận âm chúng tu vi thấp, theo không kịp tốc độ Địa Linh Giao Long, dễ dàng tụt lại phía sau, mà lòng đất có rất nhiều kiến trúc suy tàn, có vài vị âm chúng không cẩn thận tiến vào trong, gặp phải cấm chế tập kích, hồn phi phách tán.

Thượng cổ bí cảnh này khắp nơi là bẫy rập.

Sau đó mục tiêu Dương Đại là đi săn tu sĩ Quy Nguyên phong, Tuyệt Tâm môn, thuận tiện tìm kiếm cơ duyên, còn Thiên Nhân tộc, còn có mấy ngày, dựa theo Thiên Tuyệt nói, tin tức đã truyền đi, không cách nào lại rút về.

Dương Đại để cho hấn một lần nữa truyền tin tức, thế nhưng hấn nói thủ đoạn này nhất định phải sử dụng lúc sống sót, một khi hấn chết, Thiên Nhân tộc cũng sẽ cảm giác được, cho dù có thể truyền lại tin tức, Thiên Nhân tộc cũng sẽ không tin.

Không thể không nói, Thiên Nhân tộc rất có kinh nghiệm, xem xét ra lúc trước đã nếm qua không ít thua thiệt.

Thiên Tuyết không giống Phong Tầm Hoan trực tiếp quên chủ cũ, vẫn lo lắng Thiên Nhân tộc, Dương Đại lười nhác an ủi, Thiên Nhân tộc là địch nhân, không có thể hóa giải, ngược lại Thiên Tuyết đối với hắn nói gì nghe vậy.

...

Một ngày sau.

Trong sơn nhạc thủ phủ, Dương Đại đang tĩnh tọa, hắn vừa hấp thu hồn phách một đám đệ tử Quy Nguyên phong, tự nhiên là Phong Tầm Hoan dẫn tới, hết thấy hai mươi sáu người, hai vị Không Vô cảnh.

Đám người Thạch Long đang thôn phệ máu thịt, Phong Tầm Hoan thì làm công tác tư tưởng cho Thiên Tuyết.

- Nhìn thấy không, học ta nhiều một ít, dùng tài đức của chủ nhân trân trọng ngươi.

Phong Tầm Hoan đắc ý cười nói.

Thiên Tuyết nhú mày.

Doanh Kỷ lại gần cười nói:

- Thật ra Thiên Nhân tộc nếu đều trở thành âm chúng, chẳng phải là một loại tồn tại khác, còn có thể thoát khỏi chủng tộc cạnh tranh các ngươi nói tới, chúng ta đi theo chủ nhân không ngừng mạnh lên, tự thành một phương thiên địa, một phương quy tắc trật tự.

Hứa Trường Sinh chân thành nói:

- Không sai, đặc điểm của âm chúng, ngươi hắn cũng cảm nhận được, chủ nhân sau này nhất định có thể trở thành tiên thần trường sinh bất tử, đi theo chủ nhân trộn lẫn, Thiên Nhân tộc các ngươi tương đương với bá một vị thần, tất cả mọi người thu hoạch được năng lực bất tử.

Thiên Tuyết tức giận nói:

- Chỗ nào bắt tử, sẽ hồn phi phách tán.

Nói thì nói như thế, trong lòng hấn thật ra có chút buông lỏng.

Sau khi trở thành âm chúng, xác thực còn muốn tốt hơn trong tưởng tượng, không giống với Triệu Hoán linh của hấn, âm chúng có suy nghĩ của mình, ngoại trừ nghe lệnh Dương Đại, thật ra tương đương với còn sống.

Chẳng qua là để cho hấn giết đồng bào mình, hấn vẫn không đành lòng.

Hùng Liệt cười nói:

- Đừng làm khó hấn, sau này chúng ta giết Thiên Nhân tộc là được, khiến cho hấn tránh một chút, tất cả mọi người là người một nhà, thông cảm lẫn nhau.

Khóe miệng Thiên Tuyết giật một cái, yên lặng không nói.

Đúng lúc này, một đạo thân ảnh từ lòng đất chui ra.

Chính là Liễu Tuấn Kiệt!

Chương 174: Chứng tộc đào thải, Đại Thánh truyền thừa (2)

Liễu Tuấn Kiệt cấp tốc đi vào trước mặt Dương Đại, hưng phấn nói:

- Chủ nhân, ta phát hiện đại cơ duyên! Cơ duyên to lớn!

Trình Nga Quỷ một bên hút máu thịt, một bên quay đầu cười hỏi:

- Lớn bao nhiêu? Có lớn bằng Thiên Tru Thần Long Kích à? Chí bảo của Thượng cổ Đại Thánh!

Liễu Tuấn Kiệt quay đầu, ngạo nghễ nói:

- Có! Tuyệt đối cao hơn nó, mà lại có liên quan đến thượng cổ Đại Thánh!

Dương Đại hứng thú, cái tên này không ngờ lại biết được Đại Thánh, chẳng lẽ thật phát hiện đại cơ duyên?

Lương Tử Tiêu thúc giục nói:

- Mau nói, đừng dây dưa.

Liễu Tuấn Kiệt quay đầu, chân thành nói:

- Ta trong mấy ngày qua đi không ít nơi, cuối cùng ta phát hiện một tòa lăng mộ, toà lăng mộ kia ở dưới lòng đất, ta thấy một tòa bia đá trước cổng chính cung điện dưới lòng đất, phía trên ghi chép sự tích về thượng cổ Đại Thánh, nói rằng ở trong lăng mộ có truyền thừa của Đại Thánh, nhận được Đại Thánh

truyền thừa mới có thể chứng không tuyệt thể thần binh Thiên Tru Thần Long Kích.

Ánh mắt Dương Đại sáng lên, trách không được Ma Mộng ma quân, Sở Hình, Trương Thiên Niên không có cách nào cầm long ảnh, thì ra cần phải tiếp nhận truyền thừa.

- Có những người khác đi vào địa cung không?

Dương Đại hỏi.

Liễu Tuấn Kiệt vò đầu nói:

- Ta đây cũng không rõ ràng, bất quá trước cổng chính không có những người khác.

Dương Đại trầm ngâm nói:

- Nghỉ ngơi một canh giờ liền đi.

- Tốt!

Liễu Tuấn Kiệt phấn chấn, hẳn cuối cùng thành công một lần.

Lương Tử Tiêu cảm khái nói:

- Người cuối cùng lập công.

Hùng Liệt sờ cằm, lẩm bẩm nói:

- Yếu như vậy, sao có thể tìm tới cơ duyên lớn nhất?

Vạn Thiên Hào cười nói:

- Hẳn mặc dù yếu, nhưng dầu gì cũng là âm chúng, có thể chui vào lòng đất, Tâm Toàn cảnh bình thường cũng không cách nào thời gian dài tiềm nhập lòng đất, mà lại càng hướng xuống, khảo nghiệm tổ chất thân thể càng lớn.

Hùng Liệt cảm thấy có đạo lý, nhưng vẫn cảm thấy Liễu Tuấn Kiệt có vận khí tốt, ven đường không ngờ lại không có chết.

Một lúc lâu sau, Dương Đại mang theo nhóm âm chúng lên đường, vẫn như cũ là Địa Linh Giao Long làm thú cưỡi, Liễu Tuấn Kiệt đứng ở trên đầu rồng chỉ dẫn hướng đi.

Sau khi Thiên Tuyết chết, hệ thống thông báo cũng triệt để an tĩnh lại, để Dương Đại có chút không thích ứng.

Ven đường gặp được một vài đệ tử Quy Nguyên phong, Dương Đại giết không tha.

Hắn phát hiện đệ tử Tuyết Tâm môn đều không hề đơn độc hành động, ngược lại đệ tử Quy Nguyên phong thì tốp năm tốp ba.

Sau năm canh giờ.

Địa Linh Giao Long rơi xuống đất, Dương Đại cũng sẽ không đào đất, nhưng hắn cảm thấy lãng mộ khẳng định có lỗi đi, thế thả ra mười vạn âm chúng, tìm kiếm khắp nơi.

Không đến một nén hương thời gian liền tìm tới, ở ngoài mây dậm, bị một tảng đá lớn cản trở, cửa hang ở vào trên đỉnh dốc núi, xem từ trên cao, dạng dốc núi này rất nhiều, nam thạch khắp núi khắp đồng, ai có thể nghĩ tới phía dưới một khối nam thạch cất giấu lối vào thông đến truyền thừa chân chính.

Dương Đại tiến vào động, sau đó để Hùng Liệt ở ngoài một lần nữa che cửa vào, lại lặn xuống mặt đất.

Trên đường đi, Dương Đại thu hồi nhóm âm chúng, vẫn như cũ chỉ để lại âm chúng hạch tâm.

Xung quanh, đỉnh đầu vách động, trong bùn đất dưới chân đều có âm chúng ẩn núp, toàn phương vị bảo hộ hắn, khiến cho hắn không có khả năng bị đánh lén.

Hùng Liệt cảm khái nói:

- Người thật ớn, Mạnh Đại Đế và người thiên phú SS trước đó hi sinh có một nửa người, không, một phần mười cần thận đều có thể thuận lợi trưởng thành tiếp.

Dương Đại cười nói:

- Mạnh Đại Đế không phải còn sống sao?

- Ha ha, Quốc trụ chúng ta cảm thấy hắn không sớm thì muộn sẽ chết yếu, nhưng cũng không có cách, hắn người nào cũng không nghe, tùy hứng đến cực điểm.

- Ta xem ngươi là thật khen ta.

Đoàn người cười cười nói nói, kì thực bảo trì cảnh giác.

Dựa theo Liễu Tuấn Kiệt nói, lăng mộ ở dưới đất gần ngàn mét sâu.

Dọc đường đi uốn lượn khúc chiết, không biết queo bao nhiêu khúc quanh, đi ước chừng gần nửa canh giờ, bọn hắn cuối cùng đi đến mục đích.

Phía trước là một mảnh không gian rộng lớn dưới mặt đất, một tòa cung điện ở chỗ này, cửa lớn cung điện có một khối bia đá cực kỳ bắt mắt đứng thẳng, cao tới ba trượng.

Dương Đại được âm chúng chen chúc đi đến, đi đến trước tấm bia đá.

- Năm trăm năm tuổi chứng Đại Thánh, đứng ngạo nghễ giữa thiên địa, thông cổ kim, hiểu Âm Dương, chương khí số thiên địa, làm sao thì thần thông không địch lại thiên số, đạo hạnh không kịp đại nạn, lưu lại truyền thừa tại đây, nếu như người hậu thế có duyên có được, ó thể chương không thần binh Thiên Tru Thần Long Kích.

Lương Tử Tiêu thì thầm, đây là nửa đoạn chữ viết trên tấm bia đá, nửa đoạn chữ viết về sau cổ quái khó hiểu, Dương Đại

để nhóm âm chúng từng người quan sát, bao gồm cả Ma tộc, Thiên Nhân tộc ở trong, đều không hiểu này kiêu chữ.

- Lão phu xưng phong?

Hứa Trường Sinh cười hỏi, đối với Đại Thánh truyền thừa, hẳn cảm thấy rất hứng thú.

Dương Đại gật đầu, nhiều người, tóm lại là rất tốt.

Hứa Trường Sinh lập tức đi đến trước cổng chính, mở cửa lớn ra.

Oanh.

——.

Cửa lớn vừa mở ra, một cỗ hấp lực kinh khủng từ trong cửa truyền đến, trực tiếp hút Hứa Trường Sinh cùng với đám người Dương Đại đi vào.

Không Vô cảnh, Luyện Hồn cảnh, vô luận tu vi cao bao nhiêu cũng không kịp chống cự.

Sau khi tiến vào cửa lớn, mắt Dương Đại tối sầm lại, qua mấy giây mới cảm nhận được hấp lực dừng lại, hai chân hắn rơi xuống đất, lại đợi mấy giây mới khôi phục tầm mắt.

Cảnh tượng trước mắt khiến cho hắn sửng sốt, nhóm âm chúng đồng dạng cũng kinh ngạc.

Chương 175: Quyền ra như rồng

Sau khi tiến vào địa cung, ánh vào tầm mắt Dương Đại chính là từng tòa một tượng đá, dày đặc, nhiều vô số kể, lớn nhỏ không đều, chủng tộc không đồng đều, một mực lan tràn đến chỗ sâu lẫm mộ.

Đây là một khu đất màu đỏ hồng, trên trời treo ba mặt trời, mặt đất bằng phẳng, hướng sang phía bốn phương tám hướng nhìn lại, đều không nhìn thấy phân cuối.

Không ngờ trong cung điện dưới lòng đất lại có động thiên khác.

Hứa Trường Sinh lấy làm kỳ nói:

- Xem ra lẫm mộ này là một cái pháp bảo!

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói.

- Vậy chúng ta hoàn toàn có thể dọn đi lẫm mộ luôn.

Các âm chúng khác dồn dập phát biểu cái nhìn của mình, người đông thể mạnh, đều không thể nào khăn trương.

Dương Đại thả ra một vạn âm chúng, đi về các phương hướng khác nhau tiến đến, dò xét tình báo.

- Truyền thừa sẽ không ở trong đám tượng đá đó chứ?

Phong Tâm Hoan tò mò hỏi.

Lương Tử Tiêu dị hỏi:

- Vậy làm sao tìm, đánh vỡ toàn bộ?

Hùng Liệt nói:

- Các người xem hướng kia.

Tất cả mọi người theo hướng hấn chỉ nhìn lại, phần cuối đường chân trời có một tòa tượng đá vĩ ngạn, cao tới ba bốn trăm trượng, chột nhìn qua, còn tưởng rằng đó là một ngọn núi, nhìn kỹ lại, lại là tượng đá một hình người đang tĩnh tọa, đưa lưng về phía bọn hấn.

Chỉ là tĩnh tọa đã cao ba bốn trăm trượng, đứng lên chẳng phải cao ngàn trượng?

Tất cả mọi người bị chấn nhiếp.

Truyền thừa có thể ở trong đó hay không?

Vạn Thiên Hào mở miệng nói:

- Các người nói, có khả năng hay không, ta nói có khả năng, chút tượng đá này đều là đến đây tìm kiếm cơ duyên, sau đó....

Vừa dứt lời, mọi người không rét mà run.

Tư thái những tượng đá kia không đồng đều, thoát nhìn như là chạy về cùng một hướng, sau đó ở ven đường bị hóa đá.

Bọn hấn càng xem càng rùng mình.

Dương Đại cũng bị hù dọa, truyền thừa này quả nhiên có hổ.

Bằng không cũng sẽ không nhiều năm như thế không có người đạt được.

Bọn hấn không có tùy tiện tiến lên, mà đứng tại chỗ cũ chờ đợi, rất nhanh, Dương Đại cũng cảm giác được khí tức từng âm chúng tan biến.

Quả nhiên gặp nguy hiểm!

Hấn không thể xác định những âm chúng kia là hồn phi phách tán hay là bị hóa đá, ngược lại chính là mất đi liên hệ,

loại tình huống này dĩ vãng xuất hiện chính là hồn phi phách tán, âm chúng vô luận cách bao xa, đều sẽ cùng hắc bảo trì tâm linh cảm ứng.

Dương Đại phái đi ra một vạn Tinh quái, cho dù tổn thất, cũng không đau lòng, cho nên không có hạ lệnh để chúng nó trở về.

Sau nửa canh giờ, nhóm âm chúng lần lượt trở về.

Dương Đại tiến hành tâm linh trao đổi cùng từng người trong chúng nó, đại khái hiểu về phiến thiên địa này.

Cũng không phải thật vô biên vô hạn, phần cuối không gian bích lũy vô hình, cho nên mới lộ ra vô biên vô hạn, dù vậy, phiến thiên địa này cũng rất lớn.

Nhóm âm chúng cũng không có phát hiện truyền thừa, cũng chỉ phát hiện một người sống.

- Người sống?

Vạn Thiên Hào lập tức bay tới không trung, thi triển Thần Chi Ứng Nhãn, nhìn xung quanh.

Hùng Liệt nói:

- Đối phương chỉ có một người, hắc là không đáng để lo, chủ yếu vẫn là như thế nào tìm kiếm truyền thừa.

Dương Đại phân phó Hứa Trường Sinh:

- Đi đánh vỡ một tòa tượng đá.

Hứa Trường Sinh gật đầu, hắc cũng không ngốc, không có tới gần, mà cách không thi pháp.

Oanh!

Một tượng đá Yêu quái phía trước phá toái, thạch đầu cấp tốc hóa thành huyết nhục, vẩy trên mặt đất, hóa thành một vũng máu, theo đó bốc hơi.

Đáy lòng đám người Dương Đại lạnh ngắt, thì ra thật đúng là sinh linh biến thành.

- Truyền thừa kia hẳn sẽ không ở trên người bọn hắn, bọn họ đều là kẻ thất bại khi tìm kiếm truyền thừa, chúng ta phải tiến về phía bọn hắn đang hướng đến.

Hắc Tâm thánh quân trầm ngâm nói, mọi người cảm thấy rất có đạo lý.

Dương Đại nhíu mày, chỗ mà các tượng đá hướng tới vừa rồi không có âm chúng trở về, căn bản không rõ ràng tình huống phía trước.

- Bàn tăng đi cho.

Quỷ Hòa Thượng cười tủm tỉm nói, nhìn ra Dương Đại đang lo lắng.

Dương Đại suy nghĩ một chút, nói:

- Cùng đi chứ, chúng ta đã không có đường lui, so với việc Anh em Hồ Lô dâng tặng từng người, chẳng thà cùng nhau đi tới, phần thắng lớn hơn.

Quay đầu nhìn lại, bọn hắn đã không nhìn thấy cửa lớn lẫm mẫm.

Nói cách khác, trước khi tìm thấy truyền thừa trước, bọn hắn rất có thể là không thể rời khỏi nơi đây!

Hứa Trường Sinh, Hùng Liệt dùng thần thức tìm kiếm, cũng không phát hiện được lối ra.

Xác thực ra không đi được.

- Đi thôi!

Dương Đại mở miệng nói, Hứa Trường Sinh đi ở phía trước, những người khác bao quanh Dương Đại.

Làm phòng bị ngoài ý muốn, hắn thả ra chín vị Yêu Vương, tiềm phục dưới mặt đất, tránh cho bị đánh lén.

Đi ngang qua từng cái tượng đá, cảm xúc Dương Đại càng sâu, có chút tượng đá thoát nhìn rất mạnh, cũng không biết bọn hắn đến cùng gặp cái gì.

Vạn Thiên Hào lơ lửng giữa không trung, nhìn xung quanh hướng đi của từng người.

Đi trong chốc lát, Vạn Thiên Hào bỗng nhiên mở miệng nói:

- Ta thấy được một tòa bia đá, nữ tử kia cũng ở đây.

Nữ tử?

Chính là người sống duy nhất trừ bọn hắn ra?

Dương Đại lặng yên suy nghĩ.

Đoàn người bắt đầu tăng tốc bước chân, miễn cho bị đối phương nhanh chân đến trước.

Thời gian trôi qua một nén hương, bọn hắn cuối cùng thấy được bia đá thật to kia, cao tới mười trượng, đang ở sau lưng tượng đá hình người cao to lớn ba bốn trăm trượng.

Dương Đại nhìn thấy nữ tử mà Vạn Thiên Hào trước đó nhìn thấy.

Đây là một nữ tử mặc áo tím, eo quần thắt lưng gấm thêu hoa, chân đạp lưu vân hồng ngoa, tóc dài bện ra phía dưới hai cây ngọc trâm, quanh thân quần quanh cái váy dài màu xanh, dáng người thướt tha, rất có khí chất của tiên tử.

Chương 176: Long phá chúng quân (1)

Nữ tử áo tím quay đầu, lộ ra một khuôn mặt nghiêng nước nghiêng thành, tựa như từ trong tranh đi ra, ngũ quan hoàn mỹ, tìm không ra một tia tí vết, hai mắt sáng ngời, như hai vầng loan nguyệt, đôi môi dưới mũi quỳnh giống như nhiễm phấn hồng, vô cùng đỏ tươi.

- Ủm? Quý tu, Không Vô cảnh đã có thể tìm được tới nơi đây, xem ra ngươi có rất nhiều quý nô.

Nữ tử áo tím khẽ cười nói, rất có cảm giác một nụ cười sinh ra trăm vẻ đẹp.

Dương Đại mở miệng hỏi:

- Đạo hữu tới bao lâu?

Nữ tử áo tím nhìn về phía hắn, cười đáp:

- Chắc đã được hai năm.

Hai năm?

Làm sao bây giờ?

Trong lòng Dương Đại chửi bậy, nhưng hắn cũng biết đại tu sĩ sau khi tích cốc sẽ không có làm việc phạm nhân phải làm, nhưng ở nơi này đợi hai năm vẫn là hết sức khoa trương.

Không có bị hóa đá, nói rõ tu vi cô gái này không đơn giản.

- Tu vi rất cao, không nhìn ra.

Hứa Trường Sinh truyền âm cho Dương Đại, ngữ khí ngưng trọng.

Luyện Hồn cảnh đều không nhìn ra...

Dương Đại bắt đầu lo lắng, cảm nhận được áp lực.

Nữ tử áo tím nói theo:

- Truyền thừa này không dễ để cầm, ta đã không còn hy vọng xa vời, chỉ muốn đi ra ngoài, người đến thử xem đi, ta giúp người.

Dương Đại cũng không tin, hỏi:

- Như thế nào thử?

- Đưa thần thức vào trong tấm bia đá liền sẽ tiếp nhận khảo nghiệm của truyền thừa, không thể thất bại quá nhiều lần, mỗi thất bại mười lần liền sẽ phát động lực lượng cấm chế, quét ngang toàn bộ tiểu thiên địa, thấy những tượng đá kia chứ, chính là bị cấm chế lực lượng quét trúng, gần như không có khả năng tránh né, mặc dù chui vào lòng đất, bay tới không trung cũng không được.

Nữ tử áo tím trả lời.

- Vậy người thất bại mấy lần?

- Ba lần.

- Trước đó thất bại mấy lần?

- Không biết.

- Nói cách khác, ta có khả năng chỉ có cơ hội thất bại một lần?

- Không sai.

Dương Đại yên lặng.

Hùng Liệt hoang mang hỏi:

- Người làm sao biết những chuyện này?

Nữ tử áo tím chỉ về bia đá, nói:

- Phía trên có bí tự thời Thái Cổ, vừa lúc ta nhìn hiểu.

Mọi người mới vỡ lẽ, kiểu chữ trên tấm bia đá giống y như nửa đoạn sau của bia đá, cổ quái khó hiểu.

Dương Đại lâm vào trong yên lặng, không biết phải chăng có nên tin nữ tử áo tím.

Nữ tử áo tím cũng không có tiếp tục thuyết phục, mà nghiêng ngả cười nhìn lấy Dương Đại.

Hùng Liệt mở miệng nói:

- Ta thử một chút đi.

- Ta tới!

Hứa Trường Sinh tiếp nhận nói, các âm chúng khác cũng mở miệng.

Việc đã đến nước này, bọn hắn đã không còn quá sợ hãi.

Hùng Liệt nhìn về phía Dương Đại, nói:

- Hay là để ta thử một chút, ta có loại cảm giác, rất kỳ diệu, nhưng cảm giác có thể làm.

Phong Tầm Hoan dị hỏi:

- Cảm giác gì?

Hùng Liệt nghiêm túc nói:

- Thiên phú của ta là thể phách, sau khi trở thành âm chúng, thiên phú vẫn còn, thể hiện tại hồn thể thực thể hóa, ta có thể cảm giác được Liệt Dương Kim Cương Thân của ta đang hết sức phấn khởi.

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Thật chứ?

Hùng Liệt nghiêm túc gật đầu.

Dương Đại cho phép hần tiến đến, cũng không nói nhảm.

Quốc trụ lão ca, đáng giá tín nhiệm!

Hùng Liệt cho người ta cảm giác chính là hết sức đáng tin.

Dưới ánh mắt tò mò của nữ tử áo tím, Hùng Liệt đi đến trước tấm bia đá, hần hít sâu một hơi, đem thần thức dò vào trong tấm bia đá, ngay sau đó, hần đứng im bất động.

Nữ tử áo tím nhin không được hỏi:

- Quý nô của ngươi làm sao cảm giác không giống như là quý?

- Ừm, xác thực không tính là quý.

- Ngươi là dị nhân thiên ngoại?

- Không sai.

Ánh mắt nữ tử áo tím sáng lên, quan sát tỉ mỉ Dương Đại.

Nàng bỗng nhiên lách mình, xuất hiện ở trước mặt Dương Đại, đám người Hứa Trường Sinh, Vạn Thiên Hào thất kinh, dồn dập ra tay, kết quả bị một cỗ lực lượng kinh khủng đẩy lui.

- Không cần khẩn trương, ta sẽ không hại chủ nhân của các ngươi.

Nữ tử áo tím mở miệng nói, nàng vòng quanh Dương Đại vài lần, quan sát tỉ mỉ.

Dương Đại hết sức không thích ứng, cũng rất khẩn trương, hần cẩn thận từng li từng tí hỏi:

- Ngươi muốn làm gì?

Nữ tử áo tím cười nói:

- Sớm đã hiểu kỳ dị nhân, trăm năm qua, giữa thiên địa xuất hiện rất nhiều dị tộc, nhưng chỉ người khác thường được

cho rằng có được đại khí vận cứu thế, ta muốn nhìn người một chút xem có bất đồng ở nơi nào.

- Như thế tuổi trẻ đã có tu vi Không Vô cảnh, quả nhiên là khoáng thế kỳ tài.

Nữ tử áo tím tán dương không ngừng, càng như thế, Dương Đại càng lo lắng.

Hắn kéo căng thần tâm, tìm kiếm cơ hội chạy trốn, hắn đã dùng tâm linh cảm ứng phân phó nhóm âm chúng, một khi hắn nhảy ra liền lập tức công kích.

Nữ tử áo tím quay người, đi đến chỗ bia đá, cười nói:

- Đừng khẩn trương như vậy, nếu ta muốn giết người, bọn hắn ngăn không được, bao gồm cả những tên dưới nền đất kia, ta còn cần người dẫn ta ra ngoài đây.

Ngay cả âm chúng dưới nền đất cũng bị phát hiện...

Dương Đại nhú mày.

Hắn càng thêm không tin nữ tử áo tím.

Có thể chờ bọn hắn thu hoạch được truyền thừa sau lại ra tay hay không?

Có chút ít khả năng!

Dương Đại bắt đầu tính toán như thế nào mới có thể đối phó nữ tử áo tím.

Nhóm âm chúng dồn dập bao vây Dương Đại, vây rất chặt, không cho nữ tử áo tím có khe hở tiến đến.

Đúng lúc này, toàn thân Hùng Liệt đột nhiên run rẩy, một thân khí thể bùng nổ, nhấc lên cuồng phong, cuốn lên mặt đất xung quanh vỡ ra.

Đám người Dương Đại đều nhìn về phía hắn.

Hùng Liệt đột nhiên ngẩng đầu, gầm thét rống giận.

- A a a —— -

Hai mắt của hắn xuất phát ra hai đạo kim quang, linh lực tràn ra ngoài thân, hóa thành kim quang, lại hình thành long hình, chợt nhìn, Hùng Liệt giống như một đầu Kim Long hình người.

Chương 177: Long phá chúng quân (2)

Hai chân Hùng Liệt khẽ cong, nắm tay phải từ đuôi đến đầu, đánh lên trời.

Linh lực kinh khủng bùng nổ, một quyền đánh ra, đánh nổ không khí, đỉnh tai nhức óc, tiếng long ngâm nổ vang, một đầu linh lực biến thành gió lốc ngũ thảo kim long bay lên, cấp tốc biến lớn, thế không thể đỡ, trong chớp mắt, ngũ thảo kim long trở nên dài hàng trăm trượng, tan biến tại bầu trời.

Bọn người Dương Đại bị kinh động.

Đây là chiêu thức gì?

Oanh một tiếng!

Bầu trời nổ tung, không ngờ lại xuất hiện một đầu vết nứt không gian không biết dài đến đâu, tựa như pha lê xuất hiện vết nứt, rất có lực rung động cho thị giác.

- Thần thông thật là bá đạo!

Nữ tử áo tím tán thán, thần thông hai chữ để Dương Đại nghe được hai mắt tỏa sáng.

Có thể nói Dương Đại mong nhớ thần thông đã lâu.

Thần thông mạnh hơn nếu so với pháp thuật, quan trọng nhất chính là thần thông không cần trình tự, trực tiếp là thi triển được, phần lớn pháp thuật đều cần chiêu thức, giống thời gian trước khi thi triển kỹ năng.

Hết thấy âm chúng đều hâm mộ nhìn về phía Hùng Liệt, một chiêu vừa rồi kia thật sự rất suất.

Dương Đại thì đang cảnh giác nữ tử áo tím tập kích.

Hùng Liệt thu quyền, hấn mở to mắt, khí thế cả người trở nên càng thêm bá khí, như có một cỗ long uy.

Hắn quay người nhìn về phía Dương Đại, hưng phấn nói:

- Chủ nhân, ta tập được Thương Long phá, đúng là thần thông!

Thương Long phá?

Cái tên hết sức ngay thẳng!

Dương Đại hỏi:

- Sau đó thì sao? Truyền thừa chỉ có bao nhiêu? Cảm giác không có phản ứng gì!

Hắn còn tưởng rằng truyền thừa sẽ rất kinh thiên động địa, tựa như Tôn hầu tử phá đá mà ra, kinh động tam giới.

Hùng Liệt cau mày nói:

- Ta chỉ lấy được truyền thừa này, có lẽ cũng không phải truyền thừa hoàn chỉnh.

Dương Đại nhìn về phía các âm chúng khác, hỏi:

Còn có người nào có cảm giác?

Liều Tuấn Kiệt đứng ra, nói:

- Ta có, ta cảm giác nó đang kêu gọi ta.

- Thật?

- Thật!

- Người suy nghĩ một chút tượng đá lúc trước Hứa Trường Sinh đánh nát.

- Ấy... Được thôi, chắc ta cảm giác sai.

Liều Tuấn Kiệt nói nhỏ.

Các âm chúng khác hai mặt nhìn nhau, không ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dương Đại cẩn thận nhìn chăm chăm bia đá, muốn nhìn xem của mình có cảm giác hay không.

Nhưng hần chẳng qua là tim đập nhanh hơn.

Không thành!

Dương Đại nhìn về phía nữ tử áo tím, hỏi:

- Hần thành công một lần, số lần thất bại có phải sẽ thiết lập lại hay không?

Nữ tử áo tím trừng mắt nhìn, nói:

- Thiết lập lại? Có ý tứ gì?

- Chính là từ giờ trở đi, số lần thất bại bắt đầu từ số không.

- Ta đây cũng không biết, ngươi muốn cược không?

-....

Dương Đại thấy đối phương ý cười đầy mặt, rất là im lặng.

Thua cuộc, tất cả mọi người phải chết, có thể nghiêm túc lên một chút hay không?

Chẳng lẽ ngươi sẽ không chết?

Dương Đại đột nhiên bắt đầu hoài nghi thân phận nữ tử áo tím, đây không phải là truyền thừa huyền tượng, cố ý khảo nghiệm hần đó chứ?.

Đừng nói, thật có khả năng!

Dương Đại nhìn nữ tử áo tím, trong lòng suy tư.

Nữ tử áo tím nhẹ nhàng vung lên hai tay, dài khăn vũ động, có một phen phong vận đặc biệt, nàng cười nói:

- Đạo hữu vì sao một mực nhìn ta, ta sẽ then thùng.

Dương Đại lưỡng lự muốn triệu hoán các âm chúng khác hay không, vừa cảm thụ bìa đá, nhìn một chút có trực giác kỳ dị như Hùng Liệt hay không.

Đúng lúc này.

Thanh Nhân đại tiên bước ra, nói:

- Cảm giác của ta tới.

Về mặt mọi người chấn động.

Thanh Nhân đại tiên đi đến trước tấm bìa đá, nhắm mắt lại.

Dương Đại vẫn tin tưởng hẳn, Thanh Nhân đại tiên bình thường rất trầm ổn, không giống một ít âm chúng không đứng đắn.

Tất cả mọi người đều an tĩnh lại, lẳng lặng chờ đợi.

Một phút đồng hồ sau, thân thể Thanh Nhân đại tiên mở rộng, yêu lực bùng nổ, ngoài thân ngưng tụ ra long ảnh màu vàng kim.

Thương Long phá!

Thanh Nhân đại tiên giống như Hùng Liệt khi trước khom lưng điều động linh lực, một quyền đánh về phía Thiên Cung, gió lốc long ảnh màu vàng kim bay lên, cũng khí thế to lớn, cũng khí thế bàng bạc.

Thanh Nhân đại tiên mở mắt, xoay người lại, phẫn chấn nói:

- Chủ nhân, ta học xong, Thương Long phá!

Dương Đại không biết nên cao hứng hay không, Lương Tử Tiêu bất đắc dĩ nói:

- Học được Thương Long phá lại như thế nào, truyền thừa đâu, Đại Thánh truyền thừa đâu!

Thanh Nhân đại tiên lập tức xấu hổ.

Doanh Kỷ mở miệng nói:

- Người hướng trên trời đánh một quyền, có lẽ chính là dựa vào Thương Long phá mới có thể ra đi.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỗ lúc trước một quyền kia Hùng Liệt đánh ra vết nứt không gian vẫn treo ở trên trời, không có khép lại, sau khi bị Thương Long phá của Thanh Nhân đại tiên đánh thêm một đòn, vết nứt mở rộng.

Thật là có khả năng!

Thanh Nhân đại tiên lập tức huy quyền đánh tới, đánh ra long ảnh màu vàng kim, xông lên trời, cấp tốc đụng vào vết nứt trên bầu trời, nhưng lần này không có bất kỳ hiệu quả gì.

Hùng Liệt đi theo huy quyền, đồng dạng là Thương Long phá, giống như Thanh Nhân đại tiên, thanh thế to lớn, nhưng không có mở rộng ra vết nứt trên bầu trời.

Phong Tâm Hoan vuốt cằm nói:

- Chẳng lẽ muốn mỗi người khác nhau thi triển Thương Long phá, mãi cho đến khi đánh vỡ vách trời mới thôi?

Dương Đại lúc này bắt đầu triệu hoán âm chúng.

Giữa mi tâm hắn hiện ra hắc văn, dưới chân khuếch tán khói đen, từng đám âm chúng xuất hiện, thông qua tâm linh cảm ứng, hắn để nhóm âm chúng cảm thụ bìa đá, nhưng không được dùng thần thức.

Âm chúng đối với âm chủ phân phó là phục tùng tuyệt đối, lực chấp hành còn hơn cả quân đội.

Nữ tử áo tím nhìn hắn triệu hoán càng ngày càng nhiều âm chúng, vẻ tò mò trong mắt nàng càng ngày càng nồng đậm.

Chương 178: Long phá chúng quân (3)

Sau khi nhóm âm chúng ra ngoài đầu tiên là nhìn về phía bia đá, không có đặc thù cảm thụ thì sẽ khuếch tán ra phía xung quanh, nhường đường cho âm chúng mới.

Vừa rồi, Dương Đại chuẩn bị toàn bộ phóng xuất nhóm âm chúng, nếu nữ tử áo tím dám làm loạn, trực tiếp khai chiến.

Hắn thậm chí an bài nhóm âm chúng Yêu thú dùng vị trí trận pháp khuếch tán, nhưng không thể sớm kết trận, để tránh đánh rần động cỏ.

Khi số lượng âm chúng đi đến tám ngàn, một Yêu quái bỗng nhiên đứng ra, nói:

- Chủ nhân, ta có cảm giác!

Dương Đại lập tức để cho hắn trước đi tiếp thu truyền thừa.

Mấy phút sau, yêu này thành công, đồng dạng cũng là Thương Long phá, một quyền đánh về phía bầu trời, mặc dù hiệu quả kém xa Hùng Liệt, Thanh Nhân đại tiên, nhưng xác thực cũng làm cho vết nứt Thiên Cung khuếch trương lớn hơn một chút.

Dương Đại tiếp tục triệu hoán âm chúng.

Ma tộc Tham La, Khuê La đều cảm nhận được bia đá, tập được Thương Long phá.

Cứ như vậy, từng người từng người âm chúng không ngừng nhận truyền thừa Thương Long phá, mở rộng vết nứt trên bầu trời.

Dương Đại tính toán một chút, trung bình chín ngàn tên âm chúng xuất hiện một người có duyên.

Cái tỷ lệ này rất thấp.

Hắn phát hiện chút âm chúng này có một đặc điểm rõ ràng, kia chính là thể phách rất mạnh, thậm chí có thể nói, con đường tu hành khuynh hướng thể tu, Yêu thú chiếm đa số.

Khi số lượng âm chúng của Dương Đại đi đến hai mươi vạn, nữ tử áo tím bắt đầu nhú lông mày.

Đằng trước đều xem như biểu hiện của tiềm lực.

Nhưng số lượng vượt qua hai mươi vạn, còn chưa dừng lại, nữ tử áo tím không thể không một lần nữa xem kỹ Dương Đại.

Dương Đại cũng mặc kệ nhiều như vậy, tiếp tục triệu hoán âm chúng.

Lúc tiếp nhận truyền thừa thì ra có khả năng không ngừng một vị, Dương Đại phát hiện điểm này liền triệu hoán càng nhanh.

Số lượng âm chúng tập được Thương Long phá càng ngày càng nhiều.

Lúc năm mươi vạn âm chúng, đã có sáu mươi bảy vị âm chúng truyền thừa được Thương Long phá, vết nứt trên bầu trời càng ngày càng lớn, nhưng khoảng cách hoàn toàn tan vỡ vẫn còn sớm.

Lúc một trăm vạn âm chúng, có một trăm hai mươi ba vị âm chúng nhận truyền thừa Thương Long phá.

Nữ tử áo tím đã thấy rung động.

Làm sao có thể có quý tu nắm giữ nhiều quý nô như vậy, máu chốt nhất là trong đó Không Vô cảnh, Linh Chiếu cảnh cũng không ít.

Nhân, Yêu, Ma, Ác Quỷ...

Nữ tử áo tím nhìn không được hỏi:

- Người tên là gì?

Liều Tuấn Kiệt trả lời:

- Liều Tuấn Kiệt.

- Lăn, hỏi chủ nhân nhà người!

Liều Tuấn Kiệt thở gấp, vừa định cãi lại, đối đầu ánh mắt nữ tử áo tím, hắn bị dọa đến toàn thân lắc một cái, thức thời trốn ở sau lưng Hùng Liệt.

Lương Tử Tiêu tức giận nói:

- Người dạng này, không sớm thì muộn sẽ bị đánh chết, không, đánh cho hồn phi phách tán.

Nhóm âm chúng buồn cười, mặc dù Liều Tuấn Kiệt có đôi khi yêu phạm tiện, nhưng xác thực cũng có thể chọc cho mọi người vui cười.

Dương Đại mở miệng nói:

- Ta gọi Hạng Vũ, người tên gì?

Nữ tử áo tím đáp:

- Chữ Linh.

Dương Đại yên lặng, tiếp tục triệu hoán âm chúng.

Chữ Linh đi theo yên lặng.

Càng ngày càng nhiều âm chúng nắm giữ Thương Long phá, Dương Đại đột nhiên có một ý nghĩ.

Thương Long phá vô cùng cương mãnh, ngay cả không gian đều có thể đánh vỡ, nếu tổ kiến một bộ đội đặc chủng, chuyên môn dùng để tấn công phòng ngự của kẻ địch...

Một trăm vị âm chúng thi triển Thương Long phá, đánh ra một trăm đầu Kim Long, tràn diện kia hùng vĩ bậc nào?

Dương Đại chỉ ngẫm thôi đã máu nóng sôi trào!.

Có thể được!.

Sau khi số lượng âm chúng của hắn càng ngày càng nhiều, chắc chắn sẽ tiến hành sàng chọn ra tinh anh, tổ kiến binh chủng đặc thù, phát huy kỳ hiệu trong đại chiến.

Nửa ngày sau.

Hơn hai trăm bốn mươi vạn âm chúng toàn bộ bị triệu hoán đi ra, phân tán trong thiên địa, Chử Linh nhìn một màn này, thật lâu không nói, âm chúng đã bao vây nàng, nhưng nàng cũng không thêm để ý, bởi vì này chút âm chúng quá yếu.

Nàng làm sao cũng không nghĩ ra đám quỷ nô này sẽ thi triển trận pháp, mà lại là loại trận pháp số lượng càng nhiều càng khủng bố kia!

Dương Đại khẩn trương lên, tầm mắt rơi vào trên người vị Đại Yêu cuối cùng tiếp nhận truyền thừa.

Tăng thêm vị Đại Yêu này, hết thảy có hai trăm tám mươi bảy vị âm chúng tập được Thương Long phá, tu vi yếu nhất có Tâm Toàn cảnh, âm chúng yếu hơn nữa tựa hồ không có tư cách tiếp nhận truyền thừa.

Bầu trời vết nứt như giống như mạng nhện trải rộng toàn bộ bầu trời, cũng không biết một kích cuối cùng có thể đánh nát bầu trời hay không.

Rất nhanh, Đại Yêu thành công tập được Thương Long phá, hắn mở to cái miệng lớn, đánh ra một đầu long ảnh màu vàng kim, gió lốc bay lên, đụng vào vết nứt trên bầu trời.

Oanh một tiếng!

Sắc mặt đám người Dương Đại trong nháy mắt trở nên khó coi.

Thiên Cung không có phá toái!

Còn chưa đủ!

Chữ Linh nhin không được hỏi:

- Người còn nữa không?

Dương Đại lắc đầu nói:

- Không còn.

Chữ Linh ngoẹo đầu, nói:

- Bằng không người đến thử xem?

Dương Đại nói:

- Ta không có loại cảm thụ kia, dễ dàng lật xe.

- Bọn họ đều là quý nô của người, bọn hắn đều có cảm giác, sao người có thể không có, ta có thể cảm nhận được khí tức của các người tương liên, khả năng tinh thần của người là bị chia sẻ quá nhiều, cho nên không có cảm nhận được.

Chữ Linh nghiêm túc nói.

Ánh mắt Dương Đại sáng lên.

Nếu như truyền thừa xem trọng thể phách, thật ra hắn cũng tính là thể tu, hắn hấp thu tuyệt đại đa số âm chúng đều là Yêu thú, dẫn đến hắn thể phách được tăng phúc lớn nhất, Không Vô cảnh hắn chỉ nói tới lực lượng đã không kém hơn Hùng Liệt, chẳng qua là thiên phú Hùng Liệt có thể cho tổ chất thân thể bùng nổ tăng trưởng, đi đến nghiền ép cường thế.

Dương Đại hít sâu một hơi, vậy liền thử một chút, ngược lại tạm thời không còn cách nào khác.

Chương 179: Long phá chúng quân (4)

Hắn là Không Vô cảnh, nếu thành công, thi triển ra Thương Long phá chắc chắn rất mạnh, cũng có thể so với Hùng Liệt.

Hắn trong lúc được nhóm âm chúng chen chúc đi đến trước tấm bia đá, thần trí của hắn thăm dò vào trong tấm bia đá.

Oanh!

Dương Đại chỉ cảm thấy trong óc sắp vỡ.

Trong thoáng chốc, hắn đi đến trong một mảnh thiên địa mênh mông, dưới thân là đại dương mênh mông vô biên, bầu trời cuộn cuộn lôi vân, một đầu ngũ trảo kim long to lớn đang bốc lên trong lôi vân, chỉ là từng mảnh từng mảnh long lân đã lớn tới vài trượng, kim quang lấp liệ, hắn nhìn thấy mà tâm thần rung động.

Hắn chưa bao giờ thấy qua sinh vật khổng lồ như thế.

Thần thú!

Đầu rồng của ngũ trảo kim long nhô ra từ trong lôi vân, nhìn xuống, cặp mắt rồng kia vô cùng uy nghiêm khiến cho Dương Đại không tự chủ được sinh sinh kính sợ.

- Người hữu duyên.

Ngũ trảo kim long mở miệng, tiếng vang như chuông lớn.

Dương Đại khẩn trương chờ đợi.

Ngũ trảo kim long nhìn chăm chăm hắn, nói:

- Người muốn truyền thừa như thế nào?

Dương Đại nói:

- Vô địch truyền thừa!

Truyền thừa sát hạch chỉ là cái này?

Trách không được tốc độ những âm chúng truyền thừa kia nhanh như vậy.

Xem ra đã tâm nhóm âm chúng không đủ lớn, trong lòng Dương Đại hào tình vạn trượng, nhất định phải cầm tới toàn bộ truyền thừa của Đại Thánh.

- Vậy liền thỏa mãn người!

Ngũ trảo kim long mở miệng nói, sau đó phóng tới hấn.

Dương Đại kinh hãi.

Ta quả nhiên là nhân vật chính!

Oanh!

Ngũ trảo kim long đụng vào Dương Đại, thiên địa phá toái, trong ý thức Dương Đại tràn vào một cỗ trí nhớ khổng lồ mà xa lạ.

Không biết đi qua bao lâu.

Hấn mở to mắt, biểu lộ cổ quái.

Nhóm âm chúng nhìn về phía hấn, khăn trương lại chờ mong.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn hỏi:

- Chủ nhân, thành công rồi sao?

Dương Đại buồn bực nói:

- Thành công, bất quá vẫn là Thương Long phá.

Mẹ nó!

Vô luận như thế nào trả lời đều là Thương Long phá!

Kích động vô cmm ích!

Dương Đại điều chỉnh tâm tính, dựa theo cổ trí nhớ kia, thôi động linh lực, tập trung lực lượng toàn thân, một quyền đánh về phía bầu trời, trong chốc lát, linh lực trong cơ thể hắn mãnh liệt lao ra, thế không thể đỡ, hóa thành một đầu ngũ trảo kim long, bay thẳng lên bầu trời.

Hắn ngũ trảo kim long so đều lớn hơn với Thương Long phá của tuyệt đại đa số âm chúng, thậm chí có thể so cùng Hùng Liệt so, thoát nhìn không sai biệt lắm.

Ngũ trảo kim long gió lốc bay lên, đụng trên cái khe trên vòm trời, theo đó nổ tung, tan thành mây khói.

Bình ——.

Một kích này khiến cho vết nứt trên bầu trời bắt đầu mở rộng, từng đầu tể văn đi theo kéo dài, toàn bộ bầu trời như pha lê bị phá thành từng mảnh.

Tượng đá bốn phương tám hướng đi theo hóa thành tro bụi, thiên địa phá toái, thay vào đó là một mảnh cung điện to lớn, dài rộng không thể tính toán, bầu trời cách xa mặt đất ít nhất cao năm trăm trượng, Dương Đại có loại cảm giác mình biến thành con kiến.

Cung điện tối tăm, nhưng miễn cưỡng có thể thấy mọi vật, Dương Đại phát hiện cự đại nhân tượng phía sau bia đá không có bị vỡ.

Bức tượng hình người này quả nhiên không đơn giản.

- Hạng Vũ đạo hữu thật sự lợi hại, có hứng thú gia nhập giáo phái ta hay không?

Chư Linh nhìn Dương Đại cười tủm tỉm hỏi.

Trong lòng Dương Đại cảnh giác, trên mặt cười nói:

- Đã có giáo phái, không tốt lại thay đổi.

- Ô? Người đến từ môn phái nào?

- Quỷ Thần linh điện.

Dương Đại miệng đầy mê sảng, há mồm liền thốt ra.

Chữ Linh che miệng cười hỏi:

- Nếu ta đồ Quỷ Thần linh điện, người có phải sẽ gia nhập giáo phái ta hay không?

Dương Đại ngây cả người, cau mày nói:

- Đạo hữu chớ có nói đùa.

- Hay cho một lời trang bức!

Chữ Linh cười nói:

- Người là dị nhân, làm sao có thể sinh ra tình cảm thâm hậu dành cho một phương giáo phái, chẳng qua là không muốn làm phản đồ, ta hiểu.

Dương Đại yên lặng.

Quỷ Hòa Thượng nhìn Dương Đại, trong lòng cảm khái vạn phần.

Thật là âm hiểm!

Bản tạng vẫn phải học tập.

Chữ Linh thả người nhảy lên, cấp tốc tan biến, trên không lưu lại một câu cười nói:

- Đa tạ đạo hữu cứu giúp, sau này hữu duyên gặp lại, truyền thừa này nhường cho người, có thể nắm chặt hay không thì phải xem người rồi.

Dương Đại liếc nhìn Vạn Thiên Hào, Vạn Thiên Hào hiểu ý, đưa mắt nhìn lại.

Một lát sau.

Dương Đại đánh giá một lúc hoàn cảnh xung quanh, hỏi:

- Nàng thật rời khỏi?

Vạn Thiên Hào nói:

- Mặc dù không thể tin được, nàng xác thực rời khỏi.

Các âm chúng đưa mắt nhìn nhau, lại có người thật có thể buông xuống tham lam dành cho truyền thừa của Đại Thánh.

Lương Tử Tiêu nói:

- Có khả năng hai năm này để nàng ghen điên rồi.

Dương Đại mở miệng nói:

- Vẫn nên cẩn thận một chút, nàng không muốn, tất nhiên có phiền toái.

Tầm mắt tất cả mọi người đặt ở trên cự đại nhân tượng.

Chỉ có tòa tượng đá này không có tan biến, cự đại nhân tượng chắc chắn có gì đó quái lạ.

- Trực tiếp đánh nát nó, thử nhìn một chút.

Hắc Tâm thánh quân mở miệng nói.

Dương Đại gật đầu, Hứa Trường Sinh lập tức ra tay.

Một chưởng đánh ra, linh lực hóa thành chưởng ảnh to lớn đụng vào cự đại nhân tượng, trực tiếp tiêu tán, không có tạo thành bất kỳ phá hư gì.

Hứa Trường Sinh kinh ngạc, cảm nhận được sau lưng truyền đến tầm mắt, trên mặt hắn thẹn đến hoảng, tiếp tục huy chưởng.

Nhưng vô luận hấn ra tay như thế nào cũng không cách nào đánh vỡ cự đại nhân tượng.

Dương Đại nghĩ đến cái gì, nói:

- Hết thầy âm chúng học được Thương Long phá đứng ra, những người khác tránh ra, dùng Thương Long phá cùng nhau đánh nát tượng người này.

Nghe vậy, nhóm âm chúng dồn dập nhường đường, Dương Đại, Hùng Liệt mấy người xếp thành một hàng.

Dương Đại cười nói:

- Từ nay về sau, âm chúng nắm giữ Thương Long phá tính vào Long Phá chúng quân, chi Chiến Quân đặc thù thứ nhất, do Hùng Liệt làm lãnh tụ, Hùng Liệt, người tới chỉ huy đi!&

Chương 180: Đại Thánh chi hồn, thực lực Thành Thanh Thiên (1)

Hùng Liệt nghe xong rất cao hứng, hẳn biết rõ lực phá hoại của Thương Long phá, nếu nhiều âm chúng như vậy cùng nhau thi triển, xác thực rất khủng bố.

Hắn cũng không lập dị, lập tức quát:

- Long Phá chúng quân nghe lệnh!

Dương Đại cùng hai trăm tám mươi bảy vị âm chúng cùng nhau ngưng tụ linh lực, chuẩn bị thi triển Thương Long phá, mục tiêu chỉ cự đại nhân tượng phía sau bia đá.

Khí thế Thương Long phá cường đại cỡ nào, mặt đất vì đó rung động, tất cả các âm chúng khác đều hâm mộ nhìn về phía bọn hắn.

- Giết!

Nương theo lấy tiếng quát Hùng Liệt hạ xuống, Dương Đại đánh ra một quyền, các âm chúng khác hoặc huy quyền, hoặc há mồm.

Tăng thêm Dương Đại ở bên trong, hết thấy hai trăm tám mươi tám đầu ngũ trảo kim long được đánh ra, tiếng long ngâm chấn thiên động địa, quanh quần không dứt, hai trăm tám mươi tám đầu ngũ trảo kim long tranh nhau chen lẫn phóng tới cự đại nhân tượng.

Oanh một tiếng!

Cự đại nhân tượng bị oanh đến nổ tung, vô số đá vụn bay loạn, nhấc lên cuồng phong, thổi ra xa để một vài âm chúng tu vì thấp phải nhanh chóng tránh né.

Thành công!

Mắt Dương Đại nhìn tới, trong lòng kinh hãi.

Quả nhiên, truyền thừa Thương Long phá vì để khảo nghiệm sau này!

Tập được Thương Long phá, mới có cơ hội chạy thoát, đồng thời có cơ hội tiếp xúc đến truyền thừa chân chính.

Ở trong đó vẫn phải cân nhắc nhiều người phối hợp.

Không đúng!

Đại Thánh độc hành thiên hạ, sao lại cân nhắc chuyện phối hợp.

Dương Đại hiểu được rằng có thể là nhóm người mình quá yếu, cho nên không thể không nhiều lần học tập Thương Long phá, đổi một đại tu si Đạp Hư cảnh đến, một người đủ để phá toái cự đại nhân tượng, phá toái bầu trời.

Dương Đại một bên suy tư, một bên tầm mắt nhìn chăm chăm bụi đất cuộn cuộn phía trước.

Bụi đất tán đi, cự đại nhân tượng đã bị đập tan, Dương Đại điều động Hứa Trường Sinh tiến đến xem xét tình huống.

Hứa Trường Sinh cấp tốc bay đi, Vạn Thiên Hào thì bay đến trên không, dùng Thần Chi Ứng Nhãn đi xem.

Dương Đại an tâm chờ đợi.

Sau năm phút, Hứa Trường Sinh bay trở về, thần tình hân kích động, trong tay bung lầy một khối ngọc phiến thâm trầm, tựa như lưỡi đao.

Thật có đồ!

Dương Đại rất chờ mong.

Hứa Trường Sinh rơi vào trước mặt Dương Đại, nói:

- Trong này ẩn chứa linh khí rất mạnh, hẳn là bảo vật.

Dương Đại lập tức tiếp nhận, sau đó ném vào túi trữ vật, nói:

- Chúng ta trước rời khỏi nơi này đi, luôn cảm thấy động tĩnh quá lớn, có khả năng dẫn tới những người khác.

Nhóm âm chúng không có ý kiến, cùng nhau rời khỏi.

Lúc trước Thương Long phá xác thực động tĩnh quá lớn, chỉ sợ phía trên mặt đất cách đây ngàn mét cũng sẽ phải gánh chịu ảnh hưởng.

Rất nhanh, bọn hắn tìm tới cửa lớn lăng mộ, sau khi đẩy ra thành công chạy ra ngoài, cũng không có bất kỳ trở ngại gì.

Sau khi rời khỏi lăng mộ, Dương Đại không có dừng lại, phóng xuống đất.

Hắn đột nhiên suy nghĩ một chuyện khác, nếu một mảnh thông đạo dưới lòng đất sụp đổ, hắn có thể bị tươi sống đè chết hay không?

Nơi này cách xa mặt đất có thể là hơn cả ngàn mét!

Một khi sụp đổ liền tựa như một ngọn núi ép ở trên người hắn.

Cũng không biết tổ chất thân thể hắn hiện tại có thể đỡ được một ngọn núi hay không.

Dương Đại tò mò suy nghĩ, dĩ nhiên, hắn cũng chỉ là suy nghĩ một chút.

Thời gian một nén hương trôi qua, Dương Đại từ cửa hang bay ra ngoài, đêm không hết âm chúng trực tiếp xuyên qua mặt đất bay ra.

Dương Đại và nhóm âm chúng hạch tâm rơi vào trên lưng Địa Linh Giao Long, Địa Linh Giao Long chở bọn hắn bay lượn, Dương Đại thì bắt đầu thu hồi âm chúng.

Lương Tử Tiêu cầm lấy Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ, có rất nhiều âm chúng chui vào trong.

Liễu Tuấn Kiệt đặc ý cực kỳ, càng không ngừng khoe khoang năng lực của mình với nhóm âm chúng.

Lần này tìm kiếm được truyền thừa Đại Thánh, hẳn đúng là công đầu, nhóm âm chúng chỉ có thể ghen ghét hắn, không dám phủ nhận, bởi vì Dương Đại thật cao hứng.

Sau khi bọn hắn rời khỏi không lâu, cuộn cuộn ma khí theo chân trời kéo tới, một đám ma tu cuội mây bay tới, cầm đầu chính là Ma Mộng ma quân Tuyệt Tâm môn.

Ma Mộng ma quân đưa tầm mắt quét nhìn phía dưới mặt đất, mày nhăn lại, lẩm bẩm nói:

- Hẳn là vùng này, động tĩnh và khí tức hoàn toàn biến mất.

Hắn dẫn đầu đệ tử Tuyệt Tâm môn đi xuống, chuẩn bị tìm kiếm vùng này.

Trong một vùng thung lũng, khắp núi khắp đồng tất cả đều là âm chúng, bao gồm cả trên không, nghiêm khắc nhìn chăm chăm từng hướng đi, nếu có kẻ địch tới gần, bọn hắn nhất định trước tiên báo cho Dương Đại.

Dương Đại ngồi trên một khối nham thạch, trong tay vuốt ve ngọc phiến thâm trầm.

- Cái đồ chơi này đến cùng là cái gì?

Hắn dùng thần thức, linh lực thăm dò, đều không được.

Trong ngọc phiến Thâm trầm rõ ràng có một cỗ lực lượng cường đại, ngăn cách lực lượng bên ngoài xâm nhập.

Dương Đại triệu hoán Hứa Trường Sinh, Phong Tâm Hoan, Hứa Trường Sinh tu vi cao thâm, kiến thức rộng rãi, Phong Tâm Hoan chính là đệ tử Quy Nguyên phong, điểm xuất phát cao tầng, hiểu nhiều lắm.

Hắn trực tiếp ném ngọc phiến thâm trầm cho bọn hắn, nói:

- Trong vòng ba canh giờ, nghiên cứu ra biện pháp tới.

Nói xong, hắn nằm trên mặt đất bắt đầu nghỉ ngơi.

Hứa Trường Sinh, Phong Tâm Hoan vội vàng nghiên cứu.

Dương Đại nhìn lên bầu trời, tâm tình vui vẻ.

Lần này thu hoạch to lớn, ngoại trừ âm chúng, hắn đạt được Nhị phẩm pháp bảo Đoạt Hồn chung, tập được thần thông Thương Long phá, còn có ngọc phiến thâm trầm không biết, cứ như vậy kết thúc cũng không tệ.

Cũng không biết Thập Phương giáo còn muốn tìm kiếm bao lâu.

【 Bí cảnh thông báo, Thiên Nhân tộc tiến vào bí cảnh 】 .

Một đầu nhắc nhở hiện lên trước mắt Dương Đại, để hắn híp mắt lại.

Đến rồi!

Dựa theo lời Thiên Tuyệt nói, Thiên Nhân tộc nếu đến đây trợ giúp, số lượng nhất định rất nhiều.

Chương 181: Đại Thánh chi hồn, thực lực Thành Thanh Thiên (2)

Mỗi một vị Thiên Nhân tộc đều là triệu hoán sư, mà số lượng âm chúng của hắn có thể gấp mấy lần số lượng của Thiên Nhân tộc triệu hoán, thậm chí mấy chục lần.

Dương Đại cũng rất chờ mong.

Lại một nhánh đặc thù binh chủng sắp xuất hiện, kia chính là đại quân đội triệu hoán sư!

Dương Đại đã an bài tốt kết cục cho Thiên Nhân tộc.

Sau khi tập được Thương Long phá, thực lực âm chúng của hắn tăng mạnh, đến lúc đó trực tiếp để Long Phá chúng quân mở đường, từng đầu Kim Long đánh tới, trực tiếp quét ngang, cũng không cần quá loè loẹt!

Trước mắt, Thương Long phá tuyệt đối là thủ đoạn công kích đơn thể mạnh nhất mà nhóm âm chúng và hắn nắm giữ, ngay cả không gian đều có thể đánh nát.

Phía trên dãy núi, Sở Hình, Trương Thiên Niên còn đứng ở bên cạnh long ảnh Thiên Tru Thần Long Kích, mặt mũi tràn bọn hắn đầy ưu sầu.

Đạt được chí bảo, lại không cách nào mang đi, mặc cho ai đều rất khó chịu.

Trương Thiên Niên hỏi:

- Thành Thanh Thiên còn bao lâu nữa sẽ đến?

Sở Hình trả lời:

- Ta thế nào rõ ràng, ngược lại ta đã truyền triệu hắc.

Lúc này, Trương Triền Vân đi tới, nói:

- Hai vị trưởng lão, lại có Thiên Nhân tộc buông xuống, chúng ta nhất định phải cẩn thận một chút.

Sở Hình hai người còn nhớ rõ lúc trước Thiên Tuyệt biểu hiện, một trăm vị Không Vô cảnh Triệu Hoán linh uy hiếp xác thực lớn.

- Có mấy người?

Trương Thiên Niên hỏi.

- Không rõ ràng.

Trương Triền Vân trả lời, hắc dừng một chút, nói:

- Còn nhớ rõ Thiên Tuyệt trước khi chết gọi hàng không?, chỉ sợ số Thiên Nhân tới tuyệt không phải số ít.

Sở Hình nhú mày, mặt lộ vẻ vẻ sầu lo.

Quy Nguyên phong, Tuyệt Tâm môn, Thiên Nhân tộc...

Cường địch vây quanh, nhất định phải tranh thủ thời gian lấy đi chí bảo này.

Hiện tại bọn hắc chỉ có thể cầu nguyện Thành Thanh Thiên sớm ngày đến đây.

Không đến hai canh giờ, Phong Tâm Hoan đã tìm tới biện pháp lĩnh hội ngọc phiến thâm trầm, hắc tìm Dương Đại muốn một giọt máu, nhỏ lên trên ngọc phiến, phát hiện ngọc phiến vậy mà lại hút máu.

- Có thể hấp huyết, nói rõ trong có huyết tế cảm chế, chỉ cần đầy đủ máu, hắc là có thể cởi ra.

Phong Tâm Hoan đắc ý cười nói.

Điền Bất Trung tức giận nói:

- Nếu không đủ nhiều thì sao?

Phong Tầm Hoan trừng mắt liếc hắt một, nói:

- Không còn cách nào khác, người cũng không phải không thấy, trước mắt chỉ có biện pháp này có một tia hi vọng.

Dương Đại tiếp nhận ngọc phiến, nói:

- Cái kia thì đợi sau trở về lại thử thêm một lần, cũng không vội nhất thời tại đây.

Nếu trong quá trình huyết tể nổi lên ngoài ý muốn lại gặp gặp Thiên Nhân tộc, vậy cũng không ổn.

Phong Tầm Hoan, Hứa Trường Sinh lộ ra nụ cười, ít nhất bọn hắt xem như hoàn thành nhiệm vụ.

Liễu Tuấn Kiệt đi tới, hỏi:

- Chủ nhân, còn phải tìm kiếm cơ duyên không?

Dương Đại lắc đầu nói:

- Không cần, cần phải trở về.

Chỉ Linh bỏ qua âm chúng, trực tiếp bắt lấy Dương Đại, khiến cho hắt sinh ra bóng ma trong lòng.

Hắt vẫn còn quá yếu.

Trong bí cảnh nói không chừng còn có những cường giả khác, không tốt đi loạn nữa, kịp thời dừng tổn hại.

Hắt dự định trước quay về Thập Phương thánh thuyền, chờ đợi nhiệm vụ kết thúc, trong khoảng thời gian này, nếu Thiên Nhân tộc dám đến tập kích, lại giết hết là được.

Thiên Tuyệt trước đó nói qua, hắt đã truyền giọng nói và dáng điệu của Dương Đại cho Thiên Nhân tộc, Thiên Nhân tộc

sẽ tìm tìm hấn, hấn không cần đi tìm chờ Thiên Nhân tộc tìm tới cửa là đủ.

Dương Đại thu hồi âm chúng, mang theo nhóm âm chúng hạch tâm nhảy đến trên lưng Địa Linh Giao Long.

Hấn xuất ra thân phận bài, cảm giác vị trí Thập Phương thánh thuyền.

Vừa bay lượn không bao lâu, mặt đất bỗng nhiên rung động, trên trời bỗng nhiên tụ tập rất nhiều lôi vân, cuộn cuộn không ngừng, dị tượng này tới quá nhanh, để bọn người Dương Đại không khỏi kinh hoảng.

Vừa rồi, trên trời còn vạn dặm không mây, làm sao trong nháy mắt lôi vân cuộn cuộn?

Hứa Trường Sinh, Thiên Tuyệt, Hùng Liệt, Quỷ Hòa Thượng các âm chúng dồn dập quay đầu nhìn lại, vẻ mặt ngưng trọng, Dương Đại cũng như thế, hấn cảm nhận được một cỗ khí tức tuyệt cường, đây là cảm giác áp bách hấn chưa bao giờ cảm thụ qua, khiến cho hấn vô cùng lo sợ, có loại cảm giác đại họa lâm đầu.

- Mau chóng rời khỏi!

Dương Đại trầm giọng nói, Địa Linh Giao Long lập tức tăng tốc.

Hấn quay đầu nhìn lại, không rõ ràng phương xa đến cùng xảy ra chuyện gì.

Hấn hiểu rõ một chút, thượng cổ bí cảnh sắp đại biến.

Có thân phận bài chỉ dẫn hướng đi, Dương Đại không đến năm tiếng đồng hồ đã nhanh chóng trở lại trước Thập Phương thánh thuyền.

Xung quanh thánh thuyền tụ tập rất nhiều đệ tử Thập Phương giáo, số người có cùng ý nghĩ với Dương Đại cũng

không ít, cảm thấy có thu hoạch là có thể trở về, không cần thiết liều mạng.

Dương Đại thu hồi nhóm âm chúng, chỉ còn lại có Hứa Trường Sinh, Hùng Liệt, Vạn Thiên Hào đi theo bên cạnh.

- Bá Vương!

Một âm thanh truyền đến, Dương Đại rơi vào trên boong thuyền, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tiểu Điệp dẫn một đám người đi tới.

Chu Hành Mã, Sở Thiên Bồng, Vương Tường mấy người cũng ở trong đó, Mạnh Đại Đế không có ở đây, đoán chừng còn tìm cơ duyên.

Tiểu Điệp đi vào trước mặt Dương Đại, nói:

- Người cũng là bị Đại Thánh chi hồn dọa trở về à?

Dương Đại dị hỉ:

- Đại Thánh chi hồn là cái gì?

Tiểu Điệp trả lời:

- Chúng ta cũng nghe trưởng lão nói, có người đoạt được truyền thừa của Đại Thánh, kinh động đến Đại Thánh chi hồn, đầy trời lời vân đều là bị Đại Thánh chi hồn dẫn tới.

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Thập Phương giáo khi nào rút lui?

- Không rõ ràng, Thành Thanh Thiên trưởng lão tới, đoán chừng phải lấy trước Thiên Tru Thần Long Kích mới có thể rời khỏi, nghe nói Thành Thanh Thiên trưởng lão là trưởng lão tồn tại số một số hai.

Tiểu Điệp lắc đầu nói.

Sư phụ của ta lợi hại như vậy?

Chương 182: Tàn sát Thiên Nhân tộc

Dương Đại cảm thấy kinh dị, đối với Thành Thanh Thiên, hắn nhận biết rất ít, chỉ biết là vị sư phụ này bề bộn nhiều việc, sau khi từ Đại Ngụy trở về, hắn còn chưa thấy qua Thành Thanh Thiên.

Sở Hình, Trương Thiên Niên đều không làm gì được Thiên Tru Thần Long Kích, Thành Thanh Thiên lại có thể cầm, tu vi tuyệt đối là đỉnh tiêm trong Luyện Hồn cảnh, thậm chí khả năng càng mạnh.

Những người khác cũng bắt đầu trao đổi những chuyện gặp phải trong khoảng thời gian này.

Dương Đại không có xen vào, nghe bọn hắn trò chuyện.

Cũng không lâu lắm.

【 Thiên Nhân tộc thí luyện giả Thiên Thương Đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Nhân Sinh Trăm Năm 】

【 Thiên Nhân tộc thí luyện giả Thiên Đồ Đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Nghịch Người Vong 】

【 Thiên Nhân tộc thí luyện giả Xích Thiên Tử Đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Không Đường Có Thể Đi? 】 .

【 Thiên Nhân tộc thí luyện giả - Khuynh Thiên Nộ Đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Không Muốn Làm Tên Diên 】

Từng đầu nhắc nhở diên cuồng bắn ra, để đám người Tiêu Diệp ngừng nói chuyện phiếm.

Nhắc nhở Thiên Nhân tộc đánh giết thí luyện giả Địa Cầu liên tục xuất hiện hơn ba mươi cái, mang ý nghĩa có hơn ba mươi người bị đoàn diệt.

Dương Đại thấy mọi người không nói thêm gì nữa, thế là mở miệng nói:

- Ta hơi mệt chút, ta đi nghỉ ngơi.

Nói xong, hắn quay người rời khỏi.

Đám người Tiểu Điệp, Vương Tường còn tưởng rằng hắn vì mấy thí luyện giả đã mà đau buồn, cho nên đều không dám quấy rầy hắn.

Dương Đại đi đến một góc bắt đầu tĩnh tọa, Hứa Trường Sinh, Hùng Liệt, Vạn Thiên Hào ở tại bên cạnh hắn.

- Thiên Nhân tộc tới rồi sao?

Hùng Liệt hỏi, những người thí luyện đột nhiên yên lặng, rõ ràng có quan hệ với thông báo.

Dương Đại gật đầu nói:

- Tới, mà lại tới không ít.

Hùng Liệt khẽ nói:

- Vậy liền đánh, để bọn hắn có đến mà không có về!

Dương Đại gật đầu nói:

- Ta ngược lại hi vọng bọn họ mau lại đây, miễn cho Thập Phương giáo rời khỏi, bọn hắn còn chưa tới.

Hắn đã hiện ra hơn trăm vạn âm chúng ở trước mặt Thập Phương giáo, tự nhiên không cần lại cố kỵ cái gì.

Bảo vật nhiệm vụ lần này bảo nộp lên trên, hắn cũng chuẩn bị xong, tùy tiện chọn mấy di vật trong tay của các đệ tử Quy Nguyên phong là được.

Dương Đại bắt đầu tu luyện giết thời gian.

Vào bí cảnh lại không thể logout, hấn đột nhiên có chút hoài niệm thế giới hiện thực.

Không thể lướt mạnh, luôn cảm thấy sinh hoạt khô khan.

Sau đó một quãng thời gian, thỉnh thoảng có đệ tử Thập Phương giáo trở về, phần lớn đều bị thương, tranh đấu trong bí cảnh xác thực tàn khốc, Dương Đại sở dĩ có thể ít gặp phiền toái, cũng là bởi vì âm chúng nhiều, các Tu Tiên giả khác cũng không phải người ngu, dưới tình huống không có nắm chắc, không có khả năng tùy tiện ra tay, cho nên người lạc đàn gặp phải nguy hiểm nhiều nhất.

Cổ khí tức kinh khủng phương xa kia một mực không có tán đi, Dương Đại rất tò mò Đại Thánh chi hồn là thật hồn phách của Đại Thánh sao?

Có hồn phách, vì sao còn có lưu truyền thừa?

Không phải là muốn hố người đó chứ?

Dương Đại suy nghĩ những tượng đá kia, chẳng lẽ bị đoạt sinh cơ, cung cấp nuôi dưỡng Đại Thánh chi hồn?.

Hắn càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Thương Long phá tuy là thần thông, nhưng cũng không phải truyền thừa, mặc dù tập được, cũng rất khó duy nhất một lần phá vỡ cấm chế thiên địa trong cung điện dưới lòng đất.

Được rồi, lười suy nghĩ nhiều, ngược lại đã ra ngoài.

Dương Đại đuổi cái lưng mệt mỏi, dự định ngủ một hồi.

Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ ở trong tay Hùng Liệt, bên trong có mấy chục vạn âm chúng đang tu luyện, không cần thêm hấn một phần hạt cát trong sa mạc mà tu luyện.

Thoáng chớp mắt.

Hai ngày đi qua.

Tu vi Dương Đại cuối cùng đi đến Không Vô cảnh tầng bốn, ngoại trừ nhóm âm chúng tu luyện, tích lũy trong khoảng thời gian này cũng làm ra tác dụng rất lớn.

Đột phá tiêu cảnh giới không có phản ứng quá lớn, cho nên không nhìn chăm chăm vào Dương Đại, rất khó chú ý tới hắn đột phá.

Một lúc lâu sau, chân trời có một đám người bay tới.

Dương Đại ban đầu đang nhắm mắt dưỡng thần, nhưng bị Vạn Thiên Hào gọi tỉnh.

- Thiên Nhân tộc tới.

Dương Đại trợn mắt nhìn đi, ngoài mấy chục dặm, một đám Thiên Nhân tộc đang bay tới, tốc độ không tính nhanh, nhưng cũng không chậm.

Vạn Thiên Hào là người thứ nhất phát hiện bọn hắn, đám tu tiên giả trên Thập Phương thánh thuyền cũng không có chú ý tới.

Dương Đại đứng dậy, mang theo ba vị âm chúng rời khỏi Thập Phương thánh thuyền, bay về phía Thiên Nhân tộc.

Không phải hắn, hắn hỏi thăm qua Thiên Tuyệt, Thiên Nhân tộc có tu vi cao nhất cũng mới đến Luyện Hồn cảnh, mà lại chỉ có vài vị, Thiên Tuyệt có thể đơn thương độc mã đến đây, bản thân đã nói lên chủng tộc tín nhiệm hắn, Thiên Nhân tộc đối mặt nguy hiểm không thể ít hơn so với Địa Cầu nhân tộc, cho nên đại bộ phận lực lượng đều lưu trong thiên địa chủng tộc, mặt khác, hai chi chủng tộc bài danh rất gần, bằng không cũng sẽ không gặp nhau trong chủng tộc đào thải lần tiếp theo, dù thực lực sai biệt đương nhiên sẽ không đi đến mức độ quá cách xa.

Chiến lực đỉnh tiêm không cách quá xa, Dương Đại liền không cần lo sợ.

Hai bên tới gần lẫn nhau, Thiên Nhân tộc còn chưa thấy Dương Đại, chẳng qua chỉ là hướng về phía hướng này chạy đến.

Một lát sau.

Một Thiên Nhân nhìn thấy Dương Đại, nói:

- Chính là hắn!

Mấy trăm tên Thiên Nhân dồn dập dùng thần thức nhìn về phía Dương Đại.

Giữa mi tâm Dương Đại hiện ra hắc văn, dưới chân khuếch tán khói đen, bắt đầu triệu hoán từng người từng người âm chúng.

Nhóm Thiên Nhân cũng đang bắt đầu triệu hoán, từng người từng người Triệu Hoán linh xuất hiện, cấp tốc lao ra khắp xung quanh bọn họ, số lượng tăng trưởng có chút hùng vĩ, bất quá số lượng Dương Đại bên này tăng trưởng cũng không chậm, hai bên không ngừng tới gần lẫn nhau, quy mô cấp tốc mở rộng.

Chương 183: Khí thể Vô địch

(1)

- Long Phá chúng quân tiến lên, chuẩn bị ra tay!

Hùng Liệt tiến về phía trước một bước, quát lớn, hơn hai trăm vị âm chúng lập tức bay tới phía trước, sánh đôi tản ra, tựa như thiên nga giang cánh.

Một phương Thiên Nhân tộc, Thiên Nhân cầm đầu bỗng nhiên huy kiếm, trên ngàn vị Triệu Hoán linh lập tức lao ra, khí thể nổ tung, kinh thiên động địa, vượt qua một phần ba là Không Vô cảnh, còn lại tất cả đều là Linh Chiếu cảnh, lại thêm trong Thiên Nhân có Luyện Hồn cảnh, lực lượng Thiên Nhân tộc xác thực không thể khinh thường.

Ngay khi hai bên tiếp cận không đến năm trăm mét, Hùng Liệt phần nộ quát:

- Giết!

Hắn đánh ra một quyền, khí thể như cầu vòng, các âm chúng khác dồn dập thi triển Thương Long phá.

- Ngâm —

- Ngâm ——

Hai trăm tám mươi bảy đầu ngũ thảo kim long giết ra, tiếng long ngâm như sấm sét nổ vang, chúng sánh đôi tiến lên, tốc độ rất nhanh, qua trong giây lát liền giết tới trước mặt nhóm Triệu Hoán linh.

Oanh! Oanh! Oanh.

...

Liên tiếp nổ tung vang lên, đỉnh tai nhức óc, từng người từng người Triệu Hoán linh bị Thương Long phá cường thế tru diệt, ngũ thảo kim long một đường nghiền ép mà đi, để nhóm Thiên Nhân cả kinh dồn dập tránh né.

- Đây là chiêu thức gì?
- Thần thông!
- Nhiều quỷ nô như vậy thi triển thần thông?
- Trách không được Thiên Tuyệt sẽ chết ở trong tay hắn!
- Giết! Không cần lưu thủ, càng nhanh càng tốt!

Sau khi nhóm Thiên Nhân né tránh Thương Long phá, hóa thành từng đạo quang hồng thẳng hướng đám người Dương Đại.

Hùng Liệt lần nữa hạ lệnh, thi triển Thương Long phá.

Từng đầu ngũ thảo kim long đánh ra, hướng đi khác biệt, ngăn cản đường tấn công của Thiên Nhân.

Xung quanh Dương Đại khói đen cuộn cuộn, đếm không hết âm chúng như cá chép vượt long môn lao ra, cấp tốc khuếch tán, muốn bao vây chiến trường.

Hứa Trường Sinh, Hắc Diễm Ác Quỷ nhào về phía hai tôn Thiên Nhân tộc Luyện Hồn cảnh, từ trên trời rơi xuống đất, đánh túi bụi, tu vi của bọn hắn quá mạnh, lực phá hoại vô cùng đáng sợ, sơn nhạc sụp đổ, động đất.

Long Phá chúng quân không ngừng thi triển Thương Long phá, mặc dù tàn sát không ít Triệu Hoán linh, Thiên Nhân, nhưng Thiên Nhân còn lại có chuẩn bị, bắt đầu tránh né Thương Long phá.

Đại chiến bùng nổ, kinh thiên động địa, các đệ tử Thập Phương giáo trên Thập Phương thánh thuyền phương xa cũng

cảm nhận được chấn động.

【 Thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết Thiên Nhân tộc thí luyện giả Thiên Quang? 】 .

【 Thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc - Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết Thiên Nhân tộc thí luyện giả Thiên Triệt 】

【 Thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc - Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết Thiên Nhân tộc thí luyện giả - Xích Diệu Thiên 】

【 Thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết Thiên Nhân tộc thí luyện giả Thiên Hồi 】 .

Từng đầu nhắc nhở tại nhảy ra trước mắt những người thí luyện, khiến cho bọn hắn phân chấn.

Quả nhiên, vẫn phải là Bá Vương Bất Quá Giang.

Chu Hành Mã hưng phấn nói:

- Đại ca bắt đầu, chúng ta đi giúp hắn đi!

Sở Thiên Bồng vội vàng kéo hắn, nói:

- Người quên thực lực của Thiên Tuyệt, chúng ta đi chỉ làm liên lụy Bá Vương.

Tiểu Điệp khinh bỉ nói:

- Đúng vậy, người mới bao nhiêu cân lượng, đừng làm chuyện điên rồ

Chu Hành Mã bĩu môi, lại cũng không có dám tiếp tục yêu cầu đi trợ giúp Dương Đại.

Phương xa.

Dương Đại được năm vị Yêu Vương, ba vị Không Vô cảnh vờn quanh, chân hắn đạp Duyên Quang kiếm, trong hắc vụ

xung quanh không ngừng có nhảy ra âm chúng, giống như vô cùng vô tận.

【 Thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả Thiên Nhân tộc Thiên Dịch).

【 Địa Cầu nhân tộc... 】

Trong thủ phủ, Mạnh Đại Đế cả người là máu nằm trên sườn núi, há mồm thở dốc, nhìn lên trước mắt không ngừng xuất hiện thông báo, trong mắt của hắn tràn đầy vẻ không cam lòng.

Thời gian hắn cùng Bá Vương Bất Quá Giang vào Thâm Vực cách xa nhau không lâu lắm, nhưng hai người biểu hiện lại là khác biệt như ngày và đêm.

Hắn đã dùng hết toàn lực mạnh lên, so với những người khác, hắn mạnh đến quá mức, không thể dùng cảnh giới để cân nhắc hắn thực lực chân thật, nhưng hắn cuối cùng lại có ý so đo với Bá Vương Bất Quá Giang.

Trong lúc bất tri bất giác, tâm tình của hắn đã chuyển biến, khinh thường Bá Vương Bất Quá Giang biến thành khâm phục, lại biến thành ngưỡng mộ, hướng tới.

Hắn hiện tại không cam lòng chẳng qua là nhằm vào mình, cũng không phải ghen ghét Bá Vương Bất Quá Giang.

- Không được! Ta không thể dạng này, ta còn muốn tiếp tục mạnh lên!

Mạnh Đại Đế cắn chặt răng, toàn thân run rẩy đứng lên.

Lần này thượng cổ bí cảnh mặc dù nguy hiểm, nhưng cũng ẩn chứa cơ duyên, hắn không thể bỏ qua.

Mạnh Đại Đế đi lại tập tễnh về đi phương xa.

Hùng Liệt và các âm chúng không tiếp tục tiếp tục thi triển Thương Long phá, mà từng người tự chiến, chỉ còn lại không tới năm mươi vị Thiên Nhân, tu vi đều cao hơn Dương Đại, mười phần khó dây dưa.

Tình hình chiến đấu trước mắt tương đối giằng co, ba mươi vị Không Vô cảnh âm chúng, ba vị Luyện Hồn cảnh âm chúng, lại thêm các Linh Chiêu cảnh âm chúng khác đủ để kiềm chế những Thiên Nhân đó.

Dương Đại không muốn làm trễ nãi thời gian, hấn triệu hoán ra Thâm Hải cực vương.

Thâm Hải cực vương đáng sợ từ bên chân Dương Đại lao ra, nàng lập tức nhào về phía một vị Thiên Nhân.

Dương Đại đã thông qua tâm linh cảm ứng truyền chỉ lệnh, đánh chết toàn bộ, nhưng không thể hoàn toàn ăn sạch sẽ.

Thâm Hải cực vương bình thường một mực ở trong không gian linh hồn, vừa ra tới là sẽ được chiến đấu để cho nàng phấn khởi.

Có thể trở hết tài năng từ bên trong ngàn tỉ Yêu thú, Thâm Hải cực vương tự nhiên rất hiếu chiến.

Thâm Hải cực vương cấp tốc bắt lấy một Thiên Nhân đang quyết chiến cùng âm chúng, người kia không kịp phản ứng, liền bị đếm không hết con rắn quấn quanh tứ chi, bị điên cuồng gặm cắn.

Thiên Tuyệt đứng ở phía sau, không có tiên công, nhưng hấn không thể không bảo hộ Dương Đại, ngăn cản pháp thuật công kích kéo tới từ bốn phương tám hướng, thân hình của hấn không ngừng thoáng hiện ở quanh thân Dương Đại.

Chương 184: Khí thể Vô địch

(2)

Biểu hiện của hắn để các Thiên Nhân tức đến nổ tung.

- Thiên Tuyết, ngươi đang làm gì?

- Nghiệt súc, chúng ta tới giúp ngươi báo thù, ngươi không ngờ lại như vậy...

- Hắn đã không phải là Thiên Tuyết, hắn bị luyện chế thành quỷ nô.

- Hắn nhưng là Luyện Hồn cảnh, lúc này mới mấy ngày...

- Ngươi nhìn ánh mắt của hắn, rõ ràng không phải quỷ nô, chẳng qua là hồn thể tồn tại, tất nhiên là cầu xin tha thứ, kéo dài hơi tàn, bán Thiên Nhân tộc.

Tiếng Thiên Nhân tộc giận mắng truyền vào trong tai Thiên Tuyết, khiến cho Thiên Tuyết vô cùng biêt khuất, sau đó sinh ra một loại phản nộ.

Lão Tử đều đã chết, còn không có công kích các ngươi, các ngươi cũng muốn mắng ta

Nói cho cùng, còn không phải bởi vì các ngươi nhỏ yếu?

Thiên Tuyết khắc chế lửa giận, bản thân hắn ở bên trong Thiên Nhân tộc là thiên tài, ngạo khí trùng thiên, bình thường đều không nhìn người khác bằng con mắt thể nào có thể chịu được ủy khuất như vậy.

Rất nhanh, Thiên Tuyết nhin không được ra tay đối với đám Thiên Nhân.

Giương mặt Dương Đại lộ vẻ vui mừng, chuyển biến thật mau.

Có Thiên Tuyết ra tay, cán cân thăng lợi tiếp tục nghiêng về hướng Dương Đại.

Dương Đại không cưỡng ép mệnh lệnh Thiên Tuyết, chẳng qua là hắn có nắm bắt, cảm thấy không cần thiết bức bách Thiên Tuyết giết hại đồng bào.

Thâm Hải cứ vương vô cùng cường thế, cấp tốc tru diệt từng người từng người Thiên Nhân, thế không thể đỡ.

Vạn Thiên Hào điên cuồng bắn tên, trợ giúp toàn bộ chiến trường, để các Thiên Nhân còn sống hết thảy khổ không thể tả, Hùng Liệt thì nương tựa theo thân thể mạnh mẽ cận thân đại chiến cùng Thiên Nhân, khiến nhóm Thiên Nhân dễ dàng bị các âm chúng khác đánh lén thành công.

Thanh Nhân đại tiên nổi giận gầm lên một tiếng, mười vạn âm chúng kết trận, tự nhiên là Vạn Thú Tiến Đạp Trận, tránh cho có Thiên Nhân chạy trốn.

Yêu khí trùng thiên, ngăn cách chiến trường.

Đám Thiên Nhân hoảng rồi, nhưng đã không còn kịp.

- Đáng giận, lưu lại tên của ngươi, để cho chúng ta hiểu rõ trước khi chết!

Một Thiên Nhân nhìn hằm hằm Dương Đại quát, trong giọng nói tràn ngập hận ý, tuyệt vọng.

Bốn vị Luyện Hồn cảnh, ba mươi vị Không Vô cảnh, mấy trăm vị Linh Chiêu cảnh, còn có đếm không hết âm chúng Tâm Toàn cảnh, bọn hắn đánh như thế nào?

Bọn hắn chưa bao giờ đánh qua trận chiến biệt khuất như thế.

Dương Đại trả lời:

- Ta gọi Chử Linh.

Oanh!

Hùng Liệt đánh ra một chiêu Thương Long phá oanh sát người đó, cũng may chẳng qua là xuyên thủng lồng ngực, nếu hài cốt không còn, Dương Đại muốn khóc.

Các Thiên Nhân khác dồn dập ngửa đầu, hai mắt xuất phát ra cường quang, rõ ràng là đang truyền lại tình báo.

Động tác của bọn hắn thật sự quá nhanh, nhóm âm chúng không kịp ngăn cản.

Chính vì bọn họ truyền lại tình báo, cho nhóm âm chúng thừa dịp cơ hội, liên tục bị nhóm âm chúng tru diệt.

Có một vị Thiên Nhân té ra hồn phách, nghĩ muốn chạy trốn, nhưng không thể chạy ra Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, rất nhanh bị Hứa Trường Sinh nhét trở về, lại đánh chết tươi.

Không đến một phút đồng hồ, hết thảy Thiên Nhân đều chết hết.

Tất cả Triệu Hoán linh của bọn hắn đều bị đánh tan, mặc dù đáng tiếc, nhưng cũng không có biện pháp, Thiên Nhân vừa chết, Triệu Hoán linh sẽ tự động tán đi, không còn tồn tại.

Dương Đại để nhóm âm chúng thu thập thi thể Thiên Nhân, đưa đến trước mặt mình, hắn bắt đầu hấp hồn từng người.

Một trận chiến đánh cho hết sức thoải mái, Thương Long phá mạnh mẽ làm ra tác dụng mang tính then chốt, chiến đấu ngay từ đầu liền tiêu diệt không ít Triệu Hoán linh, suy yếu binh lực kẻ địch, đồng thời trọng thương tinh thần địch nhân.

- Thực lực ta bây giờ đã rất mạnh, sau khi trở về an tâm tăng cao tu vi, chờ đợi chúng tộc đào thải đến.

Dương Đại một bên hấp hồn, một bên suy nghĩ.

Đợi cho chủng tộc đào thải đến, Thiên Nhân tộc nhất định điên cuồng nhằm vào hắn, khi đó cũng không phải mấy trăm vị Thiên Nhân, mà là toàn bộ Thiên Nhân tộc.

Sau thời gian một nén hương, Dương Đại hút xong hết thủy hồn phách Thiên Nhân tộc, hết thủy ba trăm hai mươi hai vị Thiên Nhân, hai vị Luyện Hồn cảnh, tám mươi bảy vị Không Vô cảnh, còn lại tất cả đều là Linh Chiếu cảnh, chất lượng rất cao!.

Một trận chiến này, hắn hao tổn hai vị Linh Chiếu cảnh âm chúng, mười mấy vị Tâm Toàn cảnh âm chúng, so sánh cùng thu hoạch, không đáng giá nhắc tới.

Tu vi Dương Đại tăng trưởng không ít, trạng thái tinh thần của hắn đạt được tăng cường cực lớn, chuẩn xác mà nói là linh hồn lực, xem ra Thiên Nhân tộc rất có năng khiếu về linh hồn, tinh thần.

Tốc độ Dương Đại hấp hồn cùng sức thừa nhận khi hấp hồn chủ yếu quyết định bởi cường độ linh hồn bản thân, thân thể hắn bây giờ tăng phúc rất khoa trương, đã không thể dùng tu vi cảnh giới đi cân nhắc.

Đám người Thạch Long ngay cả thi thể Thiên Nhân tộc cũng không có buông tha, Trường Sinh Quyết trợ lực, bọn hắn sắp đột phá Tâm Toàn cảnh, nhưng bọn hắn cực kỳ gắng sức kiềm chế, không có độ kiếp, chờ rời khỏi bí cảnh lại đột phá.

Lương Tử Tiêu nhú mày.

Hắn đột nhiên có chút hoảng hốt.

Đám rác rưởi này sẽ không đuổi kịp hắn chứ?

Trường Sinh Quyết...

Dương Đại thu thập xong tàn cuộc, một lần nữa bay trở về Thập Phương thánh thuyền.

Trở lại trên thuyền, hắn tự nhiên đụng phải vòng vây của những người thí luyện, từng người hưng phấn, sùng bái nhìn về phía hắn, trong mắt người thí luyện, Dương Đại vừa rồi vừa mới bug cả bảng thông báo, quá rung động.

Nhìn xem từng đầu thông báo, bọn hắn cảm nhận được một loại khí thế vô địch, khiến cho bọn hắn sôi trào máu nóng.

Dương Đại mặt ngoài khiêm tốn, khuôn mặt tươi cười đón lấy, trong lòng rất bất đắc dĩ.

Ai, quá phong quang cũng không dễ!

Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên cảm nhận được thân phận bài truyền đến chỉ lệnh, hắn lập tức lấy ra, những người thí luyện khác cũng như thế.

Bọn hắn đem thần thức dò vào trong đó, một âm thanh vang lên trong đầu của bọn họ:

- Các đệ tử mau tới trợ giúp, Thập Phương thánh thuyền cũng tới, bắt lấy Đại Thánh chi hồn.

Chương 185: Các phái lên sàn, trông mà thèm

Phía dưới bầu trời, Thập Phương thánh thuyền phi hành, càng ngày càng nhiều đệ tử theo bốn phương tám hướng chạy đến, rơi lên trên thuyền.

Dương Đại ngồi tĩnh tọa ở nơi hẻo lánh trên boong thuyền, hắn đang suy nghĩ Đại Thánh chi hồn.

Lá gan Thập Phương giáo thật lớn, cũng dám đi săn Đại Thánh chi hồn, rõ ràng ngay cả Thiên Tru Thần Long Kích đều thu phục không được.

Trong lòng Dương Đại cảm khái, hắn nghĩ tới lúc trước cảm nhận được uy áp kinh khủng kia, trong lòng lại có chút chờ mong.

Thập Phương giáo điều động nhiều đệ tử như vậy đến, hắn là sẽ không làm ầu.

Nếu thành công, Đại Thánh chi hồn rơi vào tay Thập Phương giáo, hắn sau này có phải có cơ hội nhúng chàm Đại Thánh chi hồn hay không?

Đối với người khác mà nói, hồn phách có thể không phát huy được toàn bộ lực lượng bản thể, nhưng chỉ cần trở thành âm chúng, là sẽ khôi phục thực lực khi còn sống.

Thực lực thượng cổ Đại Thánh.

Dương Đại chỉ ngẫm lại đã động tâm.

Không có Thiên Nhân tộc, bí cảnh thông báo không còn xuất hiện, để những người thí luyện trên thuyền không còn quá

kéo căng tinh thần.

Lúc này, Trương Triền Vân rơi trên thuyền, hấn cấp tốc đi vào trước mặt Dương Đại.

- Có khả năng, không ngờ lại một người hốt trọn cả Thiên Nhân tộc!

Trương Triền Vân cười tà mị nói.

Hắn càng nhìn càng hài lòng, quả nhiên, chỉ cần có Dương Đại đi theo, số lượng thí luyện giả tổn thất trên phạm vi lớn giảm xuống mạnh.

Lần này trong bí cảnh, Thiên Nhân tộc mặc dù giết không ít thí luyện giả, nhưng còn trong phạm vi có thể tiếp nhận, nhờ có Dương Đại kịp thời ra tay.

Dương Đại cười nói:

- Tạm được, bất quá Thiên Nhân tộc đủ để cho chúng ta cảnh giác.

Hắn đem của mình hiểu rõ đến tình báo nói, nghe được Trương Triền Vân nhú mày.

Trương Triền Vân tiêu hóa một thoáng, nói:

- Những tin tình báo này rất quan trọng, sau khi bí cảnh kết thúc ta sẽ thảo luận với cao tầng.

Hắn cũng lười lại hứa hẹn một chút ban thưởng, một là đãi ngộ của Dương Đại đã là cấp tối ưu cả nước, hai là Dương Đại đã đủ mạnh, rất ít đưa ra yêu cầu.

Hai người lại trò chuyện trong chốc lát, Trương Triền Vân rời khỏi.

Thông qua Trương Triền Vân, Dương Đại biết được sự phụ của mình Thành Thanh Thiên đã đi tới bí cảnh, đã thu phục

được Thiên Tru Thần Long Kích, đang cùng đại tu sĩ Tuyệt Tâm môn, Quy Nguyên phong đại chiến Đại Thánh chi hồn.

Đại Thánh chi hồn thật sự quá mạnh, để tam phương thế lực không thể không tạm thời hợp lại.

Vạn Thiên Hào cúi đầu nói với Dương Đại đang tĩnh tọa:

- Ta đã thấy Đại Thánh chi hồn, xác thực rất mạnh, chúng ta tuyệt không phải đối thủ, chắc chắn vượt qua Luyện Hồn cảnh.

Tình cảnh hủy thiên diệt địa khiến cho hắn là Không Vô cảnh tu sĩ cũng nhin không được rùng mình một cái.

Dương Đại cũng có thể cảm nhận được cỗ cảm giác áp bách đáng sợ kia, hắn biết trận chiến này tuyệt không phải hắn có thể tham gia.

Sau hai canh giờ.

Thập Phương thánh thuyền dừng lại, các đệ tử đều đứng lên, đều nhìn về một phương hướng, bụi đất phía trước cuộn cuộn, đá vụn bay tứ tung, lôi vân cuộn cuộn, sấm sét vang dội, một thân ảnh đáng sợ đang ở phía dưới lôi vân điên cuồng thi triển pháp thuật thần thông, mưa gió lôi động, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ các hệ pháp thuật, thậm chí còn có Thương Long phá, vùng núi trong vòng phương viên trăm dặm bị oanh thành phế tích, mặt đất kịch liệt rung động, không ngừng hạ sập.

Đại Thánh chi hồn!

Dương Đại cũng đang quan sát.

Hắn rất tò mò, Thập Phương giáo muốn bọn hắn tham gia như thế nào?

Đúng lúc này, một âm thanh vang lên:

- Các đệ tử đem linh lực của mình truyền vào trong thân tàu.

Nghe vậy, lúc này có không ít đệ tử bắt đầu làm theo, những người thí luyện nhìn xung quanh, đi theo bắt chước.

Dương Đại cũng đi theo truyền linh lực vào trong boong thuyền dưới chân, hấn động dung, bởi vì hấn cảm nhận được Thập Phương thánh thuyền đang tụ tập số lượng lớn linh lực, vận sức chờ phát động.

Pháp bảo này cũng quá lợi hại đi!

Trên thuyền đã tụ tập mấy ngàn tên đệ tử, tuyệt đại đa số đều phía trên Tâm Toàn cảnh, linh lực khổng lồ như thế tụ tập tại một...

Lên.

Dương Đại đột nhiên trông mà thèm, nếu hấn có pháp bảo giống như pháp bảo này, tụ tập linh lực của hơn hai trăm vạn âm chúng...

Khủng bố!

Dương Đại quyết định nỗ lực trèo lên trên, sớm một chút đạt được Thập Phương thánh thuyền.

Thuyền này chính là pháp bảo của Thập Phương giáo, cũng không phải là một vật riêng tư của vị trưởng lão nào đó.

Rất nhanh, mặt ngoài Thập Phương thánh thuyền phát ra hào quang, Dương Đại cảm nhận được một cỗ cực nóng.

Oanh một tiếng!

Thập Phương thánh thuyền bắn ra một đường quang hồng to lớn, giết tới Đại Thánh chi hồn chân trời.

Đại Thánh chi hồn cơ hồ không có di chuyển, một mực đứng ở tại chỗ, điên cuồng tiêu xài linh lực, thấy hồng quang

to lớn đánh tới, hắn đưa tay đánh ra một Thương Long phá.

Một đầu ngũ trảo kim long hình thể vượt xa Hùng Liệt, Dương Đại có thể đánh ra găm thét giết ra, muốn một ngụm nuốt vào hồng quang to lớn.

Hai bên chạm vào nhau, đầu rồng ngũ trảo kim long bị đụng diệt, nhưng long thân còn chưa tiêu tán, quang hồng to lớn cũng bị triệt tiêu.

Thật mạnh!

Dương Đại âm thầm kinh hãi.

- Tiếp tục truyền thấu linh lực, tận toàn lực.

Giọng nói của trưởng lão vang lên lần nữa, các đệ tử trên thuyền tiếp tục truyền linh lực vào thân tàu, lần này Dương Đại cũng không qua loa, rót vào số lượng lớn linh lực.

Chương 186: Chưởng giáo chi tranh (1)

Mấy chục giây sau, Thập Phương thánh thuyền lần nữa bắn ra một đường quang hồng to lớn, Đại Thánh chi hồn đánh một chưởng, chưởng ảnh tựa như núi cao to lớn đánh ra, lần này lại không ngăn được Thập Phương thánh thuyền công kích, chưởng ảnh to lớn trực tiếp bị đánh xuyên, theo đó đánh trúng Đại Thánh chi hồn.

Không ít đệ tử trên thuyền hoan hô lên, cứ nghĩ là thành công.

Nhưng quang hồng tán đi, Đại Thánh chi hồn hiển lộ thân ảnh, hồn thể đen kịt, thấy không rõ hình dáng, nhưng thoát nhìn rõ ràng không có bị thương tổn.

Thập Phương thánh thuyền lập tức yên lặng.

- Tiếp tục truyền vào linh lực!

Các đệ tử nghe xong, lập tức làm theo, lần này, Thập Phương thánh thuyền không có lập tức tiến công, mà vận sức chờ phát động.

Dương Đại một bên truyền linh lực, một bên nhìn về phía những phương hướng khác, hắn thấy chân trời có một tòa phù đảo thật to, đang chạy về hướng nơi này, thị lực của hắn siêu quần, thấy trên đảo đầy ma tu của Tuyệt Tâm môn.

Đội ngũ Tuyệt Tâm môn đến!

Dương Đại quay đầu, một phương hướng khác đồng dạng cũng có một pháp bảo hình hòn đảo thật to bay tới, đó là một

tòa chùa miếu, phía sau còn đứng thẳng một đại phật, phật quang ngàn trượng, lấp lánh thiên địa.

Tu sĩ trước chùa miếu cũng không phải là Quy Nguyên phong, bọn hán ăn mặc y phục và trang sức Dương Đại chưa từng thấy qua.

Lại một phương thế lực lớn lên sàn.

Còn chưa kết thúc, Dương Đại lại lần lượt thấy các pháp bảo to lớn trần giáo khác đến, hán đếm một thoáng, hết thấy có mười ba tông môn, Quy Nguyên phong cũng ở trong đó.

Lại còn nhiều như vậy!

Đều là hướng về phía Đại Thánh chi hồn mà tới!

Dương Đại nhú mày, nhiều môn phái như vậy tranh đoạt Đại Thánh chi hồn, chỉ sợ muốn tranh đến đầu rơi máu chảy.

Lại xem trong chốc lát, hán phát hiện không hợp lý.

Đây cũng không phải cướp đoạt, là muốn diệt Đại Thánh chi hồn.

Mười ba pháp bảo trần giáo không ngừng phát ra công kích, còn có hơn mười vị đại tu sĩ vây công Đại Thánh chi hồn, tất cả đều dùng hết toàn lực, không chút nào nương tay, căn bản không sợ Đại Thánh chi hồn hồn phi phách tán.

Điên cuồng công kích qua tới thời gian một nén hương, khí thế Đại Thánh chi hồn đã giảm xuống một nửa, nhưng vẫn có thể chiến đấu, để thế lực khắp nơi không làm gì được.

Sau nửa canh giờ.

Đại Thánh chi hồn đã không thể tiến hành tiến công, chỉ có thể co quắp trên không, bị động tiếp nhận bốn phương tám hướng truyền đến công kích.

Mười ba pháp bảo trấn giáo rõ ràng có dự mưu đồng thời khởi xướng tiến công, các loại linh lực quang hồng đánh tới, bao phủ Đại Thánh chi hồn, khí tức Đại Thánh chi hồn bắt đầu tiêu tán.

Dương Đại âm thầm tiếc nuối, xem ra không có một tia hy vọng có thể thu hồn phách này.

- Khụ khụ, các ngươi thật không tôn trọng lão tiên bối, đã các ngươi không muốn, hồn này thuộc về ta!

Một tiếng cười nhẹ vang lên, Dương Đại thất thần, đây không phải giọng nói của Chử Linh à?

Cường quang lấp lánh thiên địa, để phần lớn người không thể thấy vật, nương theo Chử Linh vừa dứt lời, khí tức Đại Thánh chi hồn hoàn toàn biến mất.

Đợi thiên địa khôi phục màu sắc, Dương Đại meo mắt nhìn đi, đã không gặp được thân ảnh Đại Thánh chi hồn, các đại giáo phái đang ở tụ tập, Dương Đại tràn ngập tò mò về thân phận của Chử Linh.

Người này chẳng lẽ có bối cảnh lớn, trước đó lời đùa giỡn có thể là thật, nàng thật có thực lực tàn sát một phương giáo phái.

Chử Linh không có hiện thân, tiếng cười của nàng cũng chưa từng xuất hiện, giống như chưa bao giờ xuất hiện qua, Thập Phương thánh thuyền một mảnh yên lặng, các đệ tử đều nghe được tiếng của Chử Linh, không ngờ lại có thể cướp đi Đại Thánh chi hồn từ trên tay nhiều giáo phái như vậy, đây là thực lực bậc nào?

- Đại Thánh chi hồn bị cướp rồi?

- Vừa rồi là người nào?

- Thật đáng sợ, Đại Thánh chi hồn thật biến mất!

- Tiếp theo nên làm cái gì? Đuổi bắt tên kia sao?

- Hài hước, làm sao đuổi bắt, hoàn toàn bắt không đến khí tức đối phương..

Các đệ tử phía trên thánh thuyền bắt đầu thảo luận, có người lo lắng, có người phẫn nộ, cũng có người kinh khủng.

Dương Đại lặng yên không lên tiếng, chờ đợi trưởng lão lên tiếng.

Cũng không lâu lắm, Thập Phương thánh thuyền bắt đầu quay đầu, hướng về phương hướng trước khi rời đi, thái độ này rõ ràng là có ý rút lui.

Dương Đại thấy một đám tu sĩ bay trở về, cầm đầu là sư phụ của mình Thành Thanh Thiên, bên cạnh còn có Sở Hình, Trương Thiên Niên các vị trưởng lão, sư tỷ Phương Thanh Nghê cũng ở đó.

- Người qua đây!

Giống nói của Thành Thanh Thiên bay vào trong tai Dương Đại, Dương Đại không thể không đứng dậy đi theo.

Thành Thanh Thiên tiến vào một gian lầu các, Phương Thanh Nghê không có đi vào, mà ở trên thuyền tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống.

Dương Đại thu ba vị âm chúng thu vào trong không gian linh hồn, sau đó tiến vào lầu các, thấy sư phụ khẳng định có chuyện cần nói, không thể mang bảo tiêu.

Tiến vào lầu các, Dương Đại thấy Thành Thanh Thiên tĩnh tọa trên mặt đất, linh khí vờn quanh người, trong phòng có một mùi máu tươi thản nhiên.

Dương Đại đóng cửa lại, đi đến trước mặt Thành Thanh Thiên khom lưng hành lễ.

- Chuyện Đại Ngụy làm được rất không tệ, vi sư thật cao hứng.

Thành Thanh Thiên mắt cũng không mở nói, ngữ khí của hắn lộ ra một tia mỗi mệ.

Dương Đại vội vàng nói:

- Sư phụ quá khen.

Chương 187: Chương giáo chi tranh (2)

Thành Thanh Thiên mở to mắt, dò xét Dương Đại, hấn tán dương:

- Tốc độ tu vi tăng trưởng không tệ, dù cho trong số đệ nhân cũng tính là nhất mã tuyệt trần, sau khi trở về sẽ nâng thân phận của ngươi thành đệ tử tinh anh.

- Đa tạ sư phụ!

- Lần này vào bí cảnh thu hoạch như thế nào?

- Được Nhị phẩm pháp bảo, hấp thu một chút hồn phách, trong đó có đệ tử Quy Nguyên phong.

- Không sao đâu, Quy Nguyên phong không coi là cái gì.

Thành Thanh Thiên bình tĩnh nói, để Dương Đại có chút im lặng.

Thì ra những đại giáo phái truyền thừa khác hơn ngàn năm đều xem thường lẫn nhau.

- Đại Thánh chi hồn, ngươi muốn không?

Thành Thanh Thiên bỗng nhiên hỏi.

Dương Đại thầm kêu không ổn, không cần nói ta đi đón nhiệm vụ đuổi bắt Chủ Linh đó chứ?

Thành Thanh Thiên khẽ nói:

- Chớ có coi thường vi sư trong tay, vi sư có một sợi Đại Thánh chi hồn, chỉ cần ngươi chứng được Luyện Hồn, liền tặng cho ngươi.

- Đa tạ sư phụ!

Dương Đại kinh hỉ nói, lập tức bái tạ.

Thành Thanh Thiên lộ ra nụ cười, nói:

- Có muốn trở thành chưởng giáo hay không?

Dương Đại thất thần, vấn đề này quá đột nhiên, khiến cho hắn không thể trả lời.

Thành Thanh Thiên tiếp tục nói:

- Hạch tâm đệ tử đều có thể chiến đấu tranh giành vị trí chưởng giáo, hạch tâm đệ tử đều là thiên tài, Luyện Hồn cảnh là cánh cửa, trước mắt Thập Phương giáo chỉ có ba vị, trưởng lão không được cạnh tranh vị trí chưởng giáo, cho nên vì sự sẽ không đề cử cho người vị trí trưởng lão, tương lai của người hắn là càng cao.

Dương Đại giống như lưỡng lự hỏi:

- Ta là dị nhân, như vậy không tốt đâu?

Thành Thanh Thiên ý vị thâm trường nói:

- Đây cũng là ý của chưởng giáo, Thập Phương giáo cần cải biến, để dị nhân chấp chưởng có lẽ càng tốt hơn, nhưng điều kiện tiên quyết là người phải phục chúng.

Dương Đại yên lặng.

Trở thành chưởng giáo, đương nhiên tốt, nhưng lợi ích gút mắc nhiều lắm, sẽ ảnh hưởng hắn mạnh lên.

Không đúng!

Trở thành chưởng giáo, trực tiếp tuyên bố hồn phách thu thập thi thể, nhiệm vụ, chẳng phải có thể nhanh chóng mạnh lên?

Trái tim Dương Đại đập nhanh hơn.

Thành Thanh Thiên tiếp tục nói:

- Trong ba vị hạch tâm đệ tử, có một vị rất cừu thị đệ nhân, nếu hắn thượng vị, đệ nhân các người nhất định sẽ phải gánh chịu chèn ép.

Dương Đại nhú mày, lại thêm một lý do chiến đấu cho chức trưởng giáo.

Một nén hương thời gian sau, Dương Đại đi ra khỏi lầu các, hắn yên lặng đi đến nơi hẻo lánh ngồi xuống.

Chuyện trưởng giáo cẩn thận trọng cân nhắc, mặc dù thời gian rất dài, một khi gia nhập, chắc chắn lâm vào trong vòng xoay phiền toái.

Mấy canh giờ sau, Thập Phương giáo trở lại vị trí cũ, thuyền tiến vào trận pháp truyền tông, đệ tử muốn trở về đã có thể đi trở về, nhưng trước hết nộp lên bộ phận tài nguyên bí cảnh.

Sau khi Dương Đại nộp lên trên mười mấy kiện pháp khí liền đu vào trận pháp truyền tông.

Đi ra khỏi trận pháp truyền tông, Dương Đại phát hiện không ngờ lại trực tiếp về tới Thập Phương giáo.

Không thể không nói, truyền tông trận của Thập Phương giáo pháp rất cao cấp, khoảng cách thông đến rất xa, tựa hồ có thể đi bất kỳ nơi nào.

Dương Đại cấp tốc trở lại trong động thiên phúc địa của mình, hắn không có thả ra âm chúng, mà lựa chọn logout.

Về đến phòng trong, Dương Đại nằm trên ghế sa lon thờ dài ra một hơi, hắn triệu hoán mấy vị âm chúng ra, Liễu Tuấn Kiệt rất hiểu chuyện lấy máy tính bảng cho hắn.

Dương Đại bắt đầu lướt mạng, tin tức Thiên Võng vẫn như cũ náo nhiệt, bất quá tạm thời không có mối nguy, phần lớn là

việc vui.

Sau khi thú triều Long Giang hành tĩnh kết thúc, Hạ Quốc thu hoạch được số lượng lớn tài liệu tài nguyên Yêu thú, luyện chế thành đan dược tu hành, phân phát cho thí luyện giả, cơ hồ hết thầy thí luyện giả đều có ban thưởng, dẫn đến trong khoảng thời gian này thực lực tổng hợp của thí luyện giả Hạ Quốc không ngừng tăng lên, khiến cho các nước trên quốc tế đều vì đó hâm mộ.

Trên bàn trong phòng Dương Đại đang ở cũng bày đầy đủ loại đan dược, là cơ quan tình báo đưa tới, bất quá Dương Đại có thể cảm giác được trình độ linh khí không cao lắm, đối với hắn tác dụng không lớn.

Cái này cũng không có cách, hiện thực và Tu Tiên giới kém xa, Thành Thanh Thiên tùy tiện cho một bình đan dược đã đầy đủ để các quốc gia Địa Cầu điên cuồng.

Sau khi xem xong Thiên Võng, Dương Đại lại bắt đầu đăng nhập vào Bí Võng.

Một chuyện được Bí Võng quan tâm nhất là đến từ Đại Hạ, tục truyền Kiếm Thánh có thể đã xông phá phong ấn, cảnh nội Đại Hạ có đủ loại tin tức bay đầy trời, rõ ràng có thể lực đang thôi động tất cả những thứ này.

Dương Đại chỉ hơi tò mò, mặc dù từng chiếm được truyền thừa của Kiếm Thánh, nhưng hắn cũng sẽ không vì Kiếm Thánh liêu sống liêu chết.

Mong muốn giải phong Kiếm Thánh, đầu tiên phải khiêu chiến Thập Phương giáo.

Đột nhiên, điện thoại Dương Đại bắt đầu chấn động, hắn lấy ra xem, là Tổng cục trưởng Cục chiến đấu gọi tới, trước đó lúc thú triều bọn hắn đã nhận biết.

Dương Đại ẩn chọn nghe cuộc gọi, mở miệng nói:

- Cục trưởng, có chuyện gì không?
- Chuyện chương giáo, nhất định phải tranh, Hạ Quốc sẽ tận toàn lực ủng hộ người.
- Ta rất sợ phiền toái, trở thành chương giáo quá không tự do.
- Tiểu tử thúì, có được hay không còn chưa nhất định, chương giáo cũng không mệt mỏi, chỉ cần giải quyết dứt khoát trên việc lớn, người thấy chương giáo Thập Phương giáo bề bộn nhiều à? Cơ hồ không gặp được hần đấy.
- Xác thực, nếu ta thành công, chẳng lẽ có thể làm chương quỹ vung tay?

Chương 188: Xem vận may

- Đúng vậy, Hạ Quốc quá cần đặt vững nền móng, không thể một mực dựa vào người khác, không chỉ là người, các Quốc trụ khác cũng sẽ đi tranh, nhưng trước mắt đến xem, người càng có hi vọng, tốc độ người phát triển có thể xung đột nhất toàn nhân loại.

Lời Tổng cục trưởng nói để Dương Đại hết sức dễ chịu, vị trí chương giáo cũng không phải chưa chắc không thể.

Trò chuyện xong cùng Tổng cục trưởng Cục chiến đấu, Dương Đại để điện thoại di động xuống, lên Bí Vồng tìm tài tình báo tương quan đến Thập Phương giáo, không giống với dĩ vãng, bây giờ Thập Phương giáo ở trong Bí Vồng xuất hiện tần suất cao nhất, nghiêm nhiên đã trở thành đại bản doanh của Hạ Quốc thí luyện giả.

Thế lực phụ thuộc Thập Phương giáo rắc rối phức tạp, xuống đến thế gian võ lâm, lên tới Tu Tiên giới, lớn nhỏ thế lực đều có, tục truyền, ngoại môn Thập Phương giáo xuất hiện số lượng lớn nhiệm vụ truyền đạo tại Đại Ngụy vương triều, bây giờ Đại Ngụy rối loạn, Thập Phương giáo xuất hiện trở thành hi vọng của Đại Ngụy, giống như cứu thế chủ, được bách tính ca tụng, lập miếu thờ.

Dương Đại thấy tin tức này âm thầm cảm khái, chiêu này chơi rất không tệ, bất quá theo góc độ bách tính tới nói, đổi một Tu Tiên giới tự nhiên càng tốt hơn, Ma đạo hoành hành Đại Ngụy thủng trăm ngàn lỗ, bách tính bị dày vò, khổ không thể tả.

Hắn chợt thấy một bài viết, có người phân tích quỹ tu tàn sát Tu Tiên giới Đại Ngụy rất có thể là Bá Vương Bất Quá Giang, đầu tin tức này phân tích từ trên người Bá Vương Bất Quá Giang đến Thập Phương giáo, luận âm mưu mười phần.

Trước khi Dương Đại tàn sát Tu Tiên giới Đại Ngụy, phần lớn thí luyện giả đối với Đại Ngụy chẳng qua chỉ là từng nghe nói, chỉ có số ít thí luyện giả thông qua thú triều trực tiếp đoán được chân tướng, tin tức cũng bị trấn áp.

Quả nhiên, bài viết này vừa được hơn trăm trăm lượt tương tác liền biến mất, tương quan tìm tòi cũng không có.

Dương Đại rất hài lòng loại đả ngộ này, mặc dù bại lộ cũng không có ảnh hưởng, hắn hiện tại đã trưởng thành, trong hiện thực còn thật không có bao nhiêu người có thể uy hiếp được hắn, bên trên lại cực kỳ chiều cố hắn.

Sau năm tiếng, Dương Đại lần nữa tiến vào Thâm Vực, hắn lập tức thả ra hết thủy âm chúng, chuẩn bị hưởng thụ hơn hai trăm bốn mươi vạn âm chúng tu hành tăng thêm.

Mục tiêu tiếp theo chính là trùng kích Luyện Hồn cảnh, chỉ cần thành công, hắn có thể đạt được Đại Thánh chi hồn.

Đối với Đại Thánh chi hồn, hắn hết sức trông mà thèm.

Dương Đại để Từ Siêu Nhân biến thành bộ dáng của mình, tiếp tục đi chơi chiêu tiếp cận Mộ Dung Trường An, đối với Mộ Dung Trường An, Thành Thanh Thiên tựa hồ cũng không quan tâm, ngay cả sư tỷ Phương Thanh Nghê cũng không có thúc giục qua.

Tháng ngày trở nên bình tĩnh.

Càng ngày càng nhiều đệ tử nội môn trở về, nhiệm vụ bí cảnh sắp kết thúc, Thập Phương giáo thu hoạch rõ ràng to lớn.

Không đến mười ngày, tin tức Dương Đại trở thành đệ tử tinh anh liền truyền đến, do Phương Thanh Nghê tự mình bồi Dương Đại đến tăng lên đẳng cấp của thân phận bài.

Trở thành đệ tử tinh anh cần đến trước Trưởng Lão điện nội môn, có thể lựa chọn thu hoạch được chức vị, cũng có thể tiếp tục làm đệ tử, vẫn trong phạm vi bồi dưỡng đệ tử, không có quyền lực thực chất, mà trưởng lão, chấp sự, phân môn chủ các loại, nắm quyền lực, điều động đệ tử làm việc, đệ tử thường thường tu hành đạt đến cực hạn đều chọn rời khỏi đệ tử nội môn, lựa chọn chức quyền.

Trưởng Lão điện vàng son lộng lẫy, so với hoàng cung còn rộng lớn đại khí hơn, trong điện không có bóng người, chỉ có một mặt kính màu vàng cao hai trượng.

Đội hai người tới trước gương, Phương Thanh Nghê lấy ra thân phận bài của Dương Đại, thân phận bài tự động bay lên, trôi nổi ở trước gương, chậm rãi gần sát, cho đến khi dán chặt vào.

Trong kính truyền ra một đạo âm thanh già nua:

- Đệ tử nội môn Dương Đại nhập giáo không đến...

Phương Thanh Nghê ngắt lời:

- Lựa chọn trở thành đệ tử tinh anh.

Âm thanh già nua trong kim kính hơi ngừng, đại điện yên tĩnh.

Dương Đại đột nhiên rất tò mò thân phận của Phương Thanh Nghê, trước đó ở trên Thập Phương thánh thuyền, không có đệ tử nào dám tới gần Phương Thanh Nghê, đối mặt trưởng lão, Phương Thanh Nghê cũng có thể tùy hứng mà làm, không cần cố kỵ mặt mũi.

Nhưng đôi mắt Thành Thanh Thiên, Phương Thanh Nghê lại lộ ra vô cùng cung kính, Thành Thanh Thiên không phải người đứng thứ hai Thập Phương giáo à?

Dương Đại sinh ra ý nghĩ dạng này, trách không được hấn thiên tài tuyệt thế như vậy mà bị Thành Thanh Thiên không trở ngại chút nào thu làm đệ tử, Sở Hình muốn nhận hấn làm đệ tử nhìn thấy hấn vẫn như cũ khuôn mặt tươi cười đón lấy, như vậy xem ra, địa vị Thành Thanh Thiên chắc chắn siêu quần, ai cũng nể tình.

Ngay tại lúc Dương Đại miên man bất định, thân phận bài trên kim kính đột thay đổi màu sắc, nhiều hơn rất nhiều đường vân màu bạc trắng, rất thần kỳ.

Mười mấy hơi thở sau, thân phận bài của Dương Đại một lần nữa rơi vào trong tay của hấn, Phương Thanh Nghê quay người, Dương Đại lập tức đuổi theo.

- Sau khi trở thành đệ tử tinh anh, đãi ngộ sẽ đề cao, có thể chọn lựa một thanh pháp bảo thất phẩm, một bộ công pháp giá trị hai mươi vạn điểm cống hiến hoặc là pháp thuật bí tịch, mỗi tháng có thể đi lĩnh ba linh đan dành cho Không Vô cảnh tu luyện, mặt khác, động thiên phúc địa của ngươi sẽ được mở nhiều linh khí hơn, không cần di chuyển, linh mạch dưới núi sẽ tự động cung cấp nhiều linh khí hơn, mà ngươi là ở phía trước ta, ta còn có thể tiếp tục chiếu cố ngươi.

Chương 189: Nhật được bảo bối

Phương Thanh Nghê đi ở phía trước nói, ngữ khí trước sau bình thản như một, không có bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

Dương Đại đang muốn lễ phép nói tiếp, Phương Thanh Nghê tiếp tục nói:

- Cái vòng Đệ tử tinh anh này hết sức phức tạp, người tốt nhất bớt tiếp xúc, người có tiềm lực trở thành hạch tâm đệ tử, không cần thiết chậm trễ thời gian.

Dương Đại rất muốn nói không chậm trễ, bởi vì hắn bình thường cũng không có tu luyện, toàn bộ nhờ nhóm âm chúng nỗ lực.

Sau đó một quãng thời gian, Phương Thanh Nghê bồi Dương Đại đi chọn pháp bảo, pháp thuật bí tịch, pháp bảo là một kiện áo bào, ẩn chứa mười hai tầng cấm chế, tương đương với mười hai tầng pháp thuật, có thể chống đỡ công kích của địch nhân, pháp thuật bí tịch tên là Ngự Phong Thần thuật, có rất nhiều pháp thuật bí tịch, đẳng cấp khác biệt, hiệu quả khác biệt, Dương Đại chọn một bí tịch thượng thừa, có thể làm cho tốc độ phi hành của hắn tăng vọt, cụ thể bao nhanh, tạm thời không biết.

Phương Thanh Nghê trong lúc này mở miệng giới thiệu, hi vọng hắn có thể lựa chọn pháp bảo cùng bí tịch tăng cường thực lực, nhưng bị Dương Đại nhã nhặn từ chối.

- Ta không cần chiến đấu, giữ được mạng của mình mới là đại sự hàng đầu.

Dương Đại trả lời để Phương Thanh Nghệ trực tiếp yên lặng, không còn có mở miệng nói thêm cái.

Một mực trở lại động thiên, Phương Thanh Nghệ mới nói:

- Trong khoảng thời gian này sư phụ một mực ở trong giáo, người có vấn đề gì về việc tu hành đều có thể tìm lão nhân gia ông ta thỉnh giáo.

Dương Đại nhin không được hỏi:

- Sư phụ chúng ta lợi hại đến cỡ nào? Ở trong giáo có thể xếp thứ mấy?

Phương Thanh Nghệ mang mạng che mặt, một đôi mắt đẹp hơi nheo lại, nói:

- Chỉ có chương giáo có thể độ sức với ngài.

Tâm thần Dương Đại chấn động, mở miệng truy vấn:

- Chẳng phải là nói, hấn so với chương giáo...

- Chờ người thành hạch tâm đệ tử sẽ biết.

Phương Thanh Nghệ vút xuống câu nói này liền đi vào động phủ của mình.

Dương Đại mang theo huyền tượng tiền đồ xán lạn tiến vào trong động thiên phúc địa của mình.

Hắn đi đến nơi hẻo lánh, xuất ra ngọc phiến thâm trầm trước đó lấy được trong địa cung đại thánh, tiếp tục nhỏ máu.

Trong khoảng thời gian này, hấn một mực đang nhỏ máu, nhưng ngọc phiến giống như cho ăn không no, không thể luyện hóa.

Càng như thế, Dương Đại càng chờ mong.

Ngày kế tiếp, linh khí trong động thiên phúc địa bắt đầu tăng vọt, để Dương Đại cảm khái, hiệu suất làm việc của Thập

Phương giáo thật nhanh.

Một tháng sau, Dương Đại thành công đột phá đến Không Vô cảnh tầng năm, trong khoảng thời gian này không có hấp thu âm chúng, hắn cũng không có tu luyện, toàn bộ nhờ hơn hai trăm vạn âm chúng tu luyện tăng phúc.

Ngọc phiến cuối cùng có phản ứng.

Thân là Không Vô cảnh tầng năm, thân thể tăng phúc qua hơn ba trăm vạn lần, khí huyết Dương Đại cường đại cỡ nào, dù vậy, mỗi ngày số lượng lớn cung cấp máu, làm đến bản thân chột dạ, cũng bỏ ra thời gian lâu như vậy.

- Xem vận may!

Dương Đại nhìn lên ngọc phiến trôi nổi trước mặt, run rẩy không ngừng, hai tay xoa xoa, trong lòng cầu nguyện.

Ngọc phiến run rẩy càng ngày càng lợi hại, một cỗ khí tức nguy hiểm từ bên trong phát ra, hấp dẫn nhóm âm chúng gần đó chú ý.

Âm chúng có thể tu luyện gần Dương Đại đều là các âm chúng hạch tâm, phần lớn đều là lúc đầu đã đi theo hắn, dĩ nhiên, cũng có một vài âm chúng tính cách mới lạ, thực lực mạnh mẽ mới.

- Cuối cùng muốn mở! Mọi người mau đến xem!

Liễu Tuấn Kiệt hô, dẫn tới càng nhiều âm chúng tụ tập tới.

Dương Đại cũng không có tức giận, âm chúng gần đó càng nhiều, càng có cảm giác an toàn, một phần vạn bên trong ngọc phiến chạy ra đồ chơi gì khủng bố, hắn cũng không muốn chủ quan mất mạng.

Hùng Liệt, Hứa Trường Sinh, Quỷ Hòa Thượng, Vạn Thiên Hào lập tức đứng ở trước mặt Dương Đại, Thiên Tuyệt

do dự một chút, vẫn theo sau, năm người tựa như tường đồng vách sắt ngăn ở trước mặt Dương Đại.

Tầm mắt tất cả mọi người đều chăm chú nhìn ngọc phiến, chờ mong không thôi, dù sao đây cũng là đồ lấy được từ trong đại thánh địa cung.

- Nhất định phải là truyền thừa của Đại Thánh!

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, hai tay dừng xoa.

Ngọc phiến bắt đầu nứt ra, phát ra cường quang sáng chói, bình một tiếng, tựa như pha lê phá toái, âm thanh thanh thúy, chỉ thấy nó trực tiếp nổ tung.

Nhóm âm chúng trận địa sẵn sàng đón quân địch, Dương Đại cực kỳ khẩn trương, cường quang cấp tốc co vào, một thanh rìu lớn chừng ngón cái xuất hiện, lơ lửng giữa không trung, cỗ khí tức nguy hiểm theo đó tan biến.

- Đây là cái gì?

Lương Tử Tiêu nhin không được hỏi, lá Quỷ Hòa Thượng gan lớn nhất đưa tay đi chạm vào cây rìu, ngón tay vừa chạm đến thân rìu, ngọn lửa màu đen trong nháy mắt lượn quanh cánh tay hắn, hắn phản ứng cực nhanh, trực tiếp vận gãy bả vai, cấp tốc né tránh.

Sắc mặt Quỷ Hòa Thượng kịch biến, khó tin nhìn chuôi rìu thật nhỏ này.

- Thứ này rất nguy hiểm, vừa rồi nếu ta chạm một chút, có thể sẽ hình thần câu diệt!

Quỷ Hòa Thượng trầm giọng nói, sau khi trở thành âm chúng, hắn vẫn lần đầu tiên có cảm giác này.

Các âm chúng khác cũng đều kiêng kỵ nhìn chăm chăm búa nhỏ, vừa rồi tốc độ ngọn lửa màu đen kia cháy lên thật sự

quá nhanh, ngay cả con mắt Hứa Trường Sinh đều theo không kịp.

Dương Đại cũng chăm chú nhìn búa nhỏ, nhưng ánh mắt hấn tràn ngập nóng bỏng.

Hắn đã cảm nhận được liên hệ với búa nhỏ.

Rất mạnh!

Chương 190: Linh hồn cùng hiện thực

Đều mạnh hơn những pháp bảo khác của hắn.

Thậm chí cảm giác còn mạnh hơn cả Thập Phương thánh thuyền công kích.

So với Thiên Tru Thần Long Kích lúc trước gặp phải trong thượng cổ bí cảnh còn mạnh hơn!

Mấu chốt nhất là sự mạnh mẽ này không để hắn cảm giác được uy hiếp, ngược lại là cảm giác thật ảm áp.

Hắn đã là chủ nhân của bảo vật này.

Trước mặt quá trình nhỏ máu chính là quá trình nhận chủ.

Dương Đại mở miệng nói:

- Tất cả mọi người tránh ra!

Hứa Trường Sinh, Hùng Liệt mấy người quay đầu nhìn về phía Dương Đại, phát hiện biểu lộ hắn hết sức phấn khởi, liền dồn dập tránh ra.

Dương Đại nâng tay phải lên, búa nhỏ kia lập tức bay tới tay hắn.

Ba!

Búa nhỏ rơi vào trong tay Dương Đại trong nháy mắt liền biến lớn, dài tới một mét ba, cán búa như là rễ cây, có hơi uốn lượn, toàn thân đen kịt, lưỡi búa chiếm một phần hai, mặt ngoài có hai đầu ngũ trảo Hắc Long, lưỡi búa sắc bén, lộ ra tia sáng lạnh.

Đây là một thanh rìu rất có sát khí, chỉ nhìn xem nó liền giống như thấy một đầu Cự Long tà ác đang gào thét về phía mình.

Tay Dương Đại run nhẹ, cũng không phải nặng, mà búa này mong muốn hấp thu linh lực của hắn, dị thường nóng nảy, cũng may hắn còn có thể khống chế ở trong tay.

Một cỗ cảm giác kỳ dị tràn vào trong lòng hắn, hắn biết tên của cây búa này.

Sát Hồn!

- Chủ nhân, ngươi hàng phục nó?

Hùng liệt xúc động hỏi.

Các âm chúng khác đều mong đợi nhìn về phía Dương Đại, vừa rồi biểu hiện ra ngọn lửa thật sự đáng sợ, nếu có thể trở thành pháp bảo của Dương Đại, bọn hắn tự nhiên cao hứng.

Chỉ cần Dương Đại không chết, bọn hắn liền sống, nói theo một ý nghĩa nào đó, bọn hắn tương đương với bất tử bất diệt.

Dương Đại quay đầu, hắn đưa mắt nhìn lại, khắp nơi đều là âm chúng, trên không cũng có, không tốt thi triển, hắn không thể ước lượng Sát Hồn rốt cuộc mạnh cỡ nào, lo lắng phá hư đến động thiên phúc địa.

Tâm thần hắn khê động, Sát Hồn đột nhiên tan biến, xuất hiện trong linh hồn hắn.

Hết sức thần kỳ.

Pháp bảo có thể giấu vào trong cơ thể vốn ít, huống chi giấu ở linh hồn.

Hắn lập tức ném thử linh hồn xuất khiếu, phát hiện Sát Hồn không ngờ lại đi theo hồn phách của mình, mà không có xuất hiện ra.

- Chờ một chút!

Dương Đại đột nhiên suy nghĩ một khả năng, lập tức hưng phấn.

Hắn lập tức thu hồi hết thủy âm chúng, sau đó logout, trở lại trong hiện thực.

Trong gian phòng, Dương Đại mở to mắt, mừng rỡ như điên, kém chút cất tiếng cười to, cũng may kịp thời khắc chế.

Hắn nâng tay phải lên, Sát Hồn xuất hiện tại trong lòng bàn tay.

Cảm thụ được lực lượng đáng sợ của Sát Hồn, hắn hít sâu, nỗ lực bình phục tâm tình.

Âm chúng có thể mang về hiện thực, là bởi vì ở trong không gian linh hồn của hắn, Sát Hồn đồng dạng cũng ở linh hồn, này chẳng phải nói chỉ cần đưa thứ gì đó vào trong hồn phách thì có thể đưa về hiện thực?

Linh hồn thần bí, cho dù đại tu sĩ cũng không thể cưỡng ép để vật liệu vào trong linh hồn, đừng nói không thể tiếp xúc, thời điểm có thể, như thế này cũng sẽ làm bị thương hồn phách.

Cùng lúc đó, cả căn cứ vang lên tiếng cảnh báo, từng người từng người thí luyện giả cấp tốc tụ tập.

Khí thế của Sát Hồn thật sự quá kinh người, để hết thủy thí luyện giả trong căn cứ đều cảm thấy kinh dị.

Dương Đại lập tức thu hồi Sát Hồn, sau đó cầm điện thoại di động lên gọi điện thoại cho người phụ trách văn phòng căn cứ, cục trưởng không ở đây, nghe máy chính là trợ thủ, sau khi hắn nói rõ tình huống, tiếng cảnh báo trong căn cứ cấp tốc tan biến, khí tức những thí luyện giả tụ tập mà đến theo đó tan biến.

- Nếu trong động phủ không tốt thì triển, bằng không đi ngoài giết giết yêu?

Dương Đại tâm huyết dâng trào suy nghĩ, hần lập tức hành động.

Không Vô cảnh trước mắt là mức độ nhân loại đệ nhất bậc, trong Yêu thú có lẽ có vị Thâm Hải cực vương thứ hai, nhưng hần cũng không sợ.

Hần triệu hồi ra Địa Linh Giao Long, cưỡi lên nó bay về phía cao nguyên địa khu ngoài Hán Tây hành tỉnh, lúc trước thú triều chính là từ phương hướng này bùng nổ, vừa hay làm giảm mức độ nguy hiểm của Hán Tây hành tỉnh.

Vừa rời khỏi căn cứ không bao lâu, điện thoại di động của hần chấn động, hần lấy ra xem là Hồ Lợi gọi.

Lão ca vẫn lo lắng hần.

Trong lòng Dương Đại ấm áp, nghe máy.

- Alo, lão ca có việc?

- Người làm sao rời khỏi căn cứ? Người muốn đi đến địa vực Yêu thú?

- Đúng vậy, đừng lo lắng, ta sẽ không giống như vị trước đó kia...

- Ta lo lắng cái gì? Ta muốn chỉ cho người hướng đi, vừa hay giúp quốc gia diệt trừ một mối nguy hiểm ẩn, người cuối cùng chịu ra ỏ, ha ha...

Hồ Lợi cắt ngang lời Dương Đại, hưng phấn nói không ngừng.

Dương Đại im lặng, Hồ Lợi điên cuồng thổi phồng hần, giống như hần chính là thần hộ mệnh của nhân loại.

Trải qua năm phút đồng hồ, Hồ Lợi mới thỏa mãn cúp máy.

Hồ Lợi cùng cơ quan tình báo hi vọng Dương Đại trực tiếp dọn dẹp sạch sẽ hết thảy Yêu thú ngoài Hán Tây hành tỉnh, nghe hết sức khoa trương, nhưng đối với Dương Đại, bọn hắn rất có lòng tin.

Âm chúng của ên này thật sự nhiều lắm!

Dương Đại để điện thoại di động vào túi quần, mắt nhìn phía trước.

Cơ quan tình báo trực tiếp giúp hắn đảm bảo hệ thống phòng không các thành phố, để cho hắn thông suốt rời khỏi Hán Tây hành tỉnh.

Dương Đại đứng ở trên lưng Địa Linh Giao Long, thả ra các âm chúng hạch tâm, mặc dù hiện thực không bằng Thâm Vực, vẫn phải cẩn thận.

Hắn tiếp tục triệu hoán, dưới chân cuộn cuộn khói đen, từng con Yêu thú nhảy ra.

Chương 191: Trong núi băng Yêu Vương

Dương Đại một hơi triệu hoán một trăm vạn âm chúng, hướng về các phía khác biệt tiến lên, tất cả đều chui vào lòng đất, gặp được Yêu thú nhảy ra, đánh lên thê săn giết, chiến đấu dài không đến năm giây, trên cơ bản đều có thể kết thúc.

Hắn tiếp tục triệu hoán một nhóm âm chúng, chuyên môn thu thập thi thể cho hắn, đưa đến trước mặt hắn, khiến cho hắn hấp thu.

- Nhiều người thật là tốt!

Dương Đại đứng ở trên lưng rồng trên cảm khái, Liễu Tuấn Kiệt lại gần, cười hắc hắc.

Dương Đại lườm hắn một, nói:

- Ta rất nhanh sẽ trở về, cũng không muốn chờ ngươi.

Cơ duyên trong hiện thực kém xa Thâm Vực, không cần thiết tìm kiếm khắp nơi, hắn lần này tới chủ yếu là muốn thử xem Sát Hồn lợi hại, thuận tiện giúp Hán Tây hành tinh tẩy trừ phiến toái xung quanh.

Những nơi âm chúng đi qua, đều là thi thể Yêu thú, Dương Đại phát hiện khoảng cách Hán Tây hành tinh càng xa, số lượng Yêu thú càng nhiều, thì ra tưởng rằng vừa trải qua thú triều, số lượng Yêu thú gần đó hắn là rất ít mới đúng, xem ra hắn vẫn quá coi thường Địa Cầu.

Ba giờ sau, Dương Đại đã hấp thu một vạn âm chúng Yêu thú, trong đó mấy trăm đầu Yêu quái, không có Đại Yêu, dù

vậy, Dương Đại cũng có thể cảm nhận được tốc độ sinh vật Địa Cầu tiến hóa, luận tốc độ phát triển phổ biến, nhân loại vẫn chậm hơn không ít.

Dương Đại tới trên một mảnh cao nguyên, thảo nguyên mênh mông vô bờ, phương xa trời xanh lượn vòng có đếm không hết Yêu thú, vô số điểm đen cho bầu trời, cũng phá hủy phong cảnh tráng lệ.

Dương Đại rơi xuống đất, nhóm âm chúng đứng sau lưng hắn, đều mong đợi nhìn về phía hắn.

Dương Đại đưa tay, Sát Hồn xuất hiện trong tay của hắn, đại phủ có Hắc Long hoa văn vừa xuất hiện, sát khí đáng sợ để hoa cỏ bên chân Dương Đại cấp tốc khô héo.

Cảm thụ được Sát Hồn xao động, Dương Đại hít sâu một hơi, đem linh lực rót vào trong Sát Hồn, trong chốc lát, một cỗ hấp lực bùng nổ, điên cuồng hút linh lực trong cơ thể hắn.

Hấp lực này.

Dương Đại bị hù dọa, mong muốn chặt đứt linh lực vận chuyển, nhưng căn bản làm không được, không đến thời gian ba hô hấp, linh lực của hắn trong nháy mắt tiêu hao hơn phân nửa, dọa hắn vội vàng vùng vẫy chém đi.

Trong chốc lát, thiên địa tối sầm lại, Sát Hồn chém ra từng đầu Hắc Long, cấp tốc biến lớn, tựa như móng vuốt vươn dài, trong chớp mắt kéo dài tới đến chân trời, vô số yêu cầm xoay quanh ở chân trời trong nháy mắt rơi xuống, tựa như mưa máu vương vãi xuống, tối tăm tan biến, bầu trời khôi phục thành trời xanh, chẳng qua là biển mây trên trời bị xé mở thành từng đầu, còn có mười mấy đầu hắc ảnh to lớn bay trên không, không thể ước lượng bao lớn.

Dương Đại lập tức thu Sát Hồn vào trong linh hồn, cả người hắn chảy đầy mồ hôi lạnh.

Nhóm âm chúng ghen hòng trên trời nhìn dị tượng trên trời, Sát Hồn chém ra một khắc này, bọn hắc đều có loại đổi mặt cảm giác tử vong.

Quá kinh dị!

Hứa Trường Sinh cảm khái nói:

- Cái này đã vượt qua nhất phẩm pháp bảo, đi đến phẩm giai càng cao, chờ chủ nhân không ngừng mạnh lên, uy lực của nó sẽ càng ngày càng mạnh mẽ, lão phu hiện tại tin, đây mới là truyền thừa của thượng cổ Đại Thánh, Thiên Tru Thần Long Kích kia chẳng qua là nguy trang.

Thiên Tuyệt nhin không được nói:

- Thiên Tru Thần Long Kích cũng không kém.

Thiên Nhân tộc không có pháp bảo mạnh mẽ như Thiên Tru Thần Long Kích.

Hùng Liệt cười to nói:

- Ha ha, mặc kệ như thế nào, chúng ta kiếm bọn rồi!

Âm chúng cùng chủ nhân có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, bọn hắc thật vì Dương Đại mà cao hứng.

Dương Đại đã xúc động, lại nghĩ mà sợ.

Hắn nhưng là tu vi Không Vô cảnh, không ngờ lại kém chút không khống chế nổi bảo vật này, cái này cũng có thể nói rõ hạn mức cao nhất.

- Tiếp theo liền bắt đầu càn quét Yêu thú đi.

Dương Đại hào tình vạn trượng nói, nhóm âm chúng lập tức phụ họa, thậm chí vượt mộng ngựa.

Núi tuyết vô tận, núi non trùng điệp, tựa như từng sợi băng kiếm cao vút trong mây, khí lạnh phồn vinh mạnh mẽ vờn

quanh ngọn núi, trong một dãy núi thật to trong đó, từng ngọn núi xỏ xuyên qua, một đường hướng xuống, rắc rối phức tạp.

Không biết nơi bao sâu có một tòa động thất, một tôn thân ảnh đáng sợ đang tĩnh tọa, thân hình hắn giống như người, trên người mọc đầy bộ lông màu tím sậm, hàn băng đem lông tóc của hắn ngưng kết thành từng đầu gai băng rủ xuống, mặt mũi của hắn tuần lãng, tựa như nam tử chừng ba mươi tuổi, chẳng qua khóe miệng của hắn có hai cây răng nanh không thể che dấu.

Hắn bỗng nhiên mở to mắt, mày nhăn lại, lẩm bẩm nói:

- Cổ khí tức này... Chẳng lẽ là nhân loại? Không đúng, nhân loại không có khả năng nắm giữ lực lượng như vậy, chẳng lẽ những sinh linh dị giới kia?

Trong mắt Yêu thú, kẻ địch cũng không chỉ là nhân loại, còn có quỷ quái, chủng tộc dị giới, chúng nó cảm giác đến tình cảnh của mình cũng như tận thế, cho nên rất nhiều Đại Yêu đều sẽ trốn đi tu luyện, trừ phi gặp được bình cảnh tu luyện, không thể không số lượng lớn thôn phệ nhân loại.

Tỷ như hắn, Cực Hàn yêu vương, bởi vì thiên tư vô song, hắn không có xảy ra xung đột cùng nhân loại, mà là ngày ngày trốn trong núi băng ở Hỉ Nhã cao sơn, dốc lòng khổ tu, tu vi của hắn đã đứng ở trên đỉnh tháp kim tự tháp của địa cầu.

- Không được, yêu tộc nhất định phải thành lập, dạng này mới có thể gia nhập chủng tộc đào thải...

- Thâm Hải cực vương đáng chết, nhất định phải tiêu diệt lực lượng Ma tộc...

Cực Hàn yêu vương tự lẩm bẩm, trong thời gian dài không tu hành, hắn có thói quen nói một mình, dạng này mới có thể giải buồn.

Hắn một lần nữa nhắm mắt lại, tiếp tục tu luyện.

- Thôi, trước vượt qua Luyện Hồn cảnh, bằng không dễ dàng đi theo gót Thâm Hải cực vương...

Chương 192: Bắg Bạo Thiên Long

Hán Tây hành tỉnh, căn cứ cơ quan tình báo.

Một chỗ trong đại sảnh, trên vách tường treo đầy màn hình lớn nhỏ không đều, các nhân viên làm việc đều đang bận rộn, đứng sau lưng bọn họ chính là cục trưởng.

Cục trưởng mở miệng hỏi:

- Đây là tình huống gì?

Một nhân viên công tác nuốt nước miếng một nói:

- Theo những người thí luyện truyền đến tình báo xem, không gặp được thân ảnh cùng thi thể Yêu thú, nhưng quay chụp đến rất nhiều vết máu, chỉ có một khả năng, Bá Vương Bất Quá Giang giết nhóm Yêu thú đến hài cốt không còn....

Trên mặt nhân viên công tác khác cũng lộ ra vẻ chấn động.

Bá Vương Bất Quá Giang mới rời khỏi một ngày, liền có được chiến tích lớn thế này...

Đây là tình trạng mà Quốc trụ trước kia cũng chưa thể làm ra được.

Bọn hắn bắt đầu tin tưởng một vài tin tức trên mạng, Bá Vương Bất Quá Giang mặc dù không phải Quốc trụ, nhưng đã vượt qua Quốc trụ.

Cục trưởng lấy ra một điều thuốc, trợ thủ vội vàng giúp hắn đốt thuốc.

Trợ thủ hỏi:

- Cần tuyên truyền không?

Cục trưởng nhả ra một vòng khói, nói:

- Dĩ nhiên muốn tuyên truyền, người nào đều có thể lật xe, nhưng hấn sẽ không, Hồ trưởng cục đã nói với ta, vị Bá Vương này của chúng ta cẩn thận lắm, mặc dù ở trong căn cứ cũng sẽ thả ra âm chúng bảo vệ mình.

Trợ thủ gạt đầu, lập tức rời khỏi phòng khách.

Một bên khác, Dương Đại đang nằm dưới tàng cây phơi nắng, nhóm âm chúng hạch tâm phân bố tại gần đó, từng người đi đến mang theo thi thể Yêu thú, cung cấp hấn hấp hồn, hấn thậm chí cũng không có đứng dậy, trực tiếp cách không hấp hồn.

Hấn còn chưa có hút xong một nhóm hồn phách, đám người Thạch Long đã lập tức hấp thu máu thịt Yêu thú.

- Vùng này yêu khí rất yếu, nhưng cái hương kia để lão phu cảm giác hết sức không thích hợp.

Hứa Trường Sinh đứng ở bên cạnh Dương Đại, đưa tay chỉ một dãy núi băng sơn phía chân trời, sau đó chính là địa khu có vô cùng vô tận băng sơn.

Dương Đại nói:

- Đoán chừng cất giấu gia hỏa lợi hại như Thâm Hải cực vương, cũng không kỳ quái.

Không biết có phải là ảo giác của hấn hay không, luôn cảm giác Địa Cầu đang lớn lên.

Hán Tây hành tỉnh, Phong Thành, Chiến Thời Hậu Bị Nhà Máy.

- Gần đây, thí luyện giả Bá Vương Bất Quá Giang một mình chạy tới hoang dã, tiêu diệt toàn bộ Yêu thú ở gần Hán

Tây hành tỉnh, căn cứ cục tình báo tính toán, ngăn ngủi trong vòng ba ngày, số lượng Yêu thú Bá Vương Bất Quá Giang tiêu diệt đã vượt qua ba mươi vạn, hắn đang xuất phát đến khu vực Hỉ Nhã cao sơn, Bá Vương Bất Quá Giang biểu hiện xuất sắc cũng kéo theo những người thí luyện khác lao tới hoang dã...

—

Trong xưởng, một màn hình TV treo trên vách tường, đang phát tin tức về Hán Tây hành tỉnh.

Dương Đằng cùng các nhân viên tạp vụ đang nghỉ ngơi, thảo luận tin tức.

- Bá Vương Bất Quá Giang thật sự lợi hại, đáng tiếc, tạm thời Quốc trụ không ngờ lại không phải là hắn.

- Trên mạng người nào không đồng ý hắn là Quốc trụ, chẳng qua là quá trẻ tuổi.

- Không ngờ Hán Tây hành tỉnh chúng ta lại có thể xuất hiện nhân vật như vậy, sau này cuộc sống của chúng ta an toàn hơn, xác thực phải cảm tạ hắn.

- Đúng vậy, các hành tỉnh khác không có cường thí luyện giả đại như vậy, có thể một mình tiêu diệt toàn bộ số lượng lớn Yêu thú.

- Có vài thí luyện giả sau khi mạnh lên, tính tình liền thay đổi, nhưng Bá Vương Bất Quá Giang một chút tin tức mặt trái cũng không có, nghe nói không, Châu Âu Thái Dương Thần ở trên đường đánh chết người bình thường.

Dương Đằng nghe các nhân viên tạp vụ thổi phồng con của mình, tâm tình thoải mái, trên mặt thì không có biểu tình, hắn có quen dùng thân phận người bình thường ở chung với những người khác, nhà máy đặc thù hậu bị thời chiến, nhân viên tạp vụ, công nhân trong xưởng phần lớn đều có bối cảnh, nhưng

không có người so được hấn, bởi vì con trai hấn là anh hùng của Hán Tây hành tỉnh, là tương lai của Hạ Quốc.

Dương Đại mặc dù đã lộ mặt qua cho đại chúng, nhưng tin tức thân phận của hấn không thể bị tìm ra, cũng là người trong nhà, đồng học, thân thích, Dương Đằng mới tiến vào trong xưởng một năm, các nhân viên ở đây tự nhiên không biết con của hấn.

Có người đột nhiên hỏi:

- Các người nói, Bá Vương Bất Quá Giang có thể giết chết Yêu Vương trên Hỉ Nhã cao sơn hay không?

Dương Đằng lập tức nói:

- Làm sao có thể, đây chính là yêu ma để mấy hành tỉnh nhức đầu.

Vừa dứt lời, những người khác dồn dập phản bác, đều cảm thấy Bá Vương Bất Quá Giang có thể thành công, toàn bộ xưởng ngoại trừ Dương Đằng, đều là người ủng hộ Bá Vương Bất Quá Giang, Dương Đằng ưa thích cố ý không coi trọng Bá Vương Bất Quá Giang, sau đó dẫn tới mọi người điên cuồng thổi phồng con của hấn.

Không chỉ là bọn hấn, Thiên Võng, Bí Võng cùng với từng trang web tin tức chings thông cũng đang thảo luận việc này, Bá Vương Bất Quá Giang có thể quét ngang Yêu Vương khủng bố trên Hỉ Nhã cao sơn hay không, đây chính là tồn tại từng đề cho Hạ Quốc tuyệt vọng.

Mỗi người nói một kiểu, bối cảnh tận thế mặc dù cũng có người đang tuyệt vọng, nhưng tuyệt đại đa số người đều rất mong đợi Bá Vương Bất Quá Giang có thể thành công.

Nếu Bá Vương Bất Quá Giang thành công quét ngang Hỉ Nhã cao sơn, danh vọng cùng công lao của hấn lần nữa tăng lên một độ cao.

Dựa vào âm chúng người đông thể mạnh, Dương Đại dưới tình huống không tốn sức chút nào không ngừng tiêu diệt toàn bộ Yêu thú, không ngừng tăng trưởng số lượng âm chúng.

Cách mỗi bốn giờ, hắn sẽ tiến lên hướng về phía địa vực Hỉ Nhã cao sơn một khoảng cách, Thạch Long, Trình Nga Quỷ, Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Thương Lang điên cuồng hấp thu máu thịt, tu vi tăng nhanh như gió.

Chương 193: Cuối cùng đã thuyết phục được

Trường Sinh Quyết lợi hại để các âm chúng khác động tâm, nhưng Dương Đại tạm thời không muốn lại truyền thụ, càng nhiều người học tập Trường Sinh Quyết, máu thịt có thể gánh vác lại càng ít, giống như Hứa Trường Sinh đã rất lâu không có hấp thu máu thịt.

Rời khỏi Hán Tây hành tỉnh ngày thứ tư.

Dương Đại đi vào trong Băng Thiên Tuyết Địa, vùng Yêu thú này không ngờ lại không hề ít hơn nơi khác.

Từ khi tận thế bắt đầu, khí lạnh trên Hỉ Nhã cao sơn càng lúc càng lớn, phạm vi bao trùm cũng đang thay đổi rộng hơn, ngắn ngủi mười mấy năm, địa vực đã lớn ra gấp đôi, thời tiết ác hàn lại thai nghén ra Yêu thú càng thêm đáng sợ.

Dương Đại vẫn như cũ đứng trên lưng Địa Linh Giao Long bay trên không trung, đêm không hết âm chúng thỉnh thoảng toát ra cánh đồng tuyết băng sơn, săn giết Yêu thú dọc đường, tựa như cá bơi vượt mặt biển, sau đó âm chúng yêu cầm bay xuống, bỏ lại thi thể Yêu thú, cung cấp hấp hồn.

Tuyết bay đầy trời tung bay ở trên mặt Dương Đại, hắn ngửa đầu, nhìn đỉnh núi phía trước, tầm mắt xuyên qua mây mù cuộn cuộn, hắn thấy được một tôn thân ảnh đáng sợ đứng ở đỉnh núi, yêu khí trùng thiên.

Một tôn Yêu Vương!

Không Vô cảnh!

Dương Đại suy nghĩ tình báo trước đó nhận được từ Bí Võng, trên Hỉ Nhã cao sơn có một đầu rồng, chính là mãng xà tiến hóa mà thành, tên là Băng Bạo Thiên Long, khi lần đầu tiên xuống núi thiếu chút đã mang đến tai họa tính hủy diệt cho Hạ Quốc, đó là nhân loại lần đầu tiên thấy rồng, biết Thần Thoại cũng không phải là hư giả.

- Giết cái tên này, trong vòng mười năm hẳn rất khó lại xuất hiện nguy cơ thú triều rung chuyển Hán Tây hành tỉnh.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, Băng Bạo Thiên Long có khí thế rất mạnh, thậm chí sắp tới gần Đại Yêu vương, nhưng không bị hấn để vào mắt.

Nói đùa, trong tay hẳn có chiến lực Luyện Hồn cảnh, còn không chỉ một tôn.

- A, không ngờ phiên thiên địa này lại còn có huyết mạch của rồng?

Quý Hòa Thượng lấy làm kỳ nói, Hùng Liệt, Vạn Thiên Hào thì dùng ánh mắt cừ hận nhìn chăm chăm Băng Bạo Thiên Long cao cao tại thượng ở trên, những lão thí luyện giả bọn hắn đều đều hận Băng Bạo Thiên Long, năm đó Băng Bạo Thiên Long mang tới tai họa thật sự thảm liệt, đến nay vẫn xếp vào trong một trong ba lần thú triều tạo ra nhân số thương vong thảm liệt nhất Hạ Quốc.

- Tốc độ sức sinh kia mạnh lên vẫn khoa trương như vậy, đoán chừng sắp Luyện Hồn, xác thực tranh thủ thời gian giết nó, bằng không chúng ta bận bịu Thâm Vực, nếu như nó nhân cơ hội tập kích Hán Tây hành tỉnh, vậy không xong.

Sắc mặt Hùng Liệt nghiêm túc nói, Vạn Thiên Hào đã làm ra tư thế kéo cung, bất cứ lúc nào chuẩn bị xạ kích.

Dương Đại triệu hồi ra Thiên Tuyệt, phân phó:

- Giết nó, trở thành triệu hoán linh của ngươi.

Triệu Hoán linh tu vi cao nhất của Thiên Tuyệt chỉ có thể là Không Vô cảnh, Băng Bạo Thiên Long sắp đi đến Luyện Hồn cảnh, lại rất thích hợp.

Nghe vậy, Thiên Tuyệt nhìn về phía đỉnh núi, trong ánh mắt hần nháy mắt xuất hiện ra tinh quang, không nói hai lời, trực tiếp thả người vọt lên, bay về phía đỉnh núi.

Dương Đại cũng không có khinh thường, để Hứa Trường Sinh trước đi hỗ trợ.

Oanh một tiếng!

- Ngâm

Nương theo tiếng nổ kinh thiên động địa là một hồi long ngâm cao vút đỉnh tai nhức óc.

Đại chiến mở ra, ngọn núi kịch liệt rung động, vô số Băng Tuyệt trượt xuống rơi xuống, cấp tốc hình thành tuyết lở đáng sợ.

Địa Linh Giao Long cấp tốc tránh né, còn những âm chúng phía dưới, trực tiếp biến thành hồn thể, không bị tuyết lở ảnh hưởng.

Bão tuyết đáng sợ theo đó mà xuất hiện, bầu trời đều trở nên tối tăm, khí thế Băng Bạo Thiên Long càng thêm cường đại, đối mặt hai vị Luyện Hồn cảnh, không ngờ lại không có trực tiếp rơi vào hạ phong.

Dương Đại trực tiếp triệu hoán Thâm Hải cực vương đi ra, để cho nàng gia nhập trong đội ngũ săn giết Băng Bạo Thiên Long.

Ba tôn Luyện Hồn, Băng Bạo Thiên Long triệt để đánh không lại.

Chiến đấu không có gì bất ngờ.

Cùng lúc đó, sâu trong lòng đất Hỉ Nhã cao sơn, Cực Hàn yêu vương đang tu luyện mở to mắt.

- Làm sao có thể... Thâm Hải cực vương không phải đã chết rồi sao? Làm sao biến thành nô bộc của nhân loại? Chẳng lẽ thiên phú của người kia.

Gương mặt Cực Hàn yêu vương lộ vẻ vẻ không thể tin được, tự lẩm bẩm.

- Không được, nhân loại đã muốn vượt qua Yêu thú Địa Cầu, tiếp tục như vậy, không có khả năng thành lập yêu tộc, càng không khả năng tiến vào vạn tộc bài danh...

- Không thể xoắn xuýt, không thể ôm lấy huyền tượng, chỉ có thể triệu hoán bọn hắn...

Trong mắt Cực Hàn yêu vương lóe lên thần sắc dứt khoát, hắn nâng tay phải lên, cách không một chiêu, một khối lệnh bài màu đen phá băng mà ra, rơi vào trong tay hắn.

Ầm ầm —

Băng thạch phá toái loạn tung tóe trong bạo tuyết, cả toà sơn mạch đều đang gặp tai ương, trong băng vụ bàng bạc, một đầu long thân to lớn đang bốc lên, mơ hồ có thể thấy có đến ba đạo thân ảnh đang công kích nó.

Dương Đại đứng ở trên lưng Địa Linh Giao Long được nhóm âm chúng bảo vệ, không có bị băng thạch đập trúng, bão tuyết căn bản rung chuyển không được long thân Địa Linh Giao Long.

Dương Đại nhíu mày, dùng tâm linh cảm ứng thúc giục Hứa Trường Sinh, Thiên Tuyết, Thâm Hải cực vương tăng thêm tốc độ, sớm một chút kết thúc chiến đấu.

- Hắn có thể cảm giác được bốn phương tám hướng có số lượng lớn Yêu thú tụ tập tới, đã có âm chúng bắt đầu chiến

đầu, ngăn cản chúng nó tới gần.

Khí thế Băng Bạo Thiên Long càng ngày càng yếu, xem ra không kiên trì được bao lâu.

Dương Đại suy nghĩ một chút, vẫn thả ra càng nhiều âm chúng hơn, hẳn luôn cảm thấy bên trong Băng Thiên Tuyết Địa này ẩn giấu một lực lượng càng nguy hiểm hơn.

Chương 194: Mộ Dung Trường An chịu chết

Một phút đồng hồ sau, Băng Bạo Thiên Long cuối cùng ngã xuống, Thâm Hải cứ vương bay tới, trên đầu rần kéo thêm một thi thể Băng Long dài trăm trượng, đầu Băng Long này như rồng trong thần thoại Hạ Quốc, chẳng qua là toàn thân như băng thạch ngưng kết.

Đợi thi thể Băng Bạo Thiên Long đi đến trước mặt Địa Linh Giao Long, Dương Đại bắt đầu hấp hồn.

Lần nữa hấp thu hồn phách Không Vô cảnh, Dương Đại đã không có bất kỳ khó chịu nào, rất nhẹ nhàng đã hấp thu thành công, dù sao hấp thu qua hồn phách trên trăm vị Không Vô cảnh.

Rất nhanh, Dương Đại liền hấp hồn thành công.

Thiên Tuyệt cũng thành công phục chế hồn phách Băng Bạo Thiên Long, trở thành Triệu Hoán linh, Triệu Hoán linh của Thiên Nhân tộc cũng không phải linh hồn chân chính, so với âm chúng vẫn có chênh lệch rất lớn, hai người đều triệu hoán Băng Bạo Thiên Long, Dương Đại chính là bản tôn, mà Thiên Tuyệt chính là phục chế phẩm, chỉ có sức chiến đấu, không có linh trí.

Triệu Hoán linh còn không thể lập lại phục chế một hồn phách.

Dương Đại để Hứa Trường Sinh hấp thu thi thể Băng Bạo Thiên Long, Hứa Trường Sinh kinh hỉ, vội vàng tiến tới.

Đám người Thạch Long cũng là không nói gì thêm, dù sao bọn hắn đã để Hứa Trường Sinh thật lâu không có hấp thu máu thịt, mà Không Vô cảnh không phải bọn hắn có thể hấp thu, sẽ chết no.

Dương Đại quay người, nhìn về phía đại quân Yêu thú bốn phương tám hướng theo giữa sườn núi xông lên, theo Băng Bạo Thiên Long chết đi, đại quân Yêu thú cũng không có rút lui, ngược lại tại tiếp tục xông đi lên.

- Quả nhiên, Băng Bạo Thiên Long cũng không phải là vương chân chính...

Ánh mắt Dương Đại lấp lánh, yên lặng suy nghĩ, trước đó Hứa Trường Sinh đã cảm nhận được một cỗ khí tức hết sức nguy hiểm, nói cách khác Yêu Vương chân chính thống nhất Hỉ Nhã cao sơn là người khác.

Hiện tại Dương Đại cũng không hoảng, hấp thu sau khi Thiên Nhân tộc, số lượng hãn chiến lực cao cấp của tăng vọt, đối mặt Luyện Hồn cảnh cũng không đang sợ.

Sau mấy tiếng, đại quân Yêu thú tán đi, yêu khí trên đầu Dương Đại cũng bắt đầu tản ra, ở trong đây, đã có thể thấy tinh không, vẫn xinh đẹp như vậy, mặc dù còn có ngọn núi cao hơn ở phía xa, nhưng ở nơi này, giống như sừng sững tại đỉnh thế giới.

Dương Đại lần đầu ngắm nhìn vũ trụ ở khoảng cách gần, trong lòng bỗng nhiên tràn ngập cảm giác bao la mờ mịt.

Thâm Vực đến cùng là cái gì?

Vũ trụ có ẩn giấu đi bao nhiêu thế giới, chủng tộc mà nhân loại khó có thể lý giải được?

Dương Đại rất nhanh thu hồi suy nghĩ, so với huyền tượng lĩnh vực không biết tạm thời không thể chạm đến, còn không

bằng cước đập thực địa mạnh lên, cuối cùng sẽ có một ngày, hấn sẽ đích thân đập đến vũ trụ.

Dương Đại nhường Địa Linh Giao Long đi xuống, bắt đầu hấp thu hồn phách dọc đường.

Đám người Hứa Trường Sinh bắt đầu điên cuồng hấp thu thi thể Yêu thú sau khi bị hấp hồn.

Sau ba ngày.

Dương Đại trở lại căn cứ cơ quan tình báo Hán Tây hành tỉnh, những ngày này, hấn lần nữa xâm chiếm Thiên Võng, khu vực Hán Tây hành tỉnh tới gần Hỉ Nhã cao sơn đã không có tung tích Yêu thú, đủ loại video, ảnh chụp điên cuồng lan truyền trên mạng, đều là cảnh Dương Đại ra tay, để cho người ta còn tưởng rằng Yêu thú đã chết hết.

Bá Vương Bất Quá Giang biểu hiện thực lực để quốc dân Hạ Quốc phấn chấn, dĩ nhiên, cơ quan tình báo cũng bỏ ra công sức lớn tuyên truyền.

Người hữu tâm đều có thể phát hiện độ quan tâm gần đây của Bá Vương Bất Quá Giang đã vượt qua hết thầy Quốc trụ, thậm chí bao gồm Thiên Đạo.

Độ quan tâm cực cao cùng đủ loại chiến tích tuyên truyền khiến cho địa vị Bá Vương Bất Quá Giang trong lòng dân chúng không ngừng tăng lên, rất nhiều người đều đang chờ mong lực lượng tân sinh, liên đới lấy Mạnh Đại Đế, Sát Sát Sát Sát cũng thu hoạch được quan tâm cực cao.

Cùng là thiên phú cấp độ SS, Mạnh Đại Đế, Sát Sát Sát Sát có trở thành vị Bá Vương Bất Quá Giang kế tiếp hay không?

Trước mắt đến xem, thiên phú Mạnh Đại Đế là có khả năng không ngừng hấp thu Huyết Mạch lực lượng rất có hi vọng, đến mức Sát Sát Sát Sát, quá mức thần bí, không có công khai thiên phú của mình.

Sau khi trở lại phòng, Dương Đại trực tiếp tiến vào Thâm Vực.

Thu hoạch bảy ngày qua rất không tệ, số lượng âm chúng của hắn đã đi đến ba trăm vạn, quan trọng nhất chính là thăm dò ra lực sát thương của Sát Hồn.

Đi vào trong động thiên phúc địa, Dương Đại phát ra nhóm âm chúng, phơi đầy động thiên phúc địa, trong không gian linh hồn còn thừa lại mấy chục vạn âm chúng.

Dương Đại đi đến đất trống thuộc về mình, hắn phóng xuất Băng Bạo Thiên Long, một đầu Băng Long còn phong cách hơn cả Địa Linh Giao Long xuất hiện.

Địa Linh Giao Long sống được thời gian còn dài hơn Băng Bạo Thiên Long, nhưng trước mắt chẳng qua là tu vi Đại Yêu, còn là vừa đột phá không lâu, khí thế hoàn toàn không thể so cùng Băng Bạo Thiên Long.

Bốn trảo Băng Bạo Thiên Long chạm đất, ngoại hình lãnh tuấn thần võ, mười phần bá khí, nó ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống hết thấy xung quanh, tầm mắt rơi vào trên người Dương Đại.

Dương Đại phát hiện trên người nó xác thực có một cỗ khí tức khó tả, thoát nhìn chính là cao quý hơn Địa Linh Giao Long.

Băng Bạo Thiên Long cúi thấp đầu rồng, phủ phục trước mặt Dương Đại, nói:

- Chủ nhân. —

Âm thanh rất hùng hậu, tựa như một ba người đàn ông trung niên bốn mươi tuổi.

Dương Đại hỏi:

- Trong Hỉ Nhã cao sơn, người nào là chủ nhân chân chính?

Băng Bạo Thiên Long trả lời:

- Cực Hàn yêu vương.

Dương Đại nhú mày hỏi:

- Hấn mạnh bao nhiêu?

- Vượt qua Yêu Vương.

- Giới thiệu một chút tình huống của hấn.

Băng Bạo Thiên Long lập tức nói rành mạch.

Dương Đại nghiêm túc nghe, rất nhanh, hấn liền im lặng.

Chương 195: Ký ức xưa cũ

Cực Hàn yêu vương lại là vương thuộc dạng cầu đạo, một mực ở phía sau màn tu luyện, coi Băng Bạo Thiên Long là khô lồi, trước đó Băng Bạo Thiên Long tập kích thành phố nhân loại, đều là hấn chỉ điểm.

Băng Bạo Thiên Long nhắc đến một chuyện làm Dương Đại cảnh giác.

- Hấn hết sức thần bí, nhưng có một lần, ta nghe được hấn trao đổi cùng người nào đó, cụ thể là ai, ta cũng không có tận mắt nhìn thấy, ta có thể cảm giác được hấn ẩn giấu bí mật rất lớn, mặt khác, hấn đều thành lập liên hệ với Yêu Vương bá chủ các đại châu, các đại dương.

Lời này để Dương Đại nhíu mày.

Không sợ kẻ địch mạnh, chỉ sợ địch nhân nhiều mưu mô.

Hấn lại hỏi thăm một ít chuyện, đều ghi tạc trong lòng , chờ sau đó nộp lên cho cơ quan tình báo.

Rất khó tìm tung tích Cực Hàn yêu vương, chỗ sâu dưới tầng băng Hỉ Nhã cao sơn, ngay Băng Bạo Thiên Long cũng không cách nào chuẩn xác tìm tới hấn, chỉ có thể chờ đợi hấn tới tìm.

Ngày nào đó.

Từ Siêu Nhân mới rời khỏi một canh giờ trở lại trong động thiên phúc địa, hấn rơi vào trước mặt Dương Đại, kích động nói:

- Mộ Dung Trường An chuẩn bị chịu chết, hấn nguyện ý giao linh hồn giao cho ngài!

Dương Đại đang luyện búa kinh ngạc, hỏi:

- Vì sao? Hắn không biết nguy hại khi giao linh hồn cho ta?

Từ Siêu Nhân cười hắc hắc nói:

- Ta lừa hắn, nói thành âm chúng, chẳng qua là lưu lại một đạo linh hồn tàn ảnh, chân chính hồn phách sẽ trực tiếp chuyển thể, mà còn đi tới thế giới dị nhân, hắn còn có hi vọng báo thù, trở thành dị nhân, lại tiến vào Thâm Vực.

- Sao hắn lại chịu chết?

Dương Đại mở miệng hỏi, Mộ Dung Trường An có thực lực vô cùng mạnh mẽ, có thể thu tự nhiên muốn thu, còn thủ đoạn dơ bẩn của Từ Siêu Nhân, hắn lười nhác so đo.

Từ Siêu Nhân nói:

- Cụ thể không nói, ngược lại chính là nói ta bốn ngày sau đi tìm hắn.

Dương Đại nhú mày.

Bốn ngày?

Mộ Dung Trường An muốn làm cái gì?

Dương Đại vô ý thức cảnh giác, hắn luôn cảm thấy tồn tại giống như Mộ Dung Trường An sẽ không dễ dàng chết, hắn vĩnh viễn quên không được tình cảnh Mộ Dung Trường An chân đạp kiếm hà, đó thật là quá đẹp rồi.

Từ Siêu Nhân nói:

- Hắn là nhìn trúng thiên phú cùng tốc độ phát triển của dị nhân, hắn đối cứu vớt chuyện Kiếm Thánh dường như đã thành chấp niệm, hắn bây giờ lực lượng quá nhỏ bé, chỉ có thể ký thác vào lực lượng không biết.

Dương Đại cảm thấy đây quả thật là có khả năng, Mộ Dung Trường An cũng dám vì Kiếm Thánh đơn đấu Thập

Phương giáo, hấn quyết tâm tự nhiên đã thành chấp niệm.

- Vậy sau bốn ngày lại đi xem một chút.

Dương Đại đáp, sau đó tiếp tục tu hành phủ pháp, rìu trong tay là một thanh búa mộc, hấn đang làm chuẩn bị để nắm giữ Sát Hồn.

Ngược lại hấn bình thường không cần tu luyện, cho nên tiêu hao thời gian vào việc gia tăng thực lực của mình.

Từ Siêu Nhân không dám quấy nhiễu, quay người rời khỏi.

Bốn ngày thời gian trôi qua rất nhanh.

Tu vi Dương Đại một mực đang nhanh chóng tăng trưởng, nhưng khoảng cách đột phá còn có một quãng thời gian, hấn ngược lại không gấp, tốc độ của hấn đã rất nhanh.

Một ngày này, Dương Đại để Từ Siêu Nhân biến thành bộ dáng của mình, tiến đến tìm kiếm Mộ Dung Trường An, hấn tự nhiên không thể tùy tiện một mình đi tới.

So với bỏ lỡ, hấn càng sợ bị tính toán hơn.

Từ Siêu Nhân cũng tràn đầy tự tin, cấp tốc rời khỏi.

Dương Đại tiếp tục luận bàn cùng Hùng Liệt, luận bàn cùng vị Quốc trụ thân kinh bách chiến này đối với năng lực thực chiến Dương Đại mà nói, tốc độ tăng trưởng rất nhanh.

Hai người dùng thân thể đụng nhau, vừa đi vừa về xê dịch trong đất trống phương viên trăm mét, tốc độ cực nhanh, quyền quyền đến thịt, tiếng va chạm không dứt lọt vào tai, thân thể Dương Đại mặc dù không cường tráng bằng Hùng Liệt, nhưng lực lượng không chút nào kém cỏi hơn Hùng Liệt, Hùng Liệt cũng không có sử dụng thiên phú, hai người chỉ là thuần túy luận bàn kỹ xảo chiến đấu.

Sau năm canh giờ.

Từ Siêu Nhân còn chưa trở về, cái này khiến Dương Đại có chút lo lắng, mặc dù khí tức Từ Siêu Nhân vẫn còn, nhưng Mộ Dung Trường An nếu muốn chết, vì sao chậm trễ lâu như vậy?

Đại khái lại qua thêm thời gian một nén hương.

Từ Siêu Nhân trở về, hắt rơi vào trước mặt Dương Đại, đem thân phận bài trả lại cho Dương Đại, một mặt sầu lo.

- Không thành công?

- Thành công... Chẳng qua là...

- Nói!

Dương Đại hơi không kiên nhẫn, làm sao còn dây dưa như thế?

Từ Siêu Nhân đưa tay, trong lòng bàn tay toát ra một đạo hồn phách, chính là của Mộ Dung Trường An, chẳng qua là vị Mộ Dung Trường An này chỉ còn lại có một nửa hồn thể, thật giống như bị trăm làm hai nửa.

Dương Đại nhíu mày, hỏi:

- Một nửa kia đâu?

Từ Siêu Nhân nói:

- Ta cũng không rõ ràng, cho nên ta cảm thấy không thích hợp.

Dương Đại để Hứa Trường Sinh, Thiên Tuyết đứng ở trước mặt mình, hắt bắt đầu cách không hấp hồn.

Cảm giác đâm nhói đã lâu không thấy truyền đến.

Dương Đại kinh hãi, như vậy xem ra Mộ Dung Trường An rất mạnh, ít nhất là Luyện Hồn cảnh, mà có khả năng là sức chiến đấu người mới cao nhất dưới tay hắn.

Sau ba phút, Dương Đại hấp hồn thành công, trong chốc lát, cả người hắn hốt hoảng, ý thức tiến vào một đoạn huyền cảnh.

Đại dương mệnh mông, trên một vách đá, hai bóng người chịu đựng hoàn cảnh tàn khốc luyện kiếm, một lớn một nhỏ, người nhỏ là một thiếu niên, thoát nhìn giống Mộ Dung Trường An đến mấy phần, thân ảnh lớn hơn mơ hồ không rõ, chỉ có thể nhìn thấy là một thân ảnh anh tuấn phấn chấn.

- Dùng eo phát lực, lấy thế huy kiếm, dùng kiếm cảm ngộ thiên địa.

- Sư tỷ, ta lúc nào mới có thể lợi hại như tỷ.

- Chỉ cần ngươi mỗi ngày chuyên tâm luyện kiếm, ngươi không sớm thì muộn sẽ lợi hại hơn ta.

Chương 196: Chuyển thể Địa Cầu (1)

- Sư tỷ, tỷ khi nào đi ước chiến Ma Tôn?
- Nhanh thôi.
- Ta có thể cùng đi không?
- Không thể.
- Sư tỷ, tỷ có thể thắng không?

Nương theo đoạn đối thoại kết thúc, trên vách đá thiếu đi đạo thân ảnh anh tu uyển chuyển, chỉ còn lại có Mộ Dung Trường An nhỏ tuổi tiếp tục luyện kiếm, mặt trời lặn mặt trăng lên, ngày đêm thay đổi, bốn mùa luân chuyển, dáng người hần luyện kiếm càng lúc càng lớn, một một người cô độc.

Cho đến khi hần lớn lên, trở thành Mộ Dung Trường An trong ấn tượng của Dương Đại, hần huy kiếm chém về phía hải dương, kiếm khí quét ngang mà đi, hần quay người rời khỏi.

Oanh.

Chỗ giao giới giữa trời và biển nhắc lên sóng biển kinh thiên, Mộ Dung Trường An không quay đầu lại, kiên định rời khỏi.

Huyền cảnh phá toái, ý thức Dương Đại trở lại hiện thực, lần nữa mở mắt, hần phát hiện tu vi của mình tăng trưởng một đoạn dài, lại dò xét một hồi, hần cảm giác kiếm ý của mình cũng mạnh mẽ hơn một chút.

Chỉ là một nửa hồn phách đã có hiệu quả như thế, Mộ Dung Trường An quả nhiên không đơn giản.

Dương Đại lập tức triệu hoán Mộ Dung Trường An đi ra, rất nhanh, Mộ Dung Trường An người mặc áo tù bay lên từ đen trong khói đen, hấn mở to mắt, cổ kiếm khí sắc bén để hết thấy âm chúng ghé mắt.

- Cái tên này....

Thiên Tuyệt âm thâm kinh hãi, ánh mắt nhìn về phía Mộ Dung Trường An tràn ngập lo lắng.

Dương Đại dò hỏi:

- Một nửa hồn phách khác của ngươi đâu?

Ánh mắt Mộ Dung Trường An vi diệu, nhưng vẫn thành thật trả lời:

- Ta chính là dương hồn, âm hồn sắp chuyển thể.

Dương hồn, âm hồn?

Dương Đại đang muốn tiếp tục hỏi, một đạo nhắc nhở xuất hiện tại hấn trước mắt:

【 Khu Hạ Quốc thông báo: Nhân vật truyền thuyết Mộ Dung Trường An dùng Âm Dương thần thông, chuyển thể đi vào địa cầu 】 .

Dương Đại kinh ngạc, có chút khó tin nhìn về phía Mộ Dung Trường An trước mặt.

Này là làm sao làm được?

Mộ Dung Trường An nhìn ra hấn nghi hoặc, nói:

- Đây là Âm Dương Hồn Thuật của ta, có thể đem hồn phách một phân thành hai, nhưng ta không thể tìm tới thể giới dị nhân, cho nên âm hồn cần dựa vào dương hồn và dị nhân tiếp xúc, lúc chủ nhân ngài hấp thu ta, âm hồn ta sẽ bắt được

quy tắc liên hệ giữa dị nhân thể giới cùng mảnh thể giới này, về phần chuyện khi nào có thể thành công, ta cũng không rõ ràng, Âm Dương hai hồn một khi tách ra, từ đó tự thành một thể, không thể can thiệp lẫn nhau.

Lại còn có thần thông như thế!.

Tâm tình Dương Đại có chút phức tạp, có phần nộ, lại có kính nể, cũng có chút mừng rỡ.

Phần nộ là hấn bị tính kế, kính nể là năng lực của Mộ Dung Trường An, mừng rỡ là hấn xác thực đạt được Mộ Dung Trường An.

Chiến lược của tên này.

Dương Đại hỏi:

- Người là tu vi gì?
- Luyện Hồn cảnh tầng chín.
- Phân hồn trước đó đâu?
- Luyện Hồn cảnh tầng chín, nhưng so với hiện tại thì mạnh hơn gấp đôi.
- Người lợi hại như vậy, lúc trước vì sao ở ngoài Thập Phương giáo trì hoãn lâu như vậy?
- Ta đang đợi hai người, Thành Thanh Thiên cùng Vãn Thương Thiên, chỉ khi đánh bại bọn hấn, ta mới có thể giúp Kiếm Thánh giải phong ấn.
- Vậy người bại bởi người nào?
- Thành Thanh Thiên.

Dương Đại nghe xong, càng thêm tò mò về thực lực Thành Thanh Thiên.

Luyện Hồn cảnh tăng chín đều có thể hàng phục, Thành Thanh Thiên sẽ không phải là Đạp Hư cảnh trong truyền thuyết đó chứ?

Dương Đại lâm vào trong trầm tư.

Mộ Dung Trường An mở miệng nói:

- Ngài không cần lo lắng, âm hồn ta sẽ không giết hại dị nhân, hắn chỉ là muốn trở nên mạnh hơn, nghĩ cách cứu viện Kiếm Thánh.

Dương Đại suy nghĩ đến huyền cảnh vừa rồi nhìn thấy, hắn nhin không được hỏi:

- Kiếm Thánh là một nữ tử?

Mộ Dung Trường An gật đầu.

Trong lòng Dương Đại lập tức sinh ra ý nghĩ bất quái.

Lúc này, hắn bỗng nhiên cảm nhận được cái gì, xuất ra thân phận bài đến, dò thần thức vào trong đó.

- Hết thấy đệ tử tinh anh mau tới Trường Lão điện.

Nghe vậy, trong lòng Dương Đại cảm thấy không ổn.

Hắn thu âm chúg Không Vô cảnh, Luyện Hồn cảnh vào không gian linh hồn, trong đó bao gồm cả Mộ Dung Trường An, sau đó rời khỏi động phủ.

Sau khi rời khỏi động thiên phúc địa, Dương Đại thấy Phương Thanh Nghê, hai người nhìn nhau gật đầu, cùng nhau bay về phía Trường Lão điện.

- Không phải là bởi vì Mộ Dung Trường An đó chứ?

Trong lòng Dương Đại thoáng có chút thấp thỏm, nếu như thật là bởi vì Mộ Dung Trường An, hắn nên làm như thế nào, thẳng thắn?

Hắn cảm thấy thần thông của Mộ Dung Trường An tuyệt đối không thể tiết lộ, bằng không Địa Cầu sẽ đại loạn, ngay cả sư phụ hắn đều không thể nói.

Ánh mắt Dương Đại trở nên kiên định, đánh chết hắn đều không thể nói.

Một đường không nói chuyện.

Rất nhanh, hai người tới Trường Lão điện, đã có hơn mười vị đệ tử tinh anh đến, lần lượt còn có các đệ tử tinh anh khác đuổi tới, không đến hai phút đồng hồ đệ tử tinh anh, trong điện đều là Không Vô cảnh, không nói nội ngoại môn trưởng lão, không thể không nói, nội tình Thập Phương giáo vẫn rất mạnh.

Các đệ tử tinh anh rõ ràng có vòng quan hệ của mỗi người, tốp năm tốp ba đứng đấy, có người muốn lôi kéo Dương Đại, nhưng thấy Phương Thanh Nghệ liền không có hành động, Dương Đại cũng vui lòng thanh nhàn, hắn cũng không muốn xã giao vô vị.

Sau năm phút, số lượng đệ tử tinh anh đi đến hai trăm vị, một vệt kim quang xuất hiện ở phía trước, chính là trưởng lão Trương Thiên Niên trước đó dẫn đội đi tới thượng cổ bí cảnh.

Trương Thiên Niên thần tình nghiêm túc, tầm mắt quét nhìn tất cả mọi người.

Trong điện yên tĩnh.

Thật lâu.

Trương Thiên Niên mở miệng nói:

- Gần đây, Man Hoang Chi Địa xuất hiện tung tích dư nghiệt Kiếm tông, Mộ Dung Trường An bị giam giữ trong Thập Phương Giáo đã chết, nhưng không có tung tích về hồn phách, việc này chắc chắn có kỳ quặc, trong giáo có khả năng xuất hiện gian tặc Kiếm tông, nhiệm vụ của các ngươi chính là

tìm ra gian tể, nếu người nào thành công, thu hoạch được tư cách tiến vào Ngộ Đạo sơn.

Chương 197: Chuyển thể Địa Cầu (2)

Nghe vậy, các đệ tử tinh anh dồn dập đáp ứng.

Ngộ Đạo sơn chính là nơi có lực hấp dẫn lớn nhất nội môn Thập Phương giáo, tu luyện trong Ngộ Đạo sơn, ngộ tính tăng mạnh.

Trương Thiên Niên phát tay, ra hiệu các đệ tử rời khỏi, hắn cũng tan biến theo.

Dương Đại cùng Phương Thanh Nghê đi ra Trường Lão điện, hắn suy nghĩ một chút, cùng Phương Thanh Nghê nói:

- Sư tỷ, ta muốn đi bái phỏng sư phụ.

Phương Thanh Nghê lên tiếng, một mình trở về.

Dương Đại bay về phía động phủ Thành Thanh Thiên.

Thành Thanh Thiên độc chiếm một ngọn núi, gần đó không có đệ tử quấy rầy, động phủ của hắn rất lớn, chuẩn xác mà nói là một tòa cung điện.

Dương Đại rơi vào trước cổng chính cung điện, ôm quyền nói:

- Sư phụ, đồ nhi cầu kiến.

Hắn chú ý tới địa thế gần đó có chút biến hóa, còn nhiều hơn rất nhiều hoa hoa thảo thảo, linh khí mùi phân dồi dào.

- Vào đi.

Âm thanh Thành Thanh Thiên truyền đến, cửa lớn đi theo mở ra.

Dương Đại lập tức vào cung.

Hắn bước nhanh đi vào trước mặt Thành Thanh Thiên, nói ra chuyện mình cùng Mộ Dung Trường An tiếp xúc, nhiệm vụ này vốn là Thành Thanh Thiên an bài, hắn cũng không muốn bị xem như gian tế.

Thành Thanh Thiên mở mắt, nói:

- Người đã hút hồn phách Mộ Dung Trường An?

Dương Đại gật đầu, sau đó triệu hoán Mộ Dung Trường An ra.

Hắn dùng tâm linh cảm ứng báo cho Mộ Dung Trường An, để cho hắn không được đề cập đến Âm Dương Hồn Thuật cùng với chuyện âm hồn chuyển thế.

Thành Thanh Thiên nhìn chăm chăm Mộ Dung Trường An, mặt không biểu tình, Mộ Dung Trường An cũng giống như thế.

Hai người lạnh lùng nhìn xem lẫn nhau, để Dương Đại cảm nhận được bầu không khí tuốt gươm giơ nỏ.

Thành Thanh Thiên mở miệng nói:

- Người hẳn là rõ ràng, nàng tuyệt đối không thể được thả ra, bằng không thiên hạ đại loạn.

Mộ Dung Trường An bình tĩnh nói:

- Thiên hạ đại loạn lại như thế nào, cùng ta có liên can gì?

Thành Thanh Thiên khẽ nói:

- không sao đâu, ngược lại người đã chết.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Dương Đại.

Dương Đại lập tức bảo đảm nói:

- Ta và Kiếm Thánh không có quan hệ, ta sẽ không cứu nàng.

Thành Thanh Thiên hài lòng cười một tiếng, nói:

- Thu hấn trở về đi.

Dương Đại lập tức làm theo, Mộ Dung Trường An bị hấn thu vào trong không gian linh hồn.

- Việc này ta sẽ nói với các trưởng lão, người không cần lo lắng, bản thân nhiệm vụ này vụ chính là ta giao cho người, người hoàn thành rất xuất sắc, có ta ở đây, không ai dám tính toán người.

Ngữ khí Thành Thanh Thiên bình tĩnh, nhưng lộ ra một cỗ bá khí không thể nghi ngờ.

- Đa tạ sư phụ!

Dương Đại vui vẻ nói, cảm xúc lộ rõ trên mặt.

Thành Thanh Thiên nói:

- Không Vô cảnh tăng năm, còn không tệ, trong khoảng thời gian này không nên đi ra ngoài, sớm ngày đi đến Luyện Hồn cảnh, dùng tốc độ của người, trong vòng một năm đi đến Luyện Hồn cảnh, cũng không phải việc khó, sớm ngày thành hạch tâm đệ tử, tư cách tranh đoạt chương giáo càng lớn.

Dương Đại gật đầu đáp ứng.

Thành Thanh Thiên nói theo:

- Mấy ngày trước đây, Quỷ Thần linh điện bị một nữ tử thần bí tập kích, thương vong mấy ngàn đệ tử, xưng đang tìm một vị võ tu tên là Hạng Võ, người cũng xem như quý.

Câu nói này ý vị sâu xa, Dương Đại đều không biết nên làm sao tiếp.

Sau đó, Thành Thanh Thiên nhắm mắt, phát tay ra hiệu Dương Đại lui ra.

Dương Đại hành lễ rồi khỏi.

....

Đêm khuya.

Dương Đại logout, trở lại trong hiện thực, hấn triệu hoán một nhóm âm chúng hạch tâm, sau đó tự mình nằm trên ghế salon chơi điện thoại.

Mở ra nhóm chat Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái, phát hiện bọn hấn đều đang nói chuyện về Mộ Dung Trường An.

Vĩnh Viễn Mười Tám Tuổi: Sau này Địa Cầu sẽ bị Thâm Vực xâm lấn sao?

Sở Thiên Bồng: Mộ Dung Trường An xác thực không hợp thói thường, thật sự là vượt qua hiểu biết.

Chu Hành Mã: Chuyên thể tiến vào vào địa cầu, này làm sao tra? Cơ quan tình báo đoán chừng muốn điên rồi.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Ngược lại Địa Cầu đã sớm thủng trăm ngàn lỗ, sợ cái gì, trên Thái Bình Dương nhiều dị giới tiết điểm như vậy mà.

Chiêu Phục: So với Mộ Dung Trường An, càng phải cẩn thận Châu Âu, Thái Dương Thần gần đây hết sức không thích hợp, có người nói hấn bị tà ma mê loạn tâm trí.

Mạnh Đại Đế: Sao sao, Châu Âu làm sao vậy, bọn hấn còn dám đánh tới?

Dương Đại yên lặng nhìn màn hình, chuyện Mộ Dung Trường An chuyển thể xác thực hết sức đáng sợ, khiêu chiến

ranh giới cuối cùng của nhân loại, kẻ địch có thể giáng sinh vào trong nhân loại, như thế nào đề phòng?

Dương Đại xem nhón chát trong chốc lát, lại mở ra avatar của Kỷ Vân Yên, bà nương này gửi tin tức cho hắn vẫn như cũ là 99+, chỉ cần logout liền nhắn tin cho hắn, hoàn toàn xem hắn như thùng rác, cũng không cần hắn trả lời.

Vì thiên phú thăng cấp, Dương Đại vẫn đáp lời bằng một icon con mèo giả ngây thơ.

Để kết liễu hắn, đối phương điên cuồng nhắn tin gửi qua.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Người cuối cùng logout.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Người gần đây thật là thần bí, đang bận cái gì?

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Phía trên hi vọng ta chuyển Thiên Tứ hiền tể lần sau dùng ở trên người thể người, người thấy thế nào?

Bá Vương Bất Quá Giang: Hay lắm.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Ha ha, nam nhân.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Người tu vi gì rồi?

Bá Vương Bất Quá Giang: Không Vô cảnh tầng năm.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: ...

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Người có phải Khí Vận Chi Tử Thâm Vực hay không?

Trò chuyện cùng Kỷ Vân Yên trong chốc lát, Dương Đại biết được nàng cách đột phá tới Linh Chiếu cảnh càng ngày càng gần.

Đối với cơ hội thiên phú thắng cấp lần này, Dương Đại vẫn hết sức xem trọng, chẳng qua Quốc trụ thế hệ trước cũng muốn tranh, cuối cùng vẫn phải xem Kỷ Vân Yên.

Mặc dù Kỷ Vân Yên trò chuyện với hấn rất nhiều, nhưng hấn cũng đoán không được, cô gái này nói không chừng cùng sẽ trò chuyện như thế với những người khác, không thể dùng internet nói chuyện phiếm tới phán định quan hệ.

Chương 198: Thái Dương Thần hắc hóa

Trong động thiên phúc địa.

Dương Đại cùng Mộ Dung Trường An luận bàn kiếm pháp, hai người không có sử dụng kiếm khí, thuần túy tỷ thí kiếm chiêu, kiếm khí mạnh mẽ quyết định bởi linh lực, so kiếm khí mạnh yếu không có ý nghĩa tu luyện quá lớn.

Mộ Dung Trường An dùng chỉ làm kiếm, linh lực tụ kiếm, hai chân bất động như núi, một tay đón lấy Thiên Thế kiếm quyết của Dương Đại.

- Đúng là Thiên Thế kiếm quyết của sư tỷ, ngài luyện được rất không tệ, có thiên phú.

Mộ Dung Trường An tán thán, hẳn là Kiếm Sĩ, gặp được Kiếm đạo thiên tài, tự nhiên cao hứng.

Dương Đại một bên tiến công, vừa nói:

- Thiên Thế kiếm quyết trong tay Kiếm Thánh, có thể xếp thứ mấy? Ta nói chính là hết thầy kiếm quyết, kiếm pháp.

Mộ Dung Trường An trả lời:

- Thiên Thế kiếm chính là lúc sư tỷ tại Luyện Hồn cảnh sáng tạo, mượn thiên địa chi thế, kỳ lực vô tận, không dễ phán đoán ai mạnh ai yếu, nhưng chiêu thức cường đại nhất của sư tỷ là thần thông, kiếm đạo thần thông có thể làm cho kiếm tu thiên hạ ngưỡng mộ như núi cao.

Nói đến chỗ này, mặt Mộ Dung Trường An lộ thần sắc hướng tới.

Dương Đại hỏi:

- Người có kiếm đạo thần thông?

Hắn muốn học chiêu thức chân đạp kiếm hà của Mộ Dung Trường An, không vì cái gì khác, liền vì một chữ, soái.

- Kiếm đạo của ta chỉ có thể coi là chiêu thức, còn không thể đi đến mức độ thần thông.

Mộ Dung Trường An lắc đầu nói, cảm khái vạn phần.

Nhớ lại Kiếm Thánh, hắn bắt đầu nói nhiều hơn.

Dương Đại cũng không có quấy rầy hắn hồi ức, sau khi luận bàn kết thúc, hắn đưa ra mong muốn học tập chiêu thức kiếm hà, Mộ Dung Trường An tự nhiên không thể từ chối.

Cứ như vậy, Dương Đại bắt đầu đi theo Mộ Dung Trường An học tập Kiếm đạo.

Phủ (búa, rìu) pháp thì chỉ cần đơn giản học tập, ngược lại Sát Hồn có lực phá hoại mạnh mẽ, dựa vào linh lực, kiếm đạo khác biệt, mặc dù linh lực hao hết sạch, cũng có thể thể hiện ra lực sát thương đáng sợ.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Một tháng sau.

Dương Đại đi đến Không Vô cảnh tầng sáu, trong khoảng thời gian này, hắn một mực đi theo cùng Mộ Dung Trường An học tập, ngoại trừ hiện thực, ở trong Thâm Vực hắn không hề rời khỏi qua động thiên phúc địa.

Dựa vào Mộ Dung Trường An truyền thụ, kiếm pháp Dương Đại đã thoát thai hoá cốt, cũng xuất hiện khí chất kiếm tu.

Dựa theo Mộ Dung Trường An nói, trong Không Vô cảnh hắn không có mấy người là đối thủ của Dương Đại.

Tiến bộ như thế để Dương Đại rất hài lòng, nhưng sau này chiến đấu vẫn phải dựa vào âm chúng, thực lực cá nhân tựa như có kiếm trong tay, chưa hẳn cần dùng kiếm, chỉ cần có là được.

Một ngày này, Dương Đại logout.

Hắn ngồi ở trên ghế sa lon cầm điện thoại di động lên, phát hiện Trương Triền Vân gọi cho mình mấy cuộc gọi nhỡ, hắn lập tức gọi lại.

- Alo, Tiểu Dương, người cuối cùng bắt máy.

- Chuyện gì thế?

Dương Đại nói thầm trong lòng, Hỉ Nhã cao sơn có lẽ còn ẩn giấu đi càng nhiều Yêu thú, nhưng tóm lại bị hắn chấn nhiếp mới đứng, lúc này mới bao lâu, chẳng lẽ lại muốn bùng nổ thú triều?

- Một chuyện tốt, trước đó vài ngày, thiên ngoại buông xuống một khối thiên thạch, rơi vào Bắc Cảnh Hạ Quốc, bên trong ẩn chứa tài liệu kim loại đặc thù, hết sức thích hợp luyện chế pháp khí, người cần sao không?

Trương Triền Vân cười nói.

Dương Đại ngạc nhiên hỏi:

- Chẳng qua là tài liệu?

Trương Triền Vân nói:

- Tự nhiên không phải, chúng ta sẽ an bài người giúp người luyện chế pháp khí.

- Vậy dĩ nhiên muốn, ta muốn một thanh kiếm.

- Không có vấn đề, khối vẩn thạch này đầy đủ thỏa mãn yêu cầu pháp khí cho hai mươi người.

- Vậy thì tốt, xem ra Hạ Quốc chúng ta lại phải biến đổi mạnh.

- Đúng vậy, ha ha ha, từ khi sau khi thú triều Long Giang hành tĩnh kết thúc, thực lực tổng hợp thí luyện giả Hạ Quốc đúng là mạnh lên, lại thêm khối vãn thạch này, trời phù hộ Hạ Quốc, có lẽ tháng ngày chung kết tận thế rất nhanh sẽ đến, bất quá chúng ta phải đối mặt không chỉ là mối nguy trong Địa Cầu...

Trương Triền Vân cùng Dương Đại hàn huyên rất nhiều, có mối quan hệ giữa Hạ Quốc cùng Thập Phương giáo, hẳn hiểu rõ rất nhiều chuyện, ngoại trừ tình cảnh Hạ Quốc, hẳn cũng rõ ràng tình cảnh Thập Phương giáo.

Tại Man Hoang Chi Địa, Thập Phương giáo vẫn còn đang ở trạng thái khôi phục, những người thí luyện gia nhập để các đại môn phái Man Hoang Chi Địa đều thấy được khả năng không giống nhau, cho nên các môn phái đều đang lôi kéo dị nhân, điều này đưa đến thí luyện giả các quốc gia Á Châu bắt đầu được môn phái tu tiên tiếp nhận.

Trước mắt đến xem, chỉ có thí luyện giả Á Châu tại gần Man Hoang Chi Địa, Thâm Vực rất lớn, các thí luyện giả Địa Cầu lục địa khác phân tán ở đại lục khác, tạm thời không thể chạm mặt trong Thâm Vực.

Dương Đại nghiêm túc nghe, cũng nhân cơ hội này hiểu rõ Man Hoang Chi Địa.

Hai người hàn huyên mười mấy phút mới cúp máy.

Dương Đại cầm lấy máy tính bảng, bắt đầu vào Thiên võng xem tin tức.

Tin tức Mộ Dung Trường An chuyển thể tiến vào vào địa cầu bị phong tỏa, mặc dù hết thầy thí luyện giả đều biết, nhưng chỉ cần phong tỏa tin tức internet liền sẽ không khiến cho

khủng hoảng phạm vi toàn cầu, ở địa cầu, càng nhiều vẫn là người bình thường.

Tin tức hiện đang hấp dẫn internet quan tâm nhất có dính đến Châu Âu Thái Dương Thần.

Thái Dương Thần không biết thế nào, trở nên càng ngày càng tàn bạo, thậm chí xảy ra mâu thuẫn cùng Bắc Hùng quốc, làm toàn bộ lòng người Châu Âu bàng hoàng.

Thí luyện giả đủ mạnh, xác thực có khả năng chống lại quốc gia hạn chế, Thái Dương Thần lại là Thần trong lòng người Âu châu, nhất cử khê động của hắn bị toàn thế giới quan tâm.

Mới đầu, thời điểm Thái Dương Thần đang được phỏng vấn bị người dân nghi vấn, trực tiếp ra tay tru diệt đối phương, chuyện này đưa tới rung chuyển không nhỏ, bất quá cái kia cũng bởi vì đối phương khiêu khích, cho nên dân chúng chỉ có thể khiển trách.

Chương 199: Ma Đạo Kiếm tông, khả năng thiên phú thăng cấp (1)

Sau đó, cảm xúc Thái Dương Thần càng ngày càng không ổn định, thậm chí đánh với một vị thí luyện giả nào đó tại trung tâm thành phố, làm mấy trăm người bị thương, xé nát vị thí luyện giả kia trước mặt mọi người.

Thái Dương Thần đột nhiên hắc hóa dẫn tới quốc tế thảo luận không ngừng, Dương Đại thấy một dòng tin tức ngắn ở trên Thiên Vồng. Nghe nói trước khi Thái Dương Thần phát cuồng từng đi điều tra qua một chỗ dị giới tiết điếm ở bắc cực, từ đó về sau, Thái Dương Thần liền thay đổi, bài viết này suy đoán rằng Thái Dương Thần có khả năng bị Tà vật chui vào cơ thể, mê hoặc tâm trí.

Dương Đại cảm thấy có lý, dĩ vãng Thái Dương Thần không có phách lối, tuyệt đại đa số thí luyện giả mạnh mẽ đều rất yêu quý hình tượng, như thế nào chém giết ai đó trước mặt mọi người còn ở trung tâm thành phố, trừ phi có huyết hải thâm cù.

Hắn đăng nhập vào Bí Vồng xem xét, quả nhiên, những người thí luyện cũng đang thảo luận việc này.

Ngoại trừ Thái Dương Thần, Hạ những người thí luyện Quốc trò chuyện càng nhiều hơn chính là một nhánh thể lực tên là Kiếm tông, Kiếm tông chuyển động trong tại Đại Hạ, Đại Lương các đại vương triều, vì Kiếm Thánh giảng đạo, bồi

dưỡng càng ngày càng nhiều truyền nhân Kiếm Thánh, muốn cứu vớt Kiếm Thánh.

Dương Đại hỏi qua Mộ Dung Trường An, Mộ Dung Trường An biết được Kiếm tông tồn tại, nhưng cũng không hiểu rõ Kiếm tông, hắc và Kiếm Thánh quan hệ nhìn như là sư tử đệ, kì thực là sư đồ, sư phụ hắc chính là đến từ Kiếm tông, sau khi nhận lấy hắc sau liền lười nhác dạy bảo, cũng chưa từng dẫn hắc trở lại Kiếm tông.

Kiếm tông rốt cuộc mạnh cỡ nào, là một chuyện để tất cả mọi người thí luyện trong Bí Vỡng tò mò.

Lướt mạng gần hai giờ, Dương Đại lần nữa tiến vào Thâm Vực.

Mặc kệ bên ngoài biến hóa như thế nào, Dương Đại chỉ có một mục tiêu, chính là sớm ngày thành tựu Luyện Hồn cảnh.

Thời gian thoáng qua, lại là một tháng trôi qua.

Tu vi Dương Đại đi đến Không Vô cảnh tầng bảy, cơ hồ cách mỗi một tháng liền đột phá một tiểu cảnh giới, tốc độ rất nhanh.

Một ngày này, Dương Đại đang ở bình điểm tướng, muốn bồi dưỡng một nhánh binh chủng đặc thù.

【 Khu Hạ Quốc thông báo: Ma đạo thức tỉnh, đại kiếp lần đầu tiên của thí luyện giả tại Thâm Vực sắp tới, xin tất cả thí luyện giả chuẩn bị sẵn sàng 】 .

Ma đạo thức tỉnh, thí luyện giả tại Thâm Vực tiếp nhận đại kiếp lần đầu tiên?

Dương Đại thấy nhắc nhở trước mắt, không khỏi nhú mày, chỉ nhìn hàng chữ này đã cảm giác thật không đơn giản.

Hắc không có hoảng, mà tiếp tục điểm binh điểm tướng, chuẩn bị tuyển ra một nhóm yêu cầm âm chúng làm không

quân, phụ trách tập kích bất ngờ kẻ địch, do Hắc Tâm thánh quân tới thống lĩnh.

Một lúc lâu sau.

- Sư đệ, ta có việc tìm người.

Giọng nói Phương Thanh Nghê từ ngoài động phủ truyền vào, bay vào trong tai Dương Đại.

Dương Đại lập tức đi ra động thiên phúc địa, mở ra cấm chế động phủ, mời Phương Thanh Nghê vào động phủ.

Sau khi cấm chế động phủ đóng lại, Dương Đại tò mò hỏi:

- Sư tỷ, chuyện gì?

Phương Thanh Nghê mở miệng nói:

- Người lấy đi hồn phách Mộ Dung Trường An, cũng đã biết được Kiếm tông tồn tại đi.

Dương Đại gật đầu, chuyện này hắn đã nói cho Thành Thanh Thiên, Phương Thanh Nghê biết được cũng rất bình thường.

Phương Thanh Nghê tiếp tục nói:

- Kiếm tông chính là đệ nhất Ma tông ngàn năm trước, Thập Phương giáo sở dĩ xuống dốc cũng bởi vì Kiếm tông, Kiếm tông tan biến biệt tích ngàn năm, mấy trăm năm trước ra một vị Kiếm Thánh, cũng bị các đại môn phái Man Hoang Chi Địa trấn áp, nhưng gần đây Kiếm tông lại bắt đầu sôi nổi, phục sinh Kiếm Thánh chỉ là một nước cờ của bọn hắn.

Dương Đại hỏi:

- Kiếm tông và ta có liên can gì? Mộ Dung Trường An đã bị ta thu phục, sẽ không phản bội ta.

Thì ra Ma đạo thức tỉnh nói là Kiếm tông...

Trước đó hẳn còn tưởng rằng Kiếm tông là một Thánh địa nào đó...

Cái này hợp lý, Kiếm Thánh lại bị các đại môn phái hợp lại phong ấn, thì ra đến từ Ma đạo.

Phương Thanh Nghê nói:

- Nanh vượt Kiếm tông đã xâm nhập vào Thập Phương giáo, người phải cẩn thận một chút, tiếp theo Man Hoang Chi Địa sắp đổi trời, đây cũng là nguyên nhân sư phụ gần đây tọa trấn Thập Phương giáo không đi ra, ta đặc biệt tới tìm người, là tính ra khí vận Ma đạo đang tăng trưởng, đây là báo hiệu đại kiếp sắp đến, mặt khác, người sớm nhất đưa ra khái niệm dị nhân có khả năng cứu vớt thương sinh chính là đến từ Kiếm tông, nói cách khác, Kiếm tông sớm đã để mắt tới các người dị nhân các người trước khi các người buông xuống.

Dương Đại nhú mày, hỏi:

- Người đó là ai?

Phương Thanh Nghê nói:

- Ta cũng không rõ ràng, thời gian quá xa xưa, muốn ngược dòng tìm hiểu đến ngàn năm trước, Kiếm tông có người từng nói, thiên ngoại dị tộc sẽ buông xuống Đại Thiên thế giới, chúng sinh tiếp theo sẽ nghênh đón họa kiếp, chỉ có dị nhân đến mới có thể đoạt được một chút hi vọng sống.

- Nhớ kỹ, Kiếm tông là ma đạo, mà lại là Ma đạo chân chính, có thiên ti vận lũ quan hệ cùng Ma tộc, cũng không phải là bị chính đạo dán lên cái danh Ma đạo, bọn hắn chắc chắn dụng ý khó dò.

Nói xong, Phương Thanh Nghê quay người rời khỏi.

Dương Đại lâm vào trong suy tư.

Ma đạo thức tỉnh, thiên kiếp thí luyện giả sẽ tiến hành như thế nào, Kiếm tông truy sát thí luyện giả?

Nếu thí luyện giả gặp đại kiếp, chắc chắn dính dáng đến sinh tử, nếu như Kiếm tông đại biểu Ma đạo, kia không thể không phòng.

Sau khi Dương Đại mở ra động phủ cấm chế, lần nữa tiến vào trong động thiên phúc địa.

Vì thí luyện giả đại kiếp tiếp theo, hắc nhất định phải chuẩn bị thêm một chút.

Tổng số âm chủng của hắc đã đi đến ba trăm vạn, số lượng khổng lồ, hắc nhất định phải phân chia hợp lý, để âm chủng chia làm từng nhánh quân đội, hữu hiệu chiến đấu, tăng cường lực sát thương.

Chương 200: Ma Đạo Kiểm tông, khả năng thăng cấp thiên phú (2)

Một chỗ trong phòng hội nghị, nhóm Quốc trụ tụ tập tại cùng một chỗ.

Tổng cục trưởng Cục chiến đấu đi tới, ngồi ở trên thủ tọa, hần dùng ngón tay gõ mặt bàn, nói:

- Căn cứ các quốc gia tình báo trao đổi, trước mắt chỉ có Hạ Quốc gặp phải đại kiếp trong Thâm Vực, nói cách khác, lần đại kiếp này, Hạ Quốc không có bất kỳ tiền lệ gì để tham khảo, chúng ta không hiểu rõ Ma đạo là chỉ người nào, có thể là Tuyệt Tâm môn, có thể là Quỷ Thần linh điện, cũng có thể là Kiểm tông gần đây sôi nổi thần bí.

- Nhưng có một chút, đây là đại kiếp nhằm vào thí luyện giả.

Sắc mặt các Quốc trụ nghiêm túc.

Thâm Vực đối với bọn hắn mà nói là con đường mạnh lên, là cõi yên vui trốn tránh tận thế, lần đầu tiên xuất hiện tình huống Thâm Vực nhằm vào thí luyện giả.

Lữ Tụng mở miệng nói:

- Nếu không có tiền lệ, vậy thì khuyên bảo những người thí luyện, để tất cả thí luyện giả cẩn thận.

Các Quốc trụ khác dồn dập phát biểu ý kiến, ý tứ đều không khác mấy.

Tổng cục trưởng nói:

- Thiên Tứ hiến tế của Kỳ Vân Yên nhường cho Bá Vương Bất Quá Giang, mọi người không có ý kiến chứ? Thiên phú của các người thăng cấp, trong thời gian ngắn cũng rất khó đưa đến tác dụng ngăn cơn sóng dữ, mà Bá Vương Bất Quá Giang khác biệt.

Ánh mắt của hắn quét nhìn các Quốc trụ.

Về mặt tất cả Quốc trụ không đồng đều, Lữ Tụng, Lý Thiên Sư cũng rất bình tĩnh.

Tổng cục trưởng nhìn về phía Thiên Đạo, hỏi:

- Khi nào trở lại Man Hoang Chi Địa, thí luyện giả Hạ Quốc cần người.

Thiên Đạo không biểu tình, nói:

- Nếu như ma đạo uy hiếp được Hạ Quốc, ta tất nhiên sẽ chạy đến.

Tổng cục trưởng đứng dậy, nói:

- Trước mắt, đại bản doanh của Hạ Quốc đã đi vào Thập Phương giáo, cho nên đại kiếp lần này rất có thể nhằm vào Thập Phương giáo, tiếp theo nhằm vào thí luyện giả, các người đợi ở trong Thập Phương giáo lưu ý thêm tình huống xung quanh một chút.

Nói xong, hắn quay người rời khỏi.

Thiên Đạo đứng dậy theo rời khỏi.

Trần Triệt nhìn về phía Lữ Tụng, cười nói:

- Có cảm thấy tổng cục trưởng càng ngày càng mạnh hay không?

Lữ Tụng nói:

- Cái này cũng rất bình thường, bằng không hẳn dựa vào cái gì ngồi tại vị trí này?

Không Chết Không Thôi khẽ nói:

- Lão quái vật, không thú vị, rõ ràng rất mạnh, nhưng xưa nay không động thủ.

Các Quốc trụ khác cũng lần lượt đứng dậy rời khỏi.

Trong động thiên phúc địa.

Hắc Tâm thánh quân lơ lửng giữa không trung, ba mươi vạn yêu cầm dùng hắc làm trung tâm xoay quanh, yêu khí từng trận, trên trời bao trùm yêu vân màu đen, tựa như vòng xoáy khổng lồ, che khuất bầu trời, cực kỳ tráng quan.

Phi Thiên yêu quân.

Đây là cái tên mà Dương Đại ban cho chi yêu quân này, do Hắc Tâm thánh quân thống soái, phân phối chín vị Đại Yêu, vì để cho Phi Thiên yêu quân tu luyện, hắc còn đặc biệt thu mấy chục vạn chúng, chuyên môn chuyển nơi ở cho bọn hắc.

Phi Thiên yêu quân luyện trận pháp tên Quyển Thiên Liên Vân Đại Trận, chính là Dương Đại tìm Thành Thanh Thiên xin, trận pháp này cũng không có bị ghi chép trong kho trận pháp của Thập Phương giáo, xem như việc tư.

Đi qua năm ngày tu luyện, Quyển Thiên Liên Vân Đại Trận đã có quy mô đơn giản, trận này biến hóa vô tận, bởi vì đều là yêu cầm, còn có thể linh hoạt truy kích kẻ địch.

Hứa Trường Sinh nằm dưới tàng cây, ngược nhìn lên tình cảnh hùng vĩ trên bầu trời, cảm khái nói:

- Lúc nào mới có thể đổi một mảnh động thiên phúc địa, nơi này quá nhỏ.

Mộ Dung Trường An ngồi ở bên cạnh, dùng chỉ làm kiếm, tay phải không ngừng biến hóa tư thái, tựa hồ là một bộ kiếm chiêu, hần bình tĩnh nói:

- Mảnh động thiên phúc địa này đã đủ lớn, ta khi còn sống cũng chưa từng có, mong muốn càng lớn, chỉ sợ chủ nhân trở thành hạch tâm đệ tử, hạch tâm đệ tử Thập Phương giáo đều là đại tu sĩ Luyện Hồn cảnh, ba người kia có thể bảo đảm Thập Phương giáo sừng sững ngàn năm.

Hứa Trường Sinh lấy làm kỳ nói:

- Cái này là đại giáo ngàn năm à, chương giáo Vân Thương Thiên, trưởng lão Thành Thanh Thiên, còn có ba vị hạch tâm đệ tử yêu nghiệt người nói tới, nghe người nói, cảm giác từng người đều có năng lực định càn khôn, lại thêm thiên phú kinh khủng của chủ nhân, tương lai... Khụ khụ.

Mộ Dung Trường An đáp:

- Xác thực, khí vận Thập Phương giáo hoàn toàn rất đáng sợ, nếu không bị nhằm vào, ngày khác độc bá Man Hoang Chi Địa cũng có thể, này chính là hành động vĩ đại năm ngàn năm chưa có, vận cổ lưu danh.

Mặc dù hần không thích Thập Phương giáo, nhưng không thể không thừa nhận thực lực của Thập Phương giáo.

- Ha ha, chủ nhân là muốn trở thành chương giáo, xưng bá Man Hoang Chi Địa tính là gì, trực tiếp xưng bá Thâm Vực!

Liễu Tuấn Kiệt vừa đi tới, một bên cười nói.

Mộ Dung Trường An nhìn về phía Dương Đại, ánh mắt đầy phức tạp.

Dương Đại đứng ở cách đó không xa, ngược mặt lên trời nhìn Quyển Thiên Liên Vân Đại Trận, áo bào của hần theo gió tung bay, bóng lưng đã có khí phách của cường giả, đứng ngạo

nghe sơn hà, dù núi thái sơn sụp đổ trước mặt nhưng mặt không thay đổi.

Xem trận pháp trong chốc lát, Dương Đại đi trở lại đi, đi vào dưới cây, nằm ở giữa Hứa Trường Sinh, Mộ Dung Trường An, trò chuyện với bọn hắn.

Lúc không có chuyện gì làm, Dương Đại ưa thích tâm sự với bọn hắn một ít chuyện xưa của Man Hoang Chi Địa.

Dương Đại bỗng nhiên tò mò hỏi:

- Kiếm Thánh đến từ Kiếm tông, nàng tính là Ma đạo sao?

Mộ Dung Trường An nghe xong, lập tức kích động nói:

- Dĩ nhiên không tính! Tỷ ta hận nhất Ma đạo, chẳng qua là sư thừa Ma đạo thôi, năm đó chúng sư phụ ta nhận lấy chúng ta chưa từng nói qua thân phận của mình, đợi sư tỷ của ta danh dương thiên hạ, mới chẳng biết xấu hổ nói nàng là đệ tử Kiếm tông.

Mỗi lần nhắc lên Kiếm Thánh, Mộ Dung Trường An đều dễ dàng thất thố.

Chương 201: Ma Đạo Kiếm tông, khả năng thăng cấp thiên phú (3)

Dương Đại hỏi:

- Nói như vậy, Kiếm Thánh muốn gán tội cho người khác?

- Dĩ nhiên, nếu như sư tỷ của ta thật sự là ma đồ, há có thể có tên Kiếm Thánh? Nàng cầm kiếm đi thiên hạ, trong hai trăm năm lưu lại bao nhiêu mỹ danh.

Mộ Dung Trường An nghiêm túc nói, trong giọng nói tràn ngập kính nể.

Dương Đại càng thêm cảm thấy hứng thú đối với Kiếm Thánh.

Mộ Dung Trường An đã là âm chúng, không có khả năng nói láo, nếu như hắn nhận biết là thật, Kiếm Thánh kia đúng là một vị anh hùng bị kịch.

Nhắc lên Kiếm Thánh, lời Mộ Dung Trường An nói trở nên thao thao bất tuyệt, Dương Đại cũng muốn hiểu Kiếm Thánh, vui lòng nghe.

Một mực cho tới đêm khuya, Dương Đại mới logout.

Trở lại căn cứ trong phòng, Dương Đại mở to mắt, tầm mắt bỗng nhiên hơi động, nhìn một bên, nhú mày hỏi:

- Người tại sao lại ở chỗ này?

Chỉ thấy Kỷ Vân Yên người mặc y phục màu trắng dựa ở trên ghế sa lon xem tivi, tư thái của nàng lười nhác, tựa như

đang ở nhà mình.

Kỷ Vân Yên nhìn chăm chăm màn hình TV, bình tĩnh tự nhiên nói:

- Người không muốn thăng cấp thiên phú?

Dương Đại lập tức lộ ra nụ cười, hỏi:

- Muốn uống chút gì không?

Kỷ Vân Yên trợn trắng mắt, nói:

- Người nằm mơ đi, ta tới để cho người biết, sau này ta sẽ ở lại mảnh căn cứ này, lần sau thiên phú thăng cấp đã rơi ở trên người người, người cứ đợi đến ta đột phá tới Linh Chiếu cảnh đi.

- Đa tạ đa tạ!

Dương Đại ngồi bên cạnh Kỷ Vân Yên nói:

- Sau này có chuyện gì, cứ tìm ta, ta có thể giúp, tận lực giúp người, sẽ không để cho người giảm thọ vô ích.

Kỷ Vân Yên khẽ nói:

- Ta đây nhớ kỹ, có thể phóng xuất Hùng Liệt hay không?

Dương Đại tự nhiên không có ý kiến, không chỉ là Hùng Liệt, cùng nhau phóng xuất tính cả các âm chủng hạch tâm khác.

Hùng Liệt nhìn thấy Kỷ Vân Yên, cười ha hả nói:

- Xem ra người đã lựa chọn hấn? Rất tốt, ta cảm thấy thiên phú của hấn thích hợp nhất đầu tư của người.

Kỷ Vân Yên đánh giá hấn, nói:

- Xem ra người xác thực trải qua không tệ, trạng thái tinh thần tốt hơn với trước đó.

Liễu Tuấn Kiệt cười nói:

- Đó là tự nhiên, trở thành âm chúng, liền không sợ chết, cũng không sợ đau nhức!

Không sợ đau nhức!

Ba chữ này để ánh mắt Kỷ Vân Yên sáng lên.

Nàng và Hùng Liệt sốt ruột hàn huyên, Dương Đại không có quấy rầy, nếu Kỷ Vân Yên nguyện ý trở thành âm chúng cũng là chuyện tốt.

Sau đó vô hạn thăng cấp cho mình?

Phía trên cấp độ SSS sẽ còn càng mạnh?

Bất quá dùng tư chất tu luyện của Kỷ Vân Yên có quý biết phải bao lâu mới có thể đi đến Không Vô cảnh.

Chờ chút!

Trường Sinh Quyết!

Ánh mắt Dương Đại sáng lên, mạch suy nghĩ lập tức thông suốt.

Trường Sinh Quyết quả nhiên là thần kỹ!

Dương Đại càng nghĩ càng hưng phấn, nhưng hấn khắc chế rất khá.

Kỷ Vân Yên cùng Hùng Liệt hàn huyên một hồi lâu mới rời khỏi, nàng tự nhiên không phải ở trong phòng Dương Đại, mà ở sát vách, kể bên Dương Đại, cơ quan tình báo cũng yên tâm.

Hùng Liệt ngồi xuống, cười nói:

- Xem ra nàng cũng muốn trở thành âm chúng, thật ra nha đầu này cũng thật đáng thương, trở thành âm chúng có lẽ cũng là một loại giải thoát.

Dương Đại xem tin tức trong tivi, nói:

- Xem nàng tự mình lựa chọn đi, vô luận như thế nào, ta đều tôn trọng nàng, dù sao Thiên Tứ hiển tế cần giảm thọ, ta xem như thiếu nàng một mạng.

Hùng Liệt nụ cười càng sâu, hết sức vui mừng về thái độ của hắn.

- Năm giờ ba mươi sáu rạng sáng hôm qua, Nam Trung hành tinh xuất hiện tung tích quỷ quái, hư hư thực thực có dị giới tiết điểm xuất hiện....

Nghe tin tức trong TV, tâm tư Dương Đại bắt đầu tung bay.

Hắn thật ra cũng có thể hiểu rõ vì sao phía trên đem Kỷ Vân Yên an bài tới đây, chính là bởi vì sau đó phải đối mặt đại kiếp của thí luyện giả.

Đây là Thâm Vực lần đầu tiên có đại kiếp dành cho thí luyện giả Địa Cầu, không có tiền lệ, không biết nên như thế nào đối mặt, dưới tình huống không nắm chắc được, Dương Đại tự nhiên thành một phần át chủ bài.

Dựa theo tốc độ Kỷ Vân Yên mạnh lên, còn có một quãng thời gian mới có thể đi đến Linh Chiếu cảnh, toàn nhờ vào đan dược quốc gia đền đỡ.

Nói trở lại, Tụ Khí cảnh, Tâm Toàn cảnh là hai đại cảnh giới, Kỷ Vân Yên cũng đã hiển tế qua hai lần.

Ngoại trừ Thiên Đạo, còn có ai?

Hay là nói, Tụ Khí cảnh không tính?

Dương Đại suy nghĩ lung tung.

Ầm ầm.

Lôi vân cuộn cuộn, dãy núi bị mưa to cọ rửa, giữa rừng núi có một môn phái, từng tòa lầu các, phòng ốc đứng ở trên núi,

giờ phút này, mỗi một đầu thêm đá đều chảy xuôi máu tươi, chảy xuống dưới chân núi.

Giữa sườn núi, phía dưới cổng vòm đá có một đạo thân ảnh đi tới, người hắc mặc hắc y, mang theo mũ chùm, thấy không rõ hình dáng, hai tay rút kiếm, máu trên lưỡi kiếm không ngờ lại không thể bị nước mưa cọ rửa.

- Khụ khụ, người tốt xấu cũng tính thiên kiều Kiếm tông, không ngờ lại tự mình đối phó tiểu môn phái một phương.

Một tiếng cười trêu tức truyền đến, chỉ thấy trong rừng cây phía trước xuất hiện một nữ tử áo tím, chính là Chử Linh mà Dương Đại trước đó gặp phải trong thượng cổ bí cảnh.

Quanh thân Chử Linh tản ra một cỗ khí tức cường đại khiến cho nước mưa đến gần nàng liền bốc hơi, tựa như tiên khí vờn quanh.

Người mặc hắc y bình tĩnh nói:

- Ta dùng chính là kiếm pháp, không có sử dụng kiếm khí, hết sức công bằng.

Chử Linh cười nói:

- Thật sự là không đủ đáng yêu, sau đó phải đi chỗ nào? Sẽ không còn muốn tìm tiểu môn phái gây phiền toái đó chứ?

Người hắc y dừng bước lại, nói:

- Hồng Trần giang hồ xác thực không đủ thú vị, tiếp theo liền đi Thập Phương giáo đi, nhìn một chút Thành Thanh Thiên có cường đại như như trong truyền thuyết hay không, người đây, người tìm kiếm Hạng Võ, đã tìm được chưa?

Chương 202: Không Vô cảnh tầng tám, giáo phái tụ tập (1)

Chữ Linh hơi nhăn lông mày, u oán nói:

- Không có tìm được, ta hoài nghi tiểu tử kia căn bản không gọi Hạng Võ.

Người hắc y nói:

- Có lẽ đang ở trong Thập Phương giáo, nghe nói trong Thập Phương Giáo có một vị đệ nhân chương khổng số lượng lớn quý tu, vừa hay Thập Phương giáo đang ở trong mảnh bí cảnh kia.

Chữ Linh cười nói:

- Ta cũng nghĩ như vậy, cho nên mới tìm người, cùng nhau tiến đến, người đối phó Thành Thanh Thiên, ta đi tìm hắn.

- Được.

Hắc y nhân vừa dứt lời, tan biến tại chỗ.

Chữ Linh đi theo hóa thành một đoàn khói tím, thông hướng rừng núi phía trên, tan biến trong mưa to bàng bạc.

Ầm ầm.

Một đạo sấm sét chợt hiện, giống như lão thiên đang giận dữ mắng mỏ huyết án nơi này.

Kỷ Vân Yên dọn tới ngày thứ bảy, Dương Đại để Hắc Tâm thánh quân kết thúc tu luyện Quyển Thiên Liên Vân Đại Trận, thả ra càng nhiều âm chúng, lấp đầy động thiên phúc địa, gần hai trăm vạn âm chúng cùng nhau tu luyện.

Cảm thụ được linh lực trong cơ thể tăng trưởng, Dương Đại nằm dưới tàng cây, lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Lúc này, trước mắt hắn nhảy ra một hàng chữ:.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Sát Sát Sát Sát Thu hoạch được truyền thừa của nhân vật truyền thuyết Đại Hạ vương triều Kiếm Thánh】 .

Lại là truyền thừa của Kiếm Thánh!

Trong tháng gần đây, Dương Đại ít nhất thấy năm tin tức liên quan tới truyền thừa Kiếm Thánh hiện lên ở trước mắt.

Lần này nhân vật chính là Sát Sát Sát Sát, vị Hạ Quốc thứ bảy có thiên phú cấp độ SS!

Truyền thừa Kiếm Thánh càng ngày càng nhiều, xem ra Kiếm tông càng ngày càng sôi nổi.

Đại kiếp đang đến gần!

Trong lòng Dương Đại cũng có cảm giác cấp bách.

Hắn vẫn phải nỗ lực mạnh lên.

Dương Đại đứng dậy, để Mộ Dung Trường An tiếp tục truyền thụ kiếm pháp cho mình.

Kiểm đạo bác đại tinh thâm, mục tiêu của hắn là đi đến trình độ thực lực Mộ Dung Trường An trước kia.

Tháng ngày tiếp tục trôi qua.

Mỗi lần Dương Đại logout, đều có thể tvaovai Bí Vồng nhìn thấy tin tức Kiếm tông, bọn hắn ở từng vương triều xung quanh Man Hoang Chi Địa lan truyền Kiếm đạo, tuyên dương Kiếm Thánh mạnh mẽ, tuyên dương Kiếm Thánh gặp bất công, uy vọng của Thập Phương giáo cũng ngày càng sa sút, hết thấy thí luyện giả cũng có thể cảm giác được Kiếm tông

cùng với các thế lực thần bí khác đang lập một âm mưu nhằm vào Thập Phương giáo.

Thập Phương giáo cũng rất bình tĩnh, nhưng Dương Đại vào Bí Vỡng thấy số lượng thí luyện giả gia nhập Thập Phương giáo càng ngày càng nhiều, xem ra Hạ Quốc cùng Thập Phương giáo đã đạt thành chiến lược hợp tác.

Thoáng chớp mắt.

Thời gian nửa tháng đi qua.

Dương Đại đang ở dưới tàng cây xem Liễu Tuấn Kiệt cùng Mộ Dung Trường An tu luyện, Kiếm đạo thiên phú Liễu Tuấn Kiệt rất không tệ, miễn cưỡng trở thành đệ tử Mộ Dung Trường An.

Hết thầy âm chúng đều sẽ thay phiên tu luyện, sẽ không hoàn toàn dừng lại, như thế này phòng ngừa có người vĩnh viễn ngừng bước không tiến.

Dương Đại đột nhiên cảm nhận được thân phận bài truyền đến linh lực ba động, hẩn lập tức lấy ra, đem thần thức dò vào trong đó.

- Một tháng sau, Thập Phương giáo mời giáo phái chính đạo, trung lập Man Hoang Chi Địa đến đây làm khách, hết thầy đệ tử tinh anh làm tốt chuẩn bị so tài hữu nghị.

Tiếng nói của một trưởng lão vang vọng trong đầu Dương Đại, nghe mà hẩn nhú mày.

Luận bàn?

Thật phiền phức.

Dương Đại hiểu rõ Thập Phương giáo muốn lôi kéo chính đạo cùng nhau đối kháng Ma đạo, nhưng hẩn không muốn ra đầu ngọn gió, miễn cho chọc địch.

Bất quá đệ tử tinh anh Thập Phương giáo nhiều như vậy, không có khả năng mỗi người đều cần ra tay, nói như vậy, mùi vị sẽ thay đổi, không phải hợp lại, mà là tranh phong đối lập.

Dương Đại điều chỉnh tâm tính, đều thu hết thủy âm chúng vào trong không gian linh hồn, sau đó lựa chọn logout.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đại đuổi cái lưng mệt mỏi.

Hắn lấy điện thoại di động ra, đi đến cửa sổ sát đất trước, một bên nhìn ra bầu trời đêm phía ngoài, một bên gọi điện thoại hỏi thăm gia đình.

Hiện tại trên mạng cũng đang thảo luận chuyện đại kiếp thí luyện giả khu Hạ Quốc, cha mẹ Dương Đại tự nhiên cũng đang chăm chú, bọn hắn đều hết sức lo lắng cho Dương Đại.

- Yên tâm đi, con trai của hai người đã là đệ tử tinh anh của Thập Phương giáo, sẽ không xảy ra chuyện.

- Sư phụ ta rất ngu, người đứng thứ hai Thập Phương giáo, ta hoàn toàn là đi ngang.

- Ta sẽ không can thiệp vào, hiện thực là nhà ta, ta mới mạo hiểm, trong Thâm Vực ta khẳng định điệu thấp.

Dương Đại nói chuyện với cha mẹ một hồi lâu, còn thuận tiện trò chuyện với em trai và em gái.

Hắn cúp máy trò chuyện, mở ra phần mềm chat, xem nhóm trò chuyện.

Nhòn chat vẫn như cũ náo nhiệt, Dương Đại phát hiện Diệp Cầu Tiên không ngờ lại cũng tiến vào trong nhóm, tổng số người trong nhóm đã đi đến con số năm mươi, hắn nhìn kỹ một chút các thành viên, cơ hồ đều là có danh tiếng.

Đương nhiên, danh tiếng lớn nhất vẫn là hắn.

Mọi người bên trong đang trò chuyện Thái Dương Thần, Châu Âu bất mãn Thái Dương Thần càng lúc càng lớn, nếu ở trước giờ tận thế, Thái Dương Thần làm những chuyện này đều không tính là gì, bây giờ thí luyện giả quật khởi, đại quốc trên cơ bản đều có thể gánh vác thú triều, dân chúng sinh hoạt cũng tính miễn cưỡng khôi phục thời kỳ hòa bình, bọn hắn tự nhiên bắt đầu khôi phục tiêu chuẩn đạo đức thí luyện giả.

Thái Dương Thần càng ngày càng hung hăng càn quấy, thậm chí tiếp nhận phỏng vấn, tuyên bố nếu không có hắn, Châu Âu đã sớm luân hãm, không có người có tư cách khoa tay múa chân trước mặt hắn, cũng không ai có thể hạn chế hắn!

Lần này phát ngôn dẫn tới sóng to gió lớn trên mạng, kinh động quốc tế, mặc dù Thái Dương Thần gặp phải rất nhiều chỉ trích, nhưng không ít thí luyện giả vẫn ủng hộ hắn, nếu không có bọn hắn những người thí luyện này, nhân loại đã sớm diệt tuyệt, dựa vào cái gì bọn hắn không thể hưởng thụ đãi ngộ vượt qua người ta một bậc.

Chương 203: Không Vô cảnh tầng tám, giáo phái tụ tập (2)

Chủ đề trong người Một Nhà Tương Thân Tương Ái cũng kéo dài tới cái đề tài này, dùng Vương Tường, Mạnh Đại Đế cầm đầu hơn mười người duy trì Thái Dương Thần, những người khác thì cảm giác đến địa vị của bọn hắn đã vượt qua dân chúng, không cần thiết lại thêm đặc quyền, nói như vậy, văn minh nhân loại không sớm thì muộn sẽ sụp đổ.

Kỷ Vân Yên thậm chí còn kêu gọi hắn, khiến cho hắn phát biểu ý kiến.

Dương Đại đương nhiên sẽ không lên tiếng, chủ đề miễn cảm loại này, hắn mới không tham gia, một phần vạn bị người Screenshots ra ngoài giờ trò thì nguy.

Đối với cái đề tài này, Dương Đại cũng không có quá cảm thấy gì, nhu cầu hắn trong hiện thực đã được thỏa mãn toàn bộ, cũng không muốn tùy ý làm bậy giống như Thái Dương Thần, hắn trọng tâm đã chuyển dời đến trong Thâm Vực.

Bất quá theo Dương Đại, giai cấp không sớm thì muộn sẽ xuất hiện, căn bản ngăn không được, thời điểm cá lực lượng nhân tất cả mọi người không sai biệt lắm mới có thể sử dụng tiêu chuẩn đi hạn chế, nhưng làm một người cường đại đến có thể rung chuyển một nước, thậm chí toàn thế giới, bất kỳ hạn chế gì đều là giấy.

- Thái Dương Thần, người tiếp tục hắc hóa đi, nói không chừng thế nào một ngày...

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, ngược lại Thái Dương Thần ở Châu Âu tùy tiện làm sao náo, hắn đều không thèm để ý, hắn nhưng không có tâm địa thánh mẫu, yêu thương toàn thế giới.

Sau mấy tiếng, trời chưa sáng, Dương Đại lại tiến vào trong Thâm Vực.

Sau đó một quãng thời gian, hắn dự định kẹp lấy bug không logout.

Hắn muốn hưởng thụ hai trăm vạn âm chúng tu luyện mang tới tăng phúc, sớm ngày đi đến hạch tâm đệ tử, là hắn có thể đổi động thiên phúc địa càng lớn, thả ra càng nhiều âm chúng.

Một tháng trôi qua rất nhanh, đối với Dương Đại mỗi ngày đều đang luyện kiếm mà nói, có thể nói là thoáng một cái đã qua.

Tu vi của hắn thuận lợi đi đến Không Vô cảnh tầng tám.

- Xem ra vẫn rất có hi vọng trở thành Luyện Hồn cảnh đệ nhất toàn cầu.

Dương Đại vui thích suy nghĩ.

Đúng lúc này.

Một đầu nhắc nhở xuất hiện trước mắt hắn:

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Thiên Đạo - Thành công vượt qua thất tức cửu thiên huyền lôi kiếp, bước vào Luyện Hồn cảnh 】 .

Dương Đại ngây cả người.

Xoa!

Đệ nhất thế giới mất rồi!

Chỉ có thể tranh nhanh nhất thế giới...

Dương Đại rất tò mò Thiên Đạo làm sao làm được, hắn dựa vào âm chúng bật hack, Thiên Đạo thì sao?

Xem ra sau khi Thiên Đạo thăng cấp thành thiên phú cấp độ SSS, tốc độ gia tăng tu vi của hắn cũng được tăng cao cực nhiều.

Thiên phú cấp độ SSS không có khả năng yếu hơn thiên phú cấp độ SS.

Dương Đại suy nghĩ ban đại chiến đầu ở Hán Tây hành tinh, trợ giúp nhóm âm chúng tăng phúc linh lực, đây tuyệt không phải toàn bộ năng lực về thiên phú của Thiên Đạo, nhưng thiên phú Thiên Đạo cụ thể là cái gì, hiện tại vẫn không rõ ràng, ngay cả bên trong Bí Vỡng trong cũng không có ghi chép.

Thiên Đạo so với Dương Đại càng triệt để hơn, ẩn giấu đến cực sâu.

Mặc kệ như thế nào, Thiên Đạo đều là người một nhà, hắn càng mạnh, trợ giúp Hạ Quốc càng lớn, đây là chuyện tốt.

Không sớm thì muộn có một ngày, Địa Cầu nhân tộc sẽ đối mặt chủng tộc cường đại, cũng không thể dựa vào một mình hắn.

Thiên Đạo đột phá cấp tốc dẫn nổ internet, cùng ngày liên truyền khắp toàn cầu.

Luyện Hồn cảnh!

Vị Luyện Hồn cảnh đệ nhất toàn cầu!

Đây là Thiên Đạo lần đầu tiên vượt qua Thái Dương Thần ở trên cảnh giới!

Lại thêm Thái Dương Thần gần đây danh tiếng kịch liệt giảm xuống, Thiên Đạo trở thành đệ nhất anh hùng mới, Châu Âu bắt đầu cảm Thiên Đạo tới đập Thái Dương Thần.

Giữa trưa ngày kế tiếp, Thái Dương Thần tiếp nhận phỏng vấn, đối với Thiên Đạo tràn ngập khinh thường, tuyên bố Thiên Đạo căn bản không xứng so với hắn, ngay cả Bá Vương Bất Quá Giang, Thần Tàng các thí luyện giả nổi tiếng toàn cầu đều không bị hắn để vào mắt.

Nói lời này khiến cho danh tiếng hắn giảm xuống càng nhanh, toàn thể giới giống như đều đang mắng hắn.

Dương Đại cũng không biết mình bị Thái Dương Thần khinh bỉ, hắn còn tại đang ở trong Thâm Vực tu luyện.

Hắn đã đi đến Không Vô cảnh tầng tám, khoảng cách Luyện Hồn cảnh càng ngày càng gần.

Mục tiêu của hắn là thứ hai vị Luyện Hồn cảnh Hạ Quốc.

Cùng lúc đó, các môn phái khác đã Thập Phương giáo tới đệ tử ngoại môn phụ trách tiếp đãi, đệ tử nội môn thủ hộ trật tự, đệ tử tinh anh cũng không sao, Dương Đại không người quấy rầy.

ở Giữa dãy núi ở, một pháp khí thật to bay lượn đang tiến lên, trên mỗi một pháp khí trên có mấy trăm vị Tu Tiên giả, trên núi lớn dọc đường có đệ tử Thập Phương giáo chờ đợi, hình thành một đầu đại đạo tiếp khách không nhìn thấy cuối.

Tiểu Điệp, Điệp Cầu Tiên đứng ở một phương trên đỉnh núi, nhìn các đại môn phái trùng trùng điệp điệp, Tiểu Điệp cảm khái nói:

- Tu Tiên giới Man Hoang Chi Địa thật sự lớn, không ngờ đại môn phái giống như Thập Phương giáo lại có nhiều như thế, hơn nữa còn không tính Ma đạo.

Điệp Cầu Tiên nói:

- Man Hoang Chi Địa xác thực lớn, lớn hơn nhiều so với Địa Cầu, nghe nói bên ngoài Man Hoang Chi Địa còn có thiên

địa càng rộng lớn hơn, Hạ Quốc có một nhóm cao thủ đang xông xáo trong thiên địa càng xa kia, trước mắt vẫn là cơ mật.

Tiểu Điệp hỏi:

- Lần này đại kiếp thật chính là dùng Thập Phương giáo làm mục tiêu?

Diệp Cầu Tiên nói:

- Nên như vậy, nhằm vào dị nhân liền phải nhằm vào Thập Phương giáo, chắc là dùng phục sinh Kiếm Thánh làm lý do, Ma đạo mượn cơ hội quét ngang các đại giáo phái.

Tiểu Điệp lâm vào trong suy tư.

- Nghe nói Thập Phương giáo thu nạp rất nhiều dị nhân, dị nhân thiên tư vô song, có không dị nhân dám tiếp nhận bản đạo khiêu chiến, bản đạo chính là đệ tử nội môn Thần Kiếm Thiên đảo, Vô Ương Vũ.

Một tiếng cười to vang vọng đất trời, dẫn tới tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nam tử bay ra khỏi một pháp khí to lớn, chân hất đạp một thanh trường kiếm, áo lam phân phát, anh tư tiêu sái.

Chương 204: Không Vô cảnh tầng tám, giáo phái tụ tập (3)

Hắn ngừng trên không trung, hai tay thả lỏng sau thắt lưng, ngạo nghễ nhìn về phía bốn phương tám hướng, nói:

- Có dị nhân dám ra đây cùng luận bàn bản đạo hay không, để bản đạo mở mang kiến thức một chút những người được Thiên Đạo ban cho lực lượng.

Lớn lối như thế, tự nhiên chọc cho đệ tử Thập Phương giáo không vui.

Lúc này có một thí luyện giả nhảy ra, nói:

- Vậy để ta tới thử một chút đạo hạnh của ngươi!

Các Tu Tiên giả phái khác cũng dồn dập bay ra ngoài, bắt đầu quan sát.

Thập Phương giáo muốn chủ đạo chính đạo, giáo phái trung lập kết minh, nếu kết minh, ai là minh chủ, quyền nói chuyện, phân lượng đều phải thật tốt ước lượng.

Như thế nào ước lượng, tất nhiên là so tài xem hư thực!

Dương Đại đang ngủ trong động thiên phúc địa bỗng nhiên bị động tĩnh ngoài động bừng tỉnh, đây là Thập Phương giáo cố ý thiết trí cấm chế, nếu như động tĩnh bên ngoài quá lớn, động thiên phúc địa cũng có thể nghe được, tránh cho đệ tử Thập Phương giáo bận bịu bề quan, mà xảy ra sơ sẩy.

Hùng Liệt nói:

- Bên ngoài giống như đang đấu pháp.

Các âm chúng hạch tâm khác cũng hứng thú, Dương Đại lập tức mang theo bọn hắn đi vào ngoài thiên địa, tiến vào trong động phủ.

Dương Đại cẩn thận dùng thần thức quan sát, thì ra các đại giáo phái đang tỷ thí.

Hắn không có ra ngoài, mà đứng trong động phủ quan sát.

Một thí luyện giả đang chiến đấu cùng Thần Kiếm Thiên đảo Vô Ương vũ, hoàn toàn ở vào hạ phong, Vô Ương Vũ đã chiến thắng năm vị thí luyện giả, hăng hái, các đại môn phái đều đang chê cười thí luyện giả.

- Cái này là dị nhân sao? Thoạt nhìn rất bình thường.

- Vừa rồi năng lực người kia có chút ý tứ, nhưng cũng chỉ là có ý tứ mà thôi.

- Khụ khụ, Kiếm tông nhìn trúng dị nhân nhỏ yếu như vậy, xem ra truyền thuyết cũng không nhất định có thể tin.

- Nghe nói dị nhân mới buông xuống mười năm, mười năm đã có tu vi như thế, đúng là con cưng của trời.

- Người thế nào biết trước khi dị nhân buông xuống không có tu luyện? Những dị tộc trong bí cảnh càng mạnh mẽ, so sánh với bọn hắn, dị nhân hoàn toàn không đáng giá nhắc tới.

Dương Đại bắt được lời từng người các giáo phái thảo luận, sắc mặt các đệ tử Thập Phương giáo đều khó coi, thậm chí hận không thể thay thí luyện giả chiến đấu.

Thí luyện giả gia nhập Thập Phương giáo đã có một quãng thời gian, nhưng cũng không hề hoàn toàn dung hợp, thậm chí có không ít ma sát, cho nên nhìn thấy thí luyện giả biểu hiện, bọn hắn lên cơn giận dữ, chẳng qua đối mặt mặc khác giáo phái không tiện phát tác.

Rất nhanh, người thí luyện kia lại bại.

Vô Ương Vũ cười to:

- Dị nhân liền...

- Ta tới!

Một tiếng hừ lạnh tiếng vang vọng đất trời, chỉ thấy Lữ Tụng chân đạp kiếm hà lao tới, sau lưng ngưng tụ ra Thanh Liên pháp tướng.

Vô Ương Vũ híp mắt, cảm nhận được khí thế đối phương, hắn không dám khinh thường, lúc này thi pháp, kiếm trong tay nằm ngang ở trước mặt, cao tốc lựa chọn, phân hoá ra mấy trăm đạo kiếm ảnh, cùng nhau thẳng hướng Lữ Tụng.

Hai tay Lữ Tụng rút kiếm, tùy ý huy kiếm, một đạo kiếm khí vô hình đánh tan những kiếm ảnh kia, sơn nhạc gần đó bị ảnh hưởng phát động đại trận hộ sơn, không có ảnh hưởng đến động phủ trong núi.

Biểu hiện của hắn để ánh mắt Tu Tiên giả các đại giáo phái sáng lên, các đệ tử Thập Phương giáo âm thầm thở dài một hơi.

Lữ Tụng đã xông xáo nổi danh trong tông môn, trước đó không lâu vừa trở thành đệ tử tinh anh, thực lực hắn không thể nghi ngờ.

Đối mặt Vô Ương Vũ, Lữ Tụng cường thế tới gần, Vô Ương Vũ nhanh chóng thi pháp, đủ loại kiếm pháp tầng tầng lớp lớp, kiếm quang lấp lánh thiên địa, nhưng còn chưa đụng phải Lữ Tụng liền tiêu tán.

Lữ Tụng bỗng nhiên đưa tay, một thanh kiếm bên tay phải hóa thành một đạo quang hồng mau chóng đuổi theo.

Hai tay Vô Ương Vũ vồ xuống, sau lưng bay lên một hộp kiếm, hộp kiếm mở ra, từng thanh từng thanh phi kiếm lướt đi, hàng trăm hàng ngàn, kiếm khí bạo đả, như vạn hoa nở rộ

khiến cho người hoa mắt thần mê, kiếm chiêu càng biến hóa khó lường, nhưng không thể ngăn cản nổi kiếm của Lữ Tụng.

Nôi! Nôi! Nôi.

...

Từng thanh từng thanh phi kiếm bị kiếm Lữ Tụng đánh gãy vang lên, kiếm kia đánh tới Vô Ương Vũ, kỳ thế như điện, lãng lệ không thể đỡ.

Trong động phủ.

Hùng Liệt cảm khái:

- Lữ Tụng cái tên này lại mạnh lên, ta trước kia cho rằng hắn có truy tư cách đuổi theo Thiên Đạo.

Hứa Trường Sinh vuốt râu nói:

- Xác thực rất không tệ, không ngờ trong dị nhân có Kiếm Tu lợi hại như thế.

Hắn nhìn về phía Mộ Dung Trường An bên cạnh.

Mộ Dung Trường An mặt không chút thay đổi nói:

- Kiếm của hắn, còn chưa đủ, chỉ có kỳ chiêu, không có ý thuộc về mình, thậm chí còn không bằng chủ nhân chúng ta.

Cái gì gọi là thậm chí?

Dương Đại âm thầm khó chịu, mặc dù Lữ Tụng là tiền bối, nhưng hắn cảm giác mình đã vượt qua Lữ Tụng.

Vô luận là tu vi, hay là Kiếm đạo.

Gần đây mấy tháng, hắn cũng không có tu luyện, chuyên môn luyện kiếm, hắn cảm giác kiếm đạo của mình đã tăng tốc rất nhanh, rất mạnh.

Không đến một phút đồng hồ, Vô Ương Vũ liền thua trận, đối mặt Lữ Tụng, không có chút lực lượng chống đỡ.

Các đệ tử Thập Phương giáo đồn dập khen tốt, Vô Ương Vũ xấu hổ vô cùng, xám xịt rời khỏi.

Lữ Tụng cũng không có tiếp tục gọi ồn ào, đang muốn rời khỏi.

- Chờ một chút, ta tới!

Một đạo âm thanh lạnh lẽo vang lên, chỉ thấy một nam tử hắc y bay ra, đầu hắc đội mũ rộng vành, để cho người ta thấy không rõ mặt mũi của hắn, nhưng sát khí hắc trên người mười phần khiếp người.

Mộ Dung Trường An híp mắt nói:

- Luyện Hồn cảnh, không ngờ lại ẩn giấu thành đệ tử Không Vô cảnh, người này là Ma đạo.

Ma đạo?

Dương Đại nhú mày, hỏi:

- Người có phải là đối thủ của hắn hay không?

Mộ Dung Trường An nói:

- Nếu phân hồn trước, ta dễ dàng trấn áp hắn, hiện tại chưa hẳn.

Dương Đại lúc này truyền âm cho động phủ trên lầu Phương Thanh Nghê, để Phương Thanh Nghê trước đi giải quyết.

Chương 205: Bắt đầu xâm nhập, cảnh giác tăng lên!

Lữ Tụng đứng ở phía trên kiếm hà, híp mắt nhìn về phía trước nam tử hắc y đập không mà đến.

Nam tử hắc y cũng hai tay rút kiếm, hấn kiếm lượn lờ lấy huyết khí, sự xuất hiện của hắn để đệ tử các giáo động dung.

- Người này là ai?

- Chưa từng thấy qua, nhưng sát khí này không phải chính đạo.

- Thật mạnh, tu vi thâm bất khả trắc.

- Cái tên này là đệ tử của Tuế Trầm Hồ?

- Đệ tử Tuế Trầm Hồ rất ít hành tẩu thiên hạ, không có xông xáo nổi danh cũng rất bình thường.

Nghe các giáo phái đệ tử nghị luận, Diệp Cầu Tiên nhú mày, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm nam tử hắc y.

Lữ Tụng nhắc kiếm nói:

- Tới đi.

Đối phương nếu gọi lại hắn, thân là Quốc trụ, hắn tự nhiên không thể lui xuống.

Nam tử hắc y không có lên tiếng, tiếp tục rút kiếm đi tới phía hắn.

Phía trên động phủ của Dương Đại, Phương Thanh Nghệ đi ra cửa động phủ, ánh mắt của nàng rơi vào trên người hắc y nhân, lông mày hơi nhú.

- Ma đạo sao? Vì sao hoàn toàn không nhìn ra?

Phương Thanh Nghê âm thầm kinh dị suy nghĩ, nhưng nàng cảm thấy Dương Đại sẽ không nói hươu nói vượn, tất nhiên đã nhìn ra cái gì.

Nàng rơi vào trước động phủ Dương Đại, Dương Đại lập tức mở ra cấm chế, để cho nàng đi vào.

- Người như thế nào phán đoán?

Phương Thanh Nghê hỏi, tầm mắt đi theo rơi vào trên người Mộ Dung Trường An.

Mộ Dung Trường An cũng bình tĩnh, bỏ qua tầm mắt Phương Thanh Nghê.

Dương Đại nhìn về phía Mộ Dung Trường An, Mộ Dung Trường An không mở miệng không được nói:

- Người này vận dụng là kiếm khí thuật của Kiếm tông, không phải Đạp Hư cảnh không thể nhìn thấu, chỉ là ta vừa biết, cho nên có thể xem thấu.

Kiếm tông!

Ánh mắt Phương Thanh Nghê biến đổi, lập tức tan biến tại chỗ cũ.

Nàng cũng không có trực tiếp đi ngăn cản nam tử hắc y, mà tiến đến tìm kiếm Thành Thanh Thiên, tu vi của đối phương không phải nàng có thể đối phó.

Ngoài động phủ truyền đến tiếng nổ vang rền kinh thiên động địa, chỉ thấy Lữ Tụng cùng nam tử hắc y đại chiến cùng một chỗ, tứ kiếm tấn công, linh lực bùng nổ, chấn động bầu trời, chấn động từng pháp khí bay lượn ở phương xa đều đến hơi rung động.

Sắc mặt Lữ Tụng đại biến, nam tử hắc y linh lực đột nhiên bùng nổ, chấn động đến hắc thổ huyết bay rót ra ngoài, áo bào phá toái, như mũi tên, bay về phía chân trời.

Một đạo thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện sau lưng Lữ Tụng, ẩn ở đầu vai hắc, để hắc dừng lại.

Chính là trưởng lão, Sở Hình.

Sở Hình mặt không biểu tình, tầm mắt sắc bén nhìn chăm chăm nam tử hắc y, nói:

- Luyện Hồn cảnh ra tay, có phải quá mức hay không?

Luyện Hồn cảnh!

Đệ tử các giáo môn xôn xao, ánh mắt bọn hắc nhìn về phía nam tử hắc y cũng dần trở nên bất thiện.

Tu sĩ chính đạo coi trọng nhất tín nghĩa, người này ẩn giấu tu vi chèn ép cảnh giới thấp, tự nhiên để bọn hắc tức giận.

Nam tử hắc y bình tĩnh nói:

- Ta chẳng qua thử một chút, cũng không có sử dụng lực lượng Luyện Hồn cảnh, nếu Thập Phương giáo để ý, kia dễ tính, thật có lỗi.

Nói xong, hắc quay người bay trở về phía trên pháp khí của Tuế Trầm Hồ.

Lời này vừa nói ra để hắc càng bị nhiều người khinh bỉ.

Trong động phủ.

Dương Đại dị hỏi:

- Hắc cứ lui như vậy, xem ra hắc không quá mạnh, làm sao dám ra mặt?

Mộ Dung Trường An nói:

- Không, hấn rất mạnh, vừa rồi vị trưởng lão kia tuyệt không phải đối thủ của hấn, hấn có thể đang đợi, đến mức vì sao ra tay, đoán chừng là nhịn không được, Kiếm tông dù sao cũng là Ma đạo, trong xương cốt ẩn giấu ma tính, ma tính và nhân tính xung đột, tổng sẽ làm ra cử động chính bọn hấn đều khó mà khắc chế.

Lương Tử Tiêu nhịn không được hỏi:

- Vậy người làm ra cử động gì khó mà khắc chế rồi à?

- Đơn đầu Thập Phương giáo tính không?

- Tính...

Lương Tử Tiêu im lặng, hiện tại hồi tưởng, Mộ Dung Trường An lúc ấy quả thật có chút bị điên.

Dương Đại nhú mày, thật chỉ là khắc chế không được sao?

Dương Đại cảm thấy không có đơn giản như vậy.

Sở Hình mang theo Lữ Tụng rời khỏi, các giáo tiếp tục tiến lên, không có đệ tử lại tỷ thí với nhau, nhưng trận chiến vừa rồi xem như để bên Thập Phương giáo ngậm bồ hòn, ánh mắt đệ tử Thập Phương giáo nhìn về phía Tuế Trầm Hồ đều tràn ngập khó chịu, lửa giận.

Trật tự khôi phục, bầu trời ngoài động phủ khôi phục trạng thái bình thường.

Dương Đại xem trong chốc lát, liền dẫn nhóm âm chúng trở lại trong động thiên phúc địa.

Ngược lại hấn đã để Phương Thanh Nghê mật báo, còn lại cứ giao cho Thập Phương giáo.

Đối với Thập Phương giáo, Dương Đại vẫn hết sức tín nhiệm, đại giáo ngàn năm này hết sức ổn, hấn là có thể chế định ra sách lược tốt nhất.

Hai ngày sau, Thập Phương giáo đóng cửa trận pháp truyền tống, hết thầy có hai mươi bảy môn phái tu tiên đến, toàn bộ Thập Phương giáo đều trở nên náo nhiệt, đệ tử các giáo tự động tiến hành trao đổi, do các trưởng lão dẫn đầu, đều không được động thủ, mà cao tăng các giáo thì tụ tập tại cùng một chỗ, thương thảo chuyện đối kháng Ma đạo.

Theo các giáo trao đổi ngấm dần sâu, những người thí luyện cũng thu được rất nhiều tình báo của Man Hoang Chi Địa.

Chính ma hai đạo, thế lực trung lập.

Thượng cổ bí cảnh, yêu tộc Yêu Tôn.

Thời cổ Thánh địa, thần thú dị tộc!

Chờ chút, những người thí luyện kích động nhất, giống như mở ra cửa lớn thế giới mới.

Dương Đại logout, vào Bí Vỡng cũng nhìn thấy những bài viết tương quan.

- Khụ khụ, Thập Phương giáo mạnh như vậy?

Hùng Liệt ngồi bên cạnh Dương Đại, cảm khái.

Trong màn hình máy tính bảng biểu hiện một bài viết nói về thập đại tu tiên giả Man Hoang Chi Địa, trong đó Vấn Thương Thiên bài thứ hai, Thành Thanh Thiên bài thứ tư.

Chương 206: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (1)

Thập Phương giáo lại có hai người xếp ở năm vị trí đầu.

Xếp hàng thứ nhất chính là Chưởng giáo Tuyệt Tâm môn, Tuyệt Vô Thiên, sống hơn ngàn năm, là lão quái vật chân thực.

Người thứ ba là Chưởng giáo Tử Đàn thánh lâu.

Nói tóm lại, mười hạng đầu chính mà hai đạo đều chiếm một nửa.

Còn có bài danh giáo phái, Thập Phương giáo xếp ở hạng tư, chủ yếu là ngàn năm trước đại chiến, bằng không Thập Phương giáo thuộc về thứ nhất, liên quan tới trận đại chiến kia, lần này các giáo thịnh hội cũng không có đề cập, đệ tử các giáo phái cũng không rõ ràng.

Dương Đại suy đoán có quan hệ với Kiếm tông, Kiếm tông cũng là ngã xuống giải tán tại ngàn năm trước.

Ngay khi đám người Dương Đại say sưa ngon lành xem diễn đàn Bí Vong, cửa phòng bỗng nhiên mở ra, Kỷ Vân Yên trực tiếp tiến vào.

Dương Đại nhìn về phía nàng, tức giận nói:

- Người không biết gõ cửa sao?

Kỷ Vân Yên bình tĩnh nói:

- Người trong phòng này lại không có gì đáng giá để ta trộm, mà người đã tích cốc, không có tắm rửa, sợ cái gì? Trừ

phi người muốn cùng âm chúng của người...

Nàng nhìn về phía nhóm âm chúng, lấy làm kỳ nói:

- Người không phải có nữ nhân âm chúng à, làm sao chỉ gọi nam nhân ra, chẳng lẽ người....

Nàng dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn kỹ Dương Đại.

Dương Đại xạm mặt lại, nói:

- Người có chuyện gì không?

Kỷ Vân Yên nói:

- Ta chẳng mấy chốc sẽ đột phá, cảm nhận được phòng người trong có linh lực ba động mới đến, dù sao ta tạm thời không thể vào nội môn, phía trên hi vọng ta sau khi đột phá trước tiên giúp người thăng cấp thiên phú, đến lúc đó người chú ý một chút Thâm Vực thông báo, thấy ta đột phá, là có thể chuẩn bị logout.

Nói xong, nàng quay người rời khỏi, nhẹ nhàng khép cửa phòng.

Chỉ vì chuyện này?

Truyền âm không được à?

Dương Đại im lặng, nhưng cũng không nói thêm gì, hẳn có thể cảm giác được Kỷ Vân Yên có chút không đúng.

Có lẽ là không muốn giảm thọ.

Mặc dù hết sức đồng tình, nhưng Dương Đại sẽ không bỏ qua, hẳn không muốn, tự nhiên có những người khác muốn, chuyện này chạy không khỏi, hẳn cũng không có khả năng bảo vệ Kỷ Vân Yên, vì nàng gánh chịu hết thảy áp lực, như thế không thực tế.

- Sau này ta sẽ vì người tìm ra càng nhiều dược liệu, đan dược kéo dài tuổi thọ.

Trong lòng Dương Đại quyết định, sau đó tiếp tục xem Bí Vỡng.

Hai ngày sau.

Các đại chương giáo thương lượng kết thúc.

- Kể từ hôm nay, Thập Phương giáo gia nhập đội ngũ vây quét Ma đạo, vì thương sinh trừ ma!

- Kể từ hôm nay, Tử Đản thánh lâu gia nhập đội ngũ vây quét Ma đạo, vì thương sinh trừ ma.

- Kể từ hôm nay, Tuế Trầm hồ gia nhập đội ngũ vây quét Ma đạo, vì thương sinh trừ ma.

- Kể từ hôm nay, Thần Kiếm Thiên đảo gia nhập đội ngũ vây quét Ma đạo, vì thương sinh trừ ma.

Từng đạo âm thanh hùng hậu vang vọng trong Thập Phương Giáo, Dương Đại đang luyện kiếm cũng bị đánh gãy, chỉ là nghe vài câu tuyên ngôn thôi cũng đủ để nhiệt huyết dâng trào.

Dương Đại âm thầm cảm khái, Hạ Quốc vẫn có có thủ đoạn, để Thập Phương giáo đi lôi kéo thế lực chính đạo, trung lập, khiến cho những người thí luyện sẽ không một mình chiến đấu hăng hái.

Thật ra logic này hết sức dễ hiểu, thí luyện giả chết hết, Ma đạo tất nhiên sẽ thừa cơ san bằng Thập Phương giáo, Thập Phương giáo vong, các giáo phái khác còn xa à?

Từ xưa đến nay, chính ma thế bất lưỡng lập.

Chuyện phát triển hết sức thuận lợi, để lo lắng trong lòng Dương Đại giảm bớt.

Sau đó có khả năng tiếp tục tu luyện, xông vào Luyện Hồn cảnh.

Lúc này, thân phân bài của hắn truyền đến dị động, hắn lập tức lấy ra.

- Hết thầy đệ tử tinh anh mau tới Ngộ Đạo sơn.

Dương Đại nghe xong, không thể không thu một nhóm âm chúng cường đại nhất vào trong không gian linh hồn, sau đó rời khỏi động phủ.

Ngộ Đạo sơn, cơ duyên Thánh địa lớn nhất Thập Phương giáo, hắn còn chưa đi qua.

Vừa rời khỏi động phủ, hắn đã thấy Phương Thanh Nghê, hắn truyền âm hỏi:

- Sư tỷ, lúc trước ma tu kia?

Phương Thanh Nghê hồi âm:

- Tạm thời đừng quản, sư phụ để cho chúng ta an tâm chớ vội, không cần thiết quan tâm những chuyện này.

Đây là muốn tìm hiểu nguồn gốc, tìm tới Kiếm tông?

Dương Đại hoang mang suy nghĩ, sau đó cùng Phương Thanh Nghê bay về hướng Ngộ Đạo sơn.

Trước mắt Kiếm tông xem như con bài ngoài sáng, Tu Tiên giới huyền nào đều biết bọn hắn đã hoành không xuất thế, nhưng không có ai biết Kiếm tông đến cùng ở đâu, lãnh tụ là ai.

Xác thực có khả năng lợi dụng tên nam tử hắc y đạt được càng nhiều tình báo.

Dương Đại một bên bay lượn, một bên suy tư.

Hắn đột nhiên cảm nhận được một ánh mắt, hắn vô ý thức quay đầu nhìn lại, các đệ tử lui tới bay lượn giữa thiên địa, căn bản không nhận biết được là ai đang nhìn hắn.

Dương Đại bảo trì cảnh giác, dù sao trong giáo có đệ tử Kiếm tông, hẳn nhất định phải cẩn thận.

Sau năm phút, hai người tới gần Ngộ Đạo sơn.

Ngộ Đạo sơn là một ngọn núi lớn nhất trong Thập Phương Giáo, ở tít trong mây, trong vòng phương viên trăm dặm không có sơn nhạc khác, lẻ loi trơ trọi toát ra ngọn núi, thông thiên triệt địa.

Dương Đại từ xa xa nhìn lại, bị sự hùng vĩ của núi này rung động, linh khí bàng bạc đập vào mặt.

Trên biển mây phía trước, từng nhánh giáo phái đang chờ lầy, mỗi một giáo phái đều có mười mấy đệ tử, tất cả đều là tu vi Không Vô cảnh, không gặp được một vị Linh Chiếu cảnh.

- Xem ra Thập Phương giáo bỏ hết cả tiền vốn, bằng không các đại giáo phái cũng sẽ không tới.

Dương Đại lặng yên suy nghĩ, vốn gốc hẳn là Ngộ Đạo sơn.

Hắn rất tò mò, Ngộ Đạo sơn đến cùng có diệu hiệu như thế nào.

Dương Đại đi theo Phương Thanh Nghê đi vào phía trên mây mù bên Thập Phương giáo, nhóm Quốc trụ đều ở đây, còn có Tỉnh trụ, thí luyện giả Không Vô cảnh.

Chương 207: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (2)

Số lượng đệ tử tinh anh Thập Phương giáo vượt qua ba trăm, còn nhiều hơn lúc trước hẳn thấy, đoán chừng có một bộ phận mới trở về.

Trương Triển Vân đi vào trước mặt Dương Đại, truyền âm nói:

- Ngộ Đạo sơn rất quan trọng, các đại giáo phái đều đi vào vào tìm bảo, bí tịch, ở trên núi còn có thể tầm bảo, cũng có thể luận bàn, một khi sắp thương tới tính mệnh, các chương giáo đều sẽ ra tay đem bọn người chuyển ra, cho nên không cần lo lắng tính mệnh.

Dương Đại hồi âm hỏi:

- Không phải đã kết minh rồi sao?

- Chính là bởi vì đã kết minh, mới cần biểu hiện ra thực lực để các đồng minh yên tâm, mà các giáo đầu nhập tài nguyên, cũng không dễ chia, không bằng xem thực lực các đệ tử.

- Đúng thế.

- Ta có thể dùng âm chúng không?

- Dĩ nhiên có thể, đây cũng là cơ hội hiện ra thiên tư của đệ nhân, Thập Phương giáo rất khó cho toàn bộ đệ nhân đi vào.

Dương Đại không hỏi thăm nữa, kiên nhẫn chờ đợi.

Hắn phát hiện ngoại trừ Thiên Đạo ra, các Quốc trụ đều ở trong Thập Phương Giáo, đều là đệ tử tinh anh.

Hắn đột nhiên sinh ra một ý nghĩ.

Nếu Quốc trụ khác bước vào Luyện Hồn cảnh, có phải cũng có thể thành hạch tâm đệ tử hay không?

Thí luyện giả có thể hay không để số lượng hạch tâm đệ tử bành trướng?

Một nén hương thời gian trôi qua.

Linh khí Ngô Đạo sơn bắt đầu cuộn cuộn, một âm thanh vang lên:

- Đệ tử các giáo chuẩn bị vào núi, trong vòng một ngày.

Vừa dứt lời, đệ tử hai mươi bảy chi giáo phái như là mưa tên xông vào, số lượng Không Vô cảnh cộng lại vượt qua con số một ngàn, theo phương hướng khác nhau vào núi, Dương Đại cũng không có dừng lại, cấp tốc vào núi.

Cách Ngô Đạo sơn càng gần, càng có thể cảm nhận được nó hùng vĩ.

Dương Đại đón mây bay lượn, tay cầm Duyên Quang kiếm, hắn triệu hoán Hứa Trường Sinh, Thiên Tuyệt ra, thủ ở hai bên của mình.

Hắn đi dạo vòng quanh giữa sườn núi, hắn nhìn thấy một mảnh đất trống, lập tức hạ xuống.

Hắn tĩnh tọa ngay tại chỗ, sau đó lại triệu hoán từng người từng người âm chúng, tất cả đều là Không Vô cảnh, có tới trên trăm vị, ngay cả Mộ Dung Trường An cũng bị hắn triệu hoán ra.

Ngoại trừ Luyện Hồn cảnh ra, các âm chúng khác dồn dập chui vào lòng đất, bắt đầu lục soát tìm cơ duyên.

Dương Đại đem Duyên Quang kiếm đặt nằm ngang ở trên hai chân của mình, bắt đầu cảm ngộ Thiên Thế kiếm quyết.

Quả nhiên, hắn khép lại mắt, thể xác tinh thần tiến vào một loại trạng thái thoải mái dễ chịu khó tả.

Nhóm âm chúng của hắn rất nhanh đã dẫn tới trưởng lão các giáo chú ý.

- Đó chính là thiên phú của dị nhân?

- Chính là kẻ này, nghe nói hắn nắm giữ quý nô nhiều đến trăm vạn.

- Trăm vạn? Không hợp thói thường như thế?

- Đó không phải là Mộ Dung Trường An à, không ngờ Thập Phương giáo lại bỏ được đưa hắn đưa cho kẻ này.

- Không Vô cảnh liền nắm giữ nhiều quý nô Luyện Hồn cảnh như vậy, xem như tung hoành vô địch Không Vô cảnh?

Nghe các trưởng lão giáo phái khác thảo luận, các trưởng lão Thập Phương giáo cũng thẳng tắp cái eo, mặt mũi tràn đầy vẻ tự hào.

Trương Triển Vân không tính đệ tử tinh anh, cho nên cũng bồi theo các trưởng lão.

Trương Thiên Niên cười ha hả nói:

- Dị nhân các ngươi còn có bao nhiêu?

Trương Triển Vân cười nói:

- Con rất nhiều, trước mắt còn có mấy trăm triệu người, chúng ta đang làm công tác tư tưởng, hằng năm đều sẽ có số lượng lớn người buông xuống phương thiên địa này.

Bọn hắn cố ý nói đến lớn tiếng, nói đúng là cho các giáo phái khác nghe.

Mấy trăm triệu dị nhân...

Các giáo phái khác lúc đầu lo lắng dị nhân đã bị Thập Phương giáo nắm giữ, không ngờ còn có nhiều như vậy.

Ánh mắt Bọn hấn nhìn về phía Dương Đại tràn ngập sốt ruột.

Trong mấy trăm triệu người có xuất hiện vị Dương Đại thứ hai hay không?

Rất nhanh, Ngô Đạo sơn trên bưng nổ chiến đấu, nhưng cũng không ít đệ tử giống như Dương Đại, mượn đặc tính của Ngô Đạo sơn lĩnh hội đạo pháp của mình.

Dương Đại đã tiến vào trạng thái độn ngộ, một cỗ cường đại kiếm ý bùng nổ, dẫn tới không ít đệ tử gần đó ghé mắt.

Các đệ tử Thần Kiếm Thiên đảo càng kinh ngạc.

Kiểm Tu có thể ngộ được kiếm ý vốn rất thưa thớt, còn là kiếm ý mạnh mẽ như thế...

Người này thật chính là quỷ tu?

Quỷ Kiếm kiêm tu?

Thập Phương giáo cũng bị kinh động đến, bọn hấn chỉ biết Dương Đại nhiều quỷ nô, chưa từng thấy qua Dương Đại ra tay, hiện tại cảm thụ được kiếm ý của Dương Đại, tự nhiên kinh ngạc, dứt bỏ quỷ nô, bản thân kẻ này đã là thiên kiêu!

Trương Thiên Niên nhíu mày, lâm bẫm nói:

- Cỗ kiếm ý này....

Trương Triền Vân mở miệng nói:

- Hấn từng chiếm được cơ duyên của Thiên Túc chân nhân, bây giờ Kiếm Thánh truyền thừa đã mọc lên như nấm, chẳng có gì lạ, nhưng hấn có thể tu luyện tới tình trạng như thế, đây mới là đáng quý.

Trương Thiên Niên giã ra lông mày, khẽ gật đầu.

Trưởng lão các giáo phái khác nghe xong cũng buông xuống đề phòng.

Phía bắc Ngộ Đạo sơn, trong rừng cây có một cây đại thụ, trên cây treo một cái chuông nhỏ màu vàng kim, phía trên có mấy tên Tu Tiên giả đang chiến đấu, mỗi khi có người muốn tới gần chuông nhỏ màu vàng kim liền sẽ bị các Tu Tiên giả khác hợp lại ngăn cản.

Chiến đấu như vậy tại Ngộ Đạo sơn có tới mấy chục chỗ.

Trần Triệt bị đánh lui, hấn lắc lắc tay phải đang run lên, thầm mắng:

- Bọn gia hỏa này quá biến thái đi!

Có thể vào Ngộ Đạo sơn đều là đệ tử tinh anh các giáo, đều là thiên tài, Trần Triệt phát hiện thực lực của mình không ngờ lại không đủ dùng, tùy tiện gặp được một vị đều có thể bức lui hấn.

Lúc này, Quốc trụ Không Chết Không Thôi đánh tới, tay cầm song đao, tựa như một cái bóng màu đen, nhanh như điện.

Chương 208: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (3)

Một đệ tử Tuế Trầm Hồ vung tay áo, tế ra mười mấy phi tiêu, đám phi tiêu cấp tốc biến lớn, phân hoá ra vô số tàn ảnh, phô thiên cái địa bao phủ hướng Không Chết Không Thôi.

Không Chết Không Thôi không sợ hãi chút nào, thân thể bỗng nhiên hóa thành khói đen, bị vô số phi tiêu xuyên thủng.

Một giây sau, Không Chết Không Thôi xuất hiện bên cạnh chuông nhỏ màu vàng kim, trực tiếp cướp nó đi.

- Muốn chết!
- Lớn mật!
- Tranh thủ thời gian buông xuống!

Đám tu tiên giả giận dữ, dồn dập ra tay.

Không Chết Không Thôi quay người, giờ đao chém đi, đao khí tựa như bút mực đột nhiên vẽ trên vách núi, dài đến hai trăm trượng, vô cùng hùng vĩ, rung động ánh mắt, ngăn lại hết thảy pháp thuật công kích, đao khí khủng bố đẩy lui những người tu tiên kia.

Không Chết Không Thôi không có rời khỏi, mà đứng ở trên đỉnh cây, trêu tức nhìn bọn hắn.

Những người tu tiên kia giận mà không dám nói gì, dồn dập quay người rời khỏi.

Cơ duyên trên núi nhiều như vậy, không cần thiết liều chết cùng cường giả, đây là cơ hội ngàn năm một thuở, bọn hắn nhất định phải cẩn thận làm việc.

Không Chết Không Thôi biểu hiện kinh động đến giáo phái các phương, ngoại trừ Dương Đại, lại còn có dị nhân khác làm bọn hắn động dung.

Đao khí của hắn thật sự quá nhanh, tựa như thần thông tiện tay quét tới.

Dần dần, các Quốc trụ khác cũng bắt đầu hiện ra thực lực, các giáo càng ngày càng tán thành đôi nhân.

Khi Dương Đại đang ngộ kiếm, nhóm âm chúng của hắn kết bè kết đội cướp đoạt pháp bảo, năm mươi vị Không Vô cảnh âm chúng hợp lại, có thể nói là quét ngang, liên tục có Tu Tiên giả bị đào thải, nếu không phải chương giáo ra tay, bọn hắn nhưng có thể chết ở trong tay âm chúng.

Một lúc lâu sau.

Năm mươi vị âm chúng trở về, thủ ở bên cạnh Dương Đại.

Đây là Không Chết Không Thôi trước đó phân phó, chỉ cần cướp đoạt đến hai mươi món pháp bảo, là có thể dừng lại.

Nếu như một mình hắn độc bá, chính là đánh mất, mất khác giáo phái chắc chắn không cao hứng, không tốt đối với đại kiếp kế tiếp.

Bây giờ Dương Đại cũng không phải hết sức cần pháp bảo.

Một trăm vị Không Vô cảnh, ba vị Luyện Hồn cảnh thủ sau lưng Dương Đại, tràn diện hết sức hùng vĩ, Tu Tiên giả đi ngang qua ven đường bị dọa cấp tốc tránh xa.

Tên Dương Đại cũng xem như chính thức đi vào trong các giáo phái lớn.

Bản thân hắn đi tẩm trong trạng thái ngộ đạo, suy nghĩ bay vào một loại trạng thái khó mà nói rõ, hắn một mực luyện kiếm, kiếm chiêu càng ngày càng thông thuận, càng ngày càng mạnh mẽ, đủ loại kỳ tư diệu tướng bùng nổ trong đầu, thân thể đều có thể cấp tốc làm ra chiêu thức.

Loại cảm giác này...

Giống như thần trợ.

Phía trên, trên một gốc đại thụ ngang trời cách đó ngàn mét có một bóng người xinh đẹp đang đứng, nhìn xuống hắn.

Đây là một nữ tử áo vàng, khuôn mặt bình thường, tay cầm một thanh kiếm, an tĩnh nhìn chằm chằm Dương Đại phía dưới, khẽ động.

Mấy canh giờ sau.

Dương Đại bùng nổ kiếm ý, phóng lên tận trời, mắt thường có thể thấy, tựa như một vệt hào quang theo giữa sườn núi bay lên, dẫn tới trường lão các giáo, các đệ tử ngoài Ngộ Đạo sơn ghé mắt.

- Đây là đột phá kiếm ý?

- Kiếm ý của hắn tiến vào giai đoạn nhập thần.

- Nhập thần kiếm ý?

- ...

- Đây là dị nhân à, tự thân thiên phú yêu nghiệt, còn có thiên phú Kiếm đạo khủng bố vô song.

- Đột nhiên nhớ tới Kiếm Thánh năm đó.

- Kiếm Tu Man Hoang Chi Địa đi đến giai đoạn nhập thần cũng không nhiều.

Không biết trôi qua bao lâu.

Dương Đại đột nhiên bừng tỉnh, trạng thái ngộ đạo bị cường ép gián đoạn, hắn mở to mắt nhìn lại, nhóm âm chúng còn ở xung quanh.

Hắn nhú mày, hỏi:

- Bao lâu?

Mộ Dung Trường An trả lời:

- Còn có một canh giờ nữa kết thúc.

Dương Đại nhắm mắt, tiếp tục ngộ đạo, làm thế nào cũng không cách nào tiến vào trạng thái trước đó.

Quả nhiên, Ngộ Đạo sơn không thể để cho người một mực lĩnh hội, hắn là có một loại hạn chế nào đó.

Dương Đại đứng dậy, cảm thụ một thoáng, phát hiện trên núi còn có hai ba trăm vị Tu Tiên giả, còn đang chiến đấu tranh đoạt cơ duyên.

Thiên Tuyệt mở miệng nói:

- Nhóm âm chúng đoạt được hai mươi món pháp bảo, còn phải lại tranh sao?

Dương Đại trả lời:

- Không cần, đi thôi.

Hắn thả người nhảy lên, mang theo nhóm âm chúng bay ra Ngộ Đạo sơn, tự chủ đào thải.

Hành vi của hắn lần này cũng dẫn tới đệ tử các giáo phái kính trọng, tất cả mọi người cũng nhìn ra được, hắn nếu muốn tranh, còn có khả năng tranh càng nhiều, rõ ràng cho mặt giáo phái khác mặt mũi.

Trở lại trận doanh Thập Phương giáo, các trưởng lão đều hướng Dương Đại quăng tới ánh mắt hài lòng, kẻ này biết làm người.

Dương Đại tùy ý chọn mười món pháp bảo, ném cho Trương Thiên Vân, nói:

- Nộp lên.

Trương Thiên Vân bất đắc dĩ nói:

- Này làm sao có ý tứ?

Nói xong, hắn cấp tốc thu mười món pháp bảo vào nhẫn trữ vật.

Dương Đại đi đến trước mặt Trương Thiên Niên, nói:

- Trưởng lão, ta có thể rời khỏi trước không, tiếp tục lĩnh ngộ Kiếm đạo trước đó.

Trương Thiên Niên cười ha hả nói:

- Tự nhiên có thể.

Dương Đại hành lễ, quay người mang theo nhóm âm chúng rời khỏi.

Hắn có thể cảm nhận được rất nhiều ánh mắt rơi trên người mình, có trưởng lão các giáo, cũng có đệ tử các giáo, tất cả đều nhớ kỹ diện mạo của hắn.

Hắn không có lập tức thu hồi âm chúng, bởi vì trong Thập Phương Giáo có thể là có Kiếm tông tà ma chui vào, hắn cũng không muốn ở trên đường trở về bị tập kích.

Mấy phút đồng hồ sau.

Hắn trở lại trước động phủ của mình trước, đang muốn đi vào.

Một đạo thân ảnh đuổi theo, nói:

- Đạo hữu, chờ một chút!

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử áo vàng xa lạ bay tới.

Chương 209: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (4)

Mộ Dung Trường An đưa tay, dùng chỉ làm kiếm, chỉ hướng nữ tử áo vàng, đề nàng dừng lại.

Nữ tử áo vàng ném ra một phong thư, nói:

- Phong thư này người sau khi trở về hãy xem thật kỹ, liên quan đến tiền đồ của người.

Dứt lời, nàng quay người rời khỏi.

Thiên Tuyệt đưa tay, tiếp được phong thư này.

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Gặp nguy hiểm không?

Thiên Tuyệt nói:

- Không có cảm chỉ, không có linh lực ba động, hẳn không có nguy hiểm.

Dương Đại dùng ánh mắt ra hiệu hắn đưa thư cho Mộ Dung Trường An, sau đó rời xa Mộ Dung Trường An.

Mộ Dung Trường An tiếp thư xem xét, vẻ mặt trở nên phức tạp, nói:

- Không có gặp nguy hiểm, đi vào lại nhìn.

Dương Đại gật đầu, mang theo nhóm âm chúng trở lại trong động thiên phúc địa.

Hắn phái ra âm chúng, để các âm chúng tiếp tục tu luyện, hắn thì ngồi dưới tàng cây, tiếp nhận thư trong tay Mộ Dung Trường An.

Hắn một bên mở thư, vừa nói:

- Tin của người nào?

Mộ Dung Trường An nói:

- Kiếm tông.

Dương Đại kinh ngạc, trong lòng hắn hơi cảm giác lo lắng.

Kiếm tông không ngờ lại để mắt tới hắn.

Chẳng lẽ bởi vì hắn biểu hiện trong Ngô Đạo sơn?

Dương Đại một bên hoang mang, một vừa tra xét nội dung bức thư, rất nhanh liền động dung.

Phong thư này lại là Chữ Linh viết.

Chữ Linh quả nhiên là người Kiếm tông, Dương Đại kỳ quái, có ai có thể cướp đoạt cơ duyên trước mặt mười mấy môn phái chứ.

Chữ Linh mời hắn gia nhập Kiếm tông, tuyên bố Tông chủ Kiếm tông chuẩn bị diệt trừ hết thảy dị nhân, chỉ cần hắn chịu sớm gia nhập, nàng sẽ bảo vệ hắn, bằng không hắn hẳn phải chết không nghi ngờ, giáo phái chính đạo, trung lập chung vào một chỗ cũng đỡ không nổi Ma đạo hợp lại.

Chuyện khác, nếu Dương Đại đồng ý gia nhập, cần muốn giúp đỡ thu thập tình báo dị nhân.

Sau khi xem xong, tay phải Dương Đại dấy lên liệt diễm, trực tiếp đốt hết phong thư.

Nói đùa!

Để cho hắn phản bội Địa Cầu?

Nằm mơ!

Mộ Dung Trường An thấy hấn làm ra lựa chọn, trong mắt lộ ra dị sắc, vị chủ nhân này còn có cốt khí hơn so với hấn tưởng tượng.

- Yêu nữ kia rất mạnh, lúc trước ngay cả Thành Thanh Thiên cũng không có ngăn lại nàng, nàng truyền tin cho người, nói rõ nàng đã chui vào Thập Phương giáo, trách không được Thập Phương giáo không có đánh răn động cỏ.

Hùng Liệt cau mày nói.

Chỉ Linh xác thực rất mạnh, Dương Đại vĩnh viễn quên không được tình cảnh nàng dễ dàng lướt qua nhóm âm chúng giết tới trước mặt mình.

Kiên kị đối với cô gái này, Dương Đại một mực luôn đề lên hàng đầu.

Dương vội mở miệng nói:

- Mặc kệ nhiều như vậy, trước tu luyện đi.

Hấn cầm lấy Duyên Quang kiếm, điều động kiếm ý.

Mộ Dung Trường An cảm khái:

- Kiếm ý của người đã tiến vào giai đoạn nhập thần, kiếm ý có thể chia làm sơ thành, nhập thần, đại thành tiên thần, năm đó tỷ ta chính là nương tựa theo đại thành kiếm ý quét ngang thiên hạ, dùng tiên thần kiếm ý, thành tựu Kiếm Thánh.

Dương Đại hỏi:

- Người đến cảnh giới kiếm ý gì?

Mộ Dung Trường An bình tĩnh nói:

- Đại thành kiếm ý.

Dương Đại đột nhiên nhớ tới lúc trước giống như có người nói Mộ Dung Trường An là đại thành Kiếm Tu, thì ra là chỉ kiếm ý.

Sau đó, Dương Đại an tâm suy nghĩ kiếm ý, dư vị cảm ngộ trước đó.

Ngày kế tiếp, các đại giáo phái rời khỏi.

Thập Phương giáo khôi phục lại bình tĩnh.

Dương Đại logout, gọi điện thoại cho Trương Triền Vân, nói ra chuyện Chử Linh lôi kéo mình, để cho hắn và Thập Phương giáo thương lượng.

- Trước mắt trong giáo xác thực xuất hiện gian tề Thập Phương giáo, bất quá người không cần lo lắng, chương giáo tọa trấn giáo, những bọn gian tề kia không dám làm loạn, chính đạo, trung lập đã hợp lại, chẳng mấy chốc sẽ hợp lại tiến đánh Ma đạo.

Nghe Trương Triền Vân trò chuyện thảo luận, Dương Di nhú mày.

- Trực tiếp tiến đánh Ma đạo, không phải tiến đánh Kiếm tông sao?

- Kiếm tông cũng là ma đạo, căn cứ chương giáo các giáo thương thảo, bọn hắn cho rằng Kiếm tông sớm không có, bây giờ cái gọi Kiếm tông chỉ là ma đạo nguy trang, thật ra Kiếm tông chính là ma đạo giáo phái, muốn lấy Kiếm tông để lẫn lộn thông tin, tăng thêm kinh khủng thôi, còn nữa, nếu Kiếm tông đột kích, Ma đạo cũng sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, chắc chắn bỏ đá xuống giếng, ngược lại sẽ khai chiến cùng Ma đạo, chẳng thà tiên hạ thủ vi cường.

Dương Đại cảm thấy có đạo lý, không hỏi thêm nữa.

Sau khi cúp máy, Dương Đại bắt đầu lên mạng, hấn phát hiện mình lại lên hot tìm kiếm.

Hot tìm kiếm thứ nhất, Kiếm đạo thiên phú của Bá Vương Bất Quá Giang!

Dương Đại tìm hiểu ra nhập thần kiếm ý, đã truyền khắp Thập Phương giáo, truyền khắp các giáo phái khác, mượn hot tìm kiếm, dân chúng cũng biết đến cảnh giới kiếm ý phân hoá, Mộ Dung Trường An chính là đại thành kiếm ý, dạng này vừa so, tất cả mọi người ý thức được Kiếm đạo thiên phú của Dương Đại có bao nhiêu yêu nghiệt.

Trong lúc nhất thời, trên mạng đủ loại ngôn luận đều có.

Thậm chí còn có người nói Dương Đại là song thiên phú.

Đừng nói, song thiên phú thật là có, năm năm trước Hạ Quốc đã xuất hiện một vị song thiên phú, bất quá rất nhanh liền mai danh ẩn tích.

Dương Đại âm thầm đắc ý, Lão Tử đúng là song thiên phú, bất quá trước kia thiên phú bị đổi.

Sau đó, hấn lại tiến vào Bí Vỡng lướt xem tin tức, không giống với không khí Thiên Vỡng xem hot tìm kiếm, bầu không khí trong Bí Vỡng rất khẩn trương, vừa đi vào, hấn đã nhìn thấy biểu ngữ.

Chính ma đại chiến mở ra, đại kiếp thí luyện giả đến.

Kiểu chữ câu nói màu đỏ như máu, dù Dương Đại thấy đều có chút khẩn trương.

Tất cả bài viết trong Diễn đàn đều liên quan tới phân tích thực lực, tình báo các giáo phái Ma đạo.

Dương Đại cũng nghiêm túc xem xét.

Giáo phái mạnh nhất Ma đạo là Tuyệt Tâm môn, trước đó trong thượng cổ bí cảnh cũng đã gặp qua, Chương giáo Tuyệt Tâm môn càng đệ nhất đại tu sĩ Man Hoang Chi Địa, cảm giác áp bách mười phần.

Chương 210: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (5)

Dương Đại lấy máy tính bảng tiến hành mở rộng màn hình, để nhóm âm chúng cùng một chỗ xem, nhớ nhiều thêm tình báo.

Sau bảy ngày.

Trong động thiên phúc địa, Dương Đại nghỉ ngơi dưới tàng cây, hẩn xuất ra thân phận bài, đem thần thức dò vào trong đó.

- Kể từ hôm nay, các người phụ trách trấn thủ Thập Phương giáo!

Đây là âm thanh của Trương Thiên Niên, khó được nghe được hẩn dùng thân phận bài truyền tin tức.

Thần thức Dương Đại nhìn về phía ngoài động phủ, giờ phút này, các tòa động phủ giữa thiên địa lần lượt mở ra, từng người từng người đệ tử bay ra, đi về phía dãy núi truyền tống.

Xem ra các đệ tử lấy được mệnh lệnh khác biệt, bọn hẩn lấy được chỉ lệnh là tiến công.

Dương Đại rất hài lòng an bài này, hẩn muốn thủ ở bwn trong Thập Phương Giáo, còn có thể tu luyện.

Hẩn thu hồi thần thức, tiếp tục tu luyện.

Hẩn lúc trước đã để Từ Siêu Nhân tiến đến hồi đoái Luyện Hồn đan, chỉ cần tu vi của hẩn đi đến Không Vô cảnh tầng chín viên mãn, là có thể đột phá, trùng kích Luyện Hồn cảnh!

Nửa ngày sau, trong Thập Phương Giáo trở nên yên tĩnh, ở giữa dãy núi có đệ tử nội môn tuần tra, đệ tử tinh anh nhóm cũng không có bị an bài đặc biệt, vẫn như cũ có khả năng tự mình tu luyện.

Dương Đại cố ý điều động hai Yêu Vương âm chúng, thủ trong động phủ, tránh cho có người chui vào trong động thiên phúc địa.

Tháng ngày trước sau như một.

Dương Đại mỗi ngày đều đang đợi nhóm âm chúng nỗ lực tu luyện, sớm ngày đột phá.

Thời gian thoáng qua, lại năm ngày đi qua.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Vân Dữ Yên - Thành công vượt qua Tam Cửa tiểu thiên kiếp, bước vào Linh Chiếu cảnh 】 .

Dương Đại thấy nhắc nhở trước mắt, ngây cả người, dù sao một ngày có ít nhất cũng mười cái nhắc nhở, cho nên hấn lo lắng mình nhìn lầm.

Lại nhìn một lần, xác định là Vân Dữ Yên, đây là ID Thâm Vực của Kỷ Vân Yên.

Ánh mắt Dương Đại lóe lên màu nhiệt huyết.

Hấn không có lập tức logout, mà đợi nửa giờ, mới thu hồi nhóm âm chúng logout.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đại yên lặng cảm thụ căn phòng cách vách, không có linh lực ba động, Kỷ Vân Yên còn chưa logout.

Dương Đại thả ra một nhóm âm chúng, sau đó ngồi ở trên ghế sa lon chờ đợi.

Rất nhanh, điện thoại di động của hắn chấn động, là Trương Triền Vân gọi điện thoại tới, nói cho hắn biết có thể tìm Kỷ Vân Yên thăng cấp thiên phú.

Sau đó, Tổng cục trưởng Cục chiến đấu, Cục trưởng tổng cục Thâm Vực, Tổng cục trưởng Cơ quan tình báo, một đám cao tầng đều gọi điện thoại cho Dương Đại, còn động viên hắn phải gìn giữ sơ tâm.

Dương Đại để điện thoại di động xuống, tâm tình của hắn quả thật có chút xúc động, nhưng cũng không có thất thố.

Sau một tiếng, phòng cách vách truyền đến linh lực ba động, đại biểu cho Kỷ Vân Yên logout.

Kỷ Vân Yên trực tiếp đi tới, đẩy ra cửa phòng của Dương Đại.

Sau khi đóng cửa phòng, nàng trực tiếp đi tới, trừng Liễu Tuấn Kiệt một cái, Liễu Tuấn Kiệt vội vàng tránh ra, Kỷ Vân Yên theo đó ngồi bên cạnh Dương Đại.

- Đợi không được?

Kỷ Vân Yên cười híp mắt hỏi.

Dương Đại nói:

- Xác thực, bất quá người yên tâm, sau này ta sẽ tận lực tìm kiếm đan dược tăng trưởng tuổi thọ giúp người, cho người bù lại, ta lại thu thập đan dược, chờ người trở thành đệ tử nội môn, tới động phủ của ta cầm, không, ta tự mình đưa qua.

Kỷ Vân Yên xác thực bỏ ra tuổi thọ, hắn nhất định phải hồi báo.

Kỷ Vân Yên trợn trắng mắt, khẽ nói:

- Lại là loại này, ta muốn chết, người cần phải trước tiên đem ta thu làm âm chúng.

Dương Đại cười nói:

- Tốt, bất quá người hắn là còn có thể sống thật lâu, đừng suy nghĩ nhiều.

Kỷ Vân Yên lắc đầu nói:

- Thân thể chính ta, ta rõ ràng nhất, nào có dựa vào đan dược là sẽ một mực bất tử, ta sống không được bao lâu, ai, đời này thật tiếc nuối, rất nhiều chuyện đều còn không có nếm thử.

- Người còn muốn nếm thử cái gì?

- Yêu đương, kết hôn, sinh con, học đại học, tụ hội các loại.

Kỷ Vân Yên ngoẹo đầu nói, nàng quan sát tỉ mỉ Dương Đại, nói:

- Thật ra người cũng thật đẹp trai, hết sức phù hợp ta thẩm của mỹ, chính là....

- Khụ khụ, chính là không có tia lửa, ta hiểu, ta hiểu!

Dương Đại vội vàng nói tiếp, có mấy lời không thể nói ra miệng.

Hắn tạm thời còn không muốn lún vào tình yêu.

Có lẽ còn không có gặp được vị nữ nhân nào có thể làm cho hắn xúc động, trước mắt hắn cảm thấy tình yêu không cần thiết, tu luyện mạnh lên mới là chính sự, nữ nhân nha, còn nhiều.

- Hừ, bắt đầu đi!

Kỷ Vân Yên không nhịn được khẽ nói, không cho Dương Đại sắc mặt tốt.

Hai người đứng dậy, đi đến trong một gian phòng, nơi này xem như phòng tu luyện, đồ dùng gì cũng không có.

- Người tỉnh toạ!

Kỷ Vân Yên phân phó, ngữ khí hết sức hung hăng, Dương Đại lập tức làm theo.

Nhóm âm chúng muốn tiến đến xem, nhưng bị nàng đóng cửa.

Cảm xúc Dương Đại sục sôi.

Cuối cùng muốn thăng cấp thiên phú.

Cấp độ SSS!

Ta đến rồi!

Dương Đại cố nén xúc động, chờ đợi Kỷ Vân Yên thi triển Thiên Tứ hiển tế.

Hai tay Kỷ Vân Yên đặt trên bờ vai Dương Đại, bỗng nhiên lại gần, hôn gương mặt của hắn một cái, hắn cả kinh mở to hai mắt, toàn thân cứng đờ.

- Thật ra lúc vừa nhìn thấy ngươi, ta liền đã thích ngươi...

- Khụ khụ, ta...

- Không cho phép nói chuyện, bằng không ta không thăng cấp thiên phú cho ngươi!

Dương Đại bị dọa câm như hến.

- Có thể là bởi vì ta cả ngày đối mặt một đám Lão đầu tử, hoặc là bị Cục chiến đấu nhìn chăm chăm, ngươi là người đồng lứa thứ nhất ta gặp phải, ngươi gặp qua ta, ngươi phù hợp bất kỳ tiêu chuẩn nào về ý trung nhân trong lòng của ta, gương mặt ngươi đẹp mắt, ngươi danh chấn thiên hạ, ngươi luôn là ngăn cơn sóng dữ, ngươi...

Chương 211: Nhập thần kiếm ý, tấn thăng cấp độ SSS! (6)

Nghe Kỷ Vân Yên dùng giọng nói ôn nhu trước nay chưa có tự an ủi mình, Dương Đại đều nổi da gà.

Tỷ tỷ, ta nhỏ hơn người rất nhiều tuổi, tính thể nào người đồng lứa...

Hai đời nhân sinh, cũng không có nữ hài tử thổ lộ với hãn như thế.

Trong lòng Dương Đại không khỏi có một loại cảm thụ dị dạng, cảm giác dành cho Kỷ Vân Yên cũng đang biến hóa.

- Ta mỗi lần logout đều sẽ cho gửi tin nhắn cho người, nhưng người luôn không trả lời, hừ, người khẳng định cho rằng ta đối với bất kỳ ai đều làm như vậy, thật ra ta chỉ có nhắn với người như thế, người khác ta còn không nhìn trúng, bất quá thái độ của người để ta cảm giác không tệ, ít nhất người không có vì thăng cấp thiên phú tận lực nịnh nọt ta, đây dựa ta, có thể đây gọi là tiện, người càng không để ý ta, ta càng muốn nói chuyện với người, lần này chuyển đến bên cạnh người, cũng là ta chủ động xin, ta nhờ Thiên Đạo hỗ trợ tạo áp lực, mới đưa việc thăng cấp thiên phú rơi vào trên đầu người.

Kỷ Vân Yên vừa nói, một bên từ phía sau lưng ôm lấy Dương Đại.

Dương Đại vô ý thức mong muốn quay người, nhưng bị nàng quát bảo ngưng lại:

- Đừng động, nghe ta nói, người không cần cho ta bất kỳ trả lời chắc chắn gì, người như ta không có khả năng có cuộc sống bình thường cả đời, người cũng không cần cho ta bất kỳ hứa hẹn gì, ta có thể cảm giác được người cũng không có hết sức thích ta, ta cũng không trách người, thời gian chúng ta chung đụng thật sự là quá ít.

Nàng buông tay ra, đi đến trước mặt Dương Đại, ở trên cao nhìn xuống hắn.

Dương Đại ngửa đầu nhìn về phía nàng, dáng dấp nha đầu này mặc dù không tính là nữ tử đẹp mắt nhất hắn gặp qua, nhưng có thể xem như là mỹ nữ.

Kỷ Vân Yên nhìn chằm chằm hắn, nói:

- Người không thuộc về ta, cũng không thuộc về bất cứ người nào, hi vọng người sau này tiếp tục bảo vệ quốc gia, thậm chí bảo vệ Toàn Nhân loại, trước kia ta không tin cái gì mà Cứu thế chủ, có thể các người cảm thấy người đó là Thiên Đạo, nhưng ta cảm thấy hắn còn kém xa lắm, mãi đến khi gặp người, Dương Đại, ta không có dũng khí, cũng không có tư cách cứu vớt thế giới, nhưng người có, hãy mang theo một phần lực lượng này của ta nỗ lực đi, giải quyết tận thế, mang Địa Cầu nhân tộc đi đến đỉnh phong vạn tộc.

Ở giữa mi tâm của nàng bỗng nhiên xuất hiện hào quang, vô cùng sáng chói, tựa như một mặt trời nhỏ, sáng rõ cả mặt Dương Đại để hắn không khỏi hơi bất ngờ.

Dưới cái nhìn soi mói của Dương Đại, làn da Kỷ Vân Yên cấp tốc bắt đầu hiện ra từng vết nứt.

Oanh!.

Một vết sáng theo mi tâm Kỷ Vân Yên bắn ra, trong nháy mắt đụng vào Dương Đại.

Toàn thân Dương Đại run lên, chỉ cảm thấy toàn thân bị lực lượng vô cùng ám áp bao bọc, hắn không thể mở mắt, không thể động đậy.

【 Cảm nhận được lực lượng thần bí, thiên phú của người bắt đầu thăng cấp 】 .

Một hàng chữ viết xuất hiện trước mặt Dương Đại, để Dương Đại đang khấn trương bình tĩnh trở lại.

Trong chốc lát, ý thức của hắn bị rút đi.

Hắn mở to mắt, phát hiện mình đi vào một thế giới tối tăm, không có màu sắc, tựa như tình cảnh như trong phòng, nhưng lại không có bất cứ thứ gì.

Vẫn như cũ là hắn ở trong gian phòng căn cứ.

Trong phòng không có bóng người, âm chúng cùng Kỷ Vân Yên đều biến mất.

Hắn đi ra ban công nhìn xuống, cũng không nhìn thấy các binh sĩ đang huấn luyện.

Toàn bộ thế giới giống như chỉ còn lại có mình hắn.

Hắn nhìn lên chân trời, chân trời bốc lên biển mây, bởi vì không có màu sắc, hết thấy lộ ra cảm giác đè nén.

- Nơi này đến cùng là nơi nào?

Dương Đại âm thầm hoang mang, lúc trước hắn cũng từng nhìn thấy cảnh tượng như vậy, nhưng một lần kia không có ý thức rõ ràng như hiện tại.

Đột nhiên!

Hắn nhìn thấy trên đỉnh núi xa xa ngoài trụ sở xuất hiện ra một thân ảnh khổng lồ to lớn, tựa như Hung thú trong Sơn Hải Kinh, còn to hơn núi, từng sợi xúc tu xuyên thủng biển mây trên trời, bò qua sơn nhạc, hắn không cách nào hình dung

Hung thú kia là cái gì, tựa như con nhện, lại như bạch tuộc hành tẩu trong thiên địa, mọc ra một cái đầu người to lớn, tóc tai bù xù, tóc còn như thác nước, kéo đến thật dài.

Oanh!

Trước mắt Dương Đại thế giới phá toái, hấn đột nhiên mở mắt.

【 Chúc mừng, thiên phú cấp độ SS Vạn Cảnh Âm Chủ của ngươi thăng cấp thành công 】 .

【 Ngươi thu hoạch được thiên phú cấp độ SSS —— Vạn Cảnh Âm Chủ 】

【 Vạn Cảnh Âm Chủ: Thiên phú cấp độ SSS, có các năng lực phía dưới 】

【 Một, ngươi hấp thu bất kỳ hồn phách nào làm âm chúng, có thể hấp thu thành công hay không quyết định bởi thực lực của ngươi, thực lực âm chúng quyết định bởi thực lực hồn phách khi còn sống, số lượng âm chúng vô hạn, mỗi khi hấp thu một hồn phách, sẽ được tăng thêm một bộ phận, âm chúng vĩnh viễn không bao giờ phản bội ngươi, cũng không cách nào đoạt xá, chiếm cứ thân thể hoạt linh, cho đến rời khỏi ngươi 】

【 Hai, ngươi có thể chọn ra Âm Tướng trong các âm chúng, âm tướng có thể cùng ngươi chia đều âm chúng tu luyện tăng phúc, mỗi khi đột phá một đại cảnh giới, thu hoạch được một danh ngạch Âm Tướng, không thể lặp lại lựa chọn, không thể hủy bỏ thân phận Âm Tướng, trước mắt sẽ có được bốn vị âm tướng 】

【 Ba, âm chúng có thể cùng ngươi tiến hành linh hồn trao đổi 】 .

Từng hàng chữ xuất hiện ở trước mắt, hấn nhíu mày, cẩn thận xem thiên phú của mình.

Sau khi thăng cấp, tương đương với thêm ra âm tướng, linh hồn trao đổi.

Thoạt nhìn danh sách Âm tướng hẳn nghĩ, nếu lựa chọn nhường Mộ Dung Trường An hưởng để nhóm âm chúng tu luyện tăng thêm...

Vị Kiếm Thánh thứ hai sẽ sinh ra sao?

Để thiên tài trở thành âm tướng, tu luyện như thế, nhất phi trùng thiên!

Còn có linh hồn trao đổi, cái này khiến Dương Đại sau này làm việc càng thêm thuận tiện.

Chương 212: Chuyện gì đến rồi cũng sẽ đến, Kỷ Vân Yên quyết tâm

Dương Đại không có đắm chìm trong thiên phú cấp độ SSS, ánh mắt nhìn về phía người trước mặt.

Kỷ Vân Yên đã ngã trên mặt đất, tóc nàng hiện ra màu hoa râm, làn da đầy vết nhăn, tựa như người sáu bảy mươi tuổi, y phục trên người đều lộ ra rộng thùng thình, Dương Đại vội vàng ôm nàng, dùng linh lực bản thân bảo vệ nàng, cũng may nàng còn chưa có chết.

Dương Đại ôm nàng ra khỏi phòng, sau đó triệu hoán Nam Nguyệt Như, để cho nàng đến căn phòng cách vách tìm kiếm đan dược.

Rất nhanh, Nam Nguyệt Như cầm lấy một bình lại một bình đan dược trở về, Mộ Dung Trường An phân biệt ra được đan dược nào có khả năng bổ khí huyết, sau đó để Dương Đại mới thuốc cho Kỷ Vân Yên.

Sau mười phút, Kỷ Vân Yên bắt đầu há mồm thở dốc, trạng thái cả người khôi phục không ít, làn da cũng không có nếp gấp như vậy, chẳng qua vẫn như cũ lộ ra già nua.

Nhìn xem bộ dáng của nàng, Dương Đại cuối cùng biết nàng vì cái gì muốn chết, đây cũng không phải giảm thọ, có cô gái trẻ tuổi nào có thể chịu được đột nhiên già yếu?

Kỷ Vân Yên chật vật mở to mắt, nói:

- Không cần cứu ta...

Lông mày Dương Đại nói:

- Yên tâm đi, ta sẽ để cho ngươi khôi phục như lúc ban đầu?

- Sau khi ta chết... Hút hồn ta....

Kỷ Vân Yên dứt quãng nói, Dương Đại nghe được chân mày nhíu chặt hơn.

Hắn rút cuộc hiểu rõ Kỷ Vân Yên vì sao đột nhiên thổ lộ, thì ra trong lòng có ý muốn chết.

Dương Đại đang muốn mớm thuốc cho Kỷ Vân Yên, Kỷ Vân Yên bỗng nhiên toàn thân run rẩy, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, ngay sau đó, khóe miệng của nàng bắt đầu tràn ra máu tươi.

- Nàng trúng độc!

Mộ Dung Trường An ngồi xuống, bắt đầu thi pháp, mong muốn để độc tố ngừng lại.

- Không được, loại độc này quá mạnh, căn bản ngăn không được, nàng phải chết.

Trong mắt Mộ Dung Trường An lóe lên dị sắc, lại có loại độc tố hắn không thể ngăn cản.

Dương Đại không kịp nói chuyện, Kỷ Vân Yên liền buông tay, sinh cơ đoạn tuyệt.

Theo độc phát đến bỏ mình, không đến năm giây.

Ngay cả Luyện Hồn cảnh đều không ngăn cản kịp.

Dương Đại hít sâu một hơi, cũng không có ra vẻ tình cảm yếu đuối, bắt đầu hấp hồn.

Hắn bỗng nhiên sinh ra một nỗi nghi hoặc, Kỷ Vân Yên ở trạng thái hiện tại biến thành âm chúng, sẽ không vẫn như cũ là bộ dáng già yếu đó chứ?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, hấn cảm nhận được linh hồn Kỷ Vân Yên, rất trẻ trung, giống như đúc nàng trước khi thi triển thiên phú.

Hấn thở dài một hơi, lập tức hấp hồn.

Hồn phách Kỷ Vân Yên lóe lên, trực tiếp chui vào trong cơ thể Dương Đại.

- Ủm? Tốc độ hấp hồn càng nhanh, là chênh lệch cảnh giới, hay là bởi vì thiên phú thăng cấp?

Dương Đại âm thầm hoang mang.

Chợt, hấn triệu hoán Kỷ Vân Yên đi ra.

Kỷ Vân Yên một bộ thanh y xuất hiện trước mặt Dương Đại, thấy Dương Đại hốt hoảng một hồi.

Bởi vì Kỷ Vân Yên trước đó thổ lộ phía trước, Dương Đại đã sinh ra một tia tình cảm đặc thù dành cho với nàng, cho nên vừa rồi nhìn thấy Kỷ Vân Yên tự sát, lòng hấn khẽ đau một cái.

Cũng may thiên phú của hấn cao minh, có thể để Kỷ Vân Yên vĩnh viễn hầu ở bên cạnh mình.

Dương Đại đột nhiên cảm thấy thiên phú của mình là thiên phú tốt nhất trên đời này, có thể giữ người mình cho để ý ở bên người, đây đã thắng qua hết thảy.

Kỷ Vân Yên đi dạo tại chỗ, dò xét thân thể của mình, mặt nàng lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

- Cái này là âm chúng à, còn tốt hơn cả ta tưởng tượng trước đó.

Kỷ Vân Yên vui vẻ nói, sau đó nhìn về phía Dương Đại.

Bốn mắt nhìn nhau, nàng đột nhiên nhào vào trong ngực Dương Đại, Dương Đại nâng lên hai tay, bị nàng ôm.

Nhóm âm chúng cười ha hả nhìn xem bọn hắn, cũng không có lên tiếng.

Trong lòng Hùng Liệt cảm khái, có lẽ đây cũng là số mệnh.

Âm chúng có thể khôi phục thực thể, Dương Đại có thể cảm nhận được nàng ôm, chẳng qua rất lạnh lẽo, không có một tia ấm áp, nhưng trong lòng hắn rất rất ấm.

Dương Đại đưa tay vỗ vỗ lưng của nàng, mở miệng nói:

- Người làm như vậy, có thể sẽ tạo cho ta thêm không ít phiền toái.

Kỷ Vân Yên ngẩng đầu, cười nói:

- Đừng lo lắng, ta đã chuẩn bị xong, có một vị Quốc trụ làm chứng, người có thể thông thả.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Người nào? Thiên Đạo?

- Ừm, độc dược là ta tìm Thiên Đạo đòi, đã được Tổng cục trưởng Cục chiến đấu đồng ý, bởi vì bọn hắn đều đã tính sau khi ta đột phá tới inh Chiếu cảnh, rất khó sống đến Không Vô cảnh, tuổi thọ của ta đã không còn nhiều lắm, dựa vào dược vật cũng không cách nào duy trì, cho nên ta đưa ra ý muốn trở thành âm chúng của người, bọn hắn cũng không có phản đối.

Kỷ Vân Yên cười đùa nói, một mặt đắc ý.

Nàng cứ như vậy ôm Dương Đại không thả.

Dương Đại nói:

- Thi thể của người...

- Trực tiếp đốt đi.

Kỷ Vân Yên chẳng hề để ý nói.

Dương Đại suy nghĩ một chút, vẫn lấy điện thoại di động ra, chuẩn bị cho gọi điện thoại tổng cục trưởng.

- Người có thể buông ra hay không?

- Có thể không thả ra hay không?

Kỷ Vân Yên làm bộ đáng thương, thân là âm chúng, nàng không thể từ chối, cho nên chỉ có thể năn nỉ.

Nhìn nét mặt của nàng, Dương Đại mềm lòng, bất đắc dĩ gật đầu.

Trước kia tại sao không có phát hiện nha đầu này quần người như thế?

Có lẽ đây mới thật sự là nàng.

Rất nhanh, tổng cục trưởng điện bắt máy.

- Uy, Tiểu Dương, chuyện gì?

Tổng cục trưởng cười ha hả hỏi.

- Kỷ Vân Yên uống thuốc độc tự sát.

- Thiên phú của người thăng cấp thành công rồi sao?

- Thành công, thế nhưng nàng....

- Không cần lo lắng, chuyện ta đã sớm biết được, tôn trọng lựa chọn của nàng, nàng đã vì Hạ Quốc bồi dưỡng được ba vị cường giả cấp hộ quốc, cũng nên bỏ mặc nàng tự do, thì thể của nàng cứ làm theo nguyện vọng của nàng đi.

Chương 213: Kiểm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thăng phó cục trưởng (1)

- Tốt, ta biết rồi.

- Nàng trở thành âm chúng còn có thể thi triển thiên phú không?

- Ta không rõ ràng, dù sao thiên phú của nàng muốn giảm thọ, bây giờ không có tuổi thọ.

- Đến lúc đó, đoán chừng cũng vô ích, âm chúng không thể dùng đan dược, dùng tư chất của nàng... Ai!

Tổng cục trưởng thở dài nói, hắn cũng nắm rõ một vài tình báo về âm chúng.

Dương Đại yên lặng, không có nói về chuyện âm tướng, tổng cục trưởng cũng hết sức có chừng mực, cũng không có hỏi thăm thiên phú của hắn cụ thể như thế nào.

Hai người trò chuyện trong chốc lát, tầm mắt Dương Đại rơi vào trên mặt đất.

Kỷ Vân Yên làm nũng nói:

- Nhanh đốt đi, ta không muốn nhìn thấy dáng vẻ già nua của mình.

Dương Đại cho Hùng Liệt một ánh mắt, Hùng Liệt lập tức huy quyền, một quyền đánh ra liệt diễm, đốt cháy thi thể Kỷ Vân Yên.

Hùng Liệt không chế lực lượng rất tốt, không để cho liệt diễm lan tràn.

Rất nhanh, Kỳ Vân Yên chỉ còn lại có tro cốt, Hùng Liệt dập lửa.

- Chờ một chút, ta trở lại đi thu thập một chút, đừng đụng tro cốt của ta.

Kỳ Vân Yên vút xuống câu nói này, trực tiếp xuyên tường mà qua, trở lại gian phòng của mình.

Àm!

Sát vách truyền đến tiếng đồ đạc bị quăng bị đập.

Dương Đại ngồi xuống, bắt đầu suy nghĩ vị trí âm tướng.

Trước mắt, hắn có bốn vị âm tướng, Thạch Long nhất định phải chiếm một trong bốn cái đó, ý nghĩa trọng đại, sau đó là Kỳ Vân Yên, hắn muốn nhìn xem thiên phú cấp độ SSS có còn có thể thăng cấp hay không.

Địa Cầu nhân tộc xếp hạng không vào được mười vạn, chủng tộc thấp như vậy kém làm sao có thể có thiên phú cao cấp nhất?

Dương Đại cảm thấy logic này rất có lỗ hổng.

Còn lại hai vị âm chúng, nhất định phải xem xét tỉ mỉ.

Âm tướng sẽ chia đều tăng phúc âm chúng tu luyện, nhìn như sẽ suy yếu tốc độ của Dương Đại, thực tế là không, tư chất tu luyện ban đầu của hắn rất thấp, nhưng nếu để cho các phương diện âm chúng đều ngu bực, sau này thu hoạch được âm chúng càng thêm dễ dàng.

Theo thời gian dài đến xem, tốc độ Dương Đại tu luyện ngược lại sẽ biến nhanh, nếu như Mộ Dung Trường An thành tựu Đạp Hư cảnh, một mình hắn có thể giết được mấy trăm

vạn Yêu thú, dễ dàng tru diệt Luyện Hồn cảnh, Không Vô cảnh, tích lũy âm chúng lại chia đều, y nguyên có khả năng dễ dàng vượt qua chút bộ phận tăng phúc kia của Mộ Dung Trường An.

Bồi dưỡng Đạp Hư cảnh, càng dễ dàng hơn việc tru diệt Đạp Hư cảnh, cảnh giới càng cao hơn cũng như thế.

Cho nên âm tượng nhất định phải lựa chọn người thiên tư tuyệt thế vô song, thiên tài cảnh giới đó càng cao, thực lực càng khủng bố hơn, không chỉ là linh căn tư chất, còn có thiên phú chiến đấu.

Sau khi nghĩ thông suốt, Dương Đại cảm thấy tương lai bất khả hạn lượng.

Thiên phú cấp độ SSS xác thực bá đạo.

Dương Đại không nhịn được muốn trở về tu luyện.

Mấy phút đồng hồ sau, Kỷ Vân Yên trở về, nàng ném điện thoại di động cho Dương Đại, nói:

- Giúp ta cất kỹ, ta sau này còn muốn lên mạng.

Nói xong, nàng ngồi xuống, đem tro cốt của mình cất vào trong một bình ngọc.

Khóe miệng Dương Đại giật giật, nha đầu này chuẩn bị thật hoàn thiện.

Sau khi Kỷ Vân Yên sắp xếp gọn tro cốt, đặt nó ở trong phòng ngủ Dương Đại, còn đặt ở trong ngăn tủ, sợ bị người phát hiện.

Sau mấy tiếng.

Dương Đại thu hồi nhóm âm chúng, tiến vào trong Thâm Vực.

Trở lại trong động thiên phúc địa, Dương Đại bắt đầu triệu hoán âm chúng, trong chốc lát, trong phương viên vạn mét bay lên khói đen, ngay cả không gian trên đầu Dương Đại cũng biến thành đen kịt, tựa như kết giới đột nhiên xuất hiện, vô số âm chúng bay ra.

Dương Đại nhú mày.

Phạm vi triệu hoán tăng gấp bội, khiến cho tốc độ hấn triệu hoán tăng lên trên diện rộng, vượt xa lúc trước, máu chóat nhất là hấn còn chưa toàn lực triệu hoán.

Tâm thần hấn khẽ động, phạm vi triệu hoán bắt đầu khuếch trương, mỗi giây có thể bay ra mấy chục vạn âm chúng.

Không hổ là thiên phú cấp độ SSS.

Chỉ là tốc độ triệu hoán cũng đủ để được cho là cấp độ SSS!

Không đến năm giây, hai trăm vạn âm chúng toàn bộ bị triệu hoán đi ra, Dương Đại để mỗi người bọn họ tu luyện, sau đó đem Thạch Long, Kỷ Vân Yên, Mộ Dung Trường An, Hùng Liệt gọi vào trước mặt.

- Rất nhiều âm chúng, cảm giác thật an toàn!

Kỷ Vân Yên hưng phấn nói, nhìn xung quanh, nhìn cái gì đều mới lạ.

Dương Đại mở miệng nói:

- Được, ta có chính sự.

Kỷ Vân Yên co rút cổ lại, lập tức nhìn về phía hấn.

Bốn người đều rất tò mò, Dương Đại muốn nói cái gì.

Dương Đại cũng không lên tiếng, trực tiếp tuyên chọn bốn người làm âm tướng, trong chốc lát, ở giữa mi tâm của hấn hiện ra hắc văn, khác xa so với dĩ vãng, hắc văn đã chiếm cứ

cả trán của hắn, lít nha lít nhít, quỷ dị mà huyền ảo, giống như văn tự cổ đại, ẩn chứa ý vị nào đó.

Hắc văn bắn ra bốn chùm sáng, trong nháy mắt bao trùm bốn vị âm chúng.

Con mắt bốn vị âm chúng trong nháy mắt biến thành đen, không nhìn thấy tròng trắng mắt, quanh thân bọn hắn lượn lờ lấy khói đen.

Mấy phút đồng hồ sau, ý thức của bọn hắn tỉnh táo lại.

Dương Đại đã ngồi xuống, mặt mỉm cười nhìn bọn hắn.

Mặt bọn hắn lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, tiếp nhận trí nhớ âm tướng, bọn họ cũng đều biết thân phận của bọn hắn đã tính thực chất vượt qua âm chúng.

- Lại còn có âm tướng.

- Cái này là thiên phú cấp độ SSS?

- Trời ơi, linh lực của ta tăng trưởng thật nhanh.

- Khó lường!

Mộ Dung Trường An, Hùng Liệt, Kỷ Vân Yên, Thạch Long tất cả đều kích động.

Hai trăm vạn chúng cùng nhau tu luyện, mang tới tăng phúc tu luyện để Kỷ Vân Yên hưng phấn đến đỏ bừng cả khuôn mặt.

Ba người khác cũng thế.

Chương 214: Kiểm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thẳng phó cục trưởng (2)

Bọn hắn cuối cùng biết được cảm thụ của Dương Đại.

Dương Đại đứng dậy, nói:

- Mộ Dung Trường An, đi với ta một chuyến.

Sau đó, hắn dự định kiểm thêm một nhóm âm chúng.

Hai người lập tức rời khỏi động phủ, bay đến trước động phủ Phương Thanh Nghê phía trên.

- Sư tỷ có ở đây không?

Cắm chế động phủ mở ra, Dương Đại mang theo Mộ Dung Trường An đi vào.

Phương Thanh Nghê tĩnh tọa trong động phủ, Dương Đại đi qua hành lễ, sau đó nói mục đích của mình.

Hắn muốn đặt một trăm vạn âm chúng còn lại của mình vào trong động thiên phúc địa của Phương Thanh Nghê, Ma đạo lúc nào cũng có thể tới xâm lấn, hắn nhất định phải tận khả năng mạnh lên.

- Sư đệ nguyện ý dâng lên hai kiện pháp bảo.

Dương Đại nói.

Phương Thanh Nghê mở miệng nói:

- Pháp bảo cũng không cần, ngươi đi vào thả đi.

Nàng phát tay, đem thân phận lệnh bài của mình khảm nạm lên lỗ khảm trận pháp, trận pháp khởi động, Dương Đại lập tức bay vào vào, Mộ Dung Trường An theo sát phía sau, mỗi giờ mỗi khắc đi theo bên cạnh Dương Đại.

Mấy giây sau, Dương Đại cùng Mộ Dung Trường An đi ra khỏi trận pháp truyền tống.

Hắn khách sáo với Phương Thanh Nghê vài câu, dẫn Mộ Dung Trường An trở về.

Trở lại trong động thiên phúc địa, Dương Đại hỏi Mộ Dung Trường An bên cạnh:

- Khi nào có thể thành tựu Đạp Hư cảnh?

Mộ Dung Trường An đã là tu vi Luyện Hồn cảnh tầng chín, mà đã sớm đi đến.

Mộ Dung Trường An yên lặng một lát, nói:

- Ta không rõ ràng, chủ yếu là khuyết thiếu Đạp Hư đan.

Dương Đại xuất ra thân phận bài, ném cho Từ Siêu Nhân, nói:

- Đi Đan Dược sơn tìm xem, vô luận đất cỡ nào, đều mua, nếu điểm công hiến không đủ, có thể bán một ít tài liệu, pháp bảo.

Hắn lấy ra một túi đựng đồ, để vào trong pháp bảo cùng với tài liệu Yêu thú tạm thời không dùng.

Từ Siêu Nhân lập tức hành động.

Dương Đại nhìn về phía Mộ Dung Trường An, nói:

- Tu vi của ngươi tiến vào bình cảnh thật lâu, nói rõ công pháp của ngươi đã đạt đến cực hạn, chuyển tu Trường Sinh Quyết đi, Trường Sinh Quyết có khả năng hấp thu đan dược.

Mộ Dung Trường An cảm kích gật đầu.

Lúc trước hắn tương đương với tán tu, rất khó chiếm được Đạp Hư đan, nhưng Thập Phương giáo đây súc tích thâm hậu, xác thực có khả năng có.

Dương Đại vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói:

- Nếu để cho người thành tựu Đạp Hư, có lòng tin đối kháng môn chủ Tuyệt Tâm môn?.

Mộ Dung Trường An ngạo nghễ nói:

- Có! Ta bại trong tay Thành Thanh Thiên, chỉ là tu vi ta không đủ, kiếm ta là vô địch, không, gần với sư tỷ của ta!

Dương Đại rất muốn nói, người có thể đơn đấu Kiếm Thánh hay không...

Nhìn ngử khí Mộ Dung Trường An, thật không phải đối thủ của Kiếm Thánh.

Dương Đại có loại dự cảm, trong đại kiếp lần này, Kiếm Thánh có khả năng thức tỉnh, thậm chí trở thành BOSS.

Mưu đồ lâu như vậy, nếu Kiếm Thánh không có phục sinh, đó không phải là lãng phí công sức.

Dương Đại ngồi xuống, tiếp tục tham ngộ kiếm.

Kỷ Vân Yên hết sức hưng phấn, đi dạo bốn phía, Dương Đại cũng không có cưỡng chế nàng tu luyện, tư chất của nàng quá kém, còn không bằng nằm hưởng thụ.

Dương Đại còn đặc biệt thông báo để nhóm âm chúng đối xử Kỷ Vân Yên tốt một chút, nhóm âm chúng lập tức hiểu rõ, cho nên không người nào dám có thái độ không tốt dành cho Kỷ Vân Yên, thậm chí còn hết sức nịnh nọt nàng.

Kỷ Vân Yên hiện tại có thể nói là bảo bối của Dương Đại, sau đó nói không chừng còn có thể tiếp tục giúp hắn thăng cấp

thiên phú, cho dù không được, cũng có thể giúp các âm chúng khác thăng cấp thiên phú.

Ngày đó, Từ Siêu Nhân trở về, mang về một viên Đạp Hư đan, trực tiếp để điểm cống hiến Dương Đại tử về không.

Dương Đại thận trọng đưa nó để vào trong nhẫn trữ vật, sợ đựng hỏng.

Mẹ kiếp!

Con đường tu hành hoàn toàn là đốt tiền.

Ngày ngày đi qua.

Thập Phương giáo vô cùng bình tĩnh, có loại cảm giác mưa gió sắp nổi lên.

Trong khoảng thời gian này, thí luyện giả khu Hạ Quốc đột phá cũng càng ngày càng nhiều, mỗi ngày chỉ ít có vượt qua trăm người đột phá, xem ra Hạ Quốc phát lực, cấp cho không ít tài nguyên tu hành.

Một tháng thoáng qua tức thì.

Dương Đại cuối cùng đột phá tới Không Vô cảnh tầng chín, Kỷ Vân Yên đã đi đến Linh Chiếu cảnh tầng hai, để cho nàng thật cao hứng, cả người đều giống như biến thành người khác, mỗi ngày đều tràn đầy nụ cười, tu vi Thạch Long tăng trưởng cũng nhanh nhất, chủ yếu là cảnh giới thấp, Hùng Liệt cũng đột phá một tiểu cảnh giới, Mộ Dung Trường An còn không có, cảnh giới của hắn thật sự quá cao.

Một ngày này, Dương Đại mang theo Mộ Dung Trường An tiến đến bái phỏng Phương Thanh Nghê, thu hồi hết thầy âm chúng, sau đó logout.

Hắn cần ra ngoài xem tình báo.

Ròng rã một tháng, hắn cũng không có logout.

Về đến trong phòng, Dương Đại ngồi xuống, Kỷ Vân Yên trực tiếp ngồi bên cạnh hắn, dựa vào hắn, y như chim non nép vào người, Liễu Tuấn Kiệt bắt đầu hấp tấp cầm máy tính bảng.

Vạn Thiên Hào mở TV, bắt đầu xem tin tức.

- Gần đây, hành động vây quét Man Hoang Chi Địa của Ma đạo đã toàn diện khai hỏa, hơn trăm vạn thí luyện giả đi theo Thập Phương giáo tiến vào đại chiến, trong vòng một tháng, Thập Phương giáo đã san bằng một phương Ma đạo thế lực, lần hành động này mở ra một mở đầu tốt đẹp dành cho đại kiếp thí luyện giả...

Trong TV đang thông báo tin tức, đại kiếp thí luyện giả đã trở thành chủ đề toàn dân quan tâm, ngay cả quốc tế cũng đều đang chăm chú, Hạ Quốc sẽ gặp phải đại kiếp thí luyện giả, mang ý nghĩa quốc gia khác cũng có thể nhận lấy, bọn hắn đều muốn tìm hiểu thấu để, đến lúc đó có thể đối mặt tốt hơn.

Nhóm âm chúng cũng bắt đầu nghiêm túc xem tin tức, Dương Đại thì dùng máy tính bảng đăng nhập vào Bí Vỡng.

Chương 215: Kiểm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thăng phó cục trưởng (3)

Tất cả bài viết trên Bí Vỡng đều có liên quan đến chính ma hai đạo, chiến trường nhiều đến trên trăm chỗ, theo chiến tranh bùng nổ, sáng tạo ra không ít ảnh hưởng, Mạnh Đại Đế cuối cùng đã chứng minh mình, hấn từng một người tru diệt trên trăm tên cao thủ Linh Chiếu cảnh, uy chấn bát phương.

Phong quang nhất chính là Quốc trụ Bất Tử Bất Diệt, số lượng ma tu hấn chém giết đã vượt qua ba ngàn, đã có danh xưng là Nhân Đồ.

- Tất cả thành viên trong Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái đều ở tiền tuyến.

Kỷ Vân Yên dựa trên bờ vai Dương Đại, một bên nói chuyện phiếm, một bên dùng tay dùng tóc của mình cào mặt Dương Đại, mười phần dính người.

Dương Đại nói:

- Chuyện này cũng bình thường, dù sao cũng là kiếp nạn của thí luyện giả, Thập Phương giáo không có khả năng hoàn toàn bảo hộ thí luyện giả.

Kỷ Vân Yên lấy làm kỳ nói:

- Tuyệt Tâm môn Ma Quân có mạnh như vậy sao để bọn gia hỏa này từng người kêu khổ thấu trời.

Mộ Dung Trường An đứng ở bên cạnh mở miệng nói:

- Tuyệt Tâm môn xác thực mạnh mẽ, luận số lượng Luyện Hồn cảnh đại tu sĩ, thuộc về đệ nhất giáo phái Man Hoang, không có một môn phái nào có thể so sánh, mỗi một vị Ma Quân đều nắm giữ độc môn bí pháp, không thể khinh thường.

Hắn tựa hồ nhớ ra trí nhớ gì đó không vui, trong mắt hiện qua thần sắc khó chịu.

Dương Đại không tiếp tục đề ý đến Kỷ Vân Yên, chuyên tâm xem tin tức trên Bí Võng.

Chiến tranh Tu Tiên giới không giống trò chơi, rất nhanh liền kết thúc, lộ trình, thương thế khôi phục đều muốn cân nhắc, đoán chừng trận chính ma đại chiến này còn muốn kéo dài mấy tháng, thậm chí càng lâu.

Như thế này cũng tốt, Dương Đại có càng nhiều thời gian mạnh lên.

Trước mắt, mục tiêu hàng đầu của hắn là để cho Mộ Dung Trường An sớm ngày đột phá.

Sau một tiếng.

Dương Đại cầm điện thoại di động lên gọi điện thoại cho gia đình, Kỷ Vân Yên lập tức vênh tai nghe, đều là chuyện phiếm, cho nên Dương Đại cũng không có cố ý tránh đi.

Trong tháng này, Dương Đằng cũng tiến vào Thâm Vực, không có nói với Dương Đại, sợ hắn lo lắng, cũng may Dương Đằng sớm được huấn luyện nửa năm, lại thêm vận khí tốt khi rơi xuống đất, trước mắt đã cắm rễ tại Đại Hạ vương triều, ở trong một tiểu trấn.

Dương mẫu còn không có tiến vào Thâm Vực, chủ yếu là sợ hãi.

Dương Đại cảm thấy bình thường về sự lựa chọn của bọn hắn, mỗi người đều nhân sinh đều là tự mình lựa chọn, nếu cha

mẹ có nhu cầu, hẳn cũng sẽ tận lực hỗ trợ.

Giống Dương mẫu loại tình huống này, Dương Đại có một ý nghĩ to gan.

- Mẹ, sợ cũng không sao đâu, chờ sau khi ta trở thành chương giáo Thập Phương giáo, an bài các đệ tử phân bố ở Đại Hạ vương triều, toàn phương vị nằm vùng, tiếp ứng người.

Dương Đại bắt đầu khoác lác.

Dương mẫu mặc dù không tin, thế nhưng thật cao hứng, trò chuyện cùng con trai.

Đột nhiên, Kỷ Vân Yên mở miệng nói:

- Xin chào a di, ta gọi Kỷ Vân Yên.

- A? Là giọng nói của con gái, con trai, người tìm được đối tượng? Thật sự quá tốt, chúng ta còn muốn sắp xếp cho người một buổi ra mắt đây, để ta và cô nương này tâm sự một chút.

Cứ như vậy, điện thoại của Dương Đại bị Kỷ Vân Yên đoạt lấy.

Dương Đại cũng không tức giận, đây là đặc quyền hẳn cho Kỷ Vân Yên, như thế cũng tốt, miễn cho mỗi lần gọi điện thoại, cha mẹ đều muốn nhớ thương hẳn.

Trong mắt cha mẹ, sợ Dương Đại đột nhiên bế quan mười năm, thậm chí càng lâu, cho nên một mực hi vọng Dương Đại sớm một chút kết hôn sinh con.

Bối cảnh tận thế, số tuổi nhân loại sinh con rất sớm, Dương Đại hiện tại đã tính là tuổi kết hôn muộn.

Kỷ Vân Yên và Dương mẫu nói chuyện thật lâu, nhìn ra được hai người trò chuyện rất cởi mở, sau khi cúp máy, Kỷ Vân Yên cười đùa nói:

- A di bảo người lần sau mang ta trở lại gặp mặt đây.

Dương Đại tiếp nhận điện thoại, cười nói:

- Đợi thêm nửa năm đi.

Kỷ Vân Yên có khả năng ngưng thực thể, người bình thường không nhìn ra nàng là âm chúng.

Sau đó, Dương Đại gọi điện thoại cho Trương Triển Vân, không ai bắt máy, hắn lại gọi cho Hồ Lợi, Hồ Lợi thì đang ở trong hiện thực.

- Lão ca, gần đây có tình báo gì liên quan tới Thập Phương giáo hay không, có thể lực sẽ tập kích Thập Phương giáo hay không?

- Tạm thời không có, người không cần lo lắng, chương giáo còn ở trong giáo.

- Vậy thì tốt, người thì sao, trôi qua thế nào?

- Vẫn ổn, ta nhận được không ít tài nguyên, sắp chứng được Không Vô cảnh, gần đây chúng ta đang kế hoạch tiến đánh Quỷ Thần linh điện, Quỷ Thần linh điện gặp phải qua thần bí đại tu sĩ tập kích, nguyên khí tổn thương nặng nề, hiện tại rất có hi vọng dọn sạch bọn hắn...

Hồ Lợi thao thao bất tuyệt, thấy Dương Đại gọi điện thoại tới, hắn rất cao hứng, bây giờ hai người cách nhau rất xa, địa vị khoảng cách cũng lớn, Dương Đại có thể nhớ hắn, hắn tự nhiên cao hứng.

Cấp bậc Dương Đại hiện tại mặc dù không tính đỉnh cấp, nhưng cả nước trên dưới không người nào dám đắc tội hắn, cho dù là tổng cục trưởng đối mặt hắn cũng sẽ ôn tồn hòa khí.

Hàn huyền một hồi lâu, Dương Đại mới cúp.

Xem ra, hắn còn có thời gian mạnh lên.

Thời gian cực nhanh, khi Hạ Quốc thí luyện giả vờ vàng chém giết, mỗi người bày ra đặc sắc của nhân sinh, Dương Đại mỗi ngày đều ở trong động thiên phúc địa cầu thả sinh sống.

Thời gian một tháng nữa đi qua.

Dương Đại cuối cùng muốn đột phá, Mộ Dung Trường An cũng như thế.

Dương Đại mang theo Mộ Dung Trường An, Thiên Tuyệt, Hứa Trường Sinh, Hùng Liệt rời khỏi động phủ, chuẩn bị đi tới khu vực chuyên môn độ kiếp của Thập Phương giáo.

Thiên kiếp Đạp Hư cảnh cũng không phải động phủ của hắn có thể tiếp nhận, nói không chừng sẽ còn tai họa đến động phủ khác trên núi.

Chương 216: Kiểm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thăng phó cục trưởng (4)

Sau khi rời khỏi động phủ, Dương Đại đưa mắt nhìn lại, thiên địa an tĩnh, giống như không có người, xem trong chốc lát, mới nhìn đến đệ tử nội môn tuần tra phương xa.

Đại chiến sắp đến, đệ tử lưu lại đều đang nỗ lực tu luyện.

Dương Đại dựa theo địa đồ trong thân phận bài chỉ thị, bay đến khu vực độ kiếp.

Hứa Trường Sinh cảm khái nói:

- Đạp Hư cảnh, đây chính là cảnh giới trong truyền thuyết.

Thiên Tuyệt hâm mộ nhìn chăm chăm Mộ Dung Trường An, Mộ Dung Trường An biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng hai tay trong tay hắn áo đang run rẩy.

Hắn hiện tại cảm thấy trở thành âm chúng mới là cơ duyên lớn nhất đời này của hắn.

Sau khi trở thành âm tướng, hắn cảm giác tương lai của mình tuyệt không phải Đạp Hư cảnh, còn có thể càng cao.

Dương Đại cười nói:

- Đến lúc đó chúng ta cùng một chỗ độ kiếp.

Luyện Hồn cảnh!

Hắn chờ mong cũng đã lâu.

Trước mắt Hạ Quốc còn không ra đời vị Luyện Hồn cảnh thứ hai.

Phạm vi toàn thế giới, cũng chỉ xuất hiện mấy vị Luyện Hồn cảnh, tỷ như Thái Dương Thần, Thần Tàng, Kinh Thần, Thích Tôn các loại, tất cả đều là người đỉnh cấp thiên phú uy chấn một phương đại lục, không có một vị thiên phú thấp hơn cấp độ SS.

Cũng không lâu lắm, bọn hắn đi vào khu độ kiếp.

Nơi này biển mây lượn lờ, một ngọn núi xuất hiện, trời cao đất rộng, mênh mông vô bờ, những đỉnh núi kia chính là nơi dùng để độ kiếp.

Nơi.

Dương Đại rời xa Mộ Dung Trường An, Hứa Trường Sinh, Thiên Tuyệt, Hùng Liệt đi theo hắn.

Mộ Dung Trường An tay cầm Đạp Hư đan, hít sâu một hơi, rơi vào trên một đỉnh núi.

Hắn đã nắm giữ Trường Sinh Quyết, nhìn đan dược trong tay, cảm xúc sục sôi, lâm bẫm nói:

- Sư tỷ, cảnh giới của ngài, ta cũng tới.

Vừa dứt lời, hắn bắt đầu luyện hóa Đạp Hư đan.

Dương Đại cách hắn xa trăm dặm, ngồi tĩnh tọa ở trên đỉnh núi, cũng bắt đầu dùng đan dược, hắn dùng chính là Luyện Hồn đan.

Hứa Trường Sinh, Thiên Tuyệt bay tới trên đỉnh đầu Dương Đại, chuẩn bị giúp hắn cản thiên kiếp.

Ầm ầm ——.

Lôi vân bỗng nhiên tụ tập, lôi kiếp của Mộ Dung Trường An và Dương Đại đồng thời đến.

Dương Đại không khỏi ghé mắt, liếc nhìn đỉnh đầu Mộ Dung Trường An, cùng Mộ Dung Trường An so sánh, lôi vân của hắn lộ ra rất nhỏ.

- Thiên uy thật đáng sợ, may mắn hắn vẫn còn chưa hấp thu quá nhiều máu thịt, bằng không...

Dương Đại âm thầm nghĩ tới, sau này thiên kiếp của Mộ Dung Trường An chắc chắn sẽ rất kinh khủng, đoán chừng phải dựa vào trận pháp hỗ trợ.

Tùng đạo Thiên Lôi bắt đầu xen lẫn ở trong lôi vân, tựa như từng đầu Lôi Long đang như ẩn như hiện.

Phương xa.

Lần lượt từng bóng người xuất hiện trên biển mây, chính là các trưởng lão nội môn, ngay cả Thành Thanh Thiên cũng tới.

- Thiên kiếp Luyện Hồn cảnh, thiên kiếp Đạp Hư Hư Cảnh.

- Thành Thanh Thiên, đồ nhi này của ngươi khó lường.

- Thiên phú này xác thực không hợp thói thường, Mộ Dung Trường An trở thành âm chủng lại có thể đột phá.

- Đây chính là Đạp Hư đan, hắn còn thật cam lòng cho quỷ nô của mình.

- Đây là chuyện tốt, vừa hay đại chiến chính ma đang bùng nổ.

Các trưởng lão nghị luận âm ỉ, mặc kệ như thế nào, Dương Đại đều là người một nhà.

Thành Thanh Thiên nhìn chăm chăm Mộ Dung Trường An, ánh mắt cao thâm mịt mịt, không biết đang suy nghĩ gì.

Độ kiếp bắt đầu!

Hai người đồng thời độ kiếp, Dương Đại có hai vị âm chủng Luyện Hồn cảnh cản kiếp, vô cùng dễ dàng.

Mộ Dung Trường An mặc dù tu hành Trường Sinh Quyết, nhưng chưa từng hấp thu qua máu thịt, cho nên thiên kiếp cũng chỉ là thiên kiếp Đạp Hư cảnh bình thường, hắn có thể tiếp nhận.

Tuy thiên kiếp Đạp Hư cảnh bình thường, nhưng cổ uy áp kinh khủng kia cũng kinh động đến toàn bộ nội môn.

Càng ngày càng nhiều đệ tử chạy đến, trong đó bao gồm cả một chút thí luyện giả ở lại trong giáo.

Quốc trụ Lý Thiên Sư, Lữ Tụng cũng tới.

Nhìn Dương Đại cùng Mộ Dung Trường An, gương mặt bọn hắn lộ ra vẻ khiếp sợ.

- Không ngờ Mộ Dung Trường An đã trở thành âm chúng của hắn, đang muốn vượt qua Luyện Hồn cảnh?

Lữ Tụng tự lẩm bầm.

Hắn có có loại cảm giác không chân thật.

Lúc vừa gặp Dương Đại, Dương Đại trong mắt hắn chẳng qua là hậu bối, hiện nay, bọn họ đều là đệ tử tinh anh, Dương Đại biểu hiện ra thực lực đã vượt xa hắn.

Hai người mặc dù không có trao đổi qua, nhưng hắn hiểu được mình đã bị Dương Đại bỏ xa, không chỉ là thực lực, còn có địa vị.

Mấu chốt nhất là Dương Đại đã thăng thành thiên cấp trở phụ cấp độ SSS.

Mục tiêu Dương Đại chỉ còn lại có Thiên Đạo, dùng tiềm lực lúc trước hắn biểu hiện ra, chưa hắn không thể vượt qua Thiên Đạo.

Lý Thiên Sư cảm khái:

- Có người, sinh ra đã bất phàm, Thiên Đạo như thế, Bá Vương như thế, mặc kệ như thế nào, Hạ Quốc có bọn hắn, là vinh hạnh của chúng ta.

Lữ Tụng gật đầu, không nói gì thêm.

Tiếng sấm không ngừng, từng đầu Thiên Lô điên cuồng đánh xuống, vô cùng cuồng bạo.

Hứa Trường Sinh, Hùng Liệt mạnh mẽ chống đỡ thiên kiếp, Hùng Liệt càng bắt đầu thôi luyện hồn thể, hấp thu Thiên Lô.

Đỉnh đầu Mộ Dung Trường An xuất hiện kiếm hà, kiếm quang sáng chói, ngăn lại muôn vạn lôi điện, thiên kiếp của hắn đáng sợ hơn xa so với Dương Đại, nhìn qua chính là cường độ ngày đêm khác biệt.

Mộ Dung Trường An không hổ là đại thành Kiếm Tu, thiên tư của hắn để các trưởng lão Thập Phương giáo đều động dung.

- Hắn có thiên tư không kém hơn hạch tâm đệ tử.

- Tư chất kiếm đạo như vậy, chỉ sợ chỉ có Kiếm Thánh có thể so sánh, trong Thần Kiếm Thiên đảo cũng tìm không ra mấy người có thể đánh đồng.

- Tiện nghi tiểu tử này.

- Ta xem như đã hiểu rõ chương giáo vì sao không nở giết hắn.

Chương 217: Kiểm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thẳng phó cục trưởng (5)

- Nhân vật như vậy nếu tùy tiện giết, xác thực đáng tiếc, bây giờ cũng xem như vì Thập Phương giáo hiệu lực.

Các trưởng lão cảm khái, ánh mắt nhìn về phía Mộ Dung Trường An đều tràn ngập kính ý.

Trong Thập Phương Giáo, cảnh giới Đạp Hư có thể đếm được trên đầu ngón tay, ngoại trừ Văn Thương Thiên, Thành Thanh Thiên, chỉ có những Thái Thượng trưởng lão tị thế không ra là có thể đi đến.

Độ kiếp kéo dài mấy canh giờ.

Dương Đại thuận lợi đột phá thành công, linh lực tăng vọt.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc - Bá Vương Bất Quá Giang - Thành công vượt qua thất tức cửu thiên huyền lôi kiếp, bước vào Luyện Hồn cảnh 】 .

Đầu này nhắc nhở vừa xuất hiện, toàn bộ khu Hạ Quốc rung động.

Tất cả mọi người biết Bá Vương Bất Quá Giang rất mạnh, nhưng không ngờ hắn sẽ vượt qua các Quốc trụ, truy đuổi Thiên Đạo.

Những người nhận biết Dương Đại đều yên lặng, thật lâu khó mà bình phục cảm xúc.

Kể từ hôm nay, Bá Vương Bất Quá Giang tính là thực sự trở thành nhất lưu thế giới, là một trong những người nổi trội nhất nhân loại, đứng ở trên đỉnh địa cầu.

Dương Đại cảm thụ được tu vi, cảm thụ được hồn phách.

Luyện Hồn cảnh, tu luyện chính là linh hồn, lực lượng linh hồn của hắc tăng vọt, cả người ở vào một loại trạng thái kỳ diệu.

Hắn thậm chí có thể cảm nhận được thiên phú Vạn Cảnh Âm Chủ đang thay đổi mạnh.

Thoải mái!

Thật lâu sau.

Dương Đại cũng cố xong tu vi, hắn mở to mắt nhìn lại, Mộ Dung Trường An cũng sắp độ kiếp thành công.

Mộ Dung Trường An mặc một bộ áo tù đứng trên đỉnh núi, đón gió mà đứng, bởi vì trước khi chết mặc áo tù nhân, cho nên hắn bây giờ vẫn mặc áo của tù nhân, bất quá lúc này, áo tù nhân của hắn tựa như bị thiêu đốt, theo gió tán đi, thay đổi toàn thân hắc y.

Đây là hiệu quả khi Dương Đại thành tựu Luyện Hồn cảnh, nhóm âm chúng có khả năng cải biến y phục trên hồn thể của mình, hồn thể thậm chí còn có thể ngưng tụ ra vũ khí, dĩ nhiên, sức thừa nhận của vũ khí này giống như sức thừa nhận của hồn thể, chỉ có thể coi là vật gánh chịu linh lực, không có thuộc về lực lượng của mình, không coi là pháp bảo.

Toàn thân hắc y, tay áo đón gió, bên hông đeo bảo kiếm, Mộ Dung Trường An vô cùng nhuần nhuyễn hiện ra khí chất kiếm tu, rung động đám tu tiên giả ngấm nhìn phương xa.

Hứa Trường Sinh, Hùng Liệt, Thiên Tuyết cũng bị chấn động.

- Nãi nãi nó, vẫn là Kiếm Tu suất...

Hùng Liệt tự lẩm bầm, trong mắt tràn đầy vẻ ghen ghét.

Mộ Dung Trường An mở to mắt, khuôn mặt anh tuần lại khôi phục ngạo khí trước kia, còn muốn bá khí hơn khi Dương Đại lần đầu tiên nhìn thấy hắn.

Thân hình hắn thoát một cái, trong chớp mắt xuất hiện ở bên cạnh Dương Đại.

Thật nhanh!

Dương Đại âm thầm kinh hãi, hắn thân là Luyện Hồn cảnh đều thấy không rõ động tác của Mộ Dung Trường An.

Đạp Hư cảnh, quả nhiên là tồn tại lục địa tiên thần.

Dương Đại bình phục tâm tình, mang theo bốn vị âm chúng trở về.

Những trưởng lão, đệ tử cũng ai đi đường nấy, Thành Thanh Thiên lên tiếng, để cho người ta đừng đi quấy rầy, cho nên đều không dám tiến đến chúc mừng.

Một đường không có nói chuyện.

Đám người Dương Đại trở lại trong động thiên phúc địa.

Dương Đại để nhóm âm chúng dồn dập ngưng tụ ra vũ khí của mình, quả nhiên, đều có thể làm được.

Nhóm âm chúng có khả năng ngưng tụ ra bất kỳ vũ khí nào, nhưng chỉ có thể gánh chịu linh lực, không có uy năng của pháp khí.

Trong lúc nhất thời, nhóm âm chúng bắt đầu biến hóa của y phục của mình, hoán đổi vũ khí của mình, toàn bộ động thiên phúc địa đều trở nên náo nhiệt ồn ào.

Nhóm âm chúng hạc tâm cũng hết sức hưng phấn, trò chuyện không ngừng.

Dương Đại ngồi dưới tàng cây, thu hết thấy tình cảnh vào trong mắt.

- Xem ra theo cảnh giới đột phá, bản thân Vạn Cảnh Âm Chủ lại không ngừng tăng cường...

Ánh mắt Dương Đại lấp lánh, trong lòng vô hạn mơ màng.

Chờ lần này chính ma đại chiến kết thúc, hẳn quyết định muốn đi ra ngoài đi dạo, thu thập càng nhiều âm chủng.

Âm chủng càng nhiều, hẳn càng mạnh, đây là một vòng tuần hoàn vô tận.

Dương Đại dùng tâm linh cảm ứng phân phó Mộ Dung Trường An:

- Đoạn thời gian gần đây, ngươi cũng đừng tu luyện, ngươi đi luyện Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, tùy tiện dạy một chút những âm chủng nhân tộc.

Mộ Dung Trường An không có ý kiến, lập tức tiến đến.

Nhóm âm chủng đối mặt âm tướng không thể từ chối, cho nên lực chấp hành rất mạnh, Mộ Dung Trường An đều không cần trấn áp.

Tháng ngày bình tĩnh như trước.

Thành Thanh Thiên không có liên hệ Dương Đại đi tấn thăng thân phận bài, dù sao hiện tại Thập Phương giáo cũng không rảnh xử lý những chuyện này.

Chờ sau khi chính ma đại chiến, Dương Đại chính là hạch tâm đệ tử.

Hạch tâm đệ tử.

Toàn bộ Thập Phương giáo trước mắt chỉ có ba vị, Đại trưởng lão gặp đều muốn khách khí.

Sau ba ngày.

Dương Đại thu hồi hết thầy âm chúng logout.

Quả nhiên, điện thoại di động của hắn hiện ra rất nhiều cuộc gọi nhỡ, gia đình, bạn thân, đồng nghiệp.

Sau khi Dương Đại thả ra một nhóm âm chúng, một mình đi ra ban công bắt đầu gọi điện thoại.

Trước báo bình an cho gia đình, trong một tháng nay hắn trôi qua rất bình tĩnh, nhưng người trong hiện thực thì lo lắng hãi hùng, thí luyện giả trong Thâm Vực bị chết càng nhiều, lực lượng hiện thực bảo hộ càng yếu, dân chúng đều phải dựa vào thí luyện giả bảo hộ, hưởng chi, rất nhiều người có thiên ti vạn lữ quan hệ với thí luyện giả, đều không hy vọng người thân, bạn bè của mình xảy ra chuyện gì.

Dương Đằng hết sức hưng phấn, hiện tại ở trên mạng đã thổi Dương Đại lên trời trên trời, trên mặt đất không đủ mức độ, thậm chí rất nhiều người cho rằng hắn không sớm thì muộn vượt qua Thiên Đạo, sinh ra con trai như vậy, Dương Đằng tự nhiên cao hứng.

Trò chuyện xong cùng gia đình, Dương Đại theo thứ tự gọi điện thoại cho các cao tăng Hạ Quốc.

Chương 218: Kiểm Tu đến Đạp Hư cảnh, tấn thăng phó cục trưởng (6)

Cục trưởng tổng cục Thâm Vực trực tiếp hỏi hấn, muốn làm Tổng cục trưởng Cơ quan tình báo không?

Dương Đại thụ sủng nhược kinh, vẫn khéo léo từ chối, hấn cũng không muốn quá phiền toái, bất quá cuối cùng vẫn bị ép vào thân phận Phó cục trưởng Tổng cục Cơ quan tình báo, đẳng cấp thân phận của hấn lập tức nâng lên cấp bậc bằng với Trương Triền Vân.

Cấp bậc lập tức đề cao, trong lòng Dương Đại hết sức thoải mái.

Hiện tại trong Hạ Quốc, ấn theo cấp bậc, người cao hơn hấn đã không nhiều lắm, thậm chí bậc hạng của một vài cấp Quốc trụ cũng không bằng hấn, hấn cảm nhận được Hạ Quốc coi trọng mình, hấn rất hài lòng.

Sau đó, hấn trở lại trong phòng khách, ngồi ở trên ghế salon chơi điện thoại.

Quả nhiên, toàn dân đều đang ca tụng vị Luyện Hồn cảnh thứ hai của Hạ Quốc là hấn, danh tiếng thật sự quá lớn.

Đây cũng không chỉ là vinh dự, tu vi Luyện Hồn cảnh đã tương đương với siêu nhân, tiên thần, đây chính là sinh mệnh biến thiên, Châu Âu Thái Dương Thần kiều ngạo như vậy, nhưng không ai dám trừng phạt hấn, cũng bởi vì hấn đã vô địch Châu Âu.

Đại đa số người đều là hâm mộ kẻ mạnh, lại thêm Dương Đại rất điệu thấp, không có nửa điểm dính đen, hiện nay, toàn bộ Hạ Quốc, người sùng bái hắn đã hơn phân nửa, lượng người ái mộ hắn không thể tính toán, ngay cả tính đến phạm vi toàn thế giới cũng có lực ảnh hưởng cực lớn.

Dương Đại vui thích xem những tin tức, bài viết thổi phồng chính mình, thể xác tinh thần đều sáng khoái.

Trọn vẹn nhìn năm tiếng, hắn mới mang theo nhóm âm chúng một lần nữa trở lại trong Thâm Vực.

Chính ma đại chiến đã diễn ra mấy tháng, vẫn không có Ma đạo xâm lấn Thập Phương giáo, xem ra lực của Vãn Thương Thiên, Thành Thanh Thiên chấn nhiếp vẫn là rất mạnh.

Dương Đại ngược lại không gấp, tốt nhất Ma đạo bị chính đạo đẩy ngang, hắn khỏi cần ra tay.

Dãy núi liên miên.

Hai bóng người đứng ở trên vách núi, đón gió mà đứng, bóng lưng tiêu sái.

Một người trong đó thân mặc áo tím, dáng người thon thả tinh tế, chính là Chữ Linh, một người khác thì là nam tử hắc y từng trọng thương Lữ Tụng.

- Khi nào hành động?

Chữ Linh lười nhác hỏi.

Nam tử hắc y nhìn phía trước, nói:

- Chờ hắn đến, bằng không chỉ dựa vào ngươi ta không có khả năng đánh hạ Thập Phương giáo.

Chữ Linh giễu giễu nói:

- Ta luôn cảm thấy Thập Phương giáo đã hiểu rõ thân phận ngươi và ta, lại thả chúng ta đi ra, chỉ sợ đang chờ chúng ta

xuất đầu một mẻ hốt gọn, người thỉnh người nào, hấn đủ mạnh không?

Nam tử hắc y trả lời:

- Rất mạnh, chẳng qua thể nhân đã quên đi danh hào của hấn.

- Ô? Là ai, nói nghe một chút.

- Kiếm Đồ.

- Kiếm Đồ?

Chữ Linh nhú lông mày, cố gắng nghĩ về cái tên này, ngay sau đó, sắc mặt nàng đại biến, hỏi:

- Có phải là vị Kiếm Đồ năm trăm năm trước huyết tẩy Thần Kiếm Thiên đảo kia?

- Không sai, chính là hấn.

- Hấn không phải chết trong cuộc quyết chiến với Kiếm Thánh à?

- Hấn vẫn còn sống, hấn mạnh hơn.

Chữ Linh yên lặng một lát, chợt lộ ra nụ cười quỷ dị, che miệng cười nói:

- Ta ngược lại thật rất hứng thú, không ngờ Kiếm tông thật đúng là tồn tại.

Nam tử hắc y nói:

- Kiếm tông một mực tại, chẳng qua có rất ít người, người còn sống đều kế thừa ý chí của lão nhân gia ông ta.

Váy linh cười nói:

- Vậy thì chờ Kiếm Đồ đến, nhìn một chút Ván Thương Thiên có thể hung thần ngăn lại năm trăm năm trước hay không.

Nam tử hắc y không nói thêm gì nữa, vẫn như cũ nhìn phương xa. Một lát sau, hắc mới âm u nói:

- Thập Phương giáo nhất định vong, bọn hắc chỉ bất quá ngoan cường kéo dài tính mạng ngàn năm, cũng nên chặt đứt.

- Muốn dựa vào dị nhân kéo dài tính mạng, si tâm vọng tưởng.

Tháng ngày ung dung, lại nửa tháng trôi qua.

Một ngày này.

Dương Đại đang ở dưới tàng cây cùng Mộ Dung Trường An nói chuyện phiếm, nghe Mộ Dung Trường An trò chuyện đại kiếm tu mấy trăm năm trước.

Ba ngàn năm trước, thiên hạ từng có thời đại thuộc về kiếm tu, sau đó, Kiếm Tu càng ngày càng ít, nhưng vào năm trăm năm trước, Kiếm Tu lại nghênh đón một lần mưa xuân, xuất hiện không ít Kiếm Tu danh chấn thiên hạ, danh tiếng của bọn hắc cũng trở thành đá đặt chân sau này của Kiếm Thánh.

Phàm là nhân vật lưu lại uy danh trong truyền thuyết, cùng thời đại chắc chắn có rất nhiều thiên kiêu, đối thủ đủ mạnh, mới lộ ra đến bọn hắc bao nhiêu vĩ đại.

Mộ Dung Trường An kể về quyết chiến giữa Kiếm Thánh và Tuyệt Tâm môn Kiếm Ma.

- Kiếm Ma chính là đại thành Kiếm Tu, là Ma Quân đứng hàng thứ nhất trong Tuyệt Tâm môn lúc ấy, cũng là sư huynh trưởng giáo Tuyệt Tâm môn hiện thời, đối mặt hắc, tỷ ta tựa như hậu bối, tất cả mọi người không coi trọng sư tỷ của ta, cảm thấy sư tỷ của ta không có khả năng thắng, nào biết, sư tỷ của ta chỉ dùng nhất kiếm, chém xuống đầu của một đại thành kiếm tu!

- Trận chiến kia, tên Kiếm Thánh của sư tử của ta chính thức được Tu Tiên giới tán thành.

Mộ Dung Trường An một mặt kiên cường nói, giống như hấn chính là Kiếm Thánh.

Liễu Tuấn Kiệt nhin không được hỏi:

- Đừng nói kiếm thánh, ngươi đây, ngươi có chiến tích gì hung hấn?

Mộ Dung Trường An liếc mắt nhìn hấn, nói:

- Một mình xông Thập Phương giáo, đủ chưa?

Liễu Tuấn Kiệt cùng nhóm âm chúng đều im lặng.

Không ngờ chuyện này là vinh quang lớn nhất đời này của hấn?

Đúng lúc này.

Dương Đại bỗng nhiên cảm nhận được cái gì, xuất ra thân phận bài đến, đem thần thức dò vào trong đó.

- Các đệ tử xuất quan, chuẩn bị nghênh chiến Ma đạo.

Là âm thanh của Sở Hình, ngữ khí nghiêm túc, cho người ta một loại cảm giác áp bách đập vào mặt.

Dương Đại bỏ qua thân phận bài, đứng dậy, thấp giọng nói:

- Rốt cuộc cũng đến.

Vừa dứt lời, các âm chúng khác dồn dập đứng dậy.

Kỷ Vân Yên hưng phấn hỏi:

- Ma đạo tới?

Hùng Liệt, Hứa Trường Sinh xắn tay áo lên, đã sớm chờ không nổi muốn chiến đấu.

Chương 219: Nay lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (1)

Dương Đại đem hết thầy âm chúng thu vào không gian linh hồn, bên người chỉ còn lại có Mộ Dung Trường An, Hùng Liệt, Hứa Trường Sinh, Vạn Thiên Hào, hấn mang theo bốn vị âm chúng bay ra động phủ, đi vào trước động phủ của Phương Thanh Nghê.

Cắm chế động phủ mở ra, Dương Đại xe nhẹ đường quen vào động phủ, Phương Thanh Nghê đã mở ra trận pháp truyền tống, Dương Đại xông đi vào, thu trăm vạn âm chúng bên trong vào không gian linh hồn, cấp tốc bay ra ngoài.

Dương Đại cười hỏi:

- Sư tỷ, chuẩn bị xong chưa?

Phương Thanh Nghê vẫn như cũ mang khăn che mặt, chẳng qua ánh mắt nàng nhìn về phía Dương Đại đã thay đổi, nói khẽ:

- Chuẩn bị xong.

Hai người cùng nhau đi ra động phủ.

- Ta đi trước tìm sư phụ.

Dương Đại vừa dứt lời liền dẫn bốn vị âm chúng rời khỏi.

Năm người trực tiếp bay lượn, không cần đạp kiếm, đi đến Không Vô cảnh đã có khả năng tự do tự bay lượn, đây là lực không chế linh lực cực cao, một ít tu sĩ Linh Chiếu cảnh kiệt xuất cũng có thể làm được.

Mấy phút đồng hồ sau, đám người Dương Đại đứng ở trước cung điện của Thành Thanh Thiên.

Cửa lớn mở ra.

Dương Đại bước nhanh đi vào, bốn vị âm chúng theo sát phía sau.

Trong điện, Thành Thanh Thiên ngồi tĩnh tọa ở trên bồ đoàn, đại điện trống trải, lộ ra hắc cô đơn, mười phần điều hiu.

Dương Đại đi đến phía trước, nói:

- Đồ nhi đã đi đến Luyện Hồn cảnh, Đại Thánh chi hồn...

Hắn ban đầu dự định trước tu luyện một quãng thời gian, lỡ như không thể tiếp nhận thánh hồn, hiện tại không có biện pháp, chiến đấu đột nhiên diễn ra, hắn chỉ có thể tìm Thành Thanh Thiên, ngược lại lúc chiến đấu hắn cũng sẽ không ra tay, dựa vào là âm chúng.

Thành Thanh Thiên nói:

- Người chuẩn bị xong chưa? Đại Thánh chi hồn rất mạnh, tuyệt không phải Đạp Hư cảnh tầm thường có thể so sánh.

Hắn mở to mắt, tầm mắt rơi vào trên người Mộ Dung Trường An.

Mộ Dung Trường An cúi xuống, hắn tự nhiên không phục Thành Thanh Thiên, nhưng Thành Thanh Thiên chính là sư phụ của chủ nhân hắn, hiện tại hắn vô cùng kính trọng Dương Đại, dẫn tới thay đổi cách nhìn về Thành Thanh Thiên, không còn cảm thấy địch ý giống như trước đó.

Dương Đại cười nói:

- Chuẩn bị xong, ta cảm thấy kẻ địch chạy đến, tất nhiên phải làm xong kế sách thập toàn, nhiều một phần lực lượng, càng có niềm tin.

Thành Thanh Thiên đứng dậy, nói:

- Vậy người đi theo ta.

Hắn cất bước hướng đi cửa lớn.

Đám người Dương Đại lập tức đuổi theo.

- Không ngờ lại không ở trong tay hắn, sẽ tàng ở nơi nào?

Dương Đại âm thầm kỳ lạ, hắn đột nhiên suy nghĩ một khả năng, trong lòng hơi dừng một thoáng.

Sau khi rời khỏi cung điện, Thành Thanh Thiên đơn mây bay lượn, đám người Dương Đại theo ở phía sau.

Đưa mắt nhìn lại, có thể thấy không ít đệ tử đang chạy về phương hướng dãy núi truyền tống, Dương Đại thậm chí có thể cảm nhận được khí tức mạnh mẽ đang lại gần Thập Phương giáo.

Hắn thu hồi tầm mắt, nhìn về phía trước.

Thành Thanh Thiên mang theo bọn hắn bay đến một mảnh khu vực hoang tàn vắng vẻ, vùng này không có sơn nhạc xông phá mây mù, bay một hồi lâu, thành thanh Thiên Tài bắt đầu lao xuống, đám người Dương Đại theo sát phía sau.

Xuyên qua mây mù, Dương Đại nhìn thấy phía dưới là một mảnh hoang nguyên mênh mông vô bờ, không có một ngọn cỏ, bùn đất lại màu đỏ, thật giống như bị ngọn lửa đốt qua.

Phía trên mặt đất có rải lấy rất nhiều nham thạch lớn, tựa như bày thành từng ma trận, để Dương Đại miên man bất định.

Rất nhanh, Thành Thanh Thiên mang theo bọn hắn rơi xuống đất, rơi vào trước bốn khối nham thạch to lớn, bốn khối nham thạch chồng chất cùng một chỗ, dưới đáy một khối, còn lại ba khối ở phía trên xếp thành ba góc.

- Đại Thánh chỉ hồn ở trong đó, bên cạnh chính là phong ấn của Kiếm Thánh, sau khi người hút xong hồn phách, nhiệm vụ của người chính là thủ tại chỗ này, ngăn cản Ma đạo phá vỡ phong ấn Kiếm Thánh.

Thành Thanh Thiên chỉ một khối bia đá lớn bên cạnh nói.

Dương Đại quay đầu nhìn lại, bia đá kia cao tới hai trượng, như một thanh kiếm đâm vào trong lòng đất, tản ra một cỗ khí thế khó tả.

Hắn nhìn về phía Thành Thanh Thiên, nhin không được hỏi:

- Có ý tứ gì? Ma đạo muốn phục sinh Kiếm Thánh?

Về mặt Thành Thanh Thiên không chút thay đổi nói:

- Không sai, trong khoảng thời gian này phong ấn liên quan tới Kiếm Thánh trong các đại giáo phái đã lần lượt bị giải trừ, có rất nhiều cường giả mạnh mẽ xông tới, có rất nhiều gian tế trà trộn vào, bây giờ chỉ còn lại có phong ấn của Thập Phương giáo còn chưa giải trừ, một khi giải trừ, Kiếm Thánh sẽ tái hiện nhân gian.

Mộ Dung Trường An bên cạnh toát ra vẻ kích động.

Thành Thanh Thiên tiếp tục nói:

- Trước khi các đại giáo phái phong ấn Kiếm Thánh, Kiếm Thánh đã bởi vì công pháp của Kiếm tông mà tẩu hỏa nhập ma, bị phong ấn nhiều năm như vậy, chắc chắn ma uy thao thiên, một khi đi ra, lục thân không nhận, thần căn giết thần, ma căn sát ma, nói cách khác, một khi Kiếm Thánh phá phong ấn, Man Hoang Chi Địa tương với nghênh đón tận thế, đại kiếp dị nhân các người cũng sẽ tiến vào đếm ngược.

Hắn nói hết ngọn nguồn câu chuyện gì sợ Dương Đại có ý đồ khác.

Dương Đại nói:

- Ta hiểu được, ta sẽ tử thủ.

Thành Thanh Thiên vỗ vỗ bờ vai của hắn, thả người vọt lên, bay về phía truyền tông dãy núi.

Dương Đại nhìn về bóng lưng phía hắn, trong lòng suy nghĩ.

Những chuyện này trong Bí Vỡng căn bản không có, xem ra tình thế cũng không có tốt đẹp như tình thế trên Bí Vỡng.

Dương Đại thu hồi tâm mắt, hít sâu một hơi.

Mộ Dung Trường An nhin không được nói:

- Sư tử của ta không có khả năng tẩu hỏa nhập ma, nàg....

- Ngày khác ta đủ mạnh, sẽ giúp ngươi cứu trợ sư tử của ngươi, nhưng bây giờ không được, ta không muốn cược, hi vọng ngươi hiểu rõ.

Dương Đại nghiêm túc nói, Mộ Dung Trường An yên lặng.

Hứa Trường Sinh trấn an:

- Trường An, mấy trăm năm, đầy đủ cải biến rất nhiều chuyện, sư tử của ngươi trước khi bị phong ấn, ngươi gặp qua sao? Không nên quá cố chấp, ngươi có khả năng không tin Thập Phương giáo, nhưng Ma đạo vì sao muốn cứu nàg? Cứu một Kiếm Thánh đối nghịch với mình? Ngươi cảm thấy hợp lý không?

Mộ Dung Trường An nhíu mày, hai tay nắm chặt.

Hắn không muốn thừa nhận, nhưng lại không thể không thừa nhận, Hứa Trường Sinh nói rất có đạo lý.

Chương 220: Này lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (2)

Dương Đại không có lập tức hấp hồn, mà triệu hoán âm chúng, trong chốc lát, trán của hắn hiện ra hắc văn, phương viên mấy vạn mét dâng lên khối đen, không gian trên đầu của hắn cũng biến thành đen kịt, đếm không hết âm chúng Yêu thú bay ra, tràn diện vô cùng hùng vĩ.

Hùng Liệt cảm khái:

- Mặc dù đã không phải lần đầu tiên thấy, nhưng không thể không nói, thật vô cùng quá trâu bò.

Các âm chúng khác gập đầu theo, Dương Đại càng ngày càng có khí thế của Vạn Cảnh Âm Chủ.

Không đến ba giây, gần ba trăm vạn âm chúng Yêu thú được triệu hoán đi ra, tại Dương Đại phân phó, chút âm chúng phân bố ngoài vạn mét, cấp tốc tản ra, bày ra tư thế sắp kết trận, nhóm Yêu Vương quanh quần trên không trung.

Dương Đại tiếp tục triệu hoán âm chúng nhân tộc, mười vạn tu sĩ Đại Ngụy phân bố trong vạn mét, đồng dạng bày ra kết trận.

Lại là âm chúng Ma tộc, Quỷ quái, Thiên tộc ở tại gần đó, hình thành ba tầng ô dù.

Lần này, Dương Đại không có lưu thủ, đem hết thủy âm chúng đều phóng xuất.

Ba trăm vạn chúng sao mà hùng vĩ, ngay cả nhóm âm chúng của mình cũng cảm nhận được máu nóng, bọn họ cũng

đều biết tiếp theo rất có thể nghênh đón đại chiến.

Mộ Dung Trường An, Thiên Tuyệt thủ ở bên cạnh Dương Đại, Thâm Hải cứ vương thủ trước tấm bia đá của Kiếm Thánh.

Dương Đại hít sâu một hơi, bắt đầu hấp thu Đại Thánh chi hồn.

Hồn niệm thăm dò vào trong nham thạch phía trước, rất nhanh hẳn đã thấy một đạo hồn phách, một đạo hồn phách vô cùng cường đại.

Trước đạo hồn phách này, Dương Đại lộ ra rất nhỏ yếu.

Vượt xa Luyện Hồn cảnh.

Trong bóng tối, Đại Thánh chi hồn co ro, thấy không rõ hình dáng, theo thân hình đến xem, hẳn là một nam tử.

Dương Đại điều chỉnh tâm tính, bắt đầu ném thử hấp hồn.

Hồn niệm tiếp xúc cùng Đại Thánh chi hồn, oanh một tiếng, toàn thân Dương Đại run lên, trong nháy mắt bắt đầu chảy máu mũi.

- Thật mạnh!

Trong lòng Dương Đại kinh hãi, nhưng hẳn không hề từ bỏ.

Kỷ Vân Yên cực kỳ khẩn trương, kém chút muốn đi vịn Dương Đại, nhưng bị Hùng Liệt cản lại.

Về mặt Hùng Liệt không chút thay đổi nói:

- Tin tưởng hẳn, không nên quấy rầy hẳn.

Các âm chúng hạch tâm khác cũng không có hoảng, bình tĩnh nhìn chăm chăm Dương Đại.

Kỷ Vân Yên đột nhiên cảm thấy mình còn không hiểu Dương Đại.

Nàng nhìn Dương Đại, cái tên này đã bắt đầu thất khiêu chảy máu, nhưng vẫn không có dừng tay, Đại Thánh chi hồn bắt đầu ngoi đầu lên từ trong đồng đá.

Một cỗ sát khí đáng sợ để nhóm âm chúng sợ hãi.

- WOW, này là Đại Thánh chi hồn sao?

Liễu Tuấn Kiệt lạnh cóng nói, nhìn xem Đại Thánh chi hồn, hắn không hiểu tự xưng muốn quỳ bái.

Lương Tử Tiêu cảm khái nói:

- Hồn phách lưu lại vạn năm đã như thế, lúc đỉnh phong hấn rồi cuộc mạnh cỡ nào.

Thượng cổ Đại Thánh, nhân vật thần thoại thông thiên triệt địa trong truyền thuyết, khiến cho người kính sợ.

Dương Đại cũng không hoảng, chỉ cần hồn phách bắt đầu bị dẫn động, vậy đã ổn một nửa.

- Sư phụ vẫn có dự liệu, trách không được muốn đợi ta đột phá đến Luyện Hồn cảnh.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, đổi lại trước đó hấn nếu tùy tiện hấp thu, sợ rằng sẽ chết bất đắc kỳ tử.

Đương nhiên, nếu khi đó cho hấn đi hấp hồn, hấn cũng sẽ từ chối, bản thân hấn hết sức cẩn thận.

Oanh.

Thập Phương giáo, dãy núi truyền tông, phía trên từng tòa trận pháp truyền tông, bầu trời bị một đạo kiếm khí trảm ra một đầu vết nứt màu đen to lớn, dài đến mấy vạn mét, rộng chừng trăm trượng.

Mấy chục vạn đệ tử Thập Phương giáo đập lên phi kiếm, đứng ở trên trời, bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch.

- A a, Thập Phương giáo thật đúng là nội tình mười phần, phái đi ra nhiều tu sĩ như vậy, không ngờ trong giáo còn có nhiều người như vậy, điểm này, ngay cả Tuyệt Tâm môn cũng không sánh bằng được các người.

Tiếng Chử Linh cười lạnh vang vọng giữa đất trời, chỉ thấy Chử Linh, nam tử hắc y bước ra từ trong cái khe màu đen, sau lưng bọn họ có một tôn thân ảnh to con mà bá khí.

- Cái đó là.....

Trương Thiên Niên nhú mày, híp mắt lại.

Một cỗ sát khí kinh khủng tràn ngập giữa thiên địa khiến cho hết thảy tu sĩ phía dưới Linh Chiếu cảnh run rẩy toàn thân, căn bản không chế không nổi thân thể của mình.

Đạo thân ảnh to con chậm rãi bước ra từ trong cái khe màu đen, đó là một nam nhân cao hơn hai mét, ở trần, mặc quần đen, bên hông quần quanh đai lưng khảm ngọc xương thú, nửa người trên trần đầy vết sẹo, nhìn thấy mà giật mình, khuôn mặt dữ tợn, hai mắt không có con ngươi, trên mặt còn thiếu một khối thịt, lộ ra bạch cốt, tóc tai bù xù, cuồng dã đến cực điểm, một tay nắm chuôi kiếm, khiêng một thanh kiếm khổng lồ trên vai, dài tới một trượng.

Hắn vừa hiện thân, trái tim các đệ tử Thập Phương giáo không khỏi nhảy lên tới cuống họng.

Có kẻ địch chỉ nhìn xem hình tượng cũng đã làm người ta sợ hãi, nhìn mà sợ.

Đằng sau ba người, liên tục toát ra lít nha lít nhít ma tu, tựa như Ác Quỷ từ trong thâm uyên bò ra tới.

- Đó là người gì?

- Hắn là yêu ma, người có thể cao lớn như thế à?
- Thanh kiếm thật đáng sợ, nếu như bị đập trúng, trực tiếp thành đồng nát.
- Sư huynh, người này hẳn là rất có danh thanh trong Ma đạo, người gặp qua chưa?
- Chưa từng thấy qua, mà đám ma tu này hẳn là đệ tử Tuyệt Tâm môn, nhưng Ma Quân Tuyệt Tâm môn không có người nào phù hợp hình ảnh như thế.

Trong Thập Phương Giáo, những người thí luyện cùng các đệ tử đang nghị luận.

Thậm chí có mấy tên thí luyện giả thuộc cơ quan tình báo lặng yên thối lui, chuẩn bị logout, thay đổi tình báo.

- Ta tưởng là ai, thì ra là Kiếm Đồ vốn nên chết tại năm trăm năm trước.

Một tiếng cười bình tĩnh truyền đến, dễ dàng đánh tan sát khí tràn ngập giữa thiên địa.

Tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thành Thanh Thiên dạo bước đi tới, dưới chân giống như có bậc thang vô hình, sự xuất hiện của hắn để các đệ tử Thập Phương giáo thờ dài một hơi.

Tầm mắt Chử Linh rơi vào trên người Thành Thanh Thiên, nheo lại đôi mắt đẹp, không biết nghĩ cái gì.

Kiếm Đồ vác cự kiếm, đi đến trước mặt Chử Linh, nam tử hắc y, ánh mắt của hắn rơi vào trên người Thành Thanh Thiên, mở miệng nói:

- Đạp Hư cảnh, tiểu oa nhi, lão phu giống như gặp qua người, xưng tên ra.

Chương 221: Này lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (3)

Thành Thanh Thiên bước qua từ đỉnh đầu một phương Thập Phương giáo, nhìn Kiếm Đồ, cười nói:

- Thập Phương giáo Thành Thanh Thiên.

Kiếm Đồ híp mắt nói:

- Thiên tự, xem ra ngươi cũng đi qua chỗ kia, ngươi không phải đối thủ của lão phu, để cho chúng giáo các ngươi ra đây, năm đó Vãn Thương Thiên đã từng thỉnh giáo qua lão phu, năm trăm năm đi qua, lão phu muốn nhìn một lực lượng thiên hạ mới, nếu như các ngươi không cách nào ngăn cản lão phu, lão phu sẽ giải phong Kiếm Thánh, nổi lên cuộc chiến năm đó chưa kết thúc.

Thành Thanh Thiên nâng tay phải lên, một thanh trường kiếm như là băng tinh hiện ra từ trong tay áo, hắn thuận thế nắm chặt chuôi kiếm, Kiếm Nhận lượn lờ từng tia từng tia thanh diễm màu xanh.

- Đệ tử Thập Phương giáo nghe lệnh!

Thành Thanh Thiên nhìn chăm chăm Kiếm Đồ, mở miệng nói, âm thanh to vang vọng đất trời.

Các đệ tử dồn dập nâng lên pháp khí, chuẩn bị chiến đấu.

- Tử thủ!

Thành Thanh Thiên nói xong hai chữ này, đột nhiên lao thẳng đến Kiếm Đồ.

Nổi!

Kiểm Đồ nhắc kiểm ngăn cản, ngăn lại Thành Thanh Thiên, khí thể khủng bố chấn động đến nam tử hắc y, Chữ Linh bên cạnh lui lại một bước.

- Thật nhanh!

Chữ Linh meo mắt, yên lặng lui ra.

Kiểm Đồ nhìn chăm chăm Thành Thanh Thiên, nói:

- Ta coi thường ngươi, vậy thì tới đi, trước hết giết ngươi, lại trăm chưởng giáo các ngươi, kiểm của lão phu đến lúc đó hẳn là sẽ no, có nắm chắc hơn đôi phó Kiểm Thánh!

Thành Thanh Thiên nhìn xuống Kiểm Đồ, cười lạnh nói:

- Kiểm Thánh? Ngươi chỉ sợ không có cơ hội nhìn thấy nàng ta.

Oanh!

Hai người đột nhiên tan biến, một giây sau xuất hiện trên cao mấy ngàn thước, thân hình đan xen, pháp thuật va chạm, kiểm khí xé tan biến mây.

Nhanh!

Nhanh đến cực hạn.

Con mắt của tất cả mọi người đều không thể bắt kịp tốc độ của bọn hắn, khí thể của bọn hắn liên tiếp đề cao, kinh thiên động địa.

Cùng lúc đó, ma tu Tuyệt Tâm môn dồn dập lao ra từ trong cái khe màu đen, thẳng tới Thập Phương giáo.

Thập Phương giáo tự nhiên không sợ, giáo phái hai bên tựa như hai cỗ hồng thủy đụng vào nhau.

Chữ Linh đang muốn rời khỏi, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía một phương hướng, sắc mặt nàng biến hóa, lẩm bầm nói:

- Hơi thở thật mạnh, Ván Thương Thiên đã đi đến loại trình độ này?

Nam tử hắc y khẽ nói:

- Đã sớm muốn lĩnh giáo lực lượng của hắc.

Dứt lời, hắc bay tới phía khí tức Ván Thương Thiên truyền đến.

Trước đồng đá, Dương Đại lung la lung lay ngồi xuống.

Hắc đã có tu vi Luyện Hồn cảnh lại còn bị suy yếu như vậy, cũng may hắc không có hôn mê, cũng thành công hấp hồn.

Vừa ngồi xuống, ý thức của hắc đã đi vào trong một đoạn mộng cảnh.

Mặt đất bao la, máu chảy thành sông, đếm không hết Yêu thú đang đang ăn uống, thức ăn rõ ràng là nhân tộc, nam nữ già trẻ đều có.

Một thiếu niên đứng ở trên vách núi, xa xa nhìn một màn, hắc nắm chặt hai quả đấm, cắn chặt răng, nước mắt chảy ra không ngừng.

- Cha... Mẹ... Em trai em gái... A Công... Ta nhất định giết sạch yêu tộc thiên hạ, ta muốn để nhân tộc quật khởi.

Thiếu niên cắn răng nói, dứt lời, hắc mãnh liệt xoay người chạy đi.

Hắc trải qua mưa gió, trèo non lội suối.

Bốn mùa thay đổi, trên đường đi, hắc gặp phải không ít gặp trắc trở, hiểm cảnh hoàn sinh không biết bao nhiêu lần.

Không biết đi qua bao lâu, hắc đã cao lớn hơn không ít, cuối cùng tìm thấy tiên duyên, được tiên nhân thần bí chỉ điểm, hắc bắt đầu tu luyện, dần dần mạnh lên.

Cho đến một ngày, thần thông hấn đại thành, kinh thiên địa khiếp quỷ thần, vô tận lôi điện xen lẫn giữa thiên địa, tựa như đang cung nghênh Đại Thánh đến.

Sau lần đó, hấn hoành hành thiên hạ, khắp nơi chém yêu đồ ma, không còn là một người cô đơn, càng ngày càng nhiều người bắt đầu đi theo hấn.

Ý thức Dương Đại theo đó tỉnh táo.

Đoạn này trí nhớ tựa như phim được chiếu với tốc độ x2 x3, nhìn như rất dài, lại rất ngắn, Dương Đại cũng cảm nhận được thời gian vạn năm trước.

Khi nhân tộc còn chưa là chủ nhân của khối thiên địa này, chủng tộc khác cũng sẽ giống như nhân tộc bây giờ nô dịch tộc khác.

Ở giữa chủng tộc không có khả năng xuất hiện tuyệt đối bình đẳng, chỉ có thể là mạnh được yếu thua.

Dương Đại mở to mắt, nhóm âm chúng dồn dập lại gần.

- Chủ nhân, ngài không có sao chứ?-

- Khẳng định không sao, nhanh triệu hoán Đại Thánh chi hồn.

- Chúng ta sắp ngư bức, hấp hồn thành công!

- Khí thể chủ nhân đều tăng cường không ít, cái này là Đại Thánh chi hồn sao?

Nhóm âm chúng hưng phấn nói xong, Dương Đại đi theo cảm nhận được trong cơ thể mình nhiều thêm một cỗ lực lượng thần bí, cỗ lực lượng này khó nói nên lời, có thể điều động, nhưng cũng không phải là chuyển hóa làm sức công kích, mà là bám vào trên người mình.

Nghiêm chỉnh mà nói, loại lực lượng này càng giống như một loại khí thể.

Khí thể Đại Thánh?

Dương Đại âm thầm tò mò, lần trước xuất hiện lực lượng đặc thù, vẫn là hấp thu Vạn Thiên Hào, thị lực bay vọt tăng trưởng. Lần này đạt được khí thể Đại Thánh, cũng không tệ, ít nhất có thể dọa người.

Dương Đại ngồi dậy, bắt đầu tĩnh tọa.

Hắn xuất ra một chút đan dược, bắt đầu điều trị thể xác tinh thần, lực lượng linh hồn hao tổn tạm thời không có đan dược có thể đền bù, hắn chỉ có thể dùng bổ đan dược khí huyết, vừa rồi hắn đã chảy không ít máu.

- Tình huống thế nào?

Dương Đại một bên tĩnh tọa vận khí, một bên hỏi.

Ba trăm vạn chúng vẫn còn, nói rõ vừa rồi rồi không có địch nhân tập kích.

Thiên tộc thủ ở gần bia đá Kiếm Thánh, không cho kẻ địch cơ hội đánh lên.

Vạn Thiên Hào nhìn phương xa, nói:

- Hết sức cháy bỏng, Thành Thanh Thiên, chương giáo đều bị Ma tu sĩ đạo đại cuốn lấy, lực lượng Ma đạo thật mạnh, có một vị đại hán dùng kiếm, hoàn toàn đè ép Thành Thanh Thiên mà đánh, chương giáo đối mặt với một ma tu, khó phân cao thấp.

Vấn Thương Thiên, Thành Thanh Thiên bị dây dưa kéo lại?.

Dương Đại ngây cả người, có chút khó tin.

Lực lượng Ma đạo mạnh mẽ như thế?

Mộ Dung Trường An lộ ra sắc mặt nghiêm túc, nói:

- Tuyệt Tâm môn chương giáo Tuyệt Vô Thiên tới, kiểm chế Vãn Thương Thiên chính là hắn, lần này, Tuyệt Tâm môn muốn đưa Thập Phương giáo đưa vào chỗ chết.

Dương Đại hỏi:

- Có Ma Quân ra tay hay không?

Mộ Dung Trường An trả lời:

- Có, chí ít có năm vị, bất quá Thập Phương giáo cũng không yếu, đã có mười vị Luyện Hồn ra tay, vị Đạp Hư cảnh thứ ba, ngăn cản một nam một nữ.

Chương 222: Nay lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (4)

Vị Đạp Hư cảnh thứ ba?

Dương Đại thở dài một hơi, Thập Phương giáo vẫn rất ngu bức, cao thủ nhiều như mây.

- Cần thận nhìn chăm chăm, đừng để cho địch nhân thần không biết quỷ không hay sờ qua tới đây.

Dương Đại phân phó, câu nói này cũng thông qua tâm linh cảm ứng nói cho hết thầy âm chúng.

Nhóm âm chúng đều không dám xem thường, phương xa chiến đấu bộc phát khí tức xác thực đáng sợ, để bọn hắn cảm nhận được áp lực.

Dương Đại yên lặng cảm thụ Đại Thánh chi hồn trong không gian linh hồn, rất mạnh, còn mạnh hơn Mộ Dung Trường An, đây chính là một lá bài tẩy mạnh nhất của hắn.

Trình Nga Quỷ thấp giọng nói:

- WOW, Tuyệt Tâm môn quy mô xâm lấn Thập Phương giáo, chiến tuyến khác lại nên làm như thế nào?

Không có người nói tiếp, xác thực không dễ đoán.

- Vấn Thương Thiên, người đề bản tọa có chút thất vọng.

Một tiếng nói hùng hậu vang vọng đất trời, trong lời nói tràn ngập bá khí cùng khinh thường.

Tuyệt Vô Thiên, đệ nhất đại tu sĩ Man Hoang Chi Địa, chủ giáo Tuyệt Tâm môn.

Vừa dứt lời, Thiên Cung ở chân trời bị ma khí cuộn cuộn bao trùm, tựa như đang nhuộm đen, cấp tốc cuốn tới, không đến năm hơi thời gian, toàn bộ bầu trời Thập Phương giáo đều lâm vào mờ tối, như ban ngày biến thành đêm tối.

Hứa Trường Sinh lấy làm kỳ nói:

- Đây là linh lực dạng gì, thật đáng sợ.

Khí thể Tuyệt Vô Thiên xác thực đáng sợ, Dương Đại mặc dù nhìn không thấy hấn, nhưng đã có thể cảm nhận được áp lực.

Chưởng giáo có thể đánh được hấn sao?

Sắc mặt Dương Đại trở nên khó coi.

Một khi đằng trước chiến bại, hấn sẽ đổi mặt Ma đạo.

Từ Siêu Nhân lại gần, nói:

- Muốn hay không dứt khoát logout, tránh một quãng thời gian, Thập Phương giáo không có, có thể đổi lại một giáo phái, lưu được núi xanh không lo không có củi đốt.

Hùng Liệt trầm giọng nói:

- Không được, hiện tại Hạ Quốc đã cùng Thập Phương giáo khóa chung một chỗ, nếu Thập Phương giáo bại, thí luyện giả Hạ Quốc sẽ chết bao nhiêu người? Có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Từ Siêu Nhân cứng cổ, nói:

- Hạ Quốc tồn thất nặng nề lại như thế nào, chủ nhân có nhiều âm chúng như vậy, không bảo vệ được Hạ Quốc à?

Hùng Liệt ghen lại.

Đúng vậy.

Chỉ cần có Dương Đại, có Thiên Đạo, hoàn toàn có khả năng dẹp sạch Yêu thú ở gần Hạ Quốc, Thập Phương giáo vong, không có nghĩa là Hạ Quốc vong.

Nhóm âm chúng nhìn về phía Dương Đại.

Dương Đại ngồi dưới đất, chậm rãi mở mắt, bình tĩnh nói:

- Ta xác thực tham sống sợ chết, xác thực làm tất cả đều vì mình làm chủ, nhưng đó là dưới tình huống người khác không liên quan gì đến ta, Thập Phương giáo có ân đối với ta, ta nhất định phải chiến, mang việc là không thể trốn tránh.

Thành Thanh Thiên vừa đưa cho hấn Đại Thánh chi hồn, hấn liền chạy?

Dương Đại tự nhận mình không phải đại anh hùng đỉnh thiên lập địa, nhưng cũng không phải tiểu nhân vong ân phụ nghĩa.

Nhóm âm chúng yên lặng, đều cảm nhận được quyết tâm của Dương Đại.

- Bà nội nó, vậy liền chiến, niệm cái gì, nam nhân không thể lùi bước, lần này nhận thua, kia chính là thua cả một đời, trốn một lần, sau đó sẽ một mực trốn! Chúng ta nhiều âm chúng như vậy, dựa vào cái gì sẽ thua? Đây con mẹ nó chính là cơ hội, cơ hội chúng ta ngăn cơn sóng dữ.

Liễu Tuấn Kiệt bỗng nhiên dắt cuống họng quát, không ít âm chúng bị hấn làm giật mình, u oán nhìn về phía hấn.

Chỉ thấy hai tay của hấn chống nạnh, nói:

- Chủ nhân chúng ta đã không phải hấn của ban đầu, hấn đã đủ mạnh, tay cầm Đại Thánh chi hồn, Mộ Dung Trường An, chiến lực Luyện Hồn cảnh đi đến sáu vị, còn có trên trăm vị Không Vô cảnh, ba trăm vạn âm chúng, dù chúng ta chính là

ba trăm vạn đầu heo, Ma đạo muốn giết sạch cũng không dễ dàng như vậy.

- Nói không chừng bọn hán nhìn thoáng qua một chút thấy chúng ta liền sẽ run chân!

Dương Đại nhìn Liễu Tuấn Kiệt với con mắt khác, trước kia ghét bỏ tiểu tử này quá hăng máu, không ngờ thời điểm then chốt còn rất hữu dụng.

Thật ra nhóm âm chúng đối với Dương Đại là tuyệt đối phục tùng, không cần nói lời cổ vũ, nhưng lời Liễu Tuấn Kiệt nói cũng làm cho Dương Đại đã nắm chắc.

Hán đã đủ mạnh, sợ cái gì?

Nhớ ngày đó Thành Thanh Thiên cùng một đám đại tu sĩ hợp lại đều không làm gì được Đại Thánh chi hồn, nói rõ Đại Thánh chi hồn rất mạnh, ít nhất mạnh hơn Thành Thanh Thiên, trong lúc mấu chốt, thật đúng là có thể phát huy tác dụng ngăn cơn sóng dữ.

- Đúng đây, sợ cái gì, làm liền xong rồi.

- Ha ha ha, xác thực, đây là cơ hội ngàn năm một thuở.

- Nếu một đợt này thắng, chức chương giáo có phải sẽ trực tiếp rơi trên đầu chủ nhân hay không?

- Có khả năng.

- Nếu ta là chương giáo, trực tiếp khâm định chủ nhân làm chương giáo đời tiếp theo.

Âm chúng hạch tâm dồn dập mở miệng cười nói, lời Liễu Tuấn Kiệt xác thực rất có hiệu quả, hết thấy âm chúng cũng bắt đầu chờ mong tác chiến.

Kỷ Vân Yên cũng lau mắt mà nhìn Liễu Tuấn Kiệt, tiện nhân này vậy mà có cốt khí như thế.

Dương Đại một lần nữa nhắm mắt lại, tiếp tục an dưỡng.

Phương xa đại chiến tạo ra động tĩnh càng lúc càng lớn.

Dương Đại có thể cảm nhận được rất nhiều khí tức đang tan biến, thương vong rất lớn.

Hắn nghĩ tới muốn hay không điều động một bộ phận âm chúng tiến đến trợ giúp, nhưng lại sợ vùng này đến lúc đó sẽ thất thủ, đại bộ phận âm chúng của hắn đều rất nhỏ yếu, tiến đến trợ giúp chính là làm bia đỡ đạn, còn không bằng lưu ở nơi này, bất cứ lúc nào kết trận, phát huy tác dụng càng lớn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Sau nửa canh giờ, chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

Dương Đại khôi phục tinh thần không ít.

Hắn đứng dậy, mặc dù vẫn có chút choáng đầu, nhưng ảnh hưởng không lớn.

- Tình hình chiến đấu như thế nào?

Dương Đại hỏi.

Vạn Thiên Hào mở miệng nói:

- Chưởng giáo cùng Tuyệt Vô Thiên đã rời khỏi Thập Phương giáo, có thể sợ thương tới Thập Phương giáo, bọn hắn đánh phá không gian, đi ra ngoài chiến đấu, còn những người khác vẫn đang chiến đấu ở gần dãy núi truyền tông, hai bên thương vong thảm trọng, tạm thời không nhìn ra ai sẽ là người cười đến cuối cùng.

Mộ Dung Trường An nói theo:

- Nếu Tuyệt Tâm môn không điều động càng nhiều cao thủ đến đây, Thập Phương giáo hẳn là có thể thắng.

Chương 223: Nay lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (5)

Dương Đại đang muốn nói chuyện.

- Không tốt, không gian trên dãy núi truyền tổng phá toái, có pháp khí cỡ lớn bay đến, có số lượng lớn kẻ địch đến đây trợ giúp!

Vạn Thiên Hào kinh ngạc nói.

Dương Đại u oán nhìn về phía Mộ Dung Trường An.

Về mặt Mộ Dung Trường An xấu hổ, giả khục một tiếng, không dám nói tiếp.

- Thành Thanh Thiên bị dây dưa kéo lại, Đại Hán lúc trước đối chiến cùng hắn đang xông lại hướng chúng ta!

Vạn Thiên Hào nhanh chóng nói, tốc độ nói mặc dù nhanh, nhưng đọc nhấn rõ từng chữ.

Mộ Dung Trường An thả người nhảy lên.

Trên bầu trời truyền đến âm bạo, tựa như máy bay hiện đại lướt qua bầu trời.

Dương Đại ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Mộ Dung Trường An cùng một đạo thân ảnh trung dụng vào trên không, lực lượng kinh khủng nhắc lên sóng khí, xé tan biên mây gần đó.

Sóng gió bao phủ mặt đất, kèm chút đánh tan một chút âm chúng tu vì yếu nhỏ.

Kiểm Đồ cùng Mộ Dung Trường An nhìn chăm chăm nhau, kiếm của hai người run rẩy, không nhường nhau một

chút.

- Người là ai?

Kiểm Đồ mở miệng hỏi, ngữ khí hơi kinh ngạc.

Mộ Dung Trường An gất gao nhìn chăm chăm hẳn, nói:

- Ta nhớ được người, Kiểm Đồ, người năm trăm năm trước thành tựu uy danh cho sư tử của ta.

Kiểm Đồ nghe xong, con mắt tái nhợt trong nháy mắt trở nên đỏ như máu, lạnh giọng nói:

- Người là sư đệ Kiểm Thánh?

- Không sai, tại hạ Mộ Dung Trường An.

Oanh!

Kiểm Đồ bùng nổ, một kiếm giết ra, bức lui Mộ Dung Trường An, nhưng Mộ Dung Trường An cấp tốc ổn định thân hình trên không trung.

Trong chốc lát, từng đạo kiếm ảnh xuất hiện sau lưng Mộ Dung Trường An, Thiên Cung chiếm cứ trong phương viên vạn mét, cực kỳ tráng quan.

Kiểm Đồ nhìn hằm hằm Mộ Dung Trường An, nói:

- Xem ra người thật đúng là sư đệ người kia, đã như vậy, vậy lão phu trước giết người, lại thả ra xong rồi giết Kiểm Thánh, để tỷ đệ các người cùng một chỗ xuống hoàng tuyền gặp nhau đi.

Hắn giờ cao cự kiếm, khí thế khủng bố như núi lửa bùng nổ, quanh thân xen lẫn lôi điện, dẫn tới mặt đất rung động.

- Kết trận!

Hắc Tâm thánh quân tức giận quát, ba trăm vạn âm chúng Yêu thú cùng nhau điều động yêu lực, yêu khí trùng thiên,

hình thành tấm màn đen, ngăn cách trong trận ngoài trận.

Kiểm Đồ chém xuống một kiếm, kiếm khí huyết hồng như thái sơn áp đỉnh hạ xuống, thế không thể đỡ.

Mộ Dung Trường An rút kiếm chém ra, vô số kiếm ảnh như hồng lưu gió lốc bay lên, đối diện ngăn cản kiếm khí huyết hồng, trước mặt kiếm khí huyết hồng, kiếm ảnh hồng lưu đều lộ ra chẳng quá hùng vĩ.

Ầm ầm ——.

Hai cổ kiếm khí cường đại chạm vào nhau, ép tới tấm màn đen yêu khí của Vạn Thú Tiền Đạp Trận biến hình.

Tóc dài trên đầu Mộ Dung Trường An bị thổi bay toạt ra sau, hấn híp mắt nhìn chăm chăm Kiếm Đồ cao cao tại thượng.

- Thật mạnh, đây là đối thủ sư tỷ hạ gục trên đường trưởng thành à...

Mộ Dung Trường An âm thầm phát khổ, hấn vẫn cảm thấy mình dù không có đuôi kịp Kiếm Thánh, nhưng cũng cách không xa, nhưng Kiếm Đồ để hấn ý thức được khoảng cách.

Năm đó Kiếm Thánh hạ gục Kiếm Đồ, chẳng qua là Kiếm Tu mới ra đời.

Sau khi hạ gục Kiếm Đồ hai trăm năm, Kiếm Thánh mới đi đến đỉnh phong, tung hoành thiên hạ, cái thế vô song.

Đương nhiên, Kiếm Đồ tuy mạnh, Mộ Dung Trường An vẫn có lòng tin.

Hấn chẳng qua cảm thấy mình sẽ dễ dàng hạ gục Kiếm Đồ.

Kiểm Đồ đột nhiên đáp xuống, thẳng tới Mộ Dung Trường An.

Hai vị Kiếm Tu lần nữa chạm vào nhau, trên không trung điên cuồng huy kiếm, thân hình đan xen, tựa như thuận di,

không ngừng xô dịch, nhanh đến chóng mặt.

Con mắt Dương Đại đều theo không kịp.

Oanh!

Hai người rơi xuống đất, tựa như đạn pháo oanh tạc, đá vụn bay loạn, một giây sau, kiếm khí bùng nổ, phóng lên tận trời, hai người lần nữa vọt lên, kiếm trong tay bọn họ chỉ còn hiện ra tàn ảnh.

Mộ Dung Trường An huy kiếm trăm ra kiếm khí, kéo dài khoảng cách, tay trái của hắn đi theo thôi động pháp quyết, tay cầm cấp tốc vung lên trên lưỡi kiếm, linh lực bám vào Kiếm Nhận, hắn đưa tay đặt kiếm ngang trước mặt, vô số kiếm khí tựa như từng sợi dây dài giết ra, phong tỏa cả thanh kiếm.

Kiếm Đồ nổi giận gầm lên một tiếng, giống như thượng cô Hung thú, nộ khiếu thiên địa, đỉnh tai nhức óc.

Hắn nhanh chóng vung vẩy cự kiếm trong tay, kiếm khí bùng nổ, cuồng bạo bừa bãi tàn phá giữa thiên địa, kiếm khí hai người điên cuồng đụng nhau, lẫn nhau triệt tiêu, mặt đất bị tác động sinh ra từng vết nứt, mây trên trời liên tục bị xoắn nát, lại bị sóng gió ngưng tụ thành một bộ dáng khác.

Đáng sợ!

Nhóm âm chúng trong trận đều ghen hòng nhìn trân trời nhìn trận chiến này, mặc dù có trận pháp bảo hộ, nhưng cổ uy áp kia vẫn để bọn hắn hoảng sợ.

Dương Đại cũng theo đó mà kinh hãi, cái này là Đạp Hư cảnh đại chiến à, đơn giản chính là hủy thiên diệt địa, xung quanh trăm dặm cơ hồ không có một cái gì còn sót lại.

Mấu chốt nhất là hai người này chẳng qua chỉ nhằm vào lẫn nhau, nếu như buông tay buông chân, tiêu xài linh lực, lực phá hoại tất càng mạnh.

- Vạn Thiên Hào!

Dương Đại quát, Vạn Thiên Hào lập tức kéo cung, điên cuồng bắn tên, tốc độ tay tạo ra tàn ảnh, tựa như có mấy chục cánh tay đang kéo cung.

Dưới sự điều khiển của Hắc Tâm thánh quân, từng đạo bóng tên bắn ra trận pháp, trận pháp không có ngăn cản linh lực của hắn.

Thần Chi Ứng Nhân phát động, Vạn Thiên Hào không ngờ lại có thể bắt kịp động tác của Kiếm Đồ, Mộ Dung Trường An.

Kiếm Đồ mới đầu không thèm để ý, nhưng không chịu nổi bóng tên thật sự quá nhiều.

- Đáng chết, Không Vô cảnh cũng dám nhúng chàm chiến đấu của Đạp Hư.

Kiếm Đồ nổi giận, đột nhiên tan biến trước mặt Mộ Dung Trường An, oanh một tiếng, hắn đối diện đụng vào Vạn Thú Tiến Đạp Trận.

Khí thế kia...

Dương Đại suy nghĩ một diễn cố Thần Thoại.

Cộng Công phần nộ đụng nát Bất Chu sơn.

Ba trăm vạn chúng bị chấn động, nhưng vẫn chống đỡ được.

Kiếm Đồ động dung, có chút khó tin, hắn liếc mắt quét tới, lúc này mới phát hiện số lượng đám quỷ nô hết sức khổng lồ.

Ánh mắt của hắn xuyên qua trận pháp, rơi vào trên người Dương Đại.

Dương Đại ở trong đám âm chúng giống như ngôi sao duy nhất phát sáng trong đêm tối, thật sự bắt mắt.

- Người chính là vị dị nhân kia của Thập Phương giáo cái?

Kiểm Đồ mở miệng nói, âm thanh rõ ràng truyền vào trong tai.

Hai tay Dương Đại chống ánh sáng màu lục, không có trả lời.

Chương 224: Nay lên kia xuống, lại thu Đạp Hư (6)

Mộ Dung Trường An lần nữa đánh tới, hai đại kiếm tu lần nữa lâm vào quyết chiến.

Trước mắt đến xem, thực lực hai người bất phân cao thấp, ai cũng không làm gì được lẫn nhau.

Dương Đại lập tức điều động Thâm Hải cực vương.

Thâm Hải cực vương đạt được tâm linh cảm ứng, trực tiếp chui vào lòng đất.

Ngay sau đó, nàng xuất hiện ở bên ngoài trận pháp, cấp tốc lao thẳng đến Kiếm Đồ.

Kiếm Đồ không thêm đề ý chút nào, nhanh chóng huy kiếm, thẳng thắn thoải mái, cự kiếm trong tay tạo ra một khu vực không người có thể đến gần.

Tốc độ Thâm Hải cực vương rất nhanh, không ngờ lại còn nhanh hơn Kiếm Đồ một chút, chủ yếu là Kiếm Đồ quyết chiến đã rất lâu.

Chỉ thấy Thâm Hải cực vương xuất hiện sau lưng Kiếm Đồ, cấp tốc ôm lấy hai cánh tay của hắn, đầu đầy rắn kéo dài, như cùng từng xiềng xích quấn quanh cự kiếm.

Trong mắt Mộ Dung Trường An hiện lên tinh quang.

Một kiếm đánh tới, tựa như sao chổi vạch phá bầu trời tối tăm.

- Lăn ——

Kiểm Đồ nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân bùng cháy liệt diễm, thiêu đốt Thâm Hải cực vương phát ra tiếng kêu thê lương, vô ý thức rút tay về.

Àm!

Kiểm Đồ quét ngang, trực tiếp đánh bay Thâm Hải cực vương.

Hắn nhanh chóng rút kiếm ngăn lại một kiếm này của Mộ Dung Trường An, nhưng một kiếm này thể tới hung mãnh, ép hắn ngã bay ra ngoài.

- Đáng giận....

Kiểm Đồ nghiêng răng nghiêng lợi, dùng hết toàn lực ổn định thân hình, đáng tiếc căn bản làm không được.

Trên người Mộ Dung Trường An xuất ra ánh sáng, đêm không hết kiếm ảnh từ trong cơ thể hắn bay ra, điên cuồng rơi vào trên người Kiểm Đồ, linh lực hộ thể của Kiểm Đồ không đến một hơi thời gian liền bị phá nát.

Oanh!

Hai người đập vào trong lòng đất, nhấc lên bụi đất cuộn cuộn, trong mặt đất phương viên ngàn mét trực tiếp sụp đổ, từng khối nham thạch bị chấn động.

Dừng thẳng lên tới.

Dương Đại khản trương xem chiến, Mộ Dung Trường An có thể là chiến lực xếp hạng thứ hai dưới tay hắn, nếu tùy tiện một người đã hạ gục được Mộ Dung Trường An, vậy đối với chiến đấu kế tiếp, hắn thật không có có lòng tin.

Bụi đất dần dần tán đi, kiếm quang lấp lánh, Mộ Dung Trường An cùng Kiểm Đồ còn đang chiến đấu, chẳng qua lần này, hai người cũng không có bay lên, bọn hắn đều đang tiết

kiếm linh lực, mong muốn dùng phương thức thuần túy nhất đánh chết đối phương.

Thâm Hải cực vương cuối cùng dập tắt lửa trên người, lần nữa đánh tới, mặc dù nàng chẳng qua là Luyện Hồn cảnh, nhưng nàng có thiên phú dị bẩm, hấp thu năng lực tự lành của Thị Tham Ma, mặc dù đánh không lại, cũng có thể tiêu hao Kiếm Đồ.

Kiểm Đồ lấy một địch hai, vừa bắt đầu vẫn còn tạm được, bắt quá theo Vạn Thiên Hào bắn tên đột kích, hấn bắt đầu chống đỡ không được.

Dương Đại mừng rỡ, cái tên này cuối cùng muốn không xong.

- Nhất định phải giết hấn, đừng làm cho hấn chạy!

Dương Đại dùng tâm linh cảm ứng phân phó, ánh mắt Mộ Dung Trường An trong nháy mắt trở nên lạnh lùng, tràn đầy sát cơ, kiếm tốc càng ngày càng.

Một bên khác.

Dãy núi truyền tông, rừng núi trong vòng phương viên trăm dặm hóa thành hoang vu, lửa khói tràn ngập.

Mấy vị Ma Quân hợp lại kiếm chế Thành Thanh Thiên, Thành Thanh Thiên tay cầm Thiên Tru Thần Long Kích, quanh thân quần quanh Kim Long, uy vũ bá khí, tựa như thần tướng hạ phàm.

- Kiếm Đồ làm sao còn chưa thành công?

- Không thích hợp, khí tức của hấn đang yếu đi?

- Đáng chết, Thập Phương giáo còn có cao thủ khác?

- Đây chính là Kiếm Đồ, tu vi Đạp Hư cảnh, Thập Phương giáo lấy ở đâu nhiều Đạp Hư cảnh như vậy?

Nhóm Ma Quân nóng vội, trao đổi lẫn nhau.

Thành Thanh Thiên nghe được đối thoại của bọn họ, càn rỡ cười to, nói:

- Nơi phong ấn Kiếm Thánh mới là chỗ trọng binh Thập Phương giáo ta trấn giữ, Kiếm Đồ chết chắc, đợi lát nữa các ngươi người nào đi qua, đều phải chết!

Một kích vung ra, Kim Long rút gào, quét ngang bầu trời, bá khí lăng nhiên.

Chữ Linh, nam tử hắc y cũng đang đại chiến, bọn hắn bị hai vị Thái Thượng trưởng lão kiềm chế.

Chữ Linh lấp lánh ánh mắt, thâm nghĩ:

- Tiểu tử kia đã mạnh như thế?

Đệ tử hai bên phân bố khắp các nơi trong thiên địa, ngự kiếm phi hành, pháp bảo đụng nhau, pháp thuật tầng tầng lớp lớp, giữa thiên địa tiếng nổ vang rền chưa từng dừng lại.

Trận chiến này lần nữa lâm vào giằng co, Ma đạo mặc dù có trợ giúp, cũng không cách nào dễ dàng ăn Thập Phương giáo.

Sau mười phút.

Oanh!

Kiếm Đồ từ trên trời giáng xuống, đập xuống đất, hấn máu me khắp người, hai chân hiện lên trạng thái vận vẹo khoa trương.

Hấn há mồm thở dốc, khí tức hỗn loạn, rõ ràng đã là nỗ lực hết đà.

Thâm Hải cực vương nằm rạp trên mặt đất, đầu đầy rắn kéo dài, cấp tốc quần quanh Kiếm Đồ, để hắn không thể động đậy.

Một đạo kiếm quang đánh tan bụi đất đầy trời, vị một tiếng hạ xuống, máu tươi bắn tung toé, Mộ Dung Trường An từ trên trời giáng xuống, một kiếm đâm xuyên trái tim Kiếm Đồ.

Máu tươi bắn lên trên gương mặt lạnh lùng của Mộ Dung Trường An, hắc hiện giờ tóc đen ngồn ngang, giờ phút này càng lộ vẻ kiếm tu lãnh khốc và lẫm liệt.

- Muốn tái chiến cùng sư tỷ ta? Người không đủ tư cách, thời đại này đã sớm không thuộc về người.

Mộ Dung Trường An lạnh giọng nói, tay trái hóa thành kiếm, trực tiếp chém xuống đầu Kiếm Đồ.

Kiếm Đồ trợn mắt nhìn chằm chằm bầu trời, chết không nhắm mắt.

Dương Đại đứng xa xa nhìn, âm thầm bội phục.

Kiếm Đồ từ đầu đến cuối cũng không có nghĩ qua chạy trốn, hồn phách chưa từng ly thể, tươi sống chết trận.

Thực lực của hắn vốn là không sai biệt lắm cùng Mộ Dung Trường An, lại thêm Vạn Thiên Hào, Thâm Hải cực vương, bị bại thê thảm.

Thâm Hải cực vương thật ra là thảm nhất, bị đánh nát mấy lần, nhưng mỗi lần đều có thể cấp tốc khôi phục.

- Bỏ đao, phòng ngừa vạn nhất.

Dương Đại ở trong lòng phân phó, Mộ Dung Trường An lúc này huy kiếm, ra tay mấy chục lần, đánh nát lồng ngực Kiếm Đồ, thế mới yên tâm.

Mộ Dung Trường An dẫn theo Kiếm Đồ cấp tốc vào trận, Thâm Hải cực vương theo sát phía sau.

- Trường An lão ca, nguời bức!

Liễu Tuấn Kiệt một mặt sùng bái nói.

Mộ Dung Trường An phù hợp với hết thảy huyền tượng của hắn dành cho kiếm tu.

Mộ Dung Trường An cười ngạo nghễ nói:

- Mặc dù không có giúp đỡ, cho ta thời gian, ta cũng có thể giết hắn.

Dương Đại cũng không có đả kích hắn, mà bắt đầu đứng ở xa hấp hồn Kiếm Đồ.

Chương 225: Tình huống không ổn

Hồn phách còn đang ở đó!

Sau khi hấp thu Đại Thánh chi hồn, hồn phách của Kiếm Đồ Đạp Hư cảnh đã không có quá trầm trọng.

Hai phút đồng hồ sau, Dương Đại hấp hồn thành công, linh lực bản thân tăng trưởng không ít, liên đới đó là lý giải về Kiếm đạo cũng sâu hơn.

Hắn ngồi dưới đất, bắt đầu khôi phục tinh thần.

- Thi thể Kiếm Đồ do ngươi tới hấp thu.

Dương Đại nói với Mộ Dung Trường An.

Mộ Dung Trường An tu luyện Trường Sinh Quyết cũng không lập dị, dưới ánh mắt hâm mộ của đám người Hứa Trường Sinh, Thạch Long, bắt đầu hấp thu máu thịt.

Vạn Thú Tiễn Đạp Trận cũng ngừng lại, ba trăm vạn Yêu thú có tu vi phần lớn rất thấp, tự nhiên không thể duy trì trận pháp trong thời gian dài.

Doanh Kỷ hưng phấn nói:

- Ta đột nhiên cảm thấy trận chiến này có thể là cơ hội để chủ nhân gia tăng thêm âm chúng!

Nhóm âm chúng đều sáng mắt.

Lương Tử Tiêu kích động nói:

- Mau triệu hoán Kiếm Đồ ra đi.

Dương Đại mỉm cười, sau đó triệu hoán Kiếm Đồ.

Một thân ảnh đáng sợ nổi lên từ trong khói đen, không phải Kiếm Đồ thì còn là ai?

Sau khi tiếp nhận trí nhớ Vạn Cảnh Âm Chủ, tâm tình Kiếm Đồ rất phức tạp, đứng ở trước mặt Dương Đại cúi đầu, thật lâu không nói.

- Vì ta mà chiến, chính là vinh quang chưa từng có của ngươi, hãy chờ xem, sau này ngươi sẽ vui mừng, ta sẽ dẫn ngươi tìm hiểu bầu trời càng cao hơn, một bầu trời mà Kiếm Thánh đều chưa từng thấy qua.

Dương Đại nhẹ giọng cười nói, có thể nói là hào tình vạn tượng, nhưng không có người cảm thấy đây là nói dối.

Ánh mắt Kỷ Vân Yên nhìn về phía Dương Đại tràn đầy di sắc, hận không thể hòa tan vào hắn.

Dương Đại không nói thêm lời nào, bắt đầu nghỉ ngơi.

Hùng Liệt đi đến trước mặt Kiếm Đồ, hỏi:

- Trong ma quân có tồn tại mạnh mẽ hơn ngươi hay không?

Kiếm Đồ không có lên tiếng.

Dương Đại mở miệng phân phó:

- Bọn hắn hỏi cái gì, ngươi thành thật trả lời.

Kiếm Đồ buồn bực nói:

- Lão phu tự nhiên cho rằng không có, nhưng trên thực tế hắn là có, còn có một gia hỏa, hết sức thần bí, ngay cả lão phu đều nhìn không thấu.

Hùng Liệt hỏi:

- Có thể là Tuyệt Vô Thiên?

Kiếm Đồ lắc đầu, nói:

- Tuyệt Vô Thiên đối phó Vấn Thương Thiên, đã đủ ăn, mà tu vi của hai người có khoảng cách không lớn, dây dưa lẫn nhau, đã rời khỏi chiến cuộc.

Hùng Liệt yên lặng, lâm vào trong suy tư.

Liễu Tuấn Kiệt lại gần hỏi:

- Người thích Kiếm Thánh sao?

Mộ Dung Trường An đột nhiên giận dữ, mắng:

- Càn rỡ!

Kiếm Đồ phiên muộn, nói:

- Là có chút...

Hắn năn nỉ nhìn về phía Dương Đại, Dương Đại giả khục một tiếng:

- Những câu hỏi tào lao này, người không cần trả lời.

Nghe lời Dương Đại, Kiếm Đồ trợn mắt đầy giận dữ nhìn Liễu Tuấn Kiệt, dọa đến Liễu Tuấn Kiệt vội vàng trốn đến sau lưng Dương Đại.

Mộ Dung Trường An phẫn nộ nhìn chằm chằm Kiếm Đồ, Kiếm Đồ cũng không tiện nhìn về phía hắn, nhóm âm chúng đều lộ ra nụ cười cổ quái.

Kiếm Đồ vừa rồi nói có chút ưa thích Kiếm Thánh?

Ai có thể nghĩ tới bề ngoài hắn thô kệch, thô bạo lại còn lại có tâm tư như thế này?

Trong lòng Dương Đại cũng dấy lên ngọn lửa hiếu kỳ.

Kiếm Đồ chịu không được, cả giận nói:

- Lão phu nói có chút, là tán thưởng, một giới nữ lưu lại có thể danh dương thiên hạ, tung hoành vô địch, lão phu thưởng thức nàng là cường giả, lão phu mặc dù muốn một lần nữa

khiêu chiến nàng, nhưng quả thật rất phục nàng, các người hỏi sư đệ nàng một chút, lão phu từng nói xấu nàng nửa câu? Ở trong mắt lão phu, chỉ có kiếm, chỉ có mạnh yếu, đừng dùng tình cảm phạm nhân tới định nghĩa lão phu.

Hắn hừ lạnh một tiếng, xoay người sang chỗ khác, hai tay khoanh ở trước ngực.

Sắc mặt Mộ Dung Trường An hòa hoãn, nói:

- Xác thực, Kiếm Đồ tiền bối cả đời chưa bao giờ bị tình vây khốn, hắn cũng là một vị Kiếm Sĩ, hoặc là nói, tuyệt đại đa số Kiếm Tu đều là Kiếm Sĩ.

Kiếm Đồ ngạo nghễ ngẩng đầu.

Việc nhỏ xen giữa này ngược lại để nhóm âm chúng tiếp nhận Kiếm Đồ, lúc trước Kiếm Đồ mười phần khùng bố, hiện tại cũng rất có mùi vị con người.

Dương Đại rút kiếm đi đến bên cạnh trước tấm bia đá Kiếm Thánh, nhóm âm chúng hạch tâm đi di chuyển theo.

Duyên Quang kiếm nằm trên mặt đất, Dương Đại chống đỡ chuôi kiếm, hỏi:

- Ma đạo vì sao nhất định phải phục sinh Kiếm Thánh?

- Nếu như Kiếm Thánh thật tẩu hỏa nhập ma, địch ta chẳng phân biệt được, như thế nào bị Ma đạo lợi dụng?

Kiếm Đồ trả lời:

- Bọn hắn mong muốn bí điển Kiếm tông trên người Kiếm Thánh, lại mở ra bí khổ Kiếm tông, chuyện cụ thể là gì, lão phu cũng không rõ ràng, lão phu sờ dĩ ra tay, chỉ là muốn lại đánh với Kiếm Thánh một trận, bây giờ thiên hạ này, Kiếm đạo tàn lụi, đã không có Kiếm Tu lợi hại, Thần Khấp Thiên đảo nho nhỏ đều dám tự xưng Kiếm đạo Thánh địa, đúng là mĩa mai.

Mộ Dung Trường An rất tán thành gật đầu.

Bí khó kiếm tông...

Dương Đại như có điều suy nghĩ.

Vạn Thiên Hào bỗng nhiên mở miệng nói:

- Đến rồi! Có ba vị Ma Quân đột kích.

Đám người Dương Đại định thần nhìn lại, chân trời có ba đạo trường hồng màu đen đang lao nhanh đến, nhanh như tát lời.

- Kiếm Đồ, đây là trận chiến đầu tiên của ngươi sau khi trở thành âm chúng, giết sạch bọn hắn, không được thả chạy một cái hồn phách nào.

Dương Đại chống đỡ kiếm, lạnh giọng quát.

- Tuân mệnh!

Kiếm Đồ khẽ cong hai chân, bay lên cao, nơi mặt đất chân đạp sụp đổ xuống một mảng lớn, nhấc lên bụi đất cuộn cuộn, để áo bào của Dương Đại cũng vì đó phần phật lay động.

- Khí thế kia... So với Hùng Liệt lão ca còn mạnh hơn.

Liều Tuấn Kiệt cảm khái.

Hùng Liệt khẽ nói:

- Chờ ta thành tựu Đạp Hư cảnh, tuyệt đối bá khí hơn hẳn!

Không có người phản bác, chuyện này thật đúng là khó mà nói.

Chân trời.

Ba vị Ma Quân sóng vai bay lượn đến thấy Kiếm Đồ lao tới.

- Sao hắn lại phản bội?

- Chuẩn bị chiến đấu!

- Trách không được lâu như vậy không có kết thúc!

Ba vị Ma Quân lập tức né tránh, Kiếm Đồ một tay dẫn theo cự kiếm, quét ngang tới, huyết sắc kiếm khí vạch phá bầu trời, dài tới trăm dặm, tựa như muốn đem bầu trời trăm làm hai nửa.

Kiếm khí quá nhanh, ba vị Ma Quân không kịp phản ứng, tất cả đều bị chấn thương.

Kiếm Đồ không nói hai lời, tiếp tục tiến công. Ma Quân chẳng qua là Luyện Hồn cảnh, sao có thể là đối thủ của Đạp Hư cảnh?

Chiến đấu nghiêng về một bên.

- Có số lượng lớn ma tu tiến vào Thập Phương giáo, Thập Phương giáo đã tiến vào giai đoạn bị động phòng thủ!

Vạn Thiên Hào trầm giọng nói, vẻ mặt nghiêm túc.

Sắc mặt Dương Đại theo đó trầm xuống.

Chương 226: Độc căn Ma đạo (1)

Lúc này, một âm thanh truyền vào trong tai của hắn:

- Chúng ta không ngăn được, âm chúng của người có thể cản không? Tử thủ bìa đá Kiếm Thánh, bên ngoài Thập Phương giáo toàn là ma đạo, chúng ta đã phát đi tín hiệu cầu cứu đến giáo phái chính đạo gần đó, một khi Kiếm Thánh được thả ra, chúng ta đều phải chết, hiện tại người nếu có thể ngăn cản, chúng ta liền tránh qua, vừa hay thừa dịp khôi phục linh lực, rất nhiều đệ tử đã là nỗ lực hết đà, ta duy nhất có thể bảo đảm là tận lực giúp người ngăn chặn một vị Đạp Hư cảnh.

Đây là giọng nói của Thành Thanh Thiên.

Ngữ khí trầm trọng trước nay chưa có.

Một trận chiến này dính đến quá nhiều cao thủ, đã không phải là tình huống lực lượng một người có thể thay đổi căn khôn.

Dương Đại hỏi Mộ Dung Trường An:

- Ma đạo hiện tại hết thấy có mấy vị Đạp Hư?

Mộ Dung Trường An lấp lánh ánh mắt, nói:

- Ba vị.

- Kia chính là hai vị.

Dương Đại lúc này điều động linh lực, một cỗ khí thế khủng bố từ trong cơ thể hắn bùng nổ, để nhóm âm chúng cả kinh ghé mắt.

Chính là thánh uy, Dương Đại hấp thu Đại Thánh chi hồn lấy được khí thể tăng phúc, khiến cho hắn có khí phách Đại Thánh, có thể đưa đến tác dụng uy hiếp nhất định.

Dãy núi truyền tống, mười mấy vạn đệ tử Thập Phương giáo vây tụ tập cùng một chỗ, đệ tử phía ngoài cùng đang kết trận, thay bọn hắn chống cự thể công của Ma đạo.

Theo lại một phương Ma đạo thể lực gia nhập, Thập Phương giáo đã bắt đầu bị động bị đánh.

Phóng tầm mắt nhìn tới, ngoài trận pháp tất cả đều là ma tu, lít nha lít nhít, căn bản đếm không hết, nói ít cũng có ba bốn trăm ngàn người.

- Xong đời rồi...

Một thí luyện giả lộ ra sắc mặt tái nhợt, run lấy bầy.

Những người thí luyện khác cũng như thế, một trận chiến kéo dài thật lâu, nhưng càng đánh, số lượng địch nhân càng nhiều, làm người tuyệt vọng.

Các Quốc trụ cũng yên lặng, giờ phút này có nói lời cổ vũ cũng lộ ra sự vô lực.

Trần Triệt mắng:

- Đây làm sao đánh, biết rõ kẻ địch muốn phá phong Kiếm Thánh, còn ra đi chinh chiến, hồ cha.

- Thập Phương giáo hiện tại lưu lại một nửa thực lực ở trong giáo, làm sao chống đỡ được nhiều giáo phái liên thủ xâm lấn.

Ngoài trận, Thành Thanh Thiên độc đấu một Đạp Hư cảnh, ba vị Luyện Hồn cảnh, Thiên Tru Thần Long Kích phát ra tiếng long ngâm quanh quần phía dưới bầu trời, thật lâu không dứt.

Hắn vẫn như cũ dũng mãnh phi thường, nhưng lại không cách nào lại mang đến hi vọng cho các đệ tử Thập Phương giáo.

Hai vị Thái Thượng trưởng lão đang duy trì trận pháp, nếu không phải bọn hắn ra tay, các đệ tử căn bản không có cách nào kết trận, bọn hắn trước kết trận, các đệ tử lại duy trì trận pháp, vừa hay chống lại thế công.

Tuyệt vọng, kinh khủng đã bao phủ toàn bộ Thập Phương giáo.

Ngay cả các trưởng lão cũng lộ ra ảm đạm đầy mắt, bọn hắn biết Thập Phương giáo sắp vong.

Đúng lúc này, một tiếng hét to kinh thiên động địa vang lên:

- Ma đạo tạp chủng, hết thảy tới đây chịu chết cho lão tử, phong ấn Kiếm Thánh đang ở ngay dưới chân Lão Tử!

Giọng nói của Dương Đại.

Long trời lở đất!

Được Đại Thánh oai gia trì, khiến cho thần tâm mọi người run lên.

Mấy chục vạn ma tu dồn dập quay đầu nhìn lại, Thập Phương giáo thì thất thần, chỉ có những người thí luyện nghe ra là giọng nói của Bá Vương Bất Quá Giang.

- Hắn....

Trần Triệt trừng to mắt, không thể tin được Dương Đại dám lúc này đứng ra.

Sắc mặt Lữ Tụng cũng thay đổi, ánh mắt trở nên phức tạp.

Mặc kệ như thế nào, Dương Đại quát lớn một tiếng nhất cử khiến cho đại vị của hắn trong lòng những người thí luyện

vượt qua cả Quốc trụ.

Nam nhân này luôn là người đứng ra tại thời điểm nguy nan nhất.

- Giết!

Một người đàn ông trung niên mặc áo bào đen nâng cờ giận dữ hét, mang theo mấy chục vạn ma tu lao thẳng đến chỗ Dương Đại, trùng trùng điệp điệp, phô thiên cái địa, khí thế của bọn họ tựa như ngàn vạn đại quân phạm nhân.

Thành Thanh Thiên còn đang chiến đấu, ma tu Đạp Hư cảnh, Luyện Hồn cảnh đối phó hẳn đều không dám không chú ý hẳn, chỉ có thể tiếp tục chiến đấu.

Khủng bố ma uy từ chân trời truyền đến, ba trăm vạn âm chúng đều có thể cảm nhận được áp lực.

Dương Đại được nhóm âm chúng chen chúc, mặt không thay đổi nhìn chăm chăm chân trời.

Hùng Liệt, Hứa Trường Sinh, Thanh Nhân đại tiên, Thiên Tuyết, Thâm Hải cực vương, Hắc Diễm Ác Quỷ, Phong Tâm Hoan, Quỷ Hòa Thượng vân vân, một đám cường giả đã xắn tay áo lên, đối mặt với đại chiến kế tiếp, bọn hắn không có bối rối, mà là hưng phấn trước nay chưa có.

- Băng Bạo Thiên Long ngửa mặt lên trời thét dài, long thân khổng lồ vây quanh bia đá phong ấn và đám người Dương Đại, hàn khí tràn ngập, mắt thường có thể thấy.

Ba trăm vạn âm chúng bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch, mấy trăm vị thành viên Thiên tộc đã triệu hồi ra Triệu Hoán linh, tất cả đều là Yêu thú, trước đó phỏng chế tại Hỉ Nhã cao sơn, Thiên Tuyết cũng triệu hồi ra một đầu Băng Bạo Thiên Long, chân hắn đạp Băng Bạo Thiên Long, bay tới không trung.

Oanh!

Kiểm Đồ từ trên trời giáng xuống, rơi ở trước mặt mọi người, hấn hất lên cự kiếm, ba bộ thi thể hạ xuống, tất cả đều bị đánh nát, tựa như thịt nhão.

- Hồn phách vẫn còn, không thể thoát khỏi phong ấn thuật của lão phu!

Kiểm Đồ ngạo nghễ nói, hấn vừa trở thành âm chúng, khí thể đang ở vào đỉnh phong, giết Ma Quân, như giết gà làm thịt dê, rất hăng hái.

Bao Giải lập tức xông đến, bắt đầu sờ thi.

Dương Đại bắt đầu hấp hồn.

Hấp thu hồn phách Luyện Hồn cảnh không có nửa điểm bị ảnh hưởng, dị thường dễ dàng.

Bất quá hấn còn chưa hút xong, mấy chục vạn ma tu đánh tới, thanh thế to lớn.

Hắc Tâm thánh quân phần nộ quát:

- Kết trận!

Gần ba trăm vạn âm chúng Yêu thú lập tức kết trận, Vạn Thú Tiễn Đạp Trận bay lên, đỡ được vô số pháp thuật từ chân trời, mặt đất phá toái.

Ngoài rìa đại trận, Hùng Liệt mang theo hai trăm tám mươi sáu vị âm chúng từ lòng đất thoát ra.

- Giết!

Hùng Liệt khàn cả giọng gào thét, như Hung thú phụ thể, nắm tay phải từ đuôi đến đầu đánh tới, Long Phá chúng quân cùng nhau huy quyền, hai trăm tám mươi bảy đầu ngũ trảo kim long đánh ra, cấp tốc biến lớn.

Vệt sáng màu vàng lóng lánh thiên địa, tiếng long ngâm
điếc tai nhức óc.

Nhìn một hàng Kim Long thể không thể đỡ đánh tới, mấy
chục vạn ma tu đều bị hù dọa, ma tu trước mặt đang lao tới
không kịp né tránh, đại tu sĩ Đạp Hư cảnh cầm đầu đánh ra
một chương, pháp lực ngưng tụ thành lớn lồng ánh sáng lớn.

Oanh ——.

Lồng ánh sáng phá toái, nhấc lên gió mạnh đáng sợ, không
ít ma tu bị đánh bay ra ngoài.

Chương 227: Độc căn Ma đạo (2)

Đạp Hư cảnh đại tu sĩ hí híp mắt, thảm nghĩ:

- Thần thông! Làm sao có thể khống chế nhiều quỷ hồn như vậy?

Hắn tên Tịch Mịch tiên nhân, chính là Phó môn chủ Tuyệt Tâm môn, tu vi Đạp Hư cảnh hàng thật giá thật, hắn kiến thức rộng rãi cũng chưa từng thấy qua thần thông bá đạo như vậy.

Tịch Mịch tiên nhân đưa tay, một đầu trường tiên màu đen xuất hiện trong tay, phía trên cấp tốc mọc ra từng bụi gai, tản mát ra khí độc thản nhiên màu tím sậm.

- Phá trận, nghênh đón Kiếm Thánh.

Tịch Mịch tiên nhân lạnh lùng quát to, vùng roi rút đi, trong chốc lát, trường tiên biến dài, dài đến mấy ngàn thước, giện đứ quát vào Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, chấn động đến mấy chục vạn âm chúng run rẩy.

Một đạo thân ảnh theo đó bay ra, chính là Kiếm Đồ, Kiếm Đồ rống giện lao thẳng tới Tịch Mịch tiên nhân.

Tịch Mịch tiên nhân nhú mày, hắn liếc mắt liền nhìn ra Kiếm Đồ đã chết, hiện tại là hồn thể.

- Chẳng lẽ là vị dị nhân kia của Thập Phương giáo?

Trong mắt Tịch Mịch tiên nhân tràn đầy sát cơ, trong nháy mắt, hắn ý thức được Dương Đại nguy hại khủng bố đến mức nào, tuyệt không phải Thập Phương giáo có thể so sánh.

Một đạo thân ảnh theo bên cạnh hấn lướt qua, đối diện đụng vào Kiếm Đồ.

Đây là một nam tử tóc trắng, thân mặc áo bào tím, khuôn mặt anh tuấn, lộ ra rất trẻ trung, cười nhạo lộ ra vẻ bất thuần, hai loan đao trong tay đan xen ngăn cản cự kiếm.

- Kiếm Đồ, ngươi là phế vật, nhanh như vậy đã trở thành quỷ nô của địch nhân? Nếu ta là ngươi, trực tiếp giải hồn.

Nam tử tóc trắng khinh miệt cười nói, Kiếm Đồ nghe được lên cơn giận dữ, bùng nổ kiếm khí, đem hấn bức lui, lại tiếp tục tiến công.

Nhìn thấy Kiếm Đồ bị người kiềm chế, lực chú ý của Tịch Mịch tiên nhân một lần nữa đặt ở trên trận pháp.

Hấn đang muốn vùng roi, một đạo kiếm quang lao nhanh đến, hấn cả kinh lập tức tránh né.

Hấn liếc mắt nhìn, ngọn nguồn kiếm quang lại là một người.

Mộ Dung Trường An!

Mộ Dung Trường An nhìn thoáng qua hấn, cầm ngược chuôi kiếm, quay người huy kiếm chém đi, hấn vô ý thức tránh né, nhưng vẫn bị chém xuống một chòm tóc.

- Muốn chết!

Tịch Mịch tiên nhân tức giận quát, tay phải lắc một cái, trường tiên như trường xà đánh tới.

Phía dưới.

Hùng Liệt cùng Long Phá chúng quân còn đang không ngừng thi triển Thương Long phá, khiến mấy chục vạn ma tu không thể an tâm phá trận.

Một ma tu Luyện Hồn cảnh mang theo mười mấy tên Không Vô cảnh ma tu đánh tới, muốn tiêu diệt Long Phá chúng quân.

Đột nhiên.

Mấy trăm tên Thiên tộc âm chúng theo lòng đất toát ra, ngăn bọn họ lại, cầm đầu chính là Thiên Tuyệt.

- Đối thủ của các người là chúng ta!

Thiên Tuyệt khôi phục kiệt ngạo bất tuân như dĩ vãng, tư thái không ai bì nổi, Băng Bạo Thiên Long lập tức bắn ra vô số kẻ băng tiễn, các Thiên tộc âm chúng khác dồn dập thi pháp.

Chiến hỏa bay đầy, mặt đất không ngừng rung động.

Trong trận pháp.

Dương Đại hấp thu xong hồn phách ba vị Ma Quân, lập tức đem bọn hắn triệu hoán ra.

Ba vị Ma Quân sững sờ tại tại chỗ, nhận lấy trí nhớ Vạn Cảnh Âm Chủ.

Phong Tầm Hoan cảm khái:

- Thiên phú này của chủ nhân quả thực càng đánh càng mạnh, trận chiến này sau khi kết thúc, chúng ta đi Quy Nguyên phong đi, ta lừa người toàn giáo ra giết hết.

Lương Tử Tiêu nói:

- Xác thực, bất quá sợ không chỉ có mấy vị Đạp Hư cảnh.

Trình Nga Quỷ vội vàng nói:

- Chớ có xấu mồm!

Nhóm âm chúng dồn dập hướng Lương Tử Tiêu quăng tới ánh mắt bất thiện, dọa Lương Tử Tiêu không dám nói nữa.

Liên tục hấp hồn, đề đầu Dương Đại hết sức u ám, nhưng hắn còn có thể kiên trì.

Mới thêm ba vị chiến lực Luyện Hồn cảnh, lực lượng hắn càng đầy.

Hắn đưa mắt nhìn lại, chiến tranh ngoài trận đã tiến vào giai đoạn quyết liệt, nói tóm lại, âm chúng vẫn chiếm cứ ưu thế.

Hắn có thể cảm nhận được có chút âm chúng không chịu nổi Đạp Hư Hư Cảnh trùng kích, liên tục hồn phi phách tán, nhưng tốc độ tổn thất còn trong phạm vi có thể tiếp nhận.

Sau khi Kiếm Đồ trở thành âm chúng, thực lực đại trưởng, không sợ đau nhức, không sợ bị thương, quá phù hợp phong cách chiến đấu của hắn.

Nam tử tóc trắng hoàn toàn bị Kiếm Đồ đè lên đánh.

Hắn lúc này mới hiểu được Kiếm Đồ khủng bố đến mức nào.

- Trước mắt đến xem, phần thắng của chúng ta rất lớn!

Kỷ Vân Yên đứng ở bên cạnh, hưng phấn nói.

Lần trước thú triều, nàng chỉ có thể đứng xa xa xem chiến, hiện tại nàng đứng ở trung tâm âm chúng, từ nơi này nhìn lại, chiến đấu càng làm cho nàng phấn khởi.

Dương Đại nhìn thẳng phía trước, nói:

- Không có đơn giản như vậy.

Tuyệt Vô Thiên, Vãn Thương Thiên hai người mạnh nhất thắng bại còn chưa hạ xuống, nếu như Vãn Thương Thiên bại, tình hình chiến đấu lại sẽ thay đổi.

Mặt khác, Dương Đại không có nhìn thấy Chủ Linh.

Đối với Chử Linh, hấn kiêng kỵ nhất, dù sao nữ nhân này rất nhớ thương hấn.

Lần trước bên trong bí cảnh, Luyện Hồn cảnh hoàn toàn ngăn không được Chử Linh, Chử Linh ít nhất là tu vi Đạp Hư cảnh.

Một bên khác.

Phía trên dãy núi truyền tống, Thành Thanh Thiên còn đang đại chiến.

Hấn càn rỡ cười nói:

- Nghĩ không ra các ngươi nhiều người như vậy lại bị một đệ tử Thập Phương giáo ta ngăn lại, thật sự hài hước, hấn tận lực nói lớn tiếng, để các đệ tử Thập Phương giáo đang nghỉ ngơi trong trận pháp phía dưới đều nghe rõ ràng.

Mấy chục vạn ma tu bị ngăn cản rồi?

Các đệ tử chấn kinh, những người thí luyện cũng hết sức xúc động, hô to tên Bá Vương Bất Quá Giang.

Nghe được những người thí luyện giới thiệu, các đệ tử Thập Phương giáo cuối cùng nhớ tới, thì ra là vị dị nhân kia!

Dương Đại cũng rất nổi danh trong Thập Phương Giáo chẳng qua là bình thường quá vô danh.

Các đệ tử Thập Phương giáo vẫn rất giật mình.

Tốc độ phát triển của vị dị nhân này quá nhanh đi.

Mới gia nhập giáo bao lâu?

Bất kể nói thế nào, biểu hiện của Dương Đại mang cho Thập Phương giáo hi vọng.

- Ha ha ha, trời không quên Thập Phương giáo ta.

- Dị nhân kia làm sao làm được, đây chính là mấy chục vạn ma tu nha, chúng ta cũng đỡ không nổi.

- Không có nghe nói sao, dị nhân kia nắm giữ hai trăm vạn quỷ hồn.

- Hai trăm vạn....

- Không chỉ là quỷ hồn, Mộ Dung Trường An cũng trong tay hắn.

- Cái gì, Mộ Dung Trường An?

- Không sai, ta nghe sư phụ ta nói.

Chương 228: Độc căn Ma đạo (3)

Các đệ tử một bên tĩnh tọa tĩnh dưỡng, một bên hưng phấn trao đổi, hình ảnh Dương Đại trong lòng bọn họ càng ngày càng cao lớn.

Bọn hắn tràn ngập tò mò, vị dị nhân kia đến cùng là tồn tại như thế nào?

Oanh!

Kiểm Đồ đập nam tử tóc trắng, từ trên trời giáng xuống, nện đến mặt đất sụp đổ, đá vụn bắn tung toé.

Nam tử tóc trắng phun ra một ngụm máu lớn, hắn nhìn chòng chọc vào Kiếm Đồ, muốn tránh thoát, nhưng căn bản làm không được.

- Đáng chết, hắn không phải quỷ hồn à, làm sao lực lượng đáng sợ như thế?

Nam tử tóc trắng âm thầm kinh hãi, Kiếm Đồ phá vỡ nhận biết của hắn dành cho quỷ nô.

Thế này sao lại là quỷ nô, hoàn toàn không sai biệt lắm người sống, mâu chốt nhất là thương thể tên này có thể cấp tốc khôi phục.

Kiểm Đồ nhếch miệng cười một tiếng, nói:

- Rất nhanh ngươi sẽ giống như lão phu! Chịu chết đi!

Hắn giơ cao quyền trái như chùy nện xuống, xé rách không khí.

Nam tử tóc trắng đột nhiên hóa thành một luồng khói đen tiêu tán, để Kiếm Đồ đập vào khoảng không.

Kiếm Đồ theo đó tan biến, nam tử tóc trắng vừa hiện thân ngoài ngàn mét, còn không tới kịp thở dốc, Kiếm Đồ đã xuất hiện sau lưng.

Ngay khi cự kiếm chém vào trên lưng nam tử tóc trắng, ngoài thân nam tử tóc trắng không ngờ lại hiện ra hư ảnh như một chiếc chuông vàng, ngăn lại một kích này, mặc dù không có bị chặn ngang chặt đứt, nhưng hấn vẫn bị đánh bay ra ngoài, dọc theo mặt đất một đường lăn bay, nhấc lên bụi đất dài đến hơn mười dặm.

Kiếm Đồ tiếp tục đuổi giết.

Trên trời, Mộ Dung Trường An cùng Tịch Mịch tiên nhân đang quyết chiến.

Sau khi cùng Kiếm Đồ đại chiến, Mộ Dung Trường An hao tổn không ít linh lực, hiện tại hoàn toàn bằng vào kiếm pháp chiến đấu, linh xảo tránh thoát hết thủy pháp thuật, còn không ngừng lần người bay lên.

Tịch Mịch tiên nhân có linh lực mệnh mệnh, nhưng thân thể không được, cho nên mỗi lần bị Mộ Dung Trường An tới gần đều có chút chật vật, nhưng nói tóm lại, Mộ Dung Trường An không làm gì được hấn.

- Không hổ là sư đệ Kiếm Thánh, năm đó vị kia thu hai người các ngươi làm đồ đệ, Kiếm Thánh phong mang tất lộ, ngược lại để người không để ý đến tư chất của ngươi, ngươi có thiên tư không kém hơn Kiếm Thánh.

Về mặt Tịch Mịch tiên nhân không thay đổi nói, hai tay không ngừng thi pháp, đủ loại pháp thuật tiện tay đánh ra, khiến Mộ Dung Trường An tới gần liền bị đẩy lui.

Mộ Dung Trường An khẽ nói:

- Ta xa không thể đánh đồng cùng sư tử, người chịu chết đi, chớ nói nhảm!

- Ha ha ha ha! Người vừa tiến vào Đạp Hư cảnh liền muốn giết bản tọa? Hài hước! Cuồng vọng!

Tịch Mịch tiên nhân nâng hai tay, cuộn cuộn ma khí tản ra, bao trùm không gian phương viên trăm trượng, ma khí ngưng tụ thành một cái đầu lớn, khuôn mặt như Ác Quỷ, ngọn lửa hồng cháy hừng hực, tựa như tóc đỏ theo gió tung bay.

- Mộ Dung Trường An, người khi còn sống là phế vật, sau khi chết vẫn như cũ như thế, then với thiên tư người sinh ra.

Tịch Mịch tiên nhân khinh miệt cười nói, hai tay đẩy mạnh, ma đầu to lớn rộng giận thẳng đến Mộ Dung Trường An.

Mộ Dung Trường An lập tức huy kiếm, kiếm khí bùng nổ, nhưng rơi vào Đại Ma Đầu thì trực tiếp tan thành mây khói.

Sắc mặt hấn kịch biến, lập tức tránh né.

Ma đầu có tốc độ rất nhanh, theo sát hấn không thả, vô luận hấn như thế nào tiến công, hoàn toàn rung chuyển không được ma đầu, rất nhanh nó đã đuổi kịp Mộ Dung Trường An, một ngụm nuốt hấn vào.

Dương Đại nhìn thấy một màn này, trong lòng chìm xuống.

Hấn đang do dự muốn triệu hoán Đại Thánh chi hồn hay không.

Không được!

Còn chưa đến thời điểm!

Hấn nhớ kỹ Chữ Linh cướp đi một nửa Đại Thánh chi hồn, hấn hấp thu Đại Thánh chi hồn chẳng qua là một sợi trong đó.

Dương Đại mở miệng nói:

- Thâm Hải cứu vương, ba vị Ma Quân, trợ giúp Mộ Dung Trường An.

- Tuân mệnh!

Ba vị Ma Quân trăm miệng một lời, sau đó hóa thành ma khí, tan biến tại chỗ.

Dương Đại đột nhiên hơi mệt, nói:

- Người nào chuyển một khối đá tới cho ta?

Điền Bất Trung lập tức hành động, đem một khối đá không tính quá lớn chuyển đến, Dương Đại đi theo ngòi xuống, độ cao vừa đủ.

Ngồi trên tảng đá, Duyên Quang kiểm đứng ở trước mặt Dương Đại, khuỷu tay phải của hắn dựa vào đùi, sống lưng rũ xuống, dùng tư thế thoải mái nhất xem chiến.

Kỷ Vân Yên đi đến sau lưng của hắn, bắt đầu vỗ vai cho hắn.

- Ta không phải thân thể mệt mỏi, chẳng qua là tinh thần có chút mệt.

Dương Đại bất đắc dĩ nói.

- Không sao đâu, chỉ cần ngươi có thể dễ chịu một chút là được.

Kỷ Vân Yên ôn nhu nói, Dương Đại xác thực cảm thấy dễ chịu, liền không có ngăn cản.

- Cuối cùng có chút cảm giác đại vương...

Dương Đại lặng yên suy nghĩ, trong lòng thầm thoải mái.

Chiến trận bày cho dù tốt, khi nào thắng được trận chiến này lại nói.

Hắn bắt đầu điều động âm chúng Ma tộc, tiến đến mang thi thể ma tu về.

Mấy ngàn Ma tộc chui vào lòng đất, tiến đến tìm kiếm thi thể ma tu, được Khuê La dẫn đầu, âm chúng Ma tộc vây quanh phía sau Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, lại vào trận, tránh cho có ma tu đi theo chui vào.

Vô số cỗ thi thể rơi vào trước mặt Dương Đại, hắn bắt đầu hấp hồn.

Sau khi hút xong hồn phách liền ném cho đám người Hứa Trường Sinh, Thạch Long hấp thu, Bao Giải cùng mấy vị âm chúng đã thành công sờ thi, thu hoạch không nhỏ, túi trữ vật đã chòng chát đến cao hai mét.

Cứ như vậy, phía trước Vạn Thú Tiễn Đạp Trận đại chiến không ngừng, phía sau xuất hiện lỗ hồng, từng người từng người âm chúng Ma tộc kéo lấy thi thể ma tu về, nhìn từ chỗ cao, tựa như bày kiến.

Một màn này cũng bị nhóm ma tu phát hiện, bọn hắn bị kích thích.

- Quá phách lối!

- Đáng giận, đây đều là quỷ nô của một mình hắn?

- Quỷ Thần linh điện cũng không có quỷ tu dạng này.

- Trách không được theo di ngôn của Kiếm tông, dị nhân sẽ nguy hại thiên hạ thương sinh, chuyện này cũng quá bất hợp lý đi, một mình hắn ngăn cản hai giáo phái chúng ta?

- Không tính hai giáo phái, dù sao cũng chỉ là phân hoá ra bộ phận lực lượng tới.

- Đây làm sao đánh? Ngay cả trận pháp đều không xông vào được, cầu vật kia còn đang hấp hồn!

Nhóm ma tu một bên chiến đấu, một bên kinh sợ.

Chương 229: Độc căn Ma đạo (4)

Bọn hấn một mực đang công kích trận pháp, nhưng Hùng Liệt và Long Phá chúng quân thỉnh thoảng ra tay, xáo trộn tiết tấu bọn hấn, còn có Vạn Thiên Hào đang bắn lên, mỗi một tiền đều có thể tinh chuẩn bắn trúng một ma tu, mang tới cảm giác sợ hãi lớn nhất cho nhóm ma tu.

Quá khó để phòng.

Cùng lúc đó.

Ngoài mấy trăm dặm, Chữ Linh đứng ở trên biên mây, xa xa xem chiến.

Nàng một mặt ngạc nhiên, nói một mình:

- Tốc độ phát triển của tiêu tử này quá khoa trương, trong tay đã có hai tôn chiến lực Đạp Hư cảnh? Tiếp tục như vậy nữa, nhiều nhất một năm, chỉ sợ hấn sẽ đi ngang Man Hoang Chi Địa.

Nam tử hắc y bỗng nhiên xuất hiện bên cạnh nàng, hỏi:

- Vì sao còn không ra tay?

Chữ Linh liếc mắt nhìn hấn, hỏi:

- Người đây thì sao?

Nam tử hắc y mở miệng nói:

- Ta chuẩn bị nghĩ biện pháp giải trừ phong ấn Kiếm Thánh, chính diện ngạnh binh không được, thế lực dị nhân quá mạnh, có trận pháp, đứng ở thế bất bại, trừ phi có ba vị Đạp

Hư cảnh hợp lại phá trận, trực tiếp đánh xơ xác trăm vạn quỷ hồn

- Vậy ngươi đi đi.

Chư Linh thân nhiên nói.

Nam tử hắc y kinh dị nhìn nàng một cái, lại cũng không có suy nghĩ nhiều, cấp tốc rời khỏi.

Chữ Linh vuốt vuốt mái tóc dài của mình, tầm mắt vẫn như cũ tập trung vào Dương Đại, thấy Dương Đại hưởng thụ Kỷ Vân Yên xoa bóp, nàng nhin không được lộ ra nụ cười, lầm bầm nói:

- Xú gia hỏa, cũng là rất biết hưởng thụ nha, vậy lại để cho ngươi hưởng thụ một hồi, chân chính kiếp nạn vừa mới bắt đầu, ta ngược lại muốn xem xem ngươi có thể chống bao lâu, ngươi muốn cứu vớt dị nhân? Chút thực lực ấy còn chưa đủ.

Cơn gió thổi qua, thổi đến vấy tím nàng phiêu động, nàng giống như tiên tử đứng ở trên mây, đón gió mà đứng.

Dãy núi san sát, thế núi dốc đứng hiểm trở, từng người từng người đệ tử Thập Phương giáo phân bố trên từng ngọn núi nghỉ ngơi, chiếm cứ trăm dặm xung quanh.

Tiểu Điệp, Diệp Cầu Tiên, Vương Tường, Mạnh Đại Đế, Chu Hành Mã đám người đợi trên một ngọn núi.

- Một trận chiến này không tệ, thu hoạch không ít, ta có hai kiện pháp khí, các ngươi thì sao?

Wương Tường cười hắc hắc nói.

Tiểu Điệp khẽ nói:

- Chỉ có bấy nhiêu? Ta nhặt được ba kiện pháp khí, một bình Tâm Toàn Tụ Khí đan.

Chu Hành Mã cười nói:

- Ta trực tiếp đạt được một món pháp bảo, pháp bảo, các người có sao?

Bầu không khí hết sức vui sướng, cảm giác thắng trận quả thật không tẻ.

Mạnh Đại Đế mặc dù không nói chuyện, nhưng khoe miệng cũng hơi giương lên.

Hắn luôn luôn cô tịch bắt đầu ưa thích đám người này, có lẽ là khoảng cách không có lớn như vậy, mọi người cũng không có vây quanh hắn cung phụng hắn, hắn ngược lại cảm thấy có ý tứ.

Đúng lúc này, một âm thanh vang vọng bầu trời phía dưới:

- Các đệ tử chuẩn bị trở về Thập Phương giáo, Ma đạo đang đang tấn công nội thiên địa, cấp tốc, tất cả mọi người lập tức xuất phát.

Vừa dứt lời, từng người từng người các đệ tử vội vàng đứng lên, một bên thu dọn đồ đạc, một bên lẫn nhau hỏi thăm.

Các trưởng lão trước tiên bay đi, các đệ tử bắt kịp.

- Sao lại cấp tốc rồi? Không phải có chương giáo sao?

- Nghe nói Chương giáo Tuyệt Tâm môn Tuyệt Vô Thiên cũng đi.

- Cái gì?

- Thương vong đã vượt qua mười vạn đệ tử.

- Vậy chúng ta đến nhanh một chút, nắm chặt thời gian!

Nghe đệ tử khác thảo luận, đám người Tiểu Điệp đưa mắt nhìn nhau.

Sở Thiên Bồng cau mày nói:

- Tình huống không thể lặc quan, chúng ta cản được không? Lần này thương vong chỉ sợ rất lớn.

Diệp Cầu Tiên nhú mày, không biết đang suy nghĩ gì.

Tiểu Diệp bỗng nhiên suy nghĩ cái gì, nói:

- Trong giáo còn có Bá Vương đây, hấn nhiều âm chúng như vậy nhất định có thể ngăn cản một quãng thời gian, hấn chính là một BUG!

Vương Tường lắc đầu nói:

- Làm sao có thể, đây chẳng qua là thú triều trong hiện thực, súc sinh chỉ biết vui đầu xông lên, hiện tại là ma tu, từng người đa mưu túc trí, còn có đủ loại pháp thuật, âm chúng của Bá Vương rất khó phát huy tác dụng.

Chu Hành Mã khẽ nói:

- Vậy cũng không nhất định, chúng ta đang thay đổi mạnh, hấn cũng đang thay đổi mạnh, người biết trong tay hấn hiện có bao nhiêu âm chúng? Đừng quên, hấn đã đi qua Hỉ Nhã cao sơn.

Vương Tường ghen lại, không còn dám phản bác, sợ bị đánh mặt.

Mạnh Đại Đế nhú mày, không có nói tiếp, bắt đầu tăng tốc, hấn nhanh chóng lao đi, những người khác theo đó gia tốc.

Thập Phương giáo báo nguy bao phủ bọn hấn, tiếng giao lưu giữa mọi người càng ngày càng nhỏ, cho đến khi tất cả mọi người không nói lời nào.

...

Ầm!

Lại một bộ thi thể ma tu rơi vào trước mặt Dương Đại, hấn dễ dàng hấp thu.

Hắn đã hấp thu một vạn vị ma tu, đầu chóng mặt.

Hắn không có triệu hoán chút ma tu này, mà là giữ lại, nói không chừng đằng sau có thể đưa đến tác dụng mang tính then chốt.

- Người có tốt không?

Kỷ Vân Yên khẩn trương hỏi.

Dương Đại trả lời:

- Còn tốt.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Kiếm Đồ, Mộ Dung Trường An, thời gian ngắn rất khó phân thắng bại, hiện tại hi vọng chỉ đặt ở trên người Kiếm Đồ.

Kiếm Đồ đôi mắt kẻ địch yếu hơn. Nam tử tóc trắng kia đã bị hắn đánh cho mình đầy thương tích, không còn khí phái lúc trước.

Oanh!

Một cỗ khí thế trùng thiên từ chân trời bùng nổ, âm thanh cả kinh, ma tu vô ý thức quay đầu nhìn lại, Dương Đại cũng như thế.

Chỉ thấy phần cuối đường chân trời xuất hiện một cột sáng liệt điểm sáng chói, liên tiếp trời cùng đất, vô cùng hùng vĩ, một cỗ sát cơ kinh khủng khóa chặt tất cả mọi người giữa thiên địa.

- Tới rồi sao...

Dương Đại nheo mắt đi, trong miệng lẩm bẩm.

Ma khí bao trùm bầu trời như mây đen kịch liệt cuộn cuộn, vô luận là âm chúng hay là ma tu, tất cả đều dừng tay, hoảng sợ nhìn về phía cột sáng cuối đường chân trời.

Uy áp thượng cổ Đại Thánh bừa bãi tàn phá thiên địa Thập Phương giáo, khiến cho người nghệt thờ.

- Là trong bí cảnh lần trước...

Về mặt Liễu Tuấn Kiệt âm đạm, không chỉ có hấn, các âm chúng khác cũng bị hù dọa.

Bọn hấn không khỏi nhìn về phía Dương Đại, phát hiện thần sắc của Dương Đại bình tĩnh, bọn hấn suy nghĩ Đại Thánh chi hồn trong tay Dương Đại.

Không hổ là chủ nhân, thì ra đã sớm ngờ tới, trách không được một mực nắm chặt Đại Thánh chi hồn, không có triệu hoán đi ra.

Chương 230: Búa trăm quân ma, một trận chiến phong thần (1)

Nhóm âm chúng lập tức cảm thấy đầy đủ lực lượng, một lần nữa nhìn tới chân trời.

Trong phê tích, Kiếm Đồ vừa thi triển xong phong ấn thuật đối với nam tử tóc trắng, tránh cho hắn linh hồn xuất khiếu, cảm nhận được khí thể thượng cổ Đại Thánh, hắn không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, sắc mặt kịch biến, tự nhủ:

- Không phải chứ, đùa giỡn sao?

Nam tử tóc trắng ban đầu hết sức tuyệt vọng, nhưng cảm nhận được khí thể thượng cổ Đại Thánh, hắn điên cuồng cười nói:

- Ha ha ha ha, không có suy nghĩ người lúc trước cướp đi Đại Thánh chi hồn đến từ Ma đạo, các người chết chắc.

Àm!

Kiếm Đồ nện xuống một quyền, trực tiếp đập nát đầu lâu của hắn, tựa như đập nát một quả dưa hấu, vô cùng thanh thúy.

Mộ Dung Trường An một bên tránh né cự đại ma đầu công kích, một bên nhìn về phía cột sáng liệt diễm phương xa, trong mơ hồ, hắn có thể nhìn thấy một tôn thân ảnh đáng sợ đang như ẩn như hiện trong cột ánh sáng, khí thể đó làm hắn sợ hãi.

Hắn chưa bao giờ cảm thụ qua khí thể như vậy.

Đối phương mạnh bao nhiêu?

Cột sáng liệt diễm tiêu tán, một tôn thân ảnh đen kịt hiện ra, cao tới mười trượng, từ thân hình đến xem, tựa hồ khoác lên chiến giáp, một cỗ khí thể Chiến thần viển cổ bá đạo hiển lộ hoàn toàn, hấn cất bước tiến lên, bộ pháp càng lúc càng nhanh.

Thượng cổ Đại Thánh!

Sau khi tất cả mọi người thấy rõ hấn hình dáng, trong lòng không tự chủ được sinh ra sợ hãi.

Thượng cổ Đại Thánh chạy càng lúc càng nhanh, bộ pháp càng ngày càng trầm trọng, để mặt đất vì đó rung động.

- Vào trận!

Thiên Tuyệt lập tức quát, Thiên tộc trốn vào lòng đất.

Hùng Liệt giận dữ hét:

- Công kích!

Hai trăm tám mươi sáu vị âm chúng theo hấn cùng nhau huy quyền, Thương Long phá lần nữa giết ra, hai trăm tám mươi bảy đầu ngũ trảo kim long tàn phá bừa bãi mặt đất, nhấc lên làn sóng cuộn cuộn, không đến hai giây đã muốn đụng vào đối phương.

Thượng cổ Đại Thánh đột nhiên phát tay, gió mạnh bao phủ mà đi, bẻ gãy nghiền nát, cường thế xoắn nát từng đầu ngũ trảo kim long.

Hùng Liệt, Thanh Nhân đại tiên và các âm chúng trừng to mắt, mặt lộ vẻ vẻ không thể tin được.

- Vào trận!

Hùng Liệt vội vàng hô, nhóm âm chúng lập tức trốn vào lòng đất.

- Toàn lực ngưng trận!

Hắc Tâm thánh quân khàn cả giọng gằm thét, âm thanh có chút run rẩy, rõ ràng trong lòng cực kỳ rung động.

Trong trận, Dương Đại nhìn thấy thượng cổ Đại Thánh biểu hiện, không khỏi vô cùng lo sợ, hắc vôi vàng bắt đầu triệu hoán.

Trán của hắc hiện ra hắc văn, dưới chân khói đen khuếch tán, một tôn thân ảnh đáng sợ chậm rãi bay lên.

Trên bầu trời, Tịch Mịch tiên nhân nhìn thượng cổ Đại Thánh, vô cùng lo sợ, trong lòng hắc lo lắng, thứ này là ai triệu hoán ra?

Lần này kế hoạch Ma đạo xâm lấn, hắc có tham gia trừ hoạch, cũng không biết có lực lượng dạng này.

Tịch Mịch tiên nhân suy nghĩ trước đó cảm thụ, luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào, nhưng hắc lại nói không nên lời.

- Mặc kệ như thế nào, có một tôn lực lượng dạng này trợ giúp, hắc là có thể phá trận...

Tịch Mịch tiên nhân yên lặng suy nghĩ, suy nghĩ còn chưa dứt.

- Rống

Một tiếng gầm gừ kinh thiên động địa vang lên, cả kinh mấy chục vạn ma tu, trăm vạn âm chúng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một thân ảnh giống nhau như đúc thượng cổ Đại Thánh xuất hiện trước mặt Dương Đại, cũng cao tới mười trượng, khí thế kia càng hoàn toàn giống nhau, làm cho tất cả mọi người hốt hoảng, cho là mình nhìn nhầm.

- Làm thịt hắc, Hình Thánh.

Dương Đại mở miệng nói, Hình Thánh chính là tên thật của tôn Đại Thánh chi hồn này, hắc ở trong trí nhớ biết được.

Vừa dứt lời, Hình Thánh tan biến tại chỗ, chỉ để lại từng vòng từng vòng bụi mù tràn ngập.

Tất cả mọi người đi theo nhìn lại, Hình Thánh xuất hiện ngoài trận, phóng tới phía thượng cổ Đại Thánh.

Hai tôn Đại Thánh chi hồn giống nhau như đúc phóng tới nhau, khí thể kinh thiên động địa, mặt đất không ngừng nứt ra, tựa như tận thế đang tới.

Hai bên giết tới trước mặt nhau, nhắc quyền đánh tới, hai quả đấm tấn công.

Oanh.

——.

Mặt đất dưới chân hai tôn Đại Thánh trong nháy mắt sụp đổ, sóng khí khủng bố xé tan ma khí trên trời, mấy chục vạn ma tu trên không như lá rụng trong gió, đung đưa không ngừng, từng người sợ mất mật.

Hình Thánh cùng Đại Thánh chi hồn chẳng qua là đình trệ trong tích tắc, ngay sau đó chính là cuồng phong bạo vũ tiến công, hai bên không có thi triển thần thông hoặc pháp thuật, toàn bằng quyền cước, tiếng nổ vang rền liên tục không ngừng, phạm vi mặt đất sụt lún càng lúc càng rộng, thậm chí ảnh hưởng đến Vạn Thú Tiên Đạp Trận.

- Còn sống sờ đang làm gì, tiếp tục giết!

Dương Đại dùng tâm linh cảm ứng phân phó, nhóm âm chúng lấy lại tinh thần, lập tức thẳng hướng đến đám ma tu.

Ma đạo một phương không thể tâm linh cảm ứng, cho nên chậm một nhịp, lúc này đã có hơn trăm vị ma tu bị đánh giết, vội vàng không kịp chuẩn bị.

Đại chiến tiếp tục!

Kiểm Đồ cấp tốc vào trận, nhét thi thể nam tử tóc trắng vào trước mặt Dương Đại.

Hắn nhếch miệng cười nói:

- Đạp Hư cảnh!

Lương Tử Tiêu ngạc nhiên nói:

- Dễ dàng giết như vậy?

Kiểm Đồ khinh thường nói:

- Người này bất quá là Đạp Hư cảnh một tầng, giống với Mộ Dung Trường An, nhưng thực lực của hắn kém xa Mộ Dung Trường An.

Dương Đại nhìn về phía nam tử tóc trắng, hỏi:

- Xác định đã chết?

Kiểm Đồ nói:

- Xác định.

Dương Đại hít sâu một hơi, bắt đầu hấp hồn.

Không hút không được cục diện, hiện tại còn chưa ổn định, không ổn định liền mang ý nghĩa rất nguy hiểm.

Ngoài trăm dặm, trên đám mây.

Miệng Chữ Linh mở to, một mặt kinh ngạc.

- Hắn sao có thể....

Chữ Linh là thật kinh ngạc, hoàn toàn nghĩ không ra Dương Đại cũng có thể triệu hồi ra Đại Thánh chi hồn.

Nàng nhú mày, theo đó lộ ra nụ cười, nói:

- Đã như vậy, vậy tốc chiến tốc thắng đi.

Hình Thánh cùng Đại Thánh chi hồn chiến đấu vô cùng khoa trương, tựa như không ngừng thoáng hiện, những nơi đi

qua là mặt đất nổ nát vụn, không khí chấn động, bọn hắn thậm chí còn ngộ thương đến ma tu trên không, dẫn đến nhóm ma tu đại loạn trận hình.

- Tiếp tục như vậy không được.

- Đúng vậy, tên chẳng phân biệt được địch ta, chúng ta sẽ bị đánh chết!

- Căn bản không phá được trận, đánh như thế nào?

- Khó tin, chúng ta lại bị quỷ nô của một người đỡ được...

Chương 231: Búa trăm quân ma, một trận chiến phong thần (2)

- Tận lực đi, những quý nô kia hẳn không thể duy trì trận pháp thời gian dài.

Nhóm ma tu nghị luận, bọn hắn một bên thi pháp công kích Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, một bên tránh né nhóm âm chúng công kích từ xa, còn phải cẩn thận Đại Thánh chi hồn đột nhiên đánh tới.

Hình Thánh cùng Đại Thánh chi hồn có chỗ duy nhất khác biệt chính là hai mắt của hắn cũng không phải màu xích hồng, không ngừng trở nên rõ ràng, rất nhanh hiện lộ ra song đồng.

Oanh!

Hai bên đui phải đụng nhau, tựa như soi gương, thói quen chiến đấu giống như đúc, chuẩn xác mà nói, bọn hắn mỗi một chiêu mỗi một thức đều như thế.

Bọn hắn đột nhiên nhảy ra, kéo dài khoảng cách, vừa xuống đất, nắm tay phải liền toàn lực đánh ra.

Thương Long phá!

Bọn hắn đánh ra Thương Long phá sao mà hùng vĩ, dài đến mấy trăm trượng, trong quá trình đang lớn lên đụng vào lẫn nhau, Kim Long nổ tung, dâng lên gió mạnh diệt thế, cắt ngang chiến đấu giữa các ma tu và nhóm âm chúng.

Yêu khí màn trời của Vạn Thú Tiễn Đạp Trận gãy dựa kịch liệt, biến hình rất khoa trương, tựa như bất cứ lúc nào

cũng muốn phá toái.

- Thế này thì quá mức rồi...

Phong Tầm Hoan tự lẩm bẩm, tầm mắt gắt gao nhìn chăm chăm hai đạo thân ảnh khủng bố phương xa.

Kiểm Đồ cũng yên lặng không nói.

Tàn hồn Thượng cổ Đại Thánh đều có thực lực như thế, hắn khi còn sống mạnh bao nhiêu?

Không cách nào tưởng tượng!

Dương Đại đang hấp hồn, không có bận tâm tình huống ngoài trận, hồn phách Đạp Hư cảnh khiến cho hắn gần như hôn mê.

Chủ yếu là lúc trước hấp hồn quá nhiều, hắn có chút không chịu nổi.

Hắn cắn răng kiên trì.

- Đây tính là gì, tình huống trước kia càng khó chịu hơn đều trải qua...

Dương Đại ráng chống đỡ suy nghĩ, hồn phách nam tử tóc trắng đã ly thể, đang chui vào trong cơ thể hắn.

Tịch Mịch tiên nhân chú ý tới một màn này, thầm nghĩ không ổn.

Hắn lập tức đánh lui Mộ Dung Trường An, mong muốn đi vòng quanh phía sau Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, đi theo những Ma tộc âm chúng vào trận, kết quả hắn còn chưa chạy tới, Kiểm Đồ đã bay lên không trung.

- Hai lão bất tử như chúng ta nên giao thủ!

Kiểm Đồ nhếch miệng cười nói, trong lời nói tràn ngập tàn nhẫn, hắn đã giết đến nghiện, hắn bắt đầu chờ mong Tịch Mịch tiên nhân trở thành âm chúng.

Tịch Mịch tiên nhân lười nhác nhiều lời, lấy ra một thanh kim trượng theo tay áo, đầu trượng treo từng chuỗi kim phiến, theo gió lay động, phát ra âm thanh quý dị.

Kiểm Đồ nhú mào, nhận ra đó là pháp bảo gì.

- Nếu là quý, vậy nên rơi vào trạng thái ngủ say!

Tịch Mịch tiên nhân lay động kim trượng, linh lực rót vào trong đó, cảnh vàng phát ra tiếng vang quý dị, sóng âm rung chuyển không khí, mắt trần thấy rõ ràng.

Kiểm Đồ ngây cả người, sau đó rút kiếm đánh tới, Tịch Mịch tiên nhân cả kinh tránh né.

- Làm sao có thể, ngươi vì cái gì không bị ảnh hưởng?

Tịch Mịch tiên nhân không thể nào hiểu được, tức giận chất vấn.

Kiểm Đồ cười nói:

- Có khả năng là lão phu không phải quý.

Một kiếm trăm ra, kiếm khí ngang qua, Tịch Mịch tiên nhân đưa tay đón đỡ, nhưng vẫn bị đẩy lui.

Kiểm Đồ không có truy kích, mà thủ trước lỗ hổng trận pháp, không cho phép bất cứ địch nhân nào chui vào.

Cùng lúc đó, Dương Đại hấp hồn thành công, linh lực tăng mạnh, nhưng cả người cũng thiếu chút ngã sấp xuống, cũng may Kỷ Vân Yên kịp thời vịn hân.

Chỉ thấy sắc mặt hân tái nhợt, bờ môi không có chút huyết sắc nào.

- Đừng hút, nghỉ ngơi đi, hiện tại chúng ta chiếm thượng phong.

Kỷ Vân Yên khuyên nhủ.

Dương Đại cười gật đầu, nhưng trong lòng hấn lại rất nặng nề.

Tuyệt đối không chỉ như thế!

Chỉ Linh còn chưa hiện thân, Ma đạo một phương cũng không có ý rút lui, điều này nói rõ cái gì, nói rõ Ma đạo còn cảm thấy có thể chiến, thậm chí khả năng có át chủ bài.

- A, chiến đấu của bọn hấn có biến hóa.

Hứa Trường Sinh cả kinh kêu to, dẫn tới tất cả mọi người nhìn về phía hấn đang nhìn, Dương Đại cũng chật vật ngắc đầu nhìn lại.

Chỉ thấy cuộc chiến của hai thánh hiện taim chiêu thức không còn là giống nhau như đúc, chuẩn xác mà nói là Hình Thánh đang thay đổi chiêu thức, bắt đầu đè ép Đại Thánh chỉ hồn mà đánh, mỗi một chiêu Đại Thánh chỉ hồn đánh ra, hấn đều có thể sớm dự phán, từ đó tiến hành phản kích hữu hiệu.

Không đến năm giây, Đại Thánh chỉ hồn bắt đầu bị đánh, quyền cước như gió, rơi ở trên người hấn, tiết tấu chiến đấu của hấn bị đánh loạn, chỉ có thể như đồng cát bị đánh.

Nhóm âm chúng thấy một màn này sĩ khí đại chấn, Ma đạo một phương thì hoảng.

Đồng dạng là hồn thể, làm sao còn có phân chia mạnh yếu?

- Vẫn là âm chúng lợi hại, xem ra hấn đã thức tỉnh ý chí của mình, mà đối phương chẳng qua là hồn thể dựa vào bản năng chiến đấu, không có có linh trí.

Quỷ Hòa Thượng cảm khái nói.

Cái này là chỗ lợi hại nhất của âm chúng.

Có linh trí và không có linh trí, có thể nói là ngày đêm khác biệt.

Có linh trí cũng đại biểu cho thiên tư, ý thức Mộ Dung Trường An cùng ý thức Liễu Tuấn Kiệt đặt ở trên hồn thể cùng cảnh giới, Mộ Dung Trường An nhất định miêu sát Liễu Tuấn Kiệt.

Thạch Long hiểu kỳ nói:

- Nói cách khác, vị Đại Thánh này đã khôi phục ý thức, sau này chúng ta chẳng phải có thể được Đại Thánh tự mình chỉ bảo?

Vừa dứt lời, tất cả nhóm âm chúng đều sáng mắt lên.

Từ Siêu Nhân lấy làm kỳ nói:

- WOW, thiên phú này tương đương với cơ duyên vô hạn, thiên phú của chủ nhân tuyệt đối là đệ nhất thiên phú nhân loại.

Một bên khác.

Khí thể Hình Thánh càng ngày càng mạnh, trái lại khí thể Đại Thánh chi hồn đang không ngừng biến yếu.

Lại là một Thương Long phá đánh ra, Đại Thánh chi hồn bị đánh bay lên trời.

Hình Thánh không có đuổi theo, mà nâng lên hai tay, trong chốc lát, trên trời cuộn cuộn ma khí bị song chương của hắn điều động, hình thành vòi rồng khổng lồ rung động ánh mắt, vòi rồng màu đen, điên cuồng bành trướng, Đại Thánh chi hồn ở trước mặt nó nhỏ bé giống như lá rụng, vừa ổn định thân hình không đến một giây đã bị cuốn vào trong gió.

Cuồng bạo sức gió hút lấy Đại Thánh chi hồn, Đại Thánh chi hồn ra sức giãy dụa, nhưng không làm nên chuyện gì.

Nhóm ma tu hoảng hốt tránh né, nhưng vẫn có không ít người bị cuốn vào trong đó.

Lực lượng to lớn như vậy làm bọn hắc tuyệt vọng.

Chương 232: Búa trăm quân ma, một trận chiến phong thần (3)

- Đây là lực lượng tiên thần à?
- Hoàn toàn đánh không lại, xong...
- Vì sao phó môn chủ còn không hạ lệnh rút lui?
- Chúng ta muốn đổi mặt loại tồn tại này sao?
- Thượng cổ Đại Thánh! Ta nhớ ra rồi! Thượng cổ Đại Thánh trong thượng cổ bí cảnh trước đó.

Thần thông của Hình Thánh để đám ma tu lâm vào trong tuyệt vọng.

Tịch Mịch tiên nhân cũng bị hù dọa, không còn dám tùy tiện tới gần Vạn Thú Tiễn Đạp Trận.

- Các đệ tử lui lại!

Tịch Mịch tiên nhân mở miệng hô, nhóm ma tu vội vàng rút lui, rời xa Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, rời xa Hình Thánh.

Ầm ầm —

Vòi rồng màu đen kết nối trời và đất, xung quanh trăm dặm bị cuồng phong tàn phá bừa bãi, mặt đất không ngừng sụp đổ, đá vụn loạn xạ, sóng gió bao phủ đến càng xa, ngay cả đệ tử Thập Phương giáo ở trên dãy núi truyền tống đều bị kinh động đến.

Thành Thanh Thiên đang kiểm chế bốn vị ma tu, không khỏi quay đầu nhìn lại.

- Xảy ra chuyện gì?

Không có người trả lời bọn hắn.

Thành Thanh Thiên một bên chiến đấu, một bên nhìn lại, mặc dù khoảng cách xa xôi, cũng có thể thấy cái màu đen vờ rờng khoa trương kia, còn như thần tích.

Đại Thánh chỉ hồn gào thét trong gió, thể lương phần nộ, hồn thể dần dần tiêu tán.

Nhóm ma tu đã kéo dài khoảng cách, bọn hắn nghẹn hòng nhìn trần trời nhìn vờ rờng màu đen kia, không thể tin được Đại Thánh chỉ hồn lúc trước khí thể kinh khủng lại bị tru diệt.

Hết thấy tầm mắt rơi vào trên người Hình Thánh.

Hình Thánh chậm rãi buông cánh tay xuống, vờ rờng màu đen tiêu tán, ma vân trên trời đi theo tản ra, ánh nắng vương vãi xuống, rơi vào trên người hắn.

Thân thể của hắn thẳng tắp, giống như thiết tháp đứng ở phía trên phế tích, toàn bộ chiến trường yên tĩnh không một tiếng động.

- Kết thúc rồi à?

Liễu Tuấn Kiệt cẩn thận từng li từng tí hỏi, nương theo thần thông hủy thiên diệt địa của Hình Thánh, Ma đạo liên tục lùi về phía sau, khoảng cách Vạn Thú Tiên Đạp Trận đã ba mươi, bốn mươi dặm, không dám tới gần.

- Bọn hắn chẳng qua là lui lại, cũng không có rút lui.

Sắc mặt Vạn Thiên Hào nghiêm túc, Hình Thánh bùng nổ lực lượng đáng sợ như vậy, lại còn không có dọa Ma đạo chạy.

Dương Đại gương mặt, trong lòng phân phó Hình Thánh:

- Giết sạch những ma tu kia, một tên cũng không để lại.

Ánh mắt Hình Thánh phía trên phé tích phương xa lạnh xuống, sát ý hiện ra, hắc đột nhiên tan biến tại chỗ.

Về mặt Tịch Mịch tiên nhân đột biến, lập tức vung lên kim trượng, linh lực bùng nổ, hình thành kim trảo to lớn bảo vệ hết thầy ma tu.

- Nhanh! Vận chuyển linh lực!

Tịch Mịch tiên nhân gấp giọng nói, lời còn chưa dứt xuống, Hình Thánh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắc, một quyền thô bạo đánh ra, ngũ trảo Kim Long ngạo khiêu mà ra, đối diện đụng vào kim trảo, kim trảo trong nháy mắt phá toái, Tịch Mịch tiên nhân thổ huyết bay ngược, mấy ngàn ma tu cách gần đó bị chấn động đến thần hồn điên đảo, rơi xuống phía dưới.

Bá đạo!

Vô địch!

Hình Thánh bày ra khí thế vượt xa Đạp Hư cảnh , khiến cho âm chúng một phương xúc động.

Liễu Tuấn Kiệt kích động nói:

- Từ nay về sau, hắc chính là đại ca mới của ta!

Hùng Liệt, Lương Tử Tiêu hướng hắc quăng đi ánh mắt bất thiện.

Dương Đại thở dài một hơi, Hình Thánh mạnh mẽ như thế, vậy kế tiếp liền ỏn!

Đúng lúc này!

Thiên địa bỗng nhiên thất sắc, một chùm sáng khủng bố đường kính gần năm trượng theo chân trời phóng tới, nhanh đến cực hạn, để Dương Đại là Luyện Hồn cảnh đều không kịp phản ứng.

Oanh.

Vạn Thú Tiễn Đạp Trận bị đánh trúng, trong nháy mắt phá toái, trong chốc lát, từng người từng người âm chúng hồn phi phách tán, hết thấy xảy ra quá nhanh, để hết thấy âm chúng đều không kịp phản ứng.

Chùm sáng khủng bố kéo dài tới chân trời, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Đại cùng âm chúng hạch tâm ngây cả người, Mộ Dung Trường An bay trở về, tức giận hô:

- Thiên Cương Đại La Kiếm Trận!

Mười vạn Đại Ngụy tu sĩ phản ứng lại, dồn dập nhắc kiếm kết trận.

Con mắt Dương Đại đi theo đỏ lên, vừa rồi một thoáng kia, hấn ít nhất tổn thất năm mươi vạn âm chúng!

- Có giáo phái Ma đạo đang chạy đến, vừa rồi rồi là pháp bảo trấn giáo phát ra công kích, hấn là sức thế đã lâu, thời gian ngắn trong không cách nào lại thi triển.

Vạn Thiên Hào nhanh chóng nói, tốc độ nói của hấn đại biểu tâm cảnh của hấn.

Dương Đại lập tức dùng tâm linh cảm ứng gọi Hình Thánh trở về.

Vừa rồi một kích kia đối lại Mộ Dung Trường An, Kiếm Đồ, đều rất khó đỡ được.

Hình Thánh đã rút lui, chỉ vừa trôi qua một hồi này, hấn đã giết mấy vạn ma tu, dẫn đến ma tu còn lại đã bại trận, không còn dám chiến.

Hình Thánh cấp tốc rơi vào ngoài Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, bất cứ lúc nào phòng bị bốn phương tám hướng công kích.

- Làm sao có nhiều kẻ địch như vậy, tiền tuyến đã xảy ra chuyện gì?

Kiểm Đồ trở lại bên cạnh Dương Đại, tự nhủ.

Hùng Liệt nhíu mày hỏi:

- Người cũng không rõ ràng?

Kiểm Đồ lắc đầu.

Dương Đại triệu hoán ba vị Ma Quân ra, hỏi:

- Ma đạo đến cùng tụ tập bao nhiêu giáo phái tiến đánh Thập Phương giáo?

Một vị Ma Quân trả lời:

- Tám giáo phái, nhưng hãn là đều trên đường, ta cũng không rõ ràng vì sao nhanh như vậy...

Trong mắt của hãn tràn đầy kinh hãi.

Đúng lúc này, bầu trời bốn phương tám hướng xuất hiện không gian ba động, sau đó vỡ ra, từng vòng xoáy màu đen cấp tốc biến lớn, trong mỗi một vòng xoáy màu đen chậm rãi có pháp khí to lớn bay lượn lái ra, có thuyền, tháp, lâu, cung điện các loại, tuyệt đối không chỉ tám giáo phái!

Các đệ tử Thập Phương giáo đang kiềm chế nhóm ma tu đột nhiên quay người, bay về phía Dương Đại.

Thần thức Thành Thanh Thiên đã cảm nhận được một cỗ khí tức khủng bố, sắc mặt hãn âm trầm, lập tức hạ lệnh:

- Hết thầy đệ tử cùng ta tiến đến trợ giúp!

- Tử chiến!

Hãn dẫn theo Thiên Tru Thần Long Kích bay đi, hai vị Thái Thượng trưởng lão lập tức thu tay lại, giải trừ trận pháp,

trong lòng đệ tử khác cảm nhận khủng hoảng, nhưng không thể không đứng dậy đi theo.

Mười mấy vạn đệ tử lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người có thể đoán được phía trước xảy ra chuyện gì, ma uy hội tụ vào một chỗ kia đủ dùng để cho người ta tuyệt vọng.

- Đáng chết... Tại sao có thể có nhiều Ma giáo như vậy....

Chương 233: Búa trăm quân ma, một trận chiến phong thần (4)

Trần Triệt cắn răng, thân thể đều đang run rẩy, đây cũng không phải thú triều ngoài hiện thực có thể so sánh.

Trước tấm bia đá Kiếm Thánh, Dương Đại lung la lung lay đứng lên, Kỷ Vân Yên muốn dìu hắn, nhưng bị hắn từ chối.

Cái trán của hắn hiện ra hắc văn, khói đen khuếch tán, bao trùm ngàn mét chỗ, từng người từng người ma tu xuất hiện, tên nam tử tóc trắng Đạp Hư cảnh kia cũng xuất hiện ở trước mặt hắn.

Lần này, Dương Đại đã triệu hồi ra hết thủy âm chúng, một tên cũng không để lại, nhưng trên mặt hắn lại không có nụ cười.

Hơn hai trăm vạn âm chúng Yêu thú đã co vào, nương tựa Thiên Cương Đại La Kiếm Trận.

Ngoài kiếm trận, có mười tòa pháp khí trấn giáo thật to lớn lừng giữa không trung, bao vây Dương Đại cùng nhóm âm chúng của hắn.

Trên mỗi một tòa pháp khí trấn giáo đều là thân ảnh ma tu, lít nha lít nhít, đều vượt qua mười vạn ma tu, toàn bộ chung vào một chỗ vượt qua trăm vạn, thậm chí có khả năng vượt qua một trăm năm mươi vạn.

Khí tức nhóm ma tu hội tụ vào một chỗ, hoàn toàn đè lên âm chúng của Dương Đại.

Âm chúng của Dương Đại vẫn là nhiều nhất, nhưng tuyệt đại đa số đều là Tụ Khí cảnh, căn bản không thể so sánh cùng ma tu.

Trong những người đang bao vây kia căn bản tìm không thấy khí tức Tụ Khí cảnh.

Cánh cửa bọn hắn chiêu thu đệ tử đều là Tâm Toàn cảnh.

Vượt qua một trăm năm mươi vạn Tâm Toàn cảnh...

Chỉ là thực lực mặt nổi cũng đủ để cho người ta tuyệt vọng.

Thành Thanh Thiên mang theo mười mấy vạn đệ tử bay tới, bọn hắn ở xa xa nhìn thấy mười Ma đạo giáo phái, tốc độ từ từ chậm dần, tuyệt vọng lan tràn trong lòng của mỗi người.

- Nói đùa sao... Làm sao nhiều như vậy...

- Xong... Thật xong...

- Ma đạo không ngờ lại có nhiều người như vậy....

- Man Hoang Chi Địa bao la vô biên, nếu thật tìm nhiều Ma đạo giáo phái như vậy ra, xác thực có khả năng, thế nhưng bọn hắn tại sao có thể toàn thể tiến công chúng ta? Tiên tuyến chính ma đại chiến đang làm gì?-

- Những cái kia đều là quỷ nô của dị nhân Dương Đại à, xác thực rất nhiều, chẳng qua là hiện tại...

Các đệ tử từng người lộ ra sắc mặt tái nhợt, thí luyện giả một phương càng tuyệt vọng, bọn hắn có người thử logout, phát hiện đang ở vào chiến đấu trạng thái, căn bản không rời đi được.

Phương Thanh Nghê xa xa nhìn lại, nàng không nhìn thấy thân ảnh Dương Đại, nhưng bàn tay trong tay áo trong nắm chặt bảo kiếm, rõ ràng cũng đang lo lắng cho Dương Đại.

Bốn phương tám hướng đều có pháp khí trấn giáo, dẫn đến Dương Đại không dám để cho Hình Thánh tùy tiện tiến công.

Lâm vào tuyệt cảnh trước nay chưa từng có, Liễu Tuấn Kiệt đều không dám thở, lại càng không dám nổi máu nóng.

Cục diện trước mắt này, làm sao thắng?

Trên một tòa tháp cao thật to, một nam tử áo bào trắng đứng ở trước hàng rào, hần nhìn xuống Dương Đại, cao cao tại thượng nói:

- Dị nhân, người rất mạnh, có thể bức Ma đạo đến mức như thế, xưng tên ra, cũng tốt để cho chúng ta nhớ kỹ cái nhục ngày hôm nay.

Âm thanh của hần quanh quẩn trên chiến trường, đám ma tu trên các pháp khí trấn giáo đều lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, bọn hần lần đầu tiên nhìn thấy ma tu có thể triệu hoán nhiều quỷ nô như vậy.

Nhất là Hình Thánh, khí thế của hần để cho người ta rất khó xem nhẹ.

Nhưng mặc kệ như thế nào, vị dị nhân này hôm nay chắc chắn phải chết.

Thành Thanh Thiên đã dừng lại, hần cúi đầu, nắm chặt Thiên Tru Thần Long Kích.

Hần hiểu được chút lực lượng của bọn hần căn bản không ảnh hưởng được cái gì.

Mười mấy vạn đệ tử thiếu thốn linh lực tùy tiện tiến lên, không phải chính là chịu chết?

Trước tấm bia đá Kiếm Thánh.

Mộ Dung Trường An cắn răng nói:

- Chủ nhân, bằng không thả sư tử của ta ra đi, có lẽ có một chút hi vọng sống!

Trên mỗi một tòa pháp khí trần giáo đều có khí tức Đạp Hư cảnh, nói cách khác, ít nhất mười vị Đạp Hư cảnh, thế này làm sao đánh?

Hình Thánh rất mạnh, nhưng từng người đều có kẻ địch cản tay chân, rất dễ dàng cho kẻ địch thừa dịp cơ hội tru diệt Dương Đại, Dương Đại vừa chết, Hình Thánh sẽ tan biến.

Dương Đại yên lặng, không có đáp ứng Mộ Dung Trường An.

Hắn có thể cảm giác được mười tòa pháp khí trần giáo đang tích súc linh lực, cũng không phải cố ý chờ hắn, đám ma tu này cũng sợ Hình Thánh, cho nên đang trì hoãn thời gian.

Tâm thần Dương Đại khẽ động.

Hình Thánh đi vào trận, đi đến trước mặt Dương Đại. Dương Đại thấy hắn vẫn như cũ hồn thể đen kịt, nhưng cặp mắt kia hết sức trong veo, vô cùng kiên định, cũng không có bị nguy cảnh hiện tại hù dọa.

Bốn mắt nhìn nhau, Dương Đại ngược nhìn Hình Thánh cao lớn, âm chúng xung quanh khẩn trương đề phòng bát phương, hình ảnh giống như dừng lại, cho đến khi Dương Đại đưa tay.

Một cây rìu màu đen xuất hiện trong tay Dương Đại, chính là Sát Hồn, chí bảo thần bí liên tiếp linh hồn.

Bản thân búa này đến từ trong truyền thừa của Hình Thánh.

- Người là Đại Thánh vạn năm trước, người đã từng dùng lực lượng một người cứu vớt qua nhân tộc, hôm nay, người tới cứu vớt chúng ta đi.

Dương Đại nói khẽ, hắn ném ra Sát Hồn, Sát Hồn thật giống như bị Hình Thánh hấp dẫn, cấp tốc bay vào trong tay hắn, theo đó biến lớn, hoàn mỹ phù hợp đáng người cao mười trượng vĩ ngạn của Hình Thánh.

Tay cầm Sát Hồn, Hình Thánh không có trả lời, yên lặng xoay người.

Nhóm âm chúng hạch tâm nghe được lời Dương Đại, không khỏi nhìn về phía Hình Thánh, có mong đợi, có bất đắc dĩ, cũng có mờ mịt.

Dương Đại hít sâu một hơi, điều động linh lực, kích phát thánh uy, hắn chẳng qua là tinh thần mỗi mệt, lực lượng vẫn hết sức dồi dào.

- Tên của ta... Ha ha, nhớ kỹ, ta gọi Dương Đại, chủ nhân tương lai của các ngươi!

Âm thanh Dương Đại vang vọng đất trời, nhưng âm thanh của hắn lộ ra rất suy yếu, giống như quật cường cuối cùng trước khi cùng đồ mạt lộ.

- Nam tử áo bào trắng nhú mày, hắn chú ý tới trong tay Hình Thánh nhiều hơn một thanh vũ khí, nhưng vẫn không dám tùy tiện hành động, người nào người đầu tiên động thủ, tất nhiên sẽ gặp phải Hình Thánh phản kích.

- Dương Đại, cái thế giới này không thuộc về dị nhân các ngươi, liền dùng cái chết của các ngươi khuyên bảo hậu nhân các ngươi, sau này không được bước vào thiên hạ này.

Nam tử áo bào trắng phát ra âm thanh rất lạnh lùng, tựa như Diêm Vương thẩm phán kết cục của Dương Đại.

Chương 234: Búa trăm quân ma, một trận chiến phong thần (5)

Mười toà pháp khí trần giáo đã hiện lên hào quang linh lực, sắp phóng ra công kích.

- Đề bọn hắc giải trừ trận pháp.

Một âm thanh vang lên trong lòng Dương Đại, mười phần lạ lẫm, nhưng Dương Đại lại biết là giọng của Hình Thánh.

Hình Thánh ngữ khí vẫn rất đậm mạc, lại mang cho Dương Đại vô tận hi vọng.

- Giải trận!

Dương Đại cao giọng quát, Mộ Dung Trường An mở to hai mắt, mặc dù nghi hoặc, nhưng thân thể theo bản năng giải trừ trận pháp, Thiên Cương Đại La Kiếm Trận tán đi.

Hết thấy âm chúng được Dương Đại tâm linh cảm ứng chỉ huy, tụ tập cùng một chỗ.

Hình Thánh cất bước, trước mặt như có một cầu thang vô hình, năm bước liền tới đến giữa không trung, đối mặt pháp khí trần giáo bốn phương tám hướng.

Hắn mặc dù không có phát động công kích, nhưng cỗ khí thế kia rung động trái tim tất cả mọi người chính ma hai đạo, bao gồm cả nhóm âm chúng.

Độc đầu ma tu đầy trời, khí phách thượng cổ Đại Thánh không thua chút nào.

Vẻ mặt Dương Đại không biểu tình, trong lòng thì rất khẩn trương.

Hiện tại hi vọng chỉ có thể ký thác đến trên người Hình Thánh.

Mười toà pháp khí trần giáo bỗng nhiên xuất phát ra cường quang, thời gian giống như chậm dần, khi chúng nó bắn ra linh lực chùm sáng, Hình Thánh nhắc lên Cự Phủ trong tay.

Bốn phương tám hướng truyền đến tiếng nổ vang rền, để Dương Đại trong nháy mắt mất đi thánh lực, cường quang lấp lánh, thiên địa mất đi màu sắc.

Dương Đại thấy Hình Thánh nhanh chóng vung lên Sát Hồn, tốc độ cực nhanh, trong chớp lát, phát lên tàn ảnh, tựa như mấy vị Hình Thánh đồng thời vung búa hướng về các phương hướng khác nhau.

Hắc rìu bốc lên từng đầu Hắc Long kinh dị kinh khủng, dài nhất có thể đạt tới năm trăm trượng, cùng một chỗ tàn phá bừa bãi, thanh thế dọa người, cuồng bạo xé nát mười đạo chùm sáng màu sắc không đồng đều.

Không đến một giây đồng hồ, Hình Thánh trực tiếp hóa giải mười toà pháp khí trần giáo tiến công!.

Hơn một trăm năm mươi vạn ma tu thất thần, không dám tin vào hai mắt của mình.

Hình Thánh không có gầm thét, cũng không có lên tiếng, tiếp tục vung búa, búa khí bừa bãi tàn phá bầu trời, hóa thành từng đầu Hắc Long đụng vào một pháp khí trần giáo san sát, trong im lặng, từng người từng người ma tu bị oanh giết, máu thịt như mưa hạ xuống.

Búa trăm quân ma!

Tràng diện vô cùng hùng vĩ!

Dương Đại cùng nhóm âm chúng ngo ngác nhìn một màn này.

Một cổ máu nóng khó tả xông lên trong lòng của bọn hắn.

Lỗi tai Dương Đại khôi phục thính lực, bốn phương tám hướng truyền tiếng gào thét, tiếng mắng chửi, tiếng khóc, vô cùng ồn ào.

- ngăn cản hắn!

Nam tử áo bào trắng quát ầm lên, mười toà pháp khí trần giáo sáng lên khởi động linh lực bảo hộ, thừa nhận từng đầu Hắc Long điên cuồng va chạm, Hắc Long đụng vào sau liền hóa thành hắc khí tiêu tán, chấn động đến mười toà pháp khí trần giáo rung động kịch liệt.

Phía sau, các đệ tử Thập Phương giáo ghen hòng nhìn trần trời, không dám tin vào hai mắt của mình.

Thành Thanh Thiên cũng vì đó động dung, nhưng hắn phản ứng rất nhanh, lập tức hạ lệnh:

- Theo ta tiến công!

Hắn vung vẫy Thiên Tru Thần Long Kích, trước tiên đánh tới.

Mười mấy vạn đệ tử lập tức bị nhen lửa, gào thét đánh tới!

Đại chiến lần nữa bùng nổ!

Mà lần này, tuyệt vọng đi vào trong vòng vây Ma đạo!

- Ngưu bức quá! Mẹ nó!

Liễu Tuấn Kiệt kích động hét to, nói năng lộn xộn, thậm chí quỳ xuống, dập đầu cho Hình Thánh trên trời.

Các âm chúng khác cũng kích động lên, thì ra tưởng rằng chết chắc, không ngờ Hình Thánh trở hết tài năng.

Mộ Dung Trường An cảm thán nói:

- Thượng cổ Đại Thánh, danh bất hư truyền.

Kiểm Đồ gắt gao nhìn chăm chăm Sát Hồn trong tay Hình Thánh, món đồ kia tuyệt đối là tồn tại vượt qua nhất phẩm pháp bảo.

Nam tử tóc trắng, các Ma Quân cũng bị rung động.

Ma đạo trù bị hoàn mỹ như vậy, điều động lực lượng đủ để san bằng bất kỳ thế lực nào Man Hoang Chi Địa, lại bị một nửa Thập Phương giáo chặn lại!

Làm sao có thể!

Ánh mắt Hình Thánh vẫn như cũ rất bình tĩnh, chưa từng dừng tay qua, tay cầm Sát Hồn, thẳng thắn thoải mái, cơ hồ cùng lúc, hết thấy vòng bảo hộ pháp khí trấn giáo phá toái, gặp búa khí Hắc Long bừa bãi tàn phá, tiếng kêu thảm thiết không dứt lọt vào tai, đếm không hết thi thể ma tu rơi xuống phía dưới, giữa thiên địa giống như rơi ra một trận mưa màu đen.

Dương Đại nhìn một màn này, trên mặt cuối cùng lộ ra nụ cười.

Đột nhiên!

Hai bên kéo tới hắc ảnh, tốc độ cực nhanh, nhưng Mộ Dung Trường An, Kiểm Đồ cấp tốc ngăn bọn hắn lại.

Ma đạo không ngốc, đánh không lại Hình Thánh, nghĩ trước giải quyết Dương Đại.

- Lăn ——

Kiểm Đồ huy kiếm hất bay đối phương, Mộ Dung Trường An huy kiếm một trăm, kiếm khí phong tỏa địch nhân.

Một đạo thân ảnh từ trên trời giáng xuống, rơi vào trước mặt Dương Đại, chính là Thành Thanh Thiên.

- Đồ nhi ngoan, tiếp theo vì sư bảo hộ người!

Thành Thanh Thiên cầm trong tay Thiên Tru Thần Long Kích, đưa lưng về phía Dương Đại.

Dương Đại cười cười, cười đến hết sức miễn cưỡng, thiên địa trong mắt hắn bắt đầu xoay tròn.

- Nguy rồi, Sát Hồn dù sao tương liên cùng hồn phách của ta...

Dương Đại thầm mắng, lúc trước chẳng qua là thử một lần, tiêu hao linh lực, còn không có đi đến mức độ linh hồn mệt mỏi, nhưng hiện tại khác biệt, Sát Hồn trong tay Hình Thánh, gọi là buông thả, không kiêng nể gì cả.

Hình Thánh mỗi một lần vung búa, liên miên thi thể ma tu hạ xuống, hắn tựa như là tiên thần tại thế, bá khí tuyệt luân.

Từ Siêu Nhân ngược nhìn Hình Thánh, cảm thán nói:

- Đây con mẹ nó chính là vô song!

Theo thời gian trôi qua, sĩ khí Ma đạo giảm lớn.

- Rút lui! Lui!

Nam tử áo bào trắng đỏ hồng mắt quát, người lĩnh quân các giáo phái khác cũng dồn dập hạ lệnh, bọn hắn dồn dập bay vào trong những thời không vòng xoáy.

Thấy Ma đạo rút lui, Dương Đại cuối cùng thở dài một hơi.

Hắn đã ngất tới cực điểm, hắn chật vật nói:

- Sư phụ, một trận chiến này ta nó... Mẹ... Tận lực... những thi thể này, ta muốn hết...

Hình Thánh dừng tay, buông ra Sát Hồn, Sát Hồn hóa thành một đạo hắc quang chui vào trong cơ thể Dương Đại.

Dương Đại như trút được gánh nặng, theo đó lâm vào trong hôn mê.

Man Hoang Chi Địa, giữa rừng núi.

Bảy vị trưởng lão Thập Phương giáo hợp lại thi pháp vào một tòa trận pháp truyền tống trên trời, khắp núi khắp đồng gần đó tất cả đều là đệ tử Thập Phương giáo, bọn hắn đều đang khẩn trương chờ đợi.

Chương 283: Búa trăm quân ma, một trận chiến phong thần (6)

Mạnh Đại Đế vội vã không nhìn nổi, đuôi phải một mực đang run.

Cuối cùng!

Bảy vị trưởng lão phá vỡ không gian, oanh ra một lỗ rách không gian.

- Các đệ tử, bắt kịp!

Một trưởng lão vút xuống câu nói này liền dẫn đầu chui vào, mấy chục vạn đệ tử như cá diếc sang sông tràn vào, tuyệt đại đa số đều là thí luyện giả.

Sau khi tiến vào thiên địa Thập Phương giáo, mùi máu tươi chui vào trong mũi của bọn hắn, phóng tầm mắt nhìn tới, một tòa ngọn núi cao bị san thành bình địa, cháy khói tràn ngập, trên trời còn sót lại ma khí.

Hoang vu, tịch liêu.

Đây là cảm thụ của các đệ tử sau khi nhìn thấy.

Các trưởng lão cảm nhận được khí tức, lập tức bay về một về phía, các đệ tử theo sát phía sau.

Vương Tường tự lẩm bẩm:

- Tình huống không tốt lắm.

Không có người nói tiếp, trong lòng của tất cả mọi người rất nặng nề.

Mạnh Đại Đế nhíu mày, không biết đang suy nghĩ gì.

Cũng không lâu lắm, các trưởng lão dừng lại, các đệ tử nhìn về phía trước, đều trừng to mắt, rất chịu rung động.

Phía trước hoang nguyên trải rộng thi thể, máu chảy thành sông, sâm nhiên kinh dị, như nhân gian luyện ngục, mười mấy vạn đệ tử Thập Phương giáo đang tụ tại một chỗ, tĩnh tọa tĩnh dưỡng, mà trong chiến trường, đếm không hết Yêu thú tụ tập cùng một chỗ, hình thành từng vòng, trong còn có người, mà cùng với Thiên Nhân tộc khác hẳn với người bình thường.

Tầm mắt của tất cả mọi người đều bị Hình Thánh vĩ ngạn hấp dẫn, Hình Thánh đỉnh thiên lập địa đứng đấy, tựa như cô phong duy nhất trên cánh đồng hoang.

Mà trước người Hình Thánh, Dương Đại nằm trên mặt đất, bị một đám âm chúng hạch tâm vây quanh.

- Âm chúng của Bá Vương....

Một thí luyện giả run giọng nói, một suy nghĩ khó tin sinh ra ở trong đầu hắn.

Chẳng lẽ Thập Phương giáo thắng?

Không chỉ là hắn, những người khác cũng nghĩ tới chỗ này, bởi vì phía trước phần lớn thi thể rõ ràng đều là ma tu, lít nha lít nhít, căn bản đếm không hết chết bao nhiêu ma tu.

Lông mày Mạnh Đại Đế cuối cùng giãn ra, lộ ra nụ cười.

Chu Hành Mã mừng rỡ như điên, hô:

- Là Bá Vương Bất Quá Giang! Là Dương Đại, hắn thắng!

Những người thí luyện lập tức vỡ tổ, dồn dập hoan hô lên.

- Trâu! Bá Vương thực lực này tuyệt đối tính là Hạ Quốc đệ nhất.

- Đúng vậy, nhìn một chút những âm chúng kia, thật mạnh!

- Một nhóm âm chúng kia tận cùng trong nhất, ta cảm giác còn mạnh hơn các trưởng lão...

- Trời ạ, Bá Vương đã mạnh đến nước này sao?

- Chẳng lẽ là Bá Vương cứu vớt Thập Phương giáo? Thật bất khả tư nghị (*) đi!

[*Quá khó tin]

Thí luyện giả thói quen dùng Bá Vương xưng hô Dương Đại, bọn hăn xúc động cũng cảm nhiễm đệ tử khác, cũng đều đi theo hoan hô lên.

Lúc này, một đệ tử bay tới, ở trước mặt các trưởng lão đem chiến đấu lúc trước nói một lần, tên đệ tử này cũng hết sức xúc động, ngũ khí phấn khởi, tràn đầy sùng bái Dương Đại.

Thật đúng là Bá Vương Bất Quá Giang một mình hạ gục Ma đạo.

Nghe nói có mười chi Ma đạo giáo phái tiến đánh Thập Phương giáo, tất cả mọi người đều bị hù dọa.

Bọn hăn không cách nào tưởng tượng lúc ấy sẽ là cục diện như thế nào, Dương Đại lại còn có thể ngăn cơn sóng dữ.

Trần Triệt cảm khái nói:

- Lại một Thiên Đạo, không, hăn so với Thiên Đạo còn khoa trương.

Thiên Đạo mặc dù đã cứu quốc, nhưng đều là chém đầu lãnh tụ thú triều, chưa từng giống như Dương Đại toàn phương diện đánh lui quân địch.

Mà lại lần này đại quân Ma đạo còn hiều thắng xa so với hiều thắng thú triều trong hiện thực.

ánh mắt Lữ Tụng phức tạp, mở miệng nói:

- Từ nay về sau, hấn chính là thần, thần trong lòng người Hạ Quốc.

Xung quanh tất cả đều là tiếng hoan hô, tiếng hò hét dành cho Dương Đại.

Nhóm âm chúng phương xa cũng bị động tĩnh bên kia hấp dẫn, Liễu Tuấn Kiệt cười nói:

- Một đám diễn viên quần chúng rớt cuộc đã đến, chủ nhân đánh một trận chiến này tuyệt đối phong thần, Hạ Quốc tìm không ra người thứ hai trâu bò như thế!

Hùng Liệt bất đắc dĩ nói:

- Xác thực, ta làm Quốc trụ, chinh chiến mười năm, cũng không có trải qua thắng lợi như vậy, quá không dậy nổi.

Ánh mắt của hấn nhìn về phía Hình Thánh bên cạnh, có vị âm chúng này tại đây, trong vòng mấy chục năm, Hạ Quốc không có khả năng diệt vong.

Vì sao là mấy chục năm?

Bởi vì tương lai không thể dự đoán, nhưng có thể khẳng định mấy chục năm tuyệt đối an toàn, đủ để chứng minh Hình Thánh mạnh mẽ.

Thành Thanh Thiên nhìn về phía nhóm âm chúng hạch tâm, hỏi:

- Cần mang chủ nhân của các người đi về nghỉ không?

Hấn không dám tùy tiện tới gần Dương Đại, bởi vì nhóm âm chúng hộ chủ, ngay cả vị sư phụ là hấn này đều không tín nhiệm.

Liễu Tuấn Kiệt nhếch miệng cười nói:

- Không quay về, cứ ở chỗ này chờ hấn tỉnh, cũng đừng động nơi này thi thể, chủ nhân ta nói, muốn hấp hồn.

Mộ Dung Trường An, Kiếm Đồ, nam tử tóc trắng, ba vị Ma Quân, Hứa Trường Sinh, Thâm Hải cực vương, Hắc Diễm Ác Quỷ, Phong Tầm Hoan, Thiên Tuyệt, Quỷ Hòa Thượng các loại, một đám âm chúng tất cả đều nhìn chăm chăm Thành Thanh Thiên, ngay cả Hình Thánh cao cao tại thượng cũng mắt cúi xuống nhìn về phía hắn.

Thành Thanh Thiên bất đắc dĩ cười một tiếng, nhẹ gật đầu, liền rời khỏi.

Không biết trôi qua bao lâu.

Ý thức Dương Đại cuối cùng thức tỉnh, hắn từ từ mở mắt, đập vào mắt là thân ảnh giống như núi của Hình Thánh, còn có trời xanh, tươi đẹp như vậy.

Gương mặt xinh đẹp điệu dàng của Kỷ Vân Yên theo đó xâm nhập vào tầm mắt của hắn, kinh hỉ nói:

- Người cuối cùng đã tỉnh.

Dương Đại chậm rãi đứng lên, đầu óc hắn vẫn hết sức u ám, nhưng dễ chịu hơn trước khi hôn mê nhiều.

Bốn phương tám hướng tất cả đều là âm chúng, người đông nghìn nghịt, khiến cho hắn cảm nhận được cảm giác an toàn.

- Ta hôn mê bao lâu?

Dương Đại hỏi.

Lương Tử Tiêu nói:

- Gần hai ngày.

Hai ngày?

Còn tốt!

Ý nghĩ của đầu Dương Đại tiên chính là hấp hồn.

Nếu không có thể hấp hồn, vậy hắn sẽ tức chết.

Hắn ngồi dưới đất, hỏi:

- Thi thể vẫn còn chứ?

Chương 284: Trưởng lão bàn chuyện

Quỷ Hòa Thượng nhếch miệng cười nói:

- Không ai dám động.

Dương Đại lộ ra nụ cười, nhóm âm chúng có ý thức chính là tốt, biết làm đủ chuyện.

Trận chiến này, hắn có công lao to lớn, nên thứ gì muốn nhất định phải đáp ứng, kiến thức đến Hình Thánh biểu hiện, hắn không tin còn có người dám quấy nhiễu hắn.

Hắn không có hấp hồn liên mà là nghỉ ngơi tại chỗ.

Một lát sau.

Một đạo thân ảnh bay tới, nhóm âm chúng không có ngăn cản, bởi vì phần lớn đều gặp người này.

Sư tử của Dương Đại, Phương Thanh Nghê.

Trước đó Dương Đại còn thay phiên thả âm chúng đến trong động thiên phúc địa của Phương Thanh Nghê, cho nên đại bộ phận âm chúng đều biết nàng.

Phương Thanh Nghê rơi vào trước mặt Dương Đại, hỏi:

- Sư đệ, ngươi có tốt không, cần trợ giúp gì?

Dương Đại cười nói:

- Ta ngồi một chút sẽ tốt, đa tạ sư tử quan tâm.

Phương Thanh Nghê nói theo:

- Thi thể ma tu phía ngoài đều có thể giao cho người, nhưng túi trữ vật trên người bọn họ... Giáo phái sẽ chuyên môn kiểm kê, cho người một bút điểm công hiến khổng lồ, Thập Phương giáo tôn thất nặng nề, cần nhóm tài nguyên này, cho nên có thể không thể...

Nàng có chút khó mà mở miệng.

Dương Đại ngắt lời nói:

- Tùy tiện thu đi, ta cũng là đệ tử Thập Phương giáo, nên làm ra công hiến, hi vọng phía trên đối xử với đệ nhân bọn ta tốt đi một chút, đệ nhân chúng ta là chân tâm gia nhập vào Thập Phương giáo.

Phương Thanh Nghê nhìn hẩn thật sâu một lúc, nói:

- Ta sẽ chuyển lời của cho các trưởng lão.

Nói xong, nàng quay người rời khỏi.

Đợi nàng tan biến ở chân trời, Từ Siêu Nhân tiếc hận nói:

- Đáng tiếc, một bút tài nguyên lớn như vậy...

Hùng Liệt cười nói:

- Sau này chủ nhân chúng ta sẽ làm trưởng giáo, những tư nguyên này tương đương với còn trong tay hẩn, công lao cùng tài nguyên của một trận chiến này, hạch tâm đệ tử khác làm sao tranh giành?

Nghỉ ngơi một canh giờ, trạng thái tinh thần của Dương Đại khôi phục không ít, dù sao hẩn đã là Luyện Hồn cảnh, năng lực khôi phục hồn phách vượt xa lúc trước.

Hẩn trước thu Yêu tộc âm chúng vào không gian linh hồn, còn lại mười mấy vạn âm chúng nhân tộc làm lao động tay chân cho mình.

Trong vòng một canh giờ, động tác của Thập Phương giáo rất nhanh, đã lấy đi hết các túi trữ vật của đám ma tu.

Không thể không nói, lực chấn nhiếp của nhóm âm chúng rất mạnh, trong hai ngày này, Thập Phương giáo đều không dám hành động thiếu suy nghĩ, cho đủ mặt mũi.

Không có cách, Hình Thánh một người đánh nỗ mười chi Ma đạo giáo phái!

Dương Đại đứng trên Băng Bạo Thiên Long, bay lượn tầng trời thấp, những nơi đi qua, hồn phách ma tu dồn dập bay vào trong thân thể, theo bốn phương tám hướng chui vào trong cơ thể Dương Đại, tràn diện mười phần hùng vĩ.

Phương xa còn có không ít đệ tử đang quét dọn chiến trường, thấy tình cảnh Dương Đại cười rống hấp hồn, tất cả đều cảm khái vạn phần.

- Hắn lại bắt đầu hấp hồn, thiên phú của dị nhân quá khoa trương, hút xong hồn phách liền biến thành âm chúng, đều không cần thi pháp không chế quỷ nô.

- Đúng vậy, may mắn dạng người này thuộc Thập Phương giáo chúng ta.

- Chương giáo xác thực nhìn thấy xa, trước mắt trong tông môn tu tiên Man Hoang Chi Địa, chỉ Thập Phương giáo chúng ta thu nạp dị nhân, mà lại số lượng vô cùng to lớn, nghe nói trong thể lực phụ thuộc có mấy trăm vạn dị nhân, nếu tái xuất thêm một vị Dương Đại....

- Nghe nói Dương Đại đã được đề thăng làm hạch tâm đệ tử, tương lai có khả năng cạnh tranh vị trí chương giáo.

- Ta ngược lại phục hắn, hiện tại Man Hoang Chi Địa đều đang lưu truyền chiến tích khủng bố của hắn, sĩ khí chính đạo tiền tuyến phóng đại, Ma đạo đã toàn diện rút lui, một người

đánh nổ Ma đạo, đây là hạch tâm đệ tử có thể có biểu hiện? Chương giáo chúng ta đều không mạnh như vậy.

Các đệ tử nghị luận âm ỉ, bọn hắn mặc dù hưng phấn, nhưng không dám tới gần Dương Đại, nơi này không phải hiện đại, cường giả cần kính sợ tránh xa, hành vi theo đuổi cường giả tại Tu Tiên giới dễ dàng chết bất đắc kỳ tử.

Một bên khác, Dương Đại lâm vào sáng khoái trước nay chưa có.

Đây đều là âm chúng nhân tộc, không còn là âm chúng Yêu thú, âm chúng nhân tộc lại càng dễ hình thành đủ loại binh chủng.

Một đường hấp hồn, yếu nhất cũng là tu vi Tâm Toàn cảnh, linh lực Dương Đại theo đó tăng trưởng.

Mấy người Mộ Dung Trường An cũng không có chờ đó, bọn hắn đi sau lưng Dương Đại, hấp thu máu thịt những thi thể đã bị hấp hồn.

Sau nửa canh giờ, Dương Đại hấp thu bốn mươi ba vạn ma tu, trong đó Không Vô cảnh có hai mươi bảy vị, Linh Chiếu cảnh có một ngàn bảy trăm vị, tu vi của hắn thuận thế đột phá tới Luyện Hồn cảnh tầng hai.

Trước mắt tổng số âm chúng của hắn bảo trì tại hai trăm chín mươi vạn, lúc trước Vạn Thú Tiên Đạp Trận bị kích phá trong nháy mắt, tổn thất quá nhiều âm chúng, về số lượng mặc dù tổn thất không ít, nhưng theo chất lượng nhìn lại, thể lực âm chúng của Dương Đại bay cao lên.

Sau khi hấp thu xong hồn phách, Dương Đại tĩnh tọa tĩnh dưỡng, chờ đợi nhóm âm chúng tu hành Trường Sinh Quyết hấp thu thi thể.

Kiểm Đồ đứng ở bên cạnh Dương Đại, cảm khái nói:

- Đây cũng là Trường Sinh Quyết trong truyền thuyết, nghe nói Ma đạo có giáo phái một mực đang tìm kiếm, nhưng tốn công vô ích, thì ra bị chủ nhân người sớm đạt được.

Có người Ma đạo muốn?

Dương Đại nhú mày, nhưng không có hỏi tới.

Ma đạo thế lực Man Hoang Chi Địa đã không đáng để lo, chờ hần nghỉ ngơi tốt, hần sẽ quét ngang toàn bộ Ma đạo, để Ma đạo giáo phái toàn đều thành âm chúng của mình.

Lúc trước đại chiến tuyên ngôn cũng không phải nói mạnh miệng.

Trong một tòa cung điện, hơn hai mươi vị trưởng lão tụ tập cùng một chỗ, ngồi tại thủ tọa chính là hai vị Thái Thượng trưởng lão, cũng xếp hàng ngồi.

- Kẻ này không chỉ thiên phú, còn nắm giữ Trường Sinh Quyết thượng cổ tà công, tốc độ hần phát triển sẽ vượt qua tưởng tượng của chúng ta.

Một trưởng lão mở miệng nói, khắp khuôn mặt là vẻ sầu lo.

Chương 285: Thiên phú, đệ nhất thế giới thiên phú! (1)

Sở Hình khẽ nói:

- Vậy thì thế nào, Thập Phương giáo chúng ta cũng không phải chính đạo!

Các trưởng lão khác dồn dập mở miệng:

- Dùng thực lực hấn trước mắt, tam đại hạch tâm đệ tử thật đúng là không tranh nổi hấn.

- Thật muốn lập hấn làm chủ đạo giáo sao?

- Nếu không phải hấn ra tay, Thập Phương giáo đã vong.

- Hấn ở trong dị nhân càng rất có uy vọng, để cho hấn trở thành người ứng cử vị trí chủ đạo giáo, chưa chắc không thể, mà sau khi kẻ này tiến vào Thập Phương giáo, chưa từng xảy ra qua mâu thuẫn cùng đệ tử khác, tâm tính cũng không có vấn đề.

- Các người không thể bởi vì hấn quá mạnh mà kiêng kỵ hấn, chủ đạo giáo không nên mạnh mẽ à, còn thiên phú của hấn, nếu như hấn thật nghĩ ra tay với chúng ta, luyện chế chúng ta thành âm chúng, cần chờ trở thành chủ đạo giáo? Hấn hiện tại ra tay, chúng ta chống đỡ được?

Những tiếng chất vấn càng ngày càng nhỏ, hiện thực như thế, bây giờ Dương Đại đã không phải là tồn tại Thập Phương giáo có thể bắt chẹt.

Thành Thanh Thiên mở miệng nói:

- Ta cũng hết sức tín nhiệm đối với vị đồ nhi này của mình, hẳn vì bảo hộ Thập Phương giáo té xỉu hai ngày, còn chủ động nhường hết túi trữ vật Ma đạo cho giáo phái, trung thành không cần nhiều lời, biện pháp tốt nhất đối đãi dị nhân, chính là chân thành, nói lại nhiều lời hay, không bằng hành động thực tế, mà chương giáo trước đó cũng có ý nghĩ như vậy.

Nhắc đến chương giáo, tất cả mọi người yên lặng.

Vấn Thương Thiên mất tích!

Từ khi hắn cùng Tuyệt Vô Thiên ra ngoài quyết chiến liền không có trở lại nữa, một chút tăm hơi cũng không có.

Việc này, các trưởng lão còn không dám tuyên dương, bởi vì ảnh hưởng quá lớn, Thập Phương giáo vừa trải qua một trận ác chiến, không chịu nổi rung chuyển.

Một Thái Thượng trưởng lão mở miệng nói:

- Tiếp theo một quãng thời gian, Thập Phương giáo nghỉ ngơi lấy lại sức đi, triệu tập ba vị hạch tâm đệ tử trở về, bắt đầu tạo thế cho người ứng cử chương giáo, di chuyển lực chú ý của giáo nội đệ tử, còn về Dương Đại, công bằng cạnh tranh, nếu hạch tâm đệ tử không tranh nổi hắn, vậy cứ để cho hắn trở thành người ứng cử chương giáo, năm đó Vấn Thương Thiên cũng bởi vì quá mạnh mà bị chúng ta lo lắng, nhưng trên thực tế, hắn làm rất khá.

Người có bối phận cao nhất đều lên tiếng, các trưởng lão khác tự nhiên không có ý kiến.

Sau đó, bọn hắn lại bắt đầu trò chuyện tình huống thương vong của Thập Phương giáo.

Một trận chiến trôi qua, chết mười mấy vạn đệ tử, có thể xưng một lần kiếp nạn nghiêm trọng nhất mấy trăm năm qua.

Qua đi ba ngày, Dương Đại mới thu hết thủy âm chúng, lưu lại Băng Bạo Thiên Long làm thú cưỡi, sau đó bay về phía động thiên phúc địa của mình.

Sở dĩ lưu lại Băng Bạo Thiên Long là muốn thẻ bug, miễn cho logout.

Thì thẻ bốn mươi ba vạn ma tu đã không còn sót lại chút gì, Dương Đại cảm thấy Trường Sinh Quyết không phải ma công, mà là thần công bảo vệ môi trường.

Sau khi rời khỏi khu vực phong ấn, Dương Đại cuối cùng thấy đệ tử Thập Phương giáo, cơ hồ các đệ tử nhìn thấy hắn, dồn dập hướng hắn quăng tới ánh mắt kính sợ, nhưng không người nào dám tùy tiện tiến lên quấy rầy.

Dương Đại cũng hết sức tán thưởng ánh mắt như vậy, người không trang bức mặt đời thanh xuân.

Lúc trước hắn diệu thấp là bởi vì không đủ mạnh, sợ phiền toái, hiện tại không sợ hãi.

Chỉ cần hắn đủ mạnh, hắn còn cuồng hơn cả trời.

Trở lại trước động phủ, hắn còn chưa vào động phủ, Phương Thanh Nghê đã đi ra.

- Đi thôi, mang người tấn thăng hạch tâm đệ tử.

Phương Thanh Nghê nói thẳng.

Dương Đại gật đầu, hai người bay về phía Trường Lão điện.

Thấy sư tỷ một mình ngự kiếm phi hành, Dương Đại cười nói:

- Sư tỷ, đi lên không?

Băng Bạo Thiên Long phong cách hạng gì, hắn là không có người có thể từ chối.

Phương Thanh Nghệ quả nhiên không có từ chối, trực tiếp rơi vào bên cạnh hắn.

- Người bây giờ nổi danh, xem như danh dương thiên hạ tại Man Hoang Chi Địa, thanh danh truyền khắp chính ma hai đạo, ngay cả trong yêu tộc cũng đang lưu truyền sự tích của người.

Phương Thanh Nghệ mở miệng nói.

Dương Đại nói:

- Có đúng không, vậy thì phiền toái, về sau hấp hồn đến thay hình đổi dạng.

Phương Thanh Nghệ liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt phức tạp, nói:

- Ta ra tưởng rằng người có thể trong vòng mười năm tấn thăng hạch tâm đệ tử, lúc trước ta nghĩ, đây đã là chuyện rất khó tin, không ngờ người khoa trương hơn.

Dương Đại cười nói:

- Vô luận như thế nào, người vĩnh viễn là sư tỷ của ta, là người dẫn ta vào Thập Phương giáo, sư tỷ nhiều lần chiếu cố ta, ta một mực ghi ở trong lòng.

Phương Thanh Nghệ yên lặng, nhưng Dương Đại chú ý tới ánh mắt của nàng lại mang theo ý cười.

Chỉ nhìn đôi mắt này, sư tỷ xác thực đẹp mắt.

Mấy phút đồng hồ sau, hai người tới Trường Lão điện, quá trình tấn thăng giống như lúc trước trở thành đệ tử tinh anh.

Sau khi trở thành hạch tâm đệ tử, Dương Đại có thể lựa chọn một kiện nhất phẩm pháp bảo, một bộ công pháp trấn giáo hoặc là pháp thuật bảo điện, đồng thời, động thiên phúc địa của hắn cũng được thay đổi, độc hưởng một tòa dãy núi tu

luyện, không gian động thiên phúc địa tăng trưởng trên phạm vi lớn.

Một trưởng lão đi ra từ trong kim kính, Dương Đại giật nảy mình.

- Tiếp theo đề ta tự mình dẫn người đi đi.

Trưởng lão cười ha hả nói, mặt mũi hiền lành, tựa như lão thần tiên.

Phương Thanh Nghê gật đầu, sau đó quay người rời khỏi.

- Ta đi về trước.

Dương Đại nghe được lời của sư tỷ, quay đầu nhìn lại, Phương Thanh Nghê cấp tốc bay ra khỏi cung điện.

Thật sự quyết định nhanh chóng.

- Xin hỏi trưởng lão xưng hô như thế nào?

Dương Đại hành lễ hỏi trưởng lão.

- Gọi ta Kính Nội trưởng lão là được, không cần đa lễ, sau khi trở thành hạch tâm đệ tử, thân phận địa vị của ngươi ngang ta, sau này nói không chừng ta vẫn phải xưng ngươi một tiếng chương giáo.

Chương 286: Thiên phú, đệ nhất thể giới thiên phú (2)

Kính Nội trưởng lão vuốt râu cười nói, nói lời này để Dương Đại hết sức dễ chịu.

Ai không muốn được vuốt mông ngựa?

Chỉ cần không âm dương quái khí liền tốt.

Hai người vừa nói vừa cười rời khỏi.

Kính Nội trưởng lão trước mang Dương Đại tiến đến chọn lựa pháp bảo, Dương Đại lựa chọn một kiện pháp bảo phòng ngự, xem như một kiện phòng ngự pháp bảo mạnh nhất trong kho pháp bảo, tên là Ngọc Long Hồng Vực Kỳ, triệu hoán ra Ngọc Long hồng vực, chống cự kẻ địch công kích.

Tăng thêm Thiên Âm xích kỳ, hiện tại Dương Đại có hai lá cờ, một công một thủ, rất không tệ.

Sau đó là chọn lựa trận giáo bảo điển, Dương Đại lựa chọn trận pháp, trận pháp mạnh mẽ nhất Thập Phương giáo, Thập Phương Điều Đại Trận.

Trận pháp này biến ảo vô tận, nghe nói là tổ sư khai giáo Thập Phương giáo sáng tạo, từng cứu Thập Phương giáo ở trong cơn nguy khốn.

Pháp bảo và bảo điển đều chọn xong, kế tiếp là động thiên phúc địa.

Được Kính Nội trưởng lão dẫn đầu, Dương Đại rời xa động phủ rừng núi đệ tử nội môn, đi vào một mảnh khu vực mây mù không người, phía trước có từng tòa sơn nhạc ngai đầu lên.

- Ta kiến nghị người chọn cái tòa này, thiên địa không gian trong này lớn nhất.

Kính Nội trưởng lão chỉ một đỉnh núi cười nói:

- Nơi này linh khí không sai biệt lắm, cho dù có khác biệt, cũng không tính lớn, đều nồng đậm hơn chỗ động phủ trước đó của người, người hẳn là ưa thích không gian to nhất.

Dương Đại cười nói:

- Vẫn là trưởng lão quan tâm, vậy liền nghe trưởng lão.

Hắn nề tình như thế để Kính Nội trưởng lão rất được lợi.

Hai người tới trước núi, xuyên qua mây mù, đi vào giữa sườn núi, tìm tới cửa vào động phủ, dưới sự chỉ điểm của Kính Nội trưởng lão, hắn công nhận nhận chủ cả toà động phủ.

- Tài nguyên trước đó người dâng lên đã chuyển hóa làm điểm công hiến, hiện tại điểm công hiến của người xem như số một số hai toàn giáo, nếu muốn tranh cử vị trí chương giáo, có thể tích lũy điểm công hiến, đằng sau sẽ rất hữu dụng.

Kính Nội trưởng lão ý vị thâm trường nói, nói xong khoát tay rời khỏi.

- Đa tạ trưởng lão chỉ bảo.

Dương Đại chấp tay cười nói, Kính Nội trưởng lão giờ giờ lên tay, cấp tốc tan biến trong mây mù.

Nhìn hắn rời khỏi, Dương Đại không có lựa chọn đi về động phủ trước, bởi vì trong toà động phủ kia cũng không để lại thứ gì, trước giờ khai chiến, hắn đã để Từ Siêu Nhân buôn bán tài liệu Yêu thú còn lại, toàn bộ chuyển hóa làm điểm công hiến, trong Thập Phương Giáo, điểm công hiến là có thể trực tiếp hối đoái linh thạch.

Dương Đại đi vào trong động phủ, để Băng Bạo Thiên Long ở trên núi chờ đợi.

Động phủ rộng rãi, chỗ sâu nhất có một tòa trận pháp truyền tống, hắn xuất ra thân phận bài, thân phận bài đã biến thành màu đen, ẩn có không ít kim văn, sau khi dùng thân phận bài mở ra trận pháp truyền tống, hắn đi tới một mảnh thiên địa rộng lớn.

Phía dưới trời xanh mây trắng, thảo nguyên mênh mông vô bờ.

Linh khí nồng nặc tràn ngập trong thiên địa khiến cho tâm thần Dương Đại thanh thản.

Không hổ là linh mạch động phủ quy cách cao nhất Thập Phương giáo, Dương Đại chuyển động, phát hiện phiến thiên địa này vượt xa động phủ thiên địa trước đó, cụ thể bao lớn, hắn cũng không rõ ràng.

Chỉ cần lớn hơn trước kia là được.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, sau đó rời khỏi động thiên phúc địa, đi vào ngoài động, hắn thu Băng Bạo Thiên Long vào trong không gian linh hồn của mình, ngay sau đó, hắn cưỡng chế logout, trở lại hiện thực.

Lần nữa mở mắt, thấy trong đồ dùng trong nhà căn phòng hiện đại, Dương Đại lộ ra nụ cười.

Cuối cùng kết thúc, tiếp theo có thể nghỉ ngơi thật tốt.

Hắn thả ra một nhóm âm chúng hạch tâm, sau đó thì nằm ở trên giường, hắn lấy điện thoại di động ra, bắt đầu đọc tin tức.

Kỷ Vân Yên cũng theo hắn cầm tới điện thoại di động của mình, cùng hắn nằm ở trên giường.

Vừa mở ra màn hình điện thoại, Dương Đại đã thấy một loạt cuộc gọi nhỡ.

Hắn trước gọi điện thoại cho cha mẹ báo bình an.

- Giỏi lắm, tiểu tử ngươi không ngờ lại danh chấn thiên hạ, ta ở Đại Hạ đều có thể nghe nói đến thanh danh của ngươi, không hổ là con trai của lão tử, mau nói một chút trận đại chiến kia ngươi thế nào thắng!

Dương Đằng hết sức hưng phấn, thúc giục hỏi.

Dương Đại đương nhiên sẽ không giấu diếm, cơ hội trang bức tốt như vậy, sao có thể bỏ lỡ?

Hắn rõ ràng kể lại quá trình đại chiến một lần, trầm bổng chập trùng, có máu nóng, có tuyệt vọng, Dương Đằng nghe như đang đọc tiểu thuyết, sau khi nghe xong cảm khái vạn phần.

- Con ta ghê gớm.

Dương Đằng có thiên ngôn vạn ngữ cuối cùng hóa thành câu cảm khái, sau đó là Dương mẫu tiếp điện thoại, mẹ đối với con trai càng nhiều hơn chính là lo lắng, vô luận Dương Đại mạnh cỡ nào, nàng vẫn sẽ lo lắng hắn gặp nguy hiểm.

Trần an gia đình, Dương Đại lại gọi cho tổng cục trưởng.

Tổng cục trưởng vừa rồi đang ở hiện thực, rất nhanh bắt máy.

- Tiểu Dương, biểu hiện rất không tệ, hiện tại chính đạo, trung lập giáo phái Man Hoang Chi Địa đều hướng chúng ta ném ra ngoài cảnh ô liu, sau đó tình cảnh thí luyện giả chỉ sẽ tốt hơn, công lao của ngươi rất lớn, đã khó mà định nghĩa, ha ha, ta đều muốn nhường vị trí tổng cục trưởng cho ngươi.

Tổng cục trưởng cười nói.

Dương Đại vội vàng nói:

- Cục trưởng, người nói đùa, ta cũng không thể tiếp, bây giờ ta rất tốt, thắng quá nhanh cũng không có ý nghĩa, ta sinh ở Hạ Quốc, vì Hạ Quốc nỗ lực, đây là bổn phận, không thể tính là công lao.

Dương Đại không sĩ diện, khiến cho tổng cục trưởng càng cao hứng hơn.

Bây giờ Dương Đại tại Hạ Quốc tuyệt đối có thể được cho là tồn tại mạnh mẽ trước ba, nhưng tư thái của hắn trước sau như một, để tổng cục trưởng hết sức dễ chịu.

Hai người hàn huyên trong chốc lát, tổng cục trưởng mở miệng nói:

- Theo người lần này biểu hiện mạnh mẽ, Hạ Quốc Tiên Tri có tiên đoán mới, là tiên đoán liên quan tới chủng tộc đào thải, địch nhân của chúng ta chính là chủng tộc thứ mười chín.

Chương 287: Thiên phú, đệ nhất thể giới thiên phú (3)

Ngữ khí của hắn có chút ngưng trọng.

Dương Đại thì tò mò hỏi:

- Hạ Quốc Tiên Tri là cái gì?

Tổng cục trưởng nói:

- Một thiên phú của người nọ, có thể dự thấy tương lai chủng tộc của mình, mỗi một quốc gia đều có người thiên phú như vậy, mà chỉ có một vị, một khi bỏ mình, lại sẽ xuất hiện Tiên Tri mới, sự hiện hữu của bọn hắn là cơ mật, thí luyện giả bình thường cũng không biết.

Còn có thiên phú như vậy...

Dương Đại xem như mở rộng tầm mắt.

- Ta sẽ đem tư liệu phát cho ngươi, ngươi chờ chút rồi nhìn xem, lúc chủng tộc đào thải đến, ngươi tất nhiên là át chủ bài của Hạ Quốc chúng ta, tìm hiểu thêm một chút, tóm lại là tốt.

- Ừm, ta sẽ xem.

Sau khi cúp máy, Dương Đại cũng không có suy nghĩ nhiều, tiếp tục gọi điện thoại cho đám người Trương Triển Vân, Hồ Lợi theo thứ tự.

Qua đi nửa giờ, hắn mới để điện thoại di động xuống.

Kỷ Vân Yên ở bên cạnh nói:

- Gọi lại cho bọn hắn làm gì, ngươi đã còn lợi hại hơn Quốc trụ, có thể có chút tư thái, giống Thiên Đạo, người Hạ

Quốc có thể liên hệ hần không đến năm.

Dương Đại cười nói:

- Người khác biệt, lại nói, rút chút thời gian gọi lại một chút cũng không có gì, kết rộng thiện duyên tóm lại là tốt.

Hần lại thông thả, bình thường tu luyện đều là âm chúng tu luyện.

Kỷ Vân Yên cảm thấy có đạo lý, cũng không có nhiều lời, hai tay cầm điện thoại, điên cuồng gõ chữ.

Dương Đại thấy trong màn hình là nhóm Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái, nữ nhân này đang điên cuồng nhấn tin, xem ra trong khoảng thời gian này để cho nàng nhịn gần chết.

Lúc này, Liễu Tuấn Kiệt cầm lấy máy tính bảng đi đến bên cạnh Dương Đại, hưng phấn nói:

- Chủ nhân, ngài bây giờ phát lửa, trên mạng tất cả đều là tin tức về ngài, hiện tại hot tìm kiếm Thiên Võng còn đều là đủ loại tin tức của ngài, trước mắt hot tìm kiếm thứ nhất là ngài trở thành tâm đệ tử Thập Phương giáo hạc, hiện tại trên mạng đã có rất nhiều người xưng hô ngài là Dương chủ nhân giáo!

Dương Đại nghe xong, lúc này tiếp nhận máy tính bảng, hùng hùng hổ hổ nói:

- Những người này không phải muốn giết ta sao? Đại nghịch bất đạo, hi vọng bọn họ kiên trì.

Trong màn hình là hot tìm kiếm bảng trên Thiên Võng, mười vị trí đầu có năm tin tức liên quan tới hần.

Liễu Tuấn Kiệt ghé vào bên giường, kích động nói:

- Không chỉ là trong nước, nước ngoài cũng đang phô thiên cái địa nhắc đến ngài, nói sự thống trị của ngài là trước đó chưa từng có, rất có xu thế nâng ngài thành người đệ nhất

thiên phú toàn cầu, bất quá có con chó đại nhảy ra nghênh ngang không phục, chính là Thái Dương Thần, tên này càng ngày càng ngốc nghếch, ta hoài nghi hẳn bị đoạt xá, cả ngày làm khùng làm điên.

- Chủ nhân, chúng ta lên phía bắc đi, offline gặp mặt hẳn, hẳn ngưi bức nữa có thể đánh được Hình Thánh?

Dương Đại trợn trắng mắt, nói:

- Rảnh đến hoảng à.

Liễu Tuấn Kiệt cười hắc hắc nói:

- Thiên phú cấp độ SSS, ngài thật không động tâm?

Dương Đại cười nói:

- Dĩ nhiên động tâm, nhưng loại chuyện này đâu đến phiên chúng ta đi làm, Châu Âu còn có thể chịu được hẳn, vậy cứ chờ một chút.

Hắn tiếp tục đọc qua tin tức trên Thiên Võng, tâm tình càng ngày càng vui vẻ.

Thôi đi!

Dùng sức thôi cho ta!

Đừng ngừng!

Một trận chiến trong Thập Phương giáo mang ý nghĩa sâu xa, không chỉ để đại kiếp thí luyện giả Hạ Quốc bị dẹp yên cũng đề cao địa vị thí luyện giả, từ nay về sau, trong giáo không người nào dám khinh thị thí luyện giả, toàn bộ Man Hoang Chi Địa, thế lực chính đạo, trung lập đều sẽ lôi kéo thí luyện giả, Hạ Quốc có khả năng khai chi tán diệt tại Thâm Vực, mà không phải chỉ dựa vào Thập Phương giáo.

Dương Đại đột nhiên nhìn thấy một bài viết, bình luận hơn cả vạn, tiêu đề là - Muốn trở thành âm chúng của Bá Vương

Bất Quá Giang, cứ bình luận xuống đây đặt gạch.

Phía dưới có một đám dân mạng đã báo danh, không biết là chơi vui, hay là thực sự có người nghĩ như thế.

Dương Đại cũng không có quá kinh hi.

Hắn nữa sẽ đối mặt với một trận chiến tranh chủng tộc trước nay chưa từng có, không phải chiến tranh của một mình hắn, nếu như toàn nhân loại đều trở thành âm chúng của hắn, nhân tộc Địa Cầu có thể xem như bị đào thải hay không?

Đào thải, hắn có kết cục gì?

Những vấn đề này đều là không biết.

Không biết liên phải cẩn thận, ngược lại hắn hiện tại không thiếu con đường hấp thu âm chúng.

Lại qua ước chừng một giờ.

Tài khoản Bí Vỡng của Dương Đại cuối cùng nhận được một hộp thư, hắn mở ra xem, đến từ Cục chiến đấu, là một phần văn kiện cơ mật.

Hắn mở ra phần văn kiện này, bắt đầu quan sát.

Chủng tộc đào thải!

Hồ sơ hai mươi chủng tộc!

Hắn xem xét từng cái, đại bộ phận chủng tộc chỉ có tên và hình ảnh khái niệm, Thiên nhân tộc cũng ở trong đó. Dưới văn bản tài liệu còn có chủng tộc bài danh, Địa Cầu nhân tộc bài danh thứ hai mươi, Thiên nhân tộc xếp hạng thứ mười chín!

Dương Đại nhú mày, khoa trương như vậy?

Trong lòng hắn sinh ra áp lực, xem ra vẫn phải nỗ lực mạnh lên, không thể nói lỏng.

Chủng tộc đào thải khi nào bắt đầu, Hạ Quốc Tiên Tri cũng không thể nào đoán trước, có thể là ngày mai, cũng có thể là là mấy năm sau.

Trong động thiên phúc địa.

Dương Đại rơi trên mặt đất, cái trán của hắn hiện ra hắc vân, dưới chân khuếch tán khói đen, bao phủ mấy vạn mét, ngay cả bầu trời trên đỉnh đầu đều biến thành màu đen, vô số âm chúng bay ra, tản ra trong thiên địa.

Dương Đại để mỗi người bọn họ tìm chỗ tu luyện, hắn thì triệu hoán Hình Thánh đến trước mặt mình.

Âm chúng hạch tâm cũng rất tò mò về Hình Thánh, dồn dập lại gần.

Hình Thánh ngồi dưới đất, vẫn rất cao, tựa như một toà nhà lâu, Dương Đại đều phải ngước đầu nhìn hắn.

- Người bây giờ tính là trạng thái đỉnh phong chưa?

Dương Đại tò mò hỏi.

Các âm chúng khác cũng rất tò mò, hiện tại Hình Thánh thật sự quá mạnh, làm bọn hắn đến nay hồi tưởng lại, vẫn thấy rung động.

Chương 288: Thiên phú, đệ nhất thể giới thiên phú (4)

Hình Thánh mở miệng nói:

- Ta chẳng qua là một sợi phân hồn, hồn phách bản tôn phân ra một vạn sợi phân hồn, mặc dù ta không có toàn bộ trí nhớ của bản tôn, nhưng có thể cảm giác được kém xa đỉnh phong, lúc trước biểu hiện, chủ yếu là may mắn mà có Sát Hồn, Sát Hồn chính là bản mệnh pháp bảo của bản tôn, phẩm giai của nó khó mà ước lượng.

Một vạn sợi phân hồn?

Tất cả mọi người bị hù dọa.

Mộ Dung Trường An kinh hoàng, hắn chỉ là cắt phân âm hồn, dương hồn đã đầy đủ miễn cưỡng, đem hồn phách chia làm một vạn phần, hắn không cách nào tưởng tượng.

Dương Đại hỏi:

- Đại Thánh truyền thừa ngoại trừ Sát Hồn, Thương Long phá, Thiên Tru Thần Long Kích, còn có truyền thừa khác không?

Hình Thánh trả lời:

- Ta không rõ ràng, ta chẳng qua là một sợi phân hồn, ta duy nhất rõ ràng là Sát Hồn chính là truyền thừa quan trọng nhất.

Dương Đại thoáng có chút thất vọng, thật đúng là Đại Thánh bản tàn khuyết.

Sau đó, hắn gọi nam tử tóc trắng tới, vị đại tu sĩ Đạp Hư cảnh Ma đạo chết trong tay Kiếm Đồ.

Nam tử tóc trắng cung kính hướng Dương Đại hành lễ, sau đó tự giới thiệu.

Đạo hiệu của hắn là Bạch Mi đạo khách, tu vi Đạp Hư cảnh tầng một, chính là Phó Tông chủ Xích Huyết tông, Xích Huyết tông cũng là đại môn phái Man Hoang Chi Địa, được cho là Ma đạo cự phách.

Trước mắt, chiến lực Đạp Hư cảnh trong tay Dương Đại có Hình Thánh, Kiếm Đồ, Mộ Dung Trường An, Bạch Mi đạo khách.

Trong đó Kiếm Đồ tu vi là Đạp Hư cảnh tầng ba, Hình Thánh khó mà ước lượng.

Chiến lực Luyện Hồn cảnh đã vượt qua mười người, Không Vô cảnh chiến lực vượt qua hai trăm, Linh Chiêu cảnh càng mấy ngàn, Tâm Toàn cảnh đi đến mấy chục vạn.

Chỉ là thực lực mặt ngoài, Dương Đại tự mình cũng cảm thấy mạnh đến biến thái.

- Lần này chính ma đại chiến, Ma đạo là do ai dẫn đầu?

Dương Đại nhìn chăm chăm Bạch Mi đạo khách hỏi.

Bạch Mi đạo khách mở miệng nói:

- Tuyệt Tâm môn, còn có một người thần bí, tự xưng đến từ Kiếm tông, cụ thể là ai, ta cũng không rõ ràng, hết sức thần bí.

Dương Đại nhíu mày.

Quả nhiên còn có thế lực thần bí đang trợ giúp.

Ma đạo nếu dễ dàng như vậy đoàn kết, đã sớm đoàn kết, chắc chắn có một cỗ lực lượng càng thêm cường đại đem Ma đạo vò vào một chỗ.

Hắn hỏi thăm ba vị Ma Quân khác, giống như Bạch Mi đạo khách, biết được chuyện cũng không nhiều, bọn hắn càng nhiều hơn chính là tay sai.

Dương Đại cũng không có quá xoắn xuýt, rất nhanh để mỗi người bọn họ tu luyện.

Hắn đem Thập Phương Diệu Đại Trận lấy ra, bắt đầu nghiên cứu.

Sau đó tu luyện một quãng thời gian, lại đi hấp thu Ma đạo.

Tháng ngày khôi phục lại bình tĩnh.

Dương Đại logout hai ngày một lần, chủ yếu là hiểu rõ tình huống chính ma đại chiến, sau khi chiến bại ở Thập Phương giáo, sĩ khí Ma đạo giảm nhiều, hoàn toàn là bị chính đạo đuổi theo đánh.

Kiếp nạn thí luyện giả tựa hồ đã kết thúc, Ma đạo không có khả năng lại uy hiếp được thí luyện giả.

Sau bảy ngày, Dương Đại cùng bốn mươi ba vạn ma tu cùng nhau tu luyện Thập Phương Diệu Đại Trận, may mắn thiên địa này đủ lớn, mặc dù chứa hai trăm chín mươi vạn âm chúng, vẫn lộ ra trống trải.

Nửa tháng sau.

Ma đạo triệt để nhận thua, từng giáo phái co đầu rút cổ, khởi động trận pháp, ngăn cách, các giáo chính đạo thuận thế đánh chiếm thế lực phụ thuộc bọn hắn.

Dương Đại còn ở trong động phủ của mình tu luyện, tu vi Thạch Long tăng nhanh như gió, đã lại gần Linh Chiếu cảnh, dựa vào tính đặc thù của âm tướng, hắn không sớm thì muộn sẽ đuổi kịp thế đội thứ nhất.

Thạch Long bình thường không nói nhiều, nhưng đối với Dương Đại mà nói có ý nghĩa khắc sâu, vừa vào Thâm Vực

nếu không phải gặp được Thạch Long, hẳn rất có thể sẽ chết trong miệng Tinh quái, hoặc là bị Trình Nga Quỷ tru diệt, giống như đám người Liễu Tuấn Kiệt vậy.

Thạch Long trong ngày thường cũng không có nạp khí, bởi vì hắn biết tư chất mình bình thường, nạp khí ý nghĩa không lớn, cho nên hắn giống như Dương Đại, đem tinh lực tiêu vào pháp thuật cùng kinh nghiệm chiến đấu.

Sau khi Dương Đại đột phá tới Luyện Hồn cảnh, lại thêm ra một vị âm tướng danh ngạch, nhưng hắn không có vội vã dùng, thậm chí không cân nhắc Hình Thánh.

Âm tướng chủ yếu là có thể nhanh chóng bồi dưỡng âm chúng, cho nên không thể dựa theo thực lực mà chọn, mà là theo thiên tư, giống Mộ Dung Trường An, vừa đột phá tới Đạp Hư cảnh là đủ để tru diệt Kiếm Đồ, Đạp Hư cảnh tăng ba.

Tu vi Kỳ Vân Yên tăng trưởng cũng rất nhanh, đoán chừng đột phá tới Không Vô cảnh sẽ không quá xa xôi.

Cấp độ SSS có thể lại tăng cấp hay không, Dương Đại rất chờ mong.

Mặt khác, đối với vị âm tướng thứ năm, hắn cũng đã có suy nghĩ sơ bộ.

....

Thời gian cực nhanh, khoảng cách đại chiến Thập Phương giáo kết thúc đã qua một tháng.

Một ngày này, Từ Siêu Nhân từ ngoài động phủ trở về.

Lúc trước có đệ tử ở ngoài động kêu gọi Dương Đại, Dương Đại nghe âm thanh lạ liền liền để Từ Siêu Nhân đi ra thay hắn.

Từ Siêu Nhân đi vào trước mặt Dương Đại, đem một phong thư đưa cho hắn.

Dương Đại nhíu mày, hỏi:

- Tại sao lại là tin? Đệ tử kia không nói gì?

Từ Siêu Nhân nói:

- Nàng nói người xem tin đã biết.

Dương Đại ra hiệu cho Bạch Mi đạo khách một ánh mắt, Bạch Mi đạo khách lập tức tiếp nhận lá thư, hẩn đi đến một bên mở ra, đây là Dương Đại dùng tâm linh phân phó, sợ trong thư có bẫy.

Rất nhanh, Bạch Mi đạo khách trở lại trước mặt Dương Đại, nói:

- Trong thư không có gặp nguy hiểm, đúng là một phong tin bình thường, là một thư mời.

Trong mắt hẩn lộ ra vẻ hâm mộ.

Thư mời?

Dương Đại tiếp nhận, sau đó cau mày.

Chữ Linh gửi thư mời hẩn, câu nói đầu tiên là kinh ngạc tán thán thiên phú của hẩn.

Dương Đại có loại trực giác, kẻ chủ mưu sau lưng Ma đạo rất có thể chính là Chữ Linh.

Hẩn hỏi qua Bạch Mi đạo khách, Kiếm Đồ, ba vị Ma Quân, bọn hẩn đều gặp Chữ Linh nhưng không rõ ràng Chữ Linh đến từ giáo phái nào, Ma Quân cho rằng nàng đến từ môn phái Ma đạo khác, Bạch Mi đạo khách cho rằng nàng là đệ tử Tuyệt Tâm môn.

Chương 289: Thiên phủ, đệ nhất thể giới thiên phủ (5)

Dương Đại lúc ấy biết được chút tình huống này, rất là im lặng.

Mẫu chốt nhất là, bà nương này tại sao lại chui vào Thập Phương giáo?

Thập Phương giáo dễ chui ra vô như vậy à?

Nói vào là vào?

Dương Đại sinh ra nghi vấn về vấn đề bảo an của Thập Phương giáo, chờ hắn trở thành chủ giáo tiên nhiệm, nhất định phải chinh đốn.

- Nàng đại biểu Thiên phủ, đó là Thánh địa trong truyền thuyết, chỉ có số rất ít đại tu sĩ mới biết, Tuyệt Vô Thiên, Vấn Thương Thiên, Thành Thanh Thiên đều tu hành qua Thiên phủ, cho nên trong tên của bọn hắn có một chữ Thiên, ta cũng chỉ là nghe nói mà thôi, đối với Thiên phủ cũng không hiểu rõ.

Bạch Mi đạo khách mở miệng nói.

Dương Đại sau khi xem tin xong, nói:

- Nàng nói ta trong hai năm đi tới Thiên phủ, nói nếu chậm thêm một chút, có khả năng bỏ lỡ một đại cơ duyên, phía trên xác thực có địa điểm, nhưng có thể tin nàng sao?

Cầu bà nương này trước đó còn giả mạo Tuyệt Tâm môn.

Dương Đại hiện tại rất khó tin nàng.

Bạch Mi đạo khách nhú mày, nói:

- Xác thực nên cẩn thận một chút, ta cũng chưa từng gặp qua thư mời của Thiên phủ.

Hùng Liệt nói:

- Không nóng nảy, hai năm thời gian còn dài, đủ để chúng ta trở nên mạnh hơn, đến lúc đó lại đi, mặc dù đối phương có âm mưu, chúng ta cũng không sợ.

Đúng!

Hai năm thời gian đối với bọn hắn mà nói, tuyệt đối sẽ là bay vọt về chất.

Nhóm âm chúng gật đầu, lộ ra vẻ chờ mong.

Dương Đại ném tin vào trong túi trữ vật, vỗ tay nói:

- Tốt, tiếp tục tu hành Thập Phương Diệu Đại Trận, trước khi ra ngoài, cần phải thuần thục trận pháp này.

Thập Phương Diệu Đại Trận có thể là trấn giáo đại trận, Dương Đại rất chờ mong biểu hiện của nó.

Thiên Cương Đại La Kiếm Trận thật ra không kém hơn Thập Phương Diệu Đại Trận, nhưng quá ỷ lại Kiếm Tu, âm chúng của Dương Đại chỉ có thể miễn cưỡng gom góp đủ trận.

Dương Đại đang muốn sau này sẽ thu một phương Kiếm Đạo tông môn, chuyên môn tu hành Thiên Cương Đại La kiếm trận.

Kiếm Đồ đề cử hắn đi Thần Kiếm Thiên đảo, chính hợp hắn ý.

Thần Kiếm Thiên đảo chính là tông môn chính đạo, nhưng Dương Đại không quan tâm, nếu không phải người mình, muốn mang liền mang.

Ngược lại Thập Phương giáo chẳng qua là thế lực trung lập, cũng không phải là thế lực chính đạo.

Trước chờ chính ma đại chiến hoàn toàn lắng lại, sau đó lại hành động.

Ban đêm, Dương Đại logout, theo thói quen triệu hoán một nhóm âm chúng hạch tâm, hắn ngồi ở trên ghế sa lon bắt đầu nghỉ ngơi.

Vừa mở TV ra, điện thoại di động của hắn bắt đầu rung chuông.

Là Trương Triển Vân gọi.

Hắn bắt máy, mở miệng nói:

- Alo, chuyện gì?

- Người xem tin tức chưa?

- Còn không có, vừa logout, ta đang hoài nghi người có gắng camera giám sát phòng của ta đây.

- Châu Âu Thái Dương Thần triệt để điên, lật đổ chính quyền nơi đó, tùy ý làm bậy, hắn quay trực tiếp toàn cầu, mời cao thủ toàn cầu tiến đến khiêu chiến hắn.

- Hắn là ăn no chưa, coi là tận thế đã kết thúc?

- Hắn quá khác thường, nhưng cơ quan tình báo tạm thời không có đạt được càng nhiều tình báo, người xem trước một chút tin tức đi.

Trương Triển Vân cúp máy, Dương Đại phân phó Liễu Tuấn Kiệt tìm kiếm về tin tức Thái Dương Thần.

Liễu Tuấn Kiệt dùng điều khiển từ xa tìm tòi, rất nhanh đã tìm thấy một đồng lớn video liên quan tới phỏng vấn Thái Dương Thần, Liễu Tuấn Kiệt lựa chọn video có lượt xem cao nhất.

Trong đoạn clip, Thái Dương Thần thân hình cao lớn, tóc vàng mắt xanh, khuôn mặt anh tuấn, người mặc y phục màu

vàng kim tác chiến, phác họa ra một thân cơ bắp đường cong hoàn mỹ, tựa như siêu anh hùng đi ra từ trong manga.

Hắn đang dùng tiếng Anh nói chuyện, bên dưới có tiếng phiên dịch Trung.

Về mặt Thái Dương Thần hung hăng càn quấy, nói vào màn ảnh:

- Fuck! Ta chính là thần, thần duy nhất Địa Cầu, thí luyện giả thì nên rời khỏi giai tầng phàm nhân, ta muốn sáng tạo quốc gia của thần, hoan nghênh người toàn cầu thiên phú cấp A trở lên gia nhập ta, cũng hoan nghênh những người không phục ta đến đây khiêu chiến, Đông Phương Thiên Đạo, Bá Vương, Châu Mỹ Thần Ứng, tất cả đều là rác rưởi, không phục có thể tới một trận chiến, ta muốn cho người toàn cầu biết ta dựa vào cái gì cuồng vọng như vậy...

Có rất nhiều lời cửa miệng không có bị phiên dịch ra, bởi vì thật sự quá thô tục.

Thái Dương Thần lộ ra vô cùng táo bạo, cặp mắt kia tựa như bất cứ lúc nào muốn phun lửa, mười phần dọa người.

- Ta dựa vào, cái tên này là thật điên rồi!

Liễu Tuấn Kiệt nhin không được chửi bậy, kêu gào toàn thế giới, đây không phải ngu xuẩn sao?

Hùng Liệt cau mày nói:

- Trước kia Thái Dương Thần không phải như vậy, ta từng gặp hắn, tính cách hết sức ôn hòa, hắn trước kia danh tiếng rất tốt, nhân khí trong phạm vi toàn cầu đều là tuyệt đối thứ nhất, một năm gần đây, tính bất ngờ tình thay đổi.

Vạn Thiên Hào mở miệng nói:

- Ta hoài nghi có quan hệ đến thú triều Châu Âu lần trước.

Từ Siêu Nhân nói:

- Nếu hấn đều đã nói ra tên, không quan tâm hấn trúng tà, hay là bản tính như thế, đi thu hấn thôi!

Các âm chúng khác biểu thị đồng ý, mặc kệ như thế nào, Thái Dương Thần hung hăng càn quấy để bọn hấn rất khó chịu.

Dương Đại cười tủm tỉm nói:

- Đi thì khẳng định phải đi, xem trước một chút những người thí luyện khác, ngược lại là trực tiếp, trước đó tìm hiểu thực lực Thái Dương Thần cũng tốt, vạn nhất người ta rất mạnh thì sao?

Mặc dù hấn hiện tại rất mạnh, nhưng đối mặt Thái Dương Thần không thể dùng lẽ thường đi cân nhắc.

Đây chính là một vị thiên phú cấp độ SSS duy nhất toàn cầu, không giống với Thiên Đạo, Dương Đại, hấn ngay từ đầu chính là thiên phú cấp độ SSS, kéo dài mười năm, quý mới biết góp nhặt lực lượng như thế nào.

Có lẽ Thái Dương Thần thật cảm giác mình vô địch, mới không kiêng nể gì như thế.

Dương Đại lấy điện thoại di động ra lên mạng, quả nhiên, trên mạng đã tranh cãi ngất trời, tất cả đều đang giận mắng Thái Dương Thần.

Thái Dương Thần tiếp nhận phỏng vấn nói lời vũ nhục người bình thường toàn cầu, giễu cợt không ít quốc gia, kéo căng cừu hận.

Rất nhiều dân mạng đều hô hào Thiên Đạo, Bá Vương Bất Quá Giang tiến đến giáo huấn Thái Dương Thần.

Chương 290: Thiên phú, đệ nhất thể giới thiên phú (6)

Đương nhiên, cũng không ít người có lý trí nói không cần phải để ý đến, tận thế còn chưa bị chung kết, nhân loại nội đấu không có chỗ tốt.

Thái Dương Thần bật hết hỏa lực hấp dẫn toàn thể giới, chủ đề vây quanh Thái Dương Thần triển khai nhiều vô số kể, có tiếng lầy Thái Dương Thần, cũng có lý trí phân tích Thái Dương Thần vì sao thay đổi tính tình, đủ loại âm mưu tầng tầng lớp lớp.

Chính ma đại chiến vừa kết thúc, tạm thời không có việc lớn, dân chúng cũng đang thảo luận việc này.

Chủ đề người nào là người thiên phú mạnh nhất Địa Cầu bắt đầu truyền ra ở trong phạm vi toàn cầu.

Dương Đại ngược lại không gấp, đêm đó một lần nữa trở lại trong Thâm Vực, để nhóm âm chúng tiếp tục tu luyện, hắn vẫn như cũ duy trì tần suất hai ngày logout một lần.

Bây giờ linh khí trong động phủ vượt xa trước đó, khiến cho tốc độ của nhóm âm chúng đều chiếm được tăng lên, mặc dù nhiều thêm bốn vị âm tướng, Dương Đại vẫn cảm giác đến tốc độ không có giảm bớt.

Cảm giác nằm không mạnh lên thật sự quá mỹ diệu, linh lực trong cơ thể Thạch Long, Kỷ Vân Yên, Hùng Liệt cũng đang nhanh chóng tăng trưởng, chỉ có tốc độ tu vi Mộ Dung Trường An tăng không tính nhanh, chủ yếu là cảnh giới của hắn quá cao.

Sau đó một quãng thời gian, Dương Đại mỗi lần logout đều có thể thấy video phỏng vấn Thái Dương Thần chửi khắp toàn thế giới, tên này tựa hồ suốt ngày không chuyện gì làm, chuyên môn hưởng lạc, mắng chửi người, nghe nói chỗ thành phố hắn ở đã trở thành đô thị tội ác, không có chút nào trật tự có thể nói, thí luyện giả ở trong thành trong có thể muốn làm gì thì làm, hành vi như thế cũng hấp dẫn số lượng lớn thí luyện giả gia nhập.

Theo thí luyện giả càng ngày càng nhiều, Thái Dương Thần bắt đầu công chiếm những thành phố khác gần đó, nô dịch người bình thường, một lời không hợp liền đại khai sát giới, tùy ý ức hiếp nữ nhân.

Thái Dương Thần lại muốn thành đại thế!

- Mặc dù hắn chửi khắp toàn thế giới, cũng không có thí luyện giả dám khiêu chiến hắn, dù sao hắn là đệ nhất thế giới, ai cũng không muốn làm chim đầu đàn.

Mười ngày sau.

Dương Đại logout thấy một tin tức nặng cân, rạng sáng bốn giờ có một quốc gia Châu Âu tập trung oanh tạc vào chỗ thành phố Thái Dương Thần đang ở, đủ loại đạn pháo oanh tạc trồn vẹn một giờ, mà ở buổi sáng sáu giờ rưỡi lúc, quốc gia kia liền bị Thái Dương Thần luân hãm, chết mười mấy vạn người, chấn kinh toàn thế giới.

Quốc gia này trước tận thế cũng tính là đại quốc nổi danh thế giới, bây giờ lại bị một người đơn thương độc mã tiêu diệt, để vô số người ý thức được đji biến.

Thí luyện giả bắt đầu áp đảo phía trên lực lượng quốc gia!

Chín giờ sáng, Thái Dương Thần tổ chức phỏng vấn, khiêu khích nói:

- Nhân loại đã không thể giết chết ta, chuẩn bị kỹ càng nghênh đón thần thống trị đi, Thiên Đạo, Bá Vương Bất Quá Giang, Thần Tàng, Thích Tôn, Kinh Thần... Một đám rác rưởi, các người cũng xứng cùng ta nổi danh? Một đám vô dụng, chờ ta tự mình tìm tới các người, đầu tiên là Âu Châu, sau lại là Á Châu, Phi Châu, còn có Mỹ Châu, các người không phải hướng tới tự do, người người bình đẳng à, chuẩn bị kỹ càng nghênh đón thần tức giận chưa?

Sau khi đoạn video này truyền ra, trong phạm vi toàn thể giới đều xuất hiện khủng hoảng.

Dương Đại lúc chạng vạng tối thấy được tin tức, trên internet Hạ Quốc đã vỡ tổ, Thái Dương Thần trước kia chẳng qua là khiêu khích, còn lần này là tuyệt đối uy hiếp!

Dương Đại nhận cuộc gọi của cha, hỏi hắn lúc nào đi giáo huấn Thái Dương Thần.

Thái Dương Thần đã trở thành công địch của Hạ Quốc, chuẩn xác mà nói là công địch của thế giới.

Dương Đại cũng rất khó chịu.

Tên chó chết này mỗi lần phỏng vấn đều muốn đập hắn, trước kia chẳng qua là trào phúng hắn chỉ trốn ở sau lưng âm chúng, hiện tại đã bắt đầu vũ nhục người nhà của hắn.

Miệng thôi cô ý này rõ ràng muốn bức thí luyện giả mạnh mẽ toàn thể giới tiến đến tìm hắn để gây sự.

Dương Đại gọi cho tổng cục trưởng, qua mười mấy giây mới có người bắt máy.

- Tiểu Dương, ta vừa hay muốn tìm người, là liên quan tới Thái Dương Thần...

Tổng cục trưởng mở miệng nói, ngữ khí có chút mệt mỏi.

Dương Đại nói thẳng:

- Ta nếu giết hắn, Châu Âu sẽ không có ý kiến chứ?

Tổng cục trưởng ngậy cả người, nói:

- Dĩ nhiên không có, bất quá Thái Dương Thần rất mạnh, người đầu tiên chờ chút đã, Đông Đảo quốc Thần Tàng đã tiến đến, chậm nhất ngày mai sẽ đi đến Châu Âu, để cho hắn thăm dò một thoáng lực lượng Thái Dương Thần bây giờ.

Dương Đại nói:

- Cũng được.

Tổng cục trưởng tiếp tục nói:

- Tính tình Thái Dương Thần thay đổi một trăm tám mươi độ có thể có quan hệ đến một loại lực lượng thần bí nào đó, người phải cẩn thận một chút, đến lúc đó tuyệt đối không nên tiếp xúc hắn, miễn cho đi theo gót hắn, để âm chúng của người đi thôi.

- Yên tâm đi, ta sẽ cẩn thận.

Hai người lại trò chuyện trong chốc lát, sau khi cúp máy, Dương Đại bắt đầu chuyển dời lực chú ý.

Hắn mở ra group chat Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái, bên trong đang có người đang kêu gọi hắn.

Vĩnh Viễn Mười Tám Tuổi: Thái Dương Thần quá phách lối, Hạ Quốc ta không có ai đi chơi hắn sao?

Chịu Phục: Thần Tàng đã đi, vị này cũng là đại lão mười vị trí đầu toàn cầu, hắn là có thể tạo thành uy hiếp dành cho Thái Dương Thần.

Mạnh Đại Đế:@ Bá Vương Bất Quá Giang, người lúc nào thì hành động, ta đi chung với người.

Chu Hành Mã: Thôi đi, người thế nào có tư cách cùng hắn một chỗ hành động, người vẫn nên phát dục thật tốt đi.

Diệp Cầu Tiên: Chuyện Thái Dương Thần tràn ngập điểm đa nghi, bất quá hắn đã làm nhiều việc ác, không thể tẩy trắng, hắn chắc chắn phải chết.

Ta Chỉ Muốn Tiếp Tục Sống: Thiên Đạo đâu, hắn giống như đã tan biến thật lâu.

Bá Vương Bất Quá Giang: Ta mấy ngày nữa sẽ xuất phát, hắn chắc chắn phải chết.

Ca.

!!!

Thủy Đào Dương: Đại lão!

Chu Hành Mã: Oa!

Dương Đại khó được gửi tin nhắn vào trong nhóm, Kỷ Vân Yên bên cạnh vừa lúc đang chat, thấy hắn phát biểu, lập tức hưng phấn nói:

- Người thật sự càng ngày càng bá khí, chơi chết hắn, vừa hay chứng minh cho toàn thế giới xem ai mới là đệ nhất thiên phú.

Chương 291: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (1)

Hôm sau trời vừa sáng.

Dương Đại không có tiến vào Thâm Vực, mà tiếp tục ở trong phòng chờ đợi.

Không chỉ là hắn, hơn một phần ba người toàn thế giới đều đang đợi, chờ đợi Đông Đảo quốc Thần Tàng khiêu chiến Thái Dương Thần.

Cường giả mười vị trí đầu thế giới không có chỗ nào mà không phải là thiên phú cấp độ SS, đại đa số người cho rằng thiên phú cấp độ SS cùng thiên phú cấp độ SSS mặc dù có khoảng cách, cũng có thể dựa vào kỳ ngộ san bằng, cho nên rất nhiều người giao phó hi vọng cho Thần Tàng.

Thái Dương Thần từ khi xuất thế trước tung hoành vô địch, Thần Tàng ở trong Đông Đảo quốc cũng giống như thế, có thể nói là Vương không thấy Vương, lần này quyết chiến tuyệt đối là sao hỏa đụng phải trái đất.

Trong TV đang có chương trình trực tiếp Thái Dương Thần, Thái Dương Thần chuyên môn mời một đội ngũ trực tiếp, trên trời dưới đất đều có màn ảnh, theo từng camera nhắm đến đài tỷ võ màu trắng hắn cố ý chế tạo, đài tỷ võ này đứng trên một tòa quảng trường trong thành phố, bốn phương tám hướng quảng trường có không ít thí luyện giả đang tới lui, nhưng vẫn như cũ lộ ra thê lương, ít đi phòng hoa vốn có.

Kỷ Vân Yên để điện thoại di động xuống, nói:

- Làm sao còn chưa bắt đầu, Thần Tàng chậm như vậy, thật chính là Luyện Hồn cảnh sao?

Cường giả mười vị trí đầu thế giới đều đã đi vào Luyện Hồn cảnh, trước mắt thống kê, cao thủ Luyện Hồn cảnh toàn cầu đi đến hai mươi bảy vị, một quốc gia đều chưa hẳn có thể sinh ra một vị Luyện Hồn cảnh, rõ ràng Luyện Hồn cảnh rất thưa thớt.

Ở trước mắt giai đoạn, trở thành Luyện Hồn cảnh thì tương đương với vô địch một quốc gia.

Hạ Quốc có hai vị Luyện Hồn cảnh, điều này gần như không tồn tại trên phạm vi toàn thế giới, không có quốc gia khác có thể so sánh.

Hùng Liệt tĩnh toạ, trôi nổi cách mặt đất, hai tay của hắn khoanh trước ngực, nói:

- Thần Tàng nếu đi nhanh, chắc chắn đã sớm tới, nhưng trận chiến đấu này cũng không phải là đánh nhau vì thể diện, hắn chắc chắn muốn điều tra thêm chút tình báo.

Dương Đại ngược lại không gấp, hắn đang ở chơi trò chơi trên điện thoại, tốc độ phản ứng của Luyện Hồn cảnh sao mà nhanh, hắn đang treo mấy người chơi khác lên đánh, điên cuồng siêu thần ở trong hấp cốc.

Tận thế đã buông xuống mười năm, xã hội kinh tế Hạ Quốc lại khôi phục, giải trí hành nghiệp tự nhiên diễn sinh, trò chơi cũng lần lượt sinh ra.

Vừa kết thúc một trận đại chiến, Dương Đại nghỉ ngơi.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Đại khái đi vào chín giờ mười phút sáng, Thần Tàng cuối cùng xuất hiện trong video trực tiếp.

Thần Tàng mặc đồ võ sĩ cổ đại Đông Đảo quốc, đi trên đường phố, áo giáp trên người hơi phát ra tiếng động, không thể không nói, e kíp chương trình trực tiếp của Châu Âu vẫn rất có trình độ, màn ảnh cấp tốc hoán đổi đến sau lưng Thần Tàng, nhìn thấy Thái Dương Thần đứng trên thành bảo màu trắng.

Chợt nhìn, Thần Tàng tựa như nhân vật chính, đang đến sào huyệt của đại BOSS.

- Có chút không khí, đến lúc đó bọn hắn sẽ làm sao trực tiếp chúng ta?

Liễu Tuấn Kiệt ghé vào phía sau ghế sofa, mong đợi nói.

Từ Siêu Nhân nói:

- Khẳng định đến từ trên cao quay xuống, dù sao tràng diện của chúng ta rất lớn.

Các âm chúng khác đàm luận theo, giọng nói nhẹ nhàng, cũng không có để Thái Dương Thần vào mắt.

Đúng lúc này, trong màn hình, phía sau thành bảo màu trắng có một mặt trời bay lên, ánh nắng loá mắt khiến cho màn ảnh đều mất đi màu sắc, ngay sau đó là một hồi tiếng nổ thật to truyền đến, chiến đấu khai hỏa.

- Tại sao không thấy được!

Kỷ Vân Yên gấp, kém chút đứng lên.

Hùng Liệt cảm khái:

- Thái Dương Thần mặc dù cuồng, nhưng cũng không phải hoàn toàn ngốc nghếch, hắn đã chuẩn bị một tay.

Dương Đại để điện thoại di động xuống, nhìn chăm chăm màn hình TV.

Ánh nắng kéo dài năm giây, vừa tán đi, tiếng chiến đấu nổ vang rền cũng theo đó đột nhiên ngừng lại.

Sau khi màn ảnh khôi phục, tất cả mọi người thấy được một màn rung động.

Trên đường phố tàn phá, Thái Dương Thần thần lơ lửng giữa không trung, một tay giơ cao Thần Tàng, Thần Tàng máu me khắp người, không hề động đậy, kiến trúc, đường đi xung quanh trải rộng vết kiếm, còn có liệt điểm còn sót lại.

Thái Dương Thần nhìn vào màn ảnh vẫy chào, màn ảnh zoom rõ hơn mặt hắn, Thái Dương Thần lớn lối nói vào màn ảnh:

- Đây chính là hi vọng của các ngươi? Thiên Đạo, Bá Vương, Thần Ứng, Thích Tôn đâu? Còn không mau tới, hi vọng các ngươi có thể mạnh hơn hắn, dĩ nhiên, nếu như các ngươi sợ hãi, có thể trực tiếp thần phục ta, trở thành trung khuyển của ta, chúng ta cùng nhau thành lập thế giới của thần, nên vứt bỏ thế giới hoang vu này, nếu như thí luyện giả chúng ta không cần bảo hộ người bình thường, tốc độ phát triển của chúng ta sẽ trở nên càng nhanh, đối mặt vạn tộc thi đấu lần lượt diễn ra ở Thâm Vực, chúng ta càng có phần thắng!

- Phàm nhân nên bị đào thải, những người thí luyện, suy nghĩ thật kỹ lời của ta, khôn sống mong chết vốn chính là pháp tắc tự nhiên do phàm nhân tổng kết, dựa vào cái gì phàm nhân không tuân thủ?

Âm thanh của hắn truyền khắp mỗi một góc toàn cầu.

Từ Siêu Nhân cười hắc hắc nói:

- Thật ra ta cảm thấy hắn nói rất có đạo lý.

Hùng Liệt khế nói:

- Người sở dĩ là người, không phải động vật cũng là bởi vì người có văn minh, nếu như nhân loại ngay cả mình đều vứt bỏ, như thế nào hình thành văn minh?

Dương Đại yên lặng, không nói gì.

Hắn tự nhiên không bị Thái Dương Thần lay động, hắn đang suy nghĩ Thái Dương Thần trở thành âm tướng sẽ mạnh bao nhiêu.

Trong tám hình, Thái Dương Thần giờ lên Thần Tàng đi vào thành bảo màu trắng.

Dương Đại đứng dậy, nói:

- Lên đường đi.

Nhóm âm chúng đứng dậy theo.

Dương Đại trực tiếp từ ban công nhảy ra ngoài, triệu hoán Băng Bạo Thiên Long, Băng Long trăm trượng buông xuống căn cứ, hàn khí bức người, dẫn tới không ít binh sĩ, thí luyện giả ghé mắt.

- Đó là Băng Bạo Thiên Long trên Hỉ Nhã cao sơn.

- Không đúng, là vật cưỡi của Bá Vương.

- Bá Vương muốn lên đường?

- Đúng thế, Thái Dương Thần lớn lời như thế, Bá Vương có thể mặc kệ hắn?

- Ta ủng hộ Bá Vương, biến Thái Dương Thần thành âm chúng, bảo hộ Hạ Quốc đi.

- Ha ha ha , có thể, biện pháp xử lý này để ta rất hài lòng.

Dương Đại bỏ qua tiếng nghị luận trong căn cứ, đứng trên Băng Bạo Thiên Long xuất phát về hướng bắc, vị trí thành bảo của Thái Dương Thần đã truyền vào trong điện thoại di động của hắn, tự nhiên là con đường cơ quan tình báo gửi tới.

Chương 292: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (2)

Dương Đại đem Kiếm Đồ, Thiên Tuyệt, Mộ Dung Trường An, Bạch Mi đạo khách, Hứa Trường Sinh triệu hoán ra, cùng âm chúng hạch tâm vây quanh hắn.

Mặc dù hắn có lòng tin đánh bại Thái Dương Thần, nhưng cũng không dám khinh thường, bên người lưu lại ba tôn cường giả Đạp Hư cảnh, mới tính không có sơ hở nào.

- Đối phó một Luyện Hồn cảnh, cần phải thanh thế lớn như vậy?

Kiếm Đồ không hiểu.

Liễu Tuấn Kiệt nói:

- Tên đó là thiên phú cấp độ SSS, thiên phú mạnh mẽ giống như chủ nhân.

Kiếm Đồ yên lặng.

Bạch Mi đạo khách cảm khái:

- Thiên đạo bất công, quá yêu chuộng dị nhân.

Mộ Dung Trường An nói:

- Đối một góc độ nghĩ, ít nhất thế giới của chúng ta linh khí dồi dào, muốn tu luyện là được tu luyện, các người cảm thụ một chút linh khí nơi này, đơn giản y như Âm Phủ, phàm nhân thật có thể sống sót trong đây sao?

Lời hắn nói để nhóm âm chúng đến từ Thâm Vực tán đồng, hoàn cảnh Địa Cầu xác thực hồngбет.

Dương Đại ngồi xuống, cười nói:

- Đến lúc đó chớ khinh thường, có vài tỷ dị nhân đang nhìn các ngươi.

Vài tỷ?

Đám người Kiếm Đồ, Mộ Dung Trường An động dung.

Cùng lúc đó, thành phố ven đường từ Hán Tây hành tỉnh đến Châu Âu dồn dập nhận được mệnh lệnh, hệ thống phòng không trực tiếp né tránh Bá Vương Bất Quá Giang.

Tin tức cấp tốc truyền ra, tin tức Bá Vương đi Châu Âu điên cuồng lan truyền trên mạng, không đến một giờ, cả nước đã biết, cũng kéo dài đến quốc tế.

Hạ Quốc cũng tràn ngập lòng tin đối với Dương Đại, đủ loại chuyên mục tiết mục diễn ra trong đài truyền hình từng hành tỉnh, mặc dù Dương Đại còn chưa chạy tới Châu Âu, tiết mục đã bắt đầu.

Thí luyện giả nổi danh ở các tỉnh được mời đi làm khách quý, tiến hành dự đoán.

Tất cả đều tin tưởng Bá Vương Bất Quá Giang có thể thắng, dĩ nhiên, suy nghĩ chân thật không phải như thế, cũng phải suy đoán như thế, hiện tại ai dám đập Bá Vương Bất Quá Giang, nhất định bị dân chúng phun nước bọt chết chìm, ngay cả địa chỉ đều sẽ bị moi ra, phần lớn thí luyện giả đều có tài khoản Thiên Võng, trong đó đương nhiên có thông tin về thí luyện giả.

Trên Thành bảo, Thái Dương Thần ngồi phía trên một cái ghế sofa xa hoa to lớn, hai cô gái dựa sát bên cạnh hắn, phục thị hắn.

Phòng khách rộng rãi, nơi hẻo lánh có mười mấy lồng sắt, ở trong giam giữ lấy từng người từng người thí luyện giả,

Thần Tàng cũng ở trong đó, hấn bị treo ở đó không nhúc nhích, sống chết không rõ.

Một thí luyện giả da trắng bước nhanh đi tới, gấp giọng nói:

- Hạ Quốc Bá Vương Bất Quá Giang đang chạy đến!

Thái Dương Thần mở mắt, khẽ nhú mào, nói:

- Một mình hấn, hay là đi cùng Thiên Đạo?

Lần trước trong vạn tộc cạnh tranh, Bá Vương Bất Quá Giang mang đến cho hấn áp lực không nhỏ, hấn không ngờ ngoại trừ Thiên Đạo, Hạ Quốc còn có những người khác có thể uy hiếp được mình.

Thí luyện giả da trắng trả lời:

- Trước mắt tình báo là Bá Vương Bất Quá Giang một người đến đây, nhưng hấn cho tới bây giờ đều không phải là một người, hấn là triệu hoán sư, toàn cầu đệ nhất triệu hoán sư.

Nhắc lên Bá Vương Bất Quá Giang, hấn hết sức hoảng.

Nếu Bá Vương Bất Quá Giang triệu hoán hai trăm vạn âm chúng, bọn hấn phải đánh thế nào?

Thái Dương Thần khẽ nói:

- Vội cái gì, âm chúng lại nhiều, nhưng thực lực yếu, bọn hấn căn bản ngăn không được ta đánh giết Bá Vương Bất Quá Giang, chỉ cần Bá Vương Bất Quá Giang dám đến, hấn nhất định phải chết.

Trong mắt hấn lộ ra sát cơ.

Hấn nhìn như khinh thường Bá Vương Bất Quá Giang, nhưng kì thực kiêng kỵ nhất, hấn biết rõ, thời gian càng lâu, Bá Vương Bất Quá Giang càng khủng bố hơn, nhất định phải

diệt trừ Bá Vương Bất Quá Giang, hắn mới trở thành Thần duy nhất của địa cầu.

Thí luyện giả da trắng nghe xong, không tiếp tục nhiều lời, hắn đối với Thái Dương Thần cũng là sùng bái đến mù quáng, nếu Thái Dương Thần có lòng tin, vậy hắn đương nhiên sẽ không nghi vấn.

Tin tức Bá Vương Bất Quá Giang đi tới Châu Âu bị trắng trợn pr, Kỷ Vân Yên đứng ở trên lưng Băng Bạo Thiên Long một mực dùng di động xem tin tức, bất quá vừa rời khỏi quốc cảnh Hạ Quốc, nàng đã mất tín hiệu.

- Có thể lại nhanh một chút hay không?

Liễu Tuấn Kiệt nhàm chán nói.

Dương Đại cười nói:

- Không cần thiết quá nhanh, vừa rồi cho Thái Dương Thần áp lực, ta không tin hắn nghe nói hai trăm vạn âm chúng đang chạy đến mà hoàn toàn không hoảng hốt?

Hùng Liệt cười nói:

- Nếu hắn không hoảng hốt, vậy là không để chúng ta vào mắt, càng khinh miệt chủ nhân, nói rõ càng kiêu kị, khinh thường chân chính là coi nhẹ.

Kiểm Đồ nhếch miệng cười nói:

- Dám tự xưng Thần, đến lúc đó để lão phu trước trừng trị hắn, các ngươi chia ra tay.

Mộ Dung Trường An khẽ nói:

- Chỉ cho ngươi nửa nén hương thời gian, nếu không giết được hắn, hoặc là bị thua, ta sẽ muốn xuất thủ.

- Hãy chờ xem, lão phu tung hoành Tu Tiên giới mấy trăm năm, còn không có gặp qua Luyện Hồn đánh Đạp Hư, chủ

nhân là khác loại, Thái Dương Thần lại không phải thiên phú như thế!

Kiểm Đồ ngạo nghễ nói, những người khác không có phản bác, Kiểm Đồ xác thực mạnh mẽ, Bạch Mi đạo khách cùng là Đạp Hư cảnh, đều bị hấn cường thế tru diệt.

Trên người lão già này có một cỗ bá khí người thường không có, đó là do trải qua thời gian dài, vô số lần sinh tử chiến nuôi ra, cho dù là Mộ Dung Trường An cũng không có.

Nhóm âm chúng cười cười nói nói.

Mắt Dương Đại nhìn phía trước, không có nói chuyện phiếm với bọn hấn, Băng Bạo Thiên Long một nửa chân sắp bước vào Luyện Hồn cảnh, ở trong hàng Yêu Vương cũng tính là tồn tại cực mạnh, yêu uy hạo đặng, Yêu thú dã ngoại ven đường đều không dám tập kích bọn họ.

Một đường thông suốt, Dương Đại tiến vào cảnh nội Bắc Hùng quốc, Bắc Hùng quốc vẫn như cũ là quốc gia lớn nhất toàn thế giới, Thái Dương Thần thuộc về Bắc Hùng quốc, thành phố chỗ hấn ở thì đến gần Châu Âu, đám người Dương Đại cần xuyên qua.

Bởi vì Thái Dương Thần làm ác, Bắc Hùng quốc đã bỏ đi hệ thống phòng không, trước đó gặp phải quá nhiều thí luyện giả tập kích, hơn phân nửa Bắc Hùng quốc đều ở vào nửa trạng thái tê liệt, cũng may không có thú triều bùng nổ.

Tốc độ của Băng Bạo Thiên Long thật ra không tính quá chậm, còn nhanh hơn cả máy bay bình thường, chẳng qua là hấn còn có thể càng nhanh.

Màn đêm dần dần buông xuống.

Chênh lệch khu vực, cho nên Dương Đại để nhóm âm chúng dừng lại tại một chỗ, sau đó tiến vào Thâm Vực tu luyện, chờ sau khi trời sáng trở ra, tiếp tục đi đường.

Chương 293: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (3)

Hùng đông, đám người Dương Đại một lần nữa xuất phát.

Dự tính nhiều nhất bốn, năm tiếng sẽ chạy tới Thái Dương thành.

Thái Dương thành là cái tên mới Thái Dương Thần lấy cho thành phố mới của mình, tên như ý nghĩa, thành phố thuộc về hắn.

- Mặt trời hôm nay có chút lớn.

Kỷ Vân Yên bỗng nhiên nói, cái này khiến nhóm âm chúng lo lắng không hiểu.

Lực lượng Thái Dương Thần quyết định bởi mặt trời, ánh mặt trời càng mãnh liệt, thực lực hắn càng mạnh.

Dương Đại cũng không để ý, nói:

- Mặc kệ như thế nào, hôm nay nhất định phải chiến.

Băng Bạo Thiên Long tiếp tục tiến lên.

Thành phố ven đường cũng không có chặn đánh Dương Đại, chủ yếu là không dám, rất nhiều thị dân cũng quay chụp, truyền đến trên mạng, thay mới hành trình của Bá Vương Bất Quá Giang.

Hôm nay, toàn thế giới vẫn đang chăm chú một trận chiến này.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Một đường không trở ngại.

Đến gần giữa trưa, Dương Đại cuối cùng nhìn thấy Thái Dương thành.

Thái Dương thành gần biển, theo góc độ Dương Đại nhìn lại, vừa hay ở dưới mặt trời, tòa thành phố này rất có phong cách thời Trung cổ, không thể không nói, Thái Dương Thần rất biết chọn vị trí, nhìn như tùy tiện, kì thực đều có sắp xếp.

Băng Bạo Thiên Long dừng lại, Dương Đại mở miệng nói:

- Lên tiếng kêu gọi đi!

Nghe vậy, Băng Bạo Thiên Long lúc này há mồm.

- Ngâm —

Tiếng long ngâm cao vút, kinh động toàn bộ thiên địa, tất cả mọi người nội thành Thái Dương dồn dập bị kinh hãi, không ít thí luyện giả nhảy đến nóc nhà, mái nhà hoặc bay tới trên không, nhìn về phía âm thanh truyền tới.

Chân trời, Băng Bạo Thiên Long uy vũ bá khí lơ lửng giữa không trung, hàn khí như lửa, giống như tăng thêm tính đặc hiệu.

Hình ảnh Băng Bạo Thiên Long hai ngày nay đã truyền khắp toàn thế giới, nội thành Thái Dương cũng có tín hiệu internet.

- Bá Vương Bất Quá Giang đến rồi!

- Đó là Yêu Vương?

- Thật đến rồi!

- Thật là phách lỏi, đây là đang nhắc nhở chúng ta sao?

- Cái gì gọi là chúng ta, ta cũng không lên!

Những người thí luyện nghị luận, đại đa số người đều rất khâm trọng, thí luyện giả nổi danh nhất năm nay chính là Bá Vương Bất Quá Giang, thậm chí còn ép Thái Dương Thần một

đầu, biểu hiện của hắn thật sự quá kinh diễm, không chỉ là hiện thực, ở trong Thâm Vực cũng hết sức kinh diễm.

Đội ngũ e kíp trực tiếp dồn dập đem màn ảnh nhắm ngay Băng Bạo Thiên Long, trong thành phố có thật nhiều máy bay không người lái, trên bầu trời còn có máy bay trực thăng, hết thấy màn ảnh trực tiếp đều xuất hiện thân ảnh Băng Bạo Thiên Long bá khí như thần thú.

Toàn thế giới sôi trào!

Bá Vương Bất Quá Giang rốt cuộc đã đến.

Đại giang nam bắc Hạ Quốc đều vang lên tiếng hoan hô, rất nhiều thí luyện giả đều logout, chuyên môn xem trực tiếp.

Theo một kênh truyền thông vô danh thống kê, đây là trong vòng năm năm, thí luyện giả Hạ Quốc ở hiện thực đồng thời được số lượng người nhiều nhất quan tâm.

Trên nóc thành bảo màu trắng, cửa phòng mở ra, Thái Dương Thần chậm rãi bay lên, được ánh nắng chiếu rọi, y phục màu vàng kim của hắn chiết xạ kim quang, tựa như một mặt trời nhỏ, hoà lẫn với ánh mặt trời trên bầu trời.

Thái Dương Thần xa xa nhìn về phía Băng Bạo Thiên Long, hai bên cách xa nhau gần trăm dặm, nhưng tòa thành phố này bằng phẳng, kiến trúc không cao lắm, bọn hắn có thể thấy đối phương.

Trên lưng Băng Bạo Thiên Long, Kiếm Đồ nhếch miệng cười nói:

- Lão phu đi trước!

Mộ Dung Trường An mở miệng nói:

- Cẩn thận cường quang (ánh sáng mạnh) của hắn.

- Lão phu cũng không phải dựa vào con mắt.

Kiểm Đồ thả người nhảy lên, Băng Bạo Thiên Long đều bị lực lượng cường đại của hắn ép tới ngã nghiêng qua một bên.

Kiểm Đồ bay tới không trung, dùng tốc độ cực nhanh thẳng hướng tới Thái Dương Thần.

Một vài màn ảnh trực tiếp vừa lúc bắt được thân ảnh của hắn, nhưng hình tượng của hắn đối với người Địa Cầu mà nói mười phần lạ lẫm, chỉ có số ít thí luyện giả Hạ Quốc biết được thân phận của hắn.

Đạp Hư cảnh, Kiểm Đồ!

Lão quái vật sống tám trăm năm!

- Hừ!

Thái Dương Thần hừ lạnh một tiếng, trong chốc lát, cường quang hiển hiện, thiên địa thất sắc.

Cơ hồ là đồng thời, Dương Đại triệu hoán Hình Thánh đi ra.

Hình Thánh, Mộ Dung Trường An, Bạch Mi đạo khách vây quanh mình, Dương Đại lực lượng mười phần.

Hắn có dự cảm, mục tiêu hàng đầu của Thái Dương Thần là chính mình.

Quả nhiên, không đến ba giây, hắn cảm nhận được có khí tức cường đại lại gần.

Tên này còn rất nhanh!

Àm!

Âm thanh hai quả đấm chạm nhau đầy trầm trọng, Dương Đại cũng không biết là vị âm chúng nào ra tay, Thái Dương Thần bộc phát cường quang không ngờ lại có thể đốt cháy thần thức, trách không được Thần Tàng lúc trước lật xe thảm như vậy.

Qua đi bảy tám giây, cường quang mới tiêu tán, Dương Đại có thể thấy được mọi vật.

Thái Dương Thần đứng ở trên không ngoài mấy trăm trượng, Kiếm Đồ nằm ở trong phế tích, hồn thể trải rộng vết rách, tựa như bất cứ lúc nào cũng muốn bạo tán, mà hồn thể của hắn đang cấp tốc khôi phục.

Hình Thánh cao mười trượng đứng ở phía sau, tựa như thần hộ mệnh thủ hộ hắn.

Dương Đại khoác một bộ hắc y tung bay theo gió, tóc dài như cổ nhân theo đó phiêu động, hiển thị rõ khí độ thông dong của bá chủ.

Rào.

——

Toàn cầu xôn xao!

Bá Vương Bất Quá Giang ngăn cản Thái Dương Thần công kích.

Hiện tại Thần Tàng chỉ kiên trì năm giây, mà lần này, thời gian cường quang bộc phát dài hơn, nhưng Thái Dương Thần không làm gì được Bá Vương Bất Quá Giang.

Giờ khắc này, tất cả mọi người toàn thế giới thấy hi vọng.

Bá Vương Bất Quá Giang có hi vọng thắng!

Đồng thời, bọn hắn bị dáng người bá khí của Hình Thánh rung động.

Người này là ai?

Hắn là cảnh giới gì?

Thái Dương Thần gắt gao nhìn chằm chằm Hình Thánh, mở miệng hỏi:

- Âm chúng của ngươi là cảnh giới gì?

Dương Đại nghe không hiểu hắn đang nói cái gì, trong Thâm Vực còn có hệ thống tự động chuyển hóa loại những gì đã nói, nhưng hiện thực không có.

- Hết sức kinh ngạc?

Dương Đại nhếch miệng lên, cười đến khinh miệt.

Thái Dương Thần nói theo:

- Ngươi còn có bao nhiêu âm chúng, toàn bộ triệu hoán ra đi!

Dương Đại:

- Cầu xin tha thứ vô dụng!

Thái Dương Thần nói:

- Ngươi làm cho ta hết sức hưng phấn, ta cuối cùng gặp được đối thủ.

Dương Đại nói:

- Ngươi đang chờ cái gì?

Hai người cứ như vậy nước đổ đầu vịt, nhưng khí thế hai bên đều đang không ngừng tăng lên.

Thái Dương Thần chợt quát một tiếng, bỗng nhiên bay lên, xông lên bầu trời, đám người Dương Đại ngẩng đầu nhìn lại.

Chương 294: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (4)

Kiểm Đồ lần nữa đứng dậy, dẫn theo cự kiếm đánh tới.

- Nãi nãi nó! Lại đến!

Kiểm Đồ rung giận dữ như lôi điện nổ vang, tốc độ của hắn rất nhanh, cấp tốc giết tới mấy ngàn mét trên không trung, trăm tới một kiếm.

Thái Dương Thần nâng tay phải lên, lòng bàn tay nhắm ngay Kiếm Đồ, hắn cười đến vô cùng cuồng vọng, nói:

- Cảm thụ một chút lực lượng mặt trời, lực lượng của thần!

Oanh!

Lòng bàn tay của hắn bắn ra liệt điểm nồng đậm, tựa như lửa mặt trời, giống như pháo hoa nổ rộ ở trên không, bao phủ Kiếm Đồ.

Mộ Dung Trường An bên cạnh Dương Đại đột nhiên biến mất, chân động không khí, dẫn đến áo bào Dương Đại điên cuồng lay động.

Mộ Dung Trường An hóa thành một đạo kiếm quang thẳng hướng bầu trời, tốc độ còn nhanh hơn cả Kiếm Đồ trước đó!

Thái Dương Thần tựa hồ cảm nhận được cái gì, quay đầu nhìn lại, tay trái cũng bắn ra lửa mặt trời cuồn cuộn, Mộ Dung Trường An để kiếm phía trước, thân thể cao tốc xoay tròn, hình thành một cỗ kiếm khí vòi rồng, phá tan lửa mặt trời, mũi kiếm đâm thẳng đến Thái Dương Thần.

Thái Dương Thần định thần nhìn lại, thấy gương mặt lạnh lùng của Mộ Dung Trường An, ánh mắt hắc như hai thanh kiếm, trước tiên đâm vào trong lòng Thái Dương Thần.

Ngay tại lúc kiếm của Mộ Dung Trường An sắp đâm trúng Thái Dương Thần, Thái Dương Thần bỗng nhiên hóa thành liệt diễm tiêu tán, để Mộ Dung Trường An vô huyệt.

Mộ Dung Trường An ngẩng đầu nhìn lại, những liệt diễm kia ở phía trên cấp tốc ngưng tụ, hình thành một người lửa, lộ ra con mắt của Thái Dương Thần.

- Hai cường giả vượt qua Luyện Hồn cảnh, rất tốt, vậy thì tới đi, để ta xem át chủ bài của Bá Vương Bất Quá Giang!

Thái Dương Thần cuồng vọng cười to, tiếng cười vang vọng bầu trời phía dưới, thậm chí được thiết bị trực tiếp bắt được âm thanh, truyền khắp toàn thể.

Hai người này vượt qua Luyện Hồn cảnh?

Các quốc gia rung động, Bá Vương Bất Quá Giang rút cuộc mạnh cỡ nào?

Màn ảnh chuyển về hướng Dương Đại, Hình Thánh cao mười trượng thật sự dễ cho người ta khó mà xem nhẹ, hắc như là một cái nhà lâu, nhìn thôi cũng đã làm người ta cảm giác sợ hãi, người này nhất định càng mạnh hơn hai vị vừa rồi.

Kiếm Đồ lao ra từ trong lửa mặt trời, hắc sử dụng pháp thuật ngưng băng, giãy vò một hồi lâu mới hoàn toàn dập tắt lửa trên người, mà Mộ Dung Trường An cùng Thái Dương Thần đã quyết chiến, Mộ Dung Trường An không có khinh thường, không ngừng tránh né lửa mặt trời, nhưng kiếm của hắc cũng không đã thương được Thái Dương Thần.

Thái Dương Thần rõ ràng đang hấp thu lực lượng mặt trời, trên liệt diễm người hắc càng ngày càng tràn đầy, để nhiệt độ giữa thiên địa đều đang tăng lên.

Phương xa Dương Đại đã cảm nhận được hơi nóng, hấn híp mắt nói:

- Tên này xác thực mạnh mẽ, hai tôn Đạp Hư cảnh đều không làm gì được hắn.

Bạch Mi đạo khách tiến lên một bước, hỏi:

- Cần ta ra tay không?

- Ừm, đi thôi, tam anh chiến Lữ Bố, để Thái Dương Thần chết có mặt mũi!

Dương Đại đáp, Bạch Mi đạo khách lập tức phóng đi, cuộn cuộn ma khí bùng nổ, tựa như một đạo trường hồng màu đen, thế không thể đỡ giết đến tận Thiên Cung.

Bạch Mi đạo khách gia nhập để Thái Dương Thần trở nên bị động, hấn chỉ có thể không ngừng tránh né ba người công kích, không thể tự nhiên phản kháng.

Bốn người ở trên không trung xê dịch chiến đấu, đủ loại kiếm pháp, pháp thuật tầng tầng lớp lớp, lửa mặt trời khuếch tán, hóa thành biển lửa, bao trùm trên không Thái Dương thành.

Tốc độ của bọn hấn thật sự quá nhanh, màn ảnh căn bản theo không kịp, bắt quá khung cảnh chiến đấu của bọn hấn đủ để cho bất kỳ người nào máu nóng sôi trào.

Trong một căn nhà nào đó ở Châu Âu, một người đàn ông trung niên lên tiếng:

- Thái Dương Thần không ngờ lại rơi vào hạ phong, đệ nhất thế giới muốn thay người! Nghe đồn Bá Vương Bất Quá Giang có hai trăm vạn âm chúng, hiện tại mới phái ra ba vị! Bá Vương Bất Quá Giang rốt cuộc mạnh cỡ nào! Lực lượng Đông Phương lần nữa chấn kinh thế giới.

Á Châu, Đông Đảo quốc.

Mỹ nữ mc đang dẫn chương trình không để hình tượng ý ngọt ngào bề ngoài của mình, phần khởi nói:

- Có phần thắng! Bá Vương Bất Quá Giang quá cường thế, hấn còn chưa thể hiện ra toàn bộ lực lượng, Thái Dương Thần cuối cùng sắp chịu đau khổ!

Mấy người dẫn chương trình Hạ Quốc càng thêm trực tiếp, tỷ như một nam mc giận dữ hét:

- Đây là lực lượng của Bá Vương Bất Quá Giang, đây là Thần thời đại mới, Thái Dương Thần mạnh hơn có thể so được Ma đạo của Man Hoang Chi Địa à? Thái Dương Thần thua không nghi ngờ, từ nay về sau, đệ nhất thế giới thuộc về Hạ Quốc!

Nhiệt độ cuộc chiến giữa Thái Dương Thần và Bá Vương trên mạng điên cuồng tăng lên, những clip trực tiếp trên mạng đều bị bão comment.

May mắn có Thái Dương Thần trước đó kéo cừu hận đủ lớn, hiện tại thuận một sắc ủng hộ Bá Vương Bất Quá Giang.

Tựa hồ cảm nhận được toàn thế giới đang chống đối mình, Thái Dương Thần nổi giận gầm lên một tiếng, lửa mặt trời vô biên bùng nổ, khiến ba người Kiếm Đồ dòn dập thối lui, biển lửa liên miên cách xa mấy trăm dặm, tựa như che đầy trọn cả bầu trời.

Thái Dương Thần ngưng tụ ra thân thể, giơ lên hai tay lên cao, phía trên ngưng tụ ra vô số tia sáng chui vào trong cơ thể hấn, có màu tím, có màu vàng kim, khí thế của hấn đang điên cuồng tăng lên.

Ầm ầm ——

Cả tòa Thái Dương thành bắt đầu kịch liệt rung động, ven biển bên cạnh thành phố nhắc lên sóng lớn.

Những người thí luyện nội thành đang xem chiến bị hù dọa, dồn dập rời xa các tòa kiến trúc, mấy người thậm chí bắt đầu đổ mồ hôi, cũng không phải là mồ hôi lạnh, mà là nóng quá độ.

Một cỗ nhiệt độ cao kinh khủng đang buông xuống.

- Thật mạnh....

Hứa Trường Sinh động dung, khó tin nhìn về phía Thái Dương Thần.

Dương Đại cũng cảm khái vạn phần, nói:

- Không hổ là đệ nhất thế giới, nguyên sinh thiên phú cấp độ SSS duy nhất.

Hắn và Thiên Đạo đều là Hậu Thiên (*) thăng cấp, không giống Thái Dương Thần ngay từ đầu chính là thiên phú cấp độ SSS!

[*Về sau mới được thăng cấp]

Không đến năm giây, khí thế Thái Dương Thần đã đi đến mức độ cực kỳ kinh người, khí tượng toàn bộ Châu Âu cũng vì đó cải biến, biển mây bốc lên, nhiệt độ không khí không ngừng lên cao, từng hải đảo băng sơn trong bắc cực cũng bắt đầu tan chảy diện tích lớn.

Đường đi nội thành Thái Dương bắt đầu khô nứt, có vào phiến đá nổ tung trực tiếp đâm xuyên xe buýt ven đường.

- Vạn Thiên Hào!

Chương 295: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (5)

Dương Đại hạ lệnh, Vạn Thiên Hào lập tức kéo cung, tốc độ tay đi đến cực hạn, cấp tốc bắn ra mưa tên thẳng hướng Thái Dương Thần.

Thái Dương Thần phát tay, biển lửa bao phủ tới, trực tiếp dập tắt hết thủy bóng tên, sau đó lao về phía Băng Bạo Thiên Long.

Hình Thánh lập tức huy quyền, đưa tay chính là Thương Long phá.

Một đầu ngũ trảo kim long được đánh ra, gió lốc dài mấy trăm trượng xé nát biển lửa.

Một màn này kinh diễm Châu Âu, quyền đả Long ra, quá phù hợp huyền tượng của người Âu Mỹ về lực lượng.

Vạn Thiên Hào tiếp tục phát ra, mặc dù tiến hấn chưa hẳn có thể thương tổn được Thái Dương Thần, nhưng có thể đưa đến tác dụng quấy nhiễu.

Cái trán Dương Đại toát ra hắc văn, dưới chân khuếch tán khói đen, trong chớp mắt bao trùm phương viên vạn mét, không gian sau lưng càng biến thành màu đen, màn ảnh chuyên môn phụ trách khóa chặt Dương Đại chiếu trọn toàn cảnh triệu hoán, người toàn thế giới đều thấy được Bá Vương Bất Quá Giang như thế nào triệu hoán hạo đặng âm chúng.

Dương Đại triệu hoán mười vạn tu sĩ Đại Ngụy, bốn mươi ba vạn tu sĩ Ma đạo tất cả đều đi ra, đám âm chúng ăn mặc cổ trang xem qua cũng không phải người hiện đại, số lượng làm

cho người rung động, tựa như tới Tu tiên giả Đông Phương từ trong địa ngục đánh.

Dương Đại dùng tâm linh cảm ứng phân phó, năm mươi ba vạn âm chúng cấp tốc phân tán, dùng chỗ Thái Dương Thần đứng thẳng làm điểm trung tâm, hình thành một vòng tròn lớn đường kính mười dặm.

Hết thảy âm chúng nâng lên một thanh kiếm, Mộ Dung Trường An được được tâm linh Dương Đại phân phó, lập tức thối lui, đồng thời giơ kiếm.

- Kết trận!

Mộ Dung Trường An chợt quát một tiếng, năm mươi ba vạn âm chúng cùng nhau bùng nổ linh lực, linh lực hóa thành cột khí phóng lên tận trời, ngăn cách bầu trời, gió lốc hơn vạn mét, ngăn Thái Dương Thần ở trong trận.

Thập Phương Diệu Đại Trận.

Cột khí màu trắng kết nối thiên địa, nghiền ép bộ phận nội thành Thái Dương, giống như thần tích xuất hiện trong mắt thế nhân.

Kiểm Đồ, Bạch Mi đạo khách rút lui, tất cả đều mang ánh mắt trêu tức nhìn Thái Dương Thần đang cao cao tại thượng.

- Đây là Đông Phương trận pháp!

Một người dẫn chương trình Châu Âu hoảng sợ hô to.

Năm mươi ba vạn âm chúng ngưng tụ mà thành đại trận bá khí dạng gì.

Thấy cảnh này, thí luyện giả mạnh mẽ trên quốc tế bỗng nhiên ý thức được âm chúng của Bá Vương Bất Quá Giang không chỉ là nhiều người đơn giản như vậy, chút âm chúng này còn có suy nghĩ của mình, phát huy ra lực lượng mà khôi lỗi, quỷ nô bình thường không phát huy được.

Thái Dương Thần nhìn xung quanh, thoáng có chút kinh hoảng, nhưng hấn rất nhanh đã trấn định lại.

- Loè loẹt, trước mặt lực lượng của Thần, đều là phí công, lực lượng mặt trời xa không chỉ như thế!

Thái Dương Thần giận dữ hét, như Hung thú phát cuồng, khí thế của hấn và nhiệt lượng còn đang tăng lên.

Mộ Dung Trường An huy kiếm, nói:

- Chấn!

Năm mươi ba vạn âm chúng biến hóa chiêu thức, trận pháp biến hóa theo, phía trên đại trận xuất hiện lôi vân cuộn cuộn, trong nháy mắt che đầy mặt trời.

- Cái gì!

Thái Dương Thần kinh hãi, lập tức xông lên đi, muốn xông ra lôi vân, nhưng lôi vân bỗng nhiên bùng nổ lôi đình khủng bố, vô số sấm sét.

Điện mang xen lẫn Lôi Bạo, từng tia lôi điện tựa như thác nước hạ xuống, trực tiếp bao phủ Thái Dương Thần, tách ra biển lửa trên bầu trời.

Thiên địa biến hóa sáng tối, tiếng sấm vang vọng toàn bộ Châu Âu.

Giờ khắc này, vô số người Âu châu ra khỏi phòng, nhìn về hướng chân trời, như là ngưỡng vọng lực lượng của thần linh.

Các châu khác cũng bị hình ảnh trong trực tiếp rung động đến, rất nhiều người dẫn chương trình đều ngốc trệ.

Đây là lực lượng mà con người có thể thi triển ra?

Hạ Quốc, trong một gian phòng hội nghị, nhóm Quốc trụ tụ tập ở đây, Tổng cục trưởng Cục chiến đấu cũng ở đó, tất cả nhân vật cao tầng đều đang chấn kinh.

- Trận pháp này không phải lúc trước...

Một Quốc trụ kinh ngạc nói.

Trương Triền Vân nói:

- Hắn là Thập Phương Diệu Đại Trận, lúc hắn tấn thăng hạch tâm đệ tử đi chọn, là trận pháp trấn giáo Thập Phương giáo, không ngờ hắn nhanh như vậy học được, hắn trong khoảng thời gian này hắn không có tu luyện, chuyên môn luyện trận.

Âm thanh của hắn có chút run rẩy.

Thập Phương Diệu Đại Trận quá dọa người!

Trải qua trận này, thế giới đệ nhất nhân đổi vị.

Tổng cục trưởng cảm khái nói:

- Chúng ta nắm bắt cơ hội lớn hơn khi đối mặt chủng tộc đào thải, có Tiểu Dương, thật sự làm người an tâm, rất nhiều người các ngươi nên học theo hắn, mặc dù có được lực lượng vô địch, vẫn khiêm tốn như cũ.

Trần Triệt, Bất Tử Bất Diệt cảm giác mình bị xiên xỏ, không khỏi hừ lạnh.

Trong Lôi Bạo, Thái Dương Thần rơi xuống phía dưới, y phục tác chiến màu vàng kim của hắn đã cháy đen, thậm chí sinh ra rất nhiều lỗ rách, vô cùng thê thảm.

Dương Đại nheo mắt nhìn đi, đây là thứ đồ gì?

Vừa rồi Lôi Bạo kia xác thực dọa người, Dương Đại cảm giác mình đi lên đều sẽ trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Chất lượng y phục tên này đang mặc thật tốt.

Đúng lúc này, Thái Dương Thần bỗng nhiên ổn định thân hình, ngừng ở trên không trung.

Hắn mở to mắt, nhìn hằm hằm lôi vên phía trên.

- Ta không có khả năng bại... Mặt trời... Ban cho ta lực lượng... Ban cho ta lực lượng vô địch... Ta là thần mà ngài lựa chọn.

Nói xong lời cuối cùng, Thái Dương Thần khàn cả giọng, âm thanh rất có lực xuyên thấu, hơn phân nửa người Châu Âu đều có thể nghe được.

Thái Dương Thần bị bức ép đến mức nóng nảy.

Về mặt Mộ Dung Trường An không biểu tình, nói:

- Tru!

Năm mươi ba vạn âm chúng lần nữa biến đổi chiêu thức, động tác đều nhịp, lôi vên phía trên Thập Phương Diệu Đại Trận theo đó kịch liệt cuộn cuộn.

- A a a a ——

Thái Dương Thần rống giận, đầu đầy tóc vàng hóa thành liệt diễm, vô tận lực lượng mặt trời tràn vào trong cơ thể hắn, thân thể của hắn bành trướng, cơ bắp no bạo nứt áo bào, như Thái Thủy Cự Nhân, cơ bắp khoa trương đến cực điểm.

Hai mắt của hắn xuất phát ra hai đạo kim quang, muốn xuyên thủng bầu trời.

Oanh! Oanh! Oanh.

...

Đếm không hết lôi đình hạ xuống, điên cuồng bổ kích, một đạo tiếp một đạo, càng ngày càng cuồng bạo.

Hai đạo kim quang đánh vào lôi đình, mới đầu còn có thể áp chế, không ngừng kéo dài, rất nhanh bị lôi đình đè xuống.

Nhìn lôi điện cuồng bạo đột kích, Thái Dương Thần trừng to mắt.

Một tiếng vang thật lớn!

Thái Dương Thần bị oanh rớt xuống đất, như thiên thạch nện ở phía trên phế tích, nhấc lên cao bụi đất trăm trượng.

Oanh! Oanh! Oanh.

...

Chương 296: Lực lượng của Thần, chủng tộc thần bí (6)

Thập Phương Diệu Đại Trận còn đang oanh kích, năm mươi ba vạn chúng hội tụ linh lực vào một chỗ, mênh mông bức nào, mặt đất trong trận không ngừng sụp đổ, liên đới mặt đất ngoài trận cũng bắt đầu nứt ra, Thái Dương thành càng bắt đầu sụp đổ, dần dần là toàn bộ hòn đảo.

Sập.

- Quá độc ác đi...

Hùng Liệt cảm khái, lời tuy nói như thế, nhưng trên mặt hắn tràn đầy nụ cười vui sướng.

Dương Đại nói:

- Toàn lực ứng phó là sự tôn trọng dành cho cường giả.

Hắn nâng tay phải lên, triệu hồi ra Sát Hồn, ném cho Hình Thánh.

Hình Thánh tiếp búa, Sát Hồn lập tức trở nên to lớn.

Liễu Tuấn Kiệt nhin không được hỏi:

- Cần phải vậy sao?

Dương Đại không có lên tiếng, tầm mắt nhìn chăm chăm phương viên đại trận.

Mộ Dung Trường An nhắc kiếm, lôi điện đột nhiên ngừng lại.

Cuốn cuộn bụi đất chậm rãi tán ra, Thái Dương Thần không tiếp tục lao ra, trái tim của người toàn thể giới cũng

nhảy lên đến cuồng hống.

Thái Dương Thần đã chết rồi sao?

Bởi vì hắn gần đây làm ra hành động đe các nước Âu châu đều đang mong đợi hắn chết.

Hắn không chết, uy hiếp quá lớn.

Lực lượng Bá Vương Bất Quá Giang đã mạnh mẽ như thế, nếu còn không thể giết chết Thái Dương Thần, vậy bọn hắn thật muốn tuyệt vọng.

Chỉ có Thần chân chính đối mặt lực lượng như thế mới sẽ không chết?

Qua một hồi lâu, bụi đất tán đi, trong phế tích cuối cùng hiện ra thân thể Thái Dương Thần.

Hắn máu me khắp người ngã vào trong đá vỡ, hấp hối, nhưng xác thực còn sống, lồng ngực còn đang đập trùng.

Hắn chặt vật mở to mắt, nhìn Mộ Dung Trường An cao cao tại thượng, trong mắt tràn đầy thần sắc không cam tâm.

- Ta là Thần... Con của mặt trời... Ta dựa vào cái gì thua... Lực lượng mặt trời không có khả năng bại...

Hắn cắn chặt răng, chặt vật muốn ngồi dậy, nhưng xương cốt toàn thân hắn vỡ vụn, căn bản không ngồi nổi.

- Ta còn có thể lại điều động lực lượng mặt trời....

Thái Dương Thần gằm nhẹ, tựa hồ như thế có thể làm cho hắn khôi phục càng nhiều khí lực.

Đúng lúc này, mắt hắn tối sầm lại, một thân ảnh cao lớn tựa như núi cao xuất hiện ở trước mặt hắn, nét mặt của hắn trong nháy mắt trở nên kinh dị.

Hình Thánh!

Không có nói nhảm!

Hình Thánh vung búa, đầu Thái Dương Thần theo đó bay lên, bay đến độ cao ngang tầm mắt Hình Thánh, biểu lộ hai người vừa được bắt vào một khung hình, Hình Thánh lạnh lùng, Thái Dương Thần thì mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Trong phế tích, Thái Dương Thần đầu một nơi thân một nẻo.

Màn ảnh trực tiếp zoom to, chỉ có thể nhìn thấy thi thể của Thái Dương Thần.

Toàn thế giới yên tĩnh.

Qua nhiều giây sau, xác định Thái Dương Thần không tiếp tục phục sinh, toàn thế giới sôi trào.

- Thái Dương Thần, chết!

- Đây mới là lực lượng của thần, đây là lực lượng của công đạo, muốn đối nghịch cùng toàn nhân loại, chính là có kết cục như thế này.

- Tân Thần trèo lên đỉnh, từ nay về sau, Địa Cầu chỉ có một vị Thần, kia chính là Bá Vương Bất Quá Giang.

- Khó tin, Thái Dương Thần thật đã chết rồi, mà toàn bộ quá trình, Bá Vương Bất Quá Giang cũng không có ra tay, khoảng cách thực lực của hai bên thật sự quá cách xa!

- Cấp độ SSS bị cấp độ SS hạ gục, đẳng cấp thiên phú nên được thay đổi lại định nghĩa mới, có lẽ chúng ta không thể căn cứ theo đẳng cấp trong Thâm Vực mà đi so sánh.

- Châu Âu giải trừ mối nguy, nhân loại nội loạn kết thúc, người Âu châu nên lập tượng thần cho Bá Vương Bất Quá Giang, có tượng thần của hắn, Châu Âu không còn có thí luyện giả dám làm loạn!

Người dẫn chương trình trực tiếp của các quốc gia trên toàn thế giới đều đang hưng phấn gào thét, phát tiết lấy tâm tình đang kích động.

Không có người chú ý tới trong đôi mắt Thái Dương Thần bỗng nhiên chui ra vật chất màu đen, tựa như chất lỏng, cấp tốc chui vào trong đá vụn, ngay sau đó xuất hiện dưới chân Hình Thánh, trực tiếp chui vào trong cơ thể Hình Thánh.

Trong chốc lát, Dương Đại nhú mày, hắn cảm nhận được một tia nhói nhói, cảm giác giữa hắn và Hình Thánh trở nên yếu đi một chút, nhưng cũng chỉ một chút.

Ánh mắt Hình Thánh theo đó thay đổi, trở nên hung tàn, thô bạo, chỉ thấy Hình Thánh chậm rãi bay lên, hắn đưa mắt nhìn lại, tầm mắt khóa chặt máy bay trực thăng trên không Thái Dương thành, hắn nhìn vào màn ảnh bỗng nhiên gào thét.

Một tiếng này cắt ngang kinh hỉ của tất cả mọi người toàn thế giới.

- Nhân loại, đừng cao hứng quá sớm, các ngươi còn chưa xứng làm chủ nhân Địa Cầu, chủ nhân chân chính của Địa Cầu sắp thức tỉnh, sẽ thay các ngươi đại biểu Địa Cầu tiến vào vạn tộc cạnh tranh.

Hình Thánh lạnh giọng nói, âm thanh lại là hai tiếng nói đồng thời chuyển vận, một loại là ngôn ngữ của Thái Dương Thần, một loại khác là ngôn ngữ của Hạ Quốc.

Toàn thế giới đều bị hù dọa, đây là có chuyện gì?

Hình Thánh khinh miệt cười nói:

- Thái Dương Thần các ngươi sở dĩ thay đổi tính tình là bởi vì ta, chủ nhân Địa Cầu đến từ lòng đất, không ngờ hắn bại, thế này cũng tốt, ta thu được thân thể càng mạnh mẽ hơn, chuẩn bị kỹ càng tiếp nhận tận thế chưa, các ngươi đều sẽ như Thái Dương Thần, trở thành xác thịt của chúng ta.

Người có thể nghe hiểu đều đều nổi da gà khắp người, quốc gia khác dồn dập phiên dịch lại những Hình Thánh đã nói, khiến cho các nước đều lâm vào trong yên lặng, cơ quan tình báo các quốc gia dồn dập bắt đầu công tác.

Ngay khi Hình Thánh chuẩn bị tiếp tục nói chuyện, ánh mắt hần bỗng nhiên khẽ biến, khôi phục ánh mắt lạnh lùng trước đó, chỉ thấy hai vai hần lắc một cái, chân chất lỏng màu đen lúc trước ra khỏi thân thể.

- Làm sao có thể...

Chất lỏng màu đen chân kinh, đang muốn chạy trốn, nhưng bị sát khí Hình Thánh khóa chặt, định ở trên không trung, không thể động đậy.

Hình Thánh há miệng, khinh miệt nói:

- Điều trùng tiểu kỹ.

Hần nâng lên Sát Hồn, một búa chém xuống, chất lỏng màu đen yên diệt.

Nhóm âm chúng thấy một màn này thở dài một hơi, vẻ mặt Dương Đại bình tĩnh như trước, trong lòng vừa rồi xác thực hơi hoảng một thoáng, cũng may hữu kinh vô hiểm.

Thượng cổ Đại Thánh, ngư bức.

Hình Thánh nâng lên Sát Hồn, lưỡi búa còn sót lại một tia vật chất màu đen, đó là hần cố ý lưu lại, có Dương Đại ra lệnh, giữ lại giao cho cơ quan tình báo.

Kiểm Đồ cấp tốc chạy đến, nhặt đi thi thể Thái Dương Thần, năm mươi ba vạn âm chúng rút lui, Dương Đại không có dừng lại, để Băng Bạo Thiên Long quay đầu, hần tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Chương 297: Các quốc gia đổi mặt thử thách

Người toàn thế giới còn không có phản ứng lại, vừa rồi Hình Thánh uy hiếp thật sự dọa người, lúc này, tất cả e kíp chương trình trực tiếp cũng đang hoang mang, cho nên chiếu lại những gì đã diễn ra, cũng làm cho người toàn thế giới nhìn thấy rõ ràng.

Trong đầu Thái Dương Thần có chui ra chất lỏng màu đen, lại chui vào trong cơ thể Hình Thánh, cuối cùng bị Hình Thánh bức ra.

Toàn bộ quá trình để trái tim nhân dân các quốc gia băng giá, cái kia rốt cuộc là thứ gì?

Đồng thời bọn hắn bắt đầu kính nể Hình Thánh, Thái Dương Thần đều gánh không được vật chất tà ác, Hình Thánh không ngờ lại có thể chống cự, điều này nói rõ hai bên có thực lực sai biệt.

Một chương trình trực tiếp được toàn thế giới quan tâm kết thúc như vậy, đoàn đội trực tiếp cũng nhanh chóng nhanh rời khỏi, sợ bị các quốc gia truy trách, thí luyện giả Thái Dương thành càng cây đổ bầy khỉ tan.

Thần Tàng đi ra khỏi phế tích, hắn nhìn nhóm âm chúng xa xa rời khỏi, thật lâu không nói.

Một bên khác.

Trên lưng rồng, Dương Đại bắt đầu hấp hồn.

Thái Dương Thần bắt quả là Luyện Hồn cảnh, hút hồn phách của hắn, Dương Đại không ngờ lại cảm nhận được một tia đau đầu.

Thực lực tên này đã tương đương với Đạp Hư cảnh, hơn nữa còn không phải Đạp Hư cảnh bình thường.

Rất tốt!

Vị âm tương thứ năm!

Trong lòng Dương Đại xúc động, đây chính là thiên phú cấp độ SSS, chờ Thái Dương Thần đi đến Đạp Hư cảnh, có phải hay không có thể đánh tòn tại vượt qua Đạp Hư cảnh?

Lúc trước khí thể Thái Dương Thần hết sức kinh người, hiện tại nhiệt độ giữa thiên địa còn hết sức nóng bỏng, lực lượng kinh khủng kia đoán chừng sẽ làm cho rất nhiều quốc gia xuất hiện thiên tai.

Trên đường trở về, các thành phố đều không dám ngăn cản đám người, mỗi khi có người thấy Băng Bạo Thiên Long, đều sẽ reo hò, hò hét, một trận chiến này, Dương Đại đã chinh phục Châu Âu.

Sau khi hấp thu xong hồn phách Thái Dương Thần, Dương Đại giao thi thể Thái Dương Thần cho Mộ Dung Trường An, sau khi Mộ Dung Trường An hấp thu, tu vi tăng trưởng không ít, rõ ràng Thái Dương Thần mạnh mẽ.

Tu vi Thiên Tuyệt còn chưa đủ, cao nhất chỉ có thể đạt được Triệu Hoán linh Không Vô cảnh.

Băng Bạo Thiên Long dùng tốc độ nhanh chóng nhất trở về, trước khi trời tối đã chạy tới Hán Tây hành tỉnh.

Trở lại trong căn cứ, Dương Đại được cả căn cứ hoan nghênh, cũng may cục trưởng mới kịp thời sơ tán đám người, để Dương Đại thuận lợi về phòng.

Nằm trên ghế sa lon, Dương Đại thở dài một hơi, cười nói:

- Thật sự là một chuyến lữ trình đầy mạo hiểm.

Kỷ Vân Yên im lặng, nói:

- Chỗ nào kinh hiểm?

Dương Đại cười nói:

- Mạo hiểm trong lòng ta.

Hùng Liệt cảm khái:

- Thật muốn nhanh chóng mạnh lên, lần này không có ra tay, thật sự khó chịu.

Chiến lược âm chùng của Dương Đại thay mới thật sự quá nhanh, để Hùng Liệt cảm giác mình đều trở nên bình thường, bản thân hẳn là người không cam lòng tịch mịch.

Dương Đại trấn an:

- Đừng nóng vội, người chẳng mấy chốc sẽ mạnh lên.

Trở thành âm tướng, tu vi chắc chắn bay lên, chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi.

Sau đó, Dương Đại lấy điện thoại di động ra bắt đầu lên mạng.

Trên mạng phô thiên cái địa tất cả bài viết, trạng thái đều là liên quan tới việc hắn đánh giết Thái Dương Thần, không ít người gọi điện thoại tới chúc mừng hắn, cha mẹ của hắn cũng như thế.

Thái Dương Thần trước đó làm xằng làm bậy, làm nhiều việc ác, Dương Đại giết hắn là thuận tâm ý toàn cầu, chỉ có tán dương, không ai dám nghi vấn.

Một lát sau.

Cục trưởng mang theo mấy nhân viên công tác đến đây, nhân viên công tác dẫn theo một ống dài kim loại đẹp đẽ chuyên môn dùng để chứa chất lỏng màu đen chui ra ngoài từ trong cơ thể Thái Dương Thần.

- Cần thận một chút, thứ này rất nguy hiểm.

Hùng Liệt nhắc nhở.

Cục trưởng cười nói:

- Đây là phong ấn khoa học kỹ thuật mạnh nhất quốc gia nghiên cứu chế tạo, nó không có khả năng chạy được, đây là sản phẩm khoa học kỹ thuật và luyện khí kết hợp, thậm chí có khả năng phong ấn linh hồn. –

Hùng Liệt cảm khái:

- Không ngờ thật đúng là nghiên cứu ra, ta đây an tâm.

Dương Đại trên ghế sa lon nghe được, mặc dù hiếu kỳ, nhưng cũng không có hỏi nhiều.

Hắn chẳng qua là tò mò một chút, lười nhắc hỏi nhiều.

Chất lỏng màu đen không có linh hồn, lại có linh trí, rất là thần kỳ.

Mấy phút đồng sau, cục trưởng dẫn người rời khỏi.

Dương Đại nhận xong hết thấy cuộc gọi, xem chút tin tức liền tiến vào Thâm Vực.

Cảm thụ được linh khí dư thừa trong động thiên phúc địa, khóe miệng Dương Đại không cảm được nhếch lên, hắn triệu hoán đi ra hết thấy âm chúng, bao gồm cả Thái Dương Thần.

Thái Dương Thần xuất hiện từ trong khói đen, ngơ ngác.

Vạn Cảnh Âm Chủ giao phó hắn trí nhớ để hắn hiểu được tình cảnh mình bây giờ, bất quá hắn lúc trước bị chất lỏng màu

đen náo loạn thần trí, cho nên hiện tại hết sức nghi ngờ về cuộc sống.

Dương Đại ngồi dưới tàng cây, lưng tựa thân cây, triệu hoán Thái Dương Thần tới.

Thái Dương Thần cấp tốc bay tới, Hùng Liệt cũng lại gần, hấn rất tò mò chuyện Thái Dương Thần gặp phải.

Ở trong Thâm Vực, những gì đã nói đều sẽ đồng bộ, trao đổi lẫn nhau đều có thể hiểu rõ.

Thái Dương Thần cũng hết sức lạ lẫm về chất lỏng màu đen, trước đó Châu Âu gặp phải hải dương thú triều, hấn sau khi trải qua đại chiến luôn cảm thấy thân thể không thích hợp, nhưng lại tra không được nguyên nhân, dần dà, hấn trở nên cực kỳ dễ giận, dục vọng cũng biến thành vô cùng lớn.

Hiện tại hấn nhớ lại trạng thái lúc trước, vẫn thấy kinh dị.

- Vật kia quá nguy hiểm, nhất định sẽ thành đại địch của nhân loại.

Thái Dương Thần nắm chặt hai quả đấm, trầm giọng nói, hấn đã không có cuồng vọng, dù tợn lúc trước, trên mặt ngược lại là vẻ sầu lo cho tương lai nhân loại.

Hùng Liệt cảm khái nói:

- Xác thực nguy hiểm, có thể khiến nhân loại ta nội loạn, may mắn kịp thời phát hiện.

Dương Đại cũng không nghĩ quá nhiều, hấn yên lặng lựa chọn Thái Dương Thần trở thành âm tướng, một đạo hắc quang theo cái trán của hấn toát ra, đánh trúng Thái Dương Thần.

Thân thể Thái Dương Thần cứng đờ, bắt đầu tiếp nhận chuyển hóa âm tướng.

Đợi hấn chuyển biến làm âm tướng, hấn mở to mắt, mặt lộ vẻ vẻ kích động, nói:

- Tăng phúc tu vi... Quá khoa trương đi?

Hùng Liệt cười nói:

- Đây mới là chỗ kinh khủng chân chính của thiên phú của chủ nhân, không chỉ là triệu hoán đơn giản như vậy.

Thái Dương Thần nắm chặt hai quả đấm, nói:

- Nếu như có ngàn vạn âm chúng...

Hấn kích động đến toàn thân run rẩy, đột nhiên cảm thấy trở thành âm chúng ngược lại là chuyện tốt.

Chương 298: Tiên địa khí vận, tiến đánh Ma đạo (1)

Trách không được Bá Vương Bất Quá Giang có tốc độ phát triển nhanh như vậy.

Dương Đại cười nói:

- Thái Dương Thần, thiên phú của người để ta rất chờ mong, người bình thường không tu luyện, tu hành pháp thuật đi, tăng cường sức chiến đấu bản thân.

Hắn phát hiện năng lực thực chiến của Thái Dương Thần không tính đặc biệt mạnh, thậm chí không nhìn chiêu thức của thấy, trên cơ bản chính là dựa vào lực lượng mặt trời, tùy ý đánh tới đánh lui.

Thái Dương Thần gật đầu, ánh mắt của hắn không khỏi nhìn về phía Hình Thánh tĩnh tọa tu luyện phương xa.

Tên kia chính là âm chúng mạnh nhất đi...

Trong lòng Thái Dương Thần bốc cháy đấu chí, lúc hắn là người, là mạnh nhất nhân loại, hiện tại trở thành âm chúng, hắn cũng phải trở thành âm chúng mạnh nhất!

Sau khi Thái Dương Thần ngã xuống, Châu Âu lâm vào trong náo động, chủ yếu là thanh lý những thí luyện giả đã từng tìm Thái Dương Thần nương tựa, chỉ một tuần, Châu Âu khôi phục trật tự.

Tổn thất Thái Dương Thần, lực lượng Châu Âu suy yếu không ít, người toàn thế giới đều biết Thái Dương Thần sắp thành âm chúng của Bá Vương Bất Quá Giang, truyền thông

các quốc gia dồn dập bình chọn Bá Vương Bất Quá Giang là thí luyện giả đệ nhất thế giới, cũng có truyền thông phát ra lời cảnh tỉnh nói về Bá Vương, nếu chủng tộc thần bí kia phụ thân trên người Bá Vương, hẳn mang tới uy hiếp lớn bao nhiêu?

Cái đề tài này dẫn tới thảo luận rộng khắp thế giới, binh lực cơ quan tình báo Hán Tây hành tỉnh đóng giữ được gia tăng, Hạ Quốc từ đất liền phân ra không ít thí luyện giả gia nhập cơ quan tình báo Hán Tây hành tỉnh, Tổng cục trưởng còn đặc biệt gọi điện thoại cho Dương Đại, nói rõ ý đồ chân chính, cũng không phải phòng bị, mà phòng bị chủng tộc thần bí dưới mặt đất, tránh cho thứ này chui vào gian phòng Dương Đại, thừa dịp hắn logout mà trong nháy mắt đánh tới.

Dương Đại cũng không có ý kiến, nếu phía trên nguyện ý bảo hộ mình, không thể tốt hơn.

Hắn cũng không sợ có người âm mình, hắn là tu vi Luyện Hồn cảnh, mà lại thực lực bản thân hắn tuyệt không phải đơn giản như mặt ngoài, hắn đem hết thảy thời gian tu luyện đều tiêu vào bản thân, chỉ là lực lượng thân thể đã vượt qua tuyệt đại đa số tu sĩ Luyện Hồn cảnh.

Trôi qua hơn nửa tháng, cái chết của Thái Dương Thần mới bắt đầu hạ nhiệt độ, các quốc gia bắt đầu đứng trước kiếp nạn thí luyện giả của mỗi nước, khu vực Thâm Vực chỗ bọn hắn lần lượt bùng nổ tẩy trừ đối với thí luyện giả, cũng may bọn họ giống như Hạ Quốc, cũng có bản thổ giúp đỡ.

Một ngày này.

【 Kiếp nạn thứ nhất dành cho Thí luyện giả khu Hạ Quốc kết thúc, thí luyện giả khu Hạ Quốc thu hoạch được thiên địa khí vận 】 .

Một thông báo nhắc nhở xuất hiện trước mắt Dương Đại khiến cho hắn tỉnh cả ngủ, lập tức ngồi dậy từ trên đồng cỏ.

Thiên địa khí vận?

Đó là cái gì?

Không có ban thưởng?

Dương Đại cẩn thận cảm thụ, hần phát hiện tốc độ mình hấp thu linh khí nhanh hơn một chút, mặc dù không rõ ràng, nhưng đúng là thật.

Dương Đại đem Hình Thánh, Mộ Dung Trường An, Kiếm Đồ, Bạch Mi đạo khách triệu hoán ra, hỏi thăm như thế nào là thiên địa khí vận.

Kiếm Đồ nói:

- Thiên địa khí vận là một thứ hết sức mơ hồ, nhưng xác thực tồn tại, có người thiên sinh có đại khí vận, có người cả đời long đong, đây đều tương quan cùng khí vận.

Mộ Dung Trường An, Bạch Mi đạo khách cũng nói ra lý giải của mình, ý tứ đều không khác mấy.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Dị nhân CÁC người thu hoạch được thiên địa khí vận, mang ý nghĩa thế giới này đã tiếp nhận sự hiện hữu của các người, các người có lẽ không thể trực tiếp cảm nhận được chỗ tốt, nhưng thời gian lâu dài liền sẽ hiểu rõ, từ nay về sau, ít nhất thiên địa sẽ không cố ý làm khó dễ các người, những tồn tại cổ lão ẩn vào trong thiên địa cũng sẽ không âm địch ý dành cho các người.

Dương Đại không khỏi tò mò, hỏi:

- Tồn tại cổ lão là cái gì?

Hình Thánh ý vị thâm trường nói:

- Giữa thiên địa là có thần, thần không thể đạo tên, thần không thể phỏng đoán, thần có thể ngộ nhưng không thể cầu,

nếu không có thiên địa khí vận, gặp được thần tướng vạn kiếp bất phục, nhưng bây giờ, các người nếu gặp được thần, sẽ thu hoạch được phúc duyên không tưởng tượng nổi.

Kiểm Đồ tò mò hỏi:

- Người không thể cùng thắng về thần?

Hình Thánh nói:

- Có thể nói, nhưng sẽ khiến thần quan tâm, mà quan tâm dạng này thường thường mang theo ác ý.

Dương Đại nghe xong liền bỏ đi suy nghĩ hỏi thăm có thần nào.

Cửu Yêu thần đồ chính là thần thú lưu lại, tùy tiện một khối tàn đồ đều ẩn chứa Thiên Cương Đại La kiếm trận, một kiếm trận cường đại như vậy, lực lượng của Thần xác thực không thể tùy tiện phỏng đoán.

Sau đó, Dương Đại để mỗi người bọn họ tu luyện, tiếp theo một quãng thời gian, hắn dự định tu luyện thật tốt, để năm vị âm tướng tu vi tăng lên một giai đoạn, lại đi tới Man Hoang Chi Địa đi thu thập Ma đạo, mở rộng âm chúng.

Quả nhiên, Hạ Quốc thế giới hiện thực cũng đang thảo luận chuyện thiên địa khí vận, các phương Bí Vong cũng cấp tốc nói rõ lí do, đại khái ý tứ không sai biệt lắm như nhóm âm chúng nói, thí luyện giả có khả năng xem nhẹ, bởi vì tạm thời không cảm giác được thiên địa khí vận mang tới chỗ tốt.

Sau mười ngày.

Thân phận bài của Dương Đại truyền đến linh lực ba động, hắn đem thần thức dò vào trong đó.

- Hạch tâm đệ tử lập tức đi tới Chương Giáo cung.

Giọng nói già nua làm Dương Đại thấy lạ lẫm, nghe âm thanh cũng cảm giác cao thâm mịt mịt.

Dương Đại đem Hình Thánh, Mộ Dung Trường An, Thái Dương Thần thu vào không gian linh hồn, sau đó nhích người rời khỏi động phủ.

Hắn vốn muốn cho Từ Siêu Nhân làm thay, nhưng lại sợ thất lễ.

Nếu cần hạch tâm đệ tử luận bàn, dùng tu vi Từ Siêu Nhân, chắc chắn bại lộ.

Chưởng Giáo cung cách khu vực dành cho hạch tâm đệ tử không tính xa, không đến ba phút, Dương Đại dựa theo địa đồ trong thân phận bài cấp tốc tìm tới Chưởng Giáo cung.

Chưởng Giáo cung ở vào trên một tòa cô phong, lúc Dương Đại rơi vào trước cổng chính cung điện, một đạo khí tức cường đại lại gần, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nam tử đầu tóc cấp tốc bay tới, rơi vào bên cạnh hắn.

Nam tử đầu tóc mặc giáp mềm màu đen, khuôn mặt tuấn lãng, nhưng trên mặt mang nụ cười tà ác, giống như Quỷ Hòa Thượng, thoạt nhìn cũng không phải là hòa thượng đứng đắn.

- Người chính là Dương Đại, kính đã lâu kính đã lâu, ta gọi Lộc Quan, người có thể gọi ta Lộc sư huynh.

Nam tử đầu tóc cười nói.

Dương Đại ôm quyền chào:

- Sư huynh.

Chương 299: Thiên địa khí vận, tiến đánh Ma đạo (2)

Lộc Quan cười nói:

- Đi thôi, đi vào trước, Tâm Như Thần cùng Phương Tuyết đã ở bên trong, ta có thể cảm nhận được khí tức của bọn hắn lại mạnh lên, người cũng đừng trêu chọc bọn hắn, bọn hắn hi vọng vô thường, còn quái dị.

Tâm Như Thần, Phương Tuyết, Lộc Quan...

Tam đại hạch tâm đệ tử!

Dương Đại phát hiện mình trước kia căn bản chưa nghe nói qua ba cái tên này.

Hạch tâm đệ tử giấu thật sâu.

Dương Đại đi theo Lộc Quan vào điện, trong cung điện sáng ngời, phía trước có hai bóng người đứng đấy, nam phong thần tuấn dật, nữ như tiên tử, tựa như trời đất tạo nên một đôi, phía trước bọn hắn có hai bóng người đang ngồi, chính là hai vị Thái Thượng trưởng lão.

Phương Tuyết quay đầu nhìn về phía Dương Đại, dùng ánh mắt dò xét.

Dương Đại cũng nhìn về phía nàng, phát hiện cô gái này thật xinh đẹp, ngoại trừ Chử Linh, tuyệt đối xem như nữ nhân có dung mạo số một số hai hắn thấy qua trong đời, là loại mỹ mạo mà vừa liếc mắt đã cảm thấy hết sức kinh diễm, quan trọng nhất chính là con mắt của nàng nhường Dương Đại có loại cảm giác đã từng quen biết.

Phương Thanh Nghê!

Đôi mắt cô gái này rất giống sư tử của hấn.

Dương Đại tưởng tượng một thoáng, nếu Phương Tuyết lấy xuống mạng che mặt, có lẽ sẽ là bộ dáng như thế.

Hai nữ đều họ Phương, cái này khiến Dương Đại miên man bất định về quan hệ của các nàng.

Dương Đại lễ phép gật đầu, sau đó nhìn về phía Tâm Như Thần, Tâm Như Thần một bộ áo lam, tóc dài rối tung, đầu đội buộc kim quan, vẻ mặt đậm mạc, từ đầu đến cuối, hấn cũng không có liếc nhìn Dương Đại.

- Vị này chính là Dương Đại sư đệ, công thần cứu vớt Thập Phương giáo.

Lộc Quan cười giới thiệu Dương Đại.

Phương Tuyết mở miệng nói:

- Dương sư đệ thiên tư xác thực cao minh, có cơ hội luận đạo một phen.

Âm thanh của nàng hết sức dễ nghe, nhưng lộ ra một cỗ lãnh ý, để cho người ta rất có cảm giác khoảng cách.

Dương Đại trả lời:

- Đa tạ sư tử khen ngợi, có cơ hội nhất định.

Tâm Như Thần vẫn không có mở miệng, Lộc Quan cũng không có ý tứ hòa hoãn.

Bốn người nhìn về phía hai vị Thái Thượng trưởng lão.

- Hai vị này là trưởng lão tư lịch cao nhất Thập Phương giáo, sống hơn ngàn năm, một vị là Thái Sơ trưởng lão, một vị là Thái Nguyên trưởng lão.

Lộc Quan truyền âm giới thiệu cho Dương Đại.

Sống hơn ngàn năm?

Dương Đại lần đầu gặp phải loại tồn tại này.

Mặc dù hắn đã tu tiên, nhưng vẫn cảm thấy ngàn năm là đơn vị thời gian rất dài.

Không giống với Hình Thánh, Thái Sơ trưởng lão, Thái Nguyên trưởng lão là sống sờ sờ.

Thái Sơ trưởng lão mở to mắt, nói:

- Hôm nay triệu kiến các ngươi là có một đại sự muốn nói cho các ngươi biết, không được tiết lộ ra ngoài.

Bốn người Dương Đại nghiêm túc nghe.

Thái Sơ trưởng lão tiếp tục nói:

- Lúc trước Ma đạo xâm lấn, chương giáo mất tích, đến nay không có tung tích, Thập Phương giáo không thể một ngày vô chủ, chúng ta chuẩn bị tuyển ra một vị phó chương giáo từ trong bốn người các ngươi, người quản lý việc lớn của giáo phái.

Chương giáo mất tích?

Bốn người Dương Đại động dung, Vãn Thương Thiên có thể là tồn tại cường đại nhất Thập Phương giáo, việc này nếu truyền ra, Thập Phương giáo xác thực sẽ lâm vào rung chuyển.

Lộc Quan trước tiên cười nói:

- Trưởng lão, nói thẳng đi, như thế nào cạnh tranh, bốn người chúng ta chắc chắn đều muốn làm phó chương giáo.

Tâm Như Thần thờ ơ, Phương Tuyết khẽ gật đầu.

Dương Đại không có lên tiếng, nhưng đã cảm nhận được mùi thuốc súng.

Đến thân phận bọn hăn, tất nhiên muốn tranh, mà đều là thiên tài, không cần dối trá che giấu.

Thái Nguyên trưởng lão mở miệng nói:

- Xác thực cần tranh, nếu không kẻ dưới khó phục tùng.

Lộc Quan nhếch miệng cười nói:

- Luận bàn đấu pháp?

Thái Nguyên trưởng lão lắc đầu, nói:

- Chương giáo chuyện há có thể lỗ mãng như thế.

Thái Sơ trưởng lão mở miệng nói:

- Man Hoang Chi Địa địa thế bao la, tông môn san sát, nhưng phía trên có một phương Thánh địa chân chính, không muốn người biết, chương giáo và Thành Thanh Thiên trưởng lão từng vào Thánh địa này tu hành qua, Thánh địa tên là Thiên phủ, Thiên phủ trong vòng hai năm sẽ lần nữa mở ra, lần sau mở ra phải chờ năm mươi năm, ai có thể trước gia nhập Thiên phủ, người đó sẽ trở thành phó chương giáo.

Thiên phủ?

Dương Đại suy nghĩ lá thư trong Túi Trữ vật của mình.

Nếu như là thật, hăn chẳng phải đã một nửa chân trở thành phó chương giáo?

Lộc Quan nói:

- Tâm Như Thần đã được thư mời, chúng ta làm sao tranh?

Tâm Như Thần bình tĩnh nói:

- Chẳng qua là được mời thôi, vẫn phải thông qua sát hạch, không có đơn giản như vậy.

Thái Sơ trưởng lão tiếp tục nói:

- Như thế nào gia nhập Thiên phủ, Thập Phương giáo không thể giúp các ngươi, các ngươi tự động nỗ lực.

Dứt lời, hai vị Thái Thượng trưởng lão nhắm mắt.

Dương Đại âm thầm chửi bậy, ngay cả việc này không thể trực tiếp thông qua thân phận bài nói?

Có lẽ muốn cho hắn nhận biết ba vị hạch tâm đệ tử.

Tâm Như Thần quay người, cất bước rời khỏi, thân hình tựa như thoáng hiện, mấy bước rời khỏi cung điện.

Phương Tuyết hướng Dương Đại khẽ gật đầu, đi theo rời khỏi.

Dương Đại cùng Lộc Quan thì cùng nhau rời khỏi Chương Giáo cung.

- Dương sư đệ, xem ra ngươi cô gắng lên, dù sao dị nhân các ngươi mới buông xuống không đến mười năm, có khả năng trước đó căn bản chưa từng nghe nói qua Thiên phủ, bất quá không sao, ta cũng không rõ ràng, Tâm Như Thần tên kia cuối cùng thì lại tội nguyên.

Lộc Quan lắc đầu nói, sau đó khoát tay rời khỏi.

Dương Đại thì tiến đến bãi phỏng sư phụ của mình Thành Thanh Thiên.

Chương giáo mất tích, Thành Thanh Thiên cũng không dám rời khỏi Thập Phương giáo, cả ngày ở trong cung điện của mình tu luyện.

Dương Đại vừa dứt trước cửa cung điện của hắn, cửa lớn liền mở ra.

Một nén hương thời gian sau, Dương Đại rời khỏi.

Trong lòng của hắn thất vọng.

Thành Thanh Thiên cũng không phân rõ phong thư này mời thật hay giả, bởi vì địa điểm Thiên phủ sát hạch rất nhiều, không có bất kỳ quy luật gì, hấn thậm chí không rõ ràng Chữ Linh đến cùng có phải người Thiên phủ hay không, từ trong lời hấn, có thể biết được Thiên phủ không có nhỏ như vậy, tin tức liên quan tới Thiên phủ, Thành Thanh Thiên cũng biểu thị không thể lộ ra.

Chương 300: Thiên địa khí vận, tiến đánh Ma đạo (3)

Dương Đại có thể theo thái độ của hắn cảm nhận được hắn kính sợ Thiên phủ.

Thường ngày Thành Thanh Thiên tản ra tự tin chường không hết thấy, nhưng đối mặt Thiên phủ lại hiện ra nhát gan như phạm nhân, cái này khiến Dương Đại càng cảm thấy hứng thú về Thiên phủ.

Thiên phủ, xem ra là địa đồ cao cấp!

Dương Đại đã là người mạnh nhất nhân loại ở bề ngoài công nhận, cũng nên do hắn tự mình khai thác địa đồ, thăm dò Thâm Vực.

Trở lại động phủ của mình, Dương Đại lần nữa tập trung vào trong tu luyện.

Nửa tháng sau, Dương Đại đột phá tới Luyện Hồn cảnh tầng ba, năm vị âm tướng cũng đều mỗi người đột phá tiêu cảnh giới, Kỳ Vân Yên đã đi đến Linh Chiếu cảnh tầng bốn, nhiều nhất nửa năm sẽ đi đến Không Vô cảnh, Dương Đại rất chờ mong lần sau Thiên Tứ hiển tế.

Một ngày này, Dương Đại cuối cùng không nín được chuẩn bị rời khỏi Thập Phương giáo.

Giống loài trên Địa Cầu một mực đang tiến hóa, còn có chủng tộc không biết ẩn dưới mặt đất, Dương Đại không thể an tâm tu luyện như bản thổ tu sĩ Tu Tiên giới, hắn chỉ cố gắng nhanh chóng mạnh lên.

Dương Đại đem hết thầy âm chúng thu vào trong không gian linh hồn, bên người chỉ còn lại có Mộ Dung Trường An, Kiếm Đồ, hẳn không chào hỏi với bất kỳ ai, trực tiếp rời khỏi động phủ, cấp tốc đi vào dãy núi truyền tông.

Ven đường có rất nhiều đệ tử nhận ra hắn, bất quá khí thế Kiếm Đồ quá hung lệ, dẫn đến thí luyện giả đều không dám tới gần.

Rời khỏi Thập Phương giáo, Dương Đại thả ra một nhóm âm chúng, để Phong Tầm Hoan dẫn đường, đi trước tìm Quy Nguyên phong.

Đoàn người cười Băng Bạo Thiên Long tiến lên, cũng không sợ rêu rao.

- Đến lúc đó nhìn ta biểu hiện, làm cho cả Quy Nguyên phong đều biến thành âm chúng đi, chủ nhân, đến lúc đó có thể để ta thống lĩnh bọn hắn.

Phong Tầm Hoan cười hắc hắc nói.

Dương Đại nói:

- Ngoại trừ Đạp Hư cảnh, những người khác toàn bộ do người chúng khổng.

Số lượng âm chúng nhiều, tất nhiên cần phải phân đất phong hầu quyền lực, như thế mới có thể tốt hơn phối hợp tác chiến.

Phong Tầm Hoan đạt được Dương Đại hứa hẹn, nụ cười trên mặt càng đậm.

Các âm chúng khác âm thầm xem thường, chó má thật.

Đúng lúc này, trước mắt Dương Đại thổi qua một dòng thông báo:

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Xuyên Qua Luân Hồi - Trở thành thí luyện giả thứ tám thu hoạch được thiên phú cấp độ SS của khu Hạ Quốc】 .

Lại một vị thiên phú cấp độ SS!

Xuyên Qua Luân Hồi cái tên này...

Dương Đại đột nhiên suy nghĩ đến một nửa hồn phách khác của Mộ Dung Trường An, chuyển thể nhanh như vậy, chẳng lẽ là đoạt xá?

Hắn hỏi thăm Mộ Dung Trường An, nói:

- Người suy nghĩ một chút, một nửa khác hồn phách của người thành công biến thành dị nhân, lại tiến vào Thâm Vực, sẽ lấy tên Xuyên Qua Luân Hồi tên như vậy sao?

Mộ Dung Trường An yên lặng.

Những người khác hứng thú, chẳng lẽ một nửa khác hồn phách của Mộ Dung Trường An muốn xuất hiện?

- Ta không nắm chắc được, nhưng theo góc độ của ta tới nói, ta sẽ dùng tên thật.

Mộ Dung Trường An trầm ngâm nói.

Liễu Tuấn Kiệt nói:

- Cái tên thật kia bị người chiếm rồi mà?

Mộ Dung Trường An nói:

- Chỉ có thể nói có khả năng như thế, thế giới dị nhân đối với ta mà nói là xa lạ, ta sẽ phải gánh chịu quan niệm trùng kích như thế nào, ta không thể nào đoán trước.

Dương Đại cũng không có nhiều xoắn xuýt, cho dù là Mộ Dung Trường An lại như thế nào.

Chờ Mộ Dung Trường An trưởng thành, có thể nghĩ cách cứu viện Kiếm Thánh, Dương Đại có lẽ đã không thêm đề ý đến Kiếm Thánh.

- Trong vòng ba tháng quét ngang Ma đạo Man Hoang Chi Địa.

Dương Đại hào tình vạn tượng nói, nhóm âm chúng cũng tràn ngập lòng tin.

Đội hình của bọn hắc thật sự quá mạnh, thật không sợ bất kỳ thế lực Ma đạo nào.

Non xanh nước biếc như vẽ, chim hạc bay lượn trên không.

Một đầu sông nhỏ uốn lượn tọa lạc ở giữa rừng núi, một lão đạo sĩ ngồi tĩnh tọa trên đá lớn cạnh bờ sông thả câu, chính là Thiên Túc chân nhân.

Thiên Túc chân nhân mặc một thân đạo bào màu trắng, tiên phong đạo cốt, hắc nhắm mắt lại, tựa như đang ngủ, nhưng cần câu trong tay không nhúc nhích, hết sức vững chắc.

Nước sông dòng nhỏ trơn bóng, hai phía rừng cây quanh quẩn tiếng ve kêu, nhìn như ồn ào, ngược lại để cho lòng người ta yên tĩnh.

Nữ tử đội mũ từ trong rừng cây đi ra, nàng đi đến bên cạnh Thiên Túc chân nhân, mở miệng nói:

- Sư phụ, bọn hắc lại hành động, lúc trước chính ma đại chiến, sau lưng Ma đạo có bóng của bọn hắc.

Thiên Túc chân nhân mở to mắt, hắc nhìn về phía cần câu của mình, nói:

- Tổng sẽ ra ngoài, bất quá bọn hắc hiện tại đi ra, nên để mắt tới dị nhân.

Nữ tử đội mũ nói:

- Dị nhân mang biến số thật sự quá lớn, tiểu tử Dương Đại kia đã một mình đánh lui toàn bộ Ma đạo, tốc độ phát triển thực lực của hắn tuyệt đối là từ xưa đến nay chưa hề có, nghe nói còn có càng nhiều dị nhân chuẩn bị buông xuống thế giới của chúng ta, người nào có thể bảo chứng hết thấy dị nhân đều thiện ác rõ ràng như Dương Đại?

Thiên Túc chân nhân lộ ra nụ cười, nói:

- Lời của ngươi có đạo lý, cũng hết sức hiện thực, nhưng nào chỉ là dị nhân, thiên hạ này bao nhiêu hạng người lòng lang dạ thú, cũng không cách nào ngăn chặn những chuyện tà ác, chúng ta tu đạo tế thế chẳng qua là tận khả năng cứu khổ cứu nạn, mà không phải triệt để trị tận gốc đầu nguồn tội ác.

Nữ tử đội mũ yên lặng.

Nàng nghĩ một hồi, tĩnh tọa ngay tại chỗ.

- Thiên phủ mời, ngươi suy tính như thế nào?

Thiên Túc chân nhân đột nhiên hỏi.

Nữ tử đội mũ trả lời:

- Còn đang do dự.

Thiên Túc chân nhân cười ha hả nói:

- Buông xuống đi qua, lại bắt đầu lại từ đầu đi, lại đi một lần Thiên phủ chi lộ, có lẽ còn có thể nhìn thấy Dương Đại, ngươi không phải rất chờ mong hắn trưởng thành sao?

Viên mũ nữ tử hỏi:

- Hắn đã được mời?

- Ừm, mệnh số của hắn đã liên hệ cùng với Thiên phủ.

- Cái kia ngược lại có chút ý tứ, ta có thể đi nhìn một chút.

Chương 301: Thiên địa khí vận, tiến đánh Ma đạo (4)

- Người cũng nên rời khỏi bên cạnh ta, những năm nay tu hành, tâm của người đã bình tĩnh.

Thiên Túc chân nhân vuốt râu cười nói, ngữ khí tùy ý.

Nữ tử đội mũ yên lặng một lát, chậm rãi đứng dậy, nàng hướng về phía Thiên Túc chân nhân khom lưng hành lễ, sau đó tan biến tại chỗ.

Thiên Túc chân nhân nâng lên cần câu trong tay, thấy lưỡi câu trống rỗng, không có cá cắn câu, không khỏi cười nói:

- Người nguyện mắc câu, nếu không muốn, lại nên làm như thế nào, nhân tộc cũng tốt, dị nhân cũng được, chung quy là cá giẫy dựa trong sông...

Rừng núi hoang vắng, trời không nóng cháy mặt đất, trong vùng núi chập trùng trải rộng hài cốt Yêu thú, tô điểm vô số điểm trắng cho mặt đất màu đỏ.

Băng Bạo Thiên Long từ chân trời bay tới, Phong Tâm Hoan đứng ở trên đầu rồng, chỉ về đằng trước nói:

- Quy Nguyên phong ở ngay phía trước.

Thái Dương Thần nhếch miệng cười nói:

- Mặt trời lớn như vậy, ta đã khắc chế không được mong muốn chiến đấu.

Dương Đại hỏi:

- Một trận chiến này để người xuất thủ trước, như thế nào?

- Không có vấn đề!

Thái Dương Thần vỗ ngực bảo đảm, hắn cũng muốn chứng minh thực lực của mình, lúc trước chết do bị đại trận oanh tạc, thật sự biệt khuất.

Những người khác cũng lộ vẻ mặt chờ mong.

Cuộc chiến ở Châu Âu, xác thực còn không rõ ràng lắm Thái Dương Thần rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Băng Bạo Thiên Long tiếp tục tiến lên, ước chừng đi gần hai trăm dặm đường, dưới sự chỉ huy của Phong Tầm Hoan, Băng Bạo Thiên Long dừng lại.

- Ta về trước đi.

Phong Tầm Hoan vút xuống câu nói này bay về phía trước, phía trước có hai tòa núi, giữa sườn núi bị thiếu một đoạn, chột nhìn, tựa như một cánh cửa.

Thái Dương Thần thả người vọt lên, bay tới trên bầu trời, bắt đầu hấp thu lực lượng mặt trời.

- Vì sao mặt trời nơi này như thế lớn?

Thái Dương Thần nắm chặt hai quả đấm, trong lòng vô cùng phấn khởi.

Hắn cảm nhận được lực lượng trước nay chưa có.

Đám người Dương Đại thì ở trên lưng rồng kiên nhẫn chờ đợi, bọn hắn bắt đầu thảo luận Phong Tầm Hoan có thể dẫn ra bao nhiêu người.

Phong Tầm Hoan bay vào giữa hai ngọn núi, không gian hiện nổi sóng, hắn bị một cỗ lực lượng vô hình cản lại.

- Đệ tử Phong Tầm Hoan, có chuyện tìm chương giáo!

Phong Tầm Hoan cao giọng hô, âm thanh quanh quẩn giữa hai ngọn núi.

Kỷ Vân Yên hỏi:

- Chúng ta có muốn ẩn trốn hay không?

Dương Đại nói:

- Không còn kịp rồi, mà lại tránh cũng vô dụng, thực sự không được, cưỡng ép tấn công vào.

Đối với hộ tông cấm chế của Quy Nguyên phong, hẳn cũng không có đề vào mắt.

- Hừ, nghiệt chương, người trở về làm gì!

Một đạo âm thanh già nua quanh quần giữa hai ngọn núi.

Phong Tâm Hoan nói:

- Ta muốn mang đến một cơ duyên to lớn cho Quy Nguyên phong.

- Người là hồn thể, người có thể đã trở thành âm chúng của Dương Đại?

- Xác thực, nhưng cũng không trở ngại tâm ta hướng về Quy Nguyên phong, lúc trước chính ma đại chiến có quá nhiều kỳ quặc, giáo phái chúng ta há có thể làm thương cho người? Chẳng lẽ Quy Nguyên phong không muốn nhận lưu dị nhân à, nếu xuất hiện một vị dị nhân có thiên phú giống như chủ nhân ta, Quy Nguyên phong thế tất bay lên trời.

- Hừ!

Đối phương hừ một tiếng, nhưng cũng không có nói lời mạnh miệng, hiển nhiên động tâm.

Mấy tháng trước, Ma đạo căn bản khinh thường dị nhân, dù sao dị nhân mới buông xuống mười năm, căn bản không có thành tựu, sau đó bọn hắn bị Dương Đại đánh cho hôn mê.

Toàn bộ Ma đạo đều đang sợ hãi Dương Đại, nhưng cũng sinh ra tham niệm đối với dị nhân.

- Chờ chúng ta thương lượng một chút, người tạm chờ nửa canh giờ.

Âm thanh già nua vừa dứt, Phong Tâm Hoan nhú mày.

Đúng lúc này, trong lòng của hắn vang lên tiếng của Dương Đại:

- Tránh ra!

Phong Tâm Hoan vô ý thức quay đầu nhìn lại, phương xa Dương Đại chỉ tay, hắn ngẩng đầu nhìn lại, mặt lộ vẻ kinh hãi, Thái Dương Thần đã hóa thân thành người lửa, đây là tư thái bị hắn xưng là thần.

Phong Tâm Hoan lập tức né tránh, Thái Dương Thần nhanh chóng đáp xuống, lửa mặt trời trên người cháy hừng hực, hóa thành thần để hắn cao tới mười trượng, tựa như Hình Thánh toàn thân đốt lửa, dùng tư thái bá đạo không thể ngăn cản phóng tới không gian cấm chế giữa hai ngọn núi.

Nhiệt độ cao khủng bố đập vào mặt, dọa đến Phong Tâm Hoan lui đến càng nhanh.

Oanh.

——.

Thái Dương Thần đụng vào không gian cấm chế, hai bên sơn nhạc phá toái, đá vụn bay loạn, lực phá hoại cực kỳ đáng sợ, nhắc lên sóng nhiệt bao phủ bát phương.

Không gian trước mặt Thái Dương Thần tựa như pha lê phá toái, một lỗ đen thật lớn xuất hiện, hắn rơi vào trong đó.

Hùng Liệt xắn tay áo lên, hỏi:

- Thật không cần hỗ trợ sao?

Dương Đại nói:

- Thử một chút sâu cạn của hắc, chẳng lẽ Quy Nguyên phong có năm mươi ba vạn tu sĩ Tâm Toàn cảnh thi triển trấn giáo đại trận? Ta không tin.

Bạch Mi đạo khách lắc đầu bật cười:

- Ta cũng không tin.

Băng Bạo Thiên Long tiến lên, tới gần hắc động.

Phong Tầm Hoan bay trở về, có chút xấu hổ, không ngờ sẽ thất bại.

Dương Đại trấn an:

- Cái này bình thường, chúng ta đã không phải hạ người vô danh, bất quá người vừa rồi xác thực tranh thủ cho bọn hắc cơ hội, bọn hắc quay đầu thương lượng, chắc chắn vội vàng không kịp chuẩn bị.

Phong Tầm Hoan mặt dạn mày dày, hỏi:

- Cái kia, vậy đệ tử Quy Nguyên phong...

- Vẫn như cũ để người quản, luyện được một bộ đại trận cho ta.

- Không có vấn đề, Quy Nguyên phong chúng ta cũng có trận pháp, đợi lát nữa bùng hết bảo khố! Ta dẫn đường!

Phong Tầm Hoan nắm chặt hai tay cười nói.

Trong hắc động thỉnh thoảng truyền ra sóng nhiệt, mơ hồ có thể nghe được từng tiếng la khóc, rất khó tưởng tượng bên trong là luyện ngục như thế nào.

Dương Đại cũng không mềm lòng, thiên phú của hắc nhất định dùng loại phương thức hắc ám này mạnh lên, hắc chỉ cần phụ trách nhân loại địa cầu là tốt, thế lực khác, chính là mạnh được yếu thua!

Một nén hương thời gian trôi qua, âm thanh Thái Dương Thần vang lên trong lòng Dương Đại:

- Vào đi, người quá nhiều, đã chạy một chút, ta ngăn không được.

Chương 302: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phạm (1)

Dương Đại lập tức để Băng Bạo Thiên Long bay vào trong lỗ đen, đồng thời cái trán của hắn xuất hiện hắc văn, không gian sau lưng trở nên đen kịt, đêm không hết ma tu âm chúng xuất hiện.

Dùng Ma đạo công Ma đạo!

Hình Thánh cũng xuất hiện sau lưng Dương Đại, chuyên môn thủ hộ hắn.

Kiểm Đồ, Mộ Dung Trường An, Hùng Liệt, Quỷ Hòa Thượng mấy người trước tiên xông vào.

Băng Bạo Thiên Long tiến vào trong hắc động, xuyên qua một vùng tăm tối, đi vào một mảnh thiên địa rộng lớn, bầu trời đỏ hồng, từng trận gió nóng đập vào mặt, phía dưới lại là một vùng biển mênh mông, một tòa hải đảo phân bố trên mặt biển, không ít thi thể trôi nổi trên mặt biển, nhuộm đỏ nước biển.

Phía trước là một mảnh đại hỗn chiến, mười mấy vạn ma tu bao vây Thái Dương Thần, Thái Dương Thần duy trì tư thái của thần, bị hai tôn Đạp Hư cảnh kiềm chế, các ma tu khác thì tại kết trận.

Thì ra là trận pháp!

Thái Dương Thần sợ nhất chính là trận pháp!

- Giết hết bọn hắn, một tên cũng không để lại, ta chỉ cần thi thể.

Hai tay Dương Đại chống chuôi kiếm tỏa ra ánh sáng màu lục, lạnh giọng hạ lệnh, năm mươi ba vạn ma tu rống giận đánh tới, bọn hắc hội tụ vào một chỗ khí thế đáng sợ đến cực nào.

Mười mấy vạn đệ tử Quy Nguyên phong bị kinh động, dồn dập quay đầu nhìn lại, từng người kém chút bị dọa đến hồn phi phách tán.

- Làm sao nhiều như vậy?

- Là Dương Đại! Ma đầu kia đến rồi!

- Âm chúng của hắc không phải đều là Yêu thú sao?

- Đừng quên, trong Thập Phương Giáo chết mấy chục vạn ma tu.

- A, thật đáng sợ, chết cũng bị hắc lợi dụng, ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không có?

Từng người từng người tu sĩ Luyện Hồn cảnh, Không Vô cảnh ngăn ở phía trước các đệ tử, cùng nhau thi pháp ngăn cản đại quân ma tu.

Hùng Liệt nổi giận gầm lên một tiếng:

- Phá!

Long Phá chúng quân đi theo hắc đồn dập huy quyền, hai trăm tám mươi bảy đầu Kim Long lướt qua đỉnh đầu trùng trùng điệp điệp đại quân ma tu, đối diện đụng vào pháp thuật của nhóm đại tu sĩ Quy Nguyên phong, hai bên triệt tiêu lẫn nhau.

Hai cỗ thế lực như hồng lưu đụng vào nhau, hỗn chiến bắt đầu!

- Ha ha ha! Thoải mái!

Thái Dương Thần thấy trận pháp bị phá giải, lập tức như trút được gánh nặng, điên cuồng cười to, lửa mặt trời bừa bãi tàn phá Thiên Cung, đúng như Thiên thần hạ phàm!

- Trời xanh... Ngàn năm giáo thống của Quy Nguyên phong ta lại muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát...

Một lão giả cao tuổi của Quy Nguyên phong nhìn bốn phương tám hướng đệ tử bị đồ sát, phát ra tiếng rên rỉ.

Thiên Cung xích hồng, hỏa diễm đốt thiên, vô tận gió nóng tàn phá bừa bãi phía trên đại dương, từng người từng người đệ tử Quy Nguyên phong rơi xuống phía dưới, rơi vào trong nước biển, nước biển ở gần các hòn đảo đã bị nhuộm đỏ.

Được Dương Đại tâm linh phân phó, năm mươi ba vạn ma tu âm chúng bắt đầu chia ra, bao vây đám đệ tử Quy Nguyên phong còn lại, tránh cho lại chạy đi mấy người.

Dương Đại vẫn đứng ở trên đỉnh đầu Băng Bạo Thiên Long, bình tĩnh nhìn sát lục tàn khốc phía trước.

Không chỉ là hắn, ngay cả Kỷ Vân Yên đều rất bình thản, đây cũng là tận thế dưỡng thành tâm tính, nhân loại sớm đã xem quen sát lục và cái chết.

Thái Dương Thần đại hiển thần uy, lửa mặt trời kinh khủng đốt cháy hết thấy.

Dương Đại lo lắng hắn làm cho đám đệ tử Quy Nguyên phong hài cốt không còn, không thể không ở trong lòng nhắc nhở hắn hạ thủ lưu tình.

Không đến năm phút đồng hồ, quân lính Quy Nguyên phong một phương tan rã, từng người từng người trưởng lão bị nhằm vào chết thảm, các đệ tử bắt đầu chạy trốn bốn phía, không người chỉ huy, nhưng số lượng của bọn họ kém xa âm chúng, chỗ nào có thể trốn.

Đại khái lại qua mười phút đồng hồ, toàn bộ tu sĩ trong Quy Nguyên phong chết thảm.

Mặc dù trốn đi một bộ phận, nhưng tuyệt đại đa số người là chết trong phiên thiên địa này.

Dương Đại rơi vào trên một hải đảo, để mười vạn ma tu thu thập thi thể, lện Phong Tâm Hoan dẫn đầu một nhóm âm chúng tầm bảo, trong đó có Kiếm Đồ đi theo, để phòng cản chiến lực Đạp Hư cảnh phá giải cấm chế.

Vô số cỗ thi thể rơi vào trước mặt Dương Đại, Dương Đại bắt đầu hấp hồn, sau khi mỗi một cỗ thi thể bị hấp hồn, lại bị âm chúng kéo tới một bên, để đám người Mộ Dung Trường An hấp thu.

Liễu Tuấn Kiệt cảm khái nói:

- Đây giống như dây chuyền sản xuất.

Nửa ngày sau, dương hấp hồn thành công, tu vi không có đột phá, nhưng thể lực tăng lên rất nhiều.

Hết thấy mười chín vạn đệ tử Quy Nguyên phong, trong đó bao gồm cả hai tôn chiến lực Đạp Hư cảnh, mười ba vị chiến lực Luyện Hồn cảnh, một trăm chín mươi ba vị chiến lực Không Vô cảnh, chiến lực Linh Chiếu cảnh vượt qua hai ngàn, còn lại tất cả đều là Tâm Toàn cảnh.

Trong đó có một lão quái Đạp Hư cảnh còn muốn linh hồn xuất khiếu chạy trốn, nhưng bị Mộ Dung Trường An kịp thời ngăn lại.

Một trận chiến thu hoạch to lớn!

Quan trọng nhất chính là nội tình Quy Nguyên phong, vô tận của cải.

Dương Đại dùng tâm linh cảm ứng phân phó Phong Tâm Hoan, trước tìm pháp bảo không gian lớn tồn trữ, lại cùng

nhau vơ vét.

Nhóm âm chúng tuyệt đối phục tùng hấn, không có khả năng tàng tữ hàng, cho nên hấn yên tâm to gan để nhóm âm chúng đi tìm kiếm.

Qua đi hai ngày.

Nhóm âm chúng giết thêm các đệ tử trong động phủ một lượt, thậm chí gặp được không ít nữ tử phạm nhân, ma tu thỏa sức mua vui, để những cô gái này khổ không thể tả, nhóm âm chúng cũng không có làm khó các nàng, trực tiếp buông tha.

Dương Đại chuẩn bị huyết tẩy Ma đạo, tin tức chắc chắn sẽ để lộ, cho nên căn bản không hoảng hốt.

Phong Tầm Hoan dẫn người trở về, hấn hiển lên một túi tơ vàng, nói:

- Đây là Quy Nguyên Càn Khôn Đại, không gian bên trong cực lớn, hết thảy tài bảo Quy Nguyên phong đều ở trong đó, chỉ là pháp bảo đã có trên ngàn cái, pháp khí đi đến mấy chục vạn kiện, linh đan diệu dược càng không cần phải nói, chúng ta phát tài!

Dương Đại tiếp nhận Quy Nguyên Càn Khôn Đại, thần thức hướng vào trong quét qua, mặt lộ vẻ vui mừng.

Không hổ là đại tông môn Man Hoang Chi Địa.

Chương 303: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phạm (2)

- Còn có pháp bảo giống như Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ không, có thể trang bị âm chúng tu luyện.

Dương Đại mở miệng hỏi, âm chúng trong Thiên Âm Xích Hạnh Kỳ một mực không hề động, chuyên môn phụ trách tu luyện, dẫn đến trên lưng Băng Bạo Thiên Long một mực phun trào linh khí, cũng may có hàn khí che đậy, cũng không dễ thấy.

Phong Tầm Hoan nói:

- Trực tiếp dùng pháp bảo trấn giáo, trong Quy Nguyên thánh lâu có bảy tầng không gian, đủ để giấu hết thầy âm chúng.

Dương Đại lập tức tìm kiếm, rất nhanh tìm thấy một tòa lâu nhỏ, chỉ lớn bằng bàn tay, hấn trước hết để cho Mộ Dung Trường An phá hư cấm chế, lại nhận chủ.

Chỉ là Quy Nguyên Càn Khôn Đại, Quy Nguyên thánh lâu, nhận chủ chỉ cần năm canh giờ.

Trong khoảng thời gian này, Thạch Long, Điền Bất Trung và các âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết đều đã hấp thu hoàn tất máu thịt, bọn hấn toàn bộ bước vào Linh Chiêu cảnh, Thạch Long càn một nửa chân sắp bước vào Không Vô cảnh, dù sao hấn còn nhiều thêm thân phận âm tướng.

Kỷ Vân Yên mặc dù trông mà thêm Trường Sinh Quyết, nhưng cảm giác quá ác tâm, cho nên không muốn tu luyện Trường Sinh Quyết, Dương Đại cũng không có bức bách nàg,

có âm tướng tăng thêm là đủ, Kỳ Vân Yên không cần thiết đoạt máu thịt cùng những người khác.

Sau khi thu thập xong, bọn hắn rời khỏi Quy Nguyên phong, hướng về phía Ma đạo giáo phái kế tiếp.

.....

Thập Phương giáo, trong Trường Lão điện, hết thấy nội môn trưởng lão tụ tập ở chỗ này, bọn hắn tĩnh tọa thành một vòng tròn, mặt hướng về lẫn nhau.

Sở Hình cảm khái nói:

- Thành Thanh Thiên, người thật sự nhất được tiện nghi, đệ tử của người thật rất khủng bố, không ngờ lại đồ cả Quy Nguyên phong.

Thành Thanh Thiên cười nói:

- Đây không chỉ có ta nhất được tiện nghi, cũng là tiện nghi của Thập Phương giáo, may mắn mà có Phương Thanh Nghê, tuệ nhãn biết châu ngọc, lúc trước cưỡng ép bắt Dương Đại vào trong giáo.

Các trưởng lão khác đồn dập gật đầu.

Lúc trước Phương Thanh Nghê đưa ra ý muốn thu Dương Đại, bọn hắn còn có chần chờ, dù sao Dương Đại chẳng qua là tu vi Tụ Khí cảnh, nếu không phải Trương Triển Vân, Thành Thanh Thiên ủng hộ, Dương Đại nói không chừng đã bị bọn hắn đuổi ra ngoài.

Ai ngờ lần phá giới kia ngược lại mang đến cho Thập Phương giáo thịnh thế trước nay chưa có.

Một trưởng lão hỏi:

- Công lao của Dương Đại xác thực khoa trương, nhưng Tâm Như Thần cũng muốn làm chủ đạo giáo, nếu Dương Đại

không được chọn, hấn có thể sinh lòng không vừa lòng hay không?

Các trưởng lão đồn dập nhú mày.

Tâm Như Thần là đệ tử thiên tư mạnh nhất ngàn năm qua của Thập Phương giáo, được bọn hấn kỳ thác kỳ vọng, Dương Đại thiên phú mạnh hơn, nhưng Dương Đại thủy chung là dị nhân, trong lòng bọn hấn vẫn càng nghi ngờ về Tâm Như Thần, nhưng nếu chọc giận Dương Đại...

Thập Phương giáo không chịu đựng nổi!

Đừng nhìn Dương Đại bình thường hết sức ôn hòa, nhưng theo cách hấn làm việc đến xem, kẻ này tâm ngoan thủ lạt.

Trương Thiên Niên mở miệng nói:

- Dương Đại hết sức giản nguyên tắc, nếu chúng ta không thẹn với hấn, hấn tất nhiên sẽ chiếu cố chúng ta, nhưng chúng ta nếu ruồng bỏ hấn, hấn rất tình nguyện đem chúng ta biến thành âm chúng.

Tất cả mọi người nhìn về phía Thành Thanh Thiên.

Thành Thanh Thiên cười nói:

- Không cần phải lo lắng, mặc dù dựa theo quy tắc Thái Thượng trưởng lão chế định, Tâm Như Thần cũng chưa chắc tranh được.

Các trưởng lão thất thần, nghe ra hấn nói bóng gió, đồn dập lộ ra vẻ khiếp sợ.

Thành Thanh Thiên ý vị thâm trường nói:

- Trong chuyện lung lạc tuyệt đại thiên kiêu này, Thiên phủ có thể càng lợi hại hơn cả chúng ta, tình báo của bọn hấn là chúng ta khó có thể tưởng tượng.

Sở Hình nhếch miệng cười nói:

- Cái kia ngược lại là chuyện tốt, sau này trấn an Tâm Như Thần là được.

Các trưởng lão như trút được gánh nặng.

Chuyện Quy Nguyên phong bị đồ sát đã truyền ra khắp Man Hoang Chi Địa, những người thí luyện tự nhiên cũng hiểu biết, việc này trong Bí Vồng cũng dẫn tới thảo luận rộng khắp, cũng không có lưu truyền đến Thiên Vồng.

Tam quan giữa thí luyện giả và người bình thường vẫn có chênh lệch, mang việc không thể trực tiếp nói cho dân chúng, có nhân có quả, dân chúng mới có thể tiếp nhận.

Những người thí luyện Hạ Quốc càng ngày càng sùng bái Bá Vương Bất Quá Giang, cảm thấy hấn không gì làm không được.

Chưa từng có một vị thí luyện giả nào có thể nhắc lên động tĩnh như vậy tại Thâm Vực, Thiên Đạo cũng không có làm qua.

Dương Đại mặc kệ hành động của mình sẽ tạo ra lực ảnh hưởng như thế nào, hấn hiện làm việc đã không cần quá xem ánh mắt của người khác.

Sau ngày thứ năm Quy Nguyên phong bị đồ.

Đám người Dương Đại đi tới trước Quỷ Thần linh điện, đồng dạng là Thái Dương Thần công kích, Thái Dương Thần tụ tập lực lượng mặt trời khổng lồ quả thực là hảo thủ công thành công trại, hộ giáo cấm chế có cứng rắn đều có thể bị công phá.

Tên này ở bề ngoài là Luyện Hồn cảnh, kì thực lại có chiến lực Đạp Hư cảnh, mà không phải chiến lực Đạp Hư cảnh bình thường.

Quy Nguyên thánh lâu cao tới trăm trượng, gạch ngói lâu mọc hiện lên màu đỏ, cổ kính, có thêm vài cái đèn lồng lại tăng cho nó thêm vài phần kinh dị.

Dương Đại và nhóm âm chúng hạch tâm sánh đôi đứng trên tầng cao nhất của hàng rào, nhìn về không gian hắc động trên bầu trời phía trước, từng trận sóng nhiệt tràn ra từ bên trong, Quy Nguyên thánh lâu tới gần không gian hắc động.

- Đi vào đi, giết sạch toàn bộ.

Vẻ mặt Dương Đại không thay đổi mở miệng phân bố, tầng lâu phía dưới mở ramột cánh cửa, đêm không hết ma tu âm chúng bay ra, như cá chép vượt long môn tràn vào trong không gian hắc động.

Hùng Liệt dẫn đầu Long Phá chúng quân tiến đến, Kiếm Đồ, Mộ Dung Trường An, hai vị đại tu sĩ Đạp Hư cảnh Quy Nguyên phong cũng đánh tới.

Hình Thánh ngồi tĩnh tọa ở mái nhà Quy Nguyên thánh lâu, tựa như ngọn tháp, nếu có nguy hiểm, hẳn chắc chắn có thể phát giác được.

Kỷ Vân Yên che miệng cười nói:

- Tại sao ta cảm giác, chúng ta còn giống nhân vật phản diện hơn cả Ma đạo?

Liễu Tuấn Kiệt cười nói:

- Thiên phú này của chủ nhân vốn chính là trùm phản diện.

Chương 304: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phạm (3)

Các âm chúng khác cười nói theo, Dương Đại cũng không để ý.

- Mặc kệ là trùm phản diện hay là chính phái, ta muốn là đủ mạnh.

Dương Đại cười nói.

Vừa dứt lời, Quy Nguyên thánh lâu tiến vào trong không gian hắc động.

Quỷ Thần linh điện từng gặp phải qua Chử Linh tập kích, lại thêm chính ma Đại Đạo chiến hao tổn, thực lực tổng hợp của bọn hắn không bằng cả Quy Nguyên Phong, trận chiến này tự nhiên thua không nghi ngờ.

Ngay lúc Dương Đại đang tấn công Quỷ Thần linh điện, các Ma đạo chưong giáo khác đã tụ tập cùng một chỗ, thương thảo như thế nào đối phó Dương Đại.

Trong một tòa cung điện u ám, mười ba vị Ma đạo đại năng tụ tập ở chỗ này.

- Tiếp tục như vậy nữa, Ma đạo chúng ta đều phải vong, nhất định phải liên hợp, bằng không chắc chắn không phải đối thủ của Dương Đại.

Một như lão đầu khoác áo bào đen như khô lâu mở miệng lên tiếng trước.

Những người khác gật đầu, bọn hắn không ngốc, cho dù Tuyệt Tâm môn đơn độc đối mặt Dương Đại, cũng hẳn phải

chết không nghi ngờ.

Mấu chốt nhất là lực lượng Dương Đại càng lúc càng tăng, căn bản không phải tu luyện có thể theo kịp.

Chương giáo Tuyệt Tâm môn Tuyệt Vô Thiên mở to mắt, lên tiếng:

- Toàn bộ các tông môn chuyển qua Tuyệt Tâm môn đi, đi bất kỳ một giáo phái nào, các người có khả năng đều không phục, nhưng nội tình Tuyệt Tâm môn ta, các người hẳn là rõ, chúng ta thậm chí có khả năng liên hợp lại, hình thành một giáo phái Ma đạo mới, tên đều có thể đổi, từ nay về sau, hết thấy chương giáo đều là phó chương giáo, như thế nào?

Vừa dứt lời, Ma đạo đại năng hết thấy có mặt đều động dung.

Nhưng không có người lập tức phản bác.

- Trong ma đạo, Tuyệt Tâm môn quả thật có thực lực dẫn dắt các mặt giáo phái Ma đạo khác, bọn hắn chẳng qua ngoài miệng không phục, trong lòng rất rõ.

Tuyệt Vô Thiên mặc áo bào màu tím, đầu đội tử quan giao long, khuôn mặt không tính anh tuấn, nhưng lông mi lộ ra bá khí quân lâm thiên hạ.

Hắn, chính là đệ nhất đại tu sĩ Man Hoang Chi Địa.

Tuyệt Vô Thiên quét nhìn tất cả mọi người, nói:

- Thời gian lưu cho của các người không nhiều lắm, giờ phút này ai cũng không rõ ràng Dương Đại đang chạy về giáo phái nào, ta trở về Tuyệt Tâm môn chờ các người.

Dứt lời, hắn đứng dậy.

Một nữ tu sĩ hỏi:

- Mặc dù chúng ta hợp lại, thật có thể đối phó Dương Đại sao?

Tuyệt Vô Thiên nhìn chăm chăm nàng, nói:

- Dương Đại mạnh hơn, chung quy là một người, hấn hiện tại mới thu được lực lượng mấy giáo phái? Chờ đợi thêm nữa, vậy thật không đối phó được, mà bây giờ bản tọa có niềm tin tuyệt đối đối phó hấn, chỉ đợi hấn đến Tuyệt Tâm môn.

Vừa dứt lời, Tuyệt Vô Thiên hóa thành một đạo ma khí tiêu tán.

Các đại tu sĩ còn nhóm hai mặt nhìn nhau, đều hết sức giãy dụa.

Dương Đại chỉ dùng một khắc đồng hồ huyết tẩy Quỷ Thần linh điện, dị thường dễ dàng, tất cả Quỷ Thần linh điện đều là ma tu, khi hấn bắt đầu hấp hồn, Quỷ Hòa Thượng phụ trách dẫn đầu một nhóm âm chúng lực soát tầm bảo bốn phía.

Nửa ngày sau, Dương Đại hấp hồn thành công.

Hết thầy mười hai vạn đệ tử, một Đạp Hư cảnh, mười bốn vị Luyện Hồn cảnh, một trăm sáu mươi ba vị Không Vô cảnh, Linh Chiếu cảnh có số lượng qua ba ngàn, còn lại tất cả đều là Tâm Toàn cảnh, luận trung kiên chiến lực, Quỷ Thần linh điện còn muốn cường hoành hơn Quy Nguyên Phượng một chút.

Tổng số âm chúng của Dương Đại đã đi đến ba trăm hai mươi một vạn, bản đồ âm chúng nhân tộc xem như được mở rộng ra, bắt đầu cạnh tranh cùng yêu tộc, luận thực lực, âm chúng nhân tộc đã mạnh hơn yêu tộc.

Tu vi hấn cuối cùng đột phá, đi đến Luyện Hồn cảnh tầng bốn, âm tướng chỉ hưởng thụ tu vi tăng phúc, cũng không hưởng thụ tăng phúc lúc hấp hồn, đi qua Quy Nguyên phong, Quỷ Thần linh điện tăng phúc, linh lực, thần thức của hấn đã vượt xa Luyện Hồn cảnh, dựa theo Kiếm Đồ đoán chừng, bản

thân hấn cũng đã là chiến lực Đạp Hư cảnh, cường độ linh hồn của hấn càng Đạp Hư cảnh không thể so được.

Thiên phú Vạn Cảnh Âm Chủ triệt để phóng thích, tốc độ Dương Đại mạnh lên hoàn toàn là quả cầu tuyết, một khi tạo thế, đó chính là một phát không thể thu, thế không thể đỡ.

Thạch Long hấp thu máu thịt, bước vào Không Vô cảnh, Mộ Dung Trường An cũng đột phá một tiểu cảnh giới, các âm chúng khác tu luyện Trường Sinh quyết cũng đang nhanh chóng mạnh lên.

Lấy chiến dưỡng chiến, đây cũng là phương thức Trường Sinh Quyết mạnh lên.

Sau khi các đệ tử Quy Nguyên phong trải qua trận chiến này, tâm tính bắt đầu biến hóa.

Bọn hấn đột nhiên cảm thấy trở thành âm chúng còn không tệ.

Hai vị đại tu sĩ Đạp Hư cảnh cũng bắt đầu dung nhập tầng tròn hạch tâm, thực lực bọn hấn ngăn thứ nhất trước mắt, tự nhiên không có thể trở thành quân tốt, bất quá địa vị của bọn hấn vẫn thấp hơn Phong Tầm Hoan, đây là thái độ của Dương Đại.

Đạp Hư Cảnh đã không còn là chiến lực Dương Đại quỳ cầu.

Địa vị tăng lên nhanh nhất chính là Thái Dương Thần.

Hai cuộc chiến tranh, Thái Dương Thần giành lấy công đầu, hấn thật quá mạnh.

Mặt trời trong Thâm Vực còn lớn hơn cả hiện thực, khiến cho lực lượng của hấn tăng cường vô hạn, mà sau khi trở thành âm chúng, Dương Đại cố ý để các âm chúng khác tăng cường năng lực thực chiến của hấn, mở rộng hỏa hệ pháp thuật

của hắn, khiến cho lực chiến đấu của hắn tăng vọt theo đường thẳng, nhóm âm chúng thậm chí hoài nghi nếu như Hình Thánh không sử dụng Sát Hồn, chưa hắn đánh thắng được Thái Dương Thần.

Dương Đại không khỏi không cảm khái cấp độ SS cùng cấp độ SSS xác thực tồn tại chênh lệch không nhỏ, Hạ Quốc Thái Dương Thần Hùng Liệt hiện tại đã bị Thái Dương Thần hoàn toàn che giấu phong mang, bất quá Hùng Liệt cũng tìm nén một cỗ năng lực, mong muốn vượt qua Thái Dương Thần.

Số lượng âm chúng càng nhiều, ở giữa các âm chúng tự nhiên cũng sinh ra cạnh tranh, có Dương Đại phân phó, bọn hắn không có khả năng kết tử thù, cho nên cạnh tranh cũng sẽ chỉ là cạnh tranh tốt.

Nói tóm lại, toàn thể âm chúng đều đang bay lên.

Chương 305: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phạm (4)

Lại là hai ngày thời gian trôi qua, Quỷ Hòa Thượng suất lĩnh ba mươi vạn âm chúng cướp sạch Quỷ Thần linh điện không còn một mảnh, ngay cả động phủ đệ tử ngoại môn đều bị lật ra.

Quy Nguyên Càn Khôn Đại cũng đủ lớn, cho nên Dương Đại ném toàn bộ những tư nguyên này vào.

Quá giàu có!

Dương Đại cảm giác mình còn giàu hơn cả Thập Phương giáo, đằng sau có khả năng cho Hạ Quốc một nhóm tài nguyên, chờ trở thành chưong giáo, nếu Thập Phương giáo thiếu thôn tài nguyên, thời điểm then chốt hẳn còn có khả năng lấy ra một chút, nhường để các đệ tử cảm khái chưong giáo thật ghê gớm.

Suy nghĩ diệu dụng, Dương Đại nhin không được cười ra tiếng.

Nhóm âm chúng đã thành thói quen Dương Đại tự chơi một mình, bọn hắn đang thảo luận tiếp theo đi nào giáo phái.

- Đi Xích Huyết tông đi, ta dẫn đường.

Bạch Mi đạo khách mở miệng nói, bản thân hẳn liền là phó chưong giáo Xích Huyết tông, hẳn cũng muốn kiến công lập nghiệp, thấy Phong Tầm Hoan, Quỷ Hòa Thượng hai vị Không Vô cảnh đều được sủng ái, hẳn khắc chế không được mình.

Dương Đại cười nói:

- Tốt, người dẫn đường.

Thiên Tuyệt nhin không được cảm khái nói:

- Chúng tộc đào thải khi nào tới, ta cũng muốn dẫn đường.

Nhóm âm chúng đều bị Phong Tầm Hoan làm cho sai lệch, bất quá tập tục dạng này để Dương Đại hết sức ưa thích.

Sau khi rời khỏi Quỷ Thân linh điện, Dương Đại thu hồi hết thầy âm chúng, lựa chọn logout.

Quá lâu chưa có trở lại hiện thực, cũng nên trở lại đi xem một chút.

Về đến phòng trong, Dương Đại hết sức chăm chú, cảnh giác xung quanh, sợ có vật chất màu đen xuất hiện, chui vào trong cơ thể hắn, hắn theo đó triệu hoán một nhóm âm chúng hạch tâm hình thể không lớn.

Dương Đại ngồi ở trên ghế sa lon, lấy điện thoại di động ra, bắt đầu xem các cuộc gọi nhỡ, có rất nhiều.

Trước gọi điện thoại cho gia đình, trò chuyện trong chốc lát việc nhà, hắn bắt đầu gọi điện thoại cho Tổng cục trưởng Cục chiến đấu.

Tổng cục trưởng tìm hắn, chắc chắn có việc.

Trước mắt Dương Đại cảm giác địa vị của mình có chút mất cảm, Tổng cục trưởng Cơ quan tình báo tìm hắn cũng không có chuyên cần như Tổng cục trưởng Cục chiến đấu, có thể là địa vị Cục chiến đấu ban đầu cao hơn cơ quan tình báo.

Rất nhanh, có người bắt máy.

- Tiểu Dương, người cuối cùng logout, ta có một chuyện phải nói cho người hay.

- Chuyện gì?

- Bởi vì người quét sạch, Ma đạo bắt đầu liên hợp, số lượng lớn ma tu đã tụ tập đến Tuyệt Tâm môn, chúng ta thăm dò Tuyệt Tâm môn có nắm bắt đôi phó người, người tốt nhất không được cứng đối cứng.

- Có đúng không, cái kia ta sẽ cân nhắc.

- Mặt khác, vật chất màu đen một mực đang được điều tra, trước khi tận thế, chúng ta từng phát hiện qua loại vật chất này từ trong lòng đất sâu 10 km, nhưng lúc này loại vật chất này vẫn là chết, có thể có quan hệ đến tận thế, vật chất màu đen nói đã đem tình báo của người truyền cho chủng tộc bọn hắn, bọn hắn sẽ trọng điểm quan tâm người, người phải cẩn thận.

- Tốt, yên tâm đi, ta sẽ không chủ quan.

Nói chuyện phiếm rất ngắn nhưng lượng tin tức rất lớn.

Sau khi cúp máy, Dương Đại lại gọi cho Trương Triển Vân, nói nguyện ý hiến cho một nhóm tài nguyên cho Hạ Quốc, chờ hắn trở lại Thập Phương giáo, Trương Triển Vân có thể tới lấy.

Trương Triển Vân nghe xong hưng phấn đến hỏng, đều không dám gọi Tiểu Dương, trực tiếp xưng hô hảo huynh đệ.

Ai!

Xã hội chính là hiện thực như thế, bất quá ta thích.

Dương cúp máy suy nghĩ như vậy.

Hắn triệu hoán Bạch Mi đạo khách, Kiếm Đồ ra, báo về động tĩnh Tuyệt Tâm môn.

Bạch Mi đạo khách mở miệng nói:

- Phí công thôi, thực lực của chúng ta bây giờ thật không phải ma đạo có thể so sánh.

Kiếm Đồ nói:

- Không sai, lão phu cảm thấy Thái Dương Thần đã đầy đủ kiềm chế Tuyệt Vô Thiên, hướng hồ, Ma đạo không có khả năng hoàn toàn đoàn kết, lão phu hiểu rất rõ Ma đạo, từng giáo phái không có khả năng hoàn toàn bỏ qua đạo thống của mình.

Bạch Mi đạo khách rất tán thành gật đầu.

Dương Đại suy nghĩ nói:

- Thà rằng tin là có, không thể tin là không, tiếp theo chúng ta phải tăng tốc động tác, thu thêm một phương thể lực, Ma đạo sẽ suy yếu một phần.

Nhóm âm chúng gật đầu.

Kỷ Vân Yên khoát tay nói:

- Cùng lắm thì không tiến đánh Tuyệt Tâm môn, chúng ta có thể tu luyện mấy tháng, để Tuyệt Tâm môn đại loạn, những ma tu gia nhập Tuyệt Tâm môn thấy chúng ta không có đi, chắc chắn suy nghĩ nhiều, chúng ta nếu lại tản ra tin tức người và Tuyệt Vô Thiên có quan hệ không tệ, trực tiếp tan rã bọn hắn.

Dương Đại ngoài ý muốn nhìn về phía nàng, các âm chúng khác cũng như thế.

Kỷ Vân Yên khẽ nói:

- Ánh mắt gì, coi ta là bình hoa?

Dương Đại gật đầu, Kỷ Vân Yên thở gấp, cảm điện thoại di động lên, bắt đầu điên cuồng gõ chữ.

Trêu chọc thì trêu chọc, Kỷ Vân Yên cũng cho hắn một mạch suy nghĩ rất không tệ.

Công tâm là thượng sách!

Theo âm chúng càng ngày càng nhiều, hắn xác thực cần một vị quân sư, vì hắn chế định sách lược tác chiến, không

đúng, hắn muốn làm Tào Tháo, hắn muốn một quân sư đoàn bầy mưu tính kế, hắn lại lựa chọn sách lược thích hợp nhất cho mình.

- Không thể tự mãng, càng mạnh càng phải thận trọng, bằng không lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng.

Dương Đại yên lặng khuyên bảo mình.

Chiến lược xem thường kẻ địch, chiến thuật nhất định phải coi trọng kẻ địch!

Sau mấy tiếng, Dương Đại lần nữa tiến vào Thâm Vực.

Hắn thả ra hết thủy âm chúng, đồng thời tế ra Quy Nguyên thánh lâu, để nhóm âm chúng đi vào trong đó tu luyện.

Dương Đại cũng đi vào lâu, hắn giao quyền điều khiển cho Bạch Mi đạo khách, hắn thì nằm ở trên một cái giường to lớn nghỉ ngơi.

Quy Nguyên thánh lâu có bảy tầng, tầng bốn phía dưới thả âm chúng, phụ trách tu luyện, tầng thứ năm, tầng thứ sáu xem như luận sân bãi bàn, Thái Dương Thần, Thạch Long, Hùng Liệt đều đang tôi luyện sức chiến đấu, bình thường đều không cần tu luyện.

Từ ngoài nhìn vào, xung quanh Quy Nguyên thánh lâu như có gió lốc, số lượng lớn linh khí tràn vào.

Thỉnh thoảng sẽ có tu tiên giả, Yêu quái gan lớn đi ngang qua bay vào được tìm tòi hư thực, sau đó liền biến thành âm chúng.

Chương 306: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phạm (5)

Quy Nguyên thánh lâu có tốc độ rất nhanh, dù sao cũng là pháp bảo trấn giáo, đã vượt qua giai cấp nhất phẩm pháp bảo, lại hướng lên liền không biết định nghĩa, ít nhất Man Hoang Chi Địa không có định nghĩa đặc biệt.

Sau ba ngày.

Bọn hắn đi vào trước Xích Huyết tông.

Thái Dương Thần mang theo lực lượng mặt trời vô tận đánh tới, đánh nát không gian cấm chế, tiến vào trong đó.

Chuyện Dương Đại lo lắng không có xảy ra, Xích Huyết tông vẫn còn, đại chiến mở ra, Quy Nguyên thánh lâu đi vào tiểu thế giới.

- Bạch Mi! Sao ngươi có thể dẫn ma đầu kia đến, ngươi quên thân phận của ngươi?

Một lão giả tức giận mắng, hắn nhìn Bạch Mi đạo khách đang đồ sát đệ tử, giận đến toàn thân run rẩy.

Bạch Mi đạo khách cười nói:

- Nhị sư huynh, ngươi đang làm trò khôi hài sao? Ma đạo nói người khác là ma đầu? Đừng vùng vẫy, nằm đó đợi ta giết, rất nhanh ngươi sẽ cảm kích ta!

Đồ sát tiếp tục!

Không đến mười phút đồng hồ, chiến tranh kết thúc.

Dương Đại bắt đầu hấp hồn, Bạch Mi đạo khách dẫn người thu tài nguyên Xích Huyết tông.

Hai hai ngày sau, Quy Nguyên thánh lâu rời khỏi.

Lần này, Dương Đại hấp thu mười lăm vạn âm chúng, trong đó một vị Đạp Hư cảnh, hai mươi một vị Luyện Hồn cảnh, một trăm ba mươi vị Không Vô cảnh, hơn hai ngàn vị Linh Chiếu cảnh.

Số lượng âm chúng Không Vô cảnh của Dương Đại đã bắt đầu tăng lên gần đến một ngàn, Đạp Hư cảnh đi đến tám vị, Luyện Hồn cảnh đi đến năm mươi tám vị, số lượng Linh Chiếu cảnh đã qua vạn, Tâm Toàn cảnh chiến lực cộng lại đang trùng kích chín mươi vạn.

Hết sức khoa trương!

Thực lực mặt giấy đã vượt qua cả Hạ Quốc, vượt qua bất kỳ một quốc gia nào trên Địa Cầu!

Chỉ là Đạp Hư cảnh cũng đủ để đánh nổ toàn cầu.

Dương Đại đã trưởng thành một nhân vật cực kỳ khủng bố.

Trong Quy Nguyên thánh lâu, Dương Đại ngồi trên một cái ghế, triệu hoán Xích Huyết tông Tông chủ ra, hẳn chính là vị đại tu sĩ Đạp Hư cảnh kia.

Trong tòa đại điện này tụ tập hơn mười vị âm chúng, tất cả đều là âm chúng hạch tâm, tất cả mọi người đều nhìn xem Tông chủ Xích Huyết tông.

Sau khi Tông chủ Xích Huyết tông tiếp nhận xong trí nhớ, ngay người một hồi lâu mới hướng Dương Đại hành lễ.

- Gần đây Tuyệt Tâm môn tụ tập số lượng lớn ma tu, hết hết tất cả chi tiết ngươi biết được.

Dương Đại mở miệng phân phó.

Tông chủ Xích Huyết tông thành thật trả lời, Dương Đại nghe được nhú mày, tốt cho một Tuyệt Vô Thiên, không ngờ lại thừa cơ thống nhất Ma đạo.

Bạch Mi đạo khách nhin không được hỏi:

- Vậy ngươi vì cái gì không suất tông tiến đến?

Xích Huyết tông Tông chủ u oán nói:

- Ta nghe nói lúc đang tấn công Quy Nguyên phong, ngươi cũng ở chỗ đó, cho rằng ngươi sẽ giúp Xích Huyết tông nói chuyện....

Bạch Mi đạo khách: -

Nhóm âm chúng: -

Dương Đại không khỏi di nhìn về phía Tông chủ Xích Huyết tông, tên này làm thế nào lên làm Tông chủ.

Bạch Mi đạo khách thở dài nói:

- Bình thường chuyện lớn nhỏ đều là ta xử lý, hần chả làm gì, hần quá tín nhiệm ta.

Hần nhìn về phía Tông chủ Xích Huyết tông, nói:

- Bất quá đây cũng là chuyện tốt, kéo các đệ tử lên thuyền, không có một tên chạy trốn, ngươi sau này sẽ vui mừng, càng sớm trở thành âm chúng, càng có chỗ tốt.

Tông chủ Xích Huyết tông thở dài một tiếng, không nói thêm lời.

Cừu Xích Viêm nói:

- Như vậy xem ra, Ma đạo muốn đoàn kết, xác thực hi vọng không lớn, chúng ta còn có thể hấp thu càng nhiều thế lực.

Thái Dương Thần ngạo ngễ cười nói:

- Liên hợp lại như thế nào, ta cũng muốn thử xem đơn đầu toàn bộ Ma đạo.

Hắn đã triệt để bành trướng.

Thâm Vực nơi thí luyện giả Châu Âu buông xuống khác biệt Man Hoang Chi Địa, nơi đó mặt trời không có lớn như vậy, hắn đến khu Hạ Quốc, thực lực tăng lên gấp bội!

- Đừng quá cuồng vọng, đại giáo phái kiểu này tất sẽ nắm giữ trận pháp.

Thạch Long nhắc nhở.

Nghe được hai chữ trận pháp, nụ cười Thái Dương Thần trong nháy mắt ngưng kết.

Dương Đại nói:

- Bạch Mi, tiếp tục dẫn đường, Mộ Dung Trường An phụ trách Tu luyện trận pháp Xích Huyết Tông, Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, Thập Phương Diệu Đại Trận.

- Tuân mệnh!

Bạch Mi đạo khách, Mộ Dung Trường An cùng kêu đáp.

Phía trên rừng núi, Quy Nguyên thánh lâu khổng lồ nhanh chóng bay lượn, nhắc lên trận gió mạnh.

Quy Nguyên thánh lâu và thanh danh Dương Đại đã truyền ra khắp Man Hoang Chi Địa, ở trong ma đạo có thể nói là để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật, mà chính đạo cũng bắt đầu kinh khủng, dù sao Dương Đại thuộc về Thập Phương giáo, Thập Phương giáo thuộc về thế lực trung lập, cái gì gọi là thế lực trung lập, chính là một đám người đầy dã tâm không muốn tùy tiện đứng đội.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Man Hoang Chi Địa cuộn cuộn sóng ngầm.

Sau bốn ngày, bọn hắn đi vào phụ cận Tử Đàn thánh lâu, sau khi Thái Dương Thần đánh vỡ cấm chế, cấp tốc đi vào, kết quả phát hiện bên trong không có một ai, ngay cả một chút xíu tài nguyên cũng không có để lại.

Dương Đại không thể không bảo Bạch Mi đạo khách tiếp tục dẫn đường.

Sau nửa tháng, Dương Đại đi bốn phương Ma đạo thể lực, đều đã không có người, tiểu thiên địa đều trống rỗng.

Dương Đại tuy có chút thất vọng, nhưng cũng không có quá để ý, thời gian trôi qua cũng không có lãng phí, hơn ba trăm vạn chúng một mực ở trong Quy Nguyên thánh lâu trong tu luyện, tu vi của Dương Đại cùng năm vị âm tướng một mực tại tăng trưởng.

Dương Đại điều động hai Ma Quân tiến đến nghe ngóng tình báo, để một vị Ma Quân dẫn đường đi tới Tuyệt Tâm môn.

Tuyệt Tâm môn ở vào phía bắc Man Hoang Chi Địa, Dương Đại dùng hai ngày đã chạy tới bên này, vùng này trải rộng trùng điệp núi non, cây cối thưa thớt, phong cảnh đạm mạc.

Quy Nguyên thánh lâu rơi vào giữa rừng núi, chờ đợi hai vị Ma Quân trở về.

Hiện tại Dương Đại có thể bất cứ lúc nào tiến hành tâm linh trao đổi cùng âm chúng, tình báo phương diện lại càng dễ đạt được.

Tuyệt đại đa số âm chúng đang tu hành, Dương Đại và một đám âm chúng hạch tâm nghỉ ngơi ở tầng chót vót, thuận tiện thương thảo chiến thuật.

Chương 307: Tàn sát Ma đạo, Thiên thần hạ phạm (6)

Hai nữ ma tu chủ động xum xoe xoa bóp cho Dương Đại, Kỷ Vân Yên mặc dù ghen ghét, nhưng cũng không nói gì thêm, mà cùng nhóm âm chúng sốt ruột thương thảo chiến thuật.

- Trước mắt Ma đạo ít nhất còn thừa lại mười hai tông môn, không bao gồm một chút giáo phái ẩn thế, nếu Tuyệt Tâm môn hấp thu mười giáo phái, kẻ địch chúng ta đối mặt chính là vượt qua mười vị Đạp Hư cảnh, trăm vạn ma tu, sức chiến đấu so với lúc trước Thập Phương giáo đối mặt còn kinh khủng hơn.

Bạch Mi đạo khách nghiêm túc nói.

Mười vị Đạp Hư cảnh là hết sức dọa người.

Dương Đại chỉ có tám vị, còn trống đi hai vị, mấu chốt là số lượng đại tu sĩ Đạp Hư cảnh của Tuyệt Tâm môn hiện tại có khả năng không chỉ mười vị.

Thái Dương Thần sờ cằm, nói:

- Mặc dù ta có thể độc chiến mấy vị Đạp Hư cảnh, nhưng không thể cưỡng ép lưu lại mấy vị Đạp Hư cảnh đối phó mình, Đạp Hư cảnh mang tính cơ động quá mạnh, rất khó ngăn cản, nếu bọn họ đối phó chủ nhân....

Hùng Liệt cười nói:

- Chủ nhân thật ra cũng có thể xem như tu vi Đạp Hư cảnh, Kiếm Đồ so với hắc đều chia năm năm.

Nhóm âm chúng nhìn về phía Dương Đại.

Dương Đại khoát tay nói:

- Không thể tính ta, ta tuyệt đối không thể ra tay, nếu ta ra tay, đã nói lên các ngươi không được.

Nhóm âm chúng nghe xong, cảm thấy có đạo lý, chủ yếu là bọn hắn không thể phản bác lời Dương Đại.

Kỷ Vân Yên mở miệng nói:

- Nhiều Ma giáo tụ tập ở Tuyệt Tâm môn như vậy, Tuyệt Tâm môn có thể chứa nổi? Chúng ta cứ chờ một đoạn thời gian, chờ đến Tuyệt Tâm môn nội loạn.

Lời nàng được không ít âm chúng tán thành, nhưng cũng có âm chúng cảm thấy thời gian càng kéo dài, ngược lại bất lợi, Tuyệt Tâm môn hoàn toàn khả năng dựa thế chiếm đoạt càng nhiều thế lực Ma đạo.

Nhóm âm chúng thảo luận rất kịch liệt, Dương Đại buồn bực ngán ngẩm nghe.

Lúc này, một Ma Quân thông qua tâm linh cảm ứng liên hệ Dương Đại.

- Chủ nhân, trăm dặm xung quanh Tuyệt Tâm môn tất cả đều là ma tu, đủ loại trận pháp đã được dựng lên, chỉ ít có năm chi tông môn trấn thủ bên ngoài, chúng ta không thể đi vào.

- Nghĩ biện pháp bắt một người, lấy tình báo.

- Hiểu rõ!

Dương Đại nheo mắt, thật tụ tập ở cùng một chỗ.

Một đợt này nếu bùng hết...

Dương Đại lâm vào trong tưởng tượng, trên mặt không tự giác toát ra ý cười.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Sát Sát Sát Sát thu hoạch được thần thú phúc duyên 】 .

Một đoạn nhắc nhở xuất hiện trước mắt Dương Đại.

Sát Sát Sát Sát là người liền sau Mạnh Đại Đế thu hoạch được thiên phú cấp độ SS, đã bái nhập vào Thập Phương giáo, Dương Đại mặc dù chưa từng thấy qua, nhưng mỗi lần logout xem Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái đều có thể thấy cái tên này.

Tốc độ người này phát triển tựa hồ hết sức kinh người, đã uy hiếp được địa vị Mạnh Đại Đế.

Thần thú phúc duyên...

Trong lòng Dương Đại có chút hâm mộ.

Từ khi Hạ Quốc thí luyện giả thu hoạch được thiên địa khí vận, mỗi ngày đều có người thu hoạch được đủ loại cơ duyên, truyền thừa, không giống như trước, chẳng qua là đột phá hoặc thu hoạch được thiên phú.

- Các người có thể thu được nhiều cơ duyên như vậy, may mắn là đều nhờ ta.

Dương Đại âm thầm cảm khái, nếu không phải có hắn, Thập Phương giáo nhất định vong, phải thừa nhận một chút, lúc chính ma đại chiến, Ma đạo sách lược cao minh hơn, tập kích vây công Thập Phương giáo, dù sao phần lớn thí luyện giả đều tập trung ở trong Thập Phương Giáo.

Sau nửa canh giờ.

Âm thanh Ma Quân lần nữa vang lên trong lòng Dương Đại:

- Chúng ta bắt được một vị đệ tử Tuyệt Tâm môn, biết được trong Tuyệt Tâm môn có bốn giáo phái, trong ngoài

chung vào một chỗ, xem như Tuyệt Tâm môn, hết thấy mười giáo phái, sau này còn sẽ có càng nhiều thế lực đến đây.

Dương Đại nheo mắt.

Vừa đúng mười thế lực...

Đánh hay là không đánh?

Dương Đại suy nghĩ tình cảnh Hình Thánh búa trăm quần ma, cảm thấy vẫn nên đánh.

Nếu thật không đánh nổi, bọn này không chừng sẽ hình thành một cỗ thế lực cự vô phách trước nay chưa có, thế sẽ càng khó đối phó.

Mà một khi Ma đạo ngưng tụ, muốn đối phó nhất chính là hấn.

Mà...

Đánh không lại liền chạy!

Trong mắt Dương Đại hạ quyết tâm, hấn đã chuẩn bị kỹ càng tổn thất mấy chục vạn âm chúng.

Hấn lập tức đứng dậy, nói:

- Chuẩn bị tiến đánh Ma đạo, Tuyệt Tâm môn hiện tại tương đương với mười Ma giáo tạo thành, tạm thời còn không có ẩn ý có, đây là cơ hội tốt nhất của chúng ta!

Vừa dứt lời, nhóm âm chúng dồn dập đứng dậy, từng người lộ vẻ mặt hiếu chiến.

- Vậy làm đi! Bây giờ ta sẽ ra ngoài hấp thu lực lượng mặt trời, đến lúc đó trước cho bọn hấn ăn một chiêu mặt trời Hạch Bạo.

Thái Dương Thần siết quả đấm cười nói, Dương Đại gật đầu, hấn lập tức tan biến tại chỗ.

Bạch Mi đạo khách bắt đầu thao túng Quy Nguyên thánh lâu bay đến Tuyệt Tâm môn.

Dương Đại mang theo âm chúng hạch tâm đi ra đại điện, đi vào hành lang ngoài cửa tầng cao nhất, nhìn chân trời xa xa.

Khoảng cách Tuyệt Tâm môn càng gần, ma khí càng mạnh.

Chân trời là màu đen, so với bầu trời phía trên Quy Nguyên thánh lâu tựa như hai thế giới.

Thái Dương Thần bay tới trên bầu trời, bắt đầu hấp thu lực lượng mặt trời, tựa như một mặt trời nhỏ ở phía trên đi theo Quy Nguyên thánh lâu.

Hình Thánh ngồi tĩnh tọa ở trên mái nhà từ từ mở mắt, trong đôi mắt lạnh lùng lóe lên vẻ khác lạ.

Quy Nguyên thánh lâu mở ra hết thủy cửa sổ, mơ hồ có thể thấy đầu người âm chúng phun trào, tín hiệu đại chiến đã truyền khắp hết thủy âm chúng.

Một đường tiến lên cách xa mấy trăm dặm.

Vạn Thiên Hào mở miệng nói:

- Sắp đến, thật nhiều người.

Ngữ khí của hắn xen lẫn hưng phấn, đây chính là đại quyết chiến, không phải thú triều có thể so sánh.

Đây mới thật sự là đơn đầu Ma đạo.

Cùng lúc đó.

Ở gần Tuyệt Tâm môn, khắp núi khắp đồng tất cả đều là thân ảnh ma tu, trên không có không ít ma tu xoay quanh, giám sát bốn phương tám hướng.

- Định tập! Ma đầu Dương Đại đến rồi!

Một ma tu bỗng nhiên hoảng sợ kêu lên, trong chốc lát, mấy chục vạn ma tu cùng nhau đứng dậy, tràn diện vô cùng hùng vĩ, tựa như sóng người phun trào ở giữa rừng núi.

Lúc này có ma tu xông vào Tuyệt Tâm môn truyền lại tin tức.

Chương 308: Trước giết mấy chục vạn lại nói

- Kết trận!

Một người đàn ông trung niên giờ kiếm hô, mười mấy vạn đệ tử trên một ngọn núi cùng nhau xuất ra pháp khí, bay tới trên không, bắt đầu kết trận.

Các Ma giáo khác cũng như thế, đối mặt Dương Đại gần đây hung uy thao thiên, bọn hắn không dám xem thường.

Không đến một phút đồng hồ, bốn tòa đại trận được thành lập, thủ ở bốn phương không gian cấm chế Tuyệt Tâm môn, phòng ngừa địch tập ở các hướng đi khác biệt.

Tập.

Hơn sáu mươi vạn ma tu nhìn về cùng một phương hướng, chân trời, trước mặt trời lặn, một tòa cự lâu vĩ ngạn đang nhanh chóng bay tới, nhiệt độ giữa thiên địa đang bắt đầu tăng lên, làm bọn hắn cảm giác hình ảnh chân trời đều đang vặn vẹo.

- Đám chó con ma đạo, chủ nhân của các ngươi tới.

Tiếng Dương Đại như kinh lôi vang vọng đất trời, bên trong ẩn chứa một tia thánh uy, không ít ma tu nghe được nhũn cả hai chân.

Chiến tích Dương Đại thật sự quá hung hãn, Ma đạo thậm chí có người xưng hắn là đệ nhất hung nhân ngàn vạn năm qua.

- Cuồng vọng!

- Muốn chết, mười giáo phái chúng ta hợp lại, sao lại sợ hấn!

- Hôm nay nhất định để ma đầu kia ngã xuống tại nơi này.

- Thật ngông cuồng, hấn phải chết!

- Chơi chết hấn, lại đập nát Thập Phương giáo, tàn sát dị nhân, cho Man Hoang Chi Địa càn khôn tươi sáng!

Những tu sĩ không e ngại Dương Đại đồn dập mở miệng giận mắng, cổ vũ sĩ khí.

Đúng lúc này, một hồi tiếng nổ thật to truyền đến, hơn sáu mươi vạn ma tu cùng nhau ngẩng đầu nhìn lại, đều là trừng to mắt, ghen hòng nhìn trần trời.

- Đó là cái gì... Làm sao có thể...

Một ma tu run rẩy toàn thân, âm thanh cũng đang run lên, trên mặt hấn tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Biển mây gạt ra, một mảnh biển lửa bao la hùng vĩ đang nện xuống, tựa như thiên thạch vũ trụ, cuộn cuộn liệt diễm hình thành đường kính khó mà ước lượng, sơn nhạc ở gần Tuyệt Tâm môn đều lộ ra nhỏ bé.

Trong vô tận liệt diễm, Thái Dương Thần đã tiến vào tư thế Thần tùy ý cười lớn, tựa như lại bị vật chất màu đen phụ thể.

- Cảm thụ lửa giận của thần đi!

Biển lửa to lớn đường kính vượt qua trăm dặm mang theo uy lực diệt thế bùng xuống!

Oanh!

Ánh lửa lấp lánh thiên địa, năng lượng khủng bố nổ tung, nghiền nát một ngọn núi cao, không gian cấm chế của Tuyệt Tâm môn trong nháy mắt phá toái, vô tận liệt diễm tràn vào trong hắc động.

Bốn tòa Ma đạo đại trận rung động kịch liệt, hơn sáu mươi vạn ma tu dùng hết toàn lực ngăn cản, mặt đất không ngừng sụp đổ.

Sóng nhiệt khủng bố bao phủ bát phương, Quy Nguyên thánh lâu sáng lên vòng bảo hộ, ngăn cản sóng nhiệt.

Dương Đại nhìn phía trước, tán thưởng một màn âm âm sóng dậy, hẳn càng ngày càng ưa thích Thái Dương Thần.

Một chữ.

Mãnh liệt!

Thái Dương Thần sức thế nửa giờ, uy lực xác thực đáng sợ.

Thật là một người trấn áp bốn phương Ma giáo!

Cái này là bá khí của nhân loại đệ nhất ngày xưa!

Hùng Liệt cảm khái:

- Ta không bằng.

Kiểm Đồ thờ dài nói:

- Lại thêm một tên biến thái, may mắn sớm chết trong tay chủ nhân.

Ngay khi nhóm âm chúng kinh ngạc tán thán thực lực Thái Dương Thần bá đạo, đám ma tu lâm vào trong tuyệt vọng.

- Không tốt! Ngăn không được!

- Làm sao bây giờ?

- Đây là quái vật gì? Thượng cổ chi hồn?

- Không đúng, thượng cổ chi hồn không phải hẳn, ta trước đó đến Thập Phương giáo chưa từng gặp qua này người!

- Xong... Ta sắp không chịu được nữa.

Trong Tứ Phương đại trận đều có ma tu đang kêu rên, bốn vị đại tu sĩ Đạp Hư cảnh chủ trận cũng cảm nhận được áp lực.

Tâm tình của bọn hắc xuống dốc không phanh.

Bọn hắc có thể cảm giác được Thái Dương Thần chẳng qua là Luyện Hồn cảnh, Luyện Hồn cảnh dựa vào cái gì có thể bùng nổ lực lượng như thế?

- Lão thiên bất công...

Trong lòng bọn họ hiếm thấy sinh ra ý tưởng giống nhau.

Trong biển lửa khủng bố, Thái Dương Thần thấy mình không thể nghiền nát đại trận Ma giáo, lửa giận của hắc triệt để bị nhóm lên.

Hắc nghĩ tới tình cảnh trước đó mình đối mặt Thập Phương Diệu Đại Trận, mặc dù hắc đã trở thành âm chúng, nhưng vẫn canh cánh trong lòng đối với chiến bại trước kia của mình.

- Ta là vô địch... Ta là thần... Ta là Thái Dương Chi Tử! Ngoại trừ chủ nhân, các ngươi dựa vào cái gì ngăn cản ta!

Thái Dương Thần thấp giọng gào thét, lực lượng mặt trời vô tận vương vãi xuống, cổ vũ thế lửa.

Biển lửa bao phủ mặt đất, dùng tốc độ cực nhanh thôn phệ hết thảo hoa cỏ cây cối, dòng suối nhỏ trên mặt đất, giống như muốn đốt sạch thế gian, thế không thể đỡ.

Ầm ầm.

Tứ Phương đại trận cùng nhau thấp xuống một tầng!

Trong không gian hắc động bay ra số lượng lớn ma tu, nhưng mới ra liền có không ít đệ tử bị thái dương chi hỏa thiêu thân, dọa bọn hắc dồn dập lui về.

- Đây là lửa gì?

- Thiên uy thật là đáng sợ!

- Hồng bát, chiến trường bị ngăn cản, không thể trợ giúp.

- Nhanh đi thỉnh chuông giáo!

- Tên đó là người sao, tại sao ta cảm giác là tiên thần! Tu Tiên giả có thể bộc phát ra thiên uy như thế à?

Trong khi các đệ tử Tuyệt Tâm môn kinh hô, cuối cùng có một đại tu sĩ Đạp Hư cảnh giết ra đến, tay hắn nắm một thanh mộc kiếm, nhanh chóng vung trăm, dọn ra một con đường trong biển lửa.

Nhưng ma tu phía ngoài đều đang ở trong trận, bọn hắn lại nên trợ giúp ra sao?

- Ta sẽ không lại thất bại... Ta là lực lượng vô địch! Ta còn muốn càng nhiều.

Thái Dương Thần khàn cả giọng gào thét, hai mắt của hắn đã mất đi con ngươi, tựa như Tà Thần nhìn xuống nhân gian.

Ầm ầm.

Tứ Phương đại trận bị ép rơi xuống đất, đệ tử phía dưới cùng nhất liên tục bạo thể mà chết, đại trận bất cứ lúc nào đều muốn sụp đổ.

Huru! Huru! Huru.

...

Vạn Thiên Hào điên cuồng bắn tên, bóng tên xuyên qua biển lửa, ngăn cản những ma tu đang lao tới Thái Dương Thần.

Thần Chi Ứng Nhận!

Tiên xuyên trăm dặm, vẫn như cũ chuẩn xác đến đáng sợ!

Dương Đại đưa tay, triệu hồi ra Sát hồn, ném lên mái nhà, Hình Thánh đang ngồi tĩnh tọa ở trên mái nhà thuận thế tiếp

búa, hắn chậm rãi đứng dậy, Sát Hồn trong tay hắn cấp tốc biến lớn.

- Không trợ giúp!

Mộ Dung Trường An cau mày nói.

Thái Dương Thần bạo phát ra hỏa diễm thật sự quá hung mãnh, để nhóm âm chúng cũng không dám tới gần.

Dương Đại chống hai tay xuống lan can, ánh lửa chiếu rọi trên mặt của hắn, ánh mắt của hắn đầy lạnh lẽo, chỉ thấy hắn híp mắt nhìn về phía trước, nói:

- Lửa chẳng mấy chốc sẽ diệt, chết trước mấy chục vạn ma tu lại nói.

Chương 309: U Minh tộc buông xuống, Thiên Đạo lực lượng (1)

Ầm ầm ——

Mặt đất càng không ngừng sụp đổ, nham thạch bay lên, ma tu trong Tứ Phương đại trận liên tục chết thảm.

Bốn vị đại tu sĩ Đạp Hư cảnh chủ trận đều là hai mắt sung huyết, căm tức nhìn Thái Dương Thần, giờ phút này bọn hắn đã quên kinh khủng, chỉ có quyết tâm phản kích trong tuyệt địa.

Thái Dương Thần dùng hết toàn lực điều động lực lượng mặt trời, mỗi một phút mỗi một giây đều có hơn mười vị ma tu chết bất đắc kỳ tử, tốc độ tử vong cực nhanh, dẫn đến cường độ Tứ Phương đại trận không ngừng giảm xuống.

Tiếp tục như vậy nữa, Tứ Phương đại trận sụp đổ chẳng qua là vấn đề thời gian.

Đúng lúc này.

Đêm không hết Hắc Long bỗng nhiên xé rách biển lửa, thể không thể đỡ kéo tới, mỗi một đầu Hắc Long dài đến ngàn trượng, đụng vào ba tòa đại trận, lực lượng kinh khủng trực tiếp đánh nát ba tòa đại trận, mấy chục vạn ma tu thổ huyết, ngay cả ba vị đại tu sĩ Đạp Hư cảnh cũng bị thương nặng.

Thái Dương chỉ hỏa hạ xuống, đốt cháy ma tu rơi xuống đất.

Nhóm ma tu trong không gian hắc động kinh hãi, vô ý thức nhìn lại phương hướng đám Hắc Long kéo tới, chỉ thấy một tôn thân ảnh vô cùng đáng sợ đứng trên lầu chót Quy Nguyên thánh lâu, hắc còn duy trì tư thế vung búa.

Hình Thánh.

Ma tu Tuyệt Tâm môn từng tham gia qua công phạt chiến Thập Phương giáo, bọn hắc vĩnh viễn không quên mất tình cảnh khủng bố Hình Thánh búa trăm quân ma, nó đã khắc sâu trong óc bọn hắc, vung đi không được.

- Là hắc....
- Thượng cổ Đại Thánh ra tay rồi...
- Xong....
- Nhanh đi thỉnh chuông giáo.
- Đáng chết....

Nhóm ma tu tuyệt vọng kêu la, sau khi tam phương đại trận vỡ vụn, đại trận một phương còn sót lại cũng phá toái theo, mười mấy vạn ma tu duy trì trận pháp tất cả đều bị trọng thương.

Ánh mắt Thái Dương Thần chứa đầy hung quang, đang muốn tiếp tục tạo áp lực, giọng nói Dương Đại vang lên trong lòng hắc:

- Lưu toàn thân!

Ánh mắt Thái Dương Thần trong nháy mắt khôi phục thư thái, hắc suýt nữa quên mất nhiệm vụ của mình.

Hắc lập tức thu lại, Thái Dương chi hỏa liên tục không ngừng điên cuồng bùng mãnh lao tới trời cao, chui vào trong cơ thể hắc, hình thành gió lốc hỏa diễm to lớn mà hùng vĩ.

- Cơ hội tới! Giết.

Một trưởng lão Tuyệt Tâm môn khàn cả giọng gầm thét, vừa dứt lời, liên tục không ngừng có ma tu lao ra từ trong không gian lỗ đen.

Dương Đại nhìn thấy một màn này, cũng không có hoảng, bởi vì phía ngoài bốn chi Ma giáo đã mất đi sức chiến đấu, có lẽ còn có người có thể chiến, nhưng nói tóm lại, thực lực Ma đạo đã bị suy yếu trên phạm vi lớn.

Sau đó chỉ đổi mặt sáu chi giáo phái Ma đạo, mà âm chúng của hắn mới phái ra hai vị.

- Toàn bộ ra đi, nghiền nát hết thầy kẻ địch.

Dương Đại hào tình vạn trượng cười to nói, nhóm âm chúng trong Quy Nguyên thánh lâu điên cuồng xông lao ra.

Quy Nguyên phong, Xích Huyết tông, Quỷ Thần linh điện mỗi người kết đội, Mộ Dung Trường An suất lĩnh năm mươi ba vạn ma tu, nhóm Yêu Vương dẫn dắt hơn hai trăm vạn âm chúng Yêu thú phân tán ra, bao vây chiến trường, Thiên Tuyệt suất lĩnh mấy trăm vị Thiên Nhân dồn dập triệu hồi ra Triệu Hoán linh, số lượng trong nháy mắt đi đến mấy ngàn, chút Triệu Hoán linh này đều là gần đây tiến đánh Ma đạo phỏng chế.

Hắc Diễm Ác Quỷ dẫn đầu quỷ hồn, dẫn đầu Ma tộc còn lại thủ hộ xung quanh Quy Nguyên thánh lâu.

- Đám chó con! Chịu chết đi!

Kiểm Đồ thỏa sức thả người nhảy lên, một tay giơ cao cự kiếm, một thân cơ bắp như Hung thú dọa người.

Hắn tựa như một khóa đạn pháo tiến vào trong đại quân ma tu trước không gian hắc động, gầm một tiếng, một tôn đại tu sĩ Đạp Hư cảnh cầm trong tay pháp trượng ngăn cản kiếm hắn,

hai người bùng nổ linh lực, đem mấy trăm tên ma tu xung quanh vén bay ra ngoài, không ít người bị trọng thương tại chỗ.

- Phá!

Hùng Liệt tức giận quát, Long Phá chúng quân sau lưng cùng nhau huy quyền đánh tới.

Hai trăm tám mươi bảy đầu ngũ trảo kim long giết ra, mặc dù không bá khí bằng Hình Thánh vung búa, nhưng vẫn rất hùng vĩ, khiến cho người ghé mắt.

Thương Long phá quét ngang chiến trường, tru diệt mấy ngàn ma tu, vô cùng cường thế.

Ma đạo bị đánh cho hồ đồ.

Chủ yếu là bọn hắc không kịp tập trung toàn thể, Dương Đại bộc phát thế công quá đột ngột, đầu tiên là Thái Dương Thần tập kích, lại là Hình Thánh ra tay, đi lên liền mở lớn, cực lớn suy yếu thực lực Ma đạo, để ma tu còn lại không thể kịp thời phối hợp.

Ngoại trừ Hình Thánh, các chiến lực Đạp Hư cảnh khác tất cả đều gia nhập chiến trường, Mộ Dung Trường An hóa thành kiếm quang, lấp lánh trong chiến trường, tung hoành vô địch.

Ma tu liên tục chết bất đắc kỳ tử, Dương Đại có thể cảm nhận được âm chúng cũng đang tổn thất, nhưng rất ít, có thể tiếp nhận.

- Xem ra ổn.

Kỷ Vân Yên đứng ở bên cạnh Dương Đại hưng phấn nói, tràng diện lớn dạng này cũng không thấy nhiều.

Thiên Cung bị ngọn lửa thiêu đến đỏ hồng, dãy núi phá toái khắp nơi sót lại liệt diễm, tựa như nhân gian luyện ngục, mấy

trăm vạn ma tu, âm chúng hỗn chiến, đủ để cho bất kỳ người nào máu nóng sôi trào.

Vẻ mặt Dương Đại không chút thay đổi nói:

- Còn chưa nhất định.

Hắn có thể cảm nhận được trong lỗ đen không gian kia có một cỗ khí tức tuyệt cường đang dần áp sát.

Tiếng nói của hắn vừa dứt dưới, một hồi ma khí khủng bố theo trong không gian lỗ đen phát ra, như một cột sáng màu đen đột nhiên bùng nổ, xuyên thủng toàn bộ chiến trường.

Một đạo thân ảnh chậm rãi đi ra từ trong ma khí, chính là chuông giáo Tuyệt Tâm môn, Tuyệt Vô Thiên.

Tuyệt Vô Thiên thân mặc một thân áo bào tím rộng thùng thình, áo bào phần phật, chậm rãi ngẩng đầu, cúi mình nhìn toàn bộ chiến trường.

Thái Dương Thần tựa hồ cảm nhận được cái gì, quay đầu nhìn về phía hắn.

Bốn mắt nhìn nhau, trong mắt Thái Dương Thần lập tức bộc phát chiến ý, bóp gãy cổ ma tu trong tay hắn, lao thẳng đến Tuyệt Vô Thiên.

Chương 310: U Minh tộc buông xuống, Thiên Đạo lực lượng (2)

Đối mặt Thái Dương Thần hung uy thao thiên, gương mặt Tuyệt Vô Thiên không biểu tình, hắn đưa tay cầm ra một cây quạt lông hạc, hướng về phía Thái Dương Thần múa quạt, trong chốc lát, gió mạnh khủng bố bao phủ mà đi, chạm tới Thái Dương Thần trực tiếp bị dập tắt Thái Dương chi hỏa trên người hắn.

- Cái gì?

Thái Dương Thần chấn kinh, vẫn là lần đầu tiên có người đơn độc dập tắt lửa của hắn.

Tuyệt Vô Thiên lần nữa múa quạt, sóng gió càng thêm mạnh mẽ cuốn tới, Thái Dương Thần không kịp né tránh, trực tiếp bị thổi bay ra ngoài.

Sau đó Tuyệt Vô Thiên quay người nhìn về phía Kiếm Đồ, hắn nâng lên tay trái, linh lực ngưng tụ trong lòng bàn tay, đi theo bắn tung tóe mà ra, hóa thành vô số tia sáng màu đen đánh tới kiếm đồ.

Kiếm Đồ đang trắng trợn đồ sát ma tu cảm nhận được cái gì, quay đầu nhìn lại, đếm không hết tia sáng màu đen đã xuất hiện trên đỉnh đầu hắn.

Kiếm Đồ không chút nào hoảng hốt, gầm thét một tiếng, cự kiếm đột nhiên cắm vào trong phế tích.

Oanh!

Kiểm khí bùng nổ, đánh nát phế tích, phóng lên tận trời, triệt tiêu tia sáng màu đen đầy trời.

Trong mắt Tuyệt Vô Thiên lóe lên vẻ khác lạ, hấn tan biến tại chỗ.

Một giây sau, ma khí xuất hiện sau lưng Kiếm Đồ, cấp tốc ngưng tụ thành thân hình Tuyệt Vô Thiên, Kiếm Đồ vô ý thức quay đầu nhìn lại, Tuyệt Vô Thiên vỗ tay, một chương đánh trúng bộ ngực của hắn.

- Phản đồ, nhất định phải hồn phi phách tán.

Giọng nói Tuyệt Vô Thiên lạnh lùng vang lên, ma khí bùng nổ, giống như tia chớp màu đen xen lẫn trên người Kiếm Đồ.

Hồn thể Kiếm Đồ trong nháy mắt xuất hiện vết nứt.

- Hồng bát!

Kiểm Đồ trừng to mắt, mặc dù không có cảm giác đau, nhưng hắn có thể cảm giác được mình sắp tiêu tán.

Ầm ầm ——

Từng đầu Hắc Long lao nhanh tới, cuốn lên cuộn cuộn bụi đất, Tuyệt Vô Thiên cả kinh lập tức tan biến tại chỗ, Kiếm Đồ bị bày rồng xẹt qua trước mặt thối bay ra ngoài, tránh thoát công kích trí mạng của Tuyệt Vô Thiên.

Tuyệt Vô Thiên lại xuất hiện ở trên vòm trời, ánh mắt nhìn về phía Hình Thánh ngoài mấy chục dặm.

Hình Thánh cũng đang ngó chừng hắn.

- Giới cho một vị thượng cổ Đại Thánh.

Tuyệt Vô Thiên tự lắm bầm, nhưng trong giọng nói cũng không có kinh hoảng.

Dương Đại nhú mày, Tuyệt Vô Thiên còn hiêu thắng hơn cả trong tưởng tượng của hắn, mới ra tràng mới mấy giây, đầu

tiên là đánh lui Thái Dương Thần, sau đó lại kém chút tru diệt Kiếm Đồ.

Thực lực như thế không then danh xưng đệ nhất đại tu sĩ Man Hoang Chi Địa.

Nhất định phải đạt được hãn.

Trong lòng Dương Đại hùng hực.

Tuyệt Vô Thiên xuất hiện mặc dù áp chế hai tôn chiến lực cao cấp của Dương Đại, nhưng ảnh hưởng không lớn, ma tu thật sự quá nhiều, hãn không có khả năng bảo hộ đến tất cả mọi người.

Tuyệt Vô Thiên cũng rõ ràng điểm này, lập bay về phía Quy Nguyên thánh lâu đánh tới, hãn phải giải quyết Dương Đại.

Cùng lúc đó, sáu giáo phái trong Tuyệt Tâm môn đã toàn bộ giết ra, chiến đấu tiến vào giai đoạn quyết liệt.

Đại tu sĩ Đạp Hư cảnh ở trên không trung giao chiến, Luyện Hồn cảnh, Không Vô cảnh tác chiến tại tầng trời thấp, muốn tiêu diệt chiến lực cấp thấp lẫn nhau, lít nha lít nhít chiến lực Tâm Toàn cảnh đang chém giết lẫn nhau.

Nhóm Tinh quái nhiều Tự Khí cảnh của Dương Đại đến gần hai trăm vạn, dưới sự chỉ huy của Hắc Tâm thánh quân, chúng nó bao vây toàn bộ chiến trường, ngưng kết Vạn Thú Tiến Đạp Trận.

Yêu khí trùng thiên, hình thành tấm màn đen kết nối thiên địa, đem tất cả mọi người ngăn cách ở bên trong.

Thái Dương Thần từ trên trời giáng xuống, ngăn ở trước mặt Tuyệt Vô Thiên.

- Đối thủ của ngươi là ta.

Thái Dương Thần đánh ra một quyền, liệt diễm hóa thành Trường Long thẳng hướng Tuyệt Vô Thiên.

Thương Long phá!

Một chiêu thần thông này chính là Hình Thánh tự mình dạy cho hắn.

Căn cứ theo thiên phú bản thân hắn diễn biến ra Thương Long phá mới.

Tu hành thần thông cần nhìn tư chất, ngoại trừ Long Phá chúng quân, mặc dù có Hình Thánh tự mình dạy bảo, trước mắt chỉ có Thái Dương Thần nắm giữ thần thông này.

Tuyệt Vô Thiên lần nữa múa quạt, nhưng lần này, gió của hắn không thể dập tắt Thái Dương chi hỏa của Thương Long phá, hắn cả kinh vội vàng né tránh.

- Cái tên này....

Tuyệt Vô Thiên hí mắt, một cỗ ma khí từ lòng bàn chân hắn tràn ra, tựa như ba đầu Hắc Long uốn lượn bay lên, quần quanh người hắn.

Hắn giang hai cánh tay, tóc dài đầy đầu tùy ý phiêu động, hai con mắt của hắn biến thành màu máu, ma khí quanh thân tăng vọt, hóa thành vô số lôi điện, hắn đưa tay đánh tới, lôi điện màu đen tàn phá bừa bãi lao tới Thái Dương Thần.

Thái Dương Thần cảm nhận được nguy hiểm cực hạn, cấp tốc tránh né, lần nữa huy quyền.

Lần này, Tuyệt Vô Thiên không có tránh né, lôi điện màu đen đan vào một chỗ, lại cưỡng ép đánh tan Thương Long phá, dĩ nhiên, lôi điện của hắn cũng theo đó mà tan biến.

Thái Dương Thần cũng không có kinh khủng, ngược lại vượt khó tiến lên.

Thân hình hai người đan xen, càn không ngừng thi triển pháp thuật, lôi điện cùng liệt diễm xen lẫn, hình thành một mảnh hùng vĩ nhất trên chiến trường.

Mộ Dung Trường An bị một ma tu Đạp Hư cảnh dây dưa kéo lại, nhưng kiếm pháp hấn vô song, đã chiếm thượng phong.

Bạch Mi đạo khách, Tông chủ Xích Huyết tông các âm chúng Đạp Hư cảnh cũng bị ma tu Đạp Hư cảnh kiềm chế, hai bên thỉnh thoảng sẽ tập kích kẻ địch chiến lực cấp thấp, nhưng âm chúng chỉ cần không hồn phi phách tán là sẽ cấp tốc khôi phục, ma tu không được, cho nên tỉ lệ tử vong của hai bên đang nhanh chóng kéo dài.

Sát lục tiếp tục!

Toàn bộ chiến trường trải rộng thi thể, có một chút thi thể còn gặp chiến đấu ảnh hưởng, hài cốt không còn, Dương Đại nhìn thấy mà chảy máu trong tim, nhưng âm chúng lại không dễ đi nhặt, âm chúng có khả năng chui vào lòng đất, nhưng mang theo thi thể thì lại không được.

Cùng cùng lúc đó.

Ngoài mấy trăm dặm, trên vách đá, ba đạo thân ảnh đứng ở trên sườn núi.

Người ở giữa nhất kia rõ ràng là Chử Linh, hai người khác đều là nam tử ăn mặc cùng y phục và trang sức, thoạt nhìn đều rất trẻ trung tuấn mỹ.

Chương 311: U Minh tộc buông xuống, Thiên Đạo lực lượng (3)

- Đó chính là dị nhân người nhìn trúng? Xác thực lợi hại, Man Hoang Chi Địa tự có trật tự, còn chưa bao giờ xuất hiện qua nhân vật như vậy, so với hắn, các thiên kiêu khác lần này Thiên phủ nhìn trúng đều ảm đạm phai mờ.

Một nam tử mở miệng nói, hắn đang thán phục, khắp khuôn mặt là vẻ tán thưởng.

Một vị nam tử khác gật đầu, hắn cũng bị kinh động đến.

Chữ Linh bình tĩnh nói:

- Xác thực lợi hại, nhưng dị nhân rất nhiều, không ai nói rõ được có hay không sẽ xuất hiện dị nhân còn lợi hại hơn hắn, ta cảm thấy Thiên phủ có khả năng quan tâm kỹ càng dị nhân, thiên phú của dị nhân là chiến lược quan trọng để chúng ta đối mặt dị tộc, thiên phú của những dị tộc kia quá mức mạnh mẽ, đã không thể dùng cảnh giới đi áp chế.

Nhắc đến dị tộc, hai nam tử yên lặng.

Hưu! Hưu!

...

Vạn Thiên Hào đứng ở bên cạnh Dương Đại, điên cuồng kéo cung bắn tên, Thần Chi Ứng Nhãn phát động, quan sát toàn bộ chiến trường, tiền hắn đã trợ giúp mấy chục vạn âm chúng, chủ yếu là trợ giúp những âm chúng tu vi thấp.

Dương Đại đang tính toán số lượng ma tu trên chiến trường, vẫn có trăm vạn ma tu, bất quá số lượng đang giảm mạnh.

Nương tựa theo đặc tính của âm chúng, Dương Đại một phương chiếm cứ ưu thế.

Tuyệt Vô Thiên mặc dù có thể đè ép Thái Dương Thần đánh, nhưng lại không cách nào tru diệt Thái Dương Thần, giờ phút này cũng hết sức nóng nảy.

Đối với Dương Đại mà nói, một trận chiến này còn muốn dễ dàng hơn cuộc chiến ở Thập Phương giáo, chủ yếu là Dương Đại đã xưa đâu bằng nay, không cần lại dựa vào một vị âm chúng nào đó bạo phát.

- Đáng giận, nếu như chờ thêm mấy ngày....

Ánh mắt Tuyệt Vô Thiên lạnh lẽo, trong lòng tràn đầy không cam.

Giáo phái Ma đạo di chuyển cần thời gian, vẫn có giáo phái còn đang ở trên đường chạy tới.

Nếu như Ma đạo thật nhất thống, lại đối phó Dương Đại, phần thắng liền lớn.

Đương nhiên, Tuyệt Vô Thiên cũng bị tốc độ Dương Đại mạnh lên làm cho kinh dị, lúc này mới bao lâu, trong tay cái tên này tại sao lại toát ra một tôn chiến lực khủng bố?

Thực lực của Thái Dương Thần xác thực đáng sợ, Tuyệt Vô Thiên mặc dù cảm thấy hấn không phải đối thủ của mình, nhưng rất khó triệt để đánh chết tên này, linh lực của hấn giống như thao thao bất tuyệt, lấy không hết. Đối thủ như vậy, hấn vẫn là lần đầu tiên gặp được.

Đúng lúc này.

Quy Nguyên thánh lâu bắt đầu động, đi về phía Vạn Thú Tiễn Đạp Trận, tốc độ rất nhanh, trận pháp trực tiếp mở ra một lỗ hồng, để nó vào trận.

Dương Đại rơi vào trên hành lang tầng thứ nhất, đứng ở trên bậc thang, chỉ thấy trán của hắn hiện ra hắc văn, Quy Nguyên thánh lâu bay lượn ở tầng trời thấp, hồn phách của thi thể ven đường cấp tốc bay vào, chui vào trong cơ thể.

Hắn hành động như thế bị đám ma tu nhìn thấy, lập tức kích thích các ma tu.

- Đáng giận! Đơn giản không coi ai ra gì!

- Ma đầu kia khinh người quá đáng!

- Sư muội của ta....

- A a a a, giết hắn, ta không chịu nổi, nhất định phải giết chết hắn.

- Chúng ta nhiều người như vậy còn không giết được hắn một người?

Các ma tu tăng vọt nộ khí, lúc này có mấy chục vạn ma tu quay người lao thẳng đến Quy Nguyên thánh lâu, bao gồm cả vài vị đại tu sĩ Đạp Hư cảnh.

Bọn hắn đều rõ ràng chính diện giao chiến bất lợi, tiếp tục như vậy nữa, thua không nghi ngờ, nếu Dương Đại đưa tới cửa, vậy bọn hắn nhất định phải nắm chặt cơ hội.

Tuyệt Vô Thiên cũng chú ý tới Dương Đại đi vào chiến trường, sắc mặt của hắn trở nên vô cùng khó coi.

Hắn cảm nhận mình bị khinh thị.

Hắn quay người lao thẳng đến chỗ Dương Đại.

Dương Đại trong nháy mắt trở thành mục tiêu của toàn bộ Ma đạo.

Kỷ Vân Yên rơi vào trước mặt Dương Đại, hỏi:

- Có phải quá mạo hiểm hay không?

Dương Đại nói:

- Không mạo hiểm không được, thương vong quá lớn.

Âm chúng đã tổn thất hơn vạn, số lượng còn đang tăng lên, mà lại tốc độ càng lúc càng nhanh.

Nhóm ma tu dần dần nắm giữ cách như thế nào đối phó âm chúng, đó chính là tập trung linh lực, trực tiếp oanh diệt, không lãng phí nửa điểm thể lực.

Trên đỉnh Quy Nguyên thánh lâu, Hình Thánh một tay cầm búa, đối mặt ma tu bốn phương tám hướng đột kích, hấn ánh mắt vẫn như cũ lạnh lùng như băng.

Hấn chậm rãi nâng lên Sát Hồn, trong chốc lát, mấy chục vạn ma tu xông lên phía trước nhất đồn đập dừng lại, không dám coi thường.

Một màn này chấn động không gì sánh nổi, vô cùng nhuần nhuyễn hiện ra Hình Thánh bá khí!

Nhóm Ma tu cũng bị phản ứng lẫn nhau hù dọa, không người nào dám đứng ra mặt đối mặt với thượng cổ Đại Thánh.

- Theo bản tọa, giết!

Tiếng quát của Tuyệt Vô Thiên vang lên, dị thường lạnh lẽo, tựa như một thanh băng kiếm kích vỡ hết thấy sợ hãi trong lòng ma tu.

Từ trên cao nhìn lại, dùng Quy Nguyên thánh lâu làm trung tâm, hết thấy hướng đi tất cả đều là ma tu, giống như đại dương màu đen chuẩn bị bao phủ Quy Nguyên thánh lâu.

- Chết!

Hình Thánh bỗng nhiên quát, chém đi một búa, búa bóc ra từng đầu Hắc Long bừa bãi tàn phá, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt vượt ngang vài dặm, đụng vào đại quân ma tu.

Trong chốc lát, đếm không hết ma tu như mưa rớt xuống, tiếng kêu rên tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang vọng.

Hình Thánh lần nữa vung búa, lần này, động tác của hắn càng nhanh, từng đầu Hắc Long giết ra, quét ngang hướng đi càng cao, tràng diện vô cùng hùng vĩ.

Dương Đại mặc dù không phải lần đầu tiên nhìn thấy, vẫn nhìn mà than thở.

Thượng cổ Đại Thánh thật quá mạnh.

Thái Dương Thần lần đầu tiên nhìn thấy Hình Thánh chân chính hiện ra lực lượng của Sát Hồn, cả người hắn đều ngây dại.

- Sao hắn lại mạnh như thế?

Thái Dương Thần bị đả kích, như vậy xem ra, mặc dù Dương Đại không cần Thập Phương Diệu Đại Trận, hắn cũng sẽ thua.

Hình Thánh thẳng thắn thoải mái, Sát Hồn oai bừa bãi tàn phá toàn trường, tái hiện tình cảnh khủng bố cuộc chiến Thập Phương giáo lúc trước.

Tuyệt Vô Thiên giết tới trước mặt hắn, hạc phiến trong tay lại biến thành một thanh kiếm, hắn chém đi một kiếm, muốn chém xuống đầu Hình Thánh.

Chương 312: U Minh tộc buông xuống, Thiên Đạo lực lượng (4)

Hình Thánh gương mặt, ánh mắt vẫn rất lạnh lùng.

Con người Tuyệt Vô Thiên co rụt lại, đột nhiên nhảy ra, cùng hắn kéo dài khoảng cách.

- Đây chính là lực lượng của người?

Tiếng nói Hình Thánh vang lên, lạnh lùng đến cực hạn, hoàn toàn không có để Tuyệt Vô Thiên vào mắt.

Tuyệt Vô Thiên run rẩy toàn thân, vừa rồi hắn không ngờ lại sợ hãi.

Làm sao có thể.

Hắn tung hoành Man Hoang Chi Địa mấy trăm năm, vẫn là lần đầu tiên thất thố như vậy.

Quy Nguyên thánh lâu còn đang tiến lên, Dương Đại trắng trợn hấp hồn, tâm tình vô cùng thoải mái.

Hình Thánh lần này cũng không có trắng trợn tiêu xài lực lượng Sát Hồn, Dương Đại không có cảm giác choáng váng, hắn vừa rồi ra tay đã đánh tan Ma đạo.

Phóng tầm mắt nhìn tới, ma tu còn lại trên không đã không đến một phần ba, hết thấy ma tu đều hoảng sợ nhìn Hình Thánh, nhóm âm chúng không có tham chiến, nhưng cũng cấp tốc hình thành bao vây, trả lại sân khấu cho Hình Thánh.

Đây là Dương Đại an bài, hắn chỉ có thể hấp thu nhiều thêm ma tu.

Hình Thánh không tiếp tục ra tay, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Tuyệt Vô Thiên.

Lúc này!

Thái Dương Thần, Mộ Dung Trường An, Kiếm Đồ bắt đầu đánh lên, điên cuồng đồ sát ma tu.

Tuyệt Vô Thiên nghe được tiếng kêu thảm thiết vang vọng sau lưng, đưa mắt nhìn lại, giờ phút này hắn cũng có chút không biết làm sao, không biết nên tiếp tục chiến Hình Thánh, hay là cứu người, tựa hồ hai loại sách lược đều rất khó thực hiện.

- Đáng giận! Không ngờ thật đến nước này.

Tuyệt Vô Thiên cắn răng suy nghĩ, tay trái mở ra, một khối thủy tinh màu đen xuất hiện, hắn không chút do dự, trực tiếp bóp nát.

Trong chốc lát, thủy tinh màu đen vỡ ra hóa thành khói đen bao vây hắn, hình thành một cỗ vòi rồng màu đen to lớn.

Hình Thánh lần nữa vung búa, từng đầu Hắc Long đối diện đụng vào vòi rồng màu đen, đánh nó xơ xác.

Hắc khí tiêu tán, chỉ còn lại có một khối thủy tinh màu đen to bằng đầu nắm tay, trong đó phun trào khói đen.

Hình Thánh tiếp tục công kích, nhưng lần này, Hắc Long không còn gây thương tổn thủy tinh màu đen.

- Trong này ẩn chứa một cỗ hết năng lực cường đại, rất nguy hiểm, có khả năng vượt qua lực lượng trước mắt của ta.

Âm thanh của Hình Thánh vang lên trong lòng Dương Đại, Dương Đại nghe được hiện ra vẻ kinh hoàng.

Hắn lập tức nói:

- Có thể tiến đưa nó xa cách chúng ta hay không?
- Có thể!

Hình Thánh nâng lên bàn tay trái, đánh ra một chưởng, linh lực hóa thành Hắc Phong mắt thường có thể thấy bao phủ đến, đem thủy tinh màu đen đẩy ra khỏi trận pháp, tan biến tại chân trời.

Dương Đại thở dài một hơi, mặc dù làm như vậy có khả năng có rất nhiều người vô tội gặp nạn, nhưng hắn không quản được nhiều như vậy.

Ngay cả Hình Thánh đều cảm thấy khó có thể đối phó, hắn cũng không muốn đối mặt.

- Giết nhanh lên, ta hút xong hồn liền rút lui.

Trong lòng Dương Đại phân phó, nhóm âm chúng tuân lệnh, ra tay ác hơn.

Tuyệt Vô Thiên vừa biến mất, sĩ khí Ma đạo tán loạn, bọn hắn triệt để loạn, bắt đầu từ bỏ chiến đấu, nghĩ muốn chạy trốn, nhưng căn bản không có cách xông phá Vạn Thú Tiến Đạp Trận.

Chiến đấu kế tiếp trở nên dễ dàng, âm chúng người đông thế mạnh, không đến năm phút đồng hồ, tru diệt hết thủy ma tu.

Dương Đại nhanh chóng hấp hồn, đồng thời an bài năm mươi vạn âm chúng thu thập thi thể, tranh thủ sớm một chút rời khỏi vùng này.

Trên vách đá.

Một nam tử cau mày nói:

- Đó là vật gì?

Chữ Linh cau mày nói:

- Quả nhiên, ta trước đó đã cảm thấy Tuyệt Vô Thiên không thích hợp, vật vừa rồi kia ẩn chứa khí tức của dị tộc, xem ra Tuyệt Tâm môn mạnh mẽ là vì sau lưng có dị tộc duy trì, không được, vật kia quá mạnh, chúng ta trở về thông báo Thiên phủ.

Ba người trao đổi vài câu sau lập tức tan biến tại chỗ.

Cùng lúc đó.

Thủy tinh màu đen bị Hình Thánh tạo gió đưa đến ngoài ngàn dặm, đứng ở trên vùng trời của một mảnh rừng núi, gần đó có thật nhiều Yêu thú, chúng nó chú ý tới thủy tinh màu đen, lúc này có một đầu quạ yêu bay tới, muốn nuốt khối thủy tinh màu đen này, kết quả vừa đụng phải, trong nháy mắt hóa thành một vũng máu, sau đó bị hấp thu, một màn này dọa nhóm Yêu thú phía dưới cấp tốc chạy trốn.

Thủy tinh màu đen bắt đầu hơi rung động, tựa như có vật liệu gì muốn xông ra.

- Nếu bản tọa phải chết, các ngươi cũng đừng hòng sống...

Âm thanh oán độc của Tuyệt Vô Thiên truyền ra từ bên trong, giống như hết hơi, hết sức mỏng manh.

Thủy tinh màu đen run rẩy run càng dữ dội.

Một bên khác.

Dương Đại dùng mười phút đồng hồ hút xong đại bộ phận hồn phách, tất cả đều là Tâm Toàn cảnh, thi thể cảnh giới cao hơn thì bị nhóm âm chúng áp giải vào Quy Nguyên thánh lâu, chờ đó sau lại hấp hồn.

Hắn thậm chí không dám tiến vào trong Tuyệt Tâm môn thu bảo vật, cấp tốc rời khỏi.

Trong quá trình Quy Nguyên thánh lâu đang phi hành, nhóm âm chúng liên tục đem ma tu thi thể đưa vào trong lâu, đợi bọn hắn đi xa, phiên chiến trường này chỉ còn lại có một chút tàn chi, không thấy một bộ thi thể hoàn chỉnh.

Kiểm Đồ, Thái Dương Thần, các âm chúng mạnh mẽ đứng ở một bên lâu, cảnh giác bốn phía, trong lâu, Dương Đại tiếp tục hấp hồn.

Còn thủy tinh màu đen kia, hắn tạm thời lười suy nghĩ nhiều, tận khả năng mạnh lên lại nói.

Một đợt đại chiến lại kiểm lời lớn.

Có lẽ bên trong Tuyệt Tâm môn còn lưu giữ không ít ma tu, nhưng số lượng ma tu phía ngoài tuyệt đối vượt qua trăm vạn.

Bao Giải dẫn người vợ vết túi trữ vật, nhẫn trữ vật trên thi thể, đám người Mộ Dung Trường An, Hứa Trường Sinh, Thạch Long thì hấp thu thi thể đã bị hấp hồn, quá trình rất rõ ràng.

Một lúc lâu sau, Dương Đại còn đang hấp hồn.

【 Khu Hạ Quốc thông báo: U Minh tộc buông xuống, mở ra hệ thống thông báo 】 .

Một dòng nhắc nhở xuất hiện trước mắt Dương Đại.

U Minh tộc?

Không phải là Tuyệt Vô Thiên triệu hoán đi ra đó chứ?

Phạm vi hệ thống thông báo thật sự quá lớn, trước đó đều là trong bí cảnh, lần này là toàn bộ khu Hạ Quốc.

Lần này quấy ra vũng nước đục có chút lớn rồi.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Chương 313: Chuyện gì đến cũng sẽ đến, quyết tâm mạnh lên!

Hắn nghĩ lại, không có hắn, Tuyệt Vô Thiên lung tụt U Minh tộc, cũng chậm sớm sẽ xảy ra việc này.

U Minh tộc buông xuống Man Hoang Chi Địa, mà những người thí luyện phần lớn đều ở trong vương triều xung quanh Man Hoang Chi Địa, hắn là sẽ không liên lụy quá nhiều người.

Dương Đại bảo Bạch Mi đạo khách tăng tốc, sau đó chuyên tâm hấp hồn.

Quy Nguyên thánh lâu bộc phát ánh sáng đậm, dùng tốc độ nhanh chóng nhất tung hoành bầu trời, tan biến tại chân trời.

Màn đêm buông xuống.

Quy Nguyên thánh lâu đứng ở giữa rừng núi, trong lâu, Dương Đại nằm trên một mảnh hồ, hưởng thụ nước thuốc ngâm mát lạnh.

Hắn đã hút xong hết thủy hồn phách, tu vi thuận thế tăng trưởng đến Luyện Hồn cảnh tầng năm.

Một trận đại chiến, âm chúng của hắn tổn thất hơn ba vạn, nhưng hắn hấp thu lại một trăm hai mươi bảy vạn âm chúng.

Tám vị Đạp Hư cảnh, sáu mươi bảy vị Luyện Hồn cảnh, năm trăm bảy mươi ba vị Không Vô cảnh, một vạn Linh Chiếu cảnh, còn lại tất cả đều là Tâm Toàn cảnh.

Tổng số âm chúng của hấn bành trưởng đến bốn trăm sáu mươi vạn, lại sáng tạo ra kỷ lục mới.

Cường đại trước nay chưa từng có để Dương Đại đối mặt U Minh tộc cũng đã có lực lượng.

Bất quá hấn hiện tại trước tiên cần phải khôi phục tinh thần, một hơi hấp thu nhiều ma tu như vậy, hấn có chút gánh không được, một ma tu tinh thông y thuật chuyên môn tạo cho hấn một ao nước như thế này để ngâm, tất cả bên trong đều là dược liệu trân quý.

Không thể không nói, ngâm trong bồn tắm cũng rất không tệ, khiến cho toàn thân hấn buông lỏng.

Sau khi mỗi lần hấp hồn đều có thể tới một lần.

Nằm trọn vẹn năm canh giờ, Dương Đại mới đi ra khỏi ao, hấn đuổi cái lưng mệt mỏi, toàn thân thoải mái.

Hấn đi ra khỏi thiên điện, tới đến trong đại điện, nhóm âm chúng hạch tâm tụ tập ở chỗ này, vẫn thảo luận đại chiến hôm qua.

Đám người Thạch Long, Mộ Dung Trường An còn đang hấp thu thi thể, cho nên không có mặt.

Nhìn thấy Dương Đại đi tới, nhóm âm chúng dồn dập đứng dậy, chuẩn bị hành lễ, Dương Đại đưa tay, nói:

- Không cần làm nghi thức xã giao, chiến tranh còn chưa kết thúc, đằng sau còn đánh.

Thái Dương Thần hỏi:

- Là truy sát những cá lọt lưới kia?

Dương Đại lắc đầu, nói tin tức U Minh tộc buông xuống.

Nhóm âm chúng hai mặt nhìn nhau.

Thiên Tuyệt động dung, nói:

- Như thế nào là bọn hần...

Tất cả mọi người nhìn về phía hần, Liễu Tuấn Kiệt thúc giục nói:

- Mau nói, bọn hần lợi hại lắm sao?

Thiên Tuyệt hít sâu một hơi, nói:

- Rất mạnh, rất khủng bố, bọn hần là kẻ cướp đoạt trong vũ trụ, chỉ cần phát hiện chủng tộc có văn minh liền sẽ phát động xâm lược, nuốt văn minh, quan trọng nhất chính là, bọn hần cũng tiến nhập trong vạn tộc cạnh tranh Thiên Nhân tộc, chúng ta từng tham gia bí cảnh gặp phải bọn hần, kém chút toàn quân bị diệt, U Minh tộc cũng giống như những người địa cầu các ngươi, cũng nắm giữ đủ loại thiên phú.

Dương Đại nhú mày.

Quả nhiên là cường tộc, bằng không cũng sẽ không để Hình Thánh kinh hải.

Thái Dương Thần chẳng thèm ngó tới nói:

- Vậy liền giết, biến toàn bộ thành âm chúng!

Hùng Liệt cau mày nói:

- Nếu như bọn hần nắm giữ lấy thiên phú khác biệt giống như nhân tộc địa cầu chúng ta, sẽ có thiên phú khắc chế hồn thể hay không?

Vừa dứt lời, nhóm âm chúng động dung.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Âm chúng chúng ta tuy là hồn thể, lại không phải hồn thể bình thường, ta có thể cảm nhận được cỗ thân thể này ẩn chứa vượt qua lực lượng linh hồn.

Dương Đại nói tiếp:

- Xác thực phải cẩn thận một chút, còn có thiên phú phong ấn, nếu đối phương có phong ấn thiên phú diện tích lớn, chúng ta cũng dễ dàng lật xe.

Bọn hắn bắt đầu thảo luận có thiên phú nào có thể sẽ uy hiếp được bọn hắn.

Địa Cầu cũng có thiên phú thiên hình vạn trạng, có một chút thiên phú thậm chí để Dương Đại kiêng kị, nhưng cũng may những người thí luyện kia không đủ mạnh, thiên phú mạnh hơn cũng cần thực lực cơ sở đi thể hiện, U Minh tộc khác biệt, đây là cường tộc khủng bố vượt xa nhân tộc Địa Cầu.

Một ngày sau.

Thi thể ma tu đã toàn bộ tan biến, Dương Đại thu hồi hết thảy âm chúng, lựa chọn logout.

Trở lại trong hiện thực, hắn lập tức thả ra một nhóm âm chúng, bất cứ lúc nào thủ hộ mình.

Hắn lấy điện thoại di động ra, quả nhiên rất nhiều người liên hệ hắn.

Hắn trước gọi cho Trương Triển Vân.

- Huynh đệ, người cuối cùng logout, ta có tình báo quan trọng phải nói cho người.

- Chuyện gì?

- Liên quan tới U Minh tộc, U Minh tộc thông báo mới ra, Tiên Tri đã có được tiên đoán, U Minh tộc sẽ buông xuống Địa Cầu.

- Buông xuống Địa Cầu? Làm sao tới?

- Cụ thể chi tiết không rõ ràng, hiện ở phía trên đã bày ra kế hoạch tác chiến, chuẩn bị đi săn U Minh tộc, trước thời hạn

hiếu bọn hắn, trước mắt U Minh tộc còn chưa tiếp xúc cùng thí luyện giả, Hạ Quốc không rõ ràng thực lực của bọn hắn, cần người ra tay, dù sao người mạnh nhất.

Nghe đối phương nói đến hai chữ mạnh nhất làm Dương Đại hết sức dễ chịu.

Dương Đại nói:

- Tốt, ta sẽ tận lực.

Ngược lại do hắn mà ra, hắn tự nhiên muốn đi nhận trách nhiệm.

- Vân là huynh đệ đáng tin cậy, các Quốc trụ khác đều không dám tùy tiện tiếp nhận, bọn hắn vừa gia nhập Thập Phương giáo không lâu, đều muốn dùng thời gian nhanh nhất mạnh lên.

- Có thể hiểu được.

Hai người trò chuyện trong chốc lát liền cúp máy, Dương Đại lại bấm số điện thoại Tổng cục trưởng Cục chiến đấu.

Rất nhanh có người bắt máy.

- Tiểu Dương, người đã giải quyết Ma đạo?

- Ừm, bắt quá chỉ giết trăm vạn ma tu, có khả năng còn có không ít dư nghiệt Ma đạo, U Minh tộc kia rất có thể là...

Dương Đại nói ra suy đoán của mình, thủy tinh màu đen xuất hiện không bao lâu, U Minh tộc liền buông xuống, ở trong đó nếu không liên quan, kia thật trùng hợp.

Sau khi Tổng cục trưởng biết được, cũng không có thất thố, ngược lại an ủi hắn:

- Đừng suy nghĩ nhiều, nếu như thật sự là Tuyệt Vô Thiên triệu hoán ra, vậy nói rõ U Minh tộc chính là lá bài tẩy của hắn, không sớm thì muộn sẽ triệu hoán đến đối phó chúng ta,

bây giờ hẳn triệu hoán đến, vậy liền chiến, từ khi tận thế đến nay, nhân loại vẫn đanh đứng trước cường địch, không có U Minh tộc, cũng sẽ có những địch nhân khác, vạn tộc cạnh tranh vốn là vô cùng nguy hiểm.

Chương 314: Bắt đầu tàn sát lẫn nhau

Dương Đại nghe xong trong lòng ít đi một chút gánh vác.

- Chuyện bắt lấy U Minh tộc, người không cần quá gấp, gặp lại bắt là được, người trước đo tiến về Thiên phủ đi.

- Thiên phủ? Người cũng biết?

- Việc này đã lưu truyền ra tròn cao tầng Thập Phương giáo, không biết là ai nói, Tâm Như Thần đã sớm đi Thiên phủ sát hạch, đúng rồi, Thiên Đạo, Bất Tử Bất Diệt cũng đã nhận được lời mời của Thiên phủ, Thiên Đạo nhận được lời mời còn sớm cả người, đây cũng là nguyên nhân hấn trong khoảng thời gian này một mực chưa từng xuất hiện, thậm chí không gia nhập Thập Phương giáo.

- Thì ra là thế, đa tạ nhắc nhở.

- Khách khí.

Hai người cũng không có trò chuyện quá lâu.

Dương Đại đề điện thoại di động xuống nhìn về bầu trời đêm phía ngoài cửa sổ.

Thiên Đạo...

Hắn rất nhanh đã xem nhẹ người này, không ngờ người này còn nhận được thư mời của Thiên phủ sớm hơn cả hắn.

Quả nhiên, hắn không thể khinh thường, Thiên Đạo, Thái Dương Thần đã từng cũng bị cho rằng mạnh nhất, nhưng vẫn bị hắn vượt qua, hắn cũng không cách nào liệu định tương lai nhất định sẽ không xuất hiện hậu bối mạnh hơn hắn.

Dương Đại nhìn về Kỷ Vân Yên đang nghịch điện thoại đi động bên cạnh, tò mò hỏi:

- Thiên phú cấp độ SSS ủa Thiên Đạo đến cùng là cái gì?
- Thiên phú cấp độ SSS?

Thái Dương Thần quay đầu, mặt lộ vẻ vẻ tò mò.

Kỷ Vân Yên một bên cầm điện thoại đi động đánh chữ, một bên trả lời:

- Ta không rõ ràng, tên kia rất thần bí, Hạ Quốc không có người rõ ràng thiên phú của hắn cụ thể là cái gì, nghe nói có quan hệ đến lực lượng Thiên Đạo, không biết thực hư, ngược lại rất mơ hồ.

Thần bí như vậy?

Dương Đại càng thêm tò mò.

Hùng Liệt nói:

- Thiên Đạo có tính cách phù hợp Tu Tiên giả nhất trong chúng ta, không màng danh lợi, rất ít xuất đầu lộ diện, bình thường chuyên chú vào tu luyện, không đến thời điểm then chốt sẽ không xuất thủ, hắn dùng số lượng lớn thời gian tiêu vào ngộ đạo, ta cũng hoài nghi hắn đã là đạo sĩ.

Trong tu tiên giới, đủ loại con đường tu hành, mặc dù rất nhiều Tu Tiên giả ăn mặc giống đạo sĩ, nhưng chân chính Đạo Môn Tu Tiên giả cũng rất ít thấy.

Trò chuyện về Thiên Đạo trong chốc lát, Dương Đại bắt đầu lên mạng quan tâm tình huống hiện thực.

Trong khoảng thời gian này, hắn say mê mở rộng âm chúng, không quá quan tâm hiện thực, chủ yếu là từ sau khi hắn thanh lý xong Yêu thú Hỉ Nhã cao sơn, Hán Tây hành tinh

liền không gặp nguy hiểm, dẫn đến hẳn có chút thư giãn đối với tình trạng ở hiện thực.

Đương nhiên, hiện tại Hạ Quốc đang nhanh chóng mạnh lên, số lượng thí luyện giả ở các hành tinh đang tăng trưởng với tốc độ càng lúc càng nhanh, thực lực thí luyện giả cũng đang vững bước tăng lên, chủ yếu là sau khi gia nhập Thập Phương giáo, Hạ Quốc lấy được tài nguyên tăng vọt, Thập Phương giáo có khả năng trực tiếp truyền tống đến Đại Hạ vương triều, võ lâm phía dưới vương triều trên cơ bản đều bị thí luyện giả chững không, bây giờ tuyệt đại đa số người mới vào Thâm Vực, đều có thể rất nhanh đạt được Hạ Quốc bảo hộ, tốt hơn thời kỳ của Dương Đại rất nhiều.

Sát Sát Sát Sát và Xuyên Qua Luân Hồi thu được đãi ngộ lúc trước của Dương Đại, trên Thiên Võng khắp nơi đều là đủ loại tình báo của bọn hắn, cùng là người thiên phú cấp độ SS, các quốc dân đều đang chờ mong bọn hắn trở thành vị Bá Vương Bất Quá Giang kế tiếp.

Còn về Dương Đại, quốc dân đều đã coi hắn là người mạnh nhất, mọi người đã thành thói quen hắn, cho nên tin tức hắn cũng đã bớt đi không ít, phần lớn người bắt đầu chờ mong người mới quật khởi, Dương Đại liền như là Thiên Đạo trước kia, mặc dù bình thường có rất ít truyền tin, nhưng không có người sẽ quên hắn.

Gần đây chuyện Hạ Quốc nổi danh nhất chính là Hạ Quốc Long Giang xuất hiện bí cảnh, Địa Cầu đã không phải lần đầu tiên xuất hiện bí cảnh, giống như trong Thâm Vực vậy, trong bí cảnh khả năng xuất hiện chủng tộc thế giới khác, kỳ ngộ và nguy hiểm cùng tồn tại.

Long Giang bí cảnh trong tạm thời không có phát hiện dị tộc, thí luyện giả đã phát hiện số lượng lớn thiên tài địa bảo,

vật liệu luyện khí, toàn mạng đều đang kinh ngạc thốt lên quốc vận Hạ Quốc đến rồi.

Dương Đại cũng cảm giác quốc vận sắp tới, chính là không biết lúc nào mình cũng có thể nhận được một đợt phúc duyên.

Sau sáu tiếng, Dương Đại thu hồi âm chúng, lần nữa tiến vào Thâm Vực.

Trời còn chưa sáng, Quy Nguyên thánh lâu tọa lạc ở giữa rừng núi như thượng cổ di tích bất động, tản ra khí tức cổ lão mà thần bí.

Oanh một tiếng.

Quy Nguyên thánh lâu vụt lên từ mặt đất, phóng qua dãy núi, bay về phía chân trời.

Dương Đại bắt đầu dựa theo hướng đi trong thư Chư Linh gửi mà đi đường, Bạch Mi đạo khách vừa rồi nhận biết địa điểm trong thư chỉ, ở vào biên cảnh Man Hoang Chi Địa, chính là một mảnh thượng cổ cấm địa.

- Tiên Trụy lĩnh chính là cấm địa nổi danh Man Hoang Chi Địa, truyền thuyết nói rằng từng có tiên nhân ngã xuống ở đây, mấy ngàn năm qua, không ít Tu Tiên giả trẻ già măng mọc tiến đến tìm kiếm cơ duyên, nhưng không thu hoạch được gì, nhưng cách mỗi trăm năm, trong Tiên Trụy lĩnh sẽ xuất hiện tình cảnh tiên nhân đấu pháp, khiến cho Tu Tiên giả hướng về, cho nên mặc dù không có cơ duyên, nó vẫn như cũ rất có danh tiếng.

Bạch Mi đạo khách giới thiệu, nhóm âm chúng nghe được rất tò mò.

Dương Đại hỏi:

- Nguy hiểm không?

Bạch Mi đạo khách nói:

- Nếu là cấm địa, tự nhiên có nguy hiểm, bất quá bằng vào thực lực chúng ta trước mắt không sợ, ta từng một mình xông xáo qua Tiên Trụy lĩnh, tu vi Luyện Hồn cảnh đã tới lui tự do.

Dương Đại nghe xong, trong lòng thở dài một hơi.

Nói đến cấm địa, hẳn không khỏi suy nghĩ Quỷ Khốc lĩnh buông xuống khi vừa gia nhập vào Thâm Vực, thật sự là ác mộng, hẳn hoài nghi lúc ấy Quỷ Khốc lĩnh buông xuống trong số người mới cũng chỉ có hắn còn sống, có thể còn sống sót vẫn là nhờ có gặp được Thạch Long sắp chết, nếu như không Thạch Long, chỉ sợ hắn cũng phải chết.

Chương 315: Thiên phú vượt qua đẳng cấp SSS (1)

Nhóm âm chúng bắt đầu thảo luận về từng tuyệt địa nổi danh trên Man Hoang Chi Địa, Dương Đại cũng đang nghe, hiểu rõ nhiều thêm một chút tóm lại không sai.

Nửa ngày sau.

Quy Nguyên thánh lâu còn dang phi hành, Dương Đại đang cùng Mộ Dung Trường An luận bàn kiếm pháp.

【 U Minh tộc thí luyện giả - Cừu U đánh giết thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Bi Thương Nghịch Lưu 】 .

Dương Đại thấy dòng nhắc nhở này, con ngươi hơi co lại.

Cuối cùng bắt đầu!

Thí luyện giả có ma sát cùng U Minh tộc.

Có Thâm Vực thông báo, hai tộc tất nhiên sẽ chém giết, bởi vì cừu hận đều bày ở trước mắt, mới đầu là một số nhỏ người, cừu hận sẽ càng lẫn càng nhiều, cho đến toàn diện bùng nổ huyết chiến.

Mặt khác, dựa theo Thiên Tuyệt nói, U Minh tộc là chủng tộc thích giết chóc, tiết tấu chiến tranh sẽ tới rất nhanh.

Dương Đại dự định trước thông qua Thiên phủ khảo nghiệm, lại đi thanh lý U Minh tộc.

U Minh tộc càng mạnh, hắn càng muốn.

Mặc dù hắn đã nắm giữ bốn trăm sáu mươi vạn âm chúng, nhưng hắn sẽ không thỏa mãn, chỉ muốn càng nhiều.

Mục tiêu kế tiếp là ngàn vạn âm chúng.

Dương Đại chỉ ngẫm lại thôi đều có chút phấn chấn.

Trước tiên hoàn thành nhiệm vụ quan trọng.

Vị!

Mộ Dung Trường An đâm tới một kiếm, một kiếm này vô cùng xảo trá, nhưng Dương Đại mặc dù phân thân cũng có thể gặp chiêu phá chiêu.

Song kiếm tấn công, kiếm quang lấp lánh, tốc độ thân pháp hai người rất nhanh.

Mộ Dung Trường An cảm khái:

- Chủ nhân, thiên tư này của ngươi không làm Kiếm Tu, thật sự đáng tiếc.

Dương Đại bình thường luyện pháp thuật quá hỗn tạp, hẳn hết sức hi vọng Dương Đại có thể chuyên tu kiếm đạo.

Dương Đại cười nói:

- So với ngươi, vẫn là kém xa.

Hắn mặc dù vẫn là Luyện Hồn cảnh, nhưng vô luận thể pháp, linh lực hay linh hồn sớm đã có thể so sánh Đạp Hư cảnh, dù vậy, hắn cảm giác mình thật sinh tử đấu cùng Mộ Dung Trường An, chưa chắc là đối thủ.

Mộ Dung Trường An không chỉ thiên tư cao minh, càng có mấy trăm năm kinh nghiệm, điểm này là Dương Đại so sánh không bằng.

Mộ Dung Trường An nói:

- Như vậy xem ra, Thiên Túc chân nhân đúng là cao nhân đắc đạo, liếc mắt đã nhìn trúng thiên phú của ngươi, tiếp theo đưa truyền thừa của sư tỷ cho ngươi.

Dương Đại một bên huy kiếm, một bên hỏi:

- Người hiểu Thiên Túc chân nhân bao nhiêu?

- Rất ít, nghe đồn người này là lục địa tiên thần, đạo hạnh thâm bất khả trắc, bởi vì có một trái tim tế thể cứu dân, rất ít tham gia tranh đấu, cho nên không có ai biết hẳn rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Mộ Dung Trường An cảm khái, thế gian này chính là có một loại người dạng này, vì thương sinh mà cất bước thiên hạ, cho dù Ma đạo cũng theo đó mà khâm phục.

Tuyệt đại đa số Tu Tiên giả đều là tự tư, vì trường sinh, vì mạnh mẽ, vì danh lợi mà tu luyện, có người lòng mang thiên hạ thật sự là quá ít.

Trong lòng Dương Đại sinh ra một ý nghĩ to gan.

Thiên Túc chân nhân không phải là thần đó chứ.

Bằng không làm sao trắng trợn phát cơ duyên cho thí luyện giả, cách cục quá lớn.

Được rồi, ngược lại cũng là đoán mò.

Dương Đại không nghĩ nhiều nữa, chuyên tâm luận bàn.

..

...

Sau ba ngày.

Quy Nguyên thánh lâu cuối cùng đi đến gần Tiên Trục lĩnh, đám người Dương Đại đi ra cửa lâu, đứng ở trên hành lang, nhìn ra Tiên Trục lĩnh xa xa phía trước.

Mặt trời chiều ngã về tây, tiên lĩnh liên miên chập trùng, núi có màu đen, tựa như lạch trời chân trời, nơi này chính là phần cuối của thế giới.

Quy Nguyên thánh lâu không có dừng lại, trực tiếp bay vào Tiên Trục lĩnh.

Dương Đại rõ ràng cảm giác được linh khí trở nên mỏng manh, trong không khí tràn ngập một tia khí tức làm người ta bất an.

- Nơi này thoát nhìn không giống như là nơi có người, chẳng lẽ bên trong có trận pháp truyền tống của Thiên phủ?

Vạn Thiên Hào mở miệng nói, Thần Chi Ứng Nhân đã phát động, hắn đang nhìn về phương xa.

Bạch Mi đạo khách nói:

- Không rõ ràng, ta trước đó tới cũng chưa từng phát hiện qua trận pháp truyền tống, những năm nay cũng chưa nghe nói qua.

Dương Đại nói:

- Trên thư nói đi tới Tiên Trục lĩnh, tìm một vách núi khắc Kim Cương kinh, Tiên Trục lĩnh lớn như thế, xem ra cần phải phát động âm chúng.

Bạch Mi đạo khách nói:

- Ta chưa từng gặp được vách núi dạng này, ngay cả Kim Cương kinh cũng chưa từng nghe nói qua, xác thực chỉ có thể dựa vào số lượng lớn âm chúng.

Tất cả bảy tầng Quy Nguyên thánh lâu đều mở ra cửa sổ, số lượng lớn âm chúng bay ra, Dương Đại một hơi triệu hoán trăm vạn âm chúng, để bọn hắn tiến về các phương hướng khác nhau, trăm vạn âm chúng tất cả đều là ma tu, chỉ vì ma tu biết chữ.

Tốc độ Quy Nguyên thánh lâu phi hành bắt đầu chậm dần, Dương Đại đứng ở ngoài cửa, tán thưởng phong cảnh Tiên Trục lĩnh.

Thương mang đại khí, dãy núi không dứt, cảnh sắc tráng lệ như thế ở địa cầu cũng không thấy nhiều.

【Thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc - Sát Sát Sát Sát Đánh giết U Minh tộc thí luyện giả Thừa Triệt Đế】.

【Thí luyện giả Địa Cầu nhân tộc Sát Sát Sát Sát Đánh giết U Minh tộc thí luyện giả Tại Bắc Phong】

Hai dòng nhắc nhở hiện ra trước mắt Dương Đại, khiến cho hắn không khỏi nhú mày.

Sát Sát Sát Sát còn chưa bước vào Linh Chiếu cảnh, không ngờ lại liên tục tru diệt hai thí luyện giả U Minh tộc.

Rất không tệ nha!

Hậu sinh khả úy.

Trong lòng Dương Đại cảm khái, như thế này rất tốt, Hạ Quốc xuất hiện càng nhiều nhân vật ngưu bức, chủng tộc đào thải sau đó mới có nắm chắc hơn, nếu vĩnh viễn chỉ có thể dựa vào Dương Đại, như vậy có thể đi bao xa?

Nhóm âm chúng không biết Dương Đại đang suy nghĩ gì, bọn hắn đang thảo luận Thiên phủ như thế nào sát hạch.

Một lúc lâu sau.

Cuối cùng có một âm chúng truyền tin tức về cho Dương Đại:

- Chủ nhân, ta tìm tới Kim Cương kinh, ta đang đợi ở tại chỗ?

- Ừm, chờ chúng ta chạy đến.

Dương Đại lập tức triệu hồi các âm chúng khác, sau đó điều khiển Quy Nguyên thánh lân bay về hướng tên âm chúng kia.

Chương 316: Thiên phú vượt qua đẳng cấp SSS (2)

Hắn có thể cảm nhận được khí tức mỗi một vị âm chúng, mà nhóm âm chúng cũng có thể cảm nhận được khí tức của hắn, cái này có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian.

Trong quá trình Quy Nguyên thánh lâu bay tới trước, không ngừng có âm chúng trở về.

Sau nửa canh giờ, Quy Nguyên thánh lâu đã đến gần âm chúng kia, giờ phút này còn có một nửa âm chúng chưa trở về.

Oanh!

Quy Nguyên thánh lâu rơi xuống đất, Dương Đại triệu hồi ra Hình Thánh, được Hình Thánh, Thái Dương Thần, Kiếm Đồ, Mộ Dung Trường An mấy âm chúng mạnh mẽ chen chúc xung quanh, Bạch Mi đạo khách cùng với những âm chúng hạch tâm yếu kém ở lại giữ Quy Nguyên thánh lâu.

Đây là một mảnh rừng núi hoang vắng, tầm mắt cũng hết sức khoáng đạt, sơn nhạc cũng không tập trung, khắp núi khắp đồng rất ít cỏ dại, còn đủ loại nham thạch vụn vặt.

Đám người Dương Đại đi tới trước một vách đá, ma tu thủ tại chỗ này lập tức hướng Dương Đại hành lễ.

Dương Đại nhìn về phía vách núi, vách núi cao tới năm trượng, rộng chừng hai trượng, thật giống như bị đao tước ra mặt phẳng, mặt đá bóng loáng như ngọc, phía trên khắc lấy lít nha lít nhít chữ viết, lớn nhất ba chữ rõ ràng là Kim Cương kinh.

- Thật đúng là Kim Cương kinh.

Dương Đại thầm nói, lúc trước hắn còn lo lắng nhóm âm chúng không biết cái gì là Kim Cương kinh, xem ra quá lo lắng, Thiên phủ sát hạch không có phát rồ như vậy.

Nhóm âm chúng dồn dập nhìn về phía vách núi.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Kim Cương kinh này chính là Phật pháp cổ lão của Phật môn, các người có khả thể nhớ một chút, sau này có lẽ có thể dùng tới.

Hắn vừa nói như vậy, tất cả mọi người bắt đầu nghiêm túc xem, bao gồm cả Dương Đại.

Thân là Luyện Hồn cảnh, Dương Đại đã có thể đã gặp qua không quên được, xem một lần liền thuộc lòng.

Toàn văn Kim Cương kinh có bảy trăm ba mươi hai chữ, đọc hết qua một lượt, cũng không có chỗ đặc biệt, nhưng lặp đi lặp lại đọc thâm, tâm cảnh sáng sủa không hiểu.

- Không tệ không tệ, có thể truyền đến Bí Vỡ, tạo phúc cho người Hạ Quốc, hiện tại lòng người quá táo bạo.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, ai, hắn thật sự quá suy nghĩ vì người khác, ta xem như thánh mẫu sao?

Thái Dương Thần cau mày nói:

- Sau đó thì sao? Liền ở chỗ này chờ? Không nhìn thấy người Thiên phủ đâu.

Các âm chúng khác cũng nhíu mày, đưa mắt nhìn lại, bốn phương tám hướng hoang vu, trừ bọn họ, vết chân hiếm thấy, ngay cả bóng dáng Yêu thú đều nhìn không thấy, nơi nào có sát hạch gì?

Hình Thánh nhìn chằm chằm vách đá, nói:

- Hắc là ở bên trong trong, bản thân chuyện này là một loại khảo nghiệm.

Hắc tiến lên, ngồi xổm ở trước vách đá, hắc cao mười trượng ngồi xổm xuống cùng không chênh lệch nhiều, lập tức che cản tầm mắt của mọi người, nhưng không người nào dám mở miệng nói, dù sao người ta là đại lão.

Dương Đại cảm khái nói:

- Nhà có một lão, như có một bảo. (*)

[*Nhà có người già, như có bảo vật]

Cũng chỉ hắc dám trêu chọc, các âm chúng khác đều không dám nói tiếp, dù sao Liễu Tuấn Kiệt đều bị lưu tại Quy Nguyên thánh lâu.

Qua một hồi lâu, Hình Thánh đứng dậy, tất cả mọi người nhìn về phía hắc.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Thiên phủ, có lẽ ta biết được đời trước của bọn hắc, đúng là Thánh địa, không ngờ vạn năm qua rồi vẫn còn tồn tại.

Thái Dương Thần thúc giục:

- Sát hạch là cái gì?

Hình Thánh quay người, nhìn về hướng Dương Đại, nói:

- Chủ nhân, Kim Cương kinh nội uẩn một hồn phách mạnh mẽ, có khả năng chính là tiên ảnh mà Bạch Mi đạo khách nói tới, chiến thắng hắc, vách tường này liền sẽ tiêu tán, hắc là sát hạch.

Hồn PHÁCH Mạnh mẽ?

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Mạnh cỡ nào?

Hình Thánh nói:

- Vượt qua Đạp Hư cảnh, cũng đã bước vào Thiên Nguyên tam cảnh, cụ thể mạnh cỡ nào, ta tạm thời cũng không rõ ràng, nhưng nếu sát hạch, chắc chắn không thể để cho người chịu chết, ta suy đoán là Thiên Nguyên nhất cảnh Nhập Tịch cảnh.

Thiên Nguyên tam cảnh?

Hùng Liệt nhin không được hỏi:

- Thiên Nguyên tam cảnh cụ thể là cái gì?

Hình Thánh trả lời:

- Thiên Nguyên tam cảnh chia làm Nhập Tịch, Âm Dương, Càn Khôn, Nhập Tịch giả có thể có được hàng ngàn năm thọ nguyên, phân hồn, có lưu một chút hi vọng sống.

Nhập Tịch, Âm Dương, Càn Khôn...

Dương Đại yên lặng ghi lại, đã biết cảnh giới mới.

Tụ Khí, Tâm Toàn, Linh Chiếu, Không Vô, Luyện Hồn, Đạp Hư, Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh.

Dương Đại hỏi:

- Người cảm giác cần âm chúng bao nhiêu có thể bắt lại nó?

Hồn phách mạnh mẽ?

Kia chính là có thể hấp thu.

Dương Đại lập tức bị kích phát dã tâm.

Hình Thánh trầm ngâm nói:

- Hai trăm vạn chúng thi triển Thập Phương Diệu Đại Trận, chắc là đủ.

Dương Đại nghe xong, nói:

- Vậy thì ba trăm vạn chúng!

Thập Phương Diệu Đại Trận không hạn chế chủng tộc, Dương Đại đã truyền khắp hết thấy chủng tộc âm chúng, ngay cả Tinh quái cũng có thể tham gia, Tinh quái không cần chỗ đứng biến hóa quá phức tạp, cung cấp yêu lực là đủ.

Dương Đại lập tức gọi tới Quy Nguyên thánh lâu, thu toàn bộ âm chúng vào không gian linh hồn, lại thu Quy Nguyên thánh lâu vào Quy Nguyên Càn Khôn Đại.

- Như thế nào đi vào?

Dương Đại hỏi, hắn đã không kịp chờ đợi.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Bất cứ lúc nào.

Dương Đại nói:

- Vậy liền...

- Chờ một chút!

Một âm thanh bỗng nhiên truyền đến, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử váy tím bay tới, tựa như Thiên Ngoại Phi Tiên buông xuống thế gian.

Chử Linh.

Không thể không nói, dung mạo và hình ảnh khí chất của Chử Linh thật sự xuất chúng, xem như một vị nhất tuyệt trong số tất cả nữ tử mà Dương Đại đã thấy qua.

Bất quá Dương Đại thấy được nàng, trong lòng không tự chủ được kiêng kị.

Bà nương này không dễ phán đoán.

- Không cần động thủ.

Dương Đại mở miệng nói, ngăn cản một vài âm chúng đang muốn động thủ.

Chữ Linh rơi xuống đất, không có tới gần Dương Đại, hai bên cách xa nhau mười bước xa, đây là một khoảng cách rất nguy hiểm.

Chữ Linh đánh giá Dương Đại, lấy làm kỳ nói:

- Tốc độ người phát triển thật sự kinh người, không hổ là hạt giống tốt ta nhìn trúng, trong sát hạch quá mức uy hiếp, người không cần phải gấp gáp.

Chương 317: Thiên phú vượt qua đẳng cấp SSS (3)

Dương Đại nói:

- Không vội, chẳng phải là muốn đợi thêm?

Chử Linh rút ra một mị nhãn cho hắn, che miệng cười nói:

- Người nếu nịnh nọt ta, ta có thể sẽ trực tiếp để nhà người gia nhập Thiên phủ.

Dương Đại không hề bị lay động, nói:

- Người đến cùng có ý đồ gì, vì sao trù hoạch Ma đạo công đánh dị nhân chúng ta?

Chử Linh nhún vai nói:

- Cũng không phải là ta trù hoạch, chính là Tuyệt Vô Thiên làm chủ, ta chẳng qua trợ giúp, thuận tiện điều tra bí mật sau lưng Kiếm tông và Tuyệt Vô Thiên, người suy nghĩ kỹ một chút, trong đại chiến Thập Phương giáo, ta mặc dù xuất hiện, nhưng ta nhưng không có nghiêm túc ra tay, thái độ đã rất rõ ràng.

Kiếm Đồ khẽ nói:

- Ta thấy người là sợ chết?

Chử Linh yêu kiều cười, nói:

- Kiếm Đồ tiền bối, người không được, không nhìn ra cảnh giới của ta?

Hai chữ tiền bối, nàng tận lực nhấn mạnh, ý trào phúng vô cùng rõ ràng.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Nàng là Thiên Nguyên cảnh, cho nên nàng mới có thể dễ dàng nắm giữ hồn phách của ta, thậm chí biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Thiên Nguyên cảnh!

Đám người thất kinh, Dương Đại nhú mày.

Chữ Linh cười nói:

- Không cần khẩn trương, ta thật coi trọng ngươi, chuẩn xác mà nói, ta rất xem trọng dị nhân các ngươi, ta muốn tuyển bạt càng nhiều dị nhân cho Thiên phủ, dùng thiên phú của các ngươi đi đổi phó thiên phú dị tộc.

Dị tộc?

Dương Đại hỏi:

- Dị tộc là cái gì?

Chữ Linh nói:

- Thiên ngoại buông xuống chủng tộc không chỉ là dị nhân các ngươi, còn có chủng tộc khác, ngươi cũng đã tiếp xúc qua, Thiên phủ trước mắt bị rất nhiều dị tộc uy hiếp, thiên phú dị tộc quá mức mạnh mẽ, ta đang suy nghĩ có lẽ sẽ dựa vào dị nhân các ngươi đi đổi phó dị tộc, dĩ nhiên, Thiên phủ cũng sẽ cực lực bồi dưỡng dị nhân các ngươi, hai bên giúp đỡ lẫn nhau.

Dương Đại yên lặng.

Chữ Linh tò mò hỏi:

- Ngươi là thiên phú đẳng cấp gì?

Dương Đại hỏi:

- Ngươi cả cái này đều muốn hỏi rõ ràng?

- Dĩ nhiên, Thiên phủ đối phó dị tộc đã có lịch sử mấy trăm năm, đã sớm hiểu rõ đến một chút tình báo, tỷ như đẳng cấp thiên phú, trước mắt ta biết phân biệt đẳng cấp là cấp thiên địa, cấp vũ trụ, cấp thiên địa là định nghĩa khác biệt với đẳng cấp trong tiểu thế giới.

- Mà cấp vũ trụ là vượt qua nhận biết cực hạn của một phương thiên địa, đi đến đẳng cấp này, sẽ có được Thiên Đạo cảm ứng, trước mắt Thiên phủ đang đối mặt với thiên phú cấp vũ trụ, mười phần đau đầu.

Lời Chủ Linh để Dương Đại thất thần.

Thiên Đạo cảm ứng?

Hắn không có.

Nói như vậy, cấp E đến cấp độ SSS là phạm trù cấp thiên địa, chuyên thuộc về định nghĩa trong đẳng cấp của Địa Cầu.

Cũng đúng, nếu như cấp độ SSS chính là đỉnh cấp, Địa Cầu nhân tộc làm sao có thể xếp hạng không vào top mười vạn chứ?

Dương Đại đột nhiên cảm nhận được áp lực, Địa Cầu chưa từng xuất hiện thiên phú cấp vũ trụ.

Cũng may có Kỷ Vân Yên, sau mấy tháng, Kỷ Vân Yên sẽ đột phá đến Không Vô cảnh, đến lúc đó sẽ có thể thăng cấp thiên phú.

Chủ Linh xem thấu tâm tư của hắn, cười nói:

- Không cần khẩn trương, thiên phú của ngươi đã đến hạn mức cao nhất, sau này chắc chắn có thể trưởng thành đến cấp vũ trụ, ta tin tưởng phán đoán của ta, đi thôi, cùng ta trực tiếp đi tới Thiên phủ.

Dương Đại hít sâu một hơi, nói:

- Gần đây Man Hoang Chi Địa buông xuống U Minh tộc, các người có hiểu rõ U Minh tộc hay không?

Chử Linh nói:

- Tự nhiên có, Thiên phủ đã sớm tiếp xúc qua chi chủng tộc xấu xí này, trước đó không lâu Tuyệt Vô Thiên dẫn bọn hắn dẫn tới Man Hoang Chi Địa, tội ác tày trời, bất quá nhóm U Minh tộc này không tính rất mạnh, giao cho dị nhân các người, theo chúng ta hiểu, mấy chủng tộc các người tựa hồ bị quán vào trong một trận thí luyện của Thiên Đạo, để các người tru diệt U Minh tộc, đối với các người càng có chỗ tốt.

Dương Đại càng thêm tò mò về Thiên phủ, không ngờ Thiên phủ hiểu rõ Thâm Vực sâu như thế.

Gia nhập Thiên phủ có ý nghĩa trọng đại đối với Hạ Quốc, ta nhất định phải làm đệ nhất nhân!

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, sau đó mở miệng nói:

- Tốt, nhưng ta vẫn muốn thử xem, ta thu hồn phách bên trong, người không có ý kiến chứ?

Chử Linh ngậy cả người, nói:

- Hồn phách bên trong rất mạnh, so với tàn hồn vị Đại Thánh bên cạnh người còn mạnh hơn.

Dương Đại cười nói:

- Ta không phải có một vị âm chúng.

Chử Linh yên lặng.

Nàng yên lặng lui lại, làm ra dấu tay xin mời.

Dương Đại ra hiệu cho Hình Thánh một ánh mắt, Hình Thánh lúc này đưa tay, linh lực theo lòng bàn tay bắn ra, đối diện đụng đến vách đá.

Hoang nguyên vô biên, một đầu đại giang rộng chừng trăm trượng đem mặt đất một phen thành hai, sóng lớn hung mãnh, đáy vực bờ sông toát ra từng tảng đá ngăm sắc bén, đó là sắc bén khi bị sông sóng tích lũy tháng ngày đập ra.

Trên vách đá, hai bóng người đứng sừng sững, một người trong đó rõ ràng là Mạnh Đại Đế.

Bây giờ Mạnh Đại Đế đã mất đi ngây ngô, khuôn mặt cương nghị, ánh mắt không còn phong mang tất lộ như dĩ vãng, cả người trầm ổn đến cao thâm mịt mịt.

Đứng ở bên cạnh hắn là một thanh niên, thanh niên có tóc dài ngang vai, hiện lên màu đỏ như máu, lộ ra vô cùng đẹp đẽ, mặt mũi của hắn không tính anh tuấn, nhưng hai đầu lông mày lộ ra một cỗ ngoan kình.

- Tứ Sát, đằng trước chính là nơi U Minh tộc tụ tập, chúng ta thật muốn tiến lên?

Mạnh Đại Đế mở miệng hỏi.

Tứ Sát chính là Sát Sát Sát Sát.

Khuôn mặt Sát Sát Sát Sát lạnh lùng, nói:

- Chiến tranh giữa U Minh tộc và chúng ta không thể tránh né, vừa rồi người ta đều cần dựa vào không ngừng chiến đấu mạnh lên, vì sao phải sợ? Trước mắt xem ra, U Minh tộc cũng như thế, không coi là mạnh cỡ nào.

Mạnh Đại Đế cau mày nói:

- Không thể chủ quan, ta có thể cảm giác được không ít khí tức mạnh mẽ, ít nhất cũng là tu vi Không Vô cảnh.

Sát Sát Sát Sát nói:

- Đã như vậy, vậy chúng ta chờ một chút, chuyên môn đi săn U Minh tộc lạc đàn.

Hai người nhìn về phía phần cuối mặt đất đối diện sông.

Chương 318: Thiên phú vượt qua đẳng cấp SSS (4)

Ngoài mấy trăm dặm, trên cánh đồng hoang tụ tập lít nha lít nhít sinh vật loại người, chính là U Minh tộc.

U Minh tộc có thân thể giống như người, làn da hiện lên màu tím đen, có to lớn như núi cao, có thấp bé như người lùn, trên người bọn họ ăn mặc chiến y rất có cảm giác khoa học kỹ thuật, phần lớn hiện lên màu đồng thau.

Phóng tầm mắt nhìn tới, U Minh tộc nói ít cũng có trăm vạn chỉ chúng.

Tại trung ương nhất chỗ đã dựng lên doanh địa, một nam tử to con cao hai trượng đang ngồi nắm một bức quyền trục, hắn có ngũ quan ngay ngắn, cũng hết sức phù hợp thẩm mỹ quan của nhân loại, hai mắt của hắn như rắn, có thể thấy từng sợi tựa mạch máu màu đỏ như hoa văn trên làn da màu tím tối, trên đầu mọc ra hai cây sừng, lại như Ma tộc, sau lưng của hắn đứng thẳng một thanh đại đao vô cùng khoa trương, lưỡi đao rộng tới nửa trượng, tia sáng lạnh thấu xương.

Hắn tên là Chân Khôi Thánh Quân, chính là lãnh tụ của đại quân U Minh tộc lần này.

Một nữ U Minh tộc đi tới, nói:

- Thánh Quân, nhân tộc Địa Cầu đang đi săn tộc ta, cần đối phó sao?

Chân Khôi Thánh Quân nhìn chăm chăm quyền trục trong tay, nói:

- Tùy tiện điều động một chi bộ đội đi ra, lựa chọn chiến tướng Đạp Hư cảnh suất lĩnh, đủ để đối phó Địa Cầu nhân tộc, tộc này nhỏ yếu, sớm muộn sẽ là con mồi của chúng ta.

Nữ U Minh nhân gật đầu, tầm mắt rơi trên quyền trục trong tay hắn, hỏi:

- Thánh Quân, ngài đến cùng đang nhìn cái gì?

Chân Khôi thánh quân nói:

- Ta đang xem sự tích của Kiếm Thánh, Tuyệt Vô Thiên từng nói, trên người Kiếm Thánh có giấu tạo hóa, lần này mục đích của U Minh tộc là tìm kiếm Kiếm Thánh, chủng tộc đào thải sắp đến, địch nhân của chúng ta rất mạnh mẽ, chúng ta cần lực lượng lớn hơn.

Nữ U Minh nhân nhú mày, nhớ tới chủng tộc đào thải, trong mắt nàng toát ra vẻ bất an.

Nàng không lại quấy rầy, yên lặng lui ra.

Chân Khôi Thánh Quân nhú mày, lẩm bẩm:

- Kỳ quái, các Kiếm Thánh trưởng thành quá không hợp lý, chẳng lẽ nàng cũng có thiên phú?

Trong không gian thần bí, vũ trụ tinh không treo cao phía trên mặt đất, mặt đất hoang vu, Dương Đại đang điên cuồng triệu hoán âm chúng, khói đen tràn ngập phương viên mấy vạn mét, cấp tốc khuếch tán.

Con mắt Dương Đại chăm chú nhìn chằm chằm phía trước, chỉ thấy cách đó hơn trăm trượng, giữa không trung lơ lửng một khối thủy tinh to lớn màu tím, bên trong thủy tinh co ro một đạo thân ảnh khủng bố, khó mà thấy rõ hình dáng của hắn.

- Bày trận!

Mộ Dung Trường An cao giọng hô, nhóm âm chúng cấp tốc bao vây thủy tinh màu tím, động tác mãnh liệt, không chút nào dây dưa dài dòng.

Cờ-rắc!

Thủy tinh màu tím sinh ra một tia vết nứt để Dương Đại động dung.

- Nhanh lên!

Hắn ở trong lòng thúc giục.

Rất nhanh, trăm vạn âm chúng bao vây thủy tinh màu tím, liên tục không ngừng có âm chúng tiếp tục hình thành vòng vây, một vòng tiếp một vòng, nhân số bày trận nhanh chóng tăng trưởng.

Hình Thánh dẫn theo Sát Hồn lơ lửng giữa không trung, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Vết nứt mặt ngoài thủy tinh màu tím càng ngày càng nhiều, Dương Đại càng ngày càng khẩn trương, hắn đã cảm nhận được khí tức đáng sợ.

Vượt qua Đạp Hư cảnh.

- Kết trận!

Mộ Dung Trường An quát to, trăm vạn ma tu cùng nhau kết trận, linh lực bùng nổ, trận pháp phóng lên tận trời, cột khí bay thẳng tinh không ngăn cách thủy tinh màu tím bên trong kiếm trận.

Dương Đại thở dài một hơi, cuối cùng kết trận.

Thập Phương Diệu Đại Trận trong có mười lăm vị Đạp Hư cảnh, một trăm hai mươi năm vị Luyện Hồn cảnh các loại, chất lượng vượt xa trận pháp trước đó đối phó Thái Dương Thần, mặt khác, còn có âm chúng liên tục không ngừng kết

trận ở tầng ngoài, trận pháp không ngừng tăng cường, cột khí cũng đang nhanh chóng to thêm.

Một trăm năm mươi vạn!

Hai trăm vạn.

Số lượng âm chún9 vào trận còn đang tăng trưởng, lo lắng trong lòng Dương Đại triệt để không còn.

Ổn rồi.

—.

Thủy tinh màu tím triệt để vỡ vụn, hồn phách bên trong lộ rõ, đây là một nam tử, tóc trắng bao bọc hơn nửa người, hấn mặc áo bào trắng, làn da tái nhợt, hoàn toàn không có huyết sắc, vô cùng ghê người.

Hấn nâng lên hai mắt, con ngươi lại là màu xám, chột nhìn, tựa như không có con ngươi, hấn lạnh lùng nhìn chằm chằm nhóm âm chún9, Dương Đại đối mặt ánh mắt kia, trong lòng phát lạnh.

- Trấn!

Mộ Dung Trường An lập tức quát, âm thanh vang vọng cả không gian.

Ầm ầm ———.

Phía trên Thập Phương Diệu Đại Trận cấp tốc ngưng tụ ra cuộn cuộn lôi vân, vô tận lôi điện đan xen, vận sức chờ phát động.

Nam tử áo bào trắng đứng thẳng thân thể, hai tay kéo ra, tựa như đang kéo giãn a gân cốt.

Lúc này, một tia chớp đánh xuống.

Hấn đột nhiên ngẩng đầu, giữa mi tâm mở ra một con mắt nằm dọc, trong mắt bắn ra một tia sáng trắng, trực tiếp đánh

tan lôi điện.

Nhóm âm chúng kinh hoàng trong lòng, toàn lực truyền
thâu lực lượng vào Thập Phương Diệu Đại trận.

Oanh! Oanh! Oanh!

...

...

Từng đạo lôi điện điên cuồng hạ xuống, nam tử áo bào trắng đưa tay ra, lòng bàn tay hướng về phía lôi vân, ngưng tụ ra một lòng ánh sáng màu trắng, dễ dàng chống cự lôi đình đầy trời oanh tạc.

- Gió!

Mộ Dung Trường An lần nữa quát, trong cột khí Thập Phương Diệu Đại Trận bùng nổ cuồng phong khủng bố, nghiền ép đến nam tử áo bào trắng trong trận.

Vòng bảo hộ quanh thân nam tử áo bào trắng trực tiếp vặn vẹo, hấn theo đó nhúu mảy.

Hình Thánh đứng ở ngoài trận, xa xa nhìn chăm chăm nam tử áo bào trắng, lẩm bẩm nói:

- Cổ khí tức này... Có chút giống như đã từng quen biết.

Lúc này.

Dương Đại tiếp tục triệu hoán âm chúng.

Ba trăm vạn có khả năng còn chưa đủ, hấn chuẩn bị tăng thêm bốn trăm vạn âm chúng.

Nhất định phải đè chết cái tên này.

- Hỏa!

Mộ Dung Trường An phẫn nộ quát, trong trận mặt đất bỗng nhiên nứt ra, Địa Hỏa cuộn cuộn mãnh liệt giết ra, cấp tốc lớn

mạnh, hóa thành biển lửa thao thao bất tuyệt bao phủ tới nam tử áo bào trắng.

Nam tử áo bào trắng nhú chặt chân mày hơn, hấn vồ ra một chưởng, không gian dưới thân trong nháy mắt ngưng kết thành băng, một tầng băng cực dày, ngăn cản biển lửa, nhưng tốc độ tầng băng bị hòa tan rất nhanh.

Ngăn không được!

Chương 319: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (1)

Xuyt ——

Biển lửa hòa tan tầng băng thật dày, Phù Diêu bay lên, bao phủ nam tử áo bào trắng.

Mộ Dung Trường An đang chủ trận cũng không có thư giãn, bởi vì hắn có thể cảm nhận được khí tức nam tử áo bào trắng vẫn như cũ khủng bố như vậy.

- Thập phương, lên!

Mộ Dung Trường An mở miệng nói, ngữ khí đậm mạc, âm thanh như thần vang vọng thiên hạ.

Phong, lôi, hỏa cùng nhau bùng nổ, tràn ngập trong trận, khí tức hủy diệt bốn phía, chấn động đến mặt đất.

Thái Dương Thần trợ trận vô cùng lo sợ, lúc trước bọn gia hỏa này nếu như thế đối phó hắn, hắn có thể hồn phi phách tán hay không?

Thật là đáng sợ!

May mắn sớm trở thành âm chúng.

Thập Phương Diệu Đại Trận triệt để bùng nổ uy năng, nam tử áo bào trắng ở trong trận bị tàn phá, thân hình của hắn run rẩy, không thể chống đỡ.

Giờ phút này, vẫn có âm chúng đang vào trận.

- Chết!

Một tiếng quát lạnh lẽo vang lên, trong trận sáng lên hồng quang chói mắt, đem lôi điện, liệt phong, hung diễm tất cả đều ngăn cách, nam tử áo bào trắng một lần nữa hiển lộ ra thân ảnh.

Thần sắc của hắn trở nên mức dị thường lạnh lẽo, trong mắt lộ ra đáng sợ sát ý.

- Một đám tạp chủng muốn nhúng chàm Thánh đạo, chịu chết đi.

Nam tử áo bào trắng nổi giận gầm lên một tiếng, linh lực kinh khủng bùng nổ ép tới cột khí Thập Phương Diệu đại trận vặn vẹo, trong mang bánh trưởng, hình thành một trứng tròn to lớn, tựa như bất cứ lúc nào muốn nổ tung.

Dương Đại biến sắc, cái tên này mạnh như vậy?

Mộ Dung Trường An quát:

- Thần lâm!

Ầm ầm một tiếng.

Khí thể Thập Phương Diệu Đại Trận đột nhiên tăng lên, lôi vân phía trên cuộn cuộn càng thêm kịch liệt, lôi điện cấp tốc ngưng tụ thành một tôn Lôi Thú đáng sợ, giống như Kỳ Lân, ngạo khiêu bầu trời.

Bốn trăm vạn âm chúng hết sức chăm chú, nỗ lực điều động linh lực bản thân, cố vũ hình thể Thập Phương Kỳ Lân.

Nam tử áo bào trắng ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi động dung.

Hắn cuối cùng cảm nhận được nguy hiểm, hắn nhắc chuông vô tới, một chuông đánh tới, lực lượng vô hình ép tới Thập Phương Kỳ Lân biến hình.

Nhưng chỉ chỉ là biến hình!

Thập Phương Kỳ Lân đột nhiên tăng vọt, điên cuồng xông xuống, mang theo muôn vàn lôi điện, uy thế dọa người, thế không thể đỡ.

Nam tử áo bào trắng nâng lên song chưởng, từng đoá từng đoá liên hoa huyết hồng toát ra, cấp tốc biến lớn, tựa như đáy biển nổi lên, cấp tốc che đầy không gian trên đầu của hắn.

Oanh.

——.

Thập Phương Kỳ Lân hạ xuống, dễ dàng tru diệt từng đoá từng đoá liên hoa huyết hồng, cấp tốc tới gần nam tử áo bào trắng.

Dương Đại nhú mày, trong lòng có chút khó chịu.

Bốn trăm vạn âm chúng còn không thể thắng?

Là trận pháp quá yếu, hay là nhóm âm chúng của hắn không được?

Một tiếng vang kinh thiên động địa bùng nổ, Thập Phương Kỳ Lân đụng vào nam tử áo bào trắng, nó đi theo nổ tung, hóa thành vô tận lôi điện xen lẫn hồn thể nam tử áo bào trắng.

Lôi đình cuồng bạo để mười cột khí trong phương viên đại trận giấy dựa kịch liệt!

Qua một hồi.

Phía trên, lôi vân tiếp tục ngưng tụ Thập Phương Kỳ Lân, từng con Kỳ Lân cấp tốc lao xuống, tốc độ càng lúc càng nhanh, điên cuồng oanh tạc nam tử áo bào trắng.

Thân ảnh nam tử áo bào trắng hoàn toàn bị che đầy, hắn bắt đầu va chạm trận pháp, mong muốn xông ra, cột khí trận pháp bị cao tốc va chạm, điên cuồng vặn vẹo, tựa như vòi rồng đang đập chôn.

Vẻ mặt Mộ Dung Trường An đầy lạnh lùng, ổn định lấy trận pháp, căn bản không hoảng hốt.

- Người xác thực rất mạnh, nhưng chúng ta người đông thế mạnh, không có khả năng bại!

Mộ Dung Trường An nghiêm mặt, tự lẩm bầm.

Đây cũng không phải vây đánh đơn giản, đây là bốn trăm vạn âm chúng tập hợp lực lượng, khi trận pháp được tăng phúc, mặc dù nam tử áo bào trắng vượt qua Đạp Hư cảnh, cũng khó có thể ngăn cản.

Hình Thánh xa xa nhìn chăm chăm nam tử áo bào trắng, lẩm bầm nói:

- Thì ra là người, không ngờ sẽ cùng người dùng loại phương thức này trùng phùng với nhau.

Àm ầm.

Thập Phương Diệu Đại Trận thỏa thích triển hiện uy lực kinh khủng, tần suất phản kích nam tử áo bào trắng đang chậm lại, khí thế của hắn cũng đang nhanh chóng.

Giảm xuống.

Dù cường đại tới đâu, chỉ cần không cách nào phá trận cũng chỉ có thể bị tiêu hao.

- Nam tử áo bào trắng chẳng qua là hồn thể, Dương Đại mong muốn hấp thu, nhất định phải tiêu hao hắn đến mỏng manh trình độ, thậm chí có thể là tàn hồn.

Dương Đại đứng ở phía sau nhóm âm chúng, yên lặng xem chiến.

Màn đêm dần dần buông xuống.

Chử Linh đứng ở trước vách đá, kiên nhẫn chờ đợi, nàng nhìn chăm chăm vách đá, tự nhủ:

- Hi vọng cái tên này sẽ không xảy ra chuyện, nếu không phải mặt địa điểm sát hạch khác bị cướp, ta cũng sẽ không dùng nơi này để mời chào hấn.

Suy nghĩ số lượng âm chúng của Dương Đại, mặc dù đánh không lại, hấn là cũng có thể an toàn rút lui.

Cũng tốt.

Để tiểu tử này ăn chút đau khổ, miễn cho quá thuận, mất đi lòng kính nể.

Chữ Linh yên lặng suy nghĩ.

Đột nhiên!

Vách đá kịch liệt rung động, bắt đầu sinh ra từng vết nứt, Chữ Linh cả kinh trừng lớn đôi mắt đẹp.

- Làm sao có thể!

Chữ Linh lộ vẻ mặt không thể tin được.

Nàng rất rõ ràng thân phận của hồn phách kia, vượt qua tồn tại Đạp Hư cảnh, mặc dù âm chúng của Dương Đại lại nhiều, chỉ cần không có âm chúng Thiên Nguyên cảnh, làm sao có thể thắng?

Rất nhanh, vách đá hóa thành tro bụi, tan theo gió, thay vào đó là một không gian vòng xoáy, Dương Đại được nhóm âm chúng chen chúc đi tới.

Sau khi hạ xuống, Dương Đại kém chút ngã sấp xuống, cũng may Hùng Liệt kịp thời đỡ lấy hấn.

Bên người Dương Đại chỉ có mười mấy vị âm chúng, các âm chúng khác tất cả đều bị hấn thu vào trong không gian linh hồn.

Hấn vừa hấp thu xong hồn phách, đầu vầng mắt hoa, mười phần khó chịu, tu vi của hấn cũng đột phá tới Luyện Hồn cảnh

tàng sáu, quá trình hấp hồn vô cùng hung hiểm, cũng may hấn
gắng gượng qua được.

Chương 320: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (2)

Thiên Nguyên cảnh xác thực khủng bố, mặc dù chỉ còn lại có một tia tàn hồn, cũng không có dễ dàng bị hấp thu như vậy.

Chử Linh há to miệng, sợ hãi than:

- Người không ngờ lại thành công!

Dương Đại giương mắt, khó nhọc nói:

- Ta phải ở đây nghỉ ngơi một quãng thời gian.

Hắn xuất ra Quy Nguyên thánh lâu, thả ở phía trên đất hoang bên cạnh, sau đó bắt đầu thả ra chúng.

Chử Linh đứng ở một bên nhìn xem, rất nhanh nàng liền động dung.

Rất nhiều!

Dương Đại một hơi đem bốn trăm sáu mươi vạn âm chúng tất cả đều phóng xuất ra, bao gồm cả nam tử áo bào trắng lúc trước hấp thu.

- Lại còn nhiều như vậy... Quý nô của hắn hoàn toàn không có có hạn chế số lượng à?

Chử Linh âm thầm kinh hãi, nàng một mực đang tò mò số lượng hạn mức cao nhất âm chúng của Dương Đại, không ngờ vẫn không có đi đến.

Ánh mắt của nàng rơi vào trên người nam tử áo bào trắng, nam tử áo bào trắng yên lặng ở sau lưng Dương Đại không biết suy nghĩ cái gì.

- Có muốn vào làm khách không?

Dương Đại truyền âm cho Chữ Linh.

Chữ Linh lập tức lộ ra nụ cười, tùm tùm theo sau.

Tất cả mọi người đều tiến vào Quy Nguyên thánh lâu, Dương Đại được nhóm âm chúng đỡ xuống, đi vào nằm trong được trì ở Thiên Điện, năm âm chúng bắt đầu giúp hắn thả được liệu, đầu của hắn tựa ở bên cạnh ao, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Sau khi đợi năm vị ma tu âm chúng lui ra, một đạo thân ảnh từ trong bóng tối đi ra.

Chính là nam tử áo bào trắng.

Hắn đi đến bên cạnh ao đối diện Dương Đại, ngay tại chỗ tĩnh tọa.

- Chủ nhân, có gì phân phó?

Nam tử áo bào trắng mở miệng nói, ngữ khí bình tĩnh, hắn đã tiếp nhận thân phận mới của mình.

Dương Đại mở miệng nói:

- Giới thiệu chính mình.

Nam tử áo bào trắng nói:

- Ta tên Tư Hành Đạo, tu vi Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh sơ kỳ, ngã xuống đã hơn vạn năm, từng là tộc trưởng một tộc, ngã xuống trong đại kiếp thượng cổ tiên thần buông xuống, sau này hồn phách bị Thiên phủ tìm tới, một mực trấn áp phong ấn trong không gian.

Dương Đại mừng rỡ, nhưng thật sự là quá yếu, cho nên hắn không có ngồi dậy.

- Thượng cổ tiên thần? Nói một chút.

- Vạn năm trước, nhân tộc đã trải qua suy sụp đến cường thịnh, khi nhân tộc chuẩn bị thanh lý yêu tộc, tiên thần buông xuống, phát động chèn ép nhân tộc, nhân tộc không thể không toàn diện nghênh chiến tiên thần, vị Hình Thánh kia bên người ngài lúc ấy cũng tham chiến, hắn là tiền bối của ta, ta từng chiếm được chỉ điểm của hắn, đáng tiếc, ta chết càng sớm hơn.

- Số lượng Tiên thần nhiều không?

- Không nhiều, chỉ có một vị.

- Một vị tiên thần đã đánh nổ cả Nhân tộc?

- Đúng vậy, hắn quá mạnh, cơ hồ không gì làm không được, đó là mạnh mẽ vượt qua tu luyện.

Trong đôi mắt Tư Hành Đạo trống rỗng toát ra vẻ sợ hãi, hồn thể thậm chí nhịn không được run.

Một thần quét ngang nhân tộc?

Cái kia mạnh bao nhiêu?

Dương Đại sinh lòng hướng tới.

Hình Thánh từng nói, thế gian còn có không ít thần, không biết lúc nào mới có thể gặp được.

Bất quá đối mặt thần, hắn có sức tự vệ.

Thần có thể trấn áp nhất tộc là hắn hiện tại không dám tiếp xúc.

Số lượng âm chúng vẫn là quá ít, ít nhất không nhiều bằng cả Nhân tộc.

Dương Đại tiếp tục nói chuyện phiếm cùng Tư Hành Đạo, hỏi thăm hắn hiểu rõ Thiên phủ ra sao, Tư Hành Đạo đối với Thiên phủ thật ra cũng không hiểu biết quá nhiều, chẳng qua là thường cách một đoạn thời gian sẽ có tu sĩ Thiên phủ tới an trí hắn, thấy cũng nhiều, mới có thể hiểu rõ tên Thiên phủ.

Dựa theo Tư Hành Đạo nói, Thiên phủ tồn tại hơn vạn năm, vô cùng cổ lão, cũng vô cùng thần bí.

Trò chuyện một chút, Dương Đại ngủ thiếp đi.

Trạng thái tinh thần của hắn thật sự quá mệt mỏi.

Không biết ngủ bao lâu, ý thức Dương Đại chậm rãi thức tỉnh.

Tư Hành Đạo vẫn ngồi tĩnh tọa ở đối diện, yên lặng thủ hộ hắn.

Dương Đại chậm rãi ngồi dậy, thân thể có thể cảm nhận được nước thuốc mát lạnh, hắn cuối cùng thông thả lại sức.

- Ta ngủ bao lâu?

- Đã hai ngày.

Lâu như vậy?

Dương Đại âm thầm cảm thán, Thiên Nguyên cảnh chính là quá trâu bò.

Hắn ngồi trong chốc lát, trạng thái tinh thần cấp tốc khôi phục, sau khi hắn cảm thấy không có bất kỳ khó chịu gì, hắn đứng dậy.

Tư Hành Đạo đứng dậy theo, hai người cùng nhau rời khỏi Thiên Điện.

Trong đại điện phía ngoài tụ tập hơn mười vị âm chúng, nhìn thấy Dương Đại đi tới, nhóm âm chúng dồn dập đứng dậy, Chử Linh cũng đứng lên.

- Xem ra ngươi đã khôi phục, đã đến lúc đi tới Thiên phủ.

Chử Linh trước tiên mở miệng nói.

Dương Đại không có ý kiến, nói:

- Ngươi chỉ đường cho Bạch Mi đạo khách đi.

Mặc dù Quy Nguyên thánh lâu là pháp bảo của hắn, nhưng bình thường quyền điều khiển thì giao cho Bạch Mi đạo khách.

Nghe vậy, Bạch Mi đạo khách đi đến trước mặt Chử Linh.

Trước đó trong chính ma đại chiến, hai người đã quen biết qua, bất quá Bạch Mi đạo khách lúc đó không có đem Chử Linh để vào mắt, cho nên tầm mắt hắn nhìn về phía Chử Linh có chút phức tạp.

Dương Đại đi đến trước thủ tọa ngồi xuống, bắt đầu chờ mong Thiên phủ.

Quy Nguyên thánh lâu rất nhanh vọt lên từ mặt đất, hướng về phía bên ngoài Tiên Trục lĩnh.

Dương Đại nhìn về phía Chử Linh, hỏi:

- Thiên phủ một lần chiêu thu bao nhiêu đệ tử?

Chử Linh trả lời:

- Số lượng không có cố định, chỉ nhìn tư chất, Man Hoang Chi Địa cùng với vương triều xung quanh đều thuộc về phạm vi Thiên phủ giám thị.

- Thập Phương giáo Tâm Như Thần thông qua khảo hạch chưa?

- Hắn? Mặc dù thiên tư không tệ, nhưng còn cần thời gian, sát hạch không có dễ dàng qua như vậy.

Chử Linh chẳng thềm ngó tới nói, nàng đột nhiên suy nghĩ Dương Đại sát hạch là mạnh nhất, nàng không khỏi yên lặng.

Dương Đại bắt đầu chờ mong Thiên phủ, cũng không nói thêm gì nữa.

Cũng là nhóm âm chúng trò chuyện không ngừng, không an tĩnh được.

Chương 321: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (3)

Trong quy Nguyên thánh lâu có hơn bốn trăm vạn âm chúng đang tu luyện, tu vi của Dương Đại cùng năm vị âm tướng một mực tại tầng trưởng.

Dương Đại mong đợi nhất vẫn là Kỷ Vân Yên.

Từ khi biết được phía trên cấp độ SSS còn có đẳng cấp khác, loại chờ mong này liền bị phóng to.

Hắn nhất định phải vượt qua cấp độ SSS.

【 Thí luyện giả U Minh tộc - Cửu Long Đánh Giết Nhân tộc thí luyện giả Địa Cầu - Uy Vũ Vô Địch 】 .

【 Thí luyện giả U Minh tộc - Cửu Long Đánh giết Nhân tộc thí luyện giả Địa Cầu Lạ Lạ Lạ Lạ Lạ? 】 .

【 Thí luyện giả U Minh tộc - Cửu Long Đánh giết Nhân tộc thí luyện giả Địa Cầu Trong Xương Cốt Sói? 】 .

Từng đầu nhắc nhở bỗng nhiên liên tục xuất hiện trước mắt Dương Đại, có tới mười bảy đầu.

Nói cách khác, có mười bảy vị thí luyện giả bị Cửu Long liên tục tru diệt.

Thông báo chiến đấu giữa U Minh tộc và Nhân tộc Địa Cầu càng ngày càng nhiều, đoán chừng không đến bao lâu, hai bên sẽ bùng nổ chiến tranh quy mô lớn.

Trước mắt Dương Đại còn chưa gặp được U Minh tộc, đoán chừng đã làm cho Trương Triển Vân thất vọng.

Bất quá cũng không sao, Dương Đại mặc dù không có cho ra trợ giúp tình báo, nhưng hẳn chuẩn bị tàn sát U Minh tộc.

Thiên phủ không ở Man Hoang Chi Địa, mà là trong Vô Tận Hải Dương phương bắc Man Hoang Chi Địa.

Mảnh thế giới này rất lớn, đến cùng có bao lớn, ngay cả Thiên phủ đều không rõ ràng, Chử Linh dùng vô biên vô hạn để hình dung phiến thiên địa này, chân trời góc biển một mực là truyền thuyết.

Đối với vấn đề này, Dương Đại cũng không kinh ngạc, nếu phiến thiên địa này không lớn, sao có thể trở thành sân khấu chủ yếu của Thâm Vực, đủ loại dị tộc đều sẽ bước chân đến nơi này.

Chỉ cần đủ lớn mới có thể tiếp nhận mấy chục vạn chủng tộc xâm lấn.

Một ngày ngày đi qua.

Mỗi ngày đều có thông báo chiến đấu giữa U Minh tộc cùng nhân tộc Địa Cầu, từ thông báo đến xem, U Minh tộc hơi chiếm thượng phong, nhưng cũng không phải nghiêng về một bên.

Bảy ngày thời gian thoáng một đã qua.

Quy Nguyên thánh lâu nhanh chóng nhất tiến lên cuối cùng rời khỏi Man Hoang Chi Địa, tiến vào hải vực, hải dương xanh thẳm, vô biên vô hạn, cũng là phong cảnh rất giống hải dương Địa Cầu.

Dương Đại cùng Chử Linh đứng ở trước hàng rào, Tư Hành Đạo đứng ở sau lưng, thiếp thân bảo hộ hẳn.

- Sau khi trở thành đệ tử Thiên phủ, bình thường không cần tụ tập trong Thiên phủ, Thiên phủ thường cách một đoạn thời

gian sẽ có đại tu sĩ giảng đạo, Thiên phủ sẽ không hạn chế các đệ tử phát triển giáo phái của mỗi người.

Chữ Linh ý vị thâm trường cười nói.

Dương Đại nhú mày nói:

- Nhìn như đại khí, kì thực thông qua loại phương thức này nắm trong tay Man Hoang Chi Địa, rất có thủ đoạn.

Chữ Linh nhún vai nói:

- Bình thường thôi, thật ra đều là căn cứ vào thực lực cường đại, cường giả chân nhiếp mới là thủ đoạn tốt nhất.

Dương Đại tán đồng gật đầu.

Mấy canh giờ sau.

Quy Nguyên thánh lâu đứng ở trên một hải đảo, hải đảo vô cùng to lớn, tự thành một vùng trời nhỏ, linh khí dồi dào.

Dương Đại rơi xuống đất, thu hết âm chú trong Quy Nguyên thánh lâu vào không gian linh hồn, sau đó lại ném Quy Nguyên thánh lâu vào Quy Nguyên Càn Khôn Đại, chỉ để lại Tư Hành Đạo bên người.

Bái phỏng Thiên phủ, tự nhiên cần hữu lễ một ít, giữ lại Tư Hành Đạo đã có thể bảo vệ mình, cũng có thể chứng minh cho các tu sĩ Thiên phủ rằng mình đã thông qua sát hạch.

CHỮ Linh dẫn đầu, hai người Dương Đại đi vào trong núi sâu, đến một mảnh trong rừng cây rậm rạp, nơi có có một tòa bệ đá cổ xưa đứng thẳng, trên bệ đá có hai pho tượng đá, một long một phượng, đều lộ ra hết sức trù tượng, hết sức quý dị.

Chữ Linh đi đến trên bệ đá, bắt đầu thi pháp, linh lực rót vào trong tượng đá Long Phượng, bệ đá bắt đầu lắc lư.

Oanh!

Một tia sáng bay lên, cũng không có toát ra rừng cây, chỉ có cao ba trượng.

Chữ Linh vẫy tay, hai người Dương Đại lập tức đi vào trong cột ánh sáng.

- Thiên phủ... Rốt cuộc đã đến!

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, trong lòng tràn ngập chờ mong.

Rất nhanh, hắn cảm nhận được một cỗ linh lực ba động cường đại.

Tầm mắt Dương Đại tối đen, rất nhanh cảm nhận được hai chân rơi xuống đất.

Trong chốc lát, hắn lại có cảm giác logout khỏi Thâm Vực, thật sự không hợp thói thường.

Hắn mở to mắt, phát hiện mình đi vào trong một tòa miếu thờ, ngôi miếu này rất lớn, hắn chưa bao giờ thấy qua miếu lớn như thế, mặt đất bóng loáng, phản chiếu thân ảnh của hắn, phía trước có một tượng thần thật to, là một lão giả mặt mũi hiền lành, thân mặc đạo bào, trong ngực còn có một đầu Hắc Miêu quỹ dị.

- Chữ Linh đứng ở bên cạnh Dương Đại, khom lưng hành lễ:

- Đệ tử Chữ Linh mang người mới đến đây, Dương Đại đã thông qua sát hạch, bái nhập Thiên phủ.

Nàng ra hiệu cho Dương Đại một ánh mắt, Dương Đại hiểu ý, đi theo hành lễ.

Hai mắt tượng thần phát ra một đạo quang mang, chiếu lên trên người, trong chốc lát, Dương Đại cảm giác toàn thân ấm áp, thoải mái không nói được.

- Đây là cái gì....

Dương Đại tò mò, trong lòng cũng có chút khẩn trương, lo lắng mình sẽ bị ép hại.

- Vào Thiên phủ, tranh khí vận, siêu thoát phàm tục, Dương Đại, từ nay về sau, ngươi là cửu đẳng vận giả của Thiên phủ ta.

Trong đầu Dương Đại vang lên một đạo âm thanh uy nghiêm, khiến cho hắn không tự chủ được sinh lòng kính sợ.

Trong chốc lát, hắn cảm nhận được bản thân nhiều thêm thứ gì đó.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Bá Vương Bất Quá Giang gia nhập Thiên phủ, mở ra con đường tranh đoạt khí vận】 .

【 Thâm Vực thông báo: Thí luyện giả khu Hạ Quốc - Bá Vương Bất Quá Giang Trở thành vị thí luyện giả nhân tộc Địa Cầu thứ nhất bước vào con đường tranh đoạt khí vận, siêu phàm thoát tục 】 .

Hai dòng thông báo liên tục xuất hiện trước mắt Dương Đại, dòng thông báo thứ hai hình như chính là tuyên bố cho toàn Nhân loại.

Chương 322: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (4)

Quá trâu bò!

Lại trang bức thành công.

Nhìn như vậy, Thiên phủ sẽ không hổ hân.

Tâm tình Dương Đại có chút kích động.

Rất nhanh, hào quang bao phủ hân tan biến, hân khôi phục tầm mắt, vẫn như cũ đứng ở trong miếu.

Từ nơi sâu xa, hân cảm giác mình nắm giữ một loại năng lực đặc thù, khó nói nên lời.

Hân nhìn về phía Chử Linh bên cạnh, có thể cảm nhận được trên người Chử Linh có một loại vật liệu thấy không rõ sờ không được, loại năng lực này của hân có khả năng có thể hấp thu thứ ở trên người Chử Linh.

- Đây là thần thông Thiên phủ giao phó cho các đệ tử, Khí Vận Tranh Đoạt Thuật, từ nay về sau, người đánh giết kẻ địch sẽ tự động đoạt khí vận của đối phương, người cũng đã cảm nhận được khí vận trên người ta, nhưng mời người thu hồi người tham niệm, đối mặt đệ tử Thiên phủ, tốt nhất đừng biểu hiện ra ngoài, ta có thể hiểu được người, lúc trước ta cũng không chế không nổi cảm xúc, dù sao đây là thế giới hoàn toàn mới.

Chử Linh mở miệng nói, ngữ khí tràn ngập ý vị trêu chọc.

Dương Đại thoáng có chút xấu hổ, vội vàng nói sang chuyện khác:

- Ta vậy đã là đệ tử Thiên phủ? Không có mấy thứ như thân phận bài các loại?

Chử Linh nói:

- Trò xiếc của phàm phu, Thiên phủ không cần, ngày sau người có khả năng thông qua khí vận để phán đoán đối phương có phải đồng môn hay không, khí tức khí vận Thánh địa khác biệt thì sẽ có khác biệt rất lớn.

Thánh địa khác biệt?

Xem ra Thánh địa giống như Thiên phủ dạng này không chỉ có một.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Chử Linh cười nói:

- Người có thể đi về, nhớ kỹ hòn đảo này, sau khi gặp được phiền toái, có thể tới trong này thỉnh cầu Thiên phủ trợ giúp, dĩ nhiên, không chỉ một chỗ này, lúc người muốn tìm Thiên phủ, khí vận của người sẽ giúp người tìm kiếm, trong giới hạn phạm vi khí vận Thiên phủ, nếu người rời xa vùng biển này, rời xa Man Hoang Chi Địa, vậy thì không cảm ứng được.

Thật mơ hồ.

Dương Đại nói:

- Đa tạ nhắc nhở, người kế tiếp dự định làm gì?

Chử Linh cười nói:

- Ta chính là thất đẳng vận giả, cao người hai đẳng cấp, người không nên nghe ngóng.

Dương Đại cười cười, cũng không hỏi thêm nữa, mang theo Tư Hành Đạo rời khỏi.

Chử Linh nhìn hắn đi ra cửa miếu, lộ ra nụ cười.

Vừa đi ra khỏi cửa miếu, trước mắt Dương Đại lóe lên cường quang, lần nữa mở mắt đã tới trong rừng cây, hấn quay đầu nhìn lại, bệ đá ở sau lưng.

- Không hổ là Thiên phủ, truyền tông pháp môn đều cao hơn Thập Phương giáo, thâm sâu khó lường a.

Dương mặc lặng yên suy nghĩ, hấn thậm chí cảm giác không thấy gần đó có không gian cấm chế, phải biết trước đó tiên đánh Ma đạo, hấn đều có thể cảm nhận được không gian cấm chế của mỗi một phe giáo phái.

Dương Đại thu Tư Hành Đạo vào không gian linh hồn, sau đó lựa chọn logout.

Rất lâu không có logout, cũng nên quan tâm hiện thực một thoáng.

Đương nhiên, quan trọng nhất chính là xem các quốc gia như thế nào thời phòng hấn!

Về đến phòng trong, Dương Đại thả ra một nhóm âm chúng, sau đó ngồi ở trên ghế sa lon, lấy điện thoại di động ra.

Kỷ Vân Yên tiếp nhận điện thoại di động của mình, rất nhanh hét lên kinh ngạc:

- Người lại lên thông báo rồi? Trong nhóm chat đều đang nói chuyện về người.

Liễu Tuấn Kiệt đang cầm máy tính bảng kêu lên theo:

- Đồ sát cả Hot tìm kiếm, quá ngu bức, số lượng bình luận trên những tin tức này đang tăng rất nhanh, ôi không, làm sao cảm giác phần mềm có chút lag?

Dương Đại mỉm cười, chuyện này quá là điều bình thường đi đó mà.

Lúc này, điện thoại di động của hắn rung lên, hắn cúi đầu xem xét, Trương Triền Vân gọi điện thoại tới.

Dương Đại đợi mấy giây mới bắt máy.

- Lợi hại, thật gia nhập Thiên phủ, người tính là chân chính dẫn trước Thiên đạo, Thiên phủ đến cùng là như thế nào, có thể tiết lộ một chút tình báo hay không, tiêu chuẩn bọn hắn nhận người và sát hạch cụ thể là cái gì, để cho người chúng ta đến sau có thể chuẩn bị sớm.

- Thật ra ta cũng không có thu hoạch được bao nhiêu tình báo cả, Thiên phủ hoàn toàn khác biệt với giáo phái trong tưởng tượng chúng ta, không có tập trung đệ tử, ta đang chuẩn bị trở về Man Hoang Chi Địa, đến mức sát hạch, thật ra sát hạch đều có khác biệt, không có một loại nhất định, ta chỉ bắt quá chiến thắng hồn phách của Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh mạnh mẽ mà thôi, đúng rồi, có khả năng tiết lộ cảnh giới cho các người, phía trên Đạp Hư cảnh chính là Thiên Nguyên tam cảnh, Nhập Tịch, Âm Dương, Càn Khôn.

Đối diện yên lặng.

Dương Đại có thể rõ ràng nghe được tiếng thở dốc trầm trọng của Trương Triền Vân.

- Uy, sư ca, vẫn còn đó chứ?

- Vù vù... Kêu sư ca cái gì, sau này ta phải gọi người chủ trì giáo mới đúng, bây giờ ta sẽ báo việc này cho Thập Phương giáo, để tránh Tâm Như Thần nhanh chân đến trước, chờ người trở về, người chính là phó chủ trì giáo.

Nói xong, Trương Triền Vân liền cúp máy.

Dương Đại bĩu môi, phản ứng này có chút bình thản.

Hắn để điện thoại di động xuống, nhìn về phía màn hình TV.

- Tin tức trực tiếp, thí luyện giả Bá Vương Bất Quá Giang nước ta vào năm phút đồng hồ trước đã phát động thông báo toàn Thâm Vực, trở thành người thứ nhất toàn thế giới bước vào con đường tranh đoạt khí vận, chúng ta không rõ ràng như thế nào là con đường tranh đoạt khí vận, nhưng thông báo một câu cuối cùng là siêu phàm thoát tục, đặt để cho chúng ta không khỏi miên man bất định về tu vi của Bá Vương Bất Quá Giang, đại nhân vật đại biểu cho một đời mới mạnh nhất Hạ Quốc cuối cùng đi tới đằng trước Toàn Nhân loại...

Người dẫn chương trình trang nghiêm nói, Dương Đại nghe được trong lòng thoải mái không thôi.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói:

- Toàn mạng đều đang thảo luận về ngài, ta vào mấy trang quốc tế nhìn một chút.

Lúc này, điện thoại Dương Đại lần nữa chấn động.

Cục trưởng Tổng cục Thâm Vực.

Dương Đại lập tức bắt máy, trong nửa giờ sau, hắn lần lượt nhận cuộc gọi của các cao tầng Hạ Quốc thậm chí mấy vị Quốc trụ.

Chương 323: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (5)

Ngữ khí tất cả mọi người dành cho hắn đều mang tới kính ý, loại biến hóa này rất vi diệu, nếu không cẩn thận cảm thụ, còn rất khó phát hiện, dù sao những người kia đều là người cầm quyền, ngồi ở vị trí cao, không chế rất tốt cảm xúc bản thân.

Dương Di để điện thoại di động xuống, trong lòng cảm khái, vô luận là ở đâu, dưới loại chế độ nào, vĩnh viễn là thực lực vi tôn.

Hiện tại Dương Đại đối với toàn Nhân loại mà nói, đã không phải là thực lực mạnh mẽ đơn giản như vậy nữa, quy tắc thông báo này đại biểu cho hắn đã dẫn trước toàn Nhân loại, hắn thăm dò để phản hồi cho nhân loại, có thể tạo phúc vô số người.

Đây mới thật sự là đệ nhất thế giới.

Sau một tiếng, Tổng cục trưởng Cục chiến đấu lần nữa gọi điện thoại tới cho Dương Đại.

- Chuyện gì, cục trưởng?

- Chuyện liên quan tới U Minh tộc, người tạm thời đừng xuất thủ, Hạ Quốc không thể vĩnh viễn dựa vào người, vừa hay dùng cơ hội lần này tôi luyện những người khác, mặt khác, người cũng có thể là át chủ bài của nhân tộc Địa cầu chúng ta.

- Ta không ra tay, được không?

- Được, Thiên Đạo đã xuất quan.

- Được, nếu có nguy hiểm, bất cứ lúc nào thông báo ta.

- Ha ha ha, yên tâm đi, hồn phách của U Minh tộc, chúng ta sẽ nghĩ biện pháp phong ấn, đến lúc đó tại Thập Phương giáo giao cho người.

- Đa tạ cục trưởng, đa tạ nhân dân!

Dương Đại kinh hỉ, còn có loại chuyện tốt này.

Hai người hàn huyên một hồi lâu mới cúp máy.

Tổng cục trưởng nói lời rất dễ nghe để Dương Đại hết sức dễ chịu.

Thế này rất tốt, Dương Đại định kỳ đưa tài nguyên cho Hạ Quốc, Hạ Quốc thì giúp hắn thu thập hồn phách, hỗ trợ cùng có lợi.

Ở kiếp này, cũng là không có gặp được quá nhiều lực đực với nhau, chủ yếu quyết định bởi cường độ bảo hộ của Hạ Quốc dành cho người có thiên phú, phàm là người có thiên phú cấp S trở lên cơ hồ không tình huống có bị chèn ép truyền ra, dĩ nhiên, thiên phú đẳng cấp thấp, có khả năng trải nghiệm hoàn toàn khác biệt, nhưng đây là hiện thực, không có tuyệt đối công đạo và công chính.

Dương Đại tiếp nhận máy tính bảng, đăng nhập vào Bí Vỡng xem xét các tin tức khác.

Trên Bí Vỡng không xuất hiện nhiều tin tức loè loẹt như vậy, Dương Đại mặc dù chiếm cứ không ít chủ đề, nhưng cũng không phải toàn bộ.

Long Giang bí cảnh mà Dương Đại trước quan tâm, những ngày nay, Hạ Quốc đã triệt để chương khổng Long Giang bí cảnh, thậm chí chuẩn bị mở ra kế hoạch tu hành hiện thực, trong bí cảnh có linh khí rất dồi dào, quốc gia dự định để

người không có tiền vào Thâm vực đi vào trong bí cảnh tu luyện.

Kế hoạch này để những người thí luyện khen tốt, chủng tộc đào thải đã bắt đầu được tuyên truyền, những người thí luyện tự nhiên hi vọng có càng nhiều chiến hữu.

Long Giang bí cảnh thuận lợi làm Dương Đại an tâm, lúc trước hấn lo lắng sẽ xảy ra chuyện, hiện tại rất tốt, sau này có khả năng đưa Dương Siêu, Dương Diễm vào đó.

Dùng năng lượng của Dương Đại, đưa vài người chen ngang tuyệt đối không có vấn đề, không người nào dám phản đối.

Trừ cái đó ra, U Minh tộc cũng chiếm cứ không ít chủ đề, càng ngày càng nhiều thí luyện giả tiếp xúc đến U Minh tộc, đủ loại sự tích chiến đấu lưu truyền trong diễn đàn.

Có người phát hiện U Minh tộc tựa hồ đang tìm kiếm cái gì, cũng không có trực tiếp bày ra hành động sẵn giết thí luyện giả.

Dương Đại tạm thời không nhìn thấy U Minh tộc xuất hiện nhân vật mà những người thí luyện hoàn toàn đánh không lại.

Mặc dù có Đạp Hư cảnh tồn tại, có Thiên Đạo ra tay, sẽ không có chuyện gì.

Thái Dương Thần đều có thể chiến Đạp Hư cảnh, Thiên Đạo há có thể không được?

Nửa ngày sau.

Dương Đại một lần nữa online.

Màn đêm buông xuống, trong rừng cây hải đảo quanh quần tiếng đủ loại côn trùng kêu vang.

Dương Đại thả ra một nhóm âm chúng, đang muốn mở miệng, hần bỗng nhiên cảm nhận được cái gì, mãnh liệt xoay người, quát:

- Người nào?

Nhóm âm chúng dồn dập tản ra, đem Dương Đại bao vây, chuẩn bị chiến đấu.

Dương Đại nhìn chòng chọc vào chỗ sâu trong rừng cây.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh chậm rãi đi ra.

Ánh trăng theo lá khe hở cây rơi xuống, đám người Dương Đại thấy một người thần bí mang theo mũ che mặt, từ thân hình đến xem, hẳn là một nữ tử.

Dương Đại ngậy cả người, nói:

- Là tiên bối đi theo bên cạnh Thiên Túc...

- Là ta.

Nữ tử đội mũ trả lời, ngữ khí bình tĩnh như dĩ vãng.

Dương Đại rung động.

Cũng không phải cảm thấy thật trùng hợp, mà khí vận cô gái này thật mạnh!

Còn mạnh hơn cả Chữ Linh.

Làm sao có thể!

Nữ tử này không phải tu vi Không Vô cảnh à, vì sao có thể có khí vận như thế này?

Chờ chút!

Tu vi của nàng...

Dương Đại phát hiện nhìn mình không thấu tu vi của nàng.

Tư Hành Đạo mở miệng nói:

- Người tựa hồ hơi ít hồn phách một chút.

Nữ tử đội mũ trả lời:

- Là chuyện xưa rồi.

Mộ Dung Trường An nhú mày, luôn cảm thấy đối phương có chút quen thuộc, hấn nhin không được hỏi:

- Người có phải hay không có quan hệ với sư tỷ Kiếm Thánh của ta?

Vừa dứt lời, tất cả mọi người kinh dị nhìn về phía nữ tử đội mũ, Dương Đại cũng như thế.

Cô gái này có quan hệ với Kiếm Thánh?

Chờ chút!

Truyền thừa Kiếm Thánh không phải là nàng nộp lên cho Thiên Túc chân nhân à?

Hay hoặc là Thiên Túc chân nhân sở dĩ mang theo nàng là bởi vì nàng chính là hậu nhân hoặc bạn thân của Kiếm Thánh?

Dương Đại trong nháy mắt suy nghĩ rất nhiều loại khả năng.

Nữ tử đội mũ trả lời:

- Có chút sâu xa, nhưng đã là trôi qua như mây, không cần hỏi lại.

Nàng đi lên phía trước, nhóm âm chúng cảnh giác, Dương Đại cũng không có để bọn hấn tránh ra, mặc dù lúc trước chung đụng, nhưng nên có lòng phòng bị người.

Dương Đại vĩnh viễn sẽ không muốn bị lật xe ở trước mặt nữ nhân.

Nữ tử đội mũ dừng bước, nói:

- Ta cũng gia nhập Thiên phủ, trở thành cử đẳng vận giả, tiếp theo người có nguyện mang theo ta?

Chương 324: Toàn cầu thông báo, Táng Kiếm tiên tử (6)

Dương Đại ngậy cả người, nói:

- Ta muốn về Thập Phương giáo.
- Không sao đâu, ngươi trở về, địa vị chắc chắn bay vọt, mang ta theo, không có ảnh hưởng.
- Vì sao muốn đi cùng ta?
- Bởi vì không có chỗ đi.
- Sư phụ ngươi đâu?
- Nhân sinh luôn có ly biệt, lão nhân gia ông ta có theo đuôi của người, ta cũng có con đường ta nên đi.

Lời đều nói đến thế này, Dương Đại không tiện từ chối, chỉ có thể đáp ứng.

Kỷ Vân Yên cảnh giác nhìn nữ tử đội mũ, cô gái này có giọng nói rất êm tai, nghe tựa như mỹ nhân, máu chót nhất nơi này là Tu Tiên giới, cũng không phải hiện thực, không tồn tại âm thanh sát thủ, nữ tử Tu Tiên giới phần lớn rất đẹp.

Dương Đại xuất ra Quy Nguyên thánh lâu, triệu hoán hết thủy âm chúng, trước đặt nhóm âm chúng vào.

Nữ tử đội mũ trôi nổi phía trên rừng cây, yên lặng nhìn xem, cũng không có biểu hiện ra giết mình.

Bốn trăm sáu mươi vạn chúng cấp tốc vào lâu, từng người đã thành thói quen, cho nên động tác rất nhuần nhuyễn.

- Theo ta lên tầng cao nhất đi.

Dương Đại mở miệng nói, ấn tượng hấn dành cho cô nàng trước mặt còn không tệ, trước kia nàng còn chỉ bảo cho hấn kiếm pháp.

Nữ tử đội mũ không có từ chối, đi theo hấn bay tới tầng cao nhất Quy Nguyên thánh lâu.

Vào lâu, Dương Đại vừa đi, một bên nhìn về phía nữ tử đội mũ, tò mò hỏi:

- Ta còn không biết tên của ngươi đây.

Nữ tử đội mũ yên lặng một lát, nói:

- Ngươi có thể xưng ta là Táng Kiếm.

Táng Kiếm?

Tên...

Dương Đại muốn chửi bậy, trên mặt thì cười nói:

- Táng Kiếm à, bất quá vẫn nên thêm hai chữ tiên tử đi, sau này ta sẽ gọi ngươi là Táng Kiếm tiên tử.

Nữ tử đội mũ yên lặng, xem như ngầm đồng ý.

Ánh mắt Mộ Dung Trường An trở nên phức tạp, hấn nhận định Táng Kiếm tiên tử chính là hậu nhân của Kiếm Thánh, sở dĩ gọi Táng Kiếm, chỉ sợ có quan hệ đến Kiếm Thánh.

Dương Đại ở trong lòng hỏi Tư Hành Đạo hỏi:

- Tu vi của nàng mạnh bao nhiêu?

- Luyện Hồn cảnh tầng sáu, nhưng đây tuyệt không phải thực lực chân chính của nàng, hồn phách của nàng thiếu sót, nhưng có thể còn sống hành tẩu tại thế, đúng là cổ quái.

Tư Hành Đạo trả lời tràn ngập hoang mang, Dương Đại càng thêm tò mò Táng Kiếm tiên tử.

Không ngờ lại có thể làm cho Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh nhìn không thấu.

Cô gái này không phải là Kiếm Thánh đó chứ?

Nhưng nếu là Kiếm Thánh, Mộ Dung Trường An há có thể không nhận ra?

Trong lòng Dương Đại tràn đầy lo nghĩ, nhưng không tốt trực tiếp hỏi.

Đại diện trống trải, nhóm âm chúng đều tự tìm nơi ngồi xuống, Táng Kiếm tiên tử ngồi ở nơi hẻo lánh, Dương Đại thì ngồi trên ghế, đây là cái ghế duy nhất trong điện, hết sức dễ chịu, giống như ghế sofa.

Bốn trăm sáu mươi vạn âm chúng đã bắt đầu tu luyện, tu vi Dương Đại bắt đầu tự động tăng trưởng.

Hắn bảo Mộ Dung Trường An mang theo Tư Hành Đạo đi tới tầng thứ sáu tu hành các loại trận pháp, chuyện thứ nhất trở thành âm chúng chính là tu luyện trận pháp.

Trước đó Chử Linh ở bên cạnh, hắn không tốt đẩy Tư Hành Đạo ra, cho nên trì hoãn đến hiện tại.

- Lần này trở về, chủ nhân chính là phó chương giáo, chương giáo không có ở đây, chủ nhân chính là chương giáo, sau này để Thập Phương giáo hỗ trợ thu thập hồn phách, số lượng âm chúng sẽ tăng vọt.

- Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói.

Để đệ tử Thập Phương giáo thu thập hồn phách.

Đề nghị này dẫn tới nhóm âm chúng nhiệt liệt thảo luận, bọn hắn cũng hi vọng âm chúng càng ngày càng nhiều, bởi vì bọn hắn đều đã thuộc về âm chúng hạch tâm, Dương Đại là một người nhớ tình bạn cũ, chỉ cần được xếp vào âm chúng

hạch tâm, sau này đều sẽ có được quyền lực, sẽ không bị bạc đãi.

Âm chúng càng nhiều, quyền lực của những người bọn hấn tự nhiên càng lớn.

Tư Hành Đạo không khỏi nhìn về phía Dương Đại, trong lòng tràn ngập tò mò.

Hắn đã nhận được trí nhớ của Vạn Cảnh Âm Chủ, biết được Dương Đại có đôi lực không chế tuyệt đối dành cho âm chúng, vì sao Dương Đại còn có thể cho phép bọn gia hỏa này tùy ý thảo luận tương lai hấn như thế nào làm việc?

Ở thời đại của hấn, quan hệ chủ tớ rất nghiêm túc, đẳng cấp sâm nghiêm, sẽ không xuất hiện tình huống như vậy.

Bất quá hấn không tiện nói ra, cũng không có câu thông tưởng niệm, hấn ưa thích lẳng lặng quan sát.

Không chỉ là hấn, Hình Thánh cũng như thế.

Cách xa nhau vạn năm, khoảng cách số tuổi để bọn hấn rất khó trò chuyện cùng với những âm chúng khác.

Dương Đại phần lớn thời gian cũng chỉ nghe, nghe trò chuyện vui đùa, có loại cảm giác xem trò vui.

Ánh mắt của hấn không tự chủ được rơi vào trên người Táng Kiếm tiên tử.

Nàng trước sau như một, an tĩnh đợi trong nơi hẻo lánh, không nhúc nhích, mũi chụm che đầy mặt mũi của nàng, nhưng càng như thế, Dương Đại càng muốn biết bộ dạng nàng dài ngắn thế nào.

Đi vào Thâm Vực, trừ thí luyện giả, Dương Đại chân chính sinh ra qua giao tiếp đích xác rất ít người, nữ nhân càng chỉ có ba vị, Phương Thanh Nghê, Chử Linh, Táng Kiếm tiên tử.

Phương Thanh Nghê là sư tỷ của hấn, trừ giáo vụ ra, quan hệ cá nhân giữa hai người không sâu, Chữ Linh mặc dù mời hấn vào Thiên phủ, nhưng lúc trước cho hấn không ít phiền toái, duy chỉ có Táng Kiếm tiên tử, hai người từng một mình chung đưng, Táng Kiếm tiên tử bảo hộ qua hấn, dạy bảo qua hấn.

- Được rồi, không thể mang theo tò mò, sẽ luân hãm, vậy liền thăm.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, sau đó thu hồi tầm mắt.

Trên đường trở về Thập Phương giáo, Quy Nguyên thánh lâu tiến lên với tốc độ nhanh chóng nhất, không có gặp bất kỳ nguy hiểm nào, sát danh Quy Nguyên thánh lâu đã truyền khắp Man Hoang Chi Địa, hai tộc nhân yêu nhìn thấy, đều không dám tới gần.

Mỗi ngày, Dương Đại đều có thể thấy mấy trăm đầu thông báo chiến đấu, ngày thứ tư, hấn cuối cùng thấy Thiên Đạo đánh giết thí luyện giả U Minh tộc.

Chương 325: Chứng tộc bài danh, thiên phú lại tăng cấp (1)

Thiên Đạo một hơi tru diệt trên trăm thí luyện giả U Minh tộc, Dương Đại nhìn thấy mà cảm thấy sáng khoái.

Có Thiên Đạo ra tay, Dương Đại triệt để yên tâm.

Lại qua năm ngày.

Dương Đại cuối cùng trở lại Thập Phương giáo.

Hắn thu nhóm âm chúng thu không gian linh hồn, thu hồi lại Quy Nguyên thánh lâu, bên người chỉ còn lại có Mộ Dung Trường An, Táng Kiếm tiên tử.

Tiến vào trận pháp truyền tống, các đệ tử thủ tại dãy núi truyền tống nhìn thấy Dương Đại dõn dập hành lễ, đối với Táng Kiếm tiên tử, bọn hắn không dám nhiều lời.

Tin tức Dương Đại trấn áp Ma đạo đã truyền về Thập Phương giáo, danh vọng Dương Đại đi đến độ cao trước đó chưa từng có, địa vị hắn trong lòng các đệ tử thậm chí đã vượt qua Vấn Thương Thiên.

Nhìn chung lịch sử Thập Phương giáo, không có người nào có thể có thành tựu như Dương Đại.

Dương Đại bay thẳng đến Trường Lão điện.

Táng Kiếm tiên tử yên lặng đi sau lưng hắn, không có lên tiếng.

Rất nhanh, bọn hắn đi vào trước Trường Lão điện.

Cửa lớn âm âm mở ra, bên trong đã tụ tập mười mấy vị trưởng lão, Thành Thanh Thiên cũng ở trong đó.

Các trưởng lão nhìn thấy Dương Đại đi tới, dồn dập đứng dậy.

Dương Đại nhìn một chút, phát hiện khí vận của Thành Thanh Thiên mạnh nhất, các trưởng lão khác cộng lại đều không hùng hậu bằng khí vận của hắn, bất quá so với Táng Kiếm tiên tử so, khí vận của Thành Thanh Thiên vẫn kém một chút.

Khí vận có lẽ không thể quyết định thực lực, nhưng người mang khí vận mạnh mẽ, thực lực không yếu.

- Chúc mừng người thành công gia nhập Thiên phủ.

Thành Thanh Thiên mở miệng nói, vừa dứt lời, các trưởng lão dồn dập động dung, Thành Thanh Thiên chính là đệ tử Thiên phủ, hắn nói như vậy, tất nhiên là thật.

Mặc dù Dương Đại là đệ tử của Thành Thanh Thiên, nhưng các trưởng lão tin tưởng Thành Thanh Thiên sẽ không nói dối.

Lúc này, hai Thái Thượng trưởng lão xuất hiện.

Ánh mắt của bọn hắn rơi vào trên người Dương Đại, đều động dung.

Thái Sơ trưởng lão cảm khái:

- Nhanh như vậy đã gia nhập Thiên phủ, thật không tầm thường, ngươi là người nhanh nhất trong bốn vị hạch tâm đệ tử gia nhập Thiên phủ, từ nay về sau, ngươi là phó chương giáo, xuất ra thân phận lệnh bài của ngươi.

Dương Đại lập tức cách không đưa đi thân phận lệnh bài của của mình.

Khí vận của hai vị Thái Thượng trưởng lão cũng rất mạnh, mà khí tức khí vận rất giống hần và Thành Thanh Thiên.

Người Thiên phủ!

Khá lắm!

Không phải Thái Thượng trưởng lão các đại giáo phái đều thuộc về Thiên phủ đó chứ?

Không ngờ Man Hoang Chi Địa tranh đấu chẳng qua là chơi nhà chòi của thế lực cấp dưới của Thiên phủ?

Dương Đại âm thầm chửi bậy, hần bắt đầu chờ mong tiếp theo nhận được quyền lực phó chương giáo.

Được hai vị Thái Thượng trưởng lão thi pháp, thân phận bài của Dương Đại bắt đầu cải biến.

- Vị này là?

Sở Hình bỗng nhiên nhìn chăm chăm Táng Kiếm tiên tử hỏi, Táng Kiếm tiên tử không phải hồn thể, nhưng hần chưa từng gặp qua, tự nhiên sẽ cảnh giác.

Dương Đại mở miệng nói:

- Nàng gọi Táng Kiếm tiên tử, là bằng hữu của ta, là đệ tử của Thiên Túc chân nhân, trước mắt đã xuất sư, sau này đi theo ta tu luyện.

Thiên Túc chân nhân!

Các trưởng lão lộ vẻ mặt sợ hãi lẫn vui mừng.

Thành Thanh Thiên nói:

- Nếu là đệ tử của Thiên Túc chân nhân, vậy cứ lưu lại trong Thập Phương giáo đi, sau này do người tự mình an bài, phó chương giáo.

Ba chữ Phó chương giáo, hần nói ý vị thâm trường.

Dương Đại cười gật đầu.

Một lát sau, Thái Nguyên Nguyên trưởng lão trả lại thân phận bài cho Dương Đại.

- Sau này động phủ của ngươi vẫn ở trong khu vực hạch tâm đệ tử, nhưng quyền hạn của ngươi đã tăng lên, hôm nay, ta sẽ báo cho các đệ tử, ngươi là phó chương giáo, sau này việc lớn trong giáo do ngươi tới quyết định, việc nhỏ thì để các trưởng lão đáng tin nhiệm xử lý.

Thái Sơ trưởng lão mở miệng nói, hắc mang ý cười đầy mặt, ánh mắt nhìn về phía Dương Đại tràn ngập chờ mong.

Dương Đại cười gật đầu, sau đó quay người rời khỏi.

Đội ba người bọn họ rời khỏi, Thái Nguyên trưởng lão cảm khái:

- Thập Phương giáo ở dưới sự hướng dẫn của hắc sẽ đi đến tiền đồ như thế nào đây?

Thành Thanh Thiên nói:

- Không rõ ràng, nhưng dị nhân trong Thập Phương giáo bây giờ đều dựa vào hắc, trách nhiệm trên người hắc sẽ để cho hắc trở nên mạnh hơn, chỉ cần hắc đủ mạnh, là đủ rồi?

Các trưởng lão đều đồng ý, bọn hắc cũng bắt đầu chờ mong tương lai của Dương Đại.

Một trưởng lão thâm nói:

- Nên làm cái gì với Tâm Như Thần đây?

Trương Thiên Niên nói:

- Cường giả vi tôn, nếu như hắc thua không nổi, sớm một chút tôi luyện tính tình là chuyện tốt, bằng không sau này sợ thành họa lớn.

Các trưởng lão ủng hộ Tâm Như Thần cũng không thể nói gì hơn, bởi vì đây là sự thật.

Tâm Như Thần còn được mời sớm hơn cả Dương Đại, nhưng vẫn không có thông qua sát hạch, đây không phải chính là tài nghệ không bằng người.

Trở lại động thiên phúc địa của mình, Dương Đại phóng xuất bốn trăm sáu mươi vạn âm chúng tu luyện, Táng Kiếm tiên tử thì tìm một chỗ, an tĩnh tu luyện.

Dương Đại ngồi tĩnh tọa ở dưới cây, bắt đầu vuốt vuốt thân phận bài, hắn phát hiện thân phận lệnh bài của mình nhiều hơn rất nhiều cảm chế, có thể liên hệ cùng mấy chục vạn thân phận bài, chút liên hệ này như là từng mạch điện, vô cùng thần kỳ.

Sau đó có khả năng tu luyện thật tốt, chờ Thập Phương giáo tuyên bố hắn là phó chủ giáo, hắn sẽ an bài nhiệm vụ.

Dương Đại rất chờ mong Thập Phương giáo có thể giúp mình thu thập bao nhiêu hồn phách.

Mấy canh giờ sau.

Dương Đại cảm nhận được thân phận bài truyền đến linh lực ba động, hắn đem thần thức dò vào trong đó.

- Kể từ hôm nay, hạch tâm đệ tử Dương Đại trở thành phó chủ giáo Thập Phương giáo, quản lý quyết sách của Thập Phương giáo, các đệ tử ghi nhớ.

Âm thanh của Thái Sơ trưởng lão vô cùng trang nghiêm, để nghe Dương Đại được trong lòng thoải mái lật trời.

Chương 326: Chúng tộc bài danh, thiên phú lại tăng cấp (2)

Toàn giáo xông xao!

Các đệ tử trong giáo đồn dập xuất động phủ, tìm tới hảo hữu của mỗi người, đàm luận việc này.

Tốc độ Dương Đại tấn thăng quá nhanh, nhanh đến không hợp thói thường!

Những người thí luyện cũng rung động, bọn hắn biết rõ đừng chần chừ trong Thâm Vực sao mà khó, Dương Đại không ngờ lại leo nhanh như vậy.

Sau khi các đệ tử thí luyện giả thông qua thân phận bài biết được việc này cũng đều rất khiếp sợ.

Trong sơn cốc.

Mạnh Đại Đế, Sát Sát Sát Sát cầm lấy thân phận bài, thật lâu không nói.

Qua một hồi lâu, Sát Sát Sát Sát vừa rồi mở miệng hỏi:

- Các người thật chính là thí luyện giả đồng niên?

Mạnh Đại Đế ánh mắt phức tạp, nói:

- Không sai, xác thực tính đồng niên...

Sát Sát Sát Sát cảm khái:

- Xem ra trong thiên phú cấp độ SS cũng có phân chia mạnh yếu, trước mắt đến xem, Bá Vương mạnh hơn chúng ta

nhiều lắm.

Mạnh Đại Đế yên lặng.

Sát Sát Sát Sát chuyển lời, mở miệng nói:

- Bất quá triệu hoán thiên phú chỉ có thể nhất ngựa tuyệt trần ở thời kỳ đầu, chờ đi đến cảnh giới cao, chúng ta không sớm thì muộn vượt qua hẳn, người không cần quá thất lạc, ngược lại ta rất có lòng tin đối với thiên phú của ta và người, chúng ta không có hạn mức cao nhất.

Hắn nói rất chân thành, Mạnh Đại Đế nghe được sắc mặt hòa hoãn. Chẳng qua là....

...

Thiên phú Bá Vương Bất Quá Giang thật chỉ là triệu hoán?

Hắn dựa vào cái gì đột phá nhanh hơn cả chúng ta?

Trong lòng Mạnh Đại Đế bao la mờ mịt.

Chuyện này ở trên mạng cũng có rất nhiều suy đoán, thuyết pháp được công nhận nhất là Dương Đại dựa vào số lượng lớn âm chúng đạt được lượng lớn tài nguyên tu hành, cho nên mới đột phá nhanh như vậy.

Phía trên hoang nguyên vô biên, U Minh tộc doanh địa.

Chân Khôi thánh quân ngồi dưới đất, trong lòng bàn tay bùng lấy một khối ngọc phiến tàn phá, trong miếng ngọc xuất hiện một gương mặt vô cùng kinh dị, làn da cũng hiện lên màu tím đen, nhưng trên mặt của hắn dài đầy mắt, vô cùng quỷ dị.

- Không thể tìm tới cỗ lực lượng kia? Đã như vậy, vậy đồ nhân tộc Địa Cầu đi, sớm ngày trở về, chúng tộc đào thải sắp đến, không cần chậm trễ thời gian.

Âm thanh rét lạnh truyền ra từ trong miếng ngọc.

Chân Khôi thánh quân mặc dù không cam tâm, nhưng cũng chỉ có thể gật đầu.

Đúng lúc này, một U Minh nhân chạy đến, sợ hãi nói:

- Thánh Quân, có người Địa Cầu đột kích, hấn thật mạnh, chúng ta không phải là đối thủ!

Nghe vậy, Chân Khôi thánh quân hợp tay phải lại, ngọc phiến tan biến, hấn chậm rãi đứng dậy, thân hình cao lớn tản ra khí tức vô cùng đáng sợ.

- Hừ, phóng túng bọn hấn lâu như vậy, cũng nên làm thật.

Chân Khôi thánh quân hừ lạnh, hấn quay đầu nhìn hướng chân trời, hấn đã cảm nhận được một cỗ khí tức rất mạnh.

Xác thực mạnh, nhưng so cùng hấn thì kém xa.

- Chúng tộc nhỏ yếu, phí công giãy dụa mà thôi.

Chân Khôi thánh quân tự lắm bầm, trong lời nói tràn ngập khinh thường nhân tộc Địa Cầu.

Ngày thứ hai trở thành phó chủ giáo, Dương Đại đã để Từ Siêu Nhân cầm lấy thân phận lệnh bài của mình tiến đến ban phát nhiệm vụ, dùng độ hấp dẫn công hiến của mình để các đệ tử thu thập hồn phách.

Hắn cũng không thể để các đệ tử kính dưng không không, bên trong môn phái tu tiên, bất kỳ hành động gì đều phải có thù lao, tương đương với công ty.

Ngày đó, rất nhiều đệ tử tiến đến nhận nhiệm vụ đều phát hiện nhiệm vụ phó chủ giáo ban bố, dựa theo tu vi hồn phách đổi lấy điểm công hiến, ban thưởng hết sức phong phú, mà không có hạn chế số lượng.

Ngược lại Dương Đại không cần hỏi đỏi cái gì, dứt khoát toàn bộ dùng đổi lấy hồn phách, điểm công hiến của hấn có

thể là giàu có nhất toàn giáo trước nay.

Tháng ngày khôi phục lại bình tĩnh, Dương Đại chuyên tâm tăng lên tu vi của mình, năm vị tu vi âm tướng theo hẳn cùng một chỗ càng ngày càng tăng.

Hình Thánh và Tư Hành Đạo thường xuyên ngồi cùng một chỗ, đàm luận chuyện cũ, cùng nhau luận đạo, các âm chúng khác đều không dám quấy rầy.

Dương Đại dựa vào thân cây, nhìn phân bố nhóm âm chúng ở giữa thiên địa, tâm tình vui vẻ.

Thật ra cứ trôi qua như vậy cũng không tệ.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Thiên Đạo - Đánh giết thí luyện giả U Minh tộc Lăn Lông Lốc】

【thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Thiên Đạo - Đánh giết thí luyện giả U Minh tộc - Trần Mạc Ly】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Thiên Đạo Đánh giết thí luyện giả U Minh tộc Tòa Tinh?】

Từng đònggầu nhắc nhở hiện ra trước mắt Dương Đại, Thiên Đạo lại bắt đầu.

Trong mấy ngày nay, Thiên Đạo biểu hiện hết sức sôi nổi, Dương Đại không cần logout cũng có thể đoán được trên mạng đều đang phô thiên cái địa tuyên truyền hẳn.

Sau ba ngày.

Dương Đại đang cùng Táng Kiếm tiên tử luận bàn kiếm pháp, Mộ Dung Trường An xa xa xem chiến, lông mày của hắn nhăn lại, không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Kiếm pháp của người tăng lên rất không tệ, xem ra Mộ Dung Trường An điều giáo rất tốt.

Táng tiên tử một bên huy kiếm, vừa lên tiếng nói.

Dương Đại cười nói:

- Hắn chỉ dẫn xác thực rất tốt, người dạy cũng không tệ.

【 Thí luyện giả U Minh tộc Chân Khôi thánh quân Đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Đều Có Thẻ Yêu 】

【 Thí luyện giả U Minh tộc Chân Khôi thánh quân Đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Ta gọi Bá Vương Bất Quá Giang? 】

【 Thí luyện giả U Minh tộc Chân Khôi thánh quân Đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Thịt Trứng Trùng Kích】

Tùng đầu nhắc nhở điên cuồng hiện lên trước mắt Dương Đại, hắn nhìn thấy mà nhú mày.

Gia hỏa gọi Chân Khôi thánh quân có chút mãnh liệt.

Táng Kiếm tiên tử dừng tay, hỏi:

- Vì sao phân tâm, là dị nhân xảy ra chuyện?

Nàng sớm biết ở giữa dị nhân có một loại biện pháp truyền lại tin tức nào đó.

Dương Đại không có giấu diếm, nói chuyện U Minh tộc nói cho nàng nghe.

Chương 327: Chứng tộc bài danh, thiên phú lại tăng cấp (3)

Táng Kiếm tiên tử yên lặng một lát, nói:

- Ta mặc dù không có tham gia qua tranh đấu dạng này, nhưng ta hiểu rõ một chuyện, một chủng tộc hưng vong vĩnh viễn không thể chỉ dựa vào một người, buông tay đi, rất nhiều dị nhân có thiên tư đều không kém, không sớm thì muộn sẽ một mình đảm đương một phía.

Dương Đại nói:

- Ta cũng không phải lo lắng bọn hắn, ta đang nghĩ gia hỏa mạnh như thế nếu không thu làm âm chúng, đáng tiếc, hi vọng các đồng bào của ta có thể thành công.

Táng Kiếm tiên tử yên lặng, qua một hồi lâu, vừa rồi cảm khái nói:

- Không hổ là người.

Nàng mở miệng hỏi:

- Mục tiêu người tu hành là cái gì, người đã thoát khỏi khốn cảnh sinh tồn, hẳn là có truy cầu thuộc về mình.

Dương Đại thu kiếm, nói:

- Mục tiêu nha, là càng ngày càng mạnh, ta không có lý tưởng cao thượng gì, cái gì cứu vớt nhân tộc, cái gì truy cầu Đại Đạo, ta chính là muốn mạnh lên, sống được thoải mái.

Táng Kiếm tiên tử lâm vào trong suy tư.

Dương Đại cười nói:

- Hôm nay đừng ở đây đi, ta đi về nghỉ.

Táng Kiếm tiên tử gật đầu, quay người rời khỏi.

Dương Đại trở lại nơi ở dưới cây, bắt đầu ngủ gật.

Hắn tu hành thường ngày hết sức hưu nhân, cũng không mệt nhọc, ngược lại tu luyện dựa vào âm chúng.

Sau khi Chân Khôi thánh quân liên sát hơn sáu trăm thí luyện giả, động tĩnh thông báo mới yên tĩnh, cũng không biết Thiên Đạo có đổi đầu hắn hay không

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Sau bảy ngày.

Trương Triển Vân đến đây bái phỏng Dương Đại, Dương Đại mời hắn tiến vào động phủ.

- Dương trưởng giáo, đây này là hồn phách U Minh tộc, đến lúc đó nhớ hỏi dùm chút tình báo cho cơ quan tình báo.

Trương Triển Vân cười ha hả xuất ra một quyển trục phong ấn.

Dương Đại cười nói:

- Nhất định, bây giờ ta liền hấp thu.

Hắn mở ra quyển trục, bắt đầu hấp hồn, hồn phách từng người bay ra từ trong quyển trục trong, chui vào trong cơ thể hắn.

Trương Triển Vân ngồi ở đối diện, nhìn xem một màn này, cảm khái vạn phần.

Tốc độ hấp hồn thật nhanh.

Sau năm phút, Dương Đại đã kết thúc hấp hồn, hơn năm ngàn hồn phách ị U Minh tộc, tu vi cao thấp không đều, mạnh

nhất cũng mới đến Không Vô cảnh, chỉ có vài vị, phần lớn là Tâm Toàn cảnh.

- Những tư nguyên này quyên cho thí luyện giả, các người và Cục chiến đấu phân phối đi.

Dương Đại cười ha hả xuất ra một túi đựng đồ, đưa cho Trương Triển Vân.

Trương Triển Vân đưa thần thức quét qua trong đó, thân thể lập tức run lên, hắn giương mắt nhìn về phía Dương Đại, nuốt nước miếng một cái, nói:

- Làm sao nhiều như vậy....

Pháp khí, linh thạch, thiên tài địa bảo, đan dược, vật liệu luyện khí các loại, ở trong túi trữ vật chồng chất thành núi, để Trương Triển Vân xem mà hoa con mắt.

Dương Đại cười nói:

- Tông ma đạo vợ vét tới, lưu một phần nhỏ cho mình, đại bộ phận đều quyên cho các người, hi vọng chúng ta có thể giảm bớt thương vong, thuận lợi tấn cấp khi chủng tộc đào thải diễn ra.

Trương Triển Vân đứng dậy, hít sâu một hơi, hướng Dương Đại cúi đầu, chân thành nói:

- Người làm rất khá, chuyện này ta nhất định sẽ làm cho người tuyên truyền thật tốt, để dân chúng cũng biết người trả giá.

- Khách khí, sư huynh.

Hai người hàn huyên trong chốc lát, Trương Triển Vân cấp tốc rời khỏi.

Dương Đại trở lại trong động thiên phúc địa.

Hắn triệu hoán đi ra hơn năm ngàn vị âm chúng U Minh tộc, gọi tên tu vi mạnh nhất đến, hàn huyền nửa giờ, hắn mới để cho đối phương dẫn đầu U Minh tộc tìm chỗ tu luyện.

Dựa theo vị âm chúng này nói, U Minh tộc là một chủng tộc khổng lồ, số lượng tộc nhân vượt hơn mười tỷ, phân bố trong rất nhiều tinh vực, ngoại trừ thăm dò Thâm Vực, trong hiện thực bọn hắn cũng đang không ngừng khuếch trương, khoa học kỹ thuật và tu luyện song hành, trước mắt phái đi U Minh tộc Man Hoang Chi Địa chẳng qua là một nhánh đại quân, phụ trách tìm Kiếm Thánh tạo hóa.

Lại là Kiếm Thánh!

Không ngờ lại có thể dẫn tới U Minh tộc thăm dò.

Trách không được Tuyệt Vô Thiên có thể liên hệ đến U Minh tộc, thì ra là dùng Kiếm Thánh làm mồi dụ.

Xem ra truyền thừa của Kiếm tông vô cùng ghê gớm, ngay cả dị tộc đều bị hấp dẫn.

Trước đó Ma đạo sở dĩ tiến đánh chính đạo, vây dị nhân, thật ra đều là nguy trang, mục tiêu hạch tâm là muốn nhân cơ hội phục sinh Kiếm Thánh, đoạt bảo tàng trên người nàng.

Mặt khác, Dương Di thăm dò được Đạp Hư cảnh trong U Minh tộc cũng không phải là đỉnh điểm, U Minh tộc có tồn tại vượt qua Đạp Hư cảnh, mà còn không ít, sở dĩ không an bài vào Man Hoang Chi Địa, là bởi vì bọn hắn cũng có chức trách của mình, bản đồ chiến tranh của U Minh tộc rất lớn, không có khả năng đem siêu cấp cường giả điều động đi đến nơi tranh đoạt lạ có giá trị không hợp với bản thân hắn.

Lãnh tụ chi đại quân U Minh tộc này chính là Chân Khôi thánh quân lúc trước hiện thông báo đầy màn hình, rất mạnh, cụ thể là tu vi thế nào, nhóm âm chúng U Minh tộc cũng

không biết, chỉ biết hắn trăm năm trước chính là tu vi Đạp Hư cảnh, hiện tại chắc chắn càng mạnh.

Ngày đó, Dương Đại thu hồi hết thầy âm chúng logout.

Trở lại trong gian phòng hiện thực, hắn gọi điện thoại cho Trương Triền Vân, nói tình báo mình biết được cho Trương Triền Vân.

- Nếu như hướng về phía Kiếm Thánh, vì sao không tiến đánh Thập Phương giáo?

Trương Triền Vân nghi hoặc.

Dương Đại chỗ nào biết được, hắn cũng buồn bực.

Trương Triền Vân bỗng nhiên cả kinh nói:

- Chẳng lẽ chủng tộc đào thải sắp tới? Gần đây U Minh tộc một mực đang co vào, chỉ có hơn mười vị U Minh nhân mạnh mẽ đi săn chúng ta.

Dương Đại nói:

- Có lẽ vậy.

Chủng tộc đào thải cũng là tảng đá treo ở trong lòng hắn.

Trương Triền Vân rất nhanh cúp máy, đoán chừng phải đi gặp mặt các bên trao đổi tình báo.

Dương Đại lên mạng xem tình huống cuộc chiến hai tộc, quả nhiên, Thiên Đạo đã giao thủ cùng Chân Khôi thánh quân, Thiên Đạo mặc dù không địch lại Chân Khôi thánh quân, nhưng Chân Khôi thánh quân cũng chật vật, mỗi lần lần giao chiến cùng Thiên Đạo, đều không thể đi giết những người thí luyện khác.

Chương 328: Chứng tộc bài danh, thiên phú lại tăng cấp (4)

Thiên Đạo thất bại để quốc dân chờ mong Dương Đại ra tay, bàn luận rất lớn, khiến cả tổng cục Thâm Vực không thể không phát ra thông báo, nói Dương Đại có chuyện quan trọng bề bộn, nhưng vẫn như cũ có rất nhiều người không vừa lòng.

Từ góc độ quốc gia đến xem, hiện tại thương vong và so sánh tiến bộ lâu dài là có thể tiếp nhận.

Một người dựa vào Dương Đại, những người thí luyện khác sẽ lười biếng, sẽ ỷ lại Dương Đại.

Dương Đại cũng không chịu dư luận trên mạng ảnh hưởng, sau khi lướt mạng mấy giờ, hần lần nữa tiến vào Thâm Vực, tiếp tục tu luyện.

U Minh tộc cùng nhân tộc Địa Cầu bắt đầu du kích chiến, mỗi ngày đều có thông báo đánh giết, nhưng chưa bao giờ bùng nổ qua đại quy mô chiến đấu.

Nửa tháng sau.

Dương Đại đột phá tới Luyện Hồn cảnh tầng bảy, tu vi của năm vị âm tướng cũng một mực đang tăng trưởng, Kỷ Vân Yên đã đi đến Linh Chiếu cảnh tầng chín, nàng không có tu luyện Trường Sinh Quyết có tiến bộ chậm nhất trong số âm tướng, dù vậy, vẫn rất nhanh.

Nhiều nhất lại cách nửa tháng sẽ đột phá đến Không Vô cảnh.

Bốn trăm sáu mươi vạn âm chúng, gần nửa số âm chúng đi đến Tâm Toàn cảnh, lại thêm linh khí trong mảnh động thiên phúc địa này tăng cường, mặc dù Dương Đại và âm tướng chia đều, tốc độ cũng không chậm hơn lúc trước khi thăng cấp thiên phú, thậm chí càng nhanh.

Thực lực tổng hợp của âm chúng đã vượt xa lúc trước.

- Đẳng cấp thiên phú vượt qua cấp độ SSS, thật sự làm người chờ mong.

Hùng Liệt cảm khái, Thái Dương Thần bên cạnh cũng toát ra thần sắc tươi đẹp.

Hắn cũng muốn thăng cấp thiên phú, nhưng hắn biết mình không có khả năng tranh với chủ nhân.

Dương Đại cũng đang chờ mong, Vạn Cảnh Âm Chủ vượt qua cấp độ SSS sẽ mạnh bao nhiêu.

Nên xuất hiện kỹ năng thiên phú rồi chứ, không thể chỉ là loại hình phụ trợ, cho chút thủ đoạn công kích đi nào.

Dương Đại lâm vào vô hạn mơ màng.

Đột nhiên.

【Thâm Vực thông báo: nhân tộc Địa Cầu nửa năm sau sẽ gia nhập chủng tộc đào thải, người thắng sống, kẻ bại toàn tộc đào thải】

【Bảng xếp hạng khí vận thời gian thực chủng tộc đào thải lần này như sau】.

【Thứ nhất, Nộ Chiến tộc, khí vận giá trị 20 hội nguyên】.

【Thứ hai, Ngân Hà tộc, khí vận giá trị 17 hội nguyên】.

【Thứ ba, Ma Đa nguyên tộc, khí vận giá trị 16 hội nguyên】

【 Thứ mười chín, Thiên Nhân tộc, khí vận giá trị 3 hội nguyên】

【 Thứ hai mươi, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị 1 hội nguyên】

Dương Đại nhìn bảng xếp hạng trước mắt, nhẩn mòi.

Khí vận giá trị là tính toán như thế nào?

Nhân tộc Địa Cầu là một điểm hội nguyên, hay là không đến một, chỉ có thể làm tròn thành một?

Dương Đại cảm thấy rất có thể là vế sau, bởi vì các đơn vị phía trước không có số lẻ.

Còn đúng là mẹ nó hạng chót.

Hạng thứ nhất Nộ Chiến tộc ít nhất mạnh hơn nhân tộc Địa Cầu gấp hai mươi lần, rất có thể càng nhiều.

Dương Đại cảm nhận được áp lực, chỉ vì một câu phía trên nhất.

Người thắng sống, kẻ bại toàn tộc đào thải.

Duy nhất khiến cho hắn an tâm là chủng tộc đào thải sẽ diễn ra ở nửa năm sau, hắn còn có thời gian mạnh lên.

Dương Đại gọi Thiên Tuyết cùng cao thủ Không Vô cảnh U Minh tộc của tới, kể ra mười tám chi chủng tộc trên bảng danh sách, hỏi thăm bọn họ có hiểu rõ hay không.

- Ngân Hà tộc chính là bá chủ hệ ngân hà của các người, một trong những nguyên nhân Thiên tộc không dám tiến đánh nhân tộc Địa Cầu chính là Ngân Hà tộc, bọn hắn tự xưng là tồn tại sáng tạo hệ ngân hà, là tín ngưỡng của thần trong vũ trụ hệ ngân hà.

Thiên Tuyết mở miệng nói.

Cao thủ Không Vô cảnh U Minh tộc nói theo:

- Nộ Chiến tộc, ta ngược lại từng nghe nói qua, nghe đồn tộc này thu hoạch được thiên phú thống nhất, đó chính là càn phần nộ càn mạnh, trên lý luận, bọn hắn không có hạn mức cao nhất, vô cùng đáng sợ, còn những tộc khác, ta chưa từng nghe qua.

Dương Đại hỏi:

- Người có biết khí vận giá trị của U Minh tộc?

Nên âm chúng trả lời:

- Chín năm trước trong chủng tộc đào thải, khí vận giá trị của U Minh tộc là hai mươi hai hội nguyên, hiện tại không rõ ràng.

Như vậy xem ra, thực lực Nộ Chiến tộc, Ngân Hà tộc sẽ không quá yếu.

Rất có thể xuất hiện siêu cấp cao thủ Thiên Nguyên cảnh.

Dương Đại lại hỏi thăm một vài vấn đề, sau khi so sánh ra thực lực các tộc, thu hồi hết thủy âm chúng logout.

Hắn gọi điện thoại cho Tổng cục trưởng Cục chiến đấu, nói hết tất cả tình báo mình hiểu rõ cho đối phương.

Trong một phòng hội nghị, ngoại trừ Dương Đại ra, bao gồm cả Thiên Đạo, hết thủy Quốc trụ đều có mặt, trên vách tường sau lưng bọn họ chiếu video của sáu mươi sáu vị Tinh trụ.

Tổng cục trưởng Cục chiến đấu đứng ở trước màn hình chiếu, phía trên biểu hiện ra khái niệm và phân tích tình báo các tộc.

- Căn cứ theo tình báo của Bá Vương Bất Quá Giang, trong tộc khác nhất định sẽ có tồn tại vượt qua Đạp Hư cảnh là Thiên Nguyên cảnh, mà trước mắt, toàn nhân loại, ngoại trừ Bá Vương nắm giữ một tôn chiến lực Thiên Nguyên cảnh ra,

không có một vị chiến lược Thiên Nguyên cảnh, các ngươi hiểu rõ điều này có ý vị gì không?

Tổng cục trưởng quét mắt nhìn tất cả mọi người, ánh mắt sắc bén, ngữ khí trầm trọng mà hỏi.

Lý Thiên Sư phun ra hai chữ:

- Đồ sát.

Tổng cục trưởng đập bàn nói:

- Không sai, đồ sát, mà lại là chúng ta bị tàn sát!

Tất cả mọi người giương lông mày, bao gồm cả Thiên Đạo ở bên trong.

Hiện tại cảnh giới tối cao nhất toàn nhân loại mới là Luyện Hồn cảnh, như thế nào trong vòng nửa năm nhảy vọt đến Đạp Hư cảnh, bước vào Thiên Nguyên cảnh?

Mà Thiên Nguyên chia làm tam cảnh, người mạnh nhất Nộ Chiến tộc, Ngân Hà tộc rất có thể là Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, thậm chí Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh.

Áp lực mười năm qua chưa từng xuất hiện lần nữa bao phủ trong lòng tất cả mọi người, bọn hắn thậm chí nghĩ được khí tức gọi là tuyệt vọng.

Cục diện trước mắt, thật vô cùng tuyệt vọng.

Ngay cả định hải thần châm như Thiên Đạo cũng yên lặng không nói.

Tổng cục trưởng mở miệng nói:

- Tiếp theo một quãng thời gian, các ngươi tận khả năng mạnh lên, buông xuống tất cả mọi chuyện trong tay các ngươi, còn hiện thực, Cục chiến đấu sẽ giám thị, hiện tại các quốc gia toàn thế giới chỉ có một mục tiêu, tạo nên chiến lược Thiên Nguyên cảnh! Không tiếc bất cứ giá nào!

Chương 329: Hồngбет! Sẽ bị giảm thọ?

Thiên Đạo mở miệng nói:

- Dùng thiên phú của ta, sau khi thành tựu Đạp Hư cảnh, có thể sẽ có thực lực chiến một trận cùng Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, nhưng đây cũng đã là cực hạn.

Trần Triệt nói:

- Bá Vương Bất Quá Giang đâu, hắn là vương bài.

Tổng cục trưởng nói:

- Yên tâm đi, hắn chưa bao giờ thư giãn qua, tất cả thời gian của hắn đều ngâm mình ở trong Thâm Vực, mà ở trong Thập Phương Giáo cũng không có bất kỳ tin tức gì liên quan tới hắn lười biếng truyền ra, điểm này, các người nên học tập hắn.

Một ít Quốc trụ, Tỉnh trụ sau khi mạnh mẽ sau liên bành trưởng, bình thường yêu thích vui đùa, đủ loại tin tức xấu tăng tầng lớp lớp, tổng cục trưởng cũng muốn lợi dụng Bá Vương Bất Quá Giang tới gỡ những người này.

Sau khi hội nghị lần này kết thúc, các nước toàn thế giới đều bắt đầu truyền tin chủng tộc đào thải, khủng hoảng, áp lực bao phủ toàn cầu.

Ngày kế tiếp, các nước trên thế giới đều điều động cao tầng đi tới Hạ Quốc, chung nhau thương thảo chuyện chủng tộc đào thải, sở dĩ lựa chọn Hạ Quốc, chỉ vì Hạ Quốc có lực lượng

mạnh nhất, có Bá Vương Bất Quá Giang, Hạ Quốc chính là đệ nhất thế giới.

Lần này, toàn nhân loại chân chính phải đoàn kết nhất trí tác chiến!

Trở lại trong Thâm Vực, Dương Đại lập tức để Từ Siêu Nhân tiến đến thu lấy hồn phách, đã qua lâu như vậy, hẳn là có đệ tử bắt đầu dùng hồn phách hồi đoái điểm công hiến.

- Chiến lực Thiên Nguyên cảnh vẫn quá ít, trước mắt chỉ có Tư Hành Đạo một người, Hình Thánh cầm Sát Hồn miễn cưỡng tính vị thứ hai, Thái Dương Thần đột phá tới Đạp Hư cảnh hẳn là cũng có sức đánh một trận, tính thế nào, cũng chỉ có ba vị, hay là đi mở rộng chiến lực.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Còn có nửa năm, tu luyện bốn tháng, còn lại hai tháng ra ngoài đi săn Thiên Nguyên cảnh!

Một lúc lâu sau, Từ Siêu Nhân trở về, nắm trong tay phong ấn quyền trục.

- Chủ nhân, lại có tám ngàn hồn phách, đệ tử Thập Phương giáo vẫn nỗ lực.

Từ Siêu Nhân hưng phấn nói.

Mặc dù số lượng tám ngàn còn chưa kịp số lẻ của tổng số âm chúng, nhưng đây cũng không phải là Dương Đại nỗ lực có được, một tháng thu một vạn, một năm chính là mười hai vạn, lại thêm Hạ Quốc hỗ trợ, Dương Đại mặc dù không ra ngoài, tổng số âm chúng cũng đang không ngừng tăng trưởng, mà lại tốc độ tăng trưởng cũng không tính quá chậm.

Dương Đại tiếp nhận quyền trục, bắt đầu hấp hồn.

Mấy phút đồng hồ sau, hẳn hấp hồn thành công.

Đại bộ phận hồn phách đều là Tụ Khí cảnh, Tâm Toàn cảnh, chỉ có vài vị Linh Chiếu cảnh, Không Vô cảnh càng không có.

Gân gà, ăn vào vô vị, bỏ thì lại tiếc.

Dương Đại cũng không có thất vọng, ít nhất sách lược này là có thể được.

- Hết thầy âm chúng nỗ lực tu luyện, nửa năm sau sẽ có một trận ác chiến.

Dương Đại ở trong lòng phân phó, đồng thời đề cho người ta dẫn đầu nhóm âm chúng mới tu luyện trận pháp.

Trận pháp có thể phát huy ra lực lượng càng thêm cường đại, nhất là trong chiến trường, tác dụng to lớn, không thể coi thường.

Âm chúng rất cường đại đều dựa vào trận pháp mới bắt lại, trận pháp là phương thức chiến đấu thích hợp nhất cho đại quân âm chúng.

Chủng tộc đào thải vừa ra, thông báo chiến đấu giữa nhân tộc Địa Cầu và U Minh tộc trực tiếp liền ngừng.

Không chỉ là nhân tộc Địa Cầu muốn đối mặt chủng tộc đào thải, U Minh tộc cũng muốn đối mặt, chẳng qua là lệ thuộc chiến trường khác biệt.

Trong Trường Lão điện, Tâm Như Thần, Phương Tuyệt, Lộc Quan đứng sừng vai, sắc mặt Tâm Như Thần vô cùng khó coi.

Hắn nắm chặt hai quả đấm, cắn răng nói:

- Ta còn kém một bước, hắn mới nhập giáo bao lâu?

Thái Sơ trưởng lão bình tĩnh nói:

- Cách xa một bước, thắng bại đã phân, đây là quy tắc, bao nhiêu người chính là chết ở chỗ cách xa một bước?

Phương Tuyết bình tĩnh, ở trên đường trở về, nàng đã tiếp nhận sự thực.

Lộc Quan thì lấy làm kỳ, một mặt xem trò vui.

Tâm Như Thần hỏi:

- Vậy còn có thể có vị phó chương giáo thứ hai không?

- Không thể.

- Vị trí chương giáo kia đã định?

- Tự nhiên không phải, khi hấn sắp trở thành chương giáo, đệ tử trong giáo có thể khiêu chiến hấn, để phục chúng, đây là cơ hội cuối cùng của ngươi.

- Tốt, ta nhất định sẽ không thua!

Tâm Như Thần nói xong, phất tay áo rời khỏi.

Đợi hấn rời khỏi đại điện, Lộc Quan cười nói:

- Trưởng lão, ngài thật có lòng, dùng tốc độ phát triển biến thái của Dương Đại, khi đó Tâm Như Thần nào có cơ hội.

Thái Sơ trưởng lão nói:

- Ngươi cảm thấy hấn hiện tại đã được được Dương Đại? Dương Đại là một người đồ sát trăm vạn ma tu Ma đạo, ta cho hấn thời gian là để chính hấn nghĩ rõ ràng, bằng không hấn sẽ trở thành âm chúng của Dương Đại, chúng ta cũng ngăn không được.

Lộc Quan cảm khái nói:

- Tâm Như Thần đời này thuận buồm xuôi gió, thiên chi kiêu tử, đáng tiếc, đột nhiên giết ra dị nhân, đổi thành ta là hấn, tất nhiên không cam tâm.

Phương Tuyết mở miệng nói:

- Ta ngược lại thật ra cảm thấy rất tốt, nếu như Dương Đại trở thành chưởng giáo, Thập Phương giáo sẽ được dĩ nhân duy trì, theo góc độ lâu dài tới nói, lợi nhiều hơn hại, đây là một chỗ tốt mà Tâm Như Thần không đổi được.

Thái Sơ trưởng lão nhắm mắt, nói:

- Đi xuống đi, sau này có cơ hội trao đổi hơn cùng Dương Đại, lấy tính tình của hắn, chuyện chưởng quản Thập Phương giáo vẫn sẽ rơi vào trên đầu các người, tranh thủ trở thành phụ tá đắc lực của hắn đi.

- Hiểu rõ.

Phương Tuyết, Lộc Quan đáp sau đó hành lễ lui ra.

...

Dương Đại không biết mình bị Tâm Như Thần để mắt tới, cho dù biết, hắn cũng chỉ sẽ cười.

Hắn cũng gia nhập vào Thập Phương Điều Đại trận để luyện tập, tránh chủng tộc đào thải gặp được tình huống đặc biệt.

Thoáng chớp mắt.

Thời gian nửa tháng đi qua.

Kỷ Vân Yên trong động thiên phúc địa độ kiếp thành công, bước vào Không Vô cảnh.

Nàng đi đến trước mặt Dương Đại, Dương Đại bất an nhìn chăm chăm nàng.

Kỷ Vân Yên cảm thụ một thoáng thân thể của mình, trầm ngâm nói:

- Hồngбет...

Trái tim Dương Đại như muốn ngừng đập.

Kỷ Vân Yên tiếp tục nói:

- Ta có thể tiếp tục thi triển Thiên Tứ hiện tể!

Dương Đại trợn mắt nói:

- Này tính là gì hồng hét?

Kỷ Vân Yên bĩu môi nói:

- Sẽ giảm thọ nha.

- Người đã chết!

- Đúng nha, vậy thì đến đây, chúng ta đi vào nhà gỗ.

- Tốt, hắc hắc.

Chương 330: Siêu tinh kinh thể, Âm Thần hình dáng (1)

Trong nhà gỗ, Dương Đại và Kỷ Vân Yên ngồi đối diện nhau, hai người đều rất khẩn trương.

Dương Đại khẩn trương chính là mình có thể lại tăng cấp hay không, Kỷ Vân Yên thì khẩn trương mình bây giờ thi triển Thiên Tứ hiển tế cần phải bỏ ra cái gì.

- Bắt đầu đi!

Hai tay Dương Đại đặt ở trên đầu gối, nghiêm túc nói.

Kỷ Vân Yên gật đầu, bắt đầu thi triển Thiên Tứ hiển tế, trong chốc lát, hồn thể nàng xuất phát ra cường quang, khiến cho trong nhà gỗ mất đi màu sắc.

Dương Đại thấy toàn thân âm áp, một cỗ lực lượng thần bí tràn vào trong cơ thể, loại cảm giác này rất dễ chịu.

Có thể làm.

Dương Đại kích động.

Oanh!

Số lượng lớn trí nhớ đột nhiên tràn vào trong đầu của hắn, Vạn Cảnh Âm Chủ bắt đầu thăng cấp, hắn tắm ở trong đó.

Trong thoáng chốc, Dương Đại lần nữa đi vào thế giới màu xám kia, thân hắn ở trong động thiên phúc địa của mình, không nhìn thấy âm chúng, nhưng lúc hắn ngẩng đầu, thấy trên trời nổi lơ lửng vô số quỷ hồn, đủ loại hình dáng đều có, tựa như hình chiếu địa ngục.

Dương Đại lần này cũng tập mãi thành thói quen, cũng không hoảng hốt, ngược lại say sưa ngon lành quan sát tất cả những thứ này.

Cảnh tượng như vậy đã không phải lần đầu tiên xuất hiện, hẳn hoài nghi này mảnh thể giới màu xám có khả năng chân thực tồn tại, hẳn không sớm thì muộn sẽ chạm tới.

- Chẳng lẽ đây cũng là Âm Phủ? Hoặc là chỗ hồn phách rời rạc.

Dương Đại tò mò suy nghĩ, đúng lúc này, tình cảnh trên trời bắt đầu vặn vẹo xoay tròn, tựa như vòng xoáy, ý thức của hắn bị tước đoạt, rời khỏi mảnh thể giới này.

Dương Đại mở to mắt, hai con ngươi không ngờ lại lập loè màu vàng kim quý dị.

Từng hàng chữ xuất hiện ở trước mặt hắn:

【 Chúc mừng ngươi, thiên phú cấp độ SSS - Vạn Cảnh Âm Chủ Thăng cấp thành công 】

【 Ngươi thu hoạch được thiên phú Siêu Tinh cấp —— Thế Giới Âm Thần 】 .

【 Thế Giới Âm Thần: thiên phú cấp Siêu Tinh, có các năng lực phía dưới 】

【 Một, khi ngươi hấp thu bất kỳ hồn phách gì làm âm chúng, có thể hấp thu thành công hay không quyết định bởi thực lực của ngươi, thực lực âm chúng quyết định bởi thực lực của hồn phách khi còn sống, số lượng âm chúng vô hạn, mỗi khi hấp thu một hồn phách, đạt được bộ phận tăng thêm, âm chúng vĩnh viễn không bao giờ phản bội ngươi, cũng không cách nào đoạt xá, chiếm cứ thân thể hoạt linh để rời khỏi ngươi 】

【 Hai, người có thể chọn ra âm chúng để làm âm tướng, âm tướng có thể cùng người chia đều tăng phúc tu luyện của âm chúng, mỗi khi đột phá một đại cảnh giới, thu hoạch được danh ngạch một âm tướng, không thể lặp lại lựa chọn, không thể hủy bỏ thân phận, trước mắt người có được bốn vị âm tướng 】 .

【 Ba, âm chúng có thể cùng người tiến hành trao đổi linh hồn】 .

【 Bốn, hình dáng Âm Thần, tạm thời hấp thu hết thủy lực lượng âm chúng, để cho mình hoặc một vị âm chúng nào đó hóa thành Âm Thần, Âm Thần chỉ có thể kéo dài một phút đồng hồ, sau khi hình dáng Âm Thần kết thúc, thực lực âm chúng sẽ giảm xuống một nửa, kéo dài mười hai giờ, người sẽ lâm vào trạng thái Hỗn Độn, không tổn thương mãi mãi】

Siêu Tinh cấp thiên phú!.

Liên thêm ra một năng lực!

Hình dáng Âm Thần...

Thật điên cuồng!

Một phút đồng hồ nghe rất ngắn, nhưng đối với cảnh giới cao mà nói, một giây đồng hồ đã có thể ra tay rất nhiều lần, một phút đồng hồ đủ để đặt vững kết quả một trận chiến trường!

Dương Đại gặp nạn, có thể để cho mình hóa thành Âm Thần, trong chiến trường, có thể để âm chúng có kinh nghiệm chiến đấu phong phú hơn, thần thông mạnh hơn hóa thành Âm Thần!

Bất quá cái giá cũng không được xem nhẹ, hoặc triệt để giết hết kẻ địch, hoặc cũng không cần.

Năng lực này tương đương với tuyệt chiêu, không phải thời điểm vạn bất đắc dĩ, không thể dùng.

Trừ cái đó ra, thiên phú Thế Giới Âm Thần, tốc độ hấp hồn, phạm vi triệu hồn chắc chắn tăng lên trên diện rộng, tựa như trước đó, chỉ không có thể giới thiệu trong hiện tại.

Dương Đại rõ ràng có thể cảm nhận được thiên phú của mình cường đại hơn trước rất nhiều.

Cấp vũ trụ xem ra là một lớn cấp, phía trên cấp Siêu Tinh phải chăng còn có cao cấp hơn?

【Chúc mừng nhân tộc Địa Cầu xuất hiện vượt qua thiên phú cấp độ SSS, thiên phú cấp Siêu Tinh, khí vận nhân tộc Địa Cầu tăng trưởng】

Một đầu nhắc nhở bỗng nhiên xuất hiện trước mắt Dương Đại.

Tại sao không có xuất hiện tên Lão Tử?

Dương Đại âm thầm khó chịu, hẩn nhìn về phía Kỷ Vân Yên trước mặt.

Kỷ Vân Yên cũng không có trực tiếp già yếu như lần trước, thoạt nhìn không có chuyện gì, chẳng qua trạng thái có chút uể oải.

- Người tổn hao cái gì?

Dương Đại mở miệng hỏi.

Về mặt Kỷ Vân Yên đau khổ, nói:

- Tu vi, ta trực tiếp ngã xuống Linh Chiếu cảnh tăng một.

Dương Đại thất thần.

Đại giới này có chút tàn nhẫn.

Tương đương với Kỳ Vân Yên cần đột phá hai tầng đại cảnh giới mới có thể giúp hấn thăng thiên phú một lần.

Bất quá còn tốt, sau này âm chúng sẽ chỉ càng ngày càng nhiều, chỉ cần Kỳ Vân Yên còn sống, hao tổn tu vi đã là hao tổn thấp nhất.

- Người nghỉ ngơi trước đi, vất vả người.

Dương Đại mở miệng nói, Kỳ Vân Yên gật đầu, sau đó nhắm mắt nạp khí, điều trị thân thể.

Dương Đại không có lập tức rời khỏi, mà mở ra xếp hạng khí vận chủng tộc đào thải.

Khí vận nhân tộc Địa Cầu tăng trưởng, hấn ngược lại muốn xem xem tăng trưởng bao nhiêu.

【 Thứ hai mươi, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị 2 hội nguyên】

Trực tiếp gấp bội!

Khủng bố!

Cái này là thiên phú cấp Siêu Tinh tăng thêm sao?

Nhìn như vậy, thiên phú cấp Siêu Tinh giá trị một hội nguyên, Nộ Chiến tộc chẳng phải tương đương với nhiều hơn nhân tộc Địa Cầu mười tám vị thiên phú cấp Siêu Tinh?

Chương 331: Siêu tinh kinh thể, Âm Thần hình dáng (2)

Khó có thể tưởng tượng.

Ngoại trừ Dương Đại, trước mắt toàn thể giới chỉ có hai vị thiên phú cấp độ SSS, không có Kỷ Vân Yên, bọn hắn như thế nào đi đến cấp Siêu Tinh?

- Ai, vẫn nên phụ trọng tiến lên.

Dương Đại thở dài nói, sau đó hắn đi ra nhà gỗ, bắt đầu thu hồi âm chúng, lại phóng xuất, nhìn một chút tốc độ triệu hoán cùng phạm vi tăng lên bao nhiêu.

Quả nhiên, tăng lên trên diện rộng.

Sau này trên chiến trường vơ vét hồn phách liền dễ dàng hơn.

- Ngày mai thử một chút lực lượng của Âm Thần.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Mười hai giờ sau, đợi Kỷ Vân Yên nghỉ ngơi tốt, Dương Đại lựa chọn logout.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đại thả ra một nhóm âm chúng hạch tâm, sau đó nằm trên ghế sa lon chơi điện thoại.

Tất cả hot tìm kiếm Thiên Võng đều là liên quan tới thiên phú cấp Siêu Tinh.

Dương Đại mở ra thứ nhất hot tìm kiếm, số lượng bình luận đã vượt qua trăm vạn.

【 Internet Ngồi Xồm Hiệp: Woc, cấp Siêu Tinh! 】

【 Bá Vương Thiếp Thân Tiểu Mê Muội: Vượt qua cấp độ SSS, là ai đây, tại sao không có thông báo? 】 .

【 Chu Hành Mã: Là đại ca ta sao? 】

【 Lưu Bang Muốn Trảm Rắn: Không có thông báo, nói rõ người này là do thăng cấp thiên phú đi lên! 】

【 Trong Đêm Đen: khí vận nhân tộc Địa Cầu trực tiếp gấp bội! 】

【 Đinh Đinh Đinh Keng: Quá dữ, cách cục thế giới phải đổi sao? 】

Cũng đang thảo luận người nắm giữ thiên phú cấp Siêu Tinh là ai?

Dương Đại và các Quốc trụ đều bị nhắc đến, nhưng đều là suy đoán, càng nhiều người suy đoán là người mới thu được thiên phú cấp Siêu Tinh, chẳng qua là ẩn giấu đi.

Không có người hiểu thiên phú cấp Siêu Tinh, cũng không dám xác định thiên phú cấp Siêu Tinh giống như những người khác vậy, trực tiếp hiển lộ thân phận.

Dương Đại đột nhiên thấy mừng thầm.

Một mực đánh bài sáng, đột nhiên đánh bài tối cũng không tệ.

Lúc này, có người gọi điện thoại cho Dương Đại, chính là Tổng cục trưởng Cục chiến đấu.

Hiện nay cao tầng Hạ Quốc, chỉ có vị tổng cục trưởng này liên hệ Dương Đại tập nập nhất, quan hệ cũng càng ngày càng thân mật, không khách sáo giống như trước kia.

Dương Đại có chút lưỡng lự, nếu thừa nhận, chẳng phải bại lộ thiên phú của Kỷ Vân Yên bây giờ?

Kỷ Vân Yên tự nguyện trở thành âm chúng, mà có thể đột phá nhanh như vậy toàn bởi vì tính đặc thù của âm tướng, Dương Đại tự nhiên không nỡ bỏ nhường Thiên Tứ hiến tế cho những người khác, hấn đối với quốc gia không có thua thiệt, lượng tài nguyên hấn tặng tuyệt đối là đệ nhất cả nước.

Dương Đại suy nghĩ một chút vẫn bắt máy.

- Kế hoạch Thiên Nguyên động viên hội của các quốc gia Địa Cầu, người tham gia không?

Tổng cục trưởng hỏi.

Hấn cũng không có hỏi chuyện cấp Siêu Tinh.

Dương Đại biết kế hoạch Thiên Nguyên, hiện tại nhân tộc Địa Cầu điên cuồng mong muốn bồi dưỡng được cao thủ Thiên Nguyên cảnh, áp lực bài danh chủng tộc đào thải hạng chót thật sự quá lớn, một chút quốc gia trật tự hơi kém đã bắt đầu hỗn loạn, rất nhiều người cứ nghĩ sinh mệnh chỉ còn lại có nửa năm, phá phách cướp bóc đốt giết, tùy ý làm bậy.

Dương Đại nói:

- Nhất định phải tham gia sao?

- Cũng không cần, ngược lại toàn thế giới đều biết sự cường đại của người, nhưng hội nghị loại cấp bậc này không thông báo người, không thể nào nói nổi, ha ha, đây là vấn đề thái độ.

- Vậy ta sẽ không đi, đa tạ cục trưởng có ý tốt, ta muốn bắt gấp thời gian tu luyện.

- Ừm, không sao đâu, người có thể là át chủ bài của Hạ Quốc, xác thực phải nỗ lực, có bất kỳ nhu cầu gì, bất cứ lúc nào mở miệng.

- Được.

Sau khi trò chuyện kết thúc, Dương Đại âm thầm thở dài một hơi.

Vẫn là nên giấu diếm mới tốt.

Xem chừng tổng cục trưởng cũng có thể đoán được, nhưng hẳn không có vạch trần.

Trong lòng Dương Đại cảm khái đạo làm người của tổng cục trưởng, ở chung với người dạng này, chính là dễ chịu.

Ngày kế tiếp.

Dương Đại đi đến một mảnh đất trống, tay hắn cầm Duyên Quang kiếm, bắt đầu thi triển hình dáng Âm Thần.

Trong chốc lát, tất cả bốn trăm sáu mươi vạn âm chúng đang tu luyện đều nổi lên ánh sáng màu lục, tất cả bọn hắn đều kinh hoảng.

- Chớ hoảng, ta thí nghiệm năng lực mới.

Âm thanh Dương Đại vang lên trong đầu hết thảy âm chúng.

Trong chốc lát, hết thảy âm chúng phát ra ánh sáng màu lục, hòa thành từng đạo chùm sáng phóng tới Dương Đại, trong quá trình những quang thúc này phi hành trở nên đen kịt, dùng tốc độ vượt qua sấm sét chui vào trong cơ thể.

- Đông! Đông! Đông...

Toàn thân Dương Đại kéo căng, nhịp tim trở nên rất nặng, hắn trừng to mắt, mặt lộ vẻ vẻ không thể tin được.

Linh lực của hắn tăng vọt, giác quan thuế biến, một loại cảm giác vô cùng kỳ diệu xuất hiện, khiến cho hắn kinh hỉ lại rung động.

Lực lượng của bốn trăm sáu mươi vạn âm chúng tập trung ở trên người hắn, khí thể của hắn đi đến mức vô cùng đáng sợ.

Âm âm ——.

Động thiên phúc địa run rẩy dữ dội, dẫn đến sơn nhạc phía ngoài cũng đang rung động, quanh thân Dương Đại lượn lơ khói đen, cấp tốc ngưng tụ thành một tôn hắc ảnh đáng sợ, bao phủ hẳn.

Bóng người này một tay cầm kiếm, dáng người đáng sợ, tựa như quỷ thần đến từ Âm Phủ, hai mắt đen kịt, nhưng con ngươi là màu vàng kim, trên người giống như có một tầng áo choàng.

Táng Kiếm tiên tử đột nhiên đứng dậy, bốn trăm sáu mươi vạn âm chúng rung động nhìn Dương Đại tiến vào hình dáng Âm Thần.

- Hơi thở thật khủng bố... Đây đã vượt qua Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh...

Tư Hành Đạo khó tin nhìn về phía Dương Đại, chẳng lẽ đây là lực lượng chân chính mà chủ nhân ẩn giấu?

Dương Đại chú ý tới bầu trời bắt đầu xuất hiện vết nứt không gian, vội vàng giải trừ hình dáng Âm Thần.

Chương 332: Siêu tinh kinh thể, Âm Thần hình dáng (3)

Thiên địa dị động theo đó lắng lại, nhưng tất cả mọi người vẫn còn trong kinh hãi.

Dương Đại hiện ra chân thân, cảm giác hôn mê mãnh liệt khiến cho hắn tê liệt ngồi dưới đất, nhóm âm chúng đều cảm nhận được linh lực bản thân bị rút đi một nửa, nhưng cũng may không có trạng thái mặt trái khác, âm chúng hạch tâm dồn dập vây đến Dương Đại.

Cùng lúc đó.

Ngoài động phủ, hai bóng người đứng ở trên biển mây.

Chính là Thái Sơ trưởng lão, Thái Nguyên trưởng lão.

- Khí tức vừa rồi...

Thái Sơ trưởng lão động dung, lẩm bẩm nói.

Thái Nguyên trưởng lão gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc, nói:

- Khí tức Thiên Nguyên, mà có chỗ khác biệt, phó chương giáo lại còn chất chứa loại lực lượng này, vô luận là hắn, hay là âm chúng, đây đều đại biểu cho hắn đã siêu phàm thoát tục.

Thái Sơ trưởng lão cảm khái nói:

- Đúng vậy, hắn đã vượt qua chương giáo.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, sau đó tan biến tại chỗ.

Ở giữa rừng núi.

Thiên Túc chân nhân ngồi tĩnh tọa ở trên lưng một con trâu đen, đi trên đường nhỏ rìa ruộng lúa, hắt bỗng nhiên ngẩng đầu, nheo mắt lại, vuốt râu lẩm bẩm nói:

- Khí tức của Thần, mặc dù hết sức mỏng manh, nhưng đúng là, Tân Thần tầng tầng lớp lớp, quả nhiên thiên hạ phong vân kịch biến.

Thanh Ngưu mở miệng nói:

- Có thể có quan hệ cùng dị tộc hay không, ngàn năm qua, quá nhiều dị tộc xuất hiện, khí tức của thần cũng là tập trung bùng nổ trong khoảng thời gian này.

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Dù cho là dị tộc, cũng không khẩn yếu, thiên hạ này vốn là vạn tộc cùng tồn tại, dị tộc chỉ là muốn tới tranh một chút khí vận mà thôi, bọn hắn chỉ có thể từng bước xâm chiếm góc nhỏ, mong muốn chiếm đoạt đại thể thiên hạ, còn kém xa lắm.

Thanh Ngưu dị hỏi:

- Vậy ngài vì sao coi trọng dị nhân?

Thiên Túc chân nhân cười nói:

- Bởi vì bọn hắn cũng là nhân tộc.

Thanh Ngưu yên lặng.

...

Mười hai giờ sau.

Hết thấy âm chúng khôi phục trạng thái, Dương Đại cũng không choáng đầu, có thể là do hắn chỉ mới thử nghiệm, không có tiêu xài lực lượng.

Giờ phút này, Dương Đại đang ngồi đối diện cùng Tư Hành Đạo, Hình Thánh.

- Ngay lúc đó ta tương đương với cảnh giới gì, các người có thể phán đoán không?

Dương Đại mở miệng hỏi, ngữ khí có chút chờ mong.

Lực lượng của hơn bốn trăm sáu mươi vạn âm chúng tập hợp, trong đó bao gồm cả Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh Tư Hành Đạo, chắc chắn vượt qua Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Tư Hành Đạo lắc đầu.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Vượt qua Nhập Tịch cảnh, ở bên trong Âm Dương cảnh cũng có thể quét ngang phần lớn người, nhìn ra được, ngài tập kết hết thủy lực lượng âm chúng, nhưng cảnh giới càng cao, khoảng cách càng lớn, khoảng cách giữa Càn Khôn cảnh và Âm Dương cảnh càng khó có thể tưởng tượng, ngài cũng đừng mê thất trong loại lực lượng này, vạn năm trước, trong nhân tộc cũng có bí thuật tương tự, để rất nhiều người mê thất, cuối cùng chết thảm.

- Cảnh giới thấp vĩnh viễn đừng đi phỏng đoán cảnh giới cao, bởi vì không tưởng tượng nổi.

Dương Đại gật đầu, trong lòng thì mừng thầm.

Tương đương với nắm giữ một tôn chiến lực Thiên Nguyên Âm Dương cảnh!

Nếu để cho Hình Thánh hoặc Thái Dương Thần trở thành hình dáng Âm Thần, chắc chắn càng mạnh.

Hình dáng Âm Thần lại thêm thiên phú cấp độ SSS, Thái Dương Thần tuyệt đối có thể trấn áp chiến trường.

Không thể tung bay!

Còn chưa đủ!

Dương Đại bảo Hình Thánh, Tư Hành Đạo lui ra, riêng phần mình tu luyện.

Lúc này, Táng Kiếm tiên tử xuất hiện ở trước mặt hắn, chậm rãi ngồi xuống.

Dương Đại nhìn về phía nàng, chờ đợi nàng mở miệng.

Hình dáng Âm Thần bị Táng Kiếm tiên tử nhìn thấy, cũng không phải hắn chủ quan, ngược lại Táng Kiếm tiên tử cũng đi theo hắn, thuận tiện chấn nhiếp một chút.

Táng Kiếm tiên tử mở miệng nói:

- Bí pháp như lúc trước không ngờ lại ít dùng, ta đã cảm nhận được một tia khí tức của Thần, khí tức dạng này sẽ đưa tới Thần khác rình mò.

Khí tức của Thần?

Dương Đại đột nhiên suy nghĩ thiên phú của mình tên đổi thành Thế Giới Âm Thần, xác thực có một chữ Thần, thì ra không phải giả, thật có liên quan đến Thần?

Vượt qua thiên phú cấp thiên địa, xác thực nhưng tính là thiên phú của Thần.

Chẳng qua là...

Dương Đại quán dị hỏi:

- Người hiểu rất rõ Thần?

Táng Kiếm tiên tử nói:

- Không tính là hiểu, chỉ là kiến thức qua, nhân tộc chính là Tiên Thiên Đạo Thể, càng đặc thù trong vạn tộc, từ xưa đến nay, không ít Tu Tiên giả bước vào cảnh giới của Thần, nhưng thường thường ngã xuống trên đường trở thành Thần.

Dương Đại hỏi:

- Ba trăm năm trước Kiếm Thánh cũng là như thế?

Táng Kiếm tiên tử yên lặng một lát, nói:

- Nàng xác thực đã bước vào con đường truy đuổi Thần cảnh, nhưng nàng thất bại không quan hệ gì với Thần.

Dương Đại đang muốn tiếp tục hỏi thăm.

- Chuyện liên quan tới Kiếm Thánh, không cần hỏi nhiều, liên quan đến Thiên Cơ, người biết được càng nhiều, đối với người càng bất lợi.

Lời Táng Kiếm tiên tử có thể nói là chặn miệng Dương Đại.

Có mơ hồ? như thế

Táng Kiếm tiên tử nói theo:

- Ta có một bộ công pháp muốn truyền thụ cho người, người có nguyện học tập?

Dương Đại ngậy cả người, nói:

- Ta đã có công pháp, sẽ không lại...

- Người tu luyện là Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh, đưa mắt nhìn khắp Man Hoang Chi Địa, cũng xem như công pháp thượng thừa, nhưng cấp độ của người đã vượt qua Man Hoang Chi Địa, có lẽ cảnh giới còn rất thấp, nhưng đủ để tu hành công pháp tốt hơn, bộ công pháp kia của ta có thể dung hợp công pháp người tu hành trước kia, không cần làm lại từ đầu.

Táng Kiếm tiên tử nói rất chân thành.

Luyện Hồn cảnh còn rất thấp?

Dương Đại cảm nhận được nhục nhã, đồng thời sinh ra tò mò về thực lực của Táng Kiếm tiên tử.

Chương 333: Siêu tinh kinh thể, Âm Thần hình dáng (4)

- Công pháp này gọi là Đại Chư Thiên, sau khi công pháp tiểu thành, trong đan điền sẽ xuất hiện một vùng tiểu thể giới, công lực Đại Chư Thiên càng mạnh, người cảnh giới tu vi thấp còn chưa có tư cách tu luyện Đại Chư Thiên.

Táng tiên tử mở miệng nói, Dương Đại nghe được không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại

Không đợi Dương Đại có đáp ứng hay không, Táng Kiếm tiên tử bắt đầu truyền thụ Đại Chư Thiên.

.....

Thời gian thoáng trôi qua.

Thời gian một tháng đi qua, tu vi Dương Đại đi đến Luyện Hồn cảnh tầng tám.

Trong khoảng thời gian này, hắn một mực tu luyện Đại Chư Thiên, được Táng Kiếm tiên tử dạy bảo, trong đan điền của hắn đã xuất hiện hình thức ban đầu của tiểu thiên địa, trong không gian trước mắt chỉ có phương viên mười dặm, cao không đến ngàn trượng.

- Người xem như nắm giữ Đại Chư Thiên, tu hành sau này liền dựa vào chính người.

Táng Kiếm tiên tử đứng dậy, vút xuống câu nói này liền quay người rời khỏi.

Nhìn bóng lưng của nàng, Dương Đại có loại cảm giác nhìn thấy Thiên Túc chân nhân.

Cao thâm mạt trắc!

Không thể không thừa nhận, Đại Chư Thiên thật vô cùng mạnh.

Mỗi khi tiểu thiên địa khuếch trương một chút, linh lực sẽ tăng dài một đoạn, mà chất lượng linh lực mạnh mẽ vượt xa Tự Tại Diệu Pháp Chân Kinh.

Dương Đại từng hỏi có thể truyền thụ cho nhóm âm chúng hay không, nhưng bị Táng Kiếm tiên tử ngăn cản, công pháp này chỉ có thể người sống tu luyện, hồn thể luyện không được, hơn nữa còn cần khí tức của Thần.

Nếu không phải Dương Đại bước vào cảnh giới truy đuổi Thần, nàng cũng sẽ không truyền thụ.

Hình Thánh từng nói, Đại Chư Thiên xác thực là công pháp không tầm thường, nhưng hắn chưa từng nhìn thấy.

Công pháp ngay cả Đại Thánh cũng không có được nhìn thấy, Đại Chư Thiên đến cùng là lai lịch ra sao?

Dương Đại không có suy nghĩ nhiều, đứng dậy, mang theo ba vị âm chúng rời khỏi động phủ, phân biệt là Thái Dương Thần, Tư Hành Đạo, Hình Thánh.

Bọn hắn bay đến khu độ kiếp.

- Cuối cùng cũng muốn đột phá!

Thái Dương Thần nắm chặt hai quả đấm, phấn khởi đến cực điểm.

Không giống với Mộ Dung Trường An, linh lực Thái Dương Thần đã đạt đến cực hạn, không cần đan dược gì có thể đột phá.

Đơn giản mà nói, thiên phú cùng thân thể của Thái Dương Thần tương quan, cho nên tư chất thân thể hắn cực cao, vượt

xa Mộ Dung Trường An, tư chất Mộ Dung Trường An thể hiện trên kiếm đạo.

Còn Dương Đại, tư chất thân thể cực kém, mỗi lần đột phá đều phải cắn thuốc, âm chưởng mang tới tăng phúc tương đương với huấn luyện Hậu Thiên, cũng không có tăng cường tư chất của hắn.

Rất nhanh, Thái Dương Thần rơi vào trên một ngọn núi, bắt đầu tĩnh tọa độ kiếp.

Hình Thánh, Tư Hành Đạo đứng ở hai bên Dương Đại, quan sát Thái Dương Thần độ kiếp.

Lôi kiếp cấp tốc ngưng tụ, đây là thiên kiếp thông đến Đạp Hư cảnh, thanh thể hạo đại, dẫn tới rất nhiều đệ tử nội môn bay ra động phủ quan sát.

Phần cuối thiên địa, mây đen cuộn cuộn kéo tới, chỉ thấy đêm không hết U Minh tộc chạy nhanh đến, thanh thể hạo đại.

Cầm đầu chính là Chân Khôi thánh quân!

Chân Khôi thánh quân mở miệng hỏi:

- Thập Phương giáo vẫn còn rất xa?

Trên vai phải hắn có một đạo hồn phách, rõ ràng là chương giáo Tuyệt Tâm môn - Tuyệt Vô Thiên.

- Nhanh đến, bảo trì đi theo phương hướng này.

Tuyệt Vô Thiên mở miệng nói, trong ánh mắt của hắn tràn đầy tia ghen ghét.

Hắn cực hận Thập Phương giáo, cực hận Dương Đại.

Nếu không phải bọn gia hỏa này, hắn nào sẽ luân lạc tới kết quả như vậy?

Chân Khôi thánh quân nheo mắt, lẩm bẩm nói:

- Kiếm Thánh, đến cùng là người như thế nào.

Nhắc đến Kiếm Thánh, Tuyệt Vô Thiên lộ ra vẻ phức tạp, nói:

- Nàng là một người kinh tài tuyệt điểm, tư chất của nàng tuyệt đối xem như đệ nhất nhân vạn năm qua, nàng thậm chí áp đảo Man Hoang Chi Địa, nàng sở dĩ bị phong ấn là bởi vì nàng suy yếu, bị chúng ta tìm tới cơ hội, dùng lời của người mà nói, nàng xác thực giống đệ nhất nhân, từ sau thời đại của nàng, chỉ có Dương Đại có thể so sánh cùng.

Chân Khôi thánh quân hô một tiếng, lộ ra nụ cười quỷ dị, nói:

- Ta càng thêm cảm thấy hứng thú về nàng.

- Lực lượng củ Kiếm Thánh, ta ngược lại muốn xem xem có thể để cho ta tăng mạnh bao nhiêu.

Tăng cường?

Tuyệt Vô Thiên âm thầm hoang mang, nhưng lại không dám hỏi nhiều, sinh tử của hắn hôm nay bị chương khống, căn bản không có tư cách hỏi thăm.

Thái Dương Thần đột phá hết sức thuận lợi, tin tức liên quan tới hắn thành tựu Đạp Hư cảnh cũng truyền ra trong đám người thí luyện, cấp tốc truyền đến trên internet.

Tin tức này khiến toàn cầu phấn chấn.

Thái Dương Thần có thể chiến đấu vượt cảnh giới.

Trong chủng tộc đào thải, các nước đều là một thể, không tồn tại lục đục với nhau, cho nên vô luận Thái Dương Thần thuộc về quốc gia nào, đều đáng giá người toàn cầu cao hứng.

Trở lại trong động thiên phúc địa, Thái Dương Thần bắt đầu cùng Hình Thánh luận bàn, chẳng qua là luận bàn chiến

đấu kỹ xảo, cũng không có sử dụng linh lực, để tránh động thiên phúc địa không chịu nổi.

Ánh mắt Dương Đại nhìn về phía Hùng Liệt, Hùng Liệt đoạn thời gian trước mới đột phá tới Luyện Hồn cảnh, cũng không biết có thể đạt tới Đạp Hư cảnh trước khi chúng tộc đào thải đến hay không.

Đối với Hùng Liệt, Dương Đại vẫn rất chờ mong, bởi vì thiên phú của Hùng Liệt cũng không kém, mặc dù không có sức chiến đấu khoa trương như Thái Dương Thần, nhưng trong cùng cảnh giới hiếm khi gặp địch thủ.

Dương Đại bỗng nhiên cảm nhận được thân phận bài ba động linh lực, lập tức lấy ra.

- Địch tập, đệ tử Thập Phương giáo đi tới dãy núi truyền tông.

Dương Đại nhíu mày.

Ma đạo đã bị thanh lý đến bảy tám phần, bây giờ còn có thể lực dám tập kích Thập Phương giáo?

Chương 334: Siêu tinh kinh thể, Âm Thần hình dáng (5)

Hắn cũng không có để ở trong lòng, tam đại hạch tâm đệ tử đều ở trong giáo, số lượng đệ nhân cũng vượt xa lúc trước, thực lực Thập Phương giáo cũng không yếu.

Nhưng mà.

Sau nửa canh giờ.

【 Thí luyện giả U Minh tộc Chân Khôi thánh quân Đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Từng Bước Hướng Thiên? 】

【 Thí luyện giả U Minh tộc Chân Khôi thánh quân đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Ba Mươi Năm Hải Đông 】

【 Thí luyện giả U Minh tộc Chân Khôi thánh quân Đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Người Thiên Phú Cấp Độ SSS? 】 .

Từng đầu nhắc nhở xuất hiện trước mắt Dương Đại.

Hắn nhíu mày, lại là U Minh tộc.

Hắn tưởng rằng U Minh tộc đã yên tĩnh, bắt đầu chuẩn bị chiến đấu chủng tộc đào thải, không ngờ Vẫn tới.

Kiểm Thánh hấp dẫn lớn như thế?

Đã như vậy, thế thì trở thành âm chúng của ta đi.

Thần tâm Dương Đại khẽ động, một đạo thân ảnh to con rơi ở trước mặt hắn, chính là Thái Dương Thần.

Hình ảnh Thái Dương Thần đã thay đổi, Dương Đại cảm thấy trước đó y phục tác chiến quá xấu, khiến cho hắn đổi thành giáp lưới màu vàng kim, chân đạp giày Lưu Vân, tựa như hình ảnh Mỹ Hầu Vương trong thần thoại, chẳng qua thiếu đi hai cây lông phượng trên đầu.

- Ra ngoài, thu thập U Minh tộc, ta muốn hồn phách Chân Khôi thánh quân.

Dương Đại mở miệng nói, Thái Dương Thần ngây cả người, sau đó lộ ra nụ cười tàn nhẫn, hắn lập tức rời khỏi động phủ.

Dương Đại nhìn bóng lưng của hắn, cảm khái nói:

- Lực ảnh hưởng của vật chất màu đen thật đáng sợ, cái tên này thật sự càng ngày càng tà ác.

Hùng Liệt bên cạnh cười nói:

- Hắn không phải như thế, chẳng qua ngài đã phóng thích thiên tính của hắn, thân là âm chúng, hắn không có nhiều kiêng kỵ như vậy, hiện tại chỉ cần chuyên tâm chiến đấu, không cần để ý dư luận, không cần ở hiện thực, trong xương cốt của tên này chính là cuồng chiến đấu.

Giống như ta vậy!

Hùng Liệt không có nói ra câu nói này, bởi vì hắn biết trước mắt hắn không có tư cách đánh đồng cùng Thái Dương Thần.

Phía trên dãy núi truyền tống, một đầu vết nứt màu đen dữ tợn đáng sợ chiếm cứ ở trên trời, giống như một con rết to lớn.

Từng người từng người U Minh tộc liên tục xông tới, gia nhập chiến trường, trên trời trên mặt đất đều có đệ tử Thập Phương giáo cùng U Minh tộc chiến đấu.

Thành Thanh Thiên cầm trong tay Thiên Tru Thần Long Kích, cùng hai vị Thái Thượng trưởng lão hợp lại kiềm chế Chân Khôi thánh quân, nhưng Chân Khôi thánh quân thật sự quá mạnh, dễ dàng áp chế bọn hắn.

- Một đám kiến cỏ, cũng dám giầy dụa.

Chân Khôi thánh quân hừ lạnh một tiếng, tay phải nắm lấy một thanh đại đao đen kịt, nộ trăm mà đi, trong chốc lát, đao khí bùng nổ, quét ngang Thiên Cung, mấy trăm vị đệ tử Thập Phương giáo bị chặn ngang chém giết, hai vị Thái Thượng trưởng lão dùng linh lực ngăn cản, nhưng vẫn bị đao khí đánh bay tới bầu trời.

Quá nhanh!

Thành Thanh Thiên cắn răng, nhìn hằm hằm Chân Khôi thánh quân.

Hắn cảm nhận được áp lực trước đó chưa từng có, đây là cảm giác áp bách mà ma đạo đại tu sĩ cũng không có mang đến cho hắn.

Đáng chết!

Đây là thực lực của dị tộc sao?

Thành Thanh Thiên vung vẩy Thiên Tru Thần Long Kích, linh lực thuận thế bùng nổ, hóa thành hình rồng, cấp tốc bay về phía Chân Khôi thánh quân, long ảnh khổng lồ dùng thân thể bao bọc không gian phương viên mười trượng xung quanh Chân Khôi thánh quân, đầu rồng bay lượn, mãnh liệt mà cúi đầu va về phía Chân Khôi thánh quân.

Chân Khôi thánh quân cười khẩy, tay phải vung đao, trực tiếp đánh tan long ảnh khổng lồ.

Một đạo hắc quang chạy nhanh đến, lúc sắp lại gần đột nhiên tan biến, một đạo thân ảnh xuất hiện sau lưng Chân

Khôi thánh quân, chính là Quốc trụ Bất Tử Bất Diệt, tay hấn cầm song đao, khuôn mặt lạnh lẽo, song đao đan xen phách trăm, Hắc Phong bùng nổ, Hắc Diễm theo đó bao phủ Chân Khôi thánh quân.

Lúc Dương Đại đang trưởng thành, những người thí luyện cũng đang thay đổi mạnh, nhất là nhóm Quốc trụ, có được tài nguyên khó có và tiên cơ, tốc độ phát triển sao lại chậm?

Bất Tử Bất Diệt không có dừng tay, song đao khoanh tròn, linh lực trước người ngưng tụ thành một đạo hoa văn huyền ảo, cấp tốc biến lớn.

Àm!

Chân Khôi thánh quân bỗng nhiên giết ra, dùng tốc độ cực nhanh đưa tay bắt lấy đầu Bất Tử Bất Diệt, ở trước mặt hấn, Bất Tử Bất Diệt tựa như đứa bé.

- Sao lại nhanh như vậy...

Bất Tử Bất Diệt kinh hãi, thậm nghĩ không ổn.

Hấn còn không kịp vung đao, một đao của Chân Khôi thánh quân đâm xuyên bộ ngực của hấn, ném hấn về phía dưới dãy núi, máu vẩy trời cao.

- Thiên phú không tồi, đợi lát nữa lại hấp thu.

Chân Khôi thánh quân tự lẩm bẩm, tầm mắt một lần nữa nhìn về mấy chục vạn đệ tử Thập Phương giáo phía trước, ánh mắt của hấn nhanh chóng chuyển động, phân biệt ra người nào có được thiên phú trong Thâm Vực.

đại quân U Minh tộc bắt đầu tản ra, đi săn những đệ tử lạc đàn, vẫn có liên tục không ngừng U Minh tộc nhân giết ra từ trong cái khe không gian, rất có khí thế lúc trước Ma đạo tiên đánh Thập Phương giáo.

Àm ầm ——

Tùng chùm sáng phá đất bay lên, hình thành một trận pháp, bao vây Chân Khôi thánh quân giữa không trung, Chân Khôi thánh quân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ngoài mấy trăm trượng, Thành Thanh Thiên tay phải đề kích, tay trái nắm một cây cờ, cờ xí vung lên, điều khiển trận pháp.

Chân Khôi thánh quân khẽ nói:

- Thật sự là phiền toái.

Đúng lúc này, trưởng lão Sở Hình quát lớn:

- Nhanh đi thỉnh Dương phó chương giáo.

Trương Triển Vân lập tức quay người, ngự kiếm tiến lên, cấp tốc tan biến tại chân trời.

- Hẳn là Dương Đại, hẳn có mấy trăm vạn âm chúng, cẩn thận.

Tuyệt Vô Thiên trên bờ vai Chân Khôi thánh quân cắn răng nói, trong mắt tràn đầy hận ý, còn kèm theo kính ý.

Chương 335: Thực lực rung động, Tiên Tri tiên đoán (1)

Nghe vậy, Chân Khôi thánh quân khinh miệt nói:

- Thiên phú như vậy tại U Minh tộc cũng có, nhưng cấp bậc thiên phú của ta là người Địa Cầu khó mà với tới, vừa hay làm việc cho ta.

Thành Thanh Thiên vung cờ, trận pháp vây khốn Chân Khôi thánh quân bỗng nhiên xuất hiện từng đầu tia sáng màu xanh đan xen, lít nha lít nhít, muốn xuyên thủng Chân Khôi thánh quân, nhưng Chân Khôi thánh quân dùng linh lực hộ thể, dễ dàng chống cự chút tia sáng tiên công.

- Trận pháp cũng là hết sức tinh diệu, đáng tiếc, tu vi của ngươi thật sự quá yếu!

Chân Khôi thánh quân ngạo nghễ cười nói, đại đao trong tay vung lên, trận pháp trong nháy mắt phá toái, cuồng phong gào thét hơn mười dặm, hất bay không biết bao nhiêu đệ tử Thập Phương giáo, đếm không hết đá vụn bị cuốn lên bầu trời.

Thành Thanh Thiên bị khí thế hấn cường đại bức lui, Chân Khôi thánh quân đột nhiên đưa tay, bàn tay trái cách không một tấc, Thành Thanh Thiên chỉ cảm thấy không gian xung quanh hóa thành thực chất hướng hấn đè xuống.

- Đây là chiêu thức gì?

Thành Thanh Thiên âm thầm kinh hãi, vội vàng nhảy ra, nhưng đùi vẫn là bị cắt xuống một miếng thịt, hấn đau đến nghiến răng nghiến lợi.

Chân Khôi thánh quân cũng không có đuổi giết hấn, mà quay người nhìn về phía chiến trường.

Mấy chục vạn đệ tử Thập Phương giáo dần dần bị U Minh tộc áp chế, thực lực tổng hợp của U Minh tộc rất mạnh, số lượng càng nhiều, dù cho là bản thổ tác chiến, vẫn rất khó ngăn cản.

- Làm sao nhiều như vậy?

- Đám dị tộc này thật mạnh.

- Bọn hấn giống như cũng nắm giữ thiên phú khác biệt, vừa rồi tên kia đột nhiên hóa thành một tia chớp, hù chết lão tử.

- Cẩn thận một chút, có vài gia hỏa còn biết ẩn thân.

- Hồng bát, không dễ đánh.

Các đệ tử Thập Phương giáo mỗi người kết đội tác chiến, đều có chút kinh hoảng, nhất là đệ tử bản thổ Thập Phương giáo, lần đầu tiên đối mặt nhiều kẻ địch thiên phú dị tộc như vậy, dù sao sau khi bọn hấn tiếp xúc đến dị nhân, dị nhân trực tiếp gia nhập vào Thập Phương giáo.

Bên trong U Minh tộc, ngoại trừ Chân Khôi thánh quân, còn có các Đạp Hư cảnh, Luyện Hồn cảnh khác, cao thủ các cảnh giới đều không kém hơn Thập Phương giáo, thậm chí càng mạnh hơn.

Chân Khôi thánh quân mở miệng hô:

- Người Địa Cầu gọi Dương Đại kia đâu, còn không mau ra đây, nếu không ra, đồng môn cùng đồng bào của ngươi đều phải chết. —

Âm thanh của hấn quanh quần khắp Thập Phương Giáo, bất kỳ nơi hỏ nào đều có thể nghe được.

Nghe được hẳn, các đệ tử Thập Phương giáo cũng bắt đầu chờ mong Dương Đại buông xuống.

Bây giờ Dương Đại trong lòng bọn họ tuyệt đối là người mạnh nhất trong giáo, thậm chí là mạnh nhất Man Hoang Chi Địa.

Oanh!

Một cỗ khí thế khủng bố bùng nổ từ phần cuối đường chân trời, tất cả mọi người cả kinh quay đầu nhìn lại, bao gồm cả U Minh tộc nhân.

Chân Khôi thánh quân híp mắt, trong mắt lóe lên từng tia dị sắc.

Tuyệt Vô Thiên trên vai hẳn động dung, trong lòng nhắc lên kinh đào hải lãng:

- Làm sao có thể... Cỗ khí thế này...

Chỉ thấy một đạo thân ảnh tựa như mặt trời nhỏ cấp tốc theo phần cuối đường chân trời bay lên, bay tới trên bầu trời.

- Giết người, há cần chủ nhân ta tự mình hiện thân.

Một tiếng cười to cuồng ngạo truyền đến, chính là Thái Dương Thần.

Thái Dương Thần bắt đầu hấp thu lực lượng mặt trời, Thập Phương giáo chính là tiểu thiên địa, nhưng lại có thể hấp thu đến lực lượng mặt trời của Thâm Vực.

Trên người hẳn dấy lên Thái Dương chi hỏa, cả người hóa thành người lửa, tiến vào tư thái của thần, đây là hình dáng mạnh nhất của hẳn, cũng là đầu tiên hẳn toàn lực hấp thu lực lượng mặt trời sau khi thành tựu Đạp Hư cảnh.

Chân Khôi thánh quân động dung, đột nhiên tan biến tại chỗ cũ, giống như kiều thuận di, hẳn xuất hiện trước mặt Thái

Dương Thần, một đao chém đi, trên lưỡi đao lượn lò linh lực, trở nên càng thêm sắc bén, giống như có thể cắt ra hết thảy.

Ba!

Thái Dương Thần đưa một tay bắt lấy lưỡi đao, để động tác Chân Khôi thánh quân trong nháy mắt dừng lại.

Chân Khôi thánh quân nhú mào, Tuyệt Vô Thiên trên vai hắn kém chút bị hù chết.

- Tốc độ phát triển của cái tên này làm sao...

Tuyệt Vô Thiên sợ hãi, lúc trước Dương Đại đột kích, chính là Thái Dương Thần xuất thủ trước, tư thái trấn áp bốn chi giáo phái Ma đạo lưu lại ấn tượng khắc sâu trong lòng hắn.

- Nhưng khi đó Thái Dương Thần mặc dù bá đạo, lại không phải đối thủ của hắn, nhưng hiện tại, chỉ cảm thụ khí thế của Thái Dương Thần, Tuyệt Vô Thiên đã biết đối phương đã vượt qua mình.

- Chủ điểm này lực lượng cũng dám tới Thập Phương giáo?

Thái Dương Thần khinh miệt cười nói, còn ngông cuồng hơn cả Chân Khôi thánh quân lúc trước.

Tay trái của hắn bỗng nhiên nắm quyền, một quyền đánh ra.

Khoảng cách gần thì triển Thương Long phá.

Oanh!

Linh lực Chân Khôi thánh quân bùng nổ, liệt diễm như muốn đốt trời, hắn bị ngũ trảo kim long ép tới lui lại.

Thái Dương Thần gầm thét một tiếng, song chưởng cùng nhau đánh ra, Thái Dương chi hỏa quanh thân lập tức trở nên cuồng bạo, hóa thành vô tận biển lửa bao phủ mà đi.

Chân Khôi thánh quân vung động đại đao trong tay, lấy thế nhắc lên gió lốc, chấn biển lửa ra một thông đạo đến, dễ dàng tránh né Thái Dương chi hỏa đốt cháy.

Thái Dương Thần đột nhiên theo thông đạo này giết tới trước mặt Chân Khôi thánh quân, bản chất của hắn là thể tu, sau khi trở thành âm chúng tu hành không ít chiến pháp thể tu.

Hai người đụng vào nhau, quyền cước như gió, phát động từng đầu như trường long sóng khí, biển lửa đi theo bị phá tan.

Chân Khôi thánh quân có đao pháp vô cùng lăng lệ, chiêu chiêu trí mạng, nhưng bị Thái Dương Thần nhiều lần tránh thoát.

Chương 336: Rung động thực lực, Tiên Tri tiên đoán (2)

Thái Dương Thần biểu hiện mạnh mẽ để khí thế Thập Phương giáo phóng đại, cường địch đáng sợ mà Thành Thanh Thiên, Thái Thượng trưởng lão đều ngăn không được cuối cùng có người có thể kiềm chế.

Cùng lúc đó.

Chân trời lại bay tới ba đạo thân ảnh, chính là Tư Hành Đạo, Kiếm Đồ, Mộ Dung Trường An.

Sau khi Dương Đại thấy Thái Dương Thần ra tay, vẫn không ngừng có thí luyện giả chết thảm, không thể không tiếp tục điễm tướng.

- Lên đi.

Tư Hành Đạo mở miệng nói, vừa dứt lời, hắn đột nhiên tan biến.

Sau lưng một U Minh nhân Đạp Hư cảnh trống rỗng xuất hiện chùm sáng màu trắng, chùm sáng màu trắng cấp tốc phóng to, ngưng tụ thành thân ảnh Tư Hành Đạo.

Tư Hành Đạo tung một chưởng đánh lên trên lưng U Minh nhân, U Minh nhân kinh hãi, vô ý thức muốn tránh né, nhưng một cỗ lực lượng kinh khủng trói buộc chặt hắn, khiến cho hắn không thể động đậy.

Trong chốc lát, làn da của U Minh nhân xuất hiện ra từng đạo bạch quang, vẻ mặt Tư Hành Đạo không biểu tình, tay

phải tóm một cái, U Minh nhân trong nháy mắt bạo thể.

Cường quang lấp lánh thiên địa, dẫn tới hai tộc ghé mắt.

Tư Hành Đạo cấp tốc động tay, thu hồn phách hấn vào trong tay áo, hấn đi theo quay người, truy sát mặt cường giả U Minh tộc khác.

Mộ Dung Trường An, Kiếm Đồ hóa thành hai đạo kiếm quang chạy nhanh đến, cấp tốc tiến vào trong đại quân U Minh tộc, tung hoành đi tới đi lui, sát tiến sát xuất.

Tư Hành Đạo trực tiếp miêu sát một tôn cường giả Đạp Hư cảnh, dẫn đến tất cả cường giả Đạp Hư cảnh U Minh tộc đều đề phòng hấn, mà Mộ Dung Trường An hai người thì nhìn chằm chằm Luyện Hồn cảnh, Không Vô cảnh giết, ven đường gặp phải U Minh nhân, bọn hấn cũng không có buông tha.

Cảnh giới cao đả kích dẫn đến đồ sát rất nhanh.

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả U Minh tộc - Tinh Không Bá Chủ 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả U Minh tộc - Ta Cũng Muốn Làm Thánh Quân 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả U Minh tộc Phí Kích 】

Từng dòng nhắc nhở những liên tục nhảy ra trước mắt thí luyện giả, rất cổ vũ sĩ khí.

Mọi người đã có tin tưởng mù quáng đối với Bá Vương Bất Quá Giang, chỉ cần Bá Vương Bất Quá Giang tham chiến, một trận chiến này nhất định có thể thay đổi càn khôn.

Chân Khôi thánh quân cũng bị một màn này ảnh hưởng, hấn biết âm chúng của Dương Đại có số lượng rất nhiều, chỉ

phải ra ba vị cũng đủ để cải biến thế cục?

- Người này tuy chỉ là Đạp Hư cảnh nhưng lại có thể bộc phát ra thực lực Thiên Nguyên cảnh, còn có vị đằng sau kia, hàng thật giá thật Thiên Nguyên cảnh, tính sai....

Ánh mắt Chân Khôi thánh quân lấp lánh, vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

Hắn cũng không hoảng hốt, trong mắt hiện ra thần sắc khác thường.

Đến rất tốt!

Oanh!

Thái Dương Thần lần nữa bị đao khí Chân Khôi thánh quân bức lui, hắn cũng lộ ra ánh mắt không thể tin được.

Linh lực thật mạnh!

Cái tên này đến cùng là cảnh giới gì?

- Thiên phú của ngươi, ta đã hiểu rõ, tiếp theo nên nhìn một chút thiên phú của ta!

Chân Khôi thánh quân lộ ra nụ cười âm lãnh, vừa dứt lời, khí thế của hắn đột nhiên tăng vọt, từng đạo hắc ảnh từ trong cơ thể hắn toát ra, cấp tốc bao vây Thái Dương Thần, có chừng bốn mươi chín đạo hắc ảnh, thân hình giống hắn như đúc.

Thái Dương Thần cảnh giác, hắn không có chờ đợi mà nhắm vào hướng một đạo thân ảnh trong đó, tìm kiếm sơ hở.

Ánh mắt Chân Khôi thánh quân lạnh lẽo, bốn mươi chín đạo hắc ảnh đột nhiên thẳng hướng đến Thái Dương Thần, tựa như cái bóng co vào, tốc độ cực nhanh.

Oanh một tiếng!

Thái Dương chi hỏa bị đánh tan, như pháo hoa tràn ra trên bầu trời, cực kỳ tráng quan.

Liệt diễm tán đi, Thái Dương Thần rơi xuống phía dưới, hấn mặc dù không cảm giác được thống khổ, nhưng hồn thể bị thương vẫn có thể cảm nhận được, hấn chật vật mở to mắt, nhìn về phía bốn mươi chín đạo hắc ảnh trên bầu trời.

- Cái kia đến cùng là cái gì...

Thái Dương Thần âm thầm kinh sợ, những hắc ảnh kia thật sự quá nhanh, nhanh đến hấn căn bản không có thấy rõ ràng vừa rồi xảy ra chuyện gì, không chỉ như thế, lực lượng những bóng đen này đều có khác biệt, hội tụ ở trên người hấn sinh ra năng lượng nổ tung càng giết mình.

Chân Khôi thánh quân cao cao tại thượng, nhìn xuống Thái Dương Thần, nói:

- Hóa thành lực lượng của ta đi.

Hấn nâng lên tay trái, trong lòng bàn tay toát ra từng dòng lôi điện màu đen, cấp tốc cuốn lấy hồn thể Thái Dương Thần, sau đó kéo về phía mình.

Thái Dương Thần dự cảm được không ổn, lúc này găm thét, điều động lực lượng mặt trời khổng lồ trong cơ thể.

Xuyt.

—.

Liệt diễm cháy hừng hực, bám vào trên tia chớp màu đen, lẫn nhau triệt tiêu.

- Hồngбет!

Thái Dương Thần phát hiện mình không ngờ lại không thể thoát khỏi, đây là pháp thuật gì?

Không đúng.

Là thiên phú.

Thái Dương Thần không khỏi suy nghĩ thủ đoạn Dương Đại hấp hồn, đối với hồn phách mà nói, cũng là lực lượng khó mà thoát khỏi.

Chân Khôi thánh quân lộ ra nụ cười khinh miệt, Tuyệt Vô Thiên trên vai thở dài một hơi, may mắn người mình đi theo mạnh hơn, bằng không hẳn thật muốn chết không nhắm mắt.

Đúng lúc này!

Một tia sáng trắng như kiếm đánh tới, trực tiếp chặt đứt lôi điện màu đen của Chân Khôi thánh quân, Thái Dương Thần được cứu.

Chân Khôi thánh quân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai tay Tư Hành Đạo đều nắm một đạo hồn phách Đạp Hư cảnh, đập không tới, áo bào trắng phản phật, khí thế của hắn nhanh chóng tăng lên.

Bốn mắt nhìn nhau, trong mắt hai người chỉ còn lại có đôi phương.

Thiên Nguyên cảnh!

Bọn hắn đều có thể cảm nhận được tu vi lẫn nhau.

Chương 337: Rung động thực lực, Tiên Tri tiên đoán (3)

Tư Hành Đạo thu hồn phách trong tay vào trong lòng bàn tay, hắc lộ ra nụ cười thần nhiên, nói:

- Người đã là Lôi hệ, ta sẽ chơi lôi với người.

Hắn giang hai cánh tay, trong khoảnh khắc, đỉnh đầu cuộn cuộn lôi vân, vô số lôi điện xen lẫn trong lòng hai bàn tay của hắn, hắn giờ phút này tựa như Lôi Thần tại thế, mang theo thiên uy.

Chân Khôi thánh quân nâng lên tay trái, trong tay hiện ra một khối tinh thạch, hắn trực tiếp hắc kê sát lên trên lưỡi đao, tinh thạch trong nháy mắt hòa tan, đại đao theo do phát ra hào quang màu tím đậm, tựa như có liệt diễm bám vào.

- Một trận chiến này, ta nhất định phải thắng, mặc dù người không có thiên phú, nhưng cũng có tư cách hóa thành lực lượng của ta.

Chân Khôi thánh quân lạnh lùng nói, hắn đột nhiên phóng tới Tư Hành Đạo, bốn mươi chín đạo hắc ảnh sóng vai tiến lên, cấp tốc giết tới trước mặt Tư Hành Đạo.

Tay phải Tư Hành Đạo nhắc động pháp quyết, lôi vân trên trời cùng nhau bùng nổ lôi điện, ngàn vạn lôi điện rơi vào trên người Chân Khôi thánh quân cùng các bóng đen, tràng diện vô cùng hùng vĩ.

Oanh.

—.

Gió mạnh từng trận, thổi đến tóc dài Tư Hành Đạo bay loạn, mặt mũi của hắn vô cùng lạnh lùng, lẩm bẩm nói:

- Thiên phú lại như thế nào, chúng ta làm sao không có thiên phú, chỉ là các ngươi không nhìn thấy thôi.

Ở giữa mi tâm của hắn toát ra một đầu tể văn, theo đó mở ra một con mắt nằm dọc, trong mắt bắn ra bạch quang, đánh tan lôi điện, quét ngang hắc ảnh, từng tôn hắc ảnh liên tục bạo tán, căn bản ngăn cản không nổi đạo bạch quang này.

Mắt thấy bạch quang liền muốn giết tới mình, Chân Khôi thánh quân không dám mạnh tiếp, lập tức nhảy ra, hắc ảnh còn lại cũng giống như thế.

Một vệt bóng đen đột nhiên xuất hiện sau lưng Tư Hành Đạo, thân thể của nó đột nhiên biến lớn, tựa như một tôn sơn nhạc cự nhân, giơ ra cự quyền đánh tới Tư Hành Đạo.

Tư Hành Đạo bỗng nhiên nâng lên tay trái, giống như nhẹ nhàng vỗ về sau, còn là dùng mu bàn tay, hai bên cũng không có tiếp xúc đến, hắc ảnh to lớn trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, đánh xuyên lôi vân, tan biến không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hắn nhìn về phía Chân Khôi thánh quân, nói:

- Ngươi chỉ có chút thủ đoạn này?

Chân Khôi thánh quân nhíu mày, nói:

- Dĩ nhiên không phải.

Hắn ném lên đại đao trong tay, đại đao bỗng nhiên hóa thành một đầu cự thú màu tím sậm, nửa trước đoạn thân thể giống như rồng trong thần thoại Hạ Quốc, nửa đoạn sau thân thể như cá, một cặp Long nhãn, mắt rồng huyết hồng, trong

miệng phun khí tím vân đục, vẩy tím toàn thân hơi cô động, khiến cho nó thoát nhìn một hồi lớn, một hồi nhỏ.

Đầu này cự thú lơ lửng sau lưng Chân Khôi thánh quân, đuôi cá chui vào phần lưng của hắn.

Chân Khôi thánh quân lao thẳng đến Tư Hành Đạo, tay phải đánh ra, linh lực hóa một cự trảo màu đen đè xuống, muốn đập nát Tư Hành Đạo.

Mắt giữa Tư Hành Đạo bắn ra bạch quang, đem hắn xuyên thủng, hai người đấu pháp người tới ta đi, Chân Khôi thánh quân muốn tới gần Tư Hành Đạo, nhưng không thể làm được.

Pháp thuật của Tư Hành Đạo thiên biến vạn hóa, thậm chí bao hàm không gian xô dịch, mỗi khi Chân Khôi thánh quân sắp lại gần liền bị chuyển đến phương xa.

Chân Khôi thánh quân cũng mạnh mẽ, bất kỳ pháp thuật gì đều bị Tử thú thần bí trên người đánh xuống, không có gặp nửa điểm tổn thương.

Thái Dương Thần muốn nhúng tay, nhưng vừa đến gần Chân Khôi thánh quân liền bị đánh bay ra ngoài, cảnh giới chênh lệch vẫn còn không thể bỏ qua, rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể tiến đến trợ giúp hai người Mộ Dung Trường An, lưu Chân Khôi thánh quân cho Tư Hành Đạo.

Trong động thiên phúc địa.

Dương Đại tĩnh tọa ở trước nhà gỗ, hai tay khoanh trước ngực.

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả U Minh tộc - U Minh tộc Tiểu Lâu La 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả U Minh tộc - Cô Di 】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả U Minh tộc - Tinh Không Kế Cướp Đoạt】

Từng dòng nhắc nhở hiện ra trước mắt Dương Đại, tình cờ có tin tức những người thí luyện khác đánh giết, nhưng đại bộ phận đều là của hắn.

Trước mắt đến xem, bốn vị âm chúng đã đủ.

Dương Đại ở trong lòng trao đổi cùng Tư Hành Đạo, có thể bắt lại Chân Khôi thánh quân hay không.

- Cái này người hết sức khó đối phó, hắn nắm giữ thiên phú đặc thù nào đó, có chút tương tự ngài, một chốc, ta rất khó bắt lấy hắn, khi hắn muốn đi, chỉ sợ ta cũng ngăn không được.

Tư Hành Đạo nói đúng sự thật.

Dương Đại nhíu mày, đã như vậy, vậy thì làm thật.

Hắn trực tiếp lựa chọn Tư Hành Đạo tiến vào hình thái Âm Thần, trong chốc lát, bốn trăm sáu mươi vạn âm chúng trong động thiên phúc địa cùng nhau toát ra ánh sáng màu lục, hóa thành từng chùm sáng phóng tới bầu trời, đi theo tan biến, xuất hiện ở ngoài động phủ, bay về phía Tư Hành Đạo, trên đường bay lượn, những ánh sáng màu lục này hội tụ vào một chỗ, hình thành một đoàn khói đen.

Tốc độ cực nhanh.

Toàn bộ quá trình không đến một giây.

Chân Khôi thánh quân đang chiến đấu cảm nhận được cái gì, vô ý thức quay đầu, khói đen gặp thoáng qua hắn, hắn căn bản không kịp phản ứng.

Đoàn khói đen này trực tiếp đụng vào Tư Hành Đạo, cấp tốc khuếch tán, đem hắn bao phủ, theo đó ngưng tụ thành dáng người Âm Thần, cấp tốc cất cao, cao tới trăm trượng.

Cơ hồ trong nháy mắt, Chân Khôi thánh quân cảm nhận được cảm giác nguy cơ mãnh liệt, vô ý thức tránh né.

Tư Hành Đạo đang trong hình thái Âm Thân không nói nhảm, giữa mi tâm mở ra mắt dọc, một đạo hắc quang giết ra, trực tiếp xuyên thủng thân thể Chân Khôi thánh quân, Tử thú thần bí trên người hắn trực tiếp bạo tán.

Chương 337: Rung động thực lực, Tiên Tri tiên đoán (4)

- Làm sao có thể!

Chân Khôi thánh quân sợ hãi, sát cơ khủng bố khóa chặt hấn, khiến cho hấn nổi da gà khắp người, hấn xuất ra một hồ lô, chuẩn bị chống cự, kết quả Tư Hành Đạo đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hấn, tay phải như đao vung qua, trực tiếp đưa chặn ngang chặt đứt hấn, máu vẩy trời cao.

Miêu sát

Người chú ý một trận chiến này đều bị chấn động, còn cho rằng mình nhìn lầm.

Tay phải Tư Hành Đạo bắt lấy đầu Chân Khôi thánh quân, tay trái bắt đầu hấp hồn, rút ra hồn phách hấn khỏi cơ thể, sau đó một ngụm nuốt vào.

Hấn xoay người sang chỗ khác, ngóng nhìn chiến trường, mắt dọc của hấn lần nữa xuất phát ra hắc quang, hắc quang bắn ra trực tiếp tản ra, hòa thành từng đạo thương ảnh màu đen đánh tới.

Chân Khôi thánh quân cũng không kịp tránh, huống chi là các U Minh tộc nân khác?

Vô số thương ảnh màu đen phô thiên cái địa đánh tới, chớp mắt mấy trăm dặm, đánh giết từng người từng người U Minh nhân, tất cả đệ tử Thập Phương giáo gần đó đều bị dọa sợ, ngu ngơ đứng tại chỗ, lúc thương ảnh màu đen lướt qua trước mặt

bọn hăn, bọn hăn cảm nhận được cảm giác kinh dị trước nay chưa có, khiến cho bọn hăn nghệt thở.

Vị! Huru! Huru...

Tùng đạo thương ảnh màu đen đen cuồng hạ xuống, đánh xuyên thân thể từng người từng người U Minh nhân, có chết bất đắc kỳ tử trên không trung, có bị đóng vào sơn nhạc, trên mặt đất, một trận đồ sát vô cùng huyết tinh, tàn nhẫn trình diễn.

Tư Hành Đạo tinh chuẩn đánh giết U Minh nhân, không có ngộ thương, có vài U Minh nhân ý thức được không thích hợp, chuẩn bị chạy trốn, ý nghĩ này vừa hiện ra liền bị đánh giết.

Quá nhanh.

Quá hung tàn.

Nhóm U Minh nhân căn bản ngăn không được, cảnh giới cao trực tiếp bị hai ba thương xuyên chết, ngay cả hồn phách cũng không kịp xuất khiếu, trực tiếp sinh cơ đoạn tuyệt.

Không đến năm giây, trăm vạn U Minh nhân tất cả đều chết thảm.

Phóng tầm mắt nhìn tới, phía trên mặt đất cắm đầy thương ảnh màu đen, như là liệt điểm bùng cháy, không có tiêu tán, phía trên thương ảnh treo vô số cổ thi thể, tràng diện chấn động không gì sánh nổi.

Thành Thanh Thiên, Thái Sơ trưởng lão các cao tăng Thập Phương giáo cũng đều xem mà mắt tròn tròn.

Đây là biểu hiện gì?

Quá dọa người!

Trương Triển Vân nuốt nước miếng một cái, trong lòng hăn đột nhiên sinh ra một ý nghĩ to gan.

Chẳng lẽ vị thu được thiên phú cấp Siêu Tinh chính là Dương Đại?

Chiến trường yên tĩnh, tất cả mọi người ngây ngốc nhìn thân ảnh đáng sợ trên chân trời kia.

Tư Hành Đạo xác nhận U Minh tộc toàn quân bị diệt, giải trừ trạng thái Âm Thần, tất cả nhóm âm chúng trong động thiên phúc địa đều cảm giác được linh lực giảm bớt hơn phân nửa, nhưng bọn hắn đã thành thói quen, cũng không có kinh hoảng.

Giờ phút này, thông báo trước mắt Dương Đại đang dùng tốc độ trước đó chưa từng có hiện ra, không chỉ có là hắn, những người thí luyện khác cũng có thể thấy.

Quá nhanh!

Người cảnh giới thấp đã bị hoa mắt, thí luyện giả không có ở trong Thập Phương Giáo đều bị chấn kinh, Dương Đại làm sao làm được?

Thành Thanh Thiên lấy lại tinh thần, mở miệng nói:

- Tất cả mọi người bắt đầu dưỡng thương, không cho phép nhúc nhích thi thể U Minh tộc!

Hắn biết nhu cầu của Dương Đại, không chỉ là hắn, thật ra tuyệt đại đa số đệ tử Thập Phương giáo đều biết, những gia hỏa có dị tâm nhìn từng thương ảnh màu đen trên mặt đất, tất cả đều từ bỏ kế vạ của mình.

Thật sự quá kinh khủng!

Cũng không lâu lắm, mặt đất trên chiến trường toát ra từng vị âm chúng, tất cả đều là ma tu, Dương Đại chuyên môn phân ra trăm vạn âm chúng đến đây thu thập thi thể.

Không đến mười phút đồng hồ, trên chiến trường đã không thấy được thi thể U Minh tộc, các đệ tử vẫn thấy không chân

thực.

Cứ như vậy kết thúc?

Phó chương giáo rớt cuộc mạnh cỡ nào?

Về mặt Trần Triệt đau khổ, nói:

- Chênh lệch quá xa, chờ Quốc trụ tuyển bạt mở ra, nếu hấn khiêu chiến ta, ta trực tiếp nhận thua, Quốc trụ này có được cũng quá sỉ nhục đi.

Lữ Tụng nhú chặt lông mày, lại cũng không có phản bác.

Đúng vậy.

So sánh với Dương Đại, bọn hấn thật sự quá yếu.

Trong động thiên phúc địa, Dương Đại đang nghỉ ngơi, Từ Siêu Nhân ở trong động phủ, mở ra trận pháp truyền tống cho nhóm âm chúng, liên tục không ngừng âm chúng kéo lấy thi thể U Minh tộc vào động thiên phúc địa, bọn hấn chồng chất thi thể ở một bên.

Vừa thi triển xong hình thái Âm Thần, Dương Đại lại lâm vào trạng thái Hỗn Động, chính là cực hạn choáng đầu.

Cảm giác choáng đầu này thật sự quá khó tiếp thu.

Dương Đại chịu không được, nằm trên mặt đất, hưởng thụ mấy nữ ma tu nhóm xoa bóp.

Qua đi hơn nửa ngày, hấn mới khôi phục lại.

- Trạng thái Âm Thần tuy mạnh, nhưng đại giới thật sự khó chịu quá.

Dương Đại yên lặng cảm khái, nếu sử dụng trong chủng tộc đào thải, rất dễ dàng gặp phải phe chủng tộc thứ ba đột kích, vậy liền xong đời.

Hắn đứng dậy, đi đến núi thi thể phương xa, bắt đầu hấp hồn.

Trăm vạn U Minh tộc.

Thực lực tăng vọt.

Tâm tình Dương Đại xúc động.

Sau ba canh giờ, Dương Đại hút xong hồn phách trăm vạn U Minh tộc, Tư Hành Đạo đi đến trước mặt hắn, phóng xuất hồn phách của Chân Khôi thánh quân.

Trên hồn phách của cái tên này còn có một đạo tàn hồn, Tuyệt Vô Thiên.

Thật sự là nhặt thêm một tên.

Dương Đại trực tiếp hấp hồn, hồn phách Chân Khôi thánh quân vô cùng trầm trọng, nhưng Dương Đại vẫn thành công hấp thu, tu vi đột phá tới Luyện Hồn cảnh tầng chín.

Sau đó là hồn phách của Tuyệt Vô Thiên, hút thu càng không có áp lực.

Hắn ngồi xuống, bắt đầu nghỉ ngơi.

Lần này thu hoạch to lớn, năm vị Đạp Hư cảnh, tám mươi chín vị Luyện Hồn cảnh, chín trăm linh hai vị Không Vô cảnh, hai vạn Linh Chiếu cảnh, một trăm mười vạn Tâm Toàn cảnh.

Chương 338: Rung động thực lực, Tiên Tri tiên đoán (5)

Trong năm vị Đạp Hư cảnh có Tuyệt Vô Thiên, đối với người này, Dương Đại không có ý định xếp vào trong âm chúng hạch tâm, toàn bộ U Minh tộc cũng chỉ có Chân Khôi thánh quân gia nhập âm chúng hạch tâm, đây là cho cường giả mặt mũi, vừa hay để cho hắn tiếp tục thống lĩnh chi đại quân U Minh tộc này.

Dương Đại đang cảm khái, ý thức của hắn bỗng nhiên hốt hoảng.

Đợi hắn bừng tỉnh, phát hiện mình đi vào một mảnh không gian tối tăm, xung quanh tràn ngập đủ loại tia sáng màu tím vặn vẹo, quỷ dị mà âm u.

Một đạo thân ảnh xuất hiện ở trước mặt hắn, chẳng qua là hắc ảnh, thấy không rõ hình dáng.

Dương Đại kinh hãi, xảy ra chuyện gì?

- Hừ, dám tàn sát đại quân U Minh tộc ta, khí tức khí vận của ngươi, bốn vương đã ghi lại, chờ đó, sau khi chúng tộc đào thải kết thúc, U Minh tộc sẽ tiến vào hệ ngân hà, tàn sát Địa Cầu.

Hắc ảnh hừ lạnh nói, âm thanh vô cùng khàn khàn, vừa dứt lời, mảnh không gian này liền bị phá vỡ, Dương Đại đột nhiên bừng tỉnh, phát hiện mình còn đang ở trong động thiên phúc địa.

- Vừa rồi đó là cái gì?

Dương Đại nhú mày, hấn ngạc nhiên loại thủ đoạn này.

Không ngờ lại có thể cưỡng ép sờ ý thức của hấn...

Nếu mạnh hơn, có thể trực tiếp cách không giết hấn hay không?

Loại thiên phú không hợp thói thường này chưa hấn không tồn tại.

Dương Đại càng nghĩ càng sợ hãi, phải nghĩ biện pháp đề phòng loại thủ đoạn này.

Hấn triệu hoán ra trăm vạn U Minh tộc, để chính bọn hấn tìm chỗ tu luyện, chỉ để lại Chân Khôi thánh quân.

Chân Khôi thánh quân quỳ gối trước mặt Dương Đại, tâm tình vô cùng phức tạp.

Hấn không ngờ lại thất bại.

Hồi tưởng lại hình dáng Âm Thần của Tư Hành Đạo, hấn vẫn thấy không thể tưởng tượng nổi, loại mạnh mẽ kia là xảy ra chuyện gì?

- U Minh tộc các người có bao nhiêu thiên phú cấp Siêu Tinh?

Dương Đại mở miệng hỏi.

Chân Khôi thánh quân trả lời:

- Mười vị.

Nhiều như vậy...

Dương Đại hỏi:

- Có thiên phú vượt qua cấp Siêu Tinh không?

Chân Khôi thánh quân lắc đầu nói:

- Không có, nhưng đây là kế hoạch hạch tâm trước mắt của chủng tộc, còn đang nỗ lực.

Không có thiên phú vượt qua cấp Siêu Tinh, sẽ rất khó trực tiếp cách không giết hấn.

Trong lòng Dương Đại hơi an định một chút, như vậy xem ra, có lẽ U Minh tộc rất mạnh, nhưng cũng không có đến mức độ để người Địa Cầu tuyệt vọng.

Hắn kể lại tình trạng lúc trước một lần, Chân Khôi thánh quân trầm ngâm nói:

- Hắn là một vị thiên phú cao tầng nào đó, loại thiên phú này chỉ có thể truy tìm khí vận, cũng không thể trực tiếp giết địch, bằng không mà nói, U Minh tộc hà tất công phạt bốn phía?

Dương Đại nghe xong triệt để yên tâm.

Bất quá vẫn phải nỗ lực, vạn nhất thiên phú của đôi phương thăng cấp, người nào có thể bảo chứng sau đó không thể giết địch cự ly xa.

- Trước mắt khí vận giá trị của U Minh tộc là bao nhiêu?

Dương Đại tò mò hỏi, sau khi tru diệt trăm vạn U Minh tộc, khí vận của hắn phóng đại, mặc dù đối với thực lực mà nói không có tăng lên tính thực chất, nhưng xác thực tăng trưởng.

Khí vận huyền hoặc khó hiểu, có lẽ sẽ thể hiện trong vận may.

Đương nhiên, khí vận trăm vạn U Minh tộc cũng không có để khí vận nhân tộc Địa Cầu đột phá ba điểm hội nguyên.

Chân Khôi thánh quân trả lời:

- Hai mươi chín.

Dương Đại yên lặng ghi lại.

Chân Khôi thánh quân nói:

- Mỗi một lần chủng tộc đào thải cũng là cơ duyên, giống như lúc trước vạn tộc cạnh tranh, bất quá loại cơ duyên này là dành cho toàn tộc, chủng tộc mạnh mẽ đều đang đợi chủng tộc đào thải, kẻ yếu sẽ chỉ hoảng hốt.

Dương Đại gật đầu, hắn cũng cảm thấy chủng tộc đào thải sẽ có ban thưởng, không phải chỉ là chém giết, không cần thiết trang nghiêm như thế, còn long trọng cả vạn tộc cạnh tranh.

Hai người tiếp tục nói chuyện phiếm, trò chuyện xong, Dương Đại để Mộ Dung Trường An truyền thụ trận pháp cho U Minh tộc.

Nhìn bóng lưng Chân Khôi thánh quân, Dương Đại lâm vào trầm tư.

Vừa rồi Chân Khôi thánh quân bàn giao thiên phú của mình, thiên phú cấp độ SSS, Chí Tôn Tà Ảnh, có thể hấp thu thân thể người khác và thiên phú, ngưng tụ Tà Ảnh, số lượng mặc dù không có có hạn mức cao nhất, mỗi tầng tăng đại cảnh giới sẽ nắm giữ bảy tôn Tà Ảnh, nhưng bất cứ lúc nào có thể thay đổi, Tà Ảnh cũng có thể hấp thu lực lượng của địch nhân, nhưng thiên phú sẽ không thay đổi.

Đến đây, dưới tay Dương Đại đã có âm chủng thứ hai có thiên phú cấp độ SSS.

Dương Đại lưỡng lự muốn để Chân Khôi thánh quân trở thành âm tướng hay không.

Hắn sắp đột phá tới Đạp Hư cảnh, lại có thể thu một vị âm tướng.

Nhưng trong lòng hắn xuất hiện một ý nghĩ lớn gan.

Kia chính là thu người có thiên phú cấp Siêu Tinh trong chủng tộc đào thải.

Cấp Siêu Tinh thật sự quá mạnh.

Vậy thì chờ một chút.

Âm tướng không thể thay đổi, xác thực cần thận trọng.

Ngược lại còn lại thời gian mấy tháng, Chân Khôi thánh quân cũng không có khả năng đi đến Thiên Nguyên Âm Dương cảnh.

—.

Hiện thực.

Dương Đại ngồi ở trên ghế sa lon chơi điện thoại, Liễu Tuấn Kiệt đang đang bop vai cho hắn, con mắt cũng đang ngó chừng màn hình điện thoại di động của hắn.

Hiện tại toàn mạng đang thảo luận chuyện Dương Đại giết sạch U Minh tộc.

Tin tức cuối cùng của trăm vạn thông báo là:

【 Thâm Vực thông báo: U Minh tộc chết hết, hệ thống thông báo đóng cửa 】 .

Dùng lời này làm phần cuối, thật sự quá bá khí.

Dương Đại nhếch miệng, nhìn xem đám dân mạng bình luận, tâm tình thỏa mãn.

Đúng lúc này, trong màn hình điện thoại di động của hắn xuất hiện cuộc gọi tới.

Tổng cục trưởng gọi tới.

Hắn lập tức nghe.

- Alo, cục trưởng.

- Tiên Tri lại có tiên đoán mới, trong chủng tộc đào thải chúng ta sẽ gặp được một kẻ địch mạnh mẽ, hắc giống như người, có thể triệu hoán mấy trăm vạn chiến sĩ, thậm chí nhiều hơn, Tiên Tri cũng không cách nào phán đoán số lượng cụ thể.

Dương Đại nhíu mày, thiên phú xung đột nhau, hơn nữa còn đến từ chủng tộc càng mạnh mẽ hơn?

Chương 340: Chín trăm vạn âm chúng, có được hay không (1)

- Còn có tin tức khác không?

- Không có, chỉ biết điểm này, ngay cả tới từ tộc nào cũng không rõ ràng, bất quá chúng ta có thể dự báo chủng tộc khác, chỉ sợ chủng tộc khác cũng có thể, người phải cẩn thận một chút, lúc chủng tộc đào thải có thể sẽ bị nhắm vào.

- Ừm, ta hiểu rõ, ta sẽ nghĩ biện pháp tăng cao thực lực.

Sau khi cúp máy, Dương Đại lâm vào trong trầm tư.

Vẫn phải nghĩ biện pháp tăng lên số lượng âm chúng, bằng không trong thời gian kế tiếp, rất khó tăng cao thực lực.

Sau khi đột phá Đạp Hư cảnh sau liền rời khỏi Thập Phương giáo.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Man Hoang Chi Địa rất khó tìm thấy Thiên Nguyên cảnh, xem ra cần phải khai hoang, đi tới hải ngoại.

Trăm vạn U Minh tộc tăng thêm rất mạnh, không đến nửa tháng, tu vi Dương Đại đã đạt đến đỉnh điểm, không thể không đột phá, hắn đã sớm bảo Từ Siêu Nhân tiến đến đổi một viên Đạp Hư đan.

Được Tư Hành Đạo, Mộ Dung Trường An, Kiếm Đồ hộ tống, Dương Đại đi vào độ kiếp khu.

Sau khi Dương Đại ngồi xuống, Kiếm Đồ đi vào đỉnh đầu hắn, chuẩn bị giúp hắn cản kiếp, thuận tiện thôi luyện hồn thể.

Đây là lý niệm của Dương Đại, bất kỳ cái gì đều chỉ có thể là nghiền ép lợi dụng, tuyệt không lãng phí.

Ừm, hắn không sợ chết.

Dương Đại độ kiếp, dẫn tới không ít đệ tử quan sát, nhưng rất nhanh liền bị các trưởng lão xua tan, sợ quấy rầy đến hắn.

Đi qua hai lần kiếp nạn, Dương Đại đã trở thành chủ tâm cốt của Thập Phương giáo, định hải thần châm, các đệ tử đều tôn kính hắn, bao gồm cả các trưởng lão.

Sau một trận chiến với U Minh tộc, những trưởng lão duy trì Tâm Như Thần đều phản bội, đều là lão hồ ly, tự nhiên thấy rõ ràng tình thế.

Hai người đã không cùng một đẳng cấp, Tâm Như Thần nếu chấp mê bất ngộ, đó chính là tự rước lấy nhục, thậm chí tự chịu diệt vong, không có người sẽ cùng chịu chết.

Độ kiếp không có bất kỳ lo lắng gì, Dương Đại dùng một canh giờ, thành công bước vào Đạp Hư cảnh.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Bá Vương Bất Quá Giang Thành công vượt qua Thiên Hư Huyền Thần kiếp, bước vào Đạp Hư cảnh 】 .

“Đệ nhất thế giới Đạp Hư cảnh!”

Dương Đại ở trong lòng nói một tiếng.

Sau đó, hắn đến trước mặt các trưởng lão, chào hỏi bọn hắn, đồng thời nói tính toán của mình, hắn chuẩn bị rời khỏi Thập Phương giáo, ra ngoài xông xáo một phen, nửa năm sau trở lại.

Các trưởng lão cũng đã biết được dị nhân đối mặt chủng tộc đào thải, tự nhiên không có ý kiến, mà hiện tại Thập Phương giáo đã không có cường địch, còn dị tộc, cũng phải vội vàng chuẩn bị cho chủng tộc đào thải, tạm thời về không được.

Hôm sau trời vừa sáng.

Dương Đại rời khỏi Thập Phương giáo, đi tới hải ngoại Man Hoang Chi Địa, Táng Kiếm tiên tử vẫn như cũ đi theo hắn.

Như thế khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn, lúc trước hắn phỏng đoán Táng Kiếm tiên tử là tính toán truyền thừa của Kiếm Thánh, nhưng vào Thập Phương giáo một mực đợi trong động phủ của hắn. Cẩm chế động phủ không có từng chịu phá hư, nói rõ Táng Kiếm tiên tử không có thừa dịp hắn logout mà lặng lẽ chuẩn đi.

Quy Nguyên thánh lâu bay lượn phía trên đám mây, đám người Dương Đại đứng ở trên hành lang nhìn chân trời.

- Hải ngoại đến cùng có bao lớn, tạm thời không có người rõ ràng, nhưng xác thực tồn tại không ít môn phái tu tiên vượt qua Thập Phương giáo, thậm chí có Thánh địa giống như Thiên phủ dạng này, chúng ta làm việc vẫn nên cẩn thận một chút, không nên trêu chọc quái vật khổng lồ.

Tuyệt Vô Thiên mở miệng.

Hắn thân là đệ nhất đại tu sĩ Man Hoang Chi Địa, hắn hiểu rõ thế giới tự nhiên càng nhiều.

Táng Kiếm tiên tử mở miệng nói:

- Xác thực như thế.

Tuyệt Vô Thiên lườm nàng một cái, trong ánh mắt lóe lên một tia thâm ý.

Dương Đại mở miệng hỏi:

- Có giáo phái thích hợp chúng ta bùng trọn hay không?

Tuyệt Vô Thiên trầm ngâm nói:

- Ta thật ra có hiểu rõ một Ma giáo, mạnh hơn Tuyệt Tâm môn, nhưng không bằng toàn thể thế lực Ma đạo Man Hoang Chi Địa, ở gần vùng biển Man Hoang Chi Địa, Ma giáo này từng muốn tiến vào Man Hoang Chi Địa, bị chúng ta hợp lại ngăn cản. -.

- Chính là nó, ta thích Ma giáo.

Dương Đại cười nói, Tuyệt Vô Thiên nghe được khoe miệng giật một cái.

Tốc độ Quy Nguyên thánh lâu rất nhanh, nhanh chóng nhất tiến lên, ở trong lâu có năm trăm bảy mươi bốn vạn âm chúng đang tu luyện, Dương Đại và các âm tướng đang tán gẫu, linh lực một mực tăng trưởng, tốc độ tăng còn rất nhanh.

Trăm trăm vạn U Minh tộc mang tới tăng phúc tu luyện vẫn rất nhiều.

tin tức Dương Đại rời khỏi Thập Phương giáo cũng không có truyền ra, dù sao có Dương Đại ở trong, lực uy hiếp khác biệt.

Sau năm ngày.

Quy Nguyên thánh lâu rời khỏi Man Hoang Chi Địa, tiến vào vùng biển vô biên.

Dương Đại lần nữa đi tới ngoài biển, Táng Kiếm tiên tử và Tư Hành Đạo đi theo tại hai bên, hắn đã để Tuyệt Vô Thiên thao túng Quy Nguyên thánh lâu, sau khi trở thành âm chúng, Tuyệt Vô Thiên trung thành tuyệt đối, cũng không cần lo lắng sẽ có mảnh khoe.

Trên thực tế, sau khi trở thành âm chúng, Tuyệt Vô Thiên hết sức tích cực, thậm chí chủ động truyền thụ pháp thuật cho các âm chúng hạch tâm, dốc túi dạy dỗ, đã lôi kéo đến không ít hảo cảm.

- Yêu tộc trong biển hẳn là rất mạnh?

Dương Đại mở miệng hỏi.

Ở Địa Cầu, Yêu thú trong hải dương là kinh khủng nhất, huống chi Thâm Vực.

Táng Kiếm tiên tử nói:

- Xác thực, ở trong biển còn có Long Cung, bất quá không phải Long thật sự, mà là Giao Long, theo truyền thuyết, trong vùng biển này Long Cung nắm giữ lấy thế lực yêu tộc cực kỳ to lớn, có thể tùy tiện tùy ý phá vỡ một tòa đại lục duyên hải, cũng may Long Cung bình thường sẽ không trôi lên mặt biển, đáy biển cũng có giang hồ của bọn hắn.

Chương 341: Chín trăm vạn âm chúng, có được hay không (2)

Long Cung?

Trong lòng Dương Đại càng tò mò, đáy biển có Long Cung, ở trên bầu trời có phải có Thiên Cung hay không?

Trong hải dương có thật nhiều hải đảo, đều rất cao lớn, trên đảo sơn nhạc thậm chí có khả năng trực chui vào mây.

Trong quá trình Quy Nguyên thánh lâu tiến lên, Dương Đại có thể bắt được trên hải đảo dọc đường có sinh khí, thậm chí không ít nhân khí.

Liên quan tới hải ngoại, một mực có truyền thuyết Tầm Tiên Cầu Đạo, Dương Đại xem như kiến thức.

Tư Hành Đạo cảm khái:

- Vạn năm sau nhân tộc càng thêm long trọng, năm đó chúng ta chỉ dám co lại trong núi, sao có thể giống như bây giờ, tùy ý phân bố ở giữa thiên địa.

Dương Đại cười nói:

- Xem ra sau khi trận đại chiến kia còn có nhân tộc tiên thần ra tay, trước đó là yêu tộc tiên thần.

Tư Hành Đạo gật đầu nói:

- Xác thực có khả năng.

Nhắc lên những năm tháng ấy, hắn vẫn cảm khái vô hạn, trước khi chết, hắn còn tưởng rằng nhân tộc đã xong, không

ngờ nhân tộc sau này lại càng ngày càng hưng thịnh.

Hai ngày sau.

Quy Nguyên thánh lâu rơi vào trên một hải đảo, hải đảo này mười phần bao la, tương đương với một nửa Đại Hạ vương triều.

Dương Đại rơi xuống đất, hỏi:

- Xác định là nơi này?

Tuyệt Vô Thiên nói:

- Không sai, ta từng tới bãi phồng, chỉ Ma giáo này giấu ở trong lòng đất, rất khó phát hiện.

Dương Đại hỏi:

- Cần bao nhiêu âm chúng?

Tuyệt Vô Thiên trầm ngâm nói:

- Trăm vạn đi, để U Minh tộc đi là đủ.

Dương Đại bắt đầu điểm tướng, một hơi phái ra hai trăm vạn âm chúng, Thái Dương Thần, Chân Khôi thánh quân, Mộ Dung Trường An đi theo, hai trăm vạn chúng trùng trùng điệp điệp bay ra Quy Nguyên thánh lâu, chui vào lòng đất, bắt đầu tìm tòi Ma giáo giấu ở lòng đất.

Dương Đại bay đến mái nhà, bắt đầu tán thưởng sơn hà tốt đẹp, Tư Hành Đạo bây giờ là cận vệ của hắn, như bóng với hình.

- Có thể cảm nhận được lòng đất ẩn giấu đi rất nhiều khí tức, còn có một vị Thiên Nguyên cảnh, đoán chừng đã phát giác được chúng ta đến, bất quá có Thái Dương Thần, Chân Khôi thánh quân ra tay, nên không có vấn đề.

Tư Hành Đạo mở miệng nói.

Dương Đại gật đầu, trong nhánh đại quân này có thể có mười vị Đạp Hư cảnh, Chân Khôi thánh quân là Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh hàng thật giá thật, Thái Dương Thần lại có sức chiến đấu Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Vững chắc!

Sau này chiến đấu đều có thể dạng này, không cần thiết hấn thân phó chiến trường.

Mục tiêu của Dương Đại là trước khi chủng tộc dãi dào thái đến phát triển số lượng âm chúng đến ngàn vạn.

Không đến một nén hương thời gian trôi qua, mặt đất bắt đầu động mạnh, rừng cây phương xa thậm chí nổ tung, liệt diễm nồng đậm bay lên, giống như núi lửa bùng nổ.

Quy Nguyên thánh lâu sáng lên khởi động vòng phòng hộ linh lực, lâu thể không bị ảnh hưởng.

Dương Đại đứng ở trên mái nhà, kiên nhẫn chờ đợi.

Liễu Tuấn Kiệt bỗng nhiên nhảy lên, hỏi:

- Chủ nhân, có cần ta đi tìm bảo hay không?

Hắn cảm thấy đảo này rất lớn, nói không chừng ẩn chứa kỳ bảo.

- Đi thôi, ta hút xong hồn sẽ rời khỏi, người làm nhanh lên.

- Tốt!

Đạt được Dương Đại đồng ý, Liễu Tuấn Kiệt lập tức hưng phấn tiến đến, hắn trực tiếp theo mái nhà nhảy xuống, tựa như nhảy cầu, chui vào lòng đất, biến mất không thấy gì nữa.

Một lúc lâu sau.

Hải đảo khôi phục lại bình tĩnh, chiến đấu đã kết thúc, đưa mắt nhìn lại, bốn phương tám hướng rừng núi đều xuất hiện

vết nứt, nhìn xuống, sâu không thấy đáy, bầu trời trở nên xích hồng, như bị lửa thiêu.

Oanh một tiếng!

Son nhạc bên cạnh Quy Nguyên thánh lâu nổ tung, vô số đá vụn nổ tung, bụi đất bay thẳng lên trời, đợi sau khi bụi đất tán đi, một cái hố to lớn xuất hiện, dưới đáy đen kịt, giống như thông đến sâu trong lòng đất.

Từng người từng người âm chúng ôm vô số cổ thi thể từ trong bóng tối bay ra, đem thi thể chồng chất ở gần Quy Nguyên thánh lâu, Dương Đại bắt đầu hấp hồn, đám người Hứa Trường Sinh xắn tay áo lên, chờ đợi hấp thu máu thịt.

Một trận chiến tổn thất mấy trăm âm chúng, không tính lớn, thậm chí có thể nói thấp hơn nhiều Dương Đại dự đoán, chủ yếu là này đám ma tu không có kinh nghiệm giao thủ với âm chúng, bọn hắn cũng không ngờ lại có người dám đánh lên bọn hắn.

Đây là chuyện năm trăm năm qua cũng chưa từng xảy ra.

Qua đi ba ngày, Dương Đại mới hút xong hết thủy hồn phách, Bao Giải, Kiếm Đồ cũng dẫn người cướp sạch hết sạch Ma giáo.

Lần này Dương Đại hấp thu chín mươi bảy vạn ma tu, yếu nhất cũng có tu vi Tâm Toàn cảnh, trong đó Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh có một vị, Đạp Hư Hư Cảnh có mười hai vị, Luyện Hồn cảnh có năm mươi bảy vị, Không Vô cảnh trên ngàn vị, Linh Chiếu cảnh đi đến số lượng ba vạn, thực lực đoạn giữa rất cường hãn, đáng tiếc ngăn không được U Minh tộc và Ma đạo Man Hoang Chi Địa hợp lại xâm lấn.

Dương Đại triệu hoán vị Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh kia đi ra, để cho hắn tự giới thiệu.

- Bản... Ta gọi Chu Dục, chính là Cốc chủ Trần Hải cốc, tu đạo một ngàn ba trăm năm, Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh trung kỳ...

Chu Dục người mặc áo bào tím có đồ văn động vật biển, toàn thân tản ra khí phách mạnh đại của thượng vị giả, nhưng giờ phút này lại có vẻ hết sức biệt khuất.

Hắn cũng không có hiểu rõ xảy ra chuyện gì, bị Chân Khôi thánh quân, Thái Dương Thần vây đánh để hắn gần như không có sức hoàn thủ, bởi vì địa điểm chiến đấu ở bên trong Trần Hải cốc, hắn còn không dám tùy ý tiêu xài linh lực, cho kẻ địch thừa dịp cơ hội, chết vô cùng uất ức, linh hồn muốn chạy trốn, còn bị Chân Khôi thánh quân đánh lại, đánh chết tươi.

Lịch sử Trần Hải cốc không tính lâu, Chu Dục chính là khai tông giáo phái, an cư trong hải đảo này.

Chương 342: Chín trăm vạn âm chúng, có được hay không (3)

Thế lực dạng này ở hải ngoại có rất nhiều, nghe nói, nhân tộc trong hải dương không ít hơn so với lục địa, thậm chí nhiều hơn, chủ nếu bởi vì hải dương quá lớn, lớn đến đủ để dung nạp xuống ngàn vạn Man Hoang Chi Địa.

Dương Đại nghe được hình dung này, âm thầm kinh hãi.

Man Hoang Chi Địa đã muốn lớn hơn Địa Cầu nhiều lần, mà vùng biển này lại lớn bao nhiêu?

- Còn giáo phái giống hải cốc dạng này không, người đề cử một cái tên, ta để cho bọn họ tới làm bạn với các người.

Dương Đại nhìn chăm chăm Chu Dục, hai người rõ ràng chênh lệch một cảnh giới, nhưng ở trước mặt Dương Đại, Chu Dục lộ ra thế yếu, tựa như nô tài.

Phong Tầm Hoan cười hắc hắc nói:

- Đây chính là cơ hội tốt kiến công lập nghiệp, người suy nghĩ một chút, sau khi số lượng âm chúng đi đến mấy ngàn vạn, chủ nhân nói không chừng mở rộng Trần Hải cốc, địa vị của người há không phải chính là tăng lên?

Dương Đại vẫn bảo lưu lấy chế độ giáo phái, các giáo đều do chương giáo quản lý, dù sao số lượng âm chúng càng ngày càng nhiều, dựa theo giáo phái điểm, tương đương với quân đội.

Chu Dục hít sâu một hơi.

Hắc Tâm thánh quân cười hắc hắc nói:

- Có thể là cừu địch.

Ánh mắt Chu Dục sáng lên, nói:

- Ta đây có rất nhiều lựa chọn.

Dương Đại lộ ra nụ cười hài lòng.

Hắn cũng không có lập tức rời khỏi hải đảo này mà để nhờ Chu Dục dẫn đầu đệ tử thao luyện trận pháp, quen thuộc đặc tính âm chúng, Trần Hải cốc cũng có trận pháp của mình, ngoại trừ Thiên Cương Đại La Kiếm Trận, Thập Phương Diệu Đại Trận, các trận pháp khác để chính bọn hắn luyện.

Dương Đại đột nhiên sinh ra một ý nghĩ.

Sau đó chinh chiến không bằng để giáo phái dưới tay tự giác xin chiến, vừa hay bồi dưỡng tập tục hiếu chiến.

Dương Đại cảm giác mình sau này có khả năng tự thành một giới, hắn chính là Giới Chủ, ở giữa nhóm âm chúng cũng có thể thành lập trật tự cùng quy tắc.

Hắn ngồi trên ghế, yên lặng suy nghĩ.

Nhóm âm chúng thì bắt đầu bắt chuyện cùng Chu Dục, Chu Dục chính là tu vi Thiên Nguyên cảnh, tự nhiên sẽ được tôn trọng.

Tuyệt Vô Thiên nhìn Chu Dục chúng tinh phủng nguyệt, trong lòng cảm khái vạn phần.

Hắn cảm thấy nguy cơ mãnh liệt.

Tốc độ Dương Đại phát triển quá nhanh, dẫn đến bậc thang đệ nhất âm chúng cũng đều đang nhanh chóng cất cao.

Cứ theo đà này, đoán chừng sang năm sẽ xuất hiện cảnh giới âm chúng cao hơn.

Mặc dù có cảm giác nguy hiểm, nhưng cũng cảm thấy thời gian trở thành âm chúng rất tốt.

Dùng thiên phú của Dương Đại, không sớm thì muộn sẽ thống nhất thiên hạ.

- Ta phải biểu hiện tốt một chút.

Tuyệt Vô Thiên yên lặng suy nghĩ, đầu tiên hấn đến kiến công, nghĩ biện pháp trọng chương Tuyệt Tâm môn, lại không ngừng trèo lên trên, hấn không hy vọng một ngày kia ngay cả cơ hội đối mặt Dương Đại cũng không có.

Đại khái đi qua ba canh giờ.

Liễu Tuấn Kiệt trở về, mặt mũi hấn tràn đầy thất lạc, rất rõ ràng không thu hoạch được gì, mọi người cũng lười nhác trêu chọc hấn, cơ duyên sao có thể nhiều như vậy.

Bất quá Liễu Tuấn Kiệt dù sao tìm tới Đại Thánh truyền thừa, cho nên cũng không người nào dám trào phúng hấn.

Chỉnh đốn một ngày, bọn hấn tiếp tục xuất phát.

Trong đại điện, mười mấy tên âm chúng hạch tâm tụ tập ở nơi này.

Chu Dục mở miệng nói:

- Tiếp theo chúng ta sẽ đi Thiên Hàn sơn, Thiên Hàn sơn cũng là một giáo phái hải đảo, thực lực mạnh hơn Trần Hải cốc một chút.

Dương Đại mở miệng nói:

- Ngoại trừ Trần Hải cốc, còn có giáo phái nào nguyện ý xuất chiến?

Vừa dứt lời, Bạch Mi đạo khách, Thiên Tuyệt, Phong Tầm Hoan, Quỷ Thần linh điện, Xích Huyết tông - thủ lĩnh các thế

lực khắp nơi dồn dập đứng ra, ngay cả lãnh tụ âm chúng yêu tộc cũng tích cực xin chiến.

Không có thống khô, lại người đông thể mạnh, loại chiến đấu này rất thư thái!

Những người nắm quyền đều muốn kiến công lập nghiệp, sợ bị người mới đè xuống, cho nên càng thêm tích cực.

Dương Đại mở miệng nói:

- Vậy để Trần Hải cốc, Quỷ Thần linh điện, Xích Huyết tông, Quy Nguyên phong cùng một chỗ hành động, Chân Khôi thánh quân, Thái Dương Thần hiệp đồng xuất chiến.

- Tuân mệnh!

Nhóm âm chúng cùng đáp, Dương Đại nhắm mắt, bắt đầu nghỉ ngơi.

Nhóm âm chúng thấy hần nhắm mắt, bắt đầu mỗi người hàn huyên.

- Chủ nhân càng ngày càng có khí phách.

- Nói nhảm, bây giờ âm chúng vượt qua sáu trăm vạn, tùy tiện người nào đều sẽ cổ có khí thế, huống chi chủ nhân chúng ta chính là thiên chi kiêu tử, nhân trung long phượng....

- Đúng vậy, như thế này cũng tốt, chúng ta tự thành một phương thế lực.

- Ha ha ha, cứ theo đà này, trước chủng tộc đào thải tụ tập ngàn vạn âm chúng, không khó.

- Chủ nhân mang theo khí vận hùng hậu, chắc chắn có thể giết ra khỏi trùng vây trong chủng tộc đào thải.

Nhóm âm chúng nhìn như không chút kiêng kỵ nghị luận, kì thực đều đang âm thầm vượt mộng ngựa, bọn hần cũng đều

âm thầm từ xem thường đối phương trở thành một phe cùng vuốt mông.

Dương Đại giả vờ nghe không được, kì thực trong lòng hết sức dễ chịu. Hắn có thể hiểu được những hôn quân kia.

Lời thật thì khó nghe, nhưng người nào không thích nghe lời dễ nghe?

Bất quá hắn vẫn ghi nhớ sơ tâm, mọi thứ cần cẩn thận, tuyệt đối không thể khinh thị kẻ địch, khinh thị khôn cảnh.

....

Trong một tòa miếu thờ, Chữ Linh mang theo một nam tử mặc đạo bào tiến đến, rõ ràng là Thiên Đạo.

Khuôn mặt Thiên Đạo đạm mạc, đối với việc sắp gia nhập Thiên phủ, không chút nào khẩn trương, càng không có xúc động.

Chữ Linh mở miệng cười nói:

- Làm vị đệ nhân thứ hai gia nhập Thiên phủ, trong lòng ngươi thật hào không có gợn sóng nào sao?

Thiên Đạo mở miệng nói:

- Ta sở cầu chính là Tiên đạo, tâm cảnh như Thiên Đạo, xác thực không có gợn sóng, bất quá có thể gia nhập Thiên phủ là vinh hạnh của ta.

Chữ Linh cười gật đầu.

Chương 343: Chín trăm vạn âm chúng, có được hay không (4)

Sau thời gian một nén hương, Thiên Đạo rời khỏi miếu thờ, đi vào trên hải đảo.

【 Thâm Vực thông báo: thí luyện giả khu Hạ Quốc Thiên Đạo trở thành vị thí luyện giả nhân tộc Địa Cầu thứ hai bước vào con đường tranh đoạt khí vận, siêu phàm thoát tục 】 .

Đạo thông báo này xuất hiện ở trong mắt hết thầy thí luyện giả toàn cầu.

Các quốc gia đều xôn xao.

Hạ Quốc thật muốn nhất phi trùng thiên, không ngăn được.

Hắn cấp tốc bay ra hải đảo, hướng về phía chỗ sâu hải dương bay đi, cũng không có chạy tới Man Hoang Chi Địa.

Mấy ngày kế tiếp, trong Hạ Quốc Bí Vỡng liên tục xuất hiện đủ loại tình báo liên quan tới hải ngoại, càng ngày càng nhiều thí luyện giả bắt đầu ra biển tìm kiếm cơ duyên.

Đối với thí luyện giả mà nói, cơ duyên quan trọng hơn, dù sao phần lớn người tư chất đều bình thường.

Hạ Quốc chuyên môn an bài một nhóm tinh anh thí luyện giả phụ trách đi tới từng chỗ không biết nguồn gốc sưu tập tình báo, tình báo hải ngoại thật ra đã sớm có, chẳng qua thừa dịp Thiên Đạo ra biển, thuận thế ban bố.

Thoáng chớp mắt.

Một tháng trôi qua.

Dương Đại hấp thu ba phương giáo phái, phân biệt gọi là Thiên Hàn sơn, Thâm Hải thần giáo, Đạp Khí tông, tu vi vừa đi đến Đạp Hư cảnh tầng ba, hắn tóm lại thu hoạch được ba trăm linh một vạn âm chúng, Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh có ba vị, Đạp Hư cảnh có ba mươi một vị, Luyện Hồn cảnh nhiều đến một trăm bốn mươi bảy vị, Không Vô cảnh đi đến bốn ngàn vị, Linh Chiếu cảnh có tám vạn, còn lại tất cả đều là Tâm Toàn cảnh.

Tổng số âm chúng của Dương Đại đi đến một con số đáng sợ, chín trăm bảy mươi một vạn.

Lại lại hấp thu một nhánh giáo phái, là có thể đột phá ngàn vạn.

Dương Đại hiện tại nắm giữ sáu vị chiến lực Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, Thái Dương Thần, Hình Thánh càng có thể bộc phát ra sức chiến đấu Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, tương đương với tay hắn nắm tám tôn Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Hắn cảm giác mình rất mạnh.

Một ngày này, hắn mở ra xếp hạng khí vận chủng tộc đào thải, phát hiện khí vận nhân tộc Địa Cầu đã đi đến 3 hội nguyên.

Sắp vượt qua Thiên Nhân tộc.

Hắn nghiêm trọng hoài nghi đây đều là công lao của hắn, nhưng hắn ngược mồm nói.

Khí vận NHÂN tộc Địa Cầu tăng trưởng cũng làm cho người toàn thế giới phấn chấn, bất quá đại đa số người đều cho rằng thí luyện giả toàn cầu đang nhanh chóng mạnh lên, trong khoảng thời gian này, các nước đều có số lượng lớn thí luyện giả bộc phát, vì chủng tộc đào thải.

- Tiếp theo chúng ta cần đi đến một nhánh giáo phái siêu nhiên, trong giáo có bốn tôn cao thủ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, giáo chúng vượt qua hai hai trăm vạn, phạm vi thế lực bao trùm vùng biển phương viên mấy ngàn vạn dặm, chúng ta thật muốn khiêu chiến tôn quái vật khổng lồ này sao?

Chu Dục đi đến trước mặt Dương Đại, nhẹ nhàng nói.

Dương Đại đang ở trong bồn tắm ngâm dược trì, thoải mái đến cực điểm, hắn không quá quan tâm nói:

- Lúc trước ba trận đại chiến chẳng qua là trò đùa trẻ con, ta dùng chín trăm vạn âm chúng đi đánh nó, người nói có được hay không?

Con người Chu Dục co rút lại, số lượng âm chúng đã đáng sợ như thế?

Bình thường hắn đều cùng âm chúng hạch tâm trộn lẫn cùng một chỗ, không biết bên trong Quy Nguyên thánh lâu có bao nhiêu âm chúng cụ thể.

Chín trăm bảy mươi vạn đánh hai trăm vạn, tại sao thua?

Trong lòng Dương Đại hơi đặc ý, thậm chí có chút xúc động.

Chưa từng đánh qua nhà nào giàu như thế.

Đại chiến cấp ngàn vạn người, cái kia sẽ là tràng cảnh hùng vĩ hạng gì?

Nếu Thâm Vực có thể quay lại video thì tốt quá, cái này uy phong cỡ nào, trang bức bao nhiêu chứ.

Dương Đại yên lặng cảm khái, Chu Dục nói:

- Chín trăm vạn... Cái kia đúng là ớn.

Chu Dục đột nhiên bắt đầu chờ mong Dương Đại sẽ đi đến một bước nào.

Trước đó, hắn còn chưa tiếp xúc qua dị nhân, quá thiếu tiếp xúc dị tộc, cũng không hiểu rõ trong Thâm Vực tồn tại thiên phú, cho nên thiên phú Dương Đại khiến cho hắn rất rung động, đừng nói Dương Đại, lúc trước thần binh thiên hàng của Thái Dương Thần đã rung động đến hắn, hắn lúc ấy còn buồn bực người này tu luyện là công pháp gì?

- Còn bao lâu nữa sẽ đến?

Dương Đại nhắm mắt lại, hững hờ hỏi.

Chu Dục trả lời:

- Chắc ba ngày nữa, lãnh địa của giáo phái bọn hắn quá lớn, nếu chúng ta đi tới đại bản doanh của bọn hắn, cần phải đi xuyên hai ngày, ven đường còn sẽ không bị ngăn cản.

Dương Đại nói:

- Vậy giao cho tu sĩ Trần Hải cốc thu thập dọc đường.

- Tuân mệnh.

Chu Dục lĩnh mệnh rời khỏi.

Dương Đại bẻ bẻ cổ, đứng dậy.

Sắp lại gần phạm vi thể lực của mục tiêu, Dương Đại rút sạch logout, hắn đã có tầm một tháng không có logout, cũng nên quan tâm một thoáng tình huống hiện thực.

Về đến phòng trong, hắn trước tiên thả ra một nhóm âm chúng, sau đó nằm trên ghế sa lon lấy điện thoại di động ra.

Quả nhiên, màn hình điện thoại di động hiện ra mấy chục cuộc gọi nhỡ.

Dương Đại trước gọi hỏi thăm gia đình, không phải Dương Đằng bắt máy, mà là Dương mẫu.

Dương mẫu quan tâm tình huống gần đây của Dương Đại, biết được hết thấy mạnh khỏe thì bắt đầu cao hứng, sau khi

Dương Đại trở thành vị Đạp Hư cảnh đệ nhất thế giới, toàn thế giới phấn chấn, dẫn đến địa vị người một nhà Dương Đằng tại Hán Tây hành tỉnh cũng bay vọt, từng người chuyên ngành cao liên tục bái phỏng bọn hắn, bọn hắn vô luận đi chỗ nào, đều có thành viên đặc biệt âm thầm bảo vệ bọn hắn, đãi ngộ tăng cao, để bọn hắn rất có cảm giác an toàn.

Dương Đại cười nói:

- Bảo Dương Siêu, Dương Diễm chuẩn bị cẩn thận, ta sẽ đưa bọn hắn đi Long Giang bí cảnh tu hành, mẹ, nười cũng có thể đi cùng, như thế sau khi tiến Thâm Vực liền có nắm chắc sống sót dễ hơn.

Nghe vậy, Dương mẩu động tâm, nhưng vẫn hỏi:

- Nghe nói danh ngạch có hạn, không dễ đoạt?

Chương 344: Đột phá tính lịch sử (1)

- Người khác không dễ đoạt, con của người sẽ khó đoạt?

- Được đó...

Dương mẫu đáp ứng đến, bà xác thực cũng muốn đi Thâm Vực, từ khi Dương Đằng tiến vào Thâm Vực, phần lớn thời gian đều ngâm mình ở trong Thâm Vực, thối lên hết thấy nhìn thấy trong Thâm Vực, vênh vang đắc ý, để cho bà hận đến nghiến răng.

Lại không đi vào, nói không chừng cái tên này còn làm ra những chuyện không nên thân gì nữa.

Hai mẹ con trò chuyện trong chốc lát, Dương Đại lại gọi cho Tổng cục trưởng Cục chiến đấu, tổng cục trưởng rất nhanh bắt máy.

Sao hắn lại một mực ở trong hiện thực, không tu luyện sao?

Dương Đại ở trong lòng chửi bậy.

- Alo, cục trưởng, chuyện gì?

- Ha ha ha, đương nhiên là chúc mừng người bước vào Đạp Hư cảnh, gần đây như thế nào, thuận lợi chứ?

- Tạm được, chuẩn bị bày ra một trận đại chiến.

- Há, đại chiến gì? Nói một chút chứ.

- Ta đang ở hải ngoại, chuẩn bị tiến đánh một phương đại giáo, bọn hắn có hai trăm vạn đệ tử.

- Phần lớn giáo phái hải ngoại rất mạnh, người có nắm chắc không?

- Nói thật, chỉ có năm thành năm bắt. –

- Vậy người phải cẩn thận một chút, vì Hạ Quốc, vì toàn nhân loại, người thật sự khổ cực.

- Dễ nói, chúng tộc hưng vong, người người đều có trách nhiệm, đúng rồi, ta muốn đề cử mẹ ta, em trai ta, em gái ta đi Long Giang bí cảnh, có thể sachúo?

- Dĩ nhiên có thể, đã sớm lưu lại cho người bốn vị trí, người còn thừa tiếp theo là bạn gái tương lai của người.

- Không cần, ta không có ý nghĩ tìm bạn gái.

Hai người hàn huyên rất lâu, sau khi cúp máy, Dương Đại lại gọi điện thoại lại cho những người khác, trọn vẹn qua nửa giờ mới hết.

Kỷ Vân Yên cầm điện thoại di động, một bên nhấn tin chữ, một bên nói:

- Tốc độ Mạnh Đại Đế, Sát Sát Sát Sát mạnh lên thật nhanh, nghe nói bọn hắc đã có khả năng hợp lại đi săn Yêu Vương, rất nhiều người đều đang chờ mong bọn hắc trở thành người tiếp theo của người, đúng rồi, Xuyên Qua Luân Hồi cũng tiến vào nhóm, hiện tại trong đám có ba người mới thiên phú cấp độ SS.

Dương Đại một bên lên mạng, một bên cười nói:

- Không tệ lắm, đã diễn biến thành nhóm tinh anh.

- Đúng vậy, Vương Tường đã đề cử vị trí chủ nhóm, hiện tại chủ nhóm là Tiểu Điệp.

- Ồ? Hắc bỏ được?

- Lúc trước hấn âm dương quái khí Sát Sát Sát Sát, bị ăn hành, Sát Sát Sát Sát bao hấn chuyển nhượng chủ nhóm mới buông tha cho hấn.

- Thế vì sao không cho Sát Sát Sát Sát?

- Có thể là Sát Sát Sát Sát thích nàng ta.

Dương Đại nghe xong không lên tiếng nữa, Tiểu Điệp tình cờ cũng sẽ nói chuyện riêng với hấn, bất quá hấn cũng không có trả lời, bây giờ hai người đã xa lánh, hấn cũng không thể nào quan tâm Tiểu Điệp.

Cho tới bây giờ, Dương Đại còn không có gặp qua nữ tử khiến hấn động tâm, hấn cảm thấy tình yêu chân chính đến từ xúc động, không thể chỉ là dung mạo.

Dương Đại đang xem Bí Vỡng, hấn ngoài ý muốn phát hiện trong Bí Vỡng xuất hiện không ít tình báo về hải ngoại, ngoại trừ hải ngoại, còn có đại lục một bên khác Man Hoang Chi Địa, thậm chí còn có người sẽ chế địa đồ, trong địa đồ, Man Hoang Chi Địa và các đại vương triều xung quanh tựa như một nơi chật hẹp nhỏ bé, quá mức nhỏ bé.

Dương Đại phát hiện mình còn đánh giá thấp lực chấp hành của nhân loại. Hấn còn nhìn thấy một thông tin, các quốc gia chuẩn bị liên hợp thăm dò Thâm Vực, vẽ một tấm địa đồ Thâm Vực cực lớn, thực hiện toàn nhân loại đoàn kết trong Thâm Vực.

Kế hoạch này cũng không tệ, càng nhiều người, phát huy lực lượng càng mạnh.

Nếu là một tộc liền nên ngưng kết lại cùng một chỗ, mà không phải từng người tự chiến.

Trong Bí Vỡng nhiều hơn rất nhiều tình báo và bài viết để Dương Đại cảm giác không tệ, thậm chí còn có bài viết phân tích về người có song thiên phú, các nước đều có người song

thiên phú, nhưng phần lớn đẳng cấp song thiên phú đều bình thường.

Rất nhiều người đều đang chờ mong Hạ Quốc xuất hiện song thiên phú cấp độ SS.

Mặc dù hết sức vô nghĩa, nhưng chưa hẳn không có khả năng!

Sau mấy tiếng, Dương Đại một lần nữa online.

Quy Nguyên thánh lâu tiếp tục tiến lên, chín trăm bảy mươi một vạn âm chúng tất cả đều ở không gian trong lâu tu luyện, bây giờ âm chúng mới tăng phần lớn đều là nhân tộc, hình thể không lớn, cho nên không gian trong lâu còn có thể tiếp nhận, nhưng cũng nhanh sắp đạt tới cực hạn, dù sao nhóm chúng âm không thể ngồi gần nhau tu luyện, dễ dàng linh khí hỗn loạn, dẫn đến linh lực chạy tán loạn.

Trong đại điện tầng cao nhất, Chu Dục đang ở giới thiệu mục tiêu tiếp theo.

- Thiên Hải môn, thành lập hai ngàn năm, môn chủ và ba vị phó môn chủ đều có tu vi Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, đệ tử vượt qua hai trăm vạn, là xương cứng tuyệt đối, giáo phái chúng ta đều phải đúng hạn dâng cúng, không thể khiêu chiến quyền uy của bọn hắn, nghe nói sau lưng Thiên Hải môn có khả năng có thể lực khác chống đỡ, là thật hay không, khó mà phán đoán.

Nhóm âm chúng nghe xong xì xào bàn tán.

Đại giáo hải ngoại nào có nhiều độc lập tồn tại như vậy, Dương Đại không sớm thì muộn sẽ gặp được tồn tại có chỗ dựa, chỉ cần không quá khủng bố là được, Chu Dục suy đoán Thiên Hải môn chẳng qua là có cấu kết lợi ích với thế lực lớn, hẳn không có quan hệ quá lớn, dù sao ngàn năm qua, hắn đều chưa từng nghe nói qua.

Nửa ngày sau.

Quy Nguyên thánh lâu tiến vào phạm vi thể lực Thiên Hải môn, bên trong một tòa hải đảo có một đám tu sĩ bay ra muốn chặn lại Quy Nguyên thánh lâu.

Dựa theo Chu Dục nói, tiến vào phạm vi thể lực Thiên Hải môn, cần giao nộp linh thạch.

Đại môn tầng thứ tư Quy Nguyên thánh lâu mở ra, liên tục không ngừng có âm chún Trần Hải cốc giết ra, Thái Dương Thần từ trên trời giáng xuống, trực tiếp oanh chìm một hải đảo.

Chương 345: Đột phá tính lịch sử (2)

Cái tên này rất ưa thích chiến đấu, cơ hồ mỗi một cuộc chiến tranh, vô luận lớn nhỏ, hần đều muốn tham chiến, cho nên hần nhân duyên tốt nhất, dù sao mỗi lần khai chiến âm chúng thể lực khác biệt, nếu thất bại liền thật mất thể diện, có Thái Dương Thần tương trợ, chiến tranh của bọn hần trở nên rất nhẹ nhàng.

Trong đại điện, Dương Đại cầm trong tay một thư quyền, đây là thu được trong Thâm Hải thần giáo, nghe giáo chủ nói, trong sách này cất giấu đại cơ duyên, cần phải nhân tài có duyên mới có thể hiểu rõ.

Dương Đại cảm thấy rất hứng thú, ngược lại bình thường có thời gian.

Sau khi mở ra thư quyền, giống một bức bản đồ, bên cạnh ghi chú từng trang từng trang chuyện xưa, đều hết sức ngắn gọn, phần lớn đều là truyền thuyết Thần Thoại chí quái.

Kỷ Vân Yên ghé vào bên cạnh Dương Đại, cùng hần một chỗ xem.

- Đây là tàng bảo đồ sao?

Kỷ Vân Yên tò mò hỏi.

Dương Đại nói:

- Có thể là thế, nhưng trên bản đồ hoàn toàn không có đánh dấu, đoán chừng đáp án ở trong chuyện xưa, trong chuyện xưa có khả năng có địa điểm, lại theo địa đồ tìm kiếm cơ duyên.

Nói là nói như vậy, nhưng hắn tạm thời không có đầu mối.

Chút chuyện xưa này thoát nhìn tám gậy tre không đánh cùng một chỗ, hướng đến địa điểm quá nhiều, rất khó phán đoán.

Sách cũng không chỉ một tờ, mỗi một trang đều có địa đồ, nhưng chuyện xưa lại khác, Dương Đại tính toán qua, chỉ ít có năm trăm bộ chuyện xưa.

Một nén hương thời gian sau, chiến đấu kết thúc, vô số cỗ thi thể bị đưa vào trong đại điện, Dương Đại bắt đầu hấp hồn.

Quy Nguyên thánh lâu không có lập tức tiến lên, Bao Giải dẫn người bắt đầu vơ vét các tài nguyên trên hải đảo.

Cá diếc sang sông, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Qua một quãng thời gian, Quy Nguyên thánh lâu tiếp tục đi tới.

Sau đó hai ngày, Dương Đại không ngừng hấp thu âm chúng.

Cuối cùng, bọn hắn đi vào chủ đảo Thiên Hải môn, hải đảo này quả thật khổng lồ hơn rất nhiều với các hải đảo của giáo phái bọn hắn trước đó gặp phải, tựa như một phiến đại lục, giờ phút này, đêm không hết tu sĩ đã đang đứng ở rìa hải đảo bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch, vùng biển ngoài đảo thậm chí còn hiện lên trận pháp.

Hết sức rõ ràng, Thiên Hải môn đã phát giác được bọn hắn đến.

Dương Đại mang theo nhóm âm chúng hạch tâm đi ra khỏi đại điện, đi vào trước hàng rào, nhìn về phương xa.

Thái Dương Thần trước tiên vọt tới trên biển mây, bắt đầu hấp thu lực lượng mặt trời.

Các tầng cửa sổ Quy Nguyên thánh lâu liên tục mở ra, liên tục không ngừng có âm chúng như châu châu bay ra, lít nha lít nhít, đếm cũng đếm không xuể.

Tay Dương Đại chống đỡ Thanh Quang kiếm, nói khẽ:

- Giết, các giáo thành quân, trực tiếp nghiền nát bọn hần!

Âm thanh của hần vang lên trong lòng hết thấy âm chúng.

U Minh tộc, Thiên tộc, yêu tộc, quý quái, Quy Nguyên phong, Quỷ Thần linh điện, Xích Huyết tông, Tuyệt Tâm môn, Trần Hải cốc, Thâm Hải thần giáo, Đạp Khí tông các loại, nhóm âm chúng theo thể lực phân bố, chín trăm bảy mươi một vạn âm chúng tụ tập cùng một chỗ, hạng gì hùng vĩ, có thể nói là che khuất bầu trời, phô thiên cái địa.

Một màn này để các đệ tử Thiên Hải môn trên đảo dồn dập sắc mặt kịch biến.

- Làm sao có thể!

- Nhiều quý hồn như vậy?

- Khí tức thật là đáng sợ, rất nhiều Tâm Toàn cảnh, Linh Chiếu cảnh.

- Không chỉ là như thế, ngay cả Luyện Hồn cảnh cũng có mấy trăm vị!

- Đây là thể lực gì, làm sao chưa nghe nói qua?

Thiên Hải môn cấp tốc tăng mạnh hộ đảo trận pháp, hơn chín trăm vạn âm chúng cấp thấp tập kích.

Chân Khôi thánh quân, Thiên Tuyệt, Tông chủ Xích Huyết tông, Mộ Dung Trường An, Tuyệt Vô Thiên các loại dồn dập mở miệng chỉ huy.

Hình Thánh đứng ở trên lầu chót, cầm trong tay Sát Hồn, bên người Dương Đại chỉ còn lại có Tư Hành Đạo, Táng Kiếm

tiên tử, Kỷ Vân Yên, những người khác hết thấy tiến đến chiến đấu.

Hắn muốn một trận thắng lợi nghiền ép.

Oanh.

——.

Trên bầu trời vang lên một tiếng nổ vang rền đình tại nhúc óc, các đệ tử Thiên Hải môn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một khỏa hỏa cầu thật lớn nhanh chóng kéo tới, như thiên thạch vũ trụ buông xuống.

Chính là Thái Dương Thần!

Thái Dương Thần thể không thể đỡ đựng vào chủ đảo trận pháp Thiên Hải môn, lực lượng kinh khủng chấn động đến nước biển bốc lên, chủ đảo rung động, nhưng cũng không có trước tiên đánh nát trận pháp.

Chín trăm bảy mươi vạn chúng cùng nhau thi pháp, pháp lực hội tụ thành các loại hồng lưu thật lớn đựng vào hộ đảo trận pháp.

Sau một tiếng vang thật lớn, trận pháp trực tiếp phá toái.

- Giết ——

Kiểm Đồ cầm cự kiếm, quát khàn cả giọng, hết thấy âm chúng tre già măng mọc phóng tới, thanh thể kia dù là Dương Đại nhìn thấy đều vô cùng lo sợ.

Thoải mái!

Tư Hành Đạo cảm khái:

- Thể đã thành, không thể đỡ.

Dương Đại đắc ý cười nói:

- Năm đó nhân tộc có quy mô như vậy hay không?

Tư Hành Đạo trả lời:

- Có, mà thực lực nhân tộc vạn năm trước phổ biến mạnh hơn, bởi vì áp lực sinh tồn rất lớn.

Dương Đại nhíu mày, mặc dù có chút đạo lý, nhưng có thể phối hợp ta một chút hay không?

Kỷ Vân Yên nói:

- Mười năm sau, ngươi sẽ đạt đến mức nhân tộc vạn năm trước theo không kịp.

Tư Hành Đạo cảm thấy có đạo lý, khẽ gật đầu.

Tốc độ Dương Đại phát triển xác thực đáng sợ, ngược lại nàng là xem không hiểu.

Dương Đại lườm Kỷ Vân Yên một cái, hiểu chuyện đó.

Táng Kiếm tiên tử mở miệng nói:

- Hải đảo không đơn giản, có một cỗ kiếm khí thần nhiên, rất đặc thù, đoán chừng là có tuyệt thể bảo kiếm ở trong đó.

Dương Đại cười nói:

- Chờ ta san bằng bọn hắn, lấy kiếm kia ra đưa cho ngươi.

Kỷ Vân Yên bĩu môi.

Táng Kiếm tiên tử nói:

- Kiếm này không phải tầm thường, ngươi khẳng định muốn tặng cho ta?

Chương 346: Đột phá tính lịch sử (3)

Mắt Dương Đại nhìn phía trước, nói:

- Nói cho người liên cho người, người quan trọng hơn kiếm.

Ngược lại hấn ý lại pháp bảo cũng không cao, kiếm này không có khả năng còn mạnh hơn hồn nếu so đến cuối cùng.

Đưa chút bảo vật cũng tốt, có thể làm cho Táng Kiếm tiên tử làm tay chân cho mình.

Hơn chín trăm vạn âm chúng tiến vào chủ đảo Thiên Hải môn, tràng diện vô cùng hỗn loạn, bốn tôn cao thủ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh của Thiên Hải môn dồn dập ra tay, nhưng bọn hấn run sợ phát hiện Thiên Nguyên cao thủ đối diện càng nhiều hơn!

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Hoắc Vương Đình - Trở thành vị thí luyện giả Hạ Quốc thứ ba nhận được thiên phú cấp độ SSS】

Một tin đột nhiên xuất hiện trước mắt Dương Đại, khiến cho hấn sửng sốt.

Khá lắm!

Thiên phú cấp độ SSS.

Mẫu chốt nhất là hấn và Thiên Đạo giấu không được.

Dương Đại cảm khái ở trong lòng, nhưng hấn cũng không có suy nghĩ nhiều, trước mắt vẫn đến quan tâm chiến dịch phía trước.

Thiên Hải môn xác thực mạnh mẽ, đối mặt nhân số các cảnh giới nghiền ép, bọn hắn đứng vững áp lực, đáng tiếc chẳng qua chỉ là nhất thời.

- Ha ha ha, các ngươi chỉ có chút năng lực ấy sao?

Thái Dương Thần ở trên không trung càn rỡ cười to, bốn vị Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh của địch nhân đều bị đồng đội kiềm chế, dẫn đến hắn có khả năng ngược sát kẻ địch cảnh giới thấp.

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới một trò chơi nào đó, cảm giác thoải mái vô song tràn ngập trái tim của hắn.

Nhiệt độ cao rừng rực làm cho nước biển sôi trào, vô số cỗ thi thể đọa lạc rơi xuống, vùng biển xung quanh chủ đảo bị nhuộm đỏ, chủ đảo gặp đủ loại pháp thuật oanh tạc, bụi đất tung bay, cháy khói tràn ngập, tiếng kêu rên, tiếng rống giận dữ, tiếng la giết hội tụ vào một chỗ.

Nhóm âm chúng cũng không có dụng tới trận pháp, dùng giáo phái làm trận, thế như chẻ tre, Thiên Hải môn có rất nhiều đệ tử nhưng không có dùng số lượng mấy chục vạn phân đội, bọn hắn bị giết đến trở tay không kịp, loạn trận cước.

Số lượng tổng thể nghiền ép, số lượng các cảnh giới nghiền ép, tại sao Dương Đại sẽ thua?

Nhìn chiến đấu oanh liệt phía trước, Dương Đại cười nói:

- Ngày khác, ta dùng một trăm triệu âm chúng tung hoành hải dương, ai có thể ngăn cản?

Tư Hành Đạo lần này không có phản bác, số lượng một trăm triệu xác thực khoa trương.

Không có bất kỳ ngoài ý muốn gì xảy ra, sau nửa canh giờ, đại chiến kết thúc, ngoại trừ số ít đệ tử Thiên Hải môn chạy trốn ra, phần lớn đều chết ở nơi này.

Dương Đại bắt đầu hấp hồn, Bao Giải dẫn hai trăm vạn âm chúng bắt đầu thu hoạch chủ đảo, Liễu Tuấn Kiệt cũng đi, Dương Đại đặc biệt nói một thoáng thanh kiếm kia, Liễu Tuấn Kiệt ghi lại.

Sau khi thiên phú thăng cấp đến cấp Siêu Tinh, tốc độ Dương Đại hấp hồn rất nhanh, chưa tới một canh giờ đã hấp hồn kết thúc, trong lúc đó, hắn còn đợi một chút nhóm âm chúng chuyển đưa thi thể.

Sau khi hấp hồn kết thúc, tu vi Dương Đại thuận lợi đột phá tới Đạp Hư cảnh tầng bốn.

Hắn một hơi thu hoạch được hai trăm hai mươi một vạn đệ tử Thiên Hải môn, trong đó bốn Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, hai mươi bảy Đạp Hư cảnh, một trăm hai mươi Luyện Hồn cảnh, bốn ngàn Không Vô cảnh, mười vạn Linh Chiếu cảnh, còn lại tất cả đều là Tâm Toàn cảnh.

Rất khủng bố!

Dứt bỏ âm chúng hi sinh, tổng số âm chúng của Dương Đại đã đi đến một ngàn một trăm tám mươi chín (1189) vạn.

Đột phá tính lịch sử!

Nhóm âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết bắt đầu điên cuồng hấp thu máu thịt, lần này sau khi kết thúc, bọn hắn đoán chừng yếu nhất cũng có thể đi đến Luyện Hồn cảnh!.

Dọc theo con đường này mấy trăm vạn máu thịt, đều bị mấy người chia cắt, tốc độ bọn hắn phát triển có thể không nhanh sao?

Trong đó Thạch Long là nhanh nhất, ngoại trừ Trường Sinh Quyết, còn có thiên phú âm tướng, âm chúng đã từng thuộc về tầng dưới chót được Dương Đại bồi dưỡng hạ nhanh chóng trưởng thành, dần dần bắt kịp quân tiên phong.

Dương Đại trở lại trong Quy Nguyên thánh lâu, bắt đầu ngâm được trì.

Một đợt hấp hồn hơi có chút choáng đầu, mặc dù không nghiêm trọng, nhưng ngược lại đều là chờ đợi, không bằng đi ngâm trong bồn tắm.

Qua đi tới hai ngày, hết thấy mới kết thúc thu thập, Dương Đại lập tức mang theo nhóm âm chúng rời khỏi.

Trong đại điện, Bao Giải đang kiểm kê từng túi trữ vật, túi trữ vật đều chồng chất thành một tòa toà núi nhỏ.

Liễu Tuấn Kiệt đứng ở bên cạnh Táng Kiếm tiên tử, đắc ý cười nói:

- Là thanh kiếm này à?

Trong tay Táng Kiếm tiên tử bung lấy một thanh trường kiếm lưỡi đao màu trắng bạc, kiếm này tản ra hàn khí mát thường có thể thấy, xem xét cũng không phải là phàm phẩm.

- Đây là hồn bảo vượt qua nhất phẩm pháp bảo, uy lực vô tận, người khẳng định muốn tặng cho ta?

Táng Kiếm tiên tử giương mắt nhìn về phía Dương Đại, nghiêm túc hỏi.

Đáy lòng Dương Đại co quắp, không nhận được nói:

- Tranh thủ thời gian nhận lấy, chớ có quét mặt mũi của ta ở trước mặt thủ hạ của ta.

Táng Kiếm tiên tử yên lặng một lát, sau đó đi đến một bên, bắt đầu nhận chủ thanh kiếm.

Môn chủ Thiên Hải môn Trần Thiên Hải mở miệng nói:

- Bảo vật này xác thực khó lường, chúng ta dùng trận pháp luyện hóa mấy chục năm vẫn chưa thành công.

Ngụ ý, mong muốn thu phục bảo vật này, không có đơn giản như vậy.

Dương Đại hỏi:

- Thiên Hải môn CÁC người nhưng có chỗ dựa?

Trần Thiên Hải trả lời:

- Không có, nhưng xác thực liên hệ cùng Thánh địa có, vùng biển này tên Lôi Thần hải vực, thế lực cường đại nhất chính là Thánh địa, Lôi Thần tháp, Thiên Hải môn cách mỗi mười năm đều sẽ dâng cúng một lần, đối xứng có chỗ dựa.

- Thiên Hải môn bị diệt, Lôi Thần tháp sẽ ra tay sao?

- Thế tất sẽ điều tra, nhưng ra tay thì không nhất định, giáo phái bên trong Lôi Thần hải vực nhiều vô số kể, hưng suy của một môn sao lại dẫn tới Thánh địa ra tay.

Chương 347: Đột phá tính lịch sử (4)

- Thế năm môn kia là?

Chu Dục nhin không được xen vào hỏi, Trần Thiên Hải yên lặng.

Mấy tức sau, Trần Thiên Hải mở miệng nói:

- Vẫn là tránh đầu gió đi, thực lực Lôi Thần tháp khó có thể tưởng tượng, không phải số lượng có thể đền bù chênh lệch.

Dương Đại nói:

- Vậy người tới thao túng Quy Nguyên thánh lâu, mang bọn ta đi một nơi thích hợp.

Vừa hay Quy Nguyên thánh lâu chứa không nổi âm chúng mới tới, có thể tìm một chỗ tu luyện một quãng thời gian.

- Tốt!

Trần Thiên Hải đáp ứng.

Tuyệt Vô Thiên âm thầm hâm mộ, Trần Thiên Hải chính là tu vi Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh viên mãn, nhận đãi ngộ chính là khác biệt.

Đối phó Trần Thiên Hải, Chân Khôi thánh quân cùng hai vị cao thủ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh hợp lại mới thành công đem hắn tru diệt, kém chút để cho hắn chạy trốn.

Tiểu cảnh giới Thiên Nguyên tam cảnh không còn chín tầng tính toán, mà là sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, viên mãn, tiểu cảnh giới thì chênh lệch cảnh giới lớn hơn so với trước kia.

- Chủ nhân, cái hồ lô này khó lường, không gian trong còn lớn hơn, tự thành một phương thiên địa.

Phong Tâm Hoan hưng phấn nói, hắn đang bế bộn giúp kiểm kê bảo vật, Trần Thiên Hải đều không đành lòng xem, xem người khác kiểm kê di vật của mình, thật sự quá khó tiếp thu.

Dương Đại tiếp nhận hồ lô, thần thức tìm tòi vào trong, xác thực rất lớn.

Hắn bắt đầu luyện hóa cấm chế hồ lô, hồ lô này thoát nhìn bình thường, quanh thân quần lấy một nhánh dây leo, đúng là một kiện kỳ bảo, hắn hỏi thăm Trần Thiên Hải một câu, biết được này hồ lô tên Tiểu Thông Thiên Hồ Lô, là hắn ngẫu nhiên lấy được.

Sau nửa canh giờ, luyện hóa thành công, Tiểu Thông Thiên Hồ Lô trở thành pháp bảo của hắn, hắn lập tức thu các các đệ tử Thiên Hải môn vào trong Tiểu Thông Thiên Hồ Lô.

Dương Đại đem Tiểu Thông Thiên Hồ Lô ném ra ngoài, Tiểu Thông Thiên Hồ Lô cấp tốc bay đến đỉnh Quy Nguyên thánh lâu, bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí, hình thành luồng khí xoáy hùng vĩ.

Hắn cũng không sợ bị trộm, bên trong cất giấu Thiên Hải môn, dẫn đầu là ba tôn Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, ai cướp người đó chết.

Không chết, Dương Đại cũng đánh không lại.

Ánh mắt Dương Đại nhìn về phía Thạch Long, tu vi Thạch Long đã đi đến Luyện Hồn cảnh tầng chín, khoảng cách Đạp Hư cảnh chỉ thiếu chút nữa xa, trong âm tương, cũng chỉ có hắn, Mộ Dung Trường An tu luyện Trường Sinh Quyết, tốc độ tu vi tăng trưởng tự nhiên khoa trương.

Thạch Long bình thường không có tu luyện, chuyên môn tu hành pháp thuật cùng năng lực chiến đấu với những cao thủ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, Đạp Hư cảnh.

Tất cả mọi người có thể cảm nhận được Dương Đại yêu chuộng đối với hắn, cho nên lúc dạy bảo không dám tàng tư.

Dương Đại cũng rất chờ mong một ngày vị âm chúng thứ nhất của mình có thể rực rỡ hào quang.

Ngoại trừ Thạch Long, Mộ Dung Trường An trưởng thành cũng hết sức cấp tốc, có hi vọng trước khi chủng tộc đào thải bước vào Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Trường Sinh Quyết có thể cho hắn bớt đi nhu cầu về đan dược, chỉ có cho hắn số lượng lớn máu thịt thì hắn có thể cưỡng ép thể phách.

- Bây giờ thủ hạ ta cũng xem như mãnh tướng như mây.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, nhưng ở phương diện tú khôn, vẫn hết sức khuyết thiếu.

Đám chương giáo này mặc dù kinh nghiệm phong phú, nhưng không có biểu hiện ra tài trí kinh diễm, cũng như thường, nếu bọn hắn mưu lược nghịch thiên, cũng sẽ không bị Dương Đại dễ dàng bắt lại, còn cần cố gắng nữa tìm kiếm loại người này mới được.

Sau năm ngày.

Quy Nguyên thánh lâu đứng ở trên một hải đảo, trong phạm vi trăm vạn dặm sương mù tràn ngập, cũng là Trần Thiên Hải mới có thể tìm tới hải đảo này, dùng làm căn cứ bí mật của hắn.

Sau khi rơi vào trên đảo, Dương Đại trước hết để cho nhóm âm chúng kiểm tra hải đảo cùng với vùng biển gần đó, mấy

canh giờ sau, xác định không có gặp nguy hiểm, hấn lại xuống đường.

Táng Kiếm tiên tử lưu trên hải đảo, bắt đầu nghiên cứu như thế nào thu phục kiếm trong tay.

Trở lại trong hiện thực, điện thoại của Dương Đại lại là một đồng cuộc gọi nữa, hấn ngồi ở trên ghế sa lon, gọi lại cho tường người.

Tất cả mọi người đang tò mò hấn có phải thiên phú cấp độ SSS hay không.

Hoắc Vương Đình hoành không xuất thế để toàn thế giới chấn kinh, Hạ Quốc không ngờ lại ẩn giấu đi hai vị thiên phú cấp độ SSS.

Tất cả mọi người liên tưởng đến Bá Vương Bất Quá Giang cùng Thiên Đạo, nhất là Bá Vương Bất Quá Giang, thiên phú kia thật không giống như cấp độ SS, nếu như Bá Vương Bất Quá Giang có thể giấu diếm thông báo thăng cấp thiên phú, thiên phú cấp Siêu Tinh rất có thể cũng là hấn.

Việc đã đến nước này, Dương Đại cũng không có cái gì tốt để giấu diếm, hào phóng thừa nhận, đến mức như thế nào thăng cấp thiên phú, hấn không có nói, người khác không dám hỏi, có thể cùng hấn gọi điện thoại, trên cơ bản xem như nhân vật chấp chương quyền lực, đều có chừng mực.

- Hoắc Vương Đình phát nhiệt, thiên phú của hấn hết sức khoa trương, triệu hoán tiên tổ chi linh cổ đại của Hạ Quốc, trước mắt đã triệu hoán đến Hoắc Khử Bệnh, Quan Vũ, Tiết Nhân Quý.

Kỷ Vân Yên cảm điện thoại di động, lấy làm kỳ nói.

Đây là một thế giới song song, nhưng lịch sử và rất giống kiếp trước của Dương Đại, người cổ đại đều có.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Chút danh tướng lịch sử không phải cũng là người bình thường, chẳng lẽ thực lực cường hóa?

Kỷ Vân Yên nói:

- Xác thực cường hóa, mấy ngày xuất hiện, Hoắc Vương Đình dựa vào Quan Vũ tru sát cao thủ Tâm Toàn cảnh, thực lực cổ đại chi linh tạm thời không rõ ràng, Hoắc Vương Đình cũng không có hoàn toàn nói rõ ràng.

Dương Đại gật đầu, thiên phú cấp độ SSS tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

Hoắc Vương Đình xuất hiện, trực tiếp đề nhân tộc xếp hạng của Địa Cầu trên bảng khí vận vượt xa Thiên tộc, nhưng khí vận nhân tộc Địa Cầu vẫn là 3 điểm hội nguyên.

Chương 348: Chứng tộc đào thải bắt đầu (1)

- Hi vọng lại nhiều người thiên phú cấp độ SSS một chút, dù sao chứng tộc đào thải không chỉ một lần.

Hùng Liệt xem phỏng vấn trong tivi cảm khái nói, Hoắc Vương Đình so với Dương Đại lúc trước thì càng trang bức, đã bắt đầu tiếp nhận phỏng vấn, chủ yếu là hắn không sợ bại lộ.

Thiên phú cấp độ SSS rõ ràng nhất chính là chiến lực tức thời, thiên phú vừa mở ra liền có được lực lượng người thường khó mà địch nổi, cho nên không có nhiều cố kỵ như vậy, có thể tham khảo Thái Dương Thần.

Trong TV, Hoắc Vương Đình thoát nhìn chỉ có mười tám tuổi, khuôn mặt lạnh lùng, hai đầu lông mày mang theo ngậy thơ, đôi mắt của hắn hiện lên màu vàng nâu, thoát nhìn không giống như là phàm nhân, đoán chừng là thiên phú bố trí.

Hoắc Vương Đình xác thực phát nhiệt, so với Dương Đại lúc trước còn nóng hổi hơn, nguyên nhân là bản thân Triệu Hoán linh của hắn đã tự mang danh tiếng, đài truyền hình từng hành tinh đều đang tăng bốc hắn, thanh thế so với Dương Đại lúc trước còn muốn lớn hơn.

Dương Đại cũng không có ghen ghét, thậm chí có chút chờ mong Hoắc Vương Đình biểu hiện.

Sau sáu tiếng.

Dương Đại một lần nữa online, thả ra hơn mười một triệu âm chúng, bắt đầu tu luyện.

Liễu Tuấn Kiệt xin đi xung quanh tâm bảo, Dương Đại gật đầu đồng ý.

Tổng cộng một ngàn một trăm tám mươi chín vạn âm chúng cùng nhau tu luyện, mang tới linh lực tăng phúc thật sự khoa trương, Dương Đại cảm giác mình đều muốn bay lên.

Tu vi đơn giản bật hack.

Quá sáng khoái.

Dương Đại vui thích suy nghĩ.

Sau đó một quãng thời gian, hắn dự định đều đợi ở chỗ này.

Nửa tháng sau, Mộ Dung Trường An trên vùng biển độ kiếp, thành công bước vào Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, Trường Sinh Quyết đưa tới thiên kiếp vô cùng đáng sợ, Dương Đại vận dụng ba trăm vạn âm chúng thi triển trận pháp giúp hắn thành công độ kiếp.

Đến tận đây, trong tay Dương Đại có mười một vị Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, tăng thêm Thái Dương Thần, Hình Thánh, chính là mười ba vị!

Mộ Dung Trường An sau khi độ kiếp, lâm vào trong hoảng hốt, có loại cảm giác đang ở trong mộng cảnh.

Trước khi trở thành âm chúng, tu vi của hắn đã đình trệ, không ngờ trở thành âm chúng không đến một năm, liên tục thành tựu Đạp Hư cảnh cùng với Thiên Nguyên cảnh không ngờ trước kia.

- Tất cả những thứ này đều là chủ nhân ban tặng, ta định không thể cô phụ hắn!

Mộ Dung Trường An nhìn Dương Đại đang ở thả câu ở bên bờ biển xa xa, yên lặng suy nghĩ.

Dương Đại đang cùng Kỷ Vân Yên chửi bậy, hùng hùng hổ hổ nói:

- Tại sao không có cá?

Kỷ Vân Yên bất đắc dĩ nói:

- Vùng này nào có cá gì, ngay cả yêu đều không nhìn thấy.

Dương Đại bĩu môi nói:

- Ta không tin, nhất định có thể câu được, ta có thể dùng thiên tài địa bảo.

Vừa dứt lời, cần câu hần bắt đầu động, có thứ gì đó ở trong nước biển lôi kéo lưỡi câu của hần.

Dương Đại lập tức kinh hãi, Kỷ Vân Yên lộ ra vẻ khó tin.

Thật đúng là có thể câu được?

- Ha ha, nhìn thấy không, cái này là lực lượng của khắc kim.

Dương Đại đắc ý cười nói, Tư Hành Đạo bên cạnh biến sắc, Mộ Dung Trường An bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Dương Đại, hai người chăm chú nhìn mặt biển.

Thấy Tư Hành Đạo cùng Mộ Dung Trường An phản ứng, Dương Đại khẩn trương lên, vội vàng hỏi:

- Rất nguy hiểm?

Mộ Dung Trường An nói:

- Không tính rất nguy hiểm, nhưng có chút nguy hiểm.

Tư Hành Đạo chăm chú nhìn chỗ dây câu chui vào mặt biển.

Kỷ Vân Yên thúc giục nói:

- Các người trực tiếp đi theo

- Nhất định phải chờ nguy hiểm đi lên?

Tư Hành Đạo mở miệng nói:

- Không phải là sống vật.

Dương Đại cảm giác được lực lượng đầu cần câu bên kia đột nhiên tan biến, hắn kéo cần câu lên, rất nhanh lưỡi câu thoát ra mặt biển, hắn không khỏi sửng sốt.

Thứ đồ gì?

Hắn không ngờ lại câu đi lên một cọng cỏ, chính xác là một đoạn rễ cây.

Tư Hành Đạo đưa tay, cách không khễ hấp, rễ cây rơi vào phía trên lòng bàn tay của hắn, lơ lửng, tản ra linh lực ba động mắt thường có thể thấy.

Không phải là phàm vật!

Mộ Dung Trường An nhìn chăm chăm rễ cây, nói:

- Vật này có tiềm lực sinh cơ, không sớm thì muộn sẽ hóa thành vật sống.

Dương Đại nhíu mày, trong lòng kêu gọi hai người.

Trần Thiên Hải, Hình Thánh cấp tốc xuất hiện sau lưng hắn.

Ánh mắt của bọn hắn rơi vào trên rễ cây, Trần Thiên Hải cau mày nói:

- Đây là vật gì? Chưa từng thấy qua, nhưng ẩn chứa linh khí có chút kỳ quái, rõ ràng hết sức mỏng manh, lại làm cho người kinh hãi.

Hình Thánh kinh nghi nói:

- Chẳng lẽ là...

Vừa dứt lời, tất cả mọi người nhìn về phía hắn.

Dương Đại kém chút gấp chết, còn cố ý kéo dài làm gì?

Hình Thánh nói theo:

- Ta suy đoán đây là Tiên Thiên thần mộc, tương truyền, thế gian có thập đại tiên thiên thần mộc, đều ẩn chứa năng lực khai thiên ích địa, mỗi sau khi đại nạn của thần mộc đến, hoặc gặp phá hư liền sẽ hóa thành rễ cây, tản mát ở giữa thiên địa, đặc điểm rõ ràng nhất của thập đại thần mộc chính là bất kỳ lực lượng nào không thể phá hủy nó, còn có thể hấp thu linh lực, các người có khả năng thử một chút.

Dương Đại lập tức để Tư Hành Đạo thử một chút, Tư Hành Đạo bắt đầu thi triển pháp thuật đủ loại thuộc tính tàn phá rễ cây, nhưng rễ cây không có chút nào bị ảnh hưởng, sau đó Tư Hành Đạo đem linh lực thăm dò vào trong đó, quả nhiên, rễ cây vậy mà đang hấp thu, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được biến lớn, tựa như đang thổi phồng.

Có ít đồ!

Dương Đại hỏi:

- Thần mộc làm được cái gì?

Hình Thánh trả lời:

- Tác dụng cụ thể không rõ ràng, nhưng tức là thần vật, tất nhiên bất phàm, ngài có thể đưa gieo trồng nó.

Nghe vậy, Dương Đại một lần nữa nhìn về phía rễ cây, lâm vào trong xoắn xuýt.

Tiên Thiên thần mộc nghe qua đã rất nguơ bức, nhưng không biết nó có tác dụng gì, có thể bị nguy hiểm hay không?

Chương 349: Chứng tộc đào thải bắt đầu (2)

Thôi!

Bảo vật như thế bị hấn câu đi lên, há có thể ném mất, cùng lắm thì sau này chuyên môn điều động âm chúng trông giữ đoạn Tiên Thiên thần mộc này, nếu xuất hiện dị biến, cũng có thể trước tiên phát hiện.

Dương Đại không còn dám câu cá, quay người rời khỏi, để Tư Hành Đạo đem rễ cây đưa đến tầng thứ năm Quy Nguyên thánh lâu, tìm nơi gieo trồng.

Chuyện liên quan tới Tiên Thiên thần mộc cấp tốc truyền ra ở giữa âm chúng, cái này khiến nhóm âm chúng rất đổi kỳ lạ, chẳng lẽ một vùng kẻ bên này có giấu rất nhiều cơ duyên?

Trần Thiên Hải cũng lâm vào trong hoài nghi, vì sao lúc trước hấn không có gặp được, thật chẳng lẽ là khí vận không bằng người?

Chủ đảo Thiên Hải môn, hòn đảo ngày xưa phồn hoa trở nên tàn phá không thể tả, kiến trúc, rừng cây trên đảo bừa bộn một mảnh, sau đại chiến lộ ra thê lương.

Một bạch y nam tử đứng ở trên một đám mây, tay hấn cầm một quạt xếp, hơi vỗ, tầm mắt nhìn xuống, mày kiếm hơi nhíu.

- không ngờ lại có thể trong khoảng thời gian ngắn hủy diệt Thiên Hải môn, thế lực trong lĩnh vực Lôi Thần có thể làm được không nhiều.

Bạch y nam tử tự lẩm bầm, hấn nâng tay phải lên, một mặt gương đồng thau từ lòng bàn tay toát ra, cấp tốc biến lớn, mặt kính phát ra ánh sáng màu lam quang, chiếu xuống chủ đảo phía dưới.

Cũng không lâu lắm, thanh quang thu hồi, mặt kính bắt đầu hiện ra hình ảnh, bên trong chính là tình cảnh âm chúng tiến đánh Thiên Hải môn.

Bạch y nam tử nhíu mày, trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc.

Đây là cái gì?

Hấn liếc mắt nhìn ra những âm chúng kia tất cả đều là hồn thể, nhiều hồn thể như vậy, hấn chưa từng nghe thấy.

Dương Đại cũng không có hiện thân trong mặt gương, lúc chiến tranh mở ra, Quy Nguyên thánh lâu cách rất xa.

Nhìn một lúc lâu, bạch y nam tử mới thu hồi thanh đồng kính.

- Chẳng lẽ kiếp số mà Thánh Tổ nói sắp tới...

Bạch y nam tử nói một mình, hấn cảm giác được chuyện không thích hợp, nhất định cản trở về bầm báo Thánh địa.

Hấn trực tiếp đạp mây rời khỏi.

Trần Hải cốc, Thiên Hàn sơn, Thâm Hải thần giáo, Đạp Khí tông, Thiên Hải môn hủy diệt đã truyền ra, nổi sóng tại vùng biển gần đó.

Năm phương môn phái đều không yếu, nhất là Thiên Hải môn, được cho là chúa tể một phương, vậy mà trong vòng hơn một tháng, liên tục bị thu phục, các giáo phái khác biết được việc này, đều có chút khủng hoảng, sợ mình đi theo gót.

Trên một hải đảo, giữa rừng núi tọa lạc một tiểu trấn, lâu các thành hàng.

Một chỗ trong tửu quán, ba thí luyện giả nghe tu sĩ khác thảo luận, bọn hắn hai mặt nhìn nhau.

Cầm đầu rõ ràng là Quốc trụ Trần Triệt.

Một nữ thí luyện giả nói:

- Nhiều môn phái như vậy bị diệt, hải dương sẽ không nghênh đón kiếp số đó chứ?

Trước đó thí luyện giả buông xuống Man Hoang Chi Địa, Thập Phương giáo rất nhanh đã nghênh đón kiếp số, lần này, bọn hắn đi vào hải ngoại, lại nghe nói thảm án loại này, tự nhiên hoảng hốt.

Trần Triệt trừng nàng một cái, tức giận nói:

- Đừng nói lung tung, đừng xem nhẹ vùng biển.

Một nam thí luyện giả khác nói:

- Lại nói, các ngươi không cảm thấy hành vi như thế rất giống... Toàn tông bị đồ, hải cốt không còn, rất giống cách làm của người kia....

Trần Triệt liếc mắt nhìn hắn, nói:

- Những lời này ngấm ở trong bụng, miễn cho gây phiền toái.

Nam thí luyện giả vội vàng im miệng, thận trọng nhìn về phía xung quanh, cũng may không có người chú ý tới bọn hắn.

Tu sĩ nơi này phần lớn là tán tu, đủ loại khoác lác, thậm chí còn có người nói là cách làm của mình, cho nên suy đoán của bọn hắn cũng sẽ không dẫn vào chú ý.

Trần Triệt nói theo:

- Nhiệm vụ của chúng ta là tận khả năng thăm dò, vẽ địa đồ, chuyện khác chúng ta không cần quan tâm.

Hai vị thí luyện giả gật đầu.

Thời gian cực nhanh trôi qua.

Khoảng cách chủng tộc đào thải đã còn lại không đến một tháng, trong khoảng thời gian này Dương Đại một mực đợi ở bên trong hải đảo tu luyện, ngàn vạn âm chủng tăng phúc linh lực rất khủng bố, hắn đã đột phá tới Đạp Hư cảnh tầng năm.

Dương Đại lấy ra bảng xếp hạng khí vận chủng tộc xem xét.

【Bảng xếp hạng khí vận chủng tộc đào thải thời gian thực lần này】.

【Thứ nhất, Nộ Chiến tộc, khí vận giá trị 23 hội nguyên】

【Thứ hai, Ngân Hà tộc, khí vận giá trị 19 hội nguyên】.

【Thứ ba, Ma Đa nguyên tộc, khí vận giá trị 18 hội nguyên】

....

【Thứ mười chín, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị 4 hội nguyên】.

【Thứ hai mươi, Thiên nhân tộc, khí vận giá trị 4 hội nguyên】

...

Ngoại trừ khí vận nhân tộc Địa Cầu đang tăng trưởng ra, khí vận chủng tộc khác cũng đang tăng trưởng, đều cố gắng đủ để sống sót.

Trong đó Nộ Chiến tộc tiến bộ lớn nhất, rất có cảm giác áp bách.

Dương Đại đã xem Nộ Chiến tộc như một địch nhân giả tưởng, như thế nào đánh Nộ Chiến tộc là một nan đề.

Nộ Chiến tộc chắc chắn có cao thủ Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, đến mức mạnh hơn, Dương Đại cũng không nắm chắc được, nếu thật là có, vậy quá tuyệt vọng, chủng tộc đào thải không nên xuất hiện chênh lệch lớn như vậy.

Nhân tộc Địa Cầu vẫn còn rất nguy hiểm, Thiên tộc lúc nào cũng có thể phản siêu nhân tộc.

Đáng nhắc tới chính là trong khoảng thời gian này, Hạ Quốc hiện ra không ít người thiên phú cấp S, Dương Đại hoài nghi tất cả những thứ này đều có quan hệ đến khí vận nhân tộc Địa Cầu.

Sau khi xem xong khí vận bài danh, Dương Đại để Trần Thiên Hải thao túng Quy Nguyên thánh lâu rời khỏi.

Hắn lại muốn mở rộng âm chúng.

Trong đại điện.

- Nếu để cho các người hợp lại đối phó Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, có chắc chắn hay không?

Dương Đại mở miệng hỏi, tầm mắt quét nhìn nhóm âm chúng Thiên Nguyên cảnh.

Vừa dứt lời, tất cả mọi người yên lặng.

Chương 350: Chứng tộc đào thải bắt đầu (3)

Mạnh nhất Trần Thiên Hải đánh vỡ yên lặng, nói:

- Rất khó, kém một cảnh, khác biệt ngày đêm, cảnh giới càng lên cao, càng khó vượt qua, mà Âm Dương cảnh có thủ đoạn bảo mệnh thần hồn, rất khó tru diệt.

Hình Thánh nói:

- Chủ nhân cũng không phải cần hồn phách hoàn chỉnh, dù cho là tàn hồn, cũng có thể hóa thành âm chúng.

Ánh mắt nhóm âm chúng sáng lên.

Mộ Dung Trường An gật đầu.

Hùng Liệt nói:

- Nếu dùng hình thái Âm Thần thì sao?

Trần Thiên Hải đã biết được hình thái Âm Thần là như thế nào, trả lời:

- Cái kia xác thực rất có nắm bắt, giáo phái có Thiên Nguyên Âm Dương cảnh đều là thể lực cấp độ bá chủ, chi nhánh rất nhiều, một khi thi triển, chúng ta bị suy yếu, không biết có kịp đào thoát hay không.

Liễu Tuấn Kiệt cười hắc hắc nói:

- Chỉ cần chủ nhân hấp thu Âm Dương cảnh, lại triệu hoán ra, Âm Dương cảnh không có cống hiến lực lượng, hẳn là sẽ không bị giảm xuống một nửa thực lực.

Trình Nga Quỷ tức giận nói:

- Sau khi thoát khỏi trạng thái Âm Thần, chủ nhân sẽ lâm vào trạng thái Hồn Động, sao có thể hấp hồn?

Các âm chúng khác dồn dập phụ họa.

Dương Đại mở miệng nói:

- Vậy tạm thời từ bỏ ý nghĩ này, vẫn là đi săn giáo phái Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh đi.

Hắn ra hiệu cho Trần Thiên Hải một ánh mắt.

- Yên tâm, ta đã chọn tốt.

Trần Thiên Hải cười nói, cơ hội kiến công lập nghiệp, hắn tự nhiên muốn biểu hiện tốt một chút.

Tuyệt Vô Thiên ở trong góc, âm thầm thở dài.

Một bước chậm, từng bước chậm.

Sau sáu ngày.

Dương Đại lại bùng một phương giáo phái, tên là Ngụy Thủy tông, thu hoạch một trăm bốn mươi ba vạn âm chúng, trong đó có hai vị Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, mười bảy vị Đạp Hư cảnh, một trăm lẻ ba vị Luyện Hồn cảnh, một ngàn hai trăm vị Không Vô cảnh, bảy vạn Linh Chiếu cảnh, còn lại tất cả đều là Tâm Toàn cảnh.

Tu vi của hắn cũng không có đột phá, nhưng Thạch Long dựa vào hấp thu máu thịt, cuối cùng đột phá tới Đạp Hư cảnh, lúc các âm chúng khác hấp thu máu thịt, độ kiếp thành công, lần này có trăm vạn âm chúng kết trận trợ giúp hắn độ kiếp, rất thuận lợi.

Sau khi thu xong tài nguyên Ngụy Thủy tông, Dương Đại mang theo nhóm âm chúng cấp tốc rời khỏi.

Lại qua hai ngày, bọn hắn mới rơi vào một hải đảo.

Lôi Thần hải vực thật sự quá lớn, đi đường đều phải tốn rất nhiều thời gian.

Sau khi xác định trong phạm vi ngàn dặm xung quanh không có gặp nguy hiểm, Dương Đại logout.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đại ngồi ở trên ghế sa lon, cầm điện thoại di động lên, lần này cũng không có ai gọi cho hắn.

Liều Tuấn Kiệt mở ti vi lên xem tin tức.

- Khoảng cách chủng tộc đào thải đã còn lại mười chín ngày, tổng cục Thâm Vực thống kê tổng số thí luyện giả toàn cầu trước mắt đi đến hai ức (1 ức = 200 triệu), từ khi chủng tộc đào thải mở ra, người mới thí luyện giả của các quốc gia tăng mãnh liệt, trong đó sinh ra số lượng lớn người thiên phú cấp S, cấp A...

Người dẫn chương trình đang thông báo tin tức tương quan liên quan tới chủng tộc đào thải.

Trong vòng nửa năm, tổng số thí luyện giả toàn thế giới đã tăng mấy lần, sở dĩ không có nhiều hơn chủ yếu là vì hiện thực cũng cần đề phòng.

Nếu chủng tộc đào thải thất bại, nhân loại sẽ bị diệt vong, cho nên các quốc gia chọn lựa điều động thủ đoạn rất cường ngạnh, dân chúng không có từ quyền lực chối, bất quá đại bộ phận dân chúng cũng không có kháng cự, bọn hắn cũng biết nhất định phải đứng ra.

Dương Đại cũng bắt đầu lướt mạng, hiểu rõ tình huống các quốc gia.

Trước mắt, cao thủ Đạp Hư cảnh toàn thế giới đã vượt qua trăm vị, có thể nói là tập hợp tất cả quốc lực bồi dưỡng ra được.

Đám người Mạnh Đại Đế, Sát Sát Sát Sát, Xuyên Qua Luân Hồi, Hoắc Vương Đình mới cũng thu hoạch được số lượng lớn tài nguyên, nhanh chóng trưởng thành, đối mặt chủng tộc đào thải, Hạ Quốc đã không cân nhắc tương lai, thí luyện giả giống như Hoắc Vương Đình không có được bảo hộ như Dương Đại trước kia, mà trực tiếp quăng người vào trong các cuộc chiến đấu, thực hiện thuế biến.

Có một tin tức đưa tới Dương Đại chú ý, đoàn đội liên hợp khoa học kỹ thuật cao nhất thế giới phát minh Hồn khí khoa học kỹ thuật, có thể đem số lượng lớn vũ khí chứa vào trong linh hồn thí luyện giả, thí luyện giả này phải có thiên phú tương quan cùng linh hồn, sức chiến đấu không mạnh, nhưng tác dụng chiến lược cực lớn.

Có lẽ vũ khí nóng không thể đặt vững thắng lợi của chiến tranh, nhưng luôn có thể đưa đến tác dụng.

Dương Đại thấy tin tức này cũng không có kinh hỉ, ngược lại lâm vào trong sầu lo.

Nhân loại có khả năng làm như vậy, chủng tộc khác không thể sao?

Đừng nói Nộ Chiến tộc, Ngân Hà tộc, chỉ là trình độ khoa học kỹ thuật của U Minh tộc đã vượt qua Địa Cầu.

Càng đến gần chủng tộc đào thải, Dương Đại càng lo nghĩ, chủ yếu là hắn đại biểu cho người mạnh nhất nhân loại, hắn không thể thất bại, hắn chỉ cần bại trận, sĩ khí của nhân loại sẽ tán loạn, hắn gánh chịu trách nhiệm và áp lực vượt xa những người khác.

- Đến lúc đó đến đánh du kích chiến, không ngừng mở rộng chiến lược.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, chẳng qua là hắn còn không rõ ràng lắm quy tắc của chủng tộc đào thải.

Liên quan tới quy tắc chủng tộc đào thải, trên mạng mỗi người nói một kiểu, một mực không có kết quả.

Dương Đại tiếp tục xem tin tức.

Sau sáu tiếng, hắn mới lên đường, để Trần Thiên Hải tiếp tục tìm kiếm giáo phái.

Cùng lúc đó.

Ngoài Địa Cầu, trong hắc ám vũ trụ xuất hiện một đạo quang hồng chạy nhanh đến, nhanh chóng tiến lên về phía Địa Cầu.

Sau mười ngày.

Dương Đại đứng ở trên một hải đảo nghỉ ngơi, hắn vừa hấp thu một phương giáo phái tên là Thanh Vân tông, hết thấy thu hoạch được hai trăm linh một vạn âm chúng, trong đó có ba vị Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, hai mươi chín vị Đạp Hư cảnh, một trăm tám mươi bảy vị Luyện Hồn cảnh, ba ngàn bốn trăm vị Không Vô cảnh, chín vạn Linh Chiếu cảnh.

Dứt bỏ chiến tôn, tổng số âm chúng của Dương Đại đã đi đến một ngàn năm trăm hai mươi bảy (1527) vạn.

Chương 351: Chứng tộc đào thải bắt đầu (4)

Trong đó Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh có mười sáu vị, Đạp Hư Cảnh có một trăm ba mươi bảy vị, Luyện Hồn cảnh có tám trăm mười tám vị, Không Vô cảnh vượt qua một vạn năm ngàn vị, Linh Chiếu cảnh đã vượt qua bốn mươi vạn.

Nội tình rất khủng bố.

Còn lại chín ngày, Dương Đại dự định nghỉ ngơi một quãng thời gian, điều chỉnh trạng thái, thuận tiện để nhóm âm chúng mới nắm giữ trận pháp.

Giữa trưa.

Dương Đại luyện kiếm bên bờ biển, bồi luyện tự nhiên là Mộ Dung Trường An.

Táng Kiếm tiên tử đi tới, nói:

- Ta thành công.

Dương Đại không có dừng tay, một bên huy kiếm, một bên cười hỏi:

- Cảm giác như thế nào?

Táng Kiếm tiên tử nói:

- Rất mạnh, đa tạ.

- Lại khách khí.

Dương Đại tùy ý trả lời một câu.

Mộ Dung Trường An cũng liếc nhìn Tang Kiếm tiên tử, hẳn có thể cảm giác được trong cơ thể Tang Kiếm tiên tử có

một cỗ hàn băng kiếm khí rất mạnh, căn bản giấu không được.

Thanh kiếm kia rốt cuộc mạnh cỡ nào?

- Liên quan tới chủng tộc đào thải, ta có gì có thể trợ giúp người?

Táng Kiếm tiên tử hỏi.

Dương Đại cười nói:

- Không giúp được, trừ phi người trở thành âm chúng của ta.

Táng Kiếm tiên tử yên lặng một lát, nói:

- Nếu người muốn biến ta thành âm chúng, ta ngăn không được người.

- Thế không có ý nghĩa, nhân sinh cũng nên có mấy vị bằng hữu.

- Bằng hữu à.....

Táng Kiếm tiên tử tự lẩm bầm.

Dương Đại cũng không có để ý, Táng Kiếm tiên tử trợ giúp đối với hắn không lớn, trừ phi nàng là tu vi Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, bất quá Táng Kiếm tiên tử và Mộ Dung Trường An luận bàn qua, miễn cưỡng có thể địch Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, nếu đánh một hồi, chắc chắn bại vào trong tay Mộ Dung Trường An.

Sau khi Táng Kiếm tiên tử rời khỏi, Dương Đại chuyên tâm luyện kiếm.

Chín ngày nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn.

Thoáng chớp mắt.

Tám ngày đi qua.

Dương Đại đột phá tới Đạp Hư cảnh tầng sáu, Hùng Liệt được hai trăm vạn âm chúng bảo vệ, thành công độ kiếp, bước vào Đạp Hư cảnh.

Thái Dương Thần đã đi đến Đạp Hư cảnh tầng tám, khoảng cách Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh càng ngày càng gần.

Khoảng cách chúng tộc đào thải còn thừa lại hai mươi bốn giờ.

Dương vị đang ở trong lầu ngâm dược trì, trước mắt bỗng nhiên nhảy ra từng hàng nhắc nhở:

【 Khoảng cách chúng tộc đào thải lần này còn thừa lại hai mươi bốn giờ, ban bố quy tắc chúng tộc đào thải lần này 】 .

【 Địa điểm chúng tộc đào thải lần này ở vào Ma Ngục đại lục, là trận doanh đào thải 】 .

【 Hai mươi chúng tộc ngẫu nhiên chia làm bốn phe cánh, chỉ có một phe cánh có thể còn sống sót, trong cùng một trận doanh chỉ có ba chi chúng tộc có thể còn sống sót, chúng tộc đào thải có thời gian vô hạn, khi chỉ còn lại có ba chi chúng tộc, chúng tộc đào thải kết thúc, căn cứ khí vận tăng phúc tiến hành ban thưởng chúng tộc 】 .

【 Ban bố danh sách trận doanh của các chúng tộc: Ngân Hà tộc, Đẳng Mã tộc, Linh Hủy tộc, Tinh Không Lưu Lãng Tộc, Nhân tộc Địa Cầu 】 .

Dương Đại nhíu mày, quy tắc vẫn rất dễ hiểu, thời kỳ đầu là cuộc chiến trận doanh, quét dọn chúng tộc khác lại là trận doanh nội chiến.

Quy tắc dạng này ngược lại để chúng tộc nhỏ yếu có hi vọng giãy dụa, nhưng trận doanh nội chiến cũng không dễ đánh.

Ngân Hà tộc có khí vận thứ hai, Đãng Mã tộc thì khí vận thứ sáu, Linh Hủy tộc khí vận thứ chín, Tinh Không Lưu Lãng Tộc khí vận thứ mười bốn, Nhân tộc Địa Cầu thứ mười chín.

Mẹ nó, bằng tử thần rồi.

Nhân tộc Địa Cầu muốn sống sót, ít nhất phải đào thải chủng tộc khí vận thứ chín!

Khó quá!

Trong lòng Dương Đại cảm khái.

Mặc kệ như thế nào, nhập gia tùy tục.

Địa Cầu có chiến tranh lịch sử phong phú, cao tầng các quốc gia hẳn là có thể suy nghĩ biện pháp càng có lợi hơn.

Sau năm tiếng, Dương Đại thu hồi hết thấy âm chúng, lựa chọn logout.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đại trước tiên nghe được âm thanh từ ngoài phòng, hẳn một bên thả âm chúng, một bên nhìn lại, đám binh sĩ trong căn cứ đang tập hợp huấn luyện, cũng có thí luyện giả ở trên không trung tu luyện pháp thuật, dị thường náo nhiệt.

Bầu không khí đại chiến sắp đến.

Liễu Tuấn Kiệt mở ti vi.

Gần đây, một trăm bảy mươi hai quốc gia toàn thế giới tạo thành liên minh Nhân tộc Địa Cầu, các nước đều phái ra một vị tướng quân kinh nghiệm tác chiến phong phú thành lập bộ chỉ huy nhân tộc, trải qua các quốc gia bỏ phiếu, do Tổng cục trưởng Cục chiến đấu Hạ Quốc Tiêu Hưng đảm nhiệm tổng chỉ huy trưởng, Bắc Hùng quốc, Ứng quốc...

Nghe được Tổng cục trưởng Cục chiến đấu trở thành tổng chỉ huy trưởng, Dương Đại nhin không được ngẩng đầu.

Vị lão ca này có thể sao?

Nhưng Dương Đại nghĩ lại cũng bình thường, bây giờ Hạ Quốc là đế quốc mạnh nhất Địa Cầu, thời mạt thế, các quốc gia cạnh tranh không nổi cũng không dám trực tiếp phát động chiến tranh, mà suy tính số lượng cùng thực lực thí luyện giả, Hạ Quốc chỉ có Bá Vương Bất Quá Giang đã có quyền lên tiếng tuyệt đối.

Cả nước, toàn thế giới đều đang tích cực chuẩn bị chiến đấu, chính phủ các nơi đều đang cấp cho tài nguyên, trong lúc chủng tộc đào thải, dân chúng tận lực ít đi ra ngoài, tránh cho Yêu thú tập kích.

Các quốc gia không có khả năng lưu lại một lực lượng nửa thí luyện giả thủ hộ Địa Cầu, thậm chí ngay cả một phần ba đều không được, chủng tộc đào thải thật sự quá nguy hiểm, Nhân tộc Địa Cầu nhất định phải toàn lực ứng phó.

- Khụ khụ, chủng tộc trận doanh, sau khi trận chiến này kết thúc, nếu chúng ta còn sống sót, có thể đắc tội Ngân Hà tộc hay không?

Kỷ Vân Yên mở miệng hỏi.

Ngân Hà tộc cách nhân tộc Địa Cầu gần nhất, nếu trêu chọc đến, rất có thể xảy ra chiến tranh hiện thực.

Dương Đại nói:

- Đây không phải là vấn đề chúng ta nên suy tính, nếu thật như thế, vậy liền đánh thôi, có thể sống cho đến lúc đó, thực lực của ta khó mà ước lượng.

Dương Đại đã đề ra một mục tiêu, đó chính là Thiên nhân tộc.

Hắn muốn trước bụng Thiên nhân tộc, đem Thiên nhân tộc hóa thành lực lượng của Nhân tộc Địa Cầu, đến đó thực lực

Địa Cầu tương đương với 8 hội nguyên.

Chương 352: Nộ Chiến tộc tuyên chiến

Dương Đại chưa có trở về Thâm Vực, mà ở trong hiện thực chờ đợi.

Nói tóm lại, hiện thực nguy hiểm yếu hơn nếu như hắn thụ thương trong chủng tộc đào thải, trở lại trong Thâm Vực, kết quả gặp phải tu sĩ hải ngoại tập kích, vậy thì sẽ rất quá thảm.

Thực lực các giống loài khác trên Địa Cầu tính ra kém xa đám tu tiên giả của Lôi Thần hải vực.

Màn đêm buông xuống, người của toàn thế giới đều khó mà chìm vào giấc ngủ.

Tám giờ tối, Dương Đại gọi điện thoại cho mọi người trong nhà, Dương Đằng cũng là thí luyện giả, lần này cũng sẽ gia nhập chủng tộc đào thải, mặt khác, còn không rõ ràng lắm là chủng tộc đào thải tự do lựa chọn tiến vào hay hết thấy thí luyện giả đều bị cưỡng chế tiến vào.

Dưới tình huống không rõ ràng điểm này, các nước đều đang tích cực kích động thí luyện giả.

- Yên tâm đi, ta sẽ cẩn thận, người đừng lo lắng cho cha, có ta ở đây.

- A đúng đúng đúng, vẫn phải người tới bảo hộ cho ta.

- Đừng để ý tới cha người, hẳn trước đó gặp được Tinh quái, kém chút bị dọa tè ra quần, chỉ là cái dạng kia, làm nhân viên hậu cần tốt hơn, Hán Tây hành tỉnh đã an bài tốt chức vụ của hắn, người không cần quá lo lắng cho hắn, người không

giống, người khẳng định phải xông pha chiến đấu, lần này, mẹ không nói những lời ử rữ, mang theo toàn nhân loại thắng! Nhất định phải thắng.

- Được rồi, chờ đi, hai em của người sau này còn đi học đại học nữa.

Cùng gia đình hàn huyên một hồi, Dương Đại để điện thoại di động xuống, hẩn nhắm mắt lại, ở trên ghế sa lon dưỡng thần, chờ đợi lấy chủng tộc đào thải đến.

Nhóm âm chúng không có quấy rầy hẩn, riêng phần mình tu luyện, hoặc đứng ở trên ban công xem binh sĩ trong căn cứ huấn luyện.

Một đêm này đã định trước rất nhiều người mất ngủ.

Buổi sáng tám giờ.

Trước mắt Dương Đại hiện ra từng hàng chữ:

【 Thỉnh thí luyện giả chuẩn bị sẵn sàng, sắp tiến vào chủng tộc đào thải, mở ra hệ thống thông báo 】

(10)....

(9) (8)....

Không có quyền lực lựa chọn, hết thầy thí luyện giả đều phải cưỡng ép bị tiến vào chủng tộc đào thải.

Dương Đại không khỏi lo lắng, loại tình huống này, có thể bị chủng tộc khác nghịch tập hay không?

Có lẽ Thâm Vực căn bản không có cân nhắc điểm này, có thể Thâm vực tất nhiên là chủng tộc của một phương thiên địa mạnh nhất.

Mặc dù người bình thường bị giết, thí luyện giả trở về cũng có thể một lần nữa chiếm lĩnh thiên địa.

Dương Đại không nữa suy nghĩ lung tung, hắn không quản được nhiều như vậy.

Chúng tộc đào thải, ta đến rồi.

Trước mắt Dương Đại hiện ra tia ánh sáng cực mạnh, sau đó tầm mắt không còn thấy gì.

Rất nhanh, hắn cảm giác sóng gió nóng hổi đập vào mặt, từ từ mở mắt, trong tầm mắt ánh hắc chính là một mảnh hoang nguyên vô biên vô tận, sa mạc chập trùng, bầu trời đỏ hồng, trên trời lại có hai mặt trời.

Bốn phương tám hướng xuất hiện càng ngày càng nhiều thân ảnh, tất cả đều là thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu, trong chớp mắt, toàn bộ sa mạc bị chiếm cứ.

- Nơi này chính là Ma Ngục đại lục sao?
- Chúng tộc đào thải sắp bắt đầu.
- Toàn viên đề phòng, cẩn thận kẻ địch tới gần.
- Nhiều người một nhà như vậy, sợ cái gì?
- Không đến mức vừa xuống đất liền khai chiến chứ?

Những người thí luyện nghị luận ầm ĩ, Dương Đại nhìn một chút, phần lớn thí luyện giả xung quanh đều đến từ cơ quan tình báo Hán Tây hành tỉnh, xem ra rơi xuống đất cũng không phải ngẫu nhiên rơi xuống.

- Hết thầy thí luyện giả Hán Tây hành tỉnh tập kết theo tiêu đội tác chiến, không được hỗn loạn.

Một âm thanh vang lên trong đầu Dương Đại, khiến cho hắn hơi kinh ngạc.

Đây là thiên phú gì?

Những người thí luyện xung quanh dồn dập hành động, có người nhận ra, nhưng không có kinh hô, bởi vì bọn hắc sớm

hiểu trong căn cứ có Bá Vương Bất Quá Giang.

Dương Đại bay lên, bay về hướng phía bộ chỉ huy Hán Tây hành tỉnh, dọc đường những người thí luyện dồn dập ngừng đầu, những thí luyện giả lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy Dương Đại cực kỳ hưng phấn, dồn dập hô to tên của hắn.

Hạ Quốc đệ nhất nhân liền ở trong đội ngũ của bọn hắn.

Dương Đại cấp tốc tìm tới đội ngũ cao tầng chỉ huy Hán Tây hành tỉnh, nhìn thấy hắn đến, các cao tầng dồn dập chào hỏi.

- Có bất kỳ an bài gì, đều có thể nói với ta.

Dương Đại mở miệng nói, sau đó đi đến một bên.

Người trong đội ngũ chỉ huy đều không dám quấy rầy hắn, hắn bắt đầu triệu hoán âm chúng, thả ra mấy chục vạn âm chúng ra ngoài, đi tới đủ các phương hướng, tìm kiếm tình báo.

Hắn phóng xuất một nhóm âm chúng hạch tâm, thủ ở bên cạnh mình.

- Chính là chỗ này sao?.

Tư Hành Đạo nhìn về phía phương xa, tự lẩm bẩm.

Nhóm âm chúng đều bị hù dọa, hay là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều người như vậy.

Hùng Liệt cảm khái:.

- Xem ra từ sau khi đại chiến ở Long Giang hành tỉnh, Hạ Quốc thật mạnh hơn rất nhiều, ta còn tưởng rằng cần đi qua mấy chục năm.

Phương xa thậm chí có thể thấy thân ảnh người của các hành tỉnh khác, xem ra Hạ Quốc đều tập trung một khối, thần

thức Dương Đại tìm kiếm, thậm chí thấy được thân ảnh quốc gia khác, có vài quốc gia có màu da rõ ràng khác biệt.

Như vậy xem ra, nhân tộc Địa Cầu đều tụ tập cùng một chỗ.

Dương Đại chú ý tới lần lượt từng bóng người ở trên không trung bay nhanh, tất cả đều bay về một phương hướng.

Hắn cảm nhận được khí tức của tổng cục trưởng Tiêu Hưng, đoán chừng là bộ Tổng chỉ huy đang triệu tập nhân thủ.

Thái Dương Thần nhếch miệng cười nói:.

- Lại có hai vàng mặt trời, thật sự quá tuyệt vời.

Lúc này, nhóm âm chúng mới chú ý tới tình huống trên trời.

Nhóm âm chúng hâm mộ trên chóc Thái Dương Thần, những người thí luyện gần đó cũng chú ý tới Thái Dương Thần, đều là neho mắt.

Đã từng là thế giới đệ nhất nhân.

Chương 353: Nơi đây có sinh linh bản địa?

- Tất cả mọi người tại chính đồn chỗ, không nên khinh cử vọng động, không được buông lỏng cảnh giác, chờ đợi chỉ huy.

Một âm thanh vang lên trong đầu Dương Đại, khác biệt với âm thanh lúc trước.

Nắm giữ loại thiên phú này không chỉ là một người, hay là người kia có thể truyền đạt cho người khác?.

Dương Đại tò mò suy nghĩ.

【Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Thiên Đánh giết thí luyện giả Đăng Mã tộc Một Ngàn Hào】.

【Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Mạc Mộc Đánh giết thí luyện giả Đăng Mã tộc, Liên Mã Nhân】

【Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Lạc Tháp Nghịch Đánh giết thí luyện giả Đăng Mã tộc - Trèo Lên Ngựa Đệ Nhất Cường Giả?】

Từng đầu nhắc nhở liên tục xuất hiện trước mắt Dương Đại.

Khai chiến!

Thật nhanh!

Vùng này đang huyền não trong nháy mắt tan biến, hết thấy thí luyện giả đều ngây người.

Nộ Chiến tộc, chủng tộc khí vận hạng nhất.

Trước khi buông xuống, bọn hắc đã Nộ Chiến tộc hết sức kinh khủng, bây giờ loại kinh khủng này chuyển biến thành sự thật.

Dương Đại đột nhiên có loại mãnh liệt xúc động, mong muốn một mình xông đánh Thiên Nhân tộc.

Nhưng Thiên Nhân tộc ở đâu?

Hắn lập tức truyền âm cho hết thầy âm chúng ra ngoài dò xét tình báo, chủ yếu tìm kiếm vị trí Thiên nhân tộc.

Nhất định phải bắt lại Thiên Nhân tộc, bằng không nhân loại liền nguy hiểm!

- Cái gì quy tắc trận doanh, mười chín chi chủng tộc khác nghe đây, đều tới chiến Nộ Chiến tộc ta đi, các người cũng chỉ là chờ chết thôi.

Một tiếng hét phẫn nộ đình tại nhưc óc bỗng nhiên vang vọng chân trời, quanh quần không dứt.

Đi qua hệ thống Thâm Vực ảnh hưởng, những gì các tộc nói đều có thể nghe hiểu lẫn nhau.

Thật cuồng.

Dương Đại nhú mày, những người thí luyện cũng bị kinh động, nhưng không người nào dám tùy tiện đáp lời, sợ bại lộ vị trí.

- Đối phương rất xa, không thể phán đoán đến cùng ở đâu.

Trần Thiên Hải mở miệng nói, chau mày, hắn nói theo:

- Đối phương còn mạnh hơn cả ta, chuẩn xác mà nói là mạnh hơn xa ta.

Thiên Nguyên Âm Dương cảnh?

Không, rất có thể là Càn Khôn cảnh.

Dương Đại đã làm tốt dự tính xấu nhất.

Trong lòng hắn theo đó vang lên một âm thanh:

- Phát hiện kẻ địch ở phương hướng đông nam, không thể phán đoán đến từ tộc nào, rất lớn...

Âm chúng tâm linh trao đổi, ngữ khí của hắn tràn ngập sợ hãi, giống như thấy vật đáng sợ nhất trên thế giới.

- Rất lớn, đó là bao lớn?

Dương Đại hỏi ở trong lòng, trong lòng sinh ra ý nghĩ không ổn.

Chúng tộc khác chưa hẳn cng tương tự Nhân tộc, không thể dùng lẽ thường đi hình dung.

Có khả năng số lượng rất ít, nhưng lực lượng đơn thể cực mạnh, thậm chí như là cự nhân.

- Không thể ước lượng, chỉ ít cao ngàn trượng, như là một ngọn núi lớn, khí tức của hắn hết sức đáng sợ, trong âm chúng tạm thời không có ai có khí tức đáng sợ như hắn cả....

Âm chúng kia trả lời để Dương Đại nhẩn mày.

Cao ngàn trượng?

Kia chính là hơn ba ngàn mét.

- Chỉ có một mình hắn?

- Đúng thế.

- Người gần đó xem xét, nhìn xem phải chăng còn có những địch nhân khác.

- Tuân lệnh!

Dương Đại nhìn về phía phương xa, đột nhiên muốn đơn độc hành động.

Không thể kéo dài thời gian!

Dương Đại lập tức đi vào trước chỉ huy đoàn Hán Tây hành tỉnh, nói:

- Âm chúng của ta phát hiện hướng đông nam có cường địch lạc đàn, ta muốn đi săn, thành công nói không chừng có thể cho chúng ta tình báo.

Nghe vậy, các cao tăng chỉ huy đoàn hai mặt nhìn nhau.

Tĩnh trụ mở miệng nói:

- Cho hấn đi thôi, hấn là Hạ Quốc đệ nhất nhân, là lực lượng mạnh nhất toàn nhân loại.

Vừa dứt lời, những người khác dồn dập mở miệng đồng ý.

Đối với Quốc trụ, hành tỉnh không có tư cách sai khiến, nhưng Dương Đại chủ động hỏi thăm, cũng xem như nể tình.

Sau khi đạt được đồng ý, Dương Đại lập tức bay lên, phóng xuất Quy Nguyên thánh lâu, sau đó bay vào trong lâu.

Quy Nguyên thánh lâu đột nhiên xuất hiện dẫn tới những người thí luyện dồn dập ngẩng đầu.

- Đó là cái gì?

- Là pháp bảo của Bá Vương Bất Quá Giang, là cướp được từ chi giáo phái nào đó.

- Bá Vương Bất Quá Giang muốn xuất thủ rồi?

- Không phải muốn đi khiêu chiến Nộ Chiến tộc đó chứ?

- Trời ơi, cuồng như vậy sao?

Những người thí luyện mỗi người nghị luận, nếu Dương Đại nghe được bọn hấn nói, khẳng định sẽ cười, đa tạ các phụ lão hương thân tâm bốc.

Quy Nguyên thánh lâu có tốc độ rất nhanh, trên đường phi hành, Dương Đại bắt đầu từ tầng dưới chót, không ngừng thả

ra âm chúng, nhồi vào từng tầng một, Hình Thánh cầm lấy Tiểu Thông Thiên Hồ Lô bay tới mái nhà, bên trong cũng có mấy trăm vạn âm chúng đang tu luyện, hấp thu cuộn cuộn linh khí, hình thành luồng khí xoáy.

Trong bể người, Hoắc Vương Đình ngược nhìn Quy Nguyên thánh lâu.

Nghe người xung quanh nghị luận, ánh mắt hắn trở nên phức tạp.

Tĩnh trụ bên cạnh cười nói:

- Tiểu Hoắc, đừng hâm mộ, sau này không sớm thì muộn ngươi sẽ đi đến độ cao của hắn.

Hoắc Vương Đình hỏi:

- Hắn chính là người sở hữu sao thiên phú cấp Siêu Tinh?

Tĩnh trụ nói:

- Chẳng qua là dân mạng suy đoán thôi, theo cấp độ SS đến vượt qua cấp độ SSS, gần như không có khả năng.

Hoắc Vương Đình haô một tiếng, không lên tiếng nữa, đưa mắt nhìn Quy Nguyên thánh lâu đi xa.

Trải qua thêm vài phút đồng hồ, Dương Đại mang theo âm chúng hạch tâm đi vào tầng cao nhất.

Dương Đại ngồi trên thủ tọa, trong lòng hướng hỏi thăm tình huống âm chúng lúc trước báo tin.

- Tạm thời không có phát hiện những địch nhân khác, hắn xác thực lạc đàn, mà hắn rất quái lạ, tựa hồ đang đi ngủ.

Âm chúng trả lời để Dương Đại càng thêm hoang mang, có ý tứ gì?

Hắn đem tình báo này nói cho nhóm âm chúng hạch tâm.

Ánh mắt Dương Đại sáng lên, nói:

- Có khả năng trong Ma Ngục đại lục có sinh linh bản thổ hay không?

Chương 354: Lực lượng của Địa Cầu (1)

Các âm chúng khác dồn dập mở miệng, cảm thấy khả năng này rất lớn.

Nhân tộc Địa Cầu rơi xuống đất đều theo tộc đàn, chủng tộc khác hẳn là sẽ không xuất hiện tình huống lạc đàn.

Hùng Liệt hưng phấn nói:

- Như vậy, thật ra chúng ta tương đương với nhiều hơn một con đường để mạnh lên.

Dương Đại cũng có chút xúc động, nhưng hết sức khắc chế.

Thái Dương Thần đứng ra, nói:

- Ta muốn xưng phong.

Mộ Dung Trường An nâng kiếm, nói:

- Ta cũng có thể.

Các âm chúng khác dồn dập xin chiến.

Dương Đại mở miệng nói:

- Một trận chiến này chỉ cần thắng, mà lại phải thắng nhanh, mười sáu vị Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh đều phải ra tay, động tĩnh càng lớn, có thể sẽ dẫn tới chủng tộc khác quan tâm.

Vừa dứt lời, nhóm âm chúng Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh dồn dập gật đầu.

Dương Đại yên lặng cảm thụ, cự ly đến vị âm chúng báo tin càng ngày càng gần, bọn hắn đã rời khỏi nơi đóng quân của nhân tộc Địa Cầu.

Cũng không lâu lắm, Quy Nguyên thánh lâu bắt đầu giảm tốc độ.

Dương Đại mang theo nhóm âm chúng đi ra đại điện, đứng ở trước hàng rào nhìn về phía chân trời.

Phần cuối sa mạc vô tận, một tòa sơn nhạc vĩ ngạn nằm ngang ở chỗ thiên địa giao nhau, nhìn kỹ lại, ở đâu mà ngọn núi, rõ ràng là một tôn cự nhân đang nằm trên mặt đất.

Nửa người trên cự nhân là giống như nhân loại, nhưng nửa người dưới to mọng, mọc ra bốn chân, lông tóc trên đùi hiện lên màu tím sậm, như là rừng rậm, nửa người trên của hắn như là do nham thạch khảm nạm mà thành, đầu của nó giống như hổ báo, đỉnh đầu mọc đầy từng cây sừng bén nhọn đặc biệt, tựa như có một nhóm núi nhọn đứng ở trên đỉnh đầu.

Đây là một giống loài Dương Đại chưa từng thấy qua, xa xa nhìn lại, cũng đủ để cho người nhìn mà sợ.

Trần Thiên Hải mở miệng nói:

- Rất mạnh, xác thực phải liên thủ.

Dương mở miệng nói:

- Thái Dương Thần lên trời thiên!

- Tốt!

Thái Dương Thần thả người nhảy lên, cấp tốc bay lên trời, hắn ở trên không trung bắt đầu hấp thu lực lượng của mặt trời.

Dương Đại ném ra Sát Hồn, Hình Thánh đưa tay cầm Sát Hồn, khí tức thay đổi.

Mười sáu vị âm chúng Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh lập tức bay đi, bọn hắn dồn dập ngưng tụ ra pháp khí của mình, mặc dù không có uy năng chân chính của pháp khí, nhưng có thể trợ giúp bọn hắn truyền thâm linh lực.

Thái Dương Thần cấp tốc hấp thu lực lượng mặt trời, hình thành viên mặt trời nhỏ thứ ba, cự nhân thần bí tựa hồ cảm nhận được nóng bỏng, còn đưa tay gãi gãi sau lưng.

Không có chờ đợi quá lâu, Thái Dương Thần đột nhiên đáp xuống.

Bởi vì là chủng tộc đào thải, không có rồng to kêu gào, trực tiếp mang theo vô tận lực lượng mặt trời va về phía cự nhân thần bí.

Cự nhân thần bí đột nhiên mở to mắt, trong đôi mắt có đồng tử to lớn màu nâu, hắn ngẩng đầu nhìn lại, Thái Dương Thần hóa thành hỏa cầu khổng lồ trực tiếp đụng ở trên lồng ngực của hắn.

Ầm ầm từng cỗ lực lượng kinh khủng chấn động đến mặt đất sa mạc kịch liệt run rẩy, mười sáu vị cường giả Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh lập tức ra tay, đủ loại kiếm khí, thần thông hội tụ vào một chỗ, hình thành quang hồng hùng vĩ thế không thể đỡ đụng vào cự nhân thần bí, máu tươi phun ra như suối.

- Rống!

Thần bí cự nhân phát ra tiếng gầm gừ, âm thanh cực lớn, tất cả Nhân tộc Địa Cầu phương xa đều có thể nghe được.

Trung ương Nhân tộc, tướng quân, quan lớn của các quốc gia tạo thành bộ tổng chỉ huy, Tổng cục trưởng Cục chiến đấu Hạ Quốc Tiêu Hưng ngẩng đầu, cau mày hỏi:

- Âm thanh gì?

Bên cạnh, một nam tử người da trắng tóc vàng mở miệng nói:

- Bá Vương Bất Quá Giang đang chiến đấu, âm chúng của hắn đang vây bắt một sinh vật cực kỳ to lớn.

Hai mắt của hắn hiện ra ánh sáng màu lam thản nhiên, con người phản chiếu lấy tình cảnh nhóm âm chúng vây công thần bí cự nhân.

Vừa dứt lời, Đại tướng chỉ huy các quốc gia thảo luận.

- Chẳng lẽ Ma Ngục đại lục thật có bản thổ sinh vật?

- Không hổ là Bá Vương Bất Quá Giang, nhanh như vậy đã khai chiến.

- Chờ một chút nhìn xem có thông báo hay không, nếu không có, nói rõ xác thực tồn tại bản thổ sinh vật.

- Nếu thật là có, có thể trợ giúp người các quốc gia có loại thiên phú triệu hoán mạnh lên, tăng cường thực lực Nhân tộc Địa Cầu.

- Trước xem Bá Vương Bất Quá Giang có thể thành công hay không?

Trong doanh trường, các quan chỉ huy một bên thảo luận, một bên xử lý văn kiện trong tay, lần này đại chiến dính đến quá nhiều chuẩn bị, tỷ như vũ khí nóng của các quốc gia, thí luyện giả phân đội, công tác tình báo các loại.

Tiêu Hưng nói với trợ thủ bên cạnh:

- Phóng xuất những đại gia hỏa kia, bất cứ lúc nào làm tốt chuẩn bị chiến đấu.

Trợ thủ gật đầu, sau đó đi ra doanh trường.

Tiêu Hưng nhìn về phía tình cảnh hư ảo trên bàn dài, ánh mắt lấp lánh, tình cảnh này chính là hình dạng mặt đất gần đó,

còn đang không ngừng mở rộng, như là bàn cát lập thể.

Oanh! Oanh! Oanh.

...

Thái Dương Thần cùng mười sáu vị âm chúng Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh điên cuồng công kích thần bí cự nhân, Thái Dương chi hỏa đã bao trùm phương viên mấy trăm dặm, Mộ Dung Trường An nhanh chóng huy kiếm, kiếm hà vờn quanh thần bí cự nhân, vô tận kiếm khí chiếu xuống trên người hắn.

Tư Hành Đạo mở to thụ nhãn, từng đạo bạch quang bắn ra, xuyên thủng thân thể thần bí cự nhân.

Trần Thiên Hải, Chu Dục mấy người cũng thi triển thủ đoạn, cường thế vô song.

Thần bí cự nhân bị đè lên đánh, càng không ngừng gào thét, hai cánh tay của hắn không ngừng vung vẩy, không gian đều bị tát đến rung động kịch liệt.

Dương Đại xa xa xem chiến, gió mạnh lay động tóc đen của hắn, hắn mở miệng nói:

- Làm sao cảm giác thứ này không thể nào quá mạnh?

Nhóm âm chúng hạch tâm cũng có cảm thụ như vậy, ngoại trừ to lớn, thần bí cự nhân cũng không có biểu hiện ra lực lượng làm người ta kinh khủng.

Chương 355: Lực lượng của Địa Cầu (2)

- Cũng không phải là như thế, hấn chỉ là không có linh lực thôi, nếu bị hấn đánh trúng, những âm chúng kia tất đều sẽ hồn phi phách tán trong nháy mắt.

Âm thanh Hình Thánh từ chỗ cao truyền đến, ngữ khí bình thản trước sau như một, nhưng cẩn thận nghe vẫn nghe ra một tia kiêng kỵ.

Dương Đại nheo mắt nhìn đi, xác thực như thế, nhóm âm chúng nhìn như chiếm thượng phong, kì thực vô cùng cẩn thận, ngay cả Thái Dương Thần đều không dám cứng đối cứng.

Thần bí cự nhân mỗi một lần vung tay, cũng sẽ lưu lại dấu vết mờ mờ ở trên không, như pha lê bị gầy ra từng vết nứt to lớn.

Mâu chốt nhất là sinh mệnh lực của tên này cực kỳ tràn đầy, máu me khắp người, mình đầy thương tích, khí tức lại không có giảm bớt chút nào.

Quả thực là mạnh..

Không được

Nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Dương Đại thúc giục.

Nghe vậy, nhóm âm chúng dồn dập dùng hết toàn lực, linh lực thi triển pháp thuật thần thông có lực phá hoại mạnh hơn,

diên cuồng oanh tạc thần bí cự nhân, máu thịt bay loạn, tràng diện vô cùng hùng vĩ, huyết tinh.

Nhiều Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh như vậy hợp lại, trong đó còn bao gồm cả Trần Thiên Hải vị đại tu sĩ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh viên mãn, khí tức thần bí cự nhân bắt đầu giảm xuống.

Đại khái đi qua ba phút, thần bí cự nhân cuối cùng ngã xuống, máu tươi đã hội tụ thành một mảnh hồ nước bát ngát.

Vậy đánh mới là chân lý a.

Binh pháp mạnh nhất chính là lấy nhiều khi ít!

Dương Đại ở trong lòng cảm khái, xác định thần bí cự nhân đã chết, hắn mới thao túng Quy Nguyên thánh lâu bay về phía trước.

Thái Dương Thần, Tư Hành Đạo mười bảy vị âm chúng vẫn thủ phía trên thần bí cự nhân.

Đội Quy Nguyên thánh lâu bay lại gần, Dương Đại phù trực tiếp cách ngàn mét xa xôi hấp hồn.

Đây cũng là chỗ cường đại của thiên phú cấp Siêu Tinh.

Có hồn!

Dương Đại nhích lông mày, mặc dù thần bí cự nhân không am hiểu pháp thuật thần thông, nhưng lực lượng kinh khủng này đặt vào trên chiến trường, tuyệt đối là cấp bậc vũ khí hạt nhân, thậm chí càng mạnh.

Rất nhanh, hồn phách thần bí cự nhân rời khỏi thể, không lồ y như thân thể vậy.

Nhóm âm chúng hưng phấn nhìn xem một màn hùng vĩ này.

Sau khi hồn phách thần bí cự nhân nhanh chóng tới gần Quy Nguyên thánh lâu mới bắt đầu thu nhỏ, đi theo chui vào trong cơ thể Dương Đại.

Mộ Dung Trường An, Thạch Long các âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết dồn dập tiến đến hấp thu máu thịt, Kỷ Vân Yên thấy thế mà rùng mình.

Thịt nhão bao trùm phương viên mấy trăm dặm, mùi máu tươi kia đủ để khiến bất kỳ phàm nhân nào ngất đi.

Nửa giờ sau, Dương Đại và nhóm âm chúng trở về, cũng may trong đoạn thời gian này không có gặp phải địch tập.

Sau khi hấp thu thần bí cự nhân, thể phách Dương Đại tăng trưởng rất nhiều, linh lực cũng không có tăng trưởng.

Quy Nguyên thánh lâu dùng hết tốc độ tiến về phía trước, cấp tốc trở lại trong nhân tộc Địa Cầu.

Thấy Quy Nguyên thánh lâu, nhân tộc Địa Cầu vang lên tiếng hoan hô, thần bí cự nhân lúc trước phát ra tiếng gầm gừ làm bọn hấn sợ hãi, Dương Đại bây giờ trở về, tiếng gầm gừ kia cũng đã biến mất, đáp án không cần nói cũng biết.

Quy Nguyên thánh lâu trở lại khu vực Hán Tây hành tỉnh, tìm tới một khoảng trời hạ xuống.

Dương Đại rơi xuống đất, nhóm âm chúng vây quanh hấn, để những người thí luyện rất xa quan tâm.

Chỉ thấy lòng bàn chân hấn toát ra khói đen, cấp tốc khuếch tán, lan tràn đến dưới chân những người thí luyện, dẫn tới không ít người kinh hoảng.

Ngay sau đó, một tôn thân ảnh khủng bố chậm rãi bay lên, dẫn tới những người thí luyện dồn dập tránh né, tràng diện mười phần bối rối.

- Không cần kinh hoàng, nó là hồn thể, ép không trúng các người.

Giọng nói của Dương Đại truyền vào trong tai những người thí luyện, để tất cả trấn định lại, bọn hắn ngược đầu nhìn lên, như đang ngược nhìn Thái Sơn.

Rất nhanh, thần bí cự nhân trôi nổi phía trên Nhân tộc Địa Cầu, thí luyện giả các quốc gia đều có thể thấy, chấn động theo, nếu không phải bộ chỉ huy có người kịp thời báo rằng đây là hồn thể âm chúng của Bá Vương Bất Quá Giang, chỉ sợ chiến đấu đã bùng nổ.

Dương Đại bắt đầu trao đổi với thần bí cự nhân.

Vừa rồi đánh giết thần bí cự nhân không có thông báo, nói rõ thần bí cự nhân chính là sinh vật bản thổ.

Sau một phen câu thông, Dương Đại biết được thân phận của hắn, đến từ Ma Thần tộc Ma Ngục đại lục, tên Thực Hâu, tu hành mấy ngàn năm, hắn cũng không biết mình có tu vi gì, chủ nếu không có đạo thống truyền thừa, sự cường đại của hắn là dựa vào tích lũy tháng ngày mà thành.

Dương Đại để Thực Hâu chui vào lòng đất, lại dẫn phát một tràng thốt lên.

Tiêu Hưng từ đằng xa bay tới, rơi vào trước mặt Dương Đại, hỏi:

- Thực lực vật vừa rồi kia như thế nào?

Dương Đại vội nói:

- Rất mạnh, không có mười vị cao thủ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, rất khó bắt lại.

Tiêu Hưng nhú mày, lập tức bỏ đi phương án của bộ chỉ huy thế giới.

Cái đồ chơi này cũng chỉ có Dương Đại có thể đi săn.

Dương Đại ngược lại hỏi:

- Có thể tìm kiếm đến hạ lạc của Thiên Nhân tộc hay không?

Hắn phải ra nhiều âm chúng như vậy đều tạm thời không có tìm được Thiên Nhân tộc, chỉ có thể ký thác vào thiên phú của thí luyện giả.

Tiêu Hưng mở miệng đáp:

- Tạm thời không có phát hiện, trước mắt chủng tộc cách gần chúng ta nhất là Tinh Không Lưu Lãng Tộc, đúng lúc là minh hữu của chúng ta, vận khí của chúng ta còn không sai, chúng ta đang thành lập liên hệ cùng Tinh Không Lưu Lãng Tộc, nhìn một chút có thể đạt thành quan hệ hợp tác chiến lược hay không, trong cùng trận doanh, hai tộc chúng ta yếu nhất, càng có hi vọng hợp lại.

Hợp tung liên hoành, đây là thủ đoạn Hạ Quốc từ xưa đến nay rất am hiểu nhất.

Chương 356: Lực lượng của Địa Cầu (3)

Dương Đại gật đầu, nếu Nhân tộc Địa Cầu có sách lược, không thể tốt hơn, dù sao cũng tốt hơn việc cầm đầu đánh đại.

Tiêu Hưng không có nhiều lời, cấp tốc quay trở lại.

Trong khoảng thời gian này, Thâm Vực thông báo một mực không có ngừng qua, đã xuất hiện tám chi chủng tộc chém giết lẫn nhau.

Hai mươi chi chủng tộc chỉ có thể còn sống sót ba chi, vô cùng tàn khốc, nhân tộc Địa Cầu như giẫm trên băng mỏng, không thể làm loạn, cho nên sau khi hạ xuống, một mực án binh bất động, số lượng lớn nhân viên tình báo bị phái đi ra.

Đám âm chúng Dương Đại phái đi ra còn đang tìm kiếm, tạm thời không có phát hiện vị Ma Thần tộc thứ hai.

Trong quá trình đang chờ đợi tác chiến, Dương Đại tìm tới cha của mình, hai cha con trò chuyện với nhau, cũng làm cho những người thí luyện cùng một đội với Dương Đằng chấn kinh, không ngờ Dương Đằng lại còn có thân phận như vậy.

Dương Đại xuất hiện cũng làm cho các thủ trưởng của Dương Đằng hiểu rõ ý hấn.

Hàn huyền mười mấy phút, Dương Đại một lần nữa trở lại phía dưới Quy Nguyên thánh lâu.

Hơn một nghìn vạn âm chúng tu luyện trong Quy Nguyên thánh lâu và Tiểu Thông Thiên Hồ Lô trong, khiến cho tu vi Dương Đại một mực đang tăng trưởng.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Ba giờ sau.

Một âm thanh vang vọng trong đầu của tất cả mọi người.

- Tất cả mọi người chuẩn bị xuất phát!

Dương Đại đứng lên, hắn nghe được một âm thanh:

- Bá Vương, có thể đi ở phía trước mở đường hay không?

Dương Đại mang theo nhóm âm chúng hạch tâm bay trở về đến Quy Nguyên thánh lâu, sau đó Quy Nguyên thánh lâu bay về phía những người thí luyện đang muốn chuyển hướng.

Hơn hai ức thí luyện giả sao mà hùng vĩ, tựa như biển người, ở phía trước nhất có một nam tử đi đầu, chính là người mạnh nhất Đông Đảo quốc - Thần Tàng, lúc trước khiêu chiến Thái Dương Thần thất bại, may mắn được Dương Đại kịp thời ra tay, bằng không có thể chết ở Bắc Hùng quốc.

Thần Tàng ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy Quy Nguyên thánh lâu, hắn cúi đầu cười một tiếng.

Từ sau khi cuộc chiến Châu Âu kết thúc, hắn cực kỳ quan tâm Bá Vương Bất Quá Giang, sau khi biết được hết thấy báo cáo của Bá Vương Bất Quá Giang, trong lúc bất tri bất giác, hắn sinh ra tuyệt đối tín nhiệm dành cho Bá Vương Bất Quá Giang.

Quy Nguyên thánh lâu trôi nổi trên vùng trời quân tiên phong, đi theo đại bộ đội tiến lên, quân tiên phong chính là thí luyện giả Bắc Hùng quốc, bọn hắn thấy Quy Nguyên thánh lâu, đều như trút được gánh nặng, không có áp lực lớn như vậy.

Đi cuối cùng đại quân Nhân tộc Địa Cầu là Thiên Đạo một người, rơi vào ở sau nhất, hắn đi chậm rãi ung dung, giống

như nhàn nhã đi bộ, nhưng mặc dù như thế, khí thế của hắn rất mạnh mẽ, một người đã có khí thế của thiên quân vạn mã.

Trong từng hướng đi của đại quân đều có đệ nhất nhân các quốc gia trông coi, phòng ngừa bất cứ lúc nào bị tập kích.

Trong trời cao cũng không ít thí luyện giả mạnh mẽ ngự kiếm phi hành, giám sát tình huống từng phương hướng, kẻ địch tu vi mạnh mẽ, đều có thần thức, cho nên bọn hắn cũng không cần hy vọng xa vời bay trên không trung có thể bị phát hiện hay không, loại lo lắng này là không có ý nghĩa.

Dương Đại đứng ở tầng chót vót trên hành lang ngoài lầu, nhìn về phương xa.

Sa mạc mênh mông vô bờ, con đường phía trước không có thân ảnh của sinh linh, cũng trông không đến phần cuối, một loại cảm giác áp bách khó tả tràn ngập ở trong lòng, nhất là thông báo đang không ngừng hiện lên.

Thông báo Nộ Chiến tộc đánh giết đã vượt qua trăm vạn đầu, so với các chủng tộc khác đều chói mắt hơn quá nhiều.

Không hổ là hạng nhất khí vận, dám khiêu chiến hết thảy chủng tộc còn lại.

Bởi vì trận doanh khác biệt, Nộ Chiến tộc tất nhiên là kẻ địch của Nhân tộc Địa Cầu, là một tòa Đại Sơn không thể dịch chuyển khỏi đầu.

- Hiện tại ban bố chỉ lệnh tác chiến, chuẩn bị hợp lại cùng Tinh Không Lưu Lãng Tộc đối kháng Sát Hải tộc, bộ đội thí luyện giả các quốc gia bất cứ lúc nào chờ đợi chỉ huy.

Âm thanh thần bí lần nữa vang lên trong đầu Dương Đại, Dương Đại nhíu mày.

Sát Hải tộc, chủng tộc có khí vận xếp hạng thứ mười ba, cao hơn Tinh Không Lưu Lãng Tộc một hạng.

Đối thủ này không dễ động vào.

Mấu chốt nhất là phẩm tính Tinh Không Lưu Lãng Tộc như thế nào, còn không có ai dám chắc.

- Mặc kệ như thế nào, vậy liền chiến, lấy chiến dưỡng chiến.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, lúc này, trong đầu của hắn hiện ra hai bóng người, là âm chúng đi thu thập tình báo.

Tinh Không Lưu Lãng Tộc, giống như côn trùng hình người, mọc ra cánh, hai tay như lưỡi hái.

Sát Hải tộc, rất giống bạch tộc của Địa Cầu, đầu dài đầy mắt, vô cùng rợn người.

Hai tộc đều không phù hợp thẩm mỹ của nhân tộc, nhưng bọn hắn đều hiếu thắng hơn nhân tộc rất nhiều.

Dương Đại bắt đầu triệu hồi những âm chúng thăm dò tình báo, bất cứ lúc nào chuẩn bị toàn lực nghênh chiến.

Tốc độ Nhân tộc Địa Cầu đi tới càng lúc càng nhanh, tất cả đều là thí luyện giả, tốc độ tự nhiên vượt qua phạm nhân, dần dần, đại quân bắt đầu chạy.

Hai ức đại quân băng đẳng, khí thế hùng vĩ hạng gì.

Những người thí luyện cũng bị khơi dậy lên máu nóng, việc đã đến nước này, kinh khủng không có tác dụng gì.

Vì gia đình, vì toàn nhân loại Địa Cầu, nhất định phải chiến!

Sau nửa canh giờ.

Hình Thánh trên đỉnh Quy Nguyên thánh lâu mở to mắt, tay hắn cầm Sát hồn, đứng dậy.

Nhóm âm chúng mạnh mẽ bên người Dương Đại dồn dập động dung.

Tư Hành Đạo lâm bẩm nói:

- Đây cũng là dị tộc à, cực kỳ mạnh mẽ!

Vạn Thiên Hào thôi động Thần Chi Ứng Nhãn, nhìn về phía chân trời, sắc mặt kịch biến.

Ầm! Ầm! Phanh...

Các tầng cửa sổ Quy Nguyên thánh lâu dần dập mở ra, những người thí luyện phía sau đều có thể thấy trong lầu trong toán loạn thân ảnh âm chúng, đề sĩ khí bọn hắn phóng đại.

Chương 357: Lực lượng của Địa Cầu (4)

- Bá Vương Bất Quá Giang hiện tại có bao nhiêu âm chúng?
- Không rõ ràng, ít nhất mấy trăm vạn chứ nhỉ?
- Nghe nói, âm chúng của hắn đã vượt qua năm trăm vạn!
- Năm trăm vạn? Tơ...
- Tuyệt đối không chỉ như thế, ta đoán tám trăm vạn.
- Các ngươi còn có thể lại thổi khoa trương thêm một chút không?

Những người thí luyện thảo luận, bọn hắn dần dần cảm nhận được phía trước truyền đến cảm giác áp bách.

Chiến trường càng ngày càng gần.

Dương Đại nhú mày, chỉ thấy phần cuối đường chân trời xuất hiện mây đen cuộn cuộn, trong mây đen toát ra từng sợi xúc tu to lớn, nhanh chóng vặn vẹo, như là tia chớp.

Cách lại gần một chút, Dương Đại thấy ở những xúc tu kia có lít nha lít nhít hắc ảnh, chẳng lẽ là Tinh Không Lưu Lãng Tộc?

Xúc tu kia chính là Sát Hải tộc?

Thật lớn!

Quả nhiên, khác biệt ở giữa chủng tộc là không thể dùng lẽ thường đi đo lường.

Dương Đại đế Quy Nguyên thánh lâu gia tộc, mình thân là người mạnh nhất, tự nhiên một ngựa đi đầu.

- Quân tiên phong vọt thẳng giết, mục tiêu là Sát Hải tộc!

Âm thanh của bộ chỉ huy lần nữa truyền đến, những người thí luyện Bắc Hùng quốc phía trước nhất dồn dập xuất ra vũ khí của mỗi người, từng người từng người thí luyện giả bay lên, có người nắm giữ lôi đình, có người thân hóa thành hàn băng, có người chưởng không gió mạnh, so sánh với thí luyện giả Hạ Quốc, bọn hắn càng giống siêu anh hùng đi ra từ trong manga.

Một đạo thân ảnh bay ra theo Quy Nguyên thánh lâu, bay tới không trung, dấy lên ngọn lửa nóng hừng hực.

- Các huynh đệ tỷ muội Châu Âu, cùng một chỗ chinh chiến đi.

Thái Dương Thần hào tình vạn trượng cười to nói, âm thanh vang vọng đất trời, những người thí luyện Bắc Hùng quốc nghe được âm thanh của hắn, nhìn thân ảnh của hắn, đều là nhiệt huyết dâng trào.

Mặc dù Thái Dương Thần phạm qua sai lầm, nhưng sự thật đã làm sáng tỏ, hắn cũng bị chủng tộc tà ác làm hại, mà lại đã giao ra cái giá là cả mạng sống, ở Bắc Hùng quốc, Châu Âu, Thái Dương Thần vĩnh viễn là thần của bọn hắn.

Tận thế mười năm, Thái Dương Thần một lần lại một lần cứu vớt bọn họ, bây giờ đứng trước chủng tộc đại chiến trước nay chưa có, có thần tướng trợ giúp, lòng tin bọn hắn phóng đại.

- Giết!

Một nam tử khoác to con áo giáp giận dữ hét, hai tay bùng nổ lôi đình, hắn phóng lên tận trời, thí luyện giả mạnh mẽ khác dồn dập bùng nổ, trong khoảnh khắc, bầu trời sau lưng Quy

Nguyên thánh lâu tất cả đều là thân ảnh của thí luyện giả, hình ảnh dừng lại, như sử thi, rung động lòng người.

Mắt Dương Đại nhìn phía trước, khẽ nói:

- Vậy liền đánh đi, một trận chiến này, nhất định phải thắng!

Hắn lập tức an bài năm trăm vạn âm chúng bay ra, tất cả đều là âm chúng giáo phái, từng người từng người chưởng giáo dẫn đệ tử của mình bay ra Quy Nguyên thánh lâu, trên không trung hình thành một phương chiến trận.

Thấy Bá Vương Bất Quá Giang triệu hoán mấy trăm vạn âm chúng, tất cả thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu đều kích động lên.

- Mặt trời, cho ta lực lượng vô địch!

Thái Dương Thần thấp giọng gào thét, toàn thân bùng cháy liệt diễm, tiến vào thân tư (tư thế của thần), như viên mặt trời thứ ba trên trời.

Chiến trường càng ngày càng gần, hắn đã thấy thân ảnh Tinh Không Lưu Lãng Tộc cùng Sát Hải tộc, ngoại trừ kia xúc tu to lớn, khắp nơi trên vách đá phía trước đều là thân ảnh Sát Hải tộc, hình thể bọn hắn to lớn, nhưng không có lớn đến khoa trương như cái đại xúc tu kia, sinh linh Tinh Không Lưu Lãng Tộc lớn nhỏ không đều, phần lớn như bộ bay, hai tộc chém giết, chiếm cứ phạm vi ngàn dặm, đưa mắt nhìn lại, mặt đất đều trải rộng hài cốt.

Sinh linh hai tộc cũng không phải đang vật lộn, bọn hắn dùng sẽ đủ loại pháp thuật, thậm chí còn có khoa học kỹ thuật, từng người tựa như máy móc cơ giáp kim loại tung hoành, thỉnh thoảng nhô ra kiếm quang, thỉnh thoảng phóng ra Quang pháo lực phá hoại mạnh mẽ.

Từng viên cầu màu vàng kim từ trên trời giáng xuống, xuyên qua biển mây, đi theo nỗ tung, hóa thành vô số tia sáng thẳng hướng toàn bộ chiến trường.

Các chiến sĩ Sát Hải tộc dồn dập ngưng tụ thành từng vòng bảo hộ màu lam, ngăn cản tia sáng đầy trời, nhưng một vài chiến sĩ thực lực yếu vẫn bị đánh nát vòng bảo hộ, theo đó bị đánh nát, tàn chi rơi xuống, máu tươi là màu hơi mờ, rất có tính ăn mòn, trên mặt đất bị cháy ra từng cái hố lớn nhỏ không đều.

Không ít thân ảnh nhanh như thiểm điện, cho dù Dương Đại cũng thấy không rõ lắm.

Hai tộc rất mạnh!

Dương Đại chỉ xem trong chốc lát đã cho ra đánh giá, Linh Chiếu cảnh phía dưới tham chiến, tuyệt đối là đi đưa mạng.

Từ khi Nộ Chiến tộc tuyên chiến, thông báo chiến đấu trước mắt Dương Đại đã không có ngừng qua, một mực đang nhảy lên tin tức, quy mô chiến đấu của Tinh Không Lưu Lãng Tộc, Sát Hải tộc lớn như thế, nhưng vẫn không thể che giấu đầu ngọn gió của Nộ Chiến tộc.

Dương Đại yên lặng tính toán khoảng cách, còn cách xa ba, bốn trăm dặm, khoảng cách này đã rất gần, hẩn lập tức hạ lệnh cho Thái Dương Thần.

Liệt diễm Trên người Thái Dương Thần phóng đại hóa thành một hỏa cầu thật lớn, đáp xuống, giống như thiên thạch vũ trụ buông xuống, mang theo thiên uy khủng bố.

Chiến sĩ hai tộc ở biên giới chiến trường quay đầu nhìn lại, Tinh Không Lưu Lãng Tộc cấp tốc nhường đường, các chiến sĩ Sát Hải tộc dồn dập ngưng tụ ra vòng bảo hộ màu lam, vòng bảo hộ theo đó phát ra chùm sáng màu xanh lam, cùng nhau thẳng hướng đến Thái Dương Thần khí thể hung hăng.

Ngàn vạn chùm sáng màu xanh lam rơi vào trên người Thái Dương Thần, hội tụ cùng một chút, tràn diện cực kỳ rung động, nhưng không có ảnh hưởng chút nào tốc độ của Thái Dương Thần.

- Đám chó con! Các ngươi chỉ có chút lực lượng như thế này sao?

Thái Dương Thần nỗ lực để cho mình phần nộ, hấn đang huyền tưởng tình cảnh toàn nhân loại bị diệt chủng, lửa giận cháy hùng hực, điên cuồng hấp thu lực lượng mặt trời.

Chương 358: Hai ngàn vạn âm chúng (1)

Hắn tựa như đạn pháo đến từ thiên ngoại, trực tiếp nhập vào trong đại quân Sát Hải tộc trong chiến trường.

Oanh!

Mặt đất lung lay, Thái Dương chi hỏa khủng bố bùng nổ như biển lửa nổ tung, bao phủ hơn mười dặm, sóng lửa cao hơn ngàn mét cao.

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Sát Hải tộc - Thét Lên Kiếp 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Sát Hải tộc Niệm Hải 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Sát Hải tộc Con Dân Của Thần 】

Từng đầu nhắc nhở xuất hiện ở trước mắt thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu, cực đại kích thích đến bọn hắn.

Những người thí luyện phía sau Quy Nguyên thánh lâu rống giận gia tốc, tốc độ của năm trăm vạn âm chúng càng nhanh, lực lượng đến từ Địa Cầu như mưa tên đầy trời thẳng hướng đến chiến trường.

Phần cuối phía đông chiến trường, một máy phi hành thật to trôi nổi ở trên không trung, tựa như ve kén, toàn thân đen kịt, nhưng rất có cảm giác của kim loại, cảm giác của khoa học kỹ thuật.

Đỉnh máy phi hành là một bình đài, từng người từng cao tầng của Tinh Không Lưu Lãng Tộc tụ tập ở nơi đây, cúi xem chiến tràng, chỉ huy chính là một thân ảnh ngoài thân xích hồng cao lớn, quay đầu nhìn lại, hần giống như đại bộ phận người Tinh Không Lưu Lãng Tộc, giống như trùng nhân, nhưng thân thể càng hùng vĩ hơn bá khí hơn, trên đầu có hai cây xúc tu và lớp biểu bì dày nặng như mũ giáp Chiến thần, phong mang tất lộ.

Hần chính là Thánh Soái Tinh Không Lưu Lãng Tộc, tên là Quyền Thứ, thống lĩnh hết thủy chiến đấu của Tinh Không Lưu Lãng Tộc trong chủng tộc đào thải lần này.

- Kia chính là nhân tộc Địa Cầu à, không yếu như trong tưởng tượng.

Quyền Thứ lâm bầm, ánh mắt lạnh lẽo.

Một chiến sĩ bên cạnh mở miệng nói:

- Hợp tác cùng Nhân tộc Địa Cầu đúng là cả hai cùng có lợi, một phương chúng ta tùy ý đều rất khó sống đến cuối cùng, hợp tác với chủng tộc mạnh hơn, không bằng với bọn hần, ít nhất chúng ta có nắm chắc đối phó bọn hần hơn.

Khi Thái Dương Thần bừa bãi tàn phá chiến trường, năm trăm vạn âm chúng cùng quân tiên phong Bắc Hùng quốc cũng cấp tốc tiến vào chiến trường.

Cỗ lực lượng này hấp dẫn lực chú ý của Sát Hải tộc, Tinh Không Lưu Lãng Tộc tựa hồ cũng biết được cứu binh đến giúp, tốc độ các chiến sĩ phóng đại, bày ra thế công.

Những người thí luyện giao chiến cùng Sát Hải tộc, lập tức cảm nhận được áp lực.

Sát Hải tộc có linh lực cực kỳ cường đại, có thể ngưng tụ ra vòng bảo hộ, ngăn cản pháp thuật công kích, đồng thời còn có thể phát động phản kích, lực phá hoại rất mạnh.

Nhân tộc Địa Cầu vừa tham chiến không đến mười giây liền xuất hiện người tử vong.

Đến sau này bộ đội lần lượt bắt kịp, năm trăm vạn âm chúng thành quân tiến vào, như là một thanh kiếm xé mở chiến trường, để áp lực của những người thí luyện phía sau không còn quá lớn.

Càng ngày càng nhiều thí luyện giả tiến vào chiến trường.

Dương Đại đứng ở trên Quy Nguyên thánh lâu, rõ ràng cảm giác được số lượng lớn khí vận chui vào trong cơ thể mình, tăng cường khí vận bản thân.

Khí vận không thể bắt, xem không được, sờ không được, nhưng xác thực tồn tại.

Hắn bỗng nhiên sinh ra một loại ý nghĩ.

Vạn tộc đào thải đều có điểm tích lũy bài danh, chủng tộc đào thải sẽ không có sao?

Nếu thắng, trong ban thưởng chủng tộc thí luyện giả có thể tính theo khí vận hay không?

Dương Đại càng nghĩ càng thấy có khả năng, bất quá hắn cũng không có quá để ý, nếu như nhân tộc Địa Cầu có thể còn sống sót, bài danh khí vận của hắn tuyệt đối số một số hai.

Kỷ Vân Yên hỏi:

- Không sử dụng toàn lực sao?

Dương Đại nói:

- Có đồng minh, hà tất dùng toàn lực? Chúng ta chẳng qua trợ giúp một chút, áp lực chắc chắn ở trên người Tinh Không Lưu Lãng Tộc, lưu chút thực lực đề phòng bọn hắn, tóm lại là tốt.

Kỷ Vân Yên cảm thấy có chút đạo lý, không hỏi thêm nữa.

Lương Tử Tiêu mở miệng nói:

- Vật kia giống như hết sức khó giải quyết.

- Hắn nhìn về phía thân ảnh khổng lồ còn muốn to lớn hơn cả Ma Thân tộc Thực Hài phía trên chiến trường, từng sợi xúc tu như cột trụ chống trời, đứng giữa thiên địa, mỗi một lần xô dịch đều có thể nhắc lên lực phá hoại kinh thiên động địa.

Dương Đại nói:

- Xác thực rất khó, không phải là tồn tại mà Địa Cầu người có thể rung chuyển, bất quá cũng không cần chúng ta đối phó hắn.

Hắn đã đến tu vi Đạp Hư cảnh, bình thường sẽ còn luận bàn cùng Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, hắn có thể cảm nhận được tồn tại to lớn kia của Sát Hải tộc vượt xa Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Càng ngày càng nhiều thí luyện giả theo xung quanh, trên dưới Quy Nguyên thánh lâu bay qua, tiến vào chiến trường.

Ở phía sau, vượt qua hai phần ba thí luyện giả đang kiến lập trận địa, mặc dù chỉ phái ra một phần ba thí luyện giả, vẫn là mấy ngàn vạn chỉ chúng.

Từng tòa pháo đài chiến tranh xuất hiện, thậm chí còn có xe bọc thép, pháo cao xạ, máy bay chiến đấu các loại, khi đạn pháo bay lên không, Dương Đại mới chú ý tới một màn này.

Từng mai từng mai đạn pháo thẳng đến chiến trường, nhắm chuẩn Sát Hải tộc, ven đường lại còn có thể chuyển biến, lần tránh thí luyện giả cùng đồng minh, tinh chuẩn đánh trúng kẻ địch.

Theo thí luyện giả Địa Cầu càng ngày càng nhiều, nhân loại bắt đầu dần dần đoạt lại lãnh địa, rất nhiều Yêu thú cường đại xung quanh gần đó bị tiêu diệt, vũ khí nóng nhân loại đã

từng lấy làm kiêu ngạo lần nữa phát triển, các quốc gia trong vòng một năm chế tạo vũ khí vượt xa qua mười năm đầu tận thế.

Oanh! Oanh! Oanh!

...

Nổ tung liên tục chập trùng, tựa như một trận khói lửa to lớn tràn ngập chiến trường, đình tại nhức óc.

Chương 359: Hai ngàn vạn âm chúng (2)

Tính oanh tạc tập trung khiến cho Hải tộc chết không ít chiến sĩ, Sát Hải tộc tuy mạnh, nhưng cũng có Tâm Toàn cảnh tồn tại, cũng không ít, mà bọn hắn đã chiến đấu rất lâu, cơ hồ mỗi một vị chiến sĩ đều bị thương trên người, cho nên không đỡ nổi hỏa lực của nhân loại Địa Cầu.

Đúng lúc này!

Dương Đại nhìn thấy trên một cây xúc tu to lớn hiện ra từng cái lỗ lớn, trong lỗ lớn bắn ra mấy trăm chùm sáng, như pháo laser thẳng hướng đến trận tuyến nhân tộc Địa Cầu.

Thật nhanh!

Đạn pháo dọc đường liên tục bị nổ nát, nhưng chùm sáng còn đang tiến lên, thế không thể đỡ.

Những những người thí luyện quan sát chiến trường thấy cảnh này, không khỏi bị dọa đến sắc mặt ảm đạm.

Hình Thánh bỗng nhiên mở mắt, cầm theo Sát Hồn chém ra, mấy trăm đầu long ảnh màu đen giết ra, ngăn cản hết cả chùm sáng, bao trùm bầu trời, rung động hết cả thí luyện giả chú ý tới một màn này.

Giờ khắc này, bọn hắn giống như thấy được thần, thân ảnh vĩ ngạn trên lầu chót Quy Nguyên thánh lâu kia thật sâu khắc sâu vào trong lòng bọn họ.

Long ảnh màu đen nổ tung, toàn bộ bầu trời giống như nổ tung, cường quang lấp lánh thiên địa, gió lớn khủng bố bừa bãi

tàn phá sa mạc.

Đại chiến kéo dài.

Dương Đại lại thả ra trăm vạn âm chúng, chuyên môn phụ trách đi tới chiến trường kéo về thi thể Sát Hải tộc, còn Tinh Không Lưu Lăng Tộc, tạm thời không dễ cầm, dễ dàng dẫn tới liên minh sụp đổ.

Trăm vạn âm chúng như là nhảy cầu chui vào lòng đất, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Đại có thể cảm nhận được âm chúng bắt đầu xuất hiện tiêu vong, tốc độ có chút nhanh, nhanh hơn mấy lần so với tiến đánh tông môn.

Không hổ là chủng tộc cường đại.

Mấy phút sau, nhóm âm chúng đầu tiên kéo lấy thi thể Sát Hải tộc trở về, bọn hắn đem thi thể kéo vào trong Quy Nguyên thánh lâu, Dương Đại thì ở trong lầu hấp hồn, tránh cho bị chủng tộc khác phát giác được năng lực của hắn.

Sau khi mỗi lần hút xong hồn, đám người Thạch Long liền lập tức hấp thu thi thể.

Sát Hải tộc có linh hồn, như thế để Dương Đại an tâm.

Có linh hồn, hắn có thể tiếp tục mạnh lên.

Tốc độ hắn hấp hồn rất nhanh, nhưng rất nhanh có âm chúng dùng tâm linh cảm ứng liên hệ hắn:

- Chủ nhân, có kẻ địch muốn ngăn cản chúng ta vận chuyển thi thể.

Dương Đại lập tức điều động năm mươi vạn chúng tiến đến ngăn cản, chuyên môn thủ hộ đường vận chuyển.

Sát Hải tộc mặc dù phát hiện âm chúng đang vận chuyển thi thể, nhưng không thể đem đại bộ phận lực chú ý vào đó,

thế công của Tinh Không Lưu Lăng Tộc thật sự quá mạnh.

Tinh Không Lưu Lăng Tộc tựa như trùng nhân có năng lực tác chiến đơn lẻ cực kỳ cường đại, thường thường cần mấy vị chiến sĩ Sát Hải tộc mới có thể kiềm chế một vị chiến sĩ Tinh Không Lưu Lăng Tộc.

Trận địa Nhân tộc Địa Cầu vẫn đang không ngừng oanh kích đạn pháo, trên không có máy bay chiến đấu viễn trình bắn ra, thỉnh thoảng có Hải tộc công kích bay lượn tới, nhưng đều bị thí luyện giả đỡ được, hữu hiệu bảo hộ vũ khí trang bị.

Nhóm âm chúng biểu hiện dần tới thí luyện giả phía sau nghị luận âm ỉ.

- Lại có âm chúng mới.

- Bá Vương Bất Quá Giang muốn hút thu Sát Hải tộc?

- Xác thực có thể, thiên phú này của hắn chính là lấy chiến dưỡng chiến, nếu như có thể vô hạn hấp thu âm chúng, nói không chừng Nhân tộc Địa Cầu có thể dựa vào hắn lật bàn!

- Vô hạn? Không thể nào, cấp độ SSS Hoắc Vương Đình đều không thể vô hạn triệu hoán Anh Linh đây.

- Có hắn ở đây, thật có cảm giác an toàn.

Cuộc chiến chủng tộc đào thải tất nhiên là bần bĩ chiến, khổ chiến, cho nên Nhân tộc Địa Cầu không có khả năng ngay từ đầu đã bộc phát ra hết thủy binh lực, hướng hồ bây giờ còn có Tinh Không Lưu Lăng Tộc chung nhau tác chiến.

Hiện tại đại bộ phận thí luyện giả đều đang xem chiến, mặc dù như thế, biến người trùng trùng điệp điệp cũng có thể mang đến áp lực cho Sát Hải tộc.

Sát Hải tộc lấy một địch hai, nhưng không có triệt để rơi vào hạ phong, tình hình chiến đấu kịch liệt, vô cùng thảm liệt. Càng ngày càng nhiều âm chúng hồn phi phách tán, cũng có

thật nhiều thí luyện giả chết thảm, nhưng giờ khắc này, vô luận là Dương Đại, hay là thí luyện giả, đều đã không lo được nhiều như vậy.

Trong lầu, Dương Đại hấp thu âm chúng Sát Hải tộc càng ngày càng nhiều.

Một vạn.

Năm vạn.

Mười vạn.

Tốc độ âm chúng vận chuyển thi thể rất nhanh, chủ yếu là số lượng của bọn hắn quá nhiều, mỗi một nhóm đều có thể chuyển đến số lượng lớn thi thể.

Ở giữa trận địa nhân tộc Địa Cầu và chiến trường, con đường vận chuyển này lộ ra phá lệ hùng vĩ, trăm vạn chúng vận chuyển thi thể, hình thành hàng dài, còn có năm mươi vạn âm chúng trên không trung bảo hộ.

Trên trời, đạn pháo thành hàng lướt qua chân trời, có quy luật, có tiết tấu oanh tạc Sát Hải tộc.

Tinh Không Lưu Lãng Tộc, Sát Hải tộc đều có vũ khí khoa học kỹ thuật của mình, mà rõ ràng tân tiến hơn, tỷ như Sát Hải tộc có một loại vũ khí khoa học kỹ thuật giống đĩa bay, cao tốc xoay quanh ở giữa không trung, phát ra ánh sáng màu lam, phàm là sinh linh bị ánh sáng màu lam xẹt qua, trực tiếp hóa thành dòng máu, vô cùng ác độc.

- Vũ khí khoa học kỹ thuật thiên hình vạn trạng xuất hiện trên chiến trường, diện tích chiến trường đang ở không ngừng mở rộng, hai tộc đều có liên tục không ngừng chiến sĩ chạy đến, tre già măng mọc gia nhập chiến trường, sát tính cực nặng, không nhìn thấy người sợ chiến thối lui.

Thái Dương Thần tựa như Hỏa Thần đang sát tiến sát xuất trong đại quân, thân pháp của hắn nhanh nhẹn, chiêu thức hung hoành, còn có một thân Thái Dương chi hỏa phòng ngự ngoài thân, tung hoành vô địch.

Mãi đến khi hắn bị một đầu đại xúc tu cuốn lấy thân eo, đập xuống đất.

Chương 360: Hai ngàn vạn âm chúng (3)

Đầu đại xúc tu này bị Thái Dương chi hỏa đốt cháy, căn bản không sợ, cũng không phải tồn tại to lớn nhất trong chiến trường kia, mà là một tôn Hải tộc chiến sĩ cao tới trăm trượng.

Thái Dương Thần tức giận, muốn tránh thoát, nhưng xúc tu này cực kỳ quỷ dị, khiến cho hắn không thể xô dịch, thậm chí còn đang hấp thu linh lực của hắn.

Ầm!

Ầm!

Phanh...

Thái Dương Thần bị kéo lấy, điên cuồng nện, khiến cho thí luyện giả gần đó không dám trợ giúp, sợ bị đập chết.

Mãi đến khi một đạo thân ảnh đánh tới, một kiếm chặt đứt xúc tu.

Chính là Mộ Dung Trường An!

Sau khi bước vào Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, Mộ Dung Trường An giống như thức tỉnh, Kiếm đạo mạnh hơn, Tư Hành Đạo cũng vì đó kinh ngạc tán thán thiên phú Kiếm đạo của hắn.

- Cẩn thận một chút, hậu bối!

Vứt xuống câu nói này, Mộ Dung Trường An hướng về phía trung tâm chiến trường đánh tới.

Hắn thả người vọt lên, dưới chân ngưng tụ ra từng đạo kiếm ảnh, hình thành kiếm hà khí thể bàng bạc, chân đạp kiếm hà, thẳng hướng đến thân ảnh khổng lồ nhất kia.

Thái Dương Thần thở ra một ngụm, lần nữa đứng lên, tiếp tục giết địch.

Trong thí luyện giả cũng có không ít người biểu hiện hết sức xuất chúng, đệ nhất nhân Đông Đảo quốc Thần Tàng là một trong số đó, còn có cao thủ không biết tên thể hiện ra thực lực không kém hơn Thần Tàng.

Bất quá hết thảy thí luyện giả ở bên trong bảng thông báo cũng không bằng Bá Vương Bất Quá Giang phong mang tất lộ, một người Bá Vương Bất Quá Giang biểu hiện thậm chí còn muốn khoa trương cả Nộ Chiến tộc.

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết Sát Hải tộc thí luyện giả Chìm Hối).

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết Sát Hải tộc thí luyện giả Câu Khôc ê 】

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Đồng Tử Long đánh giết thí luyện giả Đãng Mã tộc - Siêu Tâm 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết Sát Hải tộc thí luyện giả - Lệ 】

Tần suất tên của Bá Vương Bất Quá Giang xuất hiện đến thật sự quá cao.

Nhân tộc Địa Cầu vì đó phấn chấn, chủng tộc khác cũng chú ý tới.

Thánh Soái Tinh Không Lưu Lãng Tộc Quyền Thứ nhủ mày hỏi:

- Bá Vương Bất Quá Giang, người nào trong nhân tộc Địa Cầu biểu hiện được chói mắt như thế?

Hắn đưa mắt nhìn lại, ngoại trừ Thái Dương Thần, Mộ Dung Trường An chói mắt ra, căn bản không có người có thể xứng với biểu hiện của Bá Vương Bất Quá Giang, Thái Dương Thần hai người cũng kém xa, chẳng qua là khí thế mạnh.

Tướng quân bên cạnh mở miệng nói:

- Thánh Soái, trong chiến trường có mấy trăm vạn hồn thể, những hồn thể kia có phải là một loại thiên phú nào đó hay không, không có khả năng một tộc có tồn tại nhiều thí luyện giả hình thức hồn thể như vậy.

Quyền Thứ kinh dị hỏi:

- Ý của ngươi là bọn hắn bị triệu hoán ra?

Tướng quân gật đầu nói:

- Nhớ đến tiên tri tiên đoán không?

Chân mày Quyền Thứ nhíu chặt hơn, ánh mắt trở nên lạnh lẽo, không biết đang suy nghĩ gì, ánh mắt của hắn vào biên giới chiến trường, trăm vạn âm chúng đang không ngừng chuyển đưa thi thể, tiến vào trong một tòa lâu cao, lâu cao kia tựa như vĩnh viễn lấp không đầy.

- Xem ra ta thật đã coi thường nhân tộc Địa Cầu.

Quyền Thứ tự nhủ, nhưng hắn không có ra lệnh, việc cấp bách là trước đối phó Sát Hải tộc.

Ánh mắt của hắn một lần nữa nhìn về phía cự ảnh khủng bố trong chiến trường, nói:

- Hải Thần, danh bất hư truyền, cái tên này bất tử, Sát Hải tộc khó có thể diệt chủng.

Sát Hải Thần, thân thể hắn chui vào trong mây, chỉ là rơi xuống xúc tu thì từng cái đã vượt qua ngàn trượng, đường kính

của hần khó mà ước lượng, tựa như mây dầy núi treo ngược thỏa thích triển hiện thần lực.

Hơn mười vị chiến sĩ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh của Tinh Không Lưu Lãng Tộc vây công Sát Hải Thần, cũng không có tạo thành nửa điểm thương tổn, nhưng bọn hần không thể chuyển di mục tiêu, nhất định phải có người kiềm chế Hải Thần, bằng không lực sát thương của Sát Hải Thần thật sự là đáng sợ.

Chiến đấu tiếp tục.

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Tiêu Hưng không ngừng hạ lệnh, điều động từng nhánh bộ đội thí luyện giả lao lên, theo khu vực biên giới tạo thành phá hư cho Tinh Không Lưu Lãng Tộc.

Nửa giờ cấp tốc đi qua.

Dương Đại đã hấp thu trăm vạn hồn phách, còn đang không ngừng hấp thu, tu vi của hần còn chưa đột phá, nhưng cũng sắp rồi.

Cuộc chiến giữa các chủng tộc, số lượng sinh linh rất nhiều, trăm vạn chỉ là một bộ phận nhỏ.

Dương Đại hiện tại bắt đầu chờ mong chiến tranh kéo dài tiếp, không được kết thúc quá sớm.

Cuộc chiến chủng tộc, há có thể nửa giờ là kết thúc, đánh mấy ngày cũng có thể, dù sao không có đường lui, không có khả năng đầu hàng, không có khả năng chạy trốn, ai thua, người đó sẽ bị diệt tộc.

Tiêu Hưng cùng quan chỉ huy các quốc gia phân chia chiến khu, càng không ngừng chỉ huy tác chiến, những người thí luyện căn cứ pháp thuật, vũ khí, hệ thống tu hành hoán đổi

chiến thuật khác biệt, thiên biến vạn hóa, tốc độ thương vong được khổng chế.

Vũ khí nóng một mực tiếp tục oanh tạc, cũng vì Hạ Quốc tiêu diệt không ít kẻ địch.

Dần dần, Sát Hải tộc bắt đầu rơi vào hạ phong, chủ yếu là bộ đội tiếp viện đến sau càng ngày càng ít, không biết số lượng thành viên chủng tộc thiếu đi, hay là ven đường gặp được biến cố, số lượng trợ giúp không bằng Tinh Không Lưu Lăng Tộc.

Lại nửa giờ đi qua.

Dương Đại tích lũy hấp thu hai trăm mười ba vạn âm chủng Sát Hải tộc, đồng thời, hắn cũng tổn thất tám vạn âm chủng.

Đúng lúc này, Sát Hải Thần bỗng nhiên cuồng bạo, hết thảy xúc tu điên cuồng đập loạn, thậm chí còn đập trúng chiến sĩ Sát Hải tộc, địch nhân ở xung quanh cả kinh dồn dập tránh lui, Sát Hải tộc cũng bắt đầu lần lượt rút lui.

Tinh Không Lưu Lăng Tộc và Nhân tộc Địa Cầu thừa thắng xông lên.

Chương 361: Hai ngàn vạn âm chúng (4)

Sau khi Dương Đại thông qua tâm linh cảm ứng biết được việc này, lập tức để nhóm âm chúng trên chiến trường bắt đầu vận chuyển thi thể Sát Hải tộc, để tránh bị Tinh Không Lưu Lãng Tộc ngăn cản.

Tốc độ đám người Thạch Long hấp thu máu thịt cũng rất nhanh, cho nên thi thể trong lâu cũng không có chật ních không gian.

Sau mười phút, đại chiến kéo xuống màn che.

Tinh Không Lưu Lãng Tộc tụ tập lại cùng một chỗ, không có tới gần Nhân tộc Địa Cầu, những người thí luyện cũng bắt đầu lui lại.

Tiêu Hưng tự mình suất lĩnh một nhóm thí luyện giả đi tới Tinh Không Lưu Lãng Tộc, đi theo có Thiên Đạo, bọn hắn chuẩn bị thương lượng cùng Tinh Không Lưu Lãng Tộc, trăm vạn thí luyện giả bắt đầu tiến vào chiến trường, thu hồi thi thể những đồng bào.

Nhóm âm chúng thì đang vận chuyển thi thể Sát Hải tộc, còn Tinh Không Lưu Lãng Tộc, tạm thời không động vào.

Dương Đại còn đang tắm trong hấp hồn.

Khi hắn tích lũy hấp thu bốn trăm vạn hồn phách Sát Hải tộc, hắn cuối cùng bắt đầu choáng đầu.

Những chiến sĩ Sát Hải tộc này cơ hồ đều là tu vi Luyện Hồn cảnh trở xuống, Dương Đại không có gặp được một vị

Luyện Hồn cảnh, xem ra Sát Hải tộc cũng có biện pháp bảo vệ mình.

Tu vi Dương Đại thuận thế đột phá tới Đạp Hư cảnh tầng bảy.

Bên trong Quy Nguyên thánh lâu đã chứa không nổi thi thể, nhóm âm chúng đem thi thể vận chuyển đến gần đó, chồng chất thành một ngọn núi vây quanh.

Những người thí luyện một bên nghỉ ngơi, một bên nghị luận những thi thể này.

Tất cả mọi người biết những thi thể này có ý vị như thế nào, bọn hắn đều đang chờ mong Dương Đại thành công.

Bọn hắn đã cảm nhận được sức chiến đấu của Sát Hải tộc, xác thực mạnh mẽ.

- Chủ nhân, Tinh Không Lưu Lăng Tộc cũng bắt đầu quét dọn chiến trường, thậm chí không cho phép chúng ta lại vận chuyển thi thể Sát Hải tộc.

Âm thanh Bao Giải vang lên trong lòng Dương Đại, khiến cho hắn nhú mảy.

Bá đạo như vậy?

Lúc này, âm thanh của Tiêu Hưng cũng theo truyền vào trong tai hắn.

- Dừng ở đây đi, ngược lại ngươi đã hấp thu rất nhiều, tạm thời không cần đắc tội Tinh Không Lưu Lăng Tộc, bọn hắn vì trận chiến này bỏ ra đại giới thảm liệt, cũng cần hồi báo.

Tuy Dương Đại có chút khó chịu, nhưng cũng cảm giác mình không thể quá tham, truyền lệnh hết thầy âm chúng trở về.

Nhóm âm chúng bắt đầu co vào, âm chúng trở về vẫn mang về một nhóm thi thể.

Đợi sau khi những người thí luyện đem đồng bào thi thể chuyển trở về, trên chiến trường chỉ còn lại có Tinh Không Lưu Lăng Tộc đang lảng vảng.

Nửa giờ sau.

Dương Đại hấp thu xong hết tất cả thi thể, hắn tổng cộng thu hoạch được năm trăm tám mươi bảy vạn âm chúng Sát Hải tộc, trong đó Không Vô cảnh đi đến số lượng tám vạn, Linh Chiếu cảnh có chín mươi vạn, còn lại chín thành là Tâm Toàn cảnh, số ít Tụ Khí cảnh đều là chiến sĩ tân sinh.

Trừ bỏ tổn thất âm chúng, tổng số âm chúng của Dương Đại đi đến hai ngàn một trăm lẻ sáu (2106) vạn.

Sở dĩ thu hoạch thật lớn như thế, đúng là dính ánh sáng của Tinh Không Lưu Lăng Tộc.

Dương Đại được Tư Hành Đạo, Thái Dương Thần, Mộ Dung Trường An đồng hành đi ra khỏi Quy Nguyên thánh lâu, bay đến trận địa Nhân tộc Địa Cầu, bọn hắn cấp tốc đi vào doanh địa tạm thời của bộ chỉ huy.

Lúc trước Tiêu Hưng gọi hắn làm xong thì đi qua một chuyến.

Tiến vào trong doanh trường, Dương Đại phát hiện không gian bên trong rất lớn, so với nhìn bề ngoài thì muốn lớn hơn mấy chục lần, xem ra ẩn chứa không gian cấm chế, hắn nhìn thấy trên trăm vị tướng lĩnh các quốc gia vây quanh ở một bàn lớn gần đó, ánh mắt tất cả mọi người rơi ở trên người hắn.

Tiêu Hưng vậy chào, Dương Đại đi đến trước mặt hắn.

Dương Đại chú ý tới ở trung tâm cái bàn có hư ảnh mô hình mặt đất lơ lửng, mười phần cẩn thận.

Tiêu Hưng hỏi:

- Hấp thu bao nhiêu chiến sĩ Sát Hải tộc?

Tất cả mọi người mong đợi nhìn về phía hắn.

Dương Đại yên lặng.

Tiêu Hưng nói tiếp:

- Không cần phải lo lắng, doanh trưởng không thể bị nhìn trộm, Tinh Không Lưu Lãng Tộc không cảm giác được. –

Dương Đại lúc này mới yên tâm, nói:

- Năm trăm vạn.

Còn số lẻ, hắn lười nói, cảm giác ý nghĩa không lớn.

Vừa dứt lời, tất cả mọi người chấn kinh, thậm chí có người đang nuốt nước miếng.

Tiêu Hưng ngây cả người, lộ ra nụ cười, hắn nói theo:

- Tinh Không Lưu Lãng Tộc có chút không đáng tin, sau này rất có thể sẽ biến thành kẻ địch, nhưng một đoạn thời gian tiếp theo vẫn cần hợp tác với bọn hắn, sau này chiến tranh, ta tận lực kéo dài thời gian, chờ ta thông báo người, người lại dừng lại hấp hồn.

Nhìn ra được, hắn thương lượng với Tinh Không Lưu Lãng Tộc không tính quá thành công.

Dương Đại nói:

- Trong lòng ta nắm chắc, hai mươi chi chủng tộc chỉ có thể sinh tồn ba chi, nếu chỉ dựa vào người khác, đó là tự đào mộ phần cho mình.

Ở đây tướng lĩnh các quốc gia đều là gậy đầu, đều đồng ý này một quan điểm.

Đi qua tận thế thói luyện, mỗi người đều có huyết tính.

Tiêu Hưng quét nhìn tất cả mọi người, hít sâu một hơi, một lần nữa nhìn về phía Dương Đại, nói:

- Khi tiến vào chủng tộc đào thải, các quốc gia đã đạt thành nhất trí quyết định, để người hấp hồn những người chết kia, nhưng chỉ có thể là trong chủng tộc đào thải, đây cũng là vì để toàn nhân loại nắm chắc hơn sống sót.

Dương Đại thất thần, có chút không kịp chuẩn bị.

Đối với hiện thực, hắn một mực rất đúng mực, cảm thấy không cần thiết vì ham một chút hồn phách mà để người ta căm hận, cho nên hắn căn bản không nghĩ chuyện này.

Một tướng lĩnh da đen mở miệng nói:

- Nhân tộc Địa Cầu bài danh khí vận hạng chót, nếu có thể để người chết lại có một lần cơ hội chiến đấu, vậy thực lực chúng ta thì tương đương với gấp bội, thế nhưng, mặc dù tăng dài hơn một lần, khoảng cách trước ba cũng rất xa xôi.

Chương 362: Thu nô chiến, Thần Tuyên giả

Thấy Dương Đại yên lặng, tướng lĩnh các quốc gia dồn dập mở miệng, khiến cho hắn có áp lực khác.

Bá Vương Bất Quá Giang trong hiện thực rất điệu thấp, lại hàng phục Thái Dương Thần, cho nên các quốc gia đối với hắn không có phản cảm, ngược lại là vô hạn tò mò, bây giờ kẻ vai chiến đấu, loại tò mò liền này chuyển biến thành hảo cảm.

Dương Đại nói:

- Tốt, bất quá đầu tiên nói trước, nếu trở thành âm chúng, ta sẽ đối xử như nhau, nên phải đi ra chiến đấu, ta sẽ không lưỡng lự, nếu có người hồn phi phách tán, hi vọng các người không nên trách tội ta.

Chuyện xấu nói trước, miễn cho sau này xảy ra chuyện.

Đương nhiên, cho dù xảy ra chuyện, hắn cũng không sợ, chẳng qua hắn hi vọng mình cùng nhân loại tận lực bảo trì quan hệ hài hòa.

Tiêu Hưng nói:

- Đó là tự nhiên, âm chúng thuộc về người.

Những người khác không có ý kiến, cho dù có cũng không dám nói.

Ngoại trừ tình cảnh, chủ yếu vẫn là bởi vì số lượng âm chúng của Dương Đại, vừa rồi Dương Đại nói hấp thu năm trăm vạn âm chúng Sát Hải tộc, lại thêm trước đó hiển lộ ra

âm chúng, nói cách khác, số lượng âm chúng Dương Đại có vượt qua ngàn vạn.

Thời điểm người trong bộ chỉ huy ý thức được chuyện này, trong lòng đều đang cuồn loạn, chỉ là không có biểu hiện ra ngoài.

Dương Đại có thể nhìn ra được bọn hắn đang rất khẩn trương, nhưng tưởng rằng bởi vì Tinh Không Lưu Lãng Tộc.

- Tiếp theo người cùng một chỗ thảo luận chiến lược tiếp theo đi, nếu có ý kiến hay cũng có thể đưa ra.

Tiêu Hưng cười nói, Dương Đại gật đầu, trợ thủ bên cạnh đi lấy một ghế, Dương Đại ngồi xuống.

Các vị cấp cao tiếp tục thảo luận chiến thuật, Dương Đại cũng nhìn thấy đủ loại tình báo, ngoại trừ Tinh Không Lưu Lãng Tộc, Sát Hải tộc ra, còn có tình báo của chủng tộc khác, nhân tộc Địa Cầu phái đi ra đội tình báo đều có thiên phú dò xét tình báo, ngược lại để Dương Đại mở rộng tầm mắt.

Căn cứ lời Tiêu Hưng nói, Tinh Không Lưu Lãng Tộc chuẩn bị truy kích Sát Hải tộc, đi săn Sát Hải Thần.

Diệt tộc!

Tinh Không Lưu Lãng Tộc vô cùng tàn nhẫn, hiện tại chẳng qua là đang chinh đồn.

Đối mặt Nhân tộc Địa Cầu, Tinh Không Lưu Lãng Tộc không có ý định để bọn hắn đi theo, cho nên bọn hắn hiện tại cần thảo luận chiến cuộc mới.

Mặc dù không để bọn hắn đi theo, nhưng Tinh Không Lưu Lãng Tộc vẫn nguyện ý bảo trì quan hệ liên minh.

Dương Đại nghe được chuyện này, không khỏi cười lạnh, các cao tầng khác cũng như thế.

Tinh Không Lưu Lăng Tộc thật sẽ không chơi sau lưng.

- Mục tiêu trọng điểm tiếp theo đặt ở trên Thiên Nhân tộc, đi săn Thiên Nhân tộc cùng với chủng tộc hạng thứ mười tám, chuyện này liên quan đến sinh tử tồn vong của nhân tộc Địa Cầu.

Tiêu Hưng gõ mặt bàn, nghiêm túc nói.

Tất cả mọi người hiểu rõ hạch tâm trận chiến này chính là Dương Đại. Có một việc đã ngầm hiểu lẫn nhau, người có thiên phú cấp Siêu Tinh chính là Dương Đại.

Bọn hắn căn bản tìm không thấy người có thiên phú cấp Siêu Tinh, toàn thế giới phù hợp nhất điểm này chỉ có Dương Đại.

Tiêu Hưng nhìn về phía Dương Đại, hỏi:

- Nếu giết sạch Thiên Nhân tộc, người có thể hấp thu bao nhiêu?

Dương Đại bình tĩnh đáp:

- Toàn bộ.

Ánh mắt tất cả mọi người hơi kinh hoàng, ánh mắt đầy phức tạp.

Bọn hắn đã sớm đoán được khả năng này, nhưng khi nghe Dương Đại thừa nhận, trong lòng vẫn nhấc lên kinh đào hải lãng.

Cho dù người có quan hệ rất tốt với Dương Đại, Tổng cục trưởng Cục chiến đấu Hạ Quốc - Tiêu Hưng cũng giật giật khóe miệng.

Hảo tiểu tử!

Đây mới là hình dáng cuối cùng về thiên phú của ngươi?

Vô hạn âm chúng.

...

Tiêu Hưng đột nhiên cũng muốn cười to.

Đây con mẹ nó quá khoa trương!

Trong doanh trướng, tất cả mọi người yên lặng.

Thật lâu.

Một Đại tướng Bắc Hùng quốc nhin không được cảm khái:

- Mẹ nó, đây mới là khí vận của nhân tộc Địa Cầu, Sát Hải tộc có Sát Hải Thần, chúng ta cũng có Địa Cầu Thần.

Những người khác đồn dập kinh ngạc tán thán, phần lớn đều là khen tặng.

Dương Đại cười nói:

- Trước cùng chung sức vượt qua cửa ải khó đi đã, mặc dù ta dành đại bộ phận thời gian ở trong Thâm Vực, nhưng hiện thực là nhà của ta, căn cơ của ta vĩnh viễn thuộc về Nhân tộc Địa Cầu.

Lời ngầm câu nói này chính là ta sau này sẽ không tranh quyền đoạt lợi ở Địa Cầu.

Đây cũng là để cho những thứ khác bỏ đi lo lắng về tương lai.

Quả nhiên, người ở đây đều nghe hiểu, đồn dập lộ ra nụ cười.

Thái Dương Thần đứng sau lưng Dương Đại cũng có chút xấu hổ, đoạn thời gian bị vật chất màu đen phụ thể kia đoạn là điểm đen cuộc đời của hắn, hắn tự suy nghĩ một chút đều đã xấu hổ.

Tiêu Hưng một lần nữa dẫn dắt chủ đề, Dương Đại nghe cảm thấy có chút phức tạp, liền cáo từ, cũng bảo Thiên Tuyệt

đến đây phối hợp, biết được có người Thiên Nhân tộc hỗ trợ, bộ chỉ huy cực kỳ cao hứng.

Ngày đó, những người thí luyện đem thi thể đồng bào đưa đến gần Quy Nguyên thánh lâu, Dương Đại bắt đầu hấp hồn.

Tình cảnh lần này bị những người thí luyện nhìn thấy, trong lúc nhất thời, toàn bộ nhân tộc Địa Cầu bắt đầu rối loạn.

Biết được sau khi chết sẽ bị Dương Đại hấp hồn, phần lớn thí luyện giả vẫn rất cao hứng, tương đương với việc có thể lại phục sinh, mặc dù trên đầu nhiều thêm một vị chủ nhân, ít nhất vẫn tính sống sót.

Cũng có chút người lo lắng, muốn đến luân hồi, còn có ý phản ánh lên thượng cấp, mãi đến khi bộ chỉ huy đưa ra thông báo thống nhất cho toàn thể thí luyện giả, người không muốn trở thành âm chúng sau khi chết có thể báo danh đến người lĩnh đội, đăng ký trong danh sách, hết thảy tôn trọng ý nguyện thí luyện giả.

Trong lúc nhất thời, xao động bình tĩnh trở lại.

Dương Đại hấp hồn chỉ dùng năm phút đồng hồ, hết thảy hấp hồn hơn năm vạn người, thi thể của bọn hắn thì bị đưa trở về, chôn ngay tại chỗ.

Thi thể của đồng bào, Dương Đại đương nhiên sẽ không để cho nhóm âm chúng hấp thu, tiền lời không lớn, còn rất phiền toái, mà lại Dương Đại cũng không muốn mình dần dần đi đến một con đường chết lặng.

Lại qua ba canh giờ, Tinh Không Lưu Lãng Tộc rời khỏi.

Chương 363: Bắt đầu tìm kiếm mục tiêu, Thiên Nhân tộc!

Ma Ngục đại lục tựa hồ không có ngày đêm, cũng có lẽ ban ngày rất dài.

Nửa ngày sau, Nhân tộc Địa Cầu cuối cùng bắt đầu hành động, tiến đến một phương hướng khác, Dương Đại được an bài ở phía trước, hộ tống quân tiên phong.

Trong đại diện, Thiên Tuyệt đang giảng giải thực lực cấu thành của Thiên Nhân tộc.

Thực lực đỉnh tiêm của Thiên Nhân tộc cũng là Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, chẳng qua chiến lực trung tầng càng nhiều, theo Thiên Tuyệt kể, bắt lại Thiên Nhân tộc cũng không khó, hấn đã xắn tay áo, vô cùng chờ mong.

Lương Tử Tiêu nói:

- Chúng ta vẫn khuyết thiếu chiến lực quyết định hết thảy, nhất định phải nghĩ biện pháp thu phục một vị Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, tăng thêm hình thái Âm Thần, mới có thể so tay cùng Nộ Chiến tộc.

Nhóm âm chúng gật đầu, trong trận đại chiến lúc trước, Sát Hải Thần cho bọn hấn ấn tượng rất khắc sâu, Mộ Dung Trường An và hơn mười vị Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh của Tinh Không Lưu Lãng Tộc vây công Sát Hải Thần, không có tạo thành bất cứ thương tổn gì, bọn hấn thậm chí hoài nghi

trong Tinh Không Lưu Lăng Tộc có cường giả du trình so tay với hắn, cho nên Sát Hải Thần mới có giữ lại lực lượng.

Dương Đại nói:

- Làm tốt chuẩn bị nghênh đón chiến đấu tiếp theo.

Nói xong, hắn bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, giao quyền điều khiển Quy Nguyên thánh lâu cho một chương giáo Ma đạo.

Nhóm âm chúng thì tiếp tục nói chuyện phiếm.

Sau đó hai ngày, Nhân tộc Địa Cầu đều đang đi đường, chủ yếu là nhiều người, tốc độ tiến lên không thể quá nhanh.

Vẫn như cũ là sa mạc, Ma Ngục đại lục giống như là mê cung kinh khủng nhất, vô luận đi chỗ nào, nhìn như đều không khác mấy.

Trên mái nhà Quy Nguyên thánh lâu, Hình Thánh bỗng nhiên mở to mắt. Theo ánh mắt của hắn nhìn lại, phần cuối đường chân trời mơ hồ có một đạo thân ảnh rõ ràng.

Đó là thân ảnh của một người, quanh thân lượn lờ khí thể nóng bỏng, khiến cho không gian xung quanh hắn giống như bị nhiệt độ cao thiêu đốt, vạn vạn ngọn sóng.

Rút ngắn khoảng cách nhìn lại, đây là thân ảnh một người mặc chiến giáp màu đỏ sẫm, hiển lộ ra làn da màu tím sẫm, trên khuôn mặt mang theo mặt nạ bạch cốt, không có lộ ra con mắt, chỉ có một cái miệng tràn đầy răng nanh bén nhọn.

Hắn cao tới mười trượng, trong tay ôm một thanh cự đao còn muốn khổng lồ hơn hắn, trên mặt đất sau lưng sa mạc bị kéo ra một khe rãnh thật dài.

Rất nhanh, quân tiên phong nhân tộc Địa Cầu cũng phát hiện thân ảnh thần bí kia.

- Đề phòng!

Một Đại tướng da trắng cao giọng hô, đi năm mươi vạn thí luyện giả đi ở phía trước nhất đồn dập lấy ra vũ khí.

Trong đại điện Quy Nguyên thánh lâu, Dương Đại mở to mắt.

Hắn cảm nhận được một cỗ sát khí cực kỳ đáng sợ.

Trần Thiên Hải cau mày nói:

- Sát khí thật đáng sợ, tu vi của đối phương nên không sai biệt lắm với ta, nhưng thực lực đoán chừng ở trên ta.

Mặt Dương Đại không biểu tình, nói:

- Ngoại trừ Hình Thánh, hết thầy Thiên Nguyên cảnh lập tức tiến đến tru diệt đối phương, nhanh chóng kết thúc, không nên khinh thường.

Sát khí lớn như thế tất nhiên là kẻ địch.

Nếu như đến từ chủng tộc, phía sau nói không chừng có đại bộ đội.

- Tuân mệnh!

Nhóm âm chúng trăm miệng một lời, sau đó đồn dập quay người rời khỏi.

Thái Dương Thần chẳng biết xấu hổ gia nhập trong đội ngũ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Dương Đại một lần nữa nhắm mắt, chờ đợi chiến đấu kết thúc.

Âm chúng của hắn thân kinh bách chiến, lại thêm đặc tính của âm chúng, vây công một kẻ địch, há có thể bắt không được?

Trừ phi đối phương là Thiên Nguyên Âm Dương cảnh.

Oanh!

Ngoài lâu truyền đến tiếng vang kinh thiên động địa, luồng sát khí này đột nhiên tăng lên, trở nên càng kinh khủng.

Dương Đại khẽ nhíu mày, ngay sau đó, lông mày lại giãn ra.

Chiến đấu kéo dài năm phút đồng hồ, tiếng vang cuối cùng dừng lại.

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang - Đánh giết thí luyện giả Nộ Chiến tộc Úy Thế 】

Nộ Chiến tộc?

Dương Đại có chút kinh ngạc, nhanh như vậy đã gặp được Nộ Chiến tộc, xung quanh không có đại bộ đội Nộ Chiến tộc?

Hắn không có kinh hoảng, thí luyện giả Địa Cầu đều có thể thấy thông báo, đội tình báo chắc chắn đã xuất phát, nếu thật có, bộ chỉ huy sẽ để bọn hắn rời khỏi.

Đám người Trần Thiên Hải, Tư Hành Đạo cấp tốc bay trở về, sau khi đi vào, Trần Thiên Hải vung tay áo, ném ra một quyền trực, nói:

- Chủ nhân, đây chính là hồn phách của hắn, cái tên này xác thực đủ mạnh, may mắn Tư tiên bối kịp thời phong ấn hắn, bằng không hắn còn có thể trở nên càng mạnh.

Các âm chúng khác cũng lộ ra vẻ mặt vẫn còn sợ hãi.

Dương Đại bắt đầu hấp hồn, không đến năm giây liền hút ra một hồn phách cường tráng, chính là Nộ Chiến tộc Úy Thuế.

Rất nặng nề, nhưng Dương Đại đã mạnh hơn xưa, hấp thu hồn này, không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Còn thi thể cái tên này, Dương Đại hứa hẹn cho Mộ Dung Trường An, thiên phú chiến đấu của Mộ Dung Trường An thật sự khủng bố, Dương Đại cảm thấy có khả năng trọng điểm bồi dưỡng.

Dương Đại triệu hoán đi ra hồn phách Ủy Thuế, tôn thân ảnh có thể còn đáng sợ hơn Hình Thánh xuất hiện trong đại điện, trong nháy mắt hấp dẫn hết thảy âm chúng hạch tâm lực chú ý.

- Tự giới thiệu mình một chút đi.

Dương Đại mở miệng nói, Ủy Thuế chậm rãi mở miệng, nói lai lịch của mình.

Du Chiến giả do Nộ Chiến tộc phái ra, tồn tại giống hần loại này, còn có số lượng một ngàn, phụ trách các phương hướng khác nhau, có hai loại tác dụng, một là đục xuyên kẻ địch, hai là dò xét tình báo.

Liễu Tuấn Kiệt nhin không được nói:

- Người bị chết nhanh như vậy, làm sao dò xét tình báo?

Ủy Thuế nói:

- Một khắc ta chết này, hết thảy điều ta nhìn thấy đã truyền về trong mắt Thánh Tổ, người... Chủ nhân, người hần là Thần Tuyển giả của nhân tộc Địa Cầu, tộc ta tất nhiên sẽ diệt trừ người, lại hút thiên phú của người biến thành của mình.

Thánh Tổ.

Thần Tuyển giả.

Hấp thu thiên phú?

Dương Đại nhú mày, làm sao các tộc đều có biện pháp hấp thu thiên phú của kẻ địch thế này?

U Minh tộc trước đó cũng có thể.

Kiểm Đồ hỏi:

- Cảnh giới mạnh nhất Nộ Chiến tộc là gì?

Chương 364: Khủng bố triệu hoán, Thiên Nhân tộc kinh khủng (1)

Úy Thuế nói:

- Sắp đến Càn Khôn, mà một nhóm cường giả này có tới mười tám vị, chính là mười tám vị Thần Tuyền giả của Nộ Chiến tộc, sau khi chủng tộc đào thải lần này kết thúc, trong bọn họ chắc chắn sinh ra Nộ Chiến tộc Thần.

- Thần Tuyền giả là có ý gì? Giống Sát Hải tộc Thần như thế à?

Hùng Liệt tò mò hỏi, cái chữ “Thần” này đối với nhân loại mà nói có ý nghĩa cao thượng, mà ý nghĩa của chữ này đối với văn minh tương ứng khác cũng như thế.

Thần, chính là hàm nghĩa sáng tạo hết thảy.

Úy Thuế trả lời:

- Mỗi một chi chủng tộc phát triển văn minh đến giai đoạn nhất định sẽ sinh ra Thần, nhưng trong chủng tộc quá nhiều thiên kiêu, ngược lại khiến cho Thần trở thành lo lắng, thường thường, Thần chính là tồn tại cường đại nhất tộc này, nghe nói, chủng tộc chỉ cần không ngừng mạnh lên, là có thể sinh ra nhiều thần.

Dương Đại nhú mày.

Nếu Thần càng nhiều, há không phải chính là Thần tộc?

Có lẽ ý nghĩa của vạn tộc cạnh tranh chính là sinh ra Thần tộc?

Hắn càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Tư Hành Đạo hỏi:

- Dựa theo suy đoán của ngươi, Nộ Chiến tộc khi nào tới tìm chúng ta gây phiền toái?

Úy Thuế trầm ngâm nói:

- Trong thời gian ngắn hẳn là sẽ không, mục tiêu trước mắt của Nộ Chiến tộc là Ma Đa nguyên tộc bài danh thứ ba, hai tộc cừu hận lâu đời, Nộ Chiến tộc muốn trước diệt trừ Ma Đa nguyên tộc.

Thế thì còn tốt, có thời gian giảm xóc.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, sau đó nhóm âm chúng hạch tâm tiếp tục hỏi thăm, hiểu rõ Nộ Chiến tộc.

Thiên phú Nộ Chiến tộc là thống nhất, chính là càng phần nô càng mạnh, nhưng thiên tư khác biệt, phần nô mang tới tăng phúc khác biệt, trên lý luận chỉ có cảm xúc phần nô có thể không ngừng tăng lên, sẽ không ngừng mạnh lên, nhưng phần nô có hạn, một người phần nô không có khả năng vô hạn tăng lên, phần nô cần kích thích.

Dựa theo Úy Thuế nói, đại bộ phận Nộ Chiến tộc chỉ có thể dựa vào phần nô tăng cường mấy lần thực lực, hẳn xem như thiên tài, có thể tăng cường mười mấy lần.

Dương Đại nghe xong, âm thầm lú lười.

Quá bất hợp lý!

Thiên phú thống nhất có lẽ là điều rất đơn giản, có khả năng bị nhầm vào, nhưng thiên phú của Nộ Chiến tộc này

tương đương với người người đều mang hiệu quả tăng cường của thiên phú cấp A.

Uý Thuê còn nói, mười tám vị Thần Tuyền giả Nộ Chiến tộc từng người có thể tăng cường gấp trăm lần.

Tăng phúc gấp trăm lần, tất cả âm chúng đều bị hù.

Nộ Chiến tộc mang tới áp lực tăng lớn, Dương Đại cảm thụ sâu nhất, bởi vì hắn có thể thấy thông báo, Nộ Chiến tộc hoàn toàn không có yên tĩnh qua, một mực đang đánh giết kẻ địch.

Khí vận giá trị của Nộ Chiến tộc cũng là tăng trưởng nhanh nhất, bây giờ đã đi đến 25 hội nguyên.

Đoán chừng là giết địch, hấp thu khí vận của kẻ địch.

Cùng lúc đó, nhân tộc Địa Cầu tiếp tục đi tới.

Lúc Nhân tộc Địa Cầu đang tìm kiếm Thiên Nhân tộc, Thiên Nhân tộc cũng đang tìm kiếm bọn hắn.

Trùng trùng điệp điệp Thiên Nhân mang theo vô số Triệu Hoán linh tiến lên, phô thiên cái địa, thanh thế thoát nhìn còn mạnh hơn Nhân tộc Địa Cầu.

Một chiếc chiến hạm màu trắng bạc to lớn tiến lên ở trên vòm trời, dài đến ngàn trượng, như hàng không mẫu hạm Nhân tộc Địa Cầu phát minh, phía trên đồ từng chiến cơ, pháo đài các loại có cảm giác khoa học kỹ thuật, tạ phía trên chiến hạm màu trắng còn nổi lơ lửng mấy trăm quả cầu kim loại tựa như tròng mắt, cấp tốc chuyển động, kiểm soát từng hướng đi.

Trong chiến hạm, trong đại sảnh, màn hình giả lập lớn nhỏ không đều chiếu ở giữa không trung, một Thiên Nhân già nua đang nhìn chăm chăm.

Bên cạnh có một nữ Thiên Nhân nói:

- Tộc trưởng, đã tìm được Nhân tộc Địa Cầu, có tiến đến hay không?

Thiên Nhân già nua híp mắt nói:

- Hành động đi, thông báo tất cả mọi người chuẩn bị chiến đấu, cần phải giết hết Nhân tộc Địa Cầu, nếu như không cách nào giết sạch Nhân tộc Địa Cầu, hoặc để bọn hấn bị chủng tộc khác tàn sát, hi vọng Thiên Nhân tộc chúng ta sống sót sẽ rất mong manh.

Trong chủng tộc đào thải, có hơn mười chủng tộc đều sẽ suy nghĩ đánh giết kẻ yếu để thăng bản thân mình, để sau đó xông vào thứ tự càng cao.

- Tuân lệnh!

Nữ Thiên Nhân lập tức lui ra.

Rất nhanh, Thiên Nhân tộc bắt đầu hành động, quần thể chủng tộc khổng lồ gia tốc tiến về cùng một phương hướng.

Hết thấy Thiên Nhân đều chiếm được chỉ lệnh, chuẩn bị nghênh chiến Nhân tộc Địa Cầu.

Sau khi bọn hấn biết được địch nhân là người nào, biểu hiện rất nhẹ nhàng, thậm chí chờ mong.

Mặc dù bị Nhân tộc Địa Cầu vượt qua, nhưng bọn hấn một mực xem thường Nhân tộc Địa Cầu, rất sớm trước kia, từng có Thiên Nhân mê thất trong thời không vũ trụ, cơ duyên xảo hợp buông xuống Địa Cầu, vị cổ lão Thiên Nhân kia còn chỉ bảo nhân loại địa cầu sinh tồn như thế nào, được nhân loại xem như Thần, chuyện này khiến cho các Thiên Nhân một mực xem Nhân loại Địa Cầu như sinh vật hạ cấp, có loại cảm giác ưu việt lịch sử lảng động xuống.

Sau bốn canh giờ.

Nhân tộc Địa Cầu cũng điều tra ra Thiên Nhân tộc tới gần, bộ chỉ huy lập tức hạ đạt chỉ lệnh chuẩn bị tác chiến, bọn hắn phát hiện mục tiêu Thiên Nhân tộc cũng là bọn hắn, cho nên trực tiếp hạ lệnh dừng lại, bắt đầu thành lập trận địa, thí luyện giả các quốc gia nghe theo chỉ huy, bố trí chiến trường.

Dương Đại cũng nhận được thông báo, hắn đứng dậy, ở trong đại vận động gân cốt, nhóm chuông giáo trong âm chúng hạch tâm đã bắt đầu tiến hành điều động âm chúng, an bài đại chiến tiếp theo tác chiến như thế nào.

Chân chính chủng tộc đại chiến sắp bùng nổ, không có giúp đỡ, cũng không có lui lại, phải liều chết mà chiến, nhất định phải thắng.

Dương Đại cũng chuẩn bị đi sâu vào chiến trường, hắn muốn hấp hồn trong chiến trường, để cho chiến lực tăng trưởng tức thời.

Tư Hành Đạo mở miệng nói:

- Số lượng Thiên Nhân tộc không bằng Nhân tộc Địa Cầu, nhưng chiến lực đỉnh tiêm rất nhiều, Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh tồn tại vượt qua hai mươi vị, Đạp Hư cảnh vượt qua trăm vị, cảnh giới khác không bằng Nhân tộc Địa Cầu.

Dương Đại lộ ra nụ cười, nói:

- Chỉ có chút trình độ này? Cũng dám chủ động xuất kích? Hài hước.

Chương 365: Khủng bố triệu hoán, Thiên Nhân tộc kinh khủng (2)

Trách không được bị Nhân tộc Địa Cầu đè ép. Lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy Thiên Tuyết, Dương Đại còn cảm nhận được cảm giác áp bách rất mạnh, bây giờ đã không để Thiên Nhân tộc vào mắt.

Dương Đại hơi hiếu kì, Thiên Nhân tộc đổi tên là Thiên tộc, là chính bọn hắn làm, hay là hệ thống Thâm Vực phán định?

Trước đó hướng Tiêu Hưng hỏi thăm qua, bọn hắn không thể sửa đổi cái tên Nhân tộc Địa Cầu này.

Tư Hành Đạo từng nói, nhân tộc rất đặc thù, Thiên Đạo phán định nhân tộc sẽ không ra sai, nếu đổi tên, vậy đã nói rõ Thiên Nhân tộc đã không thuộc về chi nhánh của nhân tộc.

Dương Đại một bên chờ đợi, một bên suy nghĩ lung tung.

Sau nửa canh giờ.

Cuối bầu trời sa mạc xuất hiện lít nha lít nhít thân ảnh Thiên Nhân tộc, còn có chiến hạm lớn nhỏ không đều, trùng trùng điệp điệp, tràn ngập cảm giác áp bách.

Nhân tộc Địa Cầu đã phân chia tốt trận địa, xa xa nhìn lại, tất cả mọi người khẩn trương.

Mặc dù Thiên tộc không bằng Sát Hải tộc, nhưng nói thế nào cũng là một nhánh chủng tộc, chủng tộc đại chiến, nhất định có thương vong.

Ngay sau đó, thậm chí có người nói với người lĩnh đội tạm thời hẳn đã cải biến ý nghĩ, hẳn muốn sau khi chết trở thành âm chúng, mà trường hợp này vậy cũng không ít, các người lĩnh đội thâm mắng, nhưng cũng chỉ có thể đồng ý, không muốn tốn thời gian trao đổi thêm.

Dương Đại đứng ở trên hành lang ngoài lầu, Quy Nguyên thánh lầu dồn dập mở ra cửa sổ, âm chúng ở trong đó người người nhón nháo.

- Cuối cùng cũng bắt đầu!

Thiên Tuyệt hưng phấn nói, sau đó nhìn về phía Dương Đại.

Dương Đại nói khẽ:

- Vậy thì do chúng ta tới khai hỏa trận chiến này đi.

- Hết thấy âm chúng, giết, nghiền nát bọn hắn!

Ngoại trừ Trần Thiên Hải, Tư Hành Đạo cùng với các âm chúng hạch tâm yếu kém khác, hết thấy âm chúng lập tức bay ra ngoài.

Ầm ầm.

-

-

Quy Nguyên thánh lầu mở rộng các cửa sổ, đếm không hết âm chúng như bầy ong lao ra, liên tục không ngừng, tràn diện vô cùng hùng vĩ.

Trên lầu chót, Hình Thánh mở ra Tiểu Thông Thiên Hồ Lô, cũng thả ra số lượng lớn âm chúng.

- Giết!

Hùng Liệt khàn cả giọng gào thét, âm thanh vang vọng giữa đất trời, trong nháy mắt nhóm lửa máu nóng của Nhân tộc

Địa Cầu.

Âm thanh Tiêu Hưng phát ra vang vọng trong đầu của tất cả mọi người:

- Bộ đội công kiên lên trước, các đơn vị hỏa lực bắt đầu nhắm chuẩn, chuẩn bị tập kích, bộ đội hậu cần lập tức kết trận, bất cứ lúc nào nghĩ cách cứu viện thương binh.

Hai ức thí luyện giả lập tức hành động, kỷ luật nghiêm minh.

Chương giáo các phương giáo phái dồn dập mang theo các đệ tử đánh tới, Uy Thuế Nộ Chiến tộc rơi ở trên mặt đất, ngưng tụ ra đại đao khoa trương kia của mình, kéo lấy đại đao chạy về phía trước.

Thiên tộc cũng phát động tiến công, hơn ngàn vạn Thiên Nhân cùng nhau triệu hồi ra Triệu Hoán linh của mình, khiến cho quy mô tăng trưởng hơn gấp mười lần, bọn hắn tựa như một đầu Ngân Hà kéo tới, phía trên còn có từng chiến hạm oanh bắn pháo laser.

So sánh văn minh khoa học kỹ thuật, cho dù Thiên tộc cũng vượt qua Nhân tộc Địa Cầu.

Một tôn thân ảnh khùng bố bỗng nhiên theo lòng đất nhảy ra, che khuất bầu trời, cả kinh hết thảy Thiên Nhân động dung.

Chính là Ma Thủ tộc Thực Hầu mà Dương Đại thu phục lúc mới tới, thân thể cao mấy ngàn trượng đột nhiên xuất hiện, thật sự dọa người, ngay cả âm chúng và thí luyện giả Địa Cầu phía sau cũng bị dọa đến toàn thân khẽ run rẩy.

- Rống

Thực Hầu gào thét, kinh thiên động địa, thể không thể đỡ đánh tới đại quân Thiên tộc, vô số Quang pháo rơi ở trên

người hấn, trực tiếp xuyên qua, không có tạo thành tổn thương chút nào.

Hồn thể!

Hấn không thể ngăn cản lao vào trong đại quân Thiên tộc, trong chốc lát, hấn ngưng tụ thực thể, tạo thành không biết bao nhiêu thương vong.

Khác biệt với lúc Dương Đại đi săn, khi đó hấn đang ngủ, hiện tại hấn chủ động tiến công, lực phá hoại hoàn toàn khác biệt.

Đại chiến triệt để bùng nổ.

Ngàn vạn âm chúng trước tiên đánh tới, đụng vào quân tiên phong Thiên tộc, đằng sau còn có hơn một nghìn vạn âm chúng, tổng tích lũy hai mươi một triệu âm chúng.

Phía sai hai mươi một triệu âm chúng là năm ngàn vạn thí luyện giả.

Những người thí luyện trên không mau chóng đuổi theo, thí luyện giả trên mặt đất như ngàn vạn mã bôn đằng, mặt đất chấn động.

- Ha ha ha — đám chó con, chuẩn bị chịu chết đi!

Một tiếng cười điên cuồng từ trên trời truyền đến, chỉ thấy Thái Dương Thần tích súc lực lượng mặt trời nửa canh giờ đã hóa thành viên mặt trời thứ ba, biến thành hỏa cầu đường kính vượt qua vạn mét, năng lượng ẩn chứa đã đi đến trình độ cực kỳ đáng sợ.

Thái Dương Thần đột nhiên đáp xuống, những người thí luyện đang lao lên chiến trường dồn dập ngẩng đầu nhìn lại, như là ngưỡng vọng thần hàng lâm.

- Là Thái Dương Thần!

- Thật đáng sợ!

- Làm sao cảm giác hấn biến thành âm chúng càng trở nên mạnh hơn, trước kia hoàn toàn không thể so với hiện tại.

- Không cần nghi hoặc, là thật, quá mẹ nó dọa người!

- Bá Vương triệu hoán bao nhiêu âm chúng, ta thể nào cảm giác còn nhiều hơn cả quân tiên phong chúng ta?

- Này chỉ sợ có ba ngàn vạn?

Những người thí luyện liên tục kinh hô, âm chúng của Dương Đại trong có Nhân, Yêu, Ma, Quỷ, Thiên Nhân cùng với U Minh tộc, vừa xem qua, khí thể mạnh hơn năm ngàn vạn thí luyện giả nhiều.

Đối mặt Thái Dương Thần khí thể hung hăng, năm Thiên Nhân xuất hiện ở trên không trung, dồn dập phát tay, từng tôn Triệu Hoán linh Đạp Hư cảnh bay ra, bay tới phía Thái Dương Thần, có tới năm trăm tôn.

Năm trăm tôn Triệu Hoán linh đột nhiên dừng lại, cùng nhau huy chưởng, linh lực kinh khủng bùng nổ, hình thành chùm sáng to lớn hình chữ nhật phóng tới Thái Dương Thần, khiến cho thiên địa mất đi màu sắc.

Oanh!

Hai cổ lực lượng đụng vào nhau, Thái Dương Thần lập tức đình trệ, hấn nổi giận, mình đã tích lũy nửa canh giờ, há có thể bị người cắt ngang tiết tấu sắp trang bức?

- Các người đều phải chết!

Diện mạo Thái Dương Thần càng dữ tợn, tức giận gào thét, Thái Dương chi hỏa trên người phóng đại, trực tiếp nghiền nát chùm sáng hình chữ nhật, bao phủ năm trăm vị Triệu Hoán linh.

Chương 366: Khủng bố triệu hoán, Thiên Nhân tộc kinh khủng (3)

Năm vị Thiên Nguyên cảnh Thiên Nhân không có tránh né, bọn hắn cấp tốc thi pháp, chế tạo ra một mặt quang kính màu bạc, dài rộng đến vạn trượng, độ dày càng vượt qua trăm trượng, đối diện ngăn cản Thái Dương Thần trùng kích.

Bình.

—

Quang kính màu bạc phá toái, Thái Dương Thần khàn cả giọng đánh tới.

Sắc mặt năm vị Thiên Nguyên Thiên Nhân kịch biến, phương hướng Thái Dương Thần đánh tới là trận địa Thiên Nhân phía sau, hắn muốn phá hủy những chiến hạm và bộ đội phía sau.

Dương Đại nhìn lên một màn hùng vĩ trên bầu trời, cảm khái:

- Cái tên này không có huyết mạch Nộ Chiến tộc à?

Kỷ Vân Yên cười nói:

- Xác thực không hợp thói thường.

Từng chiếc từng chiếc chiến hạm, chiến cơ cùng với đăm không hết Thiên Nhân bị biển lửa mặt trời bao phủ, tiếng gào thét, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, chiến trường biến thành luyện ngục.

Không đến năm phút đồng hồ, Thiên tộc cùng Nhân tộc Địa Cầu triệt để đụng vào nhau, chiến trường khuếch tán, trên trời trên mặt đất, tất cả phương hướng đều là thân ảnh đang chém giết.

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang- thành công đánh giết thí luyện giả Thiên tộc - Thiên Nhân Tiểu Long】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Thiên Đạo - thành công đánh giết Thiên tộc thí luyện giả - Thành tháp】.

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang thành công đánh giết Thiên tộc thí luyện giả Thuật Long Hi】

【Thí luyện giả Thiên tộc - Thiên Thần - Thành công đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Kiếm Các Nổi Nhó Quê】

Dương Đại nhìn nhắc nhở trước mắt, hẩn thả người vọt lên, Tư Hành Đạo, Trần Thiên Hải, Hình Thánh đi theo hẩn tiến lên, đến mức Kỳ Vân Yên, thì lưu lại trong Quy Nguyên thánh lâu.

Kỳ Vân Yên không chỉ là bình hoa đơn giản, cũng là bảo vật quan trọng nhất của Dương Đại, cho nên không thể có nửa điểm tổn thất, Dương Đại để đám người Thạch Long, Liễu Tuần Kiệt lưu trong lâu bảo hộ nàng.

Dương Đại ném Sát Hồn cho Hình Thánh, được ba vị âm chúng mạnh mẽ thủ hộ, hẩn cấp tốc đi vào biên giới chiến trường, bắt đầu hấp hồn.

Cái trán của hẩn hiện ra hắc văn, lòng bàn chân lượn lờ lấy khói đen, những nơi đi qua, từng đạo hồn phách chui vào trong cơ thể hẩn, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Đại bỗng nhiên chú ý tới trong Thiên tộc có một gia hỏa Khiếu Thiên Thần biểu hiện hết sức chói mắt, thậm chí không kém hẳn.

Phải biết hẳn dựa vào hai ngàn vạn âm chúng, Thiên Thần dựa vào cái gì?

Hắn một bên hấp hồn, một bên nhìn về phương xa.

Rất nhanh, hắn phát hiện một đạo thân ảnh, đạo thân ảnh kia có trăm vị Triệu Hoán linh bảo vệ đang đánh tới chỗ hắn.

Tên Thiên Nhân kia cao lớn, người mặc y phục màu bạc tác chiến, tóc dài rối tung, khuôn mặt anh tuấn, con mắt hắn chăm chú nhìn chằm chằm Dương Đại, tràn ngập sát ý.

Thiên Thần!

Trăm vị Triệu Hoán linh xung quanh hắn khác với Triệu Hoán linh của những Thiên Nhân khác, trăm vị Triệu Hoán linh này toàn thân hiện lên màu đỏ, tựa như một trăm cái bóng màu đỏ, các chủng tộc đều có, cũng không phải toàn là nhân tộc, từng người khí thế mạnh mẽ, thực lực vượt xa Đạp Hư cảnh.

Khí tức của Thần!

Tâm thần Dương Đại chấn động, trong lòng đoán được thân phận của đối phương.

Rất giống với cảm thụ mà lúc trước Sát Hải Thần mang đến cho hắn.

Khí vận cái tên này trong chiến trường có thể nói là nhất chi độc tú, người nào cũng không so bằng.

- Hắn hẳn là Thần Tuyền giả, các Triệu Hoán linh của Thiên Nhân khác đều thấp hơn cảnh giới của mình, nhưng Triệu Hoán linh của hắn không có hạn chế như thế, chẳng phải tương đương với một trăm vị Thiên Nguyên cảnh cao thủ?

Dương Đại lặng yên suy nghĩ.

Trong lòng hắn lập tức hạ đạt chỉ lệnh cho một vị âm chúng

Úy Thuế đang kéo đao đột nhiên thả người vọt lên, chấn vỡ mặt đất, thô bạo bay lên không, ven đường va nát không ít Triệu Hoán linh, đâm chết hơn mười dịch nhân, ở trên không trung vạch ra một đường vòng cung, giờ cao đại đao bổ về phía Thiên Thần.

Thiên Thần nhấc mắt nhìn qua, không chút nào hoảng hốt, hai tôn Triệu Hoán linh đụng vào Úy Thuế, không ngờ lại cản lại Úy xung.

Trong mắt Úy Thuế lóe lên dị sắc, nhưng hắn vung lên đao, liền đẩy lui hai tôn Triệu Hoán linh.

Tu vi của hắn đi đến Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh viên mãn, mà hắn tới từ Nộ Chiến tộc, có được thực lực kinh khủng một người diệt một tộc!

- Chết!

Úy Thuế nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay nâng đao trầm một cái, trong chốc lát, một đạo ánh đao tung hoành chiến trường, kéo dài mấy trăm dặm, cho đến tan biến tại phần cuối đường chân trời.

Một đao chém giết không biết bao nhiêu Triệu Hoán linh, Thiên Nhân!

Có hai mươi ba tôn Triệu Hoán linh của Thiên Thần trong nháy mắt phá toái, nhưng Thiên Thần không có chuyện gì, tay hắn cầm một chuỗi kim châu, kim châu xuất phát ra kim sắc quang mang, giúp hắn chống cự Úy Thuế công kích.

- Thật đáng sợ!

Thái Dương Thần ở phương xa đang chém giết lẫn nhau âm thầm cảm khái, hắn hiểu được trong âm chúng lại nhiều

thêm một vị kinh địch.

Hắn biết Dương Đại nắm bắt một danh ngạch âm tướng không có sử dụng.

Uý Thuế mạnh mẽ đến nỗi một người đã ngăn lại Thiên Thần, cái này khiến Dương Đại hài lòng gật đầu, sau đó an tâm hấp hồn.

Theo khí vận giá trị đến xem, nhân tộc Địa Cầu mạnh hơn Thiên tộc, cho nên một trận chiến này cũng không có mang đến áp lực cho Dương Đại.

【 Nộ Chiến tộc thành công đào thải Đãng Mã tộc】

Đầu thông báo này hấp dẫn lực chú ý của Dương Đại.

Đãng Mã tộc, chủng tộc xếp hạng khí vận thứ sáu.

Mà cùng một đội hình với Nhân tộc Địa Cầu tại, nói cách khác, chỗ đội hình bọn hắn chỉ còn lại có bốn chi chủng tộc, theo cường độ trận doanh tới nói, lập tức hạng chót.

- Đây cũng quá nhanh đi...

Dương Đại nhú mày, bị đào thải liền mang ý nghĩa Đãng Mã tộc chết hết toàn tộc, một tên cũng không có sống sót.

Mặc kệ nhiều như vậy!

Trước nuốt Thiên tộc lại nói.

Ánh mắt Dương Đại trở nên kiên định.

Hai tộc chém giết, tốc độ tử vong cực nhanh, Dương Đại tung hoành chiến trường, ngắn ngủi năm phút đồng hồ đã hấp thu mấy vạn hồn phách, rõ ràng trận chiến này khủng bố đến mức nào, hoàn toàn là cối xay thịt khổng lồ.

Chương 367: Khủng bố triệu hoán, Thiên Nhân tộc kinh khủng (4)

Dương Đại bắt đầu hưởng thụ quá trình hấp hồn.

Theo tình hình chiến đấu đến xem, Nhân tộc Địa Cầu tạm thời chiếm thượng phong, chủ yếu là nhóm âm chúng đủ mạnh, lại không có khí vận, bài danh khí vận của hai tộc không sai biệt lắm, nhưng chiến lực thực tế cũng không phải như thế, khí vận bài danh cũng không phải sức chiến đấu tuyệt đối.

Đột nhiên!

Số lượng lớn Triệu Hoán linh đánh tới chỗ Dương Đại, nhưng có Hình Thánh, Tư Hành Đạo, Trần Thiên Hải thủ hộ, không ai có thể đụng tới Dương Đại, vũ khí khoa học kỹ thuật của Thiên tộc cũng bị ngăn cản.

Trần Thiên Hải được cho là chiến lực số một số hai trong tay Dương Đại, trước khi Ủy Thuế gia nhập, là đệ nhất nhân tuyệt đối.

Dương Đại thấy Thiên tộc gia tăng thế công, thế là cầu ổn định, bắt đầu triệu hoán hồn phách vừa hấp thu, lòng bàn chân khuếch tán khói đen, không gian sau lưng trở nên đen kịt, mây vận âm chúng Thiên tộc bay ra, Dương Đại an bài bọn hắn tiến công Thiên tộc.

Một bên hấp hồn, một bên triệu hoán, Dương Đại phát huy thiên phú bản thân đến cực hạn.

Trong bộ chỉ huy, Tiêu Hưng và các cao tầng đang xem toàn cảnh chiến đấu, hình ảnh bắt được Dương Đại, để bọn hắn kinh ngạc liên tục tán thán.

- Đây mới là thiên phú chân chính của hắn, càng đánh càng mạnh.

- Vô địch a!

- Ha ha ha, chỉ huy trưởng, sau này toàn cầu đề cử Cầu trụ đi, khiến cho hắn tới làm.

- Ta ngược lại không có ý kiến, xem các người có ý kiến hay không thôi.

- Thật sự sáng khoái, cứ như vậy đánh xuống, Thiên tộc không sớm thì muộn sẽ bại trận!

Biểu hiện của Dương Đại để bọn hắn hết sức phấn khởi.

Bọn hắn cũng kích động, Thiên tộc phát hiện tình huống này thì hoảng.

Thiên tộc tộc trưởng lập tức hạ lệnh, nói:

- Đánh giết hắn! Hắn là mục tiêu thứ nhất! Không tiếc bất cứ giá nào, đầu tiên đánh giết hắn.

Mệnh lệnh cấp tốc truyền đạt cho mỗi một vị Thiên Nhân trên chiến trường.

Nhóm âm chúng chú ý tới tình huống này, dồn dập tụ tập, ngăn cản thế công chủ yếu của Thiên Nhân, trong lúc nhất thời, tình hình chiến đấu trở nên càng thêm kịch liệt.

Dương Đại không hoảng hốt, tiếp tục hấp hồn triệu hoán, rất nhanh, tốc độ hắn gia tăng âm chúng vượt qua tốc độ âm chúng tồn thất.

- Lúc này mới thoải mái, căn bản không sợ chiến tồn.

Dương Đại nhếch miệng lên, phối hợp với hắc tuyến trên trán, hắc cười rất tà ác.

Một trận chiến khiến cho hắn mở ra mạch suy nghĩ mới.

Không nhất định núp ở phía sau mới là tốt nhất.

Tiến vào chiến trường ngược lại càng tốt hơn, có thể sáng tạo càng nhiều âm chúng, còn có khả năng hấp dẫn hỏa lực của kẻ địch, dẫn đến kẻ địch rồi loạn trận cước.

Đương nhiên, cái này cần căn cứ vào thực lực địch nhân, tình huống số lượng không có nghiền ép mình.

Số lượng âm chúng của Dương Đại không ngừng tăng trưởng, theo thương vong càng ngày càng nhiều, tốc độ tăng trưởng còn đang tăng lên.

Mười vạn!

Mười lăm vạn!

Hai mươi vạn!

Ba mươi vạn!

Năm mươi vạn!

Thiên Nhân âm chúng mới bị triệu hoán ra sau khi trải qua kinh ngạc ngẩn ngui liền đầu nhập vào trong chiến trường, chém giết đồng bào ngày xưa để tâm tình bọn hắn phức tạp, nhưng lực chấp hành của âm chúng cực cao, cho nên bọn hắn không có có hạ thủ lưu tình.

Sự xuất hiện của bọn hắn để sĩ khí Thiên tộc giảm lớn, kinh khủng bắt đầu lan tràn.

- Xảy ra chuyện gì? Sao bọn hắn lại sống lại?

- Là Thần Tuyển giả của Nhân tộc Địa Cầu.

- Chẳng lẽ là vị được Tiên Tri tiên đoán ra kia?

- Này làm sao đánh, kẻ địch càng đánh càng nhiều.
- Không được, trước tiên cần phải đánh giết Địa Cầu Thần.

Các Thiên Nhân hết sức hoảng, nhưng chủng tộc đào thải không có đường lui, bọn hắn chỉ có thể tận khả năng để cho mình phần nộ, từng người phóng tới.

Trần Thiên Hải tay nắm một thanh Thanh Ngọc kiếm, Kiếm Nhận nằm ngang ở trước mặt, từng đạo hào quang màu xanh giống như như gợn sóng tản ra, đánh tan từng người từng Triệu Hoán linh đang đến gần.

Oanh!

Một cỗ khí thể kinh khủng vô song từ phương xa bùng nổ, hấp dẫn vô số người lực chú ý.

Chỉ thấy Thiên Thần bay lên, quanh thân phát ra ánh bạc sáng chói, đếm không hết Triệu Hoán linh chui vào trong cơ thể hắn, khiến cho khí thể của hắn nhanh chóng tăng trưởng.

tất cả Triệu Hoán linh đều là do các Thiên Nhân phía sau đang đợi tham chiến triệu hoán ra.

Số lượng Thiên Nhân cũng hết sức khổng lồ, vượt qua một trăm triệu người, còn có hơn một nửa Thiên Nhân không có tham chiến, còn một phương Nhân tộc Địa Cầu, người chưa tham chiến càng nhiều hơn, cũng không phải ẩn tàng một tay, mà chiến trường khuếch tán quá lớn, ngược lại không tốt chấp hành chiến thuật.

- Này có điểm giống trạng thái Âm Thần của lão tử?

Trong lòng Dương Đại khó chịu suy nghĩ, hắn bỗng nhiên suy nghĩ một chút.

Chẳng lẽ cái này là chỗ đặc thù của Thần Tuyền giả?

Thái Dương Thần cũng có thần tư của mình, có thể tăng phúc sức chiến đấu cực lớn, nhưng nếu không có hấn xuyên qua, Thần Tuyền giả Địa Cầu nên chính là Thái Dương Thần.

Dương Đại phân phó Uý Thuế phát động toàn lực tru diệt Thiên Thần.

Uý Thuế rống giận, khí thế theo đó tăng vọt, hất bay mấy trăm tên Thiên Nhân xung quanh.

Nộ Chiến tộc, càng phần nộ càng mạnh.

Thiên Thần có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Uý Thuế, không ngờ Uý Thuế lại còn bảo lưu thiên phú.

Trong chốc lát, hấn ý thức được thiên phú của Dương Đại cực kỳ đáng sợ, còn mạnh hơn hấn.

Hấn quay đầu nhìn về Dương Đại phương xa, trong mắt lộ ra tia sáng lạnh:

- Nhân tộc thấp hèn dựa vào cái gì ưu việt hơn Thiên Nhân?

Thiên Thần bùng nổ cũng rung động rất nhiều thí luyện giả, nhất là những thí luyện giả có thiên phú đẳng cấp cao.

Cả người Mạnh Đại Đế vòng quanh huyết khí, tựa như một tôn Sát Thần, một mình chém giết trong một đầu chiến tuyến, nhận Thiên Thần kích thích, hấn cũng nổi khùng.

Sát Sát Sát Sát đang cầm nắm một thanh Gatling, đạn bắn mạnh, tất cả những viên đạn này đều bám vào linh lực của hấn, lực sát thương vượt xa uy lực vốn có.

Tay trái Hoắc Vương Đình bung lấy cánh tay phải bị gãy xương, hấn nghiêng răng nghiêng lợi, lầm bầm nói:

- Không được, thực lực ta không nên như thế.

- Hẳn có thể triệu hoán nhiều âm chúng như vậy, ta cũng nên triệu hoán càng nhiều!

Chương 368: Số lượng âm chúng phá ức (1)

Lòng bàn chân Hoắc Vương Đình toát ra kim quang, nhìn kỹ lại, giống như một tòa trận pháp tinh diệu, từng thân ảnh uy vũ chậm rãi bay lên.

- Mạt tướng Vương Ngạn Chương nguyện vì chúa công xông pha khói lửa!

- Thần, Quách Gia nguyện vì chúa công ra sức trâu ngựa.

- Bái kiến chúa công, mạt tướng tên Lam Ngọc!

- Tại hạ Bùi Nguyên Khánh!

Oanh!

Oanh!

Oanh.

...

Uy Thuế và Thiên Thần đang điên cuồng đại chiến, trong phạm vi năm mươi dặm, không người dám tới gần, mặt đất không ngừng sụp đổ, trên trời cuộn cuộn lôi vân, tựa như lão thiên đang không an phận, đang gầm thét.

Toàn thân Thiên Thần lóng lánh ánh bạc, tay phải nắm lấy một thanh thương ánh sáng, trái cầm trong tay một thanh quang thuẫn, trên người giống như khoác lên chiến giáp màu bạc, thân hình đều vượt xa lúc trước, đúng như thần lâm.

Uý Thuế bộc phát sát khí trùng thiên, huyết khí doạ người bắn ra từ trong cái miệng tràn đầy răng nanh của hắn, đại đao

trong tay điên cuồng vung vẩy, tăng thêm vết sẹo cho mặt đất, hai bên thế lực ngang nhau, như thượng cổ đại chiến, tiên thần chiến tà ma, kinh thiên động địa, thỉnh thoảng sẽ còn lan đến gần Thiên Nhân, thí luyện giả cách xa đó hơn năm mươi dặm.

Bọn hắn trở thành đối thủ tối thượng nhất trong chiến trường, bất kỳ lực lượng nào cũng không có tư cách tham gia cuộc chiến của bọn hắn.

Úy Thuế nương tựa theo thiên phú Nộ Chiến tộc mạnh mẽ chống đỡ Thiên Thần, nhưng Thiên Thần trong chiến đấu đồng thời còn đang hấp thu Triệu Hoán linh, thực lực của hắn vẫn đang tăng lên.

Dương Đại cũng đang chú ý một trận chiến này, xem ra Úy Thuế rất khó bắt lại Thiên Thần.

Giờ phút này, Dương Đại đã triệu hồi ra trăm vạn Thiên Nhân âm chúng, Thiên Nhân âm chúng một bên chiến đấu, một bên phục chế hồn phách đồng bào, hóa thành Triệu Hoán linh của mình, cấp tốc hình thành một cỗ chiến lực rất mạnh, xé rách chiến trường ra một lỗ hồng, bảo hộ Dương Đại hấp hồn.

Theo Dương Đại hấp hồn càng ngày càng nhiều, âm chúng giết địch càng ngày càng nhiều, hắn rõ ràng cảm giác được khí vận của mình tăng trưởng nhanh chóng.

Hắn điều ra khí vận xếp hạng xem xét.

【 Bảng xếp hạng khí vận thời gian thực của chúng tộc đào thải lần này 】

【 Thứ nhất, Nộ Chiến tộc, khí vận giá trị, 25 hội nguyên 】

【 Thứ hai, Ngân Hà tộc, khí vận giá trị, 22 hội nguyên 】

【 Thứ ba, Ma Đa nguyên tộc, khí vận giá trị, 0 hội nguyên】

【 Thứ mười tám, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị, 5 hội nguyên】

【 Thứ mười chín, Thiên tộc, khí vận giá trị, 3 hội nguyên】

Quả nhiên!

Khí vận chủng tộc có thể giảm xuống, này lên kia xuống.

Theo khí vận hai tộc đã có thể đánh giá ra tình thế chiến cuộc.

Dương Đại hào tình vạn trượng, định ăn hết Thiên tộc.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Uý Thuế, lưỡng lự muốn thi triển trạng thái Âm Thần hay không.

Hắn là không nên dùng.

Thiên tộc tất bại, mặc dù Thiên Thần trở nên vô cùng mạnh mẽ, cùng lắm thì vây đánh!

Trong lòng Dương Đại lập tức an bài năm triệu âm chủng nhân tộc tới gần chiến trường của Thiên Thần và Uý Thuế, do Mộ Dung Trường An lãnh tụ, kết trận bao vây chỗ phương viên năm mươi dặm kia.

Thiên Thần chú ý tới số lượng lớn âm chủng tới gần, nhưng hắn cũng không hề để ý, hắn đang không ngừng mạnh lên, toàn bộ chiến trường đã tìm không thấy tồn tại càng mạnh mẽ hơn hắn.

- Chờ một chút, ta có thể chúa tể trận chiến này.

Hai mắt Thiên Thần phát ra tinh quang, lòng tin tràn đầy.

Mộ Dung Trường An suất lĩnh năm trăm vạn âm chủng, tất cả đều là Tu Tiên giả Thâm Vực, tu vi thấp nhất cũng đến Tâm

Toàn cảnh, động tác rất nhanh, cấp tốc bao vây phương viên năm mươi dặm dùng Thiên Thần làm trung tâm.

Nhóm âm chúng ngưng tụ ra kiếm, đôn dập giờ cao.

- Kết trận!

Mộ Dung Trường An quát to, hết thấy âm chúng ra cùng chiêu thức, linh lực bùng nổ, sóng vai tương liên, phóng lên tận trời, hình thành màn ánh sáng trắng kết nối trời và đất.

Thập Phương Diệu Đại Trận!

Kết thành!

Sau khi trận thành, Triệu Hoán linh từ phương xa bay tới bị ngăn cản, không thể bị Thiên Thần hấp thu.

Thiên Thần ý thức được không thích hợp, lập tức quay người, đang muốn phá trận, nhưng Úy Thuế không có buông tha hẳn, chỉ thấy Úy Thuế đưa tay, trong lòng bàn tay bùng nổ linh lực màu đỏ như máu, hóa thành từng sợi xiềng xích cuốn lấy Thiên Thần, để Thiên Thần không thể rời khỏi.

Mộ Dung Trường An không do dự, ánh mắt lạnh lẽo, quát:

- Phạt!

...

- Đến rồi! Đến rồi!

Thái Dương Thần nhìn Thiên Thần, kích động kêu to, Thiên Nhân xung quanh không lo được hẳn thất thổ, nên tiến công thì tiếp tục tiến công.

Trên chiến trường hạo đặng, Thập Phương Diệu Đại Trận lộ ra vô cùng hùng vĩ, hấp dẫn tầm mắt tất cả mọi người.

Thiên Thần thoát khỏi pháp thuật Úy Thuế trói buộc, nhưng Thập Phương Diệu Đại Trận đã kết trận, thậm chí bắt

đầu phát động công kích, Ủy Thuế đạt được Dương Đại tâm linh phân phó, lập tức chui vào lòng đất.

Àm ăm —.

Phía trên Thập Phương Diệu Đại Trận cuộn cuộn lôi vân, đếm không hết lôi điện đánh xuống, hòa thành từng dải lụa màu trắng, điên cuồng oanh kích Thiên Thần.

Thiên Thần ngẩng đầu nhìn lại, một quyền đánh ra, đâm ra một quyền hiện một tôn đầu thú màu bạc kỳ dị thân vũ, lớn tới mấy trăm trượng, trong miệng phun ra liệt điểm màu tím, đối diện đụng vào lôi đình đầy trời.

Ánh chớp lấp lánh, ánh lửa chập chờn, cuồng phong bừa bãi tàn phá ở trong trận, tóc dài Thiên Thần loạn vũ, hấn híp mắt nhìn đi, không khỏi động dung.

Công kích của hắn không ngờ lại không hề có tác dụng đối với trận pháp.

Năm triệu nhân tộc kết thành trận pháp cường đại cỡ nào.

Mộ Dung Trường An quát lạnh nói:

- Tru!

Trận pháp lần nữa sinh ra biến hóa, linh lực biến thành màn ánh sáng trắng xuất phát ra kiếm khí đếm không hết, theo bốn phương tám hướng bao phủ đến Thiên Thần, nhưng khi kiếm khí sắp tiếp xúc đến Thiên Thần, cấp tốc ngưng tụ ra thân ảnh kiếm khách, thi triển kiếm chiêu thiên biến vạn hóa tiến hành tiến công.

Thiên Thần bị áp chế.

Một màn này để sĩ khí Nhân tộc Địa Cầu phóng đại, mà Thiên tộc càng thêm hoảng hốt.

Ngay cả Thiên Thần mạnh nhất đều bị áp chế, sao bọn hắn lại có thể thắng?

Chương 369: Số lượng âm chúng phá ức (2)

Nhất là khi thấy trong trận doanh kẻ địch xuất hiện càng ngày càng nhiều đồng bào, nhóm Thiên Nhân bắt đầu cảm nhận được tuyệt vọng.

Dương Đại cũng mặc kệ tâm thái của Thiên tộc, hắn đang trắng trợn hưởng thụ sáng khoái kh hấp hồn.

Số lượng Thiên Nhân âm chúng liên tiếp tăng mạnh.

Một trăm năm mươi vạn!

Một trăm tám mươi vạn!

Hai trăm vạn!

Số lượng lớn Thiên Nhân tre già măng mọc thẳng hướng đến hắn, đều bị nhóm âm chúng cản lại, Thiên Nhân tộc ý thức được không thích hợp, không thể không tạm thời cải biến sách lược, để nhóm Thiên Nhân tiến đến nghĩ cách cứu viện Thiên Thần.

Dương Đại một mực thấy rõ chiến trường, theo đó an bài ngàn vạn âm chúng tiến đến trợ giúp Thập Phương Diệu Đại Trận, bên người lưu lại mấy trăm vạn âm chúng, ngoại trừ âm chúng, hắn còn có mấy ngàn vạn đồng bào đam dự huyết phần chiến.

- Ma Thần tộc Thực Hồn lần nữa vọt lên, dùng thân thể cao lớn phá hủy phía sau Thiên Nhân tộc.

Thái Dương Thần, Kiếm Đồ, Chu Dục, Chân Khôi thánh quân các âm chúng mạnh mẽ bừa bãi tàn phá bốn phía, tru diệt

Thiên Nhân càng ngày càng nhiều, đỉnh tiêm cao thủ của Thiên Nhân tộc cũng đang đồ sát nhân tộc Địa Cầu, hai bên đều áp dụng cũng sách lược, mạnh đối yếu.

Oanh! Oanh! Oanh...

Vô số kẻ đạn pháo theo trận địa nhân tộc Địa Cầu bắn ra, thành hàng lượt qua ở trên không trung, thanh thế to lớn, tăng thêm hoa lệ cho mảnh chiến trường oanh liệt này.

Trong Thập Phương Diệu Đại Trận, Thiên Thần nhanh chóng thi pháp, ngăn cản tiến công ở bốn phương tám hướng, không cách nào lại hấp thu Triệu Hoán linh, dẫn đến thực lực của hắc đình trệ tăng phúc, giờ phút này đối mặt với trận pháp, hắc bắt đầu lộ ra cô hết sức.

- Đáng chết, cái này là trận pháp Tu Tiên giới sao?

Thiên Thần nghiêng răng nghiêng lợi, Thiên tộc cũng ở trong Thâm Vực, chẳng qua là Thâm Vực rất lớn, có rất nhiều hệ thống tu luyện, Thiên tộc hiểu rất ít hệ thống tu tiên, trước đó Thiên Tuyệt xem như xung phong, nhưng toàn thể chết bất đắc kỳ tử, không người hồi báo tin tức.

Càng ngày càng nhiều âm chúng gia nhập Thập Phương Diệu Đại Trận, Nhóm Thiên Nhân muốn từ ngoài trận pháp xông vào, nhưng căn bản làm không được, vô luận trong ngoài, trận pháp vô cùng cường đại, không thể đột phá.

Mộ Dung Trường An bỏ qua tiến công phía ngoài, trong mắt của hắc chỉ có thân ảnh Thiên Thần, mà sau lưng đạo thân ảnh này là sát ý ngập trời, muốn bao phủ hắc.

- Diệt!

Mộ Dung Trường An trầm giọng quát, gần ngàn vạn âm chúng cùng nhau biến chiêu, trận pháp theo đó chuyển đổi, lôi vân đột nhiên phát ra từng cột sáng màu trắng, liên tục hạ

xuống, đang trong quá trình rơi xuống hội tụ vào một chỗ, trấn áp không gian trong trận, không có nơi hẻo lánh để tránh né.

Thiên Thần điều động lực lượng toàn thân ngăn cản thế công của trận pháp.

Oanh một tiếng!

Cường quang chiếu rọi trên mặt Thiên Thần, gương mặt hấn lộ ra vẻ không thể tin được, quát:

- Không có khả năng! Không ——

Hội tụ linh lực của gần ngàn vạn âm chúng, lại trải qua Thập Phương Diệu Đại Trận tăng lên, uy lực kinh khủng vượt xa lúc trước, Thiên Thần lần đầu tiên cảm nhận được lực lượng như thế.

Đáng tiếc, hấn không phải Nộ Chiến tộc, phần nộ cũng không thể khiến cho hấn vượt qua cực hạn, chỉ có thể trơ mắt nhìn cường quang ẩn chứa lực lượng khủng bố từ trên trời giáng xuống, cho đến khi nghiền ép mình.

Ầm ầm ——.

Đất động trời lay, Thập Phương Diệu Đại Trận trận kịch liệt chấp chờn, tựa như bên trong đang nhốt một đầu rồng, lúc nào cũng có thể lao ra, phát động sóng gió để nhóm Thiên Nhân ngoài trận không ngừng đi vòng quanh, bay đi, rất khó ngăn cản.

- Đây là lực lượng gì?

- Là trận pháp Tu Tiên giới Thâm Vực.

- Trận pháp vậy mà như thế mạnh mẽ...

- Nguy rồi, Thiên Thần có thể chịu đựng hay không?

- Không có khả năng, đây chính là Thần của chúng ta, nào có dễ dàng chết như vậy?

Nhóm Thiên Nhân kinh hô, trong ngũ khí của bọn hắc xen lẫn kinh khủng.

Một khi Thiên Thần chết, kết cục của Thiên tộc trong chủng tộc đào thải lần này liền sẽ bị định ra.

Người Địa Cầu, Thiên Nhân phương xa giao chiến cũng đang quan tâm Thập Phương Diệu Đại Trận, động tĩnh lớn như vậy, hai bên tham chiến tất nhiên là lực lượng cường đại nhất hai tộc, vô luận ai thua ai thắng, đều sẽ trực tiếp quyết định chiến cuộc.

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả Thiên tộc - Giận dữ】

【Thí Luyện giả Nộ Chiến tộc Chiến Dao đánh giết thí luyện giả Ma Đa nguyên tộc - Sói Mô Phỏng】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Thiên Đạo - Đánh giết thí luyện giả Thiên tộc Ta Là Quốc Vương】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Thiên tộc - Thiên Thần】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả Thiên tộc Máu Chảy Tinh Không?】

Thông báo đánh giết chưa từng ngừng qua, nhưng hai chữ Thiên Thần vô cùng chói mắt để hết thấy Thiên Nhân động dung.

Thiên Thần, chết!

Nhân vật mạnh nhất Thiên tộc không ngờ lại chết.

Thập Phương Diệu Đại Trận bắt đầu xê dịch, ngàn vạn âm chúng thống nhất hành động, trận pháp nghiền ép đến từng Thiên Nhân, trấn diệt tất cả.

Vị trí trận pháp lúc đầu hiển lộ ra, đã là một vùng phế tích, Ủy Thuế xuất hiện, trong tay hắn nắm bắt một đạo hồn phách, chính là hồn phách của Thiên Thần, còn thi thể của Thiên Thần, đã bị đánh thành tro bụi.

Ủy Thuế nhanh chóng thi pháp cho hồn phách Thiên Thần, đánh lên mấy chục chú ấn, phong ấn hồn phách hắn, lại dẫn theo hồn hắn lao nhanh tới chỗ Dương Đại.

Thiên Thần vừa chết, Thiên tộc đại loạn, mặc dù Thiên tộc tộc trưởng tận lực trấn an, nhưng nhóm Thiên Nhân thất kinh, trong khoảng thời gian ngắn bị Nhân tộc Địa Cầu đánh giết số lượng lớn.

Cân tiêu ly thắng lợi hướng về phía nhân tộc Địa Cầu.

Dương Đại cũng không có quá kinh hỉ, nếu như ngay cả đánh Thiên tộc đều quá sức, mong muốn sống đến cuối cùng, gần như không có khả năng.

Hắn tiếp tục bay lượn, hấp thu hồn phách dọc đường, số lượng Thiên Nhân âm chúng tăng vọt, một bên hấp hồn, một bên triệu hoán, khiến cho âm chúng bên cạnh của hắn cũng càng ngày càng nhiều.

Chương 370: Số lượng âm chúng phá ức (3)

Trong đại sảnh của một chiến hạm, Thiên tộc tộc trưởng tê liệt trên ghế ngòai, hai mắt vô thần, cả người đều đang run rẩy.

Hắn biết Thiên tộc xong đời rồi.

Triệt để xong.

Hắn không nghĩ ra, nhân tộc Địa Cầu yếu đuối như vậy sao sẽ xuất hiện Thần Tuyền giả mạnh mẽ như vậy?

Mặc dù không muốn thừa nhận, thiên phú của vị Bá Vương Bất Quá Giang kia vượt xa Thiên Thần, loại năng lực không ngừng sáng tạo triệu hoán âm hồn trên chiến trường kia đơn giản làm người tuyệt vọng.

Đúng lúc này.

Hắn bỗng nhiên nhìn thấy một đạo thân ảnh quen thuộc trên màn hình, Thiên Tuyệt đang suất lĩnh một nhóm Thiên Nhân chinh chiến, trên mặt từng người đều tràn ngập nụ cười hưng phấn.

Trong đầu của hắn lóe lên một ý niệm, lập tức cảm thấy ở trong lòng, đã man sinh trưởng, đã lan ra là không thể ngăn cản.

Dương Đại chân đạp Băng Bạo Thiên Long, áo bào phản phật, bốn phương tám hướng có số lượng lớn hồn phách vọt tới.

- Vẫn là có vật cười dễ chịu.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, hắn nhìn thấy Uý Thuế bắt đầu đánh tới, những nơi đi qua, không có Thiên Nhân ngăn cản, quả nhiên là mãnh tướng.

Đúng lúc này, một âm thanh vang lên ở trong đầu hắn, ngữ khí mỗi một.

- Ta chính là tộc trưởng Thiên tộc, có thể nói chuyện hay không?

Dương Đại trầm nghĩ:

- Làm sao đàm? Cuộc chiến hai tộc không có khả năng hóa giải, tất có một bên chết, người hắn là hiểu rõ.

Âm thanh tộc trưởng Thiên tộc vang lên theo:

- Ta muốn biết một chút người triệu hoán ra bấy nhiêu hồn phách.

- Người chẳng mấy chốc sẽ biết được, cần gì biết trước thời hạn?

- A a, ta có thể ra lệnh cho tộc nhân chạy trốn, có thể trốn bao nhiêu là bao nhiêu, tiện nghi chủng tộc khác.

- Người muốn hiểu rõ cái gì...

Dương Đại nghe ra đối phương nói bóng gió, có chút ngoài ý muốn.

Tộc trưởng Thiên tộc hỏi:

- Trở thành hồn mà người triệu hoán ra phải chẳng còn có linh trí.

- Không sai, ngoại trừ nghe lệnh của ta, không có thân thể ra, các người tương đương với còn sống, mà lại có tư thái mạnh hơn khi sống sót, nếu như các người không muốn thật chết đi, trở thành âm chúng của ta, là lựa chọn tốt nhất của các người.

- Âm chúng.....

- Cuối cùng sẽ có một ngày, trong âm chúng của ta sẽ xuất hiện đủ loại chủng tộc, vẫn như cũ giữ lại chế độ văn minh, Thiên tộc còn có càng nhiều chủng tộc làm đồng bạn, tiếp tục thăm dò vũ trụ, há không phải càng tuyệt? Các ngươi thật muốn bị đào thải sao?

Đôi mắt Dương Đại, Thiên tộc tộc trưởng yên lặng.

Dương Đại ngược lại không gấp.

Úy Thuế đi vào trước mặt hắn, nói:

- Hồn phách tên kia.

Tầm mắt Dương Đại rơi trong tay hắn, hồn phách Thiên Thần co quắp trong lòng bàn tay của hắn, thoát nhìn khéo léo đẹp đẽ.

Băng Bạo Thiên Long đạt được tâm linh phân phó, lập tức dừng lại, Dương Đại để âm chúng xung quanh tụ tập tới, hắn bắt đầu hấp thu hồn phách của Thiên Thần.

Đàm phán thì đàm phán, nên đánh nên hút, vẫn tiếp tục tiến hành.

Dương Đại bắt đầu hấp thu hồn phách của Thiên Thần.

Âm thanh Tộc trưởng Thiên tộc theo đó vang lên:

- Nếu như chúng ta trở thành âm chúng của ngươi, Thiên tộc thích hợp hành động cùng một chỗ?

- Ngươi nếu có thể để bọn hắn không chạy trốn, sau này ngươi vẫn như cũ là tộc trưởng, nhưng phó tộc trưởng phải là Thiên Tuyệt, bởi vì hắn sớm nhất gia nhập ta, ta là một người nhớ tình bạn cũ, Thiên tộc hiệu lực cho ta, ngày khác chủng tộc sẽ càng ngày càng nhiều, ta cũng sẽ nhớ kỹ Thiên tộc.

- Tốt, ta chỉ có thể để Thiên tộc tiếp tục chiến đấu, nếu dừng lại, chắc chắn đại loạn, ngược lại nhân tộc Địa Cầu cho dù chết, cũng có thể trở thành âm chúng của người.

Dương Đại đồng ý, đạo lý xác thực như thế, nếu như Thiên tộc tuyên bố đầu hàng, chờ bị giết, chắc chắn sẽ có số lượng lớn Thiên Nhân phản kháng, dẫn đến số lượng Thiên Nhân Dương Đại hấp thu sẽ giảm mạnh.

Chung tộc đào thải nào có không chết người, chiến đấu có thể khiến người ta thuế biến, có thể khiến người ta mạnh lên, Dương Đại cũng sẽ không suy nghĩ tận khả năng giảm bớt thương vong của Địa Cầu.

Sau khi Thiên Thần ngã xuống, Thiên tộc liền bắt đầu gấp phải đồ sát.

Không đến ba phút, Dương Đại đã hấp hồn thành công, một lần nữa triệu hoán Thiên Thần đi ra.

Thiên Thần xuất hiện bên cạnh Dương Đại, vẻ mặt kinh ngạc, rất nhanh hắn đã tiêu hóa trí nhớ Thế Giới Âm Thần.

Dương Đại ngược nhìn hắn, Thiên Nhân thật vô cùng cao, Thiên Thần thân là Thần Tuyền giả càn như vậy.

- Tự giới thiệu mình một chút.

Dương Đại mở miệng nói.

Thiên Thần hít sâu một hơi, bắt đầu tự giới thiệu, hắn tên Thiên Thần, tu vi Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh viên mãn, thiên phú cấp Siêu Tinh, cảnh giới Triệu Hoán linh của hắn có cảnh giới ngang bằng mình, số lượng cao nhất có thể đạt tới một ngàn, chẳng qua trước mắt hắn còn chưa tìm được nhiều kẻ địch cảnh giới cùng mình như vậy, trừ cái đó ra, thiên phú của hắn còn có thể hấp thu Triệu Hoán linh của những Thiên Nhân khác, tăng cường bản thân, tương đương với hắn chính là chủ nhân thiên phú Thiên tộc, khi toàn bộ thiên phú Thiên

tộc tập trung ở trên người hắn, hắn sẽ triệt để thể hiện ra sự mạnh mẽ của thiên phú cấp Siêu Tinh.

Bất quá hấp thu Triệu Hoán linh cũng cần bỏ ra cái giá rất lớn, không sai biệt lắm Thế Giới Âm Thần, sau đó sẽ lâm vào thời kỳ mỗi một trong thời gian nhất định dễ dàng bị người thừa lúc vắng mà vào, chỉ có thể sử dụng ở lúc máu chót.

Thiên phú cấp Siêu Tinh.

Dương Đại kém chút muốn để Thiên Thần trở thành âm tướng, nhưng hắn không chế được, bởi vì trở thành âm tướng cũng không thể lập tức tăng lên chiến lực, chẳng thà chờ một chút, đến sau này có lẽ còn có thể gặp được thiên phú mạnh hơn.

Thiên phú của Thiên Thần quyết định bởi số lượng Thiên tộc, trước mắt đến xem, số lượng thí luyện giả Thiên tộc còn không bằng nhân tộc Địa Cầu, sau khi chủng tộc đào thải, những chưa thành Thiên Nhân thí luyện giả cũng sẽ tan biến theo, hạn mức cao nhất thiên phú của hắn xem như cố định.

Dương Đại có một dã tâm, chính là thu phục Thần Tuyền giả Nộ Chiến tộc.

Nếu như nhân tộc Địa Cầu có thể sống sót, Nộ Chiến tộc nhất định vong, bởi vì hai chủng tộc thuộc về trận doanh khác biệt, không thể đồng thời sinh tồn.

- Ra tay đi, trước bổ sung một thoáng triệu hoán linh của người.

Dương Đại mở miệng nói, ánh mắt Thiên Thần phức tạp, nhưng vẫn lập tức tiến vào chiến trường.

Chương 371: Số lượng âm chúng phá ức (4)

Sự gia nhập của hắc đế Thiên tộc càng thêm tuyệt vọng.

- Thiên Thần cũng đầu hàng địch.
- Không phải đầu hàng địch, thiên phú của kẻ địch rất giống chúng ta, chẳng qua là càng nhanh.
- Thật đáng sợ, Bá Vương Bất Quá Giang đến cùng là thiên phú gì?
- Trách không được nhân tộc Địa Cầu quật khởi nhanh như vậy...
- Không được, phải liều chết mà chiến, chúng ta không có đường lui.

Thiên tộc trong lúc tuyệt vọng bộc phát ra lực lượng lớn hơn, bọn hắc đế đều rất rõ ràng, không có đường lui, chỉ có thể tử chiến, trước khi chết giết nhiều một chút kẻ địch cũng tốt.

Nhưng theo sức chiến đấu một phương nhân tộc Địa Cầu càng ngày càng nhiều, tốc độ Thiên tộc tử vong tăng nhanh, trái lại tốc độ Nhân tộc Địa Cầu tử vong đang giảm bớt.

Thiên Thần cấp tốc tìm tới những cao thủ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh của Thiên tộc, hắc đế muốn phục chế những đồng bào của mình thành Triệu Hoán linh.

Phục chế Triệu Hoán linh, không cần chiếm đoạt hồn phách, cho nên thiên phú của hắc đế không xung đột với thiên phú của Dương Đại, chẳng qua là hắc đế không thể trực tiếp phục chế âm chúng.

Nhân tộc Địa Cầu, trong bộ chỉ huy.

Tiêu Hưng thở ra một hơi, các tướng lĩnh khác cũng như thế, dồn dập lộ ra nụ cười.

Bọn hắn đã thấy ánh rạng đông của thắng lợi, trừ phi có chủng tộc khác đột nhiên đánh tới, bằng không đi qua trận chiến này, nhân tộc Địa Cầu chắc chắn bay lên.

- May mắn mà có Bá Vương Bất Quá Giang.

- Xác thực, vị Thiên Thần của Thiên tộc kia không ngờ lại bị chết nhanh như vậy, xem ra chỗ Tu Tiên giới ở khu Hạ Quốc chúng ta lợi hại hơn nhiều so với chúng ta tưởng tượng, trận pháp thứ này thật sự quá lợi hại, đáng giá mở rộng.

- Ha ha ha, mấu chốt nhất là sau khi Bá Vương Bất Quá Giang nuốt vào Thiên tộc, thể lực của chúng ta tương đương với tăng lên gấp bội.

- Như vậy xem ra, Thần Tuyên giả nhân tộc Địa Cầu có thể là Bá Vương Bất Quá Giang.

- Chỉ có thể là hắn, Bá Vương sớm đã có vượt qua thực lực nhân tộc Địa Cầu, nhưng hắn chưa từng có ức hiếp người Địa Cầu, thực lực và phẩm đức như vậy nơi nào còn có người thứ hai? Chúng ta đều rõ ràng, các quốc gia chúng ta chọn ra anh hùng cũng không phải tuyệt đối hoàn mỹ, ít nhất không bằng Bá Vương.

Các tướng lĩnh bộ chỉ huy cảm khái vạn phần, tình hình chiến đấu đã tiến vào giai đoạn thu hoạch, bọn hắn thậm chí đều không cần lại chỉ huy cụ thể.

Sau hai canh giờ.

Phía trên phế tích, Mộ Dung Trường An rút kiếm, Kiếm Nhận rút ra khỏi cơ thể một Thiên Nhân Đạp Hư cảnh, đối phương tê liệt ngã xuống đất.

Vẻ mặt Mộ Dung Trường An không biểu tình, ngẩng đầu nhìn lại, phóng tầm mắt nhìn tới, khắp nơi trên sa mạc tàn phá đều là thi thể, lít nha lít nhít, đếm cũng đếm không xuể, thí luyện giả Địa Cầu và nhóm âm chúng quanh quần trên không trung, kiểm tra chiến trường.

Đại chiến kết thúc.

Thiên Tộc chết vượt qua một trăm triệu người, nhưng vẫn có một ít Thiên Nhân chạy trốn.

Dương Đại đứng trên lưng Băng Báo Thiên Long, còn đang hấp hồn, hắn đã hấp thu hai ngàn vạn Thiên Nhân, tu vi đi đến Đạp Hư cảnh tầng tám.

Hắn còn phái phái một nhóm âm chúng chuyên môn đuổi theo giết những Thiên Nhân chạy trốn kia.

Nhân tộc Địa Cầu không có reo hò, đều đang yên lặng quét dọn chiến trường, thu thập thi thể đồng bào, còn thi thể của Thiên Nhân, Tiêu Hưng hạ lệnh, người nào cũng không thể động.

Này một trận chiến thu hoạch cực lớn, số lượng lớn vũ khí, chiến hạm, chiến cơ các loại tất cả thuộc về Nhân tộc Địa Cầu, Thiên tộc có trình độ khoa học kỹ thuật để nhân tộc Địa Cầu trong vòng mười năm thực hiện kỹ thuật bay vọt, dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là sống sót.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Đại khái lại qua năm canh giờ.

【 Nhân tộc Địa Cầu thành công đào thải Thiên tộc 】 .

Thông báo quy tắc vang lên cũng không có để người Địa Cầu cao hứng, ngược lại phần lớn người có chút bi thương.

Chúng tộc đào thải thật sự quá tàn khốc, nhân tộc Địa Cầu thật có thể cười đến cuối cùng?

Mãi đến khi có người xem xét bài danh khí vận chủng tộc, dấy lên hi vọng, Dương Đại cũng nhìn thấy.

【 Bảng xếp hạng khí vận thời gian thực chủng tộc đào thải lần này 】 .

【 Thứ nhất, Nộ Chiến tộc, khí vận giá trị, 28 hội nguyên 】 .

【 Thứ hai, Ngân Hà tộc, khí vận giá trị, 24 hội nguyên 】 .

【 Thứ ba, Ma Đa nguyên tộc, khí vận giá trị, 22 hội nguyên 】

【 Thứ mười sáu, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị, 8 hội nguyên 】

【 Thứ mười bảy, Thu Tộc, khí vận giá trị, 7 hội nguyên 】

【 Thứ mười tám, Tinh Vân tộc, khí vận giá trị, 6 hội nguyên 】 .

Người thứ mười sáu!

Không còn xếp ở hạng chót.

Dương Đại vừa hấp thu xong hết thấy hồn phách Thiên Nhân trên chiến trường, tu vi đã đi đến Đạp Hư cảnh tầng chín, khoảng cách đột phá không xa.

Trước mắt hắn hấp thu mười một ngàn không trăm tám mươi bảy (11087) vạn Thiên Nhân, tu vi đều phía dưới Đạp Hư cảnh, âm chúng mạnh hơn thì bị hắn giữ lại, sau này lại hấp thu, bởi vì hắn sắp gánh không được.

Trong trận này, Dương Đại hi sinh bốn mươi lăm vạn âm chúng, thí luyện giả hi sinh vượt qua tám mươi vạn, may mắn Thiên Thần bị chết nhanh bằng không số liệu chiến vong sẽ khoa trương hơn.

Tổng số lượng âm chúng của hắn đã vượt qua ức (*), đi đến một ức ba ngàn một trăm bốn mươi tám (3148) vạn vị.

[* 1 ức = 100 triệu]

Dương Đại ngồi dưới đất nghỉ ngơi, nhóm âm chúng thủ ở bên người, vô số cỗ thi thể Thiên người được vận chuyển tới, đây đều là đỉnh tiêm cao thủ trong Thiên tộc, yếu nhất cũng là Đạp Hư cảnh, phải đợi hắn nghỉ ngơi một quãng thời gian mới có thể hấp thu.

Dương Đại có thể cảm nhận được khí vận của mình đã đi đến mức độ vô cùng khoa trương, so Chử Linh, Táng Kiếm tiên tử đều muốn nhiều hơn, loại cảm giác này rất mỹ diệu, khiến cho tốc độ tinh thần hắn khôi phục tăng tốc.

- Chúng tộc đào thải xem ra cũng không phải là luyện ngục, đối với cường giả mà nói, càng giống như Nhạc Viên.

Hùng Liệt cảm khái, chiếm đoạt toàn bộ Thiên tộc, thế lực Dương Đại mạnh bao nhiêu?

Hắn không cách nào tưởng tượng.

Nhưng hắn hiểu rõ một chút, nếu không có chủng tộc đào thải, Dương Đại ở trong Thâm Vực không có mười năm, rất khó nắm giữ nhiều âm chúng như vậy, thậm chí mười năm cũng khó khăn, dù sao Thâm Vực trời cao đất xa, người tu hành rất khó tập trung số lượng nhiều như vậy để cho hắn giết.

Chương 372: Đột phá Thiên Nguyên cảnh! (1)

- Như vậy xem ra, chúng ta nghịch tập cũng không phải hoàn toàn không có khả năng.

Thái Dương Thần đắc ý cười nói, một trận chiến này hẳn giết đến sừng, lúc đi ngang qua thí luyện giả Địa Cầu, ánh mắt tất cả mọi người nhìn về phía hắn đều tràn ngập sùng bái.

Loại cảm giác này thật sự quá mỹ diệu.

Các âm chún khác cũng bắt đầu đàm tiếu, đều hết sức xúc động, mặc dù không rõ ràng đến cùng hấp thu bao nhiêu âm chún, nhưng số lượng tuyệt đối khủng bố.

Chờ bọn hắn trở lại Lôi Thần hải vực, chắc chắn quét ngang bát phương. Dương Đại không có tham gia bọn hắn thảo luận, an tâm nghỉ ngơi.

Một ngày đi qua rất nhanh.

Chiến trường còn chưa được quét sạch sẽ, đám người Mộ Dung Trường An đang ở khắp nơi hấp thu máu thịt, một trăm triệu Thiên Nhân, đầy đủ vài vị trong bọn hắn đột phá.

Dương Đại cuối cùng có năng lực, bắt đầu hấp thu Thiên Nhân còn lại.

Một lúc lâu sau, mới hoàn toàn hút xong.

Thiên tộc có mười chín vị Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, một trăm bảy mươi chín vị Đạp Hư cảnh, luận chiến lực cao cấp, tuyệt đối hơn xa nhân tộc Địa Cầu, nếu như không có Dương Đại, Nhân tộc Địa Cầu tất bại.

Nhất là khi Thiên Thần hấp thu xong hết thấy Triệu Hoán linh, tuyệt đối là ác mộng, may mắn bị Dương Đại kịp thời chém giết.

Dương Đại cách đột phá Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh chỉ thiếu chút nữa, bởi vì tư chất, lại không có đan dược, cảnh giới của hắn bị kẹt lại, nhưng hắn có thể cảm nhận được chỉ cần mình hấp thu hồn phách đủ nhiều, là hắn có thể cưỡng ép đột phá.

Chẳng lẽ đây chính là lấy lực chứng đạo trong tiểu thuyết mạng?

Dương Đại thuận thế hấp thu hồn phách những Thiên Nhân chạy trốn bị bắt trở lại, sau đó tùy tiện tìm một chỗ nghỉ ngơi.

Cùng lúc đó, cao tầng các quốc gia đang ở kiểm kê di sản của Thiên tộc, phía sau chiến trường có số lượng lớn khoa học kỹ thuật của Thiên tộc, khiến cho bọn hắn phấn chấn.

Các khoa học kỹ thuật của Thiên tộc đều mang tới từ hiện thực, cho nên cũng có thể mang về hiện thực, ý nghĩa sâu xa.

Trong đó có một chiếc chiến hạm cự vô phách, dài đến gần vạn mét, so với hàng không mẫu hạm lớn nhất của Địa Cầu còn muốn lớn hơn gấp mười lần, bên trong lại còn có không gian cấm chế, tàng trữ đến không hết đạn dược hỏa lực và chiến cơ.

Chỉ là chiếc cự vô phách chiến hạm này thôi đã đầy đủ cho nhân loại nghiên cứu mấy chục năm.

Tiêu Hưng cũng không có bị kinh hỉ to lớn làm choáng váng đầu óc, mà tiếp tục điều động nhân viên tình báo điều tra hướng đi từng tộc, tránh cho có địch nhân tới gần.

Chiến tranh giữa Nhân tộc Địa Cầu và Thiên tộc mặc dù kết thúc, nhưng thông báo lại không có đình chỉ, các tộc còn đang chém lẫn nhau.

Trước mắt đã đào thải hai chủng tộc, tốc độ vẫn rất nhanh, Dương Đại cứ tưởng rằng chủng tộc đào thải sẽ kéo dài thật lâu, hiện tại xem ra, nhiều nhất mấy tháng.

Trong quá trình đang nghỉ ngơi, Dương Đại thả ra số lượng lớn âm chúng, để bọn hắc tu luyện trên chiến trường.

Theo thời gian chuyển dời, nhóm âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết cũng đang không ngừng đột phá, sau khi hấp thu một trăm triệu thi thể Thiên Nhân mang tới hiệu quả chính là vượt qua tầng phúc hấp hồn.

Thạch Long, Trình Nga Quỷ, Điền Bất Trung, Bạch Vĩ, Thương Lang, Mộ Dung Trường An, Hứa Trường Sinh tất cả đều đi đến Đạp Hư cảnh, các âm chúng khác thấy thế nóng mắt.

Bất quá Dương Đại tạm thời không muốn cho bọn hắc tu luyện Trường Sinh Quyết, người tu hành càng nhiều, điểm tranh của mỗi người sẽ càng ít, chờ nhóm người đầu tiên tu luyện Trường Sinh Quyết đủ mạnh, lại để cho càng nhiều âm chúng học tập Trường Sinh Quyết.

Thạch Long không chỉ tu luyện Trường Sinh Quyết, còn là thân phận âm tướng, bình thường được hưởng tăng phúc khi nhóm âm chúng tu luyện, hắc không ngờ lại ngênh đón độ kiếp trên chiến trường, chuẩn bị bước vào Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Dương Đại không thể không để năm trăm vạn âm chúng bày trận, trợ hắc độ kiếp.

Lần đột phá này hấp dẫn số lượng lớn thí luyện giả quan tâm, tin tức cấp tốc truyền ra, Thiên Nguyên cảnh cũng chính thức truyền ra đại chúng, khi biết được Thạch Long là vị âm chúng thứ nhất của Dương Đại, tư chất bình thường, lại có thể được Dương Đại bồi dưỡng thành Thiên Nguyên Nhập Tịch

cảnh, cái này khiến những người thí luyện nhận biết Dương Đại sâu hơn, càng ngày càng nhiều người không còn kháng cự về việc trở thành âm chúng, thậm chí một vài người bắt đầu chờ mong.

Dương Đại thả ra số lượng lớn âm chúng Thiên tộc, tộc trưởng Thiên tộc còn dẫn đầu một nhóm Thiên Nhân tiến đến tiếp xúc cùng cao tầng Nhân tộc Địa Cầu, Dương Đại để bọn hắn trả lời tất cả vấn đề để bộ chỉ huy nắm giữ càng nhiều tình báo.

Nhìn xem nhóm Thiên Nhân mặc dù bị chủng tộc đả đảo thải, còn có thể sống được, mà lại không giống như khôi lỗi, mỗi một vị Thiên Nhân đều có cảm xúc của mỗi người, biểu hiện như vậy để người Địa Cầu có càng nhiều ý nghĩ.

Ánh mắt Thiên Nhân nhìn về phía người Địa Cầu vẫn như cũ rất cừ hận, nhưng bởi vì có Dương Đại mệnh lệnh, hai bên cũng không có bùng nổ mâu thuẫn.

Dù ai cũng không cách nào trực tiếp có ấn tượng tốt cho cừ địch, cần thời gian.

Dương Đại lười nhác làm hướng dẫn trong lòng, trực tiếp mệnh lệnh là được, ở giữa chủng tộc ngăn cách bản thân là không thể tiêu trừ, có chăng qua là cân nhắc lập trường.

Thạch Long đột phá không có bất kỳ lo lắng gì, được năm trăm vạn âm chúng bảo hộ, há có thể không thành công?

Bất quá thiên kiếp của Thạch Long vẫn là rất đáng sợ, rất có uy thế của Thập Phương Diệu Đại Trận, Dương Đại kém chút bị hù dọa.

Một vị âm tướng khác là Mộ Dung Trường An đi đến Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh hậu kỳ, dùng tư chất chiến đấu của hắn, hết sức có thể trở thành âm chúng mạnh nhất, kiếm đạo của hắn quá mạnh.

Dương Đại rất hài lòng, hẳn đang thay đổi mạnh, thành viên tổ chức của mình cũng đang thay đổi càng mạnh.

Chương 373: Đột phá Thiên Nguyên cảnh! (2)

Thời gian lại qua hai ngày.

Chiến trường được quét dọn xong, bộ chỉ huy tạm thời không có tuyên bố hành động, còn đang nghỉ ngơi tại chỗ.

Được mấy ngàn vạn âm chúng tu luyện tăng phúc, Dương Đại lại muốn độ kiếp ồi.

Hắn cũng không có hoảng, một hơi đề ngàn vạn âm chúng bày trận thủ hộ mình, phô trương cực lớn, cũng dẫn tới hai ức thí luyện giả quan sát.

- Bá Vương Bất Quá Giang muốn bước vào Thiên Nguyên cảnh.

- Nguru bức! Thiên Nguyên cảnh đệ nhất toàn cầu.

- Xứng đáng là thần tượng của ta.

- Nguru phê như vậy? Đột nhiên cảm thấy chủng tộc đào thải không có đáng sợ như tưởng tượng, các người có phát hiện không, sau khi mỗi lần giết địch, ta cảm giác trên người nhiều thêm cái gì đó, nói không nên lời, chính là trạng thái trở nên càng tốt, càng có dục vọng chiến đấu.

- Bá Vương Bất Quá Giang vốn chính là thể giới đệ nhất nhân, cảnh giới đệ nhất có ý nghĩa không lớn, một trận chiến này không có hấn, người chết càng nhiều, thậm chí người ta có khả năng đã chết, chúng ta đều thiếu nợ hấn một mạng.

Những người thí luyện một bên quan sát Dương Đại độ kiếp, một bên nghị luận.

Hoắc Vương Đình, Mạnh Đại Đế, Sát Sát Sát Sát và một đám thiên tài cũng đang quan sát, ánh mắt của bọn hắn rất phức tạp.

Chuyện cho tới bây giờ, bọn hắn hiểu rõ vị thiên phú cấp Siêu Tinh kia chính là Bá Vương Bất Quá Giang, bọn hắn thấy Dương Đại hấp thu toàn bộ Thiên tộc, rất khó tưởng tượng âm chúng của hắn có bao nhiêu.

Lượng lớn âm chúng cũng đủ để cho bọn hắn mất đi lòng muốn vượt qua.

Hoắc Vương Đình hết sức mờ mịt, hắn cảm giác mình triệu hoán toàn bộ Anh Linh cổ đại của Hạ Quốc ra cũng chưa chắc có nhiều như âm chúng của Dương Đại.

Ở phía xa, một nam tử lạnh lùng ôm một thanh kiếm, yên lặng nhìn Dương Đại trong Thập Phương Điều Đại Trận, hắn chính là Xuyên Qua Luân Hồi, cũng là người mới có được thiên phú cấp độ SS.

Hắn tự lẩm bẩm:

- Thiên phú cấp Siêu Tinh...

Dương Đại độ kiếp cũng kinh động đến bộ chỉ huy, bộ chỉ huy tự nhiên cao hứng, cũng không có lo lắng, tình huống như bọn hắn dự đoán, Dương Đại thuận lợi độ kiếp, bước vào Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

【Thâm Vực thông báo: Thí luyện giả khu Hạ Quốc Bá Vương Bất Quá Giang? Trở thành vị thí luyện giả thứ nhất của Nhân tộc Địa Cầu bước vào Thiên Nguyên cảnh, chính thức rời khỏi cốt cách phàm tục】.

Nhân tộc Địa Cầu bộc phát ra tiếng hoan hô, giống như nhìn một trận thịnh đại đang được trực tiếp, làm Dương Đại có chút im lặng.

Bất quá cảm giác đột phá vẫn hết sức thoải mái, Thiên Nguyên cảnh, đây là cảnh giới toàn mới, Dương Đại tu luyện Đại Chư Thiên cũng nhận được thuế biến, trong cơ thể thể giới nhanh chóng khuếch trương.

Sau khi trận pháp giải tán, Dương Đại đi vào trong Quy Nguyên thánh lâu nghỉ ngơi, nhóm âm chúng đã chuẩn bị kỹ càng được trì, cung cấp hần ngâm trong bồn tắm.

Hắn một bên nằm trong nước thuốc, một bên đang tự hỏi.

Hắn hiện tại có danh ngạch của hai vị âm tướng, muốn hay không lựa chọn Thiên Thần?

Thiên Thần đã là Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh viên mãn, một trăm triệu âm chúng cùng nhau tu luyện, nói không chừng có thể trong khoảng thời gian ngắn khiến cho hắn bước vào Âm Dương cảnh.

Hắn quá cần chiến lực Âm Dương cảnh.

Chẳng qua hắn luôn cảm thấy hạn mức cao nhất thiên phú của Thiên Thần liếc mắt là thấy, số lượng Thiên Nhân không có khả năng lại tăng trưởng, mà Triệu Hoán linh của Thiên Nhân cũng không phải vô hạn, có thể mang tới tăng phúc cũng không phải vô cùng vô tận.

- Ta đang suy nghĩ gì đây? Sống sót trước lại nói.

Dương Đại nhin không được cho mình một bạt tai, sau đó gọi Thiên Thần tới.

Nếu tất cả một trăm triệu Thiên Nhân đều có thể có Triệu Hoán linh, số lượng kia cũng có thể dễ dàng vượt qua 10 tỷ, lúc lâm chiến, Thiên Thần hấp thu chục tỷ Triệu Hoán linh...

Dương Đại không thể tin được khi đó Thiên Thần mạnh bao nhiêu.

Thiên Thần rất nhanh tới đến, Dương Đại cũng không nói nhảm, lựa chọn hấn trở thành âm tướng.

Một lúc lâu sau, Dương Đại thả ra hết thủy âm chúng, sau khi bên trong Quy Nguyên thánh lâu đựng đầy, liền thả ra ngoài tu luyện.

Nhóm âm chúng hình thành một mảnh hải dương mênh mông, để những người thí luyện nhìn mà than thở, Thiên Nhân có hình thể cao lớn, lại thêm Yêu tộc âm chúng, những người thí luyện cảm thấy âm chúng của Dương Đại kó hả năng còn nhiều hơn thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu, Dương Đại trong lòng bọn họ triệt để hóa Thần.

Hưởng thụ lấy một trăm ba mươi triệu âm chúng tu luyện tăng phúc, Thiên Thần cực kỳ kinh hỉ, càng thêm kính trọng Dương Đại, đồng thời cũng bắt đầu tán đồng các âm chúng khác, hấn đem đãi ngộ của mình nói cho Tộc trưởng Thiên tộc cùng với những bạn thân, gia đình, tin tức cấp tốc truyền ra, cũng làm cho Thiên tộc sinh ra cảm giác tín nhiệm.

Tựa hồ trở thành âm chúng không có gì không tốt.

Vị chủ nhân này cũng không có thành kiến về Thiên Tộc.

Thiên Tuyệt cũng có chút ghen ghét, dù sao hấn tới trước, bất quá hấn cũng biết mình và Thiên Thần có khoảng cách về thiên phú, cho nên không dám có ý kiến.

Ở Dương Đại nơi này, ngoại trừ thứ tự trước sau, vẫn là cường giả vi tôn, hấn không dám được một tác lại muốn tiến một thước.

Thoáng chớp mắt.

Năm ngày thời gian trôi qua.

Một trăm ba mươi triệu âm chúng cùng nhau tu luyện, để tu vi nhóm âm tướng đều đang tăng lên, bất quá Thiên Thần

vẫn không có đột phá.

Dương Đại đã đem ý nghĩ của mình nói cho Tiêu Hưng, dĩ nhiên, có chỗ tinh lược, hẳn chỉ nói rõ có khả năng được hưởng thiên phú tu luyện của hắn, sau khi Thiên Thần trở thành âm tướng, nói không chừng có thể thành tựu Âm Dương cảnh.

Tiêu Hưng cũng rất chờ mong chiến lược Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, cho nên để đại bộ đội ở đây chinh đồn, nhưng ngành tình báo vẫn đang làm việc.

Nhân tộc Địa Cầu yên tĩnh, nhưng chủng tộc khác nhóm còn đang chém giết lẫn nhau.

【 Ngân Hà tộc thành công đào thải Tinh Vân tộc 】 .

Lại mất đi một nhánh chủng tộc.

Chương 374: Đột phá Thiên Nguyên cảnh! (3)

Gần đây Ngân Hà tộc biểu hiện hết sức sôi nổi, thậm chí có xu thế địa vị ngang nhau cùng Nộ Chiến tộc.

Trên khí vận bài danh, hai bên cắn rất chặt, trước mắt chỉ có khoảng cách 1 hồi nguyên.

Đối với vị lão đại ca cùng trận doanh này, Dương Đại vẫn hết sức miễn cảm.

Ngân Hà tộc không chỉ là mạnh nhất cùng trận doanh, ở trong hiện thực cũng rất gần Địa Cầu của Nhân tộc, nhất định phải cẩn thận xử lý quan hệ với Ngân Hà tộc, hơi không cẩn thận, chủng tộc đào thải có khả năng lan tràn đến hiện thực.

Dương Đại một bên hưởng thụ lấy nữ ma tu xoa bóp, một bên yên lặng suy nghĩ.

Trong đại điện, nhóm âm chúng hạch tâm cũng đang thảo luận tiếp theo đối phó người nào, Thiên tộc tộc trưởng và Thiên Thần cũng tham gia, bọn hắn thân là lãnh tụ chủng tộc, nắm giữ tình báo tự nhiên hết sức phong phú.

Tất cả mọi người nghĩ hay là lựa chọn chủng tộc yếu nhất trừ nhân tộc Địa Cầu ngoài, nghịch tập từng cái.

Thu Tộc!

Một nhánh chủng tộc giống như miêu nhân (người mèo), hung tàn đáng sợ, giống như nhân tộc Địa Cầu, thiên phú phong phú.

Trước mắt trong vạn tộc cạnh tranh chia làm hai loại chủng tộc, một loại là thiên phú rất nhiều, cần tỷ lệ sinh ra thiên phú siêu cường, một loại là thiên phú nhất trí, thực lực trung bình tương đối mạnh mẽ, Nộ Chiến tộc và Thiên tộc đều thuộc về loại thứ hai, loại thứ hai cũng không phải không thể đề cao khả năng, theo thực lực bản thân mạnh mẽ, thiên phú cũng sẽ cường hóa, hướng đi cường hóa cũng khác biệt.

Tỷ như Thiên Thần, cũng không phải là Thiên Nhân nhiều Triệu Hoán linh nhất, nhưng có thể có Triệu Hoán linh ngang bằng với cảnh giới bản thân hần ít càng thêm ít, càng không có người thứ hai có thể hấp thu Triệu Hoán linh của Thiên Nhân khác.

Đúng lúc này, âm thanh Tiêu Hưng vang lên ở trong đầu hần:

- Phát hiện tung tích kẻ địch, chuẩn bị tác chiến.

Dương Đại mở to mắt, dùng tâm linh cảm ứng đề Vạn Thiên Hào thủ phía ngoài điều tra địch tình.

Rất nhanh, âm thanh Vạn Thiên Hào vang lên trong lòng hần:

- Số lượng địch nhân khó mà ước lượng, hết sức không thích hợp, không cách nào phân biệt thân phận chân thật của bọn hần, bọn hần từng người khoác lên áo bào đen, không có chân, nổi bông bênh giữa không trung, từng người đi hướng khác nhau.

Dương Đại nhú mày, lập tức nói tin tức này ra.

Thiên tộc tộc trưởng mở miệng nói:

- Đây là Hắc Bào tộc, bản chất sinh mệnh của Hắc Bào tộc rất đặc thù, giống như hồn thể, nhưng lại có thể tiến hành tiến công thực thể, giống như âm chúng.

Hắc Bào tộc, chủng tộc bài danh khí vận thứ mười hai.

Cường địch!

Dương Đại lập tức nhích người, đi ra Quy Nguyên thánh lâu, các âm chúng khác theo sát phía sau.

Cùng lúc đó, một trăm triệu âm chúng trên mặt đất ngoài lầu đồn dập đứng dậy, tràn diện vô cùng hùng vĩ, tựa như sóng người vô biên vô tận.

Những người thí luyện Nhân tộc Địa Cầu đồn dập hành động, thành đội ngũ đứng thẳng, kiểm tra trang bị bản thân.

Dương Đại đứng ở trên hành lang đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy phần cuối đường chân trời xuất hiện từng đạo thân ảnh đáng sợ, thật đúng là áo bào đen, không có chân, mang theo mũ áo, không nhìn thấy khuôn mặt, trong tay áo toát ra hai tay nắm lưỡi hái và xích sắt.

Hình tượng này rất giống Tử Thần.

Dương Đại không thể không hoài nghi, hình tượng Tử Thần của nước ngoài chẳng lẽ có nguồn gốc từ Hắc Bào tộc?

Hắc Bào tộc là sinh linh rất cao, có cao tới mấy chục trượng, nổi bông bênh giữa không trung, tựa như một từng tòa núi đen, cảm giác áp bách cực mạnh.

Từng hướng đi đều có sinh linh Hắc Bào tộc, bọn hắn bị bao vây.

Thái Dương Thần lập tức nhảy vọt đến trên bầu trời, bắt đầu tích súc lực lượng mặt trời.

Thiên Thần đi vào trên không, híp mắt nhìn tứ, tầm mắt tập trung vào một sinh linh Hắc Bào tộc cao trăm trượng, hắn cảm nhận được uy hiếp.

- Khí tức của Thần, không ngờ Nhân tộc Địa Cầu các người lại sinh ra thiên phú cấp Siêu Tinh, phóng xuất Thần Tuyền giả của bọn người, chúng ta có thể cho các người sống thêm một đoạn thời gian, bằng không các người sẽ gặp dày vò tra tấn, sống không bằng chết.

Một đạo âm thanh lạnh lẽo vang vọng đất trời, tràn ngập sát ý để cho người ta không rét mà run.

Hết thầy thí luyện giả đều khăn trương, theo ngoại hình đến xem, Hắc Bào tộc xác thực dọa người, xem qua liền không dễ chọc.

Dương Đại hỏi:

- Hắc Bào tộc có nhược điểm là cái gì?

Thiên tộc tộc trưởng trả lời:

- Không rõ ràng, Thiên tộc chúng ta gặp phải qua Hắc Bào tộc một lần, chi đội ngũ kia chết hết, cho nên chỉ hiểu rõ đến hình tượng của bọn hắn và tên, ngay cả năng lực đều không rõ ràng.

Dương Đại nheo mắt.

Hắn lập tức phân phó Mộ Dung Trường An, Trần Thiên Hải tiến đến thử nghiệm, hai người này được cho là âm chúng mạnh trước ba trong tay hắn, không đến mức lật xe.

Mộ Dung Trường An thả người nhảy ra, dưới chân phát ra kiếm hà, khí thế như cầu vồng.

Trần Thiên Hải cùng hắn sóng vai tiến lên, cũng không có hoa lệ như người trước.

Mộ Dung Trường An rất có dũng khí, hướng thẳng đến cường giả Hắc Bào tộc cao lớn nhất, kiếm hà như gió, lướt tới mấy trăm dặm.

Tốc độ Trần Thiên Hải cũng rất nhanh, hai người dón dập thi pháp, Mộ Dung Trường An dùng chỉ làm kiếm, chém ra một kiếm, Trần Thiên Hải vỗ ra một chưởng, hai cỗ linh lực cường đại hoành ngược trời cao, giết tới trước mặt cường giả Hắc Bào tộc.

Trong chốc lát, vị cường giả Hắc Bào tộc đột nhiên ngừng đầu, dưới vành nón đen kịt một màu, hiện lộ ra một đôi mắt lạnh như băng, nền đỏ mắt vàng, tràn ngập sát ý.

Oanh.

——.

Áo bào đen cổ động, cuồng phong bùng nổ, xua tan kiếm khí cùng linh lực Trần Thiên Hải đối diện, mặt đất phế tích phía dưới bị nhấc lên đá vụn đếm không hết, giống như một cơn gió lốc diệt thế.

Hai người Mộ Dung Trường An lập tức dừng lại, bọn hắn cảm nhận được đối phương mạnh mẽ.

Chương 375: Thần đột kích!

(1)

Cường giả Hắc Bào tộc cao trăm trượng chậm rãi lên cao, hắc giơ cao đại liên đao trong tay, một cỗ uy áp đáng sợ tản ra khiến cho hai người Mộ Dung Trường An bày trận địa sẵn sàng đón quân địch.

- Cảm thụ lực lượng của văn minh cao đẳng đi.

Cường giả Hắc Bào tộc phát ra âm thanh lạnh lùng, ánh mắt của hắn nhìn về phía đại bộ đội nhân tộc Địa Cầu phương xa, bỏ qua kia đại dương âm chúng mênh mêng.

Hắn vùng lưỡi hái, Mộ Dung Trường An, Trần Thiên Hải cả kinh thi pháp ngăn cản, nhưng cũng không có công kích kéo tới trước mặt bọn hắn.

- Hù dọa chúng ta?

Trần Thiên Hải nhin không được hỏi, vừa dứt lời, hắn tựa hồ cảm nhận được cái gì, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại.

Phương xa, Dương Đại phía trên Quy Nguyên thánh lâu cũng cảm nhận được khí tức, vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, con ngươi của hắn theo đó phóng to.

Chỉ thấy hắc khí đếm không hết từ trên trời giáng xuống, hạ xuống thẳng đứng, lớn nhỏ không đều, có dài đến trăm trượng, có dài đến mười trượng, lít nha lít nhít, tốc độ cực nhanh, lúc Dương Đại vừa thấy, đao khí màu đen như mưa sa tằm tã hạ xuống, nhân tộc Địa Cầu mặc dù đã làm tốt chuẩn bị chiến đấu, nhưng đối mặt công kích bất thành linh, căn bản không kịp phản ứng.

Oanh! Oanh! Oanh.

...

Đao khí màu đen điên cuồng hạ xuống, điên cuồng công kích đại bộ đội nhân tộc Địa Cầu, bao trùm xung quanh trăm dặm, kinh thiên động địa.

【Thí luyện giả Hắc Bào tộc - Thẩm Oán đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Vì tín ngưỡng?】

【Thí luyện giả Hắc Bào tộc Thẩm Oán đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Đại Thám Tử Huyện Hòa Bình?】

【Thí luyện giả Hắc Bào tộc - Thẩm Oán đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Không Có Âm Hiệu】

Số lượng lớn người Địa Cầu bị đánh giết, Dương Đại kinh hãi, lập tức hạ lệnh nhóm âm chúng khởi xướng tiến công, một trăm triệu Thiên tộc âm chúng cùng nhau bay lượn đến tên cường giả Hắc Bào tộc gọi là Thẩm Oán kia.

Tên này có đáng đáp đền cao hơn tộc nhân khác, xem xét chính là tồn tại mạnh nhất trong đám Hắc Bào tộc.

Nhóm âm chúng Thiên tộc dồn dập triệu hoán ra Triệu Hoán linh, lưu Triệu Hoán linh tại chỗ, phần lớn Triệu Hoán linh là nhân tộc Địa Cầu và hồn phách Thiên tộc, sau khi Thiên tộc chết, Triệu Hoán linh sẽ tan biến, cho nên Dương Đại chỉ có thể để bọn hắn tạm thời hấp thu hồn phách, bất quá số lượng Triệu Hoán linh vẫn rất thiếu, ít nhất không nhiều bằng số lượng Thiên Nhân.

Âm thanh Tiêu Hưng tức giận vang vọng trong đầu hết thảy thí luyện giả:

- Bộ đội chiến đấu các quốc gia, các đơn vị hỏa lực tập trung nhắm ngay tên vừa rồi vung lên lưỡi hái kia!

Vừa rồi một phen oanh tạc, ít nhất năm mươi vạn người chết, bởi vì đại bộ đội đứng quá dày đặc, công kích của địch nhân lại quá rộng.

Huru! Huru! Huru.

...

Đêm không hết hỏa lực mang theo khói lửa dài như thân rồng bắn về phía Thảm Oán, thế không thể đỡ.

Thiên Thần rơi xuống đất, bắt đầu hấp thu Triệu Hoán linh, mấy ngàn vạn Triệu Hoán linh bay tới phía hắn.

Dương Đại nắm thật chặt hàng rào, ánh mắt cũng nhìn chăm chăm chiến đấu phương xa.

Mộ Dung Trường An, Trần Thiên Hải vây công Thảm Oán, Thảm Oán mặc dù khổng lồ, nhưng thân hình nhanh nhẹn, lưỡi hái trong tay và xiềng xích rất có uy hiếp, dẫn đến hai người Mộ Dung Trường An không thể tới gần người, pháp thuật cũng không cách nào làm bị thương Thảm Oán.

Những cao thủ Thiên Nguyên cảnh Thiên tộc cấp tốc đến đây trợ giúp, cùng nhau tiến công Thảm Oán các cao thủ, Hắc Bào tộc khác cũng bắt đầu ra tay, bất quá thực lực bọn hắn kém xa Thảm Oán, cũng chỉ là tu vi Đạp Hư cảnh, còn không thể bừa bãi tàn phá hai chi chủng tộc.

Dù vậy, không ngừng có người Địa Cầu chết trong tay Hắc Bào tộc.

Dương Đại tính toán một chút, Hắc Bào tộc hết thảy có hơn một trăm hai mươi người, thế mà tạo thành lực phá hoại đáng sợ như thế.

Theo chiến đấu bắt đầu đến bây giờ, không đến một phút đồng hồ, ít nhất chết sáu trăm ngàn người.

Dương Đại không thể không một lần nữa ước lượng sức chiến đấu của mười chủng tộc vị trí đầu, cũng không có khoảng cách đơn giản như bài danh giá trị khí vận.

Đối mặt hơn hai mươi vị cao thủ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh vây công, Thẩm Oán thành thạo điều luyện, thậm chí còn có thể ổn chiếm thượng phong.

Cuối cùng!

Thiên Đạo, Kinh Thần, Thần Tàng, Thích Tôn, Chính Nghĩa Thần Ứng các cường giả hạng nhất trên thế giới hợp lại, một Hắc Bào tộc cường giả Đạp Hư cảnh bị tru diệt.

- Sức chiến đấu của Hắc Bào tộc xác thực đáng sợ, chỉ là một vị Đạp Hư cảnh đã cần hơn phân nửa đỉnh tiêm chiến lực Nhân tộc Địa Cầu vây công.

Hắc Bào tộc hết sức am hiểu công kích tinh thần, Dương Đại có thể cảm nhận được liên hệ của không ít âm chúng và mình thỉnh thoảng yếu bớt, thỉnh thoảng khôi phục, tựa như tín hiệu bị quấy nhiễu, hắn còn nhìn thấy một ít âm chúng, thí luyện giả đột nhiên như mất hồn đứng tại chỗ cũ.

- A a, Nhân tộc Địa Cầu, các người quá yếu, bất quá hôm nay dừng ở đây đi, không được bao lâu, Hắc Bào tộc sẽ mang đến tuyệt vọng cho các người.

Âm thanh Thẩm Oán lần nữa vang lên, hắn quay người rời khỏi, các cường giả Hắc Bào tộc khác đi theo rút lui.

Thái Dương Thần muốn đuổi theo giết Thẩm Oán, nhưng vừa bay qua, liền bị một sợi dây xích đánh bay, hồn thể kém chút tán loạn, dọa hắn không dám truy đuổi.

Tiêu Hưng hạ lệnh, để cho tất cả mọi người dừng truy sát.

Cứ như vậy, âm chúng thêm Nhân tộc Địa Cầu, ba trăm triệu người nhìn hơn một trăm vị cường giả Hắc Bào tộc đi xa,

trong lòng mỗi người đều thấy biệt khuất, phần nộ và kinh
khủng.

Hắc Bào tộc quá mạnh, hoàn toàn không cùng một đẳng
cấp với kẻ địch lúc trước gặp phải.

Trong cùng cảnh giới, cao thủ Hắc Bào tộc biểu hiện ra
thực lực hoàn toàn khác biệt.

Dương Đại cũng yên lặng.

Chương 376: Thần đột kích!

(2)

Trận tập kích này tới không có dấu hiệu, cũng lỗi trái tim tất cả mọi người một lần nữa trở lại sự kinh khủng, khẩn trương.

Bọn hắn chỉ nuốt Thiên tộc, còn chưa tới mức độ quật khởi.

Bị Hắc Bào tộc dễ mất tới, tiếp theo rất khó hành động.

Một khi đi săn Thu Tộc bị Hắc Bào tộc cắn lén, kia chính là diệt tộc.

Bầu không khí trên chiến trường trở nên thấp thỏm, nhân tộc Địa Cầu đã bắt đầu quét dọn khu bị oanh tạc.

Tầm mắt Dương Đại đặt ở trên người Thiên Thần.

Thiên phú Thiên Thần tương đương với trạng thái Âm Thần, nhưng cho đến trước mắt, nhóm Thiên Nhân không có bổ sung đầy đủ Triệu Hoán linh, thậm chí còn có rất nhiều Thiên Nhân không có Triệu Hoán linh.

Sau đó phải nghĩ biện pháp để Thiên tộc thu hoạch được Triệu Hoán linh, đến lúc đó lại để cho Thiên Thần hấp thu, dùng lực lượng của thần quyết đầu áo bào đen.

Chẳng qua là....

Thiên tộc có thần, Hắc Bào tộc sẽ không có?

Hắc Bào tộc Thần lại mạnh cỡ nào?

Dương Đại lâm vào trầm tư.

Sau nửa canh giờ, nhân tộc Địa Cầu kiểm kê xong thương vong, tổng cộng chết một trăm mười ba vạn người, số lượng còn nhiều hơn Dương Đại dự toán, Dương Đại trước hết để cho Thiên tộc phục chế linh hồn của bọn hắn thành Triệu Hoán linh, lại tiến hành hấp thu, còn thi thể thì an táng ngay tại chỗ.

Hắc Bào tộc mang đến cho nhân tộc Địa Cầu áp lực thực lớn, Dương Đại không thể không tự mình đến bộ chỉ huy, nói ra của mình nghĩ.

Sau khi biết được thiên phú của Thiên Thần, ánh mắt bộ chỉ huy đều sáng lên, cảm thấy kế hoạch này có thể được.

Trước mắt nhân tộc Địa Cầu xác thực quá cần chiến lực cao cấp hơn, Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh đã không đủ.

Ngày đó, nhân tộc Địa Cầu bắt đầu hành động, dựa theo tình báo, truy kích Thu Tộc.

Quy Nguyên thánh lâu bay tới đỉnh đầu đại bộ đội, trùng trùng điệp điệp Thiên tộc âm chúng đi theo đằng sau đại bộ đội.

Kỷ Vân Yên trấn an:

- Đừng lo lắng, Hắc Bào tộc dù sao cũng là chủng tộc xếp hạng mười hai.

Dương Đại nhìn chằm chằm chân trời, không biết đang suy nghĩ gì, nghe nói nàng, nói khẽ:

- Đúng vậy, mới mười hai.

Hắn không cách nào tưởng tượng chủng tộc mười vị trí đầu mạnh bao nhiêu.

Lần này hắn thật cảm nhận được áp lực, khí vận Nhân tộc Địa Cầu cộng lại cũng không bằng hắn, áp lực của hắn tự nhiên lớn.

Hắn liếc nhìn Úy Thuế bên cạnh, hỏi:

- Trong mắt Nộ Chiến tộc, Hắc Bào tộc mạnh không?

Úy Thuế trả lời:

- Không đáng nhắc tới, mười tám vị Thần Tuyền giả tộc ta đều có năng lực một người diệt một tộc, trong đó bao gồm cả Hắc Bào tộc.

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói:

- Không thể tin bài danh khí vận giá trị, bởi vì thời gian Nộ Chiến tộc gia nhập Thâm Vực cũng không dài, nhưng trước khi gia nhập Thâm Vực, Nộ Chiến tộc đã rất mạnh, cho nên điểm khí vận tích lũy không cao lắm, theo thực lực so sánh, Nộ Chiến tộc tuyệt đối mạnh hơn Hắc Bào tộc gấp trăm lần.

Dương Đại yên lặng, các âm chúng khác cũng yên lặng.

Bọn hắn biết Úy Thuế hiện tại không thể nói dối, nói như vậy chính là hi vọng Dương Đại thận trọng.

Không hổ là tộc loại thứ nhất dám khiêu chiến hết thảy chủng tộc, thực lực của bọn hắn đúng như Úy Thuế nói, kia xác thực có khả năng quét ngang chủng tộc đào thải.

- Trước đuổi bắt Thu Tộc đi, tăng thêm chiến lực cho Thiên tộc, đến lúc đó nhìn Thiên Thần phát lực.

Dương Đại trầm ngâm nói, nhóm âm chúng không khỏi nhìn về phía Thiên Thần trên lầu chót.

Thái Dương Thần khẽ nhú mày, lại cũng không nói gì thêm.

Trên đường tiến lên, thông báo một mực kéo dài, vẫn dùng Nộ Chiến tộc làm chủ, chi chủng tộc này không giờ khắc nào không giết địch.

Trước mắt, Nộ Chiến tộc đã tiếp xúc cùng sáu chi chủng tộc, đa tuyến tác chiến, xem thông báo là cảm nhận được bọn hấn nóng nảy, hung tàn.

Ngân Hà tộc xếp hạng thứ hai không có như Nộ Chiến tộc, một mực ra tay với một chủng tộc nào đó.

Hai tộc đã có xu thế địa vị ngang nhau.

Hai ngày sau.

Nhân tộc Địa Cầu rốt cuộc tìm được Thu Tộc, chuẩn xác mà nói, Thu Tộc cũng rốt cuộc tìm được nhân tộc Địa Cầu.

Chủng tộc đào thải chỉ có thể chiến, không thể lui, dựa vào chiến tranh không ngừng mạnh lên mới là chính đồ, cho nên tìm kiếm bài danh chủng tộc liên nhau là hướng đi chiến lược duy nhất của chủng tộc tầng dưới chót.

Hai tộc gặp nhau trên sa mạc, hai vầng mặt trời chiếu rọi, nhiệt độ của nơi này cao hơn nơi khác, không gian đều đang vặn vẹo.

Dương Đại xa xa nhìn lại, chân trời nổi lơ lửng một sao băng to lớn, so với sơn nhạc còn khổng lồ lớn, trên sao băng khảm nạm lấy vô số kiến trúc sắt thép, có thể thấy rất nhiều giống thân ảnh như con kiến đang di chuyển ở phía trên.

- Chuẩn bị chiến đấu.

Âm thanh Tiêu Hưng vang lên trong đầu tất cả mọi người, người Địa Cầu cũng không khản trương, so với Hắc Bào tộc, Thu Tộc có thứ tự thấp hơn bọn hấn uy hiếp yếu hơn.

Bọn hấn đối mặt một nhánh chủng tộc yếu nhất trong chủng tộc đào thải trước mắt.

Thái Dương Thần bay lên không, hơn trăm triệu âm chúng cùng nhau phóng đi, như kinh đào hải lãng lao tới.

Từng sinh vật tựa như miêu nhân bay ra từ trong sao băng to lớn, đồng thời phát ra tiếng kêu chói tai.

Đại chiến như vậy bùng nổ.

Cùng lúc đó.

Trên một mảnh sa mạc khác cách đó cực xa, trong vòng nghìn dặm tất cả đều là thi thể, máu nhuộm đỏ, trên không còn có từng văn minh chiến hạm rơi xuống.

Trên mặt đất đầy máu, một đạo thân ảnh to lớn kéo đao tiến lên, trên người hắn cơ bắp khoa trương, ăn mặc một thân chiến giáp màu đen rất có cảm giác khoa học kỹ thuật, trên hai tay và hai đầu gối khảm nạm lưỡi đao, trên mặt của hắn mang theo mặt nạ xương trắng, lộ ra một đôi mắt khát máu, vết máu trên chiến giáp đang được sấy khô, hóa thành hơi nóng bốc lên.

Một đầu thông báo xuất hiện trước mắt hắn:

【 Nộ Chiến tộc thành công đào thải Tử Lạp tộc 】 .

- Thật sự là không thú vị.

Hắn giáng thân ảnh tự lâm bả, hắn tới từ Nộ Chiến tộc, tên Nộ Vũ Thần, vừa một thân một mình giết sạch Tử Lạp tộc.

Chương 377: Thần đột kích!

(3)

Một viên bảo thạch trước ngực hắn tỏa ra ánh sáng, truyền ra một âm thanh:

- Nộ Thần đại nhân, mục tiêu tiếp theo của ngài là Nhân tộc Địa Cầu, ngài là người cách Nhân tộc Địa Cầu gần nhất, phương vị của bọn hắn là....

Nộ Vũ Thần yên lặng ghi lại, nói:

- Ủm, bọn hắn đang tác chiến cùng Thu Tộc, bọn hắn tựa hồ có một loại năng lực thu nạp khí vận của người khác. Vừa hay đợi bọn hắn đào thải Thu Tộc, ta lại ra tay, tránh khỏi phiền toái.

- Được rồi, Nộ Vũ Thần đại nhân.

Bảo thạch không còn ánh sáng, Nộ Vũ Thần cầm đao tiếp tục đi tới.

Gió nhẹ xen lẫn máu tanh thổi qua, đáng người đáng sợ của Nộ Vũ Thần đi trong gió vững như bàn thạch, bộ pháp tiến lên càng có loại khí thế một đi không trở lại.

Chiến đấu giữa Nhân tộc Địa Cầu và Thu Tộc còn dễ dàng hơn cả trong tưởng tượng, bây giờ tương đương với nhân tộc Địa Cầu, Thiên tộc vây công Thu Tộc, tự nhiên dễ dàng.

Dương Đại sớm đề Thiên tộc bao vây Thu Tộc, để Thu Tộc không đường có thể trốn, mà Thu Tộc tựa hồ cũng không muốn trốn, hai bên tiến hành tử chiến, sau khi người mạnh

nhất Thu Tộc bị tru diệt, tình hình chiến đấu bắt đầu nghiêng về một bên, biến thành đồ sát.

Toàn bộ chiến dịch kéo dài hai canh giờ.

Số lượng thành viên Thu Tộc ít hơn nhiều với trong tưởng tượng, chỉ có chín ngàn vạn người, nếu như số lượng gấp bội, chỉ sợ khí vận cũng phải gấp bội.

【 Nhân tộc Địa Cầu thành công đào thải Thu Tộc 】

Dương Đại một bên hấp hồn, một bên lộ ra nụ cười.

Cuối cùng cũng đào thải!

Có sao nói vậy, thực lực đơn thể của Thu Tộc vẫn rất mạnh, tốc độ của bọn hắn rất nhanh, khiến cho trận chiến này vô cùng thảm liệt, mặc dù thời gian tương đối ngắn ngủi, nhưng nhân số thí luyện giả tử vong vượt xa đối chiến Thiên tộc trước đó.

Nhân tộc Địa Cầu đã cảm thấy chết lặng về tử vong, không có người lãng phí thời gian bị thương, bắt đầu quét dọn chiến trường.

Dương Đại trước hết để cho Thiên tộc phục chế hồn phách Thu Tộc trở thành Triệu Hoán linh, lại tiếp tục hấp hồn, sau đó để âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết hấp thu máu thịt, có thể nói là vận dụng hết khả năng, vũ khí Thu Tộc mang trên người, tài nguyên thì toàn bộ cho nhân tộc Địa Cầu, hẳn tạm thời không dùng được, còn có thể tăng cường nhân tộc Địa Cầu.

Hắn làm như thế để nhân tộc Địa Cầu càng thêm kính sợ hắn, nếu như nhân tộc Địa Cầu có thể sống sót trong chủng tộc đào thải, địa vị của hắn sẽ đi đến mức độ tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả (*), chân chính là thế giới đệ nhất nhân được toàn thế giới kính nể.

[* Vô tiền khoáng hậu, xưa nay không ai bằng]

Tất cả mọi người biết như không có Dương Đại, bọn hắn chắc chắn phải chết.

Nhân tộc Địa Cầu bắt đầu kiểm kê di sản của Thu Tộc.

Qua đi tới ba canh giờ, Dương Đại vừa kết thúc hấp hồn, tu vi đi theo đến Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh trung kỳ.

Hai mươi hai triệu Thu Tộc âm chúng, trong đó có ba mươi bảy vị cường giả Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, hai vị cường giả Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh viên mãn đỉnh phong, số lượng Đạp Hư cảnh vượt qua hai trăm vị, Luyện Hồn cảnh gần vạn, Linh Chiếu cảnh vượt qua trăm vạn.

Không thể không nói, Thu Tộc rất mạnh, đáng tiếc gặp Dương Đại.

Sau khi trở thành âm chúng, thực lực Thiên tộc tăng mạnh, khó chết, không sợ đau nhức, hư thực hoán đổi có thể làm cho chiến lực thực tế của nhóm âm chúng tăng lên gấp bội, Thiên Thần, Trần Thiên Hải, Úy Thuế, Mộ Dung Trường An sau khi tru diệt hai vị cường giả đỉnh phong Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh viên mãn, cân tiểu ly thắng lợi đã bắt đầu nghiêng về một bên.

Trong trận chiến này, Dương Đại tổn thất gần trăm vạn âm chúng, mà thí luyện giả Địa Cầu chết hai trăm hai trăm ngàn người, mặc dù thảm liệt, nhưng không có tổn hại căn cơ.

Dương Đại có chút choáng đầu, nhưng không có khó chịu như trước đó, hắn trở lại Quy Nguyên thánh lâu bắt đầu ngâm dục trì.

Hắn một bên ngâm trong bồn tắm, một bên tra xét bảng xếp hạng khí vận.

【 Bảng xếp hạng khí vận thời gian thực chủng tộc đào thải lần này】

【 Thứ nhất, Nộ Chiến tộc, khí vận giá trị, 47 hội nguyên】

【 Thứ hai, Ngân Hà tộc, khí vận giá trị, 38 hội nguyên】

【 Thứ ba, Ma Đa nguyên tộc, khí vận giá trị, 28 hội nguyên】

...

【 Thứ mười, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị, 15 hội nguyên】

【 Thứ mười một, Sát Hải tộc, khí vận giá trị, 15 hội nguyên】

【 Thứ mười hai, Tinh Không Lưu Lãng Tộc, khí vận giá trị, 14 hội nguyên】

Hạng mười!

Nhân tộc Địa Cầu quật khởi đoán chừng đã dẫn tới các tộc chú ý, nhất là Tinh Không Lưu Lãng Tộc bị nghịch tập.

Lúc đầu mười hai Hắc Bào tộc đã tiến vào mười vị trí đầu, khoảng cách rất gần nhân tộc Địa Cầu, nhưng Dương Đại biết rõ thực lực hai bên sai biệt bao nhiêu.

Lần này, trong lòng Dương Đại hạ đặt chỉ lệnh, lưu tất cả thi thể Thu Tộc cho Mộ Dung Trường An.

Hắn muốn cho Mộ Dung Trường An đột phá tới Âm Dương cảnh.

Không có Âm Dương cảnh, đúng là lo lắng.

Hắn đã phóng xuất Thu Tộc âm chúng, ở gần đó tu luyện, tranh thủ sớm một chút để Thiên Thần đột phá, như vậy, hắn

có hi vọng nắm giữ hai hai tôn chiến lực Âm Dương cảnh, chỉ là ngấm lại, hắn cũng có chút xúc động.

Nhập Tịch cảnh đã không đáng chú ý.

Hắn mong muốn lực chiến đấu mạnh hơn.

Sau một ngày, Mộ Dung Trường An quả nhiên nghênh đón đột phá.

Hắn đã hấp thu năm ngàn vạn máu thịt Thu Tộc, linh lực bản thân đạt đến cực hạn, không cần dựa vào đan dược, có thể cưỡng ép đột phá, hiệu quả Trường Sinh Quyết tăng phúc vượt qua tăng phúc âm chúng của Dương Đại tu luyện, bất quá cũng như thường, dù sao âm chúng tu luyện tăng phúc cũng không phải thiên phú chủ yếu của Dương Đại.

Dương Đại không thể không an bài tất cả âm chúng nhân tộc tiến đến bày trận thủ hộ.

Tu luyện Trường Sinh Quyết, thiên kiếp của hắn chỉ càng khủng bố hơn, huống chi là Âm Dương cảnh đại kiếp.

Hơn một nghìn vạn âm chúng kết trận, Thập Phương Diệu Đại Trận hình thành, ngăn cản lôi vân cuộn cuộn, nhân tộc Địa Cầu cũng đang quan sát, bọn hắn đã biết được tin tức, Mộ Dung Trường An là muốn đột phá Thiên Nguyên Âm Dương cảnh.

Chương 378: Thần đột kích!

(4)

Âm Dương cảnh.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều có loại tâm tình như khi nghênh đón quốc gia mình nghiên cứu ra đạn hạt nhân trước kia.

- Mộ Dung Trường An thật lợi hại.
- Nghe nói hắn rất nổi tiếng trong Hạ Quốc các ngươi?
- Đúng vậy, lần này sau khi kết thúc, trở lại Thâm Vực, hắn chắc chắn trở thành tân nhiệm Kiếm Thánh.
- Xác thực được cho là Kiếm Thánh, tư thái hắn lúc trước tru diệt cao thủ Thu Tộc quá đẹp đi.
- Ta phát hiện rất nhiều thủ hạ của Bá Vương là cường giả đỉnh phong có thể độc đương một phương, Thái Dương Thần ở trong đó đều lộ ra lu mờ ảm đạm.

Người Địa Cầu nghị luận, Dương Đại thì để các mặt âm chúng khác tu luyện Trường Sinh Quyết hấp thu thi thể còn lại, Mộ Dung Trường An mong muốn dựa vào Trường Sinh Quyết trực tiếp nhảy đến Càn Khôn cảnh, gần như không có khả năng, mỗi tầng lên một tiểu cảnh giới, cần có linh lực gấp bội, huống chi hắn nếu thật độ kiếp, Dương Đại cũng không có lòng tin giúp hắn độ kiếp, nói không chừng sẽ còn gây gánh Mộ Dung Trường An, được không bù mất.

Thiên kiếp khủng bố buông xuống, Thiên Lô lại là màu tím.

Oanh! Oanh! Oanh.

...

Lôi đình vạn quân, tận thế buông xuống, Thiên Lôi loạn oanh, ép tới Thập Phương Diệu Đại trận bao la kịch liệt chấp chờn, lúc nào cũng có thể phá vỡ.

Này chỉ là vừa bắt đầu.

Sắc mặt Dương Đại đại biến, hẳn biết thiên kiếp là từ yếu đến mạnh.

Nhưng tất cả âm chúng học tập Thập Phương Diệu Đại trận liền chỉ có nhiều như vậy, Thiên tộc, Thu Tộc cũng không kịp học tập.

Đúng lúc này, tộc trưởng Thiên tộc đứng ra, hiệu triệu mấy ngàn vạn Thiên Nhân đi vào bên ngoài Thập Phương Diệu Đại Trận, đoàn đoàn bao vây, bọn hắn dồn dập đưa tay, đem linh lực rót vào trong trận pháp, không ngờ lại trợ giúp Thập Phương Diệu Đại Trận mạnh lên, đại trận không còn kịch liệt lay động, khôi phục ổn định, cao như thiên trụ, không nhúc nhích, mặc cho Thiên Lôi oanh kích.

Dương Đại thở dài một hơi, càng thêm tán thưởng Thiên Tộc.

Chỉ chủng tộc này rất có ích.

Nhân tộc Địa Cầu cũng thở dài một hơi, bọn hắn đều cầu nguyện Mộ Dung Trường An có thể thành công.

- Khụ khụ, không ngờ lại có thể bồi dưỡng ra chiến lực Âm Dương cảnh, ta ngược lại đã coi thường đám bò sát các ngươi.

Một tiếng cười lạnh truyền đến, âm thanh rất nhẹ, nhưng rõ ràng truyền trong tai của mọi người.

Tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, bao gồm cả Dương Đại.

Chỉ thấy phần cuối phía sau mặt đất xuất hiện một đạo thân ảnh, rất giống Úy Thuế, đang kéo lấy một thanh đại đao đỏ tươi đến đây, mỗi khi đi một bước, thân hình hắn cất cao một chút, khí thế của hắn càng liên tiếp cao thẳng, không ngờ lại không kém hơn thiên kiếp của Mộ Dung Trường An.

- Là Nộ Thần... Một trong mười tám vị Thần Tuyên giả tộc ta, xong...

Sắc mặt Úy Thuế kịch biến, thất thanh kêu lên, lời hắn nói để các âm chúng hạch tâm thay đổi sắc mặt.

Trước đó bọn hắn đã nghe qua Úy Thuế nói về mười tám vị Thần Tuyên giả, từng người có năng lực tàn sát một tộc.

Dương Đại lập tức phân phó Thiên tộc triệu hồi ra Triệu Hoán linh của mình, lại để cho Thiên Thần tìm nơi hấp thu, đồng thời ra lệnh cho Thu Tộc tìm đến trận địa phía trước chuẩn bị chiến đấu, ngăn chặn đối phương tới gần Mộ Dung Trường An.

Hắn truyền âm cho bộ chỉ huy, nói thân phận của Nộ Vũ Thần.

Âm thanh của Tiêu Hưng vang lên theo:

- Địch nhân đến từ Nộ Chiến tộc, là một trong mười tám vị Thần Tuyên giả của Nộ Chiến tộc, thực lực mạnh mẽ, một người có thể tàn sát một tộc, chân chính tử chiến đã đến, tất cả mọi tham chiến, nhất định phải ngăn cản hắn tới gần Mộ Dung Trường An, nếu như Mộ Dung Trường An đột phá thất bại, nhân tộc Địa Cầu liền vong.

Tiêu Hưng hết sức thẳng thắn, không có lừa gạt thí luyện giả, tất cả mọi người nghe được đều là vẻ mặt âm đạm, nhưng

không có người bỏ vũ khí xuống đều yên lặng tìm tới chiến đội của mình, chờ phân phó sau đó.

Chiến đến tận đây, thí luyện giả Địa Cầu đã thuê biến, kẻ địch cường đại đến đâu, bọn hắn cũng muốn tử chiến.

Khỏe miệng Nộ Vũ Thần dưới mặt nạ lộ ra nụ cười, miệng đầy răng nanh bén nhọn lộ ra vô cùng tàn nhẫn, hắn thấp giọng gào thét, sau đó cất bước xông vào.

Ầm! Ầm! Phan...

Mỗi khi hắn đi một bước đều có thể chấn động mặt đất lay động, âm thanh khủng bố, tần suất hắn bước càng lúc càng nhanh, để Nhân tộc Địa Cầu càng ngày càng khản trương.

Âm thanh Tiêu Hưng vang lên, trong kiến trúc như mũi tên ở phía sau nhân tộc Địa Cầu, dưới đáy một khẩu đạn pháo to lớn bị nhóm lửa, ầm ầm bay lên không, viên đạn pháo to lớn này bay lên trên không trung giải thể, bên trong là năm đầu đạn hạt nhân, được sức lửa nâng lên trùng kích dùng tốc độ cực nhanh phóng tới Nộ Vũ Thần.

Vũ khí hạt nhân.

Trước khi tận thế đó, vũ khí mạnh mẽ nhất của nhân loại, bây giờ tốc độ và lực lượng của vũ khí hạt nhân phóng ra đều tăng lên rất nhiều.

Thí luyện giả phía trước dồn dập cầm lấy từng hộ thuẫn khoa học kỹ thuật, hộ thuẫn phát ra ánh sáng màu lam, từng người tương liên, khi năm đầu đạn hạt nhân phóng qua đỉnh đầu bọn họ, ánh sáng màu lam của hộ thuẫn nối liền cùng một chỗ, hình thành vòng bảo hộ màu lam to lớn, bảo hộ toàn bộ nhân tộc Địa Cầu.

Đối mặt đầu đạn hạt nhân cao tốc đột kích, Nộ Vũ Thần không sợ hãi chút nào.

Năm đầu đạn hạt nhân từ trên không trung xệt qua năm đường vòng cung hoàn mỹ, tinh chuẩn đánh trúng Nộ Vũ Thần.

Oanh ——.

Cường quang bắn phá, thiên địa thất sắc, lực trùng kích kinh khủng nổ tung nhấc lên bão cát, cấp tốc khuếch tán, bao phủ về phía từng người, ánh lửa bốc lên, như mặt trời nổ tung, sau đó là khói lửa phát ra, hình thành một đám mây hình nấm vô cùng hùng vĩ, lửa khói muốn che cả bầu trời.

Lực trùng kích kinh khủng đụng vào lồng ánh sáng màu xanh lam của nhân tộc Địa Cầu, thí luyện giả hàng trước dồn dập chảy máu ở thất khiếu, nhưng cũng may không có chết bất đắc kỳ tử, vẫn như cũ có thể kiên trì.

Chương 379: Thần chiến thần, Mộ Dung Trường An đột phá (1)

Vụ nổ hạt nhân khủng bố tàn phá bờ bãi sa mạc, Thiên Cung bị từng trận khói bụi bao trùm, tầm mắt tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm trung tâm vụ nổ.

- Hẳn chết chưa?

- Khẳng định phải chết, hẳn quá tự đại, không ngờ lại không tránh.

- Xác thực, chỉ cần là sinh vật có sinh cơ, không có khả năng đánh được đạn hạt nhân.

- Ta trước kia có xem qua tiểu thuyết mạng, nghe nói Thánh Nhân đều chỉ có thể miễn cưỡng chặn lại đạn hạt nhân, cái tên này cách Thánh Nhân còn xa lắm.

- Đừng nói vậy, nếu hẳn chết rồi, chúng ta đều có thể thấy thông báo.

Những người thí luyện tự mỗi người nghị luận, nhưng ánh mắt của bọn hắn một mực tập trung vào mây hình nấm phía trước.

Dương Đại cũng đang khẩn trương quan sát, hẳn cảm thấy Nộ Vũ Thần không dễ dàng như vậy bị giải quyết như thế.

Oanh!

Một tiếng nổ vang rền kinh thiên động địa vang lên, chỉ thấy mây hình nấm bị một cây trụ huyết khí tách ra, thân ảnh

Nộ Vũ Thần cao tới trăm trượng hiển lộ ra, trên người hấn lượn lờ liệt diễm, khiến cho hấn tựa như Chiến thần theo luyện ngục đánh tới, mang theo căm giận ngút trời.

- Năng lực văn minh cấp thấp thật sự làm người ta thất vọng.

Tiếng nói Nộ Vũ Thần vang vọng ở giữa đất trời, vô cùng âm u, ẩn chứa sát ý.

Hấn dậm chân tiến lên, lưu lại một dấu chân như cái hố to trên mặt đất, nhân tộc Địa Cầu kinh hãi, dồn dập chuẩn bị chiến đấu.

- Các đội pháp tiên nhắm chuẩn, đếm ba tiếng.

Âm thanh Tiêu Hưng theo đó vang lên, chỉ thấy từng người từng người thí luyện giả nhân tộc Địa Cầu nâng lên hai tay, dùng linh lực ngưng tụ ra cung tiễn, theo Tiêu Hưng đếm ngược đến một, bọn hấn cùng nhau bắn tên.

Ngàn vạn mưa tên linh lực bay tới bầu trời, xẹt qua từng đường vòng cung hoàn mỹ thẳng hướng đến Nộ Vũ Thần, che khuất bầu trời, xuyên thủng mây đen, khói lửa, hình ảnh hùng vĩ rung động.

Nộ Vũ Thần đột nhiên nhắc đao, chém đi một đao, trong chốc lát, một đầu đao khí màu máu nằm ngang giữa thiên địa, đánh tan mưa tên đầy trời, thế không thể đỡ thẳng hướng đến nhân tộc Địa Cầu.

Oanh một tiếng!

Vòng bảo hộ ánh sáng màu lam của Nhân tộc Địa Cầu trong nháy mắt phá toái, trong khoảnh khắc, mấy trăm vạn thí luyện giả thổ huyết bay ngược, đao khí khủng bố tiếp tục thẳng đánh tới phía sau nhân tộc Địa Cầu, mục tiêu trực chỉ Thập Phương Diệu Đại Trận.

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc - Nộ Vũ Thần đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Nhìn Thấy Toàn Thế Giới? 】

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Vũ Thần đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Người Trẻ Tuổi Lười Biếng 】

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Vũ Thần đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - A Món Ăn? 】

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Vũ Thần đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Lữ Bố không cười Điều Thuyền? 】

Từng dòng thông báo kích thích thí luyện giả Địa Cầu.

Úy Thuê ngăn ở trước Thập Phương Diệu Đại Trận, nổi giận gầm lên một tiếng, cũng vung đao chém đi, đao khí của hắn mười phần đáng sợ, nhưng so sánh cùng đao khí của Nộ Vũ Thần vẫn nhỏ hơn không ít.

Hai đạo đao khí ở trên không trung chạm vào nhau, khí thế lật trời, âm chúng gần đó bị cuốn bay ra ngoài, không thể chống cự.

Mắt thấy đao khí Úy Thuê thế yếu, các âm chúng Thiên Nguyên cảnh khác dồn dập ra tay, hơn mười vị Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh đánh tới linh lực, cuối cùng triệt tiêu đao khí của Nộ Vũ Thần.

Tất cả mọi người thở dài một hơi, nhưng trái tim vẫn treo trên cổ họng.

Cái tên này mạnh đến quá phận.

Nộ Vũ Thần không có trào phúng, tiếp tục công kích, thế không thể đỡ, khoảng cách đến nhân tộc Địa Cầu càng ngày càng gần, Tiêu Hưng không ngừng chỉ huy, đủ loại pháp thuật đều nhip thả ra, hình thành thế công hùng vĩ, nhưng đều bị Nộ Vũ Thần dễ dàng hóa giải.

Lần lượt từng bóng người rơi ở phía trước nhân tộc Địa Cầu, chính là thí luyện giả đỉnh tiêm toàn cầu, Dương Đại cũng an bài một hai Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh tiến đến trợ giúp, những người còn lại tiếp tục thủ hộ Mộ Dung Trường An.

Xa xa nhìn dáng người Nộ Thần như Ma thần, Dương Đại nhú mày.

Xem ra phải vận dụng năng lực kia.

Dương Đại lo lắng có chủng tộc khác ở gần đó, cho nên không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Mấu chốt nhất là, Nộ Vũ Thần rõ ràng không phải Nhập Tịch cảnh, sử dụng hình thái Âm Thần có thể miêu sát hẳn sao?

Tầm mắt Dương Đại rơi vào trên người Mộ Dung Trường An.

Sau khi Mộ Dung Trường An đột phá tái sử dụng trạng thái Âm Thần có nắm chắc hơn.

Chẳng qua Mộ Dung Trường An khi nào mới có thể đột phá?

Một bên khác, Nộ Vũ Thần đã giao chiến cùng ba mươi bảy vị âm chúng Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, mấy người Thiên Đạo cũng dồn dập tham chiến.

Thiên Đạo cao giọng hai tay, gầm thét một tiếng, trên người phát ra cột sáng, xông thẳng lên trời, ngay sau đó, nhóm âm chúng, những người thí luyện đang ở chiến đấu đều cảm nhận được linh lực tăng cường.

Nhóm âm chúng quái dị quay đầu, còn những người thí luyện thì tập mãi thành thói quen, tiếp tục chiến đấu.

Nộ Vũ Thần bị vây công, vẫn biểu hiện được cường thế, hấn quét ngang đại đao bát phương, không người dám đón đỡ, bước tiến của hấn càng không có dừng lại, dẫn đến âm chúng, thí luyện giả không thể không đuổi theo công kích, để tốc độ của hấn chậm lại.

- Hừ!

Nộ Vũ Thần hừ lạnh một tiếng, chiến giáp trên bảo thạch bỗng nhiên bắn ra một tia laser, mãnh liệt lăng lệ, đánh xuyên lồng ngực của một vị thí luyện giả Đạp Hư cảnh.

Hấn vung đao chém tới, trực tiếp chém người thí luyện kia nát bấy.

Một màn này thật sâu kích thích đến tất cả mọi người.

Ở trước mặt Nộ Vũ Thần, thí luyện giả nhân loại đỉnh tiêm đều không chịu nổi một kích.

Chương 380: Thần chiến thần, Mộ Dung Trường An đột phá (2)

Nộ Vũ Thần thả người vọt lên, đề đao phóng tới Thập Phương Diệu Đại Trận, âm chúng, thí luyện giả dồn dập ngăn cản, nhưng khí thế của hắn quá mạnh, chiến giáp trên người phòng ngự khủng bố, bỏ qua pháp thuật bốn phương tám hướng kéo tới, thế không thể đỡ thẳng hướng đến Thập Phương Diệu Đại Trận.

Trong trận pháp, Mộ Dung Trường An mở to mắt, nhú mày nhìn về phía Nộ Vũ Thần.

Nộ Vũ Thần chém tới một đao, chém vào khí trên trận pháp, chấn động đến đại trận lắc lư kịch liệt, không ít âm chúng kết trận hồn phi phách tán tại chỗ, theo sát lay động.

Nộ Vũ Thần động dung, không ngờ lại không có trăm tán trận pháp, cũng vượt quá ngoài ý liệu của hắn.

Dương Đại thì phần nộ, vừa rồi một đao kia để cho hắn hao tổn mười vạn âm chúng.

Hắn nhìn về phía Vạn Thiên Hào bên cạnh, hỏi:

- Từng hướng đi còn có những địch nhân khác không?

Vạn Thiên Hào trả lời:

- Tạm thời không có nhìn thấy.

Dương Đại một lần nữa nhìn về phía Nộ Vũ Thần, tên này lại bị âm chúng, thí luyện giả cuốn lấy, nhưng hắn thật sự quá

mức mạnh mẽ, không ai có thể làm gì hắn, dù cho là Ủy Thuế, Trần Thiên Hải tham chiến cũng không đả thương được hắn.

- Một đám kẻ yếu cũng dám phản kháng.

Nộ Vũ Thần giận dữ hét lớn, khí thế đột nhiên bùng nổ, mặt đất phía dưới mở rộng, không ngừng sụp đổ, khí thế khủng bố xua tan đi đối thủ xung quanh, khí thế của hắn điên cuồng tăng trưởng, trong chớp mắt đã vượt qua thiên kiếp của Mộ Dung Trường An.

Khó mà hình dung uy áp bừa bãi đáng sợ tàn phá thiên địa, tất cả thí luyện giả Địa Cầu đều cảm giác hô hấp hơi ngưng lại.

Nộ Vũ Thần bay lên cao, khí thế trên người như liệt diễm, mắt thường có thể thấy, dùng điểm thẳng đứng phía dưới hắn làm trung tâm, mặt đất không ngừng sụp đổ, nam thạch lật ra, bụi đất tung bay, khuếch tán ra từng hướng đi, đúng như tận thế buông xuống.

Dương Đại chưa bao giờ cảm thụ qua uy áp như thế, quá mạnh, dù cho là Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh hắn cũng vô cùng lo sợ.

- Chủ nhân chớ hoảng sợ.

Một tiếng quát lạnh truyền đến, Dương Đại quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Thần cũng bộc phát ra khí thế cường đại, như cột sáng kết nối trời và đất, hắn ở trong cột sáng chậm rãi bay lên, giống như Thiên Thần thật, áo bào trên người tùy ý lay động.

Hắn còn đang không ngừng hấp thu Triệu Hoán linh, giờ phút này khí thế của hắn đã vượt qua Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Nộ Vũ Thần chú ý tới hắn, hai người cách xa nhau mấy trăm dặm, nhìn chằm chằm lẫn nhau, đối chọi gay gắt.

Thần Tuyền giả đôi mặt Thần Tuyền giả.

Thí luyện giả, âm chúng dồn dập thối lui, không dám ngăn cản Nộ Vũ Thần, bọn hắn có thể cảm nhận được thực lực Nộ Vũ Thần đã xa xa vượt qua bọn hắn, tuyệt không phải bọn hắn có thể hợp lại chống cự, lại ra tay chỉ có một con đường chết.

- Đó là ai?

- Thiên tộc Thiên Thần.

- Thật mạnh, có hi vọng.

- Cái tên này thật sự mạnh đến quá mức, để xem Thiên Thần có thể áp chế hay không, những người khác trên đều là pháo hôi.

- Nộ Chiến tộc xác thực mạnh mẽ, hi vọng chúng ta có thể gắng gượng qua một kiếp này...

Tất cả mọi người đem hi vọng đặt ở trên người Thiên Thần, Dương Đại cũng đang chờ mong Thiên Thần biểu hiện.

Thiên Thần bắt đầu bay về phía Nộ Thần, đêm không hết Triệu Hoán linh không ngừng chui vào trong cơ thể hắn, khiến cho khí thế của hắn không ngừng tăng lên, khi hắn bay qua Quy Nguyên thánh lâu, âm chúng hạch tâm cảm khái vạn phần.

Thiên Thần thật mạnh.

Nói ra, lúc trước đại chiến Thiên Thần là ngậm bồ hòn, nếu không có bị nhốt trong trận pháp, sự cường đại của hắn khó có thể tưởng tượng, bản thân hắn đã là tồn tại Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh viên mãn.

Sau khi hấp thu ngàn vạn Triệu Hoán linh, hắn đã bước vào Âm Dương cảnh, hắn còn đang mạnh lên.

Chút Triệu Hoán linh nàu cơ hồ đều là chiến sĩ Thu Tộc, Thu Tộc phương xa nhìn thấy một màn này, đều là vẻ mặt phức tạp, giống như đang xem cái bóng của mình.

- Có ý tứ, mượn nhờ lực lượng người khác, bất quá người tăng lên có thể so được ta?

Tiếng nói Nộ Vũ Thần vang lên, ngay sau đó, hấn khom lưng kéo căng bắp thịt cả người, gân thét như sấm, khí thể của nó không ngừng tăng lên.

Hấn còn có thể mạnh lên.

Nộ Chiến tộc, càng phần nộ càng mạnh.

Dương Đại nhíu mày, hấn đã nghe nói Thần Tuyên giả Nộ Chiến tộc có thể tăng cường gấp trăm lần, nếu như lúc trước là trạng thái thực lực bình thường, tăng cường gấp trăm lần sẽ mạnh bao nhiêu?

Hấn vội vàng truyền âm cho Tiêu Hưng, để Tiêu Hưng sơ tán nhân tộc Địa Cầu, chớ tới gần Nộ Vũ Thần.

Trong mặt đất phạm vi ngàn dặm âm âm không ngừng nứt ra, sụp đổ, đỉnh đầu Nộ Thần tụ tập mây đen, từng đầu lôi điện đánh xuống, xen lẫn ở trên người hấn, ngay cả thiên kiếp của Mộ Dung Trường An đều bị hấn hút đi bộ phận.

Một màn này để Dương Đại suy nghĩ mình kiếp trước từng xem ở trên anime, bất quá tóc của Nộ Vũ Thần cũng không hề biến thành màu vàng kim.

Thiên Thần thít chặt con người, hấn tăng tốc hấp thu tốc độ, nhưng tốc độ khí thể của hấn tăng lên kém xa Nộ Vũ Thần.

Không đến năm hơi thở, Nộ Thần đã cường đại đến cực điểm, sau lưng thậm chí ngưng tụ thành một tôn hư ảnh đáng sợ, thân hình to con, giương hai tay, đường cong cơ bắp vô

cùng khoa trương, nhìn ra được hấn tóc tai bù xù, tóc vũ động như liệt diễm.

- Cảm thụ lực lượng của thân đi.

Nộ Vũ Thần rống giận, đột nhiên vung xuống đại đao, cán đao rời tay, đại đao như Khai Thiên phủ trong tay Bàn Cổ rơi ở trên mặt đất, trong chốc lát, thiên địa trực tiếp phá toái, vết nứt bao trùm mấy ngàn dặm, nhân tộc Địa Cầu, âm chúng dồn dập vọt lên, nhưng có vài người vẫn chậm, chết bất đắc kỳ tử tại chỗ.

Oanh! Oanh! Oanh.

...

Chương 381: Thần chiến thần, Mộ Dung Trường An đột phá (3)

Vết nứt khắp mặt đất bắn ra dung nham đáng sợ, từng người từng người thí luyện giả trong nháy mắt bị đốt thành than cốc, nhanh chóng hóa thành tro tàn, theo gió tung bay, âm chúng cũng liên tục bị thiêu đến hồn phi phách tán.

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Vũ Thần Đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Lục Y 】

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Vũ Thần Đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Yêu cùng sinh tồn 】

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Long đánh giết thí luyện giả Ma Đa nguyên tộc - Lễ 】

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Vũ Thần đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Giống Chó Ngao Tây Tạng Hung Mạnh?】

Từng đầu thông báo điên cuồng xuất hiện, Dương Đại nhìn thấy nắm chặt hai quả đấm.

Trong lòng của hắn dò hỏi:

- Mộ Dung Trường An, ngươi còn bao lâu nữa đột phá?

Mộ Dung Trường An trả lời:

- Nhanh, kiên trì một chút nữa, hiện tại ta mặc dù sử dụng trạng thái Âm Thần cũng chưa chắc có thể thắng hắn.

Âm thanh của hắn cũng đang run rẩy, hiển nhiên bị Nộ Vũ Thần kinh động đến.

Tung hoành Tu Tiên giới mấy trăm năm, hắn vẫn lần đầu tiên gặp được khí thế như vậy, có lẽ Tu Tiên giới có tồn tại mạnh hơn, nhưng khí tức Tu Tiên giả ôn hoà, hắn xác thực chưa bao giờ gặp khí thế hung mãnh làm người tuyệt vọng như vậy.

Dương Đại yên lặng.

Thiên Thần đã hấp thu xong hết thấy Triệu Hoán linh, cấp tốc lao thẳng đến Nộ Vũ Thần.

Gần ức Triệu Hoán linh tăng cường rất lớn cho hắn, nhưng kém xa trạng thái đỉnh phong của hắn, trước khi Thiên tộc bị tàn sát, nắm giữ Triệu Hoán linh đến mấy chục ức, đều do hắn khinh địch, dù sao một chiêu này tiêu hao rất nhiều, hắn không có khả năng gặp người liền dùng, giống như trạng thái Âm Thần của Dương Đại vậy, nắm ở trong tay, đến thời điểm then chốt mới sử dụng.

Thiên Thần giang hai cánh tay, trong lòng bàn tay toát ra ánh bạc, ngưng tụ thành hai trường thương, ánh mắt hắn lạnh lẽo, nhìn chăm chăm vào Nộ Vũ Thần, khoảng cách của hai bên cấp tốc rút ngắn.

Nhân tộc Địa Cầu, Thiên tộc, Thu Tộc tất cả đều đang ngược nhìn hắn, đem hi vọng đặt ở trên người hắn.

Giờ khắc này, Thiên Thần lần nữa cảm nhận được loại cảm giác được chú mục kia, để ý chí chiến đấu của hắn càng dâng cao hơn.

- Hắn là chủng tộc thần, ta cũng là chủng tộc thần, ta dựa vào cái gì nhất định sẽ thua hắn.

Ánh mắt Thiên Thần lấp lánh, nụ cười tự phụ một lần nữa hiện lên ở trên mặt.

Tốc độ của hắn rất nhanh, tựa như một đạo ánh bạc vạch phá bầu trời vẫn đục, giết tới Nộ Vũ Thần còn đang không ngừng tăng lên khí thế trước mặt.

- Chịu chết đi! Tập chúng chỉ biết sửa tiếng chó.

Thiên Thần đâm tới một thương, trường thương màu bạc đột nhiên biến dài, chớp mắt tăng trưởng mấy chục lần, trực tiếp đánh trúng Nộ Vũ Thần.

Nhưng một kích này chẳng qua đánh nát chiến giáp trên người Nộ Vũ Thần, không thể đâm vào trong da thịt của hắn.

Nộ Vũ Thần giương mắt, hai mắt dưới mặt nạ bạch cốt rất là điên cuồng, tràn ngập sát ý, Thiên Thần nhìn thấy mà lộ ra ánh mắt kinh hoàng.

Ầm!

Nộ Vũ Thần một tay bắt lấy thân thể Thiên Thần, tốc độ thật sự quá nhanh, nhanh đến Thiên Thần đều không kịp phản ứng, Nộ Vũ Thần nắm lấy Thiên Thần, như đạn pháo nện vào trong đại bộ đội nhân tộc Địa Cầu, giẫm chết không biết bao nhiêu người, tay hắn cầm Thiên Thần làm vũ khí, điên cuồng quét, những người thí luyện bị dọa kinh hoàng chạy trốn.

Cộc!

Cộc! Cộc!

Đát...

Từng chiến cơ lái tới, điên cuồng bắn đạn pháo, những viên đạn này đều đục rớt vào linh lực, thuộc về sản phẩm tu tiên kết hợp cùng khoa học kỹ thuật, nhưng rơi vào trên người Nộ Vũ Thần lại không có tạo thành bất cứ thương tổn gì, thậm chí không có có ảnh hưởng đến động tác của Nộ Vũ Thần.

Oanh.

Thiên Thần bị đập xuống đất, dưới thân tóe lên huyết hoa, đó là máu của những người thí luyện, hắn mặc dù không cảm giác được thống khổ, nhưng có thể cảm nhận được hồn thể không ổn định, mơ hồ có xu thế bạo tán.

Lực lượng cái tên này như thế nào to lớn như thế?

Thiên Thần căn bản không có cách thoát khỏi tay Nộ Vũ Thần, tay tên này có linh lực bám vào, khiến cho hắn không thể sử dụng pháp thuật xê dịch, càng không cách nào hoán đổi hồn thể.

Một khi âm chúng bày ra công kích thì lại biến thành thực thể, nhất định phải rời khỏi tiếp xúc vài giây mới có thể biến thành hồn thể hư ảo.

- Thiên tộc tiểu nhi, cảm nhận được lực lượng Nộ Chiến tộc không?

Nộ Vũ Thần bừa bãi tàn phá Thiên Thần, nhân tộc Địa Cầu, khinh miệt cười nói.

Hắn đang hưởng thụ sát lực, nhân tộc Địa Cầu đã loạn, tránh né bốn phía, nhưng tốc độ chỗ nào có thể so sánh với Nộ Vũ Thần, Nộ Vũ Thần dẫn theo Thiên Thần giết tới giết lui, mỗi khi thí luyện giả muốn tập kết, đều sẽ bị hắn tách ra, mỗi giây có hơn trăm người chết thảm.

Thiên Đạo từ trên trời giáng xuống, hai chân đạp trên lưng Nộ Vũ Thần, trên người phát ra bạch quang, đục một lỗ ở phía sau lưng Nộ Vũ Thần, Nộ Vũ Thần tức giận, quay người vung khuỷu tay, đánh bay Thiên Đạo ra ngoài.

Nộ Vũ Thần triệt để bạo tẩu.

Hắn lại bị phạm nhân làm bị thương.

Tuyệt đối là sỉ nhục.

Dương Đại thấy mà gấp, trong lòng không ngừng thúc giục Mộ Dung Trường An.

Trong Thập Phương Điều Đại Trận, Mộ Dung Trường An đã đứng lên, có trận pháp giúp hấn ngăn cách Thiên Lô, nhưng độ kiếp cần quá trình, hấn còn cách đột phá một chút nữa.

- Nhanh!

- Thiên Thần nhanh chịu không nổi rồi.

- Ta cũng gấp, mẹ nó, tên chó chết này quá mạnh.

Mộ Dung Trường An khó được bạo rống to, âm thanh đều đang run rẩy.

Số lượng lớn thí luyện giả chết thảm, cũng có rất nhiều âm chúng đang không ngừng hồn phi phách tán, tốc độ Nộ Vũ Thần thật sự quá nhanh, không ai có thể đuổi kịp hấn, chớ nói chi tránh né, Thiên Thần trở thành vũ khí trong tay hấn, tứ chi và đầu liên tục bị nện bạo, nhưng rất nhanh lại khôi phục, Nộ Vũ Thần hết sức hưởng thụ quá trình này, phát ra tiếng cười điên cuồng thoải mái mà tàn nhẫn.

Chương 382: Thần chiến thần, Mộ Dung Trường An đột phá (4)

Hắn cũng chú ý tới khí thế Mộ Dung Trường An đang thay đổi mạnh, sắp đột phá thành công, hắn càn rỡ cười nói:

- Gia hỏa ben kia, ngươi đừng có gấp, ta sẽ không làm nhiều người, thỏa thích đột phá đi, sau khi khí vận ngươi tăng trưởng, ta lại thu hoạch ngươi, còn những người khác, đều phải chết trước.

Bốn phương tám hướng đều có thí luyện giả Địa Cầu đánh tới, kiến thức Nộ Vũ Thần mạnh mẽ, tất cả mọi người hết sức kinh khủng, nhưng người Địa Cầu biết được càng như thế, càng không thể trốn, nhất định phải chiến, mà lại phải nghĩ biện pháp đánh giết Nộ Thần.

Thiên Đạo hóa thành một đạo bạch quang chạy nhanh đến, hắn đánh ra một chương, một chương này đánh ra từ xa, xa xôi mười dặm, đánh cho Nộ Vũ Thần hơi choáng một lúc.

Nộ Vũ Thần phần nộ trùng mất về phía hắn, nổi giận mắng:

- Lại là ngươi! Đã như vậy, vậy ngươi trước hết đi chết đi!

Oanh.

——.

Mặt đất nổ tung, Nộ Vũ Thần giống như thuận di xuất hiện trước mặt Thiên Đạo, vung lên Thiên Thần đánh tới.

Đạo bào Thiên Đạo đang mặc bay phần phật, vẻ mặt lạnh lẽo, hấn bỗng nhiên hóa thành mấy đạo tàn ảnh, tránh thoát Thiên Thần va chạm.

Anh mắt Nộ Vũ Thần run lên, đánh ra quyền trái, đánh tan hết thủy tàn ảnh, Thiên Đạo thổ huyết bay rót ra ngoài, ven đường đọng nát từng khối nham thạch to lớn, tan biến trong phế tích ngoài mấy chục dặm.

- A Di Đà Phật ——

Một âm thanh trang nghiêm truyền đến, chỉ thấy một hòa thượng cường tráng lơ lửng giữa không trung, chấp tay hành lễ, sau người ngưng tụ ra Phật tượng màu vàng kim, Phật tượng tung một chưởng đánh về phía Nộ Vũ Thần.

Thích Tôn, đệ nhất nhân Ấn quốc.

Nộ Vũ Thần cười khẩy, đang muốn công kích, lần lượt từng bóng người tới gần, đang là nhóm cao thủ đỉnh tiêm của nhân tộc Địa Cầu.

Dương Đại không ngừng điều chỉnh cảm xúc, nỗ lực để cho mình trấn định.

Nộ Vũ Thần lại muốn tìm đường chết, vậy thì chờ chết đi.

Xem ra Âm Dương cảnh ẩn chứa khí vận vượt xa tượng tượng của hấn, cho nên Nộ Vũ Thần mới nguyện ý chờ đợi Mộ Dung Trường An đột phá, dĩ nhiên, điểm quan trọng nhất là Nộ Vũ Thần không biết Dương Đại còn có tuyệt chiêu.

Oanh!

Khí thế Mộ Dung Trường An nổ tung, hấn cuối cùng cũng đột phá.

Dưới tình huống bình thường, sau khi đột phá còn cần thời gian củng cố tu vi, nắm giữ lực lượng cảnh giới mới, nhưng Mộ Dung Trường An đã không lo được nhiều như vậy.

- Chủ nhân, cho ta lực lượng, ta muốn tru diệt hắn.

Âm thanh Mộ Dung Trường An vang lên trong lòng Dương Đại, âm vang hùng hồn, tràn ngập lửa giận.

Hắn xem nhân tộc Địa Cầu như đồng bào, Nộ Chiến tộc chính là dị tộc, thấy dị tộc đồ sát đồng bào, lửa giận trong lòng hắn đã sớm không nín được.

Dương Đại cũng không nói nhảm, trực tiếp mở ra trạng thái Âm Thần, lựa chọn Mộ Dung Trường An.

Trong chốc lát, trên chiến trường, hơn hai ức âm chúng cùng nhau toát ra ánh sáng màu lục, ánh sáng màu lục cấp tốc bay lên không, hóa thành chùm sáng màu đen phóng tới Mộ Dung Trường An trong Thập Phương Điều Đại trận.

Nộ Vũ Thần vừa đánh giết một thí luyện giả Đạp Hư cảnh vô ý thức quay đầu nhìn lại, chùm sáng màu đen đầy trời chiếu vào trong mắt của hắn.

- Đó là cái gì?

Nộ Vũ Thần hoang mang trong lòng, hắn lập tức vung đao, mong muốn ngăn cản chùm sáng màu đen đầy trời, các chùm sáng màu đen thật sự quá nhanh, đao khí của hắn hoàn toàn theo không kịp.

Hơn hai ức chùm sáng màu đen xuyên qua Thập Phương Điều Đại Trận, chui vào trong cơ thể Mộ Dung Trường An, ngay sau đó, nhóm âm chúng dồn dập rút lui, đây là Dương Đại phân phó.

Ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên người Mộ Dung Trường An, chỉ thấy quanh người hắn lượn lơ khói đen, cấp tốc bao trùm thân thể của hắn, ngưng tụ thành một tôn thân ảnh khủng bố cao trăm trượng, toàn thân đen kịt, xem thân hình, tựa như một Chiến thần thân mặc áo giáp, khoát lấy áo choàng.

Hình thái Âm Thần.

Mộ Dung Trường An đưa tay, trong lòng bàn tay toát ra một thanh kiếm, hần nhìn tới Nộ Vũ Thần.

Chiến trường trong nháy mắt yên tĩnh, giữa thiên địa giống như chỉ còn lại có Mộ Dung Trường An và Nộ Vũ Thần.

Cảm thụ được khí thể mệnh môn của Mộ Dung Trường An, Nộ Vũ Thần âm thầm kinh sợ, cái tên này làm sao đột nhiên tăng cường nhiều như vậy?

Chẳng lẽ vừa rồi đó là thiên phú?

Nộ Vũ Thần vô ý thức dùng tầm mắt tìm kiếm chiến trường.

- Chịu chết đi!

Mộ Dung Trường An truyền đến âm thanh, chỉ thấy hần đột nhiên tan biến tại chỗ cũ, chớp mắt mấy trăm dặm, giết tới trước mặt Nộ Vũ Thần, nhấc lên cuồng phong hất bay một vài thí luyện giả, âm chúng nhỏ yếu bay lên trời.

Nộ Vũ Thần lập tức cầm đao chém đi, đao kiếm tấn công.

Oanh.

Mặt đất phé tích trực tiếp sụp đổ, lực lượng kinh khủng chấn động đến mặt đất phạm vi ngàn dặm vỡ nát, bên ngoài nhấc lên từng tầng từng tầng tựa như nham thạch dãy núi chồng chất, vô số thí luyện giả, âm chúng rơi vào trong phé tích.

Nộ Vũ Thần bị ép hai chân uốn lượn, mặt lộ vẻ vẻ không thể tin được.

Lực lượng thật kinh khủng.

Làm sao có thể.

- Ta có thể là nộ chiến...

Nộ Vũ Thần khàn giọng gào thét, lửa giận dâng lên, khí thế lần nữa tăng vọt.

Anh mắt Mộ Dung Trường An vô cùng lạnh lẽo, hấn đè ép Kiếm Nhận xuống, trên trời truyền đến tiếng vang đinh tai nhức óc, Nộ Vũ Thần vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi động dung, chỉ thấy đêm không hết kiếm ảnh từ trên trời giáng xuống, từng cái to lớn, ít nhất dài mười trượng, tựa như thác nước ngân hà hạ xuống, thế không thể đỡ.

Oanh! Oanh! Oanh.

...

Mưa kiếm điên cuồng hạ xuống, bụi đất tung bay, bao phủ Nộ Vũ Thần cùng Mộ Dung Trường An, mặt đất động mạnh, thí luyện giả, âm chúng dồn dập rút lui, bay tới trên không, rời xa phạm vi chiến trường của hai người.

Cuồn cuộn bụi đất bắt đầu khuếch tán, bao phủ một vài thí luyện giả, âm chúng có tốc độ chậm chạp.

Dương Đại khấn trương nhìn đại chiến phương xa.

Chương 383: Vượt qua cấp Siêu Tinh, thăng cấp khảo nghiệm (1)

Bước vào Mộ Dung Trường An Âm Dương cảnh tiến vào trạng thái Âm Thần, hẳn là có thể thắng.

Mộ Dung Trường An hấp thu lực lượng của hơn hai ức âm chúng mạnh bao nhiêu?

Dương Đại không rõ ràng, nhưng hẳn có thể cảm nhận được cỗ khí thể tuyệt cường kia, chỉ có thể dùng hai chữ để hình dung.

Vô địch!

Trong bão cát đầy trời truyền ra tiếng gầm gừ phẫn nộ của Nộ Vũ Thần.

- Ta không có khả năng bại! Ta là Thần Tuyên giả Nộ Chiến tộc, tương lai là thần!

Tiếng Nộ Vũ Thần gầm gừ vang vọng đất trời, khiến cho người ta cảm thấy kinh khủng.

Mộ Dung Trường An không có nói tiếp, nhưng một đạo kiếm quang bỗng nhiên chém ngang bão cát giữa thiên địa, xua tan cuồn cuộn bụi đất.

Tất cả mọi người cảm giác kiếm quang xuyên qua thân thể của mình, để linh hồn bọn hắn run rẩy, nhưng không có thụ thương.

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Vũ Thần 】

Một dòng thông báo nhảy ra, khiến cho mọi người trừng to mắt.

Bụi đất nhanh chóng tán đi, bọn hắn định thần nhìn lại, Mộ Dung Trường An đang trong trạng thái Âm Thần đứng ở trước mặt Nộ Vũ Thần, Nộ Vũ Thần còn duy trì tư thế nửa quỳ, thân hình khổng lồ của hắn bị chặn ngang trăm làm hai nửa, ngay cả hai tay cũng bị chém đứt, máu tươi chảy như suối, rơi xuống trong phế tích.

Nộ Vũ Thần trừng to mắt, khó tin.

Mộ Dung Trường An đưa tay, hút ra hồn phách của hắn, thu vào trong lòng bàn tay.

Hắn tan biến tại tại chỗ, một giây sau, hắn trở lại trong ngàn vạn âm chúng, Dương Đại lập tức để nhóm âm chúng tiếp tục kết trận.

Mộ Dung Trường An giải trừ hình thái Âm Thần, hết thấy âm chúng đều cảm giác mình bị rút đi một nửa lực lượng, đầu não Dương Đại càng trời đất quay cuồng, kém chút ngã sấp xuống, cũng may Kỷ Vân Yên cùng Liễu Tuấn Kiệt kịp thời đỡ hắn.

Một thí luyện giả ngốc ngốc nhìn thi thể thê thảm của Nộ Vũ Thần bị trăm làm hai nửa, lẩm bẩm nói:

- Chúng ta thắng?

Những người thí luyện khác cũng như thế, đều chưa có lấy lại tinh thần.

Thật sự là quá nhanh.

Nộ Vũ Thần lúc trước kinh khủng cỡ nào, lại bị Mộ Dung Trường An dễ dàng đánh giết?

Oanh!

Chiến trường nổ tung, tất cả mọi người bắt đầu reo hò, bao gồm cả nhóm âm chúng ở bên trong.

- Chúng ta thắng.

- Mộ Dung Trường An thật lợi hại.

- Âm Dương cảnh mạnh mẽ như thế sao?

- Thật đáng sợ, vừa đột phá đã mạnh mẽ như vậy, sau này hẳn vô địch.

- Ta nghe sư phụ ta nói qua, Kiếm đạo tư chất của Mộ Dung Trường An không kém hơn Kiếm Thánh trong truyền thuyết, cho nên Thập Phương giáo không đành lòng giết hắn, vẫn muốn khuyên hắn thần phục.

Trong bộ chỉ huy, các vị cấp cao không có cao hứng, ngược lại vẻ mặt từng người đều âm trầm.

Nộ Vũ Thần một người tạo thành thương vong cho bọn hắn vượt qua hết thấy chiến tranh lúc trước tổng cộng lại.

Rất rõ ràng, Nộ Vũ Thần cũng không phải là mạnh nhất Nộ Chiến tộc, nhân tộc Địa Cầu nếu gặp được Nộ Chiến tộc...

Dù là Tiêu Hưng, cũng thấy vô lực.

Khoảng cách thật sự quá lớn.

Còn Mộ Dung Trường An biểu hiện, bọn hắn đều không phải người bình thường, liệu định đó cũng không phải thực lực của Mộ Dung Trường An, đoán chừng có quan hệ đến thiên phú của Dương Đại, chùm sáng màu đen đầy trời có thể là năng lực cùng loại giống nhau với Thiên Thần.

Giữa thiên địa, một chiếc chiến hạm to lớn như cự long màu đen chậm rãi tiến lên, xung quanh có thật nhiều chiến sĩ Nộ Chiến tộc tuần tra.

Trong cự hạm, một chỗ trong đại sảnh, tia sáng tối tăm, từng lão giả của Nộ Chiến tộc ngồi thành một hàng, ở trước mặt bọn hắn đứng thẳng từng màn ảnh đang phản chiếu lấy tình cảnh Nộ Vũ Thần trước khi chết, Mộ Dung Trường An triển lộ hình thái Âm Thần không bỏ sót, còn đang lặp lại phát ra.

Một lão giả trong đó mở miệng nói:

- Hắn là vị thí luyện giả Địa Cầu mà Tiên Tri dự đoán kia, chẳng lẽ vượt qua cấp Siêu Tinh?

Một người khác trả lời:

- Không có khả năng, nếu như vượt qua cấp Siêu Tinh, khí vận của hắn tuyệt đối không lồ, sẽ không cùng một chỗ chiến trường với chúng ta, hắn là cấp Siêu Tinh, nhưng loại hình thiên phú của hắn thuộc về thiên địa hệ thống, thiên phú này ban đầu rất yếu, nhưng hạn mức cao nhất rất cao.

Những người khác dồn dập mở miệng.

- Nộ Vũ Thần mặc dù không tính là cấp độ đỉnh tiêm trong Thần Tuyển giả, nhưng cũng tính là trình độ trung đẳng, lại bị dễ dàng tru diệt, chỉ sợ hắn sẽ còn trở thành lực lượng của nhân tộc Địa Cầu, không thể khinh thường nhân tộc Địa Cầu.

- Vị trí hắn chết đi cách chúng ta quá xa, không thể trước tiên đào thải nhân tộc Địa Cầu.

- Không sao đâu, đến lúc đó toàn tộc vây công nhân tộc Địa Cầu, bọn hắn há có thể vươn mình?

- Ngân Hà tộc hắn cũng sẽ kiêng kị bọn hắn, tạm thời không cần đến chúng ta đi quản.

- Trước diệt đi Ma Đa nguyên tộc và Ngân Hà tộc, chỉ cần tiêu diệt chủng tộc cường đại, nhân tộc Địa Cầu mặc dù hấp thu chủng tộc nhỏ yếu, thì có ích lợi gì?

Đám cao tầng Nộ Chiến tộc nghị luận, bởi vì khoảng cách quá xa, bọn hắn chỉ có thể từ bỏ truy sát nhân tộc Địa Cầu, bọn hắn cũng không có điều động mặt Thần Tuyền giả khác tiến đến chịu chết.

Không chỉ là Nộ Chiến tộc, chủng tộc khác cũng bắt đầu nhìn thẳng vào nhân tộc Địa Cầu cùng Bá Vương Bất Quá Giang.

Thanh danh Nộ Vũ Thần rất lớn, cao tầng các tộc cũng biết hắn chính là một trong các Thần Tuyền giả của Nộ Chiến tộc, mà lại lúc trước hắn từng một người tàn sát một chủng tộc, uy danh của hắn còn lớn hơn một ít Thần Tuyền giả Nộ Chiến tộc mạnh hơn hắn.

Bất an nhất là Tinh Không Lưu Lãng Tộc, hai bên vốn là đồng minh, nhưng bọn hắn ngạo mạn đuổi đi nhân tộc Địa Cầu, hiện tại hết sức lo lắng nhân tộc Địa Cầu sẽ trả thù.

....

Chương 384: Vượt qua cấp Siêu Tinh, thăng cấp khảo nghiệm (2)

Sau năm tiếng, ý thức Dương Đại cuối cùng khôi phục không ít, trạng thái hỗn độn của hắn không giống trạng thái của nhóm âm chúng là sẽ kéo dài mười hai giờ, cụ thể kéo dài bao lâu, chủ yếu xem trạng thái Âm Thần kéo dài bao lâu, Mộ Dung Trường An cũng không có đánh đầy một phút đồng hồ.

Sau khi Dương Đại tỉnh lại, chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt.

Biết được không có địch nhân mới xuất hiện, hắn thở dài một hơi.

Mộ Dung Trường An được nhóm âm chúng che chở, hữu kinh vô hiểm độ kiếp thành công, giờ phút này, nhân tộc Địa Cầu đang rút lui, sợ Nộ Chiến tộc tìm đến, còn thi thể Nộ Vũ Thần đã bị Mộ Dung Trường An hấp thu.

Dương Đại nằm ở trong dược trì, nghe nhóm âm chúng hồi báo tình huống.

Hồn phách Nộ Vũ Thần vẫn còn, do Mộ Dung Trường An tự mình trấn áp, trốn không thoát.

Dương Đại lộ ra nụ cười, một trận chiến này tổn thất gần trăm vạn chúng, nếu còn không có thu hoạch, vậy hắn thật muốn thổ huyết.

Âm chúng đều tổn thất nhiều như vậy, thí luyện giả càng thêm không thể tưởng tượng.

Đại khái nghỉ ngơi sau ba giờ, Dương Đại đi ra khỏi được trì, tới đến trong đại điện, hấn để Mộ Dung Trường An thả ra hồn phách, âm chúng hạch tâm bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch, sợ Nộ Vũ Thần phản kích.

Bất quá bọn hấn quá lo lắng, Nộ Vũ Thần sau khi chết chắc chắn thực lực giảm mạnh, căn bản không phản kháng được Mộ Dung Trường An, lại thêm thiên phú Thế Giới Âm Thần áp chế, Dương Đại thành công hấp hồn.

Hấp thu một chiến lực Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, khiến cho tu vi hấn tăng trưởng không ít, nhưng khoảng cách đột phá vẫn rất xa, dù sao lúc trước hấn vừa đột phá tới Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh trung kỳ.

- Hắc hắc, ta đã là Không Vô cảnh tầng tám, không đến bao lâu, ta sẽ rồi đột phá đến Luyện Hồn cảnh, đến lúc đó lại có thể làm cho thiên phú của ngươi thăng cấp.

Kỷ Vân Yên cười nói, bây giờ hơn hai ức âm chúng tu luyện, năng lấy được tăng phúc tu vi cực lớn, cơ hồ một ngày sẽ đột phá một tiểu cảnh giới.

Dương Đại lộ ra nụ cười, nói:

- Ta sẽ rửa mắt mà đợi.

Thiên phú thăng cấp mang đến chỗ tốt quá lớn, tựa như hình thái Âm Thần, chợt nhìn, cảm giác chính là nhiều một thêm kỹ năng cần bỏ ra cái giá rất lớn, trên thực tế là có thể cứu mạng, mà theo âm chúng càng ngày càng nhiều, hình thái Âm Thần sẽ chỉ càng ngày càng mạnh.

Hấn triệu hoán Nộ Vũ Thần ra, trạng thái bình thường của Nộ Vũ Thần cũng không có khoa trương như vậy, hấn có khả năng khống chế thân hình, lùn nhất có khả năng co lại đến một trượng, tương đương với ba mét.

Nộ Vũ Thần yên lặng, giống như những âm chúng vừa mới bị thu, hẩn cần thời gian bình phục tâm tình.

Hắn hít sâu một hơi, nửa quỳ tại trước mặt Dương Đại, nói:

- Bái kiến chủ nhân.

Dương Đại nói:

- Không cần làm chút nghi thức xã giao này, tự giới thiệu đi.

Nộ Thần gật đầu, sau đó nói lai lịch của mình.

Hắn chính là tu vi Thiên Nguyên Âm Dương cảnh trung kỳ, thuộc về một trong mười tám vị Thần Tuyền giả Nộ Chiến tộc, hẩn đứng hàng thứ mười trong chủng tộc đào thải.

Dương Đại hỏi thăm Thần Tuyền giả mạnh nhất là ai, hẩn thành thật trả lời.

- Trụ Nộ thiên vương, tu vi của hẩn đã đi đến Thiên Nguyên Âm Dương cảnh viên mãn, một khi hẩn bị nhóm lửa giận, thậm chí có khả năng phát huy ra thực lực vượt qua Âm Dương cảnh, ta thậm chí hoài nghi mười bảy vị Thần Tuyền giả cộng lại đều không phải đối thủ của hẩn, thiên phú của hẩn chính là cấp Siêu Tinh, nghe nói có xu thế tiến hóa đến một cấp bậc cao hơn.

Gương mặt Nộ Vũ Thần lộ vẻ vẻ kính sợ, hẩn luôn luôn cuồng ngạo chỉ phục một người, đó chính là Trụ Nộ thiên vương.

Dương Đại hỏi:

- Làm sao một mực không nhìn thấy hẩn ra tay? Hẩn không tranh đoạt khí vận sao?

Giết địch là có thể gia tăng khí vận, mà hẩn hoài nghi khí vận giá trị sẽ ảnh hưởng kết toán ban thưởng của chủng tộc

đào thải.

Nộ Vũ Thần lắc đầu nói:

- Hắn đang đợi Ngân Hà tộc, hắn nói qua, đến lúc đó đánh Ngân Hà tộc, không cho phép chúng ta nhúng tay, hắn muốn một cá nhân đào thải Ngân Hà tộc.

Cuồng như thế?

Nhóm âm chúng cũng bị kinh động, nhưng không người nào dám nghi vấn, xem Nộ Vũ Thần biểu hiện, Thần Tuyên giả Nộ Chiến tộc xác thực có tư cách đơn đầu một phương chủng tộc, chẳng qua là Ngân Hà tộc có thể là chủng tộc bài danh thứ hai.

Dương Đại điều ra bài danh khí vận xem xét.

【 Bảng xếp hạng thời gian thực khí vận chủng tộc đào thải lần này 】

【 Thứ nhất, Nộ Chiến tộc, khí vận giá trị, 54 hội nguyên 】

【 Thứ hai, Ngân Hà tộc, khí vận giá trị, 41 hội nguyên 】

【 Thứ ba, Ma Đa nguyên tộc, khí vận giá trị, 32 hội nguyên 】

【 Thứ mười, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị, 17 hội nguyên 】

【 Thứ mười một, Sát Hải tộc, khí vận giá trị, 15 hội nguyên 】

【 Thứ mười hai, Tinh Không Lưu Lãng Tộc, khí vận giá trị, 14 hội nguyên 】

Hấp thu Nộ Vũ Thần, nhân tộc Địa Cầu trực tiếp tăng thêm 2 hội nguyên.

Dương Đại đột nhiên cảm thấy phép tính khí vận không đúng, Nộ Vũ Thần tàn sát một nhánh chủng tộc, trên người mang khí vận hẳn là càng nhiều mới đúng.

Hắn đột nhiên suy nghĩ đến một khả năng.

Kia chính là khí vận chiếm lấy sẽ khác biệt, hẳn lấy được cái này từ Thiên phủ, là Thánh địa Tu Tiên giới, chủng tộc khác chưa hẳn có thể tiếp xúc đến Thánh địa như Thiên phủ vậy.

Chỉ có một lời giải thích, cách nhận khí vận khác biệt sẽ hấp thu khí vận khác biệt.

Dương Đại lặng yên suy tư.

Nửa giờ sau, hắn vào Tiêu Hưng dừng lại, cũng để Nộ Vũ Thần tiến đến phối hợp bộ chỉ huy hỏi thăm tình báo.

Sở dĩ dừng lại, hẳn muốn cho hơn hai ức âm chúng tu luyện, để Kỷ Vân Yên sớm ngày thăng cấp thiên phú.

Sau khi đạt được Dương Đại chỉ lệnh, ngoại trừ số ít âm chúng, nhóm âm chúng dồn dập tìm chỗ tu luyện.

Chương 385: Vượt qua cấp Siêu Tinh, thăng cấp khảo nghiệm (3)

Những người thí luyện thì đem những đồng bào trước đó tử trận đưa đến trước Quy Nguyên thánh lâu, Dương Đại bắt đầu hấp hồn, hắn cũng không có cao hứng, bởi vì hắn hút năm trăm ba mươi vạn hồn phách.

Nộ Vũ Thần một người đã giết nhiều người như vậy.

Dương Đại rốt cuộc hiểu rõ thiên phú mạnh mẽ tại sao lại được xưng là Thần, lực lượng của Thần thật tách rời với chủng tộc.

Lúc nhân tộc Địa Cầu dừng lại nghỉ ngơi, thông báo tin tức còn đang tiếp tục.

Bất tri bất giác, chỉ còn lại có mười ba chủng tộc.

Dương Đại phát hiện Hắc Bào tộc leo rất nhanh.

Lúc trước hắn hấp thu qua một cường giả Đạp Hư cảnh của Hắc Bào tộc, nhưng có thể hỏi tin tức không nhiều, Hắc Bào tộc hết sức quý dị, người sau khi chết, trí nhớ liên quan tới chủng tộc sẽ tự động tan biến.

Dương Đại cảm thấy tộc này không phải tầm thường, uy hiếp cực lớn.

Đáng nhắc tới chính là Hắc Bào tộc cùng Nộ Chiến tộc cùng trận doanh.

Ngày thứ hai, Nộ Vũ Thần mới trở về, trên mặt hấn lại có chút mỏi mệt, thật giống như bị ép khô.

Hấn ngồi xuống ở bên cạnh Uý Thuế, chửi bậy:

- Nhân tộc Địa Cầu thật sự quá dài dòng, Nộ Chiến tộc chúng ta thế nào cần nhiều tình báo như vậy, trực tiếp cứ gặp ai giết kẻ đó là được.

Uý Thuế cười cười, không dám nói tiếp.

Thái Dương Thần đi tới, nói:

- Luận bàn một thoáng? Ngược lại không có chuyện gì để làm.

Âm chúng không có thương thế, chỉ cần khôi phục linh lực là đủ.

Nộ Vũ Thần khinh miệt nhìn về phía hấn, nói:

- Chỉ bằng ngươi? Cút sang một bên.

Thái Dương Thần kém chút tức chết, nhưng lại không dám trực tiếp động thủ.

- Hừ, Lão Tử là âm tướng, không sớm thì muộn vượt qua ngươi.

Thái Dương Thần yên lặng suy nghĩ.

Được hơn hai ức âm chúng tu luyện gia trì, tốc độ tu vi của hấn tăng rất nhanh, hấn không sớm thì muộn có thể bắt kịp thế đội thứ nhất.

Thời gian thoáng qua, hai ngày đi qua.

Kỷ Vân Yên đột phá tới Luyện Hồn cảnh, Dương Đại cố ý để cho nàng độ kiếp trong lâu, để tránh bị phát hiện, trong khoảng thời gian này, mỗi ngày có số lượng lớn thí luyện giả, âm chúng đột phá, cho nên thiên kiếp lần này cũng không có để người chú ý.

Thái Dương Thần cách Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh đã rất gần, đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ đột phá, Hùng Liệt cũng kém không xa, còn về Thiên Thần, hôm qua đã chứng được Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, cái thiên kiếp này có thanh thế cực kỳ khoa trương.

Hiện trong tay Dương Đại có ba tôn Âm Dương cảnh, khiến cho hắn càng đầy lực lượng.

Hắn còn có thể thu càng nhiều cao thủ Âm Dương cảnh.

Sau khi đột phá thành công, Kỷ Vân Yên hưng phấn đi đến trước mặt Dương Đại, kéo hắn lên, đi vào trong gian phòng.

- Đi đi đi, ta đã không kịp chờ đợi muốn xem hiệu quả sau khi thiên phú cấp Siêu Tinh thăng cấp.

Kỷ Vân Yên kích động nói, nàng ngược lại hiện tại sử dụng Thiên Tứ hiển tế cũng không tổn hại tuổi thọ, cho nên nàng căn bản không có lo lắng. Nộ Vũ Thần, Thiên Thần và các âm chúng hạch tâm mới tới sau khi nghe được đều là toàn thân chấn động.

Thiên phú của chủ nhân muốn thăng cấp?

Thiên phú vượt qua cấp Siêu Tinh...

Bọn hắn không dám tưởng tượng.

Dương Đại cũng hết sức xúc động, chẳng qua là che dấu rất khá.

Hai người tiến vào trong điện được trì, đóng cửa lại.

Sau khi ngồi xuống, Dương Đại cứ nghĩ sẽ trực tiếp bắt đầu, không ngờ Kỷ Vân Yên ôm lấy hắn, không thể chờ đợi cười hắc hắc nói.

- Hắc hắc, bình thường không có cơ hội, hiện tại không vội.

Kỷ Vân Yên cười đùa, Dương Đại bất đắc dĩ đồng ý.

Rất nhanh, tiếng nước vang lên, quanh quẩn trong điện.

[* Đoạn này tính lược 10 vụn chữ]

Nửa giờ sau, hai người ngồi đối diện, Dương Đại chỉnh lý xong y phục. Kỷ Vân Yên thi triển Thiên Tứ hiển tế, ánh sáng trắng chói mắt bao phủ Dương Đại.

Dương Đại chỉ cảm thấy toàn thân ảm áp, có một loại lực lượng thần kỳ chui vào trong cơ thể, khiến cho gân cốt bách hải của hắn mười phần thoải mái, giống như bị đả thông hai mạch nhâm đốc.

Rốt cuộc đã đến.

Phía trên cấp Siêu Tinh lại là đẳng cấp gì?

Siêu Nguyệt cấp?

Sẽ không tục như thế chứ?

Dương Đại suy nghĩ lung tung.

Oanh một tiếng!

Ý thức của hắn bỗng nhiên nổ tung, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, không biết xoay chuyển bao lâu, có thể là mấy chục năm, cũng có thể là trong nháy mắt.

Đợi hắn tỉnh lại, phát hiện mình nằm rạp trên mặt đất, hai tay lại còn có thể bắt được bùn đất, hết sức chân thực.

Dương Đại ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện mình ở vào trong một mảnh núi rừng tối tăm, trên trời treo một vầng trăng sáng, gần đó không có thân ảnh âm chúng, thí luyện giả.

Còn chân thực hơn so huyễn cảnh với trước.

- Ta sẽ không lại xuyên qua chứ?

Dương Đại khẩn trương suy nghĩ, ở kiếp này mặc dù rất nguy hiểm, nhưng hắn trôi qua cũng thật thoải mái, không

muốn cứ như vậy kết thúc.

Hắn đứng dậy, phát hiện trong rừng cây khắp núi khắp đồng cắm đầy mộ bia, hắn nhíu mày, đi đến trước một tòa mộ bia gần nhất.

Trên bia mộ không có khắc chữ.

Hắn tiếp tục xem các mộ bia khác, tất cả đều như thế, cũng không có khắc chữ.

Trong lúc nhất thời, Dương Đại không biết nên làm cái gì, có nên đi dạo bốn phía hay không?

Hắn phát hiện linh lực của mình không còn sót lại chút gì, mình giống như lại biến thành một người bình thường.

Âm âm.

Tiếng sấm rền vang vọng đỉnh tai nhức óc, Dương Đại cả kinh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bầu trời đêm bỗng nhiên tụ tập mây đen, cấp tốc che đầy mặt trăng.

Dương Đại triệt để không còn thấy gì, một cỗ cảm giác áp bách khó tả truyền đến.

【 Thiên phú của người sắp thăng cấp, có tiếp nhận khảo nghiệm thăng cấp thiên phú hay không? 】

Thăng cấp thiên phú còn phải tiếp nhận khảo nghiệm?

Dương Đại kém chút mắng chửi người, nhưng hắn hiện tại không có lựa chọn nào khác, cũng không thể lựa chọn không tiếp thụ khảo nghiệm.

- Tiếp nhận, ta ngược lại muốn xem xem là khảo nghiệm gì?

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, ngay sau đó, bóng đêm tan biến, tầm mắt của hắn khôi phục, theo ánh sáng chiếu thấu mây đen hạ xuống, chiếu rọi mảnh rừng núi.

Chương 386: Thiên phú cấp Cực Trụ, đánh vỡ quy tắc (1)

- Người lựa chọn tiếp nhận khảo nghiệm thăng cấp thiên phú.

Trước mắt Dương Đại toát ra một câu nói như vậy, ngay sau đó, mặt đất dưới chân bắt đầu lay động kịch liệt, tựa như địa chấn đột kích.

Dương Đại không có linh lực không thể bay lên, chỉ có thể khăn trương ổn định thân thể.

Phía trước hắn xuất hiện ba tấm bia đá, khác biệt với mộ bia gần đó, ba tấm bia đá càng lớn, sánh đôi đứng ở trước mặt hắn, mặt ngoài bắt đầu xuất hiện chữ viết.

Dương Đại định thần nhìn lại, phân biệt là vài chữ to.

Tăng cường tự bản thân mình.

Tăng cường âm chúng.

Phát triển cân đối.

- Cái này cũng tính là khảo nghiệm? Không phải lựa chọn sao?

Dương Đại nhú mày, cẩn thận suy nghĩ.

Đầu tiên bài trừ cái thứ ba, cân đối thì quá bình thường.

Nhớ lại một đường đi tới, hắn ở đâu dựa vào bản thân, toàn bằng âm chúng tác chiến, hắn gần như không có tự mình ra tay qua, điều này nói rõ con đường này rất đúng.

Huống hồ, âm chúng càng mạnh, tu luyện càng lợi hại, mang tới tu luyện tăng phúc lại càng lớn.

Dương Đại không có lập tức lựa chọn, mà đi dạo ở gần đó, sau khi xác định không có huyền cơ khác, hắn đi đến trước tấm bia đá ở giữa, đưa tay đặt ở phía trên.

Trong chốc lát, hai bia đá hai bên trong nháy mắt hóa thành tro tàn, chỉ còn lại có bia đá hắn sờ vẫn tồn tại như cũ.

Trái tim Dương Đại đập nhanh hơn, không biết lựa chọn của mình có đúng hay không.

Gió nhẹ thổi qua, bia đá trước mặt hắn bắt đầu nứt ra, dọa hắn lui lại.

Vết nứt càng ngày càng nhiều, khắp cả tấm bia đá, từng sợi hào quang tràn ra từ bên trong, bình một tiếng, bia đá triệt để nát tan hiển lộ ra một chùm sáng màu vàng kim, dùng tốc độ Dương Đại không kịp phản ứng chui vào trong cơ thể hắn.

Oanh!

Ý thức Dương Đại sắp vỡ, theo đó là tiến vào một loại trạng thái khó nói nên lời, đếm không hết khuôn mặt hiện qua ở trước mắt hắn, chính là nhóm âm chúng dưới tay hắn.

Không biết đi qua bao lâu, Dương Đại cuối cùng tỉnh lại.

Hắn mở to mắt, ánh vào hắn ánh mắt là khuôn mặt của Kỷ Vân Yên, nàng đang nhắm mắt dưỡng thần.

【 Chúc mừng thiên phú cấp Siêu Tinh - Thế Giới Âm Thần của ngươi thăng cấp thành công 】

【 Người thu hoạch được thiên phú cấp Cực Trụ —— Đại Thiên Hồn Thần 】

【 Đại Thiên Hồn Thần: thiên phú cấp Cực Trụ, có những năng lực phía dưới 】

【Một, người có thể hấp thu bất kỳ hồn phách gì làm âm chúng, có thể hấp thu thành công hay không, quyết định bởi thực lực của người, thực lực âm chúng quyết định bởi thực lực hồn phách khi còn sống, số lượng âm chúng vô hạn, mỗi khi hấp thu một hồn phách, đạt được bộ phận tăng thêm, âm chúng vĩnh viễn không bao giờ phản bội người, cũng không cách nào đoạt xá, chiếm cứ thân thể hoạt linh, cho đến rời khỏi người.】

【Hai, người có thể tuyển ra âm tướng trong số âm chúng, âm tướng có thể cùng người chia đều tu luyện tăng phúc của âm chúng, mỗi khi đột phá một đại cảnh giới, thu hoạch được danh ngạch một âm tướng, không thể lặp lại lựa chọn, không thể hủy bỏ thân phận âm tướng, trước mắt người có được bốn vị âm tướng】

【Ba, âm chúng có thể tiến hành linh hồn trao đổi cùng người】

【Bốn, hình thái Âm Thần, tạm thời hấp thu hết thủy lực lượng âm chúng để cho mình hoặc một vị âm chúng nào đó hóa thành Âm Thần, Âm Thần chỉ có thể kéo dài một phút đồng hồ, sau khi hình thái Âm Thần kết thúc, thực lực âm chúng sẽ giảm xuống một nửa, kéo dài mười hai giờ, người sẽ lâm vào trạng thái Hỗn Độn, không tổn thương mãi mãi】

【Năm, âm chúng thăng cấp, âm chúng có thể tồn tại vượt giới, cũng không đi theo người trở lại hiện thực, đồng thời có thể vượt giới cung cấp tăng phúc tu luyện, người có thể sử dụng ánh mắt của một vị âm chúng tùy ý】

【Sáu, mở ra một vị Âm Vương, Âm Vương chỉ có thể tuyển chọn trong số âm tướng, giữ lại đặc tính âm tướng, thu hoạch được năng lực hấp hồn, hấp thu hồn phách làm âm chúng, nghe lệnh của người, Âm Vương sẽ hiệu lệnh âm chúng, lúc Âm Vương hấp hồn giống như người sẽ thu hoạch

được bộ phận tăng phúc, sau khi Âm Vương chết, sẽ lần nữa lựa chọn Âm Vương khác】

Nhìn từng dòng nhắc nhở trước mắt, cảm xúc Dương Đại sục sôi, lần này không ngờ lại nhiều thêm hai năng lực.

【 Chúc mừng nhân tộc Địa Cầu xuất hiện thiên phú vượt qua cấp Siêu Tinh, thiên phú cấp Cực Trụ, khí vận nhân tộc Địa Cầu tăng trưởng】

【 Khu vực thông báo: Bởi vì nhân tộc Địa Cầu sinh ra thiên phú cấp Cực Trụ, nhân tộc Địa Cầu sẽ biến thành một phe cánh đơn độc, khi chỉ còn lại có một phe cánh và nhân tộc Địa Cầu lúc, chủng tộc đào thải sẽ kết thúc, trước đó, chủng tộc khác vẫn bị đào thải dù là nhân tộc Địa Cầu 】【

Dương Đại còn chưa nhìn kỹ hết năng lực mới đã bị thông báo mới hấp dẫn.

Đây là ý gì?

Nhân tộc Địa Cầu có khả năng cầu thả rồi?

Ngay khi Dương Đại đang lấy làm kỳ, nhân tộc Địa Cầu vỡ tổ.

Hết thầy thí luyện giả xôn xao, ngay sau đó là tiếng hoan hô chấn động cả trời đất.

- Cấp Cực Trụ? Mẹ nó, đó là cái đẳng cấp gì.

- Lại là Bá Vương? Quá trâu bò đi, nói như vậy, chúng ta không cần tiếp tục chém giết, hoàn toàn có khả năng giấu đi.

- Ta đã quỳ xuống, mẹ ơi, ta có thiên phú cấp D đột nhiên muốn chết quá.

- Cấp độ SSS, cấp Siêu Tinh, Cực Trụ cấp... Ta xxx...

- Chúng ta được cứu rồi.

- Quá kinh khủng, đây quả thật là Địa Cầu Thần.

Tất cả mọi người trở nên khiếp sợ, bao gồm cả đám người Hoắc Vương Đình, Mạnh Đại Đế, Xuyên Qua Luân Hồi, Sát Sát Sát, ngay cả bộ chỉ huy cũng kích động lên.

Bá Vương Bất Quá Giang dùng sức một mình cứu vớt nhân tộc Địa Cầu.

Ngay khi nhân tộc Địa Cầu đang hưng phấn, chủng tộc khác càng nhiều hơn chính là hoảng sợ.

Thiên phú cấp Siêu Tinh đã rất khủng bố, thiên phú cấp Cực Trụ sẽ có bao nhiêu khoa trương?

Trong đại sảnh sang ngời, Thánh Soái Tinh Không Lưu Lăng Tộc - Quyền Thứ hít sâu một hơi, hấn nỗ lực giữ vững bình tĩnh, nhưng tay của hắn lại đang run lên.

Tất cả cao tầng chủng tộc khác cũng đều yên lặng, không biết nên nói cái gì.

Cấp Cực Trụ.

Chương 387: Thiên phú cấp Cực Trụ, đánh vỡ quy tắc (2)

Ba chữ này như là núi lớn ép đến bọn hắn sắp không thở nổi.

Bọn hắn vừa nghĩ tới nhóm người mình lúc trước nói móc châm chọc cao tăng nhân tộc Địa Cầu, bọn hắn liền hoảng không nói nên lời.

Tốc độ phát triển của Nhân tộc Địa Cầu thật sự quá nhanh, xếp hạng không chỉ vượt qua bọn hắn, bây giờ còn xuất hiện thiên phú cấp Cực Trụ đánh vỡ quy tắc...

Gương mặt Quyền Thứ đầy âm trầm, mở miệng nói:

- Ra lệnh cho người đội tình báo mật thiết cẩn thận nhân tộc Địa Cầu, một khi phát hiện, lập tức bẩm báo, quyết không trêu chọc nhân tộc Địa Cầu.

Ngay sau đó, những chủng tộc khác cũng hạ đạt mệnh lệnh giống nhau.

Rời xa nhân tộc Địa Cầu.

Đương nhiên, vẫn có số ít chủng tộc vẫn muốn cầm xuống nhân tộc Địa Cầu, bọn hắn đều đang để mắt đến thiên phú cấp Cực Trụ.

Sau khi Dương Đại thu xếp tốt Kỷ Vân Yên, hắn vừa cẩn thận xem thiên phú của mình.

Đại Thiên Hồn Thần!

Sau khi âm chúng thăng cấp, cùng hưởng ánh mặt, đồng thời sau đó có khả năng lưu âm chúng ở Thâm Vực tu luyện,

quả thật rất không tệ.

Nhưng quan trọng nhất vẫn là Âm Vương.

Âm Vương có khả năng hấp hồn.

Cái tác dụng này quá quá trâu bò.

Dương Đại hấp hồn sẽ hưởng thụ Tinh Thần lực, không thể một mực hấp thu, hiện tại nhiều thêm một vị Âm Vương, tốc độ hấp hồn sẽ vượt xa lúc trước.

Chỉ có thể tuyển trong nhóm âm tướng...

Dương Đại không có ý định chờ Trụ Nộ thiên vương, nhất định phải tuyển trong đám người cũ.

Trở thành Âm Vương, chưa hẳn cần âm tướng mạnh nhất, âm tướng mạnh mẽ tại thời điểm chiến đấu, Âm Vương sẽ có thể giúp hắn ở đằng sau hấp hồn.

Mặt khác, Âm Vương đang hút hồn lúc còn có thể tăng cường bản thân, để Hùng Liệt, Thái Dương Thần làm Âm Vương, có lẽ loại thiên phú thể chất nàu có thể thăng cấp.

Thái Dương Thần hiếu chiến, thích hợp công kiên, Hùng Liệt có tính cách ôn trọng, cũng thích hợp làm Âm Vương.

Dương Đại có quyết định.

Hắn đứng dậy, đi vào trong đại điện, nhóm âm chúng đã nghe thí luyện giả phía ngoài kinh hô, cho nên tất cả đều hưng phấn nhìn về phía Dương Đại.

- Chủ nhân, lại đạt được năng lực gì?

Liễu Tuấn Kiệt cố nén xúc động hỏi, Dương Đại không có giấu diếm chuyện gì với âm chúng hạch tâm, thảo luận với bọn hắn còn có thể cùng một chỗ khai phá thiên phú.

Nộ Vũ Thần líu lười nói:

- Cái này là thiên phú cấp Cực Trụ à, quá khoa trương, tốc độ phát triển của ngài đã hết sức không hợp thói thường, lại thêm Âm Vương...

Các âm chúng khác cũng bị hù dọa, Âm Vương thật sự là quá BUG, đơn giản không hợp lý.

Đồng thời, bọn hắn đều sốt ruột nhìn về phía Dương Đại.

Người nào có thể trở thành Âm Vương?

Dương Đại mở miệng nói:

- Mộ Dung Trường An.

Mộ Dung Trường An nghe xong, lập tức kích động.

Hắn vội vàng tiến lên, các mặt âm tướng khác lại có chút thất vọng, nhưng cũng không dám phản bác.

Vốn muốn lựa chọn Hùng Liệt, nhưng suy nghĩ một chút, Hùng Liệt trước mắt có chút yếu, còn không bằng giao cho Mộ Dung Trường An mạnh nhất, Mộ Dung Trường An còn có thể tiếp tục mở rộng ưu thế, hướng hồ, Mộ Dung Trường An lúc trước còn ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt qua bọn hắn.

Quan trọng nhất chính là Dương Đại có một ý nghĩ điên cuồng.

Dương Đại lập tức lựa chọn Mộ Dung Trường An trở thành Âm Vương.

Trán của hắn toát ra hắc văn, bắn ra một đạo hắc quang bao phủ Mộ Dung Trường An, hết thảy âm chúng trông mong quan sát.

Sau năm phút, hắc quang tiêu tán, Mộ Dung Trường An hiện thân.

Trong chốc lát, hết thảy âm chúng cảm thấy tim đập nhanh, trên người Mộ Dung Trường An truyền đến một cỗ cảm giác

áp bách mạnh mẽ, khiến cho bọn hắc muốn cúng bái.

Chỉ thấy Mộ Dung Trường An không có biến hoá gì quá lớn so với lúc trước, chẳng qua trên trán nhiều thêm một cái hắc văn, tựa như hắc văn trên trán Dương Đại nhưng là bản thiếu khuyết.

Mộ Dung Trường An tiếp nhận trí nhớ Âm Vương, hắc mở to mắt, kích động quỳ xuống, lễ bái Dương Đại.

Ở trước mặt Dương Đại, hắc không có ngạo khí ngày xưa, cũng không có khí độ Âm Dương cảnh, hắc thu lại rất khá.

Dương Đại cười nói:

- Ta giao cho ngươi và Nộ Vũ Thần một nhiệm vụ, hai người các ngươi tổ đội, tìm kiếm và tàn sát chủng tộc.

Nộ Thần một người là có thể đơn đầu một chủng tộc, lại thêm Mộ Dung Trường An, dựa vào cái gì không được?

Làm như vậy, ngược lại an toàn hơn.

Nghe vậy, Mộ Dung Trường An nói:

- Thuộc hạ nhất định hoàn thành nhiệm vụ.

Nộ Vũ Thần quỳ theo tiếp nhận mệnh lệnh, nghe nói thông tin Âm Vương mạnh mẽ, hắc bị nhen lửa.

Âm tướng đều có thể có vài vị, Âm Vương dựa vào cái gì không được?

Dương Đại mở miệng nói:

- Các ngươi đi bộ chỉ huy, tìm kiếm tình báo đi.

Hai vị âm chúng lập tức rời khỏi, các âm chúng khác thì bắt đầu thảo luận bọn hắc tiếp theo sẽ có biểu hiện như thế nào.

Hai vị Thiên Nguyên Âm Dương cảnh hợp lại, lực phá hoại khó có thể tưởng tượng!

Dương Đại ngồi xuống, mở ra xếp hạng khí vận xem xét.

【 Bảng xếp hạng khí vận thời gian thực chủng tộc đào thải lần này】

【 Thứ nhất, Nộ Chiến tộc, khí vận giá trị, 58 hội nguyên】

【 Thứ hai, Ngân Hà tộc, khí vận giá trị, 42 hội nguyên】

【 Thứ ba, Ma Đa nguyên tộc, khí vận giá trị, 30 hội nguyên】

【 Đệ tứ, Hào Tộc, khí vận giá trị, 28 hội nguyên】

【 Thứ năm, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị, 27 hội nguyên】

....

【 Thứ mười một, Sát Hải tộc, khí vận giá trị, 15 hội nguyên】

【 Thứ mười hai, Tinh Không Lưu Lãng Tộc, khí vận giá trị, 14 hội nguyên】

Dương Đại một người đã để nhân tộc Địa Cầu tăng trưởng 10 hội nguyên điểm khí vận giá trị, đủ để thấy cấp Cực Trụ đáng sợ.

Sau đó cứ hảo hảo tu luyện, không đi gây sự, đoán chừng tuyệt đại đa số chủng tộc đều không dám tới tìm bọn họ để gây sự, chỉ là Nộ Chiến tộc đầu sắt.

Trừ phi Nộ Chiến tộc hiện tại kéo toàn tộc đến đây, bằng không cũng không đủ dùng.

Bất quá thông báo một mực đang nhảy lên, Nộ Chiến tộc đang đánh nhau cùng với năm chi chủng tộc khác, không có

khả năng kéo lực lượng toàn tộc tới tìm hấn để gây sự.

Ngày kế tiếp, Thái Dương Thần bắt đầu đột phá, không có bất kỳ cái gì khó khăn trắc trở, thành công đột phá tới Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, dùng thiên phú của hấn, sức chiến đấu thực tế càng đáng sợ.

Chương 388: Thiên phú cấp Cực Trụ, đánh vỡ quy tắc (3)

Trong âm tướng cũng chỉ còn lại có Hùng Liệt, Kỷ Vân Yên còn chưa đi đến Thiên Nguyên cảnh, Hùng Liệt cách Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh cũng quá xa xôi.

Hai mươi ba ngàn không trăm chín mươi ba (23093) vạn chúng tu luyện tạo ra hiệu quả tăng phúc kinh khủng bậc nào, nhóm âm tướng đều không cần tu luyện, bình thường chỉ cần đem thời gian tiêu hao vào việc tu hành pháp thuật, Dương Đại bùng trọn rất nhiều môn phái, nội tình vô cùng hùng hậu, cho dù Bí Vỡng Hạ Quốc cũng không thể so, ngay cả Thiên Thần, Ủy Thuế cũng tầm ở trong tu hành.

Thái Dương Thần đột phá dẫn tới những người thí luyện nghị luận âm ỉ, dù sao vị này đã từng là thế giới đệ nhất nhân.

Mỗi ngày đều có số lượng lớn âm chúng, trong lúc vô hình để địa vị Dương Đại trong lòng thí luyện giả trở nên càng ngày càng thần bí.

Dần dần, xung hào Địa Cầu Thần rơi vào trên đầu Dương Đại.

Thí luyện giả thỉnh thoảng sẽ trao đổi cùng Thiên tộc, Thu Tộc, tăng trưởng không ít kiến thức, thì ra rất nhiều chủng tộc đều có Thần của mình, Thiên tộc có Thần, nhưng Thu Tộc không có, trong Thu Tộc không có thiên kiêu một mình gánh cả tộc.

Một ngày này ban đêm.

Dương Đại cuối cùng thấy thông báo.

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Sát Hải tộc Mười Vạn? 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Sát Hải tộc - Kéo Lạc Lật 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang Đánh giết thí luyện giả Sát Hải tộc - Tinh Không Biển Sâu Vương】

Điên cuồng lấp lóe màn hình.

Cường thế cướp đi thông báo chém giết của Nộ Chiến tộc, Hắc Bào tộc.

Điều này nói rõ Mộ Dung Trường An và Nộ Vũ Thần đã tìm được đại bộ đội Sát Hải tộc, bọn họ đều là tu vi Âm Dương cảnh, không có thí luyện giả gây trở ngại, tốc độ tiến lên cực nhanh.

Dương Đại nằm trên ghế, thưởng thức tin tức thông báo trong chiến báo.

Quá thoải mái.

Hắn cuối cùng cảm nhận được trải nghiệm của Nộ Chiến tộc trưởng, tùy tiện phái đi ra một người cũng có thể diệt một tộc, đây là thật thoải mái, trách không được kiêu ngạo như vậy, dám khiêu chiến hết thảy chủng tộc.

Những người thí luyện Nhân tộc Địa Cầu thì rất đổi giật mình, Quy Nguyên thánh lâu không hề rời khỏi, hơn hai ức âm chúng vẫn còn, Bá Vương Bất Quá Giang như thế nào giết địch?

- Một đợt Thiên tộc này không hấp thu được, bất quá chờ sau khi hấp thu Sát Hải tộc, có thể quy mô xâm lấn chủng tộc khác, đến lúc đó lại để cho Thiên tộc phục chế Triệu Hoán linh.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Sau khi trận chiến này kết thúc, hắn tập hợp lực lượng bốn tộc quét ngang chiến trường.

Hắn cũng không muốn co đầu rút cổ, chờ đợi chủng tộc đào thải kết thúc.

Hắn muốn lần một quả cầu tuyết, hắn muốn hưởng thụ cường giả của chủng tộc đào thải.

Nửa ngày sau.

【 Nhân tộc Địa Cầu thành công đào thải Sát Hải tộc 】

Toàn bộ tru diệt!

Dương Đại đã cảm nhận được khí tức Mộ Dung Trường An đang không ngừng mạnh lên, xem ra Mộ Dung Trường An đang hút hồn, hắn còn cảm nhận được Mộ Dung Trường An thêm ra càng ngày càng nhiều khí tức âm chúng.

Chút âm chúng này không thể trực tiếp tiến vào không gian linh hồn của Dương Đại, nhưng vẫn là âm chúng, bây giờ Mộ Dung Trường An cũng mở ra không gian linh hồn, chuyên môn thu nạp âm chúng.

Sau ba ngày, hai người Mộ Dung Trường An gấp gáp trở về.

Chủ yếu là hấp thu thi thể Sát Hải tộc làm trễ nải thời gian, tu vi Mộ Dung Trường An đã đi đến Âm Dương cảnh trung kỳ, để cho người ta không thể tin được hắn mấy ngày trước đây mới chứng được Âm Dương cảnh.

Hắn đến gần đại bộ đội gần, thả ra Sát Hải tộc, những người thí luyện đều thấy được thông báo, cho nên không có khủng hoảng, ngược lại hết sức hưng phấn.

- Quá lợi hại!

- Thì ra là Mộ Dung Trường An cùng Nộ Vũ Thần hợp lại, trận hình này đơn giản vô địch.

- Đây không phải tương đương với Trương Phi, Quan Vũ thủ hạ Lưu Bị à?

- Trương Phi là tên lỗ mãng sao có thể so sánh? Người xem Hoắc Vương Đình triệu hoán ra Trương Phi yếu bao nhiêu.

- Thật đáng sợ, thiên phú của Bá Vương thật sự càng đánh càng nhiều người.

Những người thí luyện phân chấn, tâm tính cũng bắt đầu chuyển biến.

Không nữa sợ hãi như vậy, chỉ vì bọn hắn có Thần.

Hai người Mộ Dung Trường An tới trước mặt Dương Đại, hồi báo tình huống.

Lần này, Mộ Dung Trường An hấp thu tám mươi chín (89) triệu âm chúng, trong đó có hai mươi bảy vị Thiên Nguyên cảnh, bao gồm cả Sát Hải Thần ở trong, tu vi Sát Hải Thần đi đến Thiên Nguyên Âm Dương cảnh sơ kỳ.

Tổng số âm chúng của Dương Đại nhất cử đột phá ba trăm triệu.

Từng có lúc, Thiên Nguyên Âm Dương cảnh sơ kỳ đối với Dương Đại trước đó mà nói là cao không thể chạm, bây giờ không coi là cái gì, hắn lúc trước hoán đổi ánh mắt, dùng thị giác của Mộ Dung Trường An xem chiến, Sát Hải Thần ở trước mặt Mộ Dung Trường An, nhỏ yếu đến cực điểm, căn bản không phải đối thủ.

Mộ Dung Trường An tuy vừa tiến vào Âm Dương cảnh, nhưng nương tựa theo thiên phú cường đại, đã tung hoành Âm Dương cảnh, dựa theo Nộ Vũ Thần nói, ngoại trừ mấy vị biến

thái kia của Nộ Chiến tộc, đoán chừng không có Âm Dương cảnh nào là đối thủ của Mộ Dung Trường An.

Dương Đại quyết định tạm thời nghỉ ngơi mấy ngày, sau khi Mộ Dung Trường An hấp hồn, trạng thái tinh thần cũng có chút khó chịu, không thích hợp tiếp tục chinh chiến, vừa hay để nhóm âm tướng hưởng thụ âm chúng mới tăng phúc.

Hắn bảo hai người Mộ Dung Trường An tự nghỉ ngơi, sau đó mở ra xếp hạng khí vận xem xét.

【 Bảng xếp hạng khí vận thời gian thực chủng tộc đào thải lần này】

【 Thứ nhất, Nộ Chiến tộc, khí vận giá trị, 60 hội nguyên】

【 Thứ hai, Ngân Hà tộc, khí vận giá trị, 43 hội nguyên】

【 Thứ ba, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị, 42 hội nguyên】

【 Thứ tư, Ma Đa nguyên tộc, khí vận giá trị, 29 hội nguyên】

【 Thứ năm, Hào Tộc, khí vận giá trị, 28 hội nguyên】

Thứ ba, sắp vượt qua Ngân Hà tộc.

Dương Đại đột nhiên cảm thấy Ngân Hà tộc chỉ đến như thế.

Trước mắt chỉ còn lại có mười chi chủng tộc, hạng chót chính là Tinh Không Lưu Lãng Tộc.

Chương 389: Thiên phú cấp Cực Trụ, đánh vỡ quy tắc (4)

Dương Đại còn muốn kiểm bọn, dù sao chúng tộc đào thải lần sau không biết phải chờ tới bao lâu.

Trước tạm thời nhìn một chút.

Những ngày tiếp theo, nhân tộc Địa Cầu đóng quân ở nơi này, những người thí luyện vừa dưỡng thương tu luyện, bọn hắn cũng không giống như âm chúng, thương thế có thể cấp tốc khôi phục, rất nhiều người còn cần đồng bạn đỡ đỡ đi.

Sau ba ngày, lại một nhánh chúng tộc bị đào thải.

Tiếp tục qua bốn ngày.

Ma Đa nguyên tộc bị đào thải, hiện tại cũng chỉ còn lại có tám chúng tộc.

Hùng Liệt cuối cùng đột phá tới Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, Kỷ Vân Yên từ theo Không Vô cảnh tầng một đi đến Không Vô cảnh tầng tám, tốc độ như vậy vẫn hết sức khả quan, chờ nàng đi đến Đạp Hư cảnh, Dương Đại lại có thể thăng cấp.

Loại cảm giác này...

Mẹ nó giống như bật hack.

Ngay cả Dương Đại cũng tự cảm thấy không chân thực, nhưng thật thoải mái.

Những gia hỏa vừa sinh ra đã có thiên phú cấp Cực Trụ sẽ thoải mái ra sao?

Ánh mắt hạn chế Dương Đại tưởng tượng, có một chút có thể xác định, cấp Cực Trụ tuyệt không phải cực hạn, bằng không xếp hạng của nhân tộc Địa Cầu cũng sẽ không lạc hậu như vậy.

Một ngày này, giữa trưa.

Tiêu Hưng tự mình đến bãi phỏng Dương Đại, mà không phải gọi Dương Đại đi qua, đạt được Dương Đại đồng ý, nhóm âm chúng thả hấn đi vào lâu.

Đi vào trong đại điện, nhìn âm chúng hạch tâm trong điện, Tiêu Hưng cảm khái nói:

- Lão đệ, dưới tay ngươi thật sự là mãnh tướng như mây

Dương Đại cười nói:

- Tạm được, cực trường đến đây có chuyện gì?

Tiêu Hưng cũng không có tiếp tục hàn huyên, thôi phòng, mà nghiêm mặt nói:

- Bộ đội tình báo của chúng ta trước mắt phát hiện hai chủng tộc, phân biệt là Tinh Không Lưu Lãng Tộc, Hào Tộc, bọn hấn đang ngừng chân tu luyện ở phương hướng khác nhau, ta muốn tới hỏi thăm ý kiến của ngươi, mục tiêu nên đặt trên người nhánh chủng tộc nào?

Hấn có ý nghĩ giống như Dương Đại, mặc dù nhân tộc Địa Cầu đã đánh vỡ quy tắc, nhưng không thể buông tha cơ hội tốt lần này.

Chủng tộc đãi đào thải lần sau, bọn hấn đối mặt tất nhiên sẽ là chủng tộc có được thiên phú cấp Cực Trụ, hiện tại nhất định phải tận khả năng mạnh lên, mà không phải sống tạm.

Dương Đại hỏi:

- Vì sao chân chờ, không thể một mẻ hốt gọn sao?

Tiêu Hưng thất thần.

Hắn mở miệng nói:

- Ta muốn đánh Tinh Không Lưu Lăng Tộc, nhưng dù sao lúc trước là đồng minh, sợ người chú ý.

- Chú ý cái gì? Trực tiếp chơi bọn hắn, lúc trước chúng ta giúp bọn hắn, bọn hắn còn đuổi chúng ta đi, không cho phép ta hấp hồn, đã như vậy liền mang theo Sát Hải tộc đi tìm bọn hắn gây chuyện.

Dương Đại khoát tay nói, hắn đã sớm khó chịu Tinh Không Lưu Lăng Tộc.

Hiện tại Nộ Chiến tộc đang chiến với Hắc Bào tộc, Ngân Hà tộc đang gặp một nhánh chủng tộc khác, ngoại trừ này hai chi quái vật khổng lồ này ra, chủng tộc khác, Dương Đại không để vào mắt.

Chỉ cần Nộ Chiến tộc, Ngân Hà tộc không đến đánh lén, vậy cũng không cần sợ!

Dưới tay hắn có bốn tôn chiến lực Thiên Nguyên Âm Dương cảnh.

Tổng số gần trăm Thiên Nguyên cảnh.

Người nào tới người đó chết.

Tiêu Hưng lộ ra nụ cười, nói:

- Lập tức xuất phát?

- Đi.

Dương Đại nhìn hắn cười theo một tiếng.

Tiêu Hưng lúc này rời khỏi.

Thái Dương Thần xông lại, nói:

- Chủ nhân, đến lúc đó để đám Mộ Dung Trường An chớ nóng vội ra tay, để ta biểu hiện một chút.

Nộ Vũ Thần cười khẩy.

Mộ Dung Trường An, Thiên Thần cũng không nói chuyện.

Hùng Liệt mở miệng nói:

- Kéo dài thời gian càng dài, người Địa Cầu sẽ chết càng nhiều.

Thái Dương Thần hoàn toàn thất vọng:

- Lại không phải là chuyện lớn gì, cùng lắm thì biến thành âm chúng.

Dương Đại đã hấp thu bảy trăm hai mươi lăm (725) vạn thí luyện giả, những người thí luyện này trong ngày thường đợi trong đại bộ đội thí luyện giả, giống như không có chết qua.

Đối với những đồng bào, Dương Đại vẫn hết sức nhân từ, bất quá chờ chúng tộc đào thải kết thúc, vậy thì phải làm công cho hắn.

Sau nửa canh giờ, đại bộ đội nhân tộc Địa Cầu bắt đầu tiến lên, trùng trùng điệp điệp mấy trăm triệu thân ảnh tiến lên, từng chiếc từng chiếc chiến hạm lao đi trên không trung, so với lúc vừa xuống đất, quy mô, thanh thế tăng lên gấp bội.

Nhân tộc Địa Cầu, Thiên tộc, Thu Tộc, Sát Hải tộc, bốn tộc sát nhập, thế lực một người Dương Đại so với toàn bộ nhân tộc Địa Cầu còn nhiều hơn một trăm triệu người.

Địa Cầu Thần, danh phù kỳ thực, ít nhất chính hắn cũng công nhận danh hiệu này.

- Ha ha ha, cuối cùng vẫn phải đánh Tinh Không Lưu Lãng Tộc.

- Đứng đây, nhớ tới trước đó, ta đã tức giận, chúng ta ngàn dặm xa xôi giúp bọn hăn, bọn hăn còn đuổi chúng ta đi?

- Lúc này không giống ngày xưa, đến lúc đó xem bọn hăn mặt đối với chúng ta là thái độ gì.

- Đừng bành trướng, chúng ta rất yếu, mạnh chẳng qua là Bá Vương Bất Quá Giang mà thôi.

- Kêu cái gì, Bá Vương Bất Quá Giang cũng là người Địa Cầu, trong lòng thần tượng ta có Địa Cầu, nhìn hăn chưa từng hung hăng càn quấy, trước đó tình cờ đi ra, đối mặt với chúng ta đều là cười cười nói nói.

Những người thí luyện nghị luận âm ỉ.

Phụ thân của Dương Đại Dương Đẳng ngồi trên một chiếc chiến xa, đang hút thuốc, này khối là đặc chế của thí luyện giả trong Thâm Vực, rất có lực lượng.

Trung niên nam tử trên ghế lái cười nói:

- Lão Dương, con trai ngươi thiên phú khoa trương như vậy, ngươi làm sao mới là thiên phú cấp C?

Dương Đẳng lườm hăn một, tức giận nói:

- Cấp C kém à? Ta còn có ẩn giấu thiên phú, chẳng qua là đơn vị kiểm trắc không ra thôi.

- Thật hay giả?

- Đương nhiên là giả, Lão Tử lợi hại như vậy, còn ở nơi này làm hậu cần?

- Ha ha ha, ngươi nha ngươi, lúc trước nhất định phải tham chiến, còn mất một ngón tay, cần gì chứ.

- Xuyt, đừng nói, thật mất thể diện.

- Xác thực, lại bị dọa đến ngã ngã nhào một cái.

Dương Đằng và đồng đội cãi nhau, đây là hình ảnh thu nhỏ của nhân tộc Địa Cầu, tất cả mọi người không có khuôn mặt như trước, tràn đầy vô kỷ hạn đợi.

Tất cả hi vọng đều bắt nguồn từ một người.

Bá Vương Bất Quá Giang.

Quy Nguyên thánh lâu nổi bông bên giữa không trung, trong đại điện, Dương Đại đang điểm binh điểm tướng, bố trí kế hoạch tác chiến.

Chương 390: Kẻ địch có đủ tính chất uy hiếp nhất (1)

Nộ Vũ Thần khẽ nói:

- Thật ra một mình ta là đủ, Tinh Không Lưu Lãng Tộc rất yếu, trước khi tiến vào chủng tộc đào thải, bọn hắc còn nịnh bợ Nộ Chiến tộc chúng ta, giống như một con chó vậy.

Như thế nào đối phó Tinh Không Lưu Lãng Tộc, âm chúng hạch tâm tranh luận rất lâu, Nộ Vũ Thần, Mộ Dung Trường An muốn đơn đầu, các âm chúng khác thì muốn mượn cơ hội này lập công, tăng cường năng lực thực chiến.

Dương Đại cũng không có đề Tinh Không Lưu Lãng Tộc vào trong mắt, bất quá nếu như đối phó Tinh Không Lưu Lãng Tộc, hắc còn đang do dự.

Nộ Vũ Thần cùng Mộ Dung Trường An quả thật có thể một mình giết Tinh Không Lưu Lãng Tộc, nhưng nếu như vậy, nhân tộc Địa Cầu sẽ không có việc làm, những người thí luyện không thể đạt được khí vận, tiền lời lại càng nhỏ trong chủng tộc đào thải lần này.

- Thôi, vẫn nên chờ cho bọn hắc chút canh, vừa rồi lịch luyện, bằng không chủng tộc đào thải lần sau, lại phải ta một người gánh áp lực.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, trong lòng có chủ ý.

Đại bộ đội nhanh chóng tiến lên, năm trăm triệu sinh linh cùng nhau đi đường, hạ gục hù hù vĩ.

Lần này, sĩ khí nhân tộc Địa Cầu đạt đến đỉnh phong, bọn hắn không còn là chủng tộc hạng chót, mà là cường tộc xếp hạng thứ ba.

Đang áp sát, lập tức rút lui.

Thực lực trung bình của Tinh Không Lưu Lãng Tộc mạnh hơn nhân tộc Địa Cầu, cho nên tốc độ toàn tộc đi đường càng nhanh.

Dương Đại lập tức điều động Mộ Dung Trường An, Nộ Vũ Thần tiến đến ngăn cản.

Oanh!

Nộ Vũ Thần thả người vọt lên, như đạn pháo bay lên không, khí thế đáng sợ dẫn tới mọi người đi đường dòn dập ngẩng đầu nhìn lại.

Nhân tộc Địa Cầu, Thiên tộc, Thu Tộc đều quên không được biểu hiện đáng sợ của Nộ Vũ Thần, bây giờ thấy dáng người của hắn, càng nhiều hơn chính là cảm giác an toàn, người mạnh như thế thay bọn hắn công kích phía trước, để bọn hắn lực lượng mười phần.

Nộ Vũ Thần vạch phá bầu trời, tan biến tại chân trời.

Lần lượt từng bóng người đi bay ra từ bên trong Quy Nguyên thánh lâu, chính là Thái Dương Thần, Hùng Liệt, Ủy Thuế các âm chúng hạch tâm, bọn hắn không kịp chờ đợi muốn chiến đấu.

Mộ Dung Trường An, Tư Hành Đạo, Trần Thiên Hải, Thiên Thần và các âm chúng khác vây quanh Dương Đại đi vào ngoài cửa, nhìn về phương xa.

Đưa mắt nhìn lại, biển người phía dưới còn có đếm không hết thân ảnh trên trời, tất cả đều là âm chúng của Dương Đại, trong lòng Dương Đại hào tình vạn trượng.

Nhiều âm chúng như vậy, thiên hạ ta có.

- Chờ chúng ta trở lại Thâm Vực, Lôi Thần hải vực có phải tùy ý để chúng ta làm bậy hay không?

Kỷ Vân Yên che miệng cười nói.

Lương Tử Tiêu cười nói:

- Vẫn cẩn thận một chút thì tốt hơn, dù sao trong thánh địa hẳn là có tồn tại Càn Khôn cảnh.

Liễu Tuấn Kiệt cảm khái:

- Trong khoảng thời gian này nhớ lại, đơn giản như một giấc mộng, chủng tộc đảo thái còn muốn đáng sợ hơn vạn tộc cạnh tranh trước đó, ngăn ngui một tháng đã có thể làm cho tiến độ khoảng cách mấy thời đại của chủng tộc đảo ngược, không thể tưởng tượng.

Tư Hành Đạo mở miệng nói:

- Đây cũng là chỗ lợi hại của việc tu hành, mặt đất bao la, vạn tộc cùng tồn tại, vì sao không có chủng tộc phát triển khoa học kỹ thuật như dị nhân các người? Chỉ vì không cần thiết, khoa học kỹ thuật có thể làm được, tu tiên cũng có thể làm được, tu tiên có thể làm được, khoa học kỹ thuật tốn hao vô số năm cũng chưa chắc có thể làm được.

Dương Đại suy nghĩ câu nói kia, phần cuối khoa học chính là thần học, kiếp trước cảm thấy vô nghĩa, hiện tại lại cảm thấy rất có đạo lý.

Rất nhanh, Dương Đại thấy thông báo mình đánh giết Tinh Không Lưu Lãng Tộc.

Sát lục bắt đầu!

Nộ Vũ Thần cưỡng ép ngăn lại Tinh Không Lưu Lãng Tộc, Tinh Không Lưu Lãng Tộc không có sơ tán tộc dân, mặc dù có

người chạy đi, cũng không có khả năng sống đến cuối cùng, nhưng nếu không có những địch nhân khác, những chủng tộc cường đại mong muốn thanh lý cá lọt lưới, thật sự quá đơn giản, đủ loại thiên phú, thủ đoạn kiểm soát đều có thể tìm tới, mười hai chủng tộc đang trước bị đào thải đủ để chứng minh điểm này.

Dương Đại cảm thấy trận chiến này không có bất ngờ, cho nên hắn kiên nhẫn chờ đợi, thậm chí cùng nhóm âm chúng trò chuyện chuyện khác.

Nửa ngày sau.

Đại chiến kết thúc, nhân tộc Địa Cầu đã đang quét dọn chiến trường.

Nộ Vũ Thần dẫn theo một người đi tới đến trước mặt Dương Đại, để hắn quỳ xuống.

Chính là nguyên soái Quyền Thứ của Tinh Không Lưu Lăng Tộc, giờ phút này không còn cường thế, tư thái cao ngạo lúc trước, vô cùng chật vật, máu me khắp người, vô cùng thảm.

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Làm sao không giết?

Nộ Vũ Thần cười hắc hắc nói:

- Trước đó không phải nghe nói bọn hắn xem thường chúng ta à, cái tên này là lãnh tụ cao nhất, hiện tại chủ nhân có thể đòi trở về.

Dương Đại: -

Hắn phát hiện Nộ Vũ Thần có chút biến thái.

Trách không được khi còn sống còn muốn trước hết giết kẻ yếu, chờ Mộ Dung Trường An đột phá, thu hoạch được càng

hiều khí vận là một nguyên nhân.

Dương Đại tức giận nói:

- Giết.

Nộ Vũ Thần cười hắc hắc, không đợi Quyền Thứ nói chuyện, trực tiếp chém đầu.

Mộ Dung Trường An đã bắt đầu hấp hồn, đây là Dương Đại hứa hẹn, hắn muốn cho Mộ Dung Trường An mạnh hơn, sau khi chủng tộc đào thải kết thúc, trong ngày thường sẽ để hắn hấp hồn.

Một ngày sau, Mộ Dung Trường An hấp hồn xong, phóng xuất hết thấy Tinh Không Lưu Lăng Tộc, Dương Đại kiểm kê lại một lần.

Tinh Không Lưu Lăng Tộc, tổng cộng một ức hai ngàn bốn trăm vạn âm chúng, hai mươi bốn vị Thiên Nguyên cảnh, Đạp Hư cảnh gần trăm, không có Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, nhưng chiến lực ở giữa rất nhiều.

Tổng số âm chúng của Dương Đại đi đến bốn trăm bốn mươi (440) triệu, số lẻ cũng rất khủng bố, đánh với Tinh Không Lưu Lăng Tộc một trận, cơ hồ không có hao tổn âm chúng, dù chết không ít thí luyện giả, Tiêu Hưng có ý nghĩ giống như Dương Đại, mặc dù có thương vong, cũng làm cho thí luyện giả càng trở nên mạng hơn, mới đầu thí luyện giả còn không hiểu lý do, nhưng khi Tiêu Hưng thông qua một thí luyện giả vị nào đó có thiên phú tâm linh nói ra lý do cho nhân tộc Địa Cầu, mọi người hiểu rõ hơn.

Chương 391: Kẻ địch có đủ tính chất uy hiếp nhất (2)

Mặc dù đã trải qua không ít chiến sự, lòng người đều khác biệt, có người càng ngày càng không sợ chết, cũng sẽ có người càng ngày càng sợ hãi cái chết, e ngại chiến đấu.

Đối với suy nghĩ trong lòng nhân tộc Địa Cầu, Dương Đại không thêm để ý, hắn chỉ cần cam đoan mình liên tốt, không có tâm tư đi quản người khác.

Thỉnh thoảng, Dương Đại sẽ đến thăm Dương Đằng, hắn chính là muốn bại lộ quan hệ giữa mình và Dương Đằng, để Dương Đằng được chiếu cố đặc thù.

Bây giờ Dương Đại cường đại cỡ nào, đoán chừng không có ai dám phạm tiện đi trêu chọc Dương Đằng, lại càng không có ý dùng Dương Đằng để uy hiếp Dương Đại, bởi vì không có bất kỳ tiền lời gì.

Sau khi tru diệt Tinh Không Lưu Lãng Tộc, nhân tộc khí vận giá trị Địa Cầu lần nữa tăng lên, vượt qua Ngân Hà tộc.

Tinh Không Lưu Lãng Tộc có một số người chạy trốn, nhưng hai ngày sau, thông báo đã ra.

【 Nhân tộc Địa Cầu thành công đào thải Tinh Không Lưu Lãng Tộc 】

Dương Đại ngậy cả người, hắn không có điều động âm chúng đuổi theo giết, thí luyện giả cũng không có ra ngoài, chẳng lẽ chủng tộc khác giết chết đào binh, nhưng hệ thống tính toán là công lao của nhân tộc Địa Cầu?

Có chút ý tứ.

Trong ba ngày này, Nộ Chiến tộc lại đào thải một nhánh chủng tộc, chủng tộc đào thải còn lại sáu chủng tộc.

Khoảng cách chủng tộc đào thải kết thúc càng ngày càng gần.

Mộ Dung Trường An hấp thu xong toàn bộ tất cả thi thể Tinh Không Lưu Lãng Tộc, tu vi đi đến Thiên Nguyên Âm Dương cảnh hậu kỳ, cả tộc tăng phúc cũng chỉ là một tầng nhỏ cảnh giới, đủ để thấy đột phá Âm Dương cảnh có bao nhiêu gian nan.

Bất quá, tốc độ Mộ Dung Trường An tiến bộ cũng hết sức khoa trương, để Nộ Vũ Thần cũng muốn tu luyện Trường Sinh Quyết.

Trường Sinh Quyết quá mức quý dị, dẫn đến người tu luyện khi độ kiếp thiên kiếp đều sẽ khác với người thường, Hình Thánh đã cảnh cáo Dương Đại, trước mắt có thể tiếp nhận công pháp này, sau này tất sẽ có phiền toái lớn, cho nên Dương Đại quyết định không chế Trường Sinh Quyết trong một phần nhỏ, chờ chủng tộc đào thải kết thúc, lại mở ra thêm năm danh ngạch, không thể lại nhiều, càng nhiều danh ngạch thì sau này hãy nói.

Hiện tại Mộ Dung Trường An độ kiếp, đoán chừng sẽ cần mấy ngàn vạn âm chúng hỗ trợ, thậm chí nhiều hơn, có càng nhiều âm chúng mạnh mẽ như Mộ Dung Trường An tu luyện Trường Sinh Quyết thì còn đến đâu.

Sau khi Dương Đại hấp thu hồn phách tất cả thí luyện giả chiến tử, nghỉ ngơi hai ngày, nhân tộc Địa Cầu tiếp tục chinh quân xuất phát.

Mục tiêu tiếp theo là Hào Tộc.

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc - Nộ Hỏa Thần Tâm đánh giết thí luyện giả Ngân Hà tộc - Hệ ngân hà anh hùng 】

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Hỏa Thần Tâm đánh giết thí luyện giả Ngân Hà tộc - Tóc Trắng Hằng Tinh 】

【 Thí luyện giả Nộ Chiến tộc Nộ Hỏa Thần Tâm Đánh giết thí luyện giả Ngân Hà tộc - Thi Đấu Tinh 】

Nộ Chiến tộc cuối cùng cùng khai chiến với Ngân Hà tộc.

Dương Đại thấy dòng thông báo này, rất cao hứng.

Hai tộc này thỏa thích chiến đấu, hẳn có thể thu hoạch ba chi chủng tộc còn lại.

Ngân Hà tộc hẳn sẽ không rất nhanh liền bị tàn sát giống như chủng tộc khác, có thể kiên trì một quãng thời gian.

Trùng trùng điệp điệp nhân tộc Địa Cầu tiến lên, truy tìm tung tích của Hào Tộc, bốn phương tám hướng không ngừng có thí luyện giả bay vào bay ra, đây đều là thí luyện giả chuyên môn phụ trách tình báo, mỗi phút đồng hồ đều có tình báo thay mới.

Dương Đại đang ở trong Quy Nguyên thánh lâu hưởng thụ nữ ma tu xoa bóp, còn các âm chúng hạch tâm thì tu luyện chờ đợi đại chiến mở ra.

Lúc này, Tiêu Hưng đến đây báỉ phổng.

Dương Đại để cho hắn vào điện, đồng thời ra lệnh cho các nữ ma tu bên người tản ra, không thể mất mặt trước mặt cao tăng.

Tiêu Hưng mở miệng nói:

- Ngân Hà tộc cầu viện chúng ta, nếu như chỉ cần chúng ta hợp lại bọn hắn đào thải Nộ Chiến tộc, Ngân Hà tộc sẽ duy trì cung cấp khoa học kỹ thuật cho chúng ta, trợ giúp chúng ta

kiến tạo hệ mặt trời, sau đó Địa Cầu tiến vào hệ ngân hà, bọn hắn cũng sẽ trọng điểm chiếu cố.

Nộ Vũ Thần khinh miệt nói:

- Trực tiếp giết bọn hắn, không phải giống vậy?

Tiêu Hưng nói theo:

- Đào thải Ngân Hà tộc, Nộ Chiến tộc tất nhiên sẽ chuyển di mục tiêu, đào thải chủng tộc khác, như thế bọn hắn sẽ thuận lợi sinh tồn, dựa theo Ngân Hà tộc nói, Nộ Chiến tộc đã trên hệ ngân hà.

Nhóm âm chúng nhìn về phía Nộ Vũ Thần.

Nộ Vũ Thần gật đầu nói:

- Xác thực, kế hoạch tác chiến của Nộ Chiến tộc nhiều đến mấy chục cái tinh hệ, trong đó bao gồm cả hệ ngân hà.

Dương Đại nheo mắt hỏi:

- Người tín nhiệm Ngân Hà tộc không?

Hắn nhìn về phía Tiêu Hưng.

Tiêu Hưng trầm ngâm nói:

- So với Ngân Hà tộc, ta lo lắng Nộ Chiến tộc hơn, bọn hắn thật sự quá mạnh, nếu tiến đánh hệ ngân hà, uy hiếp càng lớn, hệ ngân hà dù nói thế nào cũng nhỏ yếu hơn Nộ Chiến tộc, mà dặt tay đào thải Nộ Chiến tộc, người sẽ hấp thu Nộ Chiến tộc thành âm chúng, khi đó cũng không cần để Ngân Hà tộc vào mắt.

Không ít âm chúng gật đầu, cảm thấy có đạo lý.

Trình Nga Quỷ hỏi:

- Có khả năng này hay không, Ngân Hà tộc và Nộ Chiến tộc hợp lại tính toán chúng ta, chúng ta là có thiên phú cấp

Cực Trụ, dưới tình huống không hiểu rõ thiên phú của chủ nhân, bọn hắn sẽ xem chúng ta thành kẻ địch có sức uy hiếp lớn nhất.

Nói lời này để không ít người tỉnh ngộ.

- Đúng thế, thiên phú cấp Cực Trụ nghe đã dọa người.
- Xác thực, không ngờ tiểu lão đầu người còn có suy nghĩ như vậy.
- Nếu thật sự như thế, chúng ta có thể lọt vào tuyệt cảnh.
- Mặc kệ như thế nào, để bọn hắn cá chết lưới rách là lựa chọn tốt nhất, không cần thiết giúp ai.
- Hiện tại cầu chúng ta làm được cái gì?

Nhóm âm chúng trong nháy mắt phản chiến, cảm thấy không nên đi trợ giúp Ngân Hà tộc.

Tiêu Hưng mở miệng nói:

- Hắn không phải là tính toán, chúng ta có thể thấy thông báo, hai bên đúng là đang chém giết, mà tần suất chiến báo rất nhanh, bất quá nếu như bọn hắn tạm thời phản chiến, chúng ta cũng xác thực không đánh cược nổi.
- Mặt khác, còn có một tình báo, Nộ trong Chiến tộc cũng tồn tại một vị thí luyện giả có thiên phú tương tự người, có thể giết địch thu hoạch được càng nhiều sức chiến đấu.

Hắn nhìn về phía Nộ Vũ Thần.

Nộ Thần mờ mịt nói:

- Ta làm sao không biết?

Chương 392: Quyết tâm tử chiến bốn chi chủng tộc, cuối cùng (1)

- Người không biết? Nghe người ta nói hắn là Thần Tuyển giả xếp hạng trước ba của Nộ Chiến tộc.

Tiêu Hưng nhíu mày hỏi, nghe vậy, Nộ Vũ thần cũng nhíu mày.

Nộ Vũ Thần nghĩ một hồi, bưng tỉnh đại ngộ nói:

- Chẳng lẽ là Nộ Hỏa Thần Tâm? Cái tên này một mực hết sức thần bí, mà lại chưa bao giờ hiện ra qua thiên phú phần nộ, chúng ta đã từng cho rằng hắn là bình thường người, nhưng hắn sau này nghịch tập, trở thành Thần Tuyển giả gần với Trụ Nộ thiên vương.

Nộ Hỏa Thần Tâm?

Dương Đại chú ý thấy thông báo của Nộ Hỏa Thần Tâm rất hăng hái, giống như hắn lúc trước tham chiến, tàn sát giết địch thật sự quá nhanh.

- Có khả năng chính là hắn, trước đó Tiên Tri cũng tiên đoán qua, người này có thể triệu hoán vô số tồn tại giống như Triệu Hoán linh, âm chúng, rất có lực uy hiếp, nếu như là thật, Nộ Chiến tộc nuốt Ngân Hà tộc...

Tiêu Hưng trầm ngâm nói, câu nói kế tiếp hắn không có nói, nhưng những người khác cũng có thể hiểu rõ.

Không thể đối đầu.

Nộ Chiến tộc đã đào thải không ít chủng tộc, lại thêm Ngân Hà tộc, tương đương với tập hợp mười chủng tộc vị trí đầu, nhân tộc Địa Cầu chỉ thu nạp mười chủng tộc sau, làm sao có thể địch nổi?

Nộ Vũ Thần mở miệng nói:

- Ta trước tiên có thể đi xem một chút, phát hiện tình huống không thích hợp, trở lại bẩm báo, chủ nhân tiếp tục thu nạp Hào Tộc.

Dương Đại nhìn về phía hắn, hỏi:

- Người có chắc chắn an toàn trở về hay không?

Nộ Vũ Thần nói:

- Khí tức của ta không sai biệt lắm Nộ Chiến tộc, mà ta lại có khả năng tiềm phục dưới mặt đất.

Dương Đại gật đầu, Nộ Vũ Thần lập tức hành động.

Tiêu Hưng nói:

- Vậy vẫn như cũ lấy Hào Tộc làm mục tiêu, ta trước phản hồi tin tức cho Ngân Hà tộc, giả ý liên hợp, kéo dài thời gian, ta đang chỉ huy bộ chờ đợi tình báo của Nộ Vũ Thần.

Dương Đại gật đầu, đưa mắt nhìn Tiêu Hưng rời đi.

Ánh mắt hắn trở nên vi diệu.

Xem ra chủng tộc đào thải sắp đến khâu cuối cùng.

Muốn để người nào sống sót, hắn càng có khuynh hướng Ngân Hà tộc, chỉ vì hắn muốn nhận Trụ Nộ thiên vương làm âm tướng.

Trước mắt hắn còn thừa lại vị trí một âm tướng, giữ lại cho âm chúng có thiên phú kiệt xuất nhất trong chủng tộc đào thải lần này.

Từ thông báo đến xem, Nộ Chiến tộc cũng không có chiếm cứ thượng phong tuyệt đối, Ngân Hà tộc cũng tru sát không ít Nộ Chiến thí luyện giả, thí luyện giả xuất chúng nhất Ngân Hà tộc là một gia hỏa gọi Thiên Tế Đại Đế, mặc dù biểu hiện không bằng Nộ Hỏa Thần Tâm, nhưng trong Nộ Chiến tộc không có người thứ hai biểu hiện cường thế hơn hẳn.

Đáng nhắc tới chính là, vị Trụ Nộ thiên vương mạnh nhất Nộ Chiến tộc kia đến nay không có hiện thân, giống như hẳn căn bản không có tham gia chủng tộc đào thải.

Càng như thế, Dương Đại càng tò mò về Trụ Nộ thiên vương.

Một ngày sau.

Nộ Vũ Thần bắt đầu tiến hành tâm linh câu thông cùng Dương Đại.

- Hai tộc đúng là chém giết lẫn nhau, không giống như là tính toán.

Dương Đại nghe xong, lập tức tiến vào ánh mắt Nộ Vũ Thần, nhưng Nộ Vũ Thần tiềm phục trong lòng đất, hai mắt một mảnh đen thui, hẳn chỉ có thể lui ra ngoài, đoán chừng Nộ Thần đang dùng thần thức xem chiến.

- Trước mắt đến xem, Ngân Hà tộc có thể chống bao lâu?

Dương Đại ở trong lòng dò hỏi.

Nộ Vũ Thần trả lời:

- Khó nói, không ngờ Ngân Hà tộc rất mạnh, trong thời gian ngắn hẳn sẽ không kết thúc.

Dương Đại an tâm, để Nộ Thần mật thiết quan tâm tình hình chiến tranh.

Hắn đã cảm nhận được khí tức Hào Tộc, Hào Tộc không ngờ lại cũng đang tới gần bọn hắn.

Hào Tộc và Ngân Hà tộc, Nộ Chiến tộc đều không phải một phe cánh, nói cách khác, Hào Tộc muốn sống sót, nhất định phải đào thải hai chi cường tộc chân chính kia, bọn hắn không có sức, chỉ có thể tới gây sự với nhân tộc Địa Cầu, bọn họ cho rằng nhân tộc Địa Cầu mạnh hơn cũng không có khả năng mạnh hơn hai chi chủng tộc khác, dù sao nhân tộc Địa Cầu đào thải đều là tộc yếu, trước đó có thông báo Hắc Bào tộc tập kích nhân tộc Địa Cầu, giết trăm vạn người, nhưng nhân tộc Địa Cầu cũng không có báo thù thành công, điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ nhân tộc Địa Cầu có khả năng còn không bằng Hắc Bào tộc.

Đương nhiên, có thể là bọn hắn phán đoán sai lầm, nhưng bọn hắn chỉ có thể hi vọng như thế này.

Hào Tộc đã thấy chết không sờn, chuẩn bị được ăn cả ngã về không.

Sau khi hai bên gặp mặt, cao tầng không có bày ra bất kỳ thương lượng gì, trực tiếp khai chiến.

Hào Tộc thấy nhân tộc Địa Cầu bên này lại còn có thân ảnh chủng tộc khác, đều giết nấy mình, nhưng bọn hắn đã không có đường quay về.

- Hoặc là sống, hoặc là chết!

Một cự nhân cao trăm trượng giơ cao một cây kim loại màu đen to lớn lóng lánh tia laser, tức giận quát, như thiểm lôi cuộn cuộn, vang vọng chiến trường, gần ba trăm triệu chiến sĩ Hào Tộc bị kích thích, sĩ khí phóng đại, rống giận đánh tới.

Không giống với nhân tộc Địa Cầu, bản thân Hào Tộc đã là cường tộc xếp hạng mười vị trí đầu, bọn hắn từng người thân

kinh bách chiến, mặc dù mắt thấy số lượng địch nhân càng nhiều, bọn hắn vẫn không có kinh khủng.

Sát Hải tộc, Tinh Không Lưu Lăng Tộc, Thu Tộc hóa thành ba cổ hồng lưu kinh khủng bao phủ mà đi, ở đằng sau là Thiên tộc, nhân tộc Địa Cầu, chỉ là nhân tộc Địa Cầu bên này đã bao trùm phương viên gần năm trăm dặm, lít nha lít nhít, căn bản đếm không hết.

Phía sau, các tộc bắt đầu nhắc lên vũ khí, đủ loại hỏa lực phóng lên tận trời.

Chương 393: Quyết tâm tử chiến, bốn chi chủng tộc cuối cùng (2)

Khoa học kỹ thuật của Hào Tộc cũng rất cường đại, Dương Đại đứng ở trên Quy Nguyên thánh lâu thấy phía sau Hào Tộc xuất hiện một lỗ đen thật lớn, bên trong toát ra một họng pháo, tích súc năng lượng khủng bố, ánh lửa tựa như một vầng mặt trời.

Gió mạnh nong rực thổi vào trên mặt Dương Đại, mắt hắn nhìn phía trước, vẻ mặt bình tĩnh, ở bên cạnh hắn là một đám âm chúng hạch tâm, Hình Thánh cầm trong tay Sát Hồn, vẫn như cũ đứng ở trên mái nhà, nguy nga bá khí.

Hai bên va chạm vào nhau, chiến hỏa triệt để nhóm lửa, trên mặt đất, trên không đều là thân ảnh đang giao chiến.

- Tình hình chiến đấu như thế mới là sân khấu ta đại diễn thần uy.

Trong trời cao, Thái Dương Thần hưng phấn cười nói, hắn điên cuồng hấp thu lực lượng mặt trời, khiến cho khí tức bản thân không ngừng dâng cao.

Mộ Dung Trường An chân đạp kiếm hà, tung hoành vô địch, trực tiếp tiến vào trong Hào Tộc.

Đại bộ phận sinh linh Hào Tộc giống như hình người, da ngoài thân như tê giác, cường tráng to con, đầu giống như Sư Hổ, không có lông tóc, mặc trên người chiến y, chiến y của bọn hắn có thể sinh ra lòng năng lượng, ngăn cách bộ phận tổn

thương, trái lại nhân tộc Địa Cầu, y phục của bọn hán không có cường đại như vậy.

Cũng may nhân tộc Địa Cầu có ưu thế về nhân số.

Úy Thuế, Thiên Thần, Trần Thiên Hải mấy người bị Thiên Nguyên cảnh cao thủ Hào Tộc kiềm chế.

Một tôn thân ảnh khủng bố từ lòng đất toát ra, chính là Ma Thân tộc Thực Hào, mỗi khi gặp chiến tranh, hán mới sẽ nhảy ra, thân thể cao lớn còn hơn cả Thái Sơn ở trên không trung ngưng tụ thực thể, nghiền ép mà đi, như thiên băng, mỗi khi vận động tạo ra gió mạnh bay xuống đủ để nghiền nát người bình thường.

Àm ầm.

Mặt đất sụt lún, chiến trường chủng tộc lần nữa cải biến hình dạng mặt đất.

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí Luyện giả Hào Tộc Tâm Hào 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Hào Tộc - Mời Boi Vào Trong Tinh Không Quang Vinh 】

【 Thí luyện giả Hào Tộc - Liệt Hào Thần đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Lùi Lại Bước Vô Dịch? 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Hào Tộc - Hoa Sùng giới 】 .

【 Thí luyện giả Hào Tộc Liệt Hào Thần đánh giết thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Đỉnh phong Diệp thiếu gia 】

Thông báo điên cuồng hiện lên, Dương Đại và Liệt Hào Thần vô cùng bắt mắt, tần suất xuất hiện vượt xa những người thí luyện khác.

Liệt Hào Thần...

Chẳng lẽ là Hào Tộc Thần?

Dương Đại buồn bực, đám thần này hẳn là sau này mới hình thành, bọn hắn như thế nào lấy tên như vậy?

Chẳng lẽ trước khi Thâm Vực buông xuống bọn hắn đã là Thần trong tộc?

Dương Đại quyết định sau chiến tranh hỏi một chút các âm chúng khác.

Hắn một lần nữa nhìn về phía chiến trường, tìm kiếm Liệt Hào Thần, rất nhanh hắn phát hiện một tôn thân ảnh đáng sợ, toàn thân tên kia thiêu đốt liệt diễm, tay cầm một thanh trường kiếm đầy lửa rất khoa trương, như là Tà Thần trong thần thoại tây phương cổ.

Nhanh chóng huy kiếm, trăm ra từng đạo liệt diễm, tung hoành từng hướng đi, mấu chốt nhất là liệt diễm sẽ nổ tung, lực sát thương cực kỳ đáng sợ.

Dương Đại cảm nhận được tốc độ âm chúng của mình tiêu vong có chút nhanh.

Hắn lập tức phân phó Mộ Dung Trường An bắt lại Liệt Hào Thần.

Vị —.

Một tiếng xé gió truyền đến, Dương Đại đã là Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh nên phản ứng cực nhanh, nắm tay phải đánh tới phía bên phải, theo từ bên mặt Kỷ Vân Yên đánh tới, một quyền đánh ra một đầu ngũ trảo kim long.

Thương Long phá.

Ngũ trảo kim long bừa bãi tàn phá, đối diện đánh tan một chùm sáng màu xanh.

Từ đầu đến cuối, Dương Đại cũng không có ghé mắt.

Hắn chậm rãi thu quyền trong ánh mắt sùng bái của Kỷ Vân Yên.

Các âm chúng khác cũng không có kinh ngạc, Dương Đại trong ngày thường sẽ không nạp khí tu luyện, chuyên môn tu luyện pháp thuật, thần thông, sức chiến đấu của hắn hết sức đáng sợ, chẳng qua bình thường sẽ không xuất thủ.

Lương Tử Tiêu mở miệng nói:

- Xem ra kẻ địch cũng phát giác được tính đặc thù của chủ nhân.

Dương Đại đã cảm nhận được không ít thần thức đang quét ở trên người mình, hắn mở miệng cười nói:

- Không sao đâu, vấn đề không lớn.

Tâm thần hắn khẽ động, một tôn thân ảnh đáng sợ toát ra từ phía dưới mặt đất Quy Nguyên thánh lâu, cấp tốc bay lên, từng sợi xúc tu lớn như trụ trời bao vây Quy Nguyên thánh lâu.

Chính là Hải Thần của Sát Hải tộc, tồn tại Thiên Nguyên Âm Dương cảnh cường đại.

Linh trí Sát Hải Thần không cao, nhưng tác dụng trên chiến trường cực lớn, hắn chính là tường thành không thể phá vỡ, vì Quy Nguyên thánh lâu ngăn lại hết thủy công kích.

Mộ Dung Trường An đã giao chiến cùng Liệt Hào Thần, hai bên thân ảnh đan xen, nhanh đến mắt trần Luyện Hồn cảnh đều theo không kịp.

Mộ Dung Trường An không có khinh thường, nhiều lần tránh thoát liệt diễm của Liệt Hào Thần, Liệt Hào Thần cũng cẩn thận, không dám bị kiếm kích của hắn bao vây.

Kiểm khí và liệt diễm oanh kích, đột nhiên bạo tán, bao phủ tám phương, quét ngang cách xa mấy chục dặm, không biết lan đến gần bao nhiêu sinh linh, mặt đất không ngừng nứt ra, không chịu nổi lực lượng của bọn hắn.

Bọn hắn đã cực kỳ gắng sức kiềm chế, tận lực đem lực lượng của mình tập trung vào trên người đối phương, nhưng dù cho như thế, vẫn tạo ra lực tàn phá kinh khủng.

Nhân tộc Địa Cầu một phương nương tựa theo số lượng âm chúng khủng bố cùng với đặc tính bắt đầu chiếm thượng phong.

Chương 394: Quyết tâm tử chiến, bốn chi chủng tộc cuối cùng (3)

Hào Tộc phát hiện nhóm âm chúng rất khó đánh, mặc dù tạo thành tổn thương cũng có thể cấp tốc khôi phục, trừ phi lập tức đánh tan âm chúng, nhưng âm chúng lại có thể chui vào lòng đất, thường xuyên bỏ lỡ thời cơ liền bị âm chúng chạy trốn, để bọn hắc cực kỳ khó chịu.

Dương Đại chú ý tới Thiên Đạo lúc trước bị Nộ Vũ Thần trọng thương lại lần nữa tham chiến, trận chiến kia, Thiên Đạo ban đầu phải chết, nhưng thần kỳ là không có chết, Nộ Vũ Thần biết được việc này kém chút hậm hực, thậm chí bắt đầu hoài nghi lực lượng của mình.

Thiên Đạo biểu hiện hết sức chói mắt, mỗi lần chiến tranh tàn sát hắc giết địch đều gần với Dương Đại, kéo ra một khoảng cách rất xa so với những người thí luyện Địa Cầu khác.

Hoắc Vương Đình, Sát Sát Sát Sát, Mạnh Đại Đế, Xuyên Qua Luân Hồi cũng bắt đầu quật khởi, tàn sát bọn hắc giết địch cũng càng lúc càng nhanh, Dương Đại rõ ràng cảm giác được khí vận bọn hắc đã tăng cường không chỉ gấp trăm lần, quả nhiên, chiến đấu có thể khiến người ta nhanh chóng trưởng thành.

Dương Đại hết sức vui mừng, cũng chờ mong tương lai của bọn hắc.

- Trận chiến này hắc là ổn?

Dương Đại mở miệng hỏi, ngữ khí bình tĩnh.

Liễu Tuấn Kiệt ở bên cạnh cười nói:

- Làm sao không ổn, ta nhìn một chút, tất cả đều là người của chúng ta.

Các âm chúng khác cũng lộ ra nụ cười.

Trong lúc bất tri bất giác, bọn hắn đã quên đi khẩn trương, quen thuộc thắng lợi không ngừng đến.

Dương Đại lẩm bẩm nói:

- Đúng vậy, ổn.

Vô tận sa mạc, một đạo thân ảnh tĩnh tọa ở giữa không trung, hắn không ngừng tản mát ra khí kinh, quét ngang từng hướng đi, phía dưới mặt đất đã bị ép ra một hố sâu to lớn, đường kính vượt qua trăm dặm, thật giống như bị thiên thạch vũ trụ đập vào.

Hắn có bề ngoài rất giống Nộ Vũ Thần, chẳng qua cơ bắp không có khoa trương như vậy, người khoác chiến giáp màu đen, hắc giáp trên người vô cùng tinh vi, tựa như vô số lưỡi dao chồng lên nhau, nổi lên làn sóng màu đen theo lồng ngực hắn đập trùng.

Hắn chính là Trụ Nộ thiên vương, người mạnh nhất Nộ Chiến tộc, có hi vọng nhất trở thành Nộ Chiến tộc thần.

Trên mặt hắn cũng mang theo mặt nạ, chẳng qua cũng không phải là xương trắng, mà là mặt nạ kim loại đỏ thẫm, hai mắt dưới mặt nạ bỗng nhiên mở ra, hiển lộ ra một đôi con ngươi màu tím.

- Loại cảm giác này... Rất cuộc đã tới...

Trụ Nộ thiên vương tự lẩm bẩm, ngữ khí đậm mạc.

Cùng lúc đó, phần cuối đường chân trời bốn phương tám hướng có từng tôn thân hình đáng sợ khổng lồ như núi cao đi tới, quan sát khoảng cách gần thì đúng là từng tôn sinh linh Ma Thần tộc, còn cao lớn hơn cả Thực Hầu.

Trụ Nộ thiên vương chậm rãi đứng lên, bay đến phía một tôn sinh linh Ma Thần tộc to lớn nhất.

Chẳng được bao lâu, hắn đã rơi vào trên đầu tôn Ma Thần tộc nhân kia, đối phương không ngờ lại không có phản ứng chút nào, vẫn để hắn rơi vào lên đầu.

Trụ Nộ thiên vương quay người, một thân chiến giáp màu đen phát ra âm thanh thanh thúy của mảnh kim loại trong gió, hắn nhìn đến phần cuối của thiên địa, nói khẽ:

- Chúng tộc đào thải lần này cũng nên kết thúc.

...

Chiến hỏa đốt trời, mùi huyết tinh tràn ngập phía trên mặt đất bị tàn phá.

Dương Đại được một đám âm chúng bảo vệ, nhanh chóng bay lượn, những nơi đi qua, hồn phách cấp tốc chui vào trong cơ thể hắn, ở phía trước hắn, còn có thật nhiều Thiên tộc đang phục chế hồn phách người chết.

Chiến tranh kết thúc.

Hào Tộc bại vong, toàn tộc chết trận, không có người nào chạy trốn.

Bọn hắn thậm chí không có nửa đường cúi đầu giống như Thiên tộc, cũng không có phát ra lời oán giận, chính là gào thét chiến đấu, chiến đến chết.

Vị chiến sĩ Hào Tộc cuối cùng trước khi chết một mình phóng tới ngàn vạn âm chúng, hình ảnh kia để Dương Đại khắc sâu trong trí nhớ.

- Không sao đâu, điểm cuối cùng của các ngươi không chỉ như thế, tên Hào Tộc còn có thể truyền đến chỗ xa hơn.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, ở trong lòng an ủi người Hào Tộc đã chết đi.

Giữ lại tông môn âm chúng, chế độ chủng tộc, là tôn trọng lớn nhất của Dương Đại dành cho bọn hắn.

Một trận chiến nay, hắn tổn thất gần bốn trăm vạn âm chúng, thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu càng lại gần ngàn vạn, trận này thí luyện để bộ chỉ huy rất nặng nề, nhưng Tiêu Hưng không hối hận, mặc dù thương vong rất lớn, nhưng hắn cảm thấy theo góc độ lâu dài đến xem, càng có lợi hơn cho nhân loại.

Qua đi tới cả một ngày, Dương Đại và Thiên tộc tuân tự xong việc, sau trận chiến này, hết thảy âm chúng Thiên tộc đều khôi phục sức chiến đấu vốn có, không nói mỗi người đồ đầy Triệu Hoán linh, ít nhất chiếm một nửa số lượng, mà tu vi Dương Đại cũng thuận thế đột phá tới Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh hậu kỳ, khoảng cách viên mãn, hắn cảm giác đã không xa.

- Hấp hồn tăng phúc kém xa tăng phúc tu vi do Trường Sinh Quyết mang tới, chủ yếu là tăng phúc hấp hồn không chỉ tăng cường tu vi, còn có các phương diện, tỷ như giác quan, thể phách, hiện tại Dương Đại đã rất mạnh, chính hắn đều không rõ ràng mình mạnh bao nhiêu.

Bởi vì tại chủng tộc đào thải, hắn cũng không dễ cùng âm chúng luận bàn, sợ ảnh hưởng chiến đấu kế tiếp.

Dương Đại hết thảy hấp thu hai trăm chín mươi sáu triệu Hào Tộc âm chúng, trong đó có hai vị Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, bốn mươi sáu vị Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Tổng số âm chúng của hấn nhất cử đột phá đến số lượng bảy ức, luận nhân số, hấn có thể tự thành quốc gia lớn nhất ở địa cầu.

Chương 395: Quyết tâm tử chiến, bốn chi chủng tộc cuối cùng (4)

Khi Mộ Dung Trường An, Thạch Long, Điền Bất Trung các âm chúng bắt đầu hấp thu thi thể, Dương Đại thì hấp thu hồn phách thí luyện giả, Địa Cầu một phương thì kiểm kê di sản của Hào Tộc, Địa Cầu đã nắm giữ biện pháp thu nạp vật liệu dị giới, đến lúc đó có thể mang trở lại địa cầu.

Hồn phách của gần ngàn vạn thí luyện giả, Dương Đại chỉ dùng hai canh giờ, cái này là sự mạnh mẽ của thiên phú cấp Cực Trụ. Mấu chốt nhất là hiện tại Dương Đại cũng sẽ không cảm thấy choáng đầu, hoặc là cái giá này đã bị xóa đi, hoặc là còn chưa đi đến cực hạn của hắn, hắn hy vọng là thế trước.

Dương Đại triệu hoán ra Liệt Hào Thần, để Liệt Hào Thần giới thiệu một chút về mình.

Liệt Hào Thần, tu vi Thiên Nguyên Âm Dương cảnh hậu kỳ, chính là Chân Thần trong Hào Tộc, một người mạnh mẽ độc nhất, một vị cường giả Âm Dương cảnh khác chỉ bất quá mới là sơ nhập Âm Dương cảnh.

Hào Tộc mạnh mẽ xa so với Dương Đại dự đoán, tổng số sinh linh Hào Tộc vượt qua năm mươi tỷ, chẳng qua số lượng tiến vào Thâm Vực rất ít, lĩnh vực Hào Tộc quá lớn, tinh cầu định cư đã vượt qua ngàn cái, nô dịch chủng tộc càng nhiều vô số kể, coi bọn họ là chủng tộc phụ thuộc, càng thêm khó có thể tưởng tượng.

Theo đại quân ba trăm triệu người ngã xuống, toàn bộ năm mươi tỷ sinh linh của Hào Tộc đều sẽ bị xóa đi.

Liệt Hào Thần nói, bọn hắn không phải không muốn bạo binh, nhưng cảm giác kéo theo dân thường không có sức chiến đấu ngược lại sẽ cản trở, mà lại hiện thực cũng cần tộc dân gắn bó.

Đừng nói Hào Tộc, trong Địa Cầu, tuyệt đại đa số người đều có cảm giác tràn ngập kinh khủng đối với Thâm Vực, tiến vào Thâm Vực không phải mang mũ giáp đơn giản, Thâm Vực càng thêm nguy hiểm hơn hiện thực.

Dương Đại không có lập tức triệu hoán Hào Tộc, hiện tại quy mô đã đủ lớn, lại phóng xuất, ngược lại có chút loạn, hắn cũng không kém tình huống tu luyện hai ngày này.

Sau ba ngày.

Thi thể Hào Tộc đã tan biến hầu như không còn, thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu chết đi cũng đã được hạ táng.

Dương Đại hỏi thăm Nộ Vũ Thần tình huống chiến trường bên kia, Ngân Hà tộc và Nộ Chiến tộc còn đang chém giết, mà xếp hạng khí vận trước mắt chỉ còn lại có bốn chi chủng tộc.

Nộ Chiến tộc, Ngân Hà tộc, nhân tộc Địa Cầu, Hắc Bào tộc.

Hắc Bào tộc cũng đang liên tục đào thải chủng tộc, sống đến cuối cùng.

- Còn đang chém giết, số lượng chiến sĩ của Ngân Hà tộc quá khổng lồ, bọn hắn lại còn có thiên phú phục sinh, ta nhìn thấy rất nhiều chiến sĩ đã chết được phục sinh một mảng lớn, thật sự không hợp thói thường.

Nộ Vũ Thần cấp tốc trả lời, ngữ khí đầy kinh ngạc.

Dương Đại không khỏi nhú mày, Ngân Hà tộc mạnh như thế?

- Nếu để cho bọn hắc tiếp tục đơn độc tác chiến, ai có thể thắng?

- Đương nhiên là tộc ta, hai vị Thần Tuyền giả xếp hạng hai vị trí đầu còn chưa ra tay, chỉ là xếp hạng thứ ba kia đã để Ngân Hà tộc không làm gì được.

- Thiên Tế đại đế đâu?

- Tên này xác thực rất mạnh, nhưng hắc được năm vị Thần Tuyền giả vây khốn, không có cách, tộc ta nhiều Thần Tuyền giả lắm.

Trong giọng nói Nộ Vũ Thần tràn ngập tự ngạo.

Dương Đại có chút im lặng, hắc ánh mắt lấp lánh, lâm vào xoắn xuýt.

Thôi, tiến đến trợ giúp.

Dương Đại sở dĩ hạ quyết định này là bởi vì Hắc Bào tộc và Nộ Chiến tộc cùng thuộc một phe cánh, mặc dù Nộ Chiến tộc tuyên bố khiêu chiến hết thảy chủng tộc, nhưng một phần vạn thì sao?

Một phần vạn Nộ Chiến tộc tù binh Ngân Hà tộc, kéo dài thời gian, đến đây tiêu sát nhân tộc Địa Cầu?

Một phần vạn Hắc Bào tộc cùng Nộ Chiến tộc hợp lại?

Nhân tộc Địa Cầu không đánh cược nổi.

Dương Đại để một thí luyện giả âm thầm tiến đến truyền lại ý nghĩ của mình.

Tiêu Minh cũng có ý nghĩ như vậy, không đến hai canh giờ, Tiêu Hưng hạ lệnh, nhân tộc Địa Cầu tiến đến trợ giúp Ngân Hà tộc.

Mặc dù không ít thí luyện giả bị thương chưa lành, nhưng chủng tộc chiến tranh đến, đã không có thời gian có thể tùy ý bọn hắc dưỡng thương.

Nhưng mà.

Nhân tộc Địa Cầu vừa tiến lên nửa ngày liền dừng lại.

Dương Đại đang nằm trên ghế nghỉ ngơi, âm thanh Vạn Thiên Hào truyền đến:

- Có kẻ địch, rất nhiều kẻ địch! Là Ma Thản tộc.

Ma Thản tộc?

Dương Đại mở to mắt, ngồi dậy.

Từ khi hắc thu phục Thực Hào liền không tiếp tục gặp được sinh linh Ma Thản tộc khác, hắc cũng hoài nghi ở đây cũng chỉ có Thực Hào một vị Ma Thản tộc, hiện tại xem ra, Ma Thản tộc là sinh vật quần cư, Thực Hào là ngủ quên mất, không đi theo đại bộ đội.

- Chờ một chút, có người, ngoại trừ Ma Thản tộc, còn có một đạo khí tức cường đại, đó là... Nộ Chiến tộc.

Âm thanh Vạn Thiên Hào lần nữa vang lên, trong giọng nói xen lẫn một vẻ hoảng sợ.

Dương Đại lập tức đứng dậy, mang theo âm chúng hạch tâm đi ra đại điện.

- Sẽ không sai, cỗ khí tức này, thật chính là hắc...

Toàn thân Ủy Thuế run rẩy, mặt mũi tràn đầy kinh khủng.

Nộ Chiến tộc là chủng tộc hiếu chiến, trong ngày thường cũng sẽ có chiến đấu, mà lại động một tí liền sẽ mất mạng.

Thái độ mọi người trong Nộ Chiến tộc đối với Trụ Nộ thiên vương càng nhiều hơn chính là kinh khủng, mà không phải sùng bái.

Liễu Tuấn Kiệt hỏi:

- Chẳng lẽ là vị Trụ Nộ thiên vương kia? Một một mình đi giết chúng ta?

Úy Thuế ngưng trọng gật đầu.

Đoàn người đi ra ngoài cửa, đưa mắt nhìn lại, từng hướng đi đều có thân ảnh vĩ ngạn như dãy núi của Ma Thần tộc, giống như thế giới đang co vào, không ngừng ép tới nhân tộc Địa Cầu.

Trong lòng Dương Đại hỏi:

- Nộ Vũ Thần, chúng ta gặp phải Trụ Nộ thiên vương, bằng vào thực lực trước mắt của ta có thể bắt hãm lại không?

Chương 396: Chân Thần dưới tay Dương Đại (1)

- Cái gì? Hắn tới rồi? Cẩn thận, hắn mạnh mẽ hơn ta rất nhiều, bây giờ ta lập tức trở về!

Ngữ khí Nộ Vũ Thần cũng hết sức kinh hoàng.

Nộ Chiến tộc hiểu rõ nhất Trụ Nộ thiên vương khủng bố.

Dương Đại ở trong lòng hạ lệnh, để âm chúng ở mặt ngoài chuẩn bị kỹ càng chiến đấu, hắn để cường giả Thiên Nguyên cảnh các tộc tụ tập lại cùng một chỗ, chuẩn bị đối kháng Trụ Nộ thiên vương, cũng bảo hộ nhân tộc Địa Cầu.

Ma Thần tộc thật sự khổng lồ, có lẽ tu vi không tính khủng bố, nhưng hình thể, phía dưới Luyện Hồn cảnh rất khó tạo thành tổn thương cho bọn hắn, nhưng bây giờ nhân tộc Địa Cầu xuất hiện ra không ít Luyện Hồn cảnh, Dương Đại còn có khả năng điểm danh âm chúng Luyện Hồn cảnh, Đạp Hư cảnh đi giúp bọn hắn.

Quan trọng nhất vẫn là Trụ Nộ thiên vương.

Dương Đại đã chuẩn bị kỹ càng mở ra hình thái Âm Thần.

Trán của hắn toát ra hắc văn, khói đen khuếch tán, cấp tốc bao vây toàn bộ Quy Nguyên thánh lâu, bao trùm xung quanh trăm dặm giữa không trung, để âm chúng phía dưới lâm vào trong bóng tối.

Đếm không hết Hào Tộc chiến sĩ lao ra từ trong hắc vụ, cấp tốc phân tán, cùng lúc đó, nhân tộc Địa Cầu cũng bắt đầu triển khai trận hình, chuẩn bị chiến đấu.

Dương Đại truyền âm nói thân phận của Trụ Nộ thiên vương cho bộ chỉ huy, bảo bộ chỉ huy hãy cẩn thận.

Nghe nói người mạnh nhất Nộ Chiến tộc đột kích, bộ chỉ huy xác thực hết sức hoảng, nhưng vẫn kịp thời bài binh bố trận.

Trụ Nộ thiên vương đứng ở trên đầu sinh linh Ma Thản tộc to lớn nhất, tốc độ Ma Thản tộc không tính nhanh, tựa hồ cố ý đang kéo dài thời gian.

Nhân tộc Địa Cầu cảm giác được áp bách.

Áp lực Nhân tộc Địa Cầu quả thật gia tăng mãnh liệt.

Không cần bộ chỉ huy tỏ rõ tình hình thực tế, Ma Thản tộc với bóng người to lớn nhìn qua thôi đã cảm thấy mạnh mẽ hơn xa những chủng tộc trước đó gặp phải, mà bọn hấn cũng có một vị đồng đội Ma Thản tộc, biết rõ Ma Thản tộc khủng bố, quả thực là đầu đạn hạt nhân của dị tộc, mà lại còn là đầu đạn hạt nhân tính bền bỉ.

- Đánh như thế nào?

Mộ Dung Trường An ở trong lòng hỏi.

Kẻ địch không phải tầm thường, hấn cũng không dám tùy tiện hành động.

Hấn có thể cảm nhận được Trụ Nộ thiên vương thật rất mạnh, mình rất có thể không phải là đối thủ, loại cảm giác này trước đó chưa từng có, dĩ vãng đối mặt cùng cảnh giới, hấn đều tràn ngập lòng tin.

Dương Đại trầm nghĩ:

- Chờ một chút.

Hấn đã hạ lệnh một nhóm âm chúng chui vào lòng đất, điều tra các phương hướng khác biệt, hi vọng không có kẻ địch ở

gần đó.

Hắn chuẩn bị chơi lớn một vô.

Đối phương là Trụ Nộ thiên vương, có thể xưng là người mạnh nhất chủng tộc đào thải lần này, dựa theo kịch bản tới nói, Dương Đại hẳn là nên làm một trận đại quyết chiến nhẹ nhàng vui vẻ tràn trề với hắn mới đúng.

Nhưng đây là hiện thực.

Dưới tình huống có thể giết, Dương Đại nhất định phải tận khả năng tru diệt Trụ Nộ thiên vương.

Dương Đại cảm nhận được một ánh mắt, xa xôi mấy trăm dặm, rơi trên người mình.

Ánh mắt kia vô cùng lạnh lẽo, Dương Đại đi theo nhìn lại, thị lực của hắn từng được tăng cường, lại thêm cảnh giới tăng lên, đã vô cùng trác tuyệt, hắn và ánh mắt Trụ Nộ thiên vương cách không đụng vào nhau.

Dương Đại thấy được một đôi mắt lạnh lùng, đáy mắt ẩn chứa vẻ tham lam.

Trụ Nộ thiên vương cảm nhận được bình tĩnh, Dương Đại giống như một đầm U Thủy, khiến cho hắn nhìn không thấu.

Hai người không có mở miệng, cự nhân Ma Thản tộc phương xa bắt đầu hành động, lao nhanh tới, mặt đất chấn động, trên biển mây bầu trời đi bị cuốn theo, dị thường hùng vĩ.

- Chiến đấu!

Tiêu Hưng hạ đạt chỉ lệnh tác chiến, nhân tộc Địa Cầu phân chia từng người quân đoàn bắt đầu phát động tiến công, vũ khí khoa học kỹ thuật, pháp thuật tầng tầng lớp lớp, Sát Hải tộc, Thiên tộc, Thu Tộc, Hào Tộc, Tinh Không Lưu Lãng Tộc dồn dập phát động công kích.

Các tộc cộng lại, một trăm bảy mươi vị cao thủ Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh được năm vị cường giả Thiên Nguyên Âm Dương cảnh dẫn đầu lao thẳng đến Trụ Nộ thiên vương.

Thực Hầu gào thét, muốn đụng vào Ma Thần tộc cự nhân dưới chân Trụ Nộ thiên vương, Sát Hải Thần phóng ra xúc tu to lớn của mình, cấp tốc kéo dài, một đường quét ngang, nhấc lên sóng gió mắt thường có thể thấy.

Đám người Mộ Dung Trường An dồn dập thi triển công kích, đủ loại pháp thuật hội tụ vào một chỗ, hình thành nước lũ huyễn lệ cực lớn, che khuất bầu trời.

Trụ Nộ thiên vương thả người vọt lên, bay tới trên bầu trời, hắn trực tiếp bộc phát ra khí thể khủng bố, quanh thân giống như lượn lờ liệt diễm đỏ xích hồng, cơ hồ trong nháy mắt, khí thể của hắn không chỉ tăng cường gấp trăm lần, đối mặt công kích mệnh mông phía trước, hắn đánh ra một quyền.

Một quyền này không có linh lực huyễn lệ, nương tựa theo gió mạnh trực tiếp hiện ra sóng khí bảy màu, hơn một trăm vị cao thủ Thiên Nguyên cảnh bị vén bay ra ngoài, hơn ngàn vạn sinh linh phía sau bị cuốn bay lên trời, biển mây bị đánh tan, gạt ra hai phía, giống như Thiên Cung bị oanh thành hai nửa, cực kỳ hùng vĩ.

- Thật mạnh....

Mộ Dung Trường An kinh hãi, khó tin nhìn về phía Trụ Nộ thiên vương, cái tên này thật không có đột phá tới Càn Khôn cảnh sao?

Không thể đối đầu.

Hắn còn như vậy, huống chi các âm chúng khác?

Hết thấy âm chúng Thiên Nguyên cảnh đều bị hù dọa, mặt lộ vẻ vẻ khó tin.

Trong lòng Dương Đại hỏi Hình Thánh:

- Nếu để cho người tiến vào trạng thái Âm Thần, có thể hay không đánh giết Trụ Nộ thiên vương? Hiện tại có bảy ức âm chúng.

Hình Thánh trên lầu chót gương mặt, hai mắt vẫn đục phát ra tinh quang.

- Có thể!

Chương 397: Chân Thần dưới tay Dương Đại (2)

Dương Đại nghe vậy, lập tức thi triển hình thái Âm Thần.

- Giết hắn cho lão tử, không cho phép hắn hung hăng càn quấy.

Dương Đại ở trong lòng giận dữ hét, lần này, hắn lựa chọn không phải Mộ Dung Trường An, mà là Hình Thánh.

Hình thái Âm Thần tăng lên tu vi, Hình Thánh chính là tàn hồn thượng cổ Đại Thánh, tu vi tuyệt không phải Đạp Hư cảnh, hắn chẳng qua là một trong một vạn tàn hồn, tăng tu vi của hắn, có lẽ có thể hiện ra phong mang chân chính của mình.

Trong chốc lát, hơn bảy trăm bốn mươi triệu âm chúng cùng nhau sáng lên ánh sáng màu lục, vô số ánh sáng màu lục ở trên không trung lột xác thành hắc quang, cấp tốc phóng tới Hình Thánh.

- Hình Thánh đưa tay, tiếp được Sát Hồn mà Dương Đại ném lên, cơ hồ trong nháy mắt, hắn bị vô số hắc quang bao phủ, cấp tốc bành trướng, tựa như biến thân, thân hình cất cao, khí thế tăng vọt, kinh thiên động địa, dẫn tới tất cả mọi người quay đầu nhìn lại.

Ánh mắt Trụ Nộ thiên vương cũng thay đổi, trong mắt lộ ra một tia không hiểu.

...

Trên biển mây, từng thân ảnh áo bào đen tụ tập ở đây, hắc y nhân cầm đầu cao tới gần hai trăm trượng, vành nón hiển lộ ra

một đôi mắt màu tím quý dị.

Hắn nhìn chăm chăm phương xa, hỏi:

- Vì sao Trụ Nộ thiên vương còn chưa ra tay?

Hắc y nhân trăm trượng bên cạnh trả lời:

- Điều tra qua, trong Nộ Chiến tộc cũng không thân ảnh Trụ Nộ thiên vương.

- Ồ? Hắn còn không ra tay, đào thải Ngân Hà tộc, chúng tộc đào thải liền kết thúc.

- Có khả năng bọn hắn không muốn kết thúc sớm.

Nghe vậy, hắc y nhân mắt tím khẽ nói:

- Xác thực giống tác phong của bọn hắn, nói cách khác, Trụ Nộ thiên vương vô cùng có khả năng tiến đến gây sự với nhân tộc Địa Cầu?

Hắc y nhân trăm trượng trả lời:

- Nên như vậy, Trụ Nộ thiên vương giải quyết nhân tộc Địa Cầu, bọn hắn sẽ giải quyết chúng ta, cuối cùng lại diệt trừ Ngân Hà tộc, kết thúc chúng tộc đào thải, nếu kế hoạch thành công, bọn hắn sẽ tập hợp đủ khí vận của mười chín chi chủng tộc, thu hoạch được hết thầy ban thưởng của chủng tộc đào thải lần này, trong chủng tộc đào thải lần tiếp theo, bọn hắn vẫn như cũ là phe nổi bật.

Hắc y nhân mắt tím ý vị sâu xa nói:

- Thật sự tính toán thật hay, đã như vậy, vậy chúng ta tiến đến tương trợ Ngân Hà tộc, như thế nào?

Hắc y nhân trăm trượng yên lặng một lát, nói:

- Trước đào thải nhân tộc Địa Cầu đi, đừng quên, nhân tộc Địa Cầu và Ngân Hà tộc đã là cùng một trận doanh, lại ở vào cùng một tinh hệ, vô cùng có khả năng sẽ kết giao.

- Trụ Nộ thiên vương ra tay, mặc dù nhân tộc Địa Cầu có thiên phú cấp Cực Trụ, có thể đỡ nổi hấn? Người thiên phú cấp Cực Trụ kia chỉ là vừa thức tỉnh thôi, nhân tộc Địa Cầu phổ biến yếu kém, đoán chừng vì thiên phú cấp Cực Trụ kia chính là Bá Vương Bất Quá Giang, thiên phú triệu hoán không thể trực tiếp tăng lên sức chiến đấu, hấn cần hấp thu càng nhiều chủng tộc mới có thể hiện ra thiên phú cấp Cực Trụ, trước mắt, hấn đã không có cơ hội.

- Lời tuy như thế...

- Nếu trong quá trình đang chờ đợi, Ngân Hà tộc bại trận, bị cầm tù, tình cảnh của chúng ta sẽ phải như thế nào?

Đôi mắt hắc y nhân mắt tím ép hỏi, hắc y nhân trăm trượng yên lặng.

Tình cảnh Hắc Bào tộc cũng gian nan, bất kỳ một quyết định nào đều có thể dẫn tới tai hoạ ngập đầu.

Hắc y nhân ắt tím mở miệng nói:

- Hạ lệnh đi, trợ giúp Ngân Hà tộc.

Hắc y nhân trăm trượng lập tức quay người, nhìn về phía quần thể Hắc Bào tộc sau lưng.

Thành viên Hắc Bào tộc không coi là nhiều, ít nhất kém xa chủng tộc khác, nhưng thắng ở thực lực cá thể, trung bình thực lực đều không yếu, bất quá chiến lực đỉnh tiêm so với những tên biến thái của Nộ Chiến tộc thì vẫn không kém ít.

- Tiếp đó, chúng ta muốn chiến Nộ Chiến tộc, mặc dù cùng Nộ Chiến tộc thuộc về một phe cánh, nhưng Nộ Chiến tộc tuyên bố muốn tru diệt hết thảy chủng tộc, bây giờ Ngân Hà tộc và Nộ Chiến tộc đang chiến đấu, hai chi chủng tộc có khoảng cách không xa không ngờ lại chiến lâu như vậy, các ngươi biết nguyên nhân không?

- Nộ Chiến tộc muốn ăn luôn Hắc Bào tộc! Cố ý kéo dài thời gian, không dám toàn lực giết hết Ngân Hà tộc, nếu Nộ Chiến tộc muốn đuổi tận giết tuyệt, Hắc Bào tộc sẽ bị bọn hắn hủy diệt.

Âm thanh hắc y nhân trăm trượng quanh quần trên biển mây, âm thanh nặng trĩu, ẩn chứa lửa giận ngập trời, rõ ràng sắp khắc chế không được.

Bởi vì địch nhân là Nộ Chiến tộc, bọn hắn nhất định phải làm tốt công tác tư tưởng, mạnh như Hắc Bào tộc cũng kinh khủng Nộ Chiến tộc.

- Hoặc là bị chủng tộc đào thải, hoặc là trở thành người thắng cuối cùng, áo bào đen...

Hắc y nhân trăm trượng nói xong, đột nhiên ngừng lại.

Hắn sững sốt.

Hết thầy thành viên Hắc Bào tộc cũng bắt đầu hô hấp dồn dập, ngay cả hắc y nhân mắt tím cũng đang run rẩy.

...

Âm ầm ——

Khí thể khủng bố như trụ lửa chọc trời, bao phủ biển mây, khí diễm hóa thành khói đen cuộn cuộn, che khuất bầu trời, để bầu trời cấp tốc hạ xuống.

Tất cả mọi người rung động nhìn chằm chằm Hình Thánh tiến vào hình thái Âm Thần, Hình Thánh thoát nhìn còn muốn bá khí hơn cả Mộ Dung Trường An khi tiến vào hình thái Âm Thần, dáng người trăm trượng, một tay cầm búa, Sát Hồn cũng theo đó trở nên to lớn, để những người thí luyện Hạ Quốc nghĩ đến một nhân vật trong thần thoại, Hình Thiên.

Hình Thánh cất bước đi đến, dưới chân giống như có một cây cầu thang vô hình, lẳng không tiến lên, khí thể bá đạo vô

song cả kinh tất cả cự nhân Ma Thủ tộc đều dừng lại, ánh mắt của bọn hắn trở nên trừng lớn, chột hoảng hốt lui lại.

Chương 398: Chân Thần dưới tay Dương Đại (3)

- Một đám rác rưởi.

Trụ Nộ thiên vương hừ lạnh, hấn nhìn về phía Hình Thánh, trong ánh mắt tràn đầy sát ý.

- Tăng lên như thế lớn, đơn giản không thể tưởng tượng nổi, nhất định phải diệt trừ!

Trụ Nộ thiên vương thâm nghĩ, hấn đột nhiên phóng tới Hình Thánh.

Tay phải của hấn ngưng tụ ra một thanh hắc kiếm, khí thế khủng bố để tốc độ của hấn đi đến cực hạn, tất cả mọi người chỉ nghe được một tiếng bạo tạc, hấn đã giết tới trước mặt Hình Thánh.

Thời gian giống như dừng lại.

Hình Thánh ngẩng đầu, lộ ra một đôi ánh mắt lạnh như băng, Trụ Nộ thiên vương vừa muốn huy kiếm chém về phía Hình Thánh, con ngươi đột nhiên phóng to, trong nháy mắt tan biến chỗ cũ, ngay sau đó xuất hiện tại ngoài trăm dặm.

Hấn khó tin nhìn Hình Thánh.

- Đó là cảm giác gì... Không có khả năng...

Trụ Nộ thiên vương âm thầm kinh sợ, tay hấn đang nắm kiếm đều đang run rẩy.

Hình Thánh nâng lên Sát Hồn, lạnh lùng nói:

- Dị tộc, để ngươi hiểu biết lực lượng Đại Thánh Nhân tộc.

Đạo âm thanh này vô cùng to, giống như Thần âm nặng nề mà đánh vào trái tim tất cả mọi người.

Vừa dứt lời, Hình Thánh bỗng nhiên hạ búa.

Trụ Nộ thiên vương lập tức lui lại, tốc độ của hắn nhanh bậc nào, nhưng hắn thấy được một màn làm hắn khó tin.

Theo Hình Thánh vung búa, vô số đầu Hắc Long tranh nhau lao ra, tre già măng mọc, lướt qua trời cao, tranh nhau chen lấn lao thẳng tới Trụ Nộ thiên vương.

Tất cả mọi người các tộc ngẩng đầu nhìn lại, thân thể từng đầu Hắc Long che đi toàn bộ bầu trời, không thể phán đoán đám Hắc Long này đến cùng có bao lớn, càng không cách nào phán đoán bầy rồng to chừng bao nhiêu trượng, bao trùm bầu trời, ít nhất rộng chừng ngàn dặm, thậm chí nhiều hơn.

Quá nhanh.

Mạnh như Trụ Nộ thiên vương đều không kịp phản ứng, trực tiếp bị bầy rồng bao phủ.

Mộ Dung Trường An trợn mắt hốc mồm, lần đầu lộ ra vẻ mặt như vậy.

Hắn tiến vào hình thái Âm Thần, bây giờ số lượng âm chúng mặc dù gấp bội, nhưng hắn có thể dự đoán mình tiến vào hình thái Âm Thần với trình độ tăng phúc đối đầu Trụ Nộ thiên vương, chỉ có thể nói chia năm năm.

Khí thế Trụ Nộ thiên vương thật sự quá kinh khủng.

Thế nhưng.

Hình Thánh tiến vào hình thái Âm Thần, không ngờ lại có thể nghiền ép Trụ Nộ thiên vương.

Vừa rồi một chiêu kia, là thần thông kinh khủng bậc nào?

Mỗi một đầu Hắc Long đều ẩn chứa lực lượng đáng sợ tuyệt không phải linh lực, cái đó là như thế nào sáng tạo ra?

Trong lòng Mộ Dung Trường An không còn tự ngạo, hắn đột nhiên hiểu rõ một chuyện, hắn còn không phải âm chúng mạnh nhất.

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Nộ Chiến tộc - Trụ Nộ thiên vương】

Một đầu thông báo xuất hiện trước mắt tất cả mọi người, Hắc Long trên trời còn chưa triệt để tiêu tán, trước mặt một đầu Hắc Long bất kỳ nào, sinh linh các tộc đều lộ ra nhỏ bé, cũng là Ma Thần tộc miễn cưỡng có thể so sánh, nhưng số lượng Hắc Long vượt qua cả số lượng cự nhân Ma Thần tộc.

Dương Đại âm thầm thở dài một hơi.

Không hổ là thượng cổ Đại Thánh, nắm giữ thần thông quả thật khủng bố, điểm này là Mộ Dung Trường An xa không thể so được.

Hồng bát.

Hình Thánh bá như thế, hồn phách của lão tử có thể còn hay không đây?

Ánh mắt Dương Đại hiện ra kinh hoàng, hắn nhìn về phía Hình Thánh, chỉ thấy Hình Thánh nâng tay trái lên, toàn bộ bày rộng đột nhiên co vào, hoa cả mắt hóa thành hắc ảnh chui vào trong lòng bàn tay trái của Hình Thánh, biến mất không thấy gì nữa.

- Yên tâm, hồn phách vẫn còn ở đó.

Âm thanh Hình Thánh vang lên trong lòng Dương Đại, để trái tim Dương Đại triệt để ổn định.

Thượng cổ Đại Thánh lại một lần cứu vớt Dương Đại, cứu vớt thí luyện giả.

Mà lần này càng thêm bá đạo hơn so với lúc trước búa trăm quân ma.

...

Trên chiến trường tràn ngập huyết khí, khói cháy, phóng tầm mắt nhìn tới, mặt đất trải rộng thi thể chiến sĩ Nộ Chiến tộc và chiến sĩ Ngân Hà tộc, máu chảy thành biển, chảy vào kẽ đất trong hạp cốc rắc rối phức tạp.

Vẫn có vô số chiến sĩ còn đang chém giết lẫn nhau, hỏa lực hai bên cũng chưa từng ngừng qua.

Ngân Hà tộc cực giống như nhân tộc Địa Cầu, nhưng trên người bọn họ tản ra ánh bạc thần nhiên, có cao như cự nhân, có thấp bé như mèo, thi triển đủ loại thiên phú không thể tưởng tượng.

Trong đại chiến, có mấy trăm vạn chiến sĩ Nộ Chiến tộc lộ ra kỳ quái, chút chiến sĩ Nộ Chiến tộc này giống như bóng vậy, toàn thân đen kịt, chẳng qua thân hình giống y như Nộ Chiến tộc, biểu hiện của bọn hắn dị thường hung mãnh, mặc dù thân thể bị chém đứt, phá hủy một bộ phận, cũng có thể cấp tốc khôi phục.

Phía sau chiến trường, một người Nộ Chiến tộc tóc trắng đứng ở trên một chiếc pháp khí phi hành cực lớn màu bạc tựa như Thập Tự Giá, hắn đứng ở rìa, một nửa chân lửng không, mặt nạ xương trắng trên mặt hắn che đầy miệng mũi, lộ ra một đôi mắt mị hoặc, âm tà.

- Thật sự không thú vị, thật muốn đi tìm gia hỏa có thiên phú cấp Cực Trụ kia ghê, tiện nghi cho Trụ Nộ thiên vương tên kia.

Hắn tự lắm lắm, hắn chính là Thần Tuyền giả xếp hạng thứ hai trong Nộ Chiến tộc, Nộ Hỏa Thần Tâm.

Trong đại chiến lần này, hắn ít nhất giết hơn trăm triệu Ngân Hà tộc nhân, nhưng hắn chưa từng tự mình ra tay.

Hắn nâng tay phải lên, vẫy vẫy, một sinh vật tựa như viên thịt màu máu trống rỗng xuất hiện, bồng bênh sau lưng hắn.

- Trụ Nộ thiên vương đâu, làm sao còn chưa tìm được nhân tộc Địa Cầu?

Nộ Hỏa Thần Tâm thấp giọng hỏi, ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm vào chiến trường.

Huyết sắc sinh vật nói:

- Dựa theo hành trình lúc trước hắn truyền về đến xem, cũng sắp đến, chậm nhất trong vòng mười phút sẽ xuất hiện thông báo nhân tộc Địa Cầu bị tàn sát.

Nộ Hỏa Thần Tâm nghe xong, không nói thêm gì nữa.

Chương 399: Chân Thần dưới tay Dương Đại (4)

Đúng lúc này, toàn thân Nộ Hỏa Thần Tâm run lên.

- Làm sao có thể!

Huyết sắc sinh vật hoảng sợ hô.

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Nộ Chiến tộc - Trụ Nộ thiên vương? 】

Toàn bộ chiến trường vì đó hơi ngưng lại, các chiến sĩ Nộ Chiến tộc giống như kẹt lại một thoáng, phần lớn chiến sĩ Ngân Hà tộc không biết Trụ Nộ thiên vương, cho nên thừa cơ tru diệt không ít chiến sĩ Nộ Chiến tộc.

Huyết sắc sinh vật run giọng nói:

- Không có khả năng... Nhân tộc Địa Cầu một người không chết, đệ nhất Thần Tuyển giả của chúng ta liền chết?

Nộ Hỏa Thần Tâm trừng lớn hai mắt, tròn mắt giống như muốn nhảy ra ngoài.

Trên chiến trường nhấc lên sóng to gió lớn.

- Thần... Hắn chết rồi?

- Không có khả năng, đây chính là Trụ Nộ thiên vương, người mạnh nhất trong chúng ta.

- Lại là Bá Vương Bất Quá Giang, hắn nhất định chính là vị thí luyện giả nắm giữ thiên phú cấp Cực Trụ kia.

- Đáng giận, nhân tộc Địa Cầu đã cường đại đến loại tình trạng này?

- Trụ Nộ thiên vương ngay cả một người Địa Cầu cũng không có giết chết, liền chết như vậy?

- Đây con mẹ nó chính là huyền thuật của Ngân Hà tộc?

Chiến sĩ Nộ Chiến tộc một bên chiến đấu, một bên lẫn nhau kinh hô trao đổi, bọn hắn thật sự quá kinh hãi.

Phía sau, các cao tầng Nộ Chiến tộc khẩn cấp tụ tập, thương thảo phương châm tác chiến tiếp theo.

Thật sự là quá dọa người.

Trụ Nộ thiên vương bọn hắn tin cậy nhất liền chết như vậy, trong lúc nhất thời, bọn hắn tự biên tự diễn rất nhiều, nhân tộc Địa Cầu biến thành yêu ma quỷ quái trong lòng bọn họ.

Ánh mắt Nộ Hỏa Thần Tâm khôi phục như thường, hắn lẩm bẩm nói:

- Bá Vương Bất Quá Giang... Rất tốt, ngươi có tư cách trở thành đối thủ của ta, ta muốn ngươi chết, muốn ngươi chết vô cùng thống khổ.

Trên biển mây, hết thảy tộc nhân Hắc Bào tộc đều còn đang ở trong yên lặng.

Hắc y nhân trăm trượng vừa rồi phát ra tuyên ngôn sục sôi lòng người định tại tại chỗ, lời nói đột nhiên dừng lại là bởi vì thấy một dòng thông báo:

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết thí luyện giả Nộ Chiến tộc - Trụ Nộ thiên vương】

Trụ Nộ thiên vương chết rồi?

Hắn huyền tường qua vô số loại tình huống, không ngờ lại là tình huống này.

Cho dù Trụ Nộ thiên vương chết, ít nhấtc cũng phải giết vài người chứ.

Không có thông báo tin tức thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu bị đánh chết, điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ Trụ Nộ thiên vương bị chết rất nhanh, thực lực gia hỏa tru diệt hắn đã vượt qua cực hạn của chủng tộc đào thải lần này.

Cái này là nguyên nhân chân thực mà hệ thống Thâm Vực tuyên bố nhân tộc Địa Cầu đánh vỡ quy tắc?

Loại thực lực này...

Thật phạm quy!

Hắc y nhân trăm trượng chật vật quay đầu nhìn lại, phía sau, hắc y nhân mắt tím đang ở vào trong yên lặng.

Thật lâu.

Hắc y nhân mắt tím mở miệng nói:

- Giết Ngân Hà tộc, trợ giúp Nộ Chiến tộc.

Âm thanh của hắn vô cùng khàn khàn.

Hắc y nhân trăm trượng lập tức quay người, cao giọng nói:

- Hiện tại, mục tiêu của chúng ta là trợ giúp Nộ Chiến tộc, tận khả năng nhanh chóng giết hết Ngân Hà tộc, lúc trước trợ giúp Ngân Hà tộc, là Nộ Chiến tộc quá mạnh, hiện tại trợ giúp Nộ Chiến tộc, đạo lý rất đơn giản, xuất hiện nhân tộc Địa Cầu càng mạnh mẽ hơn.

Không người Hắc Bào tộc nào phản bác, theo góc độ người đứng xem nhìn lại thì hết sức hài hước, nhưng bọn hắn cảm nhận được áp lực đáng sợ.

Thiên phú cấp Cực Trụ rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Hắc y nhân mắt tím lập tức hành động, hết thấy Hắc Bào tộc nhân đi theo.

Tốc độ của bọn hắn rất nhanh, giống như nhân tộc Địa Cầu ở liền phía sau, lúc nào cũng có thể đuổi theo.

Sau khi Hình Thánh kết thúc hình thái Âm Thần, Dương Đại ngất đi trong tiếng hoan hô chấn động trời cao.

Ngất luôn!

So với lần trước Mộ Dung Trường An thi triển hình thái Âm Thần, rõ ràng Hình Thánh mạnh mẽ và tiêu hao nhiều hơn.

- Mẹ nó, liền chết rồi?

- Tổng chỉ huy trưởng không phải nói đối phương là người mạnh nhất Nộ Chiến tộc?

- Đúng vậy, quá nhanh đi.

- Những cự nhân Ma Thần tộc đã rút lui, có muốn đuổi theo hay không?

- Không cần đuổi theo, tốc độ của bọn hắn quá nhanh, đi lên chắc chắn có thương vong to lớn.

- Thân ảnh vừa rồi đó là ai, giống như không phải Mộ Dung Trường An?

- Là thượng cổ Đại Thánh, trước đó Thập Phương giáo gặp phải Ma đạo tập kích, chính là hắn ra tay, hắn mới là Chân Thần dưới tay Bá Vương.

Nhân tộc Địa Cầu hoan hô, danh hào thượng cổ Đại Thánh cấp tốc truyền ra, để các nước đều nhớ kỹ.

Hoắc Vương Đình nhìn từng người từng người hồ tương bên người, thở dài một hơi.

Trương Phi thân hình to con, khuôn mặt anh tuấn lại rất đen khó chịu nói:

- Chúa công, người than thở cái gì, ta không sớm thì muộn sẽ mạnh hơn hẳn.

Một Đại tướng bên cạnh lắc đầu bật cười nói:

- Chúng ta chẳng qua là anh linh chuyển thế, chỗ nào so sánh được Tu Tiên giả?

Trương Phi trừng mắt liếc hẳn một cái, hùng hùng hổ hổ nói:

- Mẹ ta có nói qua, ta là Cự Linh thần trên trời chuyển thế, bây giờ ta đều sống lại, tiên thần lại xác thực tồn tại, người nói ta nhất định không thể biến thành Cự Linh thần?

Đại tướng im lặng, không nói tiếp nữa.

Hoắc Vương Đình không để ý đến Trương Phi, mà nhìn về phía Quy Nguyên thánh lâu phương xa.

Người mà hẳn một mực truy đuổi kia tựa hồ cách hẳn càng ngày càng xa.

Mặc dù có thiên phú cấp độ SSS, hẳn cũng đuổi không kịp.

- Thăng cấp thiên phú à...

Ánh mắt Hoắc Vương Đình lấp lánh, không biết suy nghĩ cái gì.

Cùng lúc đó, tần suất thông báo Ngân Hà tộc, Nộ Chiến tộc đánh giết tăng lên trên diện rộng, Nộ Chiến tộc rõ ràng không lưu tay nữa, mong muốn tận toàn lực đồ sát Ngân Hà tộc.

Chương 400: Hình Thánh thành thần, thần binh bổ biển xuất thế (1)

Không biết đi qua bao lâu, Dương Đại cuối cùng thức tỉnh từ trong ngủ mê, đầu của hắn vô cùng u ám, khó chịu muốn ói.

Hắn chật vật mở to mắt, nhìn thấy nhóm âm chúng tụ tập ở xung quanh, đáy lòng hắn căng cứng cuối cùng cũng buông lỏng.

Xem ra không có gặp phải địch tập.

Bất quá cho dù có địch tập cũng không cần hoảng hốt, hơn bảy ức âm chúng bị suy yếu một nửa thực lực, cũng là thực lực rất mạnh.

- Người cuối cùng đã tỉnh.

Kỷ Vân Yên vội vàng tới, đỡ Dương Đại ngồi dậy, các âm chúng hạch tâm khác dồn dập vây quanh.

Dương Đại đau đầu mà hỏi:

- Tình huống hiện tại như thế nào?

Hùng Liệt nói:

- Sau khi Trụ Nộ thiên vương chết, không có kẻ địch tới gần, hiện tại Hắc Bào tộc cũng gia nhập với Nộ Chiến tộc, đang điên cuồng đồ sát Ngân Hà tộc, chiếu theo tình huống hiện tại, chủng tộc đào thải chẳng mấy chốc sẽ kết thúc.

Dương Đại đã thấy thông báo trước mắt, cơ hồ đều là tin tức Hắc Bào tộc, Nộ Chiến tộc đồ sát Ngân Hà tộc, không có

tin tức Nộ Chiến tộc giết Hắc Bào tộc, xem ra Trụ Nộ thiên vương chết kích thích Nộ Chiến tộc, bọn hắn không còn dám khinh thường, nghĩ sớm một chút kết thúc chủng tộc đào thải.

Dương Đại nghe xong cũng không có bao nhiêu phản ứng, Ngân Hà tộc diệt liên diệt, hắn hiện tại rất mệt mỏi, cũng không muốn tiến đến trợ giúp.

Hắn mở miệng nói:

- Trụ Nộ thiên vương còn hồn phách?

Tư Hành Đạo trả lời:

- Vẫn còn, đã bị Mộ Dung Trường An trấn áp.

Dương Đại lộ ra nụ cười hài lòng, nhóm âm chúng thì bắt đầu nhớ lại đại chiến lúc trước, Hình Thánh biểu hiện thật sự quá mạnh mẽ, bọn hắn thậm chí cảm thấy Hình Thánh có khả năng trở thành âm tướng.

Tính toán ra, Hình Thánh đã đã cứu Dương Đại hai lần, lần này mặc dù Mộ Dung Trường An cũng có thể thành công tru diệt, dù sao Trụ Nộ thiên vương cũng chỉ là Âm Dương cảnh, bất quá không thể bỏ qua công lao của Hình Thánh.

Dương Đại một bên khôi phục trạng thái, một bên hỏi ở trong lòng:

- Có nguyện trở thành âm tướng?

Hắn cách Âm Dương cảnh không xa, đến lúc đó lại nhiều thêm một vị âm tướng.

Sở dĩ hỏi thăm, là bởi vì hắn suy nghĩ không thấu thái độ cùng nội tình của Hình Thánh, Hình Thánh bình thường yên lặng ít nói, mặc dù nghe lệnh của Dương Đại, cũng nhiều có chỉ bảo cho âm chúng khác, nhưng một mực hết sức thần bí.

- Không cần, lưu cơ duyên như vậy cho hậu nhân đi, hi vọng chủ nhân có thể cho chúng ta nhân tộc bên này nhiều thêm một tia hi vọng.

Âm thanh Hình Thánh vang lên trong lòng Dương Đại.

Trong lòng Dương Đại hỏi:

- Người đủ mạnh, sau này sẽ bảo hộ được nhiều người hơn, vì sao không muốn?

Hình Thánh nói:

- Năm đó và tiên thần đánh một trận chiến kia, ta ý thức được ta quá nhỏ yếu, bây giờ ta mạnh mẽ chỉ bởi vì kinh nghiệm của ta phong phú hơn, mặt khác, ta chẳng qua là một trong muôn vàn tàn hồn, cũng không phải hồn phách bản nguyên, mặc dù đã độc lập, nhưng ta luôn cảm thấy ta đang kế hoạch cái gì đó, trong đầu của ta thiếu sót một bộ phận trí nhớ, ta một mực đang cố gắng thức tỉnh, chưa từng thành công, áp chế tu vi của ta, tốt hơn đối với người.

Dương Đại không khỏi suy nghĩ truyền thừa đế cung của Đại Thánh, những sinh linh bị hóa đá kia, tình cảnh như vậy rõ ràng không giống như bộ dáng mong muốn nhận được truyền thừa, càng giống như một loại bẫy rập.

Tu vi càng cao, kiêng kỵ càng lớn đối với cảnh giới càng cao hơn.

Dương Đại không cách nào tưởng tượng Hình Thánh thời kỳ toàn thịnh mạnh bao nhiêu, tiên thần lại có bao nhiêu đáng sợ, nhưng hắn hiểu rõ một chút, cuối cùng sẽ có một ngày, hắn sẽ gặp được thủ đoạn công kích không thể tưởng tượng, tuyệt không phải tồn tại thường quy.

Có lẽ bản nguyên Hình Thánh có khả năng lợi dụng phân hồn, dưới tình huống phân hồn không ý thức, lấy làm môi giới, tiến hành công kích.

- Đã như vậy, vậy sau này lại nhìn, ta sẽ một mực nhớ kỹ công lao của người.

Dương Đại nói như thế ở trong lòng.

- Đa tạ chủ nhân.

Hình Thánh trả lời một câu, ngữ khí vẫn như cũ bình thản, không vui không buồn.

Dương Đại tiếp tục nghỉ ngơi.

Ba giờ sau, Tiêu Hưng đến đây bái phỏng.

- Hắc Bào tộc, Nộ Chiến tộc rõ ràng muốn kết thúc chủng tộc đào thải, đã như vậy, vậy chúng ta thuận nước đẩy thuyền đi, không cần thiết bức thật chặt, đây là chúng ta lần đầu tiên tham gia chủng tộc đào thải, lấy được kết quả đã vô cùng ghê gớm, không cần thiết mạo hiểm nữa, lần này sau khi kết thúc, Địa Cầu nghênh đón khoa học kỹ thuật, tu hành hai mặt bay lên rất lớn.

Tiêu Hưng nghiêm túc nói, rất nghiêm túc.

Dương Đại nói:

- Có khả năng, người chuyên môn tới để khuyên ta?

Tiêu Hưng lắc đầu bật cười nói:

- Ta sợ người đơn đầu Nộ Chiến tộc.

Đối với thực lực của Dương Đại, bộ chỉ huy đã không thể ước lượng, nhưng có thể khẳng định, sau khi đạt được Trụ Nộ thiên vương, chỉ cần có thời gian, Dương Đại một người sẽ có thể mang theo đại quân âm chúng lật tung Nộ Chiến tộc, nhân tộc Địa Cầu đã đội hấn lên trên đầu, bọn hấn không thể không hỏi thăm thái độ của Dương Đại.

Dương Đại cười nói:

- Không sai biệt lắm, cứ như vậy kết thúc đi, lại dây dưa tiếp, nói không chừng sẽ sinh ra biến cố.

Mong muốn của hắc đối với Nộ Chiến tộc chủ yếu là hướng về phía Trụ Nộ thiên vương, bây giờ đã được, tự nhiên không có khao khát lớn hơn, mà hắc hiện tại rất mệt mỏi, chỉ muốn nghỉ ngơi thật tốt.

Tiêu Hưng cùng Dương Đại trò chuyện trong chốc lát liền rời khỏi.

Sau khi hắc đi, nhóm âm chúng bắt đầu chờ mong chủng tộc đào thải kết toán.

Nhân tộc Địa Cầu xếp hạng thứ hai, sẽ có được ban thưởng như thế nào?

Chương 401: Hình Thánh thành thần, thần binh bổ biển xuất thế (2)

Sau khi hấp thu Trụ Nộ thiên vương, khí vận giá trị nhân tộc Địa Cầu tăng trưởng một đoạn dài, mà khí vận giá trị của Ngân Hà tộc đang không ngừng giảm bớt, Hắc Bào tộc tuy có tăng trưởng, nhưng không có khả năng lại đuổi kịp nhân tộc Địa Cầu.

Dương Đại nằm trên ghế, hai mắt tan rã, hắc bắt đầu suy nghĩ viễn vong.

NỘ Vũ Thần lúc trước tiến đến điều tra chiến trường Nộ Chiến tộc, Ngân Hà tộc đã trở về, sau khi biết được Trụ Nộ thiên vương bị Hình Thánh miểu sát, hắc liền trở thành người u mê Hình Thánh, hiện tại đang ở trên lầu chót thỉnh giáo Hình Thánh.

Hơn bảy ức âm chúng cùng nhau tu luyện, mang tới tu luyện tăng phúc cực kỳ khổng lồ, trạng thái tinh thần của Dương Đại cũng theo đó khôi phục nhanh chóng.

Lại qua hai giờ, hắc để Mộ Dung Trường An phóng xuất hồn phách Trụ Nộ thiên vương, sau đó bắt đầu hấp hồn.

Hấp hồn quá trình cũng không khó khăn, thậm chí có thể nói dễ dàng.

Tu vi Dương Đại tăng trưởng không ít, đồng thời, hắc cảm giác trong cơ thể nhiều thêm một cỗ lực lượng vô danh, khiến cho hắc rất muốn bay lên.

Loại cảm giác này hết sức quý dị.

Chờ chút!

Chẳng lẽ là...

Về mặt Dương Đại lạnh lẽo, mà trong lòng tràn ngập lửa giận, hắn huyển tượng ra những những tình cảnh để cho mình phần nộ, khí thế tăng vọt, cả kinh nhóm âm chúng ghé mắt nhìn sang.

- Đây là... Làm sao có thể!

Uý Thuế trừng to mắt, hoảng sợ hô.

Thiên phú của Nộ Chiến tộc.

Các âm chúng khác cũng kinh ngạc, chỉ có số ít âm chúng rất bình tĩnh, tập mãi thành thói quen.

Lúc Dương Đại luận bàn với bọn hăn hiện ra năng lực đã không tầm thường, để bọn hăn nghiêm trọng hoài nghi sau khi Dương Đại hấp hồn không chỉ là tăng cường tu vi đơn giản như vậy.

Khỏi cần phải nói, cường độ thân thể Dương Đại đã đến mức hết sức khoa trương, luận lực lượng tinh khiết, trong âm chúng không ai có thể hơn được hăn.

Dương Đại cẩn thận cảm thụ một thoáng, Nộ Chiến thiên phú của hăn chỉ có thể để thực lực tăng gấp đôi, đặt ở trong Nộ Chiến tộc thì bình thường đến cực điểm, nhưng hăn rất hài lòng, chẳng qua là nhiều thêm một năng lực.

Hắn bình tâm tĩnh khí, khí tức khôi phục như thường, sau đó triệu hoán Trụ Nộ thiên vương.

Trụ Nộ thiên vương rơi vào trước mặt Dương Đại, hết thấy ánh mắt rơi ở trên người hăn, phần lớn là trêu tức.

Đi qua Uý Thuế, Nộ Vũ Thần thường ngày thôi phòng, dẫn đến bọn hần hết sức kiêng kị Trụ Nộ thiên vương, Trụ Nộ thiên vương cũng xác thực mạnh mẽ, nhưng bị chết uất ức, Trụ Nộ thiên vương trong chủng tộc đào thải lần này chỉ lên một lần thông báo, còn là bị giết, đơn giản là sỉ nhục.

Tâm tình Trụ Nộ thiên vương phức tạp, nhưng vẫn thành thành thật thật hành lễ.

- Chủ nhân!

Giới thiệu tu vi của mình và năng lực, hần thành thật trả lời.

Trụ Nộ thiên vương, thiên phú cấp Siêu Tinh, Thiên Nguyên Âm Dương cảnh viên mãn, thiên phú phần nộ của hần gần như không bờ bến, chỉ cần cảm xúc phần nộ có thể không ngừng cất cao, hần có thể không ngừng mạnh lên, hần từng thử qua, mạnh nhất là tăng mạnh hai trăm lần.

Mười tám vị Thần Tuyển giả Nộ Chiến tộc đều là thiên phú cấp Siêu Tinh, nhưng trong cấp Siêu Tinh cũng có khoảng cách, mà hần chính là vị mạnh nhất kia, chính hần đã có thể cảm nhận được thiên phú vách ngăn sắp đột phá.

Cái này khiến Dương Đại hết sức kinh ngạc, thiên phú còn có thể tự mình thăng cấp?

Hần vẫn cho rằng cần dựa vào ngoại lực, hiện tại xem ra, mình vẫn coi thường thiên phú.

Đúng lúc này.

【 Nộ Chiến tộc thành công đào thải Ngân Hà tộc 】

【 Lần này chủng tộc đào thải trừ nhân tộc Địa Cầu ra, chỉ còn lại có một phe cánh, chủng tộc đào thải đến tận đây kết thúc, hết thầy thí luyện giả bắt đầu kết toán khí vận 】

Hai hàng thông báo xuất hiện trước mắt Dương Đại, ngay sau đó, hắn thấy hoa mắt, tình cảnh xung quanh thay đổi, toàn bộ âm chúng tiêu biến.

Hắn ở vào trong một vùng tăm tối, phía trước lơ lửng một tán ra mâm tròn ánh sáng màu vàng, hào quang rực rỡ, nhìn kỹ lại, trong luân bàn chia làm bảy vòng đường ray, đang tự xoay tròn không có quy luật, tốc độ mỗi cái mỗi khác.

Trước mắt Dương Đại tiếp tục xuất hiện từng đầu tin tức:

【 Bảng xếp hạng khí vận cuối cùng chủng tộc đào thải lần này】

【 Thứ nhất, Nộ Chiến tộc, khí vận giá trị, 94 hội nguyên】

【 Thứ hai, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị, 69 hội nguyên】

【 Thứ ba, Hắc Bào tộc, khí vận giá trị, 41 hội nguyên】

【 Bắt đầu tiến hành hiện thực thanh lý chủng tộc bị đào thải】

【 Mười bảy chi chủng tộc đã hoàn toàn bị thanh lý, không còn tồn tại】

【 Chủng tộc đào thải Thâm Vực lần này bắt đầu kết toán tổng xếp hạng】

【 Nhân tộc Địa Cầu xếp hạng ở vào sau mười vạn, thỉnh nhân tộc Địa Cầu tiếp tục cố gắng, làm chuẩn bị cho chủng tộc đào thải lần sau】

【 Bắt đầu kết toán xếp hạng giá trị khí vận cá nhân】

【 Khí vận giá trị của ngươi là 60 hội nguyên】

Dương Đại nhíu mày, nhân tộc Địa Cầu lại còn xếp ở dưới hạng mười vạn, nói cách khác cường đại như Nộ Chiến tộc,

trong trò chơi vạn tộc cũng là tồn tại hạng chót?

Phía trên đến cùng cất giấu chủng tộc quái vật nào...

Dương Đại cũng xem như làm rõ đại khái quá trình vạn tộc Thâm Vực cạnh tranh, định kỳ chủng tộc đào thải, kẻ bại sẽ bị thanh lý, trong lúc này tình cờ phát động vạn tộc thi đấu, tương đương với cho cơ duyên, bởi vì không có đào thải, có thể tự do lựa chọn gia nhập, chủng tộc đào thải là cưỡng ép tiến vào.

Không ngừng đào thải tộc yếu, tuyển bạt cường tộc, đến cùng là vì cái gì?

Tồn tại thần bí sau lưng Thâm Vực tất nhiên là có mục đích của mình.

Dương Đại hít sâu một hơi, không nghĩ nhiều nữa, ánh mắt thả vào kim quang mâm tròn ở trước mắt.

Chương 402: Hình Thánh thành thần, thần binh bổ biển xuất thế (3)

Đây chính là cơ duyên sau khi chiến thắng chủng tộc đào thải.

Hắn tiến lên một bước, nhìn kỹ lại, phát hiện trên kim quang mâm tròn có bảy chùm sáng nhỏ lơ lửng, màu sắc không đồng đều, lớn nhỏ không đều, thấy không rõ ở bên trong cụ thể cất giấu cái gì.

- Này làm sao dùng?

Trong lòng Dương Đại hoang mang suy nghĩ.

【 Lấy khí vận giá trị tiến hành rút ra, phúc duyên ban thưởng chia làm bảy cấp bậc, phúc duyên giá trị từ thấp đến cao phân biệt là Phàm duyên, Nhất hội nguyên, Thập hội nguyên, Bách hội nguyên, Thiên hội nguyên, Vạn hội nguyên, Mười vạn hội nguyên】

【 Thỉnh lựa chọn phúc duyên cấp bậc rút ra 】

Dương Đại nhíu mày, như vậy xem ra, năng lượng cao nhất của hắn là chọn cấp bậc Thập hội nguyên, có thể rút ra sáu lần.

Chắc chắn tới rút từ lần xa hoa nhất.

- Rút ra phúc duyên Thập hội nguyên, rút liên tiếp sáu lần.

Dương Đại mở miệng nói, hắn khi xưa cũng có chơi một vài game thẻ trò chơi, lúc đó đều thích rút năm lần liên tiếp, không thích rút từng lần, vừa rồi dùng đến phía trên này.

Hắn tin tưởng vận khí của mình sẽ không quá tệ.

Vận khí không được, làm sao rút đều không được.

Vừa dứt lời, kim quang mâm tròn bắt đầu quay đều, bảy đường ray phía trên bắt đầu gia tăng tốc độ xoay tròn, theo kim quang càng ngày càng mãnh liệt, đếm không hết đom đóm tung bay mà ra, dọa Dương Đại lui lại hai bước.

Kim quang mâm tròn cao tốc xoay tròn một lúc, đột nhiên giảm tốc độ, từng chùm sáng từ bên trong bay ra, bay tới trước mặt Dương Đại, tổng cộng có sáu cái.

Nhìn sáu chùm sáng bỗng bành trước mắt, cảm xúc Dương Đại sục sôi.

Sẽ là gì chứ?

【Phúc duyên ban thưởng sẽ buông xuống trong tương lai mấy ngày tiếp theo, thỉnh kịp thời trở lại Thâm Vực chờ đợi phúc duyên đến】

Sáu chùm sáng đột nhiên biến mất, không gian Hắc Âm xung quanh như pha lê phá toái, Dương Đại cả kinh nháy mắt, lần nữa trợn to.

Trước mắt, hắn về tới hiện thực.

Dương Đại lập tức triệu hoán một nhóm âm chúng, cơ hồ phản xạ có điều kiện, sợ xung quanh xuất hiện nguy hiểm không biết.

Sau khi Mộ Dung Trường An, Liễu Tuấn Kiệt, Kỷ Vân Yên, Hùng Liệt, Thái Dương Thần các âm chúng xuất hiện, cũng theo thói quen bắt đầu kiểm tra phòng.

Dương Đại nhìn về phía ngoài cửa sổ, bên ngoài trời xanh tươi đẹp, dần dần vang lên âm thanh huyền ảo, càng lúc càng lớn, có reo hò, có kêu khóc.

- Chúng ta thắng!
- Ha ha ha! Chúng ta còn sống!
- Các người rút phàm duyên sao?
- Rút rồi, cũng chỉ có thể rút một lần, đáng tiếc.
- Chúng ta quá mạnh, thật nghịch tập còn sống, cảm tạ Bá Vương.

Nghe thí luyện giả ngoài căn cứ hoan hô, Dương Đại lộ ra nụ cười, trong lòng hấn sinh ra một loại cảm giác thành tựu

Lần này chủng tộc đào thải, hấn chiếm công đầu.

Loại cảm giác này vẫn rất không tệ.

Dương Đại lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho mẹ, cơ hồ trong nháy mắt, mẹ hấn liền bắt máy.

- Tiểu Đại, thật sự là quá tốt, vừa rồi liên lạc qua cho cha người, hấn còn sống, hấn nói người là đại anh hùng, những ngày qua, mẹ không có một hôm nào ngủ ngon giấc...

Nghe giọng nói của mẹ vui đến phát khóc, trong lòng Dương Đại ấm áp.

Có gia đình đang đợi mình, đây mới là sự khác nhau giữa hiện thực và Thâm Vực.

Hàn huyền với mẹ một hồi lâu, vừa cúp máy, Dương Đại quyết định chờ phúc duyên đến xong mới trở lại hiện thực xem một chút, hiện tại hấn có khả năng đem âm chúng đặt ở trong Thâm Vực tu luyện, hành động trở nên càng thêm tự do, hấn thậm chí có khả năng thả vài vị âm chúng ở trong nhà.

Hấn ngồi ở trên ghế sa lon, bắt đầu lên mạng, chủ yếu là xem Địa Cầu trong khoảng thời gian này có xảy ra chuyện gì hay không, nếu có mối nguy, vậy sớm giải quyết, hấn mới yên tâm tiến vào Thâm Vực chờ đợi phúc duyên.

Cũng may địa cầu không có xui xẻo như vậy, trong khoảng thời gian này cũng không có mối nguy lớn xuất hiện, những Yêu thú, tiết điểm dị thời không kia an phận đến quý dị, dân mạng đều suy đoán có thể có quan hệ với chủng tộc đào thải.

Hiện tại toàn bộ internet đều lâm vào trong cuồng hoan, lưu lượng tăng vọt, các thành phố, phố lớn ngõ nhỏ đều đang ăn mừng, mà trong phần cuồng hoan cũng cất giấu bi thương, chẳng qua phần bi thương này trở nên không có ý nghĩa trước kết quả nhân loại còn sống sót, hết thảy người đã chết đều là anh hùng, bị chết không quá bi ai.

Dương Đại lướt mạng hơn nửa giờ liền dẫn nhóm âm chúng trở lại trong Thâm Vực.

Lần nữa tiến vào Thâm Vực, trong nháy mắt Dương Đại rơi xuống đất lập tức triệu hồi ra số lớn âm chúng, tốc độ phản ứng của hắn hôm nay cực nhanh, tốc độ triệu hoán cũng nhanh, tựa như nhóm âm chúng đi theo hắn đồng thời rơi xuống đất.

Hải đảo này không có biến hóa, phong cảnh tú mỹ, gió biển xen lẫn mùi tanh nồng thán nhiên.

Dương Đại đưa mắt nhìn lại, hỏi:

- Táng Kiêm tiên tử đâu?

Mộ Dung Trường An mở miệng nói:

- Không có cảm nhận được khí tức của nàng, đoán chừng nàng đã rời khỏi một đoạn thời gian không ngắn.

Dương Đại nhíu mày, nữ nhân này làm sao rời khỏi?

Sẽ không xảy ra chuyện chứ?

Dương Đại lập tức triệu hoán ngàn vạn âm chúng, chút âm chúng này đều từng gặp Táng Kiêm tiên tử, để bọn hắn bay tán ra các phương hướng khác nhau tìm kiếm tung tích của Táng

Kiểm tiên tử, chợt hắn lại thả ra hai ức âm chúng, chiếm hết cái hải đảo này, bắt đầu tu luyện.

Dương Đại đi đến trên bờ cát, nằm xuống nghỉ ngơi, âm chúng hạch tâm thời khắc đi theo hắn, tránh cho hắn gặp được nguy hiểm, mặc dù hắn đã rất mạnh.

- Chủ nhân, người đạt được cái gì?

- Đúng đó, khẳng định có ban thưởng, lần trước vạn tộc cạnh tranh liền có.

- Xem chủ nhân nở nụ cười, đoán chừng phúc duyên không cạn.

Chương 403: Hình Thánh thành thần, thần binh bổ biển xuất thế (4)

- Ha ha ha, hiện tại cường thế hạng gì, trực tiếp chiếm lấy Lôi Thần hải vực đi, nên có lãnh địa của mình.

- Người đang chọc cười à, chủ nhân chúng ta chính là chủ giáo Thập Phương giáo, Thập Phương giáo chính là lãnh địa của chúng ta.

Nhóm âm chúng hưng phấn nói xong, Dương Đại cũng không có giấu diếm, nói một lần quá trình mình rút ra phúc duyên, nhóm âm chúng nghe được càng thêm hưng phấn.

Hùng Liệt cảm khái nói:

- Phúc duyên của người thắng qua toàn nhân loại, như vậy thì khoảng cách sẽ chỉ càng kéo càng lớn, Địa Cầu Thần thật chạy không được.

Thái Dương Thần cười hắc hắc nói:

- Nếu Địa Cầu không phải là của chủ nhân ta, vậy cường giả đệ nhất thế giới ngày xưa ta đây liền muốn đứng ra nói chuyện.

Các âm chúng khác cũng đang nhạo báng, sau khi đi qua lần này chủng tộc đào thải, tâm tính tất cả mọi người đều đang biến hóa.

【 Chúc mừng nhân tộc Địa Cầu sinh ra vị thiên phú cấp Siêu Tinh thứ hai, khí vận nhân tộc Địa Cầu tăng trưởng 】

Một đầu thông báo đột nhiên xuất hiện trước mắt Dương Đại, khiến cho hắn ngây cả người.

Này là người mới hay là thí luyện giả đạt được phúc duyên?

Hắn không có khăn trương, dù sao hắn đã vượt qua thiên phú cấp Siêu Tinh, Địa Cầu xuất hiện càng nhiều thiên phú cấp Siêu Tinh càng tốt, dạng này mới tính mạnh mẽ, tựa như Nộ Chiến tộc, có mười tám vị thiên phú cấp Siêu Tinh, độc bá một phương vũ trụ.

- Cũng không biết phúc duyên của ta lại là cái gì?

Dương Đại mong đợi suy nghĩ, cấp bậc hắn rút vượt xa những người thí luyện khác, chắc chắn sẽ không kém.

Thời gian thoáng qua.

Hai ngày đi qua.

Dương Đại lần nữa tiến vào Thâm Vực, tiếp tục chờ đợi phúc duyên của mình.

Hắn chờ đợi mòn mỏi đến ngán ngẫm.

Lần này logout, hắn ở trên mạng thấy toàn thể giới đều đang khoe khoang phúc duyên của mình, có thủy tinh đặc thù tăng cường thiên phú, có kỳ duyên dị vật, có pháp khí pháp bảo, có thiên tài địa bảo, thậm chí có trân thú kỳ dị, đủ loại, thiên kì bách quái, thậm chí còn có người bởi vậy thu hoạch được thiên phú thứ hai, song thiên phú ở trên mạng lần nữa nổ tung.

Đây là một trận cuồng hoan của toàn tộc, những người thí luyện đều cảm nhận được chỗ tốt của chủng tộc đào thải, sống sót liền sẽ có đại cơ duyên.

Dương Đại ngồi trên đá ngầm bãi cát, tựa như hòn vọng phu nhìn chằm chằm mặt biển, trông mòn con mắt, toàn bộ

trên bờ cát tụ tập trên ngàn âm chúng, Hình Thánh, Trụ Nộ thiên vương, Thiên Thần cũng ở đây, Sát Hải Thần đã chui vào trong biển sâu, xúc tu to lớn thỉnh thoảng toát ra mặt biển, dị thường dọa người.

- Ô ——

Một tiếng tê minh linh hoạt kỳ ảo từ trên không trung truyền đến, tất cả mọi người vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, tất cả đều trừng to mắt.

Chỉ thấy trên biển mây chẳng biết lúc nào có một con chim lớn màu xanh bay tới, chiếm cứ toàn bộ bầu trời, thân hình khổng lồ hiện lên hơi mờ, như hải thị thận lâu (*).

[*Thận là một loài hải quái trong thần thoại Trung Quốc, có ngoại hình trông như một con hàu khổng lồ (cũng có thuyết nói là ngao mật, thủy long). Có thể phun ra sương khói, hình thành ảo tượng lâu đài, hiện tượng này được gọi là “hải thị thận lâu”]

Nhìn chim lớn màu xanh, Dương Đại không hiểu suy nghĩ một câu.

“Bắc Minh có cá, tên gọi là Côn. Côn to lớn, không biết trải mấy ngàn dặm; hóa thân thành chim, tên gọi là Bằng. Lưng chim bằng, không biết trải mấy ngàn dặm; giận mà bay, cánh như mây che hết bầu trời.”

Chim lớn màu xanh tan biến tại phần cuối mặt biển, để mọi người có loại cảm giác giật mình như mộng.

- Có thứ gì đó.

Vạn Thiên Hào mừng rỡ kêu lên, Dương Đại định thần nhìn lại, chỉ thấy một đạo ánh sáng màu xanh lam bay tới phía hắn, tốc độ rất nhanh.

Trụ Nộ thiên vương cản ở trước mặt hắn, chuẩn bị giúp hắn ngăn cản.

- Không sao đâu, hắn là phúc duyên.

Dương Đại mở miệng nói, hắn nâng tay phải lên, sau khi thanh quang hạ xuống, đột nhiên giảm tốc độ, hiển lộ ra một cây lông vũ màu xanh, bay xuống trong tay hắn.

Căn lông vũ màu xanh này rất dài, có tới ba mươi centimet, nhưng so với chim lớn thần bí mà Dương Đại thấy lúc trước, lộ ra nhỏ như có kiến.

Đây là cái gì?

Dương Đại trừng mắt nhìn, dùng thần thức dò vào trong đó.

- Thiên Đạo chỉ dẫn, người có duyên có được, dung nhập nó vào trong hồn phách, đạt được tư cách tiên thân.

Một đạo âm thanh uy nghiêm vang lên ở trong đầu hắn, chấn động đến thần hồn ông ông.

Đợi hắn tỉnh lại, trong mắt lóe lên vẻ sợ hãi.

Chủ nhân của đạo âm thanh này mạnh bao nhiêu?

Hắn hít sâu một hơi, một lần nữa nhìn về phía lông vũ màu xanh trong tay.

Dung nhập hồn phách sẽ đạt được tư cách tiên thân.

Nói cách khác, âm chúng cũng có thể dùng.

Bản thân Dương Đại đã có được khí tức Thần, tương đương với đã được tư cách này, hắn muốn tăng cường âm chúng, âm chúng càng mạnh mang tới chỗ tốt tự nhiên càng nhiều.

Nên đưa cho ai đây?

Dương Đại đưa mắt nhìn lại, ánh mắt rơi vào trên người Hình Thánh.

Hắn gọi Hình Thánh tới, các âm chúng khác tò mò nhìn chăm chăm lông vũ màu xanh.

Đội Hình Thánh đi tới, Dương Đại mở miệng nói:

- Vật này cho ngươi.

Hình Thánh yên lặng một lát, nói:

- Đây là đồ của tiên thần, chính là cơ duyên to lớn, cho dù vạn năm trước, ta cũng chỉ vô tình thấy qua thiên địa đại năng có được, chủ nhân, vẫn nên cho các âm chúng khác đi.

Dương Đại hỏi:

- Vạn năm trước, các ngươi bị tiên thần huyết tẩy, bây giờ ta cho ngươi hi vọng thành thần, ngươi không muốn báo thù?

Vừa dứt lời, hai mắt Hình Thánh xuất phát ra tinh quang, thánh uy tiêu tán mà ra, nhóm âm chúng cả kinh vô ý thức thối lui.

Hình Thánh trước mắt tuy chỉ có tu vi Đạp Hư cảnh, nhưng Thánh uy lại thuộc về cảnh giới cao, mặc dù không có lực sát thương, nhưng xác thực hết sức dọa người.

Chương 404: Kỷ Vân Yên thăng cấp thiên phú, độ kiếp Càn Khôn (1)

Dương Đại không thể nghi ngờ nói:

- Dung hợp đi, trở thành tiên thần, đây chỉ là một trong sáu phúc duyên, còn có năm, không cần từ chối, người đủ mạnh sẽ vượt qua bản nguyên, thành là chính mình chân chính.

Các âm chúng khác đi theo nói, bọn hắn đối với Hình Thánh là tâm phục khẩu phục, Trụ Nộ Thiên Vương cũng như thế, hắn ngược lại bị Hình Thánh thu phục, sau khi trở thành âm chúng, tuyệt không dám sĩ diện.

- Được.

Hình Thánh tiếp nhận lông vũ màu xanh, trực tiếp để vào trên ngực của mình, lông vũ tiêu tán màu xanh, khí tức của hắn bắt đầu thay đổi.

Hắn bay lên bay lên, bay tới trên bầu trời.

Mây gió đất trời bỗng nhiên biến hóa, lời vân cuộn cuộn tới, tựa như đang tua nhanh một cảnh nào đó trong một bộ phim.

- Không cần giúp ta, cũng không phải là độ kiếp.

Âm thanh Hình Thánh vang vọng ở giữa đất trời để nhóm âm chúng chuẩn bị hành động dừng lại.

Dương Đại mong đợi nhìn về phía hắn.

Đúng lúc này, mặt biển kịch liệt cuộn cuộn, một đạo kiếm quang đáng sợ xuyên thủng cắt ra mặt biển, xông thẳng tới chân trời, bỏ ra lôi vân.

Dương Đại và nhóm âm chúng quay đầu nhìn lại, mặt biển âm âm sóng dậy bị cắt thành hai nửa, rất có rung động thị giác.

Một tia sáng lạnh từ đáy biển phóng tới, tốc độ cực nhanh, nhanh đến tất cả mọi người không kịp phản ứng, Dương Đại chẳng qua vô ý thức đưa tay, sau đó nắm chặt một thanh kiếm.

Thanh kiếm này thân kiếm nổi lên màu bạc, chuôi kiếm xanh biếc, trên kiếm cách (*) lượn lờ lấy hai đầu rồng, một đầu Thanh Long, một đầu Bạch Long, mặc dù lôi vân che trời, Kiếm Nhận cũng hiện ra hàn mang.

[*Kiếm cách là bộ phận ngăn cách phần lưỡi sắc nhọn và chuôi kiếm, tránh làm người sử dụng bị thương.]

Một thanh kiếm thật lợi hại!

Dương Đại cảm nhận được một cỗ lực lượng đáng sợ ở trong đó, như là đối mặt với Sát Hồn.

Hình Thánh có thể bộc phát ra lực lượng mạnh mẽ như vậy có quan hệ cùvớing Sát Hồn, mà còn là quan hệ rất lớn, Sát Hồn còn là pháp bảo mạnh nhất trong tay Dương Đại.

Dương Đại ném thanh kiếm này cho Mộ Dung Trường An, Mộ Dung Trường An cuống quít tiếp được, nhin không được hỏi:

- Chủ nhân, ngài không muốn? Đây chính là thần binh, ta chưa từng thấy qua thần binh, bên trong ẩn chứa kiếm ý tuyệt cường, kiếm dạng này, sư tỷ của ta cũng chưa từng có được qua.

Dương Đại khoát tay nói:

- Ta lại không có ra tay, cho người, thân là Âm Vương, pháp bảo tự nhiên là dùng thứ mạnh nhất, chứ cô phụ chờ mong của ta dành cho người.

Tư cách tiên thần, thần binh.

Sáu phúc duyên mới đến hai cái đã để Dương Đại kinh hỉ, tiếp theo sẽ xuất hiện cái gì đây?

Dương Đại nhìn về phía mặt biển, trông mong đối đãi.

Hình Thánh còn ở trên không trung, hưởng thụ lôi đình tẩy lễ, tuy có lôi điện, lại không có cuồng bạo giống như thiên kiếp.

Nửa canh giờ, Hình Thánh rơi xuống đất, mỗi người đều có thể cảm nhận được khí tức của hấn sinh ra biến hóa, trở nên càng có uy nghiêm.

Dương Đại không có triệu kiến hấn, để cho hấn cảm thụ khí tức tiên thần.

Dương Đại gọi Trụ Nộ thiên vương tới, để hấn trở thành âm tướng.

Trụ Nộ thiên vương đã là tu vi Thiên Nguyên Âm Dương cảnh viên mãn, sau khi trở thành âm tướng, rất nhanh sẽ đi đến Càn Khôn cảnh trong truyền thuyết.

Các âm chúng khác mặc dù hâm mộ, nhưng cũng cảm thấy hợp lý, Trụ Nộ thiên vương xác thực mạnh mẽ, bọn hấn so không được.

Mộ Dung Trường An cũng không có bất kỳ ý nghĩ gì, hấn đã là Âm Vương, địa vị cao hơn âm tướng, hấn đang chuyên chú luyện hóa cấm chế bảo kiếm trong tay.

【 Khu Hạ Quốc thông báo: Chúc mừng thí luyện giả Mạnh Đại Đế đột phá thiên phú cực hạn, thiên phú đi đến cấp độ SSS 】

Một đầu thông báo đột nhiên xuất hiện ở trước mắt.

Dương Đại hơi nhú mày, trong lòng thoáng vui mừng, bây giờ Mạnh Đại Đế thành thực hơn rất nhiều, sẽ không khiêu khích hắn ở trước mặt công chúng, thậm chí có xu thế trở thành fan của hắn, fan mình tiến bộ, thần tượng tự nhiên cao hứng.

Mặt biển cũng khôi phục lại bình tĩnh, Dương Đại tiếp tục chờ đợi.

Sau hai canh giờ.

Một con chim bồ câu trắng lướt qua trên trời, vút xuống một khối tinh thạch, vừa rơi rơi vào trước mặt Dương Đại.

Dương Đại đem thần thức dò vào trong tinh thạch, biết được này đây là một khối thủy tinh thiên phú, sau khi hấp thu, thiên phú sẽ lột xác thành cấp Siêu Tinh, vô luận trước đó là đẳng cấp gì.

Dương Đại không chút do dự đem khối này thủy tinh ném cho Kỷ Vân Yên, hắn chính là thiên phú cấp Cực Trụ, tự nhiên không có thể giáng cấp, cho cũng chỉ có thể cho âm chúng, Kỷ Vân Yên có thể là phụ trợ mạnh nhất của hắn.

- Đa tạ!

Kỷ Vân Yên tiếp nhận thiên phú thủy tinh, cười nói, trong lòng rất ngọt ngào, mặc dù biết dã tâm của Dương Đại, nhưng có đồ tốt dù sao cũng đỡ hơn không có thứ gì.

Kỷ Vân Yên đi trở về Quy Nguyên thánh lâu, tiến hành thăng cấp thiên phú, nàng rất chờ mong thiên phú của mình thăng cấp sẽ là bộ dáng gì.

Dương Đại cũng có chút chờ mong, Thiên Tứ hiển tể hết sức bug, sau khi thăng cấp su sẽ theo trường thành phương thức như thế nào?

Còn thừa lại ba phúc duyên.

Dương Đại dùng nước biển rửa mặt, hi vọng vận khí có thể tăng cường.

Vùng biển này có rất nhiều âm chúng, hẳn cũng không sợ bị tập kích.

Dương Đại đều phóng xuất hết thủy âm chúng, đại bộ phận phân tán ra, ở khắp vùng biển gần đó, riêng phần mình tu luyện, khiến cho tu vi Dương Đại tăng trưởng rất nhanh.

Một mực đến buổi sáng ngày kế tiếp, Dương Đại cuối cùng thu đủ sáu phúc duyên.

Còn lại ba cái phân biệt là Chiến Tranh lệnh, hai quyền trực, quyền trực phân biệt là một quyền trực thần thông, một quyền trực phong ấn.

Chương 405: Kỷ Vân Yên thăng cấp thiên phú, độ kiếp Càn Khôn (2)

Chiến Tranh lệnh, có thể cưỡng ép kéo chủng tộc đối địch vào chiến trường chủng tộc đào thải, chỉ cần giết sạch thí luyện giả của đối phương thì có thể trực tiếp đào thải toàn tộc đối phương, người sử dụng sẽ chỉ một người tiến vào, sẽ không ảnh hưởng đến chủng tộc của người sử dụng, chủng tộc bị kéo vào nhất định phải tru diệt người sử dụng, sau khi người sử dụng chết, chủng tộc của hắn cũng sẽ không bị diệt tuyệt.

Quyển trực thần thông, ghi chép tự nhiên là một đạo thần thông, tên là Thân Ngoại Hóa Thân.

Quyển trực phong ấn, cưỡng ép phong ấn một hồn phách, để hồn phách hắn rơi vào trạng thái ngủ say, trong thời gian này gặp phải bất kỳ tập kích gì đều sẽ không thức tỉnh.

Hết sức biến thái!

Chiến Tranh lệnh, quả thực là lệnh bài đuổi tận giết tuyệt, dưới tình huống bình thường, muốn diệt sạch một chủng tộc rất khó, luôn có cá lọt lưới, nhưng Chiến Tranh lệnh khác biệt, kéo đến chiến trường chủng tộc đào thải, chỉ có thể tồn tại một phương, mà lại cũng không cần liên lụy đến nhân tộc Địa Cầu, tuyệt đối là đồ tốt.

Thân Ngoại Hóa Thân là một loại thần thông phân thân, cụ thể như thế nào, vẫn phải tu luyện nhìn một chút.

Quyển trục phong ấn có giá trị cao nhất, ít nhất đối với Dương Đại nà nói.

Bất quá còn không rõ ràng lắm tu vi cực hạn mà quyển trục này phong ấn là bao nhiêu, tạm thời để đó.

Đối mặt kẻ địch mà quần thể âm chúng đánh không lại, có thể sử dụng.

Dương Đại lập tức tu hành Thân Ngoại Hóa Thân, thần thức dò vào trong quyển trục, lượng lớn trí nhớ tràn vào trí nhớ của hắn, hắn nhắm mắt lại, bắt đầu lĩnh hội ảo diệu trong đó.

Hắn đắm chìm ở trong đó.

Chạng vạng tối, Kỷ Vân Yên tìm tới hắn.

- Ta thăng cấp thiên phú thành công, hiện tại là cấp Siêu Tinh, ta thu được một kỹ năng, gọi Thiên Tứ triệu hoán, phạm là người bị ta thăng cấp qua thiên phú, ta có thể ngẫu nhiên triệu hoán đến thiên phú của bọn hắn, mỗi ngày chỉ có thể triệu hoán một lần, thời gian sử dụng có thể đạt tới hai canh giờ.

Kỷ Vân Yên hưng phấn nói, nàng dừng một chút, nói:

- Mà không phải thiên phú của bọn hắn ở thời điểm đó, mà là tình huống đẳng cấp thiên phú mới nhất của bọn hắn.

Dương Đại thất thần, hắn cẩn thận từng li từng tí hỏi:

- Nếu người không cẩn thận triệu hoán đến thiên phú của ta, chẳng phải nói người cũng có thể triệu hồi ra hơn bảy ức âm chúng?

Kỷ Vân Yên ngạo nghễ cười nói:

- Không sai! Lợi hại chứ?

Ánh mắt Dương Đại hiện đầy kinh hoàng, kia xác thực hết sức biến thái.

Chẳng qua có chút tiếc nuối, làm sao không phải tăng cường trên chỗ thăng cấp thiên phú chứ?

Nghĩ lại cũng đúng, dù sao cũng phải có kỹ năng trợ giúp tự bản thân, bằng không sao có thể tính là thiên phú cấp Siêu Tinh?

- Vậy người thử trước một chút, ta muốn nhìn một chút thiên phú của Thiên Đạo và tổng cục trưởng.

Dương Đại mở miệng nói.

Ngược lại không chuyện gì để làm.

Kỷ Vân Yên ban đầu đi đến Tụ Khí cảnh đã thăng cấp cho Tổng cục trưởng liên bang Cục chiến đấu - Tiêu Hưng, sau đó đi đến Tâm Toàn cảnh trợ giúp Thiên Đạo thăng cấp, còn lại tất cả đều giúp Dương Đại thăng cấp thiên phú.

Thiên phú liên quan tới Tiêu Hưng, Thiên Đạo, Dương Đại không hiểu nhiều, Kỷ Vân Yên cũng như thế.

Kỷ Vân Yên gạt đầu, con người của nàng biến thành màu đỏ, cái trán hiện ra kim văn thần bí, ngay sau đó, cả người nàng bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, mắt thường có thể thấy khí động quán quanh lấy nàng.

Cỗ khí tức này là....

Khí tức của Thiên Đạo.

Dương Đại hứng thú, hỏi:

- Hiện ra một chút thiên phú của Thiên Đạo.

Kỷ Vân Yên không có lập tức ra tay, mà đứng bất động tại chỗ, tựa như đang Thần Du, mấy tức sau, nàng mới lấy lại tinh

thần, ánh mắt trở nên đậm đặc, thậm chí có loại cảm giác sắc bén.

Nàng nâng tay phải lên, cách không khê hấp, Liễu Tuấn Kiệt đang luyện kiếm trực tiếp bị nàng hút tới, nàng nâng tay phải lên, Liễu Tuấn Kiệt đi theo bay lên trời.

- A a a... Xảy ra chuyện gì?

Liễu Tuấn Kiệt hoảng sợ kêu to, hắn vừa rồi đang say mê luyện kiếm, không có nghe được lời Kỷ Vân Yên.

Kỷ Vân Yên nói:

- Cái này là lực lượng của Thiên Đạo, có điểm giống lực hút, còn có sức đẩy, ta có khả năng trực tiếp đánh xơ xác hồn thể của hắn.

Nàng vung xuống, Liễu Tuấn Kiệt rơi xuống đất, ngay sau đó khí tức của hắn bắt đầu tăng cường, quanh thân sáng lên ánh sáng trắng, khiến cho hắn hoảng sợ không thôi, hốt hoảng dò xét thân thể.

- Đây cũng là lực lượng của Thiên Đạo, có thể gia trì trên người mình, cũng có thể tăng cường linh lực người khác, thi triển phạm vi không cố định, nhìn ta cảm ngộ thiên đạo có bao nhiêu, đủ nhiều, có thể tăng phúc phạm vi càng lớn.

- Trừ cái đó ra, còn có một loại năng lực, nhưng ta không dám sử dụng, bản năng ta nói cho ta biết loại năng lực này cực kỳ uy hiếp, dùng xong rất có thể sẽ chết, chuẩn xác mà nói là hồn phi phách tán.

Kỷ Vân Yên nói đến loại năng lực thứ ba, nhúu mày.

Dương Đại nhúu mày, nói:

- Vậy cũng chớ sử dụng, hai năng lực đằng trước đã đầy đủ.

Kỷ Vân Yên gật đầu, sau đó bắt đầu hưởng thụ lực lượng của Thiên Đạo, Dương Đại cũng không có quấy rầy nàng.

Nhìn xem Kỷ Vân Yên phi thiên độn địa, hắn cũng lộ ra nụ cười.

Liễu Tuấn Kiệt lại gần, hỏi:

- Chủ nhân, vừa rồi nàng làm gì ta?

Hắn có chút phần nộ, nhưng thấy thực lực Kỷ Vân Yên hôm nay, hắn lại không dám phát tác, chủ yếu là bởi vì địa vị đặc thù của Kỷ Vân Yên.

Dương Đại không có giấu diếm, nói năng lực mới của Kỷ Vân Yên, để âm chúng hạch tâm biết được cũng tốt, sau này còn có thể phối hợp với Kỷ Vân Yên.

- Đang muốn lật trời, trong một ngày dùng hai canh giờ, đơn giản vô địch.

Chương 406: Kỷ Vân Yên thăng cấp thiên phú, độ kiếp Càn Khôn (3)

Liễu Tuấn Kiệt cảm khái, trong lời nói tràn ngập hâm mộ.

Hắn một mặt nịnh nọt mà hỏi:

- Chủ nhân, ta có cơ hội không? Thiên phú kiếm đạo của ta nếu biến thành cấp Siêu Tinh, chỉ định mạnh hơn Mộ Dung lão nhị.

Dương Đại liếc mắt nhìn hắn, nói:

- Sau này lại nhìn đi, ai cũng có cơ hội.

Liễu Tuấn Kiệt cười hắc hắc, không còn dám quấy rầy, cấp tốc chạy đi, hắn cũng sợ Kỷ Vân Yên tiếp tục bắt hắn trêu đùa.

Dương Đại nhìn Kỷ Vân Yên trong chốc lát, tiếp tục tu luyện Thân Ngoại Hóa Thân.

Giữa trưa ngày kế tiếp, Dương Đại logout, chỉ dẫn theo một nhóm âm chúng hạch tâm, các âm chúng khác tiếp tục tu luyện.

Đáng nhắc tới chính là, mặc dù âm chúng tồn tại vượt giới, nhưng Dương Đại vẫn như cũ có bug, thời gian dài đợi tại trong Thâm Vụ, chẳng qua là chờ đủ bốn mươi tám giờ sau lại logout, vẫn như cũ cần chờ tám giờ sau mới có thể online.

Nhóm âm chúng phân tán ra, xác định phòng ốc trong không có gặp nguy hiểm, Dương Đại ngồi ở trên ghế sa lon,

cầm điện thoại di động lên, Kỷ Vân Yên giống y như hắc, đều nâng điện thoại di động, Liễu Tuấn Kiệt mở ti vi.

- Bọn hắc đang nói chuyện tia sáng vũ trụ.

Kỷ Vân Yên bỗng nhiên nói, nàng đang gõ chữ, chat vẫn như cũ là nhóm Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái.

Nàng bây giờ đã là người đại biểu trong đám đó, rất được tôn kính.

Dương Đại đang lướt mạng, theo miệng hỏi:

- Vũ trụ tia sáng cái gì?

Trong mấy ngày nay, toàn thế giới sinh ra số lượng lớn người thiên phú cấp S trở lên, ngoại trừ Hạ Quốc, Châu Âu cũng sinh ra một vị thiên phú cấp Siêu Tinh, hơn nữa vẫn là người mới, sau khi chủng tộc đào thải, khí vận nhân tộc Địa Cầu triệt để thay đổi, vận tốt bao phủ toàn nhân loại.

Dương Đại còn chuyên môn phân phối một vài nhân tài khoa học kỹ thuật của các tộc trước đi trợ giúp các quốc gia sử dụng khoa học kỹ thuật tịch thu được, sau khi chủng tộc đào thải kết thúc, các quốc gia chia cắt di sản Thiên tộc, Thu Tộc, Sát Hải tộc, Tinh Không Lưu Lãng Tộc, Hào Tộc, Hạ Quốc không có một nhà độc đại, cho nên Dương Đại phân âm chúng ra đã đến khắp các ngõ ngách toàn thế giới, tổng cộng một ngàn vị, cũng là không ảnh hưởng đến hắc tu luyện.

Lúc này mới mấy ngày, Địa Cầu đã bắn ra số lượng lớn vệ tinh, tín hiệu thành công bao trùm toàn cầu, phồn hoa trước tận thế sắp trở về, thậm chí có thể nói, tận thế sắp bị chung kết, kế tiếp là thịnh thế hoàn toàn mới.

Kỷ Vân Yên trả lời:

- Năm vệ tinh ánh sáng trinh sát của Thiên tộc tiến đến ngoài hệ ngân hà nhìn thấy có một tia sáng vũ trụ đang bắn về

phía Địa Cầu, tốc độ rất nhanh, dự tính trong một năm sẽ buông xuống Địa Cầu, tạm thời không cách nào phân biệt được ánh sáng này thực chất là cái gì, không thể xác định có tạo thành uy hiếp đối với địa cầu hay không.

Dương Đại nghe xong, lập tức hứng thú, lúc trước hắn ở trong lòng hỏi thăm Thiên Nhân tộc phụ trách Địa Cầu.

Đối phương lập tức trả lời:

- Xác thực có một tia sáng dạng này, bởi vì xuất hiện tại thời điểm chủng tộc đào thải vừa kết thúc, ta lo lắng có thể là Nộ Chiến tộc trả thù, tộc trình độ khoa học kỹ thuật của Nộ Chiến cực cao, bọn hắn hiểu chiến, nô dịch số lượng lớn chủng tộc vì bọn họ phát triển khoa học kỹ thuật, luận trình độ khoa học kỹ thuật, các tộc chúng ta chưa hẳn có thể so được bọn hắn.

Nộ Chiến tộc à...

Dương Đại quyết định hỏi Trụ Nộ thiên vương một chút.

Kỷ Vân Yên không có đạt được hắn hồi đáp, cho rằng hắn không có hứng thú, không có hỏi tới, tiếp tục chat chit.

Hiện tại toàn internet đều là đủ loại tin mừng, thí luyện giả các quốc gia điên cuồng thu phục đất đai đã mất, hiện ra số lượng lớn cao thủ, người bình thường thì bắt đầu phát triển khoa học kỹ thuật, hết thấy đều lộ ra vui vẻ phồn vinh.

Đáng nhắc tới chính là, Châu Âu, Châu Mỹ, Châu Phi dựng lên không ít tượng thần, liên quan tới Mộ Dung Trường An, Kiếm Đồ đủ loại chuyện xưa của các âm chúng, IP cũng bắt đầu tập hợp, phim, anime, kịch truyền hình các loại, đều có hạng mục bắt đầu tuyên truyền.

Động tác thật nhanh.

Hiện tại tin tức nóng bỏng nhất trên khắp các diễn đàn, trang web tin tức vẫn là liên quan tới chủng tộc đào thải.

Thượng cổ Đại Thánh miêu sát người mạnh nhất của chủng tộc mạnh nhất trở thành là điểm tập trung lớn nhất, thậm chí còn có không ít bài viết đang phân tích xếp hạng thực lực âm chúng dưới tay Bá Vương Bất Quá Giang.

Dương Đại đọc say sưa ngon lành, thậm chí còn dùng nick ảo tự đi tăng bốc Bá Vương Bất Quá Giang.

Ôn Hầu Tái Bá Vương: “Ta cho rằng thực lực bản nhân Bá Vương Bất Quá Giang có khả năng còn mạnh hơn cả nhóm âm chúng của hắn, dưới tình huống một đánh một.”

Phía dưới có một đồng người reply.

Cơ mỹ cơ: “Chết cười, xem tên của người kia, ta còn tưởng rằng người là anti fan, không ngờ người là fan không não 【 Biểu lộ đầu chó 】 ”

Châu Âu đầu húi cua: “Ha ha ha, lời này để Bá Vương nghe được đoán chừng đều sẽ đỏ mặt.”

Lão binh chiến trường: “Thật có khả năng, các người không có tiến vào chủng tộc đào thải, ta có thể nhìn thấy Bá Vương một tay đánh ra một đầu ngũ trảo kim long rất có khí thế, thật vô cùng mãnh liệt.”

Mộ Dung gia Tiểu Tiên Nữ: “Đừng nói khoác nữa, Mộ Dung Trường An vô địch thiên hạ, cùng cảnh giới không có người đánh thắng được Kiếm Tiên 【 buồn cười biểu lộ 】 ”

Tề Thiên Tiểu Thánh: “Các người im miệng, Đại Thánh của ta miêu sát Trụ Nộ thiên vương, thực lực còn phải nói?”

Các bình luận phía dưới lâu càng ngày càng lệch chủ đề, thậm chí bắt đầu tranh cãi lẫn lộn chửi nhau.

Dương Đại mừng thầm, Kỷ Vân Yên liếc nhìn màn hình của hắn, hắn lập tức đổi tư thế.

Kỷ Vân Yên bĩu môi, u oán nói:

- Trong lòng ngươi có phải có người khác rồi hay không?

Dương Đại liếc mắt.

Chương 407: Kỷ Vân Yên thăng cấp thiên phú, độ kiếp Càn Khôn (4)

Kỷ Vân Yên hồi hận nói:

- Ai, bây giờ ta là âm chúng, xác thực không có tư cách độc chiếm người, tùy người đi, chỉ hy vọng người vĩnh viễn nhớ kỹ có một nữ hài, ở bên trong ngàn tỉ chúng vĩnh viễn quan tâm người, ái mộ người...

Dương Đại cạn lời, bà nương này lại bắt đầu, hắc vội vàng đeo tai nghe.

Kỷ Vân Yên cười đắc ý, sau đó tiếp tục chém gió, hai tay gõ phím màn hình điện thoại di động, động tác rất nhanh, nhanh đến hiện ra tàn ảnh, không biết đang chửi người nào.

Thời gian thoáng qua.

Nửa tháng đi qua.

Dương Đại cuối cùng luyện thành Thân Ngoại Hóa Thân, hắc có thể tùy ý sáng tạo ra một phân thân, giống như đúc mình, bao gồm cả khí tức và tu vi, dĩ nhiên, không thể lại có được thiên phú của hắc.

Cái thần thông này còn không tệ, không có thời gian dao động.

Trong khoảng thời gian này, tu vi nhóm âm chúng liên tục tăng lên, Kỷ Vân Yên đã đi đến Luyện Hồn cảnh tầng tám, chẳng mấy chốc sẽ đi đến Đạp Hư cảnh, đến lúc đó Dương Đại lại có thể thăng cấp thiên phú...

Quá mẹ nó sướng rồi.

Trong lòng Dương Đại là cảm thụ như vậy, nhưng không có biểu hiện ra ngoài.

Hắn cách Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh viên mãn rất gần, mặc dù dưới tình huống có hơn bảy ức âm chúng, và âm tướng chia tu luyện tăng phúc, Thiên Nguyên cảnh cũng không phải dễ đột phá như vậy.

Duy nhất để Dương Đại thấy bất an là Táng Kiếm tiên tử triệt để mất tích.

Phải đi ra âm chúng cũng không có thăm dò bóng dáng của Táng Kiếm tiên tử, cái này khiến hắn có chút lo lắng.

Hắn nhưng đưa cho Táng Kiếm tiên tử một thanh bảo kiếm, liền chạy như vậy, hoặc xảy ra chuyện, vậy thì thiệt thòi lớn.

Đương nhiên, hắn lo lắng hơn Táng Kiếm tiên tử xảy ra chuyện, dù sao Táng Kiếm tiên tử đối với hắn rất tốt, xem như bằng hữu ít có của hắn tại Thâm Vực.

Một ngày này, Trụ Nộ thiên vương nghênh đón đột phá.

Dương Đại để cho hắn tránh xa một chút, một mình đột phá, hắn cũng lòng tin tràn đầy.

Trụ Nộ thiên vương không có tu luyện Trường Sinh Quyết, là đường đường chính chính dựa vào tự mình tu luyện, thiên kiếp của hắn sẽ không quá không hợp thói thường.

Trụ Nộ thiên vương cấp tốc bay khỏi hải đảo, đi đến ngoài mấy ngàn dặm, bắt đầu đột phá.

Trên bờ cát, Dương Đại đang luận bàn cùng Mộ Dung Trường An.

Mộ Dung Trường An đã nhận chủ thành công bảo kiếm, kiếm này tên là Thương Hải Long Ảnh, là một thanh thần binh, có thể ẩn nấp sâu trong linh hồn chủ nhân, tự thân ẩn chứa uy năng mạnh mẽ, có thần kiếm này, Mộ Dung Trường An cảm giác đến thực lực của mình tăng trưởng gấp bội.

Dương Đại cầm trong tay Sát Hồn, cùng Mộ Dung Trường An luận bàn chiêu thức, hai bên cũng không có đụng tới linh lực.

Mộ Dung Trường An cảm khái nói:

- Thương Hải Long Ảnh đã đầy đủ mạnh mẽ, không ngờ vẫn bị Sát Hồn ngăn chặn.

Dương Đại cười nói:

- Thương Hải Long Ảnh của ngươi đủ mạnh, ta đây chính là truyền thừa của thượng cổ Đại Thánh.

Mộ Dung Trường An cười cười, không có tiếp tục nói chuyện, chuyên tâm luận bàn kiếm pháp.

Ầm ầm ——.

Lôi vân cuộn cuộn trên trời, thiên uy lớn lao bao phủ vùng biển.

Trụ Nộ thiên vương ngoài mấy ngàn dặm có thể kéo dài thiên uy tới đến nơi đây, quả nhiên cao minh.

Động tĩnh như vậy tất nhiên sẽ kinh động các phương thế lực lớn Lôi Thần hải vực, bất quá cũng không sao, hắc tin tưởng Trụ Nộ thiên vương có thể xử lý tốt, nếu đánh không lại, Trụ Nộ thiên vương có thể liên hệ hắc, khiến cho hắc mở ra hình thái Âm Thần.

Đối với hình thái Âm Thần, Trụ Nộ thiên vương hướng tới đến cực điểm, hắc muốn trải nghiệm loại lực lượng kia.

Trong một tòa đạo quan, khói xanh bốc cao, trước tượng thần có một lão giả người mặc đạo bào màu xanh đang tĩnh tọa tu luyện.

Hắn bỗng nhiên mở to mắt, bạch mi hơi nhúu, bấm ngón tay suy tính.

- Càn Khôn cảnh, khí thế thật mạnh mẽ, người này tất nhiên là sát tinh tại thế.

Lão giả áo bào xanh tự lẫm bẫm, hắn đứng dậy, hóa thành một trận gió, trực tiếp mở ra cửa lớn, tan biến tại chân trời.

Phía trên đại dương mênh mông vô biên, một đảo nhỏ lẻ loi lơ lửng lơ trên mặt biển, phía dưới lời vãn, sóng biển bốc lên, tựa như bất cứ lúc nào muốn bao phủ đảo nhỏ.

Trên đảo, một đầu Hắc Mãng to lớn nằm đó, chiếm cứ diện tích hai phần ba hòn đảo.

Hắc Mãng ngẩng đầu, phun ra lưỡi rắn hướng lên bầu trời, trong mắt rắn lạnh lẽo lập loè tia sáng lạnh.

Nó xem trong chốc lát, sau đó chui vào trong nước biển, theo nó rời khỏi, hòn đảo nhỏ này rất nhanh bị sóng biển bao phủ, hoàn toàn biến mất.

- Trụ Nộ thiên vương đột phá hấp dẫn rất tồn tại cường đại chú ý, thậm chí có không ít cường đại tồn tại tiến đến phía hắn, còn dự định của mỗi người, chỉ có chính bọn hắn rõ ràng.

...

Man Hoang Chi Địa, trong Thập Phương Giáo.

Một ngọn núi sụp đổ, đếm không hết đệ tử trôi nổi ở phương xa, tất cả đều hoảng sợ, phần nộ nhìn cùng một phương hướng, đó là nơi phong ấn Kiếm Thánh, trước đồng đá có một bóng người đang đứng.

Người này là một nam tử dáng người thẳng tắp, người mặc áo bào đen viền tím, khuôn mặt tuấn lãng, tóc đen dọc theo rói tung, da của hắn không có chút huyết sắc nào, dị thường tái nhợt, khoe mắt và cái cằm đều bò đầy tơ máu nhìn thấy mà giật mình, lộ ra yêu dị.

- Kiếm Thánh, nên ra rồi, thời đại này không thể không có người.

Nam tử áo bào đen tự lắm bầm, đưa tay đập về phía trước.

Oanh!

Đồng đá nổ tung, mặt đất chấn động, bụi đất tung bay, ngay sau đó một đạo cột khí đáng sợ phá đất bay lên, xông mở biển mây.

Phương xa, Thành Thanh Thiên chống đỡ Thiên Tru Thần Long Kích, chật vật đứng dậy.

Trên người hắn chẳng chịt vết thương, máu me đầy mặt, khí tức mỏng manh, chỉ có thể cắn răng nghiêng lợi nhìn nam tử áo bào đen phương xa.

Trương Triển Vân rơi vào bên cạnh hắn, nhanh chóng nói:

- Dương chương giáo còn chưa trở lại thế giới của chúng ta, tạm thời liên lạc không được, không bằng thả hắn mang đi Kiếm Thánh đi, để tránh tạo thành quá nhiều thương vong.

Chương 408: Thiên Vương không ai bì nổi

- Chỉ có thể dạng này.....

Thành Thanh Thiên hít sâu một hơi, không cam lòng nói.

Sự thật như thế, bọn hắn căn bản không phải đối thủ của nam tử áo bào đen kia, khoảng cách giữa Thập Phương giáo và đối phương thật sự quá lớn, cho dù có những người thí luyện sau khi tăng cường tương trợ, vẫn không phải đối thủ của hắn.

- Cũng may nam tử áo bào đen tựa hồ rất khinh thường đối với bọn hắn, không có trắng trộn đồ sát đệ tử, mục tiêu chẳng qua là Kiếm Thánh bị phong ấn.

Trương Triển Vân vịn Thành Thanh Thiên rời khỏi, rất nhanh, các đệ tử Thập Phương giáo đạt được chỉ lệnh, dồn dập rời xa nơi này.

Nam tử áo bào đen giương lên khóe miệng, khẽ nói:

- Cũng là tính thức thời.

Ánh mắt của hắn chăm chú nhìn cột khí thông thiên triệt địa phía trước, ánh mắt dần dần trở nên cuồng nhiệt.

Àm ầm ——

Mặt đất còn đang run rẩy, dẫn đến tiểu thế giới Thập Phương giáo đều trở nên không ổn định, sấm sét vang dội, linh khí bạo động.

Một nén hương thời gian sau, phong ấn triệt để vỡ tan, một tiếng gầm gừ bén nhọn vang vọng Thập Phương giáo.

- Rống!

Tiếng gầm gừ nghe không giống người, cực hạn lệ khí, sát khí để người ta sinh ra cảm giác sợ hãi.

Các trưởng lão tụ tập các đệ tử tại cùng một chỗ, bất cứ lúc nào chuẩn bị kết trận.

Trong cột khí xuất hiện một đạo Ma Ảnh đáng sợ, cột khí dần dần tiêu tán.

Nam tử áo bào đen cười nói:

- Kiếm Thánh, người sinh ra đã có sứ mệnh người phạm không thể có được, đi theo ta đi.

Tay phải hắn nâng lên, một cái ngọc hồ lô xuất hiện trong tay, xoay tròn vài vòng bị hắn nắm chặt, hắn bắt đầu thổi vào miệng hồ lô.

Một hồi du dương, tiếng nhạc cổ quái vang lên, nam tử áo bào đen bay lên trời, Ma Ảnh đáng sợ kia giết ra từ trong cột khí, đuổi theo nam tử áo bào đen.

Không gian phía sau nam tử áo bào đen bỗng nhiên xuất hiện vết nứt màu đen, hắn dẫn Ma Ảnh đi vào vết nứt, biến mất không thấy gì nữa.

Phương xa, Thành Thanh Thiên thở dài một hơi, mắt đầy sầu lo.

Ít nhất Thập Phương giáo xem như bảo toàn, chẳng qua Kiếm Thánh xuất thế, chắc chắn dẫn phát họa kiếp.

- Thôi, Thập Phương giáo xác thực không có năng lực thực hiện trách nhiệm này.

Thành Thanh Thiên thở dài, các đệ tử Thập Phương giáo cũng đang thảo luận.

- Tên kia đến cùng là ai, mạnh đến quá mức, chẳng lẽ là lục địa tiên thần trong truyền thuyết?

- Kiếm Thánh cuối cùng vẫn tái hiện nhân gian.

- Man Hoang Chi Địa sắp biến thiên.

- Người này có lẽ cũng không phải là người của Man Hoang Chi Địa, bằng không chắc chắn sẽ không bỏ qua cho chúng ta.

- Ai, Dương phó chủ giáo không ở đây, bằng không sao có thể khoan nhượng hấn hung hăng càn quấy?

- Đúng vậy, Dương phó chủ giáo thực lực bây giờ vô cùng đáng sợ, nghe dị nhân nói, dưới tay hắn đã có mấy trăm vị cao thủ Đạp Hư cảnh, thậm chí còn có quý nô cảnh giới cao hơn.

Bởi vì Trụ Nộ thiên vương đột phá, Dương Đại không có logout, một mực chờ đợi trên hải đảo.

Trận đột phá này còn muốn lâu hơn hắn tưởng tượng, không ngờ lại kéo dài hai ngày, thế mà vẫn chưa kết thúc.

Trụ Nộ thiên vương một mực không có yêu cầu trợ giúp, hắn kiên nhẫn chờ đợi, trong hai ngày, không ít âm chúng đột phá tu vi, hơn bảy ức âm chúng cùng nhau tu luyện, khiến cho linh khí vùng này vô cùng dồi dào, thậm chí hình thành luồng khí xoáy to lớn, thiên tượng âm âm sóng dậy.

Thiên kiếp lôi vân đang co vào, Dương Đại có thể cảm nhận được khí tức của hắn đang tăng vọt, xem bộ dáng là đột phá thành công.

Trước đột phá, Trụ Nộ thiên vương đã vô địch trong Âm Dương cảnh, thậm chí vượt qua thực lực Âm Dương cảnh nên có, bây giờ còn mạnh bao nhiêu?

Dương Đại cảm nhận được một cỗ khí tức cường đại lại gần Trụ Nộ thiên vương, nhưng hắn không thèm để ý, thậm chí có chút chờ mong.

Hi vọng Trụ Nộ thiên vương có thể mang về mấy phần đại lễ.

Oanh! Oanh! Oanh...

Thái Dương Thần và Hùng Liệt đại chiến trên mặt biển, một liệt diễm cuộn cuộn, một Kim Thân như thần, giống như hai thần linh cổ xưa đang đại chiến, hấp dẫn không ít âm chúng quan tâm.

Liệt Dương Kim Cương Thân của Hùng Liệt nhìn như tương tự Thái Dương Thần, kì thực có khác biệt bản chất.

Thái Dương Thần dựa vào lực lượng mặt trời, nhưng nếu không có mặt trời, sức chiến đấu của hắn sẽ giảm bớt đi nhiều, Hùng Liệt thì là thói luyện hồn thể lực lượng bản thân, đơn thuần so đấu lực lượng, Thái Dương Thần không phải đối thủ, Hùng Liệt đang không ngừng thuế biến, hắn thậm chí cảm giác thiên phú của mình sắp lột xác thành cấp độ SSS.

Chuyện này để các âm chúng hạch tâm kịch liệt thảo luận, Dương Đại cũng đang tự hỏi.

Thiên phú có khả năng có thể đột phá hay không?

Trước đó Mạnh Đại Đế thông báo chính là biểu hiện đột phá cực hạn.

Ngay khi Dương Đại nhìn Hùng Liệt yên lặng suy tư, một cỗ khí thế tuyệt cường từ chân trời đè xuống, phô thiên cái địa, phát động biển mây, sóng biển, để Thái Dương Thần, Hùng Liệt đang giao chiến dừng lại, hai người quay đầu nhìn lại, mặt lộ vẻ rung động.

Khí thế thật đáng sợ.

Này đã vượt qua Hình Thánh trước đó tiến vào hình thái Âm Thần.

Hình Thánh cũng mở to mắt, hần vừa chứng được Thiên Nguyên cảnh khí tức cao thâm mịt mịt, đang ngồi trên một tảng đá lớn, mặc dù lặng yên không lên tiếng, cũng làm cho không người nào có thể coi nhẹ.

- Quả nhiên là hậu sinh khả ứ.

Hình Thánh cảm khái một tiếng, lời này để không ít âm chúng tu vi mạnh mẽ nghe được, càng thêm tò mò thực lực Trụ Nộ thiên vương hôm nay.

Nộ Vũ Thần và Ủy Thuế thì càng cảm thấy vinh hạnh, vinh quang Nộ Chiến tộc vẫn còn ở đó.

- Ha ha ha, đám đạo chích các ngươi cũng dám cường ép mời chào ta, thậm chí có tạp chủng khẩu xuất cuồng ngôn muốn trấn áp ta? Các ngươi hoàn toàn không biết gì về lực lượng cả.

Tiếng cười Trụ Nộ thiên vương điên cuồng vang vọng ở giữa Thiên Hải, chấn điếc tai.

Xa xôi mấy ngàn dặm, có thể đem uy phong truyền đến mức này.

Chương 409: Thiên phủ Thần Du, Long Cung Cầu Đạo (1)

Một chút âm chúng nhỏ yếu run lẩy bẩy, kính úy nhìn hướng chân trời.

Dương Đại rõ ràng cảm giác được Trụ Nộ thiên vương sau khi đột phá đột nhiên tăng cường gấp trăm lần, khí tức còn đang điên cuồng tăng lên.

Quá dọa người.

- Giống như mở hình thái Âm Thần.

Sắc trời trở nên xích hồng như ráng chiều, đó là lửa giận của Trụ Nộ thiên vương.

Thiên Thần thở dài nói:

- Thật là một tên biến thái, may mắn chết sớm.

Hắn không khỏi nhìn về phía Hình Thánh, vị đại lão này có thể miêu sát Trụ Nộ thiên vương, quả nhiên ghê gớm.

Sóng biển càng lúc càng lớn, tựa như bão tố sắp tới, bất cứ lúc nào cũng sẽ bao phủ hải đảo này, nhóm âm chúng không thể không phân tán ra, bất cứ lúc nào chuẩn bị kết trận.

Trong lòng Dương Đại hỏi thăm:

- Có nắm chắc không?

Trụ Nộ thiên vương ngạo nghễ trả lời:

- Ha ha ha, bây giờ ta quá mạnh, bắt chẹt bọn hần, dễ như trở bàn tay, chủ nhân, chờ đó, ta sẽ thu hết hồn phách của bọn hần, bắt quá cần thời gian, bọn gia hỏa này cũng trơn như cá trạch.

Có tự tin như thế?

Dương Đại lộ ra nụ cười, bắt đầu chờ mong Trụ Nộ thiên vương thu hoạch.

Thấy gió sóng càng lúc càng lớn, Dương Đại mang theo một nhóm âm chúng hạch tâm logout, đám âm chúng này không cần đến kết trận.

Trở lại trong hiện thực, nhóm âm chúng trước sau như một kiểm tra gian phòng.

Dương Đại lấy điện thoại di động ra, phát hiện có rất nhiều cuộc gọi nhỡ, hần trước gọi cho Trương Triển Vân gọi gần đây nhất.

Đối phương cơ hồ bắt máy ngay.

- Dương chương giáo, ngài cuối cùng logout, xảy ra chuyện lớn, Kiếm Thánh phá phong, bị người ta mang đi.

Trương Triển Vân gấp giọng nói, Dương Đại nghe được nhú mày.

- Thập Phương giáo thương vong như thế nào?

- Chết mấy chục tên đệ tử, thương mấy ngàn đệ tử.

- Chỉ có bấy nhiêu?

- Thương vong cũng không có gì, người bắt đi Kiếm Thánh đến từ Kiếm tông, tên kia muốn cầu tiêu diệt thí luyện giả ngàn năm Ma đạo.

- Ồ? Kiếm tông hiện tại còn dám đối phó chúng ta?

- Bọn hấn tuyên bố, muốn tế thiên tại Lôi Thần hải vực, mang theo lực lượng Thiên Đạo tru diệt chỗ có dị tộc trên thế gian, bao gồm cả dị nhân, đang ở rộng mời Tu Tiên giới các nơi tiến đến chiêm ngưỡng phong thái của lục địa tiên thần.

Chân mày Dương Đại nhíu chặt hơn, thối hung ác như thế?

Hấn nghi hoặc hỏi:

- Đã như vậy, vì sao hấn không tàn sát dị nhân trong Thập Phương Giáo?

Trương Triển Vân nói:

- Không rõ ràng, cho nên hi vọng người có thể ra tay.

- Ta hiểu rồi.

Sau khi Dương Đại đáp ứng sẽ ra tay, lại trò chuyện cùng Trương Triển Vân trong chốc lát, cúp máy.

Hấn lại gọi lại cho từng miss call khác , giày vò gần một giờ, lúc này mới kết thúc, hấn cầm máy tính bảng, bắt đầu đăng nhập vào Bí Vỡng xem xét.

Quả nhiên, Bí Vỡng đã bị Kiếm Thánh, Kiếm tông lan tràn.

Không chỉ là Man Hoang Chi Địa, Đại Hạ vương triều, Đại Lương vương các Vương triều cùng với Lôi Thần hải vực đều đang lưu truyền đủ loại tin nhảm, rất rõ ràng, có người ở sau lưng thôi động dư luận, mong muốn dựng lại chuyện thí luyện giả và Kiếm tông mâu thuẫn, nhưng tạm thời không biết Kiếm tông thật cuồng ngạo, hay có thể lực khác đang gây chuyện.

Dương Đại xem trong chốc lát, thu hồi ánh mắt, sau đó quan tâm Thiên Vỡng.

Chuyện nóng nảy nhất trên Thiên Vỡng bây giờ là khoa học kỹ thuật Địa Cầu đang bay lên, mỗi ngày đều có số lượng lớn khoa học kỹ thuật vượt thời đại được đủ loại truyền thông

tuyên truyền, dân chúng các quốc gia thường xuyên thấy máy phi hành chỉ có thể thấy trong phim khoa học viễn tưởng bay qua trên không.

Nhân loại không chỉ đang thu phục mặt đất Địa Cầu, cũng đang lập ra một kế hoạch thăm dò tinh không.

Châu Mỹ, Ứng quốc ban bố một hạng số liệu, Địa Cầu so với trước khi tận thế tăng lên 1. 78 lần, số liệu này hết sức khoa trương, dẫn tới toàn thế giới cũng đang thảo luận.

Châu Âu có chuyên gia phỏng đoán, Địa Cầu mở rộng có quan hệ đến năng lượng địa hạch, sâu trong lòng đất có lẽ ẩn giấu đi thế giới và lực lượng Nhân loại địa cầu không cách nào tưởng tượng, giống như vật chất màu đen lúc trước phụ thể Thái Dương Thần, có thể so với trí tuệ của nhân loại.

Quân sự, khoa học kỹ thuật, giải trí, công nghiệp, hàng không vũ trụ các loại, các nước đều đang nóng lòng phát triển, phía dưới bối cảnh như thế, người mới tiến vào Thâm vực càng ngày càng nhiều, chủ yếu là các quốc gia đã dần dần chứng không chỗ bọn hắn rơi xuống, có thể trợ giúp người mới thích ứng tốt hơn.

Không thể không nói, chủng tộc đào thải đối với chủng tộc thắng lợi mà nói là cơ duyên lớn lao, trận cơ duyên này để Địa Cầu ít đi trăm năm đường quanh co, thậm chí nhiều hơn.

Dương Đại thích xem đủ loại tin tức hành nghiệp, đây đều là công lao của hắn.

Hắn có loại cảm giác đang nhìn kết quả kinh doanh của mình.

Đương nhiên, những lời này trong lòng hắn rõ ràng, nhưng không thể nói đi, dù sao toàn nhân loại đều đang nỗ lực.

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Dương Đại có thể cảm nhận được khí thế Trụ Nộ thiên vương một hồi tăng vọt, một hồi thấp đi, tần suất rất cao, xem ra truy sát còn chưa kết thúc.

Trụ Nộ thiên vương từ khi trở thành âm chúng, sau khi đi theo Hình Thánh học tập, lực khống chế đối với khí tức, lực lượng tăng lên rất nhiều, Nộ Chiến tộc ưa thích tiêu xài lửa giận, linh lực, nghiền ép kẻ địch, hiện tại khống chế linh lực đã vượt xa lúc trước, cực đại tăng cường kéo dài sức chiến đấu.

Nhóm âm tướng còn cố ý học tập đủ loại pháp thuật phong ấn hồn phách, chính là vì làm chuẩn bị cho việc tóm được hồn phách.

Nghỉ ngơi nửa ngày, Dương Đại lần nữa tiến vào Thâm Vực.

Mặt biển đã gió êm sóng lặng, nhưng Trụ Nộ thiên vương chưa có trở về, khí tức cách bọn họ rất xa, ngay Dương Đại đều không thể ước lượng.

Dương Đại tu luyện thân ngoại phân thân, phân thân này rất quan trọng, sau này thậm chí còn có thể làm cho thân ngoại phân thân đi ở phía trước, lừa dối kẻ địch.

Chương 410: Thiên phủ Thần Du, Long Cung Cầu Đạo (2)

Vào lúc giữa trưa.

- Sau hai canh giờ, ý thức các đệ tử sẽ tiến vào Thiên phủ Thần Du chỉ cảnh, xin chuẩn bị kỹ lưỡng.

Một âm thanh bỗng nhiên cắt ngang Dương Đại tu luyện, đạo âm thanh này hiện ra ở trong đầu hắc, vô cùng uy nghiêm, tựa như Thiên Thần đang hạ lệnh.

Dương Đại dừng lại, mặt lộ vẻ tò mò.

Gia nhập Thiên phủ đã có một quãng thời gian, Thiên phủ cuối cùng có động tĩnh, đây là có chuyện gì?

Nói đi thì nói lại, Thiên phủ vẫn hết sức nhân tính hóa, sớm thông báo các đệ tử chuẩn bị sẵn sàng, tránh cho đang lúc lâm chiến.

Dương Đại trong lúc rảnh rỗi, cũng không cần chuẩn bị thêm một chút.

Sau hai canh giờ, hắc ngòi tĩnh tọa ở dưới cây, cảm nhận được một cỗ lực lượng khó có thể tưởng tượng bao phủ hồn phách của mình, ý thức của hắc bị kéo đi, chỉ cảm giác hồn phách mình rời khỏi thân thể, cấp tốc bay vào trong đám mây.

Xuyên qua biển mây trắng xóa, Dương Đại mở to mắt, phát hiện mình đi vào trong thế giới một đám mây, dưới chân là mây trắng, bốn phương tám hướng đều có thân ảnh không ngừng xuất hiện.

Dương Đại cẩn thận cảm thụ một thoáng, không có thực thể, giác quan ở đây không có tác dụng, như là mộng cảnh.

Đệ tử Thiên phủ xuất hiện cùng hướng về một phương hướng tiến đến, Dương Đại đưa mắt nhìn lại, phía trước có một thềm đá Thông Thiên, giống như bạch ngọc đắp lên mà thành, ít cũng có hơn vạn bậc, phần cuối là một cung điện khổng lồ áp đảo đám mây, sau lưng lóng lánh vạn trượng kim quang, như mặt trời.

Không có người bay, đều là từng bước một leo lên.

Dương Đại phát hiện ý thức hình dáng của mình giống như phàm nhân, chỉ có thể hành tẩu, không thể bay lên, hẳn không có dừng lại thêm, đi về hướng thềm đá Thông Thiên.

Đệ tử Thiên phủ lui tới rất ít trao đổi, phần lớn đi con đường của mình.

Nam tuần nữ đẹp, đều có khí phái Tiên gia, không hồ là Thánh địa Tu Tiên giả, đều là nhân trung long phượng theo thế gian trở hết tài năng.

Dương Đại âm thầm cảm khái, một bên đạp vào thềm đá Thông Thiên.

Thềm đá cũng không có khảo nghiệm như hẳn tưởng tượng, chẳng qua là một đầu thềm đá bình thường, đi rất nhẹ nhàng, không có bất kỳ áp lực gì.

Ngẫm lại cũng đúng, cũng không phải chiêu nạp đệ tử, cần gì khảo nghiệm?

Một đường đi lên, lúc đi đến một nửa, sau lưng Dương Đại truyền đến một âm thanh quen thuộc.

- Bá Vương.

Dương Đại quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Đạo một bộ đạo bào màu trắng từ phía sau đi tới, hẳn tiên phong đạo cốt,

rất có khí chất cao nhân đặc đạo.

- Chào tiên bối.

Dương Đại cười nói.

Thiên Đạo tham gia chủng tộc đào thải gặp Nộ Vũ Thần nên bị trọng thương, nghe nói thương thế nghiêm trọng, cũng không biết phải chăng đã khỏi hẳn.

Thiên Đạo cười nói:

- Người đã mạnh hơn ta, không cần xưng hô ta là tiên bối, sau này gọi thẳng tên ta là được, ta cũng xưng hô người là Bá Vương.

Dương Đại cũng không lập di, cười gật đầu.

Hai người sống vai tiến lên, Dương Đại hỏi thăm Thiên Đạo có biết được lần này cần làm chuyện gì hay không, Thiên Đạo biểu thị không biết được, dù sao hẳn gia nhập Thiên phủ còn trẻ hơn Dương Đại một chút.

- Ta một mực rất tò mò, tên của các người là ngay từ đầu liền lựa chọn, hay sau này đổi? Thiên Đạo, Thái Dương Thần nghe qua thôi đã rất oách.

Dương Đại cười hỏi.

Hắn hỏi qua Thái Dương Thần, tên này từ nhỏ đã suy diễn, nhận định mình là con trai của Dương Thần, bởi vì dưới ánh mặt trời, hẳn sẽ có tinh lực vô hạn, không ngờ sau khi tiến vào Thâm Vực còn thật thành Thái Dương Thần.

Thiên Đạo nhẹ giọng cười nói:

- Phương pháp rất nhiều, ta trước kia không gọi Thiên Đạo, là trải qua lần vạn tộc cạnh tranh đầu tiên thu được tư cách đổi tên, mặt khác, sau khi thanh danh người đạt tới trình độ nhất định nào đó, hệ thống cũng sẽ nhắc nhở người có khả năng lựa

chọn, người một mực dùng tên Bá Vương Bất Quá Giang làm việc, cho nên không có phát động, bất quá không đến bao lâu là có thể lựa chọn Địa Cầu Thần, Cầu Trụ.

Nửa câu nói sau cũng có chút ý trêu chọc.

Địa Cầu Thần còn tốt, Cầu Trụ hoàn toàn là dân mạng đang trêu chọc, cũng đang nhạo báng Hạ Quốc, lại còn lan đến toàn cầu.

Dương Đại cười nói:

- Vậy quên đi, Bá Vương rất tốt.

Hai người cứ như vậy tán gẫu, quan hệ càng ngày càng quen thuộc.

Rất nhanh, bọn hắn đi đến đỉnh thềm đá Thông Thiên, đi theo đám người vào trong cung điện.

Dương Đại động dung, Thiên Đạo mặc dù bình tĩnh, nhưng trong con mắt cũng lộ ra hào quang khác thường.

Trong cung điện, không gian cực lớn, ngẩng đầu nhìn lại đúng là vũ trụ tinh không, Dương Đại thấy không ít tinh hệ hình thành vòng xoáy, còn có Tinh Vân tựa như chòm sao, âm âm sóng dậy, đưa mắt nhìn lại, tinh không vô biên vô hạn, không đến phần cuối.

Không gian bên dưới vũ trụ tinh không cũng rất sáng, mặt đất lượn lờ mây mù, để Dương Đại có cảm giác đến Thiên Đình.

Đi về phía trước thời gian một nén nhang, hắn thấy rất nhiều đệ tử đã tĩnh tọa, hắn và Thiên Đạo tìm tới một vị trí ngồi xuống, bọn hắn vừa ngồi xuống, dưới thân đã hiện ra bô đoàn.

Dương Đại nhìn về phía trước, mênh mông vô bờ, rất khó tưởng tượng Thiên phủ có bao nhiêu đệ tử.

Không biết có phải ảo giác hay không, Dương Đại cảm thấy những đệ tử này đều rất mạnh, chỉ sợ có một nửa đã bước vào Thiên Nguyên cảnh.

Ở sau Dương Đại một tầng cũng có người ngồi xuống, sau khi người này ngồi xuống, còn đến gần hắn, hắn quay đầu nhìn lại, đúng là Chử Linh dẫn hắn vào Thiên phủ.

- Chắc chắc, người thật giống như mạnh hơn rất nhiều.

Chử Linh đánh giá Dương Đại, tự tiêu phi tiêu (*) nói.

[*Cười mà không phải cười]

Dương Đại nói:

- Tạm được, xin hỏi lần này tụ tập cần làm chuyện gì?

Thiên Đạo cũng mở to mắt liếc nhìn Chử Linh.

Chử Linh thấp giọng nói:

- Có Thánh địa muốn quật khởi, Thiên phủ chuẩn bị đến đỡ.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Thánh địa gì?

Chương 411: Lần đầu nghe giảng đạo

Chữ Linh trêu tức cười nói:

- Các người đều nghe qua, chính là Kiếm tông, trước đó Ma đạo tập kích Thập Phương giáo, chính là đánh tên Kiếm tông.

Vừa dứt lời, Dương Đại, Thiên Đạo nhú mày.

Chữ Linh buông tay nói:

- Kiếm tông ngàn năm trước bị hủy diệt, kì thực một mực bảo lưu lấy huyết dịch núp trong bóng tối, trong ngàn năm, bọn hắn còn tìm kiếm được năm vị tuyệt đại thiên kiêu, khí thế thức tỉnh đã không thể ngăn cản, Thiên phủ và Kiếm tông một mực giao hảo, cho nên dự định giúp một chút, nhưng Lôi Thần tháp bên cạnh lại không vừa lòng, đoán chừng đằng sau sẽ có tranh đấu thời gian dài.

Hải dương vô biên vô hạn, Lôi Thần hải vực chẳng qua là một khối trong đó, Thiên phủ, Kiếm tông đều lập Thánh địa ở trên biển, khó tránh khỏi sẽ có tranh đấu lộn xộn.

Chẳng qua là...

Dương Đại cau mày nói:

- Không biết Thiên phủ đối với chúng ta... Là thái độ gì?

Chữ Linh nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, nói khẽ:

- Thái độ à... Vậy xem các người biểu hiện!

Dứt lời, Chủ Linh rút người về, sau đó nhắm mắt.

Dương Đại cùng Thiên Đạo liếc nhau, đều nhìn ra hoang mang trong mắt của nhau.

Thiên phủ đến cùng đang tính toán gì?

Lại qua một quãng thời gian, thân ảnh đệ tử sau lưng ba người Dương Đại đã xếp tới phần cuối, cho đến khi một cỗ áp lực mệnh môn buông xuống.

Dương Đại cảm nhận được áp lực, cỗ uy áp này không có không kiêng nể gì cả như Trụ Nộ thiên vương, nhưng lại khiến cho hắn có loại cảm giác ngưỡng mộ núi cao.

Rất mạnh.

Tuyệt đối so với Trụ Nộ thiên vương, Hình Thánh tiến vào hình thái Âm Thần còn mạnh hơn.

Phía trước xuất hiện một tôn thân ảnh vĩ ngạn, cấp tốc cất cao, thân thể chui vào trong vũ trụ mệnh môn, đây là một lão giả hạc phát đồng nhan (*) mực áo bào đỏ, đang ngồi, nhưng tất cả mọi người ở trước mặt hắn đều lộ ra nhỏ bé.

[*Mặc học sinh thân hình phụ huynh... à nhầm, tóc bạc nhưng mặt hơi non.]

Áo bào đỏ lão giả mở to mắt, ánh mắt quét ngang các đệ tử.

- Hôm nay triệu kiến các ngươi, làm hai chuyện, một là trợ Kiếm tông mở Thánh địa, hai là giảng đạo, tuyển bạt ra thiên kiêu đi tới Long Cung bồi dưỡng.

Lão giả áo bào đỏ mở miệng nói, ngữ khí bình thản.

- Kiếm tông một năm sau sẽ thành lập Thánh địa tại Thương Hải thiên vực, đồng thời, Thánh tử và xác phàm của Kiếm Thánh thành hôn, Thiên phủ điều động một vạn đệ tử tiến đến trợ giúp, phàm là người tham gia, một khi Kiếm tông

thành công thành lập Thánh địa, sẽ thu hoạch được số lượng lớn phúc duyên, cụ thể như thế nào, xem các người biểu hiện, các người đi tới miếu thờ của mỗi người biết mà báo danh, chỉ có một vạn danh ngạch.

- Long Cung Cầu Đạo, sẽ diễn ra sau khi Kiếm tông thành lập, các người phải trở hết tài năng, trước phải lấy được cảm ngộ ở trong giảng đạo tiếp theo này, vượt qua những người khác, danh ngạch cuối cùng chỉ có chín vị.

Âm thanh của hân quanh quần trong điện, Dương Đại nghe được nhú mày.

Xác phàm Kiếm Thánh không phải là Táng Kiếm tiên tử đó chứ?

Sau khi lão giả áo bào đỏ nói xong im miệng, cho các đệ tử thời gian thảo luận.

Dương Đại nhìn về phía Chữ Linh, hỏi:

- Vị Thánh tử kia?

- Không sai, chính là Táng Kiếm tiên tử bên cạnh người kia, nàng là người mang truyền thừa của Kiếm Thánh, Kiếm Thánh chính là thiên kiêu trác tuyệt nhất từ khi Kiếm tông thành lập đến nay, kiếm có thể thông thần, đáng tiếc, nàng nửa đường ngã xuống, nhưng kiếm tâm của nàng là thứ Kiếm tông mong muốn, Thánh tử cưới nàng, chính là hi vọng đạt được kiếm tâm.

Chữ Linh cười đùa, Dương Đại nghe được chân mày nhú chặt hơn.

Bà nương này không ngờ lại biết...

Chẳng lẽ nàng âm thầm theo dõi lão tử?

Dương Đại sinh ra lòng kiêng kỵ Chữ Linh.

Chữ Linh cười nói:

- Người yên tâm đi, vị Thánh tử kia tạm thời sẽ không động đến nữ nhân của người, cần chờ đợi tháng ngày thích hợp, chính là ngày thành lập Thánh địa, mà lại không phải dùng phương thức nam nữ giao hợp như phạm nhân để đạt được kiếm tâm, mà là tế thiên, dùng lực lượng của trời triệu hoán kiếm tâm.

Dương Đại gật đầu, trong lòng còn đang suy nghĩ như thế nào để phòng Chữ Linh.

Thiên Đạo hỏi:

- Thái độ của Kiếm tông đối với dị nhân, có thể là như trong truyền thuyết vậy?

Chữ Linh cười gật đầu, một mặt biểu lộ như đang xem trò vui.

Thiên Đạo tiếp tục hỏi:

- Nếu như chúng ta đối địch với Kiếm tông, Thiên phủ sẽ ngăn lại sao?

Hết rất trực tiếp, không chút nào sợ bị người ngoài nghe ói.

Các đệ tử gần đó ghé mắt, nhưng không có người chen vào.

Chữ Linh cười nói:

- Thiên phủ xưa nay sẽ không ước thúc đệ tử, chỉ tạo ra cơ duyên, đệ tử tự nguyện tham gia.

Ngụ ý chuyện thí luyện giả ngăn cản Kiếm tông.

Thiên Đạo không nữa hỏi thăm, Dương Đại cũng ngậm miệng.

Chữ Linh thấy hai người không nói lời nào, cảm thấy không thú vị, bữu môi nghiêng đầu đi.

Qua một hồi lâu, lão giả áo bào đỏ cuối cùng mở miệng lần nữa.

- Lần này giảng đạo sắp bắt đầu, cách mỗi ba tháng, giảng đạo một lần, tổng cộng ba lần, nhằm vào đạo pháp khác biệt, bản tọa sẽ ghi lại người ngộ tính xuất chúng, tuyên bạt ra chín vị cuối cùng.

Ngộ tính như thế nào được phán đoán?

Dương Đại nghe xong, trong lòng hoang mang, lại cũng không dám hỏi thăm.

Lão giả áo bào đỏ bắt đầu giảng đạo.

- Đan chi đạo, lấy Thiên Linh, thái ấp, đoạt tích lũy của tuế nguyệt, sáng tạo ngũ hành chi quả, Càn Khôn rải rác, tổn hại nguyên bồ tinh, thân chính là thiên địa, luyện thiên địa ra tạo hóa, muôn vạn biến hóa ở trong đỉnh, thân là đỉnh, hồn là đỉnh, tâm cũng là đỉnh.

Âm thanh của hắn cổ có một loại lực hấp dẫn khó nói nên lời, để Dương Đại không hiểu huyền tường đến tình cảnh luyện đan.

Oanh!

Một đạo thân ảnh phía trước bỗng nhiên phóng đại khí thế, khí kinh quanh thân như lửa.

Dương Đại nhú mày, phản ứng nhanh như vậy?

Hắn đưa mắt nhìn lại, Thiên Đạo đã nhắm mắt, nhú mày, phương xa có đầu đệ tử bốc khí khói, đang ngưng tụ thành đỉnh.

Chương 412: Thiên Đạo sát hạch, Thánh cảnh cùng Đại Thánh (1)

Đây là cố ý mà làm, hay là dị tượng đồn ngộ?

Nếu là cái vé sau, kia quá mẹ nó đáng sợ.

Dương Đại đang suy nghĩ mình có nên điều chỉnh tư thế hay không, chợt, hắn từ bỏ ý nghĩ này, bởi vì hắn tạm thời không có cảm ngộ.

Hắn nhắm mắt, chuyên tâm nghe đạo.

Sau nửa canh giờ.

Dương Đại mở mắt, hắn nhìn về phía lão giả áo bào đỏ vẫn đang giảng đạo, trong lòng bất đắc dĩ.

Lúc nào mới kết thúc đây.

Lão giả áo bào đỏ giảng cũng không phải là thuật luyện đan, mà là giống như đang giảng kinh văn giới thiệu chủng loại đan đạo, lai lịch cùng với ý nghĩa các loại, Dương Đại nghe mà mệt rãi rồi, nhưng ở loại trường hợp này, hắn cũng không dám đi ngủ.

Dương Đại liếc nhìn Chử Linh, cô gái này một mặt biểu lộ như có điều suy nghĩ.

Khi nhìn về phía Thiên Đạo, trong lòng bàn tay Thiên Đạo không ngờ lại ngưng tụ ra một tôn tiểu đỉnh, do khí trắng ngưng tụ thành, hoa văn phía trên vậy mà tại không ngừng gia tăng, trở nên thâm thúy.

Dương Đại bị đả kích lớn, Lão Tử thật đúng là hạng người bình thường?

Hấp hồn mặc dù tăng cường thể phách, giác quan của hắn cũng không có tăng cường ngộ tính của hắn.

Không sao đâu, đằng sau còn có hai lần giảng đạo, đan đạo không được, Kiếm đạo ta khẳng định lợi hại.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Thiên Túc chân nhân, Táng Kiếm tiên tử có thể tán thành thiên phú kiếm đạo của hắn.

Mộ Dung Trường An cũng từng nói qua, Kiếm Tu thường thường rất khó diễn đạt như các khác, mặc dù am hiểu, chỉ có sở trường mới có thể thành tài.

Dương Đại tự an ủi mình.

Thời gian kế tiếp có thể nói là một giây như một năm.

Qua hơn bốn canh giờ, cuối cùng kết thúc.

- Kẻ vô duyên nhưng nên rời khỏi trước.

Nghe được lão giả áo bào đỏ nói lời này, Dương Đại đứng dậy.

Thiên Đạo còn đang đắm chìm trong đó, hắn không có quấy rầy, cấp tốc rời khỏi.

Hắn cũng không phải một người rời đi, có không ít đệ tử cũng như thế, không có cưỡng cầu.

Sau khi rời khỏi đại điện, Dương Đại đi xuống thềm đá Thông Thiên.

- Cái gì Long Cung, ta không có thềm.

Dương Đại hừ hừ suy nghĩ.

Một đường không nói chuyện, sau khi Dương Đại đi xuống bậc thang, ý thức của hắn trở lại thân thể.

Hắn mở to mắt, nhìn thấy hải đảo dưới đêm tối, thở dài một hơi.

Nhóm âm chúng hạch tâm đồn dập tụ tập tới, tò mò hẳn Thần Du Thiên phủ.

Dương Đại không có giấu diếm, nói ra việc mình nhìn thấy hết thấy.

Mộ Dung Trường An lập tức xúc động:

- Ta đã biết nàng có quan hệ với sư tỷ của ta, chủ nhân, để ta đi cứu sư tỷ của ta đi, ngài có khả năng không đi, một mình ta là đủ.

Năm đó, hắn dám một mình mạnh mẽ xông vào Thập Phương giáo, bây giờ tu vi đi đến Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, hắn càng không sợ trời không sợ đất.

Dương Đại nói:

- Còn có thời gian, tạm thời cũng không rõ ràng Kiếm tông cụ thể ở đâu, chỉ biết tại Thương Hải thiên vực, trước tu hành một quãng thời gian, không vội nhất thời.

Mộ Dung Trường An cau mày nói:

- Có thể là Táng Kiếm tiên tử... Ngài và nàng....

Dương Đại trợn trắng mắt, nói:

- Người cho rằng ta thích nàng?

- Chẳng lẽ ngài cảm thấy nàng không xứng với ngài?

- Không phải xứng hay không xứng, yên tâm đi, nàng không sao đâu, địa vị của Kiếm Thánh trong Kiếm tông không thấp.

- Được rồi.

Mộ Dung Trường An thở dài, nói sang chuyện khác:

- Nhắc đến chuyện này, ta còn chưa từng đi qua Kiếm tông đây, không ngờ Kiếm tông cũng là Thánh địa, trách không được năm đó sư phụ rất ít đề cập đến Kiếm tông.

Kỷ Vân Yên cười nói:

- Ta rất nhanh lại có thể sử dụng Thiên Tứ hiển tế, trước thăng cấp thiên phú lại đi cứu Táng Kiếm tiên tử, nói thật, ta rất thích nàng, trước đó nàng còn dạy ta kiếm pháp.

Nàng đã đi đến Luyện Hồn cảnh tầng chín, chẳng mấy chốc sẽ đi đến Đạp Hư cảnh, đến lúc đó lại có thể thi triển Thiên Tứ hiển tế.

Âm tướng rất thích hợp với nàng!

Dương Đại gật đầu, sau đó bắt đầu hoán đổi ánh mắt Trụ Nộ thiên vương, tên này sau khi đột phá còn chưa trở về, truy sát những gia hỏa quấy nhiễu hắn đột phá kia bốn phía.

Theo ánh mắt Trụ Nộ thiên vương nhìn lại, cái tên này không ngờ lại chui vào trong biển sâu, đang ở nhanh chóng lặn xuống, phía dưới đen kịt một màu, làm trong lòng người ta phát lạnh, nhưng Trụ Nộ thiên vương không có bao la mờ mịt, một mực lao về một phương hướng.

Dương Đại thu hồi ánh mắt, mặc dù hắn đã không phải phạm nhân, nhưng ánh mắt Trụ Nộ thiên vương xác thực không dễ nhìn.

Hai ngày sau.

Kỷ Vân Yên cuối cùng đột phá tới Đạp Hư cảnh, có bảy ức âm chúng tu luyện tăng phúc, cảnh giới phía dưới Thiên Nguyên cảnh rất dễ dàng đột phá, chờ nàng đi đến Thiên Nguyên cảnh, mỗi lần giúp Dương Đại thăng cấp xong thiên

phú, liền sẽ ngã xuống tầng hai đại cảnh giới, ngấm lại vẫn hết sức đáng sợ, cho nên Dương Đại hết sức trân quý cơ hội hiện tại.

Trong Quy Nguyên thánh lâu, trong gian Thiền Điện quen thuộc kia.

Dương Đại và Kỷ Vân Yên ngồi cùng một chỗ.

Kỷ Vân Yên cười đùa nói:

- Chuẩn bị xong chưa, bản cô nương sẽ ban cho cho ngươi thiên phú vượt qua cấp Cực Trụ!

Dương Đại cười nói:

- Chuẩn bị xong, mau tới đi.

Kỷ Vân Yên lập tức thi triển Thiên Tứ hiển tế, cường quang bắn ra, bao phủ Dương Đại.

Tâm tình Dương Đại có chút khẩn trương, mặc dù đã không phải lần đầu tiên, nhưng mỗi lần hưng phấn đồng thời đều sẽ khẩn trương.

【 Thiên phú của ngươi bắt đầu thăng cấp 】

Bắt đầu!

Dương Đại nỗ lực ổn định tâm tình.

【 Cảnh cáo! Thiên phú nhảy vọt đến cấp Cực Trụ, sẽ đứng trước Thiên Đạo sát hạch, bởi vì là lần đầu tiên ném thử nhảy vọt cấp Cực Trụ, do đó cảnh cáo, khi đối mặt với Thiên đạo sát hạch, tu vi ít nhất đi đến Thánh cảnh mới có một chút hi vọng sống, trong khảo hạch của Thiên Đạo sẽ có thể sử dụng bất kỳ thiên phú gì】

【 Có tiếp nhận Thiên Đạo sát hạch hay không, nếu từ chối, Thiên Tứ hiển tế sẽ hủy bỏ sử dụng, vẫn sẽ giữ lại cơ hội sử dụng】

Chương 413: Thiên Đạo sát hạch, Thánh cảnh cùng Đại Thánh (2)

Thánh cảnh?

Đó là cái quỷ gì?

Cảnh giới Thượng cổ Đại Thánh?

Dương Đại bị hù dọa, vội vàng lựa chọn từ chối.

Nói đùa à.

Chưa nghe nói qua cảnh giới, chắc chắn vượt qua Thiên Nguyên cảnh.

Dương Đại mở to mắt, Kỷ Vân Yên trước mặt thu lại hào quang, mở to mắt, một mặt hoang mang.

- Kỳ quái? Tại sao không có thành công?

Kỷ Vân Yên kinh ngạc hỏi.

Dương Đại mở miệng nói:

- Ta từ chối, còn có thể tái sử dụng sao?

- Có thể, hiện tại tiếp tục?

- Đừng, chờ một chút!

Dương Đại vội vàng gọi nàng lại, vừa rồi là lần đầu tiên vượt qua cấp Cực Trụ nên có lựa chọn, lần thứ hai quỷ mới biết còn có thể từ chối hay không.

Kỷ Vân Yên hoang mang nhìn về phía hắn, hắn đem tin tức vừa rồi nghe được nói ra.

- Thánh cảnh? Chắc chắn, cũng đúng, thiên phú người bây giờ đã hết sức khoa trương, cường giả các tộc mặc dù đi đến Âm Dương cảnh cũng không có sinh ra thiên phú cấp Cực Trụ, nói rõ thiên phú cấp Cực Trụ tuyệt đối là đỉnh của Thiên Nguyên cảnh, thậm chí có khả năng Thiên Nguyên cảnh còn chưa đủ tư cách đánh dấu cấp Cực Trụ.

Kỷ Vân Yên cảm khái.

Dương Đại ở trong lòng hỏi thăm Hình Thánh:

- Thánh cảnh là gì cảnh giới? Khoảng cách Thiên Nguyên cảnh bao xa?

Hình Thánh trả lời:

- Phía trên Thiên Nguyên tam cảnh chính là Thánh cảnh, đối với ngài mà nói, không tính xa, Thánh cảnh cũng chia làm tam cảnh, Đa Văn, Tuệ Cổ, Tịch Cổ.

- Khi người còn sống là cảnh giới gì?

- Đại Thánh, vượt qua tam cảnh của Thánh.

- Sau khi Tịch Cổ cảnh chính là cảnh giới Đại Thánh?

- Không sai.

Dương Đại âm thầm kinh hãi, Hình Thánh vậy mà mạnh mẽ như thế.

Hình Thánh cường đại như vậy dẫn theo nhân tộc bị một Tiên Thần đánh tan.

Tiên thần lại phải mạnh cỡ nào?

Dương Đại suy nghĩ một chút, quyết định chờ một chút, dùng thiên phú của hắn, chưa hẳn cần muốn đạt tới Thánh

cảnh mới có thể khiêu chiến, dù sao Thiên Đạo sát hạch trong có thể thi triển thiên phú.

Chỉ cần dưới tay có một tôn chiến lực Thánh cảnh, là có thể ném thử, nên chờ một chút, ngược lại trước mắt không có có việc gấp.

Dương Đại mở miệng nói:

- Sau này lại tăng cấp đi, trước giữ lại cơ hội lần này.

Kỷ Vân Yên gật đầu.

Hai người đứng dậy rời khỏi.

Dương Đại quyết định thời gian tiếp theo sẽ hảo hảo tu luyện.

Ngày kế tiếp, Dương Đại đột phá tới Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh viên mãn, qua một đoạn thời gian nữa sẽ trùng kích Âm Dương cảnh, tốc độ đặt ở Thiên Nguyên cảnh tuyệt đối tính là rất nhanh.

Sau ba ngày.

Trụ Nộ thiên vương cuối cùng trở về.

Trên bờ cát, Trụ Nộ thiên vương đi vào trước mặt Dương Đại, hắc vênh vang đắc ý, tùy ý hiện ra khí tức Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh cường đại.

- Lần này giết bảy người, một tôn Càn Khôn cảnh, sáu tôn Âm Dương cảnh, nhục thể của bọn hắn đều bị ta đánh nổ, hài cốt không còn.

Trụ Nộ thiên vương mở miệng nói, ngữ khí đắc ý, tay phải hắn nâng lên, trong lòng bàn tay toát ra hồng quang, bảy hòn phách như quả cầu toát ra, phiêu phù ở trên lòng bàn tay.

Ngưu phê như vậy?

Dương Đại nheo mắt, lúc trước hắn cố ý không có hỏi thăm Trụ Nộ thiên vương chiến tích, chính là nghĩ có niềm vui bất ngờ, không ngờ kinh hỉ vượt qua dự đoán của hắn.

Cảnh giới càng cao, hồn phách càng khó phong ấn, lưu hồn còn khó hơn cả giết chết đôi phương nhiều.

Các âm chúng khác đều sùng bái nhìn về phía Trụ Nộ thiên vương.

- Thiên Vương, lợi hại, không hổ là âm chúng mạnh nhất.
- Khủng bố, vừa đột phá liền vô địch tại Càn Khôn cảnh?
- Cái này là Nộ Chiến tộc thần sao?
- Sau này cảm giác Thiên Vương một người ra tay là đủ rồi.
- Uy uy uy, tiên cơ là lão tử! Người nào cũng không thể đoạt, ta cũng là âm chúng, ta cũng là Thần!

Nhóm âm chúng hưng phấn khen tặng Trụ Nộ thiên vương, Trụ Nộ thiên vương hết sức hưởng thụ không khí dạng này.

Không có cách, hắn bị chết quá uất ức, trong chủng tộc đào thải một người không có giết liền chết, đã trở thành sỉ nhục của hắn, thường xuyên bị âm chúng hạch tâm trêu chọc, dẫn đến tính cách hắn thay đổi, trở nên ưa thích trang bức.

Dương Đại thì bắt đầu hấp hồn, trước hấp thu sáu vị Âm Dương cảnh, còn có thể tăng cường bản thân.

Thời gian một nén nhang sau, Dương Đại hấp hồn thành công, linh lực tăng trưởng, hắn bắt đầu hấp thu hồn phách Càn Khôn cảnh kia.

Mộ Dung Trường An lại gần, cùng Trụ Nộ thiên vương thủ hộ Dương Đại.

Hấp hồn bắt đầu.

Trầm trọng!

Trong lòng Dương Đại vui mừng, rất lâu không có cảm nhận được dạng trầm trọng này, có loại cảm giác thanh xuân.

Quá trình không có mạo hiểm, rất thuận lợi.

Dương Đại không có đạo lý không hấp thu được hồn phách bị âm chúng của mình giết chết.

Lần này hấp hồn, hắn cũng không có bất kỳ khó chịu gì, hắn triệu hoán bảy vị âm chúng mới đi ra, các âm chúng hạch tâm khác đều vây quanh vào tham gia náo nhiệt.

Dương Đại để bọn hắn tự giới thiệu.

Âm chúng Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh là một lão giả, tên Vân Du lão tiên, chỉ có từng đi qua Thánh địa Lôi Thần tháp, không có tông môn của mình, cũng có một ít đồ đệ.

Sáu vị khác nhìn như hình người, kì thực sáu yêu quái, đều là hải yêu, tất cả đều là Thiên Nguyên Âm Dương cảnh.

Dương Đại hỏi thăm:

- Lôi Thần tháp trong có bao nhiêu cao thủ Thánh cảnh? Có bao nhiêu Đại Thánh?

Theo Lôi Thần tháp có khả năng suy đoán ra kết cấu thực lực của Thiên phủ, khoảng cách hắn là sẽ không lớn, đến mức Kiểm tông, chắc chắn yếu hơn hai đại thánh địa.

Vân Du lão tiên nói:

- Số lượng Thánh cảnh không thể xác định, nhưng xác thực có Đại Thánh tồn tại.

Hình Thánh phương xa mở to mắt.

Tư Hành Đạo cảm khái:

- Quả nhiên có Đại Thánh, thiên địa này nồng đậm linh khí như thế, lại qua vạn năm, lẽ ra nên càng mạnh hơn vạn năm trước.

Dương Đại lại hỏi một vài vấn đề, Vân Du lão tiên phần lớn đều có thể trả lời, lão gia hỏa này hơn hai ngàn tuổi, được cho là sách lịch sử và bản đồ sống Lôi Thần hải vực hình người.

Chương 414: Ta đi vào hành trình rời Thâm Vực, vào Long Cung (1)

- Kể từ hôm nay, sáu vị hải yêu này dùng ngươi làm chủ.

Dương Đại phân phó, nghe vậy, Vân Du lão tiên lập tức bái tạ, sáu vị hải yêu không dám có ý kiến, bản thân bọn hắn cũng biết Vân Du lão tiên, tràn ngập kính sợ hắn.

Trụ Nộ thiên vương mở miệng nói:

- Đáng tiếc, ta còn muốn giết thêm vài vị Càn Khôn cảnh, nhưng những tên kia chạy rất nhanh, giết hết lão đầu này, các Càn Khôn cảnh khác đã mất tung ảnh.

Vân Du lão tiên liếc mắt nhìn hắn, đáy mắt tràn đầy sợ hãi.

Cái tên này đến cùng là quái thai gì?

Dương Đại để nhóm âm chúng tán đi, riêng phần mình tu luyện.

Tốc độ bảy vị cường giả nạp khí rất nhanh, đều có thể tương đương với trăm vạn bình thường âm chúng, thậm chí nhiều hơn.

Cứ như vậy, Dương Đại cùng đại quân âm chúng ở ngay vùng biển này tu luyện, cách mỗi hai ngày, Dương Đại sẽ logout một lần, thông qua Bí Vồng quan tâm động tĩnh của Kiếm tông.

Thương Hải thiên vực vậy mà truyền ra Man Hoang Chi Địa, các đại vương triều, hấp dẫn không ít thí luyện giả tiến

đến.

Lại là nửa tháng thời gian trôi qua.

Dương Đại được nhóm âm chúng che chở, thuận lợi đột phá tới Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, bảy ức âm chúng ở đây, đột phá cơ hồ không có áp lực.

Vừa độ kiếp xong, Dương Đại rơi vào trên bờ cát, được các âm chúng chen chúc đang muốn đi tới Quy Nguyên thánh lâu, đột nhiên một đạo âm thanh già nua truyền đến:

- Đạo hữu, đạo hữu, chờ ta một chút!

Dương Đại quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên mặt biển có một lão giả công mai rùa chống quả trượng, chân đạp sóng lướt tới, tựa như đang vẫy nước.

Dương Đại nhíu mày, vùng này phân bố nhiều âm chúng như vậy, không ngờ lại để cái tên này xông vào.

Xảy ra chuyện gì?

Thái Dương Thần, Hùng Liệt bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt lão giả mang mai rùa, cản hẳn lại.

Lão giả mai rùa bị dọa vội vàng dừng lại, còn kém chút đã ngã sấp mu rùa.

Hắn đưa tay kêu lên:

- Đạo hữu, ta chính là Quy Thần của Long Cung, cũng không có ác ý, là đến đây kết giao cùng đạo hữu!

Nghe vậy, Thái Dương Thần, Hùng Liệt không có ra tay, nhưng vẫn cảnh giác nhìn chăm chăm hắn.

Dương Đại nhẹ giọng hỏi:

- Có thể bắt lấy hắn không?

Hắn nhìn không thấu tu vi Quy Thần, cho nên hỏi thăm âm chúng.

Trụ Nộ thiên vương khinh thường nói:

- Có thể.

Mộ Dung Trường An liếc nhìn hắn, ánh mắt tràn ngập thâm ý.

Dương Đại nhìn về phía Quy Thần, mở miệng hỏi:

- Vì sao Long Cung muốn kết giao với ta?

Thiên phủ vẫn phải điều động đệ tử đi tới Long Cung cầu đạo, rõ ràng nội tình Long Cung mạnh bao nhiêu, thế lực lớn như thế tự nhiên không thể tùy tiện trêu chọc.

Quy Thần cười nói:

- Vùng biển phạm vi ngàn dặm trải rộng hồn phách, mà những hồn phách này đều vây quanh đạo hữu ngươi, đạo hữu tất nhiên thần thông quảng đại, một hồn dưới tay ngươi còn chứng được Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh, tại Lôi Thần hải vực có thể nói là kinh thiên động địa, ta thấy ngươi hẳn không phải là người bình thường, mà là dị nhân trong truyền thuyết?

Dương Đại hỏi:

- Là dị nhân loại như thế nào?

- Dị nhân rất tốt, Long Cung đang muốn hiểu rõ dị tộc, đáy biển cũng có không ít bí cảnh, Long Cung đang thăm dò gặp được những dị tộc khác, có chút buồn rầu, cũng hi vọng thông qua dị nhân có thể hiểu rõ dị tộc hơn, nếu ngươi nguyện trở thành hảo hữu của Long Cung, Long Cung cũng sẽ không bạc đãi ngươi.

Quy Thần vuốt râu cười nói, hắn đánh giá Dương Đại, càng xem càng hài lòng.

Dương Đại nói:

- Ta hiểu rõ dị tộc cũng không nhiều, cái gọi là dị tộc, đều là đến từ thiên địa khác biệt, dị nhân chúng ta hiểu bọn họ cũng giống như các người, đều tự tìm hiểu.

Quy Thần cười nói:

- Một tháng sau là sinh nhật Long Cung Tam Thái Tử, có nguyên đến làm khách, Tam Thái Tử sẽ không bạc đãi người.

Dương Đại nói:

- Đến lúc đó ta nhìn lại một chút, tận lực đến.

- Ha ha, ta sẽ chờ đạo hữu đến.

Quy Thần ném ra một khối lớn lân phiến chùng bàn tay, Mộ Dung Trường An đưa tay tiếp được, tránh cho nó làm bị thương Dương Đại.

- Đây là Long Lân của Tam Thái Tử, bằng vật này có thể tự do ra vào Long Cung.

Nói xong, Quy Thần quay người rời khỏi, tốc độ rất nhanh, cấp tốc tan biến tại phần cuối đường chân trời.

Kỷ Vân Yên tám tám lấy làm kỳ lạ nói:

- Long Cung Tam Thái Tử, có thể là vị bị Na Tra đánh chết kia?

Dương Đại lắc đầu nói:

- Đừng nói loạn, cẩn thận bị nghe thấy.

Hắn nhìn về phía Vân Du lão tiên.

Vân Du lão tiên hiểu ý, tiến lên một bước, nói:

- Long Cung đặt chân ở đáy biển không biết bao nhiêu vạn năm, nội tình hùng hậu, tuyệt không phải Thánh địa nhân tộc có thể so sánh, Long Cung rất ít tham gia tranh đấu, thậm chí

cho phép yêu tộc ở trong hải dương cát cứ tranh đấu, có thể trở thành bạn của Long Cung, đây là một đại cơ duyên, vị Quy Thần kia, ta nghe nói qua, sống tám ngàn năm, chính là đại mưu thần của Tam Thái Tử, mà Tam Thái Tử ở Long Vương cũng được xem là Thái Tử rất xuất chúng.

Liễu Tuấn Kiệt kinh ngạc hỏi:

- Trong Thái Tử? Thái Tử không phải chỉ có thể có một vị thôi sao?

Vân Du lão tiên bật cười, nói:

- Long Vương phong lưu, dòng dõi vô số, long tử long nữ sinh ra cùng Long tộc thuần chủng là Thái Tử, Công chúa, cùng tộc khác sinh ra dòng dõi thì gọi là Hoàng tử, Hoàng nữ.

Thật có thứ đồ này.

Trong lòng Dương Đại cảm khái.

Liễu Tuấn Kiệt tò mò hỏi:

- Cho nên Tam Thái Tử là mời chào chủ nhân chúng ta? Đã có Thái Tử, chắc chắn có tranh đấu.

Vân Du lão tiên gật đầu nói:

- Có khả năng nói như vậy, tranh đấu trong biển gay gắt còn phức tạp hơn cả trên biển, có lẽ sẽ không xuất hiện chiến tranh quy mô lớn, nhưng huyết tinh chưa từng tan biến, trăm năm trước có một Long Cung Thái Tử ngã xuống, Long Vương phẫn nộ, mưa sa bao phủ Lôi Thần hải vực ròn rã một tháng, hại chết không biết bao nhiêu phàm nhân cùng Tu Tiên giả.

Chương 415: Ta đi vào hành trình rời Thâm Vực, vào Long Cung (2)

- Nơi có Tu Tiên giả tất nhiên sẽ xuất hiện phạm nhân, không phải hết thấy hậu duệ Tu Tiên giả đều có thể thành tiên, hậu đại tư chất bình thường là trạng thái bình thường, dần dà, liên hình thành quần thể phạm nhân, sau đó diễn biến thành vương triều, thành trì các loại.

- Cho nên, có thể đi sao?

Dương Đại trực tiếp hỏi.

Vân Du lão tiên nói:

- Có khả năng, ngược lại Tam Thái Tử lại không thể đoạt được thiên phú của ngài, có Long Cung, Thiên phủ làm chỗ dựa, ngài mới có thể sinh tồn tốt hơn, bằng không dùng phương thức ngài hấp thu âm chúng, không sớm thì muộn dẫn tới phiền toái lớn, nhiều một chút nhân mạch, tóm lại rất tốt, mà ngài không đi, chỉ sợ sẽ còn đắc tội Long Cung.

Dương Đại mở miệng hỏi:

- Người xem nhóm âm chúng này có khả năng bảo hộ ta an toàn ra vào?

Vân Du lão tiên nói:

- Tự nhiên không thể so với Long Cung, nhưng Long Cung là chỗ Tiên gia có tiếng, Tam Thái Tử dùng Long Cung mời ngài, chắc chắn sẽ không ra tay với ngài, làm nhục thanh danh Long Cung.

Dương Đại như có điều suy nghĩ.

Lương Tử Tiêu mở miệng nói:

- Ngược lại còn một tháng nữa thời gian, đầy đủ ngài lại trở nên càng mạnh.

Các âm chúng khác đi theo phụ họa, bọn hắn cũng đều muốn đi Long Cung xem một chút.

Trước kia cũng chỉ đấu với người, Long Cung càng có sắc thái thần thoại.

Dương Đại gật đầu, cười nói:

- Vậy trước tiên tu luyện một tháng đi.

Một tháng thời gian, không chỉ là hắn đang thay đổi mạnh, nhóm âm chúng của hắn cũng đang thay đổi mạnh, nhất là âm tượng.

Dương Đại bắt đầu bài binh bố trận, để vùng biển gần đó bố phòng càng thêm nghiêm mật, miễn cho lại để cho cường giả chạy vào.

Chạng vạng tối, Dương Đại logout.

Hắn nằm trên ghế sa lon, vừa cầm điện thoại di động lên, Liễu Tuấn Kiệt đã mở ti vi.

- Ngày mai 11 giờ 30 phút, các cường quốc dùng Hạ Quốc, Bắc Hùng quốc, Ứng quốc cầm đầu thế giới sẽ khởi động kế hoạch vũ trụ, bọn hắn phóng ra phi thuyền vũ trụ, hợp thành hạm đội, đi tới hệ ngân hà, tìm kiếm Ngân Hà tộc...

Nghe người dẫn chương trình trong TV đang thông tin, Dương Đại không khỏi liếc mắt nhìn, trong màn hình đang chiếu hình ảnh căn cứ hàng không chuẩn bị, phi thuyền vũ trụ của Tinh Không Lưu Lãng Tộc tựa như núi cao to lớn, trên mặt đất có xe bọc thép lui tới, công trình xa đều lộ ra nhỏ bé.

Dương Đại buồn cười, nhân loại quả nhiên tham lam.

Muốn đi tiếp thu di sản của Ngân Hà tộc.

Khoảng cách chủng tộc đào thải đã kết thúc có một quãng thời gian, Yêu thú trên lục địa đã bị nhân loại hoàn toàn chường khống, theo khí vận nhân tộc Địa Cầu càng ngày càng mạnh, tốc độ thí luyện giả trưởng thành cũng càng lúc càng nhanh, ngoại trừ hải dương, tận thế đã tiến vào giai đoạn kết thúc, một chút quốc gia nhỏ yếu bắt đầu khuếch trương công nghiệp, các quốc gia Địa Cầu rất có xu thế liên hợp thành liên minh Địa Cầu.

Không có cách, chủng tộc đào thải áp lực quá lớn, nếu không tập hợp lực lượng phát triển của toàn nhân loại, cho dù Hạ Quốc mạnh mẽ, chỉ dựa vào một nước cũng không cách nào phát triển toàn diện, nhân loại ngoại trừ thu phục Địa Cầu, vẫn phải tiến vào vũ trụ.

Phạm là tu vi đi đến Đạp Hư cảnh, là sẽ không cần dưỡng khí, bay ra Địa Cầu, thăm dò vũ trụ, đã có cường giả cấp Thế Giới đơn độc đi tới vũ trụ.

Thật ra đi đến Không Vô cảnh là sẽ bỏ qua hô hấp, chẳng qua linh lực của cảnh giới này không đủ để thí luyện giả đợi quá lâu ngoài không gian, chớ nói chi thăm dò vũ trụ.

Đối với việc thăm dò vũ trụ, Dương Đại tạm thời không có hứng thú, hấn sợ ra ngoài gặp được nguy hiểm, trước đợi ở địa cầu, đủ mạnh lại đi.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, hấn đã vô địch trong hệ ngân hà.

Dương Đại thu hồi ánh mắt, bắt đầu dùng di động lên mạng.

Từ sau khi chủng tộc đào thải kết thúc, toàn thế giới bao gồm cả Hạ Quốc hiện ra càng ngày càng nhiều thiên phú cấp

độ SS, SSS, bây giờ cấp SSS đã không tính là một nước chỉ có một hai vị, bất quá mỗi một vị cấp SSS vẫn là trọng bảo của quốc gia, mỗi một người mới đều sẽ có được bảo hộ cùng tài nguyên cao cấp nhất, bao gồm cả chế tạo giai thoại anh hùng cho quốc dân.

Dương Đại thấy một người mới, để cho trí nhớ hấn khắc sâu.

Thiên phú của người nọ chuyên môn dùng để trấn áp hồn phách, bị rất nhiều dân mạng gọi đùa đây là khắc tinh của Bá Vương.

Dương Đại không hề không vui, mặc dù gặp được thiên phú khắc thiên phú của mình cũng không sợ, cùng lắm thì để cho mình tiến vào hình thái Âm Thần, miêu sát cường địch như cũ.

Không khoa trương khi nói rằng, trên Địa Cầu đã không có người có thể uy hiếp được Dương Đại.

Dương Đại xem xong Thiên Võng, lại xem Bí Võng, quan tâm thời sự biến hóa, là chuyện rất quan trọng, dù sao hấn hiện tại một mình trốn ở hải ngoại, tương đương với tị thế, một phần vạn có đại sự gì, đại cơ duyên gì, bỏ qua liền bị người đuổi kịp.

Tin tức Kiếm tông vẫn chiếm cứ không ít các mục, Kiếm tông ở các nơi trắng trợn tuyên truyền mình, chiêu thu đệ tử khắp nơi, chỉ không cho phép thí luyện giả gia nhập.

Nhưng có một vài thí luyện giả sẽ nguy trang, dưới tình huống tu vi không mạnh, khí vận thấp, rất khó phán đoán là dị nhân, duy nhất so sánh trực tiếp chính là dị nhân sẽ có thể đột nhiên tan biến.

Một vị thí luyện giả nào đó thậm chí còn đăng lên diễn đàn Bí Võng rằng mình đang sinh hoạt trong Kiếm tông, nhân khí

hết sức cao, Dương Đại cũng nhìn, hết sức thường ngày, làm giống như thật.

Dương Đại nhàn đến phát chán, thế là nặc danh đăng một bài viết.

【 Hoang đảo tu tiên ký, ta treo máy đi vào hành trình rời khỏi Thâm Vực】 .

Hắn viết lại chuyện hôm nay, nói Long Cung mời hắn đi làm khách.

Nội dung hết sức ngắn gọn, nhưng rất nhanh đã có người bình luận.

【 Diễn Đàn Kẻ Già Đời: Thật biết thời đó, còn là Long Cung! 】

【 Soujiro_Seita S thiên phú cấp S: Ta đang ở Lôi Thần hải vực, Long Cung có thể chỉ là truyền thuyết, người dựa vào cái gì bị lôi kéo? 】

【 Tiểu Trọng Suốt: Ha ha ha, người không phải là Bá Vương Bất Quá Giang đó chứ! (đầu chó) 】

Chương 416: Phải yêu cầu thật cao, nếu không Thái tử sẽ không cao hứng.

【 Ta là Trụ Nộ thiên vương: Quá khoác lác, treo máy rồi có thể chơi như vậy? 】

【 Nho Nhỏ Nghe Lời: Có chút ý tứ, ta nhìn người làm sao biên. 】

Dương Đại nhìn lướt qua, liền không còn quan tâm, sau này mỗi lần logout thì có thể viết viết, thời gian lâu dài còn có khả năng làm tự truyện.

Nằm chơi máy tiếng, Dương Đại một lần nữa trở về Thâm Vực, tiếp tục tu luyện như thường ngày.

Mỗi một ngày, đều có Âm tướng đột phá tiêu cảnh giới.

Dương Đại hiện tại rất chờ mong Mộ Dung Trường An thành tựu Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh, Mộ Dung Trường An đột nhiên có một ngày tìm tới Dương Đại, thỉnh cầu đơn độc rời khỏi, hẳn mong muốn đi săn giết hải yêu, tăng cường mình đồng thời còn có thể gia tăng âm chúng cho Dương Đại.

Đối với cái này, Dương Đại đồng ý.

Bây giờ có hai vị Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh ở đây, không có Mộ Dung Trường An, Dương Đại cũng an toàn, hưởng chi, bản thân Dương Đại đã rất mạnh.

Ngày Mộ Dung Trường An rời khỏi, Dương Đại đã cảm nhận được mình có thêm mấy ngàn vị âm chúng, hiệu suất rất cao.

Màn đêm buông xuống.

Dương Đại tìm tới Hình Thánh.

- Cảm giác trở thành Thần như thế nào?

Dương Đại cười hỏi.

Hình Thánh ôm quyền hành lễ, nói:

- Rất không tệ, ta có loại cảm giác tân sinh, hẳn là không còn chịu bản nguyên ước thúc.

Dương Đại cười nói:

- Trở thành Âm tướng đi, như thế ngươi mới có thể nhanh chóng trưởng thành, sau đó tự mình báo thù.

Sau khi đột phá Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, Dương Đại nhiều thêm danh ngạch một vị âm tướng, hẳn cân nhắc đến Hình Thánh, chọn những người khác không thích hợp, Hình Thánh có công lao lớn nhất, bản lĩnh đơn thuần cũng là cao nhất.

Hình Thánh yên lặng.

Một lát, hẳn đột nhiên hỏi:

- Nếu như sau này gặp được bản nguyên của ta, sẽ đối địch với hắn sao?

Dương Đại nói:

- Xem tình huống, ta sẽ không chủ động làm kẻ địch với hắn.

Hình Thánh thở dài một hơi, nói:

- Tốt, bây giờ ta đột nhiên cũng muốn khiêu chiến cảnh giới càng cao hơn, nhìn một chút với thiên phú của ngài có thể vượt qua kiếp trước hay không.

Đám người Trụ Nộ thiên vương, Thái Dương Thần, Nộ Vũ Thần đã thay đổi hẳn, lòng yên tĩnh không dao động của hẳn nhắc lên gợn sóng, trong lòng hẳn không ngờ lại sinh ra một tia chiến ý.

Dương Đại không nói nhảm nữa, lựa chọn Hình Thánh trở thành âm tướng.

Từ nay về sau, Hình Thánh sẽ hưởng thụ âm chúng tu luyện tăng phúc, Dương Đại rất chờ mong hẳn lần nữa khôi phục tư thái Đại Thánh cảnh giới.

Đến mức bản tôn của Hình Thánh, Dương Đại luôn cảm thấy đối phương có âm mưu, thậm chí có khả năng muốn phục sinh, dù sao Hình Thánh phân ra hơn vạn tàn hồn, tuyệt không phải muốn chết.

Dương Đại đạt được Sát Hồn, còn có phân hồn Hình Thánh trở thành âm chúng, nếu bản tôn Hình Thánh nhìn thấy, sẽ nghĩ như thế nào?

Không bài trừ khả năng trở thành địch nhân.

Đợi sau khi Hình Thánh trở thành âm tướng, Dương Đại cũng không nói nhảm nữa, quay người rời khỏi.

Sau đó một quãng thời gian, tu vi Hình Thánh bắt đầu phóng đại, giống như những âm tướng khác, nhóm âm chúng mỗi ngày đều có thể cảm nhận được khí tức của hẳn đang thay đổi mạnh.

Sau hai mươi ngày.

Mộ Dung Trường An trở về, tu vi của hẳn đã đi đến Thiên Nguyên Âm Dương cảnh viên mãn, khoảng cách Càn Khôn cảnh đã rất gần.

Trong khoảng thời gian này, hẳn hấp thu hai trăm bốn mươi vạn hải yêu, tu vi thấp nhất cũng là Linh Chiếu cảnh, quá yếu

hắn căn bản không nhìn trúng.

Dương Đại rất hài lòng về biểu hiện của hắn.

Lại nghỉ ngơi ba ngày, Dương Đại mang theo nhóm âm chúng rời khỏi này hải đảo, đi tìm kiếm Long Cung.

Quy Nguyên thánh lâu chui vào đáy biển, ở trong chứa mấy ngàn vạn âm chúng, các âm chúng khác thì bị Dương Đại thu vào trong không gian linh hồn, không mang tới hết thấy âm chúng, Dương Đại không có cảm giác an toàn.

Quy Nguyên thánh lâu khởi động pháp trận, ngăn cách áp lực của nước biển.

Được Vân Du lão tiên giới thiệu, Dương Đại đem linh lực rót vào trong Long Lân, Long Lân chỉ dẫn hướng đi, trợ giúp bọn hắn tìm kiếm Long Cung.

Quy Nguyên thánh lâu tiềm hành, một ngày đi xa mấy trăm vạn dặm, không ngờ lại không có chạy tới Long Cung.

Qua tới ba ngày, đám người Dương Đại cuối cùng thấy Long Cung.

Đáy biển u ám, có một mảnh hào quang, thị lực Dương Đại siêu quần, thấy đáy biển có từng tòa cung điện san sát, bao quanh một tòa cung điện Hoàng Kim vô cùng to lớn, phía trên khu cung điện có vô số hải yêu hoá hình đếm không hết tuần tra, ngoại hình của bọn hắn cực giống nhân tộc, khác biệt với linh tôm tướng của Dương Đại tưởng tượng.

Dương Đại thôi động linh lực, hình thành vòng bảo hộ, sau đó bay ra Quy Nguyên thánh lâu, Trụ Nộ thiên vương, Mộ Dung Trường An, Vân Du lão tiên cùng đi theo, các âm chúng khác thì theo Quy Nguyên thánh lâu cùng nhau chui vào trong tay hắn áo.

- Cái này là Long Cung à, quả nhiên đại khí bàng bạc.

Mộ Dung Trường An cảm khái nói, xa xôi ngàn dặm, vẫn có thể cảm nhận được Long Cung khổng lồ, bên trong ẩn chứa rất nhiều cổ khí tức cường đại, thậm chí làm hắn cảm nhận được cảm giác áp bách.

Vân Du lão tiên nói:

- Long Cung tương đương với Thánh địa trong hải dương, thực lực siêu cường, đi vào đó, tận lực không nên trêu chọc người khác.

Dương Đại nhìn thẳng phía trước, khoảng cách bốn người đến Long Cung càng ngày càng trước.

Lúc sắp tới một cánh cửa lớn, bốn thủ vệ yêu binh nhìn về phía bọn hắn, bốn yêu binh này lại là Thiên Nguyên cảnh.

- Ha ha, đạo hữu, ta tới đón ngươi.

Tiếng cười của Quy Thần truyền đến, chỉ thấy hắn cấp tốc bay ra từ trong long cung, bốn vị yêu binh giữ cửa lập tức hành lễ.

Dương Đại bốn người bay tới Quy Thần trước mặt, Quy Thần nhiệt tình kéo tay Dương Đại, bay về phía Long Cung, hắn cười nói:

- Đoạn thời gian gần đây, trong biển có lời đồn rằng một tôn hồn phách nhân tộc mạnh mẽ đang đi săn hải yêu, Tam Thái Tử điện hạ dùng thần thông nhìn qua, chính là vị Kiếm Tu này dưới tay ngươi, điều này khiến Tam Thái Tử điện hạ càng cảm thấy hứng thú đối với ngươi.

- Chuyện này tuyệt sẽ không bạc đãi ngươi, Long Cung ta có thể có được kỳ bảo thiên hạ, chờ điện hạ hỏi thăm ngươi muốn cái gì, ngươi to gan yêu cầu, nếu ngươi quá khiêu tôn, điện hạ ngược lại không cao hứng.

Chương 417: Thiên Khởi tiểu hải vực, thời đại mới đến (1)

Trên đường đi, Dương Đại một bên nghiêm túc nghe Quy Thần nhắc nhở, một bên quan sát Long Cung.

Long Cung cũng không có tầng phòng hộ, vẫn như cũ nước biển tràn ngập, phong cách cung điện rất có phong cách hoàng cung Hạ Quốc cổ đại, có vàng son lộng lẫy, có châu quang lộng lẫy, có đại khí bàng bạc, cũng có tinh xảo duy mỹ, rất nhiều sinh linh lui tới, ngoại trừ khí tức yêu tộc, Dương Đại còn cảm nhận được khí tức Tu Tiên giả nhân tộc.

Trên không, trên đường ở giữa kiến trúc có thật nhiều yêu binh tuần tra, trật tự rành mạch, đại đa số Tu Tiên giả nhân tộc đều có hải yêu như Quy Thần dẫn đường.

Quy Thần cười nói:

- Long Cung có mười tám vị điện hạ, bất quá là Tam điện hạ chúng ta là hào khí nhất, người rất nhanh đã biết được.

Dương Đại cười nói:

- Ta đã bắt đầu chờ mong.

Được Quy Thần dẫn đầu, một đường tiến lên thời gian một nén nhang, bọn hắn đi vào một trong đại viện cung đình bát ngát, từng tòa cung điện nhỏ vây quanh một tòa cung điện lớn, Quy Thần để Dương Đại đứng ở trong một tiểu cung điện, chờ đợi Tam Thái Tử triệu kiến.

Sau khi đi vào đi, Dương Đại ngồi tĩnh tọa ở trên giường.

Mộ Dung Trường An ngồi trên mặt ghế đá, mở miệng nói:

- Long Cung xác thực mạnh mẽ, ta cảm giác được rất nhiều cổ khí tức vượt qua Thiên Nguyên cảnh.

Trụ Nộ thiên vương nói theo:

- Không sai, chúng ta phải cẩn thận một chút, không thể làm loạn.

Dương Đại kinh ngạc nhìn về phía Trụ Nộ thiên vương.

Trụ Nộ thiên vương giả bộ khục một tiếng, nói:

- Nộ Chiến tộc chúng ta mặc dù cuồng vọng, nhưng không ngốc, lý trí xem xét thời thế vẫn phải có.

Vân Du lão tiên nói:

- Ngày sinh nhật Tam Thái Tử đoán chừng sẽ có phiến toái, hắc mồi người hắc không chỉ có mỗi chủ nhân, chủ nhân đến lúc đó có nên khiêm tốn một chút, dù sao chúng ta không hiểu rõ Long Cung, cấp độ Long Cung cao hơn Lôi Thần hải vực rất nhiều, có đại tu sĩ của vùng biển khác đến đây báỉ phỏng, một khi đắc tội với người, hết sức phiến toái.

Dương Đại khẽ gật đầu, trong lòng thì đang nghĩ một chuyện khác.

Thiên phủ đang tuyên phạt đệ tử đến Long Cung nghe đạo, hắc có tính là nhanh chân đến trước hay không?

Không đúng, hắc không phải.

Hắc chẳng qua kết bạn cùng Tam Thái Tử, Thiên phủ tiếp xúc tất nhiên là thuộc dạng đại năng của Long Cung, cảnh giới hoàn toàn khác biệt, Tam Thái Tử nói cho cùng chẳng qua là văn bối của Long Cung.

Dương Đại nhắm mắt, bắt đầu dưỡng thần.

Ba vị âm chúng thì tiếp tục tu luyện, nói chuyện đều là đủ loại nghe đồn về Long Cung, phần lớn thời gian đều là Vân

Du lão tiên đang nói.

Sâu trong vũ trụ, trong tinh hà sáng chói, một vệt sáng nhanh chóng tiến lên, mang theo cái đuôi ánh bạc thật dài, tựa như vô số ngôi sao đang cùng đi theo, tinh cầu dọc đường lộ ra rất nhỏ bé.

Trong chùm sáng màu bạc có một chiếc máy phi hành tựa như giọt nước, bề mặt sáng bóng trơn trượt, rất có cảm giác khoa học kỹ thuật, hiện lên màu ám hắc, trên bình đài phía trước có một đám thân ảnh đang đứng, cầm đầu rõ ràng là Nộ Hỏa Thần Tâm của Nộ Chiến tộc.

Nộ Hỏa Thần Tâm có thiên phú triệu hoán, chính là Thần Tuyển giả thứ hai trước kia của Nộ Chiến tộc, bây giờ trở thành Thần Tuyển giả mạnh nhất.

- Khoảng cách đến hệ ngân hà vẫn còn rất xa?

Nộ Hỏa Thần Tâm mở miệng hỏi, ánh mắt đậm đặc.

Huyết sắc sinh vật bên cạnh trả lời:

- Dựa theo thời gian Địa Cầu, cần bảy tháng, bảy tháng đối với nhân tộc Địa Cầu mà nói, hẳn sẽ không tăng lên quá nhiều, nói không chừng bọn hắn còn không có thu nạp di sản Ngân Hà tộc, chỉ là Bá Vương Bất Quá Giang, hẳn có thiên phú cấp Cực Trụ rất có thể sẽ mang đến tăng lên cực lớn.

Nộ Hỏa Thần Tâm khẽ nói:

- Ta cũng đã là thiên phú cấp Cực Trụ, không sợ Bá Vương Bất Quá Giang, nhất định phải hủy diệt nhân tộc Địa Cầu, bọn hắn hẳn là nghĩ không ra Nộ Chiến tộc chúng ta sẽ tập kích Địa Cầu.

Đang sau, một chiến sĩ Nộ Chiến tộc cao lớn cười nói:

- Vừa hay, đến lúc đó hạ gục Trụ Nộ thiên vương, Nộ Vũ Thần, chứng minh chính chúng ta, để ngài thực hiện thuế biến

càng gần đến Thần.

Các chiến sĩ khác dồn dập mở miệng, tất cả đều là khen tặng Nộ Hỏa Thần Tâm.

Nộ Hỏa Thần Tâm nhếch miệng, ngạo nghễ cười nói:

- Đó là tự nhiên, thiên phú của ta trong đồng cấp là vô địch, đến lúc đó hấp thu thiên phú của Bá Vương Bất Quá Giang, trợ Nộ Chiến tộc đi đến tầng thứ cao hơn.

Ngữ khí của hắn tràn ngập tự tin tuyệt đối, trong mắt lóe lên lần lượt từng bóng người, nhanh như tàn ảnh.

Mối nguy của Nhân tộc Địa Cầu sắp đến.

Đây cũng là lần đầu tiên Địa Cầu thật đối mặt với tập kích đến từ ngoài không gian.

Sau ba ngày.

Ngày sinh nhật Long Cung Tam Thái Tử đến, Dương Đại chân không bước ra khỏi nhà cuối cùng đạt được Tam Thái Tử triệu kiến.

- Trước đơn độc nhìn Tam điện hạ một chút.

Quy Thần nhiệt tình cười nói.

Không biết có phải ảo giác hay không, Dương Đại cảm thấy hắn trở nên càng thêm ân cần so với trước.

Ba vị âm chúng đi theo sau lưng Dương Đại, Quy Thần không nói gì thêm, người có thân phận mang theo hộ vệ cũng là bình thường.

Rất nhanh, bọn hắn đi vào cung điện của Tam Thái Tử, bọn hắn vòng quanh hành lang, đi vào trong đình viện phía sau cung điện.

Chỗ sâu dưới đáy biển cũng có vườn hoa, ở trong long cung, nước biển trở nên vô cùng nhẹ.

Dương Đại gặp được Tam Thái Tử, Ngao Hành.

Hắn người mặc Ngân Long giáp mỏng như lá liễu, đầu đội mũ phượng đầu bảo, dáng người thẳng tắp, một tay đặt vào sau thắt lưng, đang nhìn một gốc cây già trước mặt, mặc dù người mặc áo giáp, lại lộ ra một cổ dáng vẻ thư sinh.

- Điện hạ, người ngài muốn gặp đã tới.

Quy Thần đi vào sau lưng Ngao Hành, cung kính hành lễ.

Ngao Hành quay người, nhìn về phía Dương Đại, vị Tam Thái Tử này có dáng dấp rất tuấn tú, để Dương Đại cảm khái, sắp bắt kịp mình.

Dương Đại ôm quyền nói:

- Tại hạ Dương Đại, gặp qua điện hạ.

Ngao Hành cười nói:

- Dương Đại, ta muốn gặp người đã lâu, đệ nhân Bá Vương Bất Quá Giang, phó chương giáo Man Hoang Chi Địa Thập Phương giáo?

Chương 418: Thiên Khởi tiểu hải vực, thời đại mới đến (2)

Về mặt Dương Đại không đổi sắc, trong lòng thì hơi kinh ngạc, năng lực tình báo của Long Cung mạnh như thế?

Ngao Hành ý vị thâm trường nói:

- Bản điện hạ còn đưa một chỉ bảo cho người, dùng có vừa tay không?

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Mộ Dung Trường An.

Mộ Dung Trường An sửng sốt, kinh ngạc hỏi:

- Thương Hải Long Ảnh đến từ Long Cung?

Ngao Hành cười to:

- Đó là tự nhiên, đây chính là chỉ bảo xếp hạng mười vị trí đầu trong Long cung, dĩ nhiên, thực không dám giấu giếm, sở dĩ tặng cho các người, cũng là bởi vì phụ vương đạt được cảm ngộ của Thiên Đạo, phân đất phong hầu pháp bảo cho đệ nhân các người, Thương Hải Long Ảnh vốn là phụ vương ta hứa hẹn cho ta, đi qua đồng ý của ta, vừa hay tặng cho các người.

Dương Đại nhú mày, thì ra phúc duyên không hoàn toàn là trống rỗng xuất hiện, cũng dính đến thế lực trong Thâm Vực.

Hắn không khỏi suy nghĩ Thiên Túc chân nhân, Thiên Túc chân nhân cũng thích truyền bá phúc duyên, bọn hắn là khôi lỗi của Thiên Đạo hay là có mưu đồ khác?

Ngao Hành xem thấu ý nghĩ của hắn, cười nói:

- Không sai, thật ra Long Cung chúng ta cũng muốn gia nhập vào trong vạn tộc thi đấu, mưu cầu cơ duyên càng lớn, dĩ nhiên, việc này thì phụ vương ta tự có định đoạt, người không cần thấy áp lực, bản điện hạ mời người đến là chân tâm mong muốn kết giao.

Dương Đại cười nói:

- Đa tạ điện hạ có ý tốt và thông cảm.

Ngao Hành lôi kéo tay Dương Đại, đi đến trước bàn đá một bên ngồi xuống, hai người bắt đầu nói chuyện trời đất, quen thuộc lẫn nhau.

Dương Đại cũng biết cách xã giao như thế nào, thôi phòng nha, hấn cũng rất biết cách.

Hàn huyền một hồi lâu, Ngao Hành cuối cùng rộng mở cửa lớn, nói thẳng:

- Ta muốn chiêu mộ người trở thành Điện khách của ta, cái gọi là Điện khách, không phải mời nhà người nhập Long Cung, chỉ là khi ta có nhu cầu, người có thể giúp ta, trong ngày thường, người cũng không cần đợi trong Long Cung, có thể phát triển thế lực của mình, nếu như người gặp được khó khăn, cũng có thể tìm ta hỗ trợ.

Đối với mục đích này, Dương Đại đã sớm suy nghĩ, cho nên không có từ chối, sáng khoái đáp ứng.

Ngao Hành cười to, cực kỳ cao hứng, hỏi:

- Người muốn cái gì, đến lúc tặng lễ gặp mặt, cứ nói, trong hải dương, Long Cung ta đều có khả năng làm chủ, thậm chí ngay cả ân oán đều có thể giúp người tiêu tan.

Ngữ khí của hấn tràn ngập hào khí.

Dương Đại mở miệng nói:

- Ta muốn địa bàn.

Ngao Hành sửng sốt, ý vị thâm trường nhìn về phía hắn.

Quy Thần cười nói:

- Đúng thế, hắc có nhiều quý nô như vậy, bây giờ trốn ở Lôi Thần hải vực, xác thực không tiện, Lôi Thần tháp vẫn rất cường thế.

Ngao Hành trầm ngâm một hồi, nói:

- Bên cạnh Lôi Thần hải vực có một vùng biển, tên Thiên Khởi tiểu hải vực, không bằng một phần mười Lôi Thần hải vực, nhưng đối với ngươi mà nói, cũng là bao la vô biên, vùng biển bên này chính là đất phong phụ vương ban cho ta, mặc dù có môn phái tu tiên nhân tộc, phạm nhân tồn tại, lại không có thế lực lớn thống nhất, ta ban vùng biển này cho ngươi, từ nay về sau, nếu các đại thánh địa trước tới tìm ngươi gây phiền toái, ngươi cứ khởi động lệnh này.

Nói xong, hắn nâng tay phải lên, trong lòng bàn tay xuất hiện một tấm lệnh bài, lệnh bài xanh biếc, phần rìa biên giới có một con rồng quay quanh, đẹp đẽ uy nghiêm.

Phía trên khắc hai đồng chữ lớn.

Thiên Khởi.

Dương Đại tiếp nhận Thiên Khởi lệnh.

Ngao Hành cười nói:

- Đưa thần thức dò vào trong đó liền có địa đồ chỉ dẫn, sau khi lần này kết thúc, ngươi chính là chủ nhân của Thiên Khởi tiểu hải vực.

Dương Đại gật đầu, nói:

- Đa tạ điện hạ, sau này có việc, xin cứ phân phó.

Ngao Hành nghe vậy, nụ cười càng sâu, hai người tiếp tục nói chuyện phiếm, hàn huyên một hồi lâu mới kết thúc.

Sau khi rời khỏi cung điện của Ngao Hành, Quy Thần cười nói:

- Thiên Khởi tiểu hải vực tuy nhỏ, nhưng vẫn là một vùng biển, nắm bắt thật tốt, vẫn có thể xem là chỗ khởi sự.

Dương Đại cười nói:

- Khởi cái gì chuyện chứ, ta chỉ muốn có địa bàn của mình trong hải dương, không cần lo lắng bị người xua đuổi.

Quy Thần cười ha ha, cũng không có hỏi thêm.

Bọn hắn cũng không trở về cung điện, mà đi tới một chỗ vườn hoa lớn trong dãy cung điện của Tam Thái Tử, địa thế nơi này bao la, kỳ thụ vờn quanh, trưng bày từng tòa bàn ghế, trên mặt bàn bày đầy đủ loại thức ăn cùng linh quả, để cho người ta nhìn xem đã thèm nhỏ dãi.

Được Quy Thần dẫn đầu, Dương Đại tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống, còn ba vị âm chúng, thì đứng ở phía sau, hộ vệ không có tư cách ngồi xuống, mà khách khứa lui tới đều có thể cảm nhận được ba vị này là hồn thể.

Càng ngày càng nhiều khách nhân đến, quen biết sẽ ngồi cùng một chỗ.

Dương Đại tạm thời không nhìn thấy người quen, thí luyện giả còn không thể tiếp xúc đến cấp độ như Long Cung này.

Thời gian một nén nhang sau, đại bộ phận bàn đều đã ngồi đầy, chỉ còn lại cái bàn của Dương Đại không có người thứ hai, hắn nhìn lướt qua, có một trăm ba mươi bảy vị khách, tất cả đều là tu vi Thiên Nguyên cảnh, đại bộ phận còn mạnh hơn hắn, không thể không nói, mặt mũi Ngao Hành vẫn rất lớn, đoán chừng ở đây đều là điện khách của hắn.

Cuối cùng, có một nam tử mặc áo trắng đi tới, khuôn mặt hấn thoát nhìn hơn ba mươi tuổi, tuấn lãng phi phàm, đầu đội mũ vải, tay cầm một cây quạt xếp, hấn thoải mái ngồi bên cạnh Dương Đại, cười nói:

- Tại hạ Giang Lễ, xin hỏi danh hiệu của đạo hữu?

Dương Đại cười đáp:

- Ta gọi Dương Đại, gặp qua Giang huynh đệ.

Hấn bung chén rượu lên, chạm cốc cùng Giang Lễ.

Hai người hàn huyên, Giang Lễ chính là một tán tu, từng là một thư sinh phàm nhân, trên đường khảo thủ công danh ngẫu nhiên đạt được tiên pháp, từ đó đi vào con đường Cầu Đạo, theo Man Hoang Chi Địa đi vào hải dương.

Biết được Dương Đại cũng là từ Man Hoang Chi Địa đến đây, Giang Lễ càng cao hứng hơn, sau một phen nói chuyện với nhau, Dương Đại biết được hấn không ngờ lại đến từ Đại Hạ vương triều, hai người được cho là đồng hương, dù sao địa điểm hấn buông xuống Thâm Vực cũng là Đại Hạ vương triều.

Chương 419: Thiên Khởi tiểu hải vực, thời đại mới đến (3)

Hai người mới quen đã thân, càng trò chuyện càng cao hứng, vị trí một bàn này cũng dần dần ngồi đầy, tình huống những người khác giống như bọn hắn, xem như hạng người vô danh trong hải dương, cho nên chỉ có thể ngồi cùng một đoàn.

Đối với những người khác, Dương Đại cũng khách sáo một thoáng, xem như kết bạn.

Đợi Ngao Hành đến, thọ yến xem như bắt đầu.

Không có biểu diễn loè loẹt, Ngao Hành cũng rất thân hòa, đầu tiên là nói một chút lời khách sáo trước mặt mọi người sau đó để tất cả bắt đầu hưởng dụng thịnh yến Long Cung, sau đó đi đến một bàn rồi lại một bàn tán gẫu, bầu không khí rất không tệ.

Qua tới ba canh giờ, thọ yến kết thúc, khách khứa tự rời khỏi.

Dương Đại mang theo ba vị âm chúng rời khỏi Long Cung, cấp tốc đi vào trên mặt biển, hắn đang muốn thả ra Quy Nguyên thánh lâu, một đạo khí tức tới gần, hắn quay đầu nhìn lại, Giang Lễ lúc trước nhận biết không ngờ lại chạy đến.

Trụ Nộ thiên vương, Mộ Dung Trường An, Vân Du lão tiên bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Giang Lễ dừng lại, cười nói với Dương Đại:

- Dương đạo hữu, ta có một chuyện muốn hỏi thăm.

Dương Đại cười hỏi:

- Chuyện gì?

Giang Lễ hỏi:

- Xin hỏi Dương đạo hữu có phải là dị nhân?

Dương Đại giống như cười mà không phải cười hỏi:

- Vì sao đoán như thế?

Giang Lễ cười nói:

- Đại Hạ vương triều suy sụp đã lâu, ngoại trừ Kiếm Thánh ngày xưa, đã không có đại tu sĩ xuất hiện, mà ba vị hồn phách phía sau người không giống như quỷ nô, tồn tại rất đặc thù, Đại Hạ vương triều những năm gần đây trải rộng dị nhân, dị nhân đều có thiên phú, quan hệ giữa người và ba vị hồn phách để ta suy nghĩ đến thiên phú.

Dương Đại cười không nói, trong lòng suy đoán ý đồ của đối phương.

Mộ Dung Trường An ngưng tụ ra Thương Hải Long Ảnh, lạnh giọng hỏi:

- Ý gì?

Giang Lễ vội vàng đưa tay, nói:

- Ta cũng không có ác ý, chỉ muốn hiểu rõ dị nhân, thiên hạ này cực kỳ nhiều dị tộc, nhưng chỉ có dị nhân và nhân tộc ta giống như đúc, ta rất tò mò đối với việc này, có lẽ chúng bản thân ta là đồng tộc.

Dương Đại cười nói:

- Giang huynh đệ, sau này người sẽ rõ ràng, ta còn có việc, hữu duyên gặp lại.

Nói xong, hắn xuất ra Quy Nguyên thánh lâu, bay vào trong lâu, ba vị âm chúng theo sát phía sau.

Nhìn Quy Nguyên thánh lâu không lồ đi xa, Giang Lễ lay động quạt xếp, lẩm bẩm nói:

- Cửu Châu đến cùng ở nơi nào?

Sau khi tách ra khỏi Giang Lễ, Dương Đại ném Thiên Khởi lệnh cho Vân Du lão tiên, để Vân Du lão tiên thao túng Quy Nguyên thánh lâu tiến lên.

Sau khi Mộ Dung Trường An đạt được Dương Đại bày mưu đặt kế, nói ra hết thủy hành trình của chuyến đi này.

Nhóm âm chúng hết sức hưng phấn, bọn hắn cuối cùng cũng có địa bàn riêng của mình.

Thiên Thần mở miệng nói:

- Thật ra chủ nhân có khả năng tổ chức thể lực của mình, tuyển nhận phạm nhân, tán tu, thu thập tài nguyên, sau khi trở thành thể lực lớn, thu thập âm chúng, tu hành licàngen dễ dàng hơn.

Các âm chúng khác dồn dập biểu thị đồng ý.

Dưới tay Dương Đại đã có rất nhiều thể lực, kết cấu hoàn thiện, ổn định, đã có khả năng thành hệ thống thể lực.

Dương Đại cũng động tâm, hắn hôm nay hoàn toàn có khả năng đặt chân ở một chỗ, điều động bộ phận đại quân âm chúng ra ngoài thu hoạch, như thế hắn có thể một mực mạnh lên, nếu một mực mang theo âm chúng chinh chiến, ngược lại sẽ trì hoãn tu hành.

- Chờ đến Thiên Khởi tiêu hải vực rồi nói sau.

Dương Đại lập lời nước đôi nói, hắn tạm thời không muốn trở lại Thập Phương giáo, bởi vì Thập Phương giáo đã không

đủ để thỏa mãn hẳn.

Nhóm âm chúng hạch tâm bắt đầu thảo luận nếu thành lập thế lực, nên lấy tên gì.

Hồn Tộc, Hồn Điện, Hồn Vực, Âm Tộc.

Đủ loại tên đều xuất hiện.

Dương Đại mặc dù không có trực tiếp đồng ý, nhưng cũng bắt đầu suy nghĩ.

Chỉ tu luyện liên phí phạm đặc tính của âm chúng, âm chúng có suy nghĩ của mình, vậy có thể khai phá năng lực của bọn hắn, sau này thành lập đủ loại mật dịch, thu lấy tài nguyên, cũng có thể nhanh chóng mạnh lên.

Sau này nếu phát động chiến tranh vùng biển, hiệu suất thu lấy âm chúng càng cao, dù sao cũng mạnh hơn tự đi đường.

Dương Đại bắt đầu mặc sức tưởng tượng đủ loại chỗ tốt khi xây dựng thế lực.

Thiên Khởi tiểu hải vực cách Long Cung không tính quá xa, ít nhất không có xa như Lôi Thần hải vực, đáng nhắc tới chính là, Thiên Khởi tiểu hải vực cách Thương Hải thiên vực chỗ Kiếm tông rất gần.

Dương Đại thậm chí hoài nghi Ngao Hành cố ý làm thế, dùng năng lực tình báo của Long Cung không có khả năng không biết được thái độ của Kiếm tông đối với dị nhân.

Hai ngày sau, Quy Nguyên thánh lâu tiến vào Thiên Khởi tiểu hải vực, Dương Đại trực tiếp thả ra hết thầy âm chúng, để tất cả đi đến đủ các phương hướng khác nhau điều tra tình huống, đồng thời điều động Thu Tộc, Hào Tộc chui vào đáy biển điều tra.

Đi vòng vo nửa ngày, Dương Đại tìm tới một tòa hải đảo lớn nhất, thả ở địa cầu, tương đương với một khối lục địa, sau

khi hạ xuống, hắn để một chút âm chúng bắt đầu xây dựng kiến trúc.

Nếu là địa bàn của mình, phải có dáng vẻ của một nền văn minh.

Dương Đại đứng ở trên bờ cát quan sát mấy trăm vạn âm chúng bận rộn, lần lượt có âm chúng thông qua tâm linh trao đổi hồi báo tình huống từng phương hướng.

Trong Thiên Khởi tiêu hải vực có không ít hòn đảo có phàm nhân ở lại, thậm chí hình thành các quốc gia, vương triều, cũng có một chút Tu Tiên giả tị thế, tạm thời chưa có môn phái tu tiên, hải yêu trong biển thì nhiều, bởi vì hải dương vô cùng sâu, hải yêu nhiều vô số kể, càng sâu thì có tu vi càng cao.

Dương Đại để nhóm âm chúng không đi quấy rầy phàm nhân, tìm kiếm chỗ đặt tông môn như các giáo phái ở Man Hoang Chi Địa, vây quanh chủ đảo của hắn, tranh thủ mỗi hướng đi đều có phòng tuyến.

Chương 420: Thiên Khởi tiểu hải vực, thời đại mới đến (4)

Kiến thiết không cần toàn bộ âm chúng, tuyệt đại đa số âm chúng đều tìm đến chỗ tu luyện, khiến cho tu vi Dương Đại tiếp tục tăng trưởng.

Dương Đại có thời gian rảnh đi logout sẽ chỉ mang theo một nhóm âm chúng hạch tâm.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đại cầm điện thoại di động lên, thấy Tiêu Hưng gọi nhớ mấy cuộc.

Hắn lập tức gọi lại, rất nhanh , bên kia đã bắt máy.

- Chuyện gì?

- Ha ha ha, có hai chuyện, một là chuyện Địa Cầu Thần, các quốc gia chuẩn bị liên hợp đề cử người làm Địa Cầu Thần, hi vọng người có thể phối hợp thu video phỏng vấn, tuyên bố cho đại chúng hứa hẹn bảo hộ các loại, chính là làm hình thức, Địa Cầu Thần hoàn toàn chính xác đã lập, có thể khiến nhân loại ta càng có cảm giác an toàn, đồng thời cũng đại biểu cho thời đại mới đã đến, tận thế như vậy chung kết, đề người xóc lên tờ thứ nhất của trang lịch sử thời đại hoàn toàn mới này.

- Có khả năng, chuyện thứ hai thì sao?

- Chuyện thứ hai là chuyện trong Thập Phương Giáo, hạch tâm đệ tử Tâm Như Thần thành công gia nhập Thiên phủ, đang trắng trợn lôi kéo đệ tử trong giáo, dã tâm rất lớn, có khả năng uy hiếp được người, nếu người còn muốn làm Giáo chủ Thập Phương giáo, có thể trở lại thu thập hắn, dĩ nhiên, dùng thực lực trước mắt của người có khả năng đã không nhìn trúng

Thập Phương giáo, nếu ngươi không muốn tranh, chúng ta sẽ nghĩ biện pháp đến đỡ một vị thí luyện giả khác.

- Xác thực lười nhác tranh, bất quá ta sẽ phái phái âm chúng trở về một chuyến, thuận tiện thu lấy hồn phách, đến lúc đó người nào muốn làm, ta có thể cho âm chúng hỗ trợ duy trì.

Dương Đại nhẹ giọng cười nói, tùy tiện một âm chúng Thiên Nguyên cảnh đủ để mang cho Thập Phương giáo áp lực khủng bố.

Trò chuyện trong chốc lát, Dương Đại cúp máy, còn chuyện ở Thiên Khởi tiểu hải vực, hắn không muốn lộ ra, miễn cho thêm việc chiếu cố thí luyện giả, trở nên không đủ thuần túy, mà Tiêu Hưng cũng cực kỳ tôn trọng hắn, chỉ bất quá hỏi thăm hành tung trước mắt của hắn.

Đúng lúc này, Trụ Nộ thiên vương bỗng nhiên nhíu mày, nói:

- Chủ nhân, phía dưới có thứ gì đó, ta đi xem một chút?

- Có vật liệu? Chẳng lẽ chính là vật chất màu đen đã phụ thân trên người Thái Dương Thần?

Dương Đại nhíu mày, lập tức nói:

- Đi thôi, cẩn thận một chút.

Trụ Nộ thiên vương gật đầu, lập tức chui vào lòng đất.

Thái Dương Thần vội vàng nói:

- Ta cũng muốn đi!

- Quên đi, ngươi đừng đi gây trở ngại.

Hùng Liệt lắc đầu nói, Dương Đại cũng là thái độ này, dù sao Thái Dương Thần bị phụ thân qua, nói không chừng lần thứ hai phụ thân lại càng dễ.

Thái Dương Thần muốn nói lại thôi, vô lực phản bác.

Dương Đại tiếp tục lên mạng, hắn cũng không tin chủng tộc thần bí dưới lòng đất có thể mạnh hơn Trụ Nộ thiên vương, thật nếu như vậy, nhân loại địa cầu đã sớm hủy diệt, không hợp lý.

Một lát sau.

Âm thanh của Trụ Nộ thiên vương vang lên:

- Sâu trong lòng đất lại có cấm chế thần bí, ngay cả ta là Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh đều không thể mạnh mẽ xông vào.

- Có không bắt được cái gì?

- Không có, bọn hắn quá nhanh, ta khẽ động, bọn hắn đã co vào, tất cả đều trốn trong cấm chế.

- Thế trở về đi.

- Được.

Lòng đất lại có cấm chế vượt qua Thiên Nguyên cảnh.

Điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ hoặc Địa Cầu lai lịch bất phàm, hoặc từng có đại năng buông xuống qua, vô luận là loại nào, đều đáng cảnh giác.

Dương Đại lập tức gọi điện thoại cho Trương Triền Vân, báo cáo việc này cho hắn, tạm thời vô dụng, nhưng ít ra có thể để nhân loại ta lưu lại một cái tâm nhãn.

Sau một tiếng, Dương Đại nhích người rời khỏi căn cứ, bây giờ các nơi Hạ Quốc đã triệt để thái bình, hắn cũng không cần tọa trấn căn cứ, hắn dự định thừa dịp nhóm âm chúng kiến thiết hải đảo, về thăm nhà một chút.

Hắn mang theo nhóm âm chúng trực tiếp bay lượn, thí luyện giả, binh sĩ, nhân viên công tác trong căn cứ nhìn thấy hắn đều ngừng chân ngược đầu ngưỡng mộ nhìn theo.

Chuyện Địa Cầu Thần đã bắt đầu được tạo thế, người của các nước trên thế giới đều biết tận thế sắp chung kết.

Tận thế có thể chung kết, công lao của Bá Vương Bất Quá Giang quá lớn, thậm chí có không ít truyền thông đưa ra tiêu đề khoa trương, tỷ như: Một người chung kết tận thế?

Hắn nhà ở Phong Thành, cũng trong Hán Tây hành tỉnh, không tính xa.

Không đến nửa giờ, Dương Đại đã dẫn nhóm âm chúng dựa theo địa chỉ Hồ Lợi phát định vị về đến trong nhà.

Giờ phút này chính vào buổi chiều, trong nhà không có ai.

Dương Đại trực tiếp thi triển Độn Địa thuật, chui vào trong nhà, nhóm âm chúng càng xuyên tường mà qua.

Ngôi biệt thự này mười phần lạ lẫm, nhưng nhìn xem ảnh chụp treo trên tường, Dương Đại lộ ra nụ cười.

Nói ra, đây là sau khi xuyên việt, hắn lần đầu tiên thấy người cả nhà, trước đó kiểm trắc thiên phú thì gặp được cha mẹ, còn chưa thấy em trai em gái.

Dương Đại ngồi ở trên ghế sa lon, bắt đầu xem tivi, nhóm âm chúng cũng đợi ở trong phòng khách, không có đi loạn bốn phía.

Đài truyền hình Hán Tây hành tỉnh đang trình chiếu kế hoạch kiến thiết mặt trăng, trước khi tận thế diễn ra, nhân loại vẫn không quá hiểu rõ về mặt trăng, chỉ là có người đổ bộ qua, bây giờ nương tựa theo khoa học kỹ thuật các tộc cùng nhân tài công nghệ cao, nhân loại đã có khả năng trực tiếp nhúng chân mặt trăng.

Hạ Quốc đều an bài nhiệm vụ cho từng người hành tỉnh, có phụ trách thức tỉnh kinh tế, có phụ trách phát triển khoa học kỹ thuật, còn có giáo dục, các loại học phủ tu tiên đã bắt đầu lập

hồ sơ, thậm chí có không ít giáo sư chuyên gia bắt đầu nghiên cứu dung hợp tu tiên và khoa học kỹ thuật.

Toàn nhân loại đều lâm vào một loại trạng thái tích cực cuồng nhiệt phấn đấu hướng lên.

Người dẫn chương trình đang ở kết nối với nhân viên công tác trong căn cứ du hành vũ trụ Hán Tây hành tinh, nhân viên công tác kia nói xong liền kích động, tuyên bố muốn thành lập tượng đá Bá Vương Bất Quá Giang trên mặt trăng.

Nhóm âm chúng dồn dập khen hay.

Chương 421: Hồn Thần Cung, Cửu Châu Đại Địa (1)

Nếu như đặt ở trước tận thế khẳng định không thể, nhưng bây giờ ngược lại không tính truyền ra bí mật, người dẫn chương trình cũng lộ ra nụ cười, biểu thị chờ mong.

Kỷ Vân Yên cảm khái nói:

- Trước khi ta chết, trăm triệu lần không ngờ Địa Cầu sẽ phát triển nhanh như vậy.

Hùng Liệt gật đầu nói:

- May mắn mà có chủ nhân, nếu như nhân loại không có thiên phú của chủ nhân, chỉ sợ đã chết trong chủng tộc đào thải.

Liễu Tuấn Kiệt cười nói:

- Nói không chừng chủ nhân chính là cứu thế chủ, bản thân đã mang theo sứ mệnh đặc thù.

Như thế để Dương Đại nhú mày.

Vì sao xuyên qua, hẳn một mực cũng đang suy nghĩ.

Từ nơi sâu xa, chẳng lẽ hẳn chính là tới cứu vớt nhân tộc Địa Cầu?

Đã có vạn tộc tồn tại, có tiên thần tồn tại, vậy thế giới cũ của hắn có khả năng cũng tồn tại, chẳng qua thời không song song thôi, cũng không biết thời không kia có cuốn vào vạn tộc cạnh tranh hay không.

Trong lúc nhất thời, Dương Đại bắt đầu xuất thần, nhớ lại đủ loại chuyện ở kiếp trước, trôi qua giống như một giấc mộng.

Bốn giờ chiều, tiếng mở cửa truyền đến.

Dương mẫu dẫn theo bao đồ đẩy cửa đi vào, ánh mắt vô ý thức quét qua phòng khách, bị dọa toàn thân lắc một cái, đợi khi bà nhìn thấy Dương Đại, lập tức kinh hãi, vút xuống bao đồ bỏ nhào qua.

Sau đó chính là hình ảnh trùng phùng ôn nhu.

Năm giờ chiều, Tiểu Dương Siêu, Tiểu Dương Anh trở về, bọn hắn thấy Dương Đại, rất hưng phấn, trực tiếp ôm lấy anh trai, cũng hóa giải khó chịu trong lòng của hắn.

Mặc dù kiếp trước không có bọn hắn, nhưng bọn hắn bây giờ xác thực tồn tại, tình cảm máu thịt cũng là thật.

Em trai em gái quần lấy Dương Đại, để Dương Đại kể lại các tình huống trong chủng tộc đào thải, Dương mẫu thì lôi kéo Kỷ Vân Yên nói chuyện phiếm, Kỷ Vân Yên lại còn giúp nàng một tay, cùng một chỗ nấu cơm.

Một mực đến chạng vạng tối, sáu giờ rưỡi, phụ thân Dương Đăng mới logout, đi ra từ gian phòng của mình, lúc thấy Dương Đại, hắn kinh ngạc kinh ngạc, cũng rất cao hứng.

Lúc ăn cơm, Dương Đăng còn lôi kéo Hùng Liệt uống rượu với nhau.

Dương Đại lúc này mới nhớ, Dương Đăng đã từng là fan không nảo của Hùng Liệt, Dương Siêu thì càng ưa thích Thái Dương Thần, Dương Diễm có chút câu nệ không dám tới gần âm chúng.

Dương Đăng nói bản thân gần đây trải qua trong Thâm Vực, rất hưng phấn, nói mình và các bạn thân chuẩn bị thăm

dò Quỷ Khốc lĩnh.

Nghe được ba chữ Quỷ Khốc lĩnh, Dương Đại hốt hoảng một hồi.

Liễu Tuấn Kiệt lại gần, tức giận nói:

- Thúc thúc, ta và chủ nhân lúc trước rơi xuống đất chính là rơi vào Quỷ Khốc lĩnh, ta bị một câu vật giết...

Hắn bắt đầu điên cuồng kể khổ, Dương Đằng ngây cả người, Dương Đại rất ít nói về chuyện bản thân gặp phải trong Thâm Vực, Dương Đằng có thể là biết Quỷ Khốc lĩnh đáng sợ, đối với người mới mà nói, tuyệt đối nguy hiểm.

Hai cha con đôi mắt, Dương Đại vẫn đạm phong khinh cười cười.

Một bữa cơm tối, Dương Đại ăn đến cao hứng, cuối cùng cảm nhận được cảm giác sung sướng của nhà, hắn cũng ở trong nhà đến ban đêm, mang theo âm chúng tiến vào Thâm Vực.

Kiến thiết trên hải đảo rất nhanh, chỉ nửa ngày đã xuất hiện rất nhiều lầu các, đường núi, Tu Tiên giả không cần dựa vào lao động, đều là thi pháp.

Cung điện thuộc về Dương Đại còn chưa kiến thiết tốt, nhóm âm chúng cảm thấy tòa cung điện này nhất định phải đại khí bàng bạc, còn cần chi tiết, cho nên không thể hoàn thành trong thời gian ngắn, Dương Đại cũng không vội.

Hôm sau trời vừa sáng, âm chúng thủ lĩnh các thế lực chạy đến, cùng Dương Đại tụ họp trên bờ cát, trao đổi quy hoạch Thiên Khởi tiểu hải vực.

Mỗi một vị chủ nhân thế lực đều có ý nghĩ của mình, cũng đều rất có đầu chí, nhất là chủng tộc, bọn hắn thấy được hi vọng thức tỉnh.

Theo thiên phú Dương Đại càng ngày càng mạnh, sẽ có hay không có một ngày, âm chúng có khả năng phục sinh hay không?

Không biết ai đưa ra ý nghĩ, ngược lại truyền ra ở giữa âm chúng.

Dương Đại cảm giác mình cần xác lập một vị tổng quản nội vụ, trừ tính chung một ít chuyện, hẳn nhìn về phía mình âm chúng hạch tâm.

- Chủ nhân, ta có khả năng.

Am thanh Vân Du lão tiên vang lên trong lòng Dương Đại.

Dương Đại nhìn về phía hẳn, lão gia hỏa này yên lặng, các âm chúng khác đoán chừng nghĩ không ra trong lòng hẳn đang tính toán.

Bất quá có người chủ động xin đi giết giặc, là chuyện tốt, làm không tốt thì đổi lại là được.

Dương Đại có lực không chế âm chúng tuyệt đối, cho nên căn bản không sợ nhóm âm chúng lục đục với nhau, hoặc là phản bội hẳn.

- Như vậy đi, sau NÀY Vân Du lão tiên sẽ trở thành tổng quản của ta, chuyện kiến thiết cùng phát triển các người có thể hỏi hẳn, chuyện nào mà hẳn không thể hạ đạt quyết định thì hỏi lại ta, trước mắt, yêu cầu của ta chỉ có một, để Thiên Khôi tiểu hải vực triệt để thuộc về ta, cũng thành lập phòng tuyến tại các nơi, đến mức mậu dịch cùng khai phá tài nguyên, các người tự mỗi người an bài, mỗi một chi giáo phái, chủng tộc nhất định phải cam đoan tám phần mười trở lên thành viên đều đang tu luyện, đến sau này ta sẽ trở thành lập chính chiến quân, do Mộ Dung Trường An lãnh tụ, chuyên môn phụ trách ra ngoài thu thập âm chúng.

Dương Đại mở miệng nói, cắt ngang tất cả mọi người nói chuyện, hắc căn bản không có thương lượng, trực tiếp đưa ra ý kiến.

Nhóm âm chúng đã quen với thái độ của hắn, cho nên cũng cũng không có dị nghị.

Vân Du lão tiên mở miệng nói:

- Ta mặc dù vân du tứ phương, nhưng từng đảm nhiệm chuyện ở rất nhiều thế lực lớn, nếu làm không được khá, chủ nhân bất cứ lúc nào có thể bãi miễn chức vụ của ta.

Dương Đại gật đầu, sau đó đứng dậy rời khỏi.

Hùng Liệt đuổi theo, hỏi:

- Chủ nhân, muốn thành lập mậu dịch quan hệ cùng thí luyện giả không?

Dương Đại mở miệng nói:

- Tạm thời không cần, thí luyện giả cũng cần tự mình phát triển, chúng ta bây giờ là át chủ bài của nhân tộc Địa Cầu, mà chúng ta cách thí luyện giả quá xa, quá sớm không liên lạc thuận tiện.

Hùng Liệt suy nghĩ một chút, cảm thấy có đạo lý.

Chương 422: Hồn Thần Cung, Cửu Châu Đại Địa (2)

- Người chọn lựa năm vị Thiên Nguyên cảnh, chạy tới Thập Phương giáo, thu hồi nhiệm vụ treo thưởng thu hồn phách mà ta đã ban ra, thuận tiện liên hệ cùng Trương Triền Vân, xem bọn hắn muốn đỡ người nào thượng vị, nếu người nào không phục, người xem đó mà làm.

Dương Đại phân phó, Hùng Liệt lập tức lĩnh mệnh.

Hắn đã là cao thủ Thiên Nguyên cảnh, thật đúng là không để Thập Phương giáo vào mắt.

Ngày đó, Hùng Liệt mang theo năm vị âm chúng Thiên Nguyên cảnh rời khỏi.

Sau đó, trong một đoạn thời gian, nhóm âm chúng đều đang bận rộn, thay phiên tu luyện, gieo trồng, khai thác, kiến thiết, đi săn các loại, đủ loại chuyện đều có người làm, Dương Đại tồn trữ tài nguyên lâu như vậy cuối cùng cũng phát huy được tác dụng, phân cho từng hải đảo, gieo trồng thiên tài địa bảo có thể tăng lên linh khí các đảo.

Sau ba ngày.

Dương Đại đứng ở trước cung điện của mình, nhìn ra sơn hải tốt đẹp xa xa, trong lòng hào tình vạn trượng.

- Trước làm ruộng, lại phát triển, hùng thôn thiên hạ.

Dương Đại lẩm bẩm nói, trong mắt tràn đầy dã tâm.

Hơn bảy ức âm chúng còn chưa đủ, hắn muốn một tỷ, chục tỷ, thậm chí vạn ức!

Sau lưng hắn là một tòa cung điện to lớn hùng vĩ, cửa lớn đã cao mười trượng, phía trên bảng hiệu khắc ba lớn.

【 Hồn Thần quan 】

Tượng trưng cho thiên phú của hắn - Đại Thiên Hồn Thần.

Tòa cung điện này hiện lên màu đỏ, dưới ánh mặt trời, chiết xạ kim quang thần nhiên, chính là do tài liệu đặc thù chế thành, ở vào phía trên ngọn núi cao nhất của hải đảo, độ cao vượt qua mặt biển vạn mét, từ nơi này nhìn xuống, mặc dù nhìn không thấy hải dương, nhưng lại cảm giác rất hào hùng.

Đảo này vô cùng bao la, muốn liếc nhìn biên, không phải Tu Tiên giả rất khó làm được, địa vực lớn, sản vật tài nguyên tự nhiên phong phú, đưa mắt nhìn tới, khắp nơi đều là thân ảnh âm chúng đang khai thác, mười phần bận rộn.

Dương Đại thưởng thức phong cảnh trong chốc lát, sau đó trở về tu luyện.

Hơn bảy ức âm chúng, phân ra tới mấy ngàn vạn làm sức lao động, còn lại tu luyện, tăng phúc tu luyện vẫn hết sức khả quan.

Mục tiêu của Dương Đại hiện tại chính kiến thiết Thiên Khởi tiểu hải vực, hưởng thụ âm chúng tu luyện mang tới tu vi tăng phúc, tu vi đều đang tăng trưởng mỗi ngày.

Thoáng chớp mắt.

Mười ngày đi qua.

Chủ đảo đã thay đổi đến mức rất có sinh khí, đủ loại cung điện đại khí hùng vĩ, lầu các phân bố tại các ngõ ngách, cung điện càng gần Hồn Thần Cung đều là nơi âm chúng hạc tâm ở.

Dương Đại trong ngày thường hết sức hưu nhàn, tình cờ luận bàn cùng âm chúng, hoặc là câu cá, hắn đều nhanh quên

đi nguy hiểm.

Một ngày này, Dương Đại cảm nhận được khí tức chiến đấu đang ở gần Thiên Khởi tiểu hải vực.

Rất mạnh!

Ít nhất là Thiên Nguyên Âm Dương cảnh.

Hải ngoại thật là cường giả như mây, khắp nơi đều là Thiên Nguyên cảnh.

Trong lòng Dương Đại cảm khái, dĩ nhiên, hắn chẳng qua tự tác việc vui, hắn cũng đã gặp qua không ít tu sĩ, Yêu quái phía dưới Thiên Nguyên cảnh, chẳng qua không bị hắn để vào mắt.

Khí tức chiến đấu phương xa càng ngày càng gần, Dương Đại đột nhiên cảm thấy có chút quen thuộc, một đạo khí tức trong đó chính là tu sĩ lúc trước hắn gặp phải trong Long Cung, Giang Lễ.

Cái tên này là người thứ nhất nói lời chào hắn, mà cảm thấy rất hứng thú về thí luyện giả, cho nên Dương Đại khắc sâu ấn tượng, sợ hắn là kẻ địch tiềm ẩn.

Dương Đại lập tức dùng tâm linh cảm ứng phân phó Trụ Nộ thiên vương trước đi xem một chút.

Trụ Nộ thiên vương đang đợi trong đảo lập tức nhích người, cấp tốc tan biến tại chân trời.

Dương Đại tiếp tục luyện kiếm, lĩnh hội Kiếm đạo.

Đây là khía cạnh hắn tu hành nhiều nhất trong ngày thường, thiên phú kiếm đạo của hắn rất mạnh, mỗi ngày đều thấy hiệu quả tăng lên, kiếm ý mà Kiếm Thánh truyền cho của hắn một mực đang mạnh lên, ngay cả chính hắn đều cảm giác đáng sợ.

Đáng tiếc, hắn không có cơ hội hiện ra kiếm ý.

Một lát sau.

Khí thế Nộ Thiên Vương đột nhiên bùng nổ, đè ép hai cổ khí tức cường đại khác.

Cái này khiến Dương Đại có chút ngoài ý muốn, hắn vội vàng hỏi ở trong lòng:

- Người làm sao tham chiến? Không phải bảo người xem trước một chút sao?

Nộ Thiên Vương cấp tốc trả lời:

- Nghe không hiểu bọn hắn đang tranh cái gì, dứt khoát đánh chết là được rồi.

- Đừng! Cho dù muốn giết cũng có thể để bọn hắn lừa gạt càng nhiều người tới đây.

- A? Bọn hắn đã chết.....

Dương Đại im lặng, không biết nên nói cái gì.

Hắn chỉ có thể chờ đợi Trụ Nộ thiên vương trở về.

Cũng không lâu lắm, Trụ Nộ thiên vương trở về, hắn rơi vào trước mặt Dương Đại, thả ra hai đạo hồn phách, trong đó một vị chính là Giang Lễ.

Trụ Nộ thiên vương đặc ý cười nói:

- Hai vị Âm Dương cảnh đánh giết tối mày tối mặt, bị ta ra một kích đánh giết, thoải mái!

Dương Đại lắc đầu bật cười, lập tức bắt đầu hấp hồn.

- Chờ một chút, Dương đạo hữu, là ta đây.

Giang Lễ vội vàng kêu lên, đáng tiếc, Dương Đại căn bản không để ý tới, trực tiếp hấp thu.

Không đến ba phút, hai tôn Âm Dương cảnh đều bị hấp thu.

Dương Đại phóng xuất bọn hắc, để bọn hắc tự giới thiệu.

Một vị tu sĩ khác tên là Ngụy Khoát Hải, đến từ Thương Hải thiên vực, cũng không phải đến từ Kiếm tông, Thương Hải thiên vực cực lớn, chỉ là Thánh địa đã không phải một phương, hắc sở dĩ truy sát Giang Lễ, là bởi vì Giang Lễ chui vào tông môn bọn hắc, dò xét tình báo vào tay bọn hắc.

- Người này biết được Phúc Thần tông chúng ta đang liên hệ dị tộc, nếu việc này truyền ra, Phúc Thần tông sẽ không có nơi sống yên ổn, nhất định phải tru diệt hắc.

Ngụy Khoát Hải trầm giọng nói, ánh mắt nhìn về phía Giang Lễ vẫn như cũ tràn ngập sát ý.

Giang Lễ tức giận nói:

- Ta nếu muốn tản ra tin tức đã sớm truyền, ta giống như Phúc Thần tông các ngươi, muốn gia nhập dị tộc tham gia Thiên Đạo đại kiếp.

Ngụy Khoát Hải hỏi:

- Vậy vì sao ngươi lại phản bội chạy trốn?

Giang Lễ bất đắc dĩ nói:

- Bởi vì dị tộc các ngươi lựa chọn cũng không phải mục tiêu của ta, ta muốn chính giống dương... Dị nhân như chủ nhân.

Quả nhiên tên này không có ý tốt, may mắn đã giết.

Dương Đại không còn bất mãn Trụ Nộ thiên vương, hắc nhìn chăm chăm Giang Lễ hỏi:

- Vì sao muốn tìm dị nhân?

Ánh mắt Giang Lễ âm u, nói:

- Bởi vì gia tộc chúng ta đến từ Cửu Châu Đại địa.

Chương 423: Nhu cầu cấp bách quét mới đỉnh tiêm chiến lược (1)

- Cửu Châu đại địa? Cái gì là Cửu Châu đại địa?

Dương Đại nhú mày hỏi, Hạ Quốc cổ đại được xưng là Cửu Châu, sẽ không thật là Địa Cầu đó chứ?

Lại liên tưởng đến Trụ Nộ thiên vương nói tới cấm chế dưới lòng đất, Dương Đại trong nháy mắt liên tưởng đến rất nhiều thứ.

Giang Lễ trả lời:

- Tiên tổ Giang gia ta Giang Tử Nha đến từ một thiên địa khác, chính là Cửu Châu Đại Địa, đó là thế giới Thiên Ngoại, rất xa xôi, không thể trực tiếp đi đến, cần kỳ ngộ mới có thể đến được, ta tràn ngập tò mò đối với Cửu Châu Đại Địa, nghe đồn đệ tử Giang gia chỉ có khi trở lại Cửu Châu, mới có thể thức tỉnh huyết mạch.

Khương Tử Nha?

Dương Đại bị hù dọa, không khỏi hỏi:

- Người không phải Giang của Giang Hà à?

Giang Lễ nói:

- Đúng thế, làm sao vậy?

Dương Đại cau mày nói:

- Ta biết Khương Tử Nha, là một chữ Khương khác, mà không phải Giang của Giang Hà.

Giang Lễ trả lời:

- Có lẽ chúng ta đổi họ, dù sao Giang gia chúng ta trốn tới nơi này, chắc chắn có nguyên nhân, chỉ là hậu bối chúng ta không biết được.

Cũng là đạo lý này.

Tên chó chết này không thành thật, trước đó còn lừa hắc là thư sinh.

Dương Đại càng hứng thú với Giang gia, tiếp tục hỏi thăm, Giang Lễ thành thật trả lời, thật ra hắc hiểu rõ Cửu Châu Đại Địa cũng rất ít, chẳng qua biết có một chỗ như vậy, nghe đồn người Cửu Châu Đại Địa giống y như người ở nơi này, cho nên lúc nhìn thấy dị nhân, hắc khó tránh khỏi nghĩ như vậy.

Trò chuyện trong chốc lát, Dương Đại để bọn hắc lui ra.

Giang Lễ vội mở miệng nói:

- Ta chết đi, gia tộc của ta tất nhiên sẽ truy xét việc này, đến lúc đó chỉ sợ có phiền toái, mà lại là phiền phức ngập trời.

Ngụy Khoát Hải khinh miệt nói:

- Phiền phức ngập trời? Có thể con mạnh hơn cả Phúc Thần tông chúng ta sao? Phúc Thần tông cũng sẽ điều tra nguyên nhân cái chết của ta.

Giang Lễ bất đắc dĩ nói:

- Giang gia chúng ta chính là gia tộc vạn cổ không ra, trải qua nhân tộc mấy lần thay đổi, lão tổ khai tông Phúc Thần tông đã từng đi Giang gia chúng ta quỳ lạy.

Ngụy Khoát Hải trừng to mắt, mặc dù rất giận, nhưng hắc không ngóc, Giang Lễ lúc này không cần thiết khoác lác, âm chúng không thể nói dối chủ nhân.

Dương Đại hỏi:

- Giang gia khi nào sẽ đến?

Giang Lễ nói:

- Hẳn là cần mấy năm, dù sao ta rời khỏi đã lâu, bọn hắn cũng không có khả năng lập tức đến đây báo thù cho ta.

Mấy năm?

Cái kia còn lo lắng cái gì?

Dương Đại khoát tay, để chính bọn hắn tìm chỗ tu luyện.

Sau đó, Dương Đại một mình đi vào Hồn Thần cung, cái tên Khương Tử Nha này khiến cho lòng hắn không thể bình tĩnh trở lại.

Nhân vật tồn tại ở trong lịch sử cổ đại không ngờ lại tồn tại thật?

Là trùng hợp, hay là Địa Cầu đã trải qua những chuyện mà người thường khó có thể tưởng tượng nổi?

Thần Thoại có lẽ không phải tự dựng tạo ra mà có.

Dương Đại suy nghĩ rất nhiều.

Ngày kế tiếp, hắn mang theo một đám âm chúng logout, thừa dịp cơm tối còn chưa bắt đầu, hắn gọi điện thoại cho Tiêu Hưng, nói về chuyện Giang Lễ.

- Việc này xác thực quan trọng, thật ra thế giới các nước đều phát hiện cái bóng của Địa Cầu trong Thâm Vực, chẳng qua tạm thời không thể hiểu rõ chân tướng, Địa Cầu tồn tại dựa theo khoa học trước đó để tính, bản thân cũng không phải trùng hợp, rất rất nhiều trùng hợp tụ cùng một chỗ, ngược lại giống như cố ý mà làm, có lẽ thật tồn tại tạo vật chủ.

Tiêu Hưng cảm khái nói, ngữ khí đầy thôn thức.

Lịch sử nhan loại cuộn cuộn như biển, nhưng thả ở trên địa cầu lại lộ ra nhỏ bé, ngắn ngủi, đi qua nhiều năm như vậy, Địa

Cầu vì sao không có sinh văn minh tương tự ra như nhân loại trước kia?

Bản thân nhan loại xuất hiện đã không hợp lý, trong khoảng thời gian từ vượn người đến nhân loại này vượt xa bất kỳ thời gian tiến hóa nào của một nhánh giống loài trong Địa Cầu.

Hai người hàn huyên một hồi lâu, thảo luận những chuyện có khả năng xảy ra ở Địa Cầu.

Sau khi Dương Đại cúp máy liền đi đến phòng khách ăn cơm cùng gia đình.

Dương Đằng nói đến chuyện Long Giang bí cảnh, Hạ Quốc huấn luyện đội ngũ đã triệu tập, Dương mẫu, Dương Siêu, Dương Diễm nhất định phải đến đó trong vòng ba ngày.

Dương Đại vừa trở về, gia đình liền rời đi, Dương mẫu có chút không nở.

- Không sao đâu, ta từ căn cứ trở về, nhanh nhất không đến mười phút đồng hồ, các người cố gắng đi thôi.

Dương Đại cười nói, đối với việc này, hắn hết sức tán thành.

Dương Đằng cười nói:

- Đúng đây, sau này Tiểu Đại khẳng định sẽ trường sinh, bà chỉ muốn làm mẹ hắn mấy chục năm thôi à?

Dương mẫu trừng mắt liếc chồng một cái, nói:

- Cùng lắm thì sau khi chết trở thành âm chúng của Tiểu Đại, không phải tương đương với tiếp tục sống sót?

Dương Đại ngăn người, thật ra hắn cũng có nghĩ qua như vậy, chẳng qua không tốt nhắc đến, không ngờ cha mẹ sớm đã suy nghĩ.

Trở thành âm chúng của hần, hần đương nhiên sẽ không để gia đình chinh chiến, chỉ cần hần còn sống, mọi người trong nhà sẽ không có áp lực, nói theo một ý nghĩa nào đó, tương đương với vĩnh sinh.

Dương Đằng cười ha ha:

- Một vài lão huynh đệ của ta đều nói với ta, hi vọng khi chết đi có thể chết ở trong nhà của chúng ta, để Tiểu Đại hấp hồn.

Kỷ Vân Yên đang ở trên ghế sa lon xem tivi quay đầu lại nói:

- Trở thành âm chúng rất tốt, còn có khả năng ngưng tụ thành thực thể đây.

Dương Đại nghe nói như thế, làm sao cảm giác có chút quái.

Dương mẫu cười nói:

- Đến lúc đó nhìn một chút, không có thiên phú tu hành, Lão Dương, chúng ta trực tiếp tự sát trở thành âm chúng đi.

- Phốc ~~-

Dương Đằng đang uống canh phun hết ra ngoài, cũng may hần kịp thời quay đầu.

- Nói cái gì thế, sao có thể tự sát thành âm chúng, bà gấp như vậy!

Dương Đằng trừng bà một cái.

Trong lúc nhất thời, trên bàn cơm tràn đầy tiếng cười.

Dương mẫu quyết định sáng sớm ngày mai dẫn con cái đi tới Long Giang bí cảnh, đối với cái này, Dương Đại không có ý kiến, còn chuyên môn gọi điện thoại cho Trương Triển Vân, để cho hần hỗ trợ chiếu cố.

Chương 424: Nhu cầu cấp bách quét mới đỉnh tiêm chiến lực (2)

Long Giang bí cảnh đã trở thành cảnh điểm trừ danh Hạ Quốc, người bình thường cũng có thể đi tới gần đó du ngoạn, mà bí cảnh ở trong nước, thí luyện giả dùng tiền tự do ra vào, mà đội huấn luyện có khả năng chiêu cố người bình thường, hơn nữa còn có thí luyện giả mạnh mẽ giảng dạy về pháp thuật, các loại phương pháp chiến đấu, đây là đội ngũ mà dùng tiền đều không nhất định có thể chen lấn vào.

Đi qua Long Giang bí cảnh huấn luyện, người bình thường trong đội ngũ khi tiến vào Thâm Vực đã có năng lực tự vệ.

Dương Đại hiểu qua chi huấn luyện đội này, hết sức yên tâm.

Đêm khuya, Dương Đại lần nữa tiến vào Thâm Vực.

Mặc dù đắc tội Giang gia, Phúc Thần tông, Dương Đại cũng không muốn chạy trốn, bản thân thiên phú của hắn đã là một con đường tích lũy cừu hận, hắn đã sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Sau mười ngày.

Dương Đại đã đột phá tới Thiên Nguyên Âm Dương cảnh trung kỳ, mà Mộ Dung Trường An cuối cùng nghênh đón cơ hội đột phá, độ kiếp ở trên biển.

Vì thế, Dương Đại trực tiếp an bài hai ức âm chúng kết trận, trợ hắn độ kiếp, Mộ Dung Trường An tu luyện Trường

Sinh Quyết, thiên kiếp của hắn cường đại hơn nhiều so với thiên kiếp của Trụ Nộ thiên vương, cũng may hết thấy âm chúng đã tu luyện Thập Phương Diệu Đại Trận, Dương Đại điều động hết thấy Thiên Nguyên cảnh vào trận.

Trận thiên kiếp này thanh thế hạo đại, vô cùng khủng bố, Trụ Nộ thiên vương cảm nhận được rất nhiều cỗ khí tức cường đại tới gần, nhưng hắn kịp thời bộc phát ra khí thế cường đại của mình, để những tên kia kinh sợ thối lui.

Có một cường giả Càn Khôn cảnh lược trận, ý nghĩa hoàn toàn khác biệt, nói rõ người độ kiếp có thể lực bảo hộ, không thể trêu chọc.

Hai ngày sau, bình an vượt qua trận thiên kiếp này, các đảo trong Thiên Khởi tiểu hải vực gặp phải cuồng phong bạo vũ tập kích, cũng không có bị phá hư.

Sau khi Mộ Dung Trường An đột phá thành công, Dương Đại trực tiếp để cho hắn mang một nhóm âm chúng ra ngoài thu thập âm chúng, việc này chỉ có thể giao cho hắn, bởi vì hắn là Âm Vương, có thể hấp thu hồn phách, mặt khác một tôn cường giả Càn Khôn cảnh đến giữ ở bên người, không phải không có cảm giác an toàn.

Mộ Dung Trường An phụ trách đi tới bên ngoài Thiên Khởi tiểu hải vực thu thập âm chúng, Dương Đại lại điều động Sát Hải tộc đi tới đáy biển thu thập hải yêu.

Các đảo kiến thiết đã hoàn thành, tiếp theo nên tiếp tục khuếch trương thế

Ngày đó, số lượng âm chúng của Dương Đại bắt đầu tăng trưởng.

Ngày thứ hai, Mộ Dung Trường An cũng bắt đầu hấp thu âm chúng mới, tốc độ còn nhanh hơn Sát Hải tộc, Dương Đại nghiêm trọng hoài nghi hắn để mắt tới một nhánh tông môn,

bất quá hẳn làm việc trăm ỏn, Dương Đại hết sức yên tâm, không có hỏi thăm quá nhiều.

Dương Đại mỗi ngày đều có thể thu được trăm vạn âm chúng, loại cảm giác này thật sự quá thoải mái.

Mộ Dung Trường An hấp thu âm chúng sẽ tự mình gấp trở về, có thể truy tìm đến khí tức Dương Đại, mà Sát Hải tộc thì đem thi thể mang lên trên mặt biển để Dương Đại tự mình hấp thu.

Càng ngày càng nhiều âm chúng trở lại chủ đảo, Vân Du lão tiên an bài tốt bọn hắn tìm chỗ tu luyện, không thể không nói, có Vân Du lão tiên phụ trách nội vụ, trật tự các đảo rành mạch, thoát nhìn đã có dáng vẻ của thể lực lớn.

Mong muốn dừng chân, nhất định phải kết giao đồng minh, để tránh gặp vây công, Vân Du lão tiên chuẩn bị lợi dụng các mối quan hệ của mình, tiến hành ngoại giao, đối với cái này, Dương Đại cũng không có ý kiến, bốn phía phía Thiên Khỏi tiểu hải vực đều là vùng biển, thế lực san sát, nếu như không có ai duy trì, Dương Đại dễ dàng gặp vây công.

- Nếu có cần, có thể kéo danh hiệu Long Cung Tam Thái Tử Ngao Hành.

Dương Đại căn dặn Vân Du lão tiên, Vân Du lão tiên nhớ kỹ.

Có Long Cung là cờ lớn, chắc chắn rất dễ làm việc ở bên trong Vô Tận Hải Dương.

Hoàng hôn buông xuống.

Dương Đại đứng ở trên quảng trường Hồn Thần Cung chuyển động gân cốt, tán thưởng cảnh đẹp mặt trời lặn.

- Chủ nhân, Tâm Như Thần có chỗ dựa trong Thiên phủ, không tốt cưỡng chế.

Am thanh Hùng Liệt vang lên trong lòng Dương Đại.

Dương Đại dò hỏi:

- Chỗ dựa mạnh bao nhiêu?

- Không rõ ràng, nhưng lực lượng hấn rất đủ, mặc dù Trương Triển Vân nói trong âm chúng có Thiên Nguyên cảnh cao thủ, hấn vẫn không để vào mắt, bất quá cũng may có ủng hộ của chúng ta, Trương Lão điện quyết định để hai người hậu tuyến cùng là phó chương giáo, sau đó luận công tích, lại tranh, nếu như công tích tương đương, tái đấu quyết định, muốn tìm cơ hội làm thịt hấn hay không?

Ngữ khí Hùng Liệt mang theo một tia chơi liêu, tuy là Quốc trụ, nhưng hấn đại thiện là chỉ nhằm vào người Hạ Quốc người, đối mặt lợi ích, nên có thủ đoạn tàn nhẫn nhất định phải có.

Dương Đại hỏi:

- Thời hạn bao lâu?

- Mười năm.

- Lâu như vậy? Kia có thể chờ một chút, Thập Phương giáo không có chương giáo, có thể chống đỡ mười năm?

- Thành Thanh Thiên còn đang cầm quyền.

- Vậy thì chờ đi, tạm thời buông tha Tâm Như Thần, mười năm sau, đừng nói núi dựa của hấn, toàn bộ Thiên phủ đều không vào mắt của ta. —

- Tốt!

Hùng Liệt đáp, Dương Đại nhìn ra hoàng hôn xa xa, lâm vào trong suy tư.

Thiên phủ...

Dương Đại nghĩ được thái độ của Thiên phủ, Thiên phủ không phản đối thí luyện giả và Thương Hải thiên vực tranh đấu, hiện tại lại có người đến đỡ Tâm Như Thần đối lập với thí luyện giả, hết sức không thích hợp.

Phần lớn thí luyện giả vùng này là Hạ Quốc, thí luyện giả Hạ Quốc cũng đều ở trong Thập Phương Giáo, nếu muốn lôi kéo thí luyện giả thì sẽ không đối nghịch cùng thí luyện giả trong Thập Phương Giáo.

- Có chút ý tứ, bất kể như thế nào, phải nắm chắc thời gian mạnh lên, không thể lại hưu nhân.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, hắn đã bắt đầu xem Thiên phủ như kẻ địch tiềm ẩn.

Có lẽ không phải thật sự, nhưng ít ra cảm Thiên phủ làm mục tiêu, sau này ứng đối mặt lại càng dễ dàng.

Chương 425: Kiếm Thánh chi đạo, đạp đất thành tiên (1)

Dương Đại lập tức ở trong lòng phân phó Mộ Dung Trường An:

- Động tác có thể lớn một chút, ta muốn càng nhiều âm chúng, thuận tiện để người nhanh chóng trưởng thành, vượt qua Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh.

Hắn hiện tại nhu cầu cấp bách là lực chiến đấu càng mạnh mẽ, đã có một quãng thời gian không có quét sạch một chiến lực đỉnh tiêm, trong lòng hắn bắt đầu hốt hoảng.

Đại dương mệnh mông vô biên vô tận đang dâng lên sóng biển ngập trời, từng đạo kiếm khí như khí trụ bao phủ bát phương, xen lẫn mưa máu tí tách tí tách.

Mộ Dung Trường An đứng ở trong phong bạo từng đạo kiếm khí, giống như một vị thần, tay phải hắn nắm Thương Hải Long Ảnh, một đầu Long Ảnh mắt thường có thể thấy quần quanh Kiếm Nhận, long thân còn muốn khổng lồ hơn thân thể hắn, như bạn kèm bên thân.

Theo ánh mắt của hắn nhìn lại, một tòa hải đảo thật to phía trước đã chia năm xẻ bảy, đếm không hết tu sĩ bị nhốt ở trong đảo, từng hướng đi đều có thân ảnh âm chúng, tất cả đều là Thiên Nguyên cảnh.

Trong nước biển nổi lơ lửng vô số cỗ thi thể, có chỉ còn lại có tàn chi, kinh dị đáng sợ.

Mộ Dung Trường An bày ra vẻ mặt không biểu tình, mở miệng nói:

- Từ bỏ giấy dựa đi, ta để cho các người ít thống khổ.

Âm thanh của hắc vang vọng trời xanh phía dưới, vô cùng lạnh lùng.

Trên tàn đảo, một lão giả tóc tai bù xù nhìn chăm chăm Mộ Dung Trường An, đại bào trên người hắc đã bị xé nát mất phần thân trên, người dính vết máu, chật vật thê thảm, hắc lạnh giọng hỏi:

- Các hạ đến cùng là ai, vì sao muốn nhắm vào Thiên Luân môn chúng ta?

Mộ Dung Trường An trả lời:

- Cũng không phải nhắm vào, chẳng qua là đụng vào, rất nhanh các người sẽ hiểu rõ, đây cũng không phải là kết cục của các người.

Hắc nâng lên Thương Hải Long Ảnh, mũi kiếm chiếu xuống, khí thế bản thân đạt đến đỉnh điểm, quấy động Càn Khôn.

Hắc chém xuống một kiếm, trên trời trống rỗng xuất hiện vô số kiếm ảnh, như mưa sa buông xuống, lại như thiên băng, thế không thể đỡ.

Oanh!

Nương theo tiếng nổ vang rền kinh thiên động địa vang lên, từ phương xa nhìn lại, sóng lớn bốc lên, bao phủ những tàn đảo nhỏ bé kia.

Đây chỉ là một ảnh thu nhỏ của Mộ Dung Trường An chinh chiến.

Hắn mỗi ngày đều đang chiến đấu, sau đó hấp hồn, hút thi thể, ít có thời điểm ngừng, mỗi ngày hắn đều có thể tăng trưởng mấy chục vạn âm chúng cho Dương Đại, hắn dọc theo rìa Thiên Khởi tiểu hải vực đánh tới, sắp lượn quanh một vòng tròn lớn.

Phương xa.

Trong nước biển có bốn tên Tu Tiên giả đang tiềm phục dưới mặt biển, khoảng cách mặt biển không đến một trượng.

Trong đó có một cô gái áo lam mở miệng nói:

- Vừa vào Càn Khôn cảnh vì sao mạnh mẽ như thế?

Một bạch y nam tử bên cạnh nói:

- Thanh kiếm kia không đơn giản, chính là Long Cung Thương Hải Long Ảnh, Long Cung chỉ có hai long kiếm, không ngờ hắn lại đạt được một thanh trong đó, điều này nói rõ hắn và Long Cung có quan hệ, không ai có thể đoạt được chí bảo từ trong Long cung.

Long Cung!

Hai chữ này vừa ra, ba người khác lập tức giữ yên lặng.

Trong Vô Tận Hải Dương, Long Cung là bá chủ tuyệt đối, chỗ Thánh địa bọn hắn cũng là đạt được Long Cung tán thành.

- Đã như vậy, vậy rút lui đi, bẩm báo tin tức lên phía trên.

Cô gái áo lam nói lần nữa, nàng thấy ba vị đồng bạn đồng ý, bọn hắn cấp tốc rời khỏi, sợ bị Mộ Dung Trường An phát hiện.

Thời gian cực nhanh, khoảng cách Mộ Dung Trường An rời khỏi lại đã qua một tháng.

Dương Đại tích lũy thu hoạch chín trăm bảy mươi một (971) vạn âm chúng, trong đó Thiên Nguyên cảnh có hai mươi

một vị, mặc dù so với tổng số, chẳng qua là tăng lên một chút số lẻ, nhưng thả ở trước chủng tộc đào thải trước, cái tốc độ này đã rất nhanh, mà những âm chúng này đều có thực lực rất không tệ, trong đó Linh Chiêu cảnh càng nhiều hơn Tâm Toàn cảnh.

Một ngày này, Kỷ Vân Yên độ kiếp thành công, bước vào Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Thiên Tứ hiển tế lúc Đạp Hư cảnh còn chưa sử dụng, lại tích lũy một lần.

Dương Đại rất tò mò, nếu thi triển Thiên Tứ hiển tế, cảnh giới ngã xuống đi, còn có thể tái sử dụng lần thứ hai hay không, hay là nói nhất định phải trở lại Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh mới có thể tiếp tục sử dụng Thiên Tứ hiển tế?

Kỷ Vân Yên cũng không biết, ngược lại nàng hiện tại hết sức hưng phấn, nương tựa theo Thiên Tứ triệu hoán, nàng thường xuyên sẽ tìm người luận bàn, một khi triệu hoán đến thiên phú của Dương Đại, không có âm chúng nào là đối thủ của nàng.

Một đánh bảy ức, đánh như thế nào?

Ba vị chiến sĩ Nộ Chiến tộc luôn luôn cuồng vọng đều phục, mỗi lần nhìn thấy Kỷ Vân Yên đều đi vòng qua.

Kỷ Vân Yên triệu hoán âm chúng không có tư duy năng lực độc lập, hoàn toàn là khôi lỗi, nàng nói đánh người nào liền đánh người đó, nguyên nhân chính là như thế, nàng triệu hoán âm chúng không sẽ phối hợp, nhưng ra tay vô cùng ác độc, rất dễ dàng đánh cho âm chúng hồn phi phách tán, không phải Thiên Nguyên cảnh không dám nhận chịu khiêu chiến của nàng.

Dương Đại bây giờ đang chờ Mộ Dung Trường An vượt qua Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh, đi đến Thánh cảnh.

Sớm ngày xuất hiện chiến lực Thánh cảnh, hắn mới dễ thăng cấp thiên phú.

Tu vi Thánh cảnh lại thêm hình thái Âm Thần, tương đương với vô địch.

Dương Đại ngồi vách núi trước, tay cầm một thanh kiếm gỗ, cảm ngộ kiếm ý.

Theo hắn cảm ngộ kiếm ý càng ngày càng sâu, khí chất cả người hắn cũng đang thay đổi, mặc dù cầm một thanh mộc kiếm vừa mới gọt ra, khí chất Kiếm Tu của hắn cũng phong mang tất lộ.

Không gian quanh người hắn xuất hiện gợn sóng nóng bỏng tựa như nhiệt độ cao, hắn nhắm mắt lại, hắn đã không phải lần đầu tiên tiến vào loại trạng thái ngộ kiếm không hiểu này, ý thức của hắn sẽ lâm vào trong ảo cảnh.

Hắn thấy được một đạo thân ảnh đang luyện kiếm, không phân ra nam nữ, ngày qua ngày luyện kiếm, không có kiếm khí, tựa như phạm phu đang luyện kiếm.

Kiếm Thánh!

Kiếm ý của Dương Đại vốn là được truyền từ Kiếm Thánh, do Thiên Túc chân nhân truyền thụ, sau này còn được Táng Kiếm tiên tử chỉ bảo, cho nên hắn đã triệt để đi theo đường Kiếm Thánh.

Chương 426: Kiếm Thánh chi đạo, đạp đất thành tiên (2)

Hắn nghiêm túc nhìn xem, tuyệt không cảm thấy buồn tẻ, thậm chí đi tắm trong đó, thay vào bản thân, giống như là hắn đang luyện kiếm.

Kiếm ý siêu thoát kiếm chiêu, chính là thăng hoa của kiếm chiêu, lại gần với thể hiện của một loại đạo.

Đột nhiên!

Dương Đại hốt hoảng một hồi, mở mắt xem xét, phát hiện mình đứng trên đồng cỏ, gần đó là rừng cây, bãi cỏ trông trải này chỉ lớn bằng sân bóng rổ, phương xa còn có thể thấy sơn nhạc núi non trùng điệp chồng lên.

Một nữ tử mặc đồ trắng xuất hiện ở trước mắt hắn, đang múa kiếm, dáng người nàng thướt tha, tràn ngập vị nữ nhân, lại không chút nào yếu đuối, ngược lại anh tư bừng bừng phấn chấn.

Cô gái này người mặc áo bào trắng rộng thùng thình, tay cầm một thanh kiếm sắt bình thường, tóc đen tùy ý buộc ở sau đầu, hai sợi tóc mai tinh tế tung bay ở hai bên gương mặt, trong lúc lơ đãng toát ra cái cảm hoàn mỹ, còn có môi đỏ mặt trắng.

Dương Đại bị kinh diễm.

Thật đẹp!

Hắn rất tò mò hình dáng của Táng Kiếm tiên tử, làm sao nàng đã đội theo mũ toi, còn mang cả khăn che mặt, căn bản không nhìn thấy, bây giờ bạch y nữ tử trước mặt rất tương tự Táng Kiếm tiên tử.

Táng Kiếm tiên tử hư hư thực thực là người thừa kế của Kiếm Thánh, cũng hoặc là hậu nhân, thân hình của hai người thật sự rất giống.

Bạch y nữ tử quay người múa kiếm, nhất kiếm tựa như xuyên thấu lồng ngực Dương Đại, ánh mắt hai người đối đầu.

Một đôi mắt thật sáng ngời, đôi mi thanh tú như lá liễu, cổ ngạo khí kia tựa phụ khắc trong đồng tử.

- Tiểu tử, học được kiếm của ta chưa?

Bạch y nữ tử mở miệng nói, âm thanh dễ nghe, ngữ khí ngả ngón.

Dương Đại ngẩn người, cứ nghĩ rằng chẳng qua là huyền tượng, không có trả lời, nào biết đối phương đâm tới một kiếm, hắn vô ý thức nâng lên một kiếm ngăn cản.

Bang.

Song kiếm tấn công, Dương Đại cảm nhận được một tia trầm trọng.

Xảy ra chuyện gì?

Không phải huyền cảnh?

Dương Đại không có bối rối, bắt đầu đối luyện theo kiếm chiêu của bạch y nữ tử, thân hình hai người đan xen, kiếm chiêu lại giống như đúc, ăn ý mười phần, tựa như một trận biểu diễn hoàn mỹ.

Khóe miệng bạch y nữ tử hơi giương lên, kiếm chiêu càng lúc càng nhanh, dẫn tới tốc độ Dương Đại huy kiếm cũng đang

tăng nhanh.

Không biết đi qua bao lâu, hai người nhảy ra, cách xa nhau mười bước, mũi kiếm chỉ xéo bãi cỏ sau lưng.

Dương Đại nhìn về phía nàng, bạch y nữ tử cười nói:

- Người có tư cách kế thừa kiếm của ta.

Dương Đại hỏi:

- Kiếm Thánh?

Bạch y nữ tử thu kiếm, trả lời:

- Kiếm Thánh? Xem ra đây là danh hiệu sau này của ta, ta hết sức ưa thích, người sư đệ kia của ta nếu như biết được ta xông ra danh xưng Kiếm Thánh, chắc chắn không phục.

Dương Đại buồn cười, hấn phục, hấn là fan không não lớn nhất của người.

Bất quá hấn rất tò mò vị Kiếm Thánh này vì sao không phải ý thức bản tôn của Kiếm Thánh, sao sẽ xuất hiện ý thức lúc tuổi còn trẻ?

Hấn đột nhiên cảm thấy mình không hiểu rõ kiếm ý, loại kiếm ý này của Kiếm Thánh đã vượt qua lý giải của hấn.

Dương Đại vừa định hỏi thăm, bạch y nữ tử quay người, đi tới ừng cây.

- Gặp lại, thiếu niên, trên đường truy cầu Kiếm đạo mặc dù lẻ loi một mình, cũng không cần tịch tịch, bởi vì trong tay người có kiếm.

Bạch y nữ tử khoát tay, trong tiếng cười tràn ngập hào hùng cùng tự phụ.

hai chân Dương Đại giống như mọc rễ, không thể cất bước, chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng rời khỏi.

Cho đến huyền cảnh phá toái.

Dương Đại đột nhiên bùng tỉnh, về tới hòn đảo của mình.

Hắn một lần nữa nhìn về phía mộ kiếm của mình, từ nơi sâu xa, hắn cảm giác kiếm ý của mình mạnh lên, cảm giác rõ ràng hơn về năng lượng trong thiên địa.

- Cái này là ngộ kiếm sao?

Dương Đại tự lẩm bẩm, hồi tưởng lại giọng nói và dáng điệu đáng người của bạch y nữ tử, khóe miệng không tự giác giương lên nở một nụ cười.

Xem ra hắn đánh giá thấp truyền thừa của Kiếm Thánh, cũng đánh giá thấp Kiếm Thánh.

Trách không được Kiếm tông thêm nhỏ dãi lực lượng của nàng.

Dương Đại lập tức phân phó mấy vị âm chúng đi tới Thương Hải thiên vực, tìm hiểu tung tích Kiếm Thánh, hắn mỗi lần logout đều sẽ quan tâm Bí Vỡng, mà phạm vi hoạt động của thí luyện giả vẫn tập trung ở Man Hoang Chi Địa, thí luyện giả bước chân đến hải ngoại cũng bất quá thăm dò đến Lôi Thần hải vực.

Cảm nhận được khí tức mấy vị âm chúng đi xa, Dương Đại nhìn hướng chân trời, dáng người bạch y nữ tử tiêu sái, kiêu căng ghi sâu trong đầu hắn, vung ra không được.

Hắn đột nhiên bắt đầu chờ mong, chờ mong có một ngày có thể nhìn thấy Kiếm Thánh, nhìn thấy hình dáng Táng Kiếm tiên tử.

Kiếm tông!

Muốn hủy diệt thí luyện giả, lại muốn lợi dụng Kiếm Thánh.

Chờ lão tử mang theo âm chúng buông xuống đi.

Trên vòm trời ở tầng tầng biển mây hình thành vòng xoáy, âm âm sóng dậy, khiến cho trời xanh lộ ra vô cùng cao, trên mặt biển phía dưới nổi lơ lửng một tòa tòa hải đảo, tựa như trên bức họa dày đặc mực nước màu xanh lá bị rắc vào màu lam.

Trên một hải đảo trong đó có một ngọn tháp cao đứng thẳng, thẳng tắp như núi, mây mù vờn quanh.

Trên đỉnh tháp, một nữ tử mang theo mũ toi đang tĩnh tọa tu luyện, nhìn kỹ lại, ở trên mặt đất xung quanh nàng vẽ đủ loại phù văn cổ quái, trên bệ đá ở bốn phía còn dán lá bùa.

Chính là Táng Kiếm tiên tử.

Một đạo ánh sáng xanh bay tới, rơi ở bên cạnh, hóa thành một người, người này thân mặc áo bào xanh, tay cầm phát trần, khuôn mặt cũng rất trẻ trung.

Nam tử áo bào xanh nhìn Táng Kiếm tiên tử, mở miệng nói:

- Tội gì khổ như thế chứ, Kiếm đạo truyền thừa của ngươi đến Kiếm tông, nếu như ngươi cúi đầu, Kiếm tông tự sẽ trọng dụng ngươi, không cần cưỡng đoạt kiếm đạo của ngươi.

Táng Kiếm tiên tử đạm mạc nói:

- Kiếm đạo thừa tự thiên địa, há lại thuộc về Kiếm tông, Kiếm tông không xứng kiếm đạo của ta, đừng phí tâm tư, các ngươi sẽ không thành công.

Nghe vậy, nam tử áo bào xanh lắc đầu nói:

- Đương đại Thánh tử nắm giữ lấy thiên tư siêu phàm, đoạt Kiếm đạo của ngươi cũng không phải không có khả năng, đợi Thiên Cơ đến, kiếm đạo của ngươi bị đoạt, ngươi sẽ biến thành phàm nhân, bất quá dùng tư chất của ngươi còn có thể

trùng tu, chẳng qua gả làm vợ người, chẳng phải nhục với
danh Kiếm Thánh tên?

Chương 427: Chiến đấu!

Chiến đấu! (1)

Táng Kiếm tiên tử không có lên tiếng.

Nam tử áo bào xanh đột nhiên cười nói:

- Người có thể đang đợi sự đệ của người tới cứu người? Nghe nói sau khi hắn trở thành Hồn nô của dị nhân, thực lực tăng mạnh, chẳng qua người thật cho hắn có thể rung chuyển Kiếm tông? Vị dị nhân kia cũng không được, ta thừa nhận thiên tư của hắn hết sức khoa trương, nhưng hắn không có khả năng đến kịp.

Táng Kiếm tiên tử vẫn không có trả lời.

Nam tử áo bào xanh hừ một tiếng, hóa thành một đạo ánh sáng màu lam bay đi, tan biến không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Táng Kiếm tiên tử vẫn không động đậy, thân hình như cột trụ, không nhúc nhích.

Một lát sau, một con chim sẻ bay thấp rơi ở trên bề mặt đá bên trái, nó gật gù đắc ý.

- Tiên tử, người thật chính là Kiếm Thánh sao?

Chim sẻ không ngờ lại miệng nói tiếng người, như là một tiểu nữ hài.

Táng Kiếm tiên tử trả lời:

- Ta chẳng qua là một kiếm tu mà thôi.

Chim sẻ tò mò hỏi:

- Nghe đồn Kiếm Thánh trong một buổi sáng ngộ kiếm lập Tiên thần, vì sao người không chạy ra?

Táng Kiếm tiên tử yên lặng một lát, bỗng nhiên cười nói:

- Đang đợi một cơ hội.

Chim sẻ ngoạo đầu, truy vấn:

- Thời cơ gì?

Trận pháp xung quanh Táng Kiếm tiên tử bỗng nhiên toát ra một đạo tạt lôi lao thẳng đến nó, để nó cả kinh vội vàng tránh né.

- Rời khỏi đi, không cần đến đây, quá nhiều tò mò sẽ hại chết người.

Táng Kiếm tiên tử nói khẽ.

Chim sẻ phốc cánh, khẽ nói:

- Ta là hậu duệ của thần thú, sao có thể dễ dàng chết như vậy?

Lời tuy như thế, nhưng nó vẫn nhanh chóng bay đi.

Gió biển thổi vào, tòa cô tháp này đầy tịch liêu, nhưng Táng Kiếm tiên tử vẫn như cũ có một loại khí chất trầm ổn không bị tuế nguyệt (thời gian) thôn phệ, ngồi ở chỗ đó, lù lù bất động.

Một ngày này.

Thiên phủ lần thứ hai giảng đạo đã đến, ý thức Dương Đại bị kéo vào cái trong ảo cảnh thần bí kia.

Giống như lúc trước, hắn và Thiên Đạo, Chử Linh ngồi cùng một chỗ.

Chử Linh cười nói:

- Vị Thánh tử Kiếm tông kia thế là đến thật, tập được Đại Nhật kiếm quyết, hạ gục thiên chi kiêu tử bảy đại thánh địa, trong đó có một vị tới từ Thiên phủ chúng ta, hẳn có tiềm lực thành tựu Đại Thánh, xương sống lưng của hắn đã luyện thành thánh cốt, vạn cổ bất hủ.

Dương Đại hỏi:

- Chính là Thánh tử muốn cưới Táng Kiếm tiên tử?

- Không sai, cái tên này có một khóa thần tâm (*), tự phụ đến cực điểm, bản thân hắn khinh thường cưới Táng Kiếm tiên tử, nhưng Kiếm tông cưỡng cầu, ta suy đoán sau khi đoạt được kiếm đạo của Kiếm Thánh, cái tên này sẽ ra tay giết Táng Kiếm tiên tử.

[*Tâm tính của thần hoặc trái tim của thần]

Chữ Linh tám tắc lấy làm kỳ lạ, ngữ khí tràn đầy tiếc hận.

Dương Đại lườm nàng một cái, cảm thấy nàng đang đổ thêm dầu vào lửa.

Thiên Đạo đột nhiên hỏi:

- Dương Đại, ngươi mạnh lên, trên người có khí tức của đạo.

Dương Đại nhìn về phía hắn, kinh ngạc hỏi:

- Khí tức của đạo? Là cái gì?

Thiên Đạo lắc đầu nói:

- Đạo, không thể nói, ngươi sau này sẽ rõ.

Dương Đại đột nhiên cảm thấy hắn hết sức thần bí.

Cho tới nay, tung tích Thiên Đạo chưa có người biết, không có ai biết hắn như thế nào mạnh lên, hắn xưa nay không đi theo đại chúng, Dương Đại ít nhất còn đợi qua ở Thập Phương giáo.

Chữ Linh cười nói:

- Dương Đại, đừng nhìn tu vi vị tiền bối này của ngươi đã bị ngươi vượt qua, nhưng trên đường truy đuổi đạo thì hắn đã xa xa dẫn trước ngươi, nói không chừng sau này một buổi sáng đón ngộ, đạp đất thành tiên, đại năng trong Thiên phủ đánh giá hắn rất cao.

Một buổi sáng đón ngộ, đạp đất thành tiên?

Khoa trương như vậy?

Dương Đại còn muốn hỏi nhiều, lão giả áo bào đỏ đột nhiên hiện thân, âm thanh theo đó vang lên:

- Lần thứ hai giảng đạo bắt đầu, lần này giảng Kiếm đạo.

Kiếm đạo!

Thân thể Dương Đại chấn động, lập tức tinh thần tỉnh táo.

Quả nhiên, Kiếm đạo vẫn rất quan trọng, cơ hồ mỗi một vị Kiếm Tu đều đeo lấy một thanh kiếm, rõ ràng tầm quan trọng của kiếm đối với văn minh tu tiên.

Lần này, cuối cùng có thể biểu hiện một chút, lần trước đan đạo khiến cho hắn quá khó tiếp thu.

Chữ Linh chớp mắt nói:

- Nếu có cơ hội, cũng đừng quá vô danh, Long Cung Cầu Đạo là đại cơ duyên, cũng không phải đi đến Long Cung học tập đơn giản như vậy.

Dương Đại lần nữa liếc nhìn nàng, nói:

- Ta đột nhiên rất tò mò thân phận của ngươi, ngươi không giống như là đệ tử tầm thường.

- Thân phận của ta giống như ngươi, chẳng qua càng sớm tiến vào Thiên phủ hơn ngươi thôi, chớ suy nghĩ quá nhiều, ta có lợi hại hay không, ngươi có thể cảm nhận được khí vận của

ta, trong các đại thánh địa, địa vị quyết định bởi khí vận, mà không phải tu vi, người có đại khí vận tu vi sẽ không thấp, đại tu sĩ nếu khí vận thấp, dễ dàng ngã xuống.

Chữ Linh lắc đầu bật cười, Dương Đại cười cười, cũng không có hỏi nhiều.

Ngược lại hẳn lòng mang đề phòng Chữ Linh, nhiều thêm một cái tâm nhãn tóm lại là tốt.

Lão giả áo bào đỏ bắt đầu nói về Kiếm đạo.

- Kiếm, chính là ngoại khí, đến thiên chi tạo hóa, đã là Đại Đạo, đạo đến tâm linh, có thể thông thần, có thể thông hồn, kiếm chi đạo, ở chỗ phong, nguồn gốc phong chi ý từ phá, lợi mà phá vạn pháp.

Âm thanh lão giả áo bào đỏ giống như lần trước vậy, tràn ngập lực lượng thần bí, khiến cho Dương Đại tiến vào một loại trạng thái huyền diệu.

Đến rồi!

Cuối cùng đi vào đạo Dương Đại có thể có phản ứng, lần trước hẳn còn kỳ lạ những người khác nghe đạo phản ứng quá nhanh, lần này cuối cùng có thể trải nghiệm.

Mặc dù không kịp cảm ngộ trạng thái kiếm ý Kiếm Thánh, nhưng vẫn như cũ rất không tệ.

Dương Đại nhắm mắt, ý thức tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Hắn không nhìn thấy huyền tượng Kiếm Thánh luyện kiếm, mà ý thức đi tắm ở trong trí nhớ khổng lồ, vô số kiếm chiêu bao phủ ý chí của hắn.

Loại bao phủ này cực kỳ dễ chịu, để linh hồn Dương Đại đều thấy thoải mái dễ chịu.

Thiên Đạo và Chử Linh đồng thời nhìn về phía hắc, chỉ thấy áo bào hắc phân phật, một cổ khí kinh màu trắng bùng nổ, phóng lên tận trời, chính là kiếm ý, cổ kiếm ý này thật sự rõ rệt, đưa mắt nhìn lại, không có vị đệ tử Thiên phủ thứ hai có kiếm ý có thể so sánh.

Chương 428: Chiến đấu!

Chiến đấu! (2)

Ánh mắt lão giả áo bào đỏ rơi vào trên người Dương Đại, nhưng chỉ nhìn thoáng qua, chưa từng dừng lại giảng đạo.

Biểu hiện Dương Đại cũng hấp dẫn những tu sĩ hoàn toàn không có thiên phú Kiếm đạo chú ý, bọn hắn ghi lại khuôn mặt Dương Đại, Dương Đại cũng tính là lần đầu tiên chính thức tiến vào trong mắt các đệ tử Thiên phủ.

Chử Linh lâm bẩm nói:

- Thật là quái thai, sau khi kiếm thánh quật khởi, quái thai Kiếm Tu càng ngày càng nhiều...

Dương Đại không có nghe được nàng nói chuyện, đang chuyên tâm cảm ngộ Kiếm đạo.

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Không biết đi qua bao lâu.

Dương Đại đột nhiên bừng tỉnh từ độn ngộ trạng thái, khi hắn mở mắt ra, bên người đã không có bao nhiêu người, nhìn một cái, ít nhất thiếu đi chín thành.

Cũng không thấy lão giả áo bào đỏ.

Dương Đại đứng dậy, Thiên Đạo, Chử Linh hai bên sớm đã rời khỏi.

Hắn đột nhiên ý thức được cái gì, cúi đầu nhìn về phía lòng bàn tay phải ủa mình, chỉ thấy trong lòng bàn tay của hắn không ngờ lại lượn vòng từng đạo kiếm khí, tựa như gió lốc.

Không phải kiếm khí, là kiếm ý ngưng tụ.

Mỗi một đạo kiếm ý ẩn chứa lực lượng cực kỳ đáng sợ.

Trong lòng Dương Đại kinh hãi, trước đó kiếm ý của hắn một mực đang tăng cường, nhưng kiếm ý càng thể hiện vào tăng phúc thực lực, tăng cường kiếm pháp cùng kiếm khí của hắn, hiện tại khác biệt, kiếm ý của hắn đã có khả năng hóa thành thủ đoạn tiến công.

- Thiên tư kiếm đạo của ngươi hết sức xuất chúng, ngươi tên là gì, tại hạ Đông Phương Tầm.

Một giọng nói truyền đến, Dương Đại quay người nhìn lại, chỉ thấy một nam tử tóc trắng cao lớn đi tới, người hắn mặc áo bào đen hoa văn hình rắn, trên tóc trắng mang theo quan đái màu tử kim khảm trên châu, long hành hổ bộ đi tới, khí thế mười phần.

Dương Đại trả lời:

- Dương Đại.

Đông Phương Tầm ngừng ở trước mặt hắn, đánh giá hắn, nói:

- Khí vận ngươi đã thăng giai, vì sao dừng lại tại cửu đẳng vận giả?

Dương Đại cười nói:

- Vừa vào Thiên phủ, còn không kịp tăng lên.

Đông Phương Tầm nhíu mày.

Gương mặt Dương Đại không đổi sắc, không rõ ràng đối phương có dụng ý gì.

Các đệ tử khác của Thiên phủ đều nhìn về phía bọn hắn, hiện tại còn lưu ở nơi này đều là thiên tài Kiếm đạo, từng người đều có khí vận mạnh mẽ.

Đông Phương Tâm bỗng nhiên nói:

- Tìm cơ hội thăng giai địa vị đi, thiên tư người rơi vào trên cửu đẳng vận giả, truyền đi không dễ nghe, không biết còn tưởng rằng Thiên phủ lãnh đạm thiên kiêu.

Dương Đại gật đầu, nói:

- Đa tạ Đông Phương sư huynh nhắc nhở.

Đông Phương Tâm vẫn như cũ lạnh mặt, quay người rời khỏi.

Đội hãn đi xa, đệ tử khác cũng xông đến.

- Tiểu tử, rất không tệ, không ngờ lại được Đông Phương Tâm tán thành.

- Hãn là thiên tài kiếm đạo thiên phú đệ nhất trong chúng ta, trong ngày thường ai cũng không phục, rất ít tán dương người khác.

- Hãn cũng không phải sư huynh của người, người hãn gọi hãn là Phủ chủ.

- Thiên phủ có tám mươi một vị Phủ chủ, người vào Phủ chủ, đều là cường giả thiên phú đỉnh phong của chúng ta.

- Ha ha ha, người thật biết bầu vùi quan hệ.

Phủ chủ?

Dương Đại có chút ngoài ý muốn, hãn bàn chuyện một hơi với tất cả đệ tử xung quanh rồi tìm cơ hội rời khỏi.

Quả nhiên, vô luận là ở đâu, đủ mạnh mới có thể làm cho người khác tôn trọng.

Trong lòng Dương Đại cảm khái, cũng không có ý nghĩ kết thâm giao với những đệ tử Thiên phủ khác.

Sau khi rời khỏi đại điện, hắn theo thêm đá Thông Thiên đi xuống, đi đi, ý thức trở lại hiện thực.

Hắn mở to mắt, trước nhìn về phía mình tay phải, trong lòng bàn tay lần nữa ngưng tụ ra thực chất kiếm ý.

【 Thâm Vực thông báo: Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Bá Vương Bất Quá Giang lĩnh ngộ kiếm ý bước vào cảnh giới đại thành, khí vận nhân tộc Địa Cầu tăng lên 】

Một dòng thông báo xuất hiện ở trước mắt Dương Đại, khiến cho hắn lộ ra nụ cười.

Mỗi ngày đều có ngàn vạn thông báo tin tức, có người mới, cũng có lão thí luyện giả thành tựu, hắn yên lặng quá lâu, cuối cùng lại lên thông báo.

Đại thành kiếm ý!

Dương Đại nhớ kỹ Mộ Dung Trường An nói qua, Kiếm Thánh lúc trước dùng đại thành kiếm ý quét ngang Tu Tiên giới, hắn xem như chậm rãi đuổi kịp Kiếm Thánh.

Kiếm ý chia làm sơ thành, nhập thần, đại thành, Tiên thần, kiếm ý Kiếm Thánh tất nhiên là kiếm ý Tiên thần.

Dương Đại điều khiển kiếm ý, ngưng tụ ra một thanh khí kiếm, đại thành kiếm ý đã không cần kiếm, tự thân kiếm ý chính là kiếm mạnh nhất.

Hắn hài lòng cười một tiếng, thực lực bản thân tăng lên khiến cho hắn thật cao hứng.

Mặc dù bình thường không cần hắn ra tay, nhưng có thể mạnh lên, vẫn nên tận lực mạnh lên.

Khoảng cách Thiên phủ lần thứ ba giảng đạo lại phải chờ ba thangđ, Dương Đại đã không định sẽ lĩnh ngộ gì ở lần giảng đạo sau, ngoại trừ Kiếm đạo, thiên phú của hắn trên con đường tu hành khác rất bình thường, hắn đã tiếp nhận.

- Số lượng âm chúng tăng trưởng đến còn chưa đủ nhanh, cứ theo đà này, một năm nhiều nhất gia tăng một trăm triệu âm chúng.

Ánh mắt Dương Đại lấp lánh, bóp tan kiếm ý, yên lặng suy nghĩ.

Hắn đã lấy kiếm tông làm địch nhân giả tưởng, hắn quyết không thể để Kiếm tông thành công lập Thánh địa, cũng đạt được lực lượng Kiếm Thánh, nói như vậy, chuyện tiếp theo Kiếm tông làm tất nhiên sẽ nhằm vào thí luyện giả.

Nhưng nội tình Kiếm tông hùng hậu, cho dù là Thánh địa đã suy sụp, cũng sẽ không yếu, không có Thánh cảnh cao thủ, Dương Đại không dám trùng kích Kiếm tông.

Thậm chí một vị Thánh cảnh còn chưa đủ.

Mục tiêu của Dương Đại là trước thẳng cấp thiên phú, dùng tư thái mạnh hơn đi tới Thương Hải thiên vực.

Suy nghĩ một hồi lâu, hắn mới gọi một nhóm âm chúng hạch tâm đến, logout.

Trở lại trong hiện thực.

Hắn xuất hiện ở trong phòng, thả ra nhóm âm chúng, sau đó lấy điện thoại, vừa nhìn đã thấy mấy cuộc gọi nhỡ.

Là Tổng cục trưởng Cục chiến đấu Tiêu Hưng.

Dương Đại gọi lại, cứ tưởng Tiêu Hưng muốn chúc mừng mình, hắn đã chuẩn bị kỹ càng để trang bức.

Chương 429: Chiến đấu!

Chiến đấu! (3)

- Nộ Chiến tộc sắp tới, lúc trước trình sát thấy tia sáng đến từ vũ trụ chính là một loại kỹ thuật của Nộ Chiến tộc, tiến hành không gian nhảy vọt, bên trong chứa phi thuyền vũ trụ của Nộ Chiến tộc, căn cứ nhân viên kỹ thuật Hào Tộc kiểm tra, trong phi thuyền vũ trụ này có ba động năng lượng của sinh vật, cũng chính là nói, Nộ Chiến tộc muốn tập kích Địa Cầu, số lượng không thể xác định.

Ngữ khí Tiêu Hưng đầy trầm trọng, Nộ Chiến tộc mạnh mẽ, mang đến cho hắn áp lực rất lớn, có lẽ Dương Đại có thể đỡ nổi Nộ Chiến tộc, nhưng chiến đấu sẽ lan đến gần Địa Cầu.

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Bao lâu đến?

Hắn không có kinh hoảng, ngược lại có chút mừng thầm, chỉ là không có biểu hiện ra ngoài.

- Khó mà đánh giá, ngắn thì một tháng, chậm thì ba tháng, tốc độ tia sáng vũ trụ đang biến hóa.

Tiêu Hưng trả lời.

Dương Đại nói:

- Lúc sắp đến để âm chúng nhắc nhở ta.

- Tốt, dưới tình huống Nộ Chiến tộc biết được người nắm giữ thiên phú cấp Cực Trụ còn dám tới, chắc chắn có ý vào càng mạnh mẽ hơn, người nhưng phải cẩn thận.

- Ta biết rồi.

Sau khi cúp máy, Dương Đại lập tức nói với Trụ Nộ thiên vương bên cạnh việc này.

Trụ Nộ thiên vương cau mày nói:

- Nộ Hỏa Thần Tâm tên kia hẳn đạt đến thiên phú cấp Cực Trụ, trước lúc chủng tộc đào thải, Nộ Chiến tộc đã có phương án chuẩn bị tuyển ra Thần, nếu như ta xảy ra ngoài ý muốn, để cho Nộ Hỏa Thần Tâm trở thành Thần, cái tên này là người duy nhất trong Nộ Chiến tộc thức tỉnh thiên phú thứ hai, hẳn còn có giấu một thiên phú, kia chính là triệu hoán vong linh Nộ Chiến tộc.

Thái Dương Thần vội vàng hỏi:

- Trở thành thần sẽ có thực lực tăng lên?

Hắn cực kỳ miễn cảm đối với thân phận của thần.

Liễu Tuấn Kiệt nói:

- Khẳng định có, người cho rằng giống như người, tự phong Thái Dương Thần?

.

Thái Dương Thần trừng mắt liếc hắn một cái.

Trụ Nộ thiên vương hít sâu một hơi, nói:

- Chắc chắn có, nhưng mạnh cỡ nào ta cũng không xác định, kế hoạch Thần chính là kế hoạch thí nghiệm quan trọng nhất trước mắt của Nộ Chiến tộc, dựa theo dự đoán, Nộ Chiến thần tương áp đảo toàn bộ Nộ Chiến tộc.

Nộ Hỏa Thần Tâm.

Dương Đại quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, trời xanh ngoài cửa sổ vẫn tươi đẹp như cũ, chỉ sợ dân chúng còn không ngờ một mối nguy sắp đến từ sâu trong vũ trụ.

Trụ Nộ thiên vương mở miệng nói:

- Chủ nhân, thật ra cũng không cần lo lắng, bây giờ hai chúng ta đã là Càn Khôn cảnh, vẫn có niềm tin đối phó Nộ Chiến tộc, huống hồ còn có hình thái Âm Thần... Lúc đánh Nộ Hỏa Thần Tâm, để ta tiến vào hình thái Âm Thần đi, ta vẫn muốn quang minh chính đại luận bàn với hắn.

Kỷ Vân Yên mắt tròn trắng, nói:

- Người chính là thêm hình thái Âm Thần.

Lương Tử Tiêu cười nói:

- Người nào không thêm? Tập hợp lực lượng của bảy ức âm chúng, trực tiếp hóa thân thành Thần.

Các âm chúng khác cũng trêu chọc theo, nhưng về mặt Trụ Nộ thiên vương không đổi sắc.

Dương Đại nói:

- Đến lúc đó lại nhìn đi.

Hắn mang theo nhóm âm chúng đi vào phòng khách lầu một, mẹ, em trai em gái không còn ở đây, trong nhà rất quanh quẽ, Dương Đằng bình thường lại ở trong Thâm Vực chờ đủ thời gian mới logout, là trung niên nam tử rất nghiện net, theo lời ông ấy nói, khi ông còn thời niên thiếu thường xuyên huyền tưởng thế giới giả tưởng, bây giờ có Thâm Vực cao cấp hơn, sao có thể không trầm mê?

Dương Đại đi đến trước sofa ngồi xuống, bắt đầu lên mạng quan tâm trạng thái của thế giới.

Văn minh nhân loại Địa Cầu có thể nói mỗi ngày đều đang tiến bộ, ngay cả dân chúng tầng dưới chót nhất đều có thể cảm nhận được.

Địa Cầu tốt đẹp như thế cũng không thể để Nộ Chiến tộc phá đi.

Dương Đại quyết định đến lúc đó đem chiến trường đưa đến ngoài không gian.

...

Đại dương mênh mông vô biên, vạn dặm không mây.

Trong Hồn Thần cung.

Vân Du lão tiên đang ở hồi báo kết quả ngoại giao.

- Trước mắt đã thành lập quan hệ tốt đẹp cùng mười ba chi thế lực lớn, trong đó bao gồm cả đường dây giao dịch tài nguyên cơ bản, nhưng ta điều tra thấy Thánh địa Lôi Thần hải vực đang điều tra chúng ta, thậm chí cố ý thành lập trận pháp truyền tống thông đến Thiên Khởi tiểu hải vực, thế lực lớn mở ra chiến tranh toàn diện ở trên biển đều sẽ sớm thành lập trận pháp truyền tống, thuận tiện xâm lấn quy mô, dù sao vùng biển bao la, không phải các đệ tử đều có thể lặn lội đường xa, nhảy vọt vùng biển chinh chiến.

Vân Du lão tiên nghiêm túc nói, chau mày.

Lôi Thần tháp.

Dương Đại cảm nhận được áp lực, đây chính là Thánh địa.

Hắn hỏi:

- Lôi Thần tháp muốn toàn diện tấn công chúng ta? Không thể chứ?

Nếu như muốn đánh, hẳn hi vọng đối phương dùng phương thức Anh em Hồ Lô cứu gia gia, từng người tới đưa, đánh nhỏ tới lớn, đánh lớn tới già.

Thỉnh cho ta kịch bản nam chính máu nóng trong huyền huyền.

Vân Du lão tiên nói:

- Xác thực không có khả năng toàn diện xâm lấn, ta suy đoán là một vị đại nhân nào đó vật để mắt tới chúng ta, sẽ chỉ điều động bộ phận lực lượng, chỉ khi nào bọn hấn thất bại, tất nhiên sẽ điều động càng nhiều người đến, uy nghiêm Thánh địa không dung người khác khiêu khích.

Dương Đại lập tức gọi thể lực chi chủ từ Lôi Thần hải vực đến, cùng nhau thương lượng, là chỗ dựa của ai để mắt tới bọn hấn.

Sau nửa canh giờ, tất cả âm chúng đều tụ tập tại Hồn Thần cung.

Thảo luận trong chốc lát, nhóm âm chúng xác định một vị nhân vật.

Lôi Thần tháp Thiên kiều, Trọng Thiên Nam.

Trọng Thiên Nam là người cầm quyền phụ trách tiếp nhận các thể lực lớn dâng cúng Lôi Thần tháp, trên vị trí này có không ít người, nhưng sau khi nhóm âm chúng thương lượng, lúc đại bộ phận chương giáo dâng cúng đôi mắt chính là Trọng Thiên Nam.

Mất đi nhiều thể lực như vậy, đối với Lôi Thần tháp mà nói, cũng có ảnh hưởng, tương đương với thiếu đi ngàn vạn khuân vác.

Quan trọng nhất chính là, Trọng Thiên Nam có thể rút ra lợi ích từ trong cống phẩm, ảnh hưởng hấn lớn nhất, trên con đường tu luyện, vô luận cảnh giới cao bao nhiêu, đều cần tài nguyên trợ giúp tu luyện, không phải thiên tư người nào đều có thể một mực đột phá, càng nhiều thời điểm cần dựa vào ngoại lực.

Chương 430: Chiến đấu!

Chiến đấu! (4)

Trượng Thiên Nam, tồn tại siêu nhiên vượt qua Thiên Nguyên cảnh, tuyệt đối là cao thủ Thánh cảnh, cụ thể mạnh cỡ nào, nhóm âm chúng chương giáo cũng không rõ ràng.

Trần Thiên Hải mở miệng nói:

- Dưới tay Trượng Thiên Nam có rất nhiều cao thủ Thiên Nguyên cảnh, đệ tử phần lớn đều ở phía trên Không Vô cảnh, dùng thể lực của chúng ta, chỉ cần có người có thể đối kháng Trượng Thiên Nam liền có hi vọng lấy được thắng lợi, chờ chiến đấu kết thúc, bọn hắn sẽ là lực chiến đấu của chúng ta

Nói xong, hắn kích động lên, các âm chúng khác cũng như thế, bọn họ đều là người từng trải, được nhìn thấy Dương Đại biểu hiện bên trong chủng tộc đào thải.

Nếu có thể lấy chiến dưỡng chiến, thôn phệ Lôi Thần tháp...

Bọn hắn chỉ ngẫm lại thôi đã hết sức phấn khởi.

Nếu là lúc trước, bọn hắn chắc chắn không tin, nghe được phương án này, chắc chắn khịt mũi coi thường, nhưng hiện tại bọn hắn cảm thấy thật có một khả năng nhỏ nhoi.

Dương Đại nói:

- Đối phương muốn tới, tự nhiên sẽ đánh, bất quá không thể mù quáng tự tin, làm tốt tình báo công tác điều tra về hướng đi của các tông môn gần đây, Vân Du, ngươi lại tuyển một âm chúng tới gần Long Cung, cầm lấy Long Lân củ ta,

chờ sau khi ta thông báo, nếu đánh không lại, cũng tốt trước tiên cầu cứu.

Nhóm âm chúng gặt đầu.

Thiên Khởi tiểu hải vực vẫn rất lớn, nếu thật đánh không lại, Dương Đại bất cứ lúc nào cũng có thể chạy trốn, áp lực không tính đặc biệt quá lớn.

Bảy ức âm chúng, kéo cũng có thể kéo thời gian rất lâu.

Sau khi nhóm âm chúng thối lui, Dương Đại gọi đám người Mộ Dung Trường An trở về, chờ đợi khai chiến.

Trong khoảng thời gian này, tổng số âm chúng của hắn đã đi đến bảy ức bảy ngàn hai trăm ba mươi hai (77232) vạn.

Dương Đại sinh ra một ý nghĩ.

Chưa hẳn muốn toàn diện khai chiến.

Có thể cho Mộ Dung Trường An tiềm phục ở biên cảnh, đến lúc đó trực tiếp mở hình thái Âm Thần?

Không được, loại thời điểm này vẫn dùng tồn tại đáng tin nhất.

Dương Đại truyền triệu Hình Thánh.

Hình Thánh cấp tốc vào điện, hướng Dương Đại ôm quyền hành lễ.

- Có địch nhân tập kích, cảm đầu có thể là tồn tại Thánh cảnh, chuẩn bị xong chưa?

Dương Đại hỏi.

Hình Thánh nắm giữ thần thông ngay cả Mộ Dung Trường An đều không thể so được, cùng cảnh giới, thần thông mạnh hơn, thực lực tự nhiên càng mạnh.

Hình Thánh trước sau như một bình tĩnh, nói khẽ:

- Ta có thể cảm nhận được cỗ khí tức kia, đúng là tu vi Thánh cảnh, nếu ta tiến vào hình thái Âm Thần, có thể trăm.

Hình Thánh mang theo Sát Hồn rời khỏi, Dương Đại nhìn bóng lưng của hắn, đã bắt đầu chờ mong trận đại chiến tiếp theo.

Trước diệt Trượng Thiên Nam, lại diệt Nộ Chiến tộc, cuối cùng kiếm chỉ Kiếm tông.

Lôi Thần tháp chính là Thánh địa, một khi khẳng định muốn tiến công, chắc chắn sẽ không kéo dài.

Dương Đại để Hình Thánh trực tiếp chạy tới tiền tuyến, bất cứ lúc nào chờ khai chiến.

Hình Thánh có kinh nghiệm tác chiến phong phú, nên nắm bắt rất tốt thời cơ ra tay, Dương Đại đợi đến khi hắn kêu gào mở ra hình thái Âm Thần.

Dương Đại cảm nhận được khí tức Mộ Dung Trường An đang nhanh chóng tới gần, tốc độ còn nhanh hơn so với lúc Hình Thánh rời khỏi.

Suy nghĩ một chút, Dương Đại bảo Mộ Dung Trường An trực tiếp truy tìm khí tức của Hình Thánh, thân là Âm Vương, Mộ Dung Trường An cũng có thể cảm nhận được khí tức của các âm chúng khác.

Dương Đại đứng dậy, đi ra Hồn Thần cung, gọi Trụ Nộ thiên vương tới đây.

Bên người có một cường giả Càn Khôn cảnh mới có thể yên tâm, Dương Đại không thể xem nhẹ kẻ địch giương đông kích tây.

Hai người đứng ở trên vách núi, cùng nhau nhìn về phương xa.

- Thế giới Nộ Chiến tộc là như thế nào? Có giống với Địa Cầu?

Dương Đại mở miệng hỏi.

Trụ Nộ thiên vương trả lời:

- Hoàn toàn khác biệt, chúng ta ở trong Tinh Vân, không có có đất liền, ở nơi đó, không có ngày đêm, không có giống loài cạnh tranh, trước đây thật lâu, sau khi tiên tổ sinh ra linh trí đã thống lĩnh hết thủy tộc nhân bắt đầu chinh chiến ngoài vũ trụ, trong lúc không ngừng chinh chiến, chúng ta tạo thành văn minh của mình, thức tỉnh thiên phú của mình.

Trong hạo hãn vũ trụ, hình thành văn minh cũng không phải giống nhau như người thường suy nghĩ, con đường mỗi một loại văn minh trưởng thành cũng khác nhau, nhiều nhất là tương tự ngoại hình.

Trụ Nộ thiên vương bắt đầu nói đến nhân sinh bản thân, Dương Đại rất chăm chú lắng nghe.

Nộ Chiến tộc không có cha mẹ, huynh đệ tỷ muội các loại quan hệ thiết lập, Trụ Nộ thiên vương, Nộ Hỏa Thần Tâm, Nộ Vũ Thần đều là ra đời cùng thời kỳ, ở vào một mảnh trong Tinh Vân tầm bỗ, cùng với muôn vàn đồng bào được thai nghén.

Một đời của Trụ Nộ thiên vương vô cùng đơn điệu, không có yêu hận tình cừ, chỉ có tùy tùng chủng tộc chinh chiến sát lục, Nộ Chiến tộc đối phó kẻ địch, cho tới bây giờ đều là đuổi tận giết tuyệt.

- Nộ Chiến tộc ở trong hiện thực không có thất bại qua?

Dương Đại tò mò hỏi.

Theo xếp hạng nhân tộc Địa Cầu bây giờ đến xem, Nộ Chiến tộc chắc chắn cũng nằm dưới hạn mười vạn.

Trụ Nộ thiên vương trả lời:

- Có, chúng ta từng gặp được máy phi hành của một chủng tộc, kém chút bị diệt tuyệt.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Kém chút bị một chiếc máy phi hành tiêu diệt?

Sắc mặt Trụ Nộ thiên vương nghiêm túc, nói:

- Không sai, mấu chốt nhất là chúng ta hoàn toàn không biết gì về nó cả, may mắn bọn hắc không có hứng thú đối với chúng ta, sau khi đồ sát một nửa số người chúng ta liền nghênh ngang rời khỏi.

Nhớ lại đoạn trí nhớ kia, hắc đến nay vẫn còn sợ hãi.

Dương Đại không khỏi cảm khái vũ trụ nguy hiểm, mạnh mẽ như Nộ Chiến tộc ở trong vũ trụ cũng gặp được kẻ địch khiến mình tuyệt vọng.

Hai người tiếp tục trò chuyện, Trụ Nộ thiên vương miêu tả ra thế giới vũ trụ âm âm sáng sáng cho Dương Đại, nơi có sinh linh liên có tranh đấu.

...

Trên biển xanh thẳm, mấy hòn đảo nhỏ hợp thành một đường, trên hải đảo đã dựng xong trận pháp truyền tống.

Trên mỗi một hòn đảo nhỏ đều có tu sĩ, ở trên không trung có một người đàn ông tuổi trung niên đang thả lỏng hai tay qua thắt lưng, mặt không thay đổi nhìn chằm chằm phía dưới.

Chương 431: Thánh cảnh và chạm, kinh thiên động địa (1)

Hai mái tóc mai hoa râm, khuôn mặt uy nghiêm, áo bào hiện lên màu xám, bội sức đẹp đẽ, một thân đại khí phú quý, hai ngón tay cái còn đeo hai chiếc nhẫn lớn, đang ma sát lẫn nhau, rõ ràng có chút hấp tấp.

Lúc này, tất cả những trận pháp truyền tông trên đảo nhỏ đều khởi động, từng đạo quang trụ phóng lên tận trời, cực kỳ tráng quan.

Trong cột sáng có lần lượt từng bóng người đi ra, trong đó một đạo thân ảnh khí thế cực mạnh, khí kinh quanh thân căn bản giấu không được.

Trung niên nam tử động dung, lập tức bay xuống, rơi vào trước mặt đạo thân ảnh kia.

- Chúa công.

Trung niên nam tử cung kính hành lễ.

Người ở trước mặt hẳn chính là người chủ trì quả cống nạp của Lôi Thần tháp, Trọng Thiên Nam.

Trọng Thiên Nam khoác một bộ áo lam, anh vũ thần khí, hai đầu lông mày tràn đầy bề ngỗ thiên hạ ngạo khí.

- Tìm thấy bọn hắn chưa?

Trọng Thiên Nam hỏi.

Trung niên nam tử trả lời:

- Đang ở ngay trong Thiên Khởi tiểu hải, bắt quá Hồn nô thật sự quá nhiều, ta không dám đi sâu.

Trượng Thiên Nam khẽ nói:

- Vậy thì cưỡng chế, dám đồ tông môn Lôi Thần hải vực ta, quả nhiên chán sống, nếu là Hồn nô, tất có chủ nhân thao túng bọn hăn, tìm ra, giết là được.

Trung niên nam tử nói theo:

- Gần đến bên này có sinh ra cường giả Càn Khôn cảnh, tục truyền chủ nhân có giao hảo cùng Long Cung Tam Thái Tử, muốn phòng bị Long Cung hay không?

Trượng Thiên Nam khinh miệt nói:

- Ngao Hành tính là thứ gì, Long Vương coi trọng nhất cũng không phải hăn, không cần quan tâm, có ta tự mình ra tay, lại nhiều Càn Khôn cảnh cũng không đáng chú ý.

Nghe vậy, trung niên nam tử không nói thêm nữa, kiên nhẫn chờ đợi.

Càng ngày càng nhiều tu sĩ Lôi Thần tháp đi ra từ trong trận pháp truyền tông, bọn hăn cấp tốc bay đến trên không, trật tự rành mạch, không có người nói chuyện, tất cả đều yên lặng chờ đợi.

Thời gian một nén nhang trôi qua, tất cả trận pháp truyền tông đều dừng lại, đầy trời đều là tu sĩ Lôi Thần tháp, từng người bày ra khí thế mạnh mẽ.

Trượng Thiên Nam đưa lưng về phía bọn hăn, mở miệng nói:

- Đi thôi.

Dưới chân hăn phát ra kim quang, hăn bay về phương xa, hết thấy tu sĩ Lôi Thần tháp theo sát phía sau, nhìn một cái,

mấy chục vạn tu sĩ trùng trùng điệp điệp, thích ý thể hiện ra khí thế của mình, đều như một đầu một vạn, lại như thiên binh thiên tướng trong thần thoại.

Về mặt mỗi một người bọn hắn đều rất nhẹ nhàng, cũng không có khăn trương trước khi lâm chiến.

Phía trên đại dương này, bọn hắn trải qua chiến đấu nhiều vô số kể, Thánh địa cũng không phải lãng không tạo thành, mà là giết ra tới uy danh.

Trượng Thiên Nam bỗng nhiên híp mắt, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, trên biển ngoài vạn dặm có một bóng người đang đứng, chính là Hình Thánh.

Hình Thánh cao mười trượng, toàn thân đen kịt một tay dẫn theo Sát Hồn to lớn, như là một pho tượng chiến thần cản trên không trung.

- Cùi bắp như Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh cũng dám tới?

Trượng Thiên Nam tự lắm bầm, lời tuy như thế, ngữ khí của hắn lại lộ ra vẻ phức tạp, trong ánh mắt toát ra sự ghen ghét.

Khí tức của Thần!

Hồn thể Thiên Nguyên cảnh không quan trọng lại có khí tức của Thần.

Trượng Thiên Nam bắt đầu gia tăng tốc độ, mấy chục vạn tu sĩ đi theo gia tốc, bọn hắn dồn dập xuất ra pháp khí, chuẩn bị chiến đấu.

Hình Thánh đứng ở không trung, không nhúc nhích.

Bầu trời vạn dặm không mây, khoảng cách hải dương xa như vậy, hơi gió biển thổi phật mà qua, trên mặt biển không có sinh linh lao ra, một mảnh lộ ra vô cùng yên tĩnh.

Cũng không lâu lắm.

Một hàng sóng biển từ phần cuối mặt biển cuốn tới, rất có khí thế lay động trời đất, tốc độ cực nhanh, giống như một đạo màn lớn màu lam bay thẳng lên trời, thiên địa trong nháy mắt lộ ra nhỏ bé.

Hình Thánh không chút kinh hoảng đối mặt sóng biển che trời đột nhiên xuất hiện, hần nâng lên Sát Hồn, tay lắc một cái, đếm không hết Hắc Long giết ra, tranh nhau chen lẫn, chớp mắt trăm dặm, tách ra sóng biển.

Sóng biển nổ tung, nước biển đầy trời hóa thành mưa sa, vẩy về hướng phương xa.

Trong mưa sa có một đạo thân ảnh đập lên kim quang lao tới, chính là Trượng Thiên Nam.

Trượng Thiên Nam dừng lại, nước mưa rơi ở trên người hần, trực tiếp bốc hơi, hình thành sương mù nóng vờn quanh người hần.

Hần nhìn chằm chằm Hình Thánh, hỏi:

- Người là ai?

Khác biệt với những âm chúng khác, Hình Thánh một mực duy trì ngoại hình hắc ảnh, làm cho không người nào có thể nhìn thấu hình dáng của hần.

Hình Thánh bình tĩnh nói:

- Trên người ngươi có khí tức của hần, xem ra Lôi Thần tháp chính là Lôi Thánh sáng tạo, đổi tên là Thần, là đang kiêng kỵ cái gì?

Trượng Thiên Nam cau mày nói:

- Cái gì Lôi Thánh, nếu không muốn nói danh hào của ngươi, cái kia...

Hắn còn chưa có nói xong liền thấy một màn khiến mình ngạc nhiên, chỉ thấy bầu trời phía sau Hình Thánh xuất hiện đêm không hết chùm sáng màu đen, cực kỳ tập trung, dẫn đến trời lam chuyển thành tối, tựa như đêm tối đột kích, lập tức liền biến thiên.

Chân mày Trượng Thiên Nam nhíu chặt hơn, không rõ đây là tình huống gì.

Hắn không có trực tiếp ra tay, hắn thấy, Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh không thể thắng được hắn.

Vô số chùm sáng cấp tốc chui vào trong cơ thể Hình Thánh, sau đó bao phủ hắn, thân hình của hắn cấp tốc cất cao.

Trong chốc lát, Trượng Thiên Nam cảm nhận được khí tức Hình Thánh tăng vọt.

Không tốt!

Về mặt Trượng Thiên Nam đột biến, một chương đánh ra, thể như lôi đình, một đạo kim sắc chương ảnh giết ra, trong nháy mắt biến lớn, cao tới mấy trăm trượng, giống như một ngọn núi cao va về phía Hình Thánh.

Oanh động.

Một chương này chính diện đánh trúng Hình Thánh, nhưng không có đánh nát Hình Thánh, chỉ thấy Hình Thánh nhắc búa, dùng Sát Hồn ngăn lại một chương này.

Gió mạnh khủng bố tàn phá bờ bãi bát phương, mặt biển phía dưới bị ép hạ xuống, hình thành hình bán cầu to lớn, đường kính cấp tốc mở rộng, lan tràn đến chân trời.

Sau khi thân hình Hình Thánh cao đến trăm trượng, hai mắt hiển lộ ra, vẫn như cũ rất lạnh lùng, giống như một vị Thần cao cao tại thượng nhìn xuống phàm nhân.

Trượng Thiên Nam đối đầu ánh mắt này, tâm trạng ý thức của hắn lắc một cái.

Hắn không hiểu suy nghĩ đến một người.

Chương 432: Thánh cảnh và chạm, kinh thiên động địa (2)

Sau khi tiến vào hình thái Âm Thần, khí thể Hình Thánh đi đến cực hạn, tay phải của hắn lắc một cái, Sát Hồn trực tiếp đánh tan chưởng ảnh màu vàng kim.

Hắn đi theo phóng tới Trượng Thiên Nam, không bạo chột vang, hắn tựa như thuận di giết tới trước mặt Trượng Thiên Nam.

Trượng Thiên Nam mặc dù kinh hoàng, nhưng vẫn theo bản năng giờ chuông.

Tiếng long ngâm nổ vang.

Vô số Hắc Long bùng nổ, bao phủ Trượng Thiên Nam.

Một giây sau, một vật kim quang tách ra bầy rông, làn da Trượng Thiên Nam biến thành màu vàng kim, làn nữa huy chuông đánh về phía Hình Thánh, một chuông này bắn ra vạn đạo kim quang, phóng xạ bao phủ Hình Thánh.

Hình Thánh vung búa chém đi, chặt đứt vạn đạo kim quang, một đầu Hắc Long đối diện xuyên thủng lồng ngực Trượng Thiên Nam, chấn vỡ áo bào của hắn.

Diện mạo Trượng Thiên Nam trở nên dữ tợn, nhìn hằm hằm Hình Thánh, ở giữa mi tâm của hắn bắn ra một đầu tóc xanh, cấp tốc biến lớn, muốn cuốn lấy Hình Thánh.

Hình Thánh bỗng nhiên tan thành mây khói, để tóc xanh vô huyệt.

Trượng Thiên Nam theo đó phân ra đếm không hết phân thân, cùng nhau quay người, tìm tới Hình Thánh vừa hiện thân, đồng thời đánh tới.

Một đạo hắc quang tung hoành ở giữa bầu trời và hải dương, quét về phía phương xa.

- Chết!

Hình Thánh hừ lạnh một tiếng, chỗ có phân thân Trượng Thiên Nam bị hắc quang tru diệt, ngay sau đó, hắc quang co lại, tựa như hình ảnh lộn ngược, dẫn đến chỗ có phân thân của Trượng Thiên Nam cùng nhau bị Sát Hồn hấp thu.

Toàn bộ chiến đấu nhìn như trải qua rất nhiều hiệp, kì thực không đến năm hơi thời gian, hết thảy xảy ra quá nhanh.

Hình Thánh quay người, giơ cao Sát Hồn, vô số Hắc Long theo thân búa lao ra, cấp tốc biến lớn, thế không thể đỡ giết tới chân trời.

Một bên khác, các tu sĩ Lôì Thần tháp còn đang trên đường chạy tới, Trượng Thiên Nam lao tới trước, bọn hắn đều theo không kịp.

Nhưng các cường giả Thiên Nguyên cảnh trong đại quân đều là sắc mặt đại biến.

Bọn hắn nhìn thấy cái gì?

Không có khả năng.

Trong lòng bọn họ có chút lưỡng lự, Trượng Thiên Nam không đến mức bị cường thế tru diệt, nhiều nhất bị địch nhân đánh ra thần thông vây khốn.

Chính là lần lưỡng lự này, chân trời kéo tới vô số Hắc Long, tiếng long ngâm nổ vang, kinh thiên động địa, đình tại nhức óc.

- Không tốt! Ngăn cản!

Người đàn ông trung niên quát lớn, vô ý thức nhắc lên pháp bảo của mình.

Trước Hồn Thần cung, Dương Đại khẩn trương nhìn về phía phương xa. Uy áp của Hình Thánh và Trọng Thiên Nam thật sự quá khủng bố, bao phủ toàn bộ Thiên Khởi tiểu hải vực, chân trời đã biến sắc.

Dương Đại đang yên lặng đếm ngược, hình thái Âm Thần chỉ có một phút đồng hồ, nếu trong vòng một phút Hình Thánh không thể chung kết trận chiến này, vậy hắn sẽ cân nhắc chạy trốn.

Khí thế Hình Thánh tạo ra thật sự quá mạnh, cường đại đến mức Dương Đại không thể cảm giác khí tức những địch nhân khác.

Tụ tập lực lượng của hơn bảy trăm bảy mươi triệu âm chúng, Hình Thánh chắc chắn đi đến cấp độ Thánh cảnh, đến mức cụ thể thuộc về tầng cảnh giới nào, hắn không thể phán đoán.

Đa Văn, Tuệ Cố, Tịch Cố.

Cảnh giới này cao thâm không phải Thiên Nguyên cảnh có thể phỏng đoán, để Mộ Dung Trường An, Trụ Nộ thiên vương đến, có lẽ còn có chút không thích ứng, nhưng Hình Thánh đã từng là Đại Thánh, đã sớm quen thuộc lực lượng như vậy.

- Đại Thánh, ngươi có thể thắng.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Dương Đại chưa bao giờ chờ mong thời gian chậm một chút giống như hiện tại.

Nhưng thời gian trôi qua không thể ngăn cản.

Ít nhất hiện tại Dương Đại ngăn cản không được.

Rất nhanh, chỉ còn lại mười hơi.

Mười!

Chín!

Tám!

Bảy!

Tim Dương Đại đập nhanh hơn, nhịn không được ở trong lòng hỏi thăm:

- Giải quyết chưa?

Hình Thánh không trả lời ngay, đề Dương Đại cực kỳ khẩn trương. Lúc chỉ còn lại năm giây, âm thanh Hình Thánh vang lên:

- Chiến cuộc đã định.

Dương Đại trong nháy mắt buông lỏng, trên mặt tươi cười.

Hắn mở miệng nói:

- Ta sắp ngất.

Trụ Nộ thiên vương bên cạnh lập tức nói:

- Ta sẽ bảo vệ cẩn thận ngài.

Thời gian hình thái Âm Thần hết.

Dương Đại trực tiếp té xỉu tại chỗ, Trụ Nộ thiên vương vội vàng gọi một vài âm chúng trước tới hầu hạ Dương Đại, hắn thì thủ ở trước Hồn Thần cung.

Cùng lúc đó, bão tố khủng bố kéo tới, trong khoảnh khắc đã bao phủ toàn bộ chủ đảo, đây là hai tôn Thánh cảnh đại chiến mang tới thiên tượng dị biến, sóng gió đáng sợ kia điên cuồng tàn phá cây cối trên đảo, làm nhóm âm chúng cả kinh mở ra trận pháp, thủ hộ chủ đảo.

Chỗ sâu đáy biển.

Long Cung, trong một tòa đình viện.

Ngao Hành ngồi ở trước bàn đá, nhìn một chiếc gương trên bàn, phía trên bày ra dáng người Hình Thánh, phía sau xuất hiện một đạo thân ảnh, chính là Mộ Dung Trường An.

Quy Thần đứng sau lưng Ngao Hành, mở miệng nói:

- Điện hạ, Dương Đại người này mạnh mẽ vượt qua dự đoán của chúng ta, lão thần cảm thấy có khả năng trợ bọn hần một chút, bằng không Lôi Thần thấp chấn nộ, bọn hần không ngăn nổi.

Ngao Hành híp mắt, nói:

- Xác thực vượt qua bản điện hạ tưởng tượng, dị nhân thật sự đáng sợ, trách không được phụ vương cũng muốn gia nhập vào Thiên Đạo đại kiếp, bất quá sự cường đại của hần tất nhiên sẽ dẫn tới rất nhiều đại năng chú ý, chỉ sợ không phải bản điện hạ có thể che chở.

Ánh mắt Quy Thần lấp lánh, không cần phải nhiều lời.

Ngao Hành nhìn chăm chăm mặt kính, tay phải gõ mặt bàn, không biết suy nghĩ cái gì.

Đúng lúc này, hần bỗng nhiên đứng dậy.

- Phụ vương truyền triệu bản điện hạ, người lập tức chạy tới Thiên Khởi tiểu hải vực, nếu Dương Đại có nhu cầu, người tận khả năng duy trì.

Ngao Hành vút xuống câu nói này liền rời khỏi.

Quy Thần thu hồi tấm gương, thả người vọt lên, bay ra Long Cung.

Hơn nửa ngày sau, ý thức Dương Đại vừa thức tỉnh.

Rất khó chịu!

Hắn chậ vật mở to mắt, được Kỷ Vân Yên nâng đỡ ngồi dậy.

Hắn nhìn một cái, trên điện có mấy chục đạo thân ảnh, trong đó hai bóng người khiến cho hắn lộ ra nụ cười.

Hình Thánh, Mộ Dung Trường An.

Thấy ánh mắt Dương Đại, Mộ Dung Trường An mở miệng nói:

- Địch nhân đều đã hóa thành âm chúng, tổng cộng bốn mươi hai vạn, ngoại trừ một tôn Thánh cảnh ra, còn có một tôn Càn Khôn cảnh, hai mươi lăm tôn Âm Dương cảnh, một trăm lẻ ba tôn Nhập Tịch cảnh, hồn phách khác yếu nhất cũng có tu vi Không Vô cảnh.

Chương 433: Thần bí cấm chế, tiếp nhận Thiên Đạo sát hạch (1)

Bốn mươi hai vạn âm chúng.

Thánh cảnh cường giả.

Dương Đại nghe xong Mộ Dung Trường An hồi báo, trên mặt tươi cười.

Một đợt này kiểm lời!

Hắn nhìn về phía bên cạnh, ánh mắt rơi vào một khuôn mặt xa lạ, chính là Trọng Thiên Nam.

Mộ Dung Trường An đều phóng xuất tất cả âm chúng hấp thu, các tu sĩ Lôi Thần tháp đang tu hành trận pháp trên mặt biển, Trọng Thiên Nam thì đi theo Mộ Dung Trường An đến đây bãi phỏng Dương Đại.

Thấy ánh mắt của Dương Đại, Trọng Thiên Nam lập tức hành lễ, thái độ cung kính, đối đãi những người khác, hắn có thể ngạo mạn, nhưng đối mặt Đại Thiên Hồn Thần, hắn kính sợ theo bản năng.

Dương Đại mở miệng hỏi:

- Trừ người ra, Lôi Thần tháp còn có những người khác để mắt tới ta?

Trọng Thiên Nam trả lời:

- Tạm thời không có, bất quá ta suất lĩnh đệ tử toàn quân bị diệt, tất nhiên sẽ dẫn tới Lôi Thần tháp chú ý, sau này Lôi

Thần tháp sẽ lần nữa phái người đến đây, còn là đánh, hay là đàm, ta cũng không rõ ràng.

- Còn có khả năng?

- Dù sao cũng là vượt vùng biển, làm thánh địa, cân nhắc rất nhiều, cũng chỉ người cầm quyền trung tầng chúng ta bực này mới dám tùy ý làm bậy.

- Người mạnh nhất trong Lôi Thần tháp mạnh bao nhiêu?

- Vượt qua Thánh cảnh, thành tựu Đại Thánh, hồn phách bất diệt, thân thể bất tử.

- Thánh cảnh có bao nhiêu vị?

- Ta cũng không rõ ràng số lượng cụ thể, trong Lôi Thần tháp cũng có phòng hộ tiết lộ tình báo, ta suy đoán có gần trăm vị.

Gần trăm vị Thánh cảnh...

Dương Đại nhú mày, cũng không tốt cứng đối cứng.

Lôi Thần tháp cũng không có khả năng chia mấy lần tới tiền đánh hấn, Thánh địa không có ngu xuẩn như vậy.

Đúng lúc này, Giang Lễ mở miệng nói:

- Chủ nhân, ta có một kế sách.

Bởi vì hấn tự xưng là hậu đại Khương Tử Nha, gia tộc sau lưng hấn còn mạnh hơn Thánh địa, Dương Đại phá lệ để cho hấn gia nhập trong nhóm âm chúng hạch tâm.

Dương Đại mở miệng.

- Nói.

Các âm chúng khác dồn dập nhìn về phía Giang Lễ.

Giang Lễ mở miệng nói:

- Thiên Sương hải vực phía bắc Thiên Khởi tiểu hải vực có một nhánh thế lực cấp độ bá chủ, tên là Nhất Nguyệt Thiên, thế lực có nội tình Thánh địa, nhưng bị các đại thánh địa chèn ép, một mực không thể tận dụng thời cơ đạt được danh Thánh Địa, trong đó Lôi Thần tháp chèn ép Nhất Nguyệt Thiên lợi hại nhất, chúng ta có thể lôi kéo Nhất Nguyệt Thiên, khởi xướng chiến tranh đối với Lôi Thần tháp, cùng việc ngồi chờ chết, không bằng chủ động xuất kích.

Vừa dứt lời, tất cả mọi người ngoài ý muốn nhìn về phía hắn.

Trượng Thiên Nam nhíu mày hỏi:

- Nhất Nguyệt Thiên và Lôi Thần tháp có thù, việc này ta làm sao không biết được?

Giang Lễ bình tĩnh nói:

- Chủ nhân thế lực lớn chắc chắn có giao tế, tiểu nhân vật như ngươi bậc này còn chưa đủ tư cách tiếp xúc, ta tận mắt nhìn thấy, Lôi Thần công nhiên chèn ép Nhất Nguyệt Thiên, sau lần mâu thuẫn kia, Lôi Thần tháp hủy bỏ các loại tư nguyên mâu dịch như Lôi hệ linh thạch, thiên tài địa bảo với Nhất Nguyệt Thiên, thậm chí còn nâng đỡ một nhánh tông môn, để Nhất Nguyệt Thiên giãy vò mấy chục năm trong Thiên Sương hải vực mới một lần nữa ổn định vùng biển.

Lương Tử Tiêu nói:

- Nếu như thật sự như thế, xác thực có thể được, chẳng qua dùng thế lực của chúng ta, làm sao thuyết phục Nhất Nguyệt Thiên?

Giang Lễ cười nói:

- Mượn Thiên phủ, Long Cung, dị nhân ba lá cờ lớn, Nhất Nguyệt Thiên sao có thể không động tâm?

Nhóm âm chúng gật đầu, cảm thấy có đạo lý.

Dương Đại cũng cảm thấy có thể được, bất quá việc này vẫn phải có quan hệ, không phải người bình thường có thể tiếp xúc đến thế lực cấp độ bá chủ, mà Nhất Nguyệt Thiên cũng không ngốc, không có khả năng nguoi nói cái gì thì tin cái ấy.

- Ta có thể đi thuyết phục Nhất Nguyệt Thiên, thân phận của ta, chương giáo Nhất Nguyệt Thiên vẫn biết một chút.

Giang Lễ chấp tay nói, tràn đầy tự tin.

Trình Nga Quỷ nhin không được nói:

- Nguoi bây giờ là hồn thể, hấn sẽ không nói cho Giang gia?

Giang Lễ trừng mắt nhìn hấn, nói:

- Giang gia không dễ tiếp xúc như vậy, ta là hình dáng gì không quan trọng, chỉ cần ta có linh trí, chứng minh ta chính là ta.

- Thiên phú giống như chủ nhân, là người thường không ngờ, ít nhất ta đi khắp thiên hạ, chưa từng nghe nói qua, ngược lại trước khi trở thành âm chúng, ta trăm triệu lần cũng nghĩ không ra âm chúng sẽ tuyệt đối phục tùng chủ nhân.

Nói nói lời này, trong lòng hấn hết sức phức tạp, nhưng làm sao cũng dưng không nổi phần nộ, chỉ có kính sợ, cái này khiến hấn rất bất đắc dĩ, cũng không thể không tiếp nhận hiện trạng.

Dương Đại mở miệng nói:

- Vậy thì nguoi đi thôi, cần nguoi bồi tiếp không?

Giang Lễ cười nói:

- Ta tùy tiện chọn năm vị âm chúng Thiên Nguyên cảnh đi, đơn thương độc mã tóm lại không đủ mỹ lệ, nguoi khác khó

tránh khỏi suy nghĩ nhiều.

Dương Đại gật đầu, sau đó tùy tiện chọn năm vị Thiên Nguyên cảnh âm chúng đi theo Giang Lễ rời khỏi.

Chuyện cho tới bây giờ, Thiên Nguyên cảnh đã không phải sức chiến đấu cực kỳ quan trọng trong tay Dương Đại, mục tiêu hãn hiện tại là Thánh cảnh.

Mộ Dung Trường An nói:

- Chủ nhân, bảo lưu lại bộ phận thi thể Trượng Thiên Nam, không thể hấp thu, phân biệt là trái tim và xương tay, đã trở thành thánh cốt, đậu cổ bất diệt.

Dương Đại nhíu mày, hỏi:

- Kia nên xử lý như thế nào thì tốt hơn?

Trượng Thiên Nam mở miệng nói:

- Thành lập Thánh Đường đi, Lôi Thần tháp và rất nhiều Thánh địa đều có, đem thánh cốt chôn cất hình thành Thánh Đường, Tu Tiên giả vào trong đó, có thể đạt được cảm ngộ nhưng không thể ở bên trong thời gian dài, như vậy sẽ bị thánh uy yên diệt hồn phách.

Hắn đã tiếp nhận hiện trạng, bất quá lúc nói lời này, trong lòng hắn vẫn hết sức khó chịu, đây chính là thánh cốt của hắn.

Dương Đại cười nói:

- Vậy giao cho người tự mình đi kiến tạo, đừng khiến ta thất vọng.

Mỗi một vị chiến lực đỉnh tiêm đều sẽ tự động tiến vào cấp độ âm chúng hạch tâm, đây là quy tắc của Dương Đại cho tới nay, cũng là tôn trọng dành cho cường giả.

Trong lòng Trượng Thiên Nam được trấn an, vội vàng đáp ứng, sau đó hành động.

Chương 434: Thần bí cấm chế, tiếp nhận Thiên Đạo sát hạch (2)

Dương Đại nhìn về phía Mộ Dung Trường An, hẳn có thể cảm giác được Mộ Dung Trường An mạnh lên, sau khi trao đổi biết được Mộ Dung Trường An đã đi đến Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh trung kỳ, máu thịt Trượng Thiên Nam cùng với bốn mươi hai vạn tu sĩ Lôi Thần tháp xác thực mạnh mẽ, dù sao trong đó còn bao hàm một vị Thánh cảnh.

Tu vi Trượng Thiên Nam thuộc về cảnh giới thứ nhất trong Thánh cảnh, Đa Văn cảnh, còn là tu vi hậu kỳ, cũng không phải sơ nhập Đa Văn cảnh.

Bình thường xưng là Đa Văn Thánh cảnh.

Đa Văn Thánh cảnh, Tuệ Cổ Thánh cảnh, Tịch Cổ Thánh cảnh, lại hướng lên chính là Đại Thánh trong truyền thuyết, mỗi một vị Đại Thánh cũng sẽ lưu lại nồng hậu dày đặc ấn ký ở trong lịch sử nhân tộc, như là Thần Thoại.

Trong Lôi Thần tháp có một vị nhân vật thần thoại dạng này, Thiên phủ đoán chừng cũng có.

Nhóm âm chúng bắt đầu trò chuyện như thế nào đối phó Lôi Thần tháp, Dương Đại thì ở trong lòng trao đổi cùng Trượng Thiên Nam đã rời khỏi.

Hắn nghĩ muốn tìm hiểu rõ tin tức về Kiếm tông.

Dựa theo Trượng Thiên Nam nói, Kiếm tông cũng không có Đại Thánh, nếu có Đại Thánh, có thể trực tiếp thành lập

Thánh địa.

Nghe đồn ngàn năm trước, Kiếm tông thế lực thao thiên, thế lực bao trùm mấy vùng biển cùng với địa vực gần Man Hoang Chi Địa, quyền thế thao thiên, sau này gặp phải Thánh địa đại chiến, thê thảm ngã xuống, dư nghiệt của bọn hắc tàn mạn khắp nơi các nơi, cho đến ba trăm năm trước, Đại Hạ vương triều sinh ra người thừa kế Kiếm tông, Kiếm Thánh, Kiếm Thánh nhập đạo, kinh thiên động địa, nhưng Kiếm Thánh cực kỳ bất mãn Kiếm tông, không ngờ lại tàn sát Kiếm tông, hai bên lưỡng bại câu thương, Kiếm tông phối hợp tác chiến với Tu Tiên giới Man Hoang Chi Địa, phân đất phong hầu hòng phách Kiếm Thánh.

Kiếm tông chung quy là Thánh địa, Kiếm Thánh tuy mạnh, lại cũng không có chân chính rung chuyển nội tình Kiếm tông, ngăn ngui ba trăm năm, Kiếm tông lại muốn quật khởi.

Dương Đại mặc dù không rõ ràng Kiếm Thánh vì sao hận Kiếm tông, nhưng Man Hoang Chi Địa xác thực có cái bóng của Kiếm tông, nói như vậy hết thấy đã được giải thích.

Sở dĩ đề tông môn Man Hoang Chi Địa trấn thủ Kiếm Thánh chi hồn cũng không phải là thật trấn thủ, chẳng qua là trông giữ, thời cơ đã đến, Kiếm tông vẫn phải đi lấy, trách không được lúc người Kiếm tông cướp đi Kiếm Thánh không có hủy diệt Thập Phương giáo.

Không phải Man Hoang Chi Địa thật ra chính là thế lực phụ thuộc Kiếm tông đó chứ...

Dương Đại càng nghĩ càng có khả năng, Trượng Thiên Nam dù sao cũng không thuộc về Kiếm tông, không hiểu rõ Kiếm tông quá nhiều.

Dương Đại bắt đầu nghỉ ngơi.

Hình thái Âm Thần tiêu hao rất lớn tinh thần hấn, mặc dù đã thức tỉnh, hấn vẫn cần thời gian khôi phục.

【Thâm Vực thông báo: thí luyện giả khu Hạ Quốc ‘Thiên Đạo’ Trở thành vị thí luyện giả nhân tộc Địa Cầu thứ hai bước vào Thiên Nguyên cảnh, chính thức rời khỏi thể xác phàm thai】

Một tin tức đột nhiên xuất hiện trước mắt Dương Đại.

Thiên Đạo đuổi theo tới.

Dương Đại hơi có chút cảm khái, cũng không có cảm giác cấp bách, Thiên Đạo không có khả năng đuổi kịp hấn, chẳng qua miễn cưỡng cùng hấn một cấp độ thôi.

Bây giờ Dương Đại có thể là tại Âm Dương cảnh, Thiên Nguyên cảnh tăng một chênh lệch cảnh giới thẳng qua hết thảy cảnh giới đằng trước.

Hấn mặc dù không thêm đề ý, nhưng thể giới hiện thực lại vỡ tổ.

Vị Thiên Nguyên cảnh thứ hai.

Từ sau khi Thái Dương Thần chết, thể giới đỉnh tiêm chiến lực liền bị Hạ Quốc lũng đoạn, bây giờ toàn thể giới mặc dù đang quy mô phát triển khoa học kỹ thuật, trên thực tế Hạ Quốc nắm giữ tài nguyên càng ngày càng nhiều, địa vị cũng đang tăng vọt, mơ hồ đã là đệ nhất thể giới, chẳng qua là Hạ Quốc không có cố ý tuyên dương.

Dương Đại cứ tưởng rằng vị Thiên Nguyên cảnh thứ ba sẽ xuất hiện rất muộn, không ngờ hai ngày sau liền xuất hiện.

Thích Tôn!

Cũng xem như cường giả đỉnh phong nổi tiếng thể giới, thần hộ mệnh một nước.

Dương Đại rất tò mò Thích Tôn thế nào đột phá nhanh như vậy, hẳn dựa vào thiên phú, Thích Tôn thì sao?

Trong hiện thực.

Dương Đại đăng nhập vào Bí Vỡng, xem xét tình huống.

Thật là có.

Không giống với Thiên Đạo thần bí, Thích Tôn cũng hết sức trong suốt, thường xuyên công khai cho toàn thể giới phương pháp mình mạnh lên.

Thì ra Thích Tôn gia nhập phật môn, tu đến phật môn xá lợi, đã vào La Hán chi thân.

Phật môn...

Khu vực ở gần Man Hoang Chi Địa không có bóng dáng phật môn, có chăng qua là giáo phái cửu lưu cùỉ bắt nhất, phật môn cách Đại Hạ vương triều cực xa, nghe nói muốn vượt qua đại dương vô biên mênh mông.

Cho tới bây giờ, nhân tộc Địa Cầu vẫn phân tán rất rộng trong Thâm Vực, chỉ có quốc gia trong một châu mới có thể tiếp xúc với nhau trong Thâm Vực, giống như Á Châu thí luyện giả, mười một năm, vẫn không có đụng phải thí luyện giả của châu khác trong Thâm Vực, Thâm Vực thật sự quá lớn.

Phật môn xá lợi...

Nghe qua đã thấy rất trâu bò.

Dương Đại âm thầm cảm khái, sau khi khí vận nhân tộc Địa Cầu tăng lên, những người thí luyện gặp phải kỳ ngộ rõ ràng càng ngày càng nhiều, không thể lại đi cân nhắc theo tốc độ mạnh lên trước kia.

Sau đó, hấn vào Thiên Võng xem tin tức, quả nhiên, toàn mạng lưới cũng đang thảo luận về Thích Tôn, thậm chí còn có người đang tranh chấp phật môn khởi nguyên từ quốc gia nào.

- Phật môn xá lợi có thể giống như Thương Hải Long Ảnh hay không, đều là mượn nhờ phúc duyên, tựa như người đạt được Long Cung coi trọng.

Kỷ Vân Yên bỗng nhiên nói.

Dương Đại cảm thấy có khả năng.

Thắng được chủng tộc đào thải, xem ra có thật nhiều cơ duyên tiềm ẩn.

Thương Hải Long Ảnh liên lụy Long Cung.

Phật môn xá lợi đến từ phật môn?

Thật sự càng ngày càng có ý tứ, Dương Đại càng thêm chờ mong chủng tộc đào thải.

Mười ngày đi qua.

Lôi Thần tháp cũng không có lại đến tiến công Thiên Khởi tiểu hải vực, xem như hữu kinh vô hiểm, bất quá Dương Đại lại một mực lo âu, hấn phân ra hai ức âm chúng bố phòng, tu luyện tại rìa vùng biển.

Thánh Đường đã được xây dựng thành công, một chút âm chúng hạch tâm được sự giúp đỡ của Trượng Thiên Nam tiến vào trong, cảm ngộ thánh uy, lĩnh ngộ không ít đạo pháp, cái này khiến Dương Đại chân chính sinh ra yêu thích đối với Thánh Đường.

Chương 435: Thần bí cấm chế, tiếp nhận Thiên Đạo sát hạch (3)

Buổi chiều một ngày này, Giang Lễ ra ngoài trở về, hần tiến vào Hồn Thần cung, thấy hần nở nụ cười, Dương Đại cũng lộ ra nụ cười theo.

Lúc Giang Lễ đàm phán một mực trao đổi cùng Dương Đại, cho nên câu thông càng hữu hiệu.

- Chủ nhân, chương giáo Nhất Nguyệt Thiên đồng ý, bất quá muốn tấn công Lôi Thần tháp, bọn hần cần chuẩn bị, bọn hần duy nhất có thể giúp chúng ta chính là chế tạo phiến toái cho Lôi Thần tháp, để Lôi Thần tháp không để ý tới chúng ta, nếu muốn tập kích Lôi Thần tháp, cần chúng ta xuất thủ trước, ta nói với bọn hần cho chúng ta hai năm thời gian, lí do thoái thác là tập kết dị nhân và Thiên phủ, Long Cung cần thời gian, đối phương cũng đồng ý.

Giang Lễ cười nói, tay phải lay động quạt giấy, rất có cảm giác bày mưu nghĩ kế.

Dương Đại hỏi:

- Xác định Lôi Thần tháp sẽ không xâm lấn ở trong vòng hai năm?

Giang Lễ nói:

- Không thể xác định, nhưng có Nhất Nguyệt Thiên kiểm chế, Lôi Thần tháp phải tới đại quân không thể mạnh mẽ hơn đội hình Trọng Thiên Nam suất lĩnh quá nhiều, nếu lại đến,

chính là lớn mạnh chúng ta, nếu Lôi Thần tháp như vậy ngu xuẩn, vậy bọn hấn nhất định vong.

Dương Đại hài lòng gật đầu, hấn đột nhiên cảm thấy Giang Lễ là một nhân tài, bản thân là tu vi Âm Dương cảnh, giao thiệp rộng, đầu óc linh hoạt, có thể bồi dưỡng một phen.

Ngày xưa nhóm âm chúng hạch tâm mặc dù tham gia thương thảo mưu kế, nhưng hấn luôn cảm thấy thiếu khuyết một người làm túi khôn.

Dương Đại bắt đầu nói chuyện phiếm cùng Giang Lễ, hấn còn cố ý đưa ra bối cảnh thời kỳ chiến quốc, đưa ra khôn cảnh từng quốc gia, hỏi thăm Giang Lễ nên như thế nào giải quyết khôn cảnh.

Giang Lễ không ngờ lại dễ dàng hóa giải, đáp án tương tự cùng một ít kế sách trong lịch sử, sau khi thôi diễn xác thực có thể được, kế sách dạng này để người hiện đại làm cũng được, nhưng người hiện đại biết được lịch sử, Giang Lễ lại không biết.

Dưới tình huống không biết lịch sử, Giang Lễ đưa ra rất nhiều kế sách tương tự cùng chiến lược gia, mưu sĩ trong lịch sử, cái này hết sức phi thường.

Đáng sợ.

Giang Lễ mở ra máy hát, bắt đầu thao thao bất tuyệt.

- Chủ nhân để nhóm âm chúng tu luyện trận pháp, ta cảm thấy là phương thức tác chiến thích hợp nhất của âm chúng, nhưng trước mắt trận pháp quá thừa thớt, chủ nhân, có thể mở ra trận pháp lâu để ta vào xem không? Ta có thể lựa chọn ra đủ loại đội hình trận pháp phối hợp mạnh nhất, ngày khác đối chiến Lôi Thần tháp, chiến tuyến chắc chắn rất dài, mà lại tuyệt không phải một ngày có thể giải quyết.

Giang Lễ hưng phấn nói, hấn hết sức thông minh, nhìn ra Dương Đại đã tán thành mình, có cơ hội, hấn muốn bắt lấy.

Dương Đại cười gật đầu, ý vị thâm trường nói:

- Người rất không tệ, ta muốn bồi dưỡng người, nhưng ta không thể để cho người trở thành âm tướng, người muốn phục chúng liền hiện ra tài năng của người, ta nói chính là ngoại trừ tu vi.

- Yên tâm đi, ta có lòng tin.

Giang Lễ ngạo nghễ nói, sau đó hấn do dự một chút, hỏi:

- Chủ nhân, có thể mang ta đi tới Cửu Châu hay không?

Dương Đại đứng dậy, nói:

- Dĩ nhiên có thể, là ban thưởng cho lần hành động này của người.

Hấn gọi tới một chút âm chúng, cùng nhau logout.

Âm chúng hạch tâm đều là người cầm quyền các cấp, không có khả năng tất cả đều cùng một chỗ logout với hấn, cho nên Dương Đại mang theo không nhiều.

Sau khi Logout, Dương Đại triệu hoán ra chút âm chúng này.

- Trong lòng đất có cấm chế đặc thù, người có khả năng đi xuống xem một chút, nhớ kỹ, không được bay loạn trên mặt đất, sẽ quấy nhiễu đến dân chúng.

Dương Đại cười nói.

Giang Lễ hưng phấn gật đầu, sau đó không kịp chờ đợi chui vào lòng đất.

Hùng Liệt nhin không được nói:

- Cẩn thận hấn tạo thành phá hư đối với địa cầu.

Nếu tu sĩ Âm Dương cảnh nổi điên, hủy diệt Địa Cầu không khó, hấn lo lắng Giang Lễ sẽ làm loạn, cái tên này đã thành chấp niệm đối với Cửu Châu đại địa.

Dương Đại cười gật đầu, hấn thật ra cũng chờ mong Giang Lễ có thể nhìn ra manh mối gì đó.

Đoàn người đi vào phòng khách ở lầu một, Dương Đằng không ngờ lại cũng đang ở đây.

Nhìn thấy con trai đến, Dương Đằng cả giận nói:

- Tức chết ta rồi, Lạc Hàn cốc khinh người quá đáng, ta và huynh đệ phát hiện một gốc kỳ hoa, bị Lạc Hàn cốc đoạt, còn đuổi giết chúng ta, con trai, có thể phái hai vị âm chúng tới giúp ta báo thù hay không? Tùy tiện điều động hai vị Thiên Nguyên cảnh cao thủ là được.

Tùy tiện?

Dương Đại im lặng, nhưng vẫn hỏi:

- Hiện tại tình huống thế nào? Còn đang đuổi giết các người?

- Đúng vậy, cho nên ta mới không dám online.

Dương Đằng biệt khuất, thật ra trong lòng hấn hết sức xấu hổ, luôn cảm thấy tìm con trai hỗ trợ hết sức mất mặt.

Dương Đại hỏi thăm địa điểm một thoáng, để Thái Dương Thần nhớ kỹ khí tức Dương Đằng.

Thái Dương Thần khoanh hai tay trước ngực, cười nói:

- Ta trực tiếp giúp ngài san bằng Lạc Hàn cốc đi.

Dương Đằng nghe xong Thái Dương Thần ra tay, lập tức kinh hãi, hấn vội vàng nói:

- Không cần, giết mấy tên đó là được, Lạc Hàn cốc dù sao cũng là chính phái, bất kỳ nơi nào đều có sâu mọt, ta vừa rồi là

nói nhảm, oan có đầu nợ có chủ, ta cũng không muốn thương tới người vô tội.

Thái Dương Thần gật đầu, hắn không phải Âm Vương, giết lại nhiều người cũng vô dụng.

Việc này cứ như vậy được định ra.

Hai cha con bắt đầu trò chuyện trải qua trong Thâm Vực, Dương Đằng rất tò mò về Dương Đại, hắn đột nhiên cũng muốn đi hải ngoại.

Làm Dương Đại nói hải ngoại Thiên Nguyên cảnh chạy khắp nơi trên đất, Dương Đằng liền bỏ đi ý nghĩ này.

Hắn ngay cả Tâm Toàn cảnh đều còn không có đi đến, lại không muốn đi chịu chết.

Một lát sau, Giang Lễ toát ra từ lòng đất, xuất hiện trước mặt Dương Đại, Dương Đằng bị hù dọa, bởi vì hắn là lần đầu tiên nhìn thấy Giang Lễ.

Sắc mặt Giang Lễ nghiêm túc nói:

- Cẩm chế kia rất mạnh, có bộ phận trong đó ta nhìn qua tại Giang gia, nhưng còn cao thâm hơn cẩm chế Giang gia, ta không thể đột phá.

Nghe vậy, Dương Đại cũng tò mò lòng đất đến cùng cất giấu cái gì.

Việc này cứ như vậy buông xuống, Giang Lễ cũng không có cưỡng cầu, bởi vì hắn biết mình cũng không phải tự do, cũng không thể tùy hứng.

Chương 436: Tề Thiên Đại Thánh, thiên phú cấp Thần Giới (1)

Dương Đằng tò mò thân phận của Giang Lễ, nhưng Dương Đại không có nhiều lời, dù sao Giang gia mạnh mẽ thần bí, trước giấu giếm mới tốt.

Sau mấy tiếng, Dương Đại online, hắn không có lập tức điều động Thái Dương Thần đi tới Đại Hạ vương triều, hắn để Dương Đằng trước chờ thêm một quãng thời gian.

Theo Thiên Khởi tiêu hải vực chạy tới Đại Hạ vương triều cũng cần một đoạn thời gian rất dài, kẻ địch đoán chừng đã chạy, cho nên không vội nhất thời, đến lúc đó để Thái Dương Thần đi báo thù là được.

Dương Đại mang theo Kỷ Vân Yên đi vào trong Thiên Điện, để Kỷ Vân Yên thăng cấp thiên phú cho hắn.

Bây giờ dưới tay hắn đã có một tôn Thánh cảnh, có thể nếm thử.

Hắn đã sớm thu Trượng Thiên Nam, Hình Thánh, Trụ Nộ thiên vương, Mộ Dung Trường An các âm chúng vào không gian linh hồn, chủ yếu là lo lắng Thiên Đạo sát hạch cần hắn sớm thu hồi âm chúng, nhưng số lượng âm chúng quá nhiều, lại cần phòng thủ biên cảnh, cho nên hắn triệu tập một nhóm mạnh nhất.

Kỷ Vân Yên lập tức thi triển Thiên Tứ hiển tế.

Cường quang hiển hiện, bao phủ Dương Đại.

【 Thiên phú của người bắt đầu thăng cấp 】

Bắt đầu!

Dương Đại nỗ lực ổn định tâm tình.

【 Cảnh cáo! Thiên phú nhảy vọt cấp Cực Trụ, cần trải qua Thiên Đạo sát hạch, bởi vì người là lần đầu tiên ném thử nhảy vọt cấp Cực Trụ, do đó cảnh cáo, đối mặt Thiên Đạo sát hạch, tu vi ít nhất đi đến Thánh cảnh mới có một chút hi vọng sống, trong khảo hạch Thiên Đạo có thể sử dụng bất kỳ thiên phú gì】

【 Có tiếp nhận Thiên Đạo sát hạch hay không, nếu từ chối, Thiên Tứ hiển tế sẽ hủy bỏ sử dụng, vẫn giữ lại cơ hội sử dụng】

Dương Đại nhìn trước mắt hiện ra nhắc nhở, yên lặng lựa chọn tiếp nhận.

Tới đi!

Hắn nhất định phải vượt qua thiên phú cấp Cực Trụ.

Oanh!

Ý thức Dương Đại rơi vào trong tối tăm, giác quan hoàn toàn đều biến mất, hắn chỉ cảm giác mình đang hạ xuống trong bóng đêm.

Không biết đi qua bao lâu, hắn cuối cùng rơi xuống đất.

Hắn từ từ mở mắt, sau đó bị một màn trước mắt kinh động.

Dương Đại đi vào trên mặt đất một mảnh hoang vu, mênh mông vô bờ, không có một ngọn cỏ, bầu trời đỏ hồng như hoàng hôn, trên trời còn mang theo chín cái mặt trời, thiêu đốt đến nỗi không gian ba động, thế mà nhiệt độ không quá cao, thậm chí còn có gió mát thổi qua.

Theo ánh mắt của hắn nhìn lại, phần cuối đại địa có một ngọn núi cao lơ lửng, ngọn núi kia tựa như một nắm tay, năm ngón tay rõ ràng.

Ngũ Chỉ sơn?

Trong lòng Dương Đại hoang mang, hắn lập tức triệu hoán âm chúng, phát hiện hắn không ngờ lại có thể triệu hồi ra hết thấy âm chúng.

Khói đen khuếch tán, cấp tốc bao phủ mấy trăm dặm, từng người từng người âm chúng theo lòng đất toát ra, ngay cả không gian bầu trời cũng thay đổi thành màu đen, hiện ra càng ngày càng nhiều thân ảnh âm chúng.

Không có bất kỳ nhắc nhở gì, Thiên Đạo sát hạch như thế nào tiến hành, Dương Đại cũng không rõ ràng, nhưng biết được một chút, tất nhiên là muốn chiến đấu.

Liễu Tuấn Kiệt nhìn xung quanh, hưng phấn nói:

- Đây là bí cảnh sao? Chủ nhân, cần ta đi tầm bảo không?

Âm thanh Hình Thánh truyền đến:

- Không phải bí cảnh, mà là linh hồn huyền cảnh, chúng ta chẳng qua là ý thức tiến vào nơi này, cũng không phải thân thể đến.

Nhóm âm chúng biến sắc, ánh mắt của tất cả bọn hắn đều nhìn tới Ngũ Chỉ sơn nơi chân trời.

Ánh mắt Dương Đại cũng nhìn chăm chăm vào Ngũ Chỉ sơn, mãi đến sau khi hắn toàn bộ triệu hoán đi ra hơn bảy trăm bảy mươi triệu âm chúng, hắn mới suất lĩnh đại quân âm chúng đi tới Ngũ Chỉ sơn phương xa.

Hắn tới nơi này là muốn thông qua Thiên Đạo khảo hạch, tự nhiên không thể e ngại, hắn chỉ có thể nhanh hoàn thành sát hạch.

- Trên núi kia có Thánh cảnh hay không?

Dương Đại mở miệng hỏi, hỏi tự nhiên là Trượng Thiên Nam.

Trượng Thiên Nam trả lời:

- Có, rất mạnh.

Sắc mặt của hắn ngưng trọng, trong mắt thậm chí toát ra vẻ sợ hãi.

Hắn tiếp tục nói:

- Cho dù đối phương không phải Tuệ Cổ Thánh cảnh, cũng là Đa Văn Thánh cảnh, tu vi viên mãn, thực lực hẳn tuyệt đối có thể tung hoành Đa Văn Thánh cảnh.

Thánh cảnh tam cảnh, Đa Văn làm nền, nhưng như thế nào đi nữa cũng là Thánh cảnh.

Dương Đại hí mắt hỏi:

- Có số lượng bao nhiêu, ngoại trừ trên núi kia.

Trượng Thiên Nam mở miệng nói:

- Chỉ là một vị, những phương hướng khác cũng không có khí tức.

Chẳng qua là một vị?

Trong lòng Dương Đại hơi trấn an.

Bảy ức đại quân trùng trùng điệp điệp tiến lên, được nhóm âm chúng hạch tâm an bài, đại quân âm chúng bao vây Ngũ Chỉ sơn, chờ đợi Dương Đại hạ lệnh kết trận.

Dương Đại bay tới không trung, hắn nhìn về phía trên núi, Ngũ Chỉ sơn có rừng rậm tập trung, chim hót hoa nở, còn có thác nước từ trên chảy xuống, tựa như thế ngoại đào nguyên, thoạt nhìn cũng không có nguy hiểm.

Ánh mắt của hắn rơi vào trên đầu thác nước lớn kia, hắn có thể cảm nhận được trong thác nước cất giấu một cỗ khí tức cường đại, liên tiếp, một hồi cực mạnh, một hồi mỏng manh.

Thái Dương Thần đã ở trên không trung tích súc lực lượng mặt trời chủ động xin đi giết giặc, dụng tâm linh cảm ứng nói:

- Chủ nhân, nói ta xuất thủ trước?
- Không cần, ngươi không đáng chú ý.

Dương Đại từ chối, lời tuy đả thương người, nhưng Thái Dương Thần cũng không có cưỡng cầu, dù sao đối phương là Thánh cảnh.

Thái Dương Thần chủ yếu là muốn trải nghiệm hình thái Âm Thần, mà không phải muốn chết.

Trượng Thiên Nam mở miệng nói:

- Dùng hình thái Âm Thần đi, số lượng chúng ta có nhiều cũng không thể nào là đối thủ của tên kia.

Âm thanh của Hình Thánh truyền đến:

- Đối phương tuy chỉ là tu vi Thánh cảnh, lại có khí tức Đại Thánh, nói cách khác, bản thể hắn chính là Đại Thánh.

Dương Đại nghe xong, không nói hai lời, trực tiếp triệu hồi ra Sát Hồn, sau đó ném cho Hình Thánh.

Mộ Dung Trường An cau mày nhìn về phía Ngũ Chỉ sơn, trong tay nắm chặt Thương Hải Long Ảnh, không biết nghĩ cái gì.

Dương Đại đang do dự, trực tiếp mở hình thái Âm Thần được không?

Một phần vạn kẻ địch hết sức xảo quyệt, trực tiếp né tránh, sau đó kéo dài thời gian thì sao?

Chương 437: Tề Thiên Đại Thánh, thiên phú cấp Thần Giới (2)

Giang Lễ mở miệng nói:

- Đã là Đại Thánh, thần thông tất nhiên rất nhiều, điều động một người tiến đến dẫn xà xuất động đi, chết cũng không sao đâu, nơi này ngược lại là linh hồn huyễn cảnh, cũng không phải là chết thật.

Lời tuy như thế, nhóm âm chúng lại không dám coi là thật, một phần vạn thật sẽ chết thì sao?

Trượng Thiên Nam hít sâu một hơi, nói:

- Để ta đi, ta chính là Thánh cảnh duy nhất, lẽ ra nên giết ở phía trước.

Dương Đại cũng không có lập dị, gật đầu đồng ý.

Trượng Thiên Nam lập tức bay đi, đợi hần bay vào trong Ngũ Chỉ sơn, Dương Đại liền truyền âm cho Mộ Dung Trường An, Mộ Dung Trường An cấp tốc bay tới trên bầu trời, giờ cao Thương Hải Long Ảnh, khủng bố kiếm ý bùng nổ, quát lớn:

- Kết trận!

Đại địa chấn động, hơn bảy ức âm chúng dồn dập thôi động linh lực, ngưng kết Thập Phương Diệu Đại trận.

Giang Lễ nhìn Mộ Dung Trường An, cảm khái nói:

- Kiếm ý thật mạnh, năm đó Kiếm Thánh cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Những người khác tán thưởng dạng này có lẽ không có cái gì, mà hẳn chính là tử đệ Giang gia, hành tẩu thiên hạ mấy trăm năm, nhìn thấy hết thấy tuyệt không phải tu sĩ tầm thường có thể so sánh.

Âm âm từng tiếng vang lên.

Thập Phương Diệu Đại Trận tập kết mà thành, cột khí màu trắng phóng lên tận trời, tựa như muốn xông phá bầu trời, cực kỳ tráng quan.

Trong trận, Trọng Thiên Nam bay tới trước thác nước lớn, da của hắn biến thành màu vàng kim, một chương vũ tới thác nước, mới ra tay, một cây gậy màu vàng kim bỗng nhiên từ trong thác nước lao ra, phịch một tiếng đánh trúng bộ ngực của hắn, đè ép hắn bay về phương xa, nện xuyên qua một ngọn núi.

Tất cả mọi người tròng to mắt, nhìn trường côn màu vàng kim ngang qua hai ngọn núi kia.

- Sẽ không thật sự là Ngũ Chi sơn, thật sự là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không đó chứ?

- Đó không phải là tiểu thuyết cổ đại à, cũng không phải Thần Thoại truyền thống?

- Ngay cả Thâm Vực đều xuất hiện, dù chuyện có không hợp thói thường hơn thì ta đều tin tưởng!

- Hồng bát, Thánh cảnh đều bị gánh không được.

- Thật nhanh, kim côn kia là pháp bảo gì?

Những người thí luyện trong nhóm âm chúng kinh hô.

Dương Đại cũng bị kinh động, Trọng Thiên Nam cũng không yếu, nếu vừa đối mặt liền bị áp chế.

Oanh!

Ngọn núi kia nổ tung, đá vụn bay loạn, Trượng Thiên Nam bay ra từ trong cuộn cuộn bụi đất, hấn đánh ra một chuồng, vạn thiên kim quang tóe hiện, bao phủ cây gậy màu vàng kim, đánh tới thác nước lớn, trong chốc lát, chỗ mỏm núi thác nước lớn trực tiếp vỡ nát, nước trong thác trong nháy mắt bốc hơi.

Mỏm núi của ngọn núi cao tới ngàn trượng bị Trượng Thiên Nam tung một kích nghiền nát, nhưng vẻ mặt Trượng Thiên Nam vẫn ngưng trọng như cũ.

Hơn bảy trăm bảy mươi triệu cặp mắt sáng ngời nhìn vào trong kim quang lấp lánh kia, tất cả mọi người mơ hồ thấy một đạo thân ảnh, thân ảnh kia đang từ trạng thái cuộn mình chậm rãi giãn ra thân thể, cấp tốc biến lớn.

Nói ít cũng cao trăm trượng.

Kim quang tiêu tán, tất cả mọi người hít sâu một hơi.

Dương Đại cũng bị hù dọa.

Đúng là một con khi, nhưng con khi này thật sự quá dọa người.

Chỉ thấy một đầu Hài Tử mọc ra bộ lông màu đen lơ lửng giữa không trung, tỉ lệ thân hình lộ ra gầy gò, nửa người trên của hấn bị ăn mòn, máu thịt thối nát, lộ ra bạch cốt, nhất là mặt khi, nát đến còn đang chảy máu nước, hai con ngươi nổi lên, trên người hấn còn mang theo mảnh vỡ của áo giáp bị tàn phá.

Đây cũng không giống như là Mỹ Hầu Vương trong nhận thức của Dương Đại.

- Hắc hắc hắc, lại có người đến tìm cái chết, tiểu oa nhi, ngươi có thể triệu hoán nhiều Hồn nô như vậy, cũng tính là hiếm lạ, đáng giá bản thánh ra tay!

Âm thanh của Hàu Tử màu đen vang lên, cười đến vô cùng gian trá, lộ ra tàn nhẫn, quanh quần giữa thiên địa.

Dương Đại động dung, đôi phương lại có linh trí, xem ra cũng không phải là chiến lực đơn thuần.

- Nhớ kỹ tên của bản thánh, ta chính là Tề Thiên Đại Thánh, tới Cửu U làm bạn với bản thánh đi.

Hàu Tử màu đen càn rỡ cười to, kiệt ngạo đến cực điểm, khí thế của nó đột nhiên bùng nổ, oanh một tiếng, Ngũ Chỉ sơn phía dưới trong nháy mắt bị đập tan.

Thập Phương Diệu Đại trận theo đó bị đánh tan, hơn bảy ức âm chúng bị phân chấn, một chút âm chúng nhỏ yếu trong nháy mắt tan thành mây khói.

Dương Đại kinh hãi, vội vàng mở ra hình thái Âm Thân, lựa chọn Hình Thánh.

Hết thấy âm chúng bắn ra ánh sáng màu lục, chùm sáng trên không trung chuyển hóa thành chùm sáng màu đen phóng về phía Hình Thánh, tốc độ cực nhanh.

Trượng Thiên Nam cũng bị rút đi một nửa lực lượng, nhưng hắn cũng không có vì vậy sững sờ tại chỗ, mà lao thẳng đến Tề Thiên Đại Thánh.

Tề Thiên Đại Thánh cười rất thâm trầm, thịt thối trên mặt run run, dòng máu chảy ra không ngừng, hắn nâng tay phải lên, trường côn màu vàng thật dài co vào, cấp tốc bay vào trong tay hắn, một tay hắn vũ động trường côn màu vàng kim, trên người lượn quanh lên liệt diễm màu đen, hình thành áo choàng đen, trên đầu toát ra hai cây cánh phượng màu đen, áo giáp tàn phá trên người cũng đang khôi phục, sát khí ngát trời bùng nổ.

- Ngươi là người thứ một trăm chín mươi bảy ngàn lẻ sáu (197,006) khiêu chiến một cửa này, đi chết đi!

Tề Thiên Đại Thánh cuồng vọng cười to, đôi mắt Trượng Thiên Nam đánh tới, hấn quét tới một cơn.

Một cơn này cực nhanh, không gian bị kéo ra một vết nứt màu đen, sắc mặt Trượng Thiên Nam đại biến, vô ý thức dùng cánh tay đón đỡ.

Ầm!

Trượng Thiên Nam trực tiếp bị đánh bạo, hóa thành phi tinh, tung bay trên không trung.

Miêu sát!

Tề Thiên Đại Thánh quay người nhìn về phía phương xa, Hình Thánh hấp thu lực lượng âm chúng dẫn theo Sát Hồn đi tới, từng bước một leo lên bầu trời.

Bốn mắt nhìn nhau, khí thế hai người liên tiếp cao thẳng, Tề Thiên Đại Thánh tan biến nụ cười, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Giữa thiên địa giống như chỉ còn lại có hai người, Dương Đại mang theo nhóm âm chúng cấp tốc rút lui.

- Đại Thánh!

Tề Thiên Đại Thánh lâm bảm nói, vừa dứt lời, hai thánh đột nhiên tan biến.

Oanh!

Hai người trống rỗng xuất hiện ở trên không trung, Sát Hồn cùng trường cơn màu vàng kim đụng vào nhau, khủng bố phong áp bao phủ bát phương thiên địa, hết thấy âm chúng đều bị hất bay, bao gồm cả Dương Đại ở trong.

Chương 438: Tề Thiên Đại Thánh, thiên phú cấp Thần Giới (3)

Quá mạnh, căn bản ngăn không được.

Dương Đại đã là Thiên Nguyên Âm Dương cảnh lại cảm thấy kinh hãi trong lòng, đã thật lâu không có cảm nhận được bản thân nhỏ bé như vậy.

Hắn cấp tốc điều động kiếm ý Kiếm Thánh, ổn định thân ảnh trên không trung, một tay ngăn lại vòng eo Kỷ Vân Yên.

Một đạo thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện sau lưng Dương Đại, rõ ràng là Tề Thiên Đại Thánh, Tề Thiên Đại Thánh giao cao trường côn màu vàng kim đánh tới hướng Dương Đại, gương mặt hắn lộ nụ cười dữ tợn.

Dương Đại chỉ cảm thấy sau lưng xuất hiện sát khí, còn không kịp quay đầu, sau lưng truyền đến uy áp khủng bố, nhưng hắn cũng không có bị hất bay hoặc à thụ thương, hắn quay đầu nhìn lại, Hình Thánh cản sau lưng hắn, Tề Thiên Đại Thánh ở trên không bỏ nhào, rõ ràng bị đánh bay ra ngoài.

- Có tư cách làm đối thủ của bản thánh, để bản thánh nhìn một chút xem năng lực của ngươi đi.

Tề Thiên Đại Thánh cười to nói, hắn điên cuồng vũ động trường côn màu vàng kim, liệt diễm màu đen hóa thành vòi rồng cuốn tới, đường kính đi đến ngàn dặm, che khuất bầu trời, thế không thể đỡ.

Hình Thánh đối mặt gió lốc liệt điểm màu đen đầy trời, vẫn như cũ vững như Thái Sơn, bóng lưng hắc đế tâm thần Dương Đại đang xao động bất an lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

- Uy danh Tề Thiên Đại Thánh, ta cũng từng nghe tới.

Âm thanh Hình Thánh vang lên, trong tiếng gió thổi kinh thiên động địa, trong tiếng nổ, âm thanh của hắc trận ngập lực xuyên thấu, rõ ràng truyền vào trong tai của mọi người.

Nương theo âm thanh của hắc trận vang lên, hắc nhắc búa chém đi, đếm không hết Hắc Long tranh nhau chen lấn giết ra, xé tan liệt điểm màu đen đầy trời.

- Mặc dù không thuộc về một thời đại, nhưng có thể cùng người giao chiến, ta rất vinh hạnh.

Thân hình Hình Thánh đột nhiên bành trướng, trong chớp mắt, càng trở nên cao ngán trượng, như Thái Sơn đứng ở trước mặt Dương Đại.

Dương Đại ôm Kỷ Vân Yên lui lại, ngược nhìn dáng người Hình Thánh vĩ ngạn.

Khi Dương Đại, Kỷ Vân Yên vừa thấy mặt trời trên đỉnh đầu Hình Thánh, một tôn thân ảnh càng đáng sợ xuất hiện, chính là Tề Thiên Đại Thánh, không ngờ hắc lại trở nên cao vạn trượng, vượt xa Hình Thánh.

Hai tay Tề Thiên Đại Thánh nắm trường côn màu vàng kim, nộ đâm tới Hình Thánh, một màn này giống như Man Hoang Thần Thoại, hết thấy âm chúng đều choáng váng.

Đây là thần thông gì, đây là lực lượng gì?

Hình Thánh nhắc búa chém đi, hắc quang phóng lên tận trời, đem thiên địa một phân thành hai, đẩy lui Tề Thiên Đại Thánh.

Tề Thiên Đại Thánh ổn định thân hình, mặt lộ ra vẻ kinh nộ.

Tay phải Hình Thánh vung lên, lưới búa vạch phá không gian, chỉ xéo bầu trời, đỉnh đầu bị xé mở một lỗ hồng màu đen to lớn, dài đến ngàn dặm, thâm bất khả trắc, bên trong có vô số bìa đá bay ra, cấp tốc biến lớn, đánh tới Tề Thiên Đại Thánh.

Tề Thiên Đại Thánh nhanh chóng tránh né, nhưng tốc độ những bìa đá kia quá nhanh, hắn không thể không vung lên trường côn màu vàng kim ngăn cản, vừa đập nát một tấm bìa đá, trường côn màu vàng kim của hắn liền hóa đá, hắn cả kinh vội vàng hất trường côn màu vàng kim ra ngoài.

Hắn biến trở về hình thái ban đầu, chỉ có cao trăm trượng, vừa đi vừa về xê dịch trong thiên địa, tránh né bìa đá vô số kẻ đập lên, những bìa đá này có hướng đi xảo trá, tốc độ nhanh đến con mắt Dương Đại đều theo không kịp.

Oanh! Oanh! Oanh...

Từng khối bìa đá nện ở trên mặt đất, bổ ra một cái lỗ cạn lớn, những bìa đá này dị thường cứng rắn, trực tiếp khảm nạm xuống dưới bùn đất, trong nham thạch.

Nhóm âm chúng khẩn trương tránh né, nhưng rất nhanh bọn hắn phát hiện những bìa đá này căn bản sẽ không đập trúng bọn hắn.

Động tác của Tề Thiên Đại Thánh cực nhanh, hắn rút ra một túm lông khi từ sau đầu, để vào trong tay phải, chút lông khi cấp tốc biến thành mấy ngàn Tề Thiên Đại Thánh, theo hắn cùng một chỗ tránh né.

Diện tích lỗ hồng màu đen treo cao trên bầu trời còn đang bắn ra bìa đá kia che phủ đã hơn vạn dặm.

Hình Thánh tan biến tại chỗ, xuất hiện ở sau lưng từng người từng người Tề Thiên Đại Thánh, vung búa chém đi,

không có một Tề Thiên Đại Thánh nào gánh vác được một búa của hắn, cũng có chút Tề Thiên Đại Thánh bị bia đá đập trúng, theo đó hóa đá, rơi xuống đất, hóa thành từng sợi lông khi bằng đá.

Hai thánh đại chiến, hủy thiên diệt địa, để hết thấy âm chúng xem chiến đều làm không được, bởi vì bọn hắn căn bản thấy không rõ động tác của hai thánh.

Càng ngày càng nhiều Tề Thiên Đại Thánh bị bia đá đánh trúng, cân tiểu ly thăng lợi đang nghiêng về phía Hình Thánh.

Huru một cái.

Một vệt kim quang theo chân trời chạy nhanh đến, vạch phá bầu trời, Hình Thánh vung búa trăm ra vô số Hắc Long, nhưng đều bị đạo kim quang này xuyên thủng.

Hình Thánh tan biến tại chỗ, tránh thoát kim quang, nhưng khi hắn vừa hiện thân, Kim Quang xuyên qua bộ ngực của hắn.

Kim quang dừng lại, hóa thành bản tôn Tề Thiên Đại Thánh, bia đá đầy trời theo đó đình trệ, Tề Thiên Đại Thánh khác tan biến.

Tề Thiên Đại Thánh quay người, mặt mũi tràn đầy khinh miệt cười nói:

- Người xác thực rất mạnh, đáng tiếc, đối thủ của ngươi là bản thánh.

Còn chưa có nói xong, lưng Hình Thánh bỗng nhiên toát ra một bóng đen, rõ ràng là Sát Hồn, Sát Hồn nhanh chóng bay vút đi, trăm Tề Thiên Đại Thánh trăm làm hai nửa.

Hết thấy huyền não khắp thiên địa hơi ngừng!

Sát Hồn xẹt qua sau lưng Tề Thiên Đại Thánh một đường vòng cung, một lần nữa rơi vào trong tay Hình Thánh.

Tề Thiên Đại Thánh vừa định động đây, từng khối bia đá theo bốn phương tám hướng bay tới, đánh trúng hấn, bao phủ hấn, rất nhanh chỉ còn lại có một con mắt ở khe hở nhìn chòng chọc vào Hình Thánh.

Hình Thánh quay người nhìn về phía hấn, nói:

- Đây không phải người chân chính, chờ mong sau này tái chiến.

Vô số bia đá chòng chọc cùng một chỗ, hình thành một viên đá lớn hình cầu đường kính vượt qua ngàn trượng, rơi xuống đất, mặt ngoài đá lớn hình cầu dấy lên ngọn lửa màu đen, thiêu đến cực nhanh, không đến mười hơi thời gian liền biến thành tro tàn.

Hình Thánh theo đó giải trừ hình thái Âm Thần.

Phương xa, Dương Đại cực kỳ khẩn trương, kết thúc rồi à?

Chương 439: Tề Thiên Đại Thánh, thiên phú cấp Thần Giới (4)

Hắn lo lắng mình tiến vào trạng thái Hỗn Độn, mà Tề Thiên Đại Thánh còn chưa ngã xuống.

Nhưng Dương Đại cũng không có ngất.

- Chẳng lẽ bởi vì Thiên Đạo sát hạch cũng không phải chân thực?

Dương Đại kinh ngạc suy nghĩ, ý nghĩ này vừa xuất hiện, thiên địa trước mắt hắn phá toái.

Hắn lâm vào trong bóng đêm vô tận.

【Chúc mừng người thông qua Thiên Đạo sát hạch, thiên phú của người bắt đầu thăng cấp】

Một hàng chữ viết xuất hiện trước mắt hắn, hắn chỉ có thể nhìn thấy hàng chữ này.

Không biết đi qua bao lâu, Dương Đại lần nữa rơi xuống đất, hắn mở to mắt, đi vào một mảnh thế giới màu xám.

Trước đó thăng cấp thiên phú cũng đã gặp qua cảnh tượng như vậy, lần này, Dương Đại không khẩn trương nữa, ngược lại hết sức buông lỏng, lại tới đây, nói rõ thiên phú của hắn nhất định có thể thăng cấp thành công.

Gần đó là chỗ chủ đảo của hắn, hắn đang đứng ở trên bờ cát, có thể thấy hải dương, sóng cả không dứt, dưới sắc thái u ám, hết thảy lộ ra rất tĩnh mịch.

Dương Đại nhìn chăm chăm mặt biển, luôn cảm thấy có thứ gì đó muốn xuất hiện.

Qua một hồi lâu.

Hắn thấy mặt biển nâng lên, rõ ràng có quái vật khổng lồ đang ở dâng lên, rất có cảm giác áp bách.

Nhưng vật kia một mực không có xuất hiện, nước biển trên người lưu động, lại không có hoàn toàn rơi xuống, vô cùng cổ quái.

Dương Đại nhìn chăm chăm, hy vọng có thể rõ hình dáng của nó, huyền cảnh dạng này đã không phải lần đầu tiên, hắn luôn cảm thấy này mảnh thế giới màu xám đang biểu thị cái gì.

Oanh!

Trong óc Dương Đại như vỡ tan, lần nữa có cảm giác mất trọng lượng, hết thấy trước mắt lại biến mất.

Rất nhanh, hắn khôi phục cảm giác chừng không thân thể, hắn mở to mắt, về tới trong Thâm Vụ, Kỷ Vân Yên ngồi tĩnh tọa ở trước mắt hắn, tóc trắng phơ, khí tức mỏng manh, nhắm mắt lại.

Từng hàng nhắc nhở xuất hiện ở trước mặt Dương Đại:

【 Chúc mừng ngươi, thiên phú cấp Cực Trụ Đại Thiên Hồn Thần thăng cấp thành công

【 Ngươi thu hoạch được thiên phú cấp Thần Giới, Nhất Nhất Luân Hồi Âm Thần】

【 Luân Hồi Âm Thần: thiên phú cấp Thần Giới, có những năng lực phía dưới】

【 Một, ngươi nhưng hấp thu bất kỳ hồn phách gì làm âm chúng, có thể hấp thu thành công hay không quyết định bởi thực lực của ngươi, thực lực âm chúng quyết định bởi thực lực

hồn phách khi còn sống, số lượng âm chúng vô hạn, mỗi khi hấp thu một hồn phách, sẽ đạt được bộ phận tăng thêm, âm chúng vĩnh viễn không bao giờ phản bội người, cũng không cách nào đoạt xá, chiếm cứ hoạt linh thân thể, cho đến rời khỏi người】

...

【 Bốn, hình thái Âm Thần tạm thời hấp thu hết thủy lực lượng của âm chúng, để cho mình hoặc một vị âm chúng nào đó hóa thành Âm Thần, Âm Thần chỉ có thể kéo dài mười phút đồng hồ, sau khi hình thái Âm Thần kết thúc, thực lực âm chúng giảm xuống một nửa, kéo dài mười hai giờ, người sẽ lâm vào trạng thái Hỗn Động, không tổn thương mãi mãi】

...

【 Bảy, luân hồi chuyển sinh, có thể lựa chọn âm chúng chuyển thế, sau khi âm chúng chuyển thế vẫn giữ lại quan hệ chủ tớ với người, vĩnh viễn trung thành đối với người】

Thiên phú cấp Thần Giới!

Luân hồi chuyển sinh!

Mặc dù chỉ nhiều thêm một năng lực, nhưng sau khi nhìn giới thiệu, trái tim Dương Đại đập nhanh hơn.

Trong năng lực vốn có, hình thái Âm Thần từ một phút đồng hồ biến thành mười phút đồng hồ, đây chính là tăng lên cực lớn.

Mười phút đồng hồ hình thái Âm Thần, có thể làm quá nhiều chuyện.

Quả thực là đầu đạn hạt nhân tính bền bỉ.

Mặt khác, mỗi một lần thăng cấp, hấp hồn, triệu hoán đều sẽ tăng cường, chỉ là không có thể hiện trên mặt chữ, cơ sở

dạng này thêm ra năng lực càng nhiều về khuynh hướng phụ trợ.

Luân hồi chuyển sinh quá mạnh, không có có hạn chế số lượng, sau khi chuyển sinh còn có thể bảo trì trung thành, đây hoàn toàn có khả năng phát triển thành gián điệp.

Chuyển sinh tử, lại hấp hồn, có phải có thể vô hạn tuần hoàn hay không?

Dù sao âm chúng tiêu diệt đến hồn phi phách tán.

Trái tim Dương Đại đập nhanh hơn.

【 Thâm Vực thông báo: Chúc mừng nhân tộc Địa Cầu sinh ra thiên phú cấp Thần Giới, khí vận tăng mạnh 】

Một dòng hệ thống nhắc nhở xuất hiện, tên Dương Đại không có hiển lộ ra, hắn xem như hiểu rõ, chỉ có rút ra thiên phú xuất hiện đẳng cấp cao hoặc tự thân đột phá thiên phú cực hạn mới có thể xuất hiện ở trong thông báo.

Dương Đại khác biệt, thiên phú của hắn thăng cấp một mực dựa vào ngoại lực, dựa vào Kỷ Vân Yên.

Mặc kệ dựa vào cái gì, ngược lại hắn một mực đang nhanh chóng mạnh lên.

Dương Đại đứng dậy rời khỏi, an bài mấy tên âm chúng tới chiếu cố Kỷ Vân Yên, hắn đi ra vào trong đại điện, âm chúng hạch tâm dồn dập nhìn về phía hắn, ánh mắt chờ mong.

Dương Đại ngồi trên thủ tọa, mặt mỉm cười.

- Chủ nhân, thành công rồi sao? Năng lực mới là cái gì? Song khai hình thái Âm Thần sao?

Liễu Tuấn Kiệt mong đợi hỏi.

Các âm chúng khác cũng hết sức xúc động, Dương Đại càng mạnh, bọn hắn cũng có thể càng thu được lợi, dù sao tất

cả mọi người là người trên một thuyền, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, đây cũng là nguyên nhân giữa các âm chúng rất đoàn kết.

Luân hồi chuyển sinh rất quan trọng, Dương Đại không có nói thẳng, dù sao sau khi âm chúng chuyển thế, quỷ mới biết ở đâu, nếu tiết lộ năng lực này, đưa tới hậu quả quá nghiêm trọng.

Dương Đại nói:

- Cường hóa năng lực cơ sở thôi, bất quá cũng đủ.

Hắn xác thực cảm nhận được thiên phú bản thân tăng cường trên phạm vi lớn, không gian linh hồn càng tăng vọt, so với toàn bộ Địa Cầu thì còn lớn hơn mấy chục lần.

Bây giờ, phạm vi hắn triệu hoán hắn là càng nhiều, hơn bảy ức âm chúng sẽ không bị triệu hoán quá lâu.

Nhóm âm chúng tự nhiên không tin, bất quá hắn không nói, nhóm âm chúng cũng không dám hỏi nhiều.

- Nói đến Tề Thiên Đại Thánh, tiền bối, ngươi biết gì không?

Trượng Thiên Nam nhìn về phía Hình Thánh hỏi, nhóm âm chúng dồn dập nhìn về phía Hình Thánh.

Dương Đại tiếp nhận sát hạch, ý thức của bọn hắn cũng tiến vào, đều kiến thức thấy Tề Thiên Đại Thánh khủng bố.

Lực phá hoại hủy thiên diệt địa, tốc độ mắt trần khó phân biệt cùng phân thân, còn có kim thân vạn trượng đều lưu lại ấn tượng khắc sâu cho bọn hắn.

Chương 440: Tề Thiên Đại Thánh, thiên phú cấp Thần Giới (5)

Hình Thánh trả lời:

- Từng nghe nói, nghe đồn ở trước đây thật lâu, yêu tộc có một vị Đại Thánh, tên là Tề Thiên, Tề Thiên Đại Thánh từng nhất thống yêu tộc, yêu uy thao thiên, sau bị tiên thần mời chào, lại quyết liệt cùng tiên thần, nhắc lên đại chiến giữa yêu tộc và tiên thần, mặc dù cuối cùng lấy kết cục là thất bại, nhưng cũng tính như lưu danh vạn cổ.

Từ Siêu Nhân lú lười nói:

- Đây không phải chính là đoạn bắt đầu Tây Du Ký sao?

Hùng Liệt nói:

- Vẫn có chỗ khác biệt, có khả năng tác giả Tây Du Ký từng chiêm được Thiên Đạo cảm ứng, mơ qua việc này.

Nhóm âm chúng thảo luận, hết sức tò mò về Tề Thiên Đại Thánh.

- Đáng dấp Tề Thiên Đại Thánh kia thật dọa người.

- Hẳn không phải là hình dáng thật của hắn, đoán chừng là trước khi chết gặp cái gì.

- Như vậy xem ra, sau này còn có thể xuất hiện Thiên Đạo sát hạch, mà bản thân Tề Thiên Đại Thánh cũng biết Thiên Đạo sát hạch.

- Sợ cái gì, có hình thái Âm Thần, căn bản không cần lo lắng.

- Tiếp theo chuẩn bị trắng trơn tăng trưởng âm chúng đi, lần sau Thiên Đạo sát hạch hẳn là không xa.

Dương Đại đang chờ mong Kỷ Vân Yên.

Kỷ Vân Yên trước đó có thể đi đến Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, tích lũy hai lần Thiên Tứ hiển tế, không biết bây giờ cảnh giới ngã xuống, còn có thể có cơ hội thứ hai hay không.

Ngày đó, Kỷ Vân Yên tỉnh lại.

Sau khi Dương Đại quan tâm một phen, hỏi thăm Thiên Tứ hiển tế.

- Không thể thi triển, xem ra chỉ có thể quyết định bởi cảnh giới trước mắt, đã sử dụng qua Thiên Tứ hiển tế Đạp Hư cảnh, chờ ta lại đột phá đi.

Kỷ Vân Yên bất đắc dĩ nói.

Dương Đại mặc dù có chút tiếc nuối, lại cũng không có cách nào.

Kỷ Vân Yên đột phá tới Thiên Nguyên cảnh cũng sẽ không quá xa.

Sau khi tách ra với Kỷ Vân Yên, Dương Đại gọi tới Giang Lễ, nói hình thái Âm Thần tăng lên.

Giang Lễ kinh hỉ nói:

- Mười phút đồng hồ? Vậy thì tốt quá, để Trọng Thiên Nam trông coi ngài, ta mang Mộ Dung Trường An cùng một nhóm âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết tiến đến đồ tông môn đi, như thế có thể nhanh chóng mạnh lên, hiện tại chúng

ta cần số lượng lớn nhân khẩu, cho dù là tu sĩ cấp thấp cũng có thể.

Ý thức của hắn cũng tiên nhập Thiên Đạo sát hạch, Hình Thánh tiến vào hình thái Âm Thần khiến cho hắn mê muội.

Loại cảm giác mạnh mẽ kia thật sự không gì sánh kịp.

Dương Đại nói:

- Vậy giao cho các người, ta ở chỗ này chờ tin lành.

- Không có vấn đề!

Giang Lễ cười nói, sau đó lui ra.

Dương Đại dùng tâm linh cảm ứng thông báo Mộ Dung Trường An, để cho hắn đi theo Giang Lễ, dù sao Giang Lễ hiểu biết nhiều, biết đến càng nhiều tông môn.

Sau đó, ba ngày mở một lần hình thái Âm Thần?

Hai ngày ở giữa phụ trách thu âm chúng, để âm chúng Trường Sinh Quyết hấp thu máu thịt.

Ban đêm, Dương Đại mang lấy mấy vị âm chúng trở lại hiện thực.

Dương Đằng đang ở phòng khách xem tivi, thấy con trai xuống lầu, lập tức đứng dậy hỏi:

- Thiên phú cấp Thần Giới là người sao, con trai?

Thiên phú cấp Thần Giới đã kinh động toàn thế giới, Dương Đằng mặc dù không có online, nhưng xem tin tức cũng được biết việc này, cùng lúc trước khác biệt, hiện tại tất cả mọi người nhận định là Bá Vương Bất Quá Giang, chẳng qua tò mò Bá Vương Bất Quá Giang làm được bằng cách nào, thiên phú cấp Thần Giới lại có mạnh bao nhiêu?

Dương Đại cười gật đầu, sau đó đi đến bên cạnh hắn ngồi xuống, cùng một chỗ xem tivi.

Dương Đằng nhìn hấn, đột nhiên cảm giác có chút lạ lẫm, từ khi con trai tiến vào Thâm Vực biến hóa quá lớn, hoàn toàn như hai người, hấn cũng hoài nghi con trai bị đoạt xá.

- Đúng rồi, cha, người chờ một chút, Thái Dương Thần hôm nay vừa xuất phát, sở dĩ trì hoãn hai ngày, chính là vì thăng cấp thiên phú.

Dương Đại mở miệng nói.

Dương Đằng lấy lại tinh thần, tò mò hỏi:

- Làm sao thăng cấp?

Dương Đại cười nói:

- Ta dựa vào ngoại lực, truyền không được cho ngài, ngài biết, nói không chừng sẽ còn gây phiền toái, ta giúp ngài hỏi một chút như thế nào dựa vào bản thân thăng cấp thiên phú.

Hạ Quốc đã xuất hiện ví dụ giống như hấn, chưa hấn không làm được.

Dương Đằng gật đầu, trong mắt lộ ra vẻ chờ mong.

Dương Đại lấy điện thoại di động ra, phát hiện Tiêu Hưng cho mình gọi qua mấy cuộc, bây giờ Tiêu Hưng có quyền hạn cực cao, đã vượt qua tổng thống một nước, cách cục thế giới mơ hồ hình thành liên minh Địa Cầu, Tiêu Hưng cực kỳ quan trọng ở trong đó.

Dương Đại bấm gọi cho Tiêu Hưng.

- Là người sao?

- Không sai.

- Ha ha ha, rất tốt, nếu như vậy chuyện bắt lại Nộ Chiến tộc lần này cũng không có vấn đề?

- Dĩ nhiên không có vấn đề, bất quá ta muốn hỏi một chuyện khác.

- Nói đi.

- Tự thân cố gắng như thế nào mới thăng cấp thiên phú?

Nghe vậy, Tiêu Hưng lâm vào trong yên lặng.

Dương Đại kiên nhẫn chờ đợi, việc này can hệ trọng đại, Tiêu Hưng không có nói từ chối liền đã nói lên có hi vọng, chẳng qua cần tổ chức những gì để nói.

Tiêu Hưng mở miệng nói:

- Hẳn là lặp lại sử dụng thiên phú lại tần số cao, trước mắt thăng cấp thành công - Mạnh Đại Đế chính là điên cuồng sử dụng thiên phú, trắng trợn hấp thu lực lượng Huyết Mạch, đột phá cực hạn, bất quá có chút thiên phú tương đương với kỹ năng tấn công, tương quan cùng linh lực, không cần sử dụng tần suất cao, cho nên suy đoán này tạm thời không có ban bố, sợ có người đi hướng cực đoan, dĩ nhiên, so với sách lược này, đi vào Thâm Vực tìm kiếm cơ duyên có hi vọng lớn hơn.

Dương Đại cảm thấy có đạo lý.

Hai người trò chuyện trong chốc lát liền cúp máy, Dương Đại kể lại nội dung nói chuyện cho Dương Đằng nghe.

Dương Đằng như có điều suy nghĩ, vuốt cằm nói:

- Thiên phú của ta không tính là kỹ năng tiến công, cũng có thể thi triển tần số cao.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Cha, thiên phú của ngài là cái gì?

- Hắc hắc, tạm thời không nói cho người, chờ lão tử người hét một tiếng lên làm kinh người đi.

Dương Đằng thần bí hề hề nói, Dương Đại nghe được mà muốn cười.

Dương Đại suy nghĩ thiên phú nguyên thủy của mình.

Cường hóa tốc độ II, thiên phú cấp C, mỗi lần đột phá, tốc độ được tăng phúc gấp hai!

Thiên phú nay cũng không tính kỹ năng tiến công, chẳng lẽ Dương Đằng cũng là thiên phú này?

Chương 441: Đơn đấu Nộ Chiến tộc (1)

Thiên phú cấp Thần Giới dẫn nổ internet toàn bộ Địa Cầu, các quốc gia cũng đang thảo luận đẳng cấp thiên phú đến cùng có bao nhiêu?

E, D, C, B, A, S, SS, SSS, Siêu tinh, Cực trụ, Thần giới.

Đẳng cấp đã biết đã có mười một.

Bá Vương Bất Quá Giang một mình chiếm lĩnh cấp Thần Giới, cho đến trước mắt, thiên phú cấp Cực Trụ trông không, không có người thuộc về đẳng cấp này.

Ngoại trừ cảm khái Bá Vương Bất Quá Giang không phải người ra, chủ đề liên quan tới thiên phú bắt đầu được bày ra.

Rất nhiều chuyên gia nhảy ra, cho rằng thiên phú không nên dùng thiên phú lúc đầu tới định nghĩa, Bá Vương Bất Quá Giang ban đầu thiên phú bị cho rằng là kém nhất trong cấp SS, không ngờ từng bước một nghịch tặc, bây giờ xa xa dẫn trước toàn cầu.

Một chút thiên phú cấp thấp bị lấy ra, nếu phóng to vạn lần sẽ mạnh bao nhiêu?

Toàn thế giới nhắc lên phong trào thảo luận thiên phú, thiên phú âm chúng của Dương Đại không ngờ lại không được cho rằng là tiềm lực lớn nhất.

Một chút thiên phú về cường hóa thuộc tính cơ sở ngược lại đạt được coi trọng, tỷ như tốc độ, lực lượng, hình thể các loại.

Có người cho rằng tốc độ vô hạn mạnh lên có thể sáng tạo hết thảy, thậm chí sáng tạo vũ trụ.

Thiên phú càng mạnh, có vài người có thể biến lớn thân thể, nếu có thể trở nên lớn như tinh cầu, sẽ mạnh bao nhiêu?

Sát Hải Thần chính là đủ lớn, lớn đến chủng tộc đều khó mà đánh giết hẳn.

Ngược lại là một chút thiên phú thoát nhìn cổ quái kỳ lạ cao cấp ngược lại bị cho rằng tiềm lực đã hết, tỷ như biến thân, ngự phong, chưởng lôi, chưởng phong các loại thiên phú.

Dương Đại say sưa ngon lành lật xem các bài viết trên mạng, cảm thấy rất thú vị, sự thật xác thực như thế, chỉ cần có khả năng vô hạn thăng cấp, bất kỳ thiên phú gì đều có không thể đo lường tương lai, quan trọng không phải thiên phú bản thân, mà là như thế nào thăng cấp.

Từ sau khi thu hoạch được thiên phú cấp Thần Giới, Dương Đại đã khôi phục trạng thái tu luyện thông thường, lực lượng linh hồn của hắn mạnh mẽ hơn rất nhiều, tốc độ triệu hoán âm chúng càng khoa trương, Dương Đại đánh giá một chút, triệu hoán hơn bảy trăm bảy mươi triệu âm chúng chỉ cần mấy giây.

Mạnh phát nổ!

Giang Lễ, Mộ Dung Trường An rời khỏi ngày thứ ba, Mộ Dung Trường An đột nhiên nói với Dương Đại, muốn mở hình thái Âm Thần.

Dương Đại trực tiếp mở ra hình thái Âm Thần, lựa chọn Mộ Dung Trường An.

Trong chốc lát, các nơi hẻo lánh Thiên Khởi tiêu hải vực dâng lên ánh sáng màu lục, cấp tốc chuyển biến làm chùm sáng màu đen, vọt tới cùng một phương hướng, tràn diện vô cùng hùng vĩ.

Dương Đại một mực rất tò mò tốc độ hình thái Âm Thần truyền tổng lực lượng có bao nhanh, không đến năm giây, Mộ Dung Trường An ở một vùng biển khác phía xa đã tiến nhập hình thái Âm Thần, khí tức tăng vọt.

Thật nhanh.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, sau đó chờ đợi hình thái Âm Thần kết thúc, đồng thời gọi Trụ Nộ thiên vương, Trọng Thiên Nam vào cung trông coi mình.

Sau mười phút, hình thái Âm Thần kết thúc, Dương Đại không có có ngoài ý muốn, tiến vào trạng thái Hỗn Độn, ngất đi tại chỗ.

Sau mấy tiếng, Dương Đại tỉnh lại, nhưng vẫn như cũ đầu não u ám, các âm chúng khác đều ở vào trạng thái suy yếu, cũng may trong khoảng thời gian này không có kẻ địch tập kích.

Dương Đại có thể cảm nhận được số lượng âm chúng đang tăng trưởng, Mộ Dung Trường An đang trắng trợn hấp thu âm chúng.

Ai ya.

Bọn hần đồ Thánh địa à, làm sao nhiều người như vậy?

Dương Đại có thể cảm thụ vượt qua năm trăm vạn âm chúng đã tăng trưởng, số lượng còn đang tăng trưởng, tìm kiếm đại giáo phái cũng không có nhiều người như vậy, nhưng nếu là Thánh địa, không đến mức bị Mộ Dung Trường An ở hình thái Âm Thần tàn sát chứ.

Giang Lễ còn là người dẫn đường.

Dương Đại lộ ra nụ cười, hần đề Trụ Nộ thiên vương, Trọng Thiên Nam lui ra, sau đó gọi tới một nhóm âm chúng.

Trong đó bao gồm cả một chút âm chúng hạch tâm, tỷ như Từ Siêu Nhân, Lương Tử Tiêu, Nam Nguyệt Như, Doanh Kỳ các loại.

Nhóm âm chúng đi vào trước mặt hắn, cung kính hành lễ, rất tò mò Dương Đại có chuyện gì tìm bọn hắn, dưới tình huống bình thường, Dương Đại đều dùng tâm linh cảm ứng sai khiến bọn hắn, rất ít trình trọng như vậy.

Dương Đại nói ra chuyện luân hồi chuyển sinh, nhóm âm chúng đều chấn kinh.

- Sau khi chuyển sinh, có thể bắt đầu nhân sinh mới, nhưng các người vẫn như cũ là âm chúng, sở dĩ để cho các người quay người là hi vọng các người có thể lẫn lộn đến gia tộc nào đó có huyết mạch không tệ, cũng hoặc là sau đó làm thám tử tình báo cho ta, đây là một cơ hội, dĩ nhiên, địa điểm, thời gian đầu thai, ta không cách nào khống chế, các người cũng có thể cân nhắc, không bắt buộc.

Dương Đại nghiêm túc nói, hắn cảm thấy chỗ tốt lớn nhất của luân hồi chuyển sinh chính là F5 lại tư chất và tình báo.

Nếu có âm chúng chuyển sinh vào trong thế lực địch nhân của hắn, vậy thì càng có ý tứ.

Hắn quyết định sau này sẽ định kỳ để cho một đám âm chúng chuyển sinh, bất quá chỉ có thể hạn chế trong âm chúng tư chất kém.

Doanh Kỳ mở miệng nói:

- Ta nguyện ý.

Hắn chính là hoàng tử Đại Hạ vương triều, sau khi chết một mực đi theo Dương Đại, tư chất bản thân không tính đột xuất, hắn không muốn làm người trong suốt, cho nên gặp được cơ duyên, hắn không chút do dự đáp ứng.

Từ Siêu Nhân, Nam Nguyệt Như do dự một chút, cũng đáp ứng.

Bao Giải yên lặng, lâm vào trong suy nghĩ thật lâu.

Lương Tử Tiêu là xoắn xuýt nhất, tự bản thân hắn có tư chất rất mạnh, chẳng qua là hắn phát hiện mình đã theo không kịp bậc thang đệ nhất, nhưng một phần vạn sau khi chuyển thế, tư chất còn không bằng hiện tại, làm sao bây giờ?

Hắn nhin không được hỏi:

- Sau này sẽ còn cơ hội lại bị hấp hồn sao?

Chương 442: Đon đầu Nộ Chiến tộc (2)

Dương Đại nói:

- Tự nhiên có khả năng, phải đi vào trước mặt ta, nếu trên đường hồn phi phách tán, vậy thì thật không có, cho nên có tương đối nguy hiểm, suy nghĩ kỹ càng.

Hắn có khả năng cưỡng cầu, chỉ bất quá đây là nhóm đầu tiên, lại nhiều là lão nhân thành viên của tổ chức, cho nên thái độ hết sức khai sáng.

Lương Tử Tiêu cắn răng nói:

- Ta nguyện ý!

Các âm chúng khác cuối cùng đều lựa chọn đồng ý, bọn họ cũng đều biết đây là cơ duyên, mà năng lực mới của Dương Đại sau khi thăng cấp thiên phú, làm thiên phú đẳng cấp cao hơn, bọn hắn chuyển sinh hắn là sẽ không quá kém?

Dương Đại lập tức thi triển năng lực luân hồi chuyển kiếp, trán của hắn hiện ra hắc văn, tựa như nhánh cây đan xen lan tràn, mơ hồ lộ ra từng tia từng tia kim quang, ngay sau đó, trước mặt hắn hiện ra một đoàn khói đen, xoắn ốc đứng thẳng, giống như vòng xoáy màu đen.

- Đi vào đi.

Dương Đại mở miệng nói.

Nghe vậy, nhóm âm chúng lập tức xếp hàng tiến vào, không có chen chen lấn lấn, bọn hắn rất nhanh tan biến tại trong vòng xoáy màu đen, Dương Đại đóng cửa năng lực này.

Luân hồi chuyển sinh mở ra bất cứ lúc nào, chỉ cần hao tổn linh lực, không có đại giới khác, cũng là dùng dễ dàng.

Hết thầy hai mươi bảy vị âm chúng, Dương Đại hết sức chờ mong biểu hiện của bọn hắn.

Chẳng qua là cần chờ một đoạn thời gian, cho dù hôm nay đầu thai thành công, hoài thai mười tháng, lại thêm trưởng thành mấy năm, sớm nhất hiển lộ thiên tư cũng muốn mấy năm.

Ừm, rất có cảm giác đầu tư thả dây dài.

Dương Đại chuẩn bị định kỳ cuộc thêm.

Mỗi tháng quăng một nhóm.

Hai mươi năm sau, bắt đầu kéo lưới?

Dương Đại lại có chút chờ mong, hắn đã bước vào tu tiên, hai mươi năm không tính xa xôi.

Những ngày tiếp theo bình tĩnh như trước, đám người Lương Tử Tiêu tan biến mặc dù đưa tới bộ phận âm chúng chú ý, nhưng Dương Đại nói điều động bọn hắn đi làm nhiệm vụ bí mật, nhóm âm chúng không hỏi thăm nữa.

Mộ Dung Trường An hấp hồn kết thúc, một trận chiến này trực tiếp hấp thu hơn tám triệu âm chúng, hết sức khoa trương.

Sau năm ngày, Mộ Dung Trường An lần nữa thỉnh cầu mở ra hình thái Âm Thần, sau đó trong vòng một ngày hấp thu chín trăm vạn âm chúng, lại thêm hấp thu máu thịt, Dương Đại cảm giác khí tức của hắn tăng lên rất nhanh.

Sau hai mươi ngày.

Mộ Dung Trường An lại thu hoạch một đợt âm chúng, tu vi thành công đi đến Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh hậu kỳ, hấp hồn tăng phúc, quần thể âm chúng không lộ tu luyện tăng

phúc, cùng với hiệu quả của Trường Sinh Quyết, tốc độ hấn đột phá không thể tưởng tượng.

Trong một tháng này, hấn tích lũy hấp thu bốn ngàn tám trăm bảy mươi hai (4872) vạn âm chúng.

Tổng số âm chúng của Dương Đại đã đột phá tới hơn tám trăm hai mươi (820) triệu.

Này bốn ngàn tám trăm bảy mươi hai (4872) vạn âm chúng đã lần lượt trở lại Thiên Khởi tiểu hải vực, không có hao tổn một vị, Mộ Dung Trường An không cần bọn hấn tham chiến.

Dương Đại an bài bọn hấn ở lại một khu vực trong chủ đảo, chờ Mộ Dung Trường An, Giang Lễ trở về, trực tiếp quản lý chút âm chúng này.

Tuyệt đại đa số âm chúng mới đều là tu sĩ nhân tộc, cũng có một nhánh sáu thể lực yêu tộc nhân số trăm vạn số lượng, người lãnh tụ cũng là Thiên Nguyên cảnh.

Số lượng Thiên Nguyên cảnh của Dương Đại đã đột phá năm trăm, Càn Khôn cảnh còn gia tăng một vị, tốc độ phát triển trong một tháng này quả thật không tệ, chất lượng rất cao, hơn bốn mươi tám triệu âm chúng có chiến lực vượt qua mấy trăm triệu âm chúng trước kia.

Một ngày này, chạng vạng tối.

Dương Đại vừa khôi phục tinh thần, đang ở trên bờ cát tu luyện công pháp.

Luyện là Đại Chư Thiên mà Táng Kiếm tiên tử truyền thụ cho hấn, Đại Chư Thiên ở trong cơ thể hấn đã mở ra một mảnh thiên địa rất lớn, đủ để dung nạp hết thủy âm chúng, ngoại trừ thiên địa trong cơ thể ra, Đại Chư Thiên có linh lực không lồ, tạm thời chưa có thủ đoạn công kích, bất quá Dương Đại tin tưởng, chờ Đại Chư Thiên đủ mạnh, nhất định có uy năng mạnh mẽ.

Oanh!.

Mặt biển nổ tung, một đạo thân ảnh bay ra, sau lưng còn đi theo một người, chính là Trượng Thiên Nam.

- Chờ một chút, ta không phải là địch nhân, Dương Đại, mau cứu ta.

Quy Thần kêu lên, ngữ khí hoảng hốt.

Dương Đại mở to mắt, nhìn hắn bị Trượng Thiên Nam truy sát, lập tức vui vẻ, trước đó lão già này vào Thiên Khởi tiểu hải vực như vào chỗ không người, bây giờ thủ hạ Dương Đại có Thánh cảnh, cuối cùng khiến cho hắn ăn quả đắng.

- Thả hắn đến đây đi.

Dương Đại mở miệng nói, Trượng Thiên Nam mới dừng tay, bất quá Trụ Nộ thiên vương vẫn đi vào thủ hộ bên cạnh Dương Đại.

Quy Thần rơi vào trước mặt Dương Đại, cười nói:

- Gần đây uy danh Mộ Dung Trường An, Giang Lễ có thể truyền đi rất nhanh, liên tục tàn sát nhất lưu thế lực ven vùng biển, quả nhiên mạnh mẽ, ngay cả Thánh địa đều đang chăm chú người.

Dương Đại cười hỏi:

- Không biết tiền bối đến đây cần làm chuyện gì, hắn không phải là chúc mừng ta chứ?

Quy Thần vuốt râu cười nói: - Ha ha, Tam điện hạ hi vọng người có thể giúp đỡ giới thiệu một nhóm dị nhân, Long Cung sẽ trọng điểm bồi dưỡng bọn hắn, xem như đạt thành sơ bộ hợp tác cùng quần thể dị nhân.

Nghe vậy, Dương Đại cảm thấy đây là chuyện tốt, Long Cung có thể là thế lực cấp độ bá chủ còn cường đại hơn Thiên

phủ.

Chẳng qua việc này cần thương thảo.

- Ta trước thương lượng với bọn hắc, xác định lại trả lời chắc chắn, người trước lưu ở trên đảo đi.

Dương Đại trầm ngâm nói.

Quy Thần gật đầu, nói:

- Số lượng không nên quá thiếu, cũng không cần quá nhiều, một ngàn người là đủ.

Khá lắm, mở miệng chính là một ngàn người.

Dương Đại cau mày nói:

- Vậy vấn đề an toàn của bọn hắc...

Quy Thần cười nói:

- Yên tâm đi, nếu Long Cung không hài lòng, ta sẽ đích thân đưa bọn hắc trở về, Long Cung không làm khó phàm nhân.

Chương 443: Đơn đấu Nộ Chiến tộc (3)

Dương Đại lúc này mới yên tâm.

Sau khi thu xếp tốt nơi ở cho Quy Thần, Dương Đại mang theo một nhóm âm chúng logout.

Thái Dương Thần đã giúp Dương Đằng báo thù, hiện tại Dương Đằng đang đi tắm trong trong Thâm Vực, không thể tự kèm chế.

Dương Đại lấy điện thoại di động ra gọi cho Tiêu Hưng, đối diện rất nhanh kết nối, bất quá cũng không phải là Tiêu Hưng, mà là trợ thủ của hắn.

Tiêu Hưng từng giới thiệu qua trợ thủ cho hắn, đáng giá tín nhiệm.

Dương Đại trực tiếp đưa ra Long Cung thỉnh cầu, trợ thủ cực kỳ cao hứng, đáp ứng lập tức lựa chọn.

- Thật ra chúng ta đã sớm quan tâm đến Long Cung, vẫn muốn tiếp xúc, khổ vì không có cửa, Bá Vương, ngài thật sự quá lợi hại, Hạ Quốc có ngài, không, nhân loại có ngài, thật sự quá may mắn.

Trợ thủ kích động nói, ngữ khí tràn ngập sùng bái, thân là nhân viên nòng cốt, hắn biết một đường Dương Đại đi tới, cũng không có ý lại Hạ Quốc, càng nhiều hơn chính là chính hắn nỗ lực, bây giờ càng dẫn dắt toàn thế giới thăm dò Thâm Vực.

Dương Đại cười nói:

- Người trước xác định một thoáng địa điểm gặp mặt cùng với danh sách.

- Tốt!

Sau khi cúp máy, Dương Đại trước sau như một lên mạng lướt mạng.

Hai ngày sau, Hạ Quốc quyết định phương án, xác định địa điểm gặp mặt, ở vào duyên hải phía bắc Man Hoang Chi Địa.

Dương Đại online, báo cho Quy Thần, Quy Thần lập tức rời khỏi.

Không có Quy Thần, Dương Đại chân thật không ít.

Quy Thần chân trước vừa đi, đám người Mộ Dung Trường An trở về.

Trên bờ cát, Giang Lễ đang hồi báo tình huống cho Dương Đại, còn Mộ Dung Trường An, đã đi về nghỉ.

Giang Lễ cười nói:

- Chuyến này là vây quanh Thiên Sương hải vực tiến hành tàn quét, lớn mạnh thực lực bản thân, cũng hướng Nhất Nguyệt Thiên chứng minh chúng ta, trước khi rời khỏi, chúng ta đặc biệt nhìn thấy chương giáo Nhất Nguyệt Thiên, thái độ rõ ràng sốt ruột hơn không ít, bọn hắn thậm chí nguyện ý sớm mở ra tài nguyên mậu dịch giữa Thiên Sương hải vực và Thiên Khởi tiểu hải vực, sau đó ta sẽ thương lượng cùng với Vân Du lão tiên, nghĩ biện pháp phát triển một phương vùng biển, chắc chắn cần giao tiếp với bên ngoài, mà không phải một người chém chém giết giết.

Thì ra là đi vòng quanh Thiên Sương hải vực tàn quét, tương đương với giúp Nhất Nguyệt Thiên quét địch.

Dương Đại rất hài lòng sách lược của Giang Lễ, trách không được thuận lợi như vậy.

- Tiếp theo trước thao luyện chút âm chúng mới, chờ ổn định lại tiếp tục thu âm chúng, ta vừa hay biết được một trận pháp thích hợp tác chiến trên vùng biển, vừa hay để bọn hán luyện một chút, thuận tiện chờ bình ổn phong ba, lại hành động, miễn cho trở thành mục tiêu công kích.

Giang Lễ tiếp tục cười nói.

Dương Đại gật đầu nói:

- Điều giao cho ngươi, phương diện quản lý có thể thương lượng cùng Vân Du lão tiên, không nắm chắc được chuyện hỏi lại ta, trước mắt ta rất hài lòng về ngươi, tiếp tục giữ vững.

Hán vỗ vỗ bả vai Giang Lễ, để Giang Lễ thụ sủng nhược kinh.

Ngoại trừ âm chúng thân phận ra, Giang Lễ đối với Dương Đại có một loại cảm xúc không hiểu, chỉ vì Dương Đại đến từ Cửu Châu đại địa hán một mực theo đuổi.

Trò chuyện xong, Giang Lễ rời khỏi, Dương Đại tiếp tục tu luyện Đại Chư Thiên.

Mục tiêu tiếp theo đặt ở trên người Nộ Chiến tộc.

Dương Đại chuẩn bị cho Nộ Hỏa Thần Tâm một kinh hỉ.

Nếu muốn tới, vậy thì toàn tộc cùng một chỗ chôn vùi đi.

...

Trong Tinh Hải sáng chói, một vết sáng nhanh chóng tiến lên, trên máy phi hành trong chùm sáng, Nộ Hỏa Thần Tâm nhìn phía trước, hai mắt dưới mặt nạ lập loè dị quang.

Hán mở miệng nói:

- Nghĩ biện pháp càng thêm nhanh.

Một chiến sĩ Nộ Chiến tộc hiện thân, trầm giọng nói:

- Nếu càng thêm nhanh, cơ thể có thể sẽ sụp đổ.

- Tuyệt đối sẽ sụp đổ?

- Dĩ nhiên không phải... Chẳng qua là có khả năng

- Vậy liền gia tốc, hỏng mất, lại đoạt một chiếc máy phi hành là được, vừa hay địa vực đã đi tới Ngân Hà tộc, còn bao nhiêu máy phi hành, ta chỉ muốn nhanh chóng chạy tới Địa Cầu.

- Hiểu rõ

Chiến sĩ Nộ Chiến tộc lui ra.

Nộ Hỏa Thần Tâm nhìn chăm chăm phía trước, ánh mắt lấp lánh, lầm bầm nói:

- Loại cảm giác này thật sự làm ta không kịp chờ đợi, Bá Vương Bất Quá Giang, chuẩn bị kỹ càng nhận lấy cái chết chưa, để lực lượng của người giúp ta dẫn đầu Nộ Chiến tộc trèo lên đỉnh vạn tộc.

Sau bảy ngày.

Dương Đại còn đang ở trong Thâm Vụ, đột nhiên đạt được tình báo của âm chúng đến từ thế giới hiện thực.

- Chủ nhân, Nộ Chiến tộc đã tiến vào phạm vi vệ tinh địa cầu dò xét, chậm nhất hai ngày sẽ buông xuống Địa Cầu.

Vị này âm chúng đến từ Tinh Không Lưu Lãng Tộc, phụ trách trợ giúp Hạ Quốc phát triển kỹ thuật dò xét không gian.

Dương Đại đáp lại nói:

- Ta biết rồi, ta sẽ sớm trở lại hiện thực.

Rốt cuộc đã tới!

Dương Đại đứng dậy, đi ra Hồn Thần cung, nhìn hướng chân trời, biển mây hùng vĩ, khắp nơi hiện ra hình ảnh âm

chúng tu luyện pháp thuật, đấu pháp.

Một trận chiến NÀY, Dương Đại quyết định dẫn đầu hết thầy âm chúng.

Nguyên nhân rất đơn giản, hắn phải chiến không chỉ là Nộ Hỏa Thần Tâm, còn có Nộ Chiến tộc.

Dương Đại lập tức báo cho hết thầy âm chúng chạy đến chủ đảo.

Nhóm âm chúng hạch tâm trước tiên tụ tập, Dương Đại báo cho tình hình thực tế, nhóm âm chúng rất hưng phấn.

- Cuối cùng cũng khai chiến.
- Làm thịt Nộ Chiến tộc.
- Uy uy uy, đánh Nộ Chiến tộc có thể, đừng nói đến thật khó nghe.
- Nên đánh, chúng ta so với lúc ở chủng tộc đào thải, mạnh mẽ hơn rất nhiều.
- Nộ Chiến tộc đối mặt cường giả Thánh cảnh, có thể hay không bị dọa sợ?

Tâm tính nhóm âm chúng đều hết sức buông lỏng, không có đem Nộ Chiến tộc để vào mắt, bởi vì bọn hắn rất rõ ràng bọn hắn hôm nay mạnh bao nhiêu.

Càng ngày càng nhiều âm chúng theo từng hướng bay tới, Dương Đại bắt đầu hấp hồn, thu bọn hắn vào không gian linh hồn.

Chương 444: Đánh nát (1)

Tốc độ âm chúng khác biệt, dẫn đến Dương Đại chỉ thu hồn đã mất hơn nửa ngày.

Đợi sau khi thu hơn tám trăm hai mươi (820) triệu âm chúng toàn bộ chứa vào không gian linh hồn, Dương Đại lựa chọn logout.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đại đi vào trong phòng khách, để Liễu Tuấn Kiệt mở ti vi, xem tin tức, Dương Đại gọi điện thoại cho Tiêu Hưng.

Tiêu Hưng cấp tốc nghe máy, hấn rõ ràng thở phào một hơi.

- Chuẩn bị đánh như thế nào?

- Ta muốn đi vũ trụ đánh, đến lúc đó toàn bộ các người không cần động, ta một mình đối mặt.

- Một mình đối mặt? Mặc dù người xác thực mạnh hơn xa chúng ta, nhưng Nộ Chiến tộc dám quang minh chính đại đến đây, chỉ sợ có thủ đoạn.

Ngữ khí Tiêu Hưng có chút sầu lo.

Dương Đại cười nói:

- Ta có một kiện bảo vật, có thể kéo toàn bộ Nộ Chiến tộc vào trong chiến trường chủng tộc đào thải, cho nên các người đừng can thiệp.

- Còn có loại bảo vật này? Tốt, ta an bài, tận lực không cho người thêm phiền toái.

Tiêu Hưng cũng không có hỏi nhiều, tràn ngập tin nhiệm Dương Đại.

Hai người cấp tốc cúp máy.

Dương Đại để Thái Dương Thần đi tới ngoài không gian chờ đợi, một bên hấp thu năng lượng mặt trời lượng, một bên chờ đợi.

Ban đêm cùng ngày, tin tức liên quan tới Nộ Chiến tộc đột kích truyền khắp toàn thế giới, dẫn nổ toàn mạng.

- Nộ Chiến tộc đột kích! Địa Cầu mỗi nguy.
- Địa Cầu lần đầu tiên đối mặt vũ trụ tập kích!
- Ai là cứu thế chủ?
- Vũ trụ thời đại sắp đến!
- Bá Vương đơn đấu Nộ Chiến tộc, ngoài ta còn ai!

Đủ loại tiêu đề khoa trương tràn ngập trên internet, Dương Đại nhìn đều hoa mắt chóng mặt.

Không thể không nói, truyền thông Địa Cầu phát triển rất mạnh.

Nhân loại Địa cầu xác thực tràn ngập tin nhiệm hấn, khiến cho hấn hết sức thoải mái.

Hấn đủ mạnh, xác thực đáng giá tin nhiệm, ở kiếp này không có gặp được tình huống máu chó.

- Chủ nhân, đến lúc đó trước ngược bọn hấn, để khán giả nhìn một chút, lại kéo chiến trường đi.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói.

Trong nhà Dương Đại có mấy chục cái điện thoại, chuyên môn để nhóm âm chúng lên mạng, hiện tại toàn mạng lưới

cũng đang thảo luận Dương Đại cùng Nộ Chiến tộc, bọn hắn đều trở nên hưng phấn.

Làm âm chúng, bọn hắn có cơ hội ngoi đầu lên.

- Lại nhìn đi, Nộ Hỏa Thần Tâm nếu quá mạnh, cơ hội muốn lưu cũng không được.

Dương Đại cười nói, trong mắt của hắn tràn đầy vẻ chờ mong, tràn ngập tính xâm lược.

Nộ Chiến tộc mau tới đi, Lão Tử đã đợi không được.

Lúc này, cầu thang truyền đến tiếng bước chân, chỉ thấy Dương Đằng vô cùng lo lắng lao xuống, hắn tới đằng sau ghé sô pha, hỏi:

- Con trai, người muốn đơn đấu Nộ Chiến tộc?

- Dừng đi! Ta có một người bạn, hắn có thể mơ thấy tương lai, lần này cường giả Nộ Chiến tộc đến đây rất khủng bố.

- A? Khủng bố bao nhiêu?

Dương Đại quay đầu hỏi, các âm chúng khác cũng nhìn về phía Dương Đằng.

Dương Đằng đi qua ghế sô pha, ngồi bên cạnh Dương Đại, nói:

- Nói không rõ ràng, nhưng ngược lại dọa hắn quá sức.

Dương Đại hỏi:

- Sao hắn lại xác định là Nộ Chiến tộc?

- Bởi vì kẻ địch trong mộng cảnh lần lượt bị đánh ngã, lại một lần đứng lên, càng ngày càng mạnh, trong chủng tộc đã biết thì chỉ có Nộ Chiến tộc phù hợp.

Dương Đằng nói đến chỗ này, nhin không được cảm thán.

Nhân tộc Địa Cầu thật quá yếu, không giống Nộ Chiến tộc, yếu hơn nữa cũng là tuyệt đại đa số người mà người Địa Cầu ngưỡng vọng.

Dương Đại cười nói:

- Điểm này, ta ngược lại thật ra đã sớm hiểu, bất quá bằng hữu của ngài không ngờ lại có thể dự báo tương lai, là Tiên Tri?

Dương Đằng lắc đầu nói:

- Cái gì Tiên Tri, hắc, rất phé, chẳng qua là thường xuyên nằm mơ, mãi sau khi đến giấc mộng của hắc trở thành sự thật, chúng ta mới ý thức tới thiên phú này của hắc có chút đáng sợ.

Hắc một mặt sục sục, hắc đến những bằng hữu khác của bản thân, để Dương Đại có chút kinh ngạc.

Lão cha đã có của mình tiểu đoàn đội?

Mà thiên phú từng người còn không phải thường.

Có chuyên công kích, có thiên phú tình báo, có công kích từ xa, còn có thiên phú trị liệu...

Các ngươi là tổ đội chơi đùa sao?

Quá hợp lý đi.

Dương Đại âm thầm chửi bậy, bất quá tập tục dạng này xác thực lưu hành rộng rãi, theo nhân tộc Địa Cầu sống sót sau chủng tộc đái đảo, áp lực nhân tộc Địa Cầu rõ ràng giảm xuống, càng ngày càng nhiều người bắt đầu lấy Thâm Vực xem như phó bản vĩnh du đi thăm dò.

Đại Hạ vương triều cũng đã bị Hạ Quốc nắm giữ, nghe nói trên triều đình đã bị dị nhân bắt chẹt quyền nói chuyện.

Hai cha con hàn huyên, nói chuyện đều là chuyện trong Thâm Vực, cơ hồ đều là Dương Đằng đang nói, nói sự tích thí

luyện giả tăng dưới chót mạo hiểm, Dương Đại cũng cảm thấy thú vị, thành đoàn tổ đội với thí luyện giả là chuyện hăn đòi này còn chưa làm qua.

Một đêm này, toàn thế giới đều đang chăm chú Nộ Chiến tộc khi nào đến, truyền thông các quốc gia lại bắt đầu trực tiếp tình hình thực tế, chiếu vào từng vệ tinh phát sóng rộng khắp.

Trước mắt, đối phương đã bay vào hệ ngân hà, thỉnh thoảng tiến hành bước nhảy không gian, khoảng cách đến mặt trời hệ càng ngày càng gần.

Rất nhiều hình ảnh vệ tinh còn quay chụp đến Thái Dương Thần hấp thu năng lượng mặt trời lượng trên bầu trời địa cầu tựa như viên mặt trời thứ hai, cực kỳ loá mắt.

Trong đình viện biệt thự, Trụ Nộ thiên vương đang ngẩng nhìn bầu trời, ánh mắt phức tạp, không biết đang suy nghĩ gì.

Nộ Vũ Thần đi vào ngồi xuống bên người hăn, mở miệng nói:

- Đang lo lắng cái gì? Lo lắng Nộ Chiến tộc sao?

Trụ Nộ thiên vương không có cúi đầu, nói khẽ:

- Tự nhiên không phải, chỉ là đang nghĩ, sau khi Nộ Hỏa Thần Tâm trở thành thần đã thức tỉnh lực lượng như thế nào, người ta đều rõ ràng hăn là người như thế nào, không có tuyệt đối nắm bắt, hăn không có khả năng một mình suất lĩnh chiến đội đến đây.

Chương 445: Đánh nát (2)

Nộ Vũ Thần gật đầu nói:

- Xác thực, chỉ là tốc độ chủ nhân chúng ta mạnh lên đã không thể tưởng tượng, Nộ Hỏa Thần Tâm không có khả năng vượt qua chủ nhân chúng ta, bằng không Nộ Chiến tộc trong chủng tộc đào thải không đến mức hoảng hốt kết thúc chiến tranh.

- Đúng vậy.

Trụ Nộ thiên vương cảm khái một câu, chậm rãi cúi đầu.

Hai vị đã từng là Thần Tuyền giả của Nộ Chiến tộc không nói thêm gì nữa, mỗi người đắm ở trong suy nghĩ của riêng mình.

Mặt trăng lặn, mặt trời mọc.

Ánh nắng sáng sớm phá tan mây đen, đuổi đi bóng đêm.

- Căn cứ vệ tinh Thiên tộc số bảy giám sát, Nộ Chiến tộc đã đến gần hệ mặt trời, dự tính một giờ chiều sẽ đến sao Diêm vương, tốc độ phi hành của kẻ địch không thể đo lường, một mực đang biến hóa, có một chút có thể xác định, lần đầu tiên nhân loại tác chiến ngoài không gian sắp bắt đầu...

Trong TV truyền ra âm thanh nghiêm túc của người dẫn chương trình, Dương Đằng một bên nghe, một bên hút thuốc lá, thôn vôn thổ vụ.

Dương Đại từ thang lầu đi tới, còn đuổi cái lưng mệt mỏi, mặt thoải mái.

Dương Đằng quay đầu, hỏi:

- Lập tức liền muốn khai chiến, người làm sao ngủ được?

Chính hấn mỗi lần gặp được chiến đấu, đều cực kỳ khẩn trương, mặc dù có lòng tin, cũng rất khó ngủ.

Bây giờ có thể là đại chiến sắp tới, tiểu tử này không ngờ lại có thể ngủ an ổn, tâm tính này ngay cả hấn là Lão Tử đều bội phục.

- Không sao đâu, có âm chúng gác đêm, thật gặp nguy hiểm, bọn hấn sẽ thông báo cho ta.

Dương Đại ngồi ở bên cạnh cha mình, cười nói, tư thái thoải mái, hoàn toàn không có đem Nộ Chiến tộc để vào mắt.

Hấn thậm chí cảm thấy Nộ Hỏa Thần Tâm đến có chút chậm, hấn đã không kịp chờ đợi muốn sử dụng vật kia.

Hôm nay, tuyệt đại đa số thí luyện giả đều trở lại hiện thực, rất nhiều người bình thường sớm tỉnh lại, đều thủ trước mặt TV, điện thoại nhìn trực tiếp bên trong, hiện tại hết thấy hình ảnh trực tiếp đều nhắm ngay ngoài không gian, từng hướng đi đều có.

Những người thí luyện đều tràn ngập lòng tin đối với Dương Đại, nhưng người bình thường vẫn hết sức lo lắng, dù sao không có trải qua chủng tộc đào thải, không biết Dương Đại rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Mười giờ sáng.

Dương Đại đứng dậy, cười nói:

- Cha, ta xuất phát đây.

Dương Đằng đứng dậy, thiên ngôn vạn ngữ hội tụ thành một câu:

- Cẩn thận một chút.

Dương Đại cười gật đầu, sau đó mang theo nhóm âm chúng đến sân vườn, cùng nhau bay lên, cấp tốc tan biến trên bầu trời.

Dương Đằng đứng ở cửa ra vào, ngưỡng vọng rất lâu.

Hắn trở lại trong phòng khách, ngồi ở trên ghế sa lon bắt đầu hút thuốc, thôn vôn thổ vự.

- Tin tức mới nhất, Bá Vương Bất Quá Giang đã bay ra khỏi tầng khí quyển địa cầu, làm người thí luyện mạnh nhất nhân loại, được vinh dự Địa Cầu Thần, hắn sẽ một mình đối mặt Nộ Chiến tộc....

Người dẫn chương trình trực tiếp đột nhiên nói sang chuyện khác, mặc dù khắc chế rất khá, nhưng trong giọng nói vẫn ẩn giấu vẻ kích động.

Trong mấy năm nay, Bá Vương Bất Quá Giang hoành không xuất thế, không ngừng mang cho toàn nhân loại kinh hỉ, mấy tháng trước càng dùng sức một mình cứu vớt toàn nhân loại, hình tượng và địa vị đã đi đến mức độ xưa nay chưa từng có.

Lần này, toàn nhân loại đều đang chờ mong biểu hiện của hắn.

Phía trên tầng khí quyển địa cầu.

Dương Đại được một đám âm chúng chen chúc tiến lên, hắn lần đầu tiên tới ra ngoài không gian, tâm tình có chút xúc động, nhưng khắc chế rất khá, dù sao hiện tại toàn cầu trực tiếp, cũng không thể biểu hiện kỳ lạ, như thế thật mất thể diện.

Giang Lễ cảm khái nói:

- Cũng là hư không, không ngờ hư không nơi này lại không có thiên uy, chỗ tốt như vậy phạm là linh thì sẽ tự do đi tới

thiên địa khác, chỗ xấu là phạm linh không có bảo hộ, rất dễ dàng lọt vào thiên địa khác xâm lấn.

Mộ Dung Trường An nói:

- Cho nên nơi này tàn khốc hơn, linh khí mỏng manh, còn có vạn tộc cạnh tranh.

Âm chúng đều đang cảm khái hoàn cảnh thí luyện giả sinh tồn, chân không mặc dù không thể truyền thanh, nhưng bọn họ đều là Tu Tiên giả, có thể dùng linh lực truyền âm, Dương Đại thì thưởng thức mặt trời hệ thần bí và duy mỹ.

Qua mười mấy phút, Trụ Nộ thiên vương mở miệng nói:

- Cảm nhận được khí tức của hắn.

Dương Đại xuất ra Chiến Tranh lệnh, trở tay giữ ở sau thắt lưng, bất cứ lúc nào chuẩn bị sử dụng.

Sử dụng Chiến Tranh lệnh cần kẻ địch tới gần phạm vi nhất định mới có thể tuyển định, nếu kẻ địch trong phạm vi quá nhiều, đến từ chủng tộc khác biệt, vẫn phải lựa chọn một vị trong đó.

Đúng lúc này!

Sâu trong bóng tối vũ trụ xuất hiện một đạo ánh sáng, càng lúc càng lớn.

- Ha ha ha! Rốt cuộc đã đến! Chủ nhân, ta lên trước?

Am thanh Thái Dương Thần truyền đến, cực kỳ hưng phấn, hắn đã tích lũy một ngày một đêm năng lượng mặt trời, cảm giác thân thể sắp bị chống đỡ không nổi mà phát nổ.

- Vậy liền thử một chút đi, ngăn lại hắn.

Trong lòng Dương Đại phân phó, vừa nói xong, Thái Dương Thần đã tiến lên.

Trên Địa Cầu, các quốc gia trực tiếp đều đã chú ý tới Nộ Chiến tộc đột kích.

- Đến rồi! Nộ Chiến tộc đến rồi!

- Châu Âu Thái Dương Thần là người trước tiên phát ra phản kích lần đầu tiên!

- Thái Dương Thần động! Địch nhân đến.

- Mọi nguy ngoài không gian lần đầu tiên của Nhân loại đến rồi.

Toàn nhân loại đều đang khẩn trương chờ đợi, đồng thời cầu nguyện Dương Đại có thể thành công.

Thái Dương Thần bốc cháy lên lửa nóng hùng hực, tốc độ càng lúc càng nhanh, thế không thể đỡ thẳng hướng đến chùm sáng sâu trong vũ trụ.

Hai bên cấp tốc tới gần lẫn nhau, tựa như sao hỏa đụng phải trái đất.

Trong chum sáng, Nộ Hỏa Thần Tâm đứng ở trên phi hành khí, ánh mắt của hắn rơi vào trên người Thái Dương Thần, lộ ra nụ cười khinh thường.

- Quả nhiên là xem thường ta.

Chương 446: Đào thải chiến tranh, thu Nộ Chiến (1)

Nộ Hỏa Thần Tâm khẽ cười nói, phía sau hắn xuất hiện lần lượt từng bóng người, chính là đặc chiến đội của hắn, chút chiến sĩ này cùng nhau điều động linh lực, trong chốc lát, bao vây lấy chùm sáng phi hành khí đột nhiên biến lớn.

Thái Dương Thần ngang tàng dũng cảm đụng vào máy phi hành của Nộ Chiến tộc.

Oanh.

——.

Ánh lửa và cường quang ánh sáng xuất phát, nhắc lên sóng xung kích hạo đặng, rung chuyển hư không vũ trụ.

Ánh lửa thể nhỏ, Thái Dương Thần bị ép tới thân thể nghiêng đi, hắn cắn chặt răng kiên trì.

- Sức thể lâu như vậy, há có thể cứ bại như thế.

Thái Dương Thần lên cơn giận dữ, Thái Dương chi hỏa trên người càng thêm tràn đầy, cường thể đánh tới máy phi hành Nộ Chiến tộc, mặt ngoài chùm sáng tán đi, hiển lộ hình dáng phi hành khí.

Máy phi hành hiện ra hình dạng Thập Tự Giá màu đen trong ngọn lửa, lãnh khốc mà tràn ngập sát khí.

Nộ Hỏa Thần Tâm đứng ở trên đài cao, nhìn xuống Thái Dương Thần đang dùng hết toàn lực.

- Nhân loại yếu đuối, sao dám làm thần tức giận?

Nộ Hỏa Thần Tâm khinh miệt nói, hấn nâng lên tay phải, chuẩn bị chung kết Thái Dương Thần.

Đúng lúc này, từng đầu ngũ trảo kim long đánh tới, bầy rồng đụng vào máy phi hành, máy phi hành lập tức phát động vòng phòng hộ, nhưng ngay sau đó liền phá vỡ ra, toàn bộ máy phi hành trong nháy mắt tan rã phá toái.

Phương xa, Hùng Liệt và mấy trăm tên âm chúng duy trì tư thế thi triển Thương Long phá, Hùng Liệt bây giờ đã là Thiên Nguyên cảnh xưa đâu bằng nay.

- Máy phi hành của Nộ Chiến tộc bị hủy.

Người dẫn chương trình trực tiếp Hạ Quốc xúc động quát, đây là một ảnh thu nhỏ của toàn thế giới, Nộ Chiến tộc mới xuất hiện liền bị phá hủy, đề tặng sĩ khí.

Lúc này, màn ảnh trực tiếp rơi vào trên người, chỉ thấy thân Dương Đại ở trong hắc vụ, vô số âm chúng toát ra từ trong hắc vụ, hình ảnh vô cùng hùng vĩ.

Dương Đại một hơi triệu hoán một trăm triệu âm chúng, trong đó một chút âm chúng hình thể khổng lồ, khiến cho đại quân âm chúng chiếm cứ một mảnh không gian rất lớn.

Trượng Thiên Nam và Hình Thánh đứng ở hai bên Dương Đại, như là Thủ Hộ thần.

Dương Đại nhìn chăm chăm phía trước, nói:

- Không nên để cho bọn hấn chạy trốn, ít nhất lưu lại một vị, hiện tại các ngươi biểu hiện một chút, để nhân tộc Địa Cầu càng trực quan cảm thụ lực lượng của Thiên Nguyên cảnh.

Trượng Thiên Nam cười nói:

- Ta sẽ không vội mà ra tay, Âm Vương, ngươi đi đi.

Âm Vương xưng hô thể này để Mộ Dung Trường An nhú mày, nhưng hắn không có phản bác, xuất ra Thương Hải Long Ảnh, bay về chiến trường phía trước.

Trong liệt điểm cuộn cuộn, Nộ Hỏa Thần Tâm và đặc chiến đội của hắn hiện thân, đều lông tóc không hư hại, bọn hắn bay ở trong hư không, đang muốn vây công Thái Dương Thần, một đạo kiếm khí lướt đến, tốc độ cực nhanh, cả kinh bọn hắn cấp tốc tránh né.

Chỗ kiếm khí lướt qua, xé rách ra một đầu khe rãnh thật dài màu đen, cực kỳ kinh người.

Nộ Hỏa Thần Tâm quay đầu nhìn lại, đối đầu ánh mắt lạnh lùng của Mộ Dung Trường An.

Mộ Dung Trường An không nói một lời, hóa thành một đạo kiếm quang, Nộ Hỏa Thần Tâm lần này không có tránh né, chỉ thấy hắn chấp tay hành lễ, sau lưng bay lên mâm tròn đầy liệt điểm, bên trong lao ra thân ảnh từng tôn chiến sĩ Nộ Chiến tộc.

Nhìn Nộ Hỏa Thần Tâm triệu hoán từng tôn chiến sĩ Nộ Chiến tộc, Dương Đại đầy hứng thú, hắn lần đầu tiên gặp phải kẻ địch có đơn vị tác chiến quy mô lớn, Thiên tộc Thiên Nhân cũng sẽ triệu hoán, nhưng số lượng không nhiều, Nộ Hỏa Thần Tâm cấp tốc triệu hồi ra mấy chục vạn chiến sĩ Nộ Chiến tộc, luận số lượng, đã vượt xa Thiên tộc.

Mẫu chốt nhất là những chiến sĩ Nộ Chiến tộc này khí tức từng người rất khủng bố, bọn hắn như bóng với hình, thấy không rõ hình dáng, tre già măng mọc lao thẳng tới Mộ Dung Trường An.

Mộ Dung Trường An chút nào không hoảng hốt, tay cầm Thương Hải Long Ảnh, từng kiếm một chém đi, kiếm khí hạo đăng, tàn phá bừa bãi vũ trụ, khiến đại quân Nộ Chiến tộc không thể tới gần.

- Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh...

Ánh mắt Nộ Hỏa Thần Tâm lấp lánh, trong lòng hơi kinh ngạc.

Hắn vốn cho rằng đối thủ lớn nhất của mình là Trụ Nộ thiên vương, không ngờ đối phương phái ra một vị Càn Khôn cảnh khác.

Bất quá Càn Khôn cảnh đã không đủ để khiến cho hắn kiêng kị.

Nộ Hỏa Thần Tâm nâng tay phải lên, một thanh trường trượng màu bạc do thủy tinh điêu khắc thành xuất hiện trong tay của hắn, linh lực rót vào trong đó, quyền trượng dài màu bạc trong nháy mắt sáng ngời, theo đó phát ra cường quang sáng chói, đều muốn sáng hơn bất kỳ một ngôi sao nào trong vũ trụ.

Bị mấy chục vạn đại quân Nộ Chiến tộc vây công, Mộ Dung Trường An chân đạp kiếm hà, một tay vung, kiếm khí như từng đầu hồng lưu giết ra, tru diệt từng tôn chiến sĩ Nộ Chiến tộc, giờ khắc này Mộ Dung Trường An thẳng thắn thoải mái, tiêu xài linh lực, mặc dù cách nhau rất xa, từng vệ tinh quay chụp truyền về hình ảnh trực tiếp cũng để người Địa Cầu phần chấn.

Tuyệt đại đa số người Địa Cầu đều nhận ra Mộ Dung Trường An, nhân khí hắn trên mạng cực cao, thấy biểu hiện của hắn, toàn thế giới đều đang hoan hô.

- Cái này là Kiếm Thần, Kiếm Thánh trong chuyện xưa Đông Phương thường xuyên xuất hiện sao?

- Quá đẹp rồi!

- Nộ Chiến tộc liên tài nghệ này? Cảm giác Mộ Dung Trường An một người là đủ!

- Không phải Nộ Chiến tộc quá yếu, là Bá Vương Bất Quá Giang quá mạnh!

- Thật khoa trương, các người phát hiện ra không, tốc độ âm chúng Bá Vương Bất Quá Giang phát triển cực nhanh, hần không chỉ một người đang thay đổi mạnh, ngay cả thủ hạ đều đang thay đổi càng mạnh, người xem Hùng Liệt Quốc trụ, một quyền đánh ra một đầu rồng, cảm giác đầu rồng kia còn dài hơn cả Trường Giang.

Khi Mộ Dung Trường An triển hiện thực lực mạng mẽ của mình, Thái Dương Thần lâm vào trong bị động, hần bị đặc chiến đội của Nộ Hỏa Thần Tâm vây công, một mực ở vào hạ phong, cực kỳ biệt khuất.

Chương 447: Đào thải chiến tranh, thu Nộ Chiến (2)

Nộ Hỏa Thần Tâm vùng tay lên, ánh sáng màu bạc trống rỗng xuất hiện, vẩy tới chiến trường, Mộ Dung Trường An chỉ cảm thấy hồn thể chìm xuống, tựa như người đang khiên một ngọn núi lớn, các chiến sĩ Nộ Chiến tộc ngược lại tốc độ tăng tốc, từng người giết tới trước mặt Mộ Dung Trường An, dùng quyền cước tấn công, lực quyền của bọn hắn dị thường đáng sợ, băng sơn chấn biển, tuyệt không phải việc khó.

Mộ Dung Trường An bỗng nhiên hóa thành muôn vàn thân ảnh, phân tán trong hư không, chỗ có thân ảnh cùng nhau bay lên, bay ra ánh sáng màu bạc, cùng nhau huy kiếm, dáng người giống như đúc, chiêu thức cũng giống nhau, vô số kẻ kiếm khí như mưa sa tầm tã hạ xuống, tru diệt từng tôn chiến sĩ Nộ Chiến tộc.

Đám chiến sĩ Nộ Chiến tộc bắt đầu gào thét, tuy không có âm thanh, lại rõ ràng có thể cảm nhận được hình thể cùng khí thể bọn hắn đang nhanh chóng thay đổi.

Nộ Hỏa Thần Tâm phái ra mấy chục vạn chiến sĩ Nộ Chiến tộc, lại bị Mộ Dung Trường An một người kiềm chế, trái lại Dương Đại, được một trăm triệu âm chúng chen chúc, hiển thị rõ khí phách Vương Giả, giống như có thể chường không hết thấy.

Dương Đại đang yên lặng tính toán thời gian.

Hắn cố ý để Mộ Dung Trường An thể hiện ra thực lực cường đại của Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh kích thích nhân

tộc Địa Cầu, nhưng chiến tranh chân chính còn chưa bắt đầu.

Mộ Dung Trường An cũng rất biết không chế tiết tấu, không có cấp tốc đồ diệt đám chiến sĩ bị triệu hoán.

Cũng là Nộ Hỏa Thần Tâm để Dương Đại có chút kỳ quái.

Cái tên này tình cờ ra tay, đại bộ phận thời điểm đều đang xem chiến, giống như cũng đang chờ đợi.

Ngay lúc Dương Đại đang hoang mang thái độ của Nộ Hỏa Thần Tâm, Nộ Hỏa Thần Tâm cũng đang tò mò, hẳn có thể cảm giác được Mộ Dung Trường An còn có thực lực càng mạnh hơn, mặt khác, một trăm triệu âm chúng hội tụ vào một chỗ tạo ra khí thế cũng cực kỳ đáng sợ, vì sao không toàn bộ tiến lên?

Mười phút đồng hồ rất nhanh qua đi.

Dương Đại cảm thấy không sai biệt lắm, hẳn đem linh lực rót vào Chiến Tranh lệnh trong tay.

【 Có lựa chọn đem Nộ Chiến tộc kéo vào chiến tranh đào thải hay không】

Trong phạm vi tính toán, chỉ có Nộ Chiến tộc, cho nên không có có tuyển hạng dư thừa.

Dương Đại yên lặng lựa chọn ‘Có’.

Trong chốc lát, phía sau hắn xuất phát ra cường quang sáng chói, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ chiến trường.

Nộ Hỏa Thần Tâm trừng to mắt, vô ý thức dùng trường trượng màu bạc ngăn cản trước mặt.

Đợt cường quang tan biến, trong tinh không đã mất thân ảnh hai bên.

Cái này khiến người dẫn chương trình trực tiếp toàn cầu sửng sốt, không biết nên như thế nào tiếp tục nói tiếp, rất

nhanh bọn hắn đã nhận được một phần văn bản.

Cáp!

Dương Đại rơi xuống đất, bốn phương tám hướng một trăm triệu âm chúng đi theo hạ xuống, tất cả đều đang quan sát phiên đại lục này, cùng rất giống Ma Ngục đại lục lúc trước, nhưng cũng không phải là vậy.

【 Chiến tranh đào thải mở ra, hai bên nhất định phải giết hết kẻ địch, bằng không sẽ vĩnh viễn ở bên trong đào thải chiến tranh 】

【 Bởi vì người sử dụng Chiến Tranh lệnh, chủng tộc người sẽ không bị người liên lụy 】

Hai đầu nhắc nhở xuất hiện trước mắt Dương Đại, khiến cho hắn mỉm cười.

Sát lục chính thức bắt đầu.

Hắn có thể cảm nhận được càng ngày càng nhiều khí tức xuất hiện ở phương xa.

Toàn bộ Nộ Chiến tộc đều tiến đến, không chỉ là thí luyện giả Nộ Chiến tộc, cái này hết sức đáng sợ.

Chiến Tranh lệnh, hoàn toàn có khả năng đổi thành ‘Chém Tận Giết Tuyệt lệnh’.

Dương Đại lập tức triệu hoán âm chúng, toàn bộ triệu hoán ra hơn bảy ức âm chúng còn lại, hơn tám trăm hai mươi triệu âm chúng phân tán ra, tràn diện cực kỳ hùng vĩ, Sát Hải Thần, Ma Thần tộc Thực Hài khổng lồ như cự nhạc, như Hồng Hoang Hung thú trong Sơn Hải Kinh.

Trượng Thiên Nam khinh miệt nói:

- Đối phương chỉ có tài nghệ này sao? Ngoại trừ một vị Càn Khôn cảnh ra, mạnh nhất cũng mới là Âm Dương cảnh,

chẳng qua là thực lực trung bình còn không tệ thôi.

Trụ Nộ thiên vương mở miệng nói:

- Chủ nhân, ta đi trước đi, chủng tộc của ta, ta muốn tự mình táng đưa bọn hắc, dạng này cũng không tính bồi nhọ uy danh Nộ Chiến tộc.

Dương Đại nói:

- Ừm, Trọng Thiên Nam đi cùng hắc, các âm chúng khác chờ đợi ở đây.

Nghe vậy, hai người lập tức tan biến tại chỗ.

Dương Đại đang suy nghĩ thái độ trước đó của Nộ Hỏa Thần Tâm, luôn cảm thấy không thích hợp.

Hắc suy nghĩ một chút, lập tức thi triển thân ngoại phân thân, sáng tạo ra một tôn phân thân, sau đó tự thân thi triển biến thân chi thuật, hóa thành một bộ dáng sinh linh Thu Tộc bình thường, một miêu nhân màu đen.

Nhóm âm chúng đối với việc này cũng không có ra vẻ gì đặc biệt, thậm chí giả vờ như không nhìn thấy, bọn hắc cũng sẽ trao đổi cùng phân thân Dương Đại.

Liều Tuấn Kiệt hưng phấn nói:

- Mở hình thái Âm Thần đi, trực tiếp giết.

Bây giờ hình thái Âm Thần kéo dài đến mười phút đồng hồ, đầy đủ trấn áp Nộ Chiến tộc.

Dương Đại cũng có chút lưỡng lự, bất quá hắc muốn xem trước một chút, một phần vạn Trọng Thiên Nam, Trụ Nộ thiên vương đủ để trấn áp Nộ Chiến tộc, ngược lại Nộ Chiến tộc đều trốn không thoát, nếu mở ra hình thái Âm Thần, trong vòng mười phút không có thể giải quyết chiến tranh, ngược lại phiền toái hơn.

Oanh.

_____.

Phần cuối đường chân trời truyền đến tiếng nổ kinh thiên động địa, đại địa rung động, sóng gió đáng sợ cuốn tới, một trăm tên âm chúng Thiên Nguyên cảnh rơi ở phía trước, dùng khí thể bản thân hội tụ thành một bức tường khí hùng vĩ, ngăn cản sóng gió.

Phân thân Dương Đại bị thổi áo bào phần phật, tóc đen trên trán tung bay, ánh mắt hấn bình tĩnh.

- Chủ nhân, Nộ Hỏa Thần Tâm đã bước vào Càn Khôn cảnh, còn có thể tụ tập lực lượng Nộ Chiến tộc.

Âm thanh Trụ Nộ thiên vương vang lên trong lòng Dương Đại.

Trong lòng Dương Đại hỏi:

- Hai người không có nắm bắt?

Chương 448: Đào thải chiến tranh, thu Nộ Chiến (3)

Trụ Nộ thiên vương cấp tốc trả lời:

- Tạm thời không rõ ràng, chỉ là ta có loại cảm giác không ổn, trước tận toàn lực thử một chút đi, chủ nhân cẩn thận một chút xung quanh, ta lo lắng tên kia tính toán ngài.

- Ta biết.

Dương Đại trả lời một câu, hắn ngược lại muốn xem xem Nộ Hỏa Thần Tâm có âm mưu quỷ kế gì.

Trước mắt đến xem, Nộ Chiến tộc đã không đủ tư cách trở thành kẻ địch của Dương Đại, xem Nộ Hỏa Thần Tâm có thủ đoạn khác hay không.

Giữa thiên địa tràn ngập một cỗ khí thế hạo đại mà đè nén, nhưng nhóm âm chúng không có khẩn trương, ngược lại kích động, thậm chí chờ mong Nộ Chiến tộc có thể mạnh hơn một chút, để bọn hắn có chút cảm giác tham gia chiến đấu.

- Mộ Dung Trường An đang điều động nhóm âm chúng bày trận, Giang Lễ đi theo bên cạnh hắn chỉ huy, phân đội theo trận pháp khác biệt, hơn tám trăm triệu âm chúng cùng một chỗ hành động, nhưng không có lộ ra hỗn loạn, ngược lại có loại cảm giác trật tự, từ trên cao nhìn lại, đại khí bàng bạc.

Mấy phút sau.

Hình Thánh đứng ở bên cạnh Dương Đại bỗng nhiên nói:

- Có thứ gì đó đang đến.

Ngũ khí hấn nghiêm túc, giờ lên Sát Hồn trong tay, mỗi lần chiến đấu, Dương Đại đều sẽ trước tiên đưa Sát Hồn cho hấn.

Âm chúng gần đó bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch, bất cứ lúc nào chuẩn bị chiến đấu.

Dùng Dương Đại làm trung tâm, trong vòng phương viên mấy trăm dặm tất cả đều là thân ảnh âm chúng, theo lý mà nói, Dương Đại hấn là vô cùng an toàn mới đúng.

- Cẩn thận dưới mặt đất.

Âm thanh Hình Thánh vang lên, Dương Đại đột nhiên vọt lên, các âm chúng khác mặc dù chậm một nhịp, nhưng phản ứng vẫn rất nhanh lập tức bay lên, cùng hấn bay lên không.

Oanh!

Mặt đất phá toái, vô số nham thạch, bùn đất cùng với cỏ dại bay ra bốn phương tám hướng, một tôn thân ảnh đáng sợ xuất hiện, hất bay mấy ngàn âm chúng, lao thẳng tới Dương Đại đánh tới.

Đây là một tôn thân ảnh Nộ Chiến tộc cao tới mấy trăm trượng, hấn khác biệt với những Nộ Chiến tộc khác, mọc ra ba đầu tám cánh tay, như Cổ Thần thức tỉnh, trong đó một tay cầm lấy Dương Đại trên không.

Ngâm ——

Long ngâm nổ vang, mấy chục đầu Hắc Long khổng lồ bừa bãi tàn phá lao tới, đụng vỡ hấn, nhưng hấn chẳng qua chỉ là hơi lắc lư một thoáng, cũng không có bị đánh ngã hoặc bị đánh bay.

Ra tay chính là Hình Thánh.

Tiền công mang tính tiêu chí của Hình Thánh không ngờ lại không có chút chỗ dùng nào.

- Cái đó là... Làm sao có thể?

Nộ Vũ Thần thất thanh kêu to, một vị âm chúng Nộ Chiến tộc khác là Ủy Thuế cũng theo đó sợ hãi, toàn thân run rẩy.

Hùng Liệt quay đầu hỏi:

- Thứ gì? Người nói mau.

Mấy trăm vạn âm chúng tu vi Không Vô cảnh trở lên bao vây tới, dùng hồn thể bày trận, chuẩn bị vây khốn cường giả Nộ Chiến tộc tám tay.

Nộ Vũ Thần trầm giọng nói:

- Ba đầu tám cánh tay, từ xưa đến nay cũng chỉ có tộc trưởng Nộ Chiến tộc đời thứ nhất mới có thể đạt được, nhưng hắn lúc trước đã hi sinh trong chiến đấu, chính là cuộc chiến tranh Nộ Chiến tộc bị một chiếc máy phi hành tiêu diệt một nửa tộc nhân kia, hắn đã chết nhiều năm trước, sao lại trở thành Triệu Hoán linh của Nộ Hỏa Thần Tâm?

Dương Đại nhíu mày, một vị tộc trưởng chết đi có thể mạnh như thế?

Hắn cứ tưởng rằng Nộ Chiến tộc thế hệ này là một đời mạnh nhất, xem ra cũng không phải như thế.

- Trên người hắn tụ tập lực lượng của rất nhiều chiến sĩ Nộ Chiến tộc, không thể đo lường.

Âm thanh Hình Thánh theo đó vang lên.

Dương Đại cũng không có hạ lệnh, Mộ Dung Trường An cầm trong tay Thương Hải Long Ảnh đánh tới, tựa như một đạo kiếm quang, lướt ngang trời cao, mắt trần khó mà bắt kịp tốc độ.

Kiếm quang lóe lên, cường giả Nộ Chiến tộc tám tay bị xuyên thủng lồng ngực, nhưng hắn cũng không có vì vậy mà

phá diệt, bốn tay trong đó đánh về phía Dương Đại, oanh ra bốn đầu sóng lửa màu sắc không đồng đều, theo bốn phương tám hướng đánh tới.

Hình Thánh ngăn ở trước mặt Dương Đại, vung lên Sát Hồn, khoan tròn trước người, sáng tạo ra một hắc động, phát ra hấp lực đáng sợ, hấp thu bốn đầu sóng lửa.

Ầm ầm!

Mấy trăm vạn âm chúng bày trận thành công, từng đợt băng tinh bay lên, vây khốn cường giả Nộ Chiến tộc tám tay, Dương Đại cấp tốc bay ra ngoài trận, để nhóm âm chúng nhỏ yếu dồn dập rút lui.

Đại trận băng thuộc tính, Dương Đại không rõ ràng cụ thể tên là gì, ngược lại là Giang Lễ mang âm chúng luyện, hiệu quả mạnh lạ thường, cấp tốc đông kết cường giả Nộ Chiến tộc tám tay.

Hùng Liệt mang theo Long Phá chúng quân của hắn vào trận, cùng nhau thi triển Thương Long phá, khoảng cách gần công kích cường giả Nộ Chiến tộc tám tay, từng đầu ngũ trảo kim long đánh tới, không ngừng tan rã thân thể hắn.

Trong trời cao, Dương Đại thất vọng, cái này là Nộ Hỏa Thần Tâm cây vào sao?

Không đủ tư cách trở thành âm tướng của hắn.

Đã như vậy, vậy sớm một chút kết thúc đi.

- Bắt đầu đuổi tận giết tuyệt!

Dương Đại ở trong lòng hạ lệnh, hết thấy âm chúng đều nghe được câu này.

Phương xa, một cỗ khí thể khủng bố phóng lên tận trời, cuộn lên làn sóng cuộn cuộn, đó là khí thể của Trượng Thiên Nam.

Thánh cảnh cường giả cuối cùng muốn toàn lực mà chiến.

Dương Đại rõ ràng cảm nhận được số lượng lớn khí tức đang tiêu vong, Trụ Nộ thiên vương cùng Trượng Thiên Nam hợp lại, đủ để tàn sát toàn bộ Nộ Chiến tộc.

Dương Đại điều động một trăm vị âm chúng Thiên Nguyên cảnh tiến đến trợ giúp, trong đó bao gồm cả Mộ Dung Trường An, hấn cần Mộ Dung Trường An hấp hồn.

Hấn lo lắng sau khi Nộ Chiến tộc chết hết, trận chiến tranh này sẽ trực tiếp dừng lại, cho nên hấn muốn một bên hấp hồn, một bên tác chiến.

Phương xa, biển lửa thao thiên, bao trùm phạm vi dặm chỗ, đêm không hết tộc nhân Nộ Chiến tộc toàn thân bị đốt cháy, bọn hấn không có chạy trốn, mà là phấn đấu quên mình lao thẳng đến Trượng Thiên Nam.

Trượng Thiên Nam đã tiến vào Thánh Thân, hồn thể phát ra kim quang, song chương thẳng thấn thoải mái, mỗi một thần thông đều bẻ gãy nghiền nát, cải biến hình dạng mặt đất, đánh giết ngàn vạn tộc nhân Nộ Chiến tộc.

Chương 449: Đào thải chiến tranh, thu Nộ Chiến (4)

Nộ Chiến tộc luôn cố chấp biến thành kẻ yếu bị tàn sát.

Nộ Hỏa Thần Tâm đang giao chiến cùng Mộ Dung Trường An, thực lực bản thân hắn có thể cứng rắn chống đỡ Mộ Dung Trường An, thân hình hai người nhanh chóng xê dịch, đủ loại pháp thuật thần thông tiện tay đánh ra.

- Người tựa hồ không quan tâm tộc nhân, phải biết tộc nhân của ngươi là bởi vì ngươi mới rơi vào nguy cảnh như thế.

Mộ Dung Trường An mở miệng hỏi, Thương Hải Long Ảnh trong tay chưa từng ngừng qua, Long Ảnh quán quanh thân kiếm, tư thái thần binh triển lộ không bỏ sót.

Nộ Hỏa Thần Tâm không có trả lời, chẳng qua trong mắt của hắn tràn đầy ý cười khinh miệt.

Hai người quyết chiến, tạm thời không nhìn ra ai thắng ai thua.

Trụ Nộ thiên vương bị mười mấy tên Thần Tuyền giả vây công, nhưng hắn vô cùng cường thế, đã có bảy vị Thần Tuyền giả chết ở trong tay hắn.

- Đáng chết, ngươi xứng làm đệ nhất Thần Tuyền giả Nộ Chiến tộc sao?

- Trụ Nộ thiên vương, mặc dù chết, ta cũng phải hóa thành Lệ Quỷ quán lấy ngươi!

- Đáng giận, Nộ Chiến tộc ta không ngờ lại chết trong tay của tộc nhân mình.

- Vì sao lại như thế? Vì sao đột nhiên tiến vào chiến tranh đào thải?

Đối mặt những đồng bào oán giận, về mặt Trụ Nộ thiên vương không biểu tình, hắn không có chút nào gánh vác, ngược lại những đồng bào này rất nhanh sẽ hiểu rõ.

Không đến hai phút đồng hồ, hắn tru diệt hết thầy Thần Tuyển giả trừ Nộ Hỏa Thần Tâm ngoài, hắn tiến đến đối chiến Nộ Hỏa Thần Tâm, để Mộ Dung Trường An tiếp tục hấp hồn.

Bản tôn Dương Đại hóa thành Thu Tộc nhân cảm thụ được số lượng âm chúng tăng trưởng, tâm tình dễ chịu.

Cứ như vậy.

Một bên giết, một bên hút.

Dương Đại đang nghĩ ngợi, bỗng nhiên nhìn thấy một đám hắc ảnh nhanh chóng kéo tới, âm chúng ven đường mong muốn ngăn cản, nhưng lại xuyên qua thân thể của bọn hắn, đan xen mà qua, tựa như đụng phải hư ảnh.

Mục tiêu của bọn hắn chính là Dương Đại.

Thật nhanh!

Dương Đại dự cảm không ổn, nhưng nhóm âm chúng căn bản không có cách ngăn cản.

Hình Thánh vung lên Sát Hồn, những Hắc Long đó không ngờ lại cũng xuyên thể mà qua, không có ngăn cản đến những hắc ảnh kia.

Trong chốc lát, những hắc ảnh kia nhảy lên một cái, đem Dương Đại bao vây, một vị trong đó hai mắt phát ra hồng quang chiếu vào trên người Dương Đại, thân ảnh Dương Đại đang chuẩn bị công kích hơi ngưng lại, định trên không trung, không thể động đậy.

- Càn rỡ!

Hình Thánh quát lớn, tiếng như lôi đình, quanh quẩn không dứt.

Sát Hồn chém đi, lại xẹt qua những hắc ảnh kia, không có tạo thành tổn thương, cực kỳ quỷ dị.

Trong đó một vệt bóng đen truyền ra âm thanh của Nộ Hỏa Thần Tâm:

- Bá Vương Bất Quá Giang, đến đây kết thúc, ngươi sắp thành lực lượng của ta!

Dương Đại nghe không hiểu những gì Nộ Chiến tộc đã nói, dù sao cũng là kéo chiến trường từ trong hiện thực, không có năng lực tiếng nói chung ở trong Thâm Vực, cho nên ở giữa chủng tộc nghe không hiểu đối phương nói gì.

Dương Đại trả lời một câu:

- Có thể nói Hán ngữ hay không?

Nộ Hỏa Thần Tâm cười lạnh:

- Xem ra ngươi không tin.

Dương Đại nói:

- Cái gì?

Nộ Hỏa Thần Tâm ngạo nghễ cười nói:

- Chiến Tranh lệnh? Ta cũng có, ban đầu ta cũng muốn sử dụng, không ngờ ngươi dùng trước, mà thứ có giá trị duy nhất của nhân tộc Địa Cầu chính là ngươi.

Dương Đại hỏi lại:

- Ngươi đang cầu xin tha sao?

Hắn không rõ Nộ Hỏa Thần Tâm muốn làm gì, mặc dù thân thể không thể động, nhưng hắn cũng không có thấy khó

chịu.

Mà hắn chẳng qua là phân thân, cũng không phải bản tôn.

Nộ Hỏa Thần Tâm bỗng nhiên ý thức được không thích hợp, hắc ảnh có cặp mắt phát ra hồng quang hoảng sợ nói:

- Làm sao có thể? Người không có thiên phú? Vậy những Hồn nô này là xảy ra chuyện gì?

Dương Đại khinh thường nói:

- Mặc dù nghe không hiểu, nhưng cảm giác tâm tính người đã sụp, cầu xin tha thứ vô dụng.

Mấy trăm vạn âm chúng bày ra trận pháp vừa tru diệt cường giả Nộ Chiến tộc tám tay, lập tức bao vây Dương Đại cùng các bóng đen, bắt đầu kết trận.

Trận pháp cấp tốc kết thành, nhưng các bóng đen vẫn không thể thoát được thiên phú của Dương Đại.

- Nhiếp Hư trận, lên.

Giang Lễ ở trên không trung quát to, trận pháp lên, tám màn đen bay lên, liên tiếp trời và đất.

Trong tám màn đen toát ra muôn vàn lôi đình, liên tục tru diệt các bóng đen, phân thân Dương Đại lông tóc không hư hại.

Phương xa, Nộ Hỏa Thần Tâm đang quyết chiến cùng Trụ Nộ thiên vương ánh mắt kịch biến.

- Tại sao lại dạng này... Không có khả năng...

Chính như Dương Đại suy đoán, tâm thái Nộ Hỏa Thần Tâm đã sụp đổ.

Kế hoạch của hắn chính là chiếm lấy thiên phú của Dương Đại, nhưng thất bại, hắn không thể nào hiểu được.

Những hắc ảnh kia chính là thí luyện giả chủng tộc khác, trong đó có một vị có thiên phú chính là chiếm lấy thiên phú của những người thí luyện khác, trăm phần trăm thành công.

Hắn không nghĩ ra, vì sao lại thất bại.

Chẳng lẽ vừa rồi là Bá Vương Bất Quá Giang giả?

Nhưng khí tức của hắn rõ ràng chính là Bá Vương Bất Quá Giang mà?

Nộ Hỏa Thần Tâm tâm loạn như ma, dẫn đến chiến đấu xuất hiện sai lầm, bị Trụ Nộ thiên vương tung một quyền đánh trúng, rơi xuống phía dưới, nên xuyên mặc đất.

Trong ánh mắt Trụ Nộ thiên vương lóe lên hoang mang, nhưng hắn không có suy nghĩ nhiều, cúi người phóng đi, truy sát Nộ Hỏa Thần Tâm.

Nộ Hỏa Thần Tâm bị kiềm chế, nhóm Thần Tuyền giả chết hết, Nộ Chiến tộc bắt đầu yếu ớt chống đỡ, nhóm âm chúng Thiên Nguyên cảnh của Dương Đại trắng trợn đồ sát tộc nhân Nộ Chiến tộc, mà Mộ Dung Trường An hấp hồn bốn phía, khiến cho âm chúng của Dương Đại càng ngày càng nhiều.

Số lượng Nộ Chiến tộc cũng không ít, có tới mấy trăm triệu người, chiến tranh đến tận đây, Dương Đại đã hấp thu trăm vạn âm chúng.

Trận chiến tranh này đã không còn lo lắng.

Một nén hương thời gian sau, âm chúng Nộ Chiến tộc của Dương Đại đã qua ngàn vạn, Mộ Dung Trường An triệu hoán bọn hắn đi ra, đầu nhập vào trong chiến tranh, nhìn đồng bào từng kẻ vai chiến đấu trở thành địch nhân, sĩ khí Nộ Chiến tộc giảm lớn.

Bọn hắn ý thức được một sự thật, Nộ Chiến tộc muốn vong.

Chương 450: Phục sinh người chết, Hắc Động Vô Định Tộc (1)

Thời gian từng phút từng giây trôi qua, chiến tranh đào thải tàn khốc còn đang tiếp tục.

Nộ Hỏa Thần Tâm bị Trụ Nộ thiên vương đuổi theo đánh, nhưng hắn rất nhanh ổn định tâm tính, không lo lắng vì sao chiếm lấy thiên phú sẽ thất bại, mà chuyên tâm chiến đấu.

- Vì sao ngươi còn đang kiên trì?

Hai tay Trụ Nộ thiên vương mang theo lôi đình, phát tay, muôn vạn lôi điện theo từng hướng đi xen lẫn lao tới Nộ Hỏa Thần Tâm, Nộ Hỏa Thần Tâm vùng động trượng dài màu bạc trong tay, dùng linh lực bản thân chống cự lôi đình từ bốn phương tám hướng.

Khắp nơi trên mặt đất phá toái phía dưới là thi thể Nộ Chiến tộc, phiến đại địa này nghiêm nhiên biến thành luyện ngục.

- Dĩ vãng đều là Nộ Chiến tộc là thợ săn, bây giờ Nộ Chiến tộc thành con mồi, bọn hắn biểu hiện ra quyết tâm cứng cỏi vượt qua chủng tộc khác, mặc dù biết đại thế đã mất, bọn hắn còn đang quyết chiến, bọn hắn hiện tại chỉ có một ý niệm trong đầu, tận khả năng diệt nhiều địch, để cho mình chết cũng không tiếc.

- Ngươi đã từng thuộc về Nộ Chiến tộc, vì sao ngươi còn muốn hỏi?

Nộ Hỏa Thần Tâm lạnh lùng nói, ngữ khí trào phúng.

Trụ Nộ thiên vương bình tĩnh nói:

- Nếu không phải ngươi không nhìn rõ thực lực của mình, nhất định phải đến địa cầu, vì sao Nộ Chiến tộc lại có kết quả như vậy? Ta đối với ngươi rất thất vọng, bởi vì ngươi bây giờ bày ra lực lượng thấp hơn ta dự đoán.

Nộ Hỏa Thần Tâm không lên tiếng nữa, hấn vung lên trường dài màu bạc, nhấc lên gió lốc, như vòi rồng vụt lên từ mặt đất, vờn quanh thân hấn, hấn đi theo lui lại, chui vào trong phong bạo, tan biến không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lôi đình Trụ Nộ thiên vương đánh ra khế chạm vào gần gió lốc liền bị xé tan, tan biến không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Gió lốc đột nhiên gia tốc, bao trùm phương viên mấy trăm dặm, mang theo vô tận thiên uy tàn phá bừa bãi mà đi, quét ngang hết thấy tồn tại ven đường, Trụ Nộ thiên vương muốn ngăn cản, nhưng linh lực của hấn căn bản không có cách xuyên thấu gió lốc, hồn thể cưỡng ép bị xông vào trong phong bạo, rất nhanh bị đánh bay ra ngoài.

- Làm sao có thể!

Trụ Nộ thiên vương quá sợ hãi, trong lòng kinh hãi, hấn vội vàng đem cảnh tượng mình thấy thông qua tâm linh cảm ứng báo cho Dương Đại.

Dương Đại đang xem chiến, hưởng thụ số lượng âm chúng gia tăng nhũu mảy.

- Ngươi chắc chắn chứ?

- Xác định, tuyệt đối là Thánh cảnh, chính là chủng tộc thần bí lúc trước tàn sát Nộ Chiến tộc, ta thấy qua thân ảnh của hấn trên bộ máy phi hành kia, không ngờ hấn đã chết, lại còn trở thành Triệu Hoán linh của Nộ Hỏa Thần Tâm.

Âm thanh Trụ Nộ thiên vương run rẩy, trận chiến năm đó cho hấn bóng ma trong lòng cực lớn.

Dương Đại nhú mày, quay đầu nhìn lại, chân trời đã xuất hiện gió lốc màu bạc, mơ hồ rõ ràng đếm không hết lời điện xen lẫn, đó là pháp thuật của Trụ Nộ thiên vương, lại bị gió lốc màu bạc biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Mục tiêu của đôi phương rõ ràng chính là hấn.

Lúc trước phái tới những hắc ảnh kia đã bị nhóm âm chúng trấn áp, nhưng Nộ Hỏa Thần Tâm rõ ràng không muốn từ bỏ ý đồ.

Dương Đại cũng không muốn lại kéo dài thời gian, lập tức mở ra hình thái Âm Thần, lựa chọn âm tướng Hình Thánh.

Trong khoảnh khắc, hơn tám trăm triệu âm chúng các phe phân bố trên khắp đại lục đều bốc lên ánh sáng màu lục, cấp tốc bay lên không, chuyển hóa thành màu đen, hơn tám trăm hai mươi triệu chùm sáng màu đen bắn về phía Hình Thánh trong chiến trường, che khuất bầu trời, để cả thiên địa đều bị trùng xuống.

Trong phong bạo màu bạc, Nộ Hỏa Thần Tâm cũng chú ý tới một màn này, ánh mắt hấn lộ ra nét mừng.

Hình thái Âm Thần chính là tuyệt chiêu của Dương Đại, người gặp qua đều đã chết, nhưng Nộ Hỏa Thần Tâm thông qua thủ đoạn nào đó biết được hình thái Âm Thần, hấn kinh hỉ chính là Dương Đại cuối cùng thi triển một chiêu này.

- Người vẫn không giữ được bình tĩnh.

Trong lòng Nộ Hỏa Thần Tâm khinh thường suy nghĩ, gió lốc màu bạc gia tốc, cuốn bay đếm không hết âm chúng, chiến sĩ Nộ Chiến tộc, hấn đã không cố kỵ gì, cả đồng bào bị đụng trúng đều không thèm để ý, mục tiêu của hấn chỉ có một.

Dương Đại.

Tiến vào hình thái Âm Thần, Hình Thánh bay trên bầu trời, thân cao trăm trượng, trên người không ngờ lại hiện ra đường nét chiến giáp, lại thêm Sát Hồn bá khí đáng sợ trong tay, như thượng cổ Chiến thần buông xuống giới này, cổ khí thể kia kinh thiên động địa, để mặt hết thấy âm chúng lộ vẻ hướng tới.

Bọn hần đều muốn thử xem hình thái Âm Thần.

Muốn nếm thử loại lực lượng vô địch kia.

Hình Thánh lập tức phóng tới gió lốc màu bạc, một màn này để Nộ Hỏa Thần Tâm càng cao hứng hơn.

Đối phương nhanh như vậy, rõ ràng thời gian rất gấp.

Vậy cảm thụ một chút át chủ bài chân chính của ta đi.

Ánh mắt Nộ Hỏa Thần Tâm trở nên điên cuồng, hần cuối cùng đợi đến cơ hội này.

Gió lốc màu bạc trở nên dị thường cuồng bạo, chấn động đến đại địa kịch liệt run rẩy, mặt đất phá toái, từng khối nham thạch như cát đá bay lên trời, quanh quẩn trên không trung, thanh thế hạo đại.

Hình Thánh bay qua trên đỉnh đầu mấy trăm triệu âm chúng, đánh tới phía gió lốc màu bạc, hần nâng lên Sát Hồn, vung vẩy trăm ra một búa, một đạo búa khí màu đen muốn sấn cả trời cao đánh trúng gió lốc màu bạc, trực tiếp đánh tan gió lốc màu bạc, cuồng phong bao phủ bát phương, âm chúng, sinh linh Nộ Chiến tộc trong phạm vi năm trăm dặm, tất cả đều bị quyền bay ra ngoài.

Chương 451: Phục sinh người chết, Hắc Động Vô Định Tộc (2)

- Rống.

Một tiếng gầm gừ không phải người nổ vang, sau khi gió lốc màu bạc tán đi, một tôn thân ảnh đáng sợ hiển lộ ra, hắc đầu rồng thân người, toàn thân đỏ sậm, sau lưng mọc lên hai cánh, hai cánh hiện lên màu đen, chỗ khớp nối có xương nhọn toát ra, hắc phun ra một ngụm trọc khí, hai mắt màu đỏ tươi khóa chặt Hình Thánh.

Nộ Hỏa Thần Tâm cầm trong tay trượng dài màu bạc đứng ngạo nghễ trên đỉnh đầu, nói:

- Bá Vương Bất Quá Giang, để ta cảm thụ lực lượng mạnh nhất của ngươi đi, một phút đồng hồ, ngươi chỉ có một phút.

Hắn muốn công tâm, muốn nói cho Dương Đại rằng mình đã biết khuyết điểm trí mạng của hình thái Âm Thần.

Quả nhiên!

Dương Đại phối hợp với hắn, vẻ mặt đột nhiên đại biến, vô cùng khó coi.

Nộ Hỏa Thần Tâm càng thêm đắc ý, không cần hắn phân phó, sinh vật đầu rồng dưới chân gào thét một tiếng, nhào về phía Hình Thánh.

Thân thể của hắn to lớn như núi cao, vọt mạnh dâng lên, khí thế đáng sợ đến cực độ.

Hình Thánh một tay giơ cao Sát Hồn, đôi mắt cường địch đáng sợ, hấn vẫn như cũ biểu hiện ra khí phách trầm ổn làm người an tâm.

Chém xuống một búa, trong chốc lát, giữa thiên địa xuất hiện một vết đen, để hết thấy đứng im.

Đầu hắc tuyến này vừa hay chém vào giữa thân thể Nộ Hỏa Thần Tâm và sinh vật đầu rồng, nháy mắt Nộ Hỏa Thần Tâm trong ánh mắt ngưng kết.

Oanh!

Hắc tuyến nổ tung, xuất phát ra vô tận liệt diễm, từ giữa ra ngoài, thôn phệ sinh vật đầu rồng cùng Nộ Hỏa Thần Tâm.

- Không...

——

Nộ Hỏa Thần Tâm phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, thân hình vặn vẹo trong biển lửa màu đen, cấp tốc tan biến, sinh vật đầu rồng dưới chân cũng giống như thế.

Miêu sát!

Dương Đại ngậy cả người, nhin không được mắng:

- Lãng phí cảm xúc của Lão Tử.

- Báo cáo cuối ngày!

Câu nói ở phía sau là nói cho toàn thể âm chúng.

Nương theo Nộ Hỏa Thần Tâm ngã xuống, Nộ Chiến tộc triệt để đi đến diệt lộ, các Thần Tuyến giả khác đều đã chết, Nộ Chiến tộc làm sao có thể ngăn cơn sóng dữ.

Hình Thánh thừa dịp hình thái Âm Thần, bắt đầu tàn phá bừa bãi, hấn điên cuồng vung vẩy Sát Hồn, đếm không hết búa khí màu đen giết ra, hóa thành càng nhiều chùm sáng màu đen, xuyên thủng thân thể từng người từng người Nộ Chiến tộc,

trong một giây có thể đánh giết mấy ngàn kẻ địch, thậm chí hơn vạn.

Nương tựa theo Hình Thánh bùng nổ, trong thời gian tám phút tiếp theo, Nộ Chiến tộc cơ hồ chết hết, chỉ còn lại có mấy trăm tù binh, Dương Đại cố ý để Trọng Thiên Nam nhìn xem, không cho phép bọn hắn tự sát, sau đó để Mộ Dung Trường An hấp hồn.

Hình thái Âm Thần kết thúc, Dương Đại theo đó tiến vào hôn mê trạng thái.

Từ khi Bá Vương Bất Quá Giang và Nộ Chiến tộc tan biến, đã qua năm tiếng, các quốc gia trực tiếp vẫn trình chiếu không cảnh ngoài không gian, thật lâu chưa từng xuất hiện thân ảnh Dương Đại, làm cho nhân loại bắt đầu lo lắng, các người dẫn chương trình trực tiếp đều chiếm được văn bản tài liệu thống nhất, đang ở phổ cập tình báo về các chủng tộc ngoài hành tinh thu tập được, nhưng dù cho như thế, lực chú ý trên mạng còn ở vào trận thắng bại lên này.

- Làm sao còn chưa xuất hiện?

- Bá Vương Bất Quá Giang sẽ không....

- Im miệng, chắc là tiến vào một tình cảnh chiến đấu độc lập nào đó, không có tin tức chính là tin tức tốt nhất, nếu kẻ địch thắng, khẳng định sẽ tới giết chúng ta.

- Tin tưởng Bá Vương Bất Quá Giang, hẳn khi nào để cho chúng ta thất vọng qua?

- Nhiều âm chúng như vậy, tại sao thua, các người có thể có chút lòng tin đối với Bá Vương Bất Quá Giang hay không?

Dân mạng càng ngày càng hấp tấp, dần dần bắt đầu bùng nổ đủ loại mắng chiến.

Cao tăng các quốc gia thật ra cũng rất khản trương, mặc dù trước đó tràn ngập lòng tin, nhưng bây giờ thời gian càng kéo dài, tóm lại vẫn lo lắng trong khó.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Qua đi tới tám giờ, Dương Đại vừa tỉnh lại, hấn mở to mắt, Kỷ Vân Yên lập tức diu hấn ngồi dậy.

Hấn đưa mắt nhìn lại, bốn phương tám hướng tất cả đều là âm chúng, phương xa còn có số lượng lớn thi thể chồng chất.

Mộ Dung Trường An còn đang hấp hồn, âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết cũng đang bận bịu hấp thu máu thịt.

Trong lòng Dương Đại trấn an, chiến tranh kết thúc, không có lập tức rời khỏi, xem ra nhóm âm chúng vẫn không chế xong tù binh, như thế mới có thể sử dụng đến lợi ích tốt nhất.

Nghỉ ngơi ba giờ, Dương Đại đứng dậy, hấn tới chỗ thi thể Nộ Hỏa Thần Tâm và sinh vật đầu rồng, Hình Thánh, Trụ Nộ thiên vương thủ tại chỗ này.

Sinh vật đầu rồng lại là vật sống.

Cái này khiến Dương Đại càng thêm tò mò về thiên phú của Nộ Hỏa Thần Tâm.

Hấn trước hấp thu hồn phách Nộ Hỏa Thần Tâm, theo đó hấn cũng cảm giác được thiên phú của mình trở nên mạnh hơn một chút, cụ thể mạnh lên ở đâu, hấn cũng nói không rõ, nhưng chính là mạnh lên.

- Đẳng sau có thời gian nghiên cứu thật tốt một chút.

Dương mặc lặng yên suy nghĩ, sau đó đi tới trước mặt sinh vật đầu rồng.

Đây chính là tồn tại Thánh cảnh.

Lại bị miêu sát!

Bất quá cũng như thường, trước kia không có cường giả Thánh cảnh, hình thái Âm Thần đã rồi đánh giết Trượng Thiên Nam, hiện tại có Trượng Thiên Nam tôn Thánh cảnh này tồn tại, hình thái Âm Thần tự nhiên càng mạnh.

Trong lòng Dương Đại cảm khái, đồng thời hấp thu hồn phách của sinh vật đầu rồng.

Một đợt này kiếm lời.

Thu hoạch toàn bộ Nội Chiến tộc, còn thu hoạch được chiến lực Thánh cảnh.

Sau khi hấp thu xong Long Thủ sinh vật, tu vi Dương Đại đột phá tới Thiên Nguyên Âm Dương cảnh hậu kỳ.

Trạng thái tinh thần của hắn lập tức khôi phục không ít, hắn đem Nội Hỏa Thần Tâm, Long Thủ sinh vật triệu hoán đi ra.

Chương 452: Hồn Chủ (1)

Nộ Hỏa Thần Tâm phức tạp nhìn chăm chăm Dương Đại, chậm rãi cúi thấp cái đầu cao ngạo của mình.

Hắn vẫn không nhịn được hỏi:

- Vì sao ta bị bại không hợp thói thường như thế?

Dương Đại cười nói:

- Đánh giá thấp ta chứ sao.

Sau khi trở thành âm chúng, trao đổi không có bất kỳ trở ngại gì.

- Nếu như ta chịu đựng một phút đồng hồ, ngài còn có thủ đoạn càng mạnh hơn sao?

- Một phút đồng hồ không đủ.

Dương Đại lắc đầu bật cười.

Nộ Hỏa Thần Tâm trừng to mắt, toàn thân run rẩy.

Trụ Nộ thiên vương khẽ nói:

- Trừ phi ngươi kiên trì mười phút đồng hồ.

Mười phút đồng hồ.

Nộ Hỏa Thần Tâm như bị sét đánh, theo đó ngòi liệt trên mặt đất.

Liều Tuấn Kiệt nhịn không được nói:

- Một phút đều không chịu được nữa, làm sao dám nghĩ mười phút đó?

Các âm chúng khác dồn dập trào phúng, bọn hắn không có hảo cảm về Nộ Hỏa Thần Tâm, thậm chí cảm thấy nên mắng hắn.

Dương Đại hỏi:

- Thiên phú của ngươi là cái gì?

Nộ Hỏa Thần Tâm hít sâu một hơi, nói:

- Ta là song thiên phú, ngoại trừ bản thân thiên phú Nộ Chiến tộc ra, ngoài định mức có thêm triệu hoán thiên phú bản nguyên, ta có khả năng triệu hoán đồng bào đã chết đi, số lượng căn cứ tu vi của ta tăng lên mà định ra, trước đó không lâu ta trở thành Nộ Chiến tộc thần, thiên phú tấn thăng cấp Cực Trụ, thu hoạch được thiên phú phục sinh người chết, chỉ cần có thi thể đối phương là có thể phục sinh.

Dương Đại ngây cả người, hỏi:

- Phục sinh có hạn chế gì?

Nộ Hỏa Thần Tâm nói:

- Mỗi khi đột phá tầng một tiểu cảnh giới thì có thể phục sinh một người chết, bất quá lực không chế đối với người rất phục sinh yếu, chỉ có thể bảo trì thời gian mười năm.

Một tiểu cảnh giới là sẽ phục sinh được một người chết, nhưng chỉ có thể khống chế mười năm.

Trái tim Dương Đại đột nhiên đập nhanh hơn.

Nếu để cho Nộ Hỏa Thần Tâm phục sinh một nhóm người chết mạnh mẽ, lại không chế bọn hắn không phản kháng Dương Đại hấp hồn...

Tuyệt phối.

Ánh mắt Dương Đại nhìn về phía Nộ Hỏa Thần Tâm trở nên nhu hòa, giống như đang xem bảo bối.

Nhóm âm chúng hâm mộ ghen tỵ nhìn về phía Nộ Hỏa Thần Tâm, nghe thiên phú này, đã biết sắp bị trọng dụng.

Dương Đại nhìn về phía Long Thủ sinh vật, khiến cho hắn tự giới thiệu.

Sau khi Long Thủ sinh vật trở thành âm chúng, ý thức khôi phục, không cuồng bạo như lúc trước ấy.

- Ta đến từ Hắc Động Vô Định Tộc, tên là Hồng Vô Định...

Long Thủ sinh vật mở miệng nói, Hắc Động Vô Định Tộc cũng không có tiền vào Thâm Vực, không có thiên phú trong Thâm Vực, nhưng chủng tộc bọn hắn cực kỳ cường đại, trong vũ trụ ẩn giấu đi rất nhiều tộc mạnh như vậy, không cần dựa vào Thâm Vực, dĩ nhiên cũng có thể chẳng qua là tạm thời không có bị chọn trúng, có chủng tộc vừa tiến vào Thâm Vực tồn tại chính là xếp hạng cực cao.

Hồng Vô Định trải qua rất đơn giản, chính là chết trong trận đại chiến cùng Nộ Chiến tộc trước kia, lúc ấy bọn hắn đang tìm kiếm hắc động, bị Nộ Chiến tộc kiềm chế, máy phi hành bị phá hư, lúc thăm dò hắc động lúc gặp ngoài ý muốn, Hồng Vô Định và đồng bào thoát đi, nhưng vẫn bỏ mình, cuối cùng bị Nộ Hỏa Thần Tâm nhặt nhạnh chỗ tốt.

Hắc động có chất lượng cực lớn, có hấp lực đáng sợ không gì sánh nổi, dù cho là Thánh cảnh, cũng chưa chắc có thể rung chuyển hết thấy hắc động, dù sao hắc động cũng có khoảng cách.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Hắc Động Vô Định Tộc, chẳng lẽ hắc động có rất nhiều chủng tộc?

Hồng Vô Định trả lời:

- Xác thực, chỉ là chúng ta mới biết được mười chi, phần lớn dùng hắc động làm con mồi, dưới tình huống làm bản thân lớn mạnh, cũng là thủ hộ trật tự vũ trụ.

Còn có ý thức trách nhiệm vũ trụ?

Dương Đại không có hỏi, đại khái tìm hiểu một chút liền đủ.

Hắn bắt đầu hấp hồn, số lượng Nộ Chiến tộc khổng lồ, còn chưa hút xong.

Đây là cả chi Nộ Chiến tộc, cũng không phải chỉ có thí luyện giả, số lượng mơ hồ vượt qua tổng số âm chúng của Dương Đại.

Hai ngày sau.

Nộ Chiến tộc chỉ còn lại có hơn mười vị tù binh, Dương Đại tổng cộng thu hoạch được hơn tám trăm năm mươi triệu âm chúng, để tổng số âm chúng của Dương Đại tăng lên gấp bội.

Giống Thu Tộc, Thiên tộc cũng không phải số lượng một ức, tựa như Nhân loại Địa Cầu vậy, mấy chục ức người chỉ có hai ức vị thí luyện giả.

Dương Đại mở miệng nói:

- Giải quyết bọn hắn đi, lười nhác lại hút.

Tù binh còn lại đều rất yếu, chuyên môn sàng chọn qua.

Một phút đồng hồ sau.

【 Chiến tranh đào thải kết thúc 】

Nương theo thông báo nhắc nhở xuất hiện, Dương Đại cùng nhóm âm chúng toàn bộ tan biến.

Dương Đại lần nữa mở mắt, đã trở lại vũ trụ.

Hắn bắt đầu thu hồi âm chúng.

Cùng lúc đó, trực tiếp toàn cầu bắt được một hình ảnh này, toàn cầu phân chấn.

- Bá Vương Bất Quá Giang hồi trở lại rồi! Tan biến ba ngày, nhưng hắn vẫn trở lại.

- Nhân loại vĩnh viễn nên tin tưởng Bá Vương Bất Quá Giang.

- Nhìn một chút cảnh tượng âm chúng vừa rồi, xem ra chúng ta quá lo lắng.

- Thật là tò mò trong ba ngày nay đã xảy ra chuyện gì.

- Địa Cầu thần trở lại rồi!

Trong lúc toàn cầu đang cuồng hoan, Dương Đại mang theo âm chúng còn lại về trở lại địa cầu, buông xuống Phong Thành, Hán Tây hành tỉnh, Hạ Quốc.

Vừa về nhà, Dương Đằng đã xông lại, xúc động hỏi:

- Đã thu phục được?

Nộ Hỏa Thần Tâm mạnh mẽ, hắn thông qua trực tiếp đã thấy được, rất muốn nhìn thấy bộ dáng tên kia một mực cung kính trước mặt con trai mình.

Đối mặt phụ thân hỏi thăm, Dương Đại cười gật đầu.

Liễu Tuấn Kiệt đắc ý cười nói:

- Người đoán xem thu bao nhiêu người?

Dương Đằng hỏi:

- Những gia hỏa đột kích đều bị thu phục rồi? Số lượng cụ thể, ta xem trực tiếp cũng không thể đếm hết được.

Chương 453: Hồn Chủ (2)

Liễu Tuấn Kiệt đang muốn nói chuyện, kết quả bị Dương Đại liếc qua, bị dọa đến im miệng.

Dương Đằng hồ nghi nhìn về phía Dương Đại, vì sao không thể nói?

Dương Đại cười nói:

- Đừng hỏi nữa, sau này sẽ biết, đến lúc đó gặp được kẻ địch không thể đối đầu, còn có thể ôm lấy chờ mong đối với ta, ngài muốn hoàn toàn hiểu thực lực hết ta, ngược lại không tốt.

Dương Đằng cảm thấy có đạo lý, Bá Vương Bất Quá Giang ở trong mắt đại chúng chính là hết sức thần bí, thần bí mang đến mong đợi vô kỳ hạn, cho rằng hắn không gì làm không được.

Trước kia Dương Đằng cảm thấy không chân thực, thậm chí không hài hòa, dù sao đại anh hùng là hài tử mình từ nhỏ nuôi đến lớn, hắn trước kia cảm thấy Dương Đại rất bình thường, cho nên sau khi Dương Đại quật khởi, hắn vừa kinh hỉ, lại hoang mang.

Nhưng bây giờ, Dương Đằng cũng bắt đầu có chút sùng bái con mình.

Con trai càng ngày càng có một loại khí phách mạnh đại vững như Thái Sơn.

Dương Đại cùng Dương Đằng trò chuyện trong chốc lát, lại gọi điện thoại cho Tiêu Hưng, báo cho Nộ Chiến tộc sẽ không

lại đến tập kích Địa Cầu, để Tiêu Hưng báo cho cao tăng các quốc gia, để cho nhân loại an tâm.

Một bên khác.

Trong một gian phòng hội nghị, Tiêu Hưng để điện thoại di động xuống, vẻ mặt phức tạp, vừa kinh hãi, lại rung động.

- Sẽ không lại tới... Chẳng lẽ....

Tiêu Hưng tự lẩm bầm, hai tay đang chống bàn đều đang run rẩy.

Không có người trả lời hắn, bởi vì bên người hắn không có người, nhưng hắn cũng không muốn hỏi những người khác.

Thâm Vực, trong Thiên Khởi tiểu hải vực.

Dương Đại thả ra hết thủy âm chúng, tăng thêm hơn tám trăm triệu âm chúng Nộ Chiến tộc, tổng số âm chúng của hắn đã đi đến đáng sợ mười sáu ức bảy ngàn không trăm chín mươi một (7091) vạn, số lẻ của hắn cũng hết sức khổng lồ.

Dương Đại đem trọn cái Nộ Chiến tộc giao cho Trụ Nộ thiên vương chương quản, Nộ Hỏa Thần Tâm phụ trách trợ thủ.

Thân là đã từng đệ nhất Thần Tuyển giả, Trụ Nộ thiên vương tự nhiên phục chúng, sau khi tiếp nhận trí nhớ âm chúng, Nộ Chiến tộc rất cuộc hiểu rõ Trụ Nộ thiên vương vì sao làm phản, đồng thời cũng ý thức được Dương Đại đáng sợ.

Dương Đại phổ biến phương pháp tu luyện, để toàn thể Nộ Chiến tộc tu luyện.

Hắn muốn hưởng thụ một chút mười sáu sáu trăm triệu âm chúng tu luyện tăng phúc.

Nửa ngày sau, toàn bộ Nộ Chiến tộc được dàn xếp lại, bây giờ toàn bộ Thiên Khởi tiểu hải vực đều có phân bố thân ảnh

âm chúng, chỉ là cảm nhận lượng lớn khí tức kia, Dương Đại đã tràn ngập cảm giác an toàn.

- Nộ Chiến tộc đã chung kết, mục tiêu tiếp theo là Kiếm tông, qua hai ngày để Hình Thánh cảm thụ một chút hình thái Âm Thần, nhìn một chút có thể làm Đại Thánh hay không.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, 1,6 tỷ âm chúng lực lượng cùng chung vào một chỗ mạnh bao nhiêu?

Nếu không đủ, vậy lại nghĩ biện pháp khác.

Để Nộ Chiến tộc tổ đội thành một nhánh đại quân đi chinh chiến cũng không tệ.

Đáng tiếc, Âm Vương chỉ có một vị.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, hẳn bắt đầu chờ mong lúc nào có thể mở ra vị Âm Vương thứ hai.

Hôm sau, trời vừa sáng.

Giang Lễ đến đây bái kiến Dương Đại, Dương Đại ngược lại không cảm giác gì, triệu hấn vào điện.

- Chủ nhân, về thiên phú của Nộ Chiến tộc, ta có một suy nghĩ, ta muốn tìm một loại huyền cảnh pháp thuật hoặc thần thông, do một đám âm chúng nắm giữ, sau này lúc lâm chiến, thi triển huyền thuật cho đại quân Nộ Chiến tộc, kích thích lửa giận của bọn họ.

Giang Lễ hưng phấn nói, hai mắt đều đang tỏa sáng.

Dương Đại hỏi:

- Có thể làm được không? Ta từng đề cho một nhân tộc thí luyện giả thử qua, hiệu quả không lớn.

Giang Lễ nói:

- Đó là bởi vì bọn hấn không đủ mạnh, Nộ Thần, Ủy Thuế cần người mạnh hơn bọn họ thi triển huyền thuật, bọn hấn mới

có thể chân chính tín nhiệm sự thật này, bây giờ chúng ta nắm giữ Nộ Chiến tộc, tuyệt đại đa số đều không mạnh, Nộ Hỏa Thần Tâm hết sức thích hợp đảm nhiệm chức trách cổ vũ lửa giận của Nộ Chiến tộc.

Hắn ngừng lại, nói:

- Ta hiểu rõ tông môn nắm giữ huyền thuật thần thông, mà phạm vi cực lớn, chúng ta có thể dùng vật liệu đi đổi lấy, nếu chủ nhân tín nhiệm ta, có thể đem việc này giao cho ta đi làm, bất quá ta cần phải đi bảo khổ chọn lựa một chút bảo vật.

Dương Đại cười nói:

- Thế thì liền đi đi, chờ tin tức của người.

Hắn nhanh chóng truyền âm cho nhóm âm chúng trấn thủ bảo khổ, cho phép Giang Lễ vào kho tâm bảo.

Cái gọi là bảo khổ thật ra chính là Quy Nguyên thánh lâu, bây giờ đã thanh lý ra, chuyên môn dùng để thả bảo vật, để lúc rời khỏi có thể thuận tiện mang đi toàn bộ.

Sau khi Giang Lễ rời khỏi, Dương Đại tiếp tục tham ngộ Kiếm đạo.

Tuyệt đại đa số Nộ Chiến tộc đều bị Mộ Dung Trường An hấp thu, hắn và Mộ Dung Trường An cũng không có đột phá, bất quá đoán chừng rất nhanh.

Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh có thể đột phá nhanh như vậy, Mộ Dung Trường An cũng xem như một kỳ tích của Tu Tiên giới.

Dương Đại dự định chinh đồn một quãng thời gian.

Đáy biển, Long Cung.

Tam Thái Tử Ngao Hành cùng Quy thần đứng thẳng trong sân, nhìn một gốc cây óng ánh sáng long lanh.

- Điện hạ, Thiên Khởi tiểu hải vực xuất hiện số lượng lớn khí tức hồn thể, căn cứ ta đánh giá, số lượng Hồn nô của Dương Đại chỉ sợ đã tăng lên gấp bội, hấn lớn lên quá nhanh, lại thêm Giang Lễ hỗ trợ làm việc, cứ theo đà này, chỉ sợ Lôi Thần tháp chẳng mấy chốc sẽ ngã vào dưới chân hấn, thiên phú của dị nhân xác thực khó mà ước lượng.

Quy Thần cảm khái nói, mặt mũi tràn đầy kính nể cùng hâm mộ.

Chương 454: Hồn Chủ (3)

Ngao Hành thả lỏng hai tay sau thắt lưng, nói:

- Lôi Thần tháp không có dễ dàng ngã như vậy, mặc kệ như thế nào, Dương Đại là điện khách ta muốn lôi kéo, nếu như hắn cần trợ giúp, chúng ta không thể keo kiệt, như thế sau này đến thời điểm bản điện hạ cần hắn giúp một tay, hắn mới không có lý do từ chối.

Quy Thần cảm thấy có lý gật đầu.

Thiên tài trên đời này sao mà nhiều, chán là không chán nổi, chỉ có kéo mới là nước đi thượng thừa.

Ngao Hành hỏi:

- Tình huống những dị nhân kia như thế nào?

Quy Thần nói:

- Ưu khuyết đều có, trong đó bảy vị dị nhân hết sức đột xuất, nhất là vị dị nhân tên là Mạnh Đại Đế kia, hắn có thể vô hạn hấp thu lực lượng Huyết Mạch, ta đã an bài số lượng lớn yêu tộc hải yêu ẩn chứa huyết mạch mạnh mẽ để cho hắn hấp thu, tu vi của hắn tăng nhanh như gió, từ một loại ý nghĩa nào đó nói, ta cảm thấy hắn càng đáng sợ hơn Dương Đại, hắn hấp thu không có hạn mức cao nhất.

Nghe vậy, Ngao Hành nhíu mày, quay người nhìn về phía hắn, hỏi:

- Thật chứ?

Quy Thần nói:

- Là thật, trừ cái đó ra, còn có một vị dị nhân, tên là Nghê Hi, thiên phú của hắn hết sức quý dị, ta cũng nói không rõ ràng, cần điện hạ tự mình đi nhìn một chút, ta luôn cảm thấy thiên phú của hắn hết sức đáng sợ.

Nhắc lên Nghê Hi, trong mắt Quy Thần lại toát ra vẻ sợ hãi.

Ngao Hành nhíu mày, càng thêm cảm thấy hứng thú về dị nhân, nói ngay:

- Vậy bây giờ đi nhìn một chút.

Quy Thần hành lễ, sau đó dẫn đường.

Cùng lúc đó.

Tin tức tổng số âm chúng Thiên Khởi tiểu hải vực tăng vọt truyền ra vùng biển gần đó, lúc trước Mộ Dung Trường An chinh chiến bốn phía đã sớm tăng mạnh thanh danh Thiên Khởi tiểu hải vực, thế lực khắp nơi đều chú ý tới Thiên Khởi tiểu hải vực, bây giờ thực lực Thiên Khởi tiểu hải vực tăng mạnh, sao bọn hắn có thể không hoảng hốt?

Lôi Thần tháp cũng quan tâm, những không biết sao Nhật Nguyệt Thiên điên cuồng tìm bọn họ gây sự, số lượng đệ tử bọn hắn có thể phái ra lại không đủ để nghiền ép Thiên Khởi tiểu hải vực, cho nên bọn hắn chỉ có thể ẩn nhẫn.

Dần dần, Dương Đại có thanh danh của mình trong vùng biển.

Hồn Chủ!

Thế lực khắp nơi không biết được tên thật của hắn, chỉ biết hắn nắm giữ hơn một tỉ Hồn nô, cho nên xưng là Hồn Chủ.

Đến mức vì sao không phải Hồn Ma, Hồn Thần hay khuynh hướng tên đến các thế lực tà ác, chủ nếu bởi vì Thiên Khởi tiểu hải vực chính là do Long Cung ban tặng, nếu nói

hắn thành tà ma, sẽ hao tổn uy danh Long Cung, từ đó đắc tội Long Cung.

Lúc Dương Đại biết được tên Hồn Chủ đã là mười ngày sau.

Trong khoảng thời gian này, tu vi hắn đột phá tới Thiên Nguyên Âm Dương cảnh viên mãn, Mộ Dung Trường An đột phá tới Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh hậu kỳ, các âm chúng khác cũng đều đang đột phá, Thạch Long, Hùng Liệt cách Âm Dương cảnh chỉ thiếu chút nữa xa, Thái Dương Thần càn vừa độ kiếp thành công, trở thành Thiên Nguyên Âm Dương cảnh.

Thiên Thần vẫn như cũ là Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, nhưng khoảng cách Càn Khôn cảnh đã không xa, Hình Thánh cũng đang xông vào Thiên Nguyên Âm Dương cảnh.

Kỷ Vân Yên sắp đột phá tới Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

Toàn thể thế lực phát triển không ngừng, trong lúc được Mộ Dung Trường An suất lĩnh đại quân chinh chiến, lãnh địa Thiên Khởi tiểu hải vực còn đang khuếch trương.

Một ngày này, Giang Lễ trở về, hắn cùng một phương thế lực lớn thành lập quan hệ hợp tác, còn đổi lấy huyền thuật thần thông, đối phương cực kỳ nhiệt tình đối với Hồn Chủ, để Giang Lễ hưởng thụ được đãi ngộ cao nhất, quá trình trò chuyện với nhau rất hòa hợp.

- Hồn Chủ? Cái danh hiệu này không tệ.

Dương Đại cười đắc ý nói, ở trong Thâm Vực dùng nickname vẫn có chút không hài hòa.

Danh hiệu càng ngắn càng rất trâu bò.

Tỷ như Hình Thánh.

Giang Lễ cười nói:

- Xác thực rất không tệ, có thể dùng chủ làm danh xưng, vậy cũng là tồn tại không tầm thường, chủ nhân xác thực có tư cách.

Vuốt mông ngựa.

Thật biết nói chuyện, nói dễ nghe.

Dương Đại tán thưởng nhìn Giang Lễ, nói:

- Tiếp theo liền xem thần thông của ngươi có thể hay không thành công.

- Chắc chắn thành công!

Giang Lễ tràn đầy tự tin đáp, Dương Đại khoát tay, hắc cung kính rời khỏi.

Dương Đại nhìn bóng lưng của hắn, cảm thụ được cách cục trong Thiên Khởi tiểu hải vực, Thánh cảnh cường giả Trọng Thiên Nam tọa trấn chủ đảo, chủ đảo phân bố năm trăm triệu âm chúng, mà vùng biển ở rìa phân bố tám trăm triệu âm chúng, âm chúng còn lại tại khu vực ở giữa, rất hoàn mỹ bố phòng.

Số lượng âm chúng nhiều rất tốt, sau khi an bài tốt nhân thủ các phương diện, vẫn có tuyệt đại đa số âm chúng tu luyện.

Mấu chốt nhất là lực chấp hành, Dương Đại có lực không chế tuyệt đối, mặc dù nhiều người, cũng sẽ không tạo ra nhiều loạn, điểm này rất giống bầy muỗi.

Dương Đại thường ngày kiểm tra xong bố phòng Thiên Khởi tiểu hải vực, sau đó mang theo mười mấy tên âm chúng logout.

Hắn ở trong hiện thực cũng an bài một ngàn tên âm chúng thí luyện gần nhà mình, còn cho bọn hắn tiền tài, ở lại gần đó, nếu có nguy hiểm, sẽ trước tiên bảo hắn biết.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đăng không có logout, mẹ và em trai em gái còn chưa trở về.

Dương Đại ngồi ở trên ghế sa lon, bắt đầu chơi điện thoại.

Hắn theo thói quen mở ra nhóm chat Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái.

Mặc dù hắn và bạn thân đã kéo dài khoảng cách, nhưng vẫn ưa thích đọc tin nhắn trên màn hình, mà lại cái nhóm này cũng đã lọt xác thành nhóm tinh anh, thậm chí nói là nhóm tinh anh nhất toàn thế giới, trong tất cả đều là đủ loại thiên tài, bởi vì Dương Đại ở trong đám, cho nên cánh cửa vào nhóm cực cao.

Chu Hành Mã: Kiểm tông quá phách lối, thật nghĩ muốn bọn hắn.

Chương 455: Kiểm tông bảo điển, Quỷ Thiên Tử (1)

Sát Sát Sát Sát: Không được hiểu động, đối phương nắm giữ lấy Kiểm Thánh, giáo phái Man Hoang Chi Địa mặc dù đã không phục Kiểm tông, nhưng cũng không dám đối địch với Kiểm tông, thí luyện giả chúng ta còn cần thời gian mạnh lên.

Mạnh Đại Đế: Chúng ta đang tu hành tại Long Cung, trong hải dương còn rất nhiều thế lực lợi hại hơn kiểm tông, chờ ta mạnh lên, đến lúc đó ta một người san bằng Kiểm tông.

Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu: Thật nhàm chán.

Vĩnh Viễn Mười Tám Tuổi:@ Lão Nương Không Muốn Làm Thánh Mẫu, Bá Vương đâu, hiện tại ở đâu rồi, trong hải dương lưu truyền Hồn Chủ có phải là hắn hay không?

Hoắc Vương Đình: Khẳng định là hắn, ai có thể nắm giữ mười mấy ức Hồn nô.

Lữ Tụng: Bá Vương thật chính là càng ngày càng mạnh, đã cường đại đến có khả năng so cùng Thánh địa, không hổ là Địa Cầu Thần.

Phía sau, Phong Cách Vẽ Sai Lệch cũng bắt đầu thổi phồng Dương Đại, bọn họ cũng đều biết Kỷ Vân Yên đã biến thành âm chúng, cho nên Kỷ Vân Yên bây giờ trở thành người đại diện của Dương Đại trong đám.

Dương Đại bắt đầu đọc qua lịch sử tin nhắn, phát hiện đều đang chửi Kiểm tông.

Thì ra Kiếm tông vì thành lập Thánh địa, cướp đoạt số lượng lớn tài nguyên tu hành tại Man Hoang Chi Địa, rất nhiều thí luyện giả phát hiện thiên tài địa bảo bị cưỡng ép cướp đoạt, hành vi như thế, để thí luyện giả trung tầng Hạ Quốc rất khó chịu.

Dương Đại xem trong chốc lát liền đăng nhập vào Bí Vỡng, muốn nhìn xem có tình báo mới nhất hay không.

Trên Bí Vỡng có đủ loại tin tức, từ sau khi chủng tộc đào thải kết thúc, số lượng thí luyện giả tăng vọt, dẫn đến Bí Vỡng đều trở nên sinh động, phần lớn đều là người mới, bởi vì người mới hưng phấn nhất, người cũ cũng đã quen sinh hoạt trong Thâm Vực.

Lúc này, Tiêu Hưng gọi tới.

Dương Đại tiếp.

- Hồn Chủ vậy mà đang ở hiện tại, thật sự hiếm lạ.

Tiêu Hưng trêu chọc, dĩ vãng hắn đều cần gọi mấy cuộc nhờ, đợi Dương Đại logout mới có thể gọi trở lại.

Dương Đại cười nói:

- Tổng cục trưởng Địa Cầu liên minh cũng đủ nhàn đó, có rảnh gọi điện thoại cho ta.

Giao tình hai người rất sâu, nói những lời rất tùy tiện.

- Nói chính sự, Hạ Quốc thí luyện giả cần người hỗ trợ.

- Đối phó Kiếm tông?

- Làm sao có thể, Kiếm tông là Thánh địa, người quá bành trướng, ta nói chính là một nhánh tông môn ở Lôi Thần hải vực, Hạ Quốc đang ở nếm thử thành lập môn phái ở trên biển, nhưng gặp phải chèn ép...

Tiêu Hưng nói tỉ mỉ tình huống.

Tông môn có tới ba trăm vạn người đối với thí luyện giả mà nói tuyệt đối là quái vật khổng lồ không có thể rung chuyển, bởi vì trong ba trăm vạn người này tất cả đều là Tu Tiên giả, còn liên quan đến Thiên Nguyên cảnh.

Dương Đại trực tiếp đáp ứng.

Ngày kế tiếp, hắn trở lại trong Thâm Vực, để Mộ Dung Trường An và Trụ Nộ thiên vương đi một chuyến, liền phái ra hai viên đại tướng là đủ.

Đứng ở bên bờ vực, nhìn đại quân đang thao luyện phương xa, Dương Đại đuổi cái lưng mệt mỏi.

- Kiểm đạo ngộ đủ rồi, tiếp theo luyện một chút thần thông đi.

Dương Đại tự lắm bầm, hắn suy nghĩ một chút, quyết định tu luyện thần thông thuận tiện chạy trốn, ngược lại hắn không cần tự mình chiến đấu, chỉ cần bảo vệ tốt của mình là được.

Hắn quay người bay tới trước Quy Nguyên thánh lâu, nhóm âm chúng trấn thủ Quy Nguyên thánh lâu lập tức khom lưng hành lễ.

Dương Đại vào lâu.

Cùng lúc đó.

Rìa Thiên Khởi tiểu hải vực, một nam tử người mặc hắc bào hoa văn hình rắn đập kiếm đi tới, chính là Phủ chủ Đông Phương Tầm mà Dương Đại gặp phải trước đó lúc nghe đạo trong Thiên phủ.

- Dừng lại!

Một tiếng hét to vang vọng ở giữa đất trời, chính là Nộ Chiến tộc Nộ Hỏa Thần Tâm, hắn vị ngoài ngàn dặm, sớm phát giác được Đông Phương Tầm tới gần.

Đông Phương Tầm thờ ơ, bay tiếp về phía trước.

Sau năm phút.

Oanh.

Một đạo tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, kinh động Dương Đại đang đọc quyển trục, Dương Đại cảm nhận được khí tức Nộ Hỏa Thần Tâm đang gợn sóng kịch liệt, đoán chừng là đang chiến đấu.

Hắn còn không kịp hỏi, âm thanh Trượng Thiên Nam vang lên trong lòng hắn:

- Chủ nhân, là một trong tám mươi một vị Phủ chủ Thiên phủ, thực lực Kiếm đạo của hắn cực kỳ đáng sợ, ta có khả năng không phải là đối thủ, nếu ngài muốn ta tiến đến trợ giúp, đến lúc đó mở cho ta hình thái Âm Thần một thoáng.

Trượng Thiên Nam hết sức mưu mô, không ngờ lại muốn nhân cơ hội ném thử hình thái Âm Thần.

Dương Đại nhíu mày, Đông Phương Tầm trước đó tại Thần Du chi cảnh không phải muốn giao hảo với hắn à, vì sao đột nhiên đột kích?

- Người không cần đi, lưu lại bảo hộ ta, ta để Hình Thánh đi.

Dương Đại lập tức phân phó, ngăn lại Trượng Thiên Nam, điều động Hình Thánh tiến đến.

Hình Thánh cấp tốc bay ra từ trong núi rừng, chạy tới chỗ chiến đấu.

Dương Đại hoán đổi thị giác Nộ Hỏa Thần Tâm nhìn lại, Nộ Hỏa Thần Tâm triệu hồi ra mấy chục vạn chiến sĩ Nộ Chiến tộc, vây công Đông Phương Tầm.

Mặt biển kinh đào hải lãng, Đông Phương Tầm chân đạp bảo kiếm, đứng ở trong trời cao, kiếm khí từ lòng bàn chân bay lên, áo bào đen bay phát phới, tóc dài loạn vũ, nhưng ánh mắt vô cùng sắc bén, chăm chú nhìn Nộ Hỏa Thần Tâm.

Dù là Dương Đại thông qua con mắt Nộ Hỏa Thần Tâm đôi mắt cùng hắn cũng cảm thấy khản trương.

Cũng là Kiếm Tu, ánh mắt Mộ Dung Trường An lạnh lùng, mà ánh mắt Đông Phương Tầm rất có tính xâm lược, khiến cho người nhìn mà sợ.

Nộ Hỏa Thần Tâm cầm trong tay trường trượng màu bạc, mắt thấy Nộ Chiến tộc chiến sĩ như thiêu thân lao đầu vào lửa thẳng tới Đông Phương Tầm, sau đó bị kiếm khí đánh tan.

Chương 456: Kiểm tông bảo điển, Quỷ Thiên Tử (2)

Hắn triệu hoán quyết định bởi tại Nộ Chiến tộc chết bao nhiêu người, mỗi một vị Triệu Hoán linh bị tru diệt sẽ cách một quãng thời gian mới có thể lại triệu hoán, nhưng Nộ Chiến tộc từ xưa đến nay, chết qua bao nhiêu người, không có người biết được, nói theo một ý nghĩa nào đó, hắn triệu hoán có khả năng vô cùng vô tận, chỉ là số lượng Triệu Hoán linh đồng thời hiện thân có hạn chế, nhiều nhất đến mấy trăm vạn vị.

Đối mặt Đông Phương Tầm, Nộ Hỏa Thần Tâm không chút nào hoảng hốt.

Đây là trận chiến đầu tiên sau khi hắn trở thành âm chúng, hắn đột nhiên cảm nhận được Trụ Nộ thiên vương trải nghiệm, thật không hoảng hốt, đồng bạn thật sự quá nhiều, còn có càng núi dựa cường đại.

Căn cứ vào tâm tính dạng này, Nộ Hỏa Thần Tâm cũng không có đem hết toàn lực, chẳng qua là kiểm chế Đông Phương Tầm.

Đông Phương Tầm cũng không có ra tay tiến công, chẳng qua là dựa vào kiểm khí bản thân đánh tan Triệu Hoán linh đột kích.

Hắn tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Âm thanh Dương Đại bỗng nhiên truyền đến, đây là một loại Truyền Âm thuật đặc thù, truyền đến xa xôi chỗ.

- Đông Phương sư huynh, vì sao tới đây?

Nghe được âm thanh ủa Dương Đại, Đông Phương Tâm lộ ra nụ cười, nói:

- Thì ra người còn nhận ra ta.

- Thần thái Đông Phương sư huynh, sư đệ như thế nào quên?

- Ta muốn gặp người một lần, có nguyện thả ta đi vào?

Đối mặt Đông Phương Tâm hỏi thăm, Dương Đại cảm nhận được cường ngạnh, chỉ sợ hấn không đáp ứng, đối phương cũng sẽ mạnh mẽ xông tới.

Bất quá Đông Phương Tâm không giống như tới gây phiền phức, bằng không cần gì chờ đợi, cần gì hỏi thăm?

Dương Đại do dự một chút, liền đáp ứng:

- Nếu Đông Phương sư huynh muốn gặp, vậy liền gặp, Thần Tâm lui ra.

Nghe vậy, Nộ Hỏa Thần Tâm lập tức thu hồi hết thầy Triệu Hoán linh.

Đông Phương Tâm đạp kiếm tiến lên, lúc đi ngang qua Nộ Hỏa Thần Tâm, hấn liếc qua, nói:

- Nghiền ép tiềm lực cực hạn đôi lấy lực lượng, con đường của người đã chặt đứt.

Nộ Hỏa Thần Tâm co rút lại con người, phức tạp nhìn về phía bóng lưng hấn.

Mấy phút đồng hồ sau.

Đông Phương Tâm đi vào chủ đảo, trên trời trên mặt đất đều có âm chúng, tất cả đều quay đầu nhìn xem hấn, nhưng hấn không chút nào hoảng hốt.

Hấn rơi vào trước Hồn Thần cung, dậm chân vào điện.

Trong điện.

Dương Đại ngồi trên thủ tọa, hai bóng người đứng bên cạnh, Trương Thiên Nam và Hình Thánh, hai vị âm chúng như là Chiến thần, một trái một phải, khí thế mạnh mẽ.

Nhìn thấy Đông Phương Tầm đi tới, Dương Đại đứng dậy, ôm quyền cười nói:

- Gặp qua Đông Phương sư huynh.

Đông Phương Tầm đánh giá Dương Đại, nói:

- Khí vận của ngươi lại tăng trưởng thêm, rất không tệ.

- Đa tạ khen ngợi, không biết sư huynh đến đây cần làm chuyện gì?

- Ngươi muốn đối địch với Kiếm tông?

Nghe vậy, Dương Đại nhú mày.

Hắn có ý nghĩ này, nhưng nhưng không có để lộ đi.

Hắn trước tiên suy nghĩ Chư Linh, nàng ta một mực dẫn động hắn đánh Kiếm tông, chẳng lẽ Chư Linh có quen biết với Đông Phương Tầm?

Đông Phương Tầm tiếp tục nói:

- Đoạn thời gian trước, ta gặp được Thiên Túc chân nhân, hắn nói quan hệ giữa Kiếm Thánh và Táng Kiếm tiên tử, ta muốn một thứ, có thể hợp tác cùng ngươi.

Dương Đại hỏi:

- Hợp lại đối phó Kiếm tông?

Đông Phương Tầm khẽ gật đầu.

Như thế để Dương Đại có chút ngoài ý muốn, hắn vẫn cho rằng Thiên phủ càng có khuynh hướng Kiếm tông, hắn làm đệ nhân mạnh nhất gia nhập Thiên phủ cũng không có đạt được

chiếu cố đặc biệt, ngay cả Thiên Khởi tiểu hải vực cũng là Long Cung tặng cho hắn, nếu không phải thỉnh thoảng nghe nói, hắn thậm chí đều quên mình là đệ tử Thiên phủ.

- Người muốn cái gì?

Dương Đại thu lại nụ cười, nghiêm túc hỏi.

Ánh mắt Đông Phương Tầm sáng rực nói:

- Ta muốn bảo điền trấn tông của Kiếm tông, mong muốn vật này liền phải hủy diệt Kiếm tông, trừ cái đó ra, những vật khác, tất cả thuộc về người.

Dương Đại kém chút trợn trắng mắt.

Cái gì gọi là đều cho người, thứ quan trọng nhất đều bị người lấy đi.

Bất quá hắn không có lập tức từ chối, nhiều một phần chiến lược, nắm bắt lớn hơn.

Đông Phương Tầm chính là Phủ chủ Thiên phủ, tất nhiên là cường giả Thánh cảnh, mà lại là tồn tại còn cường đại hơn Trượng Thiên Nam.

Thấy Dương Đại có chút chần chờ, Đông Phương Tầm nói:

- Kiếm tông mặc dù xuống dốc, nhưng nội tình vẫn phải có, dùng lực lượng của người không có khả năng lật đổ Kiếm tông, cứu đi Táng Kiếm tiên tử, ta cần người tới gánh chịu việc hậu quả này, người cần lực lượng đi đánh giết người mạnh nhất Kiếm tông, chúng ta theo như nhu cầu mỗi bên, ta có thực lực, người có thể tín nhiệm.

Thì ra là muốn mượn cớ hiệu của ta.

Dương Đại lập tức hiểu, nào có người hảo tâm, đều là đang tính toán lợi ích.

Hắn hỏi:

- Nếu có người nhận ra ngươi, phải làm như thế nào?

Đông Phương Tầm nói:

- Ta không nhận là được, tên tuổi của ta không có lớn như vị Hồn Chủ như ngươi.

Tên Hồn Chủ, xem ra xác thực đủ lớn, lại hấp dẫn tên này tới.

Dương Đại suy nghĩ một lát, nói:

- Tốt, ta đồng ý, bất quá ta phải đợi đến ngày Kiếm tông lập Thánh địa mới ra tay.

- Đó là tự nhiên, Kiếm Thánh phục sinh, lực chú ý của Kiếm tông bị chuyển di, đó mới là thời cơ tập kích thích hợp nhất.

- Ừm, một lời đã định.

Đông Phương Tầm nhìn chăm chăm Dương Đại, đột nhiên hỏi:

- Thiên phủ và Long Cung, ngươi càng khuynh hướng cái nào?

Dương Đại nói:

- Ta cùng Long Cung không có giao tình, chẳng qua là có giao tình cùng Tam Thái Tử, mà Thiên phủ là chỗ dựa của ta.

Đông Phương Tầm cười cười, sau đó quay người rời khỏi, mấy bước liền bay ra Hồn Thần cung.

Dương Đại ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi Đông Phương Tầm rời khỏi Thiên Khởi tiểu hải vực.

Sau nửa canh giờ.

Dương Đại ngồi trên thủ tọa đột nhiên tan biến, một vị Dương Đại khác theo ngoài cửa lớn bay vào, chính là bản tôn

Dương Đại.

Chương 457: Quái vật khổng lồ thần bí

Gặp mặt nhân vật nguy hiểm như Đông Phương Tầm, hẳn tự nhiên không dám lấy bản tôn gặp, dùng chính là Thân Ngoại Hóa Thân, cũng may Đông Phương Tầm không có nhìn ra sơ hở.

Dương Đại gọi tới một âm chúng hạch tâm, báo về việc của Đông Phương Tầm.

Vân Du lão tiên mở miệng nói:

- Đông Phương Tầm người này xác thực mạnh mẽ, phong cách hành sự của hắn cũng khó có thể nắm lấy, chủ nhân cần phải cẩn thận.

Các âm chúng khác cũng có cái nhìn như thế, dù sao thái độ Đông Phương Tầm cũng không hữu hảo.

Giang Lễ nói:

- Có thể tin, nhưng không thể hoàn toàn tin, trong khoảng thời gian này, chủ nhân cần phải thu hoạch được lực lượng ngăn cản Đông Phương Tầm, bảo điển Kiếm tông tông kia, há có thể chấp tay nhường cho?

Dương Đại dị nhìn về phía hắn.

Giang Lễ vùng lên quạt xếp, cười nói:

- Bảo điển Kiếm tông chính là chỗ thượng cổ Thiên Đạo thạch diễn hóa, có đại tạo hoá, chính là cơ duyên to lớn, há có thể tiện nghi hắn? Phải biết Kiếm tông giao thiệp rắc rối phức tạp, diệt một Thánh địa, tất nhiên sẽ dẫn tới các Thánh địa

khác kiềng kị, thậm chí là hợp nhau tấn công, nếu muốn gánh chịu, vậy liền nuốt bảo điển Kiếm tông.

Kỷ Vân Yên tâm tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Thật không chân chính, bất quá ta thích.

Vân Du lão tiên cau mày nói:

- Như vậy, Thiên phủ sẽ cho vô chủ nhân nơi sống yên ổn sao?

- Chủ nhân cần Thiên phủ à? Chúng ta cần gì Thánh địa, chúng ta cũng có thể thành là thánh địa.

Giang Lễ nói ra một ý nghĩ to gan.

Ánh mắt nhóm âm chúng sáng lên, lập tức hưng phấn lên

Liễu Tuấn Kiệt tò mò hỏi:

- Như thế nào thành lập Thánh địa?

Giang Lễ cười nói:

- Ngoại trừ nội tình, khí vận, còn cần thiên thời và trấn tông chí bảo, phụ trách bảo vệ khí vận, trấn tông chí bảo có thể dùng bảo điển Kiếm tông, thiên thời, trong vòng trăm năm có hai lần thời cơ tuyệt hảo, chủ nhân còn có thời gian mạnh lên.

Dương Đại nói:

- Đến lúc đó xem Đông Phương Tầm ra sức bao nhiêu đi, nếu như đục nước béo cò, thì đừng trách ta trở mặt không quen biết.

Đối với Thánh địa, hãn khao khát cũng không lớn bao nhiêu.

- Trong tay của ta còn có một bảo bối, tên là quyền trục phong ấn, có thể cưỡng ép phong ấn một đạo hồn phách, để

hồn phách hắn rơi vào trạng thái ngủ say, trong thời gian này gặp phải bất kỳ tập kích gì, đều sẽ không làm hắn bừng tỉnh.

Dương Đại tiếp tục nói.

Đây đều là ban thưởng sau khi chúng tộc đào thải kết thúc, hắn một mực chờ đợi cơ hội này.

Chiến Tranh lệnh có thể cho hắn mở rộng tổng số âm chúng, mà quyền trực phong ấn lại có cơ hội quét mới âm chúng đơn thể có chiến lực mạnh nhất.

Giang Lễ trừng to mắt, nói:

- Lại còn có thứ này, tốt! Thật là khéo! Lôi Thần tháp và Kiếm tông, đều phải vong.

Hắn cực kỳ hưng phấn, không biết còn tưởng rằng hắn có thù cùng hai phe Thánh địa này.

Nhóm âm chúng bắt đầu thảo luận nên phong ấn người nào, Vân Du lão tiên, Thiên Nam dồn dập đề cử kẻ thù của mình, nhưng Dương Đại nói cánh cửa nhất định phải là Thánh cảnh.

Thảo luận rất lâu, Dương Đại quyết định một người mà Giang Lễ đề cử.

Người này là tán tu, nhưng thực lực cực kỳ khủng bố, tên là Quỷ Thiên Tử.

Quỷ Thiên Tử từng là Yết Kiến Thiên Tử xưng vương xưng bá một phương ba ngàn năm trước, gặp phải Tu Tiên giả tàn sát vương triều, hắn may mắn đào thoát, một đường chạy đến vùng biển, tầm tiên phóng đạo, trong lúc gặp trắc trở quật khởi, sau bước vào Thánh cảnh, cả đời hắn đều đang truy tìm kẻ thù, bởi vậy tàn sát quá nhiều người, khiến cho người nghe tin đã sợ mất mật, được xưng là Quỷ Thiên Tử.

Giết Quỷ Thiên Tử, sẽ không chọc tới phiền toái không cần thiết.

Bất quá Quỷ Thiên Tử rất mạnh, Giang Lễ ý kiến sau khi thấy được thì trực tiếp mở hình thái Âm Thần.

Quỷ Thiên Tử cụ thể mạnh bao nhiêu, tạm thời không biết, nghe nói hắn từng khiêu chiến qua Đại Thánh, trọng thương mà chạy.

Có thể chạy trốn từ trong tay Đại Thánh, thực lực tự nhiên khủng bố.

Tìm Quỷ Thiên Tử quá phiền toái, phái ra âm chúng là đủ.

Dương Đại để Giang Lễ đi an bài, sau khi tìm tới Quỷ Thiên Tử, hắn lại tự mình xuất phát.

Vũ trụ mênh mông, một chiếc máy phi hành như chim én mau chóng đuổi theo, trong buồng lái này có bốn người, hai người Địa Cầu cộng thêm hai người Tinh Không Lưu Lãng Tộc.

Tất cả bọn hắn đều nhìn chăm chăm phía trước, theo ánh mắt của bọn hắn nhìn lại, kính chắn gió khoang điều khiển lóng lánh hào quang, phía trước là một mảnh Tinh Vân hùng vĩ duy mỹ, ẩn chứa rất nhiều tinh cầu và kiến trúc sắt thép.

Những kiến trúc sắt thép kia rắc rối phức tạp, liên tiếp các hành tinh, thậm chí có lớn hơn cả hành tinh, rất khó tưởng tượng là như thế nào kiến tạo ra được.

Máy phi hành lái vào trong Tinh Vân, xuyên qua trong từng tòa kiến trúc to lớn, những kiến trúc này thiên kì bách quái, rất nhiều không phù hợp thẩm mỹ của nhân loại, nhưng cũng có tràn ngập trào lưu chất cảm khoa học kỹ thuật.

- Thật chính là chết hết, một người Ngân Hà tộc đều không nhìn thấy.

Một người điều khiển nhân loại cảm khái, bọn hắn là một trong phân đội phụ trách thăm dò Ngân Hà tộc, máy phi hành thì đến từ Tinh Không Lưu Lãng Tộc.

Khoa học kỹ thuật của nhân loại Địa cầu không đủ để thăm dò đến nơi này.

Một âm chúng Tinh Không Lưu Lãng Tộc bình tĩnh nói:

- Lực lượng Thâm Vực chính là đáng sợ như vậy, chúng ta có thể thu hình ảnh, truyền trở lại địa cầu.

Trên cổ hắn có máy phiên dịch chuyển biến những gì hắn đã nói trở thành ngôn ngữ mà nhân loại Địa Cầu có thể nghe rõ.

Ba người khác đều gật đầu, bắt đầu chụp hình ảnh.

Đúng lúc này.

Một vị âm chúng Tinh Không Lưu Lãng Tộc khác hoảng sợ nói:

- Đó là cái gì?

Theo ánh mắt của hắn nhìn lại, trong Tinh Vân có một tôn thân ảnh đáng sợ như ẩn như hiện, so với bất kỳ tinh cầu nào đều muốn khổng lồ hơn, máy phi hành ở trước mặt hắn còn nhỏ bé hơn cát sỏi.

Tôn cự ảnh kia hiện lên màu tối đen, thấy không rõ hình dáng, máy phi hành lập tức dừng lại, không dám tiến lên.

Chương 458: Hồn Chủ chiến Thiên Tử, thiên hạ phun trào (1)

Trên tầng khí quyển địa cầu, ngấn ngủi mấy tháng thời gian, nơi này đã thành lập ra một trạm không gian, đủ loại máy móc tinh vi nối liền cùng một chỗ, hình thành tình cảnh công nghiệp hùng vĩ mà đại khí.

Căn cứ vũ trụ dạng này tự nhiên không phải dựa vào người Địa Cầu tạo ra, đưa mắt nhìn lại, có thể thấy rất nhiều âm chúng đang bận rộn, bọn hắn thậm chí không cần mặc đồ bảo hộ y phục, làn da trực tiếp lộ ở ngoài, như cá gặp nước.

Trong một trạm.

- Gọi tổng bộ vũ trụ Địa Cầu, Viễn Hành giả 009 Hạ Quốc phát hiện sinh mạng thể không biết, ở trong Ngân Hà tộc, hắn mức độ nguy hiểm khó mà đo đạc....

Trong đại sảnh, hết thảy nhân viên công tác nghe được đoạn văn này đều khần trương, bọn hắn truyền đoạn ghi âm và ghi hình do tàu Viễn Hành giả 009 truyền về đưa lên màn hình lớn, bọn hắn đều thấy được thân ảnh to lớn giấu ở trong Tinh Vân, thân hình như núi, căn bản không phân rõ đến cùng là sinh vật gì, nhưng rõ ràng có thể thấy nó đang hơi động đậy.

- Đây là vật gì?

- Chẳng lẽ là tộc nhân Ngân Hà tộc để lại?

- Không có khả năng, Ngân Hà tộc tất bị đào thải, cái tên này hẳn là đại gia hỏa bị Ngân Hà tộc nuôi nhốt, Ngân Hà tộc.

- Hình thể này bao lớn, lớn như mặt trời thể kia?

- Chỉ sợ xa xa không chỉ như thế.

Các nhân viên làm việc kinh ngạc tán thán hình thể sinh vật to lớn, bọn hấn cấp tốc đem tin tức truyền cho các tàu phi hành khác đang thăm dò Ngân Hà tộc đồng thời truyền trở lại địa cầu.

Ngày đó, các quốc gia Địa Cầu tổ chức video hội nghị, thảo luận sinh vật không biết có thể này uy hiếp được Địa Cầu hay không.

Dương Đại biết được việc thì đã là hai ngày sau, hấn nghe lại lần nữa mới biết được.

Bất quá lúc hấn đang xem tin tức, Tiêu Hưng gọi tới, không phải nói đến sinh vật vũ trụ vô danh kia, mà là chuyện Mộ Dung Trường An cùng Trụ Nộ thiên vương đã diệt chi thể lực lớn có ba trăm vạn người kia để Tiêu Hưng rất cao hứng, đại biểu Hạ Quốc cảm tạ Dương Đại.

- Mộ Dung Trường An và Trụ Nộ thiên vương thật mạnh, đầy đủ để nhân loại đuổi theo thật lâu.

Tiêu Hưng cảm khái.

Hấn biết âm chúng cường đại nhất của Dương Đại cũng không phải là hai người này, đây mới thực sự là chỗ đáng sợ.

Thần của một tộc, thực lực xác thực áp đảo toàn thể chủng tộc.

- Hấn là nên thế, ta cũng là người Hạ Quốc, sau này gặp được tồn tại không thể đối đầu, bất cứ lúc nào tìm ta hỗ trợ, hoặc tới Thiên Khởi tiểu hải vực cầu viện.

Dương Đại cười nói, tên Hồn Chủ đã truyền ra, chỗ ở của hấn cũng không cần thiết che che giấu giấu.

Tiêu Hưng cười cảm tạ, hai người hàn huyên mười mấy phút mới cúp máy.

Đại bộ phận thời điểm đều là Tiêu Hưng nói, nói đều là về thiên tài hậu bối, cơ hồ mỗi một bộ phận nhân nhân tộc Địa Cầu liền sẽ sinh ra cấp độ SS.

Với số lượng người nhận được thiên phú càng ngày càng cao, nhân tộc Địa Cầu đang mạnh lên với tốc độ vượt xa trước.

Trước mắt, toàn cầu đã sinh ra năm vị thiên phú cấp Siêu Tinh, trong đó hai vị vượt qua cực hạn đạt tới, đến mức thiên phú cấp Cực Trụ, tạm thời chưa có, đến mức thiên phú cấp Thần Giới, kia càng không thể nào.

- Hậu sinh khả ứ, may mắn ta sắp lại sắp đột phá.

Dương Đại đặc ý suy nghĩ, chờ Kỷ Vân Yên đi đến Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, lại có thể thi triển Thiên Tứ hiển tế.

Âm tướng phối hợp Thiên Tứ hiển tế, đơn giản tuyệt phối.

Sau bốn ngày.

Mộ Dung Trường An, Trụ Nộ thiên vương trở về, đem ba trăm vạn chúng triệu hoán ra, được phân bố trên hải đảo mới tạo bên cạnh chủ đảo.

Dương Đại không để cho bọn hắn nghỉ ngơi, mà để bọn hắn triệu tập trăm vạn chiến sĩ Nộ Chiến tộc cùng với nhóm âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết bắt đầu chinh chiến, hắn muốn trắng trợn tăng trưởng số lượng âm chúng.

Mộ Dung Trường An, Trụ Nộ thiên vương, Thạch Long thân là Âm Vương, âm tướng, không cần tu luyện, tu vi một mực đang tăng trưởng, cho nên cũng vui vẻ chiến đấu, trong chiến đấu còn có thể không ngừng tăng trưởng năng lực thực chiến.

Cứ như vậy, Dương Đại tiếp tục hưởng thụ niềm vui thú làm ruộng.

Các loại trang bị cho chủ đảo đều đang hoàn thiện, luyện đan luyện khí, trận pháp, bát quái, âm dương, đạo pháp, bùa chú các loại cung điện xây xong, cung cấp nhóm âm chúng tu hành, còn có số lượng lớn âm chúng phụ trách thu thập đủ loại tài nguyên trong Thiên Khởi tiểu hải vực, được Vân Du lão tiên an bài, Thiên Khởi tiểu hải vực đã bắt đầu bày ra mậu dịch cùng các thế lực ở những vùng biển gần đó.

Mậu dịch chính là theo như nhu cầu mỗi bên, đồng thời cũng có thể tăng tiến quan hệ hai bên.

Nhóm âm chúng không thể trực tiếp dùng tài nguyên tu luyện, nhưng cũng dùng luyện đan, luyện khí các loại, nói tóm lại, Dương Đại rất hài lòng tốc độ Thiên Khởi tiểu hải vực đang phát triển.

Nội vụ do Vân Du lão tiên quản lý, quân vụ giao cho Giang Lễ, hai người này cũng rất biết dùng người, phân chia rất khá các cấp quyền lực, tạm thời không có sai lầm.

Một ngày này.

Kỷ Vân Yên lần nữa đột phá tới Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh.

- Nàng đột phá không có bất kỳ áp lực gì, tùy tiện điều động một Thiên Nguyên cảnh âm chúng đủ để bảo hộ hần thành công, tổng số Thiên Nguyên cảnh trong tay Dương Đại đã đang trùng kích số lượng một ngàn.

Sau khi đột phá thành công, Dương Đại cũng không có lập tức để cho nàng giúp mình thăng cấp thiên phú.

Lần trước thăng cấp gặp phải Tề Thiên Đại Thánh cực kỳ khủng bố, bây giờ tất nhiên sẽ gặp được tồn tại càng mạnh mẽ hơn, hần muốn chờ Giang Lễ tìm tới Quỷ Thiên Tử lại nói.

Hắn cần lực lượng lớn hơn.

Quý Thiên Tử hành tung quý bí, muốn tìm được hắn, thời gian ngắn rất khó thành công, bất quá Dương Đại hiện tại có nhiều thời gian, cũng không vội.

Phía trên đại dương mênh mông vô biên, một mỏm núi thẳng tắp đứng ở trên mặt biển, sóng biển đập lên trên núi, kích thích bọt nước hùng vĩ.

Trên đỉnh núi, một nam tử người mặc kim long hắc bào ngồi tĩnh tọa ở bên vách núi, mặt hướng về phía hải dương, làn da hắn ảm đạm, không có một chút hồng hào, ngũ quan tuần lã, đầu đội màn châu tử kim long quan, ở bên tay phải của hắn còn có một cây trường thương đứng thẳng, hồng anh phiêu động, lửa đỏ như máu chảy hùng hực.

Chương 459: Hồn Chủ chiến Thiên Tử, thiên hạ phun trào (2)

Một đầu quạ đen bay nhanh đến, rơi vào trên đầu vai của hắn, ngoẹo đầu, miệng nói tiếng người:

- Bệ hạ, gần đây có người đang thăm dò tung tích của ngươi.

Vị nam tử này chính là Quỷ Thiên Tử mà Dương Đại ghi muốn tìm.

Quỷ Thiên Tử không có mở mắt, đạm mạc nói:

- Luôn có người muốn chết, thế phóng ra tin tức đi, để cho bọn họ tới tìm trầm.

Quạ đen nói:

- Đối phương rất có thể là Hồn Chủ gần đây thanh danh vang dội, Hồn Chủ nắm giữ rất nhiều quý nô, nếu như thật sự là hắn, đáng chém...

Hồn Chủ!

Quỷ Thiên Tử mở to mắt, con ngươi của hắn lại là màu xanh sẫm, lộ ra mười phân yêu dị.

- Há, chính là vị dị nhân kia?-

- Không sai, phạm là người, yêu bị hắn đánh chết, đều trở thành quý nô của hắn, thế lực hắn bành trướng nhanh chóng, tuyệt đối là xưa nay chưa từng có, hắn đều có quan hệ chặt chẽ với Long Cung, Thiên phủ, là cừ địch cùng Lôi Thần tháp.

Nghe vậy, ánh mắt Quỷ Thiên Tử lấp lánh, không biết suy nghĩ cái gì.

Một lát sau...

Hn chậm chậm nói:

- Đem tin tức thả ra, báo cho trầm ở chỗ này.
- Tuân mệnh.

Quạ đen gật gù đắc ý, sau đó vỗ cánh bay đi, như là một mũi tên nhọn tan biến tại chân trời.

Quỷ Thiên Tử một lần nữa nhắm mắt.

Sau ba ngày.

Giang Lễ thông qua tâm linh cảm ứng báo cho Dương Đại, tìm kiếm được tung tích của Quỷ Thiên Tử.

Hắn lúc này nhích người, mang theo một trăm triệu âm chúng xuất phát, trong đó bao gồm cả Trượng Thiên Nam, Hình Thánh, Thái Dương Thần các âm chúng, đồng thời hắn để đám người Mộ Dung Trường An ở gần đây ngừng lại chính chiến, để phòng hình thái Âm Thần bị suy yếu.

Hắn thả ra một trăm vị âm chúng Thiên Nguyên cảnh hộ tống mình, các âm chúng khác lưu trong không gian linh hồn.

- Tin tức Quỷ Thiên Tử xuất hiện quá nhanh, chỉ sợ hắn có ý làm ra, cái tên này thích giết chóc, đi khắp các vùng biển lớn, có rất ít người dám chủ động trêu chọc hắn, lần này thả ra tin tức, chỉ sợ để mất tới chủ nhân ngài, đến lúc đó, ngài có thể tránh xa ra một chút, không cần lưỡng lự, gặp mặt liền mở hình thái Âm Thần.

Giang Lễ ở bên cạnh, nghiêm túc nhắc nhở.

Dương Đại cười nói:

- Để mất tới ta? Chẳng lẽ hắn cũng là quý tu?

Giang Lễ nói:

- Hẳn tu hành một loại thần thông đặc thù, có thể đem hồn phách luyện chế thành quỷ nha, vĩnh viễn hiệu lực cho hẳn, chuyên môn vì hẳn tìm hiểu tung tích của cừu địch, đến mức có c sức chiến đấu hay không, ta cũng không rõ ràng, dù sao không có chân chính gặp qua, nếu như ngài được luyện chế thành quỷ nha, âm chúng chúng ta chỉ sợ cũng khó thoát, có lẽ hẳn để mắt tới số lượng âm chúng, có thể đề cao năng lực tình báo của hẳn.

Hùng Liệt bất đắc dĩ nói:

- Ba ngàn năm, còn đang trả thù, chỉ sợ cừu địch đã luân hồi mấy trăm lần.

Luân hồi tại Tu Tiên giới cũng không phải không thể tưởng tượng nổi, Tu Tiên giả đều nhận định có luân hồi tồn tại, trên thực tế cũng là như thế.

Nhóm âm chúng Dương Đại phái đi ra chuyển thế phần lớn đều đã đầu thai, bất quá tạm thời không có hiện ra tư chất, thậm chí không rõ ràng bây giờ bản thân hiện tại đang ở đâu ở đâu, còn đang thích ứng.

Thông qua Dương Đại mở luân hồi chuyển sinh, nhóm âm chúng đầu thai sẽ còn bảo lưu trí nhớ kiếp trước, cái này rất cường hãn, có thể làm cho Dương Đại và âm chúng ít đi việc tạo lại quan hệ, trao đổi, câu thông.

- Có lẽ kẻ thù của hẳn còn chưa chuyển thế đâu? Mệnh số Tu Tiên giả rất khó liệu định, đã thành chấp niệm, liền không thể cải biến.

Giang Lễ thở dài nói, hẳn rất hiểu Quỷ Thiên Tử, Cửu Châu đại địa cũng là chấp niệm của hẳn, cho nên hẳn vì thế đi khắp thiên hạ.

Bây giờ hắn tìm tới Cửu Châu đại địa, lại bị cấm chế thần bí ngăn cách, quả nhiên tạo hóa trêu ngươi.

Bất quá hắn tin tưởng đi theo Dương Đại, không sớm thì muộn có thể giải ra chấp niệm của mình.

Đoàn người một bên trò chuyện, một bên tiến lên.

Trên trăm vị Thiên Nguyên cảnh cùng nhau bay lượn, khí thế vẫn rất mạnh, Dương Đại cũng không che giấu, miễn cho gặp a miêu a cầu cản đường.

Một lúc lâu sau, bọn hắn dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi Thiên Khởi tiểu hải vực, tiến đến hướng Quỷ Thiên Tử.

Một đường vô ưu.

Ven đường gặp được Tu Tiên giả, những người tu tiên kia đều bị dọa hoảng hốt chạy trốn, không người nào dám ngăn cản đám người Dương Đại, lúc bọn hắn đi ngang qua vùng biển khác, còn dẫn tới thế lực khắp nơi khẩn trương, rất nhiều thần thức nhìn trộm bọn hắn, nhưng không dám dừng lại thêm, đều là khẽ quét qua, đem tin tức truyền trở về.

Trên trăm vị Thiên Nguyên cảnh, trong đó còn có cường giả Thánh cảnh, một cỗ lực lượng dạng này vô luận đi chỗ nào, đều khó có khả năng bị thế lực lớn nơi đó xem nhẹ.

Biết được chi đội ngũ này phần lớn là hồn thể, thế lực khắp nơi trước tiên đoán được là Hồn nô của Hồn Chủ, điều này để bọn hắn càng thêm kiêng kị, cũng may Dương Đại không có dừng lại.

Quỷ Thiên Tử thả tin tức ra, không chỉ âm chúng của Dương Đại biết được, đám thế lực lớn cũng được biết việc này, bây giờ phải biết Hồn Chủ đang đi đường, hai tình báo đặt chung một chỗ, bọn hắn đều đoán được chân tướng.

Hồn Chủ muốn chiến Quỷ Thiên Tử.

Tin tức cấp tốc truyền ra, dẫn tới thế lực khắp nơi quan tâm.

Long Cung, trong điện Tam Thái Tử.

Ngao Hành đang thương thảo với các điện khách, Quy Thần xông tới, nói:

- Điện hạ, Dương Đại lại muốn khiêu chiến Quỷ Thiên Tử.

Vừa dứt lời, các điện khách động dung.

Chủ nếu bởi vì Quỷ Thiên Tử, cái tên này trong vùng biển vô biên làm người nghe tin đã sợ mất mật, xem như một trong đại năng tu tiên nổi danh nhất.

Ngao Hành cau mày nói:

- Hắn điên rồi sao? Hay là xảy ra chuyện gì?

Quy Thần nói:

- Không rõ ràng, Quỷ Thiên Tử chưa từng đi Thiên Khởi tiểu hải vực, ta có hỏi thăm qua đám đệ nhân, cũng không biết hắn và Quỷ Thiên Tử có thù hận gì, chỉ sợ hắn muốn thu Quỷ Thiên Tử làm quỷ nô, phải làm sao mới ổn đây?

Hắn có chút nóng nảy, bọn hắn bỏ ra không ít tâm lực chú ý Dương Đại, gánh chịu rất nhiều áp lực, nếu như Dương Đại chết thảm trong tay Quỷ Thiên Tử, vậy bọn hắn trả giá liền uổng phí.

Chương 460: Cứu đại thánh, Nhất Hoa Nhất Thế Giới (1)

Ngao Hành nhú mày, nhóm điện khách hai mặt nhìn nhau, đều không dám quấy rầy hấn suy nghĩ.

Năm hơi sau, Ngao Hành đứng lên nói:

- Chư vị, Dương Đại chính là một trong điện khách của bản điện hạ, bản điện hạ phải đi nghĩ biện pháp cứu hấn, các người tạm thời ở đây nghỉ ngơi, Quy Thần sẽ chiêu đãi tốt các người.

Dứt lời, Ngao hành bước nhanh rời khỏi.

Hấn nói lời này để các điện khách tăng mạnh hảo cảm, dù sao bọn hấn cũng là điện khách, nếu như bọn hấn gặp được phiền toái, tự nhiên cũng hi vọng được Ngao Hành trợ giúp.

Kiểm tông, phía trên tháp cao.

Táng Kiếm tiên tử vẫn như cũ tĩnh tọa ở đây, bốn phương tám hướng vẫn còn đầy phù văn phong ấn.

Một con chim sẻ bay tới, rơi vào trên rìa bệ đá, nó bá bá phún phún nói:

- Tiên tử, bạn thân của người Hồn Chủ muốn khiêu chiến Quỷ Thiên Tử.

Vừa dứt lời, Táng Kiếm tiên tử khẽ ngẩng đầu, nhưng mũ vành và mạn sa che đầy mặt mũi của nàng, không thể biết được nét mặt nàng bây giờ.

- Thật chứ?

Táng Kiếm tiên tử nhẹ giọng hỏi.

Chim sẻ kêu lên:

- Là thật, khắp nơi hiện đang đồn việc này, đệ tử Kiếm tông cũng đang nói, Hồn Chủ quật khởi rất nhanh, nhưng dám khiêu chiến Quỷ Thiên Tử, để cho người ta không thể tin được, rất nhiều người đều cảm thấy hấn ngu xuẩn, nhưng cũng có chút người cho rằng nếu như Hồn Chủ thành công, thực lực của hấn sẽ có thể so với Thánh địa, cái này cũng thật đáng sợ, người không phải nói, hấn mấy năm trước vẫn chỉ là phạm nhân thôi sao?

Táng Kiếm tiên tử yên lặng.

Chim sẻ tiếp tục nói:

- Đúng rồi, Kiếm tông trong có Thánh tử chuẩn bị tiến đến xem chiến, tiên tử, ta cảm thấy bọn hấn muốn nhân cơ hội diệt trừ Hồn Chủ, dù sao hấn là dị nhân, còn là bạn tốt của ngươi, có khả năng sẽ đến cứu ngươi.

Táng Kiếm tiên tử bình tĩnh nói:

- Muốn đi liền đi đi.

Thấy nàng không chút nào để ý, chim sẻ vỗ cánh bay đi.

Đợi nó tan biến, Táng Kiếm tiên tử lẩm bẩm:

- Ngươi đã cường đại đến tình trạng như thế sao...

Chia tay lần trước, Thiên Nguyên cảnh còn có thể mang đến áp lực cho Dương Đại, lúc này mới bao lâu, Dương Đại vậy mà bắt đầu nhúng chàm Thánh cảnh.

Nàng đột nhiên ý thức được cái gì.

Dương Đại vội vã mạnh lên như thế, thậm chí bí quá hoá liều khiêu chiến Quỷ Thiên Tử, chẳng lẽ là vì cứu nàng?

Hai tay của nàng hơi nắm chặt, hết sức rõ ràng trong lòng của nàng mười phần không bình tĩnh.

Phía dưới trời xanh, Dương Đại mang theo trên trăm vị âm chúng nhanh chóng tiến lên.

Hắn đã thông qua âm chúng ở gần Quỷ Thiên Tử biết được có thật nhiều đại năng đang chạy đến, hắn báo việc này cho Giang Lễ, để Giang Lễ phân tích một chút.

Giang Lễ cau mày nói:

- Hết sức rõ ràng, những người này không có ý tốt, vô luận phương nào của chúng ta thắng, một phương xem chiến đều sẽ ra tay, cái này thì khó rồi, có người ở sau lưng trợ giúp.

Dương Đại hỏi:

- Thực lực Quỷ Thiên Tử đến cùng như thế nào, là Tuệ Cổ Thánh cảnh, hay là Tịch Cổ Thánh cảnh?

Giang Lễ nói:

- Mấy trăm năm trước đã tung hoành Tuệ Cổ Thánh cảnh, bây giờ chỉ sợ đã đi đến Tịch Cổ Thánh cảnh, đối mặt hắn, nhất định phải sử dụng hình thái Âm Thần, nhưng nếu không có thể lực khác, ta vẫn rất có lòng tin, hiện tại... Chủ nhân, ngài nhất định phải để Hình Thánh tiến vào hình thái Âm Thần nhanh chóng kết thúc chiến đấu, sau đó hấp thu Quỷ Thiên Tử, chờ hình thái Âm Thần kết thúc, chúng ta có thể dựa vào Quỷ Thiên Tử bảo hộ, nhưng quá trình này cần phải rất chặt chẽ....

Hắn bắt đầu cảm thấy khó khăn.

Dương Đại nhìn về phía Hình Thánh, trước đó hắn để Hình Thánh cảm thụ qua lực lượng 1,6 tỷ âm chúng tập hợp hình thái Âm Thần, bản thân hắn lại từng là Đại Thánh, hắn là có thể phán đoán.

- Thực lực Nộ Chiến tộc rất không tệ, bây giờ hình thái Âm Thần chỉ cần đối phương không phải Đại Thánh, ta có thể giết.

Đôi mắt mọi người nhìn chăm chú, Hình Thánh trả lời, ngữ khí của hắn trước sau bình tĩnh như một, khiến người ta cảm thấy tràn ngập lòng tin, giống như có thể giải quyết hết thấy khốn cảnh thế gian.

Trượng Thiên Nam nhin không được hỏi:

- Nếu đôi thành ta thì sao?

Hình Thánh liếc mắt nhìn hắn, không có lên tiếng.

Các âm chúng khác buồn cười, cười ra tiếng.

Giang Lễ cười nói:

- Từ xưa đến nay, phàm là thành Đại Thánh giả đều có năng lực thông thiên triệt địa, hắn nắm giữ thần thông và thực lực chiến đấu tuyệt không phải phía dưới Đại Thánh có thể so sánh, Đại Thánh mặc dù cảnh giới rơi xuống, trong cùng cảnh giới, thực lực của hắn vẫn mạnh hơn xa những người khác.

Nhóm âm chúng đều gật đầu, phàm là âm chúng đi đến Thiên Nguyên cảnh đều được Hình Thánh chỉ bảo qua, Hình Thánh xác thực thần thông quảng đại, chớ nhìn hắn lúc chiến đấu sử dụng thần thông không nhiều, đó là không cần.

Dương Đại cười nói:

- Kia liền trực tiếp đánh đi, đến lúc đó dùng tốc độ nhanh nhất phong ấn Quỷ Thiên Tử, giảm bớt thời gian chiến đấu, còn về mức độ nguy hiểm, cũng không thể có Đại Thánh buông xuống, trấn áp chúng ta đó chứ?

Giang Lễ lắc đầu nói:

- Đại Thánh siêu phàm thoát tục, như thế nào nhúng tay tranh đấu thế tục, các đại thánh địa có quy củ, kia chính là Đại Thánh không được ra tay đối với Tu Tiên giới, Đại Thánh mặc dù chiến đấu, cũng phải rời xa vùng biển, cuộc chiến Thánh địa, Đại Thánh chỉ sẽ đối mặt Đại Thánh.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Không sai, quy củ như vậy ở vạn năm trước đã sinh ra, chỉ có chủng tộc chiến tranh mở ra, tranh đoạt thiên địa đại thế, vừa hay không cố kỵ gì, mà trong nhân tộc, mặc dù hậu bối có thù, Đại Thánh cũng sẽ không đích thân ra tay.

Dương Đại nghe xong càng thêm yên tâm.

Bất quá hình thái Âm Thần chỉ có mười phút đồng hồ, ngoại trừ Hình Thánh muốn nhanh chóng giải quyết Quỷ Thiên Tử ra, Dương Đại cũng phải trong thời gian còn thừa của mười phút đồng hồ kia mà hoàn thành hấp hồn.

Nhiệm vụ này vẫn rất có tính khiêu chiến.

- Hắn vốn muốn cho Mộ Dung Trường An tiến đến hấp hồn, nhưng chênh lệch cảnh giới quá lớn, có thể sẽ làm Mộ Dung Trường An no chết, chỉ có thể tự mình đến.

Linh hồn hắn mạnh mẽ hơn xa Mộ Dung Trường An, căn cứ vào thời gian dài hấp thu hồn phách tích lũy, lại thêm thiên phú Luân Hồi Âm Thần tăng thêm.

Bọn hắn cách Quỷ Thiên Tử càng ngày càng gần.

Chương 461: Cứu đại thánh, Nhất Hoa Nhất Thế Giới (2)

Hải dương nhấc lên sóng biển, trên đỉnh núi thẳng tắp, Quỷ Thiên Tử vẫn đưa mặt hướng về hải dương tĩnh toạ, bầu trời trên đỉnh đầu hắn có nhiều vô số kẻ quạ đen đang lượn vòng, tựa như mây đen bao phủ, đè nén mà kinh dị.

Trên một tòa hải đảo ở ngoài ngàn dặm, tụ tập không ít tu sĩ, đều đang đợi Hồn Chủ đến.

Trong đó trên một hải đảo, thạch đình đứng thẳng, trong đình có bốn tên tu sĩ còn ngồi xung quanh bàn đá, có tám người đứng sau lưng bọn họ, một người trong đó rõ ràng là thí luyện giả Hạ Quốc Hoắc Vương Đình.

- Hồn Chủ vì sao còn chưa tới?

- Thiên Khởi tiêu hải vực xác thực cách nơi này rất xa.

- Quỷ Thiên Tử không ngờ lại còn đang chờ, xem ra tin tức là chính hắn thả ra.

- Khụ khụ, Hồn Chủ danh chấn một phương và Quỷ Thiên Tử hung uy hiển hách, không biết hươu chết vào tay ai.

- Ta đoán, vẫn là Quỷ Thiên Tử mạnh hơn, dù sao hắn đã từng đào thoát qua trong tay Đại Thánh.

Nghe bốn vị đại tu sĩ chậm rãi mà nói, trong lòng Hoắc Vương Đình cũng đang suy nghĩ việc này.

Lão đạo sĩ râu bạc trước mặt hắn đột nhiên vuốt râu cười nói:

- Hoắc Vương Đình, ngươi và Hồn Chủ đến từ cùng một thế giới, ngươi cảm thấy ai có thể thắng?

Vừa dứt lời, ba vị đại tu sĩ khác đều nhìn về phía Hoắc Vương Đình, bảy vị tu sĩ đứng ở xung quanh đều dùng ánh mắt khác thường nhìn chằm chằm Hoắc Vương Đình.

Hoắc Vương Đình yên lặng một lát, nói:

- Hồn Chủ có thể thắng.

Lão đạo sĩ râu bạc cười hỏi:

- A? Vì sao?

Đối diện là một vị nữ tu sĩ yêu mị che miệng cười nói:

- Tiểu huynh đệ, Quỷ Thiên Tử hoành hành hai ngàn năm ở trên biển, bao nhiêu thiên kiêu bị chết trong tay hắn, ngươi cũng không thể tin nhiệm mù quáng đối với đồng hương mình nha.

Hoắc Vương Đình trả lời:

- Ta tin nhiệm hắn là căn cứ vào chiến tích của hắn, hắn không thể dùng lẽ thường đi cân nhắc.

Đáy mắt hắn toát ra vẻ sùng bái.

Cuộc chiến chủng tộc đào thải, chính là cuộc hiến Dương Đại triệt để Phong Thần, phạm là thí luyện giả Địa Cầu không ai không tràn ngập kính nể đối với hắn, không chút nào khoa trương, hoàn toàn là một người Dương Đại kéo lấy nhân tộc Địa Cầu đi tới hướng sinh tồn, cho nên Dương Đại cũng là đối tượng Hoắc Vương Đình sùng bái.

Nghe Hoắc Vương Đình đánh giá Dương Đại, bốn vị đại tu sĩ càng thêm cảm thấy hứng thú về hắn.

Đúng lúc này, một vị đại tu sĩ trong đó bỗng nhiên đặt chén trà xuống, nói khẽ:

- Đến rồi!

Bốn vị đại tu sĩ cùng nhau nhìn về cùng một phương hướng.

Chỉ thấy chân trời có một đám thân ảnh bay tới, chính là nhóm âm chúng của Dương Đại.

Dương Đại được âm chúng vây quanh chân đạp mây trắng, hai tay tự nhiên rủ xuống, đón gió mà đứng, khí vũ hiên ngang, để cho người ta rất dễ dàng chú ý đến hắn.

Hình Thánh, Thiên Nam đứng ở hai bên Dương Đại, Giang Lễ phía trước, trên trăm vị âm chúng Thiên Nguyên cảnh phân bố ở bốn phương tám hướng, hơn một trăm người lại tản mát ra khí thể thiên quân vạn mã.

Bây giờ Dương Đại đã không phải chính hắn nhỏ yếu lúc trước, lần này muốn thô bạo trấn áp Quỷ Thiên Tử.

Thiên Thần nhìn phía trước, tấm tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Tên kia quả nhiên đang đợi chúng ta, trực tiếp khai chiến, hay là nói chuyện?

Dương Đại đem Sát Hồn, phong ấn quyền trực ném cho Hình Thánh, nói:

- Tự nhiên là chiến.

Phong ấn quyền trực có hiệu quả tuy mạnh, nhưng cũng phải phong ấn thành công mới được, cho nên vẫn mở ra hình thái Âm Thần.

Trượng Thiên Nam hí hóp mắt, nói:

- Rất nhiều gia hỏa quen thuộc, chủ nhân cẩn thận, từng hướng đi đều có đại tu sĩ đang xem chiến.

Dương Đại nói:

- Vậy thì cần hiện ra lực lượng, để bọn hắc không dám tiến lên.

Mở ra hình thái Âm Thần.

Dương Đại hết sức quả quyết, âm chúng xung quanh dồn dập toát ra ánh sáng màu lục, hóa thành hắc quang chui vào trong cơ thể Hình Thánh, lực lượng bao la trong đó khiến cho khí thể Hình Thánh tăng vọt, kinh thiên động địa, mặt biển phía dưới bị ép tới hạ sập, âm âm sóng dậy.

Quỷ Thiên Tử trên vách đá mở mắt, mày nhăn lại, gắt gao nhìn chăm chăm Hình Thánh đang phi thân lao tới.

Mấy giây sau, đám người thấy phía sau Dương Đại xuất hiện vô số chùm sáng màu đen, vô cùng tập trung, tựa như bầu trời đột nhiên ngằm hạ xuống, hắc ám đang lan tràn tới vị trí của Quỷ Thiên Tử, tràn diện vô cùng hùng vĩ.

Trên hải đảo, nữ tử yêu diễm hoảng sợ nói:

- Đó là cái gì?

Hoắc Vương Đình kích động đến toàn thân run rẩy, hai tay trong tay áo nắm chặt thành quyền.

Đến rồi!

Vô tận hắc quang dùng tốc độ cực nhanh chui vào trong cơ thể Hình Thánh, hình thể Hình Thánh tăng vọt, khói đen vờn quanh ngoài thân hắc thành một bộ áo giáp dày nặng, Sát Hồn trong tay hắc đi theo biển lớn, tay phải hắc dẫn theo Sát Hồn, tay trái nắm quyền trực phong ấn đậm chân lao tới Quỷ Thiên Tử.

Khí thể của hắc như lửa, cuốn lên biển mây trên trời, thân hình như ảo ảnh, đi mấy bước đã đến trước vách núi, các đại tu sĩ phương xa đều chấn kinh, không chỉ chấn kinh thực lực của

Hình Thánh, cũng chấn kinh thái độ của Hồn Chủ, không ngờ lại một lời không hợp liền khai chiến.

Ánh mắt Quỷ Thiên Tử ngưng tụ, trường thương bên cạnh mãnh liệt bắn ra, như điện đánh tới, nhưng bị Sát Hồn đỡ được.

Hai thân binh tấn công, oanh một tiếng tiếng vang, cả tòa cự phong vỡ nát, bụi đất cuộn cuộn, khí thế động trời bao phủ tám phương, nhắc lên sóng biển đáng sợ.

Quỷ Thiên Tử đưa tay nắm trường thương, âm thanh lạnh lùng nói:

- Trẫm cũng không ngờ, một trong nhân tộc cửu đại thánh ngày xưa - Hình Thánh, không ngờ lại cũng biến thành Hồn nô của người.

Hình Thánh thờ ơ, nhắc búa bỏ xuống, Quỷ Thiên Tử hóa thành vô số quạ đen, tránh thoát một kích này, hắn không ngờ lại không có lao thẳng tới Dương Đại, mà vây quanh sau lưng Hình Thánh, nhắc thương, linh lực màu đen ngưng tụ trên thân thương, một thương xuyên thủng lồng ngực Hình Thánh, xé rách biển mây trên bầu trời, kéo dài tới đến phần cuối biển trời.

Hình Thánh chính là âm chủng, không có đau đớn, thương thế cũng có thể cấp tốc khôi phục, tay phải của hắn lắc một cái, Sát Hồn đảo ngược, búa nhắm ngay sau lưng Quỷ Thiên Tử, từng đầu Hắc Long gầm thét đánh tới, tranh nhau chen lấn bao phủ Quỷ Thiên Tử.

Chương 462: Cứu đại thánh, Nhất Hoa Nhất Thế Giới (3)

Hai tôn cường giả cái thế đại chiến ở trên không, khí thế khủng bố dẫn tới lôi vân cuộn cuộn, đếm không hết Thiên Lô xen lẫn ở giữa bầu trời và mặt biển ở, vùng biển bao trùm phương viên mấy ngàn dặm giống như có tu sĩ đại năng đang độ kiếp.

Toàn bộ quá trình vẫn chưa tới năm hơi thời gian, vùng biển này đã ngâm hạ xuống.

Dương Đại xa xa nhìn lại, khí thế của Quỷ Thiên Tử xác thực đáng sợ, không ngờ lại không thua Hình Thánh dưới hình thái Âm Thần.

Giang Lễ cảm khái nói:

- Hấn lại mạnh lên.

Phương xa, đại năng các phương xem chiến cũng âm thầm kinh ngạc, không ngờ Hồn nô của Hồn Chủ thật đúng là có thể chiến Quỷ Thiên Tử, Hồn Chủ lại mạnh cỡ nào?

Theo thường thức của Tu Tiên giới, quý tu quý nô không có khả năng còn mạnh hơn ký chủ, dù cho có, cũng sẽ không mạnh hơn quá nhiều.

Trong lòng Dương Đại phân phó:

- Không muốn chậm trễ thời gian, dùng tốc độ nhanh nhất phong ấn hắn.

Quỷ Thiên Tử tuy mạnh, nhưng Dương Đại không cần đánh giết hắn, chỉ cần phong ấn là đủ.

Hắn đã là tu vi Thiên Nguyên Âm Dương cảnh viên mãn, linh hồn hắn mạnh mẽ đã vượt qua Thiên Nguyên cảnh, ngay cả Trọng Thiên Nam cũng vì đó kinh ngạc tán thán, chỉ cần hồn phách Quỷ Thiên Tử không thể phản kháng hắn, hắn có niềm tin rất lớn hấp thu đối phương làm âm chúng.

- Tốt!

Âm thanh Hình Thánh vang lên trong lòng Dương Đại, chỉ thấy Hình Thánh đang triển đấu cùng Quỷ Thiên Tử đột nhiên tan biến, cơ hồ trong nháy mắt, hắn xuất hiện trên bầu trời đỉnh đầu Quỷ Thiên Tử, cách xa nhau ngàn trượng, hắn đột nhiên cúi đầu, giữa mi tâm mở ra một con mắt màu vàng óng, trong mắt phát ra vô số chùm sáng màu đen, phô thiên cái địa bắn xuống, cấp tốc bao phủ chiến trường.

Quỷ Thiên Tử ngẩng đầu, chỉ thấy những chùm sáng màu đen kia tiêu tán, hóa thành vô số kể hoa sen màu đen nhẹ nhàng rơi xuống.

- Đây là....

Quỷ Thiên Tử động dung, gương mặt lộ vẻ không thể tin được.

Hắn lúc này tan biến, nhưng lúc này mỗi một đóa hoa sen màu đen nở rộ, bắn ra tia sáng màu đen, tựa mỗi cái tương liên, tựa như vô số đường dây mau đen đan xen, triệt để phong tỏa mảnh không gian này.

Quỷ Thiên Tử hiện thân, chỉ thấy hắn bị mấy chục đầu tia sáng màu đen xuyên thấu thân thể, không thể động đậy.

Hình Thánh cấp tốc hạ xuống, nhìn xuống hắn.

Tóc trắng trên Quỷ Thiên Tử bay loạn, diện mạo trở nên dữ tợn, hắn đang muốn thi triển thần thông, Hình Thánh tan biến, ngay sau đó xuất hiện ở trước mặt hắn, đem phong ấn quyền

trục trục tiếp đặt ở trên đầu của hắn, trong chốc lát, phong ấn quyền trục phát ra ánh vàng, bao phủ thân ảnh Quỷ Thiên Tử.

Phương xa.

Ngao Hành cùng một nam tử người khoác giáp vàng kề vai sát cánh, nam tử này có thân hình cao lớn, trên đầu còn mọc ra hai cây sừng rồng, khuôn mặt hắn và Ngao Hành lại giống nhau đến bảy phần.

Kim giáp nam tử cau mày nói:

- Chẳng lẽ đây là thần thông bất truyền trong truyền thuyết nhân tộc, Nhất Hoa Nhất Thế Giới?

Ngao Hành kinh dị hỏi:

- Thần thông rất lợi hại? Vì sao Quỷ Thiên Tử không thể động đây?

- Xác thực rất mạnh, ta có thể cảm nhận được vùng không gian kia tràn ngập một cỗ thánh uy cường đại, cao thâm mịt mịt, Quỷ Thiên Tử có lẽ có thể xông ra đến, nhưng cần thời gian.

Kim giáp nam tử trầm giọng nói, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú Hình Thánh, tự nhủ:

- Cửu đại thánh, hình phạt trời xanh..... Thánh.

Cùng lúc đó, cường quang tiêu tán, Quỷ Thiên Tử bị tia sáng màu đen treo móc ở trên không trung, Hình Thánh thì bay về phía Dương Đại.

Toàn bộ chiến đấu không đến hai mươi giây, kết thúc rất nhanh.

Dương Đại cũng bị thần thông vừa rồi kinh diễm đến, đó là hoa gì?

Thật muốn học.

Thấy Hình Thánh bay tới, Dương Đại ném ra một toà bảo tháp, bảo tháp cấp tốc biến lớn, đây là pháp bảo trấn giáo của một phương giáo phái, Dương Đại bay vào trong tháp, các âm chúng khác vẫn như cũ trấn thủ gần đó.

Sau khi vào tháp, Dương Đại triệu hồi ra mấy ngàn vạn âm chúng phân bố ở không gian trong tháp, phẩm giai của toà bảo tháp này còn cao hơn cả Quy Nguyên thánh lâu, cho nên trong không gian lớn hơn.

Các âm chúng còn lại thì bay ra từ các cửa lớn của bảo tháp, cùng nhau thủ hộ bảo tháp.

Hình Thánh cấp tốc vào tháp, xuất ra quyền trục phong ấn.

Dương Đại không nói hai lời, trực tiếp bắt đầu hấp hồn, sau khi hình thái Âm Thần kết thúc, hắn sẽ lâm vào trạng thái Hỗn Độn, phải nắm chắc thời gian.

Rất nhanh, hắn cảm nhận được hồn phách Quỷ Thiên Tử, trầm trọng trước nay chưa có.

Vừa thấy mặt, trong lòng Dương Đại liền nảy sinh thoái ý.

Không dễ hút.

Nhưng hắn vẫn cắn răng bắt đầu hấp hồn, hồn phách Quỷ Thiên Tử bị phong ấn, không có bất kỳ phản kháng gì, cho nên Dương Đại không có cảm nhận được đau đớn, nhưng dù cho như thế, quá trình hấp hồn cũng vô cùng gian nan.

Hắn đã thật lâu chưa từng cảm thụ gian nan như vậy.

Nhất định phải bắt lại!

Sấm sét vang dội, trên mặt biển kinh đào hải lãng, đêm không hết hoa sen màu đen tô điểm trên không trung, đêm không hết tia sáng màu đen đan xen, bầu trời như là bột thủy tinh vỡ, tràn ngập cảm giác phá toái.

Trượng Thiên Nam bay đi, đi vào trước mặt Quỷ Thiên Tử, bắt đầu thi triển pháp thuật phong ấn.

Những người đang xem ở ở từng phương hướng đều xông xáo.

Chiến đấu kết thúc?

Quỷ Thiên Tử không ai bì nổi liền cứ như thế mà thua?

Trong lúc nhất thời, đủ loại suy đoán đều có, nhưng không người nào dám hành động thiếu suy nghĩ, thực lực Hình Thánh thật sự đáng sợ, một chút đại tu sĩ có tư lịch cổ lão thậm chí còn nhận ra thân phận của hắn.

Thượng cổ Đại Thánh.

Đối mặt Đại Thánh, bọn hắn sao dám làm loạn?

Kim giáp nam tử hít sâu một hơi, nói:

- Tam đệ, vị diện khách này của ngươi rất ghê gớm.

Ngao Hành cũng bị kinh động, hắn tới là muốn cứu Dương Đại, không ngờ tình hình chiến đấu hoàn toàn khác biệt như hắn nghĩ, khiến cho hắn không thể không một lần nữa ước lượng thực lực của Dương Đại.

Cái tên này rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Một bên khác.

Hoắc Vương Đình cũng không có kinh ngạc, ngược lại bình tĩnh nói:

- Nhìn thấy không? Hồn Chủ xưa nay không làm chuyện không có nắm chắc, nếu hắn ra tay, kẻ địch thua không nghi ngờ.

Bốn vị đại tu sĩ yên lặng, bảy vị đệ tử khác thì đang kinh nghi bất định.

Thật sự là quá khó tin đi.

Chương 463: Khương Tiêu Dư (1)

Quý Thiên Tử cứ như vậy bại?

- Hừ, Hồn Chủ, ngươi không ngờ lại trêu đùa Đại Thánh chi hồn, quả nhiên là tội ác tày trời, hôm nay bản tọa muốn xử tử ngươi tại đây.

Một tiếng hừ lạnh tiếng vang vọng giữa đất trời, âm thanh uy nghiêm, ngữ khí tràn ngập sát ý, như Thiên Lôi cuộn cuộn, quanh quẩn không dứt.

Một cỗ khí thế cuộn cuộn buông xuống, cả kinh nhóm âm chúng xung quanh trận bảo tháp bày ra địa sẵn sàng đón quân địch.

Bảo tháp mở ra một phiến đại môn, Hình Thánh đi tới, chìa lưỡi búa về phía đối phương xa, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, phần cuối mặt biển chợt hiện ánh chớp, càng phát sáng rõ, rút ngắn khoảng cách nhìn lại, từng đạo lôi điện chạy nhanh đến sát mặt biển, phía trên một tia chớp ở trong đó có một người đứng thẳng, theo lôi mà tới, như lôi thần tại thế.

Phương xa, kim giáp nam tử cau mày nói:

- Sao hắn lại tới đây? Thế này thì phiền toái.

Ngao Hành bất đắc dĩ nói:

- Hồn Chủ và Lôi Thần tháp có thù, hắn thậm chí đã kết minh cùng Nhất Nguyệt Thiên, chuẩn bị đối phó Lôi Thần tháp đây, cho nên Lôi Thần tháp đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội này.

- Cùng một phương Thánh địa là địch, quả nhiên không đủ sáng suốt.

Kim giáp nam tử khẽ nói, rõ ràng có chút không vừa lòng với Dương Đại.

Ngao Hành hơi lộ ra xấu hổ, nói:

- Nhị ca, phương thức hấn dùng để mạnh lên này khó tránh khỏi sẽ đắc tội với người ta, hi vọng nhị ca có thể ra tay, nhất định phải cứu hấn.

Kim giáp nam tử nói:

- Bàn Lôi Công cuar Lôi Thần tháp cũng không có dễ đối phó như vậy.

Ngao Hành yên lặng.

Đúng vậy.

Hết sức khó đối phó.

Hấn cũng nhận biết vị cường giả đạp lôi mà đến kia, tên là Bàn Lôi Công, thành danh mấy ngàn năm, địa vị cao thượng bên trong Lôi Thần tháp, thực lực mạnh mẽ.

Bàn Lôi Công chân đạp muôn vạn lôi điện, thế không thể đỡ, mục tiêu thẳng hướng đến chỗ bảo tháp của Dương Đại, tốc độ cực nhanh.

Hình Thánh cầm trong tay Sát hồn, bay lên từ cổng chính, xa xa đối mặt Bàn Lôi Công đột kích.

Mấy ngàn vạn âm chúng được Thiên Thần hiệu lệnh hạ bắt đầu kết trận, lúc Hình Thánh rời khỏi phạm vi trận pháp, trận pháp đã bay lên.

Bàn Lôi Công đưa tay, trong tay áo bắn ra đếm không hết ngân châm, cấp tốc lượn lơ phân tán ra đến, kéo dài mấy trăm dặm, tựa như một đầu lôi điện hồng lưu thẳng tới bảo tháp.

Hình Thánh nhắc búa trăm một cái, mấy ngàn đầu Hắc Long đối diện chém tới, đụng vào lôi điện hồng lưu, cường quang hiện rõ, lấp lánh thiên địa, để hết thấy mất đi màu sắc, đồng thời kèm thêm gió mạnh bừa bãi tàn phá tám phương.

Một giây sau, cường quang co vào, chỉ thấy một cây cờ xanh to lớn vung vẩy trên không trung, cao tới ngàn trượng, tuf trên hướng xuống càng ngày càng nhỏ, cán bị Bàn Lôi Công nắm, hình thành tương phản cực lớn.

Nhìn kỹ lại, thật ra là huyền tượng, bản thân thanh kỳ chỉ cao bằng người, thể hiện ra hư ảnh mới cao ngàn trượng.

Về mặt Bàn Lôi Công không biểu tình, vung lên thanh kỳ, cuồng phong gào thét, lôi điện dưới chân hắn bị cuốn lên, theo gió cuốn lên, lôi đình liệt phong dùng khí thể hủy thiên diệt địa lao thẳng đến Hình Thánh.

Lôi uy hiển hách, kinh thiên động địa.

Hải dương bốc lên, lôi điện xen lẫn, nước biển bắn tung toé, mưa như trút nước, vẩy tới phương xa.

Hình Thánh thả người nhảy lên, chém xuống một búa, chặt đứt lôi đình liệt phong, chặt đứt thanh kỳ huyền tượng, búa khí màu đen đánh tới Bàn Lôi Công.

Hai người đại chiến như thượng cổ thần minh đang chiến, vén trời lật đất, hết thấy tồn tại đối mặt với lực lượng của bọn hắn đều lộ ra yếu ớt không thể tả.

Phương xa, thế lực đang xem chiến khắp nơi cũng đang thảo luận.

- Thật mạnh, ngay cả Bàn Lôi Công đều không làm gì được hắn.

- Vị kia có thể là thượng cổ Đại Thánh, một trong chín đại thánh vào tông miếu nhân tộc được thờ phụng, dĩ nhiên mạnh

mẽ.

- Bàn Lôi Công không ngờ lại tới, xem ra Hồn Chủ và Lôi Thần tháp có mâu thuẫn là thật, chỉ là vì sao sẽ sinh ra mâu thuẫn?

- Bản thân hồn phách kia không có mạnh như vậy, hẳn là dùng loại thần thông nào đó, nếu là thần thông thì không có khả năng vô hạn kéo dài, một khi thần thông kết thúc, Hồn Chủ liền xong.

- Bàn Lôi Công đã trăm năm qua chưa từng ra tay?

Vẻ mặt Trượng Thiên Nam phức tạp nhìn Bàn Lôi Công, hẳn biết đối phương vì sao tới.

Vì hẳn tới!

- Sư phụ, cần gì chứ...

Trượng Thiên Nam thở dài một tiếng, hẳn đã là âm chúng, đương nhiên sẽ không cho phép sư phụ tổn thương chủ nhân.

Hùng Liệt nhíu mày nói:

- Hẳn là sư phụ người? Thật là mạnh, đã đi đến Thánh cảnh Đại cảnh giới thứ ba nhỉ?

Trượng Thiên Nam gật đầu, nói: - Xác thực đã đi đến Tịch Cổ Thánh cảnh, trong Lôi Thần tháp, cũng tính là tồn tại năm vị trí đầu, lão nhân gia ông ta rất mạnh, chỉ sợ mặc dù mở hình thái Âm Thần, cũng rất khó bắt lại.

Nhóm âm chung xung quanh đều hiện ra vẻ mặt nghiêm túc, Bàn Lôi Công mạnh mẽ, bọn hắn đã cảm nhận được.

Hình Thánh dưới hình thái Âm Thần thi triển các loại thần thông, ngay cả Nhất Hoa Nhất Thế Giới cũng lần nữa thi triển ra, nhưng Bàn Lôi Công hóa thành lôi điện, trực tiếp nhảy ra phạm vi thần thông, tiếp tục ở xa công kích Hình Thánh.

Quá nhanh!

Tốc độ hai người thi triển thần thông để phần lớn người xem chiến khó mà bắt kịp, còn có uy năng hủy thiên diệt địa, quá mạnh.

Đến đề đám người đang đứng ở xa xem chiến như bọn hăn không thể không thi pháp ngăn cản, vùng biển trong phương viên mấy vạn dặm đều nhắc lên kinh đào hải lãng, sóng thế cao tới trăm trượng.

Hắc Long bốc lên, trời và biển đã hóa thành lôi ngục, giống như Hình đường thể gian.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua.

Ngao Hành thấy tình thế không ổn, thúc giục nói:

- Nhị ca, ra tay đi, bức lui Bàn Lôi Công là được.

Kim giáp nam tử lắc đầu nói:

- Bức lui? Nào có dễ dàng như vậy.

Ngao Hành để ý tới, cắn răng nói:

- Nếu nhị ca chịu ra tay, chuyện kia ta nguyện nhường cho người.

Nghe vậy, kim giáp nam tử nhú mày, quỷ dị nhìn về phía hăn, hỏi:

- Đáng giá không?

- Đáng giá, không chỉ là vì hăn, cũng là vì hứa hẹn của ta trước giờ đã nói ra.

Ngao Hành nghiêm túc nói, ánh mắt kiên định.

Kim giáp nam tử thở dài một tiếng, thả người vọt lên, nói:

- Đã như vậy, nhị ca liền không khách khí.

Ngao Hành nhìn bóng lưng của hắn, nắm tay trong tay áo hai cuối cùng buông ra, khóe miệng của hắn lộ ra vẻ tươi cười, giống như vui vẻ, lại như khinh miệt.

Chương 464: Khương Tiêu Dư (2)

Khoảng cách hình thái Âm Thần kết thúc còn không đến một phút đồng hồ, Dương Đại cuối cùng hấp hồn thành công, linh lực của hắn tăng trưởng, đầu não u ám, hắn không lo được trạng thái tinh thần, lập tức triệu hoán Quỷ Thiên Tử.

Một khi hình thái Âm Thần kết thúc, hắn phải dựa vào Quỷ Thiên Tử.

Một hồn thể bay lên từ trong khói đen trước mặt hắn, chính là Quỷ Thiên Tử.

Quỷ Thiên Tử mở to mắt, nhú mày, trong mắt hắn lộ ra vẻ nghi hoặc, rất nhanh, hắn đã tiếp nhận trí nhớ của âm chúng.

Dương Đại yên lặng tính toán tính toán thời gian, mở miệng nói:

- Ta sắp hôn mê, tiếp theo liền nhờ vào ngươi.

Quỷ Thiên Tử trả lời:

- Tuân mệnh.

Nhìn hắn bình tĩnh như vậy, Dương Đại vẫn không nhận được hỏi:

- Tên ngoài kia, ngươi có nắm chắc đối phó?

Quỷ Thiên Tử nói:

- Tự nhiên không có, bắt quá lại thêm các âm chúng khác của ngài, ngăn cản thể công của hắn, không khó.

Dương Đại luôn cảm thấy đôi phương bình tĩnh đến có chút dị thường, chẳng lẽ Quỷ Thiên Tử sở dĩ thả ra tin tức, chính là vì trở thành âm chúng?

Hắn đã không lo được nhiều như vậy, chờ sau đó hỏi lại.

Oanh!

Hắn chỉ cảm thấy trong óc sắp vỡ, ý thức lâm vào trong vô tận Hỗn Độn, cái này cũng mang ý nghĩa hình thái Âm Thần kết thúc.

Hai âm chúng bên cạnh vội vàng đổi đỡ lấy Dương Đại.

Quỷ Thiên Tử quay người, khuôn mặt tuấn tú ảm đạm lộ ra nụ cười tàn nhẫn mà điên cuồng, hắn nâng tay phải lên, một thanh Hồng Anh trường thương xuất hiện trong tay.

- Quả nhiên... Loại mạnh mẽ này mới là thứ trầm theo đuổi...

Quỷ Thiên Tử một bên tiến lên, một bên tự lẩm bẩm, nụ cười càng điên cuồng.

Cùng lúc đó.

Phương xa, sau khi Hình Thánh rời khỏi hình thái Âm Thần, khí thể giảm lớn, cũng may Bàn Lô Công hiện tại không có cách nào đối phó hắn, mà là quyết chiến cùng kim giáp nam tử.

Hình Thánh bắt đầu lui lại, ánh mắt nhìn chăm chăm Bàn Lô Công.

Kim giáp nam tử cầm trong tay Long Kích, hô phong hoán vũ, trong mưa sa có từng đầu Long Ảnh tàn phá bừa bãi, đây đưa Bàn Lô Công.

Hai vị Thánh cảnh cường giả đã chiến trên ngàn hiệp, cân sức ngang tài, người này cũng không thể làm gì được người

kia.

- Nhị thái tử điện hạ, thật phải đắc tội Lôi Thần tháp?

Bàn Lôi Công trầm giọng quát, hấn không chỉ kiêng kị thực lực kim giáp nam tử, cũng kiêng kị bối cảnh Long Cung của đối phương.

Kim giáp nam tử cười to nói:

- Lôi Công tiền bối, nói gì vậy, trò đùa trẻ con, sao có thể dẫn lên mâu thuẫn giữa Long Cung và Lôi Thần tháp?

Hấn ăn miếng trả miếng, dùng Long Cung ép tới.

Quả nhiên, khí thế Bàn Lôi Công hơi giảm.

Trong vùng biển vô tận, Thánh địa tuy nhiều, nhưng Long Cung cũng chỉ có một.

Bàn Lôi Công yên lặng, chỉ tập trung vào trận chiến.

- Ha ha ha, Nhị thái tử điện hạ không ngờ lại đến đây trợ trận, xem ra vị Hồn Chủ này và Long Cung quả nhiên có không ít quan hệ.

Một tiếng cười khinh cuồng truyền đến, từng tia ánh nắng xuyên thủng lôi vân cuộn cuộn, đem biển mây xua tan, để hải dương lần nữa khôi phục ban ngày.

Một vệt kim quang hạ xuống, cấp tốc ngưng tụ thành một đầu bậc thang màu vàng kim, thần thánh mà đại khí, trên đỉnh bậc thang có một người nhàn nhã đi bộ xuống.

Người kia người mặc một bộ kim y khảm châu, tóc đen sáng lên như ý quan đài ánh bạc, phong thần tuấn dật, sau lưng có một quang sáng màu đỏ hồng, tựa như tiên thần từ trên tầng chín trời đi xuống.

Nhị thái tử và Bàn Lôi Công cùng nhau ngẩng đầu nhìn lại, đều nhú mày.

Hết sức rõ ràng, thực lực người đến để bọn hắc hết sức kiêng kỵ.

Bàn Lôi Công khẽ nói:

- Khương Tiêu Dư, ngươi tới làm cái gì? Cũng là đến giúp Hồn Chủ?

Khương Tiêu Dư, một trong Thánh tử Kiếm tông, tu vi mạnh mẽ, là một trong tu sĩ nổi danh nhất Kiếm tông, thực lực thâm bất khả trắc.

- Ta và hắc chưa từng gặp mặt, vì sao muốn giúp?

Khương Tiêu Dư trả lời, ngữ khí mang theo ý cười, mây trôi nước chảy.

Bước tiến của hắc quỷ dị, một bước mấy chục bậc thang, lưu lại từng đạo tàn ảnh, khí tức phiêu miểu thần bí, mặc dù khí thế không mạnh, nhưng hắc vừa xuất hiện để đại chiến kết thúc, đủ để chứng minh sự cường đại của hắc.

Nhị thái tử nhìn hắc, hỏi:

- Thế tại sao đến đây?

Ánh mắt Khương Tiêu Dư liếc tới bảo tháp cùng với mấy ngàn vạn âm chúng nơi chân trời, hắc mở miệng cười nói:

- Ta tới nhìn một chút phong thái thiên phú mạnh nhất trong dị nhân.

Nụ cười của hắc trở nên lạnh lẽo, mấy ngàn vạn âm chúng đều cảm nhận được sát ý.

Bàn Lôi Công lộ ra nụ cười hiểu ý, ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Hình Thánh.

Nhị thái tử cau mày nói:

- Kiếm tông cũng muốn đối phó Hồn Chủ?

Khương Tiêu Dư đứng ở trên cầu thang kim quang, ngóng nhìn hướng chân trời, ánh mắt cực kỳ nguy hiểm.

Hắn không trả lời Nhị thái tử ngay, không biết đang suy nghĩ gì.

Nhị thái tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Khương Tiêu Dư, nói:

- Khương Tiêu Dư, Kiếm tông muốn thành lập Thánh địa, ngươi cho rằng ổn?

Khương Tiêu Dư nghe xong, không khỏi đem ánh mắt một lần nữa đặt ở trên người nhị thái tử, nói:

- Long Cung làm việc, bá đạo như vậy?

Nhị thái tử bình tĩnh nói:

- Cho chút thể diện, đợi Kiếm tông thành lập Thánh địa, ta tự mình tiến đến bái lễ.

Hai người đối mặt, bầu không khí ngưng trọng.

Bàn Lôi Công cũng không có thừa cơ ra tay, ngược nhìn hai người bọn họ giằng co.

Đại tu sĩ thế lực khắp nơi phương xa cũng đang ngẩng đầu nhìn chăm chú, Thánh địa và Long Cung giằng co, hết sức hiểm thấy.

Thật lâu.

Khương Tiêu Dư đột nhiên cười nói:

- Thật chứ?

Nhị thái tử cười nói:

- Là thật.

Hai người đột nhiên cười rộ lên, không khí khẩn trương trong nháy mắt tan rã.

Sau đó, bên cạnh hai người xuất hiện bình chương linh lực, để người xem chiến phương xa nghe không được âm thanh bên trong, không biết bọn hắn cụ thể đang nói chuyện gì.

Mấy canh giờ sau.

Dương Đại cuối cùng tỉnh lại từ trong hôn mê, hắn mở to mắt, đầu đau muốn nứt, khuôn mặt Hùng Liệt ánh vào trong mắt của hắn.

- Chủ nhân, ngài có tốt không

Hùng Liệt quan tâm hỏi.

Dương Đại nhẹ giọng trả lời:

- Không chết được, tình huống như thế nào?

Hắn không thể thả ra thần thức, mười phần khó chịu, nhưng hắn có thể cảm giác được bảo tháp còn đang bay.

Hùng Liệt cau mày nói:

- Có người đang đuổi giết chúng ta, mà lại cũng không ít, Quỷ Thiên Tử đang ở tring đỉnh tháp thủ hộ chúng ta.

Truy sát?

Không ít người?

Dương Đại khẩn trương, nỗ lực muốn đứng lên.

Nhưng tinh thần hắn mỏi mệt, căn bản đứng dậy không nổi.

Ầm ầm —.

Bảo tháp chấn động, giống như lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ, để Dương Đại càng thêm khó chịu.

Chương 465: Nhị thái tử hứa hẹn.

Phía dưới bầu trời, một toà bảo tháp đứng thẳng bay lượn, nhấc lên sóng gió mắt thường có thể thấy.

Quỷ Thiên Tử đứng trên đỉnh tháp, tay cầm Hồng Anh trường thương, ngàn vạn quạ đen chiếm cứ trên đỉnh đầu hắn, phía sau là rất nhiều tu sĩ đi theo, nhưng những tu sĩ này không dám khởi xướng tiến công, chỉ có thể cùng đi ở phía sau.

- Hừ, một đám chuột nhắt.

Quỷ Thiên Tử khinh thường khề nói, hắn đưa lưng về phía đám tu sĩ kia, cũng không có ra tay, chức trách hắn hiện tại là thủ hộ tháp này.

Phía sau, các tu sĩ cực kỳ khản trương.

- Làm sao bây giờ, Quỷ Thiên Tử thật sự quá mạnh.

- Năng lực của Hồn Chủ không thể tưởng tượng, Quỷ Thiên Tử mới ngã xuống bao lâu, liền đã có thể ra lệnh cho hắn nói gì nghe nấy.

- Trách không được Kiếm tông từng nói, nhất định phải diệt trừ dị nhân, thiên phú dị nhân như vậy, nếu bỏ mặc không quan tâm, không sớm thì muộn cũng sẽ phá vỡ Tu Tiên giới.

- Bắt kịp đi, chờ Bàn Lôi Công tiền bối phân phó.

Trong tháp, đại diện.

Dương Đại ngồi tĩnh tọa ở trên bồ đoàn, hỏi thăm đám âm chúng chuyện xảy ra sau khi hắn hôn mê, Hùng Liệt bắt đầu giảng giải.

Biết được Kiếm tông Thánh tử, Long Cung nhị thái tử hiện thân, Dương Đại hơi kinh ngạc, hẳn biết sẽ có đại nhân vật xuất hiện, không ngờ là đại nhân vật cấp bậc Thánh địa.

Tới hải dương đã thật lâu, âm chúng vẫn luôn đang thu thập tình báo, trong đó bao gồm cả Long Cung, Kiếm tông.

Long Cung nhị thái tử, chính là một vị Thái Tử thiên phú mạnh nhất trong Long Cung, so với Tam Thái Tử thì lớn hơn vài tuổi, nhưng thực lực vượt xa.

Khuông Tiêu Dư, Thánh tử nổi danh nhất Kiếm tông, cũng không phải là vị Thánh tử muốn cưới Táng Kiếm tiên tử kia, nhưng thực lực của hắn không kém chút nào vị Thánh tử kia, truyền thuyết nói, hắn thuở thiếu thời từng chiếm được tiên nhân chỉ bảo, khiến cho hắn thiên phú khác hẳn với người thường, từng nằm mơ tập được thần thông cái thể.

Nghe Hùng Liệt kể, Khuông Tiêu Dư vốn muốn ra tay với bọn họ, nhưng bị nhị thái tử cản lại, không có ai biết bọn hắn hàn huyên cái gì, nhưng Khuông Tiêu Dư cuối cùng rút lui.

Bàn Lôi Công lúc ấy rất tức giận, dựa vào lý lẽ biện luận với nhị thái tử, đáng tiếc, cuối cùng vẫn chịu thua.

Nhị thái tử báo cho nhóm âm chúng, hắn chỉ bảo hộ Hồn Chủ một lần, đợi khi bọn hắn trở lại Thiên Khởi tiểu hải vực, khi đó vô luận người nào tìm bọn họ để gây sự, nhị thái tử đều sẽ không nhúng tay.

Rất nhiều người đều biết chỗ dựa chân chính của Hồn Chủ không phải Nhị thái tử, mà là Tam thái tử, nhưng phân lượng của hai vị Thái Tử hoàn toàn khác biệt.

Dương Đại hỏi:

- Những người đi theo đằng sau kia đến từ Lôi Thần tháp, hay là Kiếm tông?

Hùng Liệt trả lời:

- Lôi Thần tháp, đều là do sư phụ Trọng Thiên Nam phái tới.

Sư phụ?

Dương Đại nhìn về phía Trọng Thiên Nam.

Trọng Thiên Nam bắt đầu nói:

- Đúng là sư phụ ta, có thể là vì cứu ta, hấn đối đãi ta như con trai ruột, đây cũng là ta nguyên nhân có thể muốn làm gì thì làm đối với thế lực phụ thuộc, sư phụ ta hết sức cứng đầu, một khi hấn muốn làm cái gì, liền sẽ chấp mê bất ngộ, cho đến khi xong mới thôi, dù cho có thể đắc tội Long Cung, hấn cũng muốn truy sát chúng ta.

Dương Đại cũng không hoảng, cười nói:

- Vậy thì tới đi, tốc độ phi hành có khả năng không cần quá nhanh, vừa hay ta đã khôi phục, chờ trở lại Thiên Khởi tiểu hải vực, ta trực tiếp mở hình thái Âm Thần, bây giờ được lực lượng của Quỷ Thiên Tử, Hình Thánh hấn là có thể lại gần thực lực Đại Thánh?

Nhóm âm chúng cũng lộ ra nụ cười, nhìn thấy Dương Đại tỉnh lại, lo âu trong lòng bọn hấn đều biến mất, thay vào đó là kỳ vọng muốn hấp hồn.

Chỉ muốn bắt lại Bàn Lôi Công, Dương Đại sẽ rồi quét ngang Thánh cảnh, Bàn Lôi Công có thể là tồn tại siêu nhiên Thánh cảnh đệ tam cảnh.

Giang Lễ dao động cây quạt cười nói:

- Năm giữ Quỷ Thiên Tử, tiếp theo liền thuận, bắt lại Bàn Lôi Công tuyệt không phải việc khó, chủ nhân, ngài lúc này mới xem như chân chính có tư cách có thể rung chuyển Kiếm tông.

Trong mắt của hần lập loè hào quang hưng phấn, nói không ngừng, hần có cực cao đánh giá về Hình Thánh.

Thượng cổ Đại Thánh, danh bất hư truyền, trong cùng cảnh giới tuyệt không phải hậu bối có thể so sánh.

Hình Thánh tuy là phân hồn, nhưng sau khi trở thành âm chúng, khôi phục đại bộ phận trí nhớ của bản tôn, hần nắm giữ thần thông chính là trên vạn năm góp nhặt mà thành, Mộ Dung Trường An, Trụ Nộ thiên vương các tuyệt thể thiên tài bất quá mấy trăm tuổi, nội tình kém xa.

Dương Đại tiếp tục dưỡng thần, nghe nhóm âm chúng thảo luận.

Một đường tiến lên, cái đuôi phía sau càng ngày càng nhiều, nhưng không có tu sĩ dám ra tay, chỉ dám đi theo.

Một ngày sau.

Trạng thái tinh thần của Dương Đại triệt để khôi phục, hần được nhóm âm chúng hộ tống hạ đi tới cửa ngoài hàng rào, nhìn đại quân tu sĩ trùng trùng điệp điệp ở chân trời xa xa.

Chỉ ít có năm mươi vạn tu sĩ, khí tức yếu nhất cũng có Luyện Hồn cảnh, trong đó xen lẫn mấy trăm vị khí tức Thiên Nguyên cảnh.

Lôi Thần tháp là muốn làm thật.

Dương Đại nhú mày, có chút bất mãn đối với Nhất Nguyệt Thiên, không ngờ lại có thể làm cho Lôi Thần tháp rút ra nhiều lực lượng như vậy.

Giang Lễ mở miệng nói:

- Hần không chỉ là Lôi Thần tháp, còn có thân ảnh tu sĩ Thánh địa vùng biển khác, danh xưng Hồn Chủ truyền ra, xem ra đã dẫn tới rất nhiều Thánh địa kiêng kỵ, bất quá bọn hần đánh chính là cờ xí của Lôi Thần tháp, chuyện tốt như thế, dù

sao Lôi Thần tháp và chúng ta mâu thuẫn là ở ngoài sáng, Thánh địa khác không dám trực tiếp tham gia, mang ý nghĩa chúng ta sẽ có thêm cơ hội mạnh lên nữa.

- Chiến đấu, hấp hồn, triệu hoán, chiến đấu, hấp hồn, triệu hoán.

Giang Lễ đã bắt đầu huyền tường tình cảnh Dương Đại như vết dầu loang mà mạnh lên.

Dương Đại hỏi:

- Ngoại trừ Bàn Lôi Công, có uy hiếp khác không?

Trượng Thiên Nam nói:

- Tạm thời không có phát hiện.

Dương Đại ở trong lòng hỏi thăm Quỷ Thiên Tử, Quỷ Thiên Tử cũng cho đáp án này.

Phún phún.

Bàn Lôi Công quả nhiên là tự tin.

Chương 466: Cửu U pháp tướng.

Dương Đại đột nhiên hỏi:

- Nhị thái tử hứa hẹn là bảo hộ chúng ta đến Thiên Khởi tiểu hải vực, nếu chúng bây giờ ta ra tay, giết sạch những người này, vậy chúng ta tiếp tục đi về thì có phải vẫn được bảo hộ hay không?

Giang Lễ ngây cả người, nói:

- Không rõ ràng, nhưng không có xuất thủ người chắc chắn không kị Nhị thái tử.

Dương Đại lập tức truyền triệu Mộ Dung Trường An, để Mộ Dung Trường An đến đây hấp hồn.

Vùng biển này cách Thiên Khởi tiểu hải vực đã không tính xa xôi, dùng tu vi của Mộ Dung Trường An, dùng tốc độ nhanh chóng nhất đến đây chỉ cần nửa ngày.

Sở dĩ nhường Mộ Dung Trường An hấp hồn, một là thời gian hình thái Âm Thần không đủ, hai là hấn muốn đột phá.

Một khi hấp thu hồn phách năm mươi vạn tu sĩ, hấn chắc chắn cưỡng ép đột phá, sau đó hình thái Âm Thần giải trừ, hấn lúc đó lâm vào trong hôn mê khi thiên kiếp tiến đến, hấn không rõ ràng loại tình huống này sẽ như thế nào, nhưng không muốn tùy tiện mạo hiểm.

Nửa ngày sau.

Mộ Dung Trường An chân đạp kiếm hà lao tới, tên này ra sân luôn đẹp đẽ như vậy, không lo lắng chút nào linh lực tiêu

hao.

Cảm nhận được khí tức Mộ Dung Trường An, Dương Đại không nói hai lời, mở ra hình thái Âm Thần, lần này, hắn lựa chọn là Quỷ Thiên Tử, Quỷ Thiên Tử biết được hắn chuẩn bị ra tay, chủ động xin đi giết giặc.

Dương Đại hỏi thăm qua Hình Thánh, Hình Thánh cảm thấy Quỷ Thiên Tử tiến vào hình thái Âm Thần đánh giết Bàn Lô Công tuyệt không quá khó.

Ngay cả Đại Thánh đều nói, Dương Đại cũng bắt đầu trông mong chờ đợi Quỷ Thiên Tử biểu hiện.

Trong ngoài bảo tháp bay ra một trăm triệu đạo chùm sáng màu đen, chui vào trong cơ thể Quỷ Thiên Tử, Quỷ Thiên Tử hóa thành to hắc ảnh lớn, giờ khắc này, hắn trở thành Quỷ Thần.

Thế nhưng, hình thái Âm Thần chỉ vừa mới bắt đầu.

Hai hơi sau, chân trời phía trước đột nhiên có đêm đen lao đến, cấp tốc kéo dài tới phía bảo tháp, chính là lực lượng của 1,5 tỷ âm chúng hội tụ vào một chỗ, phô thiên cái địa, lấy phương thức cực kỳ hùng vĩ chui vào trong cơ thể Quỷ Thiên Tử.

Quỷ Thiên Tử bay lên bay lên, tay phải nâng lên Hồng Anh trường thương, thân thương theo đồ lượn lờ lên khói đen, ngưng tụ thành một thanh hắc thương khổng lồ.

- Lực lượng như vậy thật sự là để người ta mê muội, tru diệt hắn, có lẽ cũng không phải không có khả năng...

Quỷ Thiên Tử lấp lánh ánh mắt, điên cuồng suy nghĩ.

Hắn đột nhiên tan biến, tựa như một đạo hắc quang chọt lóe lên ở trên vòm trời, ngay sau đó, năm mươi vạn tu sĩ đại quân đang phi hành bỗng nhiên nổ tung, khói đen bốc lên,

xông thẳng lên trời, đại quân bị nổ tán loạn, không biết có bao nhiêu tu sĩ ngã xuống tại chỗ.

Mộ Dung Trường An chân đạp kiếm hà lướt qua bảo tháp, bay tới phía chiến trường.

Quỷ Thiên Tử cao trăm trượng tay cầm trường thương, mũi thương như tinh mang, thân hình như ảo ảnh, mỗi lần ra tay đều có thể cướp đi tính mệnh của hơn mười vị tu sĩ, đáng sợ đến cực điểm.

Nhìn từ đằng xa, từng đạo thương khí màu đen phóng tới chiến trường, tung hoành đến phần cuối Thiên Hải, cho đến biến mất không thấy gì nữa, thi thể từng người từng người tu sĩ rơi xuống phía dưới.

Sau khi đi qua kinh ngạc ngẩn ngui, những tu sĩ này cấp tốc điều chỉnh trạng thái, bắt đầu vây công Quỷ Thiên Tử, đủ kiểu pháp thuật thi triển, bay khắp bầu trời, nhưng đều bị Quỷ Thiên Tử quét qua một thương, phá diệt tất cả.

Thời khắc này, Quỷ Thiên Tử tựa như Chiến thần theo Cửu U mà đến, thế không thể đỡ, thấy Dương Đại hải lòng gật đầu, các âm chúng khác cũng cực kỳ hâm mộ.

- Ta cũng muốn nếm thử mùi vị của hình thái Âm Thần.

- Ha ha ha, người đừng nói bậy, chỉ với tài nghệ này của người, ngay cả liên thần thông cũng không có nắm giữ.

- Hay là để ta tới.

- Quỷ Thiên Tử xác thực mạnh mẽ, lúc trước nếu không phải gặp được Hình Thánh đánh ra Nhất Hoa Nhất Thế Giới, phong ấn quyền trục, không có dễ dàng bại như vậy.

- Bàn Lô Công làm sao còn không ra tay?

- Đến rồi!

Nương theo lấy một âm chúng kinh hô, một cổ uy thế lớn lao buông xuống, chính là khí tức của Bàn Lôi Công.

Vô tận lôi đình xuất hiện trên đầu Quỷ Thiên Tử, Bàn Lôi Công hiện thân, đáp xuống, mang theo lôi điện diệt thế cùng khí thế thiên băng thẳng hướng Quỷ Thiên Tử.

Quỷ Thiên Tử ngẩng đầu nhìn về phía hắn, khinh miệt cười nói:

- Trẫm đang chờ ngươi đây!

Hắn buông ra tay phải, trường thương màu đen đột nhiên cao tốc xoay tròn, chỉ thấy hai tay của hắn biến hóa pháp quyết, tốc độ trường thương màu đen xoay tròn tăng vọt, oanh một tiếng, xông thẳng lên trời.

Bàn Lôi Công động dung, lập tức né tránh, lôi đình đầy trời bị trường thương màu đen xuyên thủng, lôi đình phá diệt, vô số lôi điện tiêu tán, đi theo tan biến trên không trung, cuồng phong gào thét, dẫn động mặt biển lật lên kinh đào hải lãng, thiên địa như tách rời, lay động kịch liệt, nước biển tựa hồ bất cứ lúc nào cũng muốn xông ra bầu trời, lật tung khắp nơi.

Tóc dài của Bàn Lôi Công bị cuồng phong thổi đến bay loạn, hắn trừng to mắt, khó tin nhìn về phía Quỷ Thiên Tử.

Tên này làm sao mạnh lên nhiều như vậy?

Chẳng lẽ thần thông lúc trước Hình Thánh thi triển, quỷ nô khác cũng có thể thi triển?

Bàn Lôi Công trong nháy mắt nghĩ thông suốt, sát ý dành cho Hồn Chủ phóng đại.

Dị nhân như thế mà không diệt trừ, thiên hạ thương sinh không sớm thì muộn sẽ có phiền toái lớn.

Bàn Lôi Công lấy ra thanh kỳ, tay phải cầm cờ, tay trái vỗ tay, đem linh lực rót vào trong, trong chốc lát, thanh kỳ phát ra

lôi điện, sinh ra hấp lực mạnh mẽ, điên cuồng hấp thu thiên địa linh khí.

Vị!

Hắc thương xuyên thủng lôi đình đột nhiên đáp xuống, thẳng hướng Bàn Lôi Công, Bàn Lôi Công không có mạnh mẽ chống đỡ, mà lựa chọn tránh né.

Hắn vừa xê dịch hiện thân, đếm không hết quạ đen đập vào mặt, bao phủ hắn, hắn vô ý thức vung vẩy thanh kỳ, nhưng bị một cánh tay bắt lấy cổ tay phải, hắn tập trung nhìn vào, chính là Quỷ Thiên Tử.

Mấy chục quạ đen ngưng tụ thành Quỷ Thiên Tử, trên mặt của hắn hiện ra nụ cười lạnh lẽo mà tràn ngập sát ý, ngàn vạn quạ đen xung quanh đột nhiên hóa thành từng thanh từng thanh hắc thương, thẳng hướng Bàn Lôi Công.

Chương 467: Đột phá, thắng cấp (1)

Oanh một tiếng!

Linh lực nổ tung, khói đen cuộn cuộn, Bàn Lôi Công bị đánh bay ra ngoài, chỉ thấy áo bào hấn phá toái, miễn cưỡng che kín thân thể, thánh thể hiển lộ ra, như lôi điện đúc khuôn, chiết xạ ra ánh bạc.

Thánh cảnh, thánh khu bất tử bất diệt!

Thi thể Quỷ Thiên Tử đều được bảo lưu lấy, không thể bị Trường Sinh Quyết thôn phệ.

Bàn Lôi Công ổn định thân hình, lần nữa té ra một bảo vật, bảo vật này như là một khối đồng tề, nhưng lớn như vạc nước, hấn đem linh lực bản thân rót vào trong đồng tề to lớn, đồng tề lại phát ra vô số huyễn tượng, lao nhanh tới chỗ Quỷ Thiên Tử.

Quỷ Thiên Tử cười khẩy, lúc này, trong lòng hấn vang lên một âm thanh:

- Dùng tốc độ nhanh nhất đánh giết hấn, không được chậm trễ thời gian.

Nghe vậy, ánh mắt Quỷ Thiên Tử biến đổi, hấn chấp tay hành lễ, khí thể tự thân tăng vọt khói đen, trên người cấp tốc bành trướng, ngưng tụ thành một tôn quỷ ảnh đáng sợ, cao tới vạn trượng, đứng ngạo nghễ phía dưới bầu trời.

Nhìn thấy tôn quỷ ảnh đáng sợ kia, Bàn Lôi Công động dung, mặt lộ vẻ vẻ không thể tin được.

- Thì ra... Cứu U....

Trong hải dương.

Một đầu rùa biển to lớn kéo lấy một cỗ kiệu kín đáo đi tới, không gian trong kiệu rất lớn, Ngao Hành đang cùng Nhị thái tử, Khương Tiêu Dư uống rượu, ba người trò chuyện với nhau thật vui, một chút cũng không khí tuốt gươm gươm nỏ cũng không có.

Đúng lúc này, ba người đột nhiên nhíu mày.

- Khí tức của Bàn Lô Công và Quỷ Thiên Tử, tại sao lại đánh nhau rồi?

Ngao Hành cau mày nói, hắn phản ứng đầu tiên là có người không để ý uy nghiêm của Long Cung tập kích Dương Đại.

Sắc mặt Nhị thái tử có chút khó coi, nói:

- Hồn Chủ tại bắt đầu ra tay rồi.

Nghe vậy, Ngao Hành kinh ngạc, có chút xấu hổ.

Khương Tiêu Dư cười mà không cười nói:

- Kẻ này thật ngoan độc, nếu lần này đánh trả thành công, những người vốn là không dám xuất thủ kia chắc chắn càng thêm e ngại, mặc dù ta không thích hắn, nhưng không thể không nói, hắn nắm giữ thời cơ rất không tệ, chẳng qua là...

Hắn nhìn về phía Nhị thái tử, biểu lộ trêu tức.

Nhị thái tử đặt chén rượu xuống, yên lặng không nói.

Ngao Hành thấy thế, vội vàng nói:

- Tiểu tử Dương Đại này quả thật có chút vượt ra ngoài ý định, bất quá nếu hắn giết Bàn Lô Công, sau đó không cần làm phiền nhị ca ra tay, những người làm khó hắn, hắn sẽ tự mình giải quyết.

Khương Tiêu Dư nhăn mày.

Nhị thái tử khẽ nói:

- Tam đệ, nhân vật bậc này, người xác định có thể cầm chắc lấy hãn?

Ngao Hành cười nói:

- Vì sao muốn bắt chẹt, ta dùng chân thành đối đãi, chờ hãn cường đại lên, ta nếu có khó khăn, hãn chắc chắn cũng sẽ giúp ta.

Hai huynh đệ tiếp tục đàm tiếu, là Khương Tiêu Dư lâm vào trong yên lặng.

Mặc dù ý thức được Dương Đại thu phục Bàn Lô Công sẽ thực lực tăng vọt, nhưng Khương Tiêu Dư vẫn không có rời khỏi, đi theo hai vị Long Cung Thái Tử tới Long Cung.

Trong bảo tháp.

Dương Đại ngồi xuống, thở dài ra một hơi.

Quỷ Thiên Tử thi triển thần thông cường đại thành công tru diệt Bàn Lô Công, Mộ Dung Trường An đang hiệp trợ đồ sát những tu sĩ kia, trận chiến này xem như kết thúc.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Không ngờ hôm nay trên đời này lại còn có người nắm giữ Cửu U pháp tướng, ta ngược lại thật ra coi thường Quỷ Thiên Tử.

Ngữ khí của hãn toát ra ý tán thưởng.

Cửu U pháp tướng?

Mọi người đều tò mò.

Hình Thánh giới thiệu nói:

- Thiên hạ rất lớn, có đất liền, có hải dương, có thượng giới tiên thần, cũng có Âm Phủ Cửu U, Cửu U là người sống duy nhất trong âm phủ có thể đi Thánh địa, tại vạn năm trước Cửu U đã từng đi đến đó tu hành, sau khi trở về thực lực thuế biến, một buổi sáng thành tựu Đại Thánh, thực lực không thua ta.

Nhóm âm chúng càng thêm tò mò về Quỷ Thiên Tử, vị này Quỷ Thiên Tử đến cùng trải qua là đặc sắc như thế nào?

Hình thái Âm Thần mười phút trôi qua rất nhanh, Dương Đại lần nữa lâm vào trạng thái Hỗn Độn, bất quá lần này, hắn càng thêm nắm chắc.

Bàn Lôi Công mang tới năm mươi vạn tu sĩ đều đã chết hết, Mộ Dung Trường An bắt đầu hấp hồn, sau khi hấp hồn, hắn lập tức triệu hoán ra, lại hấp thu thi thể của năm mươi vạn tu sĩ, tăng cường tu vi, hắn cách Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh viên mãn càng ngày càng gần.

Dứt bỏ Trọng Thiên Nam, Quỷ Thiên Tử, hắn rất nhanh có thể trở thành âm chúng nhanh nhất đi đến Thánh cảnh dưới tay Dương Đại.

Lần nữa tỉnh lại từ trong hôn mê, Dương Đại phát hiện mình cũng không phải đang ở trong bảo tháp trong, mà đang ở trong hiện thực.

Một lần hôn mê trước, bởi vì bị Bàn Lôi Công truy sát, cho nên một mực không có rời khỏi trạng thái chiến đấu, mà lần này, sau khi chắc chắn nhóm âm chúng đã giải quyết kẻ địch phía sau, đồng thời không người nào dám truy đuổi, hắn liền bị cưỡng chế logout.

Trong hiện thực, Dương Đằng không có ở nhà, trong phòng chỉ có vài vị âm chúng, bọn hắn là âm chúng tiềm phục tại gần đó, cảm nhận được khí tức Dương Đại liền đến đây thủ hộ.

Dương Đại được bọn hắc đồ xuống ngồi dậy, dựa đầu vào giường nệm êm, nhắm mắt dưỡng thần.

Mỗi một lần Hồn Độn trạng thái đều làm cho hắc đồ rất khó chịu, hình thái Âm Thần tiêu hao càng nhiều liền càng khó chịu.

Nghỉ ngơi mấy canh giờ, trạng thái tinh thần của Dương Đại vừa rồi khôi phục, vẫn có chút choáng đầu, nhưng đã không ảnh hưởng hắc đồ đi đứng.

Trong khoảng thời gian này, hắc đồ một mực đang lên mạng.

Dương Đại gần đây hành động cũng không có truyền ra tại Thiên Võng, nhưng ở trong Bí Võng, lại là truyền ra, nhiệt độ thảo luận còn rất cao, tên Hồn Chủ đã lan truyền trong vòng tròn thí luyện người, rất nhiều người cảm thấy tên Bá Vương Bất Quá Giang rất êm tai, càng lộ ra bá khí.

Đối với Bá Vương Bất Quá Giang đã có thể chống lại cùng Thánh địa trên biển, những người thí luyện cũng không có chán kinh, bọn hắc đồ đã tập mãi thành thói quen, có chẳng qua là hưng phấn, đây chính là Địa Cầu Thần, thần càng mạnh, bọn hắc đồ càng được nhờ.

Trước đó Mộ Dung Trường An, Trụ Nộ thiên vương giúp thí luyện giả Hạ Quốc đánh xuống một mảnh Giang Sơn trên hải vực, việc này cũng không có giấu diếm, hết thủy thí luyện giả đều đã biết được việc này, nhớ kỹ ân tình của Dương Đại.

Chương 468: Đột phá, thăng cấp (2)

Dương Đại không có thấy việc lớn ở Bí Vọng trên, liền cũng không có nhiều lo lắng.

Sau khi nghỉ ngơi tốt, hắn liền trở lại trong Thâm Vực.

Xuất hiện lần nữa, hắn trở về trong bảo tháp.

Lúc Dương Đại tan biến, Giang Lễ đã để bảo tháp dừng lại, chờ đợi Dương Đại trở về.

Gặp hắn xuất hiện, Giang Lễ lập tức thao túng bảo tháp tiến lên, nhanh chóng trở về Thiên Khởi tiêu hải vực.

- Trong khoảng thời gian này tình huống như thế nào?

Dương Đại ngồi xuống, mở miệng hỏi.

Giang Lễ cười nói:

- Như ngài suy đoán, sau khi tru diệt Bàn Lôi Công cùng với đại quân tu sĩ, liền không có người còn dám tới tìm chúng ta gây phiền toái, bất quá ta dự đoán chậm nhất nửa năm, Lôi Thần tháp sẽ khởi xướng một lần tổng tiến công đối với chúng ta, Bàn Lôi Công có ý nghĩa thân phận rất lớn, tuyệt không phải Trượng Thiên Nam có thể so sánh, một khi trận chiến này truyền ra danh dự, Lôi Thần tháp sẽ bị hao tổn nghiêm trọng.

Quý Thiên Tử tiến lên một bước, tay phải lật ra, một đạo hồn phách xuất hiện trong lòng bàn tay hắn, tản ra khí tức cuồng bạo như lôi đình giống như đức Bàn Lôi Công từng phát ra.

Dương Đại cười nói:

- Vậy thì chờ bọn hấn tới.

Hấn trực tiếp bắt đầu hấp thu hồn phách Bàn Lôi Công.

Hồn niệm tiếp xúc đến hồn phách đối phương, Dương Đại cảm nhận được phân lượng hồn phách còn trầm trọng hơn cả Quỷ Thiên Tử còn, nhưng sau khi trải qua hấp hồn Quỷ Thiên Tử, Dương Đại không có gian nan như vậy.

Sau năm phút, hấp hồn thành công, trên bảo tháp, thiên kiếp buông xuống.

Dương Đại bắt đầu đột phá.

Hấn trực tiếp để Mộ Dung Trường An dẫn đầu năm ngàn vạn âm chúng hộ tổng bảo tháp, một bên độ kiếp, một bên đi đường.

Hấn đem Bàn Lôi Công triệu hoán ra, để hấn tự giới thiệu.

Bàn Lôi Công nhìn thấy Dương Đại, tâm tình ngũ vị tạp trần, nhưng hấn đối với Dương Đại đã không còn dưng nổi hận ý, có chăng qua là kính sợ.

Đi qua giới thiệu, Dương Đại biết được, Bàn Lôi Công đã đi đến Tịch Cổ Thánh cảnh viên mãn, khoảng cách Đại Thánh chỉ thiếu chút nữa, liền một bước như vậy, hấn đã ngừng ngàn năm, không thể vượt qua.

Quỷ Thiên Tử cũng là Tịch Cổ Thánh cảnh, chỉ là nằm ở sơ kỳ.

Thánh cảnh chia làm Đa Văn, Tuệ Cổ, Tịch Cổ, bây giờ chiến lược đỉnh tiêm của Dương Đại đã sắp muốn nhảy vọt khỏi Thánh cảnh, tốc độ phát triển cũng không chậm.

- Chủ nhân, ta giúp người hấp thu lôi kiếp đi.

Bàn Lôi Công nghe phía ngoài có tiếng nổ vang rền, mở miệng nói, hấn lại không biết nên như thế nào đối mặt Dương

Đại cùng Trọng Thiên Nam.

Dương Đại gật đầu đồng ý, sau khi Bàn Lôi Công rời khỏi, hắn bắt đầu tĩnh tọa, hấp thu thiên địa linh khí.

Bảo tháp đã mở ra cấm chế, cho phép thiên địa linh khí tràn vào.

Sau ba canh giờ.

【 Chúc mừng thí luyện giả khu Hạ Quốc Bá Vương Bất Quá Giang thành công vượt qua Thiên Nguyên tam kiếp, bước vào Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh 】

Một dòng thông báo xuất hiện tại trước mắt Dương Đại, hắn cũng không hề để ý, đang đắm ở trong trải nghiệm cảnh giới mới.

Đáng nhắc tới chính là, những người thí luyện khu Hạ Quốc cũng chỉ cảm thán một tiếng, cũng không có nhắc lên sóng to gió lớn, so với biểu hiện của Dương Đại trước đó mà nói, cảnh giới của hắn ngược lại tăng lên có chút chậm.

Hai ngày sau.

Đám người Dương Đại trở lại Thiên Khởi tiểu hải vực.

Đầu tiên là logout chờ đợi mấy giờ, Dương Đại một lần nữa online.

Hắn gọi Kỷ Vân Yên tới, nàng đã đi đến Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, có thể lần nữa vì hắn thăng cấp thiên phú, trước đó sở dĩ không thăng cấp, là không có lực lượng, bây giờ tay cầm hai tôn Tịch Cổ Thánh cảnh, hắn cảm thấy lực lượng mười phần.

- Ta đây bắt đầu nhé?

Kỷ Vân Yên hỏi, thấy Dương Đại gật đầu, nàng lập tức thi triển Thiên Tứ hiển tế, cường quang tiến loá mắt vào, bao phủ

Dương Đại.

Lôi Thần hải vực, lôi vân giăng đầy, sấm sét vang dội, cuồng phong bạo vũ vô tình dẫn động nước biển, một tòa cự tháp cổ xưa vĩ ngạn vô song đứng ở trong sóng biển.

Tòa cự tháp nay được bao quanh bởi từng con đường uốn lượn, phân bố đủ loại kiến trúc, nơi này chính là Thánh địa Lôi Thần tháp.

Giờ phút này, phía trên Lôi Thần tháp, trong một tòa đại điện trống trải mà u ám, mấy trăm đạo thân ảnh tụ tập, đứng thẳng thành đội ngũ, trên đỉnh đầu bọn họ có hai mươi bảy đạo hư ảnh cao lớn đứng thẳng, thấy không rõ hình dáng.

- Hồn Chủ cuồng vọng, nhất định phải diệt trừ.

- Xác thực nên trừ, nhưng Nhất Nguyệt Thiên cần chúng ta thật sự quá chặt, không dễ trừ.

- Ta kiến nghị trước buông tha Nhất Nguyệt Thiên, dùng tốc độ nhanh nhất diệt trừ Hồn Chủ, lại trở lại đi đối phó Nhất Nguyệt Thiên, Hồn Chủ có tính chất uy hiếp lớn hơn.

- Xác thực, thiên phú của hắn quá vi phạm lẽ thường tu hành, không sớm thì muộn thành tai họa lớn.

- Thế nào không tìm Kiếm tông hợp lại, Kiếm tông một mực đang chèn ép dị nhân.

Nghe các cao tăng thảo luận, các đại tu sĩ Lôi Thần tháp phía dưới đứng vững cũng đang thì thầm nói chuyện, thảo luận về Hồn Chủ.

Cái chết của Bàn Lôi Công, triệt để làm cho Lôi Thần tháp chấn nộ, tên Hồn Chủ đã truyền khắp trong Lôi Thần tháp, tất cả mọi người biết người này chính là kình địch của Lôi Thần tháp.

- Tốt.

Một đạo âm thanh đậm đặc vang lên làm cho tất cả mọi người im miệng.

Tháp Chủ!

Đại Thánh của Lôi Thần tháp.

- Không tiếc bất cứ giá nào diệt trừ Hồn Chủ, mặc dù sẽ cho Nhất Nguyệt Thiên thừa dịp cơ hội, cũng phải diệt trừ.

Âm thanh đậm đặc lần nữa vang lên, quyết định thái độ của Lôi Thần tháp, tiếp theo chỉ cần thảo luận như thế nào đối phó Hồn Chủ là được.

Một giọng nói tràn ngập sát ý theo đó vang lên:

- Đã như vậy, vậy mang theo toàn bộ lực lượng Lôi Thần tháp, trấn áp thô bạo Thiên Khởi tiểu hải vực, không quan tâm Nhất Nguyệt Thiên sẽ làm gì, tốt nhất bọn hắn tiến đến trợ giúp Thiên Khởi tiểu hải vực, một mẻ hốt gọn.

Lời hắn nói được mấy người cầm quyền khác đồng ý.

Không ai có thể xúc phạm đến uy nghiêm của Thánh địa.

Hồn Chủ đã mang cho Lôi Thần tháp sỉ nhục ngàn năm khó gặp, nhất định phải diệt trừ.

...

Dương Đại mở to mắt, ánh vào ánh mắt hắn chính là một mảnh hoang mạc, núi hoang liên miên, không có một ngọn cỏ, hết thấy đều lộ ra cô tịch, điều hiu.

Chương 469: Đại Đạo Hoang Châu, Bách Lý Tuyên

- Cái này là Thiên Đạo sát hạch sao?

Dương Đại tự lẩm bẩm, đưa mắt nhìn lại, căn bản không nhìn thấy kẻ địch, mấu chốt nhất là lần này hắn còn không thể triệu hoán âm chúng.

Hoang mạc trước mắt bao trùm phương viên mấy trăm dặm, liếc nhìn lại, núi hoang phương xa như là một bức tường lớn tự nhiên, đem Dương Đại vây khốn ở chỗ này.

Dương Đại không thể triệu hoán âm chúng, chỉ có thể từ bỏ, hắn tùy tiện chọn một phương hướng tiến lên.

Nếu là Thiên Đạo sát hạch, trốn tránh vô dụng.

Dương Đại đi không tính nhanh, trong lòng duy trì cảnh giác.

Một đường tiến lên.

Lúc sắp đi ra hoang mạc, Dương Đại dừng lại.

Ánh mắt của hắn rơi trên một tòa núi hoang phía trước, thế núi không tính dốc đứng, nhưng toàn thể rất cao, nguy nga đại khí, ở trên núi có từng khối bia đá đứng thẳng, ngã trái ngã phải, hết sức cổ quái.

Dương Đại suy nghĩ trước đó một lần Thiên Đạo sát hạch gặp phải một đám mộ bia, có chút tương tự cùng tình cảnh hiện tại.

Hắn đột nhiên liếc nhìn một phương hướng, chỉ thấy phần cuối bên trái hoang mạc có một đạo thân ảnh đang đi tới, hắn

lập tức cảnh giác.

Trạng thái hấn bây giờ cùng loại với ý thức, mặc dù có thể thấy thân thể, nhưng không cảm giác được lực lượng cùng linh lực của thân thể, giống như là phạm nhân, nếu như kẻ địch có thể thương tổn được mình, vậy thì phiền toái.

Hấn không có thoát đi, bởi vì hấn cần phải hiểu rõ lần này Thiên Đạo sát hạch là cái gì.

Rất nhanh, đạo thân ảnh kia đến gần, là một nam tử mặc áo bào màu trắng, thân hình không cao lớn lắm, thậm chí có chút nhỏ nhắn xinh xắn, khuôn mặt thanh tú, rất có tướng nữ nhi, giữa mi tâm còn có một điểm chu sa, làn da trắng ngần, tóc dài bị dây nhỏ cột chặt, tản ra một cỗ khí chất thoải mái.

Bạch y nam tử đi đến trước mặt Dương Đại, ôm quyền cười nói:

- Thấy qua đạo hữu, xin hỏi lần này Thiên Đạo sát hạch là cái gì?

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Người cũng là thí luyện giả?

Bạch y nam tử cười nói:

- Đó là tự nhiên, tại hạ tên là Bách Lý Tuyên.

- Dương Đại.

Dương Đại lễ phép trả lời một câu, hai bên đều cũng không nói đến chủng tộc của mình.

Dương Đại trước đó đã đoán ra nhân tộc không chỉ là người Địa Cầu, còn có các nhân tộc khác, bằng không vì sao muốn thêm hai chữ Địa Cầu đây?

Bách Lý Tuyên cười nói:

- Lần trước Thiên Đạo sát hạch là khiêu chiến Thiên Đạo vong linh, không biết lần này lại là cái gì, bất quá bằng vào trạng thái chúng ta hiện tại đến xem, khảo hạch hẳn là kiến giải và ngộ tính, chúng ta cần phải tìm tới người tham gia khảo hạch.

Dương Đại nghe xong, càng thêm tò mò thân phận của đối phương, bộ dáng như là hiểu rất nhiều chuyện.

Bách Lý Tuyên nói:

- Dương đạo hữu, gặp nhau tức là duyên, có thể đồng thời tiến vào Thiên Đạo sát hạch, duyên phận của chúng ta không cạn, không bằng cùng nhau thăm dò?

- Cũng tốt.

Dương Đại đồng ý, hai người bắt đầu sóng vai tiến lên, vừa đi, một bên nói chuyện phiếm.

Bách Lý Tuyên nói chuyện bản thân gần đây gặp phải, nhắc đến mấy vị thiên phú cấp Thần Giới, còn nhắc đến một địa danh.

Đại Đạo Hoang Châu.

Dương Đại chưa từng nghe qua cái tên này, nhưng cũng không tiện hỏi thăm, miễn cho hạ giá.

Hai người đều tới đột phá thiên phú cấp Thần Giới, cho nên Bách Lý Tuyên xem hẳn như tồn tại ở cùng một đẳng cấp, đây cũng là nguyên nhân hẳn nhiệt tình như vậy.

Thẳng đường đi tới.

Sau nửa canh giờ, bọn hắn dừng bước lại.

Theo ánh mắt hai người nhìn lên, trên đỉnh dốc núi phía trước có một lão đạo nhân tóc trắng đang ngồi, tay cầm một cây phát trần, tiên phong đạo cốt, gió mát thổi tóc trắng của

hắn, áo bào cũng theo đó phiêu động, tang thương mà mệnh mông.

Bách Lý Tuyên thấp giọng cười nói:

- Rốt cuộc tìm được, đạo hữu, tiếp theo liền dựa vào bản sự mình đi.

Dương Đại gật đầu, không có ý kiến.

Hai người lên núi, đi vào sau lưng lão đạo nhân tóc trắng.

Bách Lý Tuyên đang muốn mở miệng, chỉ nghe đối phương ung dung nói:

- Núi này là núi, Thiên này là Thiên, hai vị người hữu duyên, các người là cái gì?

Nghe vậy, Bách Lý Tuyên im lặng, lâm vào trong trầm tư.

Dương Đại trả lời:

- Chúng ta là người.

Bách Lý Tuyên liếc mắt nhìn hắn, có chút kinh dị, tựa hồ không thể tin được hắn lại là loại người tầng thứ này.

Dương Đại mặt không đỏ tim không đập nhanh, sở dĩ dám trả lời, chủ yếu là hắn cảm thấy Thiên Đạo sát hạch không có khả năng là trò đùa như thế.

Lão đạo nhân tóc trắng cười nói:

- Vị tiểu hữu này thật khôi hài, nhưng cũng là đạo lý này.

- Người chính là linh hồn của vạn vật, bởi vì có linh, nên có tâm tư táo bạo, thường thường sẽ phức tạp hóa một chuyện đơn giản, người chính là người, không phải tiên, không phải quỷ, không phải yêu, cũng không phải đạo.

Hắn chậm rãi đứng dậy, quay người nhìn xuống hai người Dương Đại.

Dương Đại từ trên người hắn cảm nhận được khí chất thâm bất khả trắc, loại khí chất này quá cường liệt, so với Thiên Túc chân nhân, lão giả áo bào đỏ giảng đạo của Thiên phủ còn mãnh liệt hơn.

Lão đạo nhân tóc trắng mở miệng nói:

- Thiên phủ cấp Thần Giới đã rất mạnh mẽ, các người đều rất trẻ trung, còn chưa hoàn toàn dò ra hết tiềm lực của thiên phủ này, bây giờ liền muốn tiến đến thiên phủ ở cảnh giới cao hơn, các người sẽ gánh chịu nhân quả càng lớn, nghĩ kỹ lại, có muốn tăng lên thiên phủ hay không.

Dương Đại nói:

- Đó là tự nhiên, bằng không chúng ta tại sao lại tới đây?

Bách Lý Tuyên gật đầu, ánh mắt kiên định.

Lão đạo nhân tóc trắng vuốt râu cười nói:

- Đã như vậy, vậy thì bắt đầu tiếp nhận sát hạch đi, lần này Thiên Đạo sát hạch là lĩnh hội thiên phủ, các người lĩnh hội thiên phủ của mỗi người, trong thời gian sau nửa canh giờ có thể về tới đây, vậy các người chính là thành công.

Hắn vung lên phát trần, bên cạnh xuất hiện một vòng sáng to lớn, trong vòng sáng xuất hiện một vùng không gian tăm tối.

Bách Lý Tuyên lập tức nhảy vào, Dương Đại cũng không có trì hoãn, nhảy vào trong đó.

- Lĩnh hội thiên phủ, làm sao lĩnh hội?

Trong lòng Dương Đại hoang mang, sau khi hắn tiến vào hắc ám liền không nhìn thấy đến bất kỳ vật liệu gì.

Chương 470: Song kiêu cuộc chiến, thần thú trong sơn hải

Đột nhiên.

Trong bóng tối sáng lên vô số tinh quang, cuộn cuộn vô số, đếm cũng đếm không xuể, ý thức của hắn không ngờ lại có khả năng thăm dò vào trong mỗi một tinh quang, vô cùng thần kỳ.

Trong những tinh quang này ẩn giấu đi lần lượt từng bóng người, Dương Đại đại khái quét một thoáng, có một chút là âm chúng của hắn, có một chút là khuôn mặt xa lạ.

Dương Đại không biết nên như thế nào lĩnh hội thiên phú, cảnh tượng trước mắt, hắn chỉ có thể làm thăm định, thu tập âm chúng của mình, theo ý nghĩ của hắn vừa ra, những tinh quang bị hắn xác định là âm chúng bắt đầu tụ tập về phía hắn.

Linh hồn lực của hắn vốn rất mạnh mẽ, tốc độ ý thức phản ứng cực nhanh, càng ngày càng nhiều tinh quang tụ tập về phía hắn, bản thân hắn đã trở thành tồn tại sáng ngời nhất trong mảnh hắc ám này.

Không đến mười phút đồng hồ, Dương Đại một hơi tụ tập toàn bộ hơn mười sáu ức âm chúng ở trước mặt mình.

Hắn đột nhiên minh ngộ đến cái gì.

Trong quá trình đang tìm kiếm âm chúng, hắn và các âm chúng này thành lập liên hệ càng sâu.

Hắn và âm chúng cũng không phải là cá thể đơn độc, mà là toàn thể.

Dương Đại lâm vào một loại trạng thái huyền diệu, từng khuôn mặt âm chúng lóe lên trong đầu của hắn, thỉnh thoảng còn pha tạp lấy một vài hình ảnh trí nhớ.

Lão đạo nhân tóc trắng đang ngồi, nhìn lên vòng sáng màu vàng kim trước mặt, hắn hơi nhíu mày.

- Hai người đồng hành vốn là hiếm thấy, đúng là tư thái tuyệt thế...

Lão đạo nhân tóc trắng tự lắm bầm, dừng một chút, cảm khái nói:

- Nhân tộc được hưng.

Hắn ám trong vòng sáng màu vàng kim nổi lên từng đợt ánh sáng, nhìn kỹ lại, rõ ràng là hai đạo ánh sáng đang khuếch tán, lẫn nhau chống đỡ.

Lão đạo nhân tóc trắng lâm vào trong hồi ức, trên mặt hiện ra nụ cười nói không rõ.

Một lát sau.

Trong Vòng sáng màu vàng kim bay ra hai bóng người, chính là Dương Đại cùng Bách Lý Tuyên, bọn hắn cơ hồ đồng thời bay ra.

Dương Đại rơi trên mặt đất, vẫn có chút hốt hoảng, trong con mắt hắn vẫn có từng khuôn mặt đang nhanh chóng lóe lên.

Khi Dương Đại còn đang hốt hoảng, Bách Lý Tuyên đã tỉnh táo lại, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Đại, ánh mắt tràn ngập thâm ý.

Mặc dù hắn rất nhiệt tình đối với Dương Đại, nhưng trong xương cốt vẫn tràn ngập tự tin, không ngờ Dương Đại lại có thể đồng thời đi ra với hắn, điều này nói rõ cái gì, nói rõ thiên phú Dương Đại không kém hơn hắn.

Dương Đại nhìn về phía lão đạo nhân tóc trắng, hỏi:

- Cứ như vậy tính thành công?

Hắn cũng không có cảm giác được thu hoạch, chẳng qua là rõ ràng hơn quan hệ cùng âm chúng, hiểu rõ âm chúng hơn, đối với thực lực bản thân cũng không có tăng lên tính thực chất.

Lão đạo nhân tóc trắng vuốt râu cười nói:

- Ải thứ nhất xem như qua, các ngươi hiểu rõ thiên phú bản thân, thu được tư cách tăng lên, tiếp theo chính là tăng lên thiên phú.

Dương Di thâm nghĩ phiền toái, quả nhiên không có đơn giản như vậy.

Lão đạo nhân tóc trắng nói:

- Tiếp theo các ngươi sẽ tiến vào trong Thiên Đạo thí luyện, bởi vì các ngươi đồng thời tới, các ngươi sẽ đối mặt lẫn nhau, dĩ nhiên, không phải thật sự đối mặt, mà là Thiên Đạo sáng tạo đối thủ, cảnh giới sẽ giống nhau với bản thân các ngươi, ai có thể thắng nổi đối phương, người đó sẽ thành công, các ngươi cũng có thể cùng một chỗ thành công, cũng không phải hai chọn một, chuẩn bị xong chưa?

Nghe vậy, Dương Đại cùng Bách Lý Tuyên liếc nhau, sau đó cùng nhau gật đầu.

Hai người không có nhiều lời, nhưng trong lòng đều dấy lên ngọn lửa cạnh tranh, ai cũng không thể nói ra lý do.

Lão đạo nhân tóc trắng cười cười, sau đó vung lên phát trần, ánh sáng trắng chói mắt từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên người hai người, Dương Đại không thể thấy gì, chỉ cảm giác mình bị một cỗ lực lượng cường đại lôi kéo, xa cách mặt đất.

Đại khái đi qua mười giây, hấn rơi xuống mặt đất.

Hấn phản ứng đầu tiên chính là cảm thụ không gian linh hồn.

Bất được.

Hấn lập tức bắt đầu triệu hoán âm chúng, đồng thời mở to mắt, đập vào mi mắt là một mảnh hoang nguyên, không có sơn nhạc, bầu trời như tinh không, trắng lệt vô biên.

Từ Dương Đại làm trung tâm, bàng bạc khói đen khuếch tán, đếm không hết âm chúng xuất hiện.

Người Địa Cầu tộc, Thiên tộc, Nộ Chiến tộc, Hào Tộc, Thu Tộc, Tinh Không Lưu Lãng Tộc, Sát Hải tộc các loại, càng ngày càng nhiều âm chúng xuất hiện, trải rộng khắp đại địa và bầu trời.

Hơn sáu trăm bảy mươi triệu âm chúng toàn thể bị triệu hoán ra, phô thiên cái địa, cực kỳ tráng quan.

- Ha ha ha, rốt cuộc đã đến.

Thái Dương Thần hưng phấn cười nói, các âm chúng khác cũng bắt đầu nói chuyện, hết sức rõ ràng, nhóm âm chúng đều bảo lưu ý thức, cũng không phải là chiến lực đơn thuần.

Dương Đại dùng tâm linh cảm ứng thông báo hết thấy âm chúng, chuẩn bị chiến đấu, nhóm âm chúng không cười đùa nữa, bắt đầu cảnh giác nhìn xung quanh.

Dương Đại đưa mắt nhìn lại, thấy được thân ảnh Bách Lý Tuyên.

Âm thanh Bàn Lôi Công vang lên: - Đối phương cũng là tu vi Tịch Cô Thánh cảnh, giống như ta.

Dương Đại nhú mày, tu vi của đối phương không ngờ lại ngang bằng với chiến lực đỉnh phong của hấn, Bách Lý Tuyên

bên kia, tu vi của hắc đoán chừng cũng giống như Bách Lý Tuyên.

Có chút ý tứ.

Phương xa Bách Lý Tuyên bắt đầu gia tăng tốc độ, vội vàng chạy tới.

Dương Đại xuất ra Sát Hồn, ném cho Hình Thánh, sau đó mở ra hình thái Âm Thần, lực lượng hết thảy tất cả âm chúng đều tràn vào trong cơ thể Hình Thánh.

Quỷ Thiên Tử, Bàn Lôi Công hơi nhú mày, trong lòng đều có chút tiếc nuối.

Sau khi bọn hắc trở thành âm chúng sau cũng biết đến, có thể được Dương Đại lựa chọn tiến vào hình thái Âm Thần, chính là một loại tín nhiệm cao nhất.

Hình Thánh cấp tốc tiến vào hình thái Âm Thần, thân hình cất cao, tay cầm Sát Hồn to lớn bay đi, một thân khí thể đạt đến đỉnh điểm.

Đại chiến trực tiếp bùng nổ.

Hình Thánh thả người vọt lên, chém đi một búa, khác biệt cùng dĩ vãng, lần này, hắc trực tiếp cường thế phát động công kích, vô số đầu Hắc Long gầm thét đáp xuống.

- Ô ——

Một tiếng tê minh rất có lực xuyên thấu vang lên, dù là Dương Đại cũng cảm giác lỗ tai nhói nhói, hắc định thần nhìn lại, chỉ thấy một đầu phù điêu hỏa điều to lớn bay lên, đánh tan Hắc Long đầy trời.

Chương 471: Pháp Thiên Tượng Địa, thăng cấp thiên phú thành công! (1)

Hỏa điều kia gương cánh máy ngàn trượng, thân hình không giống Phượng Hoàng, càng giống một đầu Hỏa Nha, nhìn kỹ lại, không ngờ lại mọc ra ba chân.

Bách Lý Tuyên mang theo Hỏa Nha ba chân giết tới trước mặt Hình Thánh, Hỏa Nha ba chân bắn ra nồng đậm liệt diễm, như biển lửa trên trời chiếu nghiêng xuống, thế không thể đỡ.

Hình Thánh tiến vào hình thái Âm Thần đứng trước mặt biển lửa như thế lại lộ ra rất nhỏ bé.

- Hỏa diễm thật cường đại, bản năng ta không ngờ lại cảm thấy kinh khủng...

Thái Dương Thần run giọng nói, hắn run lấy bầy, lúc nào cũng có thể quỳ xuống.

Giang Lễ nhìn chăm chăm Bách Lý Tuyên, gần từng chữ một:

- Thần thú, Tam Túc Kim Ô, người này lại có thiên phú của thần thú... Mà lại là thần thú mười vị trí đầu trong sơn hải thượng cổ....

Quả nhiên là Tam Túc Kim Ô!

Dương Đại nhú mày, hắn cũng gặp qua Tam Túc Kim Ô trong thần thoại Hạ Quốc, Thần điều đại biểu cho Thái Dương trong truyền thuyết.

Thiên phú Bách Lý Tuyên là triệu hoán Tam Túc Kim Ô?

Oanh!

Hình Thánh bộc phát ra khí thế khủng bố, vượt xa lúc trước, đánh xuyên biển lửa, đối mặt Tam Túc Kim Ô vĩ ngạn vô song, hấn giờ cao Sát Hồn, khí thế ngưng tụ thành hắc quang, đi theo bạo tán, hóa thành vô số tia sáng màu đen, trong tia sáng màu đen lại ngưng tụ ra từng đoá từng đoá Liên Hoa, phân tán trên chiến trường.

Nhất Hoa Nhất Thế Giới.

Tam Túc Kim Ô trong nháy mắt không thể động đậy.

Bách Lý Tuyên mặt không biểu tình, xuất ra một cái chuông vàng, kim chung nhanh chóng lay động, tiếng chuông thanh thúy, nhiếp hồn phách người, Dương Đại và nhóm âm chúng chỉ cảm thấy thần hồn điên đảo, trời đất quay cuồng, không ít người trực tiếp ngòai liệt trên mặt đất.

- Uống!

Hình Thánh hét lớn một tiếng, theo đó niệm lên pháp chú mà Dương Đại chưa từng nghe tới, để đám người Dương Đại cấp tốc tỉnh táo lại, Dương Đại một lần nữa nhìn lại, Tam Túc Kim Ô đang điên cuồng phun lửa, đốt cháy hắc liên đầy trời, cường ép phá giải Nhất Hoa Nhất Thế Giới.

Kim Chung trong tay Bách Lý Tuyên đã biến to đến mức lớn như một người bình thường, tay trái hấn vịn Kim Chung, tay phải không ngừng đập, từng trận phù văn quỷ dị màu vàng toát ra, tốc độ cực nhanh, phóng tới Hình Thánh.

Hình Thánh vung búa chém đi, nhưng búa khí bị phù văn màu vàng xuyên thấu, hấn lập tức tránh né, nhưng phù văn màu vàng trống rỗng xuất hiện ở quanh người hấn, cường thế lao lên, bao trùm hấn, định trên không trung.

- Cái tên này lại còn nắm giữ thần thông phật môn, đến cùng là thần thánh phương nào?

Giang Lễ nhìn chăm chăm Bách Lý Tuyên, tự lẩm bẩm.

Quý Thiên Tử, Bàn Lô Công cũng bị chấn nhiếp đến, bọn hắn chưa từng thấy qua thần thông của Bách Lý Tuyên, nhưng Kim Chung và phù văn thần bí màu vàng để bọn hắn cảm thấy cực kỳ nguy hiểm.

Dương Đại nhú mày.

Hình Thánh sẽ không bị lật xe đó chứ?

Bây giờ Hình Thánh tuyệt đối đã vượt qua Thánh cảnh, dù sao Bàn Lô Công đã là tu vi Tịch Cổ Thánh cảnh viên mãn, lại thêm 1,6 tỷ âm chúng, không có khả năng vượt qua không được Thánh cảnh.

Tu vi Bách Lý Tuyên đã khổng chế tại Tịch Cổ Thánh cảnh, cảnh giới cao đánh cảnh giới thấp, còn không đánh lại?

Dương Đại thật lâu không có sợ hãi như thế này.

Hình Thánh luôn luôn bách chiến bách thắng không ngờ lại bị áp chế.

Ngay tại thời điểm hắn đang lo lắng, Hình Thánh đột nhiên tan biến, lúc xuất hiện lần nữa, bên dưới tinh không tất cả đều là thân ảnh của hắn, lít nha lít nhít nhiều vô số kể, không phân rõ người nào là chân thân.

Nói ít cũng có số lượng trăm vạn!

Trăm vạn Hình Thánh cùng nhau chỉ búa hướng phía đánh tới Bách Lý Tuyên.

Từng đầu Hắc Long bị vung trăm ra, như mưa sa trút nước hạ xuống.

Tam Túc Kim Ô trên người Bách Lý Tuyên ngẩng đầu, hai cánh chấn động, nhắc lên biển lửa vô biên, cuộn tất dâng lên, khí kinh nóng bỏng để Quỷ Thiên Tử, Bàn Lôi Công cả kinh đi vào phía trước âm chúng, dùng linh lực bản thân hình thành vòng phòng hộ, dù vậy, Dương Đại cũng cảm nhận được sự nóng rực.

- Cái này làm sao mạnh như thế?

- Ngọn lửa thật là khủng khiếp, so với Thái Dương chi hỏa của Thái Dương Thần còn mạnh hơn.

- Vật kia giống như Tam Túc Kim Ô trong truyền thuyết, nếu như là thật, đây mới thật sự là lửa mặt trời nha.

- Đúng vậy, mặt trời Chi Tử là Thái Dương Thần xem như nhìn thấy tổ tông của mình.

- Hình Thánh có thể thắng hấn sao?

Nhóm âm chúng một bên chống cự nhiệt độ cao, một bên nghị luận, đều hết sức bối rối, Dương Đại đều khăn trương, hướng chi bọn hấn, bọn hấn cũng lần đầu tiên thấy Hình Thánh xuất hiện xu hướng suy tàn.

Dương Đại âm thầm cầu nguyện Hình Thánh có thể thắng, nếu thất bại, không nói có thể chết hay không, nhưng thắng cấp thiên phú chắc chắn thất bại.

Ngay tại thời điểm bọn hấn lo lắng, khí thế Hình Thánh lần nữa tăng lên.

- Chủ nhân, nhìn kỹ, như thế nào là lực lượng của Đại Thánh!

Âm thanh Hình Thánh vang vọng ở giữa đất trời, để Dương Đại giật mình, lập tức mở to hai mắt, nghiêm túc xem chiến.

Muốn bạo tạc rồi?

Hơn mười tỷ sáu trăm bảy mươi triệu âm chúng cũng đều trông mong nhìn sang.

Quý Thiên Tử chăm chú nhìn không trung, âm thầm nghĩ tới:

- Trẫm cũng phải nhìn một chút lực lượng chân chính của thượng cổ Đại Thánh.

Biển lửa vô biên che đầy tinh không, nhưng tất cả mọi người có thể thấy thân ảnh Hình Thánh đang điên cuồng cất cao.

Không đến thời gian ba hô hấp, hai chân Hình Thánh đạp tan lửa biển, đột nhiên rơi xuống đất, chấn động đến đại địa mãnh liệt lay động.

Không ngờ bản hấn lại hóa thành cao lớn vạn trượng, như là Bất Chu thần sơn cổ lão trong thần thoại Đông Phương đứng giữa thiên địa, tay phải nắm Sát Hồn, tay trái phát ra tia khói đen đáng sợ, lại ngưng tụ thành một tấm chắn to lớn mà dữ tợn, mặt lá chắn hiện ra diện mạo như tà ma, tản ra vô tận sát khí.

Tam Túc Kim Ô ở trước mặt Hình Thánh cao vạn trượng lộ ra không coi là quá nhỏ, nhưng vẫn như cũ ngưỡng vọng nhìn lên Hình Thánh.

Hình Thánh nhấc lá chắn nện xuống, lực lượng bá đạo trực tiếp đánh xơ xác Tam Túc Kim Ô, biển lửa chìm xuống, theo đó chính là cái khe bao phủ lao tới, Quý Thiên Tử, Bàn Lôi Công dùng linh lực bản thân bảo hộ âm chúng, xé mở biển lửa đang bao phủ mặt đất ra một cái lỗ hồng lớn.

Chương 472: Pháp Thiên Tượng Địa, thăng cấp thiên phủ thành công! (2)

Dương Đại trừng to mắt, một mặt rung động nhìn Hình Thánh vĩ ngạn như Cổ Thần, các âm chúng khác cũng là như thế.

Hình Thánh không chỉ là hình thể biến lớn, khí thể cũng tăng trưởng gấp trăm lần, ép đến bọn hắn thở không nổi, linh hồn run rẩy.

Bàn Lôi Công run giọng nói:

- Thần thông chí thượng Trong truyền thuyết nhân tộc, Pháp Thiên Tượng Địa...

Hình Thánh to lớn vung lá chắn, điên cuồng đập lên Bách Lý Tuyên, hiển thị rõ thượng cổ Man Hoang hung tàn, thô bạo.

Bách Lý Tuyên rơi xuống đất, Kim Chung treo ở đỉnh đầu hắn, hình thành một ảo ảnh Kim Chung to lớn, ngăn cản Hình Thánh công kích, không ngờ lại không có phá toái.

Nhưng Bách Lý Tuyên đã sắp muốn không chịu nổi, sau khi hạ xuống, hắn hai chân uốn lượn, nửa quỳ trên mặt đất.

Hết thấy âm chúng kinh hãi, sắp thăng sao?

Bách Lý Tuyên đột nhiên đưa tay, hai mắt phát ra liệt diễm, dây nhỏ bị đốt thành tro bụi, tóc đen đầy đầu hóa thành liệt diễm, hùng hực đốt cháy.

Hắn đột nhiên đứng dậy, một chưởng đánh về phía bầu trời.

Gió mạnh khùng bổ bùng nổ, Phù Diêu bay lên, trùng kích tám chấn của Hình Thánh, đề động tác của Hình Thánh hơi ngưng lại.

Một giây sau, Hình Thánh đột nhiên nâng lên tám chấn, gió tới đỉnh đầu, một cái cự chưởng đầy liệt diễm còn muốn không lồ hơn so với thân thể hấn hạ xuống, như thiên băng, bị tám chấn hấn tiếp được.

Hình Thánh khẽ cong hai đầu gối, vừa khẽ cong này kém chút đề Dương Đại tan nát cõi lòng.

Đây là thần thông gì?

Làm sao hướng lên trên, hướng xuống cùng một chỗ tiến công?

Dương Đại nhìn hỏa chưởng còn lớn hơn Hình Thánh gấp mấy lần, trong lòng kinh hãi suy nghĩ.

Hình Thánh nổi giận gầm lên một tiếng, bá đạo đứng dậy, đem liệt diễm cự chưởng đẩy lên, vung búa trăm một cái, đem hấn đánh tan, sau đó đề búa chém xuống, chém ở trên mặt đất, lại bị Bách Lý Tuyên dễ dàng tránh thoát.

Bách Lý Tuyên mặc dù không phải là Bách Lý Tuyên chân chính, nhưng cũng có bản năng chiến đấu, vô cùng khó dây dưa.

Hình Thánh không ngừng vung búa, mặt đất sụt lún, từng hẻm núi to lớn bị chặt ra, sâu không thấy đáy, trông không đến phần cuối.

Bách Lý Tuyên một bên tránh né, một bên huy chưởng, thân thể thấp bé lại có thể bộc phát ra uy năng hủy thiên diệt địa, thật sự làm người ta sợ hãi.

Tốc độ Hình Thánh vung búa càng lúc càng nhanh, Bách Lý Tuyên bắt đầu thi triển thần thông phân thân tránh né,

nhưng hai con người Hình Thánh lột xác thành màu vàng kim, lại nhìn trộm thấy bản tôn của hắn, truy sát bản tôn hắn.

Cuối cùng!

Sát Hồn bổ vào trên Kim Chung, Kim Chuông dù chưa phá toái, nhưng Bách Lý Tuyên bị chấn động đến thổ huyết ngã bay ra ngoài, ngã vào trong phế tích.

Hình Thánh lần nữa vung búa, chém vào trên người Bách Lý Tuyên, phế tích trăm dặm xung quanh chìm xuống, biên giới mặt đất dâng lên vô số hòn đá.

Một búa không đủ, Hình Thánh tiếp tục trăm vạn, tốc độ hắn vung búa khiến cho con mọi người mắt đều theo không kịp, nhanh đến phát ra tàn ảnh, giống như hắn có mười cánh tay đang trăm.

Oanh! Oanh! Oanh!

...

Không biết đi qua bao lâu, Hình Thánh cuối cùng dừng lại, bụi đất dâng lên cao mấy ngàn trượng, chỉ có thể che đậy một nửa thân thể của hắn.

Dương Đại và nhóm âm chúng lâm vào trong tĩnh lặng, tất cả đều nghẹn họng nhìn trân trối, thật lâu không thể lấy lại tinh thần.

Bọn mắt hắn thấy một trận chiến đấu như thế nào?

Đúng lúc này, hình thái Âm Thần còn chưa kết thúc, Dương Đại đột nhiên cảm giác trời đất quay cuồng, ý thức lâm vào trong Hỗn Độn.

Ha! một tiếng!

Hai chân hắn rơi xuống đất, hắn vô ý thức mở to mắt, phát hiện mình đã đi tới trước mặt lão đạo nhân tóc trắng.

Lão đạo nhân tóc trắng vuốt râu, cười híp mắt nhìn hấn, nói:

- Không ngờ ngươi lại nhanh hơn hấn, ghê gớm.

Dương Đại thấy bên cạnh không có thân ảnh Bách Lý Tuyên, âm thầm thở dài một hơi.

Hấn ôm quyền hỏi:

- Xin hỏi danh hiệu tiền bối?

Lão đạo nhân tóc trắng cười ha hả nói:

- Không sinh bất diệt tam tam di, toàn khí toàn bộ tinh thần trăm triệu, bản đạo bất quá là một vị Cầu Đạo giả trong chúng sinh, mà lại là kẻ thất bại, bây giờ vĩnh viễn trầm luân trong thiên đạo, vĩnh thế không được thoát thân, danh hiệu trước kia đã không đáng giá để nhắc tới.

Dương Đại hồ nghi, luôn cảm thấy hai câu nói đằng trước giống như đã nghe qua ở đâu.

Đề out ra lên mạng tra một chút, bây giờ xem ra, những Đông Phương Thần Thoại cổ lão có lẽ là tồn tại chân thực.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Lúc này, một tia sáng trắng rơi vào bên cạnh hấn, hiện ra thân ảnh Bách Lý Tuyên.

Bách Lý Tuyên hơi lộ ra chật vật, tóc tai bù xù, áo bào phá tán, chẳng biết tại sao, không ngờ lại càng lộ tướng nữ nhi.

Dương Đại âm thầm kinh hãi, đây không phải là nữ giả nam trang đó chứ?

Hấn nhìn về phía bộ ngực Bách Lý Tuyên, không nhìn ra.

Xuống chút nữa, cũng nhìn không thấu.

Bách Lý Tuyên mở mắt, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Đại trước mặt, không còn nhiệt tình cùng ôn hòa như lúc trước, ngược lại lộ ra một cỗ ngoan kinh.

- Dương đạo hữu, không ngờ ngươi mạnh mẽ như thế, cả đời ta chưa bao giờ gặp phải loại tồn tại này như ngươi, ta chân chính tán thành ngươi, ngươi đáng giá trở thành đối thủ của ta.

Bách Lý Tuyên mở miệng nói, hắn hiểu được Dương Đại chiến thắng được Thiên Đạo sát hạch trước, nói cách khác, tại cảnh giới kia của Dương Đại, hắn không bằng Dương Đại.

Ý thức được điểm này, hắn cũng không có nhụt chí, bởi vì hắn cũng thắng.

Hai người xem như ngang tay.

Dương Đại rất muốn hỏi Bách Lý Tuyên là cảnh giới gì, nhưng lại ngượng ngùng hỏi ra, chỉ có thể nói:

- Bách Lý huynh cũng cho ta mở rộng ánh mắt, có thể triệu hoán Tam Túc Kim Ô.

Bách Lý Tuyên cười cười, đang muốn nói chuyện, lão đạo nhân tóc trắng mở miệng nói:

- Các ngươi đã thông qua Thiên Đạo sát hạch, có thể rời khỏi.

Hai người vội vàng hành lễ về phía lão đạo nhân tóc trắng.

Lão đạo nhân tóc trắng vung lên phát trần, Dương Đại chỉ cảm thấy hết thấy xung quanh như mặt gương phá toái, một giây sau, ý thức của hắn lâm vào trong bóng tối.

Tùng hàng nhắc nhở xuất hiện trong bóng đêm.

【Chúc mừng ngươi thăng cấp thiên phú cấp Thần Giới - Luân Hồi Âm Thần thành công】

Chương 473: Thiên phú cấp Vô Hạn, vị Âm Vương thứ hai

【 Người thu hoạch được thiên phú cấp Vô Hạn Đại Đạo Âm Chủ】 .

【 Đại Đạo Âm Chủ: thiên phú cấp Vô Hạn, có phía dưới năng lực 】

【 Một, người hấp thu... 】

...

【 Bây, luân hồi chuyển sinh, có thể lựa chọn âm chúng chuyển thế, âm chúng chuyển thế vẫn giữ lại quan hệ chủ tớ cùng người, vĩnh viễn trung thành người】

【 Tám, mở ra vị Âm Vương thứ hai, Âm Vương chỉ có thể theo tuyển chọn trong Âm Tướng】

【 Chín, Đại Đạo truyền tống, có thể lựa chọn truyền tống âm chúng tùy ý ngoài đến bên cạnh mình, bao gồm cả âm chúng đã luân hồi chuyển kiếp, sau khi truyền tống, không thể truyền tống về】

Dương Đại nhìn từng hàng chữ xuất hiện trước mắt, trong lòng kinh hãi.

Nhiều một vị Âm Vương, ý vị này là tốc độ hấp hân hồn sẽ tăng lên, bản thân cũng sẽ càng thêm an toàn.

Đại Đạo truyền tống thf đáng sợ...

Sau này Dương Đại đi bất kỳ chỗ nào, gặp được kẻ địch không thể đối đầu, đều có thể trực tiếp truyền tới.

Bao gồm cả những âm chúng đã chuyển thể.

Năng lực này mặc dù không có trực tiếp gia tăng thực lực của Dương Đại, nhưng tác dụng thực tế quá lớn.

Dương Đại rất hài lòng, ngoại trừ hai năng lực này, năng lực trụ cột của hắn cũng được tăng cường, tỷ như tốc độ hấp hồn, tốc độ triệu hoán cùng phạm vi, chẳng qua không thể hiện hết lên chữ viết.

Mấy tức sau, ý thức Dương Đại trở lại trong hiện thực.

【 Thâm Vực thông báo: Chúc mừng khu Hạ Quốc sinh ra thiên phú cấp Vô Hạn, khí vận nhân tộc Địa Cầu phóng đại 】

Một dòng nhắc nhở xuất hiện tại trước mắt hắn, hắn mở to mắt.

Kỷ Vân Yên với mái tóc trắng phơ tĩnh tọa ở trước mặt hắn, không có nằm xuống, khí tức cũng rất bình ổn.

Dương Đại lập tức phân phó vài vị nữ ma tu trước tới chiếu cố nàng, hắn thì đứng dậy tới vào trong đại điện.

Hắn ngồi trên thủ tọa, bắt đầu cân nhắc nên để người nào trở thành Âm Tướng cùng với Âm Vương.

Mỗi đột phá tăng một đại cảnh giới, là có thể gia tăng một âm tướng.

Nộ Hỏa Thần Tâm, Sát Hải Thần, Giang Lễ, Quỷ Thiên Tử đều có thể, thậm chí ngay cả Bàn Lôi Công đều được.

Bất quá Bàn Lôi Công đã kẹt tại cảnh giới trước mắt ngàn năm, đoán chừng trở thành Âm tướng cũng không được, hắn đã đạt tới cực hạn bản thân.

Lựa chọn Âm tướng và Âm Vương, chưa hẳn lựa chọn thí luyện giả, giống Mộ Dung Trường An bản thân đã có thiên tư siêu cường cũng có thể.

Đúng lúc này.

Trong lòng hắt vang lên một âm thanh:

- Chủ nhân, ta có thể gặp ngài một chút không?

Quý Thiên Tử.

Đang chờ ở ngoài điện, trừ hắc, còn có các âm chúng khác, Dương Đại đoán được dụng ý của bọn hắc, để toàn bộ bọn hắc cùng một chỗ tiến vào.

Quý Thiên Tử, Bàn Lôi Công, Giang Lễ, Vân Du lão tiên, Nộ Hỏa Thần Tâm, Thiên Nam đều có mặt, còn có mấy vị âm tướng cùng đi.

Dương Đại giống như cười mà không phải cười nhìn bọn hắc chằm chằm, để bọn hắc có chút xấu hổ mở miệng.

Quý Thiên Tử trước tiên mở miệng nói:

- Chủ nhân, ta có khả năng trở thành âm tướng, thậm chí là Âm Vương, ta chính là một tán tu, không có sư thừa, tông môn, ba ngàn năm chúng được Tịch Cố Thánh cảnh, tư chất của ta không cần nhiều lời, ta nắm giữ rất nhiều thần thông Sát Lục, linh hồn bản thân mạnh mẽ, đủ để đảm nhiệm Âm Vương, trợ giúp ngài hấp thu hồn phách.

Các âm chúng khác vội mở miệng, lời đều như vậy, bất quá không có gan lớn như Quý Thiên Tử, dám nhúng chàm vị Âm Vương thứ hai.

Dương Đại cũng bội phục bọn gia hỏa này, hắc còn chưa mở miệng, nhóm âm chúng không ngờ lại đoán được khả năng có vị Âm Vương thứ hai.

Bất quá cũng như thường, âm tướng cũng không chỉ một vị, huống chi Âm Vương?

Dương Đại quét mắt chư vị âm chúng, lâm vào trong trầm tư.

Nên chọn ai đây?

Dương Đại đột nhiên suy nghĩ cái gì, ở trong lòng hỏi thăm Hình Thánh:

- Người cảm thấy trong số âm chúng, người nào thích hợp trở thành Âm Tướng, bất kể tư lịch, chỉ luận thiên tư.

Hình Thánh có số tuổi lớn nhất, cảnh giới đỉnh phong cao nhất, hẳn là thấu triệt hơn hẳn.

Rất nhanh, Hình Thánh trả lời:

- Quỷ Thiên Tử, tư chất người này rất mạnh, có thể vượt cảnh giới chiến đấu, trước đó ta thi triển Nhất Hoa Nhất Thế Giới, có thể cảm giác được hắn có biện pháp thoát khỏi, nhưng hắn cố ý không lập tức thoát khỏi, có lẽ hắn bại trận có cân nhắc của chính hắn, mà trên người hắn có Cửu U khí vận đặc thù, nếu trở thành Âm Vương, áp chế hồn phách càng lớn, lại càng dễ hấp hồn.

Cửu U khí vận?

Như thế để Dương Đại có chút ngoài ý muốn.

Dương Đại trầm ngâm một lát, nói:

- Quỷ Thiên Tử.

Các âm chúng khác nghe xong, mặt lộ vẻ vẻ thất vọng, nhưng đối mặt Dương Đại, bọn hắn không dám phản bác, chỉ có thể cúi đầu tiếp nhận sự thật.

Quỷ Thiên Tử tiến lên một bước, thần sắc hắn rất bình tĩnh, nhưng đáy mắt lại giấu không được vẻ mừng như điên.

Dương Đại không nói nhảm, trực tiếp lựa chọn Quỷ Thiên Tử làm Âm Tướng, hấn đề các âm chúng khác lui ra, đợi Quỷ Thiên Tử trở thành Âm Tướng, hấn tiếp tục để đối phương trở thành Âm Vương.

Sau mười phút, Quỷ Thiên Tử vừa tỉnh táo, nhìn như hấn không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng cảm thụ của hấn lại là long trời lở đất.

Tu vi đang nhanh chóng tăng trưởng.

Quỷ Thiên Tử cực kỳ kinh hỉ, cái này là Âm Vương sao?

Hấn lập tức quỳ lạy Dương Đại, run giọng nói:

- Đa tạ chủ nhân thương thức.

Mặc dù hấn sẽ vì mục tiêu dùng hết toàn lực, nhưng Dương Đại có thể trực tiếp tán thành hấn, khiến cho hấn vẫn hết sức cảm động.

Hấn rất rõ ràng tư chất các âm chúng khác, nhất là những dị tộc kia, thiên phú khó có thể tưởng tượng.

Dương Đại mở miệng nói:

- Để ngươi trở thành Âm Vương, xem như làm trái quy tắc của ta, dù sao ngươi mới gia nhập, nhưng ta tín nhiệm ngươi, tiếp theo ngươi một mình rời khỏi, vì ta mở rộng âm chúng, để ta nhìn ngươi biểu hiện.

Nghe vậy, Quỷ Thiên Tử ngẩng đầu, lộ ra nụ cười tàn nhẫn, nói:

- Sát lục, ta thành thạo nhất.

Dương Đại khoát tay, ra hiệu hấn có thể rời khỏi.

Thủ hạ cũng chỉ có hai tôn Tịch Cố Thánh cảnh, phải đi ra một tôn, Thiên Khởi tiêu hải vực vẫn an toàn như cũ.

Chương 474: Toàn diện khai chiến

Quỷ Thiên Tử đứng dậy rời đi.

Nửa ngày sau, đợi Kỷ Vân Yên thức tỉnh, Dương Đại mang theo nàng cùng bộ phận âm chúng hạch tâm logout.

Trở lại trong biệt thự, Dương Đằng đã đang chờ đợi.

- Con trai, cấp Vô Hận là người?

Dương Đằng vọt tới trước mặt Dương Đại, xúc động hỏi.

Dương Đại cười gật đầu.

Hắn sờ dĩ logout, chính là muốn trang bức.

Không cần Dương Đại mở miệng, các âm chúng khác đã giúp hắn trang bức, đủ loại thôi phòng, Dương Đại mặc dù bày ra vẻ mặt trấn định, nhưng trong lòng hết sức thoải mái.

Dương Đằng khiếp sợ nhìn Dương Đại, hắn không thể nào hiểu được Tịch Cố Thánh cảnh mạnh bao nhiêu, nhưng nghe Liễu Tuấn Kiệt nói là cảnh giới thứ ba phía trên Thiên Nguyên cảnh, hắn liền hít vào sâu một hơi.

Con trai thật chính là hắn sinh ra ?

Đừng nói Lão Vương sát vách, mẹ nó, toàn thế giới cũng tìm không ra ai có tư cách làm phụ thân hắn.

Tiểu tử này không phải tiên thần chuyển thế đó chứ?

Anh mắt Dương Đằng nhìn về phía Dương Đại càng ngày càng cổ quái.

Dương Đại khoát tay cười nói:

- Được rồi, cha, ngài đừng nhìn ta như vậy, chính ngài nghỉ ngơi đi, ta phải gọi điện thoại cho lão ca.

- Tiêu Hưng cục trưởng sao? Tốt tốt tốt, ngươi làm gì làm đi.

Dương Đằng vội vàng rời khỏi.

Dương Đại lấy điện thoại di động ra, gọi cho Tiêu Hưng, rất nhanh đã bắt máy.

- Alo, Tiểu Dương.

- Ha ha, lão ca.

- Chúc mừng, thiên phú cấp Vô Hạn, thật khiến người ta hâm mộ, ngươi thăng lên quá nhanh.

Tiêu Hưng kinh ngạc tán thán, thật ra hắn vốn không muốn như thế, nhưng hắn nghe ra thái độ của Dương Đại, chỉ có thể kinh ngạc tán thán, thỏa mãn chút hư vinh nhỏ của hắn.

Dương Đại cười nói:

- Cũng không có gì, đều là cơ duyên, cơ duyên mà, có thể ngộ nhưng không thể cầu, gần đây Địa Cầu có mối nguy nào không?

Không thể chỉ trang bức, vẫn muốn có bậc thang đi xuống.

Tiêu Hưng nói:

- Thật là có, chúng ta phát hiện một chỗ tiết điểm dị giới, có thể thông xuống thế giới dưới lòng đất, từng điều động máy móc vào, rất nhanh liền bị hủy, cho nên muốn mời âm chúng ngươi đi thăm dò, tốt nhất là tu vi Thiên Nguyên cảnh, dĩ nhiên, nếu mạnh hơn thì càng ổn.

- Không có vấn đề, để ta an bài.

Dương Đại cười đáp ứng, Tiêu Hưng không còn nghiêm túc, hai người trò chuyện càng thêm vui vẻ.

Trò chuyện xong, Dương Đại trực tiếp thi triển Đại Đạo truyền tông, gọi Trượng Thiên Nam tới.

Trượng Thiên Nam hiện thân, biểu lộ kinh ngạc, hần khó tin nhìn về phía Dương Đại, nhóm âm chúng xung quanh cũng trừng to mắt.

Hùng Liệt dị hỏi:

- Chủ nhân, ngài lúc nào dẫn theo hần, không phải hần đang luyện binh sao?

Dương Đại cười nói:

- Ta bây giờ có thể triệu hoán vượt giới, Thiên Nam, bàn giao ngươi một nhiệm vụ.

Hần đơn giản nói một chút chuyện Tiêu Hưng thỉnh cầu cùng với địa điểm gặp mặt, sau đó để Hùng Liệt mang theo Trượng Thiên Nam tiến đến, dùng tu vi của Hùng Liệt, nhiều nhất một giờ là trở về.

Sau khi hai vị âm chúng rời khỏi, Dương Đại tiếp tục lên mạng, nhìn một chút trên mạng thời phòng mình, hần thuận tiện tra xét một thoáng vị lão đạo nhân tóc trắng trong Thiên Đạo sát hạch.

Không sinh bất diệt tam niên hư, toàn bộ tinh khí thần trăm triệu từ...

Câu nói này xuất hiện qua trong Tây Du Ký.

Chẳng lẽ lão đạo nhân tóc trắng là Bồ Đề tổ sư?

Có khả năng, Tề Thiên Đại Thánh đều xuất hiện, Bồ Đề tổ sư hiện lại có cái gì hiếm lạ.

Có lẽ bộ cổ điển Thần Thoại này vốn là tham khảo nhân vật Thần Thoại, cũng hoặc là tác giả đã trải qua.

Chẳng qua trước mắt tại Thâm Vực còn chưa từng nghe nói Thần Thoại có xung đột với Thần Thoại Hạ Quốc.

Dương Đại một bên lên mạng, một bên yên lặng suy nghĩ.

Màn đêm buông xuống, Dương Đại mang theo nhóm âm chúng trở về Thâm Vực.

Quỷ Thiên Tử đã bắt đầu gia tăng âm chúng, hiệu suất rất cao, Dương Đại cũng không hề hoàn toàn trầm tĩnh lại, hắn bắt đầu để Giang Lễ luyện binh, Lôi Công và năm mươi vạn âm chúng thủ hạ cũng phải tu luyện trận pháp, phòng bị Lôi Thần tháp đột kích bất cứ lúc nào.

Hôm sau trời vừa sáng, Giang Lễ mang đến tin tức, tuyên bố chiến tranh giữa Nhất Nguyệt Thiên và Lôi Thần tháp đã kết thúc, Lôi Thần tháp rút lui diện tích lớn, phòng thủ mà không chiến.

- Không chỉ như vậy, những thám tử khác truyền về tin tức, nói Lôi Thần tháp đang điên cuồng co vào, một chút khu vực không có bị sóng gió ảnh hưởng cũng bị triệu hồi đệ tử, xem ra, bọn hắn muốn chuẩn bị cho một trận đại chiến, chỉ có thể là chúng ta, chủ nhân, chuẩn bị kỹ càng đối mặt Lôi Thần tháp toàn diện tiến công chưa?

Giang Lễ nghiêm túc nói, hắn bồi thêm một câu:

- Đối phương không có che che giấu giấu, chắc là muốn cho toàn bộ hải dương nhìn thấy, bọn hắn có niềm tin tuyệt đối san bằng chúng ta.

Dương Đại cũng trấn định, hắn đã suy nghĩ đến khả năng này, dù sao Bàn Lôi Công cũng không phải người bình thường, Thánh địa cũng phải giữ gìn uy nghiêm của mình.

- Hắn bình tĩnh nói:

- Chúng ta ít nhất phải xuất hiện một vị chiến lực cấp Đại Thánh, Hình Thánh bên trong Thiên Đạo sát hạch đã thể hiện ra lực lượng Đại Thánh, cuộc chiến Đại Thánh có khả năng không cần cân nhắc, nhưng chiến lực Thánh cảnh, chúng ta thật sự quá ít.

- Có thể nhờ Nhất Nguyệt Thiên sớm phát động công kích hay không?

Dù sao còn có đồng minh.

Giang Lễ trầm ngâm nói:

- Ta tự mình đi một chuyến, ngay lập tức xác thực cục diện thích hợp chủ động xuất kích.

Dương Đại gật đầu, Giang Lễ cũng không có trì hoãn, lập tức nhích người rời đi.

Dương Đại thì đang nghĩ có nên thỉnh Thiên phủ, Long Cung hỗ trợ hay không.

Long Cung không được, lần trước mới giúp qua hần, hần còn không có phản hồi qua Long Cung, không thể được một tác lại muốn tiến một thước.

Đến mức Thiên phủ...

Dương Đại suy nghĩ Đông Phương Tầm, hần đến vụng trộm trợ giúp, cái này không phải nói rõ thái độ của Thiên phủ?

Đều không đáng tin cậy.

Trong lòng Dương Đại thở dài, bất quá như thế cũng tốt, dựa vào tự mình mạnh lên, sau này làm việc có khả năng càng thêm căn cứ, không cần cố kỵ quá nhiều mặt.

Chương 475: Hồn Chủ bá đạo (1)

Hôm sau trời vừa sáng, Hùng Liệt, Thái Dương Thần, Mộ Dung Trường An các Âm Tướng, Âm Vương bắt đầu bố phòng, đem tuyệt đại đa số binh lực tập trung ở gần chủ đảo, mà bộ đội phân bố tại biên cảnh thì tiếp tục đi tới, mở rộng bố phòng.

Âm chúng từng chủng tộc, tông môn ngoại trừ tu luyện, cũng bắt đầu chuẩn bị chiến đấu, trong ngày thường đều sẽ nhín chút thời gian tới tu luyện... Trận pháp.

Cuộc chiến cùng Lôi Thần tháp, chắc chắn không thể tác chiến lung tung, dựa vào trận pháp có thể để bọn hắc bộc phát ra lực lượng lớn hơn, tỉ lệ sống sót cũng sẽ đề cao thật lớn.

Dương Đại cũng không có nhàn rồi, trong ngày thường sẽ tu hành lôi pháp cùng Bàn Lôi Công, ngược lại hắc không dùng tu luyện, học thêm chút tóm lại là tốt.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Mỗi ngày đều có âm chúng đột phá, âm tướng ngoại trừ Kỷ Vân Yên, toàn bộ đều đã đi đến Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, Mộ Dung Trường An càng đi đến Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh viên mãn, tốc độ phát triển cực nhanh, dựa vào Âm Tướng, thân phận của Âm Vương, bọn hắc không sớm thì muộn sẽ vượt qua Bàn Lôi Công.

Ngắn ngủi năm ngày, Quỷ Thiên Tử trợ giúp Dương Đại thu hoạch gần trăm vạn âm chúng, tên này đã giết điên rồi.

Dương Đại rất hài lòng về hắn, chính là muốn tâm ngoan thủ lạt, mới xứng làm Âm Vương.

Chính là muốn giết mới có thể giết ra Càn Khôn.

Dương Đại có thể có hôm nay, cũng là bởi vì không có nhân từ nương tay, vạn tộc cạnh tranh vốn là cuộc tranh tài về sát lục.

Giang Lễ trở về.

Nhất Nguyệt Thiên đồng ý, hai bên ước định sau mười lăm ngày cùng nhau tiến công Lôi Thần tháp, lúc tiến hành đàm phán Dương Đại cùng Giang Lễ câu thông, là thái độ của Dương Đại.

Bên bờ vực.

Dương Đại và Giang Lễ đứng sóng vai, nhìn về phương xa.

- Bắt lại Lôi Thần tháp, là có thể san bằng Kiếm tông.

Giang Lễ cười nói, một bộ ngữ khí chúc mừng.

Mặt Dương Đại không chút thay đổi nói:

- Một trận chiến này, chỉ sợ không dễ dàng như dĩ vãng.

Trong lòng hắn rất mong đợi.

Chiến tranh chân chính sắp bắt đầu, khác biệt với loại chiến dịch một trận chiến định càn khôn như trước kia.

Sau đó ba ngày, tin tức Hồn Chủ cùng Nhất Nguyệt Thiên hợp lại tuyên chiến Lôi Thần tháp truyền khắp vùng biển gần đó.

Ngay cả hiện thực cũng được biết việc này, dù sao bây giờ đã có vượt qua năm mươi vạn thí luyện giả tiến vào hải vực, bởi vì việc quan hệ đến Bá Vương Bất Quá Giang dẫn tới các quốc gia toàn thế giới quan tâm.

Khi dân mạng Hạ Quốc đem số liệu thể lực của Lôi Thần tháp, Nhất Nguyệt Thiên phát đến trên mạng, dân mạng thế giới mới ý thức được đây là một tràng chiến dịch như thế nào.

Nhất là khi cảnh giới cao hiện ra ở trước mặt người Địa Cầu, dân mạng toàn thế giới phương mới thán phục phương diện tranh đấu mà Bá Vương Bất Quá Giang đánh đến, cùng với vì cái gì hắn có thể đi đến thiên phú cấp Vô Hạn, địch nhân của hắn thật sự quá mạnh, nhất định phải thắng cấp mới có thể đổi mặt.

Dương Đại logout được người cầm quyền các cấp quan tâm, hỏi thăm hắn có cần thí luyện giả trợ giúp hay không, nhưng đều bị hắn từ chối nhã nhặn.

Nói đùa, đổi mặt Lôi Thần tháp dạng Thánh địa như thế này, thí luyện giả tham gia chính là tặng đầu người.

Sau chín ngày, khoảng cách thời gian tiến công còn thừa lại ba ngày, Dương Đại để Mộ Dung Trường An suất lĩnh tám trăm triệu âm chúng tiến đến.

Dương Đại nhường Từ Siêu Nhân biến thành bộ dáng của mình, đi tới chiến trường, như thế Lôi Thần tháp liền nghĩ lầm hắn sẽ tòng quân, bản thân hắn thì trở lại trong hiện thực, mà ở trong Hồn Thần cung chính là Thân Ngoại Hóa Thân của hắn.

Ta quá cẩn thận.

Trong lòng Dương Đại cảm khái, mục tiêu thứ nhất đầu tiên của kẻ địch là Từ Siêu Nhân, chờ phát hiện không phải liền sẽ tới chủ đảo, lặp đi lặp lại nhiều lần thất bại, tất nhiên sẽ làm loạn bước chân của bọn hắn.

Đương nhiên, tốt nhất là Lôi Thần tháp trực tiếp bị nghiền ép.

- May mắn thiên phú thắng nhanh, hiện tại ta ở trong hiện thực, Lôi Thần tháp đánh ta như thế nào? Cho dù đánh không

lại, ta truyền tổng hết nhóm âm chúng về là được, đơn giản.

Dương Đại đắc ý suy nghĩ, có loại cảm giác làm anh hùng bàn phím của kiếp trước, nói có bản lĩnh thì gặp nhau giải quyết.

Kỷ Vân Yên và Dương Đại cùng ngồi ở trên ghế sa lon, nàng một bên giúp Dương Đại lột bỏ đào, một bên cười nói:

- Chúng ta như thế có phải quá không nói võ đức hay không?

- So cái gì mà đức với không đức, tính mệnh quan trọng nhất.

Dương Đại nhẹ giọng cười nói, hắn đang đang cảm thán Thân Ngoại Hóa Thân mạnh mẽ.

Sau khi sáng tạo Thân Ngoại Hóa Thân, hắn không ngờ lại có thể logout, thần thông này thật sự là bug.

Bất quá nghĩ lại, thần thông này vốn mạnh mẽ, cũng không phải là mặt hàng của đại lục, có lẽ sau khi thí luyện giả đi đến một giai đoạn nào đó, sự hạn chế của Thâm Vực sẽ không có tác dụng.

Chắc chắn còn có thật nhiều vật liệu giống như Chiến Tranh lệnh, mặc dù vượt giới, cũng có thể kéo địch nhân đến chiến trường độc lập, để cho người ta khó lòng phòng bị.

Không thể vượt quá giới hạn tín nhiệm Thân Ngoại Hóa Thân.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, Thân Ngoại Hóa Thân sẽ tiêu hao linh lực của hắn, cho nên hắn để Thân Ngoại Hóa Thân một mực tĩnh toạ, không muốn tiêu hao linh lực, như thế này có thể tiếp tục chờ đợi thời gian dài.

Ngày kế tiếp, ban đêm.

Dương Đăng logout, nhìn thấy Dương Đại ở nhà, hấn không khỏi tò mò hỏi:

- Con trai, người làm sao không có ở trong Thâm Vực, không phải muốn khai chiến sao?

Dương Đại nằm trên ghế sa lon, đang xem phim, nhân vật chính tên Dương Bá Vương, là phim hay nhất năm nay, đầu tư rất mạnh, kể lại câu chuyện Bá Vương Bất Quá Giang như thế nào ngăn cơn sóng dữ lúc thú triều xâm lấn.

Hấn một bên xem phim, một bên trả lời:

- Là sắp khai chiến, ta trước logout nghỉ ngơi.

Dương Đăng cho rằng hấn đã chịu áp lực lớn, thế nên an ủi:

- Không sao đâu, mặc dù đánh không thắng, cùng lắm thì trở lại Man Hoang Chi Địa, trở lại Đại Hạ vương triều, thiên hạ to lớn, nơi nào không lưu người?

Dương Đại cười nói:

- Biết, ngài đừng lo lắng.

Chương 476: Hồn Chủ bá đạo (2)

Kỷ Vân Yên bắt đầu nói:

- Thúc thúc, đừng nghe hắn trang bức, chờ nhìn hắn đại hoạch toàn thắng đi.

Dương Đại chỉ dẫn theo mấy vị âm chúng, tất cả đều là lão nhân trước kia, Quỷ Thiên Tử, Hình Thánh, Trụ Nộ thiên vương mấy tên này đều đến chiến trường, lại thêm Nhất Nguyệt Thiên, Kỷ Vân Yên cảm thấy thắng chắc.

Có lẽ bây giờ thế lực âm chúng không bằng Lôi Thần tháp, có không hai vị âm vương, âm chúng sẽ chỉ càng đánh càng nhiều.

Rất nhanh, Lôi Thần tháp sẽ đối mặt cảm thụ của những chủng tộc kia tham gia chủng tộc đào thải.

Dương Đằng cười mắng:

- Ta đã biết tiểu tử này thích giả vờ, điểm này thật đúng là rất giống ta.

Hắn không có trì hoãn, ở nhà tắm một cái rồi đi ra cửa tìm lão huynh đệ của mình, Dương Đại nhắc nhở hắn đừng nói hành tung của mình.

Vạn nhất hiện thực trong gian tế có của Lôi Thần tháp thì sao?

Nghe hết sức không hợp thói thường, nhưng chưa hẳn không có khả năng, dù sao ngay cả Mộ Dung Trường An đều có thể phân ra một nửa hồn phách chui vào hiện thực.

Ngày thứ hai, giữa trưa, Giang Lễ thông qua tâm linh cảm ứng báo cho Dương Đại, chiến tranh đã bắt đầu, Trụ Nộ thiên vương suất lĩnh Nộ Chiến tộc trước tiên khai chiến.

Không đến thời gian một nén hương, vị âm chúng thí luyện giả biến thân làm Dương Đại kia liền bị đánh giết.

Dương Đại kinh hãi, Lôi Thần tháp mạnh như thế?

Hắn lại để cho thí luyện giả biết biến thân biến thành bộ dáng của mình, thiên phú những người này tương tự Từ Siêu Nhân, đây là Giang Lễ đăng ký sàng chọn ra, tổng cộng có mười bảy người, có lẽ sẽ có hiệu quả.

Dương Đại để Nộ Hỏa Thần Tâm thủ tại vị bên cạnh âm chúng biến thân kia, giống như đang thủ bản tôn.

Chiến tranh vẫn tiếp tục, Dương Đại hoán đổi thị giác Giang Lễ nhìn lại, thấy một trận đại chiến âm âm sóng dậy.

Trên biển, đếm không hết thân ảnh kịch đấu ở trên trời, đủ loại pháp thuật, thần thông tầng tầng lớp lớp, có Thiên Hỏa như mưa sa hạ xuống, có lôi đình bao trùm mặt biển, còn có từng cây từng cây đại thụ ngang trời hình thành hộ thuẫn to lớn bảo hộ từng bầy tu sĩ, phóng ánh mắt nhìn tới, từng hướng đi đều là chiến trường.

Mộ Dung Trường An chân đạp kiếm hà, tung hoành chiến trường, kèm chế ba vị cường giả Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh.

Bàn Lôi Công hóa thân thành Lôi Thần, đơn thương độc mã tiến vào trong đại quân Lôi Thần tháp, muôn vàn lôi pháp, hạ bút thành văn, thế không thể đỡ.

Ở phía sau Lôi Thần tháp, Dương Đại nhìn thấy đại quân Nhất Nguyệt Thiên, cũng là ô ô quyết quyết một mảnh, không thể đếm rõ ràng đến cùng có bao nhiêu tu sĩ.

Dương Đại rất hài lòng về Nhất Nguyệt Thiên, người minh hữu này không nói chơi, một mực đang rối loạn Lôi Thần tháp, chờ sau khi thống nhất vùng biển gần đó, đến lúc đó có thể sẽ lưu lại Nhất Nguyệt Thiên.

Xem trong chốc lát, Dương Đại thu hồi ánh mắt, lựa chọn tin tưởng nhóm âm chúng.

Khai chiến nửa canh giờ, hấn tổn thất mấy chục vạn âm chúng, nhưng thu hoạch cũng to lớn, Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử đang điên cuồng hấp hồn.

Trước khi khai chiến, Quỷ Thiên Tử đã hấp thu hơn năm trăm vạn âm chúng, hôm qua tụ hợp cùng đại quân âm chúng, bây giờ trên chiến trường, hai vị Âm Vương thể hiện ra thực lực đáng sợ, bọn hấn không ngừng hấp hồn, triệu hoán âm chúng, hấp dẫn Lôi Thần tháp chú ý.

Bất quá có Bàn Lôi Công, Đại Thánh không ra tay, Quỷ Thiên Tử không sợ bất kỳ người nào.

Một bên khác, trên Thiên Vĩng xuất hiện số lượng lớn tin tức, dùng chữ viết tự thuật đại chiến trên biển trong Thâm Vực, nghe nói có thật nhiều thí luyện giả tiến đến tham gia náo nhiệt.

《 Cuộc chiến mấy chục ức binh lực, chiến tranh vượt thời đại 》

《 Quỷ Thiên Tử trở thành âm chúng, lại thể hiện ra cường đại càng thêm lực lượng 》

《 Lôi Thần tháp mở ra vạn cổ đại trận, lôi đình diệt thế, tùy thời phái binh tiếp viện chiến trường 》

《 Vạch trần Hồn Chủ cùng Nhất Nguyệt Thiên quan hệ, thì ra Bá Vương Bất Quá Giang đúng là... 》

《Thánh địa mỗi nguy, trước đó chưa từng có, phần nộ đến từ người thí luyện mạnh nhất》

Đủ loại bài viết khoa trương tràn ngập Thiên Vĩng, sau đó lan tràn đến internet các quốc gia trên toàn thế giới.

Không giống với dĩ vãng, Bá Vương Bất Quá Giang mặc dù bách chiến bách thắng, nhưng vẫn luôn là đang phòng thủ, đánh bảo vệ chiến, mọi người ấn tượng đối với hắn là làm người an tâm, thần hộ mệnh Địa Cầu.

Lần này, Bá Vương Bất Quá Giang mang theo hơn một tỉ âm chúng cường thế khởi xướng tiến công Thánh địa trng Thâm Vực, làm cho tất cả mọi người cảm nhận được khí phách cùng phong mang của hắn.

Thì ra chúng ta vị thần hộ mệnh của trong Thâm Vực là kiêu hùng bá đạo.

Trận chiến này đã để hình ảnh Dương Đại xảy ra cải biến trong lòng toàn nhân loại, bắt đầu sinh ra lòng kính nể.

Ngày thứ hai chiến tranh mở ra, Dương Đại một mực trao đổi cùng nhóm âm chúng, thế cục trước mắt tiến vào trạng thái giằng co, không có một phương chiếm thượng phong, đoán chừng còn muốn đánh thật lâu.

Mười giờ sáng, Trọng Thiên Nam đi xuống lòng đất liên hệ Dương Đại:

- Chủ nhân, lòng đất xác thực cất giấu một thế giới khác, nơi này cất giấu một nhánh rất mạnh dị tộc, cần ta đồ sát bọn hắn không?

Trọng Thiên Nam chính là cường giả Thánh cảnh, áp đảo phía trên toàn thể Địa Cầu, lòng đất mạnh hơn, hắn là không đến mức có mạnh hơn hắn, bằng không nhân loại sớm mất.

Dương Đại nói ở trong lòng:

- Thu thập tình báo, sau đó trở về nói cho Tiêu Hưng, trước không động bộn hấn, chờ hai vị Âm Vương trở về, lại đi giết.

- Tốt!

Trượng Thiên Nam đáp, hấn hiểu được ý Dương Đại.

Trước chẵn nuôi.

Ngày đó, chạng vạng tối, Trượng Thiên Nam trở về, Dương Đại cũng không có đưa hấn vào trong Thâm Vực đi, mà lưu lại bên cạnh.

Chín giờ tối, Tiêu Hưng gọi điện thoại cho Dương Đại.

- Alo, chuyện gì?

- Tiên Tri lại xuất hiện tiên đoán, là liên quan tới vạn tộc cạnh tranh lần sau, hấn mơ thấy Tiên Thần.

- Tiên thần? Nói cụ thể một chút.

Dương Đại nhíu mày, vạn tộc ở sẽ xen lẫn cạnh tranh ở trong chủng tộc đào thải, ví von đơn giản, chủng tộc đào thải tương đương với cuộc thi lớn, mà vạn tộc cạnh tranh là cuộc thi nhỏ, mức độ nguy hiểm của cái sau thấp hơn, ý nghĩa ở chỗ đề bạt thực lực thí luyện giả.

Chương 477: Lần nữa tăng mạnh

- Hắn mơ tới thấy tộc cạnh tranh ở vào phía trên một biển mây, chúng ta sẽ đối mặt một vị tiên thần, vị tiên thần kia vô cùng cao lớn, còn lớn hơn cả Địa Cầu, cụ thể xảy ra chuyện gì, Tiên Tri cũng không rõ ràng, thậm chí không phân biệt được tiên thần có phải là địch nhân hay không...

Nghe lời Tiêu Hưng, trong lòng Dương Đại cảm nhận được áp lực.

Tiên thần.

Đây chính là tồn tại mà Hình Thánh thời kì đỉnh phong đều đánh không lại, một vị tiên thần là quét ngang cả Nhân tộc, chênh lệch cảnh giới đến bao lớn?

- Tóm lại, chẳng qua là nhắc nhở người, người cũng không cần lo lắng, nếu vạn tộc cạnh tranh, hắn là sẽ không xuất hiện đối thủ vượt xa quá chúng ta, bằng không thì không quá hợp lý.

Tiêu Hưng ngược lại cười nói, Dương Đại nghe được mà muốn mắng hắn.

Vậy người nói nghiêm túc như vậy làm gì?

Đợi Tiêu Hưng cúp máy, Dương Đại nhìn về phía Trọng Thiên Nam ở bên cạnh đang chuyên chú xem phim, hỏi:

- Đối với tiên thần, người có hiểu rõ không? Bên trong Lôi Thần tháp có ghi chép?

Trọng Thiên Nam nhìn không chuyển mắt nói:

- Nghe nói qua, nhưng chưa từng thấy qua, truyền thuyết kể rằng một vạn năm trước, nhân tộc phát triển đến đỉnh phong, Thiên Nguyên như cá, Thánh cảnh nhiều vô số kể, nhưng bởi vì muốn đi đuổi tận giết tuyệt yêu tộc, chọc giận tiên thần, một vị tiên thần buông xuống, quét ngang nhân tộc, từ đó nhân tộc chia năm xẻ bảy, nguyên khí tổn thương nặng nề, mà trong bản truyền thuyết này trong Lôi Thần tháp còn có một cuộn tranh, căn dặn đệ tử, không được coi nhẹ những lực lượng vô phiêu hư kia.

Dương Đại hỏi:

- Còn có cái khác?

Trượng Thiên Nam trả lời:

- Thế thì không có, truyền thuyết khác đều là bịa đặt, tuyệt không chân thực, ngài muốn hiểu tiên thần, tạm thời không được, trừ phi có một ngày, ngài dẫn đầu chúng ta đi đến một bên khác của Hải Dương Vô Tận, nghe đồn nhân tộc chúng ta bên này đều là chi nhánh của nhân tộc thượng cổ, một bên khác của hải dương xa xôi, có một tòa đại lục cổ xưa, nơi đó có vô số tiên nhân, thần thú.

- À, đúng rồi, ngài không phải có quan hệ với Long Cung à, Long Cung Long Vương thật ra cũng tính là tiên thần, hô phong hoán vũ, hẳn hiểu rõ tiên thần chắc chắn vượt qua những người tu tiên chúng ta.

Dương Đại gật đầu, tìm Long Cung cũng là có thể.

Chờ trận chiến này kết thúc, hẳn vừa hay có thể đi tặng lễ, dù sao người ta đều giúp mình nhiều như vậy.

Dương Đại không nghĩ nhiều nữa, chuyên tâm xem phim.

- Khoan hãy nói, diễn viên này rất giống ta.

- So với chủ nhân thì kém xa.

- Đã rất không tồi, trong đám người ở địa cầu có thể tìm tới ngôi giống như ta liền không khả năng, hẳn có ta ba phần suất khí là đủ rồi.

- Nhất nhiều một phần, thật.

Trượng Thiên Nam nghiêm túc nói, để Dương Đại rất hài lòng.

Kỷ Vân Yên đang ở bên cạnh nghịch điện thoại di động nhin không được mắt tròn trắng.

Sóng biển bốc lên, huyết sắc nhuộm đỏ từng mảnh từng mảnh vùng biển, Lôi Thần tháp cao vút trong mây bị đại trận che chở, cột sáng màu xanh ngăn cách hết thấy công kích bên ngoài.

- Kết trận!

Mộ Dung Trường An đứng ngạo nghễ trên bầu trời, tay nâng Thương Hải Long Ảnh, mấy trăm triệu âm chúng cùng nhau kết trận, các âm chúng khác thì ở phía sau canh chừng.

Không chỉ là một phương âm chúng, Nhất Nguyệt Thiên cũng đang tập kết.

Muốn phá trận, chỉ có thể dùng trận pháp phá trận.

Giang Lễ, Vân Du lão tiên cùng với âm chúng hạch tâm đứng thành một hàng, nhìn về phương xa.

Thạch Long cau mày nói:

- Hình như bọn hắn đang chuẩn bị cái gì?

Giang Lễ lay động quạt xếp, nói:

- Đoán chừng đang thỉnh cầu Đại Thánh tương trợ, Đại Thánh cũng gian nan, dù sao Long Cung đã tuyên bố, Đại Thánh không được ra tay đối với cảnh giới thấp, nếu như hắn ra tay, nhất định phải trong khoảng thời gian ngắn giải quyết

chúng ta, bằng không Long Vương buông xuống, hấn liền thả.

Trình Nga Quỷ tò mò hỏi:

- Đã như vậy, vì sao Lôi Thần tháp còn dám ra tay? Trước mắt đến xem, bọn hấn cũng không phải là đối thủ của chúng ta, dùng năng lực tình báo của Lôi Thần tháp, không có khả năng không biết điểm này.

Giang Lễ ý vị thâm trường nói:

- Cho nên Đại Thánh chắc chắn ra tay, hãy chờ xem, một khi Đại Thánh ra tay, kết cục của trận chiến này chẳng mấy chốc sẽ buông xuống.

Lôi Thần tháp có Đại Thánh, bọn hấn cũng có.

Hình Thánh bây giờ mở ra hình thái Âm Thần, chính là tư thái thời kỳ toàn thịnh, một trong thượng cổ cửu đại thánh, cường đại cỡ nào?

Ngược lại Giang Lễ và nhóm âm chúng tràn ngập lòng tin đối với Hình Thánh.

Cùng lúc đó.

Thiên Khởi tiểu hải vực.

Một tia sáng trắng nhanh như tên bắn vụt qua, tốc độ cực nhanh, bên trong có hai tu sĩ sóng vai bay lượn.

- Sư huynh, Hồn Chủ thật trốn ở trong hang ổ?

- Lý nên như vậy, hai vị Hồn Chủ trên chiến trường bị chúng ta tru diệt, đều là giả, chắc hẳn đó là thiên phú của di nhân, Hồn Chủ chân chính khẳng định núp trong bóng tối.

- Vậy hấn vì cái gì không trốn ở nơi khác?

- Hấn cẩn thận như vậy, bên người chắc chắn có Hồn nô, mà lại không ít, cho nên không dễ ẩn giấu nơi khác.

- Nói có lý.

Hai vị tu sĩ nghị luận, tốc độ chưa từng giảm bớt.

Sáng sớm, Dương Đại đang đánh một trận game đối kháng PK 5Vs5, một nhóm âm chúng ở lại giữ chủ đảo nói cho hắn biết bị tập kích, thực lực của đối phương cực mạnh, bọn hắn căn bản ngăn không được.

- Các người rút lui đi, tiến đến trợ giúp chiến trường.

Trong lòng Dương Đại phân phó, trước khi logout, hắn đã cất kỹ Quy Nguyên thánh lâu cùng với bảo khố chứa vào các pháp bảo trấn giáo khác, cho trên chủ đảo chỉ còn lại một tòa kiến trúc trống rỗng.

Dương Đại đã sớm dặn dò qua thân ngoại phân thân, nếu có địch tập liền tận lực để nhóm âm chúng tranh thủ thời gian rút lui.

Hắn đã là tu vi Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh, lại thêm thường xuyên hấp hồn, thực lực của hắn đã có khả năng chống lại Thánh cảnh cấp thấp nhất, thậm chí càng mạnh.

- Để cho các người cảm thụ một chút sự lợi hại chân chính của Hồn Chủ đi.

Dương Đại đắc ý suy nghĩ.

Một giây sau, hắn cảm giác thân ngoại phân thân của không còn.

!

Bị miểu sát.

Chương 478: Chiến tranh triều dâng, tung tích thần thú.

Đối phương khẳng định là Thánh cảnh đại cảnh thứ ba, Tịch Cổ Thánh cảnh.

Ừm!

Dương Đại yên lặng tự an ủi mình.

Hắn chuyên tâm chơi game, phát tiết oán giận trong lòng lên trên điện thoại di động.

Một giết!

Hai giết!

Hai giết!

S. E. X.

Bạo tẩu!

Tu vi Dương Đại cao, phản ứng rất nhanh, cho nên thao tác thật có thể treo đối thủ lên đánh, tình thế trước mắt, còn có thể chơi đùa hoặc là người bình thường, hoặc là thí luyện giả chạy cảnh giới thấp đã dùng hết cực hạn tiềm lực, Dương Đại tham gia vào, tự nhiên là giết lung tung.

Thời gian thoáng qua.

Hai ngày sau, đại quân âm chúng cùng Nhất Nguyệt Thiên công phá đại trận Lôi Thần tháp, Lôi Thần tháp lâm vào trong bị động, cân tiểu ly của thắng lợi tựa hồ đang nghiêng về hướng Dương Đại.

Nhưng một lúc lâu sau, bảy vị Tịch Cổ Thánh cảnh đột nhiên buông xuống, thay đổi thế cục.

Ngay lúc nhóm âm chúng đang lo lắng, một đồng minh thần bí xuất hiện, người kia mang mặt nạ, cường thế đến cực điểm.

Giang Lễ nói việc này cho Dương Đại, Dương Đại hoán đổi thị giác xem xét, đó không phải là Đông Phương Tầm sao?

Hắn cảm thấy ngoài ý muốn, Đông Phương Tầm cam kết tương trợ nhằm vào Kiếm tông, tại sao lại nhúng tay vào chuyện của hắn và Lôi Thần tháp?

Không thể không nói, Đông Phương Tầm thật rất mạnh.

Quanh người hắn lượn vòng hơn vạn thanh pháp kiếm, từng thanh mạnh mẽ, những nơi đi qua, không có tu sĩ có thể gánh vác được kiếm của hắn, hắn thậm chí cũng không có đưa tay, so với Mộ Dung Trường An còn cường đại hơn, hiển thị rõ phong thái Kiếm Tiên.

Có Đông Phương Tầm tương trợ, áp lực đại quân âm chúng liền nhỏ.

Một nén hương thời gian sau, Nhất Nguyệt Thiên bên kia cũng tới ba vị Tịch Cổ Thánh cảnh, thế cục lần nữa thay đổi.

Dương Đại xem đến đây liền thu hồi ánh mắt.

Hắn nhắc nhở Quỷ Thiên Tử, Mộ Dung Trường An đừng quên hấp hồn.

Trước mắt, hai vị Âm Vương hấp thu hồn phách Lôi Thần tháp đã vượt qua số lượng ngàn vạn, số lượng còn đang tăng trưởng, các cảnh giới đều có.

Số lượng đệ tử Thánh địa rất nhiều, mà tu vi thấp nhất cũng là phía trên Linh Chiếu cảnh, so sánh với Man Hoang Chi Địa, đơn giản một trên trời, một dưới mặt đất.

Sau khi một trận chiến này kết thúc, chỉ cần nuốt vào Lôi Thần tháp, Dương Đại xem như lần nữa cất cánh bay cao.

Hai người hút xong hồn phách liền sẽ lập tức triệu hoán âm chúng, này lên kia xuống, cuộc chiến Lôi Thần tháp đều muốn bèn bĩ hơn so với những lần chiến tranh trước kia Dương Đại phát động, cũng là rất giống như thế giới hiện thực suy đoán là chiến tranh thời gian dài.

Mặc dù Lôi Thần tháp tập trung chiến đấu ở một vùng biển, đại quân âm chúng và Nhất Nguyệt Thiên cũng không cách nào cấp tốc thôn phệ, thỉnh thoảng sẽ còn bị Lôi Thần tháp công phá phòng tuyến.

Đây là một trận đánh giằng co vô cùng gian khổ.

Trong khoảng thời gian này, Dương Đại chưa có trở về Thâm Vực, mỗi ngày đều ở trong hiện thực buông lỏng, dĩ nhiên, hắn cũng sẽ thỉnh thoảng quan tâm chiến trường.

Âm chúng quá nhiều, người cầm quyền các cấp đều có, không cần hắn tự mình an bài, hắn chỉ cần quyết định quyết sách toàn cục.

Chỉ cần âm chúng không tử thương vượt qua một phần ba, Dương Đại sẽ không triệt binh.

Đánh tiêu hao chiến, hắn không sợ.

Dương Đằng đã thành thói quen Dương Đại đợi trong nhà, hắn âm thầm kỳ lạ, con trai làm sao làm được, hệ thống Thâm Vực sẽ không phán định trạng thái chiến đấu sao?

Hắn hỏi thăm qua, Dương Đại trả lời là thiên phú đẳng cấp quá cao, hắn bình tĩnh đại ngộ, đồng thời càng thêm hướng tới thiên phú cấp cao hơn.

Các quốc gia Địa Cầu vẫn đang chăm chú đại chiến hải dương Thâm Vực, thí luyện giả của các quốc gia khác cũng

không có dính đến chiến tranh đại quy mô như thế, cho nên cũng phá lệ cảm thấy hứng thú, mặc dù Bá Vương Bất Quá Giang không có trực tiếp thủ thắng, nhưng cũng không có bại trận, sự cường đại của hắn càng thêm đi sâu vào lòng người.

Dĩ vãng, nhân loại Địa cầu luôn cảm thấy khoảng cách giữa bọn họ và thế lực lớn trong Thâm Vực cực lớn, hiện tại xem ra, bọn hắn đã đuổi theo, có thể hô phong hoán vũ trong Thâm Vực.

Dương Đại đề sự tự tin của thí luyện giả Địa Cầu phóng đại, theo cục thống kê của quốc gia nào trong Thâm Vực, trong khoảng thời gian này, tần suất thí luyện giả bùng nổ chiến tranh với thế lực Thâm Vực đang tăng trưởng rất mạnh, giống như vang lên một hồi kèn lệnh cho việc thí luyện giả phản kháng.

Dương Đại thấy thế hơi có chút báo đạo, cũng không biết nên nói cái gì, chỉ có thể chúc bọn hắn may mắn.

Chiến tranh bùng nổ ngày thứ mười bốn.

Lôi Thần tháp cuối cùng gánh không được áp lực, bắt đầu rút lui, đại quân âm chúng cùng Nhất Nguyệt Thiên bắt đầu truy sát tu sĩ Lôi Thần tháp, trong đó âm chúng một phương số lượng lớn thân ảnh tu sĩ Lôi Thần tháp, không biết còn cho rằng bọn họ đầu hàng địch.

Việc này tạo thành đả kích sĩ khí cực lớn cho Lôi Thần tháp.

Gần nửa tháng chiến tranh để Lôi Thần tháp tổn thất nặng nề, Dương Đại mặc dù cũng hao tổn số lượng lớn âm chúng, nhưng sau khi hấp thu tu sĩ Lôi Thần tháp, thế lực không giảm trái lại còn tăng, lấy chiến dưỡng chiến, ngay cả tu sĩ Nhất Nguyệt Thiên một phương cũng bị hù dọa.

Tên Hồn Chủ lưu truyền rộng rãi ở trên biển.

Trong mấy ngàn năm qua, còn chưa bao giờ có tình huống như vậy xuất hiện.

Nào có quý tu nào có thể triệu hoán nhiều quý nô như vậy, hơn nữa còn có thể không ngừng sáng tạo quý nô trong chiến trường, đơn giản là không hợp thói thường.

Lôi Thần tháp là Thánh địa cổ lão, truyền thừa vạn năm, lại bị đánh cho chặt vật như thế, để các đại thánh địa đối ngấp kiềng kị Hồn Chủ, đến mức Nhất Nguyệt Thiên bị xem nhẹ, thế lực khắp nơi cảm thán Hồn Chủ mạnh mẽ cũng sẽ phỉ nhổ hành vi của Nhất Nguyệt Thiên, trong mắt bọn hắn, Hồn Chủ là dị nhân, Nhất Nguyệt Thiên đầu nhập vào dị nhân tiến đánh Thánh địa, tuyệt đối là sỉ nhục của Tu Tiên giới hải dương.

Song!

Nhất Nguyệt Thiên cũng không để ý, bọn hắn hết sức hưng phấn, bởi vì bọn hắn cuối cùng có thể báo thù, lật đổ Lôi Thần tháp, bọn hắn sẽ thành lập được Thánh địa, đến lúc đó bọn hắn sẽ đi đến đỉnh cao trước nay chưa từng có.

Chương 479: Đại Thánh hiện thân, Mối nguy của Địa Cầu (1)

Con đường vượt qua đỉnh phong vô cùng gập ghềnh, chỉ cần thành công, đều sẽ biến thành truyền thuyết, lưu danh vạn cổ.

Nhất Nguyệt Thiên cũng không tính hèn hạ, bọn hắn là thật đang huyết chiến.

Trên ghế sa lon, sau khi Dương Đại biết được tình hình chiến đấu mới nhất, phân phó Vân Du lão tiên dẫn đầu một nhóm âm chúng đến thu Lôi Thần tháp.

Trong cuộc chiến đấu này, Nhất Nguyệt Thiên phát huy tác dụng rất lớn, nhưng chân chính đánh tan sĩ khí Lôi Thần tháp chính là biểu hiện của hai vị Âm Vương, mặc cho ai thấy đồng môn sư huynh đệ cùng mình kề vai chiến đấu sau khi chết thành địch nhân của mình, mà cũng không phải là một hai vị, số lượng nhanh chóng tăng trưởng, ai có thể không sợ?

Nhất Nguyệt Thiên cũng bị chấn nhiếp, lúc Giang Lễ đến gặp Nhất Nguyệt Thiên nói chuyện đàm phán, triệt để nắm giữ quyền chủ động.

Nhất Nguyệt Thiên không có hoàn toàn coi trọng tài nguyên Thánh địa Lôi Thần tháp, chỉ muốn vùng biển, Dương Đại đồng ý nhường cho bọn hắn, dù sao Thiên Khởi tiêu hải vực cách Lôi Thần hải vực còn có một vùng biển khác, không dễ quản lý.

Hai bên theo như nhu cầu mỗi bên, hợp tác rất vui sướng.

Nhưng chiến tranh còn chưa hoàn toàn kết thúc, Lôi Thần tháp chẳng qua đang lẫn trốn mà thôi.

Dương Đại một mực chờ đợi Đại Thánh ra tay Lôi Thần tháp, bình thường Đại Thánh không thể ra tay, nhưng đến thời khắc sinh tử tồn vong của Thánh địa, sao có thể không ra tay?

Giang Lễ kiến nghị đuổi tận giết tuyệt, miễn cho hậu hoạn vô tận, dù sao bọn hắn muốn chuẩn bị tiến đánh Kiếm tông, nếu khi đó Lôi Thần tháp đột kích, hợp lại với Kiếm tông, vậy thì không ổn.

Hiện tại là thời cơ tốt nhất, Kiếm tông cũng không biết Dương Đại muốn chuẩn bị đối phó bọn hắn, cho nên cũng sẽ không trực tiếp trợ giúp Lôi Thần tháp.

Dĩ tâm Dương Đại bành trướng.

Hắn muốn thu phục Đại Thánh.

Đều là Đại Thánh, hắn lựa chọn tin tưởng Hình Thánh.

Màn đêm buông xuống, Dương Đại đang gọi điện thoại nói chuyện phiếm với cục trưởng cơ quan tình báo Hán Tây hành tỉnh ngày xưa Hồ Lợi, Hồ Lợi thăng chức su được an bài phụ trách thăm dò hải dương Thâm Vực, gần đây, Hồ Lợi phát hiện tung tích của một thần thú, dĩ nhiên, hắn cũng không phải cố ý nói cho Dương Đại, chẳng qua là tùy tiện tâm sự.

Bất quá người nói vô ý, người nghe có ý.

Để thần thú hóa thành âm chúng, kia sẽ mạnh như thế nào?

Dương Đại quên không được sau khi chủng tộc đào thải kết thúc, thần thú ban cho Hình Thánh thần tính kia, che khuất bầu trời, khiến cho hắn hồi tưởng lại cũng mê mẩn.

- Cần thận một chút, thần thú rất đặc thù, mạnh mẽ như là tiên thần, nếu mạo phạm đến bọn hắn, không có kết cục tốt.

Dương Đại nhắc nhở.

Thần thú giữa thiên địa, đều là dùng thần chức của mình, cũng không phải yêu vật mạnh mẽ biến thành.

Hồ Lợi cười nói:

- Ta biết, chẳng qua trùng hợp phát hiện thôi, mục tiêu của chúng ta là thăm dò càng nhiều vùng biển, nhanh chóng thực hiện người Địa Cầu tộc chạm mặt, đoàn kết cùng một chỗ.

Người Địa Cầu tiến vào Thâm Vực theo quốc gia mà phân bố tại khu vực khác nhau, nói theo một ý nghĩa nào đó, xem như suy yếu lực lượng của bọn hắn.

Dù vậy, cũng không ít quốc gia lập quốc, lập triều trong Thâm Vực.

Hai người hàn huyên gần nửa giờ mới cúp máy.

- Người và hắn còn có thể trò chuyện lâu như vậy?

Kỷ Vân Yên nhin không được hỏi.

Dương Đại để điện thoại di động xuống, cười nói:

- Bằng hữu không nhiều, hết sức trân quý, mà trò chuyện cùng hắn, cũng không phải tám không, có thể tìm hiểu được rất nhiều tình báo.

Hùng Liệt tĩnh tọa trong phòng khách mở miệng nói:

- Tổ tình báo thăm dò xác thực rất quan trọng, đáng giá quan tâm.

Dương Đại đang muốn tiếp tục nói chuyện, trong lòng vang lên một âm thanh:

- Chủ nhân, Đại Thánh Lôi Thần tháp buông xuống.

Âm thanh của Giang Lễ ngữ khí hưng phấn, giống như thấy con mèo.

Dương Đại lập tức hoán đổi hần thị giác.

Lôi vân che khuất bầu trời, đại dương mênh mông không ngừng sôi trào, đếm không hết âm chúng cùng tu sĩ Nhất Nguyệt Thiên hội tụ vào một chỗ, phía trước là một mảnh vùng biển trống trải, ngoài trăm dặm chính là đại quân Lôi Thần tháp, mặc dù tổn thất nặng nề, số lượng tu sĩ bọn hắn vẫn hết sức khổng lồ, hai bên cách xa trăm dặm, đối đầu.

Trên không đại quân Lôi Thần tháp, lôi điện xen lẫn, mờ hồ có thể thấy đến một thân ảnh vĩ ngạn, chỉ có nửa người trên, lúc ẩn lúc hiện bên trong lôi điện lấp lánh.

Bởi vì chẳng qua là thị giác, Dương Đại không cảm giác được khí thế đối phương, nhưng theo vẻ mặt âm chúng, các tu sĩ Nhất Nguyệt Thiên đến xem, uy áp Đại Thánh rất khủng bố.

- Kia chính là Đại Thánh à, thật đáng sợ, bản tôn chưa hiện thân, đã làm cho bọn ta không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Là Đại Thánh, chúng ta trước đó trong Lôi Thần tháp từng may mắn gặp được hắn giảng đạo.

- Đại Thánh Lôi Thần tháp, nghe nói là lão bất tử tồn tại trên vạn năm.

- Chúng ta làm sao còn không rút lui?

- Huynh đệ, vừa hay, chúng ta không sợ Đại Thánh. –

Phía trên đại dương, trùng trùng điệp điệp đại quân âm chúng đang đang nghị luận hư ảnh Đại Thánh phía trước, Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử, Giang Lễ, Thạch Long, Trụ Nộ thiên vương, Thiên Thần, Thái Dương Thần các âm chúng hạch tâm sánh đôi mà đứng, hiển thị rõ khí phách tướng lĩnh.

Sát Hải Thần, Ma Thần tộc Thực Hầu khổng lồ lưu động ở trên mặt biển phía sau, như là sơn nhạc, rung động lòng người.

Hình Thánh nhìn chăm chăm tôn hư ảnh kia, lâm lâm nói:

- Quả nhiên là người, vạn năm qua đi, người lại còn sống.

Thái Dương Thần quay đầu hỏi:

- Đại lão, ngài biết hắn?

Hình Thánh nói:

- Ừm, chúng ta từng là bạn tốt, cùng nhân tộc chinh chiến, bất quá Đại Thánh có thể sống vạn năm, vẫn là rất hiếm thấy, trước khi ta ngã xuống, hắn đã có mấy ngàn tuổi thọ, hoặc là cảnh giới hắn càng cao, hoặc là hắn có biện pháp địch qua số trời.

Tuổi thọ, một mực là nguyên nhân quan trọng thúc đẩy Tu Tiên giả nỗ lực tu luyện.

Mặc dù tu vi đạt đến cực hạn, Tu Tiên giả cũng sẽ tìm kiếm khắp nơi cơ duyên, trì hoãn tuổi thọ.

Đại Thánh cũng không phải trường sinh bất tử, trong lịch sử cuồn cuộn, ngoại trừ tiên thần, có ai có thể thật trường sinh bất tử.

Nghe Hình Thánh nói, âm chúng hạch tâm càng căng thẳng hơn.

Chương 480: Đại Thánh hiện thân, Mối nguy của Địa Cầu (2)

Nghe ý hấn, đối phương rất khó đối phó.

Lúc này, Âm thanh Dương Đại vang lên trong lòng Hình Thánh.

- Sau khi tiến vào hình thái Âm Thần, có chắc chắn đối phó hấn hay không?

Hình Thánh ở trong lòng trả lời:

- Khó nói, bây giờ ta thu hoạch được thần tính, xem như bán thân Đại Thánh, nhưng hình thái Âm Thần có thời gian quá ngắn, ta không có tuyệt đối nắm bắt, nhưng hấn không có khả năng thắng qua ta khi đang ở trong hình thái Âm Thần.

Lời trước mặt là lý trí, câu nói kế tiếp là tự tin.

Dương Đại nghe xong, hơi thở dài một hơi, nhưng vẫn hết sức lo lắng.

Trong hiện thực.

Dương Đại nhíu mày, hấn đang do dự muốn khai chiến hay không, Đại Thánh đối diện không có lập tức ra tay, rõ ràng có ý chán nể.

Kỷ Vân Yên chú ý tới thần sắc của hấn, hỏi:

- Làm sao vậy? Đại Thánh Lôi Thần tháp xuất hiện?

Dương Đại ừ một tiếng.

Hùng Liệt lập tức mở mắt, quay đầu hỏi:

- Chủ nhân, ngài muốn mở hình thái Âm Thần?

Hắn vốn ở trên chiến trường, Dương Đại cố ý đưa hắn truyền tống đến bên người đến, phòng ngừa hắn tiến vào trạng thái Hỗn Động sẽ không có người chiếu cố, tu vi Kỳ Vân Yên đặt ở trong hiện thực cũng tính là nhất lưu, nhưng bàn về sức chiến đấu, chưa chắc.

Dương Đại trả lời:

- Chờ một chút.

Hắn bắt đầu trao đổi cùng Giang Lễ, để Giang Lễ phân tích một chút, đưa ra ý kiến.

Giang Lễ bây giờ đảm nhiệm túi khôn của hắn, hắn có thể tham khảo.

- Ta luôn cảm thấy không thích hợp, đối phương cũng không phải muốn chiến, nhưng cũng không phải muốn thả chúng ta, bởi vì uy áp hắn bao phủ chúng ta, rõ ràng muốn vây khốn chúng ta.

Ngữ khí Giang Lễ tràn ngập hoang mang, hắn ít khi lộ ra cảm giác như vậy.

Dương Đại nhíu mày, cũng bắt đầu suy tư, Đại Thánh Lôi Thần tháp muốn làm gì?

Đúng lúc này, điện thoại di động của hắn bắt đầu chấn động, hắn cầm điện thoại lên xem, phát hiện là Tiêu Hưng gọi tới.

Trong một tòa đại điện u ám, trên đường đá trống trải có hai hàng đèn dầu, một nam tử mặc hắc y ngồi tĩnh tọa ở trên đường đá, hai tay không ngừng thi pháp, trước mặt hắn lơ lửng một chùm sáng màu lam to lớn, so với cả người thì còn lớn hơn mấy lần, yêu dị đến cực điểm.

Một đạo âm thanh uy nghiêm vang vọng trong đại điện:

- Còn chưa tìm được?

Nam tử hắc y nhắm mắt lại, cau mày nói:

- Đã tìm được, chỉ là Địa Cầu bây giờ thu hoạch quá nhiều khoa học kỹ thuật, ta phải tránh thoát những vệ tinh kia giám sát, để ngài trước tiên buông xuống, trước khi Hồn Chủ không kịp thoát đi, nhất cử diệt Địa Cầu.

Âm thanh uy nghiêm không lên tiếng nữa.

Lại một lát sau.

Nam tử hắc y mở to mắt, kích động nói:

- Tìm được! Ngài có khả năng động thân! Nhiều nhất nửa canh giờ, ngài sẽ buông xuống Địa Cầu.

Vừa dứt lời, chùm sáng màu lam trước mặt hắn kéo dài, lại biến thành một vết nứt không gian, bên trong đen kịt, biên giới lóng lánh ánh sáng màu lam.

Một hồi gió lớn thổi qua, để ánh lửa hai hàng nến chập chờn, nam tử hắc y cũng bị thổi tóc bay loạn, chỉ thấy một đạo tàn ảnh cấp tốc chui vào vết nứt không gian trong.

Thấy thế, gương mặt nam tử hắc y lộ ra nụ cười dữ tợn, lắm bảm:

- Bá Vương Bất Quá Giang, Địa Cầu, các ngươi đều hủy diệt đi.

Hạ Quốc, Hán Tây hành tỉnh, Phong Thành.

Trong biệt thự.

- Cái gì, thật chứ?

Dương Đại đứng dậy, cầm di động, chau mày.

Trong điện thoại di động truyền ra giọng nói của Tiêu Hưng:

- Là thật, vốn Tiên Tri nằm mộng thấy có đại năng thần bí muốn buông xuống Địa Cầu, hủy diệt hết thảy, chúng ta vì thế điều tra, một thí luyện giả nước ngoài có không gian khứ giác, được lực lượng cả nước bồi dưỡng, khứ giác về không gian của hắn đã đi đến toàn bộ hệ mặt trời, năm phút đồng hồ trước, hắn báo rằng hệ mặt trời xuất hiện không gian ba động mạnh mẽ, mà vệ tinh khoa học kỹ thuật của Thiên tộc, Tinh Không Lưu Lãng Tộc các tộc đều không thể điều tra đến không gian ba động, chúng ta hoài nghi thần bí đại năng mà Tiên Tri mộng thấy chẳng mấy chốc sẽ buông xuống, mặc dù chỉ là khả năng, nhưng không thể xem nhẹ.

Trong lòng Dương Đại hiện ra bất an mãnh liệt, trong lòng của hắn hỏi thăm Giang Lễ, Hình Thánh, Mộ Dung Trường An:

- Đại Thánh đối diện có khả năng buông xuống Địa Cầu hay không?

Giang Lễ kinh ngạc:

- Còn có loại thủ đoạn này?

Hình Thánh nói:

- Ta mặc dù không thể hiểu được như thế nào làm được, nhưng bằng vào ta hiểu rõ về Lôi Thánh, hắn hiện đang yên lặng, tất nhiên đang mưu đồ cái gì.

Mộ Dung Trường An nói:

- Ta chỉ biết phân hồn nhập Luân Hồi, đối phương không có khả năng hiện tại chuyển thế?

Ba người trả lời để Dương Đại càng thêm lo lắng.

Làm sao bây giờ?

Nếu như Đại Thánh thật buông xuống Địa Cầu, hắn nên làm như thế nào?

Chiến, hay là trốn?

Chiến, không rõ ràng đối phương khi nào xuất hiện, đối phương xuất hiện có thể trực tiếp đánh ra đại chiêu hay không?

Trốn, hắn chạy trốn, mọi người trong nhà làm sao bây giờ, mẹ hắn, em trai em gái còn không có tiền vào Thâm Vực, không biết Địa Cầu bị phá hủy, có thể dẫn đến bọn hắn bị nhốt ở trong bí cảnh hay không?

Tâm Dương Đại loạn như ma.

Trong điện thoại di động truyền ra giọng nói của Tiêu Hưng âm thanh:

- Đề nghị của ta là ngươi trở lại trong Thâm Vực, chỉ cần ngươi vẫn còn, Địa Cầu còn có hi vọng, bây giờ âm chúng ngươi vội vàng chiến đấu ở trong Thâm Vực khai chiến, không có bọn hắn, ngươi rất nguy hiểm.

Tiêu Hưng không biết thực lực của Dương Đại, hắn thấy, Dương Đại mặc dù cảnh giới cao, thực lực hắn là không đủ để thay đổi càn khôn.

Dương Đại hỏi:

- Có thể lại nghĩ biện pháp đi dò xét một chút hay không, ta muốn biết đối phương khi nào đến?

Tiêu Hưng nói:

- Vị thí luyện giả kia đã đi tới mặt trời hệ, có đoàn đội bảo hộ hắn, ngôi chính là phi thuyền tân tiến nhất Thiên tộc, nhiều nhất hai mươi phút sẽ chạy tới chỗ không gian ba động.

Hai mươi phút...

Dương Đại lập tức để nhóm âm chúng an tâm chờ đợi, nếu như sau hai mươi phút, Lôi Thánh vẫn không có động thủ, đây tuyệt đối là hắn.

Bằng không sẽ không trùng hợp như thế.

Đường đường là Đại Thánh, không ra tay, một mực kiềm chế bọn hắn?

Vừa đúng lúc này lại có tồn tại không biết xuyên qua đến mặt trời hệ tới?

Chương 481: Tán loạn

Hai mươi phút đi qua rất nhanh, Dương Đại thông qua thị giác âm chúng thấy Đại Thánh Lôi Thần tháp vẫn chưa động thủ.

Trái tim Dương Đại chìm vào đáy cốc.

Còn chỉ có thể là Đại Thánh đang làm trò quỷ.

Dương Đại lập tức phân phó hết thấy âm chúng khai chiến, để nhường Giang Lễ thông báo cho Nhất Nguyệt Thiên, nói Đại Thánh cũng không có ở đó.

Chiến tranh lần nữa bùng nổ, mấy trăm triệu âm chúng trùng trùng điệp điệp đánh tới, khoảng cách trăm dặm căn bản không coi là cái gì, Nhất Nguyệt Thiên cũng không có cố ý trì hoãn, âm chúng khê động, không cần Giang Lễ nói đại quân, Nhất Nguyệt Thiên đánh tới.

Có thể nói Bọn hãn hận thấu xương Lôi Thần tháp, Nhất Nguyệt Thiên sớm có thể thành thánh địa, nhưng bị Lôi Thần tháp hốt, hàng năm gặp đủ loại khi nhục, bọn hãn không có giải tán mà trở nên càng thêm đoàn kết, cứng cáp hơn, mỗi lần nhìn thấy tu sĩ Lôi Thần tháp, mặc dù địch nhiều ta ít, vẫn muốn liều chết.

Một trận đại chiến lần nữa bùng nổ, Lôi Thần tháp thật không sợ, dù sao Đại Thánh có ở đây.

Nhưng sau khi khai chiến, Đại Thánh vẫn chưa ra tay, Lôi Thần tháp vốn bị giết đến chạy trốn đâu phải đối thủ của âm chúng, Nhất Nguyệt Thiên liên thủ, rất nhanh bị giết đến sĩ khí giảm lớn.

- Xảy ra chuyện gì? Vì sao Đại Thánh không ra tay?
- Không rõ ràng, cổ thánh uy còn mà?
- Tháp Chủ không có ra lệnh rút lui, chỉ có thể tiếp tục chiến.
- Đáng giận, năng lực của Hồn Chủ quá mạnh, cứ theo đà này, chúng ta đều phải chết.
- Chết? Người căn bản không chết được, vĩnh thế không được siêu sinh, làm heo chó, làm nô lệ cho người ta!
- Tại sao ta cảm giác những gia hỏa kia trở thành quỷ nô còn có lý trí và cảm xúc của mình, mà lại bây giờ không sợ chết, thoát nhìn vẫn rất....

Các tu sĩ Lôi Thần tháp một bên chiến đấu, một bên nghị luận.

Đại quân âm chúng và Nhất Nguyệt Thiên chú ý thầys Đại Thánh không có ra tay, càng thêm xúc động, sĩ khí phóng đại.

Trong hiện thực.

Dương Đại rất khẩn trương.

Đại Thánh không ở chiến trường hải dương Thâm Vực, kia chắc chắn muốn buông xuống Địa Cầu.

Dương Đại đã làm tốt chuẩn bị chiến đấu, không thể trực tiếp chạy trốn, người nhà đang ở trong bí cảnh, trong thời gian ngắn không thể trực tiếp liên hệ, cho dù liên hệ được, còn muốn nhanh chóng để cho mọi người tiến vào Thâm Vực, quá rườm rà, làm như vậy, còn sẽ khiến Hạ Quốc rung chuyển.

Đại Thánh mà thôi, vậy liền chiến.

Ánh mắt Dương Đại trở nên kiên định, hấn chuẩn bị triệu hoán toàn thể âm chúng.

Lúc này, điện thoại di động của hắn bắt đầu chấn động, Tiêu Hưng gọi tới, hắn lập tức nghe máy.

- Bọn hắn đã đến chỗ không gian ba động, căn cứ vị thí luyện giả kia nói, đối phương nhiều nhất nửa giờ sẽ chạy tới, khí tức của địch nhân rất khủng bố, khiến cho hắn hết sức sợ hãi, đối phương có địch ý rất mạnh.

Ngữ khí Tiêu Hưng hết sức nghiêm túc, nói xong, hắn chờ đợi thái độ của Dương Đại.

Hắn không có cho Dương Đại áp lực, bởi vì hắn không xác định kẻ địch mạnh bao nhiêu, vô luận Dương Đại lựa chọn cái gì, hắn đều tôn trọng, cùng lắm thì toàn thể thí luyện giả trốn vào trong Thâm Vực, hoặc là tiến vào bí cảnh.

Dương Đại nói:

- Ta hiểu được, ta sẽ đi ngăn cản hắn.

Nói xong, hắn cúp máy.

Hắn nhìn về phía TV đang phát tin tức, cũng không có phát ra tình huống khẩn cấp, chắc là tin tức còn chưa truyền đạt đến các quốc gia, bởi vì đối phương tới quá đột nhiên.

Dương Đại đi đến trong sân vườn, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, ánh mắt xuyên qua tầng khí quyển.

Hùng Liệt, Kỷ Vân Yên đi đến bên cạnh hắn, không nói gì, chờ đợi phân phó.

- Lôi Thánh, hy vọng là người....

Dương Đại tự lẩm bẩm, ánh mắt trở nên càng ngày càng lạnh lùng.

Hắn ngược lại không cừ hận Lôi Thánh, hai bên tranh đấu cũng không phải huyết hải thâm cừ, nói ra thì hắn khiêu

khích trước Lôi Thần tháp, nhưng không có cách nào, thiên phú của hắn cũng chỉ có thể mạnh lên như thế này.

Dương Đại cũng sẽ không đem tự thân đạo nghĩa ước thúc tự thân phát triển.

Hắn cũng có chút bội phục Lôi Thánh, không ngờ lại có thể suy nghĩ loại biện pháp này.

Hệ mặt trời, trong bóng tối có một chiếc phi thuyền vũ trụ đang đỗ, mười mấy thân ảnh lơ lửng giữa không trung, cầm đầu là một nam tử tóc vàng, người da trắng điển hình, tóc rất dài, người hắn mặc y phục đặc chế cho tác chiến, giờ phút này hắn cắn chặt răng, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm phía trước.

Hắn tên Cơ Tự, chính là người có thiên phú không gian trong miệng Tiêu Hưng.

Cơ Tự quay đầu hỏi:

- liên minh Địa Cầu nói thế nào, là chiến, hay là tránh?

Chỉ có hắn có thể cảm giác được cỗ khí tức đáng sợ kia, cho nên cực kỳ sợ hãi.

Một thí luyện giả dùng tiếng Anh trả lời:

- Còn chưa có chỉ lệnh, trước chờ đợi một lúc.

Về mặt Cơ Tự âm trầm, trong đầu toát ra đủ loại suy nghĩ.

Không phải tất cả mọi người đều nguyện vì nhân loại mà xông pha nguy hiểm, hắn cũng không muốn chết, hắn cảm giác mình có thể sớm phát hiện một mối nguy này đã tận lực.

Ngay khi hắn đang lưỡng lự muốn chạy trốn tới Thâm Vực hay không, một thí luyện giả khác mở miệng nói:

- Hạ Quốc truyền đến tin tức, Địa Cầu Thần sẽ đến đây tham chiến.

Địa Cầu Thần?

Cơ Tụ ngây người, mặt lộ vẻ vẻ mừng như điên.

Hắn đã từng tham gia qua chủng tộc đào thải, tâm phục khẩu phục Bá Vương Bất Quá Giang, cảm thấy có Bá Vương Bất Quá Giang ra tay, không nói nhất định thắng, ít nhất không có nguy hiểm như vậy.

Hắn đang muốn hỏi Bá Vương Bất Quá Giang khi nào đến, đã thấy một đạo thân ảnh từ Địa Cầu lao nhanh đến, tốc độ cực nhanh, so với phi thuyền vũ trụ còn nhanh hơn, cấp tốc bay tới trước mặt bọn hắn.

Rõ ràng là Hình Thánh.

Cơ Tụ nhận biết Hình Thánh, chuẩn xác mà nói, hiện tại người toàn cầu đều biết Hình Thánh, nhận biết vị này tựa như là cái bóng của Đại Thánh.

Chương 482: Thánh chiến, cự thần lâm không

Hình Thánh cầm Sát Hồn trong tay, đi đến trước mặt Cơ Tụ, mở miệng hỏi một câu, ban đầu Cơ Tụ nghe không hiểu, nghe không hiểu những hiểu ý đối phương.

- Trước khi đối phương sắp đến, nói cho ta biết, sớm hai phút đồng hồ.

Nghe vậy, Cơ Tụ vội vàng gật đầu, mặc dù hết sức xúc động, nhưng cổ khí tức nguy hiểm này thật sự quá cường liệt, khiến cho hắn cũng không có tâm tình đi biểu đạt vẻ sùng bái của mình đối với Hình Thánh.

Những người khác nhìn thấy thân ảnh Hình Thánh, cũng buông lỏng không ít.

Cùng lúc đó, cấp lãnh đạo các quốc gia đều biết một chuyện này, càng ngày càng nhiều thí luyện giả chạy tới căn cứ phía trên tầng khí quyển vũ trụ, bất cứ lúc nào chuẩn bị bảo vệ Địa Cầu.

Dương Đại thì đợi ở trong nhà của mình chờ đợi thời gian.

Chiến trường trong Thâm Vực, nhóm âm chúng đang anh dũng giết địch, hai vị Minh Vương không ngừng mở rộng âm chúng, dẫn đến Lôi Thần tháp rất nhanh bắt đầu sụp đổ, không đợi Tháp Chủ có mệnh lệnh, các đệ tử của mỗi người thành đoàn trốn đi.

Lôi Thần tháp tuy là Thánh địa, nhưng quá lâu không có trải qua sóng to gió lớn, bây giờ Đại Thánh không ra tay, để hi

vọng cuối cùng trong lòng bọn họ cũng bị đè sập, mặc kệ tôn nghiêm Thánh địa, đào mệnh quan trọng hơn.

Giang Lễ đi đến trước mặt chuông giáo Nhất Nguyệt Thiên, nói:

- Địch nhân còn lại, giao cho các người, có thể chứ?

Chuông giáo ngậy cả người, hỏi:

- Vì sao các người từ bỏ?

Giang Lễ cười nói:

- Chúng ta chuẩn bị đi săn Đại Thánh.

Chuông giáo động dung, trong lòng hấn nhắc lên kinh đào hải lãng, hấn nói ngay:

- Tốt, chúng ta theo hai phía xuất kích.

Giang Lễ thu quạt, quay người rời khỏi.

Trong đình viện.

Dương Đại biết được Lôi Thần tháp đã tán loạn, hấn lập tức bay tới trên không thành phố, bắt đầu triệu hoán chúng, cuộn cuộn khói đen theo lòng bàn chân hấn khuếch tán, không gian phía trên trở nên đen kịt, đêm không hết thân ảnh âm chúng bay lên từ trong khói đen, bay ra từ trong bóng tối.

Tình cảnh hùng vĩ hấp dẫn cư dân Phong Thành chú ý, Cục chiến đấu, cơ quan tình báo bị hù dọa, bất quá khi bọn hấn phát hiện là Dương Đại đang triệu hoán âm chúng, bình tĩnh trở lại, chỉ còn lại tò mò.

Bá Vương muốn làm cái gì?

Bọn hấn không dám quấy nhiễu, đều lựa chọn tin tưởng Dương Đại.

Phong Thành trời trong gió nhẹ, ở giữa nhà cao tầng, thị dân lui tới, mỗi người bận rộn vì cuộc sống, thỉnh thoảng có thí luyện giả ngự kiếm phi hành, qua lại giữa cao ốc.

Đột nhiên, bầu trời trở nên tối tăm, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, thấy cuộn cuộn khói đen, xuyên thấu qua khe hở khói đen, mơ hồ có thể thấy từng tôn thân ảnh đáng sợ, dẫn đến dân chúng toàn thành phố hoảng loạn.

Nhưng hỗn loạn không đến hai phút đồng hồ, toàn thành vang lên phát thanh:

- Thỉnh tất cả mọi người không nên kinh hoảng, khói đen trên không thành phố là thí luyện giả Bá Vương Bất Quá Giang đang triệu hoán âm chúng...

Phát thanh vang lên từ khắp các ngõ ngách toàn thành, phàm là người dân nghe được phát thanh này lập tức không khẩn trương, toàn thành hỗn loạn trong thời gian cực ngắn lắng lại.

- Bá Vương Bất Quá Giang? Thế thì không sao.

- Các ngươi thật ngu xuẩn, đều quên tiêu chí đặc hiệu khi Bá Vương Bất Quá Giang triệu hoán âm chúng rồi?

- Vì sao Bá Vương Bất Quá Giang muốn triệu hoán âm chúng?

- Có thể là diễn tập?

- Hán Tây hành tỉnh sẽ không lại gặp phải thú triều đó chứ?

- Không có khả năng, cả nước đã tuyên bố không có thú triều.

Trong Phong thành vang lên liên tiếp tiếng nghị luận, những thành phố khác lân cận cũng phát hiện một màn này, nên chuyện cấp tốc truyền ra trên internet, ban đầu là hot tìm kiếm một thành, lại đến hot tìm kiếm cả hành tỉnh.

Sau khi Dương Đại triệu hồi ra hết thủy âm chúng liền trở lại trong sân của mình, ngồi trên bậc thang, hai tay chống bậc thang, ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Hắn không để cho nhóm âm chúng đi tới ngoài không gian, mà ở trên bầu trời thành phố chờ đợi, làm như vậy thuận tiện mở ra hình thái Âm Thần.

Sau khi trải qua đánh với Lôi Thần tháp một trận, tổng số âm chúng của Dương Đại đã đột phá tới số lượng mười bảy ức, ngoại trừ những âm chúng luân hồi chuyển thế ra, hắn đều truyền tới tất cả các âm chúng khác trong Thâm Vực, chờ đại quyết chiến.

Sau khi hấp thu tu sĩ Lôi Thần tháp, hình thái Âm Thần hắn là sẽ càng mạnh.

Kỷ Vân Yên ngồi ở bên cạnh Dương Đại, hỏi:

- Bằng không ngươi trước trốn vào trong Thâm Vực đi?

Dương Đại nói:

- Được rồi, cứ đợi ở chỗ này, có lẽ đối phương còn có thủ đoạn khác, đã có cao thủ chui vào trong Thiên Khởi tiểu hải vực?

Kỷ Vân Yên cảm thấy có đạo lý, dù sao đối phương cũng có thể tính toán tới Địa Cầu, nhiều khi còn có chuẩn bị ba tay.

Nàng không khỏi cảm khái nói:

- Xác thực không thể coi thường Thánh địa trong Thâm Vực, không ngờ lại có thể truy sát offline tới đây.

Việc này cũng tạo thành chấn nhiếp trong lòng đối với Dương Đại, mặc dù trước đó cân nhắc qua, nhưng sau khi chân thực xảy ra, vẫn hết sức kinh ngạc.

Lôi Thần tháp còn như vậy, thánh địa khác không phải cũng có thể làm được?

Hắn quyết định sau này đối đãi Thánh địa càng thêm cẩn thận.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Trong vũ trụ, Hình Thánh và những người thí luyện khẩn trương chờ đợi.

Đột nhiên.

Ánh mắt Hình Thánh thay đổi.

Cơ Tự đi theo động dung, kêu lên:

- Đối phương musắpón tới, thật nhanh, ta không thể dự đoán được thời gian.

Có linh lực gia trì, âm thanh của hắn có thể truyền đạt trong vũ trụ, không cần môi giới.

Âm thanh Hình Thánh vang lên trong lòng bọn họ:

- Các người cấp tốc rút lui!

Đám người Cơ Tự lập tức quay người rời khỏi, sợ chờ lâu một chút sẽ bị giết.

Hình Thánh ở trong lòng nói:

- Có thể mở Âm Thần.

Chương 483: Địa Tiên vũ trụ (1)

Dương Đại nghe được, lập tức mở ra hình thái Âm Thần.

Trên không thành phố, mười bảy ức âm chúng phát ra ánh sáng màu lục, cùng nhau bay lên trời, vô cùng hùng vĩ, từng chỗ trên toàn bộ Hạ Quốc đều có thể thấy một màn hùng vĩ này, theo những ánh sáng màu lục biến thành màu đen, bay tới tầng khí quyển, một nửa Địa Cầu đều có thể thấy.

Chùm sáng màu đen có tốc độ cực nhanh, dùng tốc độ khó có thể lý giải được cấp tốc lao qua từng khóa tinh cầu, chui vào trong cơ thể Hình Thánh, khiến cho hình thể Hình Thánh cất cao, đi đến trăm trượng, thân hình tựa như choàng tầng một chiến giáp dày nặng.

Tay phải Hình Thánh cầm Sát Hồn, tay trái ngưng tụ ra một mặt đại thuẫn, uy phong凛冽.

Một đạo âm thanh lạnh lẽo truyền đến:

- Lại là người.

Không gian trước mặt Hình Thánh vặn vẹo kịch liệt, theo đó là bị xé ra một đầu thông đạo màu lam, đột nhiên biến lớn, một đạo thân ảnh bay ra từ bên trong, đó là một bóng mờ, cấp tốc hiện ra bộ dáng bản tôn.

Tóc dài rơi tung, trên mặt bờ đầy hắc văn quỷ dị.

Đây là một nam tử thân thể cường tráng mặc áo bào tím, quanh thân quần quanh phù văn, hai mắt không có con ngươi, chỉ có tròng trắng, vô cùng làm người ta sợ hãi.

Hình Thánh đăm đăm nhìn chăm chăm hắn, nói:

- Lôi Thánh, đã lâu không gặp.

Lôi Thánh, Đại Thánh Lôi Thần tháp, cũng là đại Tháp Chủ đầu tiên.

Lôi Thánh cấp tốc biến lớn, chính là thần thông Pháp Thiên Tượng Địa, lôi đình trên người hắn phóng đại, lôi thể so với Một tinh bên cạnh cũng không có nhỏ bao nhiêu.

Lôi Thánh cao vạn trượng nhìn xuống Hình Thánh, ánh chớp lấp lánh, lôi điện xen lẫn, hình thành một quang cầu lôi điện to lớn, chiếu rọi trên người Lôi Thánh, khiến cho khí phách hắn mạnh hơn, một màn này bị vệ tinh các quốc gia bắt được, cả kinh từng người vang lên tiếng kinh hô trong cục du hành vũ trụ.

- Đó là cái gì?

- Là người? Hay là thần?

- Thật là lớn... Thoạt nhìn không giống như người ngoài hành tinh, càng giống như người Hạ Quốc.

- Hắn không ngờ lại phá vỡ không gian vũ trụ nhảy ra, đây là lực lượng gì, không khoa học.

- Chẳng lẽ kẻ địch đến từ Thâm Vực?

Lôi Thánh nhìn xuống Hình Thánh, ánh mắt đầy lạnh lùng, nói:

- Hình Thánh, một cái phân hồn của ngươi lại hiệu lực cho dị nhân, quả nhiên là sỉ nhục, nếu bản tôn ngươi biết được, nên có cảm thụ như thế nào?

Hình Thánh ngược nhìn hắn, như là phạm nhân đối mặt một vị thần, bình tĩnh nói:

- Đều vì chủ mình thôi, để ta nhìn một chút người một vạn năm sau rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Vừa dứt lời, Hình Thánh theo đó cất cao, cũng là Pháp Thiên Tượng Địa, hấn nhắc lá chắn đánh về phía Lôi Thánh.

Ánh mắt Lôi Thánh ngưng tụ, ngàn tỉ lôi điện tràn ra từ trong quang cầu lôi điện phía sau, bao phủ Hình Thánh.

Cuốn cuộn lôi điện khuếch tán trong vũ trụ, tách ra từng mảnh từng mảnh mây thiên thạch, rung chuyển Mộc tinh bên cạnh, Hình Thánh dựa vào đại thuẫn ngăn lại vô tận lôi đình, hấn đi theo cao đến vạn trượng, vung lên Sát Hồn chém tới.

Lôi Thánh huy chương chiến đấu, hai thánh đại chiến trong vũ trụ hệ mặt trời.

Thân ảnh rung động cao vạn trượng phối hợp với lực phá hoại của thần thông khoa trương, rung động mỗi một người các quốc gia trong cục du hành vũ trụ Địa Cầu, mặc dù trải qua chủng tộc đào thải, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, vẫn sẽ khiếp sợ.

- Cộng Công... Chúc Dung....

Một nhân viên công tác trong cục hàng không Hạ Quốc tự lắm bầm, hấn chỉ có thể dùng chuyện xưa trong Thần Thoại để hình dung tình cảnh mà mình thấy, mặc dù không phải thủy hỏa, nhưng đúng là cuộc chiến của cự thần.

Cùng lúc đó, sóng khí đáng sợ lan đến gần tầng khí quyển phía trên căn cứ vũ trụ, căn cứ vũ trụ sớm đã chuẩn bị xong mở ra vòng phòng hộ, nhưng vòng phòng hộ vừa phát lên liền phá toái, thí luyện giả các quốc gia phía sau đã bày trận, nhưng cũng không chịu nổi một kích, tất cả đều bị hất bay, rơi về phía Địa Cầu.

Sau khi chủng tộc đào thải kết thúc, các quốc gia đều đạt được đủ loại trận pháp từ Hạ Quốc, bắt đầu phổ biến, vốn cho

rằng có thể dựa vào trận pháp bảo vệ Địa Cầu, nhưng đối mặt dư ba của Đại Thánh, trận pháp của bọn hắn lộ ra buồn cười như vậy.

Hai bóng người chạy nhanh đến từ trong Địa Cầu, rõ ràng là Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử.

Mộ Dung Trường An huy kiếm chém đi, kiếm khí lướt qua các thí luyện giả đang hạ xuống như mưa, triệt tiêu dư ba của Đại Thánh, mà những người thí luyện cũng theo đó giảm tốc độ, không có bị thương.

Quỷ Thiên Tử bay tới phía trên tầng khí quyển, đưa tay thi pháp, vô số quạ đen bay ra từ trong tay áo của hắn, bao vây Địa Cầu, tựa như một tấm lưới đen bao phủ Địa Cầu.

Hình Thánh cầm lá chắn, búa trong tay đại chiến với Lôi Thánh, linh lực kinh khủng rung chuyển các hành tinh trong mặt trời hệ, hai thánh cũng không phải chiến đấu tại chỗ cũ, bọn hắn không ngừng xô dịch, động tác càng lúc càng nhanh, linh lực hóa thành cuồng phong, cuốn lên mây thiên thạch phiêu phù ở trong vũ trụ.

Hình Thánh không chế rất khá, không có phá hư hành tinh hệ mặt trời, Lôi Thánh chú ý tới điểm này, cũng không có tùy ý làm bậy, mục tiêu chẳng qua là Hình Thánh.

Nhưng mặc dù hai thánh không chế rất tốt, nhưng chiến đấu dư ba vẫn quá mạnh, từng hành tinh đều bị trùng kích, Địa Cầu mặc dù có hai vị Âm Vương bảo hộ, nhưng bên trong vẫn xuất hiện đất rung núi chuyển, biến động, các loại thiên tai, chim di trú cùng bay, súc vật táo bạo.

Hết thấy cảnh tượng giống như tận thế đột kích.

Dương Đại đứng trong đình viện xem chiến, hắn không có hoán đổi thị giác Hình Thánh, để phòng Lôi Thánh còn mang

đến những địch nhân khác, nhất định phải cẩn thận, Bàn Lô Công, Hùng Liệt thủ ở bên cạnh hẩn.

Chương 484: Địa Tiên vũ trụ (2)

Khói đen trên trời đã tán đi, nhóm âm chúng phân tán ra, không có đứng quá dày đặc, để Dương Đại và những người dân đều có thể thấy dị tượng trên trời, biển mây trên trời nhanh chóng phun trào, sắc trời càng sáng tối biến hóa, để vạn vật trên Địa Cầu càng căng thẳng hơn.

- Trời ơi, trên trời đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Có địch nhân tập kích?

- Nhanh vào thiên võng, tổng cục Thâm Vực đang trực tiếp một trận đại chiến ngoài vũ trụ, một vị trong đó chính là Hình Thánh dưới tay Bá Vương Bất Quá Giang.

- Hình Thánh ra tay rồi? Bọn hấn không phải phát động chiến tranh tại Lôi Thần hải vực sao?

- Nghe nói đại quân âm chúng đang đuổi giết Lôi Thần tháp, đột nhiên toàn thể biến mất, đoán chừng bị Bá Vương Bất Quá Giang triệu hoán đến hiện thực.

Trong Phong thành, từng đường phố đều có thân ảnh người dân, bọn hấn một bên ngửa mặt nhìn lên bầu trời, một bên lấy điện thoại ra.

Cùng lúc đó, cục du hành vũ trụ các quốc gia toàn cầu cũng bắt đầu kết nối vệ tinh, tiến hành trực tiếp, để người toàn thế giới lãnh hội lực lượng của Đại Thánh.

Trận chiến đầu trong hệ Mặt trời lộ ra vô biên vô hạn, hai thánh đánh ra thần thông thật sự quá mức hùng vĩ, làm người

ta nhìn mà than thở, đó là rung động mà mắt trần nhìn thấy chạm tới tâm linh.

Tu Tiên giả trong Thâm Vực không ngờ lại có khả năng mạnh như thế?

Hình Thánh thả người vọt lên, một búa chém xuống, Sát Hồn lượn lơ lầy từng đầu Hắc Long, dữ tợn kinh dị.

Lôi Thánh giơ cao một ngọn đèn dầu, ngàn tỉ lõi điện xen lẫn trong bắc đèn, xuất phát ra quang hồng màu bạc, như Ngân Hà đang nằm, ngăn lại Sát Hồn.

Ngọn đèn dầu phát ra kim quang óng ánh, thân thể Hình Thánh vậy mà bắt đầu bùng cháy, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tiêu tán, nhưng hần lập tức nhảy ra, hồn thể cấp tốc khôi phục.

Lôi Thánh ném ra ngọn đèn dầu, ngọn đèn dầu xuất phát ra càng nhiều kim quang, tựa như màu đám sao băng vàng kim, truy sát Hình Thánh.

Hình Thánh dùng lá chắn ngăn cản, động tác hồn thể hiện ra cảm giác lực lượng nổ tung, hần giơ Sát Hồn, một đạo hắc quang từ trên trời bay lên, đi theo tản ra, hóa thành vô số chùm sáng màu đen, xuyên thủng kim quang, ngay sau đó, những chùm sáng màu đen kia ngưng tụ ra Liên Hoa, giam cầm phiến tinh không này, để Lôi Thánh bị định trụ.

Mỗi một đoá Liên Hoa bắn ra hắc tuyến, kết nối cùng với những Liên Hoa khác, khiến cho phiến tinh không này thật giống như bị chia làm vô số mảnh vỡ.

Nhất Hoa Nhất Thế Giới.

Vệ tinh quay chụp đến một màn này, nó sẽ trở thành hình ảnh sử thi được ca tụng suốt đời, xuất hiện ở trên toàn thế giới hậu thế của rất rất rất nhiều năm sau.

Quỷ Thiên Tử thấy thần thông này, mí mắt hơi nháy.

Mộ Dung Trường An cũng đang xem chiến, trong mắt hấn lộ ra vẻ suy tư. Nếu như hấn đối mặt thần thông như thế, nên phá giải như thế nào?

Rất nhanh, Lôi Thánh cho đáp án.

Chính là dùng lực phá đi.

Thân thể vạn tượng của Lôi Thánh lắc một cái, mảnh không gian này liền như pha lê phá toái, hắc tuyến đan xen phức tạp và hắc liên đều tan biến, hấn theo đó té ra một góc thất thải Linh Lung bảo thụ, bảo thụ cấp tốc biến lớn, thật lớn như là hành tinh, để Hình Thánh đều phải ngưỡng vọng.

- Hừ, người xác thực mạnh hơn năm đó, không ngờ lại đạt được lực lượng của thần, thần và thánh, cũng không thể đều chiếm được.

Lôi Thánh quát lớn, vừa dứt lời, thất thải bảo thụ chập chờn, lá rụng dồn dập.

Hình Thánh đem lá chắn đập vào thanh búa, đại thuấn không ngờ lại dung nhập vào trong Sát Hồn, hấn nhanh chóng dùng hai tay giơ cao Sát Hồn, hướng về phía Lôi Thánh nộ trảm mà đi, trong chốc lát, trong cơ thể hấn bắn ra vô số Hắc Long, tranh nhau chen lấn chui vào trong Sát Hồn, khiến cho Sát Hồn trong nháy mắt bộc phát khí thế càng to lớn.

Ngâm ——

Tiếng long ngâm cao vút vô song nổ vang, cho dù là nhân loại trong Địa Cầu cũng có thể nghe được, một tiếng này phá vỡ rất nhiều kiến thức khoa học mà con người nhận biết, không giống như truyền vào trong tai, càng giống như nổ tung ở trong đầu.

Trong màn ảnh vệ tinh quay chụp, Hình Thánh cao vạn trượng vung trảm ra một đầu búa khí màu đen khó mà tính toán, trảm thối thái bảo thụ làm hai nửa, một đường thể không thể đỡ thẳng đến Lôi Thánh, một kích này thật sự quá nhanh, Lôi Thánh trực tiếp bị búa khí lướt qua thân thể, toàn thân run rẩy.

Một chiêu này nhanh đến cực hạn, hết thấy người đang quan sát trực tiếp cũng không có thấy rõ ràng, chỉ cảm thấy một mảnh màu đen lướt qua.

Lôi Thánh trừng to mắt, nhìn chòng chọc vào Hình Thánh, run giọng nói:

- Người đã nắm giữ thần lực?

Hình Thánh duy trì tư thế vung búa, đăm mực nói:

- Đã được Thần truyền, sao có thể không cần?

Oanh!

Thân thể vạn trượng của Lôi Thánh nổ tung, hiển lộ ra khung xương màu bạc, đó là khung xương Đại Thánh, vạn cổ bất diệt.

Máu thịt bị đánh tan, nhưng Lôi Thánh cũng chưa chết, lần nữa phát động tiên công, thánh cốt hấn bộc phát ra Lôi Bạo đáng sợ, như Hồng Hoang bao phủ Hình Thánh.

Hình Thánh nhấc búa ngăn cản, đồng thời nâng lên tay trái, tại hướng xuống Địa Cầu ngưng tụ ra một tấm lưới lớn màu đen, chặn đường Lôi Bạo, hấn căn bản ngăn không được Lôi Bạo, thân thể bị ánh chớp bao phủ.

Hết thấy hành tinh toàn bộ hệ mặt trời cũng bắt đầu run rẩy, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

Dương Đại ngồi trong đình viện, cảm thụ được mặt đất lay động kịch liệt, hấn cực kỳ khẩn trương.

Rung động thật mạnh, nếu Hình Thánh không thể cường thể nghiền sát, sau khi hình thái Âm Thần ã đến giờ, hậu quả khó mà lường được.

Muốn rút lui hay không?

Dương Đại lâm vào trong suy nghĩ.

Đúng lúc này.

Trong vũ trụ kéo tới một cỗ lực lượng thần bí, quét ngang hệ ngân hà, quét ngang hệ mặt trời, tám đại hành tinh tất cả đều khôi phục lại bình tĩnh, Địa Cầu trong nháy mắt không còn lung lay.

Chương 485: Xưa đâu bằng nay, độ thánh kiếp

Hình Thánh, Lôi Thánh đang chiến đấu dừng tay, vô ý thức nhìn về phía hướng kia.

Toàn thân Lôi Thánh run rẩy, lẩm bẩm nói:

- Cổ lực lượng này... Làm sao có thể...

Ánh mắt Hình Thánh cũng thay đổi.

- Vũ trụ Địa Tiên, không dung lực lượng siêu phàm tùy ý làm bậy, các người mau lui, bằng không hình thần câu diệt!

Một đạo âm thanh uy nghiêm vang vọng trong lòng hai thánh, không thể nghi ngờ.

Hình Thánh thu búa, Lôi Thánh lui lại, phía trên thánh cốt tái tạo máu thịt.

Trừ bọn họ, không còn gì khác người nghe được âm thanh kia.

Lôi Thánh khẽ nói:

- Nói cho Hồn Chủ, việc này đã thành thù, không chết không thôi.

Phía sau hắc hiện ra vòng sáng màu lam, cấp tốc biến lớn, bên trong đen kịt, hắc trực tiếp lui chui vào trong bóng tối.

Hình Thánh yên lặng, quay người bay trở lại địa cầu.

Hắc ở trong lòng liên hệ Dương Đại:

- Chủ nhân, có thể giải trừ hình thái Âm Thần, vùng vũ trụ này lại có Tiên thần trấn thủ, sau này hắc sẽ không lại xảy ra

chuyện như vậy.

Tiên thần?

Dương Đại động dung, nhưng hắn cũng không có an tâm, ngược lại càng căng thẳng hơn.

Hai thánh có thể đánh trong chốc lát, tiên thần mới ra tay.

Nếu như chẳng qua khoảng cách quá xa còn dễ nói, nếu tiên thần cố ý đợi một chút...

Dương Đại không rét mà run.

Mặc dù lo lắng rất nhiều, nhưng Dương Đại vẫn lựa chọn giải trừ hình thái Âm Thần, sớm một chút giải trừ, thời gian khôi phục càng ngắn.

Dương Đại đi theo lâm vào Hỗn Độn trạng thái.

Sau khi Lôi Thánh rút đi, Địa Cầu giải trừ được mối nguy, Hình Thánh và hai vị Âm Vương trở về Địa Cầu, toàn nhân loại đều đang tò mò Lôi Thánh vì sao đột nhiên rút đi, là bởi vì tự biết không địch lại sao?

Hình Thánh không có báo việc này cho các âm chúng khác, nhóm âm chúng cũng rất hoang mang, hắn chỉ nói Lôi Thánh có khả năng thấy tình thế không ổn.

Nửa ngày sau.

Dương Đại thức tỉnh, hắn đang nằm trên ghế sa lon trong phòng khách, xung quanh tất cả đều là âm chúng, ngay cả Dương Đằng đều không thể tới gần, giờ phút này nhóm âm chúng của hắn vẫn tụ tập ở trên vùng trời và dưới mặt đất Phong Thành.

Mười bảy ức âm chúng đều đang bảo vệ Dương Đại, sau khi Dương Đại tỉnh lại cảm nhận được khí tức của bọn hắn, trong lòng tràn ngập cảm giác an toàn.

Nhìn thấy hấn tỉnh lại, âm chúng hạch tâm dồn dập quan tâm tình huống của hấn, sau một phen ồn ào, Dương Đại tĩnh toạ ở trên ghế sa lon, Dương Đằng cũng bị hấn bảo rời đi.

Liễu Tuấn Kiệt mở ti vi, hiện tại các kênh đều đang chiếu về đại chiến lúc trước, có người suy đoán nguyên do, có người lo lắng tương lai còn sẽ xuất hiện mối nguy dạng này, có người đang tán phục lực lượng của Đại Thánh.

Dương Đại bắt đầu trao đổi cùng Hình Thánh, cũng không có giấu diếm nhóm âm chúng hạch tâm.

Biết được có Tiên thần thần bí ra tay, nhóm âm chúng đều kinh hãi.

Giang Lễ cau mày nói:

- Thì ra là thế, Địa Cầu chắc chắn ẩn giấu đi bí mật gì đó cho nên mới có cấm chế thần bí, còn có Tiên thần chờ đợi, bí mật của Địa Cầu không phải chúng ta hiện tại có thể phỏng đoán.

Hấn cực kỳ si mê Cửu Châu đại địa, nhưng bây giờ lại rất cẩn thận.

Mộ Dung Trường An mở miệng nói:

- Mặc kệ như thế nào, đã có tiên thần bảo hộ, thật ra chúng ta cũng không cần quá lo lắng an nguy của địa cầu.

Nhóm âm chúng gật đầu, cảm thấy có lý, dạng này cũng tốt, miễn cho chủ nhân luôn đề phòng hiện thực.

Dương Đại mở miệng nói:

- Chờ sau khi ta khôi phục, chúng ta trở lại Thiên Khởi tiểu hải vực, vẫn không thể nói trễ đề phòng Lôi Thánh.

Trận chiến này mặc dù không có tru diệt Lôi Thánh, nhưng nói tóm lại, hấn thu hoạch to lớn, chỉ là thế lực đã đạt được

tăng cường nghiêng trời lệch đất, hấn hấp thu một nửa đệ tử Lôi Thần tháp, trong đó số lượng Thiên Nguyên cảnh đã hơn một ngàn, số lượng Thánh cảnh vượt qua hai mươi, phần lớn đều là thấp nhất Đa Văn Thánh cảnh.

Hấn đã có niềm tin khiêu chiến Kiếm tông.

Mà khoảng cách Kiếm tông lập Thánh địa vẫn có thời gian.

Chờ đến ngày Kiếm tông mở Thánh địa, hấn chắc chắn càng mạnh.

Hai vị Âm Vương tồn tại, tốc độ Dương Đại phát triển sẽ chỉ càng lúc càng nhanh.

Hấn hiện tại phát hiện ý nghĩa chiến lược của Âm Vương thật sự quá quan trọng, nhiều thêm một vị, cũng có thể làm cho tốc độ hấn phát triển gấp bội.

Hấn bắt đầu khát vọng càng nhiều Âm Vương.

...

Trong đại điện tối tăm.

Nam tử hắc y quỳ gối trước mặt Lôi Thánh, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin được, âm thanh đều đang run rẩy:

- Tiên thần... Làm sao có thể.

- Địa Tiên vũ trụ... Thì ra những chuyện xưa trong thần thoại kia đều thuộc dạng không có lửa thì sao có khói...

Lôi Thánh đang dưỡng thương, nhìn hấn như lông tóc không hư hại, kì thực bị nội thương, thần lực Hình Thánh vẫn tàn phá bừa bãi ở trong cơ thể hấn.

Hấn không có mở mắt, hỏi:

- Cái gì Thần Thoại?

Nam tử hắc y hít sâu một hơi, nói:

- Hạ Quốc có thật nhiều truyền thuyết thần thoại, trong đó đề cập tới Địa Tiên giới, nghe đồn nhân gian từng là Địa Tiên giới, trên mặt đất có rất nhiều tiên thần, yêu ma quỷ quái, trên trời có tiên thần, Thánh Nhân...

Hắn kể lại những gì mình hiểu rõ về Tiên giới một lần, tâm tình của hắn vẫn không có pháp bình phục, trong lòng tràn ngập ghen ghét.

Đáng chết!

Như thế đều không thể giết chết Bá Vương Bất Quá Giang, không thể hủy diệt Địa Cầu.

Hai mắt nam tử hắc y ẩn chứa căm giận cùng hận ý ngút trời, căn bản giấu không được.

Lôi Thánh mở miệng nói:

- Hồn Chủ chắc chắn phải chết, ngươi chớ có lo lắng, đến Địa Cầu, đi không được, tiếp theo Lôi Thần tháp cần khôi phục sinh khí, ngươi mang theo lệnh của ta, đoàn kết mọi người trong Lôi Thần tháp, mang bọn hắn tới nơi đây.

Chương 486: Thái độ của Long Vương (1)

Ở giữa mi tâm của hắn có bay ra một đầu lệnh bài màu bạc, rơi vào trong tay nam tử hắc y.

Nam tử hắc y cung kính hành lễ, sau đó quay người rời khỏi.

Sau khi quay người, mặt mũi của hắn trở nên vô cùng dữ tợn, thậm chí có thể nói vạn vật.

Thiên Khởi tiểu hải vực, trời trong gió nhẹ.

Dương Đại xuất hiện trong chủ đảo, lập tức triệu hoán âm chúng, phóng xuất hết bảy mươi bảy ức âm chúng, sau đó được Quỷ Thiên Tử, Bàn Lôi Công, Giang Lễ hộ tống, bắt đầu phóng xuất một tòa bảo khố trước đó giấu đi, trả về chỗ cũ, bao gồm cả Thánh Đường có giấu thánh cốt.

- Tất cả đệ tử Lôi Thần tháp do Bàn Lôi Công, Trọng Thiên Nam thống nhất quản lý, các ngươi là sư đồ, sẽ không có kẻ hở, nếu xuất hiện mâu thuẫn, ta sẽ trực tiếp phân Lôi Thần tháp đệ tử một thành hai.

Dương Đại vừa đi, vừa nói, Bàn Lôi Công lập tức cam đoan sư đồ bọn hắn sẽ đoàn kết.

Đi qua một trận chiến này, Bàn Lôi Công tràn đầy kính nể Dương Đại, không chỉ là bản năng của âm chúng, cũng có rung động, trước khi chết, hắn không thể tin được Lôi Thần tháp thật sẽ thua, hơn nữa còn là thua vào trong tay người tuổi trẻ trước mắt.

Dương Đại lại bàn giao một chút nhiệm vụ cho Lôi Thần tháp, chủ yếu là lĩnh vực, chức trách cùng với trận pháp.

- Nghỉ ngơi mấy ngày trước, chờ Mộ Dung Trường An chứng được Thánh cảnh.

Dương Đại phân phó, nhóm âm chúng đều gặt đầu.

Mộ Dung Trường An trong trận chiến với Lôi Thần tháp đã hấp thu rất nhiều âm chúng, tu vi đã sớm ép không được, chỉ cần nhất niệm độ kiếp, bởi vì hấp thu quá nhiều máu thịt, nghiệp lực hấn to lớn, Dương Đại không dám xác định thiên kiếp của hấn mạnh bao nhiêu, cho nên cần chuẩn bị thêm một chút.

Giang Lễ cười nói:

- Tư chất Kiếm đạo của Mộ Dung Trường An xác thực mạnh mẽ, trách không được có thể trở thành sư đệ của Kiếm Thánh, xem ra sư phụ của bọn hấn vô cùng ghê gớm, thu đồ đệ đều là kỳ tài ngút trời.

Quỷ Thiên Tử cảm khái:

- Kỳ tài kiếm đạo xác thực khó lường, ta từng gặp một kỳ tài của Kiếm tông, khiến cho ta đến nay khó quên.

Dương Đại cũng lời ong tiếng ve trò chuyện với bọn hấn.

Hai ngày sau.

Mộ Dung Trường An biến độ kiếp trên mặt, Quỷ Thiên Tử, Bàn Lôi Công tự mình lược trận, phương xa còn có đêm không hết âm chúng chuẩn bị kết trận.

Ầm ầm ——

Thiên kiếp đúng hạn mà tới, lôi vân bao trùm toàn bộ Thiên Khởi tiểu hải vực, thiên uy đáng sợ để người hai người Quỷ Thiên Tử động dung.

- Làm sao mạnh như thế?

- Đây là thiên kiếp Thánh cảnh sao?

Hai thánh mặc dù kinh hãi, cũng không có bối rối, mỗi người chuẩn bị.

Dương Đại đứng ở bên bờ vực, xa xa nhìn độ kiếp lần này, hẳn để Quỷ Thiên Tử phụ trách thống lĩnh âm chúng, nhìn một chút năng lực của vị Âm Vương này.

Kỷ Vân Yên đứng ở bên cạnh hắn, cảm khái:

- Bây giờ chúng ta thật sự mạnh mẽ, nếu Táng Kiếm tiên tử nhìn thấy, nhất định sẽ giết mình.

Đối với Táng Kiếm tiên tử, nàng vẫn tràn ngập hảo cảm, dù sao Táng Kiếm tiên tử chỉ bảo qua nàng tu hành.

- Cứu nàng chẳng qua là thuận tiện, chủ yếu là Kiếm tông căm thù Địa Cầu nhân tộc chúng ta, nhất định phải tiêu diệt bọn hắn trước khi bọn hắn cường đại.

Dương Đại bình tĩnh nói, trong đầu của hắn đã mô phỏng chiến dịch đối với Kiếm tông.

Kỷ Vân Yên trợn trắng mắt, nói:

- Thôi đi, không có gặp người quan tâm những nữ nhân khác như thế này bao giờ, trong âm chúng có nhiều nữ nhân như vậy, người không có nhìn một cái, cho dù là ta, cũng chỉ là khi ta dùng thiên phú trợ giúp người mới được quan tâm ngoài định mức, chân chính làm người phấn đấu quên mình chỉ có nàng, giống như trước đó gặp phải Chủ Linh, người hận không thể cách ra càng xa càng tốt.

Đối với Kỷ Vân Yên trêu chọc, Dương Đại thề thốt phủ nhận, hẳn thừa nhận của mình có chút cảm giác dành cho Táng Kiếm tiên tử, nhưng tuyệt đối không phải nguyên nhân chủ

yếu, chẳng qua là thuận tiện, vừa hay biến thành một trong những lý do hấn khai chiến.

Sau khi nuốt vào Kiếm tông, Dương Đại sẽ còn để mắt tới Thánh địa tiếp theo.

Thiên kiếp Mộ Dung Trường An triệt để bùng nổ, toàn bộ Thiên Khởi tiểu hải vực đều bị một cỗ thiên uy lớn lao bao phủ, hải dương bốc lên, âm chúng run lẩy bẩy, ngay cả vùng biển gần đó cũng có thể cảm nhận được.

Rất nhiều đại tu sĩ đều đang thán phục, dưới tay Hồn Chủ lại muốn sinh ra một cường giả Thánh cảnh.

Tin tức Hồn Chủ, Nhất Nguyệt Thiên đánh tan Lôi Thần tháp đã truyền ra Vô Tận Hải Dương, chiến tích lần này để Tu Tiên giới hải dương xôn xao, đây chính là Thánh địa, không ngờ lại thật bị đánh sụp.

Trong lúc nhất thời, Hồn Chủ ở trong lòng các thế lực khắp nơi đã đi đến cấp bậc Thánh địa, mức độ nguy hiểm của hấn thậm chí vượt qua Thánh địa.

Càng ngày càng nhiều Thánh địa, môn phái tu tiên bắt đầu hợp tác, cùng nhau thương thảo như thế nào đối đãi Hồn Chủ, bao gồm cả Thiên phủ, Long Cung.

Chỗ sâu dưới đáy biển.

Trong đại điện Long Cung, hai hàng thân ảnh đứng vững, phần lớn đều bảo lưu lấy bộ phận đặc thù của bản thể, Ngao Hành và Nhị thái tử đứng ở hàng trước, ánh mắt của bọn hấn đều nhìn chăm chăm một thân ảnh to lớn trên đài cao phía trước.

Đó là một đầu rồng, một đầu Thanh Long mang theo bá khí, chiếm cứ trong đồng vàng bạc châu báu, đầu rồng nằm rạp trên mặt đất, mắt rồng sắc bén, trong miệng mũi thỉnh thoảng thả ra khí tức nóng bỏng.

Một tướng lĩnh Long Cung cao lớn mở miệng nói:

- Bệ hạ, Hồn Chủ mạnh mẽ đã đi đến mức độ chúng ta không thể không kiêng kỵ, hi vọng Tam thái tử điện hạ có thể nói một chút cái nhìn của mình.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt về phía Ngao Hành, vẻ mặt Ngao Hành không đổi sắc, đi ra bên cạnh một bước, chấp tay hành lễ.

Chương 487: Thái độ của Long Vương (2)

Ngao Hành mở miệng nói:

- Phụ vương, thiên phú của Hồn Chủ xác thực làm cho người ta lo lắng, nhưng ta điều tra qua hấn, hấn cũng không phải sẽ thu tất cả mọi người làm Hồn nô, tại Man Hoang Chi Địa, Thập Phương giáo đã từng đỡ hấn bây giờ vẫn sống rất tốt, thậm chí đạt được dị nhân trợ giúp, bây giờ ta đã và hấn thành lập quan hệ tốt đẹp, đây là khởi đầu hết sức tốt.

Vừa dứt lời, lúc này có một lão giả đầu rắn phun lưỡi rắn, cười lạnh nói:

- Đó là tiểu giáo phái, cần đến đỡ nhân mạch, như chúng ta là Long Cung, chúng ta không cần người khác trợ giúp, chúng ta mới thế lực lớn nhất hải dương, Tam điện hạ không được bởi vì tư dục của bản thân, mà không để mắt đến uy nghi của Long Cung, bây giờ rất nhiều thế lực đều nghĩ Long Cung đang bảo hộ Hồn Chủ, Hồn Chủ dựa vào oai Long Cung, ít đi bao nhiêu phiền toái và áp lực?

Lời hấn được rất nhiều Tướng Thần Long Cung đồng ý, hiện tại rất nhiều Thánh địa đều đang thăm dò thái độ của Long Cung, mỗi một vị trong bọn hấn đều liên quan đến quan hệ lợi ích khổng lồ, đạt được chỗ tốt, tự nhiên muốn hỗ trợ, cho nên đều phản đối đến đỡ Hồn Chủ.

Ngao Hành nhú mày, dự cảm không ổn, vốn định nhiều lời, nhưng bị Quy Thần sau lưng kéo vạt áo.

Nhị thái tử đã từng giúp Dương Đại không có mở miệng, mặt không biểu tình.

Đại diện ồn ào, phần lớn văn thần võ tướng đều không nhìn trúng Dương Đại, thấy Long Vương vẫn không có mở lời, bọn hắn càng nói càng hăng say.

Một lát sau, Thanh Long bỗng nhiên ngẩng đầu, đại diện lập tức lặng ngắt như tờ.

Uy nghiêm của Long Vương, triển lộ không bỏ sót.

- Nói tới nói lui, các ngươi cũng không có đả động được dị nhân, Thiên Hành ở đây, bản thân đã đạt được Thiên Đạo yêu chuộng, so với Thiên Đạo, Long Cung lại đáng là gì?

Long Vương dậm mạp nói, ánh mắt quét nhìn từng người từng người cấp dưới, không người dám đối mặt, toàn diện cúi đầu.

Ánh mắt của hắn cuối cùng rơi vào trên người Ngao Hành, chậm rãi nói:

- Bỏn vương cũng muốn tìm hiểu dị nhân, nếu Hồn Chủ không tổn hại đến căn cơ của Long Cung, vậy cứ đối đãi như thường.

Hết thầy văn thần võ tướng vội vàng đáp ứng, ánh mắt Nhị thái tử nhìn về phía Ngao Hành tràn ngập quỷ dị.

Hắn suy nghĩ càng nhiều, phức tạp hơn.

Một lão giả râu dài hỏi:

- Bệ hạ, không biết khi nào ngài trở về, có tìm ra vị thần thú đại nhân kia hay không?

Thanh Long trả lời:

- Còn cần một quãng thời gian.

Lão giả râu dài tiếp tục hỏi:

- Đại Thánh Bắc Hải yêu tộc rục rịch, lúc nào cũng có thể phá phong mà ra, khi đó, chúng ta nên ứng đối ra sao?

Yêu tộc, phần lớn văn thần võ tướng trong Long cung đều thuộc về Yêu tộc, chẳng qua là gia nhập Long Cung mới rời khỏi thân phận Yêu tộc.

Thanh Long nói:

- Không cần nhúng tay, nhân quả tự có kết luận.

Lão giả râu dài gật đầu, những người khác lần lượt hỏi thăm hoang mang của mình, đầu rồng cũng chậm rãi buông xuống, rất nhanh liền thông thả như trước.

...

Mộ Dung Trường An đột phá rất khủng bố, rất nguy hiểm, nhưng cũng hết sức thuận lợi.

Được Quỷ Thiên Tử, Bàn Lôi Công nghiêm túc bảo vệ, và hơn một tỉ âm chúng bày ra đại trận gia trì, hẳn thuận lợi đột phá Thánh cảnh, trở thành vị âm chúng thứ nhất dưới tay Dương Đại đi đến Thánh cảnh, ý nghĩa trọng đại.

Cảnh giới khi Mộ Dung Trường An còn sống cũng không cao, có thể có hôm nay, toàn bộ đều do Dương Đại bồi dưỡng và coi trọng, điều này cũng làm cho các âm chúng khác cảm nhận được động lực.

Có lẽ một ngày kia, bọn hắn cũng có thể.

Sau khi độ kiếp thành công, được Vân Du lão tiên an bài, mấy trăm triệu âm chúng thu thập tàn cuộc, khôi phục hình dạng Thiên Khởi tiểu hải vực.

Mỗi ngày đều có âm chúng đột phá, nhưng đều xa không thể đi đến cường độ thiên kiếp của Mộ Dung Trường An.

Sau ba ngày.

Quỷ Thiên Tử chủ động đưa ra ý định rời khỏi, hắn muốn tiếp tục tăng thêm âm chúng cho Dương Đại, Dương Đại tự nhiên không từ chối, đồng ý hắn hành động.

Thật ra Dương Đại có thể nhìn ra được Quỷ Thiên Tử bức thiết muốn trở nên mạnh hơn, quá trình hấp hồn cũng có thể tăng trưởng thực lực của hắn, cho nên hắn hết sức tích cực.

Ngày Quỷ Thiên Tử rời khỏi, Dương Đại cảm nhận được âm chúng mới xuất hiện.

Hiệu suất thật cao.

Bàn Lôi Công một mực ở lại giữ chủ đảo, hỗ trợ giảng đạo, giám sát luyện trận.

Dương Đại sợ Lôi Thánh đánh tới, cho nên duyệt số lượng lớn binh lực ở gần chủ đảo, đều là cảnh giới tương đối cao trong số âm chúng.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Tu vi Dương Đại mỗi một ngày đều đang thay đổi mạnh.

Trong lúc bắt tri bắt giác, Thiên phủ lần thứ ba giảng đạo đến, Dương Đại vốn muốn mò cá, nhưng ý thức vừa gia nhập vào Thần Du chi cảnh, lại phát hiện tình cảnh xung quanh cũng không phải là chỗ nghe đạo.

Đây là một biển mây thần bí, Dương Đại đứng ở phía trên đám mây, trên đầu có tầng mây dày đặc, hơi lộ ra cảm giác đè nén.

Dương Đại nhú mày, muốn lui ra ngoài, linh hồn lực của hắn đã rất mạnh, lui ra ngoài cũng không khó, lúc trước thậm chí có khả năng từ chối, chẳng qua không ngờ sớm gạt bỏ Thiên phủ.

- Tiểu hữu đã tới.

Một giọng nói già nua mang theo ý cười vang lên, Dương Đại quay người nhìn lại, biển mây hướng kia gạt ra, lộ ra một con đường.

Hắn lập tức tiến lên.

Bay trong chốc lát, hắn thấy một tòa tiểu đình đứng ở trong mây.

Trong đình có một lão giả áo bào trắng tại lưu trà.

Chợt nhìn, Dương Đại còn cho rằng mình gặp phải đến Thiên Túc chân nhân, khí chất rất giống.

Hắn thoải mái vào đình, tới đến trước mặt lão giả hành lễ, hỏi:

- Xin hỏi danh hiệu của tiền bối?

Lão giả áo bào trắng cười tủm tỉm đáp:

- Một trong Phủ chủ Thiên phủ, đạo hiệu Hồng Thiên.

Hồng Thiên?

Cái tên thật dễ trang bức.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Hồng Thiên người đưa tay ra hiệu hắn ngồi xuống, nói:

- Tiểu hữu có muốn nuốt trọn kiếm tông?

Dương Đại nghe xong, trong lòng thầm suy nghĩ.

Chương 488: Song thiên phủ, Tam thái tử thỉnh cầu

Sau khi Lôi Thần tháp lạc bại, Thiên phủ đến đây hỏi thăm, tất nhiên có ý lấy lòng, bây giờ Dương Đại xác thực có tư cách cùng Kiếm tông đứng ở trên một cấp độ, thậm chí quan trọng hơn.

Kiếm tông còn chưa khôi phục thân phận Thánh địa, mà Dương Đại đã hạ gục Thánh địa.

Dương Đại nói thẳng:

- Nghe nói Kiếm tông không dung dị nhân.

Câu nói này biểu đạt hai tầng ý tứ.

Hồng Thiên đạo nhân cười nói:

- Xác thực, Thiên phủ cũng cảm thấy rất hứng thú về dị nhân.

Dương Đại nói:

- Sau này ta sẽ đề cử càng nhiều dị nhân có thiên tư cao gia nhập Thiên phủ.

Hồng Thiên đạo nhân hài lòng cười một tiếng, sau đó hắn bắt đầu nói về Kiếm tông, tâm sự Kiếm tông có thiên kiêu nào, những người nắm quyền kia lại mạnh bao nhiêu.

Đây là mượn nói chuyện phiếm lộ chân tướng cho Dương Đại.

Đợi Hồng Thiên đạo nhân nói xong, Dương Đại ở trong lòng ước định một phen, cảm thấy thực lực tổng hợp của Kiếm

tông không bằng Lôi Thần tháp.

Kiểm tông sở dĩ từ Thánh địa hạ xuống, chính là bởi vì Đại Thánh ngày xưa ngã xuống, bây giờ có một vị Thánh tử sắp chứng được Đại Thánh, cho nên Kiểm tông lại có tư cách trọng lập Thánh địa.

Chỉ có Đại Thánh mới có thể gánh chịu bàng bạc khí vận của Thánh địa.

Hồng Thiên đạo nhân cười nói:

- Thiên phú Kiểm đạo của Tiểu hữu cũng vô cùng ghê gớm, cũng đừng không để ý đến, Quỷ đạo xác thực mạnh mẽ, nhưng không thượng thừa khi so với Kiểm đạo, từ xưa đến nay, có Kiểm Tiên, nhưng không có Quỷ tiên.

Dương Đại cười nói:

- Đa tạ tiên bối nhắc nhở, ta sẽ nhớ.

Lời xã giao, tùy tiện nói một chút.

Hồng Thiên đạo nhân lại miễn cưỡng nói với hắn vài câu liên tiễn hắn rời khỏi Thần Du chi cảnh.

Dương Đại mở mắt, mặt lộ vẻ vẻ khinh thường.

Chỉ như thế?

Thiên phủ cứ nghĩ bằng vài câu tình báo là trả đủ giá?

Âm chúng của Dương Đại cũng có thể đi tìm kiếm tình báo, căn bản không cần, hắn có chút thất vọng về Thiên phủ, quá không phóng khoáng.

Bất quá Thiên phủ không có thù với hắn, vậy lười quản.

Chỉ cần không đối địch với hắn, hắn cũng sẽ không đi trêu chọc.

Khoảng cách đến ngày Kiếm tông lập Thánh địa càng gần, Dương Đại phải nắm chặt thời gian mạnh lên.

Trong khoảng thời gian này, Âm Tướng vẫn luôn đang thay đổi mạnh, tu vi Dương Đại cũng đang tăng lên, nhưng mong muốn đột phá, trong thời gian ngắn rất khó làm được.

Sau khi Quỷ Thiên Tử rời khỏi, mỗi ngày đều có số lượng lớn âm chúng sinh ra, Dương Đại trực tiếp truyền tống bọn hấn về đến, bớt đi thời gian đi đường.

Thiên Khởi tiểu hải vực mỗi ngày sẽ tăng trưởng mấy chục vạn chúng, Quỷ Thiên Tử quả nhiên là ngựa không ngừng vó giết chóc.

Âm chúng mới giao cho Vân Du lão tiên an bài, mà Giang Lễ cũng không có nhàn rỗi, mang theo một nhóm Thiên Nguyên cảnh chúng hành tẩu bốn phía, rộng kết minh duyên, Thiên Khởi tiểu hải vực đang nhanh chóng trưởng thành chứa tể một phương.

Sau bốn ngày.

Quy Thần đến đây bái phỏng, nói Tam điện hạ mời Dương Đại đến làm khách.

Dương Đại đồng ý, mang theo Bàn Lôi Công, năm tôn Thánh cảnh âm chúng tiến đến, còn các âm chúng hạch tâm nhóm, hấn không có mang, hấn tin tưởng Ngao Hành sẽ không hớ mình, cho dù có hớ, sáu vị âm chúng Thánh cảnh là đủ, trong đó Bàn Lôi Công càng cách Đại Thánh chỉ thiếu chút nữa.

Bảy người chui vào đáy biển, Quy Thần cảm khái nói:

- Hồn Chủ, tốc độ ngài mạnh lên thật sự quá nhanh, nhớ ngày đó, không, là mấy tháng trước, danh tiếng của ngươi còn chưa có truyền ra, bây giờ đã đánh tan Thánh địa một phương, uy danh lan xa.

Dương Đại cười nói:

- Vô luận ta mạnh cỡ nào, Tam điện hạ vĩnh viễn là bằng hữu của ta.

Quy Thần hài lòng gật đầu, hắn muốn chính là câu nói này.

Trên đường, Quy Thần nói đến lúc trước Long Cung tranh luận, hắn nói thẳng rất nhiều đại thần Long Cung có địch ý với Dương Đại, là Tam điện hạ ủng hộ xuống.

Dương Đại cười nói:

- Đa tạ Tam điện hạ, đa tạ Long Vương bệ hạ, đúng, dám di nhân kia ở Long Cung như thế nào?

Quy Thần cười nói: - Rất không tệ, một người trong đó đã tiến vào long nhãn, trong thời gian ngắn, tu vi của hắn đã tăng vọt.

Dương Đại nghe xong, đột nhiên nhớ tới trong khoảng thời gian này thông báo Thâm Vực thường xuyên thấy một cái tên.

‘Nghĩa!’

Tu vi đã bước vào Thiên Nguyên cảnh, trong nửa tháng, hắn vượt ba cảnh giới, cực kỳ khoa trương, đưa tới sóng to gió lớn trong thế giới hiện thực, bất quá Nghĩa không có tiếp nhận phỏng vấn, đến nay ngay cả ảnh chụp cũng không có.

- Mặc dù có Bá Vương Bất Quá Giang phía trước, tốc độ phát triển của Nghĩa cũng làm cho toàn thế giới quan tâm, Giang Sơn đòi nào cũng có nhân tài, bồi phận sau càng mạnh hơn bồi phận trước, đây là quan niệm của tuyệt đại đa số người Địa Cầu.

- Thiên phú của hắn là cái gì?

Dương Đại tò mò hỏi.

Quy Thần ngoẹo đầu, nói:

- Thật ra chúng ta cũng không rõ ràng, hấn nói mình là song thiên phú, trước mắt chỉ triển lộ một thiên phú, thể phách hấn cường đại dị thường, căn bản không giống như nhân tộc.

Song thiên phú?

Dương Đại càng thêm tò mò về Nghĩa, hỏi vài câu.

Căn cứ theo Quy Thần nói, Nghĩa có tính cách ôn hòa, bình thường rất ít nói, cũng là dị nhân hết sức gần gũi, Tam điện hạ rất thích, ngay cả Nhị thái tử cũng muốn thu hấn, trước mắt hấn đã truyền ra thanh danh trong long cung.

Tồn tại có thể đi vào long nhãn, đều là thiên kiều Long Cung đại lực vun trồng.

Mà Nghĩa thân là dị nhân, không ngờ lại thu hoạch được tư cách như thế, đủ để thấy hấn có bao nhiêu ưu tú.

Mấy canh giờ sau.

Đám người Dương Đại đi theo Quy Thần tiến vào Long Cung, đi đến cung viện của Tam thái tử Ngao Hành.

Ngao Hành hướng Dương Đại cười gật đầu, sau đó nhìn về phía Thanh Lôi Công, cười nói:

- Lôi Công tiền bối, đã lâu không gặp.

Bàn Lôi Công có chút xấu hổ, nhưng vẫn chấp tay.

Dương Đại cười nói:

- Đừng trêu chọc hấn, điện hạ tìm ta có chuyện gì, ta nhất định toàn lực ứng phó.

Ngao Hành đưa tay, ra hiệu hấn ngồi xuống, nói:

- Xác thực có việc, cũng có chỗ tốt đối với ngươi, ta muốn diệt một phương thế lực, sau khi chuyện thành công, người và bảo vật đều cho ngươi, trách nhiệm việc này, ta một mình gánh chịu.

Chương 489: Thu thiên kiều kiểm tông

Phía trên đại dương, thế lực khắp nơi đều có quan hệ phức tạp, diệt một phương thế lực, thường thường sẽ khiến nhiều thế lực tức giận.

Dương Đại nói:

- Phương nào thế lực?

Ngao Hành híp mắt nói:

- Lạc Hải thương hội, chủ nhân thương hội chính là điện khách của Tứ đệ ta.

Thì ra còn liên quan đến đấu tranh nội bộ long cung.

Dương Đại trực tiếp đáp ứng.

Ngao Hành hết sức nghĩa khí, hấn tự nhiên không thể tẹ.

Thấy Dương Đại không chút do dự đáp ứng, mặt Ngao hành lộ ra nụ cười, nói với Quy Thần:

- Xem đi, Dương huynh đệ nghĩa khí như thế.

- Điện hạ tuệ nhãn biết châu, Hồn Chủ nghĩa bạc vân thiên, lão thần bội phục.

Quy Thần cười ha hả nói, Dương Đại nghe được buồn cười.

Dương Đại và Ngao Hành tiếp tục trò chuyện, Ngao Hành nói chung nói một lần tình huống Lạc Hải thương hội, người mạnh nhất đi đến Tịch Cổ Thánh cảnh, nhưng kém xa Bàn Lôi

Công, chẳng qua là nhân viên phân tán, rất khó nhất cử tiêu diệt.

Ngao Hành hi vọng Lạc Hải thương hội hoàn toàn biến mất, cho nên độ khó của việc này ở trong việc truy sát, không vội thi hành, không có thời gian yêu cầu.

Sau đó, Ngao Hành lại nói về tình báo Kiếm tông, so với tình báo mà Thiên phủ Hồng Thiên đạo nhân cho ra còn muốn nhiều hơn, càng thêm kỹ càng hơn.

Cái này khiến Dương Đại càng thêm xem thường Thiên phủ.

Thật không phóng khoáng.

Nửa ngày sau, Quy Thần đưa đám người Dương Đại rời khỏi, vừa tới đến cửa lớn Long Cung, bọn hắn gặp được một người.

Rõ ràng là Kiếm tông Thánh tử Khương Tiêu Dư, trước đó lúc bắt Quỷ Thiên Tử, tên này còn muốn nhúng tay.

Dương Đại đối mặt Khương Tiêu Dư, Quy Thần truyền âm cho Dương Đại, giới thiệu một chút thân phận của Khương Tiêu Dư, trọng điểm nói Khương Tiêu Dư vì sao tới, Nhị thái tử vì bảo vệ Dương Đại, đặc biệt cho Khương Tiêu Dư tiến vào Long Cung học tập.

Kẻ địch, lại đến từ Kiếm tông.

Khóe miệng Dương Đại khẽ nhếch, lòng sinh sát ý.

- Người chính là Hồn Chủ? Quả nhiên phong thái bất phàm.

Khương Tiêu Dư trước tiên mở miệng nói, nụ cười để cho người ta cảm giác như gió xuân ấm áp.

Dương Đại cười nói:

- Khương đạo hữu phong thái cũng không tệ, đối với Kiếm tông, ta cũng thật tò mò, không biết đạo hữu có thể tâm sự.

Khương Tiêu Dư liếc nhìn Bàn Lôi Công, cười nói:

- Tự nhiên có khả năng.

Hai bên bay lên mặt biển, Quy Thần không có tham gia nào nhiệt, nhưng hắn vẫn nở nụ cười nghiền ngẫm, chờ mong chuyện xảy ra tiếp theo.

Trên đường đi, Dương Đại và Khương Tiêu Dư khách sáo hàn huyên, người không biết còn cho rằng bọn họ là bạn tốt.

Trong nháy mắt rời khỏi mặt biển, Bàn Lôi Công đột nhiên huy chương đánh về phía Khương Tiêu Dư.

Khương Tiêu Dư đã sớm chuẩn bị, quanh thân phát ra kim quang óng ánh, tuy bị chương phong đánh bay ra ngoài, nhưng hắn vẫn như cũ duy trì tư thế đứng thẳng, thuận thế kéo dài khoảng cách cùng đám người Dương Đại.

- Hồn Chủ, người thật đúng là nóng vội.

Khương Tiêu Dư cười lạnh, hai tay của hắn hơi khẽ nâng lên, trong lòng bàn tay toát ra một thanh kiếm, hai tay nắm chuôi kiếm, lập loè tia sáng lạnh dưới ánh mặt trời, đoạt tâm hồn người.

Bàn Lôi Công ngăn ở trước mặt Dương Đại, mặt không biểu tình.

Đối với Khương Tiêu Dư, hắn vẫn rất bất mãn, người này thay đổi lập trường bất thường, còn gọi là thiên kiêu.

Dương Đại cười nói:

- Con người của ta có thù tất báo, người đã từng muốn giết ta, vậy ta phải báo thù.

Khương Tiêu Dư rõ ràng cũng muốn chơi hấn, bằng không cũng sẽ không cùng hấn đồng hành, đã động thủ, hà tất lại phí miêng lưỡi?

Hấn vừa rồi ở trong lòng hỏi thăm qua Bàn Lôi Công, Bàn Lôi Công vẫn có lòng tin.

Dặc tính âm chúng phối hợp với Thánh cốt mạnh mẽ, thực lực Bàn Lôi Công đã tăng lên gấp bội, căn bản không sợ Khương Tiêu Dư, quan trọng nhất chính là trong lòng Bàn Lôi Công rất có mong đợi.

Ta có thể thừa cơ ném thử hình thái Âm Thần hay không?

Hình thái Âm Thần mạnh mẽ đã hấp dẫn hết thảy âm chúng, ai cũng muốn thử xem, ai cũng tưởng tượng đến hình ảnh Hình Thánh uy phong lẫm liệt, không ai bì nổi.

Bàn Lôi Công cấp tốc đánh tới, đại chiến cùng Khương Tiêu Dư, Khương Tiêu Dư không có ôn hòa như bề ngoài, lúc chiến đấu hấn phong mang tất lộ, như Chiến thần, song kiếm trong tay ẩn chứa uy năng lớn lao, mỗi một kiếm đánh vào chưởng ấn của Bàn Lôi Công, đều sẽ quanh quẩn tiếng vang đinh tai nhức óc, như là chuông lớn gõ vang.

Sau khi Bàn Lôi Công trở thành âm chúng, bái phỏng Hình Thánh, tập được một chút chiêu thức của thượng cổ Đại Thánh, hấn tích súc lôi điện vào trong tứ chi, mỗi một kích đều có thể đánh ra một đầu Lôi Long, rất có ảo diệu của Thương Long phá.

Dùng linh lực động khí thành hình rồng thì rất dễ dàng làm, nhưng Thương Long phá ảo diệu ở chỗ cực nhanh, lực xuyên thấu khủng bố, vạn pháp đều có thể phá.

Dương Đại được năm âm chúng Thánh cảnh che chở kéo dài khoảng cách, rời xa trận chiến.

Nước biển bốc lên, cuồng phong tàn phá bừa bãi, Phong Quyển Tàn Vân, khí thế hai người liên tiếp đề thăng, kinh động đến rất nhiều Yêu thú cùng với Tu Tiên giả làm khách trong biển.

Càng ngày càng nhiều thần thức quét tới nơi này, Bàn Lôi Công không sợ hết thảy, khí thế chiến đấu vượt xa trước đó, liều lĩnh truy đánh Khương Tiêu Dư.

Khương Tiêu Dư thả người vọt lên, xuyên qua biển mây, song kiếm hợp nhất, hóa thành một thanh trường kiếm, hấn nâng lên tay trái, tế ra một cây dù màu lam, treo lên đỉnh đầu, cao tốc xoay tròn, dưới dù bay ra hồng tinh đầy trời, mưa sa tằm tã tản mát rơi xuống, nhiệt độ giữa trời và biển bỗng nhiên tăng lên, nước biển bắt đầu sôi trào.

Bàn Lôi Công nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình mở rộng, một quyền đánh tới, trong chốc lát, mặt biển phía dưới đột nhiên nổ tung, một đầu Lôi Long Phù Diêu còn khổng lồ hơn dãy núi bay lên, đụng vào hồng tinh đầy trời, bị xuyên thủng đến thủng trăm ngàn lỗ, nhưng tốc độ không giảm, thế không thể đỡ thẳng hướng Khương Tiêu Dư.

Quá nhanh!

Khương Tiêu Dư không kịp né tránh, dùng kiếm trong tay ngăn cản, bị Lôi Long thôn phệ, thân rồng nổ tung, hóa thành vô tận lôi điện, bừa bãi tàn phá bầu trời.

Lôi điện che khuất bầu trời, vô cùng to lớn.

Chương 490: Cơ Ngọc, bội phản nhân tộc Địa Cầu (1)

Nhưng một hồi kim quang hiện ra từ trong biển sấm sét, theo đó truyền ra giọng nói cuồng ngạo của Khương Tiêu Dư:

- Hồn Chủ, không có thượng cổ Đại Thánh ở bên người ngươi, ngươi cũng chỉ đến như thế, chỉ dựa vào hấn, ngươi có thể giết không được ta.

- Lần sau gặp lại, ta...

Khương Tiêu Dư còn chưa nói hết lời, phía cuối chân trời bỗng nhiên có đám không hết chùm sáng màu đen chạy nhanh đến, tựa như đêm tối đột kích.

Cực kỳ trắng quan.

Hình thái Âm Thần.

Khi nghe Khương Tiêu Dư muốn chạy trốn, Dương Đại không chút do dự mở ra hình thái Âm Thần, quyết không thể thả đi tên này.

Bàn Lôi Công liếc mắt nhìn, mặt lộ ra nụ cười tự tin, hấn càn rỡ cười to:

- Tiểu oa nhi, xem thường ai đây.

Vô số chùm sáng màu đen chui vào trong cơ thể Bàn Lôi Công, thân hình của hấn cấp tốc cất cao.

Khương Tiêu Dư dự cảm không ổn, lập tức bỏ chạy, hóa thành một đạo kim quang, tan biến tại chân trời.

Nhưng hắn vừa bay ra ngoài cách xa chỗ cũ mấy ngàn dặm, Bàn Lôi Công lẳng không xuất hiện ở trước mặt hắn, hắn đối diện đụng vào năm đám của Bàn Lôi Công, kém chút đụng thành thịt nát.

- Sau khi tru diệt hắn, trấn áp hồn phách của hắn, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất mang ta rời khỏi.

Am thanh Dương Đại vang lên trong lòng hắn, bây giờ Thanh Lôi Công đã có lực lượng Đại Thánh, bắt lại Khương Tiêu Dư, là chuyện đương nhiên.

Cùng lúc đó, Dương Đại mang theo năm vị âm chúng nhanh chóng rời khỏi, tận khả năng rút ngắn đường về.

Oanh!

Sau lưng truyền đến tiếng vang, kinh đào hải lãng đã nhắc lên, cảm thụ được cỗ khí thế tuyệt cường kia, Dương Đại nhếch miệng lên.

Đây mới là bắt đầu!

Kiểm tông, chờ lấy đi.

Mười hơi sau, Bàn Lôi Công tựa như thuận di xuất hiện trước mặt Dương Đại, Dương Đại lập tức rơi vào trên đầu vai hắn, Bàn Lôi Công gia tốc, biến mất không thấy gì nữa, năm vị âm chúng Thánh cảnh thì nhanh chóng nhất truy đuổi ở đằng sau.

Hơn chín phút đủ để Bàn Lôi Công đang ở trong hình thái Âm Thần trở lại chủ đảo Thiên Khởi tiểu hải vực.

Một bên khác.

Trong long cung.

Ngao Hành và sáu vị huynh đệ tụ tập cùng một chỗ, Nhị thái tử cảm khái nói:

- Xem ra hấn cũng không phải quý tu đơn giản như vậy, vừa rồi Bàn Lô Công bùng nổ lực lượng tuyệt đối đã đi đến Đại Thánh cảnh.

Các Thái Tử khác gật đầu, dồn dập mở miệng cảm khái.

Bọn hấn đều hết sức hâm mộ Ngao Hành, không ngờ lại có thể lôi kéo đến Dương Đại trước khi Dương Đại quật khởi.

Long Vương đem Thương Hải Long Ảnh đưa cho Dương Đại, thật ra bọn hấn cũng phát hiện, chẳng qua là tu vi Dương Đại lúc ấy không cao, lại là dị nhân, bọn hấn lười nhác lôi kéo, mà Ngao Hành thì hành động.

Tứ Thái Tử âm dương quái khí nói:

- Bây giờ điện khách Tam ca dựa vào Hồn Chủ, đã xem như mạnh nhất trong chúng ta, chỉ sợ ngay cả đại ca cũng không so bằng.

Các Thái Tử khác biểu lộ trở nên cổ quái.

Ở giữa Thái Tử có đấu tranh, tranh là Long Vương đòi tiếp theo, Long Vương tu vi cao thâm, tuổi thọ kéo dài, nhưng sẽ không một mực chiếm lấy vị trí Long Vương.

Ngao Hành lắc đầu nói:

- Ta nào có thể so sánh với đại ca, trò đùa trẻ con mà thôi, đại ca đi chỗ kia tu hành, tu vi càng khó mà dự đoán.

Nhị thái tử cười nói:

- Đừng nói những thứ này, không bằng tâm sự Kiếm tông nên như thế nào đối mặt Hồn Chủ đi, bọn hấn đã buông lời muốn thay thiên hạ thương sinh diệt trừ chỗ có dị tộc, bao gồm cả dị nhân.

Các Thái Tử khác cũng lộ ra vẻ trêu tức.

Rất rõ ràng, quan hệ giữa bọn họ và Kiếm tông cũng không được tốt lắm.

Trở lại chủ đảo, Dương Đại vừa xuống đất, hình thái Âm Thần kết thúc, chờ Trụ Nộ thiên vương tiếp được hắc.

Dương Đại lâm vào trong hôn mê.

Sau năm canh giờ, hắc mới tỉnh lại, lại nghỉ ngơi nửa ngày, bắt đầu hấp hồn.

Hồn phách Khương Tiêu Dư không ngờ lại không kém hơn Bàn Lôi Công, Dương Đại hết sức kinh hãi, quá trình hấp hồn không khó chịu, sau khi hấp thu, tu vi của hắc còn thuận thế đột phá, đi đến Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh trung kỳ.

Tiểu cảnh giới đột phá không cần độ kiếp, Dương Đại vừa cảm thụ linh lực sôi trào, một bên triệu hoán Khương Tiêu Dư.

- Chúc mừng chủ nhân đột phá tu vi, chủ nhân vừa hai mươi tuổi đã đi đến cảnh giới như thế, quả nhiên là tiên vô cô nhân hậu vô lai giả, chỉ có tiên thần trong truyền thuyết mới xuất sắc như vậy.

Bàn Lôi Công cười ha hả nói, các âm chúng hạch tâm khác cũng đi theo vượt mộng ngựa, trong đại điện Hồn Thần cung quanh quần tiếng cười.

Sau khi hưởng thụ qua hình thái Âm Thần, tâm tình Bàn Lôi Công cực tốt, nụ cười trên mặt cũng không có tan biến qua.

Khương Tiêu Dư rơi xuống đất, vẻ mặt phức tạp, yên lặng không nói, tiếng cười xung quanh vui rơi vào trong tai hắc lại rất chói tai.

Dương Đại nhìn về phía hắc, mở miệng nói:

- Giới thiệu một chút về mình đi.

Đôi mắt chủ nhân, âm chúng không thể từ chối, Khương Tiêu Dư điều chỉnh tâm tính, bắt đầu tự giới thiệu.

Tu vi Tịch Cố Thánh cảnh hậu kỳ, một trong Thánh tử Kiếm tông, có hi vọng trở thành Tông chủ thiên kiều, Khương Tiêu Dư có địa vị cực cao trong Kiếm tông, ở trên biển, thanh danh của hắn cũng cực lớn, thậm chí có thể nói là một trong nhân vật đại biểu của Kiếm tông.

Dương Đại hỏi:

- Thánh tử bắt Táng Kiếm tiên tử là ai?

Khương Tiêu Dư hoang mang hỏi:

- Táng Kiếm tiên tử là ai?

Liễu Tuấn Kiệt nhắc nhở:

- Không quan tâm nàng là ai, người mong muốn phục sinh Kiếm Thánh là ai?

Khương Tiêu Dư bừng tỉnh đại ngộ, nói:

- Là sư đệ của ta, Cơ Ngọc, hắn là đệ tử thiên tư mạnh nhất năm ngàn năm qua của Kiếm tông, ngay cả ta cũng không bằng, thân phận của hắn rất đặc thù, cũng không phải đến từ Vô Tận Hải Dương, tới từ một phiến đại lục cách đây rất xa, cụ thể là lai lịch ra sao, hắn không có nói qua.

Phía trên đại dương nhiều vô số kể, đại lục Man Hoang Chi Địa chẳng qua là một mảnh trong đó, lai lịch Giang Lễ tương tự Cơ Ngọc, còn có càng nhiều địa đồ không biết chờ đợi Dương Đại thăm dò.

Chương 491: Cơ Ngọc, bội phản nhân tộc Địa Cầu (2)

- Cơ Ngọc sắp chứng được Đại Thánh, hẳn ham muốn bảo điển Kiếm tông từ Kiếm Thánh, bản thân bảo điển kia đã là chí bảo, có thể ẩn nấp trong bản nguyên linh hồn.

Khương Tiêu Dư bồi thêm một câu.

Thái Dương Thần nhìn ra tâm tư của hắn, hỏi:

- Người muốn hắn chết?

Khương Tiêu Dư mỉm cười nói: - Đúng vậy, hắn quá kiêu ngạo, không có đầy đủ tôn trọng đối với sư huynh như ta.

Dương Đại hỏi:

- Trong Kiếm tông, có phải hắn là mạnh nhất hay không?

Khương Tiêu Dư gật đầu.

Dương Đại suy tư.

Kỷ Vân Yên mở miệng hỏi:

- Tình huống Táng Kiếm tiên tử như thế nào?

Khương Tiêu Dư lườm nàng một cái, nói:

- Tạm được, nàng bị giam cầm ở trên tháp, có đệ tử chuyên môn hầu hạ, dù sao nàng đã từng là kiêu ngạo của Kiếm tông, chúng ta đương nhiên sẽ không làm khó dễ nàng, Cơ Ngọc cũng không có sớm gặp nàng, nói ra, hai người từng là bạn tốt, Cơ Ngọc cũng thường xuyên chỉ bảo nàng, bất quá bọn hắn đều là người tu đạo, một lòng cầu đạo, lần này cưới Kiếm Thánh, thật ra cũng là muốn bảo vệ Kiếm Thánh, tông môn có

ý kiến rất lớn về Kiếm Thánh, một khi cướp đi Kiếm tông bảo điển, Kiếm Thánh chắc chắn phải chết.

Xem ra Táng Kiếm tiên tử thật sự là Kiếm Thánh.

Đối với đáp án này, Dương Đại cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Hắn hồi tưởng lại trước đó cảm ngộ kiếm ý Kiếm Thánh thấy cái bạch y nữ tử kia, thật sự là phong hoa tuyết đại.

Hùng Liệt tò mò hỏi:

- Kiếm tông không biết chúng ta muốn đòi phò bọn hắn sao?

Khương Tiêu Dư trả lời:

- Có biết hay không không quan trọng, bản thân là kẻ địch, chúng ta sớm chuẩn bị tốt đối mặt hồn... Chủ nhân.

Trượng Thiên Nam mở miệng hỏi:

- Kiếm tông có chuẩn bị gì?

- Tạm thời không có, bọn hắn cảm thấy dị nhân tạm thời uy hiếp không được bọn hắn, dĩ nhiên, đó là trước đó, bây giờ chủ nhân đã úp sọt Lôi Thần tháp, bọn hắn tất nhiên sẽ cải biến kế hoạch, nhưng ta đã không có biện pháp biết được, bằng vào trạng thái ta bây giờ trở về, tất nhiên sẽ bị phát giác được.

Khương Tiêu Dư lắc đầu nói.

Dương Đại nheo mắt nói:

- Nếu người không lấy bản tôn trở về thì sao, dùng năng lực của người, sáng tạo một bộ phận thân hoặc khôi lỗi cũng được, chỉ cần có thể đại biểu người, chúng ta giết người ở gần Long Cung, Kiếm tông hắn không có lá gan cảm thám tử ở gần Long Cung, mặc dù bị phát hiện, thử một chút cũng không sao.

Khương Tiêu Dư cảm thấy có lý, nói:

- Ta hiểu được, ta sẽ nghĩ biện pháp đi làm, ta thậm chí có thể lôi kéo một chút đồ tử đồ tôn.

Tầm Hoan trước kia đến từ Quy Nguyên phong cảm khái nói:

- Có khả năng, người lên đường đi.

Các âm chúng khác cũng cười to, cũng không phải có ý chế giễu, bởi vì là trở thành âm chúng thật rất không tệ, bọn hắn thậm chí cảm giác đây là cơ duyên.

Bọn hắn đều không phải phạm nhân, sớm đã rời khỏi nhu cầu thể tục, bọn hắn theo đuổi là mạnh hơn, là Trường Sinh, bản thân bọn hắn đều có hạn chế tiềm lực, nhưng bây giờ cũng không có, mặc dù trên đầu có Dương Đại đè ép bọn hắn, nhưng ảnh hưởng không lớn.

Chuyện Kiếm tông cứ như vậy giao cho Khương Tiêu Dư đi làm, bây giờ dưới tay Dương Đại đã có ba tôn Tịch Cố Thánh cảnh, còn rất gần cảnh giới đây Đại Thánh, thực lực của Dương Đại đã không kém hơn Thánh địa.

Quỷ Thiên Tử vẫn đang không ngừng sát lục.

Màn đêm buông xuống, Dương Đại mang theo mười mấy vị âm chúng hạch tâm logout.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đại nằm trên ghế sa lon dùng máy tính bảng lên mạng, Kỷ Vân Yên mở ti vi, giờ phút này tin tức đài đang ở phát ra video do Ngân Hà tộc thu hình, âm âm sóng dậy, trong duy mỹ lại lộ ra thô lương.

Gần đây, Địa Cầu chuẩn bị đi kết nạp di sản Ngân Hà tộc, người dẫn chương trình đang giới thiệu Bạc tộc mạnh mẽ như thế nào.

Chủng tộc mạnh mẽ như thế lại xếp cao trong chủng tộc đào thải, người xem các quốc gia không khỏi cảm thán Bá Vương Bất Quá Giang mạnh mẽ, không ngờ lại có thể dùng sức một mình dẫn đầu người Địa Cầu sống sót.

Trên mạng vẫn đang thảo luận đối với trước đó xảy ra cuộc chiến của Đại Thánh, nhưng nhiệt độ của chủ đề đã bắt đầu giảm xuống, có một việc dẫn tới quan tâm rộng khắp.

Thí luyện giả Châu Âu cùng thí luyện giả Phi Châu bắt đầu tiếp xúc trong Thâm Vực, mặc dù chỉ là tiếp xúc, nhưng đây tuyệt đối là phát hiện rất có ý nghĩa.

Điều này đã chứng minh thí luyện giả các quốc gia đều ở cùng một Thâm Vực, mà không phải thiên địa khác biệt.

Người Địa Cầu nếu có thể đoàn kết cùng một chỗ, tất nhiên sẽ đưa đến tác dụng rất tốt trong việc toàn thể phát triển.

Bất quá còn có một việc cũng dẫn tới thảo luận rộng khắp.

Có thí luyện giả gặp được lựa chọn có thể rời khỏi thân phận người Địa Cầu tộc, trực tiếp gia nhập người bản thổ trong Thâm Vực, một khi lựa chọn, sau này sẽ không tham gia bất kỳ vạ tộc cạnh tranh gì trong Thâm Vực, chủng tộc đào thải, cũng không cách nào lại trở lại hiện thực.

Hắn lựa chọn từ chối, cũng công khai việc này trên mạng, dẫn tới sóng to gió lớn.

Hắn cho rằng mình tuyệt đối không phải người thứ nhất, hắn ném ra ngoài một đề tài, hằng năm có những thí luyện giả mất tích bí ẩn có một nhóm người lựa chọn phản nhân tộc Địa Cầu hay không?

Dương Đại cũng đang tự hỏi.

Lôi Thánh không ngờ lại có thể tìm tới Địa Cầu, hắn nghiêm trọng hoài nghi có người dẫn đường.

Chỉ ít có người tiếp xúc đến Lôi Thánh, Lôi Thánh mới có thể phát hiện Địa Cầu, không có khả năng tự dung tính tới.

Lúc trước hẳn hỏi thăm qua Bàn Lôi Công, Bàn Lôi Công nói Lôi Thần tháp tạm thời chưa có tiếp xúc qua dị nhân, như thể xem ra, chỉ có thể là vị dị nhân kia đã bội phản người Địa Cầu, đầu nhập Lôi Thần tháp.

Đương nhiên, tất cả những thứ này đều là suy đoán.

Đề tài cũng không có dẫn tới khủng hoảng, bởi vì Địa Cầu đã rời khỏi tận thế, sinh hoạt đang biến hóa, bây giờ còn có thể sôi nổi trong hai thế giới, đã bội phản, chỉ có thể sinh tồn ở trong Thâm Vực, cho nên chuyện này không thể dẫn tới cộng minh, thậm chí còn có rất nhiều dân mạng đang nhạo báng, những thí luyện giả đã bội phản kia biết được Địa Cầu bây giờ, chắc chắn sẽ hối hận.

Chương 492: Thâm Vực thông báo, phạt tu

Chuyện phản đồ, Dương Đại thật ra cũng không có để ý nhiều, mặc dù có khả năng có người cầu kết Lôi Thánh, vậy cũng không sao, kiếp nạn trước đó đã qua, vị dị nhân kia có thể cung cấp cho Lôi Thánh trợ giúp cực cũng kỳ bé nhỏ.

Dương Đại tiếp tục lướt mạng, hiểu rõ thế giới biến hóa.

Bây giờ, thiên phú cấp độ SSS ở trong phạm vi toàn thế giới đã không tính là tư chất tuyệt đỉnh, cơ hồ mỗi một ngày đều có mấy người mới thu hoạch được thiên phú cấp độ SSS, may mắn mà có Dương Đại không ngừng cất cao khí vận cho nhân tộc Địa Cầu, bất quá điều này cũng làm cho những người thí luyện tư lịch sâu hãm mộ ghen ghét, có loại cảm giác sinh sai thời đại.

Toàn nhân loại cũng biết thời đại này đều quy công cho Bá Vương Bất Quá Giang, danh hiệu Địa Cầu Thần đã chứng thực, các nơi trên thế giới đã dựng lên hơn ngàn pho tượng Địa Cầu Thần, ngay cả những âm chúng mạnh mẽ cũng nổi tiếng toàn cầu, tỷ như Thái Dương Thần, Mộ Dung Trường An, Hình Thánh, Hùng Liệt, Trụ Nộ thiên vương các loại.

Dương Đại đã trở thành tiêu điểm trong lớn trong hành nghiệp vui chơi giải trí!

Bản thân hắn cũng không có đi truy cứu bản quyền, chỉ cần không chửi bới hắn liền tốt, tiền tài trong hiện thực đối với hắn mà nói đã mất đi ý nghĩa.

Hôm sau trời vừa sáng.

Dương Đại mang theo nhóm âm chúng trở lại trong Thâm Vực, vừa đi vào Thâm Vực, trước mắt hắn đã xuất hiện một hàng chữ:

【 Thâm Vực thông báo: Khí vận người Địa Cầu tộc đi đến giai đoạn nhất định, kể từ hôm nay, thí luyện giả nhân tộc Địa Cầu tiến vào Thâm Vực không có thời gian hạn chế, tự do ra vào Thâm Vực nhưng vẫn như cũ giữ lại quy tắc đang ở trong trạng thái chiến đấu không được rời khỏi Thâm Vực】

Thấy nhắc nhở này, Dương Đại ngây cả người, chuyện tốt như thế, bớt đi một chút phiền toái.

Bất quá lời như vậy, số lượng thí luyện giả Địa Cầu sẽ giảm mạnh, đoán chừng rất nhiều thí luyện giả đều sẽ thời gian dài đợi ở trong Thâm Vực, nhất là những thí luyện giả không muốn bị trói buộc.

Dương Đại ngược lại không lo lắng người Địa Cầu tộc lại bởi vậy sụp đổ, các quốc gia ở trong Thâm Vực đã thành lập thể lực tổ chức kết cấu, mặc dù có người nhờ vào đó thoát đi, cũng ảnh hưởng không lớn.

Cao thủ trong Thâm Vực có thể thông qua khí vận phán đoán thí luyện giả có phải dị nhân hay không, muốn phủ nhận đều không được.

Dương Đại tĩnh tọa, lấy ra kiếm, tiếp tục tham ngộ kiếm ý.

Có lẽ là tâm tính chuyển biến, khiến cho hắn đột nhiên cảm thấy Kiếm đạo của mình còn có khả năng mạnh hơn.

Một bên khác, trên bờ cát, Khương Tiêu Dư nhìn phân thân khô lồi của mình đi xa, chợt nhìn, khô lồi và chân nhân không có khác nhau, dáng dấp giống hắn như đúc.

Hắn lẩm bẩm nói:

- Hi vọng các ngươi có thể hiểu được chút chuyện.

Hắn quay người, đi đến chủ đảo.

Chủ đảo đã một lần nữa được kiến thiết tốt, đưa ánh mắt nhìn tới, khắp núi khắp đồng tất cả đều là cung điện, lầu các, từng con đường uốn lượn xen kẽ trong đó, đại khí bàng bạc, phàm nhân ở đây đều sẽ cảm nhận được bản thân nhỏ bé, sinh ra cảm giác sùng kính.

Sau khi trở thành âm chúng, Khương Tiêu Dư cấp tốc chuyển biến tâm tính, hắn bây giờ muốn lôi kéo đồ tử đồ tôn của mình trở thành âm chúng, ưu thế của âm chúng thật sự rất khéo, mấu chốt nhất hắn là cũng không có trở thành Hồn nô như trong dự đoán của hắn, vẫn tràn ngập tự do, ngoại trừ muốn nghe theo Dương Đại, hắn cảm giác còn cường đại hơn khi còn sống.

Càng sớm gia nhập, càng nhiều chỗ tốt.

Không chỉ là hắn, những đệ tử Lôi Thần tháp trở thành âm chúng cũng đang nghĩ hết biện pháp lôi kéo bạn thân của mình, gia đình, đồ tử đồ tôn, chỉ vì Vân Du lão tiên chế ra chế độ công hiến, lôi kéo người trở thành âm chúng, có thể tính như công hiến, công hiến nhiều có thể đi tới Tàng Bảo các học tập, cũng có thể đi tới Thánh Đường cảm ngộ thánh uy.

Nhóm âm chúng hiện tại không có tuổi thọ hạn chế, tự nhiên đều muốn mạnh lên, mà bước chân của Dương Đại quá nhanh, nếu bọn hắn không nỗ lực tu luyện, không sớm thì muộn sẽ trở thành pháo hôi.

Bởi vì Thâm Vực hủy bỏ hạn chế thời gian online, Dương Đại không logout nữa, một mực đợi trong Thiên Khởi tiểu hải vực.

Mười bảy ức âm chúng tu luyện tăng thêm rất mỹ diệu, Quỷ Thiên Tử còn đang trắng trợn tàn sát sinh linh bên ngoài, khiến cho tổng số âm chúng một mực đang tăng lên.

Một ngày ngày đi qua.

Có tình huống bi thảm của Lôi Thần thác bày ra ở đó, không có thể lực hoặc tán tu dám vào phạm Thiên Khởi tiểu hải vực, thời gian nửa tháng đi qua.

Nhóm Âm Tướng đều có đột phá tiểu cảnh giới, trong đó Trụ Nộ thiên vương sắp chứng được Thánh cảnh, nếu hắn đi vào Thánh cảnh, phối hợp thiên phú chiến đấu của hắn, tất nhiên sẽ là nhân vật cường hoành vượt cảnh giới tác chiến.

Tu vi Thạch Long là Thiên Nguyên Âm Dương cảnh hậu kỳ, tu vi Hùng Liệt là Thiên Nguyên Âm Dương cảnh viên mãn, cảnh giới Mộ Dung Trường An là Đa Văn Thánh cảnh sơ kỳ, Kỷ Vân Yên đã một lần nữa bước vào Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, tu vi Thái Dương Thần đi đến Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh sơ kỳ, tu vi Thiên Thần cũng đi đến Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh sơ kỳ, cảnh giới Hình Thánh đã khôi phục lại Thiên Nguyên Âm Dương cảnh viên mãn, Quỷ Thiên Tử đã đột phá tới Tịch Cố Thánh cảnh trung kỳ.

Thực lực nhóm Âm Tướng đều rất không tệ, không có chậm bao nhiêu so với Dương Đại, thậm chí có còn nhanh hơn hắn, chủ yếu là hắn đã thật lâu không có hấp hồn, đều để nhường Quỷ Thiên Tử đi hấp hồn.

Một ngày này.

Dương Đại đang luyện kiếm, Giang Lễ bay tới, rơi vào quảng trường trước Hồn Thần cung.

- Chủ nhân, Nhất Nguyệt Thiên đã tiếp quản Lôi Thần hải vực, vì cảm ơn chúng ta, đặc biệt đưa tới cho chúng ta số lượng lớn tài nguyên tu hành, ta đã để cho người ta đưa vào bảo khố.....

Giang Lễ bắt đầu hồi báo thu hoạch gần đây, ngoại trừ Nhất Nguyệt Thiên ra, càng ngày càng nhiều thế lực chủ động

nịnh bợ, mong muốn kết minh, chủ yếu là Quỷ Thiên Tử quá
dọa người, tàn sát bốn phía, còn điên cuồng hơn dĩ vãng.

Chương 493: Thích Già Bát Phương, vạn tộc cạnh tranh mở ra

Trước đó không lâu có cao thủ Thánh địa tiến đến bắt lấy Quỷ Thiên Tử, kết quả bị giết ngược, Đại Thánh không ra tay, Quỷ Thiên Tử dưới trạng thái âm chúng gần như vô địch, đánh không lại, các Thánh địa chỉ có thể nịnh bợ Thiên Khởi tiêu hải vực.

- Nói ra, may mắn mà có Long Cung bảo hộ, Đại Thánh mới mới không dám ra tay, nếu không có tầng quan hệ này, chỉ sợ chúng ta đã bị mấy vị Đại Thánh vây công.

Giang Lễ dao động quạt giấy cười nói, một mặt trêu tức.

Dương Đại tiếp tục múa kiếm, hỏi:

- Chẳng phải nói, chúng ta bây giờ có thể muốn làm gì thì làm?

Giang Lễ nói:

- Thời gian lâu dài, Thánh địa nhất định phản kháng, Long Cung cũng không có khả năng một mực bao che chúng ta, bất quá trước đó đầy đủ để chúng ta trưởng thành đến thể lực cấp độ bá chủ.

Dương Đại khẽ gật đầu.

Giang Lễ nói theo:

- Có Thánh địa mời ngài đi làm khách, có nguyện tiến đến?

- Không đi.

- Tốt, vậy trước tiên nghĩ ngơi một quãng thời gian lại từ chối.

- Liên quan tới Kiếm tông, ta thăm dò được Thánh tử Cơ Ngọc luyện Thái Cổ Thương Ngục Thể, thực lực đã có thể so với Đại Thánh, việc này dẫn tới oanh động tròn Vô Tận Hải Dương, có Thái Tử Long Cung chủ động lôi kéo.

- Kia thật sự quá tốt.

Dương Đại cười nói, Giang Lễ cũng lộ ra nụ cười.

Bọn hắn đã xem Cơ Ngọc thành âm chúng, tự nhiên hi vọng Cơ Ngọc càng mạnh càng tốt.

Đúng lúc này, một âm thanh vang lên trong lòng Dương Đại:

- Chủ nhân, một người lạ xông vào Thiên Khởi tiểu hải vực, có xua đuổi hay không?

Dương Đại ở trong lòng trả lời:

- Hỏi thăm thân phận của hắn, vì sao tới.

- Được.

Âm chúng kia lên tiếng, Dương Đại thì nhìn phương xa.

Thí luyện giả?

Thật sự là hiếm lạ.

Từ khi thanh danh hắn truyền ra, Thiên Khởi tiểu hải vực tự nhiên giấu không được, bắt quá bởi vì âm chúng giữ nghiêm, rất nhiều thí luyện giả đi ngang qua liền lách qua, không người dám mạnh mẽ xông tới, như thế lần đầu.

Giang Lễ cảm nhận được khí tức thí luyện giả, kinh nghi hô:

- Khí tức linh lực... Phật tu?

Dương Đại liếc nhìn hắn, hỏi:

- Phật tu? Nói một chút.

- Chỗ đại lục của gia tộc ta, Phật môn cường thịnh, hàng yêu phục ma, tự xưng nhân gian chính đạo, người tu Phật, khí tức sẽ mang theo khí tức từ bi của Phật.

Giang Lễ trả lời, mày nhăn lại.

Dương Đại hỏi:

- Phiến đại lục kia gọi là gì?

- Tượng Thiên châu.

.

Dương Đại nhíu mày, hỏi:

- Người nghe nói qua Đại Đạo Hoang Châu sao?

Giang Lễ lắc đầu.

Lần trước Thiên Đạo sát hạch gặp phải Bách Lý Tuyên lưu lại ấn tượng khắc sâu cho Dương Đại, hắn vẫn nhớ Đại Đạo Hoang Châu bốn chữ này.

- Chủ nhân, hắn nói hắn có việc lớn muốn tìm ngài, hắn muốn tự mình đưa tới một phong thư mời cho ngài.

Âm chúng thông qua tâm linh trao đổi liên hệ Dương Đại.

Dương Đại cảm nhận được người kia cũng là tu vi Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, liền để âm thả hắn vào.

Bàn Lôi Công trống rỗng xuất hiện bên cạnh Dương Đại, tự nhiên là Dương Đại phân phó.

Mặc dù đối phương rất yếu, nhưng cẩn thận một chút thì tốt hơn, một phần vạn trong cơ thể ẩn giấu đi một loại thủ đoạn đáng sợ nào đó, hoặc là lực lượng siêu cường thì sao.

Đối phương dám đơn thương độc mã xông tới, tất nhiên có niềm tin.

Giang Lễ cũng không có rời khỏi, cùng nhau chờ đợi vị phật tu thí luyện giả kia đến.

Rất nhanh, phật tu thí luyện giả được một đám âm chúng hộ tống bay tới, rơi vào trên quảng trường, nhóm âm chúng không có rời khỏi, vẫn như cũ vây quanh hắn.

Dương Di dò xét người này, người mặc áo cà sa, đầu sạch bóng, thể cốt cứng rắn, khuôn mặt anh tuấn, thoát nhìn qua như ba mươi tuổi.

- A Di Đà Phật, Hồn Chủ, bản tăng tên Thích Già Bát Phương, đến từ Tượng Thiên châu, nghe nói thiên phú của Hồn Chủ, chuyên tới để đưa một phong thư mời.

Thích Già Bát Phương cười mị mị nói, chẳng biết tại sao, Dương Đại luôn cảm thấy nụ cười của hắn không có ý tốt.

Giang Lễ đứng ở trước mặt Dương Đại, hỏi:

- Thư mời gì?

Thích Già Bát Phương đưa tay, xuất ra một khối kim phiến, mỏng như cánh ve, phát lấy lãnh quang dưới ánh mặt trời.

- Vật này có khả năng mở ra vạn tộc cạnh tranh, chỉ có Thiên Đạo thí luyện giả mới có thể sử dụng.

Thích Già Bát Phương cười ha hả nói, bỏ qua Giang Lễ, ánh mắt nhìn về phía Dương Đại.

Bàn Lô Công đưa tay, cách không thu kim phiến vào trong lòng bàn tay.

Dương Đại hỏi:

- Vì sao muốn đưa ta vật này?

Thích Già Bát Phương cười nói:

- Nhân tộc Địa Cầu có tư cách nhất mở ra vật này chính là người, đây cũng là bản tặng biếu tặng cuối cùng cho nhân tộc Địa Cầu, từ đó lại không liên quan.

Lời này...

Dương Đại nheo mắt hỏi:

- Người muốn rời khỏi nhân tộc Địa Cầu?

Thích Già Bát Phương gật đầu, nói:

- Bản tặng đã tìm được ý nghĩa của cuộc sống, không chấp mê bên trong cái gọi là Thiên Đạo cạnh tranh nữa.

Nói xong, hắn khom lưng hành lễ, quay người rời khỏi.

Dương Đại cũng không có ngăn cản, mỗi người đều có lựa chọn của mình, nếu như thật chính là vật để vạn tộc cạnh tranh mở ra, cái kia đúng là đại lễ.

Vạn tộc cạnh tranh kết toán thường có phúc duyên của Thiên Đạo, mà vạn tộc cạnh tranh sẽ không nghênh đón chủng tộc đào thải, thí luyện giả đều hướng tới.

Thích Già Bát Phương tan biến tại chân trời, ánh mắt Dương Đại vừa hay đặt ở trên kim phiến.

Bàn Lô Công mở miệng nói:

- Kiểm tra qua, không có cấm chế, cũng không có thủ đoạn khác, trong vật này ẩn chứa thiên uy lớn lao, chắc hẳn thật sự là vật liệu của Thiên Đạo.

Dương Đại tiếp nhận kim phiến, đem thần thức dò vào trong đó.

Ngay sau đó, trước mắt hắn hiện ra một hàng chữ:

【 Có mở ra vạn tộc cạnh tranh hay không 】

Lần trước vạn tộc cạnh tranh kéo dài rất lâu, mà lại cũng không phải là không gian độc lập, cho nên hấn không do dự, trực tiếp lựa chọn mở ra.

Trong chốc lát, quang phiến màu vàng kim phát ra kim quang óng ánh.

Thích Già Bát Phương đang bay lượn trên mặt biển quay đầu nhìn lại, lắc đầu bật cười:

- Thật sự rất gấp, Hồn Chủ, chờ mong nhìn thấy người tại thiên địa càng cao hơn.

Hấn quay đầu tiếp tục đi tới, ánh mắt kiên định.

Chương 493: Điểm tích lũy xếp hạng, Một ngựa tuyệt trần! (1)

Một bên khác.

Dương Đại tắm gội trong kim quang, trước mắt hiện ra từng hàng chữ:

【 Người đang sử dụng mảnh vỡ Thiên Đạo, người có thể lựa chọn một loại quy tắc cho vạn tộc thi đấu 】

【 Một, khí vận chi tranh 】

【 Hai, săn giết dị tộc 】

【 Ba, tìm kiếm phúc duyên 】

【 Nhắc nhở đặc biệt, bởi vì ngươi là người mở ra, Thiên Đạo sẽ giao phó ngươi mục tiêu, nhất định phải hoàn thành, bằng không khí vận sẽ suy giảm 】

Dương Đại nhíu mày, đối với hắn mà nói, quen thuộc nhất chính là loại thứ hai, trước đó trải qua, mà lại hết sức thích hợp thiên phú của hắn.

Mặt khác, hắn lại bị giao nhiệm vụ, thế càng nên chọn mục thứ hai.

Giết địch là hoàn thành tốt nhất.

Dương Đại yên lặng lựa chọn quy tắc thứ hai.

【 Thâm Vực thông báo: người Địa Cầu tộc thí luyện giả Bá Vương Bất Quá Giang mở ra vạn tộc cạnh tranh, sau ba ngày chính thức bắt đầu 】

Sau ba ngày mở ra?

Dương Đại đột nhiên hiểu được, đây là phúc lợi của người mở ra, bởi vì chủng tộc khác không biết quy tắc là cái gì.

Đội kim quang tiêu tán, kim sắc quang phiến đã biến mất trong tay Dương Đại, hắn mang theo Bàn Lôi Công logout, trở lại trong hiện thực.

Hắn trực tiếp cầm điện thoại di động lên, đăng nhập vào Thiên Võng, dùng tài khoản của mình tuyên bố một dòng trạng thái:

‘Bá Vương Bất Quá Giang: Lần này vạn tộc cạnh tranh, vẫn như cũ là săn giết dị tộc mà mọi người quen thuộc, mời mọi người chuẩn bị sẵn sàng.’

Vừa đăng lên, không đến năm giây, điện thoại Dương Đại không ngừng xuất hiện thông báo.

Hắn bắt đầu quét mới khu bình luận, trực tiếp hơn vạn dòng bình luận.

Quá khoa trương.

Nhiều người như vậy không đi làm, không tiến vào Thâm Vực sao?

Dương Đại im lặng.

Qua đi tới một phút đồng hồ, hệ thống Thiên Võng mới trở nên thông thuận, số lượng bình luận trong bài đăng của hắn đã mười vạn, còn đang điên cuồng tăng lên.

Nhìn thử một vài dòng bình luận:

Tiểu Bá Vương u mê: Mẹ nó.

Thiên Võng thủ thôn nhân: Trước bài.

Chu Hành Mã: Đại ca cuối cùng đã đăng trạng thái.

Tương lai Ngân Hà thân: Vạn tộc cạnh tranh cuối cùng mở ra, lại có thể moi phúc duyên.

Người mới SSSSS cấp siêu mạnh: Ha ha, một đời mới thí luyện giả chúng ta cuối cùng nghênh đón cơ hội, cảm tạ Địa Cầu Thần.

Đối với Dương Đại mở ra vạn tộc cạnh tranh, tuyệt đại đa số thí luyện giả đều rất cao hứng, dù sao vạn tộc cạnh tranh có áp lực cũng không lớn, thí luyện giả có khả năng không tham gia, tham gia thu hoạch được xếp hạng tốt, còn có thể thu được ban thưởng khó có thể tưởng tượng.

Đây tuyệt đối là cơ duyên.

Lần trước vạn tộc cạnh tranh vẫn là Thất Tinh Liên Châu dị tượng.

Lúc này, Tiêu Hưng gọi tới, Dương Đại bắt máy.

- Ta đã thông qua Thiên Vĩng nói quy tắc cho đại chúng.

- Ồ? Không sao, ngươi làm sao mở ra vạn tộc cạnh tranh?

- Một gia hỏa gọi Thích Già Bát Phương cho ta, hắn nói mình đã rời khỏi nhân tộc Địa Cầu, đây là biểu tặng cuối cùng.

- Thích Già Bát Phương, không sao, người này trong lúc thời kỳ đầu tận thế đã làm ra cống hiến to lớn cho nhân loại, chẳng qua là sau này điệu thấp, nếu hắn muốn rời khỏi, vậy cứ bỏ mặc hắn tự do đi.

Tiêu Hưng không có vấn đề nói, hiện tại nhân tộc Địa Cầu đang cao tốc phát triển, trừ phi Dương Đại lựa chọn rời khỏi nhân tộc Địa Cầu, bằng không vô luận là ai, hắn đều không để ý.

Bản thân thiên phú của Thích Già Bát Phương cũng không tính nhất lưu.

Hai người trò chuyện trong chốc lát, Dương Đại cúp máy, sau đó trở lại trong Thâm Vực.

Chờ một chút, đoán chừng lại có người gọi điện thoại.

Ba ngày cũng là có thể chuẩn bị cẩn thận một thoáng.

Dương Đại đi vào đại điện Hồn Thần cung, triệu tập hết thầy âm chúng hạch tâm nghị sự.

Một lúc lâu sau, hết thầy người cầm quyền các cấp trong Thiên Khởi tiểu hải vực đều tới, Dương Đại rất ít giống trông khua chiêng như thế, cho nên nhóm âm chúng đều rất tò mò.

Dương Đại nói chuyện vạn tộc cạnh tranh.

Giang Lễ hỏi:

- Nhất định phải là dị tộc?

Dương Đại gật đầu.

Số lượng yêu tộc trong hải dương không ít, vượt xa nhân tộc, chẳng qua là đại bộ phận đều tiềm phục trong biển.

- Động hải yêu, rất dễ dàng đắc tội Long Cung, quan hệ trong biển rắc rối phức tạp, nói đến dị tộc, ta thật hiểu rõ một nhánh chủng tộc, không ở trong biển, số lượng khổng lồ.

Bàn Lôi Công mở miệng nói, ngữ khí cổ quái.

Về mặt Trượng Thiên Nam quái dị, hỏi:

- Sư phụ, ngài nói có thể là...

Bàn Lôi Công nghiêm túc gật đầu.

Liễu Tuấn Kiệt nhin không được nói:

- Có thể đừng làm trò bí hiểm hay không? Ta không chịu nổi.

Những người khác cũng đều bất thiện nhìn về phía hai sư đồ, bao gồm cả Dương Đại.

Ở đây còn thừa nước đục thả câu?

Bàn Lôi Công giả khục một tiếng, nói:

- Giao nhân tộc, tộc này chính là là hậu duệ của nhân tộc và hải yêu, bọn hấn chỉ thu nạp hậu đại do nhân tộc và yêu tộc kết hợp, nguyên nhân chính là như thế, quan hệ bọn hấn rắc rối phức tạp, vô luận là nhân tộc, yêu tộc, đều có chỗ dựa của bọn họ, đi qua trên vạn năm truyền thừa, số lượng của bọn họ vô cùng to lớn, bọn hấn cũng sẽ không gây rối, trốn ở nơi ở của mình, thỉnh thoảng sẽ tiến hành giao dịch với bên ngoài.

- Mặc dù nhân tộc, yêu tộc chiều cổ bọn hấn, nhưng Long Cung cực kỳ khinh thường bọn hấn, bọn hấn tôn trọng huyết mạch chí thượng nhất nhìn không hỗn huyết, đối phó giao nhân tộc, ít nhất sẽ không đắc tội Long Cung, đắc tội với nhân tộc, yêu tộc, không có gì.

Dương Đại hỏi:

- Giao nhân tộc mạnh không?

Hấn lại không muốn đi đối phó một đám phàm nhân.

Bàn Lôi Công gật đầu nói:

- Rất mạnh, tộc trưởng chính là tu vi Tịch Cố Thánh cảnh, nửa bước Đại Thánh, ta cảm thấy bằng vào thực lực chúng ta trước mắt, có thể đi chiếm đoạt bọn hấn, trở thành âm chúng, có lẽ mới là nơi trở về của bọn họ, mà không phải vĩnh viễn tránh ở ngoài thế tục, cô tịch sống sót.

Giang Lễ nói theo:

- Ta cũng từng nghe nói, Giao nhân tộc xác thực rất mạnh mẽ, có thể dùng chân lâu như vậy, cũng không phải rời xa thế tục là được rồi, thực lực bản thân cũng hết sức then chốt.

Dương Đại cảm thấy có thể được, sau đó bắt đầu điểm binh điểm tướng.

Chương 495: Điểm tích lũy xếp hạng, Một ngựa tuyệt trần! (2)

Hai vị Âm Vương đều sẽ tiến đến, tận khả năng nhanh kết thúc chiến tranh.

Trụ Nộ thiên vương, Nộ Hỏa Thần Tâm suất lĩnh Nộ Chiến tộc tiến đến, Trọng Thiên Nam dẫn đầu đệ tử Lôi Thần tháp tiến đến, các âm chúng tu hành Trường Sinh Quyết khác cũng tiến đến, để tận hết khả năng sử dụng, chủng tộc khác tiếp tục ở lại canh giữ Thiên Khởi tiểu hải vực.

Dương Đại để bọn hắn lập tức xuất phát, chờ sau khi thông báo, sau ba ngày trực tiếp mở giết.

Quỷ Thiên Tử còn chưa trở về, bất quá Dương Đại có thể thông báo hắn sau, tâm linh trao đổi hết sức thuận tiện.

Chỉ là Giao nhân tộc còn chưa đủ.

Dương Đại mở miệng nói:

- Còn có những dị tộc khác không?

Giang Lễ suy nghĩ một chút, nói:

- Nếu không thể động Yêu tộc trong biển, sao không đi tới đại lục khác, truy sát yêu tộc?

Dương Đại hỏi:

- Có thể quá xa hay không?

Giang Lễ cười nói:

- Bây giờ có xa, đối với ngài tới nói, gọi trở về không phải cũng dễ như trở bàn tay?

Dương Đại cảm thấy có đạo lý, bọn hắc bắt đầu thương thảo đi tới một phiên đại lục nào.

Hắn thậm chí đang nghĩ có nên tổ kiến một nhánh đội thám hiểm hay không, không sớm thì muộn hải dương sẽ không đủ để hắn ăn, hắn đi tới thiên địa càng rộng lớn hơn.

Thương Hải thiên vực, Kiếm tông.

Trong một tòa đại điện sáng ngời, một đám tu sĩ tụ tập cùng một chỗ, nam nữ đều có, vẻ mặt bọn hắc đầy nghiêm túc.

Cầm đầu là một tóc trắng nam tử, da mặt trắng nõn, lộ ra rất trẻ trung, tóc trắng lộ ra không hài hòa, hắn quét nhìn tất cả mọi người, nói:

- Các vị, sư phụ, các người đều đã biết được, lựa chọn như thế nào, nghĩ được chưa?

Tất cả mọi người yên lặng.

Thật lâu.

Một nữ đệ tử mở miệng nói:

- Nếu như sư tổ nói là sự thật, xác thực có khả năng, nhưng một phần vạn không phải thì sao?

Một nam đệ tử khác nói theo:

- Hồn Chủ đã danh chấn Vô Tận Hải Dương, Quỷ Thiên Tử được thu làm âm chúng lại có thể độc lập hoành hành thiên hạ, nghe nói, Quỷ Thiên Tử còn bảo lưu lấy bản tính, cũng không phải là khôi lỗi, xem ra âm chúng thật không phải quỷ nô đơn giản như vậy.

Nói lời này đệ đệ tử khác không khỏi gật đầu, xác thực như thế.

Quý Thiên Tử chém giết bốn phía, hấp hồn bốn phía, ngay cả Thánh địa cũng không làm gì được hắn, có người hoài nghi hắn bị Hồn Chủ đoạt xá, nhưng nghe lời hắn, mới ý thức được Quý Thiên Tử vẫn là Quý Thiên Tử ban đầu, vẫn tàn bạo, thích sát lục như cũ.

Mấu chốt nhất là, Quý Thiên Tử vừa sát lục đồng thời còn truy xét cừ địch năm đó, chấp niệm như vậy chỉ có thể là hắn.

- Nhưng chúng ta đang sống rất tốt, cứ như vậy đi chịu chết, làm sao nghe đều có chút khó chịu.

Một đệ tử nhin không được nói, biểu lộ có chút oán giận.

Lời hắn nói được bộ phận đệ tử tán thành.

Luôn có người không muốn chết, mặc dù Khương Tiêu Dư nói âm chừng đến Thiên Hoa Loạn Trụ, luôn có người mâu thuẫn.

Trong lúc nhất thời, các đệ tử bắt đầu tranh luận.

Oanh một tiếng!

Cửa lớn bỗng nhiên mở ra, các đệ tử cả kinh im miệng, tất cả đều quay người nhìn lại, một đạo thân ảnh đi tới từ trong ánh nắng.

Đột tất cả mọi người thấy rõ hình dáng hắn, sắc mặt đại biến, tất cả đều nửa quỳ xuống.

Nam tử tóc trắng run giọng gọi:

- Cơ sư thúc.

Ba ngày thời gian nói nhanh không nhanh, nói chậm không chậm, thí luyện giả toàn Địa Cầu và Dương Đại cảm thấy rất dày vò, đều hi vọng đến nhanh một chút.

Phúc duyên quá hấp dẫn người, sau chủng tộc đào thải, toàn bộ đều có tú phúc duyên của mình, có người bởi vậy

thoát thai hoán cốt, có người dệt hoa trên gấm, đủ loại, phúc duyên tất cả đều là chỗ tốt!

Nhất là người mới, đều đang xắn tay áo lên, muốn chứng minh mình, cũng muốn mượn cơ hội này tạo ra ngạc nhiên mà Bá Vương Bất Quá Giang đã từng làm.

Ba ngày cuối cùng đã đến.

【 Thâm Vực thông báo: Vạn tộc cạnh tranh mở ra, thí luyện giả đánh giết sinh linh dị tộc sẽ đạt được điểm tích lũy, thời hạn một tháng, trong lúc này mở ra bảng xếp hạng điểm tích lũy thời gian thực】

Thấy hàng chữ này, Dương Đại lập tức ở trong lòng hạ lệnh, để hai vị Âm Vương hạ lệnh động thủ.

Sát lục, bắt đầu!

Lần này, hắn muốn một ngựa tuyệt trần.

Hắn mở ra vạn tộc cạnh tranh, há có thể để người khác ép trên đầu mình.

Một phút đồng hồ sau.

Dương Đại thận trọng mở ra bảng xếp hạng điểm tích lũy.

Thứ nhất, Bá Vương Bất Quá Giang, 1209382 điểm tích lũy.

Thứ hai, Thích Tôn, 9820 điểm tích lũy.

Thứ ba, Thiên Đạo, 2987 điểm tích lũy.

Đệ tứ, Nghĩa, 2809 điểm tích lũy.

Thứ năm, Mạnh Đại Đế, 2609 điểm tích lũy.

Thứ sáu, Sát Sát Sát Sát, 2600 điểm tích lũy.

Thứ bảy, Vinh Quang Mặt Trời Không Lặn, 2521 điểm tích lũy.

Thứ tám, Đại Địa Hắc Báo, 2311 điểm tích lũy.

Thứ chín, Xuyên Qua Luân Hồi, 2014 điểm tích lũy.

Thứ mười, Zeus, 2006 điểm tích lũy.

Nhất ngựa tuyệt trần!

Thoải mái phát nổ!

Dương Đại thấy điểm số của mình, mặt lộ vẻ nụ cười, nhìn xuống đi, mười hạng đầu lại có sáu người Hạ Quốc.

Mạnh Đại Đế, Sát Sát Sát Sát cuối cùng trưởng thành, còn có Xuyên Qua Luân Hồi hư hư thực thực có một nửa khác hẳn phách của Mộ Dung Trường An.

Trong top mười đều là cường giả nổi danh thế giới, các cường giả mười vị trí đầu vạn tộc cạnh tranh lẫn trước cũng đều ở trong ba mươi vị trí đầu, nhưng sức cạnh tranh của bọn hắn rõ ràng không lớn bằng lúc trước.

Không phải bọn hắn trở nên yếu đi, mà là người mới càng ngày càng mạnh.

Dương Đại cũng rất chờ mong đối với người mới, cho dù không vượt qua được mình, nhưng tương lai vẫn thuộc về bọn hắn.

Sau đó trong một đoạn thời gian, điểm tích lũy của Dương Đại tăng vọt.

Không đến một nén hương thời gian, trực tiếp phá ngàn vạn điểm tích lũy!

Quá khoa trương.

Quỷ Thiên Tử, Mộ Dung Trường An suất lĩnh đại quân âm chúng đã giết đến điên, điểm tích lũy giống như trước đó, tăng một tiểu cảnh giới tính một điểm tích lũy, chẳng qua không

biết tính toán điểm tích lũy của Thiên Nguyên cảnh như thế nào.

Vạn tộc cạnh tranh vừa bắt đầu không bao lâu, Bá Vương Bất Quá Giang đã đột phá ngàn vạn điểm tích lũy, mà người thứ hai là Thiên Đạo mới miễn cưỡng đột phá đến mười vạn điểm tích lũy, thế giới hiện thực đã vỡ tổ.

Chương 496: Tám trăm triệu điểm tích lũy, toàn mạng sôi trào

Dãy núi chập trùng, rừng sâu hiện đầy huyết sắc, phóng ánh mắt nhìn tới, khắp nơi đều là thi thể Yêu thú, nhìn thấy mà giật mình.

Hai bóng người đứng ở phía trên đồng thi hài chồng chất, chính là Mạnh Đại Đế cùng Sát Sát Sát Sát.

Sát Sát Sát Sát nhú mày, vẻ mặt khó coi, trầm giọng nói:

- Điểm tích lũy của hắc đã đột phá ngàn vạn, đang nhanh chóng tăng trưởng đến hai ngàn vạn điểm tích lũy, làm sao nhanh như vậy? Khoảng cách giữa chúng ta và hắc lớn như thế này ư?

Đáy Mắt Mạnh Đại Đế cũng tràn ngập chấn kinh, nhưng hắc vẫn nỗ lực bình phục cảm xúc, nói:

- Hắc là Địa Cầu Thần, từng dùng sức một mình cứu vớt nhân tộc Địa Cầu, hắc mạnh hơn chúng ta, rất bình thường, mà số lượng âm chúng của hắc đã đi đến con số một tỷ kinh khủng, hắc không cần ra tay đã có thể chỉ huy thiên quân vạn mã giết địch, điểm tích lũy đều tính lên trên đầu một mình hắc.

Sát Sát Sát Sát lắc đầu nói:

- Đạo lý, ta đều hiểu, chẳng qua là chênh lệch này, thật sự dọa người, hắc đã sớm khóa chặt hạng nhất bảng điểm số.

Mạnh Đại Đế quay người, nhìn về phía phương xa, ánh mắt thâm thúy, nói:

- Mặc dù khoảng cách rất xa, chúng ta cũng phải nỗ lực, chúng ta đã nắm giữ biện pháp thăng cấp thiên phú, chỉ cần chúng ta không thư giãn, không sớm thì muộn đuổi kịp hắn, thậm chí...

Hắn không nói câu nói kế tiếp, nhưng Sát Sát Sát Sát hiệu.

Phàm là thiên kiều đều tâm cao khí ngạo, đều có khát vọng vượt qua người mạnh hơn.

Lúc Dương Đại là thiên phú cấp độ SS đã từng suy nghĩ vượt qua Thái Dương Thần.

- Đi thôi, đi tới địa điểm tiếp theo, mục tiêu của chúng ta là bảo đảm tranh vị trí trước ba.

Mạnh Đại Đế mở miệng nói, sau đó thả người vọt lên, bay về phương xa, Sát Sát Sát Sát theo sát phía sau.

Không chỉ bọn hắn, phàm là thí luyện giả trong Thâm Vực đều đang thần phục Dương Đại khủng bố.

Trước khi vạn tộc cạnh tranh mở ra, tuyệt đại đa số người đều cho rằng Dương Đại có thể trở thành người đứng đầu bảng điểm số, nhưng không có người suy nghĩ xếp hạng lại là tình huống như thế.

Quá bất hợp lý!

Người đầu bảng và người thứ hai có khoảng cách gấp trăm lần, trước đó chưa từng có.

Sau khi vạn tộc cạnh tranh mở ra, Dương Đại vẫn như cũ đứng trên chủ đảo, cũng không tu luyện, thỉnh thoảng nhìn xem bảng xếp hạng điểm tích lũy cho vui.

Ngày kế tiếp, Mộ Dung Trường An dùng tâm linh cảm ứng nói cho Dương Đại, Giao nhân tộc đã bị diệt, tu vi của hắn thuận thế đột phá tới Đa Văn Thánh cảnh trung kỳ, các âm chúng khác tu luyện Trường Sinh Quyết đều đang nhanh

chóng mạnh lên, Quỷ Thiên Tử bởi vì cảnh giới quá cao, tạm thời không có đột phá.

Dương Đại ở trong lòng nói:

- Người tới an bài để Giao Nhân tộc tự động sát lục di tộc, trừ nhân tộc ra, đều có thể giết.

Số lượng Giao Nhân tộc hết sức khổng lồ, đi đến chín ngàn vạn, nhưng tự động thành quân, số lượng âm chúng quá nhiều, cùng nhau tiến lên ngược lại dễ dàng dọa kẻ địch chạy, chẳng thà phân tán hành động.

Mộ Dung Trường An tỏ ra hiểu rõ, lập tức tiến đến an bài.

Âm chúng của Dương Đại tổng số đã vượt qua mười tám ức, mặc dù phải đi ra rất nhiều âm chúng, Thiên Khởi tiểu hải vực trong vẫn có khổng lồ Số lượng âm chúng sung làm tu luyện khí.

Bạn đang đọc truyện trên 123truyen. Vip , Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!.

Bàn Lôi Công, Khương Tiêu Dư hai tôn tồn tại đỉnh tiêm Thánh cảnh đều lưu ở chủ đảo, an toàn của Dương Đại phải được bảo đảm.

Dương Đại nằm trên ghế dựa, lần nữa mở ra bảng xếp hạng điểm tích lũy.

Thứ nhất, Bá Vương Bất Quá Giang, 850,923,120 điểm tích lũy.

Thứ hai, Thiên Đạo, 4,904,772 điểm tích lũy.

Thứ ba, Thích Tôn, 4,021,933 điểm tích lũy.

Thứ tư, Nghĩa, 3,244,030 điểm tích lũy.

Thứ năm, Mạnh Đại Đế, 3,005,872 điểm tích lũy.

Thứ sáu, Sát Sát Sát Sát, 2,811,109 điểm tích lũy.

Thứ bảy, Zeus, 2,800,041 điểm tích lũy.

Thứ tám, Mặt Trời Không Lặn Vinh Quang, 2,308,555 điểm tích lũy.

Thứ chín, Xuyên Qua Luân Hồi, 2,290,874 điểm tích lũy.

Thứ mười, Thâm Hải Chi Quang, 2,290,041 điểm tích lũy.

Hơn 850 triệu điểm tích lũy.

Người thứ hai còn không có đi đến năm trăm vạn điểm tích lũy, vẫn như cũ duy trì khoảng cách hơn trăm lần.

Từng có lúc, Dương Đại liệu mạng cũng không cách nào vượt qua Thiên Đạo, bây giờ Thiên Đạo căn bản không tạo hành uy hiếp với hắn trên bảng xếp hạng điểm tích lũy.

Sảng khoái!

Dương Đại nhìn xuống phía dưới, tên của trăm người đứng đầu phần lớn thì hắn đều từng nghe nói, ngoại trừ cường giả uy tín lâu năm, những cái tên mới cũng là những người thường xuyên được nhắc đến trên internet.

Trong mười hai Quốc trụ Hạ Quốc, chỉ có ba người tiến vào một trăm vị trí đầu, đủ để thấy thời đại mới đáng sợ.

Dương Đại bây giờ đã không có hứng thú với mười hai Quốc trụ, Tiêu Hưng cũng đã từng hỏi qua hắn, có muốn trở thành Quốc trụ hay không, nhưng bị hắn nhã nhặn từ chối.

Hắn chỉ muốn làm Cầu Trụ, khu khu, Địa Cầu Thần.

Nếu như trở thành một trong mười hai Quốc trụ, ngược lại kéo cao thân phận Quốc trụ khác, hắn muốn cấp bậc cho một thân một mình.

Quan trọng nhất chính là làm Quốc trụ cần chấp hành nhiệm vụ, hắn ngại phiền toái.

Dương Đại mang theo một nhóm âm chúng logout, Khương Tiêu Dư cũng bị hắn mang theo, bên người không có một vị chiến lực đỉnh tiêm, hắn không yên tâm.

Trở lại trong hiện thực, Kỳ Vân Yên không kịp chờ đợi cầm điện thoại di động lên, Liễu Tuấn Kiệt thì mở ti vi, quả nhiên, tin tức đài đang ở phát ra về Dương Đại trên bảng xếp hạng.

- Vạn tộc cạnh tranh mở ra đã có hai mươi lăm giờ, Bá Vương Bất Quá Giang vẫn duy trì ưu thế điểm tích lũy vượt qua người thứ hai gấp trăm lần, toàn cầu đều đang thán phục sự cường đại của hắn, Địa Cầu Thần danh phủ kỳ thực, do hắn mở ra cạnh tranh, hắn thống trị cạnh tranh...

Người dẫn chương trình chững chạc đàn hoàng khen ngợi Dương Đại, để hắn nghe mà trong lòng thoải mái.

Chương 497: Yêu Thần (1)

Tiếp tục thôi, đừng có ngừng.

Liễu Tuấn Kiệt tấm tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Gấp trăm lần khoảng cách, chủ nhân, hơi ít nha, lúc nào kéo khoảng cách vạn lần đi?

Dương Di liếc mắt nhìn hắn, nói:

- Ta phải ngơ ngác ra ngoài chinh chiến.

Liễu Tuấn Kiệt cổ co rút lại, không dám nói nữa.

Kỷ Vân Yên cầm điện thoại di động, điên cuồng chat chít, đoán chừng lại đang chém gió với mọi người trong nhóm Người Một Nhà Tương Thân Tương Ái.

Dương Đại đăng nhập Thiên Võng, quả nhiên, hot tìm kiếm bảng bị hắn thống trị.

Hot tìm kiếm thứ nhất, tám trăm triệu điểm tích lũy, cực hạn Địa Cầu Thần ở đâu?

Mở ra bài viết này, số bình luận, số tán thưởng, phát sốt, tất cả đều là trăm vạn, ngay cả mười vị trí đầu khu bình luận đều là được trăm vạn tán thưởng, lưu lượng nổ tung hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Mặc dù số lượng thí luyện giả càng ngày càng nhiều, nhưng tỉ lệ người bình thường vẫn rất lớn, bây giờ theo đuổi tinh tú chính là thí luyện giả.

Người ái mộ Dương Đại tuyệt đối là thứ nhất cả nước, toàn cầu đệ nhất.

Dương Đại đi tắm trong toàn mạng thôi phòng, không thể tự kèm chế.

Chạng vạng tối, hắn mới mang theo nhóm âm chúng trở lại trong Thâm Vực, hắn ban đầu muốn chờ cha mình logout, kết quả cha hắn căn bản không trở lại, đoán chừng cũng đang xông băng.

Có một con trai đầu băng, áp lực của ông ấy hắn là rất lớn.

Dương Đại suy nghĩ.

Thiên Khởi tiểu hải vực, trắng sáng sao thừa.

Dương Đại đi đến rìa vách núi ngồi xuống, hắn xuất ra Quang Lục kiếm, Khương Tiêu Dư bị hắn gọi tới, ngồi ở bên cạnh.

Khương Tiêu Dư rất khẩn trương, dù sao đôi phương đã là chủ nhân của hắn, đơn độc gặp mặt hắn, sẽ nói cái gì?

- Nói cho ta một chút về Kiếm Thánh đi.

Dương Đại bình tĩnh nói, Khương Tiêu Dư nghe xong, lập tức buông lỏng, thì ra là hỏi thăm người.

Hắn biết Dương Đại từng theo hầu Táng Kiếm tiên tử, quan hệ giữa hai người cũng không quá tệ.

Khương Tiêu Dư tấm tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Kiếm Thánh à, tiểu nữ oa này năm đó trở lại Kiếm tông, hết sức chảnh chọe, ngạo khí trùng thiên, nàng có được túi da nghiêng nước nghiêng thành, nhưng làm việc bá đạo, để cho người ta xem nhẹ mỹ mạo của nàng, cô gái này thật mạnh, thật không chịu thua ai, vừa trở lại Kiếm tông đã dám khiêu chiến Cơ Ngọc, mặc dù bại, nhưng nàng thể hiện ra thiên tư siêu tuyệt trong trận chiến kia, dẫn động Kiếm tông bảo điển, một buổi sáng ngộ kiếm, từ đó quật khởi là không thể ngăn cản...

Hắn nói xong, ngữ khí bắt đầu cảm khái, trong mắt tràn ngập ghen ghét và thần sắc xinh đẹp.

Đối với Kiếm Thánh, không chỉ là Man Hoang Chi Địa, Tu Tiên giả Đại Hạ vương triều hướng tới, ngay cả hắn sư thừa của nàng là Kiếm tông cảm thấy nàng rất kinh diễm.

Kiếm Thánh sinh trong loạn thế, được một trưởng lão Kiếm tông thu lưu, vị trưởng lão kia cũng là sư phụ của Mộ Dung Trường An, sau khi mang Kiếm Thánh trở lại Kiếm tông, không lâu liền mất tích, Kiếm Thánh ở trong Kiếm tông cũng không có bao lâu, lấy được Kiếm tông bảo điển liền rời khỏi, còn Mộ Dung Trường An, Kiếm tông căn bản không biết một người này.

Khương Tiêu Dư ghen ghét thiên tư của Kiếm Thánh, nhưng không thể không thừa nhận Kiếm Thánh rất mạnh, mấy trăm tuổi đã vượt qua tất cả người của Kiếm tông, trước khi dị nhân buông xuống, tốc độ đột phá tuyệt đối vang dội cổ kim, ít nhất Khương Tiêu Dư không thể tìm ra ai trong lịch sử có thể so sánh, ngoại trừ những thần thoại truyền thuyết khoa trương kia, cái gì mà một buổi sáng đón ngộ, đạp đất thành tiên, những tồn tại hư giả này.

Dương Đại nghe xong càng thêm cảm thấy hứng thú về Kiếm Thánh.

Dựa theo Khương Tiêu Dư nói, Táng Kiếm tiên tử chính là Kiếm Thánh hóa thân, còn về việc là phân hồn, hay là đầu thai, hắn cũng không rõ.

Trong nhận thức của Dương Đại, Táng Kiếm tiên tử yên lặng ít nói, cũng không giống như vị Kiếm Thánh hăng hái, lòng cao hơn trời trong miệng Khương Tiêu Dư kia, chẳng lẽ bởi vì phí hoài tháng năm?

- Đúng rồi, chủ nhân, đối phó Cơ Ngọc, không thể khinh thường, cái tên này mặc dù còn chưa chứng được Đại Thánh, nhưng thể chất hắn vô cùng đáng sợ, nghe nói hắn vẫn đã đạt được một thanh thần binh của Đại Thánh, thần binh Đại Thánh chính là Đại Thánh dùng hồn luyện chế mà thành, có thể ẩn nấp nặc trong linh hồn, thần binh Đại Thánh mạnh mẽ, thậm chí có linh trí của mình.

Sắc mặt Khương Tiêu Dư đầy nghiêm túc nói, nhắc đến Cơ Ngọc, hắn trong mắt hắn lộ ra vẻ kiêng dè.

Thần binh Đại Thánh?

Dương Đại cười cười, nói:

- Đồ chơi kia rất mạnh sao? Ta cũng có.

Khương Tiêu Dư yên lặng.

Sau đó mấy ngày, Dương Đại vẫn như cũ đợi trong chủ đảo không có ra ngoài, sau khi đại chiến cùng Giao Nhân tộc, tốc độ tăng trưởng điểm tích lũy của hắn chậm đi hẳn, dù sao rất khó tìm dị tộc tụ tập quy mô lớn giống như vậy, bất quá bởi vì chia ra mấy đường, tốc độ điểm tích lũy của hắn tăng trưởng vẫn như cũ để những người thí luyện khác theo không kịp.

Dương Đại không thể không dâng lên ý nghĩ xấu.

Chiến Tranh lệnh.

Hắn lúc trước dùng Chiến Tranh lệnh tru diệt Nộ Chiến tộc, mùi vị đó rất mỹ diệu, mà trong tay Nộ Hỏa Thần Tâm cũng có một khối Chiến Tranh lệnh, trước mắt vẫn giữ trong tay hắn.

Dương Đại điều động trăm vạn âm chúng Thu Tộc ra ngoài tìm kiếm bí cảnh, tìm hiểu hành tung dị tộc thiên ngoại.

Thời gian một tháng còn dài, đầy đủ hắn tiếp tục tăng trưởng.

Mỗi lần vạn tộc cạnh tranh đều sẽ biểu hiện chủng tộc xếp hạng, lần này, Dương Đại không chỉ nghĩ để mình không chịu thua kém, cũng muốn nhìn một chút có thể kéo theo nhân tộc Địa Cầu tiến vào thứ hạng cao hơn hay không.

Mặc dù có số lượng lớn âm chúng đang mất đi, nhưng mỗi ngày đều có liên tục không ngừng âm chúng mới bù vào, Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử đi đến chỗ nào, giết tới chỗ nào, bọn hắn chỉ giết sinh linh không phải nhân tộc, hai người đã trở thành Sát Thần trứ danh trên biển.

Chương 498: Yêu thần (2)

Long Cung.

Trên đại điện, quần thần tụ tập, Ngao Hành cũng đang có mặt.

Thanh Long đại biểu cho Long Vương vẫn đang ở trong một đồng vàng bạc châu báu, đây cũng không phải là bản tôn Long Vương, chẳng qua là sủng vật của Long Vương, có thể giúp đỡ truyền lại ý nghĩ của Long Vương.

Nam tử một nửa người dưới là vây cá mở miệng nói:

- Bệ hạ, gần đây Hồn Chủ đang trắng trợn tàn sát sinh linh, ngay cả Giao Nhân tộc cũng bị hấn bùng, dẫn đến lòng người trên biển bàng hoàng, tiếp tục như vậy nữa, trên biển ngoại trừ nhân tộc, chỉ sợ không còn chủng tộc khác, hấn thậm chí có thể sẽ đem mục tiêu thả vào trong biển, không thể lại dung túng hấn.

Vẻ mặt Ngao Hành không biểu tình, giống như không biết Hồn Chủ.

Những đại thần khác mở miệng, đều lo lắng Hồn Chủ sẽ phá hư trật tự của hải dương, chuẩn xác mà nói là đã phá hủy.

Hồn Chủ biểu hiện ra sát tính thật sự quá mạnh.

Nhị thái tử mở miệng nói:

- Nguyên nhân là thiên đạo đã mở ra một loại cạnh tranh nào đó đối với dị tộc, nhất định phải để bọn hấn thông qua sát戮 dị tộc tiến hành chiến đấu, Hồn Chủ nhìn như không cố kỵ gì, nhưng trước mắt còn chưa thâm nhập vào trong hải dương, rõ ràng là đang cho Long Cung mặt mũi, hấn vẫn biết phân

tắc, Long Cung chi phối Vô Tận Hải Dương, nhưng cũng không phải thánh phật, chúng ta nên đứng ở góc độ cao hơn đối đãi, sinh linh trước mắt chết tính là gì, một khi Hồn Chủ quật khởi, lại nhờ vào Long Cung chúng ta, hấn sau này chính là vũ khí mạnh nhất của Long Cung, Long Cung cũng không phải không có kẻ địch, chur vị hấn là rõ ràng.

Hấn vừa mở miệng, lúc này cũng có không ít người phụ họa.

Ngao Hành liếc nhìn nhị thái tử mắt, lặng yên không lên tiếng.

Thanh Long ngáp một cái, không có mở miệng.

Chúng đại thần nghe nhị thái tử nhắc nhở, đủ loại thấp giọng trao đổi, nói chuyện đều là chuyện khác, tỷ như Tượng Thiên châu, phật môn, thần thú, Thánh Nhân các loại.

Một Giao Long Đại Yêu mở miệng nói:

- Bệ hạ, Kiếm tông Thánh tử Cơ Ngọc muốn tìm một thân thần giáp, hấn bảo sau khi Kiếm tông trọng lập Thánh địa, nguyện cống hiến ra ba bức tàn đồ của Cửu Yêu thần đồ, nói như vậy, Long Cung chỉ thiếu hai phần tàn đồ, là sẽ tập hợp đủ Cửu Yêu thần đồ, tìm kiếm truyền thừa của Yêu Thần.

Vừa dứt lời, đại điện lúc đầu xao động trong nháy mắt an tĩnh.

Thanh Long cũng mở to mắt, trong mắt Long vương phát ra ánh sáng lạnh lẽo, tất cả mọi người cả kinh cúi đầu, không dám đối mặt.

- Vậy thì để cho hấn đi tới Long Cung tự mình chọn lựa thần giáp, bất quá hấn nhất định phải mang theo ba bức tàn đồ đến đây, trăm không muốn chờ Kiếm tông lập Thánh địa.

Thanh Long dùng khẩu khí không thể nghi ngờ nói.

Giao Long Đại Yêu lập tức đáp ứng.

Tứ Thái Tử hưng phấn nói:

- Yêu Thần trong truyền thuyết có thể tranh phong cùng viễn cổ thần tiên, nếu đạt được truyền thừa của hắn, phụ vương, ngài có phải có thể tái hiện uy phong Yêu tộc ngày xưa hay không?

Thanh Long liếc mắt nhìn hắn, không có trả lời.

Một lão thần vuốt râu cười ha hả nói:

- Bệ hạ không cần tái hiện yêu tộc, bệ hạ hoàn toàn có thể lấy Long Cung làm đầu, xây dựng chủng tộc hoàn toàn mới, đoạt khí vận thiên địa, thành tựu vạn kiếp bất diệt, thần thánh vạn kiếp bất tử.

Những đại thần khác cũng mặc sức tưởng tượng theo, đến mức Hồn Chủ, đã bị bọn hắn ném ra sau ót.

Thời gian vạn tộc cạnh tranh mở ra đã có chín ngày, Dương Đại nằm trên bờ cát phơi nắng, lấy ra bảng xếp hạng điểm tích lũy xem xét.

Thứ nhất, Bá Vương Bất Quá Giang, 1,690,276,325 điểm tích lũy.

Thứ hai, Thiên Đạo, 7,305,551 điểm tích lũy.

Thứ ba, Thích Tôn, 6,207,412 điểm tích lũy.

Đệ tứ, Nghĩa, 6,200,879 điểm tích lũy.

Thứ năm, Mạnh Đại Đế, 5,308,927 điểm tích lũy.

Thứ sáu, Sát Sát Sát Sát, 5,108,211 điểm tích lũy.

Thứ bảy, Zeus, 4,980,326 điểm tích lũy.

Thứ tám, Mặt Trời Không Lặn Vinh Quang, 4,891,277 điểm tích lũy.

Thứ chín, Xuyên Qua Luân Hồi, 4,708,288 điểm tích lũy.

Thứ mười, Thâm Hải Chi Quang, 4,300,205 điểm tích lũy.

Xếp hạng mười vị trí đầu không có biến hóa, điểm tích lũy của những người thí luyện khác tăng trưởng cũng bắt đầu giảm bớt, dù sao năng lực giết địch và số lượng giết địch cũng không phải quan hệ trực tiếp, trời đất bao la, tìm kiếm dị tộc cũng cần thời gian, hướng chỉ là dưới tình huống trăm triệu người cạnh tranh cùng một chỗ tìm kiếm, điểm tích lũy tăng trưởng tự nhiên càng nhanh.

Tốc độ điểm tích lũy của Dương Đại tăng trưởng vẫn nhanh như cũ, những người thí luyện khác đều có thể hiểu được, bởi vì Hồn Chủ đang trắng trợn đồ sát yêu tộc trên biển tại hải ngoại, tin tức dị tộc cũng đã bị truyền đến trên mạng.

- So với Dương Đại người đông thể mạnh, tuyệt đại đa số thí luyện giả đều có thể dựa vào tự mình đi giết, tự nhiên không so được.

Dương Đại cũng dò xét xếp hạng của các chủng tộc khác tham gia vạn tộc cạnh tranh.

Trước kia tại Đại Hạ vương triều đã gặp được kẻ cướp Đoạt Ma tộc, hiện tại muốn tìm, không khó lắm, hấn phái đi ra trăm vạn âm chúng tìm kiếm, Thu Tộc có tốc độ rất nhanh, nhanh hơn Tu Tiên giả cùng cảnh giới nhiều.

Ngay khi Dương Đại nhìn thấy bên mình xếp hạng ở khoảng hai mươi vạn trên bảng xếp điểm tích lũy của vạn tộc cạnh tranh, âm thanh của một âm chúng vang lên trong lòng hấn.

- Chủ nhân, phát hiện thân ảnh dị tộc, chúng ta bắt được một vị, hỏi thăm một phen, bọn hấn đến từ Chiến Tộc.

Dương Đại nghe xong, bắt đầu liên hệ tộc trưởng các đại chủng tộc thủ hạ mình, hỏi bọn họ một chút có hiểu rõ Chiến

Tộc hay không.

Tộc trưởng Nộ Chiến tộc trả lời:

- Chiến Tộc, rất mạnh, Nộ Chiến tộc từ trong miệng một tù binh biết được một chủng tộc này, là chủng tộc cường đại xếp hạng mười vạn trong chủng tộc cạnh tranh, thực lực thâm bất khả trắc.

Trước mười vạn?

Dương Đại cảm nhận được áp lực, sau đó để tên âm chúng kia mang tù binh Chiến tộc về, hẳn phải hỏi thăm một phen thật tốt.

Chương 499: Chiến tộc, Phù Đồ tộc, Cực Bạng tộc

Trong hai ngày sau, lần lượt có âm chúng phát hiện thân ảnh những dị tộc khác, Dương Đại để bọn hắn hợp lực bắt lấy tù binh, tất cả đều nhốt lại, đến lúc đó tra hỏi thật tốt.

Một đám âm chúng bắt lấy sinh linh Chiến Tộc về tới trước nhất, Dương Đại đã sớm để cho người ta thành lập địa lao, còn sắp đặt cấm chế cường đại, vị sinh linh Chiến Tộc này chính là vị tù binh thứ nhất.

Cách cửa nhà lao, Dương Đại quan sát vị sinh linh Chiến Tộc này.

Làn da hiện lên màu lam sậm, thân hình muốn nhỏ hơn người trưởng thành thường thường, trên người mọc ra lớp biểu bì như áo giáp, khuôn mặt gầy gò, rất giống người, nhưng ánh mắt của hắn rất lớn, như là hai trứng gà nhô lên, trên đầu không có lông tóc, chỉ có từng cây sừng nhọn hướng ra sau.

Vị sinh linh Chiến Tộc này tản ra sát khí cực mạnh, rõ ràng chẳng qua là Luyện Hồn cảnh, lại có uy thế Đạp Hư cảnh.

Khương Tiêu Dư đứng ở bên cạnh Dương Đại, tầm tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Dị tộc thật sự là đáng đập thiên kì bách quái, bất quá thể chất của hắn xác thực vượt qua nhân tộc.

Lúc này, một âm chúng đi vào trước mặt Dương Đại, người này là thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu, tên Vương Hàn, chết trận trong chủng tộc đào thải, hắn có thiên phú cấp S điều khiển thần trí của người khác, bất quá thiên phú này không thể

trăm phần trăm thành công, yêu cầu hai bên chênh lệch cảnh giới không lớn, hoặc đối phương đang ở vào trạng thái bị thương nặng.

Vương Hàn hướng Dương Đại chấp tay hành lễ, sau đó thi triển thiên phú với sinh linh Chiến tộc, hai tay của hắn toát ra ánh sáng tím, mười phần yêu dị, ánh sáng tím chui vào cửa nhà lao, chui vào thất khiếu sinh linh Chiến Tộc.

Khương Tiêu Dư hứng thú nhìn xem một màn này, hắn một mực rất tò mò về thiên phú của dị nhân.

Rất nhanh, toàn thân sinh linh Chiến Tộc run rẩy, sắc mặt Vương Hàn cũng trở nên khó coi, hai tay đang run rẩy, cũng may hắn có thể kiên trì.

Đại khái đi qua năm phút đồng hồ, sinh linh Chiến Tộc mở to mắt, con ngươi của hắn hiện lên màu tím, có chút kinh dị.

Sinh linh Chiến Tộc đứng lên, mặt hướng về phía Dương Đại.

Vương Hàn miễn cưỡng cười vui nói:

- Chủ nhân, ngài có thể hỏi hắn.

Âm chúng không cảm giác được thống khổ, nhưng dù sao cũng là hồn thể, năng lượng hồn thể sẽ bị tiêu hao, linh lực cũng như thế, chương khổng tên này khiến cho hắn tiêu hao rất nhiều, bất quá có thể hướng chủ nhân chứng minh mình, hắn vẫn rất cao hứng.

Dương Đại gật đầu, sau đó nhìn về phía sinh linh Chiến Tộc, hỏi:

- Chiến Tộc có bao nhiêu sinh linh?

Trong Thâm Vực, bất kỳ chủng tộc nào nói chuyện đều sẽ bị thống nhất thành một loại ngôn ngữ, trao đổi không có chướng ngại.

Sinh linh Chiến tộc chờ đợi trả lời:

- Hơn hai mươi bảy tỷ... Cụ thể không rõ ràng...

Nhiều như vậy...

Dương Đại truy vấn:

- Người thí luyện kia có bao nhiêu?

- Gần hai trăm ức....

Dương Đại kinh hoàng.

Vương Hàn cũng bị hù dọa, cái tỷ lệ này cũng quá cao đi.

Dương Đại hỏi:

- Người mạnh nhất trong Chiến Tộc là ai, cảnh giới gì?
Thiên phú đẳng cấp gì?

- Ta không rõ ràng, chỉ biết tộc ta có rất nhiều Đại Thánh, có hơn trăm vị thiên phú cấp Vô Hạn, nghe nói còn có thiên phú mạnh hơn, bất quá là cơ mật, cũng không có phát động thông báo Thâm Vực....

Chư vị Đại Thánh, hơn trăm vị thiên phú cấp Vô Hạn...

Dương Đại nghe xong yên lặng.

Cái này là nội tình của cường tộc trong top mười vạn sao?

Nhân tộc Địa Cầu chỉ có Dương Đại một người thiên phú cấp Vô Hạn, trước mắt còn không ra đời cấp Cực Trụ, thiên phú cấp Thần Giới, ngay cả thấp hơn là cấp Siêu Tinh cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Mấu chốt nhất là Chiến Tộc có thật nhiều Đại Thánh, trước mắt dưới tay Dương Đại không có Đại Thánh, Hình Thánh cần mở ra hình thái Âm Thần mới có thể trở lại thực lực đỉnh phong.

Không thể chạm vào.

Dương Đại vừa nghĩ tới tiến hành đơn đầu cùng chủng tộc như vậy, hắn cảm giác mười tám ức âm chúng của mình căn bản không đáng chú ý.

Sau đó, hắn lại hỏi một vài vấn đề, nhưng tên này đều trả lời không rõ ràng rất nhiều câu hỏi, hắn không khỏi hoài nghi Vương Hàn căn bản không có thành công, tên này đang giả ngu, bất quá Vương Hàn cam đoan thành công, hắn chỉ có thể thôi.

Như vậy xem ra, chủng tộc khác rất bảo mật tin tức của chủng tộc mình, có lẽ là bởi vì xông xáo lâu trong Thâm Vực, bọn hắn cũng sẽ đề phòng đủ loại thiên phú.

Dương Đại không có biến tên này thành âm chúng, mà giam giữ ở đây, chờ đợi sau này dùng Chiến Tranh lệnh thanh lý chủng tộc.

Chiều hôm ấy, lại có một tù binh bị áp giải đến, Dương Đại mang theo Vương Hàn đến đây khảo vấn.

Tù binh này đến từ Phù Đồ tộc, cũng là chủng tộc cường đại xếp hạng trong mười vạn, tộc nhân hắn phân bố trên mấy trăm tinh hệ, cũng điều động lượng lớn tộc nhân thăm dò từng bí cảnh cùng với địa vực ở trong Thâm Vực.

Số lượng của Phù Đồ tộc càng thêm khoa trương, đi đến năm mươi tỷ.

Không thể trêu vào.

Dương Đại thâm hận, làm sao tùy tiện bắt hai thí luyện giả dị tộc đều có lai lịch lớn như vậy?

Bởi vì lao ngục có cấm chế, hai vị tù binh này tương đương với ở vào trạng thái chiến đấu, một mực không thể logout, Dương Đại còn cố ý hỏi qua, bọn hắn có thể ở đây liên hệ chủng tộc của mỗi người hay không, may mắn cũng không có,

bằng không Dương Đại cũng chỉ có thể trước hết giết để tránh lộ hành tung.

- Từ nay về sau, ngươi là Lao Ngục quan địa lao, hết thấy sự vụ lớn nhỏ trong địa lao do ngươi quản lý.

Dương Đại nhìn về phía Vương Hàn, phân phó.

Trong loại thiên phú này, Vương Hàn có tu vi mạnh nhất, tìm không ra người thích hợp hơn.

Vương Hàn mừng rỡ, vội vàng bái tạ.

Chương 500: Quỷ Thiên Tử chiến Đại Thánh, Dương Đại huyễn tượng

Sau khi đưa tới các tù binh khác, Dương Đại lười nhác tự mình hỏi thăm, tất cả đều giao cho Vương Hàn, hắn còn để Vương Hàn triệu tập mấy người có thiên phú giống hắn, tạo thành khảo sát đội, vì đề phòng ngoài ý muốn, Dương Đại để một cao thủ Thánh cảnh đến từ Lôi Thần tháp tọa trấn địa lao, lại phân phối một ngàn tên âm chúng làm ngục tốt.

Wương Hàn cảm nhận được trọng dụng, càng thêm ra sức.

Sau năm ngày.

Trong địa lao đã có hơn ba mươi vị tù binh, tất cả đều đến từ chủng tộc khác biệt.

Điều này cũng làm cho Dương Đại ý thức được Thâm Vực nước rất sâu, ít nhất sâu hơn so với nhìn bề ngoài, chủng tộc cường đại đều đang bận thăm dò mọi ngõ ngách.

Nhân tộc Địa Cầu còn đang ở trong giai đoạn thích ứng Thâm Vực, khoảng cách không thể bảo không lớn.

Một ngày này, Dương Đại tới đến địa lao, trong tay hắn nắm một khối Chiến Tranh lệnh.

Hắn đã truyền tống hết thầy âm chúng ra ngoài chinh chiến về đến, những âm chúng chuyên thế vẫn ở trong thế giới của mỗi người, không có hai mươi năm, hắn sẽ không động.

Hai ngày này, tốc độ điểm tích lũy của Dương Đại tăng trưởng mặc dù vẫn là nhanh nhất trong thí luyện giả, nhưng

hắn không hài lòng, cho nên chuẩn bị làm một phát lớn.

Được Vương Hàn, Khương Tiêu Dư đồng hành, bọn hắn đi vào trước một nhà lao, bên trong có một nữ tử tóc tai bù xù đang co ro, y phục lam lũ, thoát nhìn rất giống nhân tộc, kì thực là dị tộc.

Tộc này tên Cực Băng tộc, đến từ tinh hệ rất xa xôi, nhiệt độ tinh cầu của bọn hắn cực thấp, cho nên bọn hắn lấy Băng lên tên.

Chi tộc này trước đó không lâu vừa sinh ra một vị Đại Thánh, số lượng chủng tộc đi đến ba tỷ.

Chỉ cần nuốt bọn hắn vào, thế lực của Dương Đại sẽ lần nữa tăng mạnh.

- Người muốn làm gì?

Nữ tử Cực Băng tộc run giọng nói, ánh mắt nhìn về phía Dương Đại tràn ngập kinh khủng.

Trên da dẻ của nàng che kín băng tinh, khiến cho Dương Đại thấy không rõ hình dáng của nàng, bất quá âm thanh của nàng rất dễ nghe.

Dương Đại lộ ra nụ cười, nói:

- Đưa Cực Băng tộc các ngươi một cơ duyên to lớn, rất nhanh chúng ta chính là người nhà.

Vương Hàn, Khương Tiêu Dư cười to theo, bọn hắn đều rất chờ mong đại chiến tiếp theo, nhất là Khương Tiêu Dư, hắn bức thiết mong muốn chứng minh bản thân mình.

Dương Đại trực tiếp đem linh lực rót vào trong Chiến Tranh lệnh, trong chốc lát Chiến Tranh lệnh xuất phát ra cường quang, hắn cấp tốc lựa chọn nữ tử Cực Băng tộc.

Một giây sau, hắc cảm giác trời đất quay cuồng, rất nhanh đã rơi xuống đất.

【 Bởi vì người sử dụng Chiến Tranh lệnh, người và Cực Băng tộc tiến vào chiến trường chủng tộc đào thải, chỉ khi người giết hết chủng tộc đối phương, mới có thể rời khỏi 】

Thấy hàng chữ này, Dương Đại thờ ơ, hắc mở to mắt, đập vào mắt không ngờ không phải là Ma Ngục đại lục, mà là một mảnh thảo nguyên rộng lớn vô ngần, bầu trời xanh thẳm, vạn dặm không mây, trên trời không nhìn thấy mặt trời, nhưng lại có ánh sáng.

Cái trán Dương Đại hiện ra hắc văn, khói đen khuếch tán từ lòng bàn chân, cấp tốc bao phủ mấy trăm dặm, không gian phía sau hắc trở nên đen kịt, tựa như một lỗ đen thật lớn trôi nổi trên thảo nguyên, đêm không hết âm chúng bay ra ngoài, tre già măng mọc, như cá diếc sang sông.

Theo trong hắc vụ hiện ra số lượng âm chúng càng khổng lồ, tràng diện cực kỳ tráng quan, tựa như cánh cửa Địa Ngục đang mở ra.

Không đến mười giây, Dương Đại liền triệu hoán ra hết tất cả 1,5 tỷ âm chúng, hắc còn lưu lại ba trăm triệu ở trong Thâm Vực, thủ hộ Thiên Khởi tiểu hải vực.

Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử, Hình Thánh, Khương Tiêu Dư, Bàn Lôi Công, Trụ Nộ thiên vương, Thạch Long, Thái Dương Thần, Hùng Liệt, Thiên Thần, Nộ Hỏa Thần Tâm, Nộ Vũ Thần, Giang Lễ các loại, trên trăm âm chúng nắm giữ quyền lực tụ hợp ở cạnh hắc.

Sát Hải tộc Sát Hải Thần toát ra từ mặt đất, đứng ngạo nghễ trên bầu trời, tựa như một ngọn núi to lớn, Ma Thần tộc Thực Hầu cũng to lớn, giống như thái sơn đang di chuyển.

Vạn Thiên Hào lơ lửng giữa không trung, vận dụng thần nhãn, quét nhìn tám phương thiên địa.

Liều Tuấn Kiệt hưng phấn nói:

- Lại khai chiến, chủ nhân, đánh như thế nào đây?

Giang Lễ lay động quạt giấy, cười nói:

- Đối phương có ba tỷ người, thực lực cụ thể như thế nào, còn không dễ phán đoán, bất quá vị Đại Thánh kia, trước hết giết chết, sau khi giết chết lại triệu hoán ra, còn lại đều là một đám ô hợp.

Bàn Lôi Công cười nói:

- Đối phương vừa bước vào Đại Thánh, há có thể so được thượng cổ Đại Thánh chúng ta?

Hắn đã thể nghiệm qua hình thái Âm Thần, cũng không nuôi tiếc, hắn cũng ý thức được khi tiến vào hình thái Âm Thần, thực lực của hắn kém xa Hình Thánh, Hình Thánh nắm giữ thần thông cùng với thiên phú chiến đấu đều vượt xa quá hắn.

Vạn năm trước, nhân tộc Đại Thánh sao mà nhiều, nhưng có thể trở thành một trong chín đại thánh, đủ để thấy Hình Thánh mạnh mẽ như thế nào.

- Cực Băng tộc tuy có ba tỷ thành viên, nhưng thí luyện giả chỉ có tám trăm triệu, tình huống rất giống nhân tộc Địa Cầu, vị Đại Thánh kia cũng giống như chủ nhân chúng ta vậy, áp đảo toàn thể chủng tộc.

Vương Hàn mở miệng nói, đối mặt một đám đại lão, hắn vẫn rất khản trương.

Trước khi những người ở đây trở thành âm chúng, tuyệt đại đa số đều là tồn tại hèn nhát ngưỡng vọng, tùy tiện một người đều đủ để quét ngang Địa Cầu.

Dương Đại hỏi:

- Cảm nhận được khí tức của bọn hắc không?

Khương Tiêu Dư gật đầu nói:

- Đang ở cái hướng kia, còn có khí tức của mười bảy vị Thánh cảnh.

Theo tay của hắc nhìn lại, phần cuối đường chân trời thoát nhìn vô cùng bình tĩnh, không có bất kỳ dị tượng gì.

- Ta đi trước đi, ta có kinh nghiệm giao thủ cùng Đại Thánh, đánh không lại có thể trốn, đoán chừng Cực Băng tộc đang đại loạn, bọn hắc nghĩ không ra sẽ đột nhiên sẽ bị kéo vào chiến trường.

Chương 501: Cơ Ngọc cùng Hồn Chủ (1)

Quỷ Thiên Tử mở miệng nói, vẻ mặt hắn không biểu tình, nhưng đáy mắt đã toát ra sát ý cùng vẻ điên cuồng.

Dương Đại gật đầu đồng ý, cuộc chiến thành danh của Quỷ Thiên Tử chính là chạy trốn khỏi tay Đại Thánh, từ đó về sau, không người nào dám trêu chọc hắn, mãi đến khi Dương Đại xuất hiện.

Quỷ Thiên Tử hóa thành một luồng quỷ khí, biến mất tại chỗ, đến vô ảnh, đi vô tung.

Nhóm âm chúng nhìn thấy thân pháp như vậy than thở, cho dù Thánh cảnh tồn tại cũng không cách nào bắt được phương hướng khí tức hắn đi đến, thật giống như tan biến tại chỗ.

Năm giây sau.

Oanh.

——.

Phần cuối thiên địa truyền đến tiếng nổ kinh thiên động địa, 1,5 tỷ âm chúng cùng nhau nhìn lại, phần cuối đường chân trời hướng kia bay lên một cột sáng màu đen, chợt nhìn, tựa như phân thiên địa một thành hai, cực kỳ hùng vĩ.

Quỷ Thiên Tử khai chiến.

- Tất cả mọi người đề phòng, chuẩn bị chiến đấu.

Mộ Dung Trường An bay tới không trung, mở miệng nói, âm thanh không to, dùng chính là một loại bí thuật Hình

Thánh dạy, có thể rõ ràng mà truyền vào trong tai mỗi một vị âm chúng.

Dương Đại hoán đổi thị giác Quỷ Thiên Tử nhìn lại.

Thật nhanh.

Dương Đại chỉ cảm thấy hoa cả mắt, hấn nhưng là tu vi Thiên Nguyên cảnh, cũng theo không kịp tốc độ của Quỷ Thiên Tử, chỉ cảm thấy sự vật trong ánh mắt dùng tốc độ khó có thể lý giải được mà biến ảo.

Quỷ Thiên Tử đang điên cuồng sát戮.

Đột nhiên, Quỷ Thiên Tử dừng lại, Dương Đại thấy rõ ràng, hấn đang ngừng ở trên không trung, bốn phương tám hướng tất cả đều là từng sợi băng trụ, đếm không hết chiến sĩ Cực Băng tộc trốn ở trong băng trụ, ngay phía trước ánh mắt xuất hiện một thân ảnh, quanh thân lượn vòng gió lạnh, từng phiến băng nhọn quay vòng, uy thế đáng sợ, vén trời lật, phía dưới thảo nguyên đã nứt ra, giống như mạng nhện khuếch tán, mỗi một khe đều là hẻm núi sâu không thấy đáy.

Dương Đại còn chưa thấy rõ hình dáng đạo thân ảnh kia, Quỷ Thiên Tử đột nhiên rút lui.

Không phải rút lui, là bị một loại thần thông cường đại nào đó đánh trúng, không kịp né tránh, bị đánh bay ra ngoài.

Trời đất quay cuồng, Quỷ Thiên Tử bị đánh nhập vào trong một khối băng trụ to lớn, đếm không hết vụn băng xuất hiện trong ánh mắt.

Quỷ Thiên Tử không có vì bị đánh bại, ánh mắt thoáng qua, hấn xuất hiện lần nữa ở trên không trung, từng con quạ đen bay qua trước mắt hấn, hai tay của hấn nhanh chóng thi pháp, đếm không hết quạ đen bạo tán, đêm tối bao phủ chiến trường.

Dương Đại thu hồi thị giác, hấn mở to mắt, nhóm âm chúng thì mỗi người lãnh tụ chỉ huy một chút đã bày ra trận hình, có tới hơn hai mươi loại đại trận nhưng bất cứ lúc nào cũng có thể hoán đổi.

- Đi thôi, trực tiếp tiến vào chiến trường.

Dương Đại mở miệng nói, hấn thả người vọt lên, Băng Bạo Thiên Long đến từ Hỉ Nhã cao sơn trên cấp tốc bay tới, dùng đầu rồng tiếp được hai chân Dương Đại, 1,5 tỷ đại quân trùng trùng điệp điệp đi đến chiến trường, tốc độ không chậm.

Khương Tiêu Dư cảm khái:

- Thật là mạnh, không ngờ lại có thể giao thủ cùng Đại Thánh.

Bàn Lôi Công cười nói:

- Đại Thánh uy áp xác thực khủng bố, nhưng kém xa Hình Thánh.

Hình Thánh và Lôi Thánh đại chiến rung động mỗi một vị âm chúng, cho nên một trận chiến này, tuyệt đại đa số âm chúng đều tràn ngập lòng tin, chỉ có âm chúng mới gia nhập có chút hoảng hốt.

Đám âm chúng hạch tâm nghị luận, Dương Đại không có tham gia, mắt hấn nhìn phía trước, ra vẻ lo lắng.

Hấn nhìn như trấn định, trong lòng lại miên man bất định.

Sau khi một trận chiến này kết thúc, số lượng âm chúng của hấn sẽ đi đến bốn mươi tám ức, điểm tích lũy của hấn sẽ khoa trương ra sao?

Hấn bắt đầu chờ mong tình cảnh hùng vĩ năm mươi ức đại quân bao vây Kiếm tông.

Vị —

Một tiếng xé gió chạy nhanh đến, Dương Đại định thần nhìn lại, một đạo băng tiễn đi ngang qua bầu trời, bắn thẳng về phía hắn.

Đối mặt công kích đột nhiên đột kích, Dương Đại không có tránh né, Khương Tiêu Dư bên cạnh phát tay chém đi, dễ dàng đánh nát băng tiễn.

- Hừ!

Về mặt Khương Tiêu Dư đầy lạnh lẽo, trực tiếp tể ra một cây dù màu, xích ô cấp tốc mở ra, bay tới không trung, hướng về chiến trường bay ra ra vô số hồng tinh, trùng trùng điệp điệp bay đi, bầu trời tựa như trực tiếp biến đỏ, chiếu rọi trên thảo nguyên vô biên vô tận.

- Tăng tốc!

Âm thanh của Dương Đại vang lên trong lòng mỗi một vị âm chúng, trong giọng nói lạnh lẽo tràn ngập sát ý.

1,5 tỷ đại quân đột nhiên gia tốc, phô thiên cái địa đánh tới.

Khác biệt với Cực Băng tộc, âm chúng của Dương Đại tất cả đều là đơn vị tác chiến, cho dù là người bình thường, sau khi trở thành âm chúng cũng có thể thu được số lượng lớn công pháp tu hành, pháp thuật bí tịch, Dương Đại mượn lực khổng chế tuyệt đối dành cho âm chúng, cho nên căn bản không sợ thủ hạ mạnh lên sẽ phản phệ mình hay không, hắn thích nhất chính là toàn dân tu tiên.

Dương Đại cảm thụ được khí tức Quỷ Thiên Tử bắt đầu biến yếu, đoán chừng muốn chịu không được.

Hắn không nói hai lời, ném ra Sát Hồn, giao cho Hình Thánh, mở ra hình thái Âm Thần, lựa chọn Hình Thánh, trong chốc lát, 1,5 tỷ âm chúng phát ra ánh sáng màu lục, phóng lên tận trời, hóa thành chùm sáng màu đen chui vào trong cơ thể Hình Thánh.

Sở dĩ không lập tức sử dụng hình thái Âm Thần, chính là hi vọng có âm chúng dẫn xuất Đại Thánh đến, như vậy mới giết.

- Trò hay mở màn, Cực Bổng tộc, các người nên như thế nào tiếp nhận mười phút đồng hồ này đây?

Dương Đại lâm bầm, vừa dứt lời, Hình Thánh cao trăm trượng tan biến tại chỗ, nhấc lên từng trận kinh phong.

Cùng lúc đó, chiến trường đã xuất hiện trong ánh mắt của Dương Đại.

Lại một trận đại chiến quy mô mấy chục ức sắp bắt đầu.

Long Cung, trong một tòa đại điện rộng rãi, hai bóng người đang đi.

Chương 502: Cơ Ngọc cùng Hồn Chủ (2)

Tứ Thái Tử cười cười nói nói, giới thiệu bảo vật của Long Cung cho người bên cạnh, hai phía đại diện trưng bày hai hàng giá đỡ thần binh, mỗi cái cách xa nhau ba trượng, mỗi một tanh thần binh, pháp bảo, áo giáp đều tản ra lưu quang, xem qua đã rất bất phàm.

Nam tử đi theo bên cạnh Tứ Thái Tử người mặc một bộ đồ đen, tóc dài bàn đỉnh trong quan có hình dáng như lông vũ khảm châu đỏ tía, khuôn mặt anh tuấn, mày kiếm mắt sáng, trên hai tay đeo vòng tay hai bạc, lúc hành tẩu, tựa như Tinh Thần đang lóe lên, giày của hắn cực kỳ thần kỳ, mỗi một bước dưới chân đều sẽ giẫm ra quang sáng, hắn như tiên thần hành tẩu tại thế gian.

Hắn chính là Thánh tử kiệt xuất nhất Kiếm tông, Cơ Ngọc.

- Cơ thánh tử có hài lòng không?

Tứ Thái Tử cười hỏi, trên mặt mang theo hơi lộ ra nụ cười.

Cơ Ngọc khẽ lắc đầu, nói:

- Đều kém một chút, nội tình Long Cung hắn là không chỉ như thế này.

Tứ Thái Tử cười nói:

- Đó là tự nhiên, tiếp tục xem tiếp đi.

Cơ Ngọc lộ ra nụ cười.

Tứ Thái Tử tò mò hỏi:

- Hồn Chủ chính là dị nhân, Kiếm tông tuyên bố muốn diệt trừ dị nhân, các ngươi không lo lắng hấn để mắt tới các ngươi sao?

- Bây giờ Hồn Chủ có thể nuốt Thánh địa.

Nhắc đến Hồn Chủ, Tứ Thái Tử cũng có chút phát sầu.

Cơ Ngọc mặt không đổi sắc, nói:

- Ngày Kiếm tông trọng lập Thánh địa, hấn tất nhiên sẽ ra tay, Kiếm tông đã đào mộ sâu cho hấn.

Tứ Thái Tử nghe xong, hai mắt lập tức tỏa sáng, hấn nhắc nhở:

- Dưới tay Hồn Chủ có Hình Thánh, đây chính là một trong chín Đại thánh thượng cổ Nhân tộc.

Tên Hình Thánh đã truyền khắp vùng biển vô tận, các thế lực lớn đều biết dưới tay Hồn Chủ có một tôn đại thần dạng này.

- Ta biết, hấn có thể đạt được linh hồn Hình Thánh cũng là nhờ ánh sáng của Kiếm tông, cứ xem đi, gió lốc bé tí ti của Hồn Chủ sẽ đứng tại Thương Hải thiên vực.

Cơ Ngọc nói mây trôi nước chảy, giống như đã định ra kết cục cho Dương Đại.

Tứ Thái Tử mặt mày hớn hởi, nói:

- Đến lúc đó ta có thể được tự mình tiến đến xem kịch vui rồi.

Khóe miệng Cơ Ngọc khẽ nhếch, hiển lộ rõ ràng tự tin tuyệt đối.

Trên chiến trường chủng tộc đào thải độc lập.

Oanh!

Một tôn thân ảnh đáng sợ từ trên trời giáng xuống, nện ở phía trên phế tích, vô số bùn đất, đá vụn, thi thể bị đánh bay.

Chính là Đại Thánh Cực Băng tộc!

Một đường hạ xuống, gương mặt vị Đại Thánh này lộ ra vẻ thống khổ, đáng dấp hấn không sai biệt lắm phần lớn Cực Băng tộc nhân, chẳng qua là thân hình càng cường tráng hơn, áo giáp trên người đã phá toái, cực kỳ chật vật.

Theo ánh mắt của hấn nhìn lại, trong đây trời mưa sa như trút nước của những mảnh đá vỡ có một đạo thân ảnh đứng ngạo nghễ trên không, từng đầu Hắc Long quay quanh người hấn, không ai bì nổi.

Hình Thánh!

Nhìn thấy người mạnh nhất trong chủng tộc bị đánh đến không có chút lực lượng chống đỡ, sĩ khí Cực Băng tộc trên chiến trường giảm lớn.

- Làm sao có thể! Tên đó là ai?

- Cực Băng tộc chúng ta khi nào trêu chọc qua người. mạnh như thế...

- Xong... Tộc ta xong rồi...

- Các người có phát hiện, những tộc nhân chết trận sống lại, chuẩn xác mà nói là dùng tư thái âm hồn tiếp tục chiến đấu với chúng ta, đó là thiên phú của địch nhân?

- Đáng giận, ta không cam tâm.

Trận tuyến Cực Băng tộc đã bị xáo trộn triệt để, đại quân âm chúng ngược lại, vẫn dùng trận hình đại trận, kéo dài đồ sát, hai vị Âm Vương bay tới bay lui trên chiến trường, hấp thu hồn phách dọc đường, Dương Đại cũng như thế, số lượng tộc nhân Cực Băng tộc nhiều như thế, hấn nhất định phải hút một hơi, tranh thủ đột phá một tầng tiểu cảnh giới.

Dương Đại tính toán tính toán thời gian, trong lòng thúc giục Hình Thánh làm nhanh lên.

Hình Thánh giờ cao Sát Hồn, lao xuống, đại địa chấn động, bao phủ mấy vạn dặm, giống như tận thế đột kích, vô tận khói đen bao phủ bát phương.

Trên chiến trường, Lôi Công, Khương Tiêu Dư, tộc trưởng Giao Nhân tộc tam đại Tịch Cố Thánh cảnh thăng thần thoải mái, thỏa thích tiêu xài linh lực, trắng trợn tàn sát Cực Băng tộc.

Hình thái Âm Thần mở ra không đến bảy phút, Cực Băng tộc đã chết hơn trăm triệu sinh linh, đủ để thấy đại quân âm chúng cường thế.

Sau khi hấp thu Cực Băng tộc nhân, cường giả Thánh cảnh thủ hạ Dương Đại đã đột phá ba mươi vị, trái lại Cực Băng tộc chỉ có vài vị, ở đâu là đối thủ của Dương Đại, trận chiến đấu này hoàn toàn là nghiền ép.

Bất quá Đại Thánh khó dây dưa vẫn để Dương Đại khẩn trương, một khi hình thái Âm Thần kết thúc, đối phương còn chưa có chết, vậy liền xong đời, Đại Thánh như là vũ khí hạt nhân trước tận thế, có hay không, là khác biệt về chất.

- Chủ nhân, đã giải quyết.

Âm thanh Hình Thánh trầm ồm vang lên trong lòng Dương Đại, để cho hắn lộ ra nụ cười.

Sau đó hắn tiến vào hôn mê cũng không sao.

Hắn căn dặn hai vị Âm Vương để lại người sống, không muốn kết thúc quá sớm trận chiến này.

Nhiều thi thể như vậy, đầy đủ để thực lực Mộ Dung Trường An và các âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết thuế biến.

Núi cao liên miên, rừng núi ngã lặt, to lớn sơn nhạc bị oanh ra từng cửa hang lớn nhỏ không đều, ở giữa vùng núi càng hóa thành phế tích, đếm không hết thi thể Yêu thú bị chôn ở đây.

Sát Sát Sát Sát vắn gãy cái cổ của một nữ tử xinh đẹp như hoa, cô gái này theo đó hóa thành một đầu xà yêu, bị hấn vút bỏ qua một bên.

Hấn xoa xoa mồ hôi trên trán, phun ra một ngụm trọc khí, lầm bầm nói:

- Cuối cùng giết hết.

Oanh

Một thân ảnh từ trên trời giáng xuống, nện ở bên cạnh hấn, kích thích muôn vàn đá vụn, cuồng phong bay loạn.

Chính là Mạnh Đại Đế, hấn trần trụi nửa người trên, trên người đúc khuôn huyết dịch Yêu thú, cơ bắp hấn cường tráng, trên lưng có hoa văn hình một đầu thú dữ tợn, không phân rõ cụ thể là Yêu thú nào.

Hai tay Mạnh Đại Đế chống nạnh, cười nói:

- Tứ Sát, ngươi không được, nhanh như vậy đã mệt mỏi?

Sát Sát Sát Sát trợn trắng mắt, thở ra nói:

- Ta không giống ngươi, dựa vào máu thịt có thể vô hạn liên tục.

Chương 503: Diên cuồng tăng lên chục tỷ điểm tích lũy, rung động toàn cầu

- Được rồi, ít nhất ta kém xa sát khí của người bộc phát ra, không thể so sánh, mỗi người mỗi vẻ, mở xem điểm tích lũy đi, nên đến trước bốn rồi chứ.

Mạnh Đại Đế nhún vai nói, trong khoảng thời gian này hai người sớm chiều ở chung, bốn phía chinh chiến, điểm tích lũy một đường bỗng nhiên tăng mạnh, huynh đệ hai người bọn họ xem như triệt để nổi tiếng toàn cầu, trở thành cường giả nhất lưu thế giới.

Bởi vì xem như hậu bối của Bá Vương Bất Quá Giang, ánh mắt rơi trên người bọn hắn càng nhiều, mọi người đã thành thói quen Bá Vương Bất Quá Giang không ngừng vượt qua tiền bối, đột nhiên xuất hiện hậu bối bắt đầu truy đuổi hắn, hết sức mới lạ.

Sát Sát Sát Sát mở ra bảng xếp hạng điểm tích lũy, sau khi nhìn thấy thứ hạng của mình, hắn nhíu mày, ngay sau đó, sắc mặt hắn đại biến.

Mạnh Đại Đế cười nói:

- Ha ha ha, cuối cùng tiến vào hạng tư.

Hắn nhìn về phía Sát Sát Sát Sát, nói:

- Huynh đệ, cố gắng thêm một chút.

Hắn thấy vẻ mặt Sát Sát Sát Sát ngốc trệ, không khỏi nhíu mày, lập tức đi vào trước mặt Sát Sát Sát Sát, kiểm tra thân thể

hắn.

- Uy, người thế nào?

Mạnh Đại Đế lắc lắc bờ vai của hắn, trầm giọng hỏi.

Chinh chiến cường độ cao để hắn đều có chút không chịu đựng nổi, hắn lo lắng Sát Sát Sát Sát không chịu được nữa.

Sát Sát Sát Sát nuốt một ngụm nước bọt, nói:

- Người không có chú ý tới điểm tích lũy của Bá Vương Bất Quá Giang sao?

Mạnh Đại Đế bất đắc dĩ nói:

- Hắn tăng quá nhanh, rất bình thường, bất quá gần đây thoát nhìn không quá lớn, vẫn như cũ là mười mấy ức, lần trước là 1,6 tỷ, lần này mới 1,5 tỷ, lại còn tăng mà, chờ một chút, tăng ra sao?

Hắn trừng to mắt, lần nữa mở ra bảng xếp hạng điểm tích lũy, hắn hít sâu một hơi theo.

- Một... Trăm năm mười ức?

Âm thanh của hắn đều đang run rẩy, ánh mắt Sát Sát Sát Sát bên cạnh đờ đẫn, giống như bị dọa sợ.

Điểm tích lũy bảng xếp hạng như sau:

Thứ nhất, Bá Vương Bất Quá Giang, 15,098,043,291 điểm tích lũy.

Thứ hai, Thiên Đạo, 9,073,280 điểm tích lũy.

Thứ ba, Nghĩa, 8,844,201 điểm tích lũy.

Đệ tứ, Mạnh Đại Đế, 7,098,322 điểm tích lũy.

Thứ năm, Thích Tôn, 7,032,210 điểm tích lũy.

Thứ sáu, Sát Sát Sát Sát, 6,809,424 điểm tích lũy.

Thứ bảy, Zeus, 6,799,323 điểm tích lũy.

Thứ tám, Mặt Trời Không Lặn Vinh Quang, 6,632,233 điểm tích lũy.

Thứ chín, Xuyên Qua Luân Hồi, 6,630,876 điểm tích lũy.

Thứ mười, Hoắc Vương Đình, 6,007,378 điểm tích lũy.

Mười lăm tỷ!

Con số phía sau còn đang nhanh chóng nhảy lên.

Thế này thì quá mức rồi.

Hai vị thiên chi kiêu tử đều yên lặng, nhìn bảng xếp hạng điểm tích lũy thật lâu không nói nên lời.

Giờ khắc này, bọn hắn chỉ là một ảnh thu nhỏ của nhân tộc Địa Cầu tại Thâm Vực, Bá Vương Bất Quá Giang trong nửa ngày điên cuồng tăng lên chục tỷ điểm tích lũy rung động hết thủy thí luyện giả.

Thế giới hiện thực càng vỡ tổ.

Dương Đại lúc mới bắt đầu vạn tộc cạnh tranh đã rung động toàn thế giới, hiện tại mang tới rung động khoa trương hơn.

Trên mạng đối với điểm tích lũy Thâm Vực đã có hiểu rõ sơ bộ, dân mạng nhiệt tình tính toán một chút, Bá Vương Bất Quá Giang tương đương với đồ sát mười lăm tỷ dị tộc sinh linh Tụ Khí cảnh tăng một.

Mấu chốt nhất là, điểm tích lũy của Bá Vương Bất Quá Giang còn đang tăng mạnh, ngay tại thời điểm Mạnh Đại Đế hai người kinh ngạc thất thần, điểm tích lũy của Bá Vương Bất Quá Giang đã đi đến con số mười sáu tỷ.

Mạnh Đại Đế trăm mối ngón ngang, hắn căn bản không có cách lý giải.

Cho dù là mỏ heo, trên đời này đi nơi nào tìm ra mười sáu tỷ đầu heo?

Sát Sát Sát Sát thở dài một tiếng, nói:

- Với số điểm tích lũy của hấn như thế này, chúng ta làm sao đuổi theo?

- Chờ điểm tích lũy kết toán, hấn chắc chắn sẽ có cường hóa cực kỳ khoa trương, sau này lấy Thiên Đạo làm mục tiêu, ít nhất Thiên Đạo là cá nhân.

Lần này, Mạnh Đại Đế không có phản bác.

Khoảng cách gấp trăm lần, hấn còn có một tia chờ mong, bây giờ khoảng cách đi đến hai ngàn lần, sao hấn lại đuổi đây?

Mạnh Đại Đế thở dài một hơi, nói:

- Nói đúng, sau này học Chu Hành Mã đi, Bá Vương là đại ca ta, cũng là đại ca ngươi, ta sau này là nhị ca ngươi.

Sát Sát Sát Sát run rẩy.

Không biết đi qua bao lâu, Dương Đại cuối cùng tỉnh lại từ trạng thái Hỗn Độn, hấn chật vật mở to mắt, giờ phút này, hấn đang nằm trong ngực Kỷ Vân Yên, bốn phương tám hướng bay tới mùi máu tươi gay mũi.

Đếm không hết âm chúng như từng vòng từng vòng tường thành bao quanh Dương Đại, trên không cũng đầy thân ảnh âm chúng, nói che khuất bầu trời cũng không quá đáng.

- Ngươi cuối cùng đã tỉnh.

Kỷ Vân Yên cười nói, đưa tay đẩy ra sợi tóc dính trên mặt Dương Đại.

Dương Đại ngồi dậy, lấy lại tinh thần, cảm thụ không gian linh hồn.

Bên trong đã có vượt qua một tỷ chúng, tất cả đều là người Cực Băng tộc, số lượng còn đang tăng trưởng.

Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử ngựa không ngừng vó hấp hồn, vẫn cần số lượng lớn thời gian, Dương Đại theo trạng thái Hồn Độn tĩnh lại, bọn hắn mới hấp thu một phần ba, thật ra tốc độ như vậy đã rất nhanh.

Khi hai vị Âm Vương đang hút hồn, đám người Thạch Long, Hứa Trường Sinh thì đang không ngừng hấp thu máu thịt của Cực Băng tộc, tu vi tăng nhanh như gió, trong đó Hứa Trường Sinh nghênh tới thiên kiếp, được rất nhiều âm chúng trợ giúp hạ thành công độ kiếp.

Dương Đại lộ ra nụ cười, ở trong lòng phân phó Giang Lễ nhớ kỹ thu thập di sản Cực Băng tộc.

Cực Băng tộc tuy bị cưỡng ép kéo vào chiến trường, nhưng mỗi người đều mang vũ khí, trang bị.

Liễu Tuấn Kiệt lại gần, phấn khởi nói:

- Chủ nhân, một đợt này chúng ta muốn bay lên, đến lúc đó đánh Kiếm tông, tuyệt đối xem như mười phần chắc chín.

Dương Đại cười nói:

- Cái gì đến lúc đó? Chờ vạn tộc cạnh tranh kết thúc, Kiếm tông liền phải vong.

Chờ Kiếm tông lập Thánh địa?

Chương 504: Điểm tích lũy kết toán

Đó là trước kia không có năm chắc.

Hiện tại có khả năng sớm tập kích bất ngờ, sớm một chút đón Kiếm thánh trở về.

Liễu Tuấn Kiệt gật đầu nói:

- Xác thực có khả năng, đoán chừng Kiếm tông còn không biết chúng ta muốn đối phó bọn hắn, muốn sớm tuyên chiến, kích thích thêm chút hay không? Còn có thể cho bọn hắn áp lực.

Dương Đại lương lự, như thế có thể quá khoa trương hay không?

Hắn cảm thụ được Đại Thánh Cực Băng tộc đã trở thành âm chúng, đoán chừng là Quỷ Thiên Tử hấp thu, tu vi của Quỷ Thiên Tử đã đột phá tới Tịch Cổ Thánh cảnh hậu kỳ, chỉ có hắn có thể hấp thu, Mộ Dung Trường An vẫn yếu hơn rất nhiều, không đủ hấp thu hồn phách Đại Thánh.

Trước mắt Mộ Dung Trường An đã đi đến Đa Văn Thánh cảnh viên mãn, sau khi một trận chiến này kết thúc, đột phá tới Tuệ Cổ Thánh cảnh, tuyệt không phải việc khó.

Hai tôn Đại Thánh chiến lực, mặc dù tuyên chiến lại có làm sao?

Đến lúc đó ẩn giấu Cực Băng tộc Đại Thánh, lúc khai chiến lại thả ra, mang đến tuyệt vọng cho Kiếm tông.

Dương Đại gọi Đại Thánh Cực Băng tộc tới, để cho hắn tự giới thiệu về mình.

Vị Đại Thánh này mặc dù phiên muộn, nhưng cũng chỉ có thể tiếp nhận hiện thực, cũng may Cực Băng tộc cũng không có thật tiêu vong, mà dùng một loại hình thức khác tồn tại.

Hắn bắt đầu tự giới thiệu, giới thiệu tình huống Cực Băng tộc.

Hắn gọi Băng Tinh Cực Thánh, là sau này đổi tên, bước vào Đại Thánh cảnh không đến ba năm, bây giờ tương đương với Cực Băng Thần, nắm giữ lấy lực thống trị tuyệt đối, Cực Băng tộc có ba tỷ thành viên, số lượng thí luyện giả vượt qua tám trăm triệu.

Thực lực tổng hợp của Cực Băng tộc mạnh hơn Nộ Chiến tộc rất nhiều, số lượng Thiên Nguyên cảnh vượt qua tám trăm người, cơ hồ có thể so sánh với thế lực Dương Đại trước đó.

Phải biết Dương Đại là mấy chủng tộc, mấy chục chi tông môn dung hợp lại cùng nhau, một tộc đã có thể so sánh với hắn, đủ để thấy Cực Băng tộc mạnh mẽ.

Cực Băng tộc cũng có thiên phú khác biệt, nhưng mỗi người bọn họ đều nắm giữ lấy năng lực kết băng, tương đương với song thiên phú, lúc trước đại chiến, Cực Băng tộc băng phong thảo nguyên vô biên, vô cùng khoa trương, cũng may bị Hình Thánh tung một búa phá đi, không có tạo thành uy hiếp trí mạng cho đại quân âm chúng.

Đội Băng Tinh Cực Thánh giới thiệu xong, Dương Đại để cho hắn ở lại gần đó tu luyện, không cần nhìn tình huống chiến trường.

Nhìn xem kẻ địch hấp thu máu thịt của mình, hết sức tàn nhẫn, sau này đều là người một nhà, không cần thiết để cho hắn tiếp thu cảnh tượng tàn khốc này.

Nghỉ ngơi hơn nửa ngày, tinh thần của Dương Đại khôi phục không ít, hần đứng người lên, được âm chúng chen chúc đi đến trên chiến trường, một bên bay lượn, một bên hấp hồn.

Hai vị Âm Vương dừng lại, lưu hồn phách còn lại cho Dương Đại.

Sau một ngày, Dương Đại hút xong hết thầy hồn phách còn lại, tu vi đột phá tới Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh hậu kỳ.

Đến tận đây, hết thầy hồn phách Cực Băng tộc chết đi đều đã bị hấp thu, nhưng còn để lại mấy ngàn người, chờ nhóm âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết hấp thu xong thì thể lại giết bọn hần.

Cực Băng tộc nhân bị lưu đến cuối cùng là thảm nhất, không kịp trở thành âm chúng, trận chiến này đã kết thúc.

Lại qua năm ngày, một trận chiến cuối cùng kết thúc.

Mộ Dung Trường An dựa vào Trường Sinh Quyết cường thế đột phá tới Tuệ Cổ Thánh cảnh sơ kỳ, uy thế củ thiên kiếp này cực kỳ dọa người, Thạch Long đi đến Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh viên mãn, khoảng cách Thánh cảnh chỉ thiếu chút nữa xa, mà các âm chúng khác tu luyện Trường Sinh Quyết cũng đều đi đến Thiên Nguyên cảnh, từng người đều thay đổi to lớn.

【 Người thành công đào thải Cực Băng tộc, khí vận nhân tộc Địa Cầu phóng đại 】

Thấy một dòng nhắc nhở, Dương Đại đột nhiên cảm thấy lần sau chủng tộc đào thải, nhân tộc Địa Cầu đối mặt kẻ địch sẽ rất mạnh, mặc dù âm chúng của hần rất nhiều, đoán chừng cũng không dễ dàng thắng lợi.

Thiên địa phá toái, mắt Dương Đại tối sầm lại.

Lần nữa mở mắt, hắn một lần nữa trở lại trong chủ đảo Thiên Khởi tiểu hải vực.

Dương Đại bắt đầu triệu hoán âm chúng, trước triệu hoán mạnh nhất đi ra, sau đó triệu hoán theo thứ tự.

Lần này đại chiến hao tổn hơn trăm vạn âm chúng, nhưng đối với thu hoạch mà nói, căn bản không coi là cái gì, tổng số âm chúng của hắn một hơi đi đến bốn mươi tám ức.

Hắn mang theo hai vị Âm Vương bay lên vùng trời, cùng một chỗ triệu hoán âm chúng, khói đen cuộn cuộn, bao phủ toàn bộ chủ đảo, như đêm tối buông xuống, đếm không hết âm chúng như mưa hạ xuống.

Những âm chúng lưu lại chủ đảo dồn dập ngừng đầu quan sát, lúc nhìn thấy Cực Băng tộc xa lạ, bọn hắn ý thức được thế lực của bọn hắn lại được phóng đại.

Đội Dương Đại triệu hoán xong, để Giang Lễ đi an bài chỗ Cực Băng tộc ở lại, đồng thời giao phó bọn hắn công pháp tu hành, để mỗi một vị Cực Băng tộc nhân đều tu luyện.

Ở trong hiện thực, mặc dù nắm giữ công pháp tu luyện, tài nguyên tu luyện cũng có hạn, cho nên Cực Băng tộc không có phổ biến toàn dân tu luyện, mặt khác, còn có tư chất hạn chế.

Sau khi trở thành âm chúng, tư chất không được thuế biến, nhưng thuộc tính sẽ trở thành không thuộc tính, công pháp gì đều có thể tu luyện, điểm này ngược lại đề cao năng lực tu hành của bọn hắn, khi còn sống tu luyện vẫn phải xem linh căn thuộc tính có phù hợp hay không, bây giờ không cần nhìn, ngược lại không có ngưỡng cửa.

Dương Đại đứng ở trên vách núi, cúi nhìn đại quân âm chúng hạo dăng, trong lòng hào tình vạn trượng.

Quỷ Thiên Tử, Mộ Dung Trường An đã suất lĩnh Nộ Chiến tộc, Tinh Không Lưu Lãng Tộc, Lôi Thần tháp ra ngoài chinh

chiến, tiếp tục kiếm điểm tích lũy, đến mức Cực Bổng tộc,
Dương Đại dự định lưu lại tu luyện, bốn tỷ âm chúng tu luyện,
tăng phúc sẽ nhiều bao nhiêu?

Chương 505: Tiên Đế cấm bia (1)

Chỉ ngấm lại, Dương Đại đã rất chờ mong.

Lúc này, khoảng cách vạn tộc cạnh tranh đã còn lại không đến một tuần.

Dương Đại tận lực không có đi xem bản điểm tích lũy, hẳn muốn vừa nhìn sẽ là một sự kinh hãi.

Tận toàn lực, xem thiên mệnh.

Thương Hải thiên vực, Kiếm tông.

Phía trên Tháp cao, Táng Kiếm tiên tử nghe chim sẻ kia giảng giải sự tích truyền kỳ gần đây của Hồn Chủ.

- Giao Nhân tộc truyền thừa vạn năm, độc bá một vùng biển, ngăn cách, từ xưa đến nay, bao nhiêu người có ý đồ với bọn họ, đều không công mà lui, kết quả Hồn Chủ để mắt tới Giao Nhân tộc, người biết không, ngăn ngừa mấy ngày, Giao Nhân tộc chết sạch, ngay cả linh hồn, cặn bã cũng không có lưu một chút...

Chim sẻ thì thầm, trong lời nói tràn ngập sùng bái Hồn Chủ.

Táng Kiếm tiên tử nghiêm túc nghe, nói khẽ:

- Người đã trưởng thành đến tình trạng như thế sao....

Chim sẻ ngoẹo đầu, hỏi:

- Người và Hồn Chủ quen nhau, hẳn sẽ đến cứu người chứ?

Táng Kiếm tiên tử yên lặng.

Chim sẽ nói theo:

- Hắn khẳng định sẽ đến, bên ngoài đều nói, Hồn Chủ đang ngâm dã tâm chiếm thiên hạ, mặc dù không có người, hắn cũng tới.

Táng Kiếm tiên tử cảm khái.

- Đúng vậy, không có ta, hắn cũng tới.

Thiên Cung xanh thẳm, biển mây tầng tầng, không gió không mưa, hết thảy yên tĩnh.

Đệ tử Kiếm tông lui tới cũng hết sức an tĩnh, không có nào động, hiển lộ rõ ràng Thánh địa đại khí cùng cổ lão.

Chim sẽ tấm tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Nếu Hồn chủ thật đi đến, ta có phải nên chạy trốn hay không?

Táng Kiếm tiên tử không để ý tới nó, tiếp tục tu luyện.

Còn lại mấy ngày, hai vị Âm Vương mặc dù còn đang trắng trợn đồ sát, nhưng so với lúc đối mặt Cực Băng tộc, điểm tích lũy tăng trưởng rất chậm.

Đương nhiên, đối với những người thí luyện khác mà nói, tốc độ điểm tích lũy của hắn tăng trưởng vẫn xa không thể chạm.

Một mực đợi đến vạn tộc cạnh tranh kết thúc, Dương Đại mới nhìn đến xếp hạng điểm tích lũy.

【 Thâm Vực thông báo: Vạn tộc cạnh tranh kết thúc, bắt đầu kết toán bản giả xếp hạng giới thí luyện 】

【 Người thu hoạch được thành tích hạng nhất điểm tích lũy giới này, thu hoạch được đại khí vận phúc duyên 】

【 Chỗ nhân tộc của người xếp hạng không thể tiến vào trước mười vạn, vì chủng tộc không bị đào thải, trước khi lần

chúng tộc đào thải tiếp theo tiến đến, thỉnh thí luyện giả không ngừng cố gắng ！

【Xếp hạng điểm tích lũy lần này như sau ！

Thứ nhất, Bá Vương Bất Quá Giang, 40,579,735,522 điểm tích lũy.

Thứ hai, Thiên Đạo, 30,982,763 điểm tích lũy.

Thứ ba, Nghĩa, 28,098,771 điểm tích lũy.

Thứ tư, Mạnh Đại Đế, 20,980,123 điểm tích lũy.

Thứ năm, Thích Tôn, 19,093,333 điểm tích lũy.

Thứ sáu, Sát Sát Sát Sát, 19,029,900 điểm tích lũy.

Thứ bảy, Hoắc Vương Đình, 19,019,993 điểm tích lũy.

Thứ tám, Zeus, 18,763,103 điểm tích lũy.

Thứ chín, Mặt Trời Không Lặn Vinh Quang, 18,611,982 điểm tích lũy.

Thứ mười, Xuyên Qua Luân Hồi, 18,000,062 điểm tích lũy.

405 ức!

Người thứ hai mới ba ngàn vạn điểm tích lũy, khoảng cách cực lớn!

Dương Đại đã chuẩn bị kỹ càng tiếp nhận toàn thể giới ca ngợi và kinh ngạc tán thán.

Vạn tộc cạnh tranh ban thưởng không có khả năng rút ra giống như chúng tộc đào thải, mà là trực tiếp chờ đợi.

Lần này, điểm tích lũy của hắn nhiều như vậy, hắn là sẽ có phúc duyên rất không tệ.

Dương Đại bắt đầu chờ mong.

Sau đó, hắn mang theo một đội âm chúng logout, trở lại trong hiện thực, quả nhiên, Dương Đằng cũng đang có mặt.

- Con trai, người quá mẹ nó quá trâu bò rồi.

Dương Đằng vọt tới trước mặt Dương Đại, kích động bắt lấy hai vai của hắn, không ngừng dao động.

Tu vi Dương Đại bực nào, nhưng vẫn chiều theo phụ thân, giả vờ bị lay động.

Hắn bất đắc dĩ cười nói:

- Ngài còn không có thói quen ta trâu bò sao?

Dương Đằng hưng phấn nói:

- Thói quen thôi, nhưng người thật quá trâu bò, hơn bốn mươi tỷ điểm tích lũy, tương đương với giết hơn bốn mươi tỷ người, người làm như thế nào?

Dương Đại thần bí cười nói:

- Không thể nói, việc quan hệ đến cơ mật, liên quan đến quá nhiều, sợ mang phiền toái tới cho ngài.

Dương Đằng gật đầu, cảm thấy có đạo lý, lĩnh vực con trai dính đến tuyệt không phải phạm nhân như hắn có thể chạm đến.

- Hôm nay cha cao hứng, cha đặt vài món ngon cho người, chúng ta uống mấy chai.

Dương Đằng cười nói, sau đó lấy điện thoại ra.

Dương Đại giống như trở lại tháng ngày uống rượu cùng Hồ Lợi lúc trước.

Rất tốt.

Tiến vào Thâm Vực xông xáo mệt mỏi, có thể trở về nghỉ ngơi, buông lỏng tâm tình.

Dương Đại đi vào phòng khách, ngồi xuống sofa, sau đó dùng điện thoại di động lướt mạng, quả nhiên, toàn lưới đều đang tán phục, bất quá dù vậy, hắn cũng không có che giấu phong thái của những người khác, hắn biểu hiện rung động để người toàn cầu cảm thấy không tính không hợp thói thường, trái lại những người khác có thể quật khởi, kia mới có thể nói rõ Địa Cầu đang tiến bộ.

Mười vị trí đầu có bảy vị thí luyện giả Hạ Quốc, lực thống trị của Hạ Quốc xem như triệt để bày ra.

Cũng dẫn tiếng vọng to lớn trong nước, bởi vì trong bảy vị thí luyện giả chỉ có một vị Quốc trụ, rất nhiều người cảm thán thời đại mười hai Quốc trụ đang nhanh chóng đi qua.

- Alo, Tiêu cục trưởng có ở đây không?

- Có đây, có đây, tiểu tử ngươi không ngờ lại điên cuồng kiêu hơn bốn mươi tỷ điểm tích lũy, đoán chừng điểm tích lũy của toàn nhân loại cộng lại cũng không bằng.

- Ngươi đó...

- Ha ha ha, tạm được.

- Lần này vạn tộc cạnh tranh, tên tuổi Địa Cầu Thần xem như ngồi vững.

- Khiêm tốn một chút, ta tìm ngươi là muốn hỏi một chút về tình báo Kiếm tông.

- Ta sai người gửi cho ngươi văn kiện.

- Lão Hồ, tìm ta có chuyện gì?

- Ngươi bức, ngươi làm sao làm được?

- Thì là như thế, cố gắng hết sức thôi?

- Chịu phục, nhận biết ngươi là may mắn lớn nhất đời này của Hồ Lôi ta, ngươi không biết, ta ở tổng cục nói ta là huynh

đệ của người, lớn hơn nữa lãnh đạo đều phải dâng thuốc lá cho ta...

Chương 506: Tiên Đế cấm bia (2)

Dương Đại một bên uống rượu, một bên dùng di động trò chuyện với mấy người, Dương Đằng ở bên cạnh một mình uống rượu, nhìn như không thèm để ý, kì thực đang vành tai cẩn thận lắng nghe.

Tất cả đều là đại nhân vật.

Dám người đứng trên đỉnh phong quyền lực của Hạ Quốc.

Dương Đại để điện thoại di động xuống, nói:

- Gọi xong, ta trực tiếp tắt máy, cha, chúng ta tiếp tục uống.

Dương Đằng tò mò hỏi:

- Người đi vào Thâm Vực là người chịu trách nhiệm nhiệm vụ nặng nề nhất?

Trong mắt người thường, người mạnh nhất chắc chắn có một đồng người vây quanh phục vụ.

Dương Đại cười nói:

- Thỉnh thoảng sẽ giúp bọn hầy giải quyết một chút phiền toái mà bọn hầy không giải quyết được, bình thường đều là đơn độc hành động, ta có phương hướng phát triển của mình, không thích hợp đi theo đại chúng cùng một chỗ hành động.

Dương Đằng rất tò mò Dương Đại sinh hoạt, lần này Dương Đại không có giấu diếm.

- Cuộc sống của ta rất đơn giản, mỗi ngày đi ngủ, tỉnh ngủ thì đi bờ cát phơi phơi nắng, thường thường luyện một chút

kiếm, giản dị tự nhiên, thật ra không có quá đặc sắc, bởi vì ta không cần chiến đấu, dựa vào âm chúng là được, thật ra, ta ở trong Thâm Vực cũng tương đương với trạch nam...

Dương Đại cảm khái nói, ngữ khí mang theo tiếc nuối, Dương Đằng nghe xong muốn đánh người.

Liễu Tuấn Kiệt lại gần, gật đầu nói:

- Xác thực buồn tẻ, chủ nhân, chúng ta lúc nào ra ngoài thám hiểm đi, ta cảm giác Vô Tận Hải Dương rất nhanh sẽ không thỏa mãn được chúng ta.

Dương Đại liếc mắt nhìn hắn, nói:

- Còn chưa đủ đâu, chờ lúc nào nuốt vào hết Thánh địa lại nói.

Nuốt vào hết Thánh địa.

Tay Dương Đằng đang cầm chén rượu lắc một cái, hắn cũng có chú ý hải ngoại, biết được Thánh địa mạnh mẽ, đối với hắn mà nói, kia chính là thể lực cấp độ bá chủ trong truyền thuyết, nhưng ở trong miệng con trai thì giống như con mèo vậy.

Hai cha con tiếp tục nói chuyện phiếm, Dương Đại lười nhác nói nhiều, giới thiệu cho Dương Đằng đủ loại chủng tộc cường đại, cũng làm cho Dương Đằng mở rộng ánh mắt.

Sáng sớm, Dương Đại trở lại Thâm Vực, hắn gọi hai vị Âm Vương trở về, sau đó chờ đợi đại khí vận phúc duyên.

- Lại thêm một cái Chiến Tranh lệnh đi.

Dương Đại yên lặng cầu nguyện, Chiến Tranh lệnh đối với thiên phú của hắn mà nói là quá thơm, ít nhất là tiền lời lớn nhất trong số phúc duyên đã tiếp xúc qua.

Chờ lấy được Chiến Tranh lệnh, hắn sẽ làm thịt Kiếm tông.

Hai ngày sau, hết thầy âm chúng trở về, hai vị Âm Vương cũng trở về đến, hơn bốn tỷ âm chúng cùng một chỗ tu luyện, mang tới tăng phúc vượt xa lúc trước, Dương Đại hai ngày nay cũng không có động, nhưng tu vi đang tăng phòng, vô cùng dễ chịu.

Nhóm Âm Tướng cũng có thể cảm nhận được tăng phúc, dẫn đến bọn hắn tràn ngập động lực đối với việc hấp thu càng nhiều âm chúng.

Tu vi Kỷ Vân Yên cũng đang một mực tăng trưởng, tất cả tu vi mất đi đều đang tăng lại, khoảng cách Thiên Nguyên Âm Dương cảnh đã không xa, đến lúc đó lại có thể thăng cấp thiên phú cho Dương Đại.

Một ngày này, chạng vạng tối, Dương Đại đợi trên bờ cát hưởng thụ nữ tử Thu Tộc xoa bóp cuối cùng thấy trên trời có bay tới một tia sáng, cực tốc lao tới phía hắn.

Hắn kích động ngồi dậy, hai vị Miêu Nữ theo đó ngẩng đầu nhìn lại.

Dương Đại động dung, phát hiện chùm sáng kia lại là một tấm bia đá, mà lại vô cùng to lớn, ít nhất dài mười trượng, rộng hai trượng, vừa nhanh vừa mạnh nện xuống.

Hùng Liệt đột nhiên xuất hiện trên không trung, ôm lấy bia đá, vẫn bị đẩy xuống, cũng may tốc độ hạ xuống đang chậm lại, khi cách mặt đất trăm trượng thì cuối cùng dừng lại.

Tấm bia đá lớn to lớn dẫn tới rất nhiều âm chúng trong ngoài đảo ghé mắt, nhóm âm chúng hạch tâm cấp tốc tụ tập tới.

Hình Thánh xuất hiện bên cạnh Dương Đại, mở miệng nói:

- Lại là Tiên Đế cấm bia.

Dương Đại ngạc nhiên hỏi:

- Đó là vật gì ?

Hắn lộ vẻ mặt thất vọng, làm sao không phải Chiến Tranh lạnh.

Quá bèo đi!

- Nghe đồn trong một mảnh đại lục khác rất xa xôi có một chỗ cấm địa, chôn giấu tiên thần, những mộ bia tiên thần kia đi qua năm tháng dài đằng đẵng thói luyện, trong đó hình thành cấm chế, hình thành thiên địa chí bảo, ta từng gặp một khối Tiên Đế cấm bia, uy năng cực kỳ đáng sợ, bia này vừa ra, trực tiếp rút đi hồn phách chúng sinh, ở trong bia chịu đựng tra tấn vô tận, cho đến khi hồn phi phách tán.

Hình Thánh giới thiệu để ánh mắt Dương Đại sáng lên.

- Có thể hấp hồn?

- Không sai, còn có lực lượng Trấn Hồn mạnh mẽ.

Dương Đại lập tức để Hùng Liệt buông Tiên Đế cấm bia ra.

Càng ngày càng nhiều âm chúng tụ tập tới, tấm bia đá to lớn rơi vào trên bờ cát, sau đó thu nhỏ, trở thành chỉ còn dài một trượng, phía trên điêu khắc chữ viết cổ quái, Dương Đại căn bản xem không hiểu.

Hắn để người khác xem, đều không biết chữ, ngay cả Giang Lễ, Hình Thánh cũng không nhận ra.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói:

- Có lẽ là chữ viết của tiên thần, chủ nhân, ngài tranh thủ thời gian luyện hóa, nhìn một chút uy năng của nó.

Dương Đại để Quỷ Thiên Tử, Bàn Lôi Công tiến lên kiểm tra.

Hai người đưa thần niệm thăm dò vào trong, sau đó lui lại, như là gặp được thiên địch, bọn hắn lộ vẻ mặt hoảng sợ.

Bàn Lôi Công giật giật yết hầu, nói:

- Ta cảm giác mình sẽ bị nó thôn phệ.

Sắc mặt Quỷ Thiên Tử nghiêm túc gật đầu.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Chúng ta đều là hồn thể, vật này tương đương với thiên địch của chúng ta, không nên tùy tiện tới gần, tu vi của các ngươi mạnh hơn, có thể mạnh qua tiên thần?

Dương Đại chỉ có thể tự mình lên trước, hắn sờ lấy mặt ngoài Tiên Đế cấm bìa, một luồng hơi lạnh chui vào trong lòng bàn tay, khiến cho hắn rung mình một cái.

Hùng Liệt thì nghĩ mà sợ nhìn tấm bìa này, may mắn vừa rồi rồi không có làm loạn.

Chương 507: Mục tiêu Kiểm tông

Dương Đại đem thần thức dò vào trong bia.

Hắc ám.

Bóng tối vô tận.

Không có cái gì.

Thần thức Dương Đại không cảm giác được cấm chế, còn có loại cảm giác mất trọng lượng, thất bại, hết sức khó chịu.

Hắn run sợ phát hiện thần thức của mình không thể rút trở về.

Xảy ra chuyện gì?

Đây quả thật là đại khí vận phúc duyên sao?

Ngay tại thời điểm hắn kinh hoàng, thần trí của hắn cuối cùng thoát khỏi hắc ám.

Dương Đại thoáng thất thần, ý thức không ngờ lại đi vào một mảnh thiên địa tối tăm, núi hoang liên miên, dung nham như dòng sông tung hoành, một bên chân hắn còn có một nửa hài cốt của một nhân loại, mây đen trên trời cuộn cuộn, cực kỳ đè nén, phương xa càng có sấm sét vang dội, xen lẫn trên đỉnh một ngọn núi cao.

Dương Đại vô ý thức quay người, kết quả bị dọa đến lui lại.

Theo ánh mắt của hắn nhìn lại, khối Tiên Đế cấm bia kia đứng ở trong nham tương cuộn cuộn, trước bia có một bộ bạch

cốt đang tĩnh tọa, dung nham đã bao phủ nửa người hắn.

Sở dĩ bị hù dọa là bởi vì bộ bạch cốt này còn lưu lại một đôi mắt, đang nhìn chòng chọc vào hắn.

Ánh mắt kia vô cùng trống rỗng, không có bất kỳ gợn sóng tình cảm gì, nhưng càng như thế, hắn càng sợ hãi.

Dương Đại cả gan, chấp tay hỏi:

- Xin hỏi danh hiệu của tiền bối?

Bạch cốt không có trả lời, nhưng khung xương hắn bắt đầu rung động, một tay xương nâng lên từ trong nham tương, chặt vật đuôi ngón, chỉ đến Dương Đại.

Dương Đại chăm chú nhìn động tác của đối phương, sợ đối phương tập kích, hắn thậm chí còn chệch đi bước chân, né tránh hướng đi mà tay của đối phương đang chỉ, nhưng này xương tay di chuyển theo, lần nữa chỉ thẳng về phía hắn, rơi vào đường cùng, hắn không tránh né nữa.

Bạch cốt bắt đầu há mồm, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng Dương Đại nghe không được.

Đúng lúc này, một cỗ hấp lực đáng sợ kéo tới, trực tiếp kéo Dương Đại tới chỗ bạch cốt.

Dương Đại kém chút hù chết, hắn xuyên qua bạch cốt, đâm vào trên Tiên Đế cấm bia.

Hết sức bền chắc.

Cũng rất đau.

Ý thức vậy mà lại cảm giác đau.

Dương Đại đều hoài nghi mình xuyên qua.

Ngay sau đó, hắn cảm giác mình đang dung nhập vào trong Tiên Đế cấm bia, dần dần cảm nhận được cảm giác ấm áp, giống như đang được sưởi ấm.

Rất nhanh, ý thức của hắn tiến vào một mảnh không gian huyền ảo, số lượng lớn trí nhớ tràn vào trong ý thức của hắn, tối tăm khó hiểu, khiến cho hắn tiến vào trạng thái không hiểu trước nay chưa có.

Bên ngoài.

Nhóm âm chúng thấy Dương Đại đứng ở trước Tiên Đế cấm bia không nhúc nhích, bọn hắn đều rất khẩn trương, dù sao bọn hắn có thể cảm nhận được Tiên Đế cấm bia uy hiếp đến bọn hắn.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Khí tức hai bên đang dung hợp, hắn là không có vấn đề, nếu bị Tiên Đế cấm bia thôn phệ, khí tức của chủ nhân sẽ chỉ càng ngày càng yếu, mà không phải dung hợp.

Lời hắn để nhóm âm chúng thở dài một hơi.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Qua đi hai canh giờ, Dương Đại mới thức tỉnh.

Nhóm âm chúng trong nháy mắt giật mình, Mộ Dung Trường An lập tức hỏi:

- Chủ nhân, thành công rồi sao?

Dương Đại hít sâu một hơi, xoa xoa mồ hôi trên trán, nói:

- Thành công.

Hắn vẫn lộ một mặt chưa tỉnh hồn, trong lúc dung hợp Tiên Đế cấm bia hắn thấy được khuôn mặt dữ tợn của vô số vong hồn, không phải âm chúng của hắn.

Hắn suy đoán những cái kia đều là vong hồn bị Tiên Đế cấm bia hấp thu.

Hắn nhìn về phía Tiên Đế cấm bia trước mặt, nâng tay phải lên, Tiên Đế cấm bia to lớn bỗng nhiên thu nhỏ, bay vào trong

tay hắn.

Tiên Đế cấm bìa tương đương với pháp bảo phong ấn, có lực chấn nhiếp cực mạnh dành cho hồn phách, trời sinh khắc chế thiên phú của hắn.

Không hổ là đại khí vận phúc duyên, pháp bảo như thế quá quan trọng.

Mà Tiên Đế cấm bìa còn có thể làm pháp bảo phòng ngự, thậm chí có thể làm cục gạch bản tu tiên, dùng để nện người.

Dương Đại gọi Thanh Lôi Công, chuẩn bị luyện một chút.

Khoảng cách tu vi hai bên lớn, vừa hay có khả năng luận bàn, nhìn một chút Tiên Đế cấm bìa rút cuộc mạnh cỡ nào, có thể bù đắp bao nhiêu cảnh giới khoảng cách.

Theo hắn càng ngày càng mạnh, hắn tất nhiên sẽ gặp được kẻ địch khắc chế hồn thể, mặc dù âm chúng không tính là hồn thể đơn thuần, nhưng bản chất không thể cải biến.

Hai người kéo ra, bắt đầu đại chiến ở trên vòm trời.

Cùng lúc đó, số lượng lớn nhân tộc Địa Cầu nghênh đón khí vận phúc duyên, giống như số lượng lớn mưa xuân ẩm áp, trên mạng reo hò động trời, đủ loại phúc duyên cổ quái kỳ lạ đều xuất hiện, dẫn tới thảo luận rộng khắp thế giới.

Ngày đó, Dương Đại không có logout.

Hôm sau trời vừa sáng, hắn mang theo một nhóm âm chúng hạch tâm rời khỏi, trong đó bao gồm cả Bàn Lôi Công, Quỷ Thiên Tử, Mộ Dung Trường An thì lưu lại chủ đảo, chờ phân công sau này.

Mục tiêu của hắn chính là Kiếm tông.

Hắn không muốn chờ nữa, hắn muốn lập tức ăn Kiếm tông.

Kiểm tông hẳn là phá lệ quan tâm thí luyện giả, hiện tại người thí luyện đều đang bận rộn tìm kiếm phúc duyên, đoán chừng Kiểm tông sẽ thư giãn.

Trên đường bay lượn, Bàn Lôi Công tế ra một cái pháp bảo, có thể che giấu thần thức nhìn trộm trong phạm vi ngàn dặm, có thể bảo chứng bọn hắn tiến lên không bị ai phát hiện.

Đối với chiến tranh sắp đến, nhóm âm chúng đều hết sức hưng phấn.

Bàn Lôi Công chẳng thèm ngó tới nói:

- Kiểm tông tính là gì, Thánh địa xuống dốc cuối cùng không tính là Thánh địa, bắt lấy bọn hắn, dễ như trở bàn tay.

Thái Dương Thần hỏi:

- Đến lúc đó muốn hấp thu hồn phách Kiểm Thánh hay không?

Kiểm Thánh, theo Man Hoang Chi Địa đến hải ngoại, bọn hắn đều nghe nói qua quá nhiều truyền thuyết.

Nhân sinh mấy trăm tuổi có thể đặc sắc như thế, xem như đệ nhất nhân trong tất cả những người mà bọn hắn nhìn thấy, Kiểm Thánh chắc chắn rất mạnh.

Kiểm tông có hồn phách của Kiểm Thánh, hay là móc ra từ trong Thập Phương Giáo.

Chương 508: Bán thần đối bán thần (1)

Dương Đại cười nói:

- Đó là tự nhiên, thực lực của Kiếm Thánh, ta lúc nào cũng hướng tới.

Khương Tiêu Dư cảm khái nói:

- Ta ề khuyên những đồ tử đồ tôn kia của ta, kết quả không có người nào đến, vậy cũng chỉ có thể đi đón bọn hắn, đến lúc đó ta sẽ đích thân giết bọn hắn.

Tự mình giết, có thể ít đau khổ một chút.

Nhóm âm chúng cười cười nói nói, đối với đại chiến tiếp theo, bọn hắn tràn ngập lòng tin.

Long Cung, một chỗ trong đình viện.

Ngao Hành cùng Tứ Thái Tử đang ở uống rượu, bốn phía không có người nào khác.

- Tứ đệ, ngươi muốn lôi kéo Kiếm tông?

Ngao Hành lắc lư chén rượu, mặt mỉm cười hỏi.

Tứ Thái Tử khiêu khích mà hỏi:

- Không được sao? Điện khách của Tam ca càng ngày càng nhiều, còn lôi kéo được Hồn Chủ, Tứ đệ hoảng hốt, sợ hãi, dù sao cũng phải lôi kéo cho mình một vài sự giúp đỡ chứ?

Ngao Hành cười nói:

- Kiếm tông khu trục dị nhân, Long Cung lại lôi kéo dị nhân, Tứ đệ, đừng quên ta không có nhắc nhở ngươi, chú ý

phỏng đoán tâm tư của phụ vương.

Tứ Thái Tử khoát tay nói:

- Thì tính sao, chỉ cần lôi kéo đến Cơ Ngọc, Kiếm tông không quá quan trọng, người không động tâm thiên tư của Cơ Ngọc?

Cơ Ngọc!

Nụ cười trên mặt Ngao Hành tan biến, trong mắt lộ ra thần sắc tươi đẹp.

Thanh danh Cơ Ngọc truyền khắp Vô Tận Hải Dương, tất cả mọi người nhận định hắn tất thành Đại Thánh, thậm chí vượt qua Đại Thánh, đi đến cảnh giới xa không thể với trong truyền thuyết cổ xưa kia, cũng chính bởi vì hắn, Kiếm tông mới có thể lần nữa chèo chống tới bây giờ.

Thấy Ngao Hành không nói lời nào, Tứ Thái Tử đặc ý nói:

- Sau khi Cơ Ngọc thu hoạch được bảo điển Kiếm tông, sắp mở ra Tiên môn, Tam ca, muốn đi vào không?

Ngao Hành nghe xong, chấn kinh hỏi:

- Tiên môn? Bảo điển Kiếm tông có thể mở ra được Tiên môn?

- Tự nhiên không thể, chẳng qua hắn thần thông quảng đại mà thôi.

Tứ Thái Tử phong khinh vân đạm nói, Ngao Hành nghe được yên lặng.

Chợt, Tứ Thái Tử đứng dậy, nói:

- Tam ca, ta nói chuyện kia, người suy nghĩ nhiều một chút, thời gian không nhiều lắm, ta muốn một kết quả, nếu không muốn, ta tự có biện pháp của mình, chẳng qua lần này ta cũng

muốn phán đoán quan hệ giữa hai chúng ta, nhìn lại một chút nên lựa chọn như thế nào trong vòng xoáy quyền lực này.

Nhìn bóng lưng rời khỏi, sắc mặt Ngao Hành vô cùng âm trầm.

- Cơ Ngọc....

Ngao Hành tự lẩm bầm, không biết suy nghĩ cái gì.

Trên biển âm âm sóng dậy, Dương Đại mang theo mười mấy vị âm chúng nhanh chóng tiến lên, bọn hắn đã tiến vào Thương Hải thiên vực.

Thương Hải thiên vực khác với những vùng biển khác ở chỗ bầu trời thoát nhìn càng cao, linh khí nơi này hết sức dồi dào, trong không khí không có nửa điểm mùi máu tươi, nói rõ nơi này rất ít sát lục.

Một đường tiến lên mấy vạn dặm, bọn hắn cũng không có nhìn thấy bóng người, ngay cả yêu đồ cũng không nhìn thấy.

- Là phương hướng này sao?

Thái Dương Thần quay đầu hỏi Khương Tiêu Dư.

Thương Hải thiên vực là vùng biển tịch liêu nhất hắn gặp qua, quá yên tĩnh.

Khương Tiêu Dư cau mày nói:

- Đúng, nhưng có chút không đúng.

Dương Đại nghe xong, nhíu mày hỏi:

- Là lạ ở chỗ nào?

Khương Tiêu Dư nói:

- Nói không ra, quá bị đè nén, có lẽ nơi này đã xảy ra chuyện gì.

- Vậy tăng thêm tốc độ, đừng để cho hắn chạy.

Dương Đại hạ lệnh, nhóm âm chúng lập tức gia tốc.

Sắc trời bắt đầu tối, khoảng cách Kiếm tông càng gần càng, Dương Đại thậm chí cảm nhận được ma khí, vô cùng đè nén.

- Khụ khụ, không hồ là Ma tông.

Bàn Lôi Công cười trào phúng.

Khương Tiêu Dư nhú mày, nói:

- Không phải ma khí của Kiếm tông.

- Không phải Kiếm tông, vậy còn có thể là Ma tộc?

Hùng Liệt hoang mang hỏi.

Trong số âm chúng có Ma tộc, Ma tộc có thiên phú rất mạnh, đám âm chúng Ma tộc lúc trước kia một mực đang trưởng thành lấy, cảm giác tồn tại không tính quá yếu.

Khương Tiêu Dư nhìn chằm chằm phía trước, nói:

- Ta cũng không rõ ràng, sắp đến Kiếm tông rồi.

Tốc độ bọn hắn phi hành cực nhanh, nhấc lên một hồi cuồng phong gào thét mà đi trên mặt biển.

Mấy phút sau.

Đám người Dương giảm mạnh tốc độ, bọn hắn đã đi tới gần Kiếm tông.

Phía trước là một quần đảo, từng tòa tháp cao đứng ở phía trên hòn đảo, cũng có cung điện, lầu vũ vờn quanh, tập trung mà phồn hoa, chẳng qua không có một ai, như là quỷ khu, không có chút sinh khí.

Dương Đại nhú mày, trong lòng thấy không ổn.

Kiếm tông sẽ không chạy đó chứ?

Ánh mắt của hắn bị một tòa tháp cao hấp dẫn, phía trên đỉnh tháp có một cây trụ ma khí, chui vào trong mây, động đến

biển mây, hình thành vòng xoáy, vòng xoáy mây đen lộ ra cảm giác đè nén, để người nhìn mà sợ hãi.

- Phía trên có người.

Vạn Thiên Hào khẩn trương nói, không cần hắn nói, Dương Đại thật ra cũng nhìn thấy.

Trên đỉnh tháp có một thân ảnh đang đứng không nhúc nhích, đó là một nam tử mặc hắc y, đang ở xa xa nhìn đám người Dương Đại đi đến, mặt không biểu tình, ánh mắt đậm mạc tới cực điểm.

Sắc mặt Khương Tiêu Dur đại biến, phần nộ quát:

- Cơ Ngọc, người làm cái gì, tông môn đệ tử ở đâu?

Cơ Ngọc?

Dương Đại nheo mắt, người khó gặp nhất trong trận chiến này chính là Cơ Ngọc, vị này là người mạnh nhất của Kiếm tông hiện tại.

Cơ Ngọc lạnh lùng nói:

- Người đã đoán được.

Khương Tiêu Dur run rẩy toàn thân.

Đám người Dương Đại bay cao, từ chỗ cao nhìn lại, nhìn thấy sau lưng Cơ Ngọc có một thân ảnh, chính là Táng Kiếm tiên tử, nàng đang ngồi, ma khí bùng nổ trong cơ thể nàng, trên đỉnh đầu nàng có một Ma Ảnh, giấu kín trong trụ ma khí, như ẩn như hiện.

Dương Đại nhíu mày.

- Đó không phải là truyền thuyết à, người làm được bằng cách nào?

Khương Tiêu Dur trầm giọng hỏi, ngữ khí tràn ngập sát ý.

Cơ Ngọc bẻ bẻ cổ, trên gương mặt anh tuấn trắng nõn mà lộ ra vẻ tươi cười, nói:

- Người cho rằng ta sẽ nói cho người truyền thuyết kia? Không phải là do người nhắc nhở? Khương sư huynh, người lại chậm, người luôn chậm hơn ta một bước, sao người có thể không lần lượt bại trong tay ta chứ?

Chương 509: Bán thần đổi bán thần (2)

Thái Dương Thần nhin không được hỏi:

- Truyền thuyết gì?

Dương Đại không nói hai lời, bắt đầu triệu hoán âm chúng, khói đen khuếch tán, từng thân ảnh âm chúng xuất hiện, mà Cơ Ngọc cũng không có ngăn cản, vẫn như cũ đứng xa xa nhìn bọn hắn.

Khương Tiêu Dư hít sâu một hơi, nói:

- Truyền thuyết Ma tộc có một công pháp, có thể luyện hóa sinh linh thành tu vi, từng có người mượn nhờ pháp này thành thần, vĩnh sinh bất tử.

Các âm chúng biến sắc, hiểu rõ ý hắn ý.

Cơ Ngọc luyện hóa trọn cái Kiếm tông tông rồi?

Dương Đại cũng kinh dị nhìn về phía Cơ Ngọc, ác như vậy?

Hắn chú ý tới Cơ Ngọc đang nhìn chăm chăm mình, ánh mắt kia đậm đặc đến cực điểm, như đang nhìn xem một con kiến, ánh mắt như vậy làm cho hắn rất khó chịu.

- Triệu hoán đi, xem âm chúng ngươi có đủ để ta giết hay không.

Cơ Ngọc lần nữa mở miệng nói, lần này âm thanh quanh quẩn trên vòm trời, tràn ngập uy nghiêm.

Phía sau hắn xuất hiện một đoàn khói đen, cấp tốc mở rộng, hai bóng người đi ra từ bên trong, chính là Lôi Thánh, còn có một người là một nam tử mặc hắc y, như là tôi tớ đi theo bên cạnh Lôi Thánh.

Nhìn thấy Lôi Thánh, Dương Đại cũng không kinh hãi, kẻ địch hợp tác lại với nhau cũng không phải là không thể tưởng tượng nổi.

Chẳng qua nhìn thấy thái độ của Cơ Ngọc này, rõ ràng liệu định hắn muốn tới tập kích.

Chuyện này không có đạo lý.

Mộ Dung Trường An dẫn theo Thương Hải Long Ảnh bay lên, chỉ huy mấy trăm triệu âm chúng phân tán, đoàn đoàn bao vây ba người Cơ Ngọc.

Trùng trùng điệp điệp âm chúng phân tán ra, còn có càng nhiều âm chúng lao ra từ trong hắc vụ xung quanh Dương Đại, giống như liên tục không ngừng, thấy thế dễ về mặt nam tử hắc y bên cạnh Lôi Thánh càng ngày càng khó coi.

Cơ Ngọc bay lên, rời khỏi đỉnh tháp, hắn rút ra một thanh trường kiếm màu lam từ trong tay áo, hắn cao cao tại thượng nhìn xuống Dương Đại, nói:

- Nghe nói người có một loại khả năng tụ tập hết thủy linh lực của quỷ nô, mở ra đi, để người mở mang kiến thức một chút lực lượng của Thần.

Khương Tiêu Dư đột nhiên đánh tới, linh lực bùng nổ, tựa như một thanh kiếm ánh bám vào ở trên người hắn, thế không thể đỡ thẳng hướng Cơ Ngọc, hắn tự nhiên không phải tùy tiện hành động, mà là Dương Đại thông qua tâm linh trao đổi phân phó.

Cơ Ngọc đưa tay huy kiếm, động tác của hắn rất chậm, nhưng tất cả chuyển động trong thiên địa trở nên chậm đi.

Loại chậm này cũng không phải là thị giác Cơ Ngọc, Dương Đại và các âm chúng rõ ràng cảm giác thời gian giống như đứng im, bọn hắn ngốc ngốc nhìn Khương Tiêu Dư tới gần Cơ Ngọc, sau đó bị Cơ Ngọc ra một kiếm trăm làm hai nửa.

Trong im lặng tràn ngập rung động.

Dương Đại bị dọa đến lập tức mở ra hình thái Âm Thần, trong chốc lát, trong cơ thể âm chúng dồn dập toát ra ánh sáng màu lục, hóa thành hơn một tỉ chùm sáng màu đen chui vào trong cơ thể Hình Thánh, thân hình Hình Thánh cất cao.

- Hừ!

Hình Thánh hừ lạnh một tiếng, âm thanh phá toái như pha lê vang lên, tất cả chuyển động trong thiên địa lại khôi phục tốc độ như cũ, Dương Đại như trút được gánh nặng, nhóm âm chúng dồn dập vây quanh hắn.

Hai nửa thân thể Khương Tiêu Dư tan biến, một giây sau xuất hiện sau lưng Hình Thánh, thân thể bắt đầu khôi phục, hắn hoảng sợ nhìn Cơ Ngọc.

Đó là lực lượng gì?

Trong hắc vụ xung quanh Dương Đại vẫn có âm chúng liên tục không ngừng xuất hiện, truyền tống cũng cần thời gian, số lượng lớn chùm sáng màu đen chui vào trong cơ thể Hình Thánh, để cho khí thế của hắn còn đang tăng trưởng.

Cơ Ngọc nhíu mày, ánh mắt rơi vào trên người Hình Thánh, hỏi:

- Người làm được bằng cách nào?

Ánh mắt Hình Thánh bình tĩnh, nói:

- Ta từng đối mặt qua một vị tiên thần, hắn cũng biết một chiêu này, sở ngộ trong lúc chiến thôi.

Khuôn mặt Cơ Ngọc có chút động dung, hần cười nói:

- Người xác thực có tư cách chống lại ta, Hồn Chủ, người thật đúng là làm ta giật mình, nhưng mặc dù hần có thể đối phó ta, thế lại có ai ngăn cản được Lôi Thánh, người dựa vào Quỷ Thiên Tử, Bàn Lôi Công, Khương Tiêu Dư ba người này?

Dương Đại không có trả lời, một đạo thân ảnh nhảy ra từ sau người hần, nhiệt độ giữa thiên địa bỗng nhiên giảm xuống.

Chính là Băng Tinh cực thánh, Đại Thánh Cực Băng tộc.

Hần vừa hiện thân, lông mày Cơ Ngọc trực tiếp nhăn lại.

Lôi Thánh cùng nam tử hắc y động dung.

Dương Đại hừ lạnh nói:

- Loè loẹt, giết hần!

Vừa dứt lời, Hình Thánh đã hấp thu lực lượng hết thảy âm chúng.

Lực lượng của bốn mươi tám ức âm chúng, trong đó bao hàm một tôn Đại Thánh, hần giờ phút này so với lần trước đối mặt với Lôi Thánh lúc phải cường đại hơn gấp mấy trăm lần, thậm chí xa xa không chỉ bấy nhiêu.

Hình Thánh đưa tay tiếp được Sát Hồn mà Dương Đại quăng ra, từng bước hướng tới Cơ Ngọc.

Trong chốc lát, tất cả trong thiên địa bỗng nhiên trở nên chậm, liền như vừa rồi, lần này đến phiên Cơ Ngọc cả kinh.

Hình Thánh không chỉ thấy qua, còn nắm giữ?

- Người xác thực luyện được một tia thần tính, nhưng không khéo, ta cũng nắm giữ thần tính, bán thần đổi đầu bán thần, hậu bối, để bản thánh nhìn thử xem lực lượng thiên kiêu một thời đại này ra sao đi.

Âm thanh Hình Thánh uy nghiêm đến cực điểm, nói xong lời cuối cùng, hắc đều cải biến danh xưng.

Thượng cổ Đại Thánh đã từng đỉnh thiên lập địa triển lộ ra của bá khí chân chính của mình.

Cơ Ngọc không có bối rối, giơ lên thanh quang kiếm trong tay, kiếm quang xuất hiện, âm thanh không gian phá toái lần nữa vang lên, hết thấy khôi phục như trước, hắc chém xuống một kiếm.

Oanh ——

Biển mây bị xé tan, một đạo vô song kiếm ảnh khủng bố từ trên trời giáng xuống, Hình Thánh cao trăm trượng ở trước mặt nó lộ ra vô cùng nhỏ bé, một kiếm này giống như có thể đánh chìm toàn bộ vùng biển.

Chương 510: Vượt qua đỉnh phong, người nào không thể trăm

Đối mặt một kiếm giống như thần tích mà Cơ Ngọc đánh ra, Hình Thánh không có bối rối, một tay cầm ngược Sát Hồn, triều kiến vung lên, một vết hắc quang chọt hiện, như bút mực huy sái bầu trời, như muốn trăm Thiên Địa làm hai nửa.

Oanh.

——.

Lực lượng Tiên thần to lớn chạm vào nhau, trực tiếp nổ tung, sóng gió khủng bố bao phủ tám phương, đếm không hết âm chúng bị thổi bay ra ngoài, Dương Đại cũng bị bức lui, tháp cao trên các đảo Kiếm tông, kiến trúc liên tục sụp đổ, hải đảo cách gần đó thậm chí bị đánh chìm.

Kiếm ảnh to lớn treo cao trên bầu trời phá toái, Cơ Ngọc vô ý thức bị lệch thân thể, một sợi tóc dài của hắn bị chém đứt, biển mây phía sau bị trăm ra một cái khe to lớn, kéo dài đến phần cuối thiên địa.

Con người Cơ Ngọc khẽ run, trong lòng kinh hãi.

Cái này là thực lực của thượng cổ Đại Thánh?

- Giết!

Âm thanh của Dương Đại vang lên trong lòng hết thảy Thánh cảnh âm chúng, Băng Tinh cực thánh trước tiên lao thẳng tới Lôi Thánh, đám người Quỷ Thiên Tử, Bàn Lôi Công cấp tốc phóng đi.

Lôi Thánh thả người vọt lên, bộc phát ra lôi đình đáng sợ, hóa thành Lôi Thần giữa thiên địa, ánh chớp lấp lánh, khiến cho thiên tượng như đêm tối.

Đại chiến bùng nổ, đại quân âm chúng mệnh mông không hề động, chỉ ngừng chân xem chiến, dù sao kẻ địch chỉ có ba người.

Nam tử hắc y do Lôi Thánh mang tới cấp tốc chạy trốn, Khương Tiêu Dư ngăn hãm lại, một bàn tay đánh hãm vào đáy biển, không biết sống chết.

Cơ Ngọc cùng Hình Thánh bay tới trên không trung vạn dặm, hai người giao phong cực nhanh, con mắt người ngoài căn bản theo không kịp, thần uy khủng bố để mặt biển một mực sôi trào, như tận thế đang đến.

Dương Đại được một đám âm chúng hộ tống đi đến trên tháp cao, hãm nhìn về phía Táng Kiếm tiên tử trong trụ ma khí.

Táng Kiếm tiên tử vẫn đang ngồi trong đó, cách ma khí, Dương Đại không cảm giác được khí tức của nàng, còn có Ma Ảnh trên đầu nàng, chắc hẳn chính là Kiếm Thánh chi hồn, tản ra một cỗ khí tức cực kỳ ngọt ngào, để Dương Đại thấy cực kỳ nguy hiểm, thậm chí không dám hơn gần.

Gần giống như thn Cơ Ngọc.

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Nên làm như thế nào?

Giang Lễ nâng tay phải lên, quét ngón tay qua hai mắt, con ngươi phát ra u quang, xem kỹ Táng Kiếm tiên tử.

Hắn vừa quan sát, vừa nói:

- Nàng đang ở trong quá trình hồn phách tương dung, không thể cưỡng ép cắt ngang, bằng không hồn phách hai bên đều sẽ hồn phi phách tán.

Dương Đại giờ mới hiểu được, vừa rồi Lôi Thánh vì sao không trực tiếp tru diệt Táng Kiếm tiên tử, mà lựa chọn di chuyển chiến trường, thì ra Kiếm Thánh phục sinh.

Một khi Kiếm Thánh phục sinh, nếu như Cơ Ngọc có thể cưỡng không nòng, tình thế sẽ thay đổi.

Giang Lễ trầm giọng nói:

- Chủ nhân, ngay lập tức, không nên không quả quyết...

Hắn còn chưa có nói xong thoáng nhìn thấy Dương Đại xuất ra Tiên Đế cấm bìa, hắn sững sốt một chút.

Hắn ban đầu lo lắng Dương Đại bởi vì nữ nhi thường tình phóng túng Kiếm Thánh phục sinh, từ đó làm cho bọn hắn đi đến mặt lộ, không ngờ Dương Đại quả quyết như thế.

Hắn đột nhiên hoài nghi phán đoán của mình.

Chẳng lẽ chủ nhân cũng không có động tâm với nữ nhân này?

Đều do Kỷ Vân Yên, bình thường nói lung tung.

Giang Lễ càng thêm sùng kính Dương Đại, cảm thấy Dương Đại có thể thành việc lớn, tiền đồ vô lượng.

Trong lòng Dương Đại thúc giục Hình Thánh ra động tác nhanh lên, đồng thời dùng Tiên Đế cấm bìa bắt đầu hấp hồn.

Nếu cưỡng ép cắt ngang sẽ để cho Táng Kiếm tiên tử hương tiêu ngọc vãn, vậy cùng một chỗ thu, hóa thành âm chúng.

Tiên Đế cấm bìa phát ra hấp lực đáng sợ, hút cuộn cuộn ma khí vào trong bìa, trụ ma khí hùng vĩ trực tiếp vãn vẹo, động đến mây tan.

Cơ Ngọc đang quyết chiến cùng Hình Thánh chú ý tới một màn này, con người của hắn phóng to, Tiên Đế cấm bìa rơi vào

trong mắt của hắn.

- Đó là cái gì?

Cơ Ngọc cảm thấy không ổn, Hồn Chủ lần lượt đánh vỡ dự đoán của hắn.

Hắn tính toán biết được Hồn Chủ sẽ đến đây tập kích, nhưng không ngờ số lượng âm chướng của Hồn Chủ tăng vọt, lại còn có một tôn Đại Thánh.

Vậy cũng thôi, bìa đá thần bí lại là cái gì?

Cơ Ngọc có kiến thức rộng rãi, lại không nhận ra vật này, nhưng có thể rõ ràng thấy vật này đưa đến điềm xấu.

- Người đang nhìn cái gì?

Âm thanh Hình Thánh truyền đến, Cơ Ngọc giật mình, phát hiện Hình Thánh đã giết tới trước mặt, Sát Hồn vung trăm tới, lưỡi búa lập lòe tia sáng lạnh.

Lúc này Hình Thánh lại khôi phục thân hình bình thường, nhưng khí thế của hắn lại trở nên càng mạnh.

Cơ Ngọc nhắc kiếm ngăn cản, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, tan biến tại chân trời.

Hình Thánh tan biến theo, đi vào phía trên Cơ Ngọc, lần nữa chém đi, vô số Hắc Long đáp xuống, bao phủ Cơ Ngọc, nhưng một giây sau, mệnh môn kiếm khí bùng nổ, đánh tan muôn vàn Hắc Long.

Quanh thân Cơ Ngọc bao quanh chín thanh kiếm ảnh, cao tốc xoay tròn, tóc dài hắn loạn vũ, vẻ mặt lạnh lẽo ngưỡng vọng Hình Thánh.

Hắn đột nhiên nâng hai tay, thanh quang kiếm trong tay lơ lửng giữa không trung, cũng nhắm ngay Hình Thánh, cực tốc xoay tròn, nhắc lên gió mạnh mắt thường có thể thấy.

- Vậy trước tiên giải quyết ngươi.

Cơ Ngọc vừa dứt lời, chín đạo kiếm ảnh bùng nổ, hóa thành vô số kiếm ảnh, bao trùm mặt biển phía dưới, là bao trùm triệt để, từ trên cao nhìn lại, đã không nhìn thấy nước biển, vô số kiếm ảnh ngưng tụ thành một mảnh đại địa màu lam, vô biên vô hạn.

Hai tay của hắn đột nhiên chấp trước ngực, hết thấy kiếm ảnh cùng nhau hướng lên trên, thẳng hướng đến Hình Thánh, thế không thể đỡ.

Hình Thánh không có tránh lui, mà nâng lên Sát Hồn, nổi giận gầm lên một tiếng.

- Chết!

Tiếng Hình Thánh gầm gừ để lộ ra sát ý trước nay chưa có, dĩ vãng giao chiến cùng những địch nhân khác, chưa từng dạng này, chỉ vì Cơ Ngọc đủ mạnh, mà Dương Đại lại hạ cấp lệnh.

Chương 511: Áo trắng phản phạt, hăng hái

Oanh.

—.

Tiếng động đình tai nhức óc vang lên, dù là Dương Đại cũng bị chấn động đến hốt hoảng một hồi, vô ý thức quay đầu nhìn lại, mấy chục ức âm chúng cũng giống như thế, vẻ mặt rung động nhìn chỗ chân trời.

Lôi vân kịch liệt cuộn cuộn, mặt biển bao trùm thanh quang, một đạo cột sáng màu đen đem mặt biển đến tận bầu trời một phân thành hai, vô số lôi vân lao ra từ trong cột ánh sáng màu đen, đập xuống, tranh nhau chen lấn, liên tục không ngừng, giống như phía dưới là động không đáy.

Dương Đại cảm nhận được cảm giác áp bách trước nay chưa có.

Quá mạnh!

Quỷ Thiên Tử quay đầu nhìn lại, ánh mắt nóng bỏng, lâm bầm nói:

- Chính là loại lực lượng này...

Mộ Dung Trường An, Khương Tiêu Dư, Thái Dương Thần, Bàn Lôi Công mấy người cũng mặt lộ ra vẻ mặt kính sợ.

Bị Băng Tinh cực thánh kiềm chế Lôi Thánh cũng bị hù dọa, toàn thân hần run rẩy, trong lòng nhắc lên kinh đào hải lãng.

- Sao hần lại mạnh như vậy... Hần không phải tàn hồn sao?

Lôi Thánh không thể nào hiểu được, hắn cũng là một trong chín đại thánh, nhưng vạn năm qua đi, thực lực của hắn không có tăng trưởng một chút, miễn cưỡng duy trì tuổi thọ đã là cực hạn, Hình Thánh chẳng qua là một sợi phân hồn, không ngờ lại vượt qua đỉnh phong.

Giờ khắc này, tâm hắn dao động.

Tiên Đế cấm bìa đã hút hồn phách Kiếm Thánh đến mặt ngoài, Dương Đại cười nói:

- Ta có Hình Thánh, người nào trong thiên hạ, không thể trảm?

Giang Lễ từ đáy lòng cảm khái nói:

- Xác thực mạnh mẽ, khí phách kia quả nhiên là đệ nhất nhân ta trước giờ chứng kiến.

Hắn bồi thêm một câu:

- Bất quá chủ nhân sẽ vượt qua tiềm lực của hắn, chủ nhân đã dưỡng thành khí phách, mặc dù không ra tay, cũng có thể để kẻ địch lạnh mình.

Biết nói chuyện.

Mặc dù hết sức hư giả.

Nhưng.

Nghe hết sức dễ chịu.

Đều nói lời thật thì khó nghe, kia chẳng qua là phương thức nói chuyện không dễ nghe thôi.

Đột nhiên.

Dương Đại đột nhiên quay đầu, con mắt trừng lớn, chỉ thấy nửa thân thể hồn phách Kiếm Thánh đã bị Tiên Đế cấm bìa hấp thu đang giãy dụa kịch liệt.

Hai tay hồn phách Kiếm Thánh chống lấy bìa mặt, điên cuồng muốn rút hồn thể ra, nhưng nàng căn bản làm không được.

Dương Đại chỉ có thể quyết tâm, Tiên Đế cầm bìa phát ra khói đen, cưỡng ép kéo hồn phách Kiếm Thánh vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Sau khi hồn phách Kiếm Thánh bị hấp thu, ma khí trên người Táng Kiếm tiên tử tan biến sạch sành sanh, nàng tê liệt ngã xuống đất.

Dương Đại để một nữ tu sĩ Thiên Nguyên cảnh Lôi Thần tháp tiến lên xem xét tình huống.

Mặc dù hết sức lo lắng Táng Kiếm tiên tử, nhưng Dương Đại cũng sợ trên người nàng bị Cơ Ngọc ẩn tàng thủ đoạn, muốn âm thầm một tay.

Trong tiểu thuyết võ hiệp, ví dụ về thiên hạ đệ nhất cao thủ lật thuyền trong mương cũng không ít.

Nữ tu sĩ quay đầu nói:

- Chủ nhân, nàng còn sống, bất quá trạng thái rất kém cỏi, linh hồn lúc nào cũng có thể tiêu tán.

Dương Đại nói:

- Người phụ trách chiếu cố nàng.

Hắn bắt đầu hấp thu hồn phách Kiếm Thánh trong Tiên Đế cầm bìa.

Trong cầm chế vô cùng vô tận, hồn phách Kiếm Thánh đang đang giãy dụa, nhưng không làm nên chuyện gì, hồn thể càng ngày càng yếu.

Dương Đại mượn nhờ lực lượng Tiên Đế cầm bìa bắt đầu hấp thu hồn phách Kiếm Thánh.

Hắn nhíu mày, hắn cảm nhận được cảm giác đâm nhói đã lâu chưa thấy, đây chính là có Tiên Đế cầm búa trợ giúp, Kiếm Thánh mạnh bao nhiêu?

Trong lòng hắn có chút xúc động.

Chiến lược đỉnh phong dưới tay có thể bởi vì Kiếm Thánh xuất hiện mà thay đổi hay không?

- Càn rỡ!

Lôi Thánh rống giận lao thẳng đến Dương Đại, Quỷ Thiên Tử, Khương Tiêu Dư cùng nhau thi triển thần thông, làm tốc độ của hắn chậm lại, Băng Tinh Cực Thánh đông kết không gian, hàn băng kéo dài tới mấy trăm trượng, ngăn cản Lôi Thánh.

Lôi Thánh không thể chạy đến, Cơ Ngọc cũng giống như thế.

Hình Thánh đã tiến vào trạng thái cuồng bạo, thậm chí không nói nhảm nữa, hai người tiến vào đáy biển, đánh ra nước biển, hiện lộ ra lục địa dưới đáy biển.

Hai người cận thân chiến đấu, kiếm búa tấn công, kiếm khí cùng búa khí cách không oanh kích, dẫn đến nước biển trong vòng phương viên mấy trăm dặm không thể bao phủ tới, tốc độ của bọn hắn rất nhanh, Cơ Ngọc đã bị đè lên đánh.

Kiếm khí của hắn rất mạnh, nhưng Hình Thánh quá mạnh, không có kết cấu gì, hắn mặc dù tùy tâm ngự kiếm, cũng bị đánh cho trở tay không kịp.

Muôn vạn kiếm ảnh theo bốn phương tám hướng đánh tới, Hình Thánh không quan tâm, chuyên tâm chém mạnh hướng về phía Cơ Ngọc, trong lúc vung búa tán ra rất nhiều búa khí, búa khí không ngờ lại tự động hoá thành Liên Hoa.

Nhật Hoa Nhật Thế Giới, lặng yên thôi động.

Thân hình Cơ Ngọc hơi ngưng lại, Hình Thánh ra một búa chém xuống đầu lâu của hắn, máu tươi bay tung tóe, là dòng máu màu vàng óng.

Hình Thánh nâng lên tay trái, cưỡng ép lôi hồn phách Cơ Ngọc ra ngoài.

Hồn thể Cơ Ngọc lộ vẻ mặt hoảng sợ, đây là lần đầu lộ ra vẻ mặt như vậy.

Hắn là ai?

Hắn là Cơ Ngọc, thiên tài vạn cổ.

Dưới tình huống hiển tế toàn tông, lại còn bị địch nhân nghiền ép.

Thần thông Hồn Chủ dựa vào cái gì mạnh như thế?

Hắn đến cùng có bao nhiêu quý nô, không ngờ lại có thể làm cho Hình Thánh cường đại đến tình trạng như thế?

Cơ Ngọc không thể nào hiểu được.

Hắn cắn răng nói:

- Thần giáp của ta....

Hình Thánh ánh mắt đậm đặc, nói:

- Nếu không phải giáp này, ngươi đã sớm chết, nhưng thần giáp mạnh hơn, cuối cùng cũng không phải vô địch.

- Bất quá giáp này có thể làm như lễ gặp mặt khi người đầu nhập vào chủ nhân.

Cơ Ngọc giận dữ, hai tay ngưng tụ ra kiếm ảnh, muốn chém đầu Hình Thánh, nhưng Hình Thánh nâng lên Sát Hồn, Sát Hồn phát ra hắc quang, chiếu vào trên người Cơ Ngọc, để hắn không thể động đậy.

- Nhanh triệu hoán hắn.

Chương 512: Triệt để dâng lên (1)

Cơ Ngọc tức giận quát, âm thanh vang vọng giữa đất trời.

Dương Đại đang hấp hồn, sau khi nghe được, trong lòng khẩn trương, lại có chiêu trò gì nữa sao?

Hắn lập tức phân phó Quỷ Thiên Tử đi hấp thu Cơ Ngọc, tranh thủ sớm một chút giải quyết hắn, miễn cho địch càng nhiều người, càng khó xử lý.

Lôi Thánh cắn răng, móc ra một tấm bùa vàng, Băng Tinh cực thánh mong muốn cướp đoạt, nhưng bị hắn trước tiên xé mở, khói đen cuộn cuộn bạo tán ra, ngưng tụ thành một cái to lớn đầu, Băng Tinh cực thánh bị khói đen bao trùm, hồn thể vậy mà bắt đầu tan rã, dọa hắn vội vàng tránh né.

Một cỗ khí tức cường đại bừa bãi tàn phá giữa thiên địa.

Quỷ Thiên Tử đi vào trước mặt Hình Thánh, bắt đầu hấp thu hồn phách Cơ Ngọc, được sự giúp đỡ của Hình Thánh, Quỷ Thiên Tử tuy có chút cố hết sức, nhưng vẫn cắn răng kiên trì.

Quỷ Thiên Tử một bên hấp hồn, một bên trầm giọng hỏi:

- Đó là cái gì?

Phía trên cái đầu to lớn của Lôi Thánh tản ra uy thế vô tận, khiến cho Quỷ Thiên Tử vô cùng lo sợ.

Trong lòng hắn có một suy đoán.

Hình Thánh bình tĩnh nói:

- Hồn phách của ta, chẳng qua không biết là phân hồn, hay là chủ hồn, nếu như là csi sau...

Hắn không có tiếp tục nói hết, bởi vì hắn cũng không biết nên nói cái gì.

Quỷ Thiên Tử nghe xong, chỉ có thể nắm chặt thời gian hấp hồn.

Đầu to vặn vẹo, không ngừng há mồm, tựa hồ muốn nói cái gì.

Lôi Thánh đang muốn mở miệng, cái đầu to lớn đột nhiên nuốt hắn vào, hết thấy xảy ra quá nhanh, Đại Thánh không kịp phản ứng, nhóm âm chúng đang vây xem cũng bị hù dọa.

Băng Tinh cực thánh bị dọa đến lui nhanh, rời xa bên này.

Sau khi nuốt vào Lôi Thánh, cái đầu to lớn vặn vẹo càng thêm kịch liệt, bắt đầu không ngừng co vào, cấp tốc ngưng tụ thành một bóng người.

Vẫn như cũ là Lôi Thánh, nhưng mang theo sự khác biệt, nửa bên mặt Lôi Thánh biến thành một mặt đen, con mắt bên mặt đen không ngờ lại giống Hình Thánh như đúc, lại rất lạnh lùng.

Cổ uy áp kinh khủng vô song tan biến, thiên địa yên tĩnh.

Lôi Thánh nâng tay phải lên, chỉ đến Hình Thánh.

Quỷ Thiên Tử khản trương, hắn còn chưa hấp hồn thành công.

Hình Thánh cũng đang trấn áp Cơ Ngọc, không thể rời khỏi, chỉ có thể sáng tạo ra từng tôn phân thân, thẳng hướng đến Lôi Thánh.

Mấy chục phân thân Hình Thánh trống rỗng xuất hiện ở xung quanh Lôi Thánh, nhắc búa chém đi, nhưng Lôi Thánh

vung tay lên, phân thân tan thành mây khói.

Cứ như vậy vung tay, không có bất kỳ linh lực gì biểu hiện.

Mấy chục ức âm chúng bị chấn động.

Tay phải Lôi Thánh đột nhiên nhắm ngay Dương Đại, nhóm âm chúng xung quanh kinh hãi, vội vàng bảo vệ hắn.

Vị —

Một chùm sáng màu đen bắn ra từ trong lòng bàn tay của Lôi Thánh, kèm thêm long ngâm, Hình Thánh trống rỗng xuất hiện trên không trung, vung búa mong muốn đánh tan chùm sáng màu đen, nhưng chùm sáng màu đen trực tiếp xuyên thủng hồn thể hắn.

Hình Thánh tròng lớn hai mắt, trong ánh mắt lần đầu toát ra vẻ không thể tin được.

Chùm sáng màu đen dùng tốc độ cực nhanh lao thẳng tới Dương Đại.

Không có người chú ý tới cái trán Dương Đại đã xuất hiện hắc văn, một thân ảnh bay ra từ trong cái trán của hắn, bóng trắng như kinh hồng.

Oanh!

Chùm sáng màu đen nổ tung, hóa thành Hắc Diễm đầy trời tiêu tán, phía dưới hải đảo bị đánh chìm, hải dương nhấc lên mấy trăm trượng cao, như màn trời.

Hình Thánh quay đầu nhìn lại, sợ Dương Đại xảy ra chuyện, ngay sau đó, hắn sửng sốt.

Nhóm âm chúng xung quanh Dương Đại cũng sợ choáng váng, tất cả đều kinh ngạc nhìn về một phương hướng.

Dương Đại đứng ở giữa không trung, tóc đen theo gió bay phát phới, trên gương mặt anh tuấn của hắn lộ ra mỉm cười.

- Ta nên xưng hô người là chủ nhân, đúng không, hậu bối ngộ kiếm.

Một giọng nữ dễ nghe vang lên, trong lời nói tràn ngập ý cười trêu chọc, ngữ khí dễ dàng của nàng hoàn toàn không hợp với tình hình chiến trường hiện tại.

Chỉ thấy một bạch y nữ tử đứng ở trước mặt Dương Đại, tay phải cầm kiếm, mũi kiếm chỉ xéo bầu trời.

Áo trắng phàn phật, hăng hái.

Kiểm Thánh!

Chính là bạch y nữ tử mà Dương Đại gặp phải trước đó lĩnh ngộ kiếm ý Kiếm Thánh.

Dương Đại không ngờ đối phương lại biết được hắc ngộ kiếm, đây là năng lực gì, kiếm ý chính là ý chí bản thân nàng?

Lôi Thánh cao cao tại thượng hơi cau mày.

Kiểm Thánh ngẩng đầu, trên gương mặt tuyệt đại phong hoa lộ ra nụ cười tự tin, nàng ngạo thị Lôi Thánh, nói:

- Tiền bối, người ta đều bị tiêu nhân tính toán, bây giờ tiêu nhân đều chết, người ta cũng nên phân ra thắng bại chứ?

Lôi Thánh nhìn xuống nàng, nói:

- Người chẳng qua là một nửa hồn phách, vì cái gì mạnh mẽ như thế?

Kiểm Thánh đưa kiếm chỉ Lôi Thánh, khẽ cười nói:

- Mạnh mẽ không phải hồn phách của ta, mà là Kiếm đạo của ta, ta dù đã chết, nhưng Kiếm đạo vĩnh tồn.

Kiểm Thánh đối đầu Lôi Thánh.

Hết thấy ánh mắt giữa thiên địa đều rơi trên người bọn hắn, bọn hắn trở thành tiêu điểm, ngay cả Hình Thánh tiến vào hình

thái Âm Thần đều bị xem nhẹ.

Mộ Dung Trường An nhìn bạch y nữ tử trước mặt Dương Đại, kích động đến hồn thể run rẩy, thận trọng gọi.

- Sư tỷ...

Kiểm Thánh liếc mắt nhìn hấn, mỉm cười, cười đến thiên kiều bá mị, lại có lộ ra khí khái hào hùng mà nữ tử khó có, nói:

- Tiểu Trường An, dáng dấp người làm sao già như thế rồi? Thật xấu, lớn lên quá giá không xứng làm sư đệ ta.

Mộ Dung Trường An vẫn như cũ hết sức xúc động, thiên ngôn vạn ngữ cuối cùng hội tụ thành một câu:

- Sư tỷ, nhờ vào người.

Câu nói này hấn nói vô số lần, mặc dù Kiểm Thánh chết ba trăm năm, mà hấn đã vượt xa lúc trước, nhưng hấn vẫn như cũ tin tưởng sư tỷ vô địch.

Dương Đại nhìn chằm chằm bóng lưng Kiểm Thánh, trong lòng cảm thấy kỳ quái.

Hấn thể nào cảm giác Kiểm Thánh không có kính sợ hấn tuyệt đối giống như các âm chúng khác, dám trêu chọc hấn.

Chương 513: Triệt để dâng lên (2)

Bất quá cũng may hắn có thể cưỡng khống sinh tử của vị Kiếm Thánh này, nhất niệm đã có thể để cho nàng hồn phi phách tán.

Trong mắt hắn, khí tức Kiếm Thánh cũng chính là trình độ Đại Thánh, thậm chí kém xa Hình Thánh hiện tại, nhưng bày ra thực lực lại dị thường đáng sợ, công kích Hình Thánh cũng đỡ không nổi mà nàng dễ dàng đánh tan.

Kiếm đạo vĩnh tồn...

Chẳng lẽ ý chí của nàng thật đã đầu nhập vào trong Kiếm đạo, chỉ cần có người tu hành kiếm đạo của nàng, nàng sẽ một mực mạnh lên?

Dương Đại cảm thấy rất có thể, lúc ở Man Hoang Chi Địa, có quá nhiều người đạt được truyền thừa của Kiếm Thánh, hắn cũng không phải là truyền nhân duy nhất, ngay cả trong thí luyện giả cũng có số lượng lớn truyền nhân của Kiếm Thánh, chỉ là không có một người đạt được toàn bộ truyền thừa của Kiếm Thánh.

Nghĩ tới đây, Dương Đại càng thêm cảm thấy hứng thú về Kiếm Thánh, nhưng thời gian hình thái Âm Thần đã qua nửa, cũng không thể trễ nải nữa.

- Lên đi, đừng giả bộ.

Dương Đại ở trong lòng thúc giục.

Kiểm Thánh khẽ cười một tiếng, hóa thành một đạo kinh hồng lướt về phía Lôi Thánh, tốc độ cực nhanh.

Tay phải Lôi Thánh nắm lôi đình, hiện ra hình búa, tạo hình giống như đúc Sát Hồn.

Oanh!

Kiểm quang lấp lánh, kiếm khí lướt qua Lôi Thánh, chém ra biển mây, ánh nắng tiến vào, chiếu rọi trời và biển.

Lôi Thánh cũng không có bị thương, lần nữa vung búa, muôn vạn Lôi Long mang theo uy năng diệt thế bao phủ Kiếm Thánh, tóc đen trên đầu Kiếm Thánh phát phới, trên gương mặt tuyệt đại phong hoa tràn đầy nụ cười tự tin, tốc độ tay nàng huy kiếm rất chậm, nhưng kiếm lại rất nhanh, phát lên tàn ảnh hoa cả mắt, như vung lên ngàn vạn kiếm thi triển thần thông.

Một kiếm đâm ra, tàn ảnh tùy tùng, kiếm khí thẳng tắp, đánh tan hoàn toàn Lôi Long, Lôi Thánh cấp tốc tránh né.

Kiểm Thánh để ngang kiếm trong tay ở trước mặt, nhẹ giọng cười nói:

- Cảm thụ một chút kiếm đạo của ta.

Âm thanh của nàng vang vọng giữa đất trời, truyền vào trong tai mấy chục ức âm chúng.

Tất cả mọi người ngược nhìn Kiếm Thánh, kiếm ý của nàng phóng lên tận trời, áo trắng cổ động, kinh phong mà mắt thường có thể thấy quay quanh người nàng.

Hải dương lần nữa dâng lên kinh đào hải lãng.

Dương Đại khẽ run, hắn cảm nhận được kiếm ý của mình bị thôi động.

Thật mạnh!

Không ngờ lại để kiếm ý của hắn không chịu không chế.

Kiểm khí Kiếm Thánh đánh tan mây đen cuộn cuộn trên trời, dẫn đến lỗi uy của Lôi Thánh bị suy yếu.

Lôi Thánh chăm chú nhìn Kiếm Thánh, nói:

- Kiếm ý tiên thần?

Kiểm Thánh khí phách khinh người, cười nói:

- Không phải kiếm ý tiên thần, là kiếm đạo Nhân Gian.

Nàng đột nhiên thay đổi chuỗi kiếm, kiếm quang lấp lánh, trong chớp lát, đếm không hết kiếm khí trông rồng xuất hiện, dùng tốc độ cực nhanh theo bốn phương tám hướng lao thẳng tới Lôi Thánh, kiếm quang nhanh chóng lấp lánh, dù là Dương Đại cũng bị chói sáng đến nhắm mắt.

Huu! Huu...

Âm thanh kiếm khí cao tốc xuyên qua chồng chất lên nhau, vô cùng chói tai, để linh hồn run rẩy, nhóm âm chúng nhắm mắt lại, theo bản năng lui lại.

Lôi Thánh vùng búa ở trong kiếm khí cuồng lang, ngăn cản mỗi một đạo kiếm khí, thẳng thắn thoải mái, bá khí tuyệt luân, thậm chí còn cường đại hơn Hình Thánh dưới hình thái Âm Thần.

Cái này là khí phách bản tôn của Hình Thánh.

Kiểm đạo của Kiếm Thánh cao siêu vô song, nhưng Lôi Thánh vẫn như cũ có thể tiếp được, một cường thế kinh diễm, một cứng như bàn thạch.

Cơ Ngọc bị Quỷ Thiên Tử hấp thu hơn phân nửa nhìn thấy Kiếm Thánh, ánh mắt phức tạp, hắn chậm rãi nhắm mắt lại:

- Thì ra tất cả những thứ này đều là người tính toán, ta mới là buồn cười.

Hắn luyện hóa các đệ tử kiếm tông, mang tiếng xấu, nhất định thân bại danh liệt, mà Kiếm Thánh lại thành người duy nhất sống sót.

Thật sự hài hước.

Cơ Ngọc từ bỏ chống lại liền bị Quỷ Thiên Tử triệt để hấp thu vào trong cơ thể.

Một bên khác.

Dương Đại chật vật mở mắt, hắn bỗng nhiên nhìn thấy Táng Kiếm tiên tử chẳng biết lúc nào đã tỉnh lại, bị đệ tử Lôi Thần tháp nữ đỡ.

Thấy được nàng, Dương Đại không khỏi vừa về phía Kiếm Thánh, vẻ mặt cổ quái.

Táng Kiếm tiên tử mở miệng nói:

- Ta là dương hồn, nàng là âm hồn, lúc đầu là một thể, bây giờ thành hai người.

Dương Đại bừng tỉnh đại ngộ, thì ra Mộ Dung Trường An học một chiêu này của Kiếm Thánh.

Hiện tại hắn thu hoạch được chiến lực Kiếm Thánh, mà Táng Kiếm tiên tử còn sống, cũng tính như mỹ mãn.

Nếu giết Táng Kiếm tiên tử, hắn có phải tương đương với thu hoạch được hai tôn chiến lực Kiếm Thánh hay không?

Khụ khụ!

Không có đạo đức.

Dương Đại chẳng qua là ngẫm lại, hắn cũng không muốn biến tất cả mọi người bên người trở thành âm chúng, dù sao cũng phải lưu vài tồn tại tự do độc lập, như thế này mới thú vị, mà khí tức của Táng Kiếm tiên tử rất yếu, căn bản so ra kém Kiếm Thánh.

Hình Thánh đi đến bên cạnh Dương Đại, nói:

- Chủ nhân, chúng ta đi trước đi, Kiếm Thánh đầy đủ kiểm chế bản tôn ta.

Dương Đại gật đầu, Kiếm tông đã không còn ai, không cần thiết lưu lại.

Dương Đại lập tức mang theo âm chúng trùng trùng điệp điệp rời khỏi, lưu lại Kiếm Thánh cùng Lôi Thánh đại chiến chỗ vùng trời của Kiếm tông, kinh thiên động địa, như cuộc chiến của tiên thần.

Một trận chiến này cũng kinh động đến thế lực khắp nơi, rất nhiều thần thức, ánh mắt quét tới, khi bọn hắn thấy Kiếm Thánh cùng Lôi Thánh lúc đều sợ hãi.

Kiếm Thánh, đã từng là tuyệt thế thiên tài kinh diễm Vô Tận Hải Dương.

Lôi Thánh, một trong thượng cổ chín đại thánh, nhưng tình trạng của hắn rõ ràng hết sức không thích hợp, thật giống như đã bị đoạt xá.

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Vì sao đệ tử Kiếm tông đều biến mất hết?

Khi bọn hắn thấy mấy chục ức chúng hộ tống Dương Đại, tất cả đều yên lặng.

...

Long Cung.

Trong đình viện, Ngao hành, Quy Thần nhìn đại chiến trong kính, thật lâu không nói.

Chương 514: Kiếm đạo vĩnh tồn, bất tử bất diệt

Quy Thần cảm khái nói:

- Lão nô biết Hồn Chủ rất mạnh, không ngờ đã mạnh đến tình trạng như thế, hắn không ngờ lại đạt được lực lượng của Kiếm Thánh, điện hạ, hắn là triệt để cường đại.

Ngao Hành nói:

- Xác thực.

Trên mặt hắn lộ ra cổ quái nụ cười.

Kiếm tông bị diệt, Cơ Ngọc kia...

Hắn nhin không được thoải mái cười to, Quy Thần tò mò, hỏi thăm hắn vì sao mà cười.

Ngao Hành kể ra chuyện mình và Tứ Thái Tử nói chuyện với nhau, Quy Thần cũng cười to theo.

- Tứ điện hạ tiêu hết cả tiền vốn mới lôi kéo được Cơ Ngọc, kết quả Cơ Ngọc bị Hồn Chủ giết chết, trở thành quỷ nô của Hồn Chủ, hắn hiện tại chắc sẽ rất khó chịu.

Quy Thần cười nói, ngữ khí cũng tràn ngập trào phúng.

Đúng lúc này, một thân ảnh từ phương xa bay tới, rơi vào trong đình viện, chính là Tứ Thái Tử.

Tứ Thái Tử nhìn về phía Ngao Hành, gấp giọng nói:

- Tam ca, mau gọi Hồn Chủ thả ra hồn phách Cơ Ngọc.

Ngao Hành mạn bất kinh tâm nói:

- Ta không có năng lực kia, hấn chỉ là điện khách của ta, cũng không phải là nô bộc.

Tứ Thái Tử nắm chặt hai quả đấm, cắn răng nói:

- Người muốn như thế nào mới bằng lòng mở miệng?

Ngao Hành cầm lấy chén rượu trên bàn, chậm rãi uống rượu, không có trả lời.

Trên đường bay lượn, thời gian hình thái Âm Thần kết thúc, Dương Đại lâm vào trạng thái Hồn Độn, mất đi ý thức, Quỷ Thiên Tử đã triệu hoán Cơ Ngọc ra, cùng Bàn Lôi Công, Băng Tinh cực thánh, Khương Tiêu Dư, Mộ Dung Trường An các cường giả thủ hộ Dương Đại.

Ánh mắt Cơ Ngọc hiện ra vẻ phức tạp, yên lặng không nói, hấn không thể chống lại Âm Vương mệnh lệnh, chỉ có thể yên lặng đi theo.

Đằng sau thỉnh thoảng truyền đến tiếng nổ vang rền kinh thiên động địa, khó có thể tưởng tượng cuộc chiến giữa Kiếm Thánh và Lôi Thánh mạnh bao nhiêu.

Mấy chục ức âm chúng cùng nhau tiến lên, còn có hai vị Đại Thánh suất lĩnh, cho dù Thánh địa cũng không dám đến đây ngăn cản.

Thời gian cực nhanh trôi qua.

Sau năm canh giờ.

Dương Đại thức tỉnh, ánh vào mắt hấn chính là bầu trời xanh thẳm vạn dặm không mây, khuôn mặt Kỷ Vân Yên cũng hiện lên trong ánh mắt của hấn.

- Người đã tỉnh, Lôi Thánh chạy.

Kỷ Vân Yên mở miệng nói, trước tiên nói kết cục của trận đại chiến kia.

Nghe được Lôi Thánh chạy, trong lòng Dương Đại thở dài một hơi.

Mặc dù thiếu một tôn Đại Thánh thì hết sức đáng tiếc, nhưng Lôi Thánh rõ ràng không thích hợp.

Hắn được Kỷ Vân Yên đỡ ngồi dậy, hắn phát hiện mình nằm trên bờ cát, dưới thân là một mảnh vải, nhóm Âm Tướng phân bố ở xung quanh, phóng ánh mắt nhìn tới, mấy chục ức âm chúng phân bố ở từng hướng đi, che kín mặt biển.

Dương Đại nhìn thấy Kiếm Thánh, đang đứng cùng Mộ Dung Trường An ở bờ biển, ở bên cạnh nàng, Mộ Dung Trường An không còn khí phách ngày xưa, quả nhiên là sự đệ.

Thấy Dương Đại tỉnh lại, nhóm âm chúng tụ tập tới, Cơ Ngọc cũng bị Quỷ Thiên Tử gọi tới.

Cơ Ngọc đã quen thân phận bây giờ, khôi phục lại bình tĩnh.

Dương Đại hỏi:

- Người thật luyện hóa hết đệ tử Kiếm tông rồi?

Cơ Ngọc gật đầu, nói:

- Bên người Lôi Thánh có một vị dị nhân, nói cho ta biết ngài tiếp theo sẽ mạnh lên, đại khái sẽ trong khoảng thời gian này đột kích, nếu ta chủ quan, hắn phải chết không nghi ngờ, cho nên ta chỉ có thể sớm chuẩn bị, không ngờ vẫn phải chết.

Thật là có năm vùng.

Dương Đại nhíu mày.

Hùng Liệt nói:

- Vị dị nhân kia đã chạy trốn, bị đánh rơi xuống nước biển đã biến mất không thấy gì nữa.

Dương Đại nói:

- Không sao đâu, đến lúc đó trở lại hiện thực xác nhận là được, theo cảnh giới của hấn bắt đầu sàng chọn, rất dễ dàng tìm ra, hấn hấn là sẽ trốn ở trong Thâm Vực không còn dám đi ra ngoài.

Phản đồ.

Người này không chỉ nhằm vào Dương Đại, trước đó còn dẫn Lôi Thánh xuống Địa Cầu, nói rõ hấn có ý thức trả thù cực mạnh đối với nhân tộc Địa Cầu.

Dương Đại nhìn về phía Cơ Ngọc, hỏi:

- Lôi Thánh là xảy ra chuyện gì?

Cơ Ngọc lắc đầu nói:

- Ta không rõ ràng, ta cứ tưởng rằng ta đã chứng không Hình Thánh chi hồn, không ngờ Hình Thánh chi hồn không ngờ lại ẩn giấu đi linh trí, đoạt xá Lôi Thánh.

- Đó là chủ hồn của ta, hấn rất mạnh, nói rõ trước đó phân hồn, hấn một mực đang âm mưu cái gì đó, ngày sau nhất định phải cảnh giác hấn, hấn sợ dĩ bị đánh lui, chỉ là bởi vì vừa đoạt xá, còn chưa hoàn toàn thích ứng.

Giọng nói Hình Thánh truyền đến, để mọi người yên lặng.

Chủ hồn...

Lúc này, Kiếm Thánh đi tới, khẽ cười nói:

- Thượng cô Hình Thánh xác thực mạnh mẽ, ta đã sớm cảm nhận được hấn không thích hợp, bất quá ta và hấn giống như, đều giả vờ là tàn hồn không có lý trí.

Kiếm Thánh cùng Hình Thánh, đều là tàn hồn bị Cơ Ngọc đoạt được, còn trở thành vũ khí chiến đấu trong tay hấn, bọn hấn một mực đang ẩn nhẫn, chờ đợi cơ hội.

Bọn hấn đều thành công.

Cơ Ngọc nhú mày hỏi:

- Các người vì sao muốn chờ, đệ tử Kiếm tông bị ta luyện hóa, thành toàn chính là ta, cũng không phải các người.

Kiếm Thánh cười nói:

- Thành toàn người, không thành toàn chủ nhân của chúng ta, chủ nhân tu luyện kiếm ý của ta, hấn càng mạnh, kiếm ý của ta sẽ càng mạnh, còn về Hình Thánh, hấn đoán chừng đang đợi Kiếm tông lập Thánh địa tạo ra khí vận, đáng tiếc bị chủ nhân gián đoạn, bất quá hấn đạt được thân thể của một Đại Thánh, không tính thua thiệt.

Nhóm âm chúng bùng tỉnh đại ngộ, ánh mắt nhìn về phía Kiếm Thánh tràn ngập kiêng kị.

Cách cục nay thật đáng sợ.

Mặc dù biến thành âm chúng của Dương Đại, nhưng cũng làm cho Dương Đại và nàng khóa vào cùng một chỗ.

Dương Đại hỏi:

- Người bây giờ hồn phi phách tán, cũng có khả năng phục sinh?

Kiếm Thánh một tay chống nạnh, cười nói:

- Không sai, khi nào kiếm đạo của ta còn lưu truyền ở trên thế gian, ta liền bắt tử bắt diệt, bất quá chủ nhân cũng đừng lo lắng, ta nguyện hiệu lực cho người, chính như ta lúc trước đã nói, phụ tá người mạnh lên, cũng là giúp chính ta.

Chương 515: Long Cung thịnh hội (1)

Dương Đại cũng lần đầu tiên gặp phải tình huống như vậy, lại còn có loại kỹ thuật này.

Mộ Dung Trường An cảm khái nói:

- Sư tỷ quả nhiên là kỳ tài vạn cổ.

Cơ Ngọc phức tạp nhìn Kiếm Thánh, hết sức rõ ràng, hắn cũng bị tạo nghệ Kiếm đạo của Kiếm Thánh rung động.

Nhớ ngày đó, Kiếm Thánh còn là nữ hài, bây giờ đã vượt qua hắn.

Dương Đại đứng dậy, nói:

- Trở về đi.

Một trận chiến NAY thu hoạch cực lớn, Cơ Ngọc và Kiếm Thánh đều có lực lượng vượt qua Đại Thánh bình thường, trực tiếp quét mới chiến lực mạnh nhất trong tay Dương Đại, từ nay về sau, hắn sẽ ngạo thị Vô Tận Hải Dương.

Đến mức kế hoạch tiếp theo, lại nhìn tình huống.

Không thể ép các đại thánh địa thật chặt, thích hợp dừng lại cũng là nên.

Vừa hay nhờ Kỷ Vân Yên giúp hắn thăng cấp thiên phú.

Dương Đại thu mấy chục ức âm chúng vào không gian linh hồn, chỉ để lại hơn mười vị âm chúng, mặc dù chỉ có hơn mười vị, hội tụ vào một chỗ tạo ra cảm giác áp bách cũng rất mạnh.

Kiểm Thánh, Cơ Ngọc, Khương Tiêu Dư, Băng Tinh cực thánh, Quỷ Thiên Tử, Bàn Lô Công, Hình Thánh, Mộ Dung Trường An các loại, đội hình cực kỳ xa hoa.

Vừa bay không bao lâu, Táng Kiếm tiên tử bỗng nhiên đi đến trước mặt Dương Đại, nói:

- Ta muốn rời khỏi, ta muốn đi đến một mảnh đại lục khác xa xôi, hoàn thành tâm nguyện khi còn sống.

Dương Đại không khỏi nhìn về phía Kiếm Thánh.

Kiểm Thánh cười nói:

- Để cho nàng đi thôi, nàng càng mạnh, ta sẽ càng mạnh, ta càng mạnh, người liền càng mạnh.

Càng mạnh càng mạnh...

Lời này để Dương Đại nghe được có chút im lặng.

Dương Đại nhìn Táng Kiếm tiên tử, hỏi:

- Tình trạng của người bây giờ...

Táng Kiếm tiên tử nói:

- Ta không sao, người yên tâm đi, sau này chúng ta không sớm thì muộn sẽ gặp lại, có lẽ ta còn có thể trải đường cho người.

Dương Đại nghe hiểu ý nàng, cười nói:

- Rất tốt, đến lúc đó người dẫn đường cho ta, chúng ta cùng một chỗ tung hoành thiên hạ.

Táng Kiếm tiên tử nhắc lên mũ rộng vành, lộ ra dung nhan tuyệt mỹ giống như Kiếm Thánh, chỉ có hơi khác Kiếm Thánh ở chỗ, ánh mắt của nàng lạnh lẽo, như là một tòa băng sơn.

Nàng chân thành nói:

- Dương Đại, cẩn thận Thiên Túc chân nhân, cẩn thận những người nhìn như giúp người kia.

Dứt lời, nàng quay người rời khỏi.

Dương Đại nhú mào, quay đầu nhìn về phía Kiếm Thánh hỏi:

- Có ý tứ gì?

Kiếm Thánh nhún vai nói:

- Chính là cẩn thận, tu vi Thiên Túc chân nhân thâm bất khả trắc, lại đạo chơi nhân gian, bốn phía tặc cơ duyên, có lẽ hẳn là chân đại thiện, nhưng một phần vạn có dã tâm của mình thì sao?

Đúng thế.

Ngay cả Kiếm Thánh đều nói như vậy, Dương Đại cảm giác mình sau này đối mặt Thiên Túc chân nhân cần không thể khinh thường, cũng không thể nói gì nghe đây.

Đoàn người tiếp tục bay về phía Thiên Khởi tiểu hải vực.

Một lúc lâu sau.

Một đạo thân ảnh cản bọn họ lại.

Chính là Thiên phủ Đông Phương Tầm, lúc trước nói muốn cùng Dương Đại tiến công Kiếm tông, nhưng không ngờ Dương Đại sớm ra tay.

Anh mắt Đông Phương Tầm khóa chặt Cơ Ngọc, sau đó nhìn về phía Dương Đại, hỏi:

- Vì sao sớm ra tay?

Hắn hết sức phiền muộn, vì giành bảo điển Kiếm tông, hắn đã chuẩn bị rất nhiều.

Dương Đại cười nói:

- Không có gì, chính là tâm huyết dâng trào, Đông Phương đạo hữu có chuyện gì?

Trước đó là Đông Phương sư huynh, hiện tại là Đông Phương đạo hữu...

Đông Phương Tầm nhìn thật sâu Dương Đại một cái.

Đối mặt ánh mắt Đông Phương Tầm, Dương Đại坦然 nhiên nhìn thuangr, hấn hiện tại đã không sợ Thánh địa trên biển, Đông Phương Tầm chẳng qua là một trong Thập Chủ của Thiên phủ, lại đáng là gì?

Huống chi, Đông Phương Tầm và hấn cũng không có ân tình, chẳng qua là có một ước định thôi.

Bốn mắt nhìn nhau, bầu không khí bắt đầu lạnh xuống.

Cơ Ngọc bình tĩnh nói:

- Giết đi, chủ nhân, đã là Hồn Chủ, nên có uy nghiêm, a miêu a cầu nào cũng dám nhìn thẳng ngài, dám thuộc hạ chúng ta đều cảm thấy thật mất mặt.

Dứt lời, hấn tiến lên một bước, nhìn thẳng Đông Phương Tầm.

Đông Phương Tầm kinh hãi, hấn rõ ràng cảm giác được khí tức Cơ Ngọc thay đổi, trở nên rất nguy hiểm.

Ánh mắt của hấn rơi vào trên người một người khác, chính là Kiếm Thánh, cô nàng đang cười tủm tỉm nhìn chăm chăm hấn.

Đông Phương Tầm cảm nhận được áp lực.

Hấn bỗng nhiên ý thức được Dương Đại cũng không phải dễ nói chuyện như trong ấn tượng của hấn, cũng không phải thật coi hấn là sư huynh.

Dương Đại mở miệng cười nói:

- Đi thôi, sau này cẩn thận một chút, lại lỗ mãng, sẽ chết.

Hắn nói rất nhẹ nhàng, nhưng mang cho Đông Phương Tâm áp lực lại cực lớn.

Ánh mắt nhóm âm chúng đều khóa chặt trên người Đông Phương Tâm, thậm chí đại đa số người đều lộ ra nụ cười không có ý tốt.

Đông Phương Tâm kỳ tài ngút trời bậc nào, đi đến chỗ nào đều có được tôn trọng, chưa từng bị nhiều người dùng ánh mắt như vậy vũ nhục?

Nhưng hắn vẫn nhận sợ.

Hắn chấp tay với Dương Đại, sau đó không nói một lời rời khỏi.

Nhìn bóng lưng hắn rời khỏi, Cơ Ngọc tiếc nuối nói:

- Đáng tiếc, đáng tiếc.

Quý Thiên Tử, Bàn Lôi Công, Thái Dương Thần đều gật đầu.

Dương Đại ý vị thâm trường nói:

- Ngoại giao trước, quân sự sau, dù nói thế nào, ta cũng treo tên tuổi đệ tử Thiên phủ.

Giang Lễ dao động cây quạt cười nói:

- Nói ra thật là mỉa mai, chủ nhân đã mạnh mẽ như thế, ngoại trừ giảng đạo, chủ nhân vẫn không có được Thiên phủ coi trọng, ta thậm chí hoài nghi chủ nhân Thiên Phủ đã bị hù dọa.

Kiểm Thánh kiều hừ nói:

- Thiên phủ xác thực tầm nhìn hạn hẹp, năm đó ta từ Man Hoang Chi Địa đi vào Thiên phủ, còn muốn gia nhập bọn hắn, bị bọn hắn từ chối.

Từ chối Kiếm Thánh?

Mọi người yên lặng cạ lời, trong lòng đánh giá Thiên phủ thấp hơn.

Bên trong Vô Tận Hải Dương, địa vị của Thiên phủ cũng không phải siêu nhiên, không sai biệt lắm khi so với Lôi Thần tháp, bởi vì liền nhau vùng biển, còn tiếp xúc nhiều.

Chương 516: Long Cung thịnh hội (2)

Sau đó Dương Đại tiếp tục mang nhóm âm chúng trở về.

Hai ngày sau, bọn hắn trở lại Thiên Khởi tiểu hải vực, ven đường bọn hắn còn hấp thu mấy vạn âm chúng.

Trên bờ cát, Dương Đại dưới sự chỉ điểm của Cơ Ngọc phủ thêm thần giáp, thần giáp này gọi là Thiên Hiến Dục Long Giáp, đến từ Long Cung, chính là chí bảo phòng ngự, còn có thể tẩm bổ thân thể, Hình Thánh sở dĩ không có nhanh chóng hạ gục Cơ Ngọc, chính là bởi vì giáp này.

Thiên Hiến Dục Long Giáp trong suốt, khoác lên người, căn bản không nhìn ra.

Sau khi mặc vào, Dương Đại cảm giác toàn thân đều nhẹ đi nhiều, vô cùng thoải mái.

- Không tệ không tệ, ta thích.

Dương Đại tán thán nói, tâm tình Cơ Ngọc đầy phức tạp, nhưng cũng không thể không cười làm lành.

Một trận chiến trước khi chết xem như thu phục hắn.

Hắn dựa vào luyện hóa toàn tông, dùng lực chúng được Đại Thánh, lại còn bị nghiền ép.

Đương nhiên, hắn cũng thu phục nhóm âm chúng, lực lượng của bốn mươi tám ức âm chúng hội tụ tại trên người Hình Thánh, trong đó bao gồm cả một tôn Đại Thánh, lực lượng như thế không ngờ lại không có miêu sát Cơ Ngọc, đủ

để thấy Cơ Ngọc mạnh mẽ, luận thực lực đơn thể, Cơ Ngọc có thể xếp thứ hai.

Thứ nhất, tự nhiên là Kiếm Thánh, hoàn toàn xứng đáng, tất cả mọi người biết hình thái Âm Thần sau này không còn là chuyên môn của Hình Thánh nữa, Hình Thánh cũng nói thẳng Kiếm Thánh đã vượt qua tiên hiền trên đạo của mình.

Dưới tay ba tôn Đại Thánh, tâm thái Dương Đại đã bành trướng, thiên hạ nơi nào không thể đi?

Kiếm Thánh, Cơ Ngọc, Băng Tinh cực thánh.

Dương Đại bắt đầu luận bàn cùng Cơ Ngọc, cảm thụ Thiên Hiến Dục Long Giáp mạnh mẽ, Cơ Ngọc cũng rất có tình người, đã hiện ra thực lực cường đại, cũng cho Dương Đại mặt mũi.

Ngày đó, Dương Đại mang theo Kiếm Thánh, Cơ Ngọc cùng với số ít âm chúng hạch tâm logout.

Chuyện Kiếm tông bị diệt còn chưa truyền vào trong tai các thí luyện giả, chỉ có một chút Thánh địa biết được.

Dương Đằng không ở nhà, Dương Đại phân phó Giang Lễ mang theo Kiếm Thánh đi tới lòng đất.

Hắn muốn nhìn xem Kiếm Thánh có thể phá giải phong ấn lòng đất hay không, nhưng hai người Kiếm Thánh rất nhanh trở về.

- Không thể cưỡng ép phá, cấm chế này là một loại cấm chế phong ấn nào đó, còn ẩn giấu đi một cỗ cực mạnh khí tức, có thể là tiên khí tức của Thần, mặc dù phá vỡ, cũng sẽ dẫn tới tiên thần chú ý.

Kiếm Thánh lắc đầu nói.

Lại lịch lớn như vậy, xem ra cuộc chiến lúc trước của Hình Thánh và Lôi Thánh dẫn tới tiên thần cũng không phải chỉ thủ

hộ vũ trụ, mà là thủ hộ Địa Cầu.

Dương Đại chỉ có thể từ bỏ, hắt ngòi liệt trên bờ cát, cười nói:

- Quên đi, các người tìm một chỗ nghỉ ngơi đi.

Kiểm Thánh tò mò hỏi:

- Ta có thể đi vòng vòng không?

Dương Đại do dự một chút, nói:

- Đi đi, nhớ kỹ, không cho phép ra tay với người bình thường.

Kiểm Thánh cười cười, sau đó tan biến tại chỗ.

Liễu Tuấn Kiệt nhìn về phía Cơ Ngọc lãnh ngạo bên cạnh, hỏi:

- Người không muốn ra ngoài?

Cơ Ngọc nhìn chằm chằm TV, nói:

- Không hứng thú.

Dương Đại liếc qua TV, lúc trước hắn không có chú ý, vậy mà đang chiếu phim ngôn tình của một tiểu quốc bên cạnh Hạ Quốc.

Cơ Ngọc có ít thứ.

Trở lại trong Thâm Vực, Dương Đại cùng Kiểm Thánh luận bàn kiếm pháp trước Hồn Thần cung, hai bên không có sử dụng linh lực.

Dương Đại bị đánh đến không có chút lực lượng chống đỡ, kiếm ý của hắn cũng hoàn toàn đánh không lại Kiểm Thánh.

Hắn kém chút tự bế, lưỡng lự muốn từ bỏ Kiếm đạo, tu luyện đạo khác hay không.

Kiểm Thánh rút kiếm, cười nói:

- Không cần nhụt chí, thiên tư kiếm đạo của ngươi rất mạnh, mà dưới sự ảnh hưởng của ta, kiếm ý của ngươi sẽ tăng nhanh như gió.

Dương Đại thở dài một hơi.

Kiểm Thánh nói:

- Còn đang luyện Đại Chư Thiên chứ?

Đại Chư Thiên chính là công pháp mà Táng Kiếm tiên tử truyền thụ Dương Đại, cũng là công pháp hấn trước mắt chủ tu, đang khai thiên tích địa ở trong người.

Dương Đại gật đầu nói:

- Có cái gì ảo diệu à?

Kiểm Thánh cười nói:

- Xác thực có, đợi ngươi đi đến một cảnh giới nào đó sẽ hiểu rõ, sẽ để cho kiếm ý của ngươi thuê biến, đi đến kiếm ý tiên thần trong truyền thuyết, kiếm ý thông thần.

Dương Đại rất muốn hỏi, ngươi đã đi đến truyền thuyết chưa?

Nhưng hấn không muốn để cho Kiếm Thánh trang bức.

Ngay khi hai người đang nói chuyện trời đất, một đạo thân ảnh bay tới, chính là Long Cung Quy Thần.

Quy Thần đã tới qua mấy lần, âm chúng không có ngăn cản, trên mái hiên Hồn Thần cung còn có Cơ Ngọc đang tu luyện, Kiếm Thánh càng ở bên cạnh Dương Đại, hoàn toàn không sợ Quy Thần đánh lén.

- Bái kiến Hồn Chủ, bái kiến Kiếm Thánh.

Quy Thần rơi vào trước mặt hai người hành lễ, mỉm cười nói, chẳng qua là khi hấn nhìn thấy Kiếm Thánh, con ngươi rõ ràng biến hóa một chút.

Dương Đại hỏi:

- Chuyện gì?

Quy Thần nói:

- Điện hạ hỏi khi nào có thể trừ Lạc Hải thương hội?

Dương Đại suy nghĩ một chút, nói:

- Trong vòng bảy ngày.

Quy Thần lộ ra nụ cười, nói theo:

- Lão nô thay điện hạ trước tạ ơn ngài, mặt khác, nửa năm sau, Long Cung sẽ mở ra Tổ Long giảng đạo, điện hạ đã tranh thủ cơ hội cho ngài, thịnh hội giảng đạo này sẽ hấp dẫn đại năng các phương thế lực lớn trong ngoài, thiên kiêu đến đây, cơ hội khó được, dù cho là Đại Thánh, cũng sẽ có được thu hoạch khổng lồ.

Dương Đại gật đầu nói:

- Đa tạ điện hạ, ta sẽ đi.

Quy Thần khom lưng hành lễ, sau đó rời khỏi.

Chỉ vì hai chuyện, còn tự thân đến đây, thật sự làm phiền hấn.

Nhìn bóng lưng Quy thần rời đi, Dương Đại yên lặng suy nghĩ.

Kiểm Thánh ý vị thâm trường nói:

- Long Cung thịnh hội, xác thực không đơn giản, ngươi sẽ kiến thức được thiên chi kiêu tử khác đến từ thiên địa rộng lớn hơn.

Chương 517: Cứu U Chi Thần, dị giới buông xuống

- Ô? Có thể gặp được thiên tài Đại Đạo Hoang Châu sao?

Dương Đại hững hờ hỏi, Đại Đạo Hoang Châu Bách Lý Tuyên để lại cho hắn ấn tượng khắc sâu, dù sao trong lúc Thiên Đạo sát hạch, hắn đánh bại Bách Lý Tuyên cùng cảnh giới, mà Bách Lý Tuyên cũng đánh bại hắn cùng cảnh giới.

Kiểm Thánh kinh dị nhìn về phía hắn, hỏi:

- Người như thế nào biết được Đại Đạo Hoang Châu?

Dương Đại không có giấu diếm, kể lại chuyện trước trải qua trong Thiên Đạo sát hạch.

Kiểm Thánh nghe xong, cảm khái nói:

- Không hổ là Đại Đạo Hoang Châu, thiên chi kiêu tử bên trong thật mạnh mẽ.

Nàng hiểu rõ thiên phú của Dương Đại, thật rất mạnh, đặt ở Tu Tiên giới nàng đi qua, chỉ cần không liên quan đến thế lực cảnh giới cách xa, cơ hồ vô địch.

- Người vẫn chưa trả lời ta đây.

Dương Đại thúc giục.

Kiểm Thánh lắc đầu nói:

- Ta chẳng qua chỉ nghe Thiên Túc chân nhân đề cập qua, truyền thuyết nói rằng ở chân trời góc biển xa xôi có một chỗ đại lục, tên là Đại Đạo Hoang Châu, nơi đó là chỗ con đường tu hành được sinh ra, cách Man Hoang Chi Địa cực kỳ xa xôi,

dù cho là Đại Thánh cũng cần thời gian dài dằng dặc mới có thể chạy tới.

Lại là Thiên Túc chân nhân.

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Chẳng lẽ Thiên Túc chân nhân đến từ Đại Đạo Hoang Châu?

Kiểm Thánh lắc đầu, buông tay nói:

- Ta không biết được, có lẽ vậy.

Dương Đại chỉ có thể thôi, lại hỏi một vài vấn đề liên quan đến Đại Đạo Hoang Châu, Kiểm Thánh biết gì nói nấy, nhưng đều là một chút truyền thuyết hư vô mờ mịt, không có chứng cứ.

Sau đó, Dương Đại để Quỷ Thiên Tử, Cơ Ngọc hợp lại đi tới Lạc Hải thương hội, một vị Âm Vương, một vị Đại Thánh, tuyệt đối có thể muốn làm gì thì làm ở trên biển.

Dương Đại lại an bài Mộ Dung Trường An, Băng Tinh cực thánh mang theo nhóm âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết tổ kiến chinh chiến quân, mang theo ba ngàn vạn âm chúng ra ngoài quét ngang, hấn tạm thời không muốn nhằm vào Thánh địa, nhưng bất kỳ thế lực nào cấp bậc phía dưới Thánh địa đều có thể càn quét.

Hắn còn đặc biệt nhắc nhở, chiếu cố một thoáng thế lực thí luyện giả, trước mắt Hạ Quốc đã thành lập không ít tông môn, vương triều tại hải ngoại, chẳng qua trước mắt vẫn tính như trò đùa trẻ con.

À, nhân số ở dưới ức người đều là trò đùa trẻ con.

Hết thầy thỏa đáng, những ngày tiếp theo chỉ đợi đến Kỷ Vân Yên đột phá, sẽ giúp hắn thăng cấp thiên phú.

Giang Lễ và Vân Du lão tiên cũng trở nên bận rộn, tin tức Kiếm tông bị diệt đã truyền ra, Thiên Khởi tiêu hải vực bắt đầu nghênh đón càng ngày càng nhiều khách khứa, quá nhiều thế lực mong muốn kết minh cùng Hồn Chủ, Dương Đại cũng không có từ chối, Vô Tận Hải Dương rất lớn, dù sao cũng phải chừa chút đồng minh, miễn cho bị hợp nhau tấn công.

Dương Đại cần chính là phát triển đánh tan từng người.

Thiên phủ, sâu trong một tòa cung điện giống như thân ở núi lửa, Đông Phương Tâm đứng ở trên điện, phía trước hắn có một thân ảnh đang đứng ở trên bậc thang đưa lưng về phía hắn.

Đông Phương Tâm trầm giọng nói:

- Chuyện chính là như vậy, Kiếm tông bảo điển đã rơi vào trong tay Hồn Chủ, theo thái độ Hồn Chủ đến xem, hắn cũng không có để Thiên phủ vào mắt, có lẽ chúng ta đến suy tính một chút thái độ đối với dị nhân.

- Hoặc là đại lực vun trồng, hoặc là hủy diệt, uy hiếp của bọn hắn quá lớn, nếu chúng ta tiếp tục nuôi thả, chờ bọn hắn trưởng thành, có lẽ sẽ ăn Thiên phủ.

Thân ảnh đưa lưng về phía hắn rất cao lớn, ăn mặc áo bào tím thật dài, vạt áo theo bậc thang hạ xuống, kéo đến rất dài, đầu hắn mang theo ngọc quan cao nhọn đặc thù, toàn thân tản ra bá khí cao cao tại thượng.

Chủ nhân Thiên Phủ.

Hắn không có quay người, cũng không có mở miệng.

Đông Phương Tâm yên lặng một lát, tiếp tục nói:

- Ý kiến của ta là đại lực vun trồng dị nhân, ta điều tra qua, dị nhân đánh giá Hồn Chủ rất cao, thậm chí biểu hiện ra ý thức ủng hộ cực mạnh, chúng ta đến đỡ dị nhân khác, có lẽ có thể

đánh động Hồn Chủ, còn đối mặt với Hồn Chủ, chúng ta có thể cung cấp tình báo.

Mặc dù bị Dương Đại uy hiếp một phen, nhưng hắn vẫn dùng lý trí cân nhắc việc này.

Bây giờ Thiên phủ đã không làm gì được Hồn Chủ.

Chủ nhân Thiên Phủ buồn bã nói:

- Người nói rất có đạo lý, nhưng có người muốn mệnh của Hồn Chủ.

Đông Phương Tâm đột nhiên ngẩng đầu, mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc.

Chủ nhân Thiên Phủ quay người, trên mặt của hắn không ngờ lại mang theo một mặt nạ màu trắng, phía trên chỉ có một đồng tử đầy kinh dị.

Đông Phương Tâm hỏi:

- Người nào?

Ngữ khí chủ nhân Thiên Phủ không thay đổi, đáp:

- Cửu U Chi Thần.

Sắc mặt Đông Phương Tâm thay đổi, lâm vào trong yên lặng.

Thật lâu sau.

Đông Phương Tâm thở dài nói:

- Ta hiểu được.

Thiên Phủ chủ nhân nói:

- Đối với mặt dị nhân khác, vẫn như cũ đối đãi thật tốt, đến mức khi nào ra tay với Hồn Chủ, bản tọa sẽ đích thân an bài.

Đông Phương Tâm gật đầu, chẳng qua trong ánh mắt toát ra vẻ tiếc nuối.

Hắn lẩm bẩm nói:

- Hồn Chủ ơi Hồn Chủ, phong mang tất lộ sẽ bỏ ra cái giá rất lớn.

....

Dưới ánh mặt trời, Dương Đại vuốt vuốt mũi, luôn cảm thấy có chút ngứa.

Kiểm Thánh ngồi tĩnh tọa ở bên cạnh hắn mở miệng nói:

- Tâm phải tĩnh, dị thường trên người người đều là vì tâm của người quá táo bạo.

Dương Đại bất đắc dĩ nói:

- Xác thực táo bạo, ta không thích hợp tu tâm.

Trong quá trình hấp thu hồn phách, hắn thường xuyên sẽ có được một vài mảnh vỡ kí ức, lại thêm hắn là người hiện đại, hắn như thế nào tĩnh tâm?

Kiểm Thánh nhắm mắt lại, tiếp tục nói:

- Thiên hạ không có vừa...

Còn chưa có nói xong, nàng đột nhiên mở mắt, vẻ mặt trở nên lạnh lùng.

Dương Đại không có nghe được câu nói kế tiếp không khỏi mở mắt, hắn chú ý tới vẻ mặt Kiểm Thánh, không khỏi nghi hoặc.

Chương 518: Thiên Đố, uy hiếp đến từ Cửu U

Kiểm Thánh đứng dậy, nói:

- Có thứ gì đó buông xuống Thiên Khởi tiểu hải vực.

Thứ gì đó?

Dương Đại đứng dậy theo.

Một nén hương thời gian sau.

Lĩnh vực phía tây Thiên Khởi tiểu hải vực về, Dương Đại mang theo âm chúng hạch tâm bay tới.

Bọn hắn ngừng trên không trung, trên mặt biển phía trước có một vết nứt màu đen treo ở trên không trung, mơ hồ có điện quang như ẩn như hiện trong khe.

Nhìn như là một đường nhỏ, nhưng đứng gần đó sau liền phát hiện độ rộng của nó cũng có ba bốn trượng.

- Khí tức dị giới.

Hùng Liệt cau mày nói.

Hắn thân là Quốc trụ, ở địa cầu cũng thường xuyên chấp hành nhiệm vụ thăm dò tiết điểm dị giới, cho nên hết sức miễn cảm đối với khí tức dị giới.

Kiểm Thánh mở miệng nói:

- Trong đó có khí tức rất mạnh, ta đi vào trước nhìn một chút.

Dương Đại hỏi:

- Nếu đánh không lại, bất cứ lúc nào báo cho ta, mở hình thái Âm Thần cho ngươi.

Kiểm Thánh gạt đầu, hóa thành một đạo kiếm khí chui vào trong vết nứt màu đen.

Nhóm âm chúng bao bọc vây quanh vết nứt màu đen, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Thái Dương Thần cười nói: - Nếu như thật sự là dị giới, vậy đại biểu cho đại cơ duyên, chỉ cần bắt lại, thậm chí có khả năng trở thành Luyện Binh tràng của chúng ta.

Dương Đại bình tĩnh nói:

- Xem trước một chút tình huống của Kiếm Thánh đã.

Kiểm Thánh trước đó phản ứng khiến cho hắn rất khẩn trương, không phải đến cả Kiếm Thánh cũng không giải quyết được đó chứ?

Oanh!

Trong khe hở màu đen truyền đến cuồng phong, nhóm âm chúng cả kinh vội vàng chuẩn bị chiến đấu.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Khí tức Đại Thánh.

Khương Tiêu Dư nhin không được mắt:

- Làm sao hơi một tí lại gặp được Đại Thánh?

Trước khi trở thành âm chúng, hắn tự cảm thấy mình cũng xem như cao thủ tung hoành một phương, bây giờ lại luôn thấy bất lực.

- Chủ nhân đã đủ mạnh, dám đến tìm phiền toái chắc chắn có lực lượng của Đại Thánh.

Giang Lễ bất đắc dĩ nói, chẳng qua trong mắt của hắn lộ ra vẻ hưng phấn.

Tại thời khắc nhóm âm chúng trao đổi, trong khe hở màu đen truyền tới âm thanh chiến đấu càng ngày càng mạnh, ngay cả không gian xung quanh đều đang chấn động.

Dương Đại không có tiến vào thị giác Kiếm Thánh, mà chờ đợi Kiếm Thánh thỉnh cầu mở ra hình thái Âm Thần.

Đại khái đi qua năm phút đồng hồ.

Âm thanh Kiếm Thánh vang lên trong lòng Dương Đại:

- Giải quyết, có thể tiến vào.

Nhanh như vậy?

Dương Đại thấy ngoài ý muốn, trước đó Kiếm Thánh biểu lộ khiến cho hắn có chút bận tâm, không ngờ mình quá lo lắng.

Không phải bà cô này cố ý diễn kịch đó chứ, muốn nhân cơ hội trang bức?

Dương Đại lập tức mang theo một nhóm âm chúng vào vết nứt màu đen thăm dò, có Kiếm Thánh ở đó, hắn đi vào an toàn hơn.

Sau khi tiến vào vết nứt màu đen, đám người Dương Đại xuyên qua một đoạn không gian Hắc Ám, đi vào trong một thế giới khác, linh khí nơi này không tính nồng đậm, bầu trời hiện lên màu tím đen, mây đen nổi lơ lửng, khiến cho phiến thiên địa này lộ ra cực kỳ đè nén.

Vùng núi chập trùng, từng mảnh từng mảnh hồ nước tọa lạc ở giữa rừng núi, đưa mắt nhìn lại, có thể thấy rất nhiều sinh vật quý dị sinh tồn ở nơi đây, trên người những sinh vật này đều có hắc văn quý dị, đây là điểm đặc trưng chung của bọn chúng.

Khí tức của bọn nó so với sinh vật Địa Cầu cũng không có khoảng cách quá lớn.

Đám người Dương Đại hướng về phía khí tức Kiếm Thánh truy tìm mà đến, cũng không lâu lắm, bọn hắn đã thấy Kiếm Thánh đang đứng ở trên một sườn núi, tay nàng nắm một thanh kiếm, nâng một ạo thân ảnh to lớn ở trên không trung.

Hình thể hai bên có khoảng cách quá xa, Kiếm Thánh như đang nâng lên một ngọn núi, hình ảnh cực kỳ rung động.

Thấy Dương Đại bay tới, Kiếm Thánh cười nói:

- Cái tên này đến từ Ma tộc, độc bá vùng trời nhỏ này, đối phó hắn, vẫn phải bỏ ra chút công phu.

Dương Đại nhìn bộ dáng nàng phong khinh vân đạm, căn bản không tin.

Hắn đánh giá bóng người to lớn bị Kiếm Thánh nâng trên không trung, mọc ra ba đầu sáu tay, bắp thịt cả người khoa trương, làn da như đá, tựa như một người khổng lồ do một ngọn núi lớn hóa thành, giờ phút này đã mất đi ý thức, không thể động đậy, nhưng khí tức vẫn còn ở đó.

Xem xét khí tức cũng không kém hơn Đại Thánh, nhưng luôn cảm thấy hắn cũng không phải Đại Thánh.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Đúng là Ma tộc, nhưng cũng không phải Chân Ma, mà là hậu duệ huyết mạch Ma tộc, Ma tộc phân bố trong ba ngàn thế giới, thiên địa mà hậu duệ của bọn hắn chiếm đoạt chắc chắn có cơ duyên.

Dương Đại mở miệng nói:

- Vậy thì tìm đi.

Hắn bắt đầu hấp hồn Ma tộc cự nhân, toàn bộ quá trình không có bất kỳ khó chịu gì, mặc dù cảm nhận được trầm trọng, nhưng vẫn vững vàng hoàn thành hấp hồn.

Kiểm Thánh buông xuống thi thể của hắn, rơi vào ở giữa rừng núi, nhắc lên từng hồi cát bụi.

Tu vi Dương Đại thuận thế đột phá tới Thiên Nguyên Càn Khôn cảnh viên mãn, cũng không có khiến cho hắn kinh hãi, hắn triệu hoán vị Ma tộc cự nhân kia.

Một thân ảnh to lớn bay lên từ trong hắc vụ, chính là Ma tộc cự nhân kia, hắn hóa thành cao ba trượng, vẫn như cũ lộ ra sự khổng lồ.

Dương Đại để hắn tự giới thiệu, Ma tộc cự nhân có giọng nói khàn khàn, âm thanh nặng trĩu, trong quá trình giảng giải thỉnh thoảng liếc nhìn Kiểm Thánh, ánh mắt phức tạp, có phần nộ, có hận ý, cũng có kinh khủng.

Hắn tên Thiên Đố, đến từ Ma tộc, luyện chế phiến thiên địa này thành chí bảo, muốn tiến lên Thiên Đạo đại thế giới, kết quả vừa tới liền bị Kiểm Thánh phát hiện, sau đó rơi vào tình cảnh bị tru diệt.

Thiên Đố chính là Đại Thánh, chẳng qua tu vi của hắn chính là dựa vào sát lục mà thành, không có thuần khiết như nhân tộc Đại Thánh, một khi tiến vào đại chiến, rất dễ dàng hãm sâu trong đó, không thể tự kèm chế.

Chương 519: Thôi diễn Thiên Đạo sát hạch (1)

Dương Đại mở miệng nói:

- Cho nên người chẳng qua là vận khí không tốt?

Thiên Đồ suy nghĩ một chút, nói:

- Có lẽ không phải, trong quá trình xuyên qua ta từng gặp phải qua một loại lực lượng kỳ dị khiến ta hồi hộp, mặc dù hữu kinh vô hiểm, nhưng cuối cùng lại gặp phải các người...

Nhớ tới việc này, Thiên Đồ hết sức biệt khuất.

Hắn nhìn không được nhìn về phía Kiếm Thánh, không thể nào hiểu được vị nhân tộc nữ nhân này như thế nào khủng bố như thế.

Dương Đại phân phó:

- Trong phiên thiên địa này của người có thứ gì giá trị nhất?

Thiên Đồ trả lời:

- Một loại huyền tinh, thích hợp chế tạo pháp bảo, dị thường cứng rắn, còn có khả năng ngăn cách thần thức dò xét.

Dương Đại nghe xong, có chút thất vọng, bất quá đây thật là một loại tài nguyên rất tốt, Vân Du lão tiên vẫn muốn thành lập vật tư đặc sản cho Thiên Khởi tiểu hải vực, hiện tại đã tìm được.

Mà lại thu hoạch một tôn Đại Thánh chiến lực, được cho là niềm vui ngoài ý muốn.

Kiểm Thánh hỏi:

- Lực lượng thần bí kia có thể cố ý đưa người dẫn đến nơi đây hay không? Ta chưa bao giờ tin có cái gì trùng hợp.

Nghe vậy, Thiên Đố nhú mày, Dương Đại cũng như thế.

Lôi Thánh bị Hình Thánh phụ thể đã chạy, còn chưa tìm được thí luyện giả phản bội Địa Cầu, còn có rất rất nhiều kẻ địch tiềm phục trong âm thầm, xác thực phải cẩn thận.

Ở trong Thâm Vực, có thật nhiều thế lực căm thù thí luyện giả, mà Dương Đại làm người mạnh nhất trong thí luyện giả, tự nhiên cũng sẽ bị xem như bia ngắm, trong quá trình hấn mạnh lên cũng tạo ra vô số kẻ địch tiềm ẩn.

Rất nhanh, nhóm âm chúng tìm được huyền tinh Thiên Đố nói tới, ẩn giấu ở dưới đất, số lượng cực kỳ khổng lồ, tỉ lệ còn nhiều hơn bùn đất trong phiến thiên địa này.

Dương Đại không có hứng thú về huyền tinh, thế nhưng cảm thấy hứng thú đối với thiên địa, Thiên Đố có khả năng thao túng tiểu thiên địa này xê dịch, sau đó có thể làm thành vũ khí tính chiến lược, hoặc là địa điểm chuyển dời tài nguyên.

Hôm nay thu hoạch rất tốt!

Dương Đại trở lại chủ đảo, hấn điều động trăm vạn âm chúng tiến vào tiểu thiên địa khai thác huyền tinh.

Trở lại trước Hồn Thần cung, Dương Đại nhin không được hỏi:

- Lúc trước vì sao nghiêm túc như vậy? Người rõ ràng giải quyết hấn rất dễ dàng.

Kiểm Thánh trả lời:

- Không phải vì hấn mà nghiêm túc, là vì lực lượng thần bí hấn nói tới.

Dương Đại nhú mày.

Kiểm Thánh nói theo:

- Cổ lực lượng kia giống như đến từ Cửu U, khí tức của hấn rất giống khí tức của Quỷ Thiên Tử.

Cửu U, Âm Phủ trong truyền thuyết.

Thiên phú của Dương Đại chính là chi phối hồn phách, chẳng lẽ phạm vào kiêng kị?

Hấn càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Dương Đại hỏi:

- Người có ý kiến gì?

Kiểm Thánh nhún vai nói:

- Sao ta biết, ta chưa từng đi, cho dù là thật, vậy thì binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn.

Tuy nói nhảm, nhưng cũng là sự thật.

Dương Đại không hỏi thăm nữa, mà đi vào Hồn Thần cung.

Trong lòng hấn còn đang suy nghĩ.

Không được.

Không thể cứ chờ như vậy, cần làm thêm một tay chuẩn bị.

Dương Đại chuẩn bị điều động một nhóm âm chúng đi tới Cửu U dò xét tình báo.

Chờ sau khi Quỷ Thiên Tử trở về lại an bài, trước nghe hấn nói hiểu rõ của mình về Cửu U.

Non xanh nước biếc, trời cao đất xa.

Hoắc Vương Đình tĩnh toạ bên cạnh dòng suối nhỏ, sau lưng của hắn có lơ lửng mấy chục hư ảnh, chính là Triệu Hoán linh của hắn, tất cả đều là Anh Linh lịch sử Hạ Quốc.

Đối diện dòng suối nhỏ có một lão giả đang thả câu, chính là sư phụ Táng Kiếm tiên tử - Thiên Túc chân nhân, cao nhân đắc đạo đã từng ban cho Dương Đại truyền thừa của Kiếm Thánh.

Thiên Túc chân nhân một bên câu cá, một bên nhìn chăm chăm Hoắc Vương Đình, cười nói:

- Hoắc tiểu hữu, người đã sơ bộ nắm giữ truyền thừa của hắn, một khi linh hồn đạt được phóng thích, người sẽ triệu hồi ra càng nhiều Anh Linh đến từ chỗ sâu ẩn ký trong huyết mạch, hạn mức cao nhất về tiềm lực của người càng mạnh hơn Bá Vương như lời người nói.

- Thiên phú của Bá Vương là đem hồn phách của người khác biến hoá để cho bản thân sử dụng, nhưng hắn có thể gặp phải sinh linh là phạm linh, người thì khác, trong huyết mạch của người có ẩn ký của thánh, thần, tiên, chỉ cần người triệu hoán bọn hắn đi ra, số lượng quý nô có nhiều hơn nữa cũng không phải đối thủ của người.

Hoắc Vương Đình mở mắt, hỏi:

- Nếu như Bá Vương có thể hấp thu hồn phách thánh, thần, tiên thì sao?

Thiên Túc chân nhân lắc đầu bật cười:

- Không có khả năng, nếu như như thế, địa vị Cửu U há không càng cao hơn tiên thần, nhưng cũng không phải như thế, thiên địa pháp tắc tồn tại, hắn hấp hồn chắc chắn có hạn mức cao nhất, cuối cùng chẳng qua là hoành hành vô kỵ trong phạm trôn mà thôi.

Nghe được lời Thiên Túc chân nhân, Hoắc Vương Đình cuối cùng lộ ra nụ cười, mặc dù hấn hết sức sùng bái Dương Đại, nhưng trong lòng cũng muốn vượt qua Dương Đại, vượt qua thần tượng mới là truy cầu của cuộc sống.

Những người khác nói lời này, hấn chắc chắn không tin, nhưng Thiên Túc chân nhân có danh tiếng cực cao trong Hạ Quốc, nghe nói Bá Vương Bất Quá Giang đã từng từng chiếm được truyền thừa từ trong tay Thiên Túc chân nhân, chuyện như vậy, Thiên Túc chân nhân trở thành nhân vật Thâm Vực thí luyện giả Hạ Quốc hy vọng gặp nhất.

Hoắc Vương Đình hỏi:

- Ta khi nào mới có thể đi tới phiên đại lục mà ngài nói tới kia?

Thiên Túc chân nhân vuốt râu cười nói:

- Còn chưa tới lúc, đợi người triệu hồi ra bán thần, người sẽ có thể đi đến đó.

Bán thần...

Hoắc Vương Đình nhíu mày, hấn đã không phải là người mới, tự nhiên sẽ hiểu ý nghĩa của thần, ở trong Thâm Vực, thần đại biểu cho một loại cảnh giới siêu nhiên, còn có tiên, tiên thần tựa hồ cũng không phải một thể, đến mức ai cao ai thấp, hấn tạm thời không rõ ràng, có một vài khả năng có thể khẳng định, đừng nói bán thần, dưới tay hấn ngay cả cường giả vượt qua Thiên Nguyên cảnh cũng không có.

Chương 520: Thôi diễn Thiên Đạo sát hạch (2)

So với ai khác đi được càng xa.

Hoắc Vương Đình hít sâu một hơi, sau đó nhắm mắt, tiếp tục cảm ngộ những ấn ký cường giả từ chỗ sâu trong huyết mạch.

Lạc Hải thương hội ngay cả Thánh địa cũng không tính, Dương Đại phái âm chúng đi ra dễ dàng tàn sát bọn họ Quỷ Thiên Tử thuận thế thu đại đa số người Lạc Hải thương hội làm âm chúng.

Sau khi trở lại Thiên Khởi tiểu hải vực, Dương Đại trực tiếp triệu kiến hắn, nói cho hắn biết chuyện về Cửu U.

Quỷ Thiên Tử cau mày nói:

- Nếu như thật là đến từ Cửu U, vậy thì phiền toái, Cửu U tuy ở một thế giới khác, nhưng có thể vượt qua quy tắc Âm Dương ảnh hưởng dương gian tồn tại, đều là tồn tại siêu phàm, nếu như là tiên thần, kia càng thêm đáng sợ, khi chúng ta điều tra hắn, tất nhiên sẽ bị phát giác.

Nghe vậy, Dương Đại lâm vào trong suy tư.

Hắn đang nghĩ có nên dùng luân hồi chuyển sinh xếp vào nằm vùng hay không, chẳng qua là chu kỳ quá dài, nhóm âm chúng đầu tiên chuyển thế còn đang trong quá trình trưởng thành, tạm thời không có một chút tác dụng nào.

Quỷ Thiên Tử nói:

- Chủ nhân muốn hiểu rõ Cửu U, chưa hẳn cần đi Cửu U, việc này để ta xử lý.

Dương Đại gật đầu, nói:

- Tận lực thôi, không cần miễn cưỡng.

Quỷ Thiên Tử lên tiếng, sau đó bắt đầu kể lại những chuyện trải qua trong khoảng thời gian này, bắt lại Lạc Hải thương hội không có bất kỳ lo lắng gì, chẳng qua lúc trở lại hẳn gặp được Long Cung Tứ Thái Tử uy hiếp.

Tứ Thái Tử vốn thiếu thôn điện khách chống đỡ, mạnh nhất chính là Cơ Ngọc, thế lực lớn nhất chính là Lạc Hải thương hội, nhưng đều bị Dương Đại bưng hết.

Tứ Thái Tử hết sức sụp đổ, cũng triệt để căm hận Dương Đại, bất quá Dương Đại cũng không có để hấn vào mắt.

Không cần Dương Đại đối phó hấn, hấn sớm muộn gì cũng sẽ bị Long Cung Thái Tử khác đánh bại.

Quỷ Thiên Tử lại để mắt tới một phương Thánh địa, mong muốn tiến đánh.

Dương Đại nói:

- Ta sẽ để cho Giang Lễ đi điều tra một phen, đến mức khi nào tiến đánh, chờ một chút.

Quỷ Thiên Tử gật đầu, hấn cũng biết liên tục chiếm đoạt Thánh địa sẽ mang đến hậu quả gì, bây giờ Thiên Khởi tiểu hải vực tuy cường thịnh, nhưng không chịu nổi Thánh địa vây công, mà lại chuyện làm lớn chuyện, Long Cung cũng không thể không đứng ra giữ gìn trật tự.

Dương Đại dự định thăng cấp thiên phú liền bắt đầu tiếp tục chiếm đoạt Thánh địa, hấn đang mong đợi sau khi thăng cấp thiên phú lại nhiều thêm một vị Âm Vương.

Thoáng chớp mắt, thời gian nửa tháng đi qua, Kỷ Vân Yên cuối cùng đi đến Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, mang ý nghĩa Dương Đại lại có thể thăng cấp thiên phú.

- Hắn lập tức lôi kéo Kỷ Vân Yên đi vào trong Thiên Điện, để nàng chuẩn bị thăng cấp thiên phú cho mình.

Trong khoảng thời gian này, số lượng âm chúng một mực đang tăng trưởng, chẳng qua so với tổng số thì lộ ra chậm, tay cầm hơn bốn mươi tám ức âm chúng, Dương Đại rất có lòng tin đối mặt thiên đạo sát hạch.

Kỷ Vân Yên cũng không có chậm trễ thời gian, sau khi hai người ngồi xuống, nàng trực tiếp thi triển Thiên Tứ hiển tế.

Cường quang xuất hiện, cảm giác quen thuộc truyền đến.

Dương Đại lần này cũng không xúc động, hắn đã thành thói quen thăng cấp.

Đột ý thức của hắn cảm nhận được rơi xuống đất, hắn mở to mắt, phát hiện mình đi vào trong một mảnh hoang mạc, bão cát tràn ngập, che khuất bầu trời.

- Thật sự là loè loẹt, chẳng lẽ lại đi tìm người?

Dương Đại đưa mắt nhìn lại, tự lẩm bẩm.

Hắn vừa chuẩn bị cất bước, một đạo thân ảnh đi tới từ trong bão cát, hấp dẫn ánh mắt của hắn.

Người kia trực tiếp đi tới, bão cát lại bị hắn gạt ra, cho đến đi vào trước mặt Dương Đại.

- Đạo hữu, đã lâu không gặp.

Bách Lý Tuyên cười ha hả chấp tay nói.

Dương Đại nhíu mày nói:

- Cũng không lâu, Bách Lý đạo hữu, đây là trùng hợp, hay là người cố ý làm?

Liên tục hai lần thắng cấp thiên phú đều gặp được Bách Lý Tuyên, Dương Đại cảm thấy ở trong đó chắc chắn có kỳ quặc.

Mâu chốt nhất là Bách Lý Tuyên không ngờ lại thắng cấp nhanh như vậy.

Dương Đại đột nhiên hoài nghi Bách Lý Tuyên có thể cũng là một khâu trong Thiên Đạo khảo hạch hay không, không phải tồn tại chân thực?

Bách Lý Tuyên cười nói:

- Tự nhiên là ta tận lực mà làm, bất quá người có thể nhanh như vậy lại lần nữa thắng cấp Thiên Đạo thiên phú, cũng làm ta lau mắt mà nhìn, người nói ta cảm nhận được áp lực, bản thân ta từ sinh sinh ra đến bây giờ, người là người thứ nhất trên thiên tư uy hiếp được ta, cùng lên đường đi.

Dương Đại bắt kịp cước bộ của hắn, tò mò hỏi:

- Làm sao người biết ta muốn thắng cấp thiên phú, hay là nói, người một mực chờ ở chỗ này?

Bách Lý Tuyên cười nói:

- Làm sao có thể chờ ở chỗ này, tự nhiên là dựa vào chí bảo thôi diễn.

Dương Đại căng thẳng trong lòng, đối phương có thể tính tới hắn?

- Đạo hữu không cần phải lo lắng, nhân quả người ta chính là Thiên Đạo sát hạch, ta chỉ có thể thôi diễn đến người khi nào tiến vào Thiên Đạo sát hạch, không thể thôi diễn càng nhiều, ta cũng không rõ ràng người ở chỗ nào, dĩ nhiên, ta rất hiếu kì người đến tốt cùng là thần thánh phương nào, nếu người không muốn nói, ta cũng sẽ không cưỡng cầu.

Bách Lý Tuyên cười nói, ánh mắt của hắn sáng rực nhìn chằm chằm Dương Đại.

Dương Đại không có nói tiếp, tiếp đó, Bách Lý Tuyên bắt đầu nói từ chuyện bản thân lần trước, cái gì chinh chiến dị tộc, luyện thánh thể, bài phỏng thần thú các loại, đủ loại ngưu bức.

Những chuyện này còn không có liên hệ, tên này nói xong một chuyện liền tiếp tục nói chuyện tiếp theo.

Bất quá theo những chuyện này có thể biết được Đại Đạo Hoang Châu thật rất mạnh, tuyệt đối là địa đồ còn cao cấp hơn Vô Tận Hải Dương.

Xuyên qua bão cát đằng đằng, hai người rút cuộc tìm được người thủ quan Thiên Đạo khảo hạch lần này.

Chương 521: Cộng đồng khảo hạch

Đây là một đầu cự mãng vảy trắng, chiếm cứ trên đồi cát, như là một tòa sơn nhạc vĩ ngân, bão cát đều không thể hoàn toàn che đậy thân hình của nó.

Cự mãng vảy trắng nhìn xuống hai người Dương Đại, phun lưỡi rắn, nói:

- Hai vị muốn cùng một chỗ tiến hành Thiên Đạo sát hạch?

Bách Lý Tuyên hỏi:

- Còn có thể cùng một chỗ?

Trắng vảy cự mãng nói:

- Có thể, thậm chí các ngươi còn có thể chờ một chút, chờ những người khác gia nhập.

Nghe vậy, Dương Đại cùng Bách Lý Tuyên liếc nhau, đều nhìn ra kinh dị trong mắt của nhau.

Dương Đại hỏi:

- Là chúng ta cạnh tranh với nhau, hay là hợp lại đối địch?

Cự mãng vảy trắng nhìn chằm chằm hắn, mắt rắn âm lãnh, nói:

- Hợp lại đối địch, có thể xông xáo vào một cửa này đã không dễ dàng, kiến nghị các ngươi chờ một chút, miễn cho công dã tràng mức nước.

Dương Đại nhú mày, xem ra một cửa này không tầm thường, không ngờ lại cần rất nhiều người cùng thiên phú hợp

tác tham gia.

Hắn hết sức muốn đơn độc tiến hành, nhưng xem điệu bộ này, cũng không thể lỗ mãng.

Bách Lý Tuyên nói:

- Đạo hữu, vậy chờ một chút đi, ta đã thôi diễn qua, trong vòng ba ngày còn sẽ có hai người tiến vào Thiên Đạo sát hạch.

Lúc Dương Đại tiến vào Thiên Đạo sát hạch đang ở trong Thiên Khởi tiểu hải vực, cho nên hắn cũng không lo lắng an nguy của mình, đồng ý chờ đợi, cùng những người thiên phú khác hợp tác với nhau tiến hành Thiên Đạo sát hạch.

Hai người ngồi tĩnh tọa ở trước mặt Bạch Lân cự mãng, bắt đầu tự mình nói chuyện, Bạch Lân cự mãng buông xuống đầu rắn to lớn, mắt rắn nhắm lại, như một tòa Bạch Sơn, không nhúc nhích.

Bách Lý Tuyên lần nữa giảng giải chuyện lý thú trong Đại Đạo Hoang Châu, cũng để cho Dương Đại hiểu biết thêm rất nhiều.

Sáng Thế thần sơn chống trời và đất.

Sơn thần tung hoành đại địa, chia Đại Đạo Hoang Châu làm hai phiên thiên địa.

Chúc Long chấp chưởng ngày đêm biến ảo, long tức có thể thổi lật ba ngàn thế giới.

Tiên thần Đế Quân cao cao tại thượng đã từng vì phạm nhân mà động tâm, nhắc lên nhân thần phân tranh.

Dương Đại một mực lắng nghe, Bách Lý Tuyên cũng không có khiến bảo hắn nói về thế giới của mình, hết sức rõ ràng, Bách Lý Tuyên muốn hắn đi tới Đại Đạo Hoang Châu, đối với việc này, Dương Đại cũng không kháng cự, hắn nhất định sẽ rời khỏi Vô Tận Hải Dương.

Nhỏ lông dê cũng cũng không thể bắt lấy Vô Tận Hải Dương không thả.

Người thiên phú thứ ba đến, tên này lại là một đám mây, một đoàn Tử Vân, hình dáng thường xuyên biến ảo, miệng nói tiếng người, nhiệt tình trao đổi cùng Dương Đại, Bách Lý Tuyên.

Tử Vân và Bách Lý Tuyên cũng không biết nhau, nhưng bọn hắn đều rõ ràng có thể gặp nhau trong đây, đều là người nổi bật của các phương thiên địa.

Dương Đại rất tò mò chủng tộc của bọn họ xếp hạng bao nhiêu, kết quả chủng tộc Tử Vân xếp hạng trước vạn, Bách Lý Tuyên càng không hợp thói thường đi đến top năm ngàn.

Thật cao cấp.

Dương Đại càng căng thẳng hơn, nhưng trên mặt vẫn rất bình tĩnh, lúc bị hỏi đến chủng tộc của mình, hắn cũng chỉ nói trong hạng mười vạn tả hữu, cũng không có đề cập tên chủng tộc.

- Chủng tộc ngoài mười vạn không ngờ lại có thể sinh ra người thiên tư thiên phú đáng sợ như đạo hữu, xem ra là một nhánh chủng tộc rất cường thế mới vào.

Tử Vân cảm khái nói, cũng không có vì vậy mà khinh thị Dương Đại, ngược lại càng thêm kính trọng.

Bách Lý Tuyên cười nói:

- Gần đây, trong ba ngàn thế giới có càng ngày càng nhiều chủng tộc cường đại gia nhập vào Thiên Đạo cạnh tranh, một vài chủng tộc xếp hạng lạc hậu có khả năng còn cường đại hơn cả top trăm chủng tộc đứng đầu.

Nghe nói như thế, Dương Đại không khỏi sầu lo cho nhân tộc Địa Cầu, nhân tộc Địa Cầu không sẽ gặp phải tình huống

như vậy chứ?

Hắn mạnh hơn, cũng không có khả năng đánh đơn với chủng tộc đứng trong top một trăm.

Thời gian lại qua thêm một ngày.

Người thiên phú thứ tư cuối cùng đã đến, người này rất giống nhân tộc, nhưng chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, thoát nhìn tựa như nam đồng năm sáu tuổi, ở trần, ăn mặc quần trắng rộng lớn, đầu đội kim quan, trên người quần quanh lấy hai cái khăn đỏ, để Dương Đại không khỏi liên tưởng đến Na Tra, nhưng tên này béo hơn Na Tra.

Hắn tự xưng Địa Tàng thượng nhân, rất có ý trang bức.

Địa Tàng thượng nhân rất cao lạnh, sau khi nhận biết đơn giản, liền hướng Bạch Lân cự mãng thỉnh cầu mở ra Thiên Đạo sát hạch.

Bạch Lân cự mãng nâng lên cái đầu to lớn, mở miệng nói:

- Lần này Thiên Đạo sát hạch liên quan đến sinh tử, một khi thất bại, các ngươi sẽ hồn phi phách tán, có tiếp nhận hay không?

Nguy hiểm như vậy?

Nhưng chờ đợi lâu như vậy, Dương Đại đương nhiên sẽ không từ bỏ.

Bách Lý Tuyên, Tử Vân cũng không, đều lựa chọn tiếp nhận.

Địa Tàng thượng nhân nói:

- Nhanh lên đi, nếu chúng ta sợ chết, há có thể đi đến một bước như hôm nay?

Nhìn hắn như đứa bé, âm thanh lại rất trung niên.

Bạch Lân cự mãng nâng lên thân rắn, hai mắt phát ra cường quang, bao phủ bốn người Dương Đại.

Bọn hấn mất đi tầm mắt, ở vào trong trắng xoá, bên tai chỉ có âm thanh Bạch Lân cự mãng vang lên.

- Lần khảo hạch này chính là tiến vào cuộc chiến Hỗn Nguyên, các người phân bố ở bốn chiến trường khác biệt, gặp kẻ địch sẽ tự động cho các người cảnh giới tối cao lực lượng liên quan, nhưng số lượng không có hạn chế, một khi có người bị tru diệt, kẻ địch không còn bị ngăn cản sẽ tiếp tục tập kích những người khác, mãi đến khi kẻ địch toàn quân bị diệt, cũng hoặc là toàn bộ các người bị diệt diệt.

Quy tắc này ngược lại để Dương Đại ngoài ý muốn, hấn cứ tưởng rằng ở cùng một chỗ chiến đấu, không ngờ còn phân chia chiến trường, dưới quy tắc dạng này, mặc dù có người muốn âm người khác cũng không có khả năng, bởi vì cần phải bỏ ra cái giá rất lớn - hồn phi phách tán.

Vô luận quan hệ như thế nào, nhất định dốc hết toàn lực trong chiến đấu.

Chương 522: Cuộc chiến Hỗn Nguyên (1)

Bất quá hạn chế cùng cảnh giới ngược lại để Dương Đại thở dài một hơi, nếu như cảnh giới địch nhân vượt xa hắn, vậy căn bản không có cách nào đánh.

Dương Đại đang nghĩ ngợi, bỗng nhiên cảm giác hai chân rơi xuống đất, hắn mở to mắt, phát hiện mình xuất hiện phía trên một mảnh hoang nguyên vô biên vô tận, sắc trời tối tăm, phía trên đại địa không có một ngọn cỏ, chỉ có đủ loại nham thạch to lớn, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi nồng nặc.

Hắn lập tức triệu hoán âm chúng, cái trán hiện ra hắc văn, khói đen khuếch tán mấy trăm dặm, liên tục không ngừng có âm chúng nhảy ra, không đến mười hơi thời gian, hắn đã triệu hoán đi ra toàn bộ hơn bốn mươi tám ức âm chúng.

Nhóm âm chúng phụ trách chủ trì đại trận cấp tốc tản ra, mỗi người dẫn dắt quân đoàn thủ hạ của mình, bày ra trận hình.

Kiểm Thánh đi vào bên cạnh Dương Đại, tầm tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Cái này là Thiên Đạo sát hạch à, đủ chân thực, nhiệm vụ của chúng ta là cái gì?

Dương Đại nói đơn giản một thoáng quy tắc, Kiểm Thánh, Giang Lễ, Cơ Ngọc, Bàn Lôi Công nghe được động dung.

Khương Tiêu Dư ngây cả người, nói:

- Cuộc chiến Hỗn Nguyên... Chẳng lẽ là trong truyền thuyết...

Hình Thánh mở miệng nói:

- Truyền thuyết kể rằng thiên địa sơ khai, vạn vật mới sinh, phía trên Hồng Hoang đại địa đều là Hung thú, sinh linh đồ thán, sau có đại năng khai ích linh trí, tạo phước cho chúng sinh, mà có linh hoạt thì sẽ có dã tâm, cuộc chiến Hỗn Nguyên chính là trận đại chiến chủng tộc đầu tiên từ khi Thiên Đạo sinh ra đến nay.

Dương Đại nhú mày.

Liễu Tuấn Kiệt mở miệng nói:

- Sinh sớm, chưa hẳn liền mạnh.

Kiểm Thánh quay người nhìn về phía phương xa, nói:

- Xác thực như thế, nhưng nếu so ra mà nói, sinh linh tham gia cuộc chiến Hỗn Nguyên không khỏi là sinh tồn hơn vạn năm, thậm chí tồn tại càng lâu dài hơn, mặc dù không hiểu phương pháp tu hành, thời gian dài hấp thu tinh hoa của nhật nguyệt, thể phách của hắn cũng là thương sinh hậu thế khó có thể tưởng tượng.

- Bọn hắn xông phá phong ấn.

Câu nói thứ hai vừa ra, tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bầu trời tối tăm cuối đường chân trời xuất hiện một đường dựng thẳng, đem bầu trời một phen thành hai.

Oanh! Oanh! Oanh.

Mặt đất xung quanh Dương Đại đột nhiên bị phá vỡ, bay lên bốn tòa bia đá, phía trên hiện ra tên của bốn người muốn thăng cấp thiên phú bọn hắn.

Chữ tản ra ánh sáng.

- Chuẩn bị chiến đấu!

Đang lúc Dương Đại nghi hoặc những bia đá kia, Mộ Dung Trường An cao giọng hô, nhóm âm chúng lập tức phân tán ra đến, hình thành một trận tuyến to lớn, Nộ Chiến tộc được Trụ Nộ thiên vương, Nộ Hỏa Thần Tâm dẫn đầu bay tới phía trước nhất, hình thành đạo phòng tuyến thứ nhất.

Hào Tộc, Thu Tộc, Tinh Không Lưu Lăng Tộc, Thiên tộc, Cực Băng tộc các tộc dùng Dương Đại làm trung tâm tách ra bày trận, Lôi Thần tháp, Thiên Hải môn, Trần Hải cốc, Ngụy Vĩnh tông các loại giáo phái bay tới trên không, dồn dập xuất ra pháp khí của mình.

Phóng ánh mắt nhìn tới, trong phạm vi ngàn dặm tất cả đều là thân ảnh âm chúng, độc bá một phương, tất cả đều hướng về cùng một phương hướng.

Khương Tiêu Dư, Hình Thánh, Giang Lễ thủ ở bên cạnh Dương Đại, Kiếm Thánh, Cơ Ngọc, Băng Tinh cực thánh, Thiên Đổ bốn tôn Đại Thánh sánh đôi mà đứng ở giữa không trung, khí thế mạnh mẽ, khiến cho toàn thể khí thế đại quân âm chúng phóng đại.

Dương Đại ở trong lòng hỏi thăm bốn vị Đại Thánh về thực lực của quân địch.

- Đại Thánh vượt qua năm vị.
- Thánh cảnh số lượng phá ngàn.
- Thiên Nguyên cảnh hơn vạn.

Nghe chút tình báo, Dương Đại nhíu mày, thực lực trên mặt giấy mạnh hơn xa hẳn.

Nếu như ba người Bách Lý Tuyên thất thủ, vậy hẳn đôi mắt địch nhân chẳng phải sẽ muốn tăng lên gấp bội?

Sát hạch thật biến thái.

Dương Đại không có hạ đạt bất cứ mệnh lệnh gì, hấn lựa chọn tin tưởng nhóm âm chúng chinh chiến thời gian dài, bốn vị Đại Thánh cũng không có kinh khủng dù số lượng địch quân hơn xa mình.

Cơ Ngọc rút ra một thanh trường kiếm màu lam trong tay áo, cười nói:

- Đại Thánh lại như thế nào, ta sẽ vượt qua thực lực Đại Thánh, Kiếm Thánh, so tài một chút người nào giết càng nhiều.

Kiếm Thánh cười gật đầu, Thiên Đố, Băng Tinh cực thánh mặc dù không nói gì, nhưng bọn hấn cũng không có sợ hãi, bản thân bọn hấn là một đường giết lên, dạng tuyệt cảnh này cũng không phải không có gặp qua.

Mặt đất bắt đầu rung động, bốn mươi tám ức âm chúng tất cả đều khản trương, Dương Đại đem tin tức địch nhân đại khái nói cho hết thảy âm chúng, để bọn hấn không được phớt lờ.

- Cuộc chiến Thượng cổ, nghe qua đã hết sức đáng sợ.

- Sợ cái gì? Giết là được!

- Trong truyền thuyết nhân tộc chúng ta cũng ghi chép qua cuộc chiến Hỗn Nguyên, không ngờ là có thật.

- Sợ cái gì, giết chóc giết chóc thì đồng bạn của chúng ta sẽ tăng lên.

- Không sai, chỉ cần dừng lại, chúng ta sẽ thắng thôi.

Tuyệt đại đa số âm chúng đều thể hiện ra lòng tin, mặc dù sợ hãi, có Dương Đại mệnh lệnh, bọn hấn cũng sẽ dùng hết toàn lực chiến đấu.

Nhiệm vụ chính Dương Đại đưa ra cho hai vị Âm Vương là hấp hồn mà không phải giết địch.

Chính diện đánh thẳng, bọn hắc không có phần thắng, nhất định phải không ngừng hấp thu âm chúng trong chiến đấu.

Nếu có thể sử dụng thiên phú trong lúc Thiên Đạo sát hạch, thể hấp hồn hắc là có thể, chẳng qua sau đó có thể mang về hiện thực hay không thì là chuyện khác.

Cũng không lâu lắm, một mảnh Hung thú triều cường đen kịt hiện lên từ phần cuối đường chân trời, sau khi Dương Đại thấy rõ cũng không nhịn được động dung, thượng cổ Hung thú có hình thể phổ biến to lớn, đưa mắt nhìn lại, nhỏ nhất cũng có cao mấy trượng, lớn nhất thậm chí vượt qua ngàn trượng, mà ở sau lưng hắc mớ hồ có tồn tại càng thêm khổng lồ.

- Về bề ngoài của hung thú cũng thiên kì bách quái, có thể thấy thế đủ loại đặc thù của Yêu thú, dù sao bọn hắc mới là Yêu thú, Thủy Tổ vạn linh.

Chương 523: Cuộc chiến Hỗn Nguyên (2)

- Phá!

Hùng Liệt nổi giận gầm lên một tiếng, đánh ra một quyền, quy mô Long Phá chúng quân đã lớn mạnh cùng nhau thi triển Thương Long phá, hơn vạn đầu ngũ trảo kim long giết ra, dọc theo mặt đất tranh nhau chen lẫn phóng đi, như hải dương màu vàng óng bao phủ đại địa, tràng diện vô cùng hùng vĩ.

Số lượng Long Phá chúng quân có nhiều như vậy, tự nhiên có Hình Thánh chỉ bảo, đây vốn là thần thông của Hình Thánh, sau khi thu hoạch được thần tính, Hình Thánh khôi phục chút trí nhớ, cảm ngộ cũng càng ngày càng sâu, có xu thế trở thành bản tôn.

Bầy rồng vén gió, thế không thể đỡ đựng vào đợt Hung thú triều cường thứ nhất, máu tươi hiện ra, bay tung tóe trời cao.

Chiến đấu mở ra.

Huru! Huru! Huru...

Từng tôn hung cầm chạy nhanh đến, xé rách bầy rồng, thẳng hướng đại quân âm chúng, nửa người trên hung cầm cầm đầu đã hóa thành nhân hình, dữ tợn tà ác, tựa như đến từ Cửu U luyện ngục, nụ cười làm cho người khác phát lo.

Hai cánh chân động, liệt hỏa mang theo gió dũng mãnh lao đi, uy thế thao thiên, nhưng bị một đạo kiếm khí trăm tan, ra tay chính là Cơ Ngọc.

Cơ Ngọc không có phòng thủ, ngược lại trước tiên thẳng hướng đại quân Hung thú, Quỷ Thiên Tử theo sát phía sau, hấn muốn thử một chút có thể hấp hồn hay không.

Điểm này hết sức then chốt, sẽ quyết định thắng bại của trận chiến này.

Băng Tinh cực thánh từ trên trời giáng xuống, một quyền nện ở trên người một tôn Hung thú hình vượn cao mấy trăm trượng, trực tiếp đem hấn đông kết, hàn băng cực tốc kéo dài, bao trùm mấy trăm dặm, đông kết rất nhiều Hung thú.

Băng Tinh cực thánh vừa đứng dậy, không gian xung quanh kịch liệt gọn sóng, hấn cả kinh lập tức nhảy ra, nhưng nửa người dưới vẫn bị chặt đứt, chỉ có nửa người trên thoát đi, hấn cấp tốc xê dịch, từ phương xa nhìn lại, nửa người dưới của hấn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bị cắt chém thành vô số khối, cho đến khi biến mất không thấy gì nữa.

Một màn này cũng để rất nhiều âm chúng chú ý tới, để bọn trong lòng hấn bật kín tàng một bóng ma.

Kẻ địch cũng không phải Hung thú đơn giản, cũng có hạng người đại năng nắm giữ thần thông.

Dương Đại một mực chờ đợi tin tức của Quỷ Thiên Tử.

Cuối cùng.

Âm thanh Quỷ Thiên Tử vang lên trong lòng hấn:

- Có thể hấp hồn, chẳng qua hấp hồn không thể mang đến tăng phúc, đoán chừng âm chúng không thể mang về hiện thực.

Nghe vậy, tinh thần của Dương Đại đại chấn, mặc dù không thể mang về hiện thực, có thể hấp hồn chính là chuyện tốt.

Một trận chiến này, Lão Tử ăn chắc.

Chỗ sâu Hệ ngân hà, thủ phủ Ngân Hà tộc.

Lít nha lít nhít máy phi hành thành đôi tuần tra, đây đều là máy phi hành đến từ Địa Cầu, chuẩn xác mà nói là khoa học kỹ thuật của các tộc, bây giờ tất cả đều dùng cho phục vụ Địa Cầu, những máy phi hành này đều tự trang bị trí năng, không cần người thật điều khiển.

Bên trong ại thủ phủ có một đoàn Tinh Vân to lớn, một tôn thân ảnh vĩ ngạn tại như ẩn như hiện trong Tinh Vân, Tinh Thần đều lộ ra nhỏ bé.

Trong một tòa căn cứ vũ trụ vừa thành lập không lâu, bốn phi hành gia có chủng tộc khác biệt đang nói chuyện phiếm, đàm luận nhân tộc Địa Cầu bây giờ phát triển.

- Nghe nói gì không, Địa Cầu lại sinh ra một vị thiên phú cấp Siêu Tinh.

- Phún phún, thiên phú cấp Siêu Tinh càng ngày càng nhiều, nhớ ngày đó, trước khi chủng tộc đào thải kết thúc, cấp Siêu Tinh vẫn hết sức hiếm thấy.

- Ai kêu Bá Vương Bất Quá Giang lớn lên quá nhanh.

- Chủ nhân chúng ta xác thực lợi hại, ta đều không rõ ràng bây giờ âm chúng phát triển đến mức nào.

Bọn hấn thời gian dài đợi trong vũ trụ, nhưng căn cứ có thể thành lập tín hiệu cùng Địa Cầu, từ đó tiến hành truyền lại tin tức, thông qua tin tức truyền lại, bọn hấn ở đây cũng hiểu biết đủ hết mọi chuyện ở Địa Cầu.

Đúng lúc này, một Thiên Nhân kinh ngạc nói:

- Các người nhìn xem, đại gia hỏa kia động.

Ba vị phi hành gia khác quay đầu nhìn lại, đều động dung.

Chỉ thấy sinh mạng thể to lớn giấu kín trong Tinh Vân chậm rãi ngẩng đầu, phát động Tinh Vân, trong căn cứ vũ trụ theo đó vang lên cảnh báo:

- Tít tít tít —— cảnh báo! Cảnh báo! Kiểm trắc thấy năng lượng nguyên cực lớn.

Bốn phi hành gia lập tức trở về vị trí của mình, bắt đầu thao túng căn cứ vũ trụ gửi đi chỉ lệnh.

Trong Tinh Vân, sinh mạng thể to lớn mở to hai mắt, lộ ra bốn con mắt màu đỏ quý dị tinh, như là ngôi sao màu đỏ cuộn cuộn trong Tinh Hải.

...

Thiên Đạo sát hạch.

Trên cánh đồng hoang vô biên, cuộc chiến Hỗn Nguyên còn đang tiếp tục.

Dương Đại đi xuyên trên chiến trường, không ngừng hấp hồn, không ngừng triệu hoán, sắc mặt của hắn ngưng trọng, tình hình chiến đấu muốn nghiêm trọng hơn so với hắn tưởng tượng, chiến tranh mở ra không đến nửa giờ, hắn đã tổn thất mấy trăm triệu âm chúng, số lượng này vượt xa số lượng hấp hồn.

Hắn còn giữ lại hình thái Âm Thần, không dám tùy tiện mở ra, bởi vì hắn không rõ ràng ai là người mạnh nhất trong quân địch, lãnh tụ chân chính lại ẩn ở đâu.

Phương xa, Kiếm Thánh độc chiến ba mươi vị Đại Thánh, phong mang tất lộ, cũng không phải nàng kiểm chế thành công, mà là quân địch đang kiểm chế nàng, nàng thật sự quá mạnh, thao túng Kiếm đạo, tung hoành vô địch, lúc trước trong nháy mắt trong tru diệt hai mươi bảy vị cường giả Thánh cảnh, kinh động chúng thú một phương.

- Cơ Ngọc biểu hiện cũng rất mạnh, kèm chế tám vị Đại Thánh, Thiên Đố kèm chế bốn vị Đại Thánh, Băng Tinh cực thánh giống như chỉ có thể một đánh một, Đại Thánh còn lại bị mười đại trận Thiên Cương Đại La Kiếm Trận kèm chế.

Dương Đại, Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử không ngừng triệu hồi ra âm chúng Hung thú, đi chiến trường, sự xuất hiện của bọn nó xác thực ảnh hưởng đến đại quân Hung thú, nhưng cũng không có phá hư sĩ khí, đại quân Hung thú căn bản không quan tâm chút chuyện này, chỉ muốn xé nát hết thấy kẻ địch trước mắt.

Chương 524: Sống sót! (1)

Thiên Đạo sát hạch tiếp tục, sát lục càng nghiêm trọng.

Dương Đại nhanh chóng qua lại chiến trường, hấn thi triển thân ngoại phân thân, muốn lừa dối kẻ địch, nhưng một phương Hung thú căn bản không có đặc biệt quan tâm hấn, người trên chiến trường hấp hồn không chỉ có mỗi Dương Đại, còn có Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử, hai người này bộc phát khí thể đều mạnh hơn hấn.

Càng ngày càng nhiều Hung thú âm chúng bị triệu hoán ra, khiến cho khí thể âm chúng một phương phóng đại, bọn hấn vẫn lần đầu tiên gặp phải thương vong như thế lớn, sao có thể không hoảng hốt, chỉ là bọn hấn có thể bản năng chấp hành theo mệnh mệnh của Dương Đại.

Dương Đại cũng hết sức đau lòng âm chúng tổn thất, nhưng cũng may nơi này là Thiên Đạo sát hạch, dựa theo kinh nghiệm của dĩ vãng, hiện tại tổn thất âm chúng hấn không phải tiêu vong thật, chỉ cần hấn có thể thông qua.

Trong lúc chiến đấu, Dương Đại đồng thời cũng không có xem nhẹ bốn tấm bia đá xa xa.

Hấn suy đoán tên trên tấm bia đá liên quan đến tình huống những người khảo hạch thiên phú khác, một khi có người ngã xuống, bia đá sẽ tan biến, hoặc tên trên tấm bia sẽ không phát ra ánh sáng, hấn đã cảm nhận được Hỗn Nguyên cuộc chiến mang đến áp lực, trong lòng cầu nguyện những người nâng cấp thiên phú khác có thể chống đỡ được.

Nhìn lại nơi xa, vẫn không ngừng có Hung thú liên tục đại quân kéo tới, trùng trùng điệp điệp, căn bản không nhìn thấy

phần cuối, hình thể Hung thú khổng lồ cùng hội tụ vào một chỗ cảm giác áp bách đủ để cho bất kỳ nhân nào nhìn mà tuyệt vọng.

Âm ầm —

Đại địa chấn động, một cỗ khí thể khủng bố phách tuyệt thiên địa từ phương xa truyền đến, Kiếm Thánh đang quyết chiến cùng một đám Đại Thánh biến hóa sắc mặt, đột nhiên tan biến tại chỗ cũ, Đại Thánh quanh mình liên tục bạo thể, nhưng bọn hắn cũng không có vì vậy mà ngã xuống, mà dùng thân thể hài cốt cấp tốc tán đi.

Phần cuối mặt đầu, liệt điểm trùng thiên, ngọn lửa kia giống như máu tươi như máu, trong biển lửa thao thiên có một tôn thân ảnh như Ma thần đạp đến.

Dương Đại cũng bị cỗ khí thể này kinh động, quay đầu nhìn lại.

Thị lực của hắn siêu quần hạng gì, thấy rõ ràng hình tượng của đối phương, tôn Đại Thánh kia đã triệt để hoá hình, thân cao trăm trượng, người khoác hắc giáp do dày nặng Long Lân chế thành, trong tay nắm một thanh binh làm bằng xương, như đại đao thượng cổ, mang theo vô tận sát khí, cuốn lên biển mây trên bầu trời.

Trên chiến trường bộc phát ra vô số lôi đình, gió mạnh, liệt hỏa, băng vũ, kim đâm, thương mọc tung hoành chiến trường, nhưng hắc giáp Đại Thánh thể không thể đỡ, cắt đứt chiến trường, lao thẳng tới vị trí của Dương Đại.

Hồng hét!

Bị dễ mất tới.

Trong lòng Dương Đại hỏi thăm Kiếm Thánh, có muốn mở hình thái Âm Thần hay không.

Kiểm Thánh trả lời:

- Chờ một chút!

Một đạo kiếm khí từ trên trời giáng xuống, ngăn ở trước mặt hắc giáp Đại Thánh, chính là Kiếm Thánh, chỉ thấy hai tay nàng cầm kiếm, sức thế trămtr một cái về phía hắc giáp Đại Thánh.

Oanh một tiếng vang vọng, đình tai nhức óc!

Kiểm Thánh đâm ra một đầu kiếm khí cực kỳ khoa trương, xé rách mặt đất, đối diện đụng vào hắc giáp Đại Thánh, hắc giáp Đại Thánh chém đi một đao, sát khí quanh thân hóa thành lưỡi đao, nộ trăm kiếm khí, hai bên triệt tiêu lẫn nhau, hình thành hơi nóng cuộn cuộn, tràn ngập thành sương mù, che hơn phân nửa chiến trường.

Kiểm Thánh nhảy ra từ trong sương mù nóng cháy, nâng kiếm chém đi, áo trắng toàn thân nàng trở thành thân ảnh chói mắt nhất giữa thiên địa.

Hai bên kịch đấu cùng một chỗ, thần thông đụng nhau, thân pháp quỷ mị, bọn hắc giáp chiến bộc phát lực phá hoại cực kỳ đáng sợ, dẫn đến âm chúng, Hung thú ở chiến trường gần đó cấp tốc rút lui, xa cách bọn họ, sợ bị ảnh hưởng đến.

Thấy Kiếm Thánh ngăn lại hắc giáp Đại Thánh, trong lòng Dương Đại thở dài một hơi.

Vẫn là Kiếm Thánh lợi hại.

Trong lòng hắc giáp toát ra một nghi hoặc khác.

Vị hắc giáp Đại Thánh này là người mạnh nhất trong trận doanh địch nhân hiện tại sao?

Hắc giáp có loại dự cảm, không phải.

Trong tấm bia đá phương xa, ánh sáng trên hai chữ Tử Vân bắt đầu sáng tối biến hóa, âm chúng chuyên môn thủ hộ ở đây vội vàng đem tình huống này báo lại cho Dương Đại.

Dương Đại biết được áp lực tăng gấp bội, hắn không rõ là khi Tử Vân không ngăn nổi Hung thú đại quân sẽ phân cho những người nâng cấp thiên phú khác ra sao, nhưng chỉ cần số lượng Hung thú tăng trưởng, hắn rất khó dừng lại.

- Không được, nhất định phải tăng thêm sức chiến đấu.

Trong lòng Dương Đại phân phó Cơ Ngọc nghĩ biện pháp tru diệt Đại Thánh.

Cơ Ngọc âm thầm kêu khổ, nhiều Đại Thánh như vậy vây công hắn, hắn như thế nào giết Đại Thánh?

Dương Đại thấy Cơ Ngọc không thể thoát thân, Kiếm Thánh cũng bị kiềm chế, hắn nhìn thấy Hung thú Đại Thánh đang điên cuồng tàn sát âm chúng, từng tòa đại trận bị phá toái, tình huống càng nguy cấp.

Không được.

Không thể chờ.

Dương Đại trực tiếp mở ra hình thái Âm Thần, lựa chọn Kiếm Thánh.

Trên chiến trường, hơn bốn tỷ âm chúng phát ra ánh sáng màu lục, hóa thành vô tận chùm sáng màu đen như màn đêm tuôn tới Kiếm Thánh.

Kiếm Thánh đang chiến đấu cùng hắc giáp Đại Thánh giương lên khóe miệng, khẽ cười nói:

- Viễn cổ tiền bối, nên kết thúc chiến đấu.

Vừa dứt lời, đếm không hết hắc quang bao phủ nàng, thân hình của nàng cất cao, cao đến trăm trượng, toàn thân đen kịt,

trường kiếm trong tay cũng trở nên to lớn, rồi chuyển sang đen kịt.

Nàng rút kiếm chém đi, một kiếm chặt đứt giáp ngực trên người hắc giáp Đại Thánh.

Nàng theo đó huy kiếm, hắc giáp Đại Thánh đưa đao ngăn cản, lại bị kiếm khí chặt đứt đại đao, thân thể theo đó bị trăm làm hai nửa.

Kiếm Thánh nâng lên tay trái, bắt đầu huy chuông, ngàn tỉ kiếm khí bay lên, hóa thành một mâm tròn kiếm khí to lớn vô biên, mang theo khí thể thiên băng địa kiệt buông xuống, trấn áp hắc giáp Đại Thánh, bụi đất nhấc lên cao ngàn trượng, bao phủ bát phương.

Chương 525: Sống sót! (2)

Kiểm Thánh tan biến, thân hình nhanh chóng lấp lánh trên chiến trường, mỗi lần xuất hiện, đều sẽ tru diệt một Đại Thánh.

Kiểm khí của nàng trăm từng tôn Đại Thánh thành hai nửa, dẫn đến thánh thân Đại Thánh không thể khép lại, nhìn kỹ lại, miệng vết thương có kiểm khí còn sót lại.

Giờ khắc này Kiểm Thánh đã vượt qua Đại Thánh.

Tốc độ của nàng nhanh chóng ra sao, một hơi thời gian, hơn mười vị Đại Thánh đều bị trăm làm hai nửa, khi nàng lướt qua bên cạnh Cơ Ngọc, Thiên Đổ, Băng Tinh cực thánh, ba vị Đại Thánh đều sợ hãi, khó tin nhìn về phía nàng.

Hình Thánh đang chiến đấu biến hóa ánh mắt, hắc lâm bầm nói:

- Cảnh giới trong truyền thuyết, Kiểm đạo thật mạnh, linh lực sau khi tăng lên có thể thẳng tới cảnh giới thông thần.

Kiểm Thánh trống rỗng xuất hiện trước mặt Quỷ Thiên Tử, kiểm chọc lấy một tôn Đại Thánh chi hồn đưa cho Quỷ Thiên Tử.

Quỷ Thiên Tử sợ hãi, nhưng cấp tốc lấy lại tinh thần mà bắt đầu hấp hồn.

Hắc giáp Đại Thánh đột nhiên nhảy vọt đến đỉnh đầu Kiểm Thánh, chém đi một đao, cảm giác áp bách kinh khủng để sắc mặt Quỷ Thiên Tử kịch biến, còn chưa chờ hắc phản ứng lại, sau lưng Kiểm Thánh bộc phát ra kiểm khí cuồng bạo, kiểm khí vô hình theo bốn phương tám hướng đung vào hắc giáp

Đại Thánh, đánh cho hắc giáp Đại Thánh gãy dựa kịch liệt trên không trung, biên độ động tác phát ra tàn ảnh, tựa như có đếm không hết cường giả ẩn hình đang vây đánh hắn, hắn hóa thành bị đánh thành đồng cát.

Kiểm Thánh quay người, tay trái nhẹ nhàng vung lên, chấn động hắc giáp Đại Thánh hóa thành tro bụi.

Nàng thu chiêu, tro tàn vào hết vào trong lòng bàn tay nàng.

Nàng hư không biến mất, xuất hiện ở trước mặt Dương Đại, bàn tay lật ra, ngưng tụ ra hồn phách hắc giáp Đại Thánh.

- Nhanh hấp thu, còn có kẻ địch mạnh hơn.

Ngữ khí Kiểm Thánh lạnh lùng trước nay chưa có, hết sức rõ ràng, kẻ địch không biết để cho nàng cảm nhận được áp lực, đã cười không nổi.

Dương Đại cũng không do dự, lập tức hấp hồn.

Hắn mặc dù còn chưa bước vào thánh cảnh, nhưng hồn phách của hắn đã vô cùng cường đại, vượt xa tu vi cảnh giới của hắn, dù sao dưới tay hắn có Đại Thánh chúng.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần về linh hồn, tốc độ của Dương Đại phát triển càng thêm khoa trương.

Dương Đại cảm nhận được linh hồn nhói nhói, rõ ràng hắc giáp Đại Thánh mạnh mẽ, nhưng hắn cắn răng kiên trì.

Kiểm Thánh không có rời khỏi, mà thủ ở bên cạnh Dương Đại, bả vai nàng lắc một cái, phân ra năm tôn kiếm khí phân thân, điên cuồng đồ sát Hung thú, có Đại Thánh vừa khôi phục thân thể mong muốn ngăn cản, bị nàng ra một kiếm tru diệt, Mộ Dung Trường An đi theo sau người, trắng trợn hút hồn.

Kiểm khí hạo đăng, Kiểm Thánh đánh ra mỗi một kiếm đều có thể tru diệt ngàn vạn Hung thú, năm tôn phân thân giết

địch càng khoa trương, Kiếm Thánh tiến vào hình thái Âm Thần bắt đầu thay đổi tình cảnh chiến trường.

Tất cả Đại Thánh một phương hung thú đều xông thẳng về hướng nàng, nhưng bọn hắn căn bản không phải đối thủ, Cơ Ngọc thừa cơ tru diệt một tôn Đại Thánh, phong ấn hồn phách hắn.

Cơ Ngọc, Dương Đại phụ trách hấp thu hồn phách Đại Thánh, Mộ Dung Trường An hấp thu hồn phách phía dưới Đại Thánh, phân công rõ ràng.

Tất cả mọi người đều dùng hết toàn lực, ngay cả Kiếm Thánh cũng căng cứng thần tâm, không có dừng lại trong chốc lát.

Qua đi tới năm phút đồng hồ, Dương Đại hấp thu hắc giáp Đại Thánh vừa rồi, hắn lập tức triệu hoán hắn đi ra, hai đầu gối hắn mềm nhũn, kém chút quỳ rạp xuống đất.

Kiếm Thánh lại đưa tới một hồn phách, hắn cắn răng tiếp tục hấp hồn, một bên khác, Quỷ Thiên Tử đã triệu hồi ra hai tôn Đại Thánh chi hồn, Dương Đại một bên đã gia tăng ba tôn Đại Thánh, hắc giáp Đại Thánh cấp tốc đầu nhập chiến trường, trắng trợn đồ sát Hung thú.

Tình hình chiến đấu triệt để thay đổi, đại quân âm chúng có khí thế như cầu vồng, theo các cường giả đồ sát Hung thú, máu tươi bắn tung toé, đại địa phá toái đã biến thành huyết địa, ngay cả bầu trời đều biến thành màu máu.

- Nhanh! Nhanh! Nhanh....

Dương Đại lặng yên suy nghĩ, hình thái Âm Thần mười chỉ kéo dài phút đồng hồ thật sự quá khản trương.

Đúng lúc này, bản tôn Kiếm Thánh đột nhiên rút kiếm bay về phương xa, tan biến không còn thấy bóng dáng tăm hơi, không đến hai hơi thời gian, cường quang hiện ra, để thiên địa

sáng tỏ như ban ngày, gió bão khủng bố đến cực điểm kéo tới, phía dưới tu vi Thiên Nguyên cảnh đều bị thổi bay ra ngoài, Hung thú không lồ như núi cũng gánh không được.

Kiểm Thánh tìm được người mạnh nhất trong Hỗn Nguyên cuộc chiến?

Trong lòng Dương Đại khẩn trương, cầu nguyện Kiểm Thánh có thể thắng.

Hắc giáp Đại Thánh nghe theo phân phó, tru diệt một Đại Thánh, đem hồn phách hắn đưa đến trước mặt Dương Đại, để hắn hấp hồn.

Mấy Đại Thánh bị Kiểm Thánh trấn áp qua, thực lực đã kém xa lúc trước, căn bản không phải đối thủ, chống đỡ không nổi một kích của hắc giáp Đại Thánh, hắc giáp Đại Thánh vừa trở thành âm chúng lại khôi phục đến thực lực đỉnh phong, lại thêm đặc tính của âm chúng, hắn thậm chí vượt qua đỉnh phong.

Dương Đại lần nữa hấp hồn, Quỷ Thiên Tử cũng không có dừng lại, Mộ Dung Trường An hấp thu hồn phách cảnh giới thấp, tốc độ triệu hoán cực nhanh, càng ngày càng nhiều âm chúng Hung thú buông xuống chiến trường, nhóm âm chúng lần nữa ngưng tụ đại trận, chia cắt chiến trường.

Phương xa.

Bình.

--.

Bia đá có khắc tên Tử Vân đột nhiên phá toái, hóa thành tro bụi, tiêu tán trong thiên địa.

Ầm ầm một tiếng.

Một tiếng sấm sét xẹt qua bầu trời, chiếu sáng thiên địa, Dương Đại cả kinh lắc một cái, hắn theo đó biết được tin tức

Tử Vân thất bại.

Trái tim hẫng tâm như muốn chìm vào đáy cốc.

Hẫng lắc đầu, chuyên tâm hấp hồn, không phân tâm nữa.

Mặc kệ như thế nào, đem hết toàn lực liền tốt.

Chương 526: Cuối cùng thành công, năng lực mới không quá bá

Hắn không thể đổ ở trong đây, hắn nhất định phải thắng.

Ánh mắt Dương Đại trở nên kiên định, hắn lựa chọn tin tưởng nhóm âm chúng của mình.

Kiểm Thánh, Cơ Ngọc, Mộ Dung Trường An, Thiên Đổ, Thái Dương Thần, Hình Thánh, Khương Tiêu Dư, Hùng Liệt các loại, hết thảy âm chúng đều đang ra sức chém giết, dần dần, bọn hắn đều đã quên chuyện Thiên Đạo sát hạch, chỉ muốn tru diệt hết thảy Hung thú giữa thiên địa không còn bóng dáng tăm hơi.

Thời hạn mười phút đồng hồ của hình thái Âm Thần lặng yên đến.

Dương Đại lâm vào trạng thái Hỗn Độn, nhưng lần này, hắn không có ngắt, mà không cách nào động đậy, như là người xem theo dõi chiến trường, không thể tự mình tham gia, hắn có thể thấy nhóm âm chúng đang vịn thân thể của mình.

Không có âm thanh, chỉ có hình ảnh, hắn không thể ra lệnh, chỉ có thể nhìn thấy nhóm âm chúng tiếp tục chém giết.

Hắn đột nhiên nhìn thấy phần cuối thiên địa có một đầu kiếm hà rộng chừng ngàn trượng bay tới, phía trên kiếm hà có một đạo thân ảnh, chính là Kiểm Thánh.

Trong lòng hắn thở dài một hơi, bởi vì trong kiếm hà dưới chân Kiểm Thánh có một hồn phách đã bị phong ấn, hồn

phách kia so với hắc giáp Đại Thánh còn muốn dọa người hơn.

Kiểm Thánh đưa hồn phách kia đến trước mặt Quỷ Thiên Tử, để hắn hấp thu, kết quả Quỷ Thiên Tử kém chút bạo thể mà chết, cũng may Kiểm Thánh dùng Kiếm đạo của bản thân nàng giúp đỡ hấp hồn, miễn cưỡng duy trì hồn thể của Quỷ Thiên Tử.

Một màn này để Dương Đại kinh hãi, Kiểm Thánh còn có năng lực như vậy?

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Cân tiêu ly thắng lợi cuối cùng nghiêng về hướng Dương Đại, khi Quỷ Thiên Tử thành công triệu hồi ra tôn hồn phách thần bí kia, hắn trong nháy mắt sụp đổ, hồn thể một lần nữa ngưng tụ, nhưng tốc độ ngưng tụ rất chậm.

Hắn cuối cùng chẳng qua là Âm Vương, cũng cực hạn bản thân, không thể kéo dài, vĩnh viễn hấp hồn.

Nương theo tôn Đại Thánh này trở thành âm chúng, người mạnh nhất dưới tay Dương Đại thay đổi, có hắn, hắc giáp Đại Thánh, Kiểm Thánh dẫn đầu, đại quân âm chúng bẻ gãy nghiền nát, thế không thể đỡ.

Phần cuối thiên địa xuất hiện lần nữa số lượng lớn Hung thú, đi vào chiến trường, nhưng đại quân âm chúng đã ổn định thắng cục, kéo dài tiến lên.

Quỷ Thiên Tử nghỉ ngơi trong chốc lát liền lại tiếp tục hấp thu Đại Thánh chi hồn, tốc độ âm chúng tăng trưởng triệt để vượt qua tốc độ tiêu vong.

Dần dần, ý thức Dương Đại trở nên mơ hồ, hắn thấy khôn khó trước nay chưa từng có.

Chấp niệm trong lòng hắn cũng đang tán đi.

Có lẽ cứ như nằm ngủ, cũng rất tốt.

Đây là suy nghĩ cuối cùng trong lòng của hắn.

Không biết đi qua bao lâu.

Dương Đại bỗng nhiên bừng tỉnh, bên tai truyền đến tiếng gọi:

- Dương huynh đã tỉnh.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Bách Lý Tuyên đang ân cần nhìn hắn, tay đang đặt trên vai của hắn.

Ý thức của hắn triệt để tỉnh táo, thần kỳ là hắn không có cảm giác thấy bất kỳ tác dụng phụ gì, giống như không có hôn mê.

Hắn nhíu mày hỏi:

- Thất bại, hay là thành công?

Bách Lý Tuyên cười nói:

- Tự nhiên là thành công, nếu thất bại, đã hồn phi phách tán, không thể không nói, quý nô của Dương huynh thật sự mạnh mẽ, khi chúng ta hai bên gặp mặt, số lượng không thể nhìn thấy phần cuối kia làm cho ta đều cảm thấy run sợ.

Dương Đại nghe xong, lộ ra nụ cười, như trút được gánh nặng.

Hắn nhìn lại bên cạnh, phát hiện Địa Tàng thượng nhân còn đó, đang nổi bông bênh giữa không trung, nhưng không thấy thân ảnh Tử Vân.

Bốn người nâng cấp thiên phú, đều là thiên phú cấp Vô Hạn, ngã xuống một vị, như vậy tỉ lệ vẫn hết sức tàn khốc.

Địa Tàng thượng nhân đột nhiên mở mắt, há mồm thở dốc.

Hắn hùng hùng hổ hổ nói:

- Các người không ngờ lại không đợi ta.

Bách Lý Tuyên lắc đầu bật cười:

- Có cái gì tốt để chờ, người chật vật như vậy, theo không kịp tốc độ của chúng ta, há có thể trách chúng ta.

Tàng thượng nhân khẽ nói:

- Tiểu tử này càng chật vật đi, đều ngất đi, chẳng qua là thủ hạ của hắn vịn hắn.

Bách Lý Tuyên nói:

- Thiên phú lực lượng, há có thể lấy thủ hạ có thể hình dung?

Địa Tàng thượng nhân bị nói đến yên lặng, không phản bác được.

Dương Đại có tâm tình rất tốt, không thềm để ý Địa Tàng thượng nhân.

Lúc này, Bạch Lân cự mãng nâng lên đầu rắn không lồ, nhìn xuống ba người, nói:

- Chúc mừng các người, thông qua Thiên Đạo sát hạch, từ khi ta trấn thủ cửa ải này, người thông qua bất quá cỡ vạn, ta cứ nghĩ trong đám các người chỉ có một người có thể còn sống sót, không ngờ chỉ tổn hại một người, các người rất đáng gờm.

Tử Vân đã ngã xuống không người thương tiếc, Dương Đại cũng không có sầu não, ngược lại không quen.

- Con cũng được Thiên Đạo chiếu cố, tiếp tục cố gắng đi, sớm ngày trèo lên đỉnh Thiên Đạo xa không thể chạm kia.

Bên tai quanh quẩn âm thanh của Bạch Lân cự mãng, hình ảnh trước mắt Dương Đại bắt đầu trở nên mơ hồ, hắn thấy Bách Lý Tuyên quay người nhìn mình, tựa hồ nói cái gì, nghe không được, cũng thấy không rõ khẩu hình.

Một hồi cảm giác mất trọng lượng mãnh liệt truyền đến, Dương Đại cảm giác được của mình trở lại thân thể, hấn mở to mắt.

【 Chúc mừng thiên phú cấp Vô Hạn của ngươi - Đại Đạo Âm Chủ thăng cấp thành công 】

【 Ngươi thu hoạch được thiên phú cấp Hỗn Nguyên —— Tự Tại Âm Dương Thần Chỉ 】

【 Tự Tại Âm Dương Thần Chỉ: thiên phú cấp Hỗn Nguyên, có những năng lực phía dưới】

【 Một, ngươi có thể hấp thu bất kỳ hồn phách gì làm âm chúng, có thể hấp thu thành công hay không quyết định bởi thực lực của ngươi, thực lực âm chúng quyết định bởi thực lực hồn phách khi còn sống, âm chúng... 】

Chương 527: Vũ Trụ Thân Phệ Thần, tiên thần duy nhất thế gian (1)

【Bốn, hình thái Âm Thần tạm thời hấp thu hết thủy lực lượng âm chúng, để cho mình hoặc một vị âm chúng nào đó hóa thành Âm Thần, Âm Thần chỉ có thể kéo dài nửa canh giờ, sau khi hình thái Âm Thần kết thúc, thực lực âm chúng sẽ giảm xuống một nửa, kéo dài mười hai giờ, người sẽ lâm vào trạng thái Hỗn Độn, không tồn thương mãi mãi】

【Mười, mở ra vị Âm Vương thứ ba, Âm Vương chỉ có thể tuyển chọn từ trong Âm Tướng】

【Mười một, ý thức giáng sinh, người có khả năng đem ý thức bản thân đầu nhập một vị âm chúng tùy ý, thao túng hồn thể của hắn】

Tự Tại Âm Dương Thần Chi.

Vị Âm Vương thứ ba xuất hiện để Dương Đại lộ ra nụ cười, ý thức giáng sinh cũng được, tương đương với để âm chúng thành phần thân của mình, thương lượng cùng người khác.

Bất quá nhất làm cho Dương Đại vui mừng chính là hình thái Âm Thần thời gian dài trên phạm vi lớn tăng trưởng.

Nửa canh giờ, cũng chính là một giờ.

Thăng hoa.

Thoát thai hoán cốt.

Tâm tình Dương Đại kém chút thoải mái đến bạo.

Lần này Thiên Đạo sát hạch đều gian nan hơn bất kỳ một tràng chiến dịch nào dĩ vãng, kém chút lật xe.

【 Thâm Vực thông báo: Khu Hạ Quốc xuất hiện người có thiên phú vượt qua cấp Vô Hạn, thiên phú cấp Hỗn Nguyên, khí vận nhân tộc phóng đại 】

Thiên phú cấp Hỗn Nguyên.

Dương Đại đã tưởng tượng đến những người thí luyện khác rung động, hắn đưa ánh mắt nhìn về phía Kỳ Vân Yên.

Kỳ Vân Yên đang ở vào trong hôn mê, cảnh giới từ Thiên Nguyên Âm Dương cảnh rơi xuống Thiên Nguyên Nhập Tịch cảnh, nhưng khí tức của nàng khá tốt, hồn thể cũng không có bị hao tổn.

Dương Đại lại kiểm tra không gian linh hồn, cảm giác khí tức nhóm âm chúng, âm chúng tồn thất trong Thiên Đạo khảo hạch vẫn còn, không có chân chính ngã xuống, những âm chúng hấp thu mới cũng chưa từng xuất hiện, đều là hư ảo.

Không có khác nhau với trước khi tham gia Thiên Đạo sát hạch.

Dương Đại ngược lại thở dài một hơi, trận chiến kia quá gian nan, mỗi một vị âm chúng đều dốc hết toàn lực, hắn tự nhiên hi vọng bọn họ đều còn sống.

Mục tiêu tiếp theo chính là sớm ngày bước vào Thánh cảnh, gia tăng một Âm Vương, hắn không có ý định lựa chọn từ Âm Tướng phía trước cho vị Âm Vương thứ ba.

Âm Tướng có khả năng lựa chọn công lao, lão nhân tư lịch sâu, nhưng Âm Vương nhất định phải lựa chọn người đương thời mạnh nhất, hoặc người thích hợp nhất.

Thiên phú Hỗn Nguyên cảnh.

Internet các quốc gia đều bị tin tức này oanh tạc, dùng tốc độ cực nhanh bao trùm toàn mạng, đẳng cấp thiên phú phân hoá xuất hiện lần nữa trong mắt người toàn cầu.

E, D,C,B, A,S,SS,SSS, Siêu tinh, Cực trụ, Thần giới, Vô hạn, Hỗn Nguyên.

Đã xuất hiện mười ba đẳng cấp.

Bá Vương Bất Quá Giang đã hát ra người Địa Cầu bốn đại cảnh giới!

Quá không hợp lí.

Toàn thế giới đều đang kinh ngạc thốt lên, thậm chí có số lượng lớn truyền thông mong muốn phỏng vấn, nhưng Dương Đại không có logout, vẫn như cũ đợi trong Thâm Vực.

Hiện tại Thâm Vực không có thời gian hạn chế, hẳn có khả năng một mực tiếp tục chờ đợi, mà thế giới hiện thực có thật nhiều âm chúng, có thể mật báo cho hắn.

Trong nửa tháng sau đó, Dương Đại cũng không có ra ngoài, Mộ Dung Trường An cũng mang theo một nhánh quân chinh chiến, để tổng số âm chúng đột phá bốn mươi chín ức.

Hồn Chủ yên tĩnh để thế lực khắp nơi Vô Tận Hải Dương lo lắng, luôn cảm thấy có loại cảm giác mưa gió sắp nổi lên.

Một ngày này, Dương Đại bắt đầu độ kiếp.

Được nhóm âm chúng hộ tống, hẳn thuận lợi đột phá tới Đa Văn Thánh cảnh sơ kỳ, không có bất kỳ lo lắng gì.

Sau khi bước vào thánh cảnh, Dương Đại hăng hái, trực tiếp chọn Cơ Ngọc trở thành Âm Tướng, trở thành Âm Vương.

Cơ Ngọc chính là đệ nhị cường giả dưới tay hắn, thực lực vượt qua Đại Thánh bình thường, lại là thiên kiêu danh chấn

hải dương, còn về Kiếm Thánh, Kiếm Thánh không cần tăng thêm, nàng dựa vào Kiếm đạo của mình, mà bản thân kiếm đạo của nàng đã có vô số người thừa kế trợ nó mạnh mẽ.

Củng cố xong tu vi, Dương Đại triệu tập nhóm âm chúng hạch tâm vào trong thần cung.

Hắn muốn thương thảo đại kế phát triển tiếp theo.

Nghỉ ngơi nửa tháng, cũng nên hoạt động.

Giang Lễ mở miệng nói:

- Tự nhiên là chiếm đoạt Thánh địa, Vô Tận Hải Dương có quá nhiều Thánh địa, vừa rồi nhỏ một chút, nhưng không thể rút quá nhiều, chỉ cần thiếu đi một phần ba Thánh địa, chúng ta có thể liên chiến đại lục, đã cho Long Cung mặt mũi, ngày sau gặp được thế lực không thể đối đầu, cũng có thể trốn về, chúng ta thậm chí có thể dùng thế lực hải dương xem như sân nhà của mình, chúng ta càng mạnh, Long Cung càng hài lòng.

Đang muốn ôm bấp dùi Long Cung.

Cơ Ngọc thì đưa ra cái nhìn khác biệt, tên này lòng lang dạ thú, muốn nuốt Long cung.

- Nhân tộc phải tự cường, Long Cung nói cho cùng là thế lực của yêu tộc, nhân tộc há có thể sống lâu phía dưới yêu tộc?

Cơ Ngọc ngạo nghễ nói.

Sau khi trở thành Âm Vương, hắn lực lượng mười phần, ngoại trừ Dương Đại, hắn không sợ bất kỳ người nào.

Những người khác mở miệng, chủ đề tập trung ở muốn đi chung với Long Cung hay không.

Dương Đại không có xen vào, nghe bọn hắn nói xong, chính hắn cũng đang tự hỏi, khẳng định không thể đối địch với Long Cung, hắn không phải người lấy oán trả ơn, chẳng qua là

muốn một mực trở thành thế lực phụ thuộc Long Cung hay không.

Giang Lễ nói:

- Không tính để Long Cung làm chủ, chẳng qua thêm một bảo hộ mà thôi, chỉ cần chúng ta mạnh hơn Long Cung, Long Cung cũng sẽ rõ ràng hiện thực, nhưng trước mắt không được, Long Vương thật vô cùng mạnh.

Kiểm Thánh mở miệng nói:

- Xác thực, thực lực Long Vương không thể khinh thường, xem như thần thú duy nhất ở bề ngoài sôi nổi trên biển, ta chắc chắn không phải đối thủ của hắn.

Chương 528: Vũ Trụ Thôn Phệ Thần, tiên thần duy nhất thế gian (2)

Long Vương!

Là một tòa núi cao ở trong Vô Tận Hải Dương.

Nhóm âm chúng tranh luận rất lâu.

Dương Đại mở miệng nói:

- Tạm thời cứ như vậy đi, chuẩn bị chiếm đoạt Thánh địa, ta chuẩn bị buông tay, để Cơ Ngọc, Giang Lễ phụ trách chấp hành, Giang Lễ có quyền lực đề xuất kế hoạch.

Hắn sợ Cơ Ngọc quá tung bay, không thể không cho Giang Lễ quyền hành.

Nghe vậy, Cơ Ngọc mặc dù khó chịu liếc nhìn Giang Lễ, nhưng vẫn đồng ý.

Cứ như vậy, Thiên Khởi tiểu hải vực bắt đầu chinh quân, thế lực khắp nơi mật thiết chú ý Thiên Khởi tiểu hải vực lập tức khẩn trương, bọn hắn không biết Hồn Chủ để mắt tới người nào.

Ngày kế tiếp, Cơ Ngọc, Giang Lễ mang theo Nộ Chiến tộc, Lôi Thần tháp rời khỏi Thiên Khởi tiểu hải vực.

Thời gian cực nhanh.

Ba tháng cấp tốc đi qua.

Phong Thành, trong sân biệt thự, Dương Đại nằm trên ghế phơi nắng, Dương mẫu, Dương Siêu, Dương Diễm đã trở về từ

bí cảnh, hai tiểu gia hỏa đang luận bàn ở trong sân.

Dương mẫu đi ra phơi đồ, hiếu kỳ nói:

- Con trai, người đã có nửa tháng chưa có trở về Thâm Vực, không sao chứ?

Dương Đại nhắm mắt lại, thanh thoi thanh thoi nói:

- Không vội, chờ ta cần đột phá, ta sẽ trở về.

Trong vòng ba tháng, Cơ Ngọc đã bắt lại hai phe Thánh địa, khiến cho tổng số âm chúng đi đến năm mươi hai ức, tổng số mặc dù không có tăng lên bao nhiêu, nhưng lực lượng trong cao tầng tăng lên trên diện rộng, số lượng Đại Thánh đã đi đến sáu tôn, Thánh địa tất có một tôn Đại Thánh.

Dương Đại không có ra đi mạo hiểm, nhưng nương tựa theo âm chúng tu luyện tăng phúc, tu vi của hắn đã đi đến Đa Văn Thánh cảnh trung kỳ, sau khi đi đến Thánh cảnh, mặc dù có lượng lớn âm chúng tăng thêm, tốc độ vẫn không tính quá khoa trương.

Ba tháng đột phá một tiểu cảnh giới trong Thánh cảnh, cũng là rất mau, phải biết Dương Đại căn bản không có tu luyện, hoàn toàn là nằm chơi.

Dương mẫu nghe xong hắn nói cũng không hỏi thêm, chuyên tâm phơi quần áo.

Bầu không khí huy nhàn, đây cũng là ảnh thu nhỏ của Địa Cầu.

Bây giờ Địa Cầu đã khôi phục phồn hoa trước tận thế, Dương Đại cũng được xưng là Địa Cầu Thần chung kết tận thế.

Bởi vì Dương Đại có công tích quá đủ lớn, dẫn đến địa vị Hán Tây hành tinh bay lên cao, gần với tinh thủ đô, Phong

Thành càng trực tiếp biến thành thành phố tỉnh lỵ, nếu ở trước kia là chuyện không thể nào.

Phong Thành trở nên vô cùng phồn hoa, các nước trên toàn thế giới đều có người tới chiêm ngưỡng cổ hương Địa Cầu Thần.

Ngay khi Dương Đại đang hưởng thụ sinh hoạt, một âm thanh truyền đến:

- Đi qua xác định, hẳn là Vũ Trụ Thôn Phệ Thần, vật này một khi thức tỉnh, sẽ chiếm đoạt vũ trụ.

Nói chuyện chính là Băng Tinh cực thánh, Dương Đại điều động hẳn đi tới thủ phủ Ngân Hà tộc, đi dò xét sinh mạng thể thần bí mà cục hàng không Địa Cầu không thể kiểm soát.

Băng Tinh cực thánh tiếp tục nói:

- Hình dáng Vũ Trụ Thôn Phệ Thần không đồng đều, có thể là tinh cầu, có thể là hình dáng sinh vật, thậm chí có thể là Tinh Vân, chúng nó thường thường xuất hiện tại điểm thời kì cuối cùng tuổi thọ của vũ trụ, lần này xuất hiện mang ý nghĩa tuổi thọ hệ ngân hà có khả năng đã đến điểm cuối cùng, cụ thể khi nào đến, tạm không rõ ràng.

Trong lòng Dương Đại kinh dị hỏi:

- Tuổi thọ của vũ trụ phán đoán như thế nào?

- Tuổi thọ của vũ trụ không thể dùng năng lượng phán định, hết sức mơ hồ, ta cũng không rõ ràng, bất quá hệ ngân hà xuất hiện hai chi chủng tộc tiến vào Thâm Vực, có khả năng liên quan đến khí vận vũ trụ trôi qua.

Băng Tinh cực thánh trả lời để Dương Đại nhú mày.

Hắn hỏi thăm nên làm như thế nào.

Băng Tinh cực thánh nói:

- Hoặc là diệt Vũ Trụ Thôn Phệ Thần, hoặc là rời khỏi, nhưng Vũ Trụ Thôn Phệ Thần cực mạnh, mặc dù ta là Đại Thánh, cũng hoàn toàn nhìn không thấu.

- Tin tức tốt là, hấn tạm thời không có dấu hiệu thức tỉnh, chẳng qua là thỉnh thoảng sẽ động đậy.

Dương Đại nghe xong đề Bạng Tinh cực thánh canh giữ ở gần đó, tay hấn nắm sáu tôn Đại Thánh, đã có khả năng phái đi ra một tôn Đại Thánh làm nhiệm vụ trông coi.

Hấn không nghĩ nhiều nữa, tiếp tục phôi nắn.

Nhật Nguyệt luân hồi trở lại, ngày ngày đi qua.

Lại là thời gian một tháng.

Cơ Ngọc lần nữa nuốt vào một phương Thánh địa, khiến cho tổng số âm chúng đột phá tới năm mươi ba ức, số lượng Đại Thánh đi đến bảy tôn.

hành vi sát lục đáng sợ của Hồn Chủ để các Thánh địa bất an, mấy Thánh địa bắt đầu kết minh, chủ nhân các thế lực hội tụ vào một chỗ, thương thảo đối phó Thiên Khởi tiểu hải vực.

Hồn Chủ nhắc lên luồng gió Sát Lục đã truyền đến trong tầng dưới chót Tu Tiên giới hải dương, rất nhiều thí luyện giả cũng đang chăm chú.

Ở trong mắt người khác, Hồn Chủ là Đại Ma Đầu, nhưng trong mắt thí luyện người, Hồn Chủ cuống cuống mạnh lên là vì Địa Cầu, là vì bọn hấn.

Long Cung cũng bị kinh động, vì chuyện này thương thảo qua nhiều lần, có muốn trấn áp Hồn Chủ hay không, nhưng đều bị dè xuống đến, bỏ mặc Hồn Chủ tùy ý khuếch trương.

Một ngày này, Dương Đại mang theo bốn tôn Đại Thánh đi Long Cung, trong đó bao gồm cả Kiếm Thánh.

Bốn tôn Đại Thánh cùng một chỗ hành động, vốn là hiếm thấy, còn là hộ tống một người, sau khi tiến vào Long Cung, Dương Đại được rất nhiều người quan tâm.

Hắn đến trong đình viện Ngao Hành.

Ngao Hành cười nói:

- Thịnh hội sắp mở ra, đến lúc đó người đi tới suối nguồn Long Cung nghe đạo, có thể tìm hiểu bao nhiêu, xem duyên phận của người.

Dương Đại cười hỏi:

- Ta có thể dẫn bọn hắn cùng đi không?

Nghe vậy, Ngao Hành gật đầu nói:

- Đại Thánh vốn có tư cách, tự nhiên có thể được, các người tạm thời ở đây nghỉ ngơi mấy ngày, chờ sau khi long nhãn mở ra.

Chương 529: Long nhân cảm ngộ, Cơ Ngọc trả thù (1)

Dương Đại gật đầu, vậy thì ở lại, Ngao Hành rất tò mò đối với việc hấn chinh chiến, biết được Dương Đại cũng không có tự mình tham gia, giao tất cả cho Cơ Ngọc, Ngao Hành yên lặng một hồi, cảm khái một câu.

- Thiên phú này thật sự là từ xưa đến nay chưa hề có.

Ngữ khí của hấn tràn đầy hâm mộ, còn có một tia ghen ghét.

Có thiên phú như vậy, người nào không thể mạnh lên?

Bất quá Dương Đại đã trưởng thành, Ngao Hành cũng không dám có ý nghĩ xấu.

Hai người trò chuyện rất cởi mở, tin tức liên quan tới Hồn Chủ đến cấp tốc truyền ra khắp Long Cung.

Trong một chỗ cung điện, các chủ nhân Thánh Địa tề tụ ở đây, trong đó còn có chủ nhân Thiên Phủ.

Bọn hấn ngồi tĩnh tọa hai hàng, cầm đầu là Long Cung Thái Tử, cũng là tu vi Đại Thánh, tên Giao Tông, Giao Tông người mặc kim giáp hoa lệ, sau lưng lượn vòng long ngâm, trên khuôn mặt tuấn lãng đang toát ra vẻ suy tư.

- Hồn Chủ cũng tới, thế công của hấn hấn là chừng?

- Không có, trong số người hấn mang đến không có Cơ Ngọc.

- Hừ, Cơ Ngọc tiểu tử này thuần túy là trả thù, năm đó chúng ta ngăn cản Kiếm tông lập Thánh địa, thánh địa bị tàn

sát là tam phương Thánh địa trước đó áp chế hấn tàn nhẫn nhất.

- Khụ khụ, Thiên phủ bởi vì kết giao với Kiếm tông, cách gần như vậy, cũng không có bị thôn tính.

- Các người không biết? Hồn Chủ thật ra là đệ tử của Thiên phủ, nói cũng buồn cười, Thiên phủ không ngờ lại không có vun trồng hấn.

Nhóm chủ nhân Thánh Địa đưa ánh mắt nhìn tới chủ nhân Thiên Phủ, nhưng chủ nhân Thiên Phủ vẫn như cũ bình tĩnh tự nhiên.

Thái Tử Giao Tông nhìn về phía chủ nhân Thiên Phủ, hỏi:

- Thiên phủ và Hồn Chủ có quan hệ như thế nào?

Chủ nhân Thiên Phủ nói:

- Trong Thiên phủ có phân định rõ ràng, Thiên phủ sở dĩ không bồi dưỡng hấn, chính là nhìn ra chỗ đáng sợ của thiên phủ hấn, nhưng không ngờ mặc dù không có Thiên phủ tương trợ, hấn vẫn trưởng thành, chủ yếu là trách Lôi Thần tháp, không có kịp thời xử lý tốt, ngược lại góp đi vào.

Lời hấn được những người khác tán thành, nhìn chung con đường Hồn Chủ trưởng thành là có Lôi Thần tháp làm bước ngoặt.

Một chủ nhân Thánh Địa mở miệng nói:

- Muốn mượn cơ hội lần này diệt trừ Hồn Chủ hay không?

Vừa dứt lời, đại điện yên tĩnh.

Các đại năng đều đang cân nhắc lợi hại, Giao Tông không có quấy rầy, mà bùng chén rượu lên, như có điều suy nghĩ.

Mấy ngày thoáng đi qua.

Long Cung mở ra thịnh hội, bọn người Dương Đại được Ngao Hành dẫn đầu bay đến chỗ sâu trong Long Cung.

Long Cung cực lớn, so với Hạ Quốc còn lớn hơn, xuyên qua từng phiến môn, thậm chí có không gian cấm chế gọn sóng, không gian bên trong rõ ràng lớn hơn.

Kiểm Thánh nhìn xung quanh, cảm khái nói:

- Cái này là Long Cung à, hải dương Thánh địa dừng chân vô số năm, còn lâu đời hơn cả lịch sử nhân tộc.

Một Đại Thánh âm thầm bên cạnh nói:

- Thế gian không ra tiên thần, Long Vương chính là thần duy nhất.

Dương Đại đột nhiên hơi xúc động, may mắn ngay từ đầu Long Cung coi trọng hắn, bằng không hắn hiện tại cho dù sống sót, đoán chừng cũng bị xua đuổi rời khỏi Vô Tận Hải Dương.

Dọc theo con đường này, hắn cảm nhận được rất nhiều khí tức cường đại, đều là cường giả đến từ Long Cung, trốn ở các ngõ ngách.

Ngao Hành ngạo nghễ nói:

- Đó là tự nhiên, số lượng Đại Thánh của Long Cung vượt qua trăm vị, thậm chí có tồn tại vượt qua Đại Thánh.

Dương Đại tò mò hỏi:

- Long Vương bệ hạ đâu, lần này gặp được hắn không?

Ngao Hành lắc đầu nói:

- Không thể, bản tôn phụ hoàng không có ở trong Long Cung, chỉ để lại một đầu sủng vật phụ trách trao đổi với chúng ta.

Dương Đại muốn hỏi Long Vương đi đâu, lại sợ đường đột.

Hắn quá quan tâm Long Cung có thể bị cho rằng dễ mất tới Long Cung hay không?

Một đường tiến lên, Dương Đại thấy mấy người khác đến đây tham gia Long Cung thịnh hội, có người có yêu, thậm chí không thiếu thân ảnh Đại Thánh.

Một vị Đại Thánh âm chừng giới thiệu cho Dương Đại thân phận của những người đó, ngay cả chủ nhân Thánh Địa cũng tới.

Dương Đại nhìn thấy chủ nhân Thiên Phủ, thoát nhìn hết sức thần bí, bên người có một nhóm đệ tử đi theo, trong đó có Đông Phương Tầm, Thiên Đạo.

Đối với Thiên Đạo, Dương Đại một mực chú ý, sau khi Thiên Đạo gia nhập Thiên phủ, tu vi một mực tăng trưởng, vững vàng địa vị người thứ hai Địa Cầu, ai cũng rung chuyển không được, tu vi Thiên Đạo bây giờ đã đi đến Thiên Nguyên Âm Dương cảnh, một vị Âm Dương cảnh duy nhất toàn cầu, đến mức Dương Đại, đã siêu thoát đến Thánh cảnh, không bị lấy ra so sánh.

Dương Đại gật đầu ra hiệu với Thiên Đạo, cũng không có tụ cùng một chỗ nói chuyện.

Ngao Hành cười nói:

- Những đệ nhân lưu lại Long Cung cũng có một vị cũng sẽ tham gia, chính là Nghĩa.

Nghệ Nghĩa, nhân tài mới nổi, trước đó vạn tộc cạnh tranh đã triển lộ phong mang, ở trong mắt Dương Đại là hậu bối, nhưng ở địa cầu đã là cường giả đứng đầu toàn cầu.

Dương Đại đã nhìn thấy tư liệu của Nghĩa, đảo không có bao nhiêu hứng thú, thiên phú của hắn là tuyệt đối duy nhất chi, đương nhiên sẽ không tò mò.

Dần dần, bọn hắn đi vào long nhãn.

Long nhãn ở vào chỗ sâu trong Long Cung, chính là một cửa hang rất lớn, cột khí cuộn cuộn dâng trào, hình thành cột khí hùng vĩ, lan tràn đến mặt biển.

Lính tôm tướng của Long Cung hình thành từng vòng từng vòng đội ngũ, trấn thủ cột khí, nhiều vô số kể.

Ngao Hành dừng lại, nói:

- Chờ xem, sẽ có người báo cho người khi nào vào long nhãn.

Vào long nhãn?

Dương Đại vừa định hỏi nhiều, Ngao Hành cấp tốc rời khỏi.

Kiểm Thánh nhìn chằm chằm long nhãn, tám tám lấy làm kỳ lạ nói:

- Thái Cổ linh khí thật khổng lồ, không hổ là Long Cung, trong linh khí xen lẫn khí tức Thiên Đạo, ở đây tu luyện, không cần nghe đạo, là sẽ cảm ngộ được Thiên Đạo tự nhiên.

Dương Đại bắt đầu mong đợi.

Chương 530: Long nhãn cảm ngộ, Cơ Ngọc trả thù (2)

Càng ngày càng nhiều đại năng, người cầu đạo đến đây, Dương Đại phát hiện phần lớn tu vi đều rất mạnh, tu vi thấp nhất chính là Thiên Đạo, Nghĩa.

Nghĩa đứng ở trong đội ngũ Long Cung, người khoác giáp lưới, tựa như một chiến tướng của Long Cung, khuôn mặt anh vũ, khí chất hoàn toàn khác biệt Thiên Đạo.

Nghĩa nhìn như bình tĩnh, kì thực cũng đang len lén quan tâm Dương Đại, không chỉ là hắn, các phương hùng chủ đều kiêng kị nhìn Dương Đại.

Nuốt liền năm phương Thánh địa, Hồn Chủ tuyệt đối là bá chủ có uy thế lớn nhất hiện tại, mấu chốt nhất là hắn có quan hệ với Long Cung, đây là điều mà các chủ nhân Thánh Địa quan tâm nhất.

Thời gian chậm rãi trôi qua, long nhãn mặc dù nhiều người, nhưng bầu không khí hết sức an tĩnh, không có chút nào động.

Dương Đại rõ ràng cảm nhận được rất nhiều thần thức đan xen, sau lưng hắn mười phần đặc sắc.

Sau nửa canh giờ.

Oanh!

Long nhãn chấn động, linh khí trong cột khí bùng nổ, cột khí lay động kịch liệt, phát động nước biển, lật lên sóng biển cuộn cuộn.

- Kẻ nghe đạo vào đạo tràng.

Một đạo âm thanh thần bí vang lên, vô cùng uy nghiêm.

Vừa dứt lời, từng vị đại năng lập tức bay vào trong long nhãn, Dương Đại được bốn vị Đại Thánh che chở cho cũng đi theo bay vào trong đó.

Sau khi tiến vào long nhãn, ánh vào mắt là một vùng tăm tối, trông không đến phần cuối, phía dưới linh khí gió mạnh xông tới, không để cho Dương Đại thấy khó chịu, ngược lại hết sức dễ chịu.

Cũng không lâu lắm, Dương Đại cảm nhận được khí tức gần đó cấp tốc tan biến, chỉ còn lại có bốn vị âm chúng của hắn, âm thanh Kiếm Thánh truyền đến:

- Ta đã cảm nhận được cơ duyên.

Dương Đại còn không kịp trả lời, đột nhiên rơi xuống đất.

Bốn phương tám hướng đen kịt, nhưng hắn có thể thấy bốn vị Đại Thánh, dưới chân là mặt đất đáy biển, bùn đất hết sức mềm, nhưng thần thức không thể xuyên thấu, hắn không cảm giác được cấm chế, chỉ có thể nói mặt đất đáy biển đặc thù.

Dương Đại đang chuẩn bị mở miệng, một hồi âm thanh phiêu miểu truyền đến, những gì đã nói rất huyền ảo, hắn chưa từng ngừng qua những câu chữ như thế này, nhưng nghe xong, không hiểu mong muốn tu luyện.

Hắn tĩnh tọa ngay tại chỗ, bắt đầu theo bản năng thôi động Đại Chư Thiên tâm pháp, bốn vị âm chúng cũng không có phản ứng, riêng phần mình tu luyện.

Dương Đại lâm vào trạng thái độn ngộ, loại trạng thái này khác nhau lúc trước, không có trí nhớ lạ lẫm, nhưng lý giải của hắn về công pháp, thần thông của bản thân lại đang nhanh chóng tăng trưởng.

- Thì ra đây chính là Long Cung nghe đạo, trách không được Thiên phủ cũng cực kỳ coi trọng chuyện này, so với Thần Du chi cảnh còn mạnh hơn nhiều.

Dương Đại vui thích suy nghĩ, lần này nghe đạo, có lẽ tu vi sẽ không tăng trưởng, nhưng tuyệt đối có ảnh hưởng sâu xa đối với thực lực của hắn.

...

Cuồng phong mưa rào, sấm sét vang dội.

Đại dương mênh mông nhắc lên kinh đào hải lãng, máu tươi nhuộm đỏ mặt biển, đêm không hết thi thể phiêu phù ở trên nước, trên không vẫn đang tiến hành một trận chém giết to lớn.

- Ha ha ha! Đám bò sát các ngươi hà tất phí công, an tâm nhận lấy cái chết, ít chút thống khổ.

Cơ Ngọc càn rỡ cười to, khắp khuôn mặt đều là hàn ý.

Trụ Nộ thiên vương, Nộ Hỏa Thần Tâm, Bàn Lôi Công, Trượng Thiên Nam mấy người cũng đang càn rỡ đồ sát, tràng diện hoàn toàn là tình huống nghiêng về một bên.

Từ khi trở thành âm chúng, Cơ Ngọc cảm giác tìm được ý nghĩa cuộc sống, không có Kiếm tông trói buộc, không có đạo nghĩa hạn chế, hắn có khả năng thỏa thích hiện ra thiên tư của mình, không cố kỵ gì.

Hắn hiện tại cười trên nỗi đau của người khác, may mắn Kiếm tông không nhìn trúng dị nhân, cho hắn cơ hội, kết quả là, chết chẳng qua là trên dưới đệ tử của Kiếm tông, hắn vẫn tồn tại.

- Cơ Ngọc, ngươi chết không yên lành.

Phương xa, một lão giả quát khàn cả giọng, trong âm thanh tràn đầy hận ý.

Cơ Ngọc cười trả lời:

- Lời này ta đã nghe vô số lần, hiện tại bọn hắc đều cảm kích ta, rất nhanh các ngươi cũng biết.

Âm chúng có sức cuốn hút cực lớn, phạm là người trở thành âm chúng đều vô cùng vui mừng, cho nên tâm tình của bọn hắc cũng bóp méo.

Bọn hắc không phải đang giết địch, là đang cứu vớt thương sinh.

Ý nghĩa của tu hành không phải chính là trường sinh bất tử, không phải chính là siêu thoát phạm thai khổ sở à?

Một nén hương thời gian trôi qua.

Cơ Ngọc trắng trợn hấp hồn.

Giang Lễ đi vào bên cạnh hắc, nhắm mắt theo đuôi, nói:

- Chủ nhân bên kia có tin tức, để cho chúng ta trở về.

Cơ Ngọc tò mò hỏi:

- Vì sao? Không phải âm chúng có thể trực tiếp truyền tống về sao?

Giang Lễ đáp:

- Khảo nghiệm dị nhân bên kia tới.

Khảo nghiệm...

Cơ Ngọc nhíu mày, trở thành âm chúng đã có một quãng thời gian, hắc tự nhiên từng nghe nói chủng tộc đào thải.

Mắt hắc xất phát ra vẻ hưng phấn.

Chiến trường như thế mới làm hắc si mê.

Một bên khác.

Trong Thiên Khởi tiểu hải vực, Dương Đại vừa đột phá tới Đa Văn Thánh cảnh viên mãn, khoảng cách Long Cung thịnh hội đã qua nửa năm, thời gian nửa năm đột phá tầng hai tiểu cảnh giới, không sai biệt lắm so với tốc độ lúc trước.

Long Cung thịnh hội cũng không có xảy ra xung đột, kéo dài mười ngày, lúc Dương Đại rời khỏi long nhãn, chủ nhân Thánh Địa khác sớm đã rời khỏi, hẳn ngược lại là một nhóm cuối cùng.

Trên đường trở về cũng không có gặp được phiền toái, bốn vị Đại Thánh hộ giá, vẫn rất có lực uy hiếp.

Nửa năm trôi qua, Cơ Ngọc một mực chinh chiến, lại nhận thêm năm phương Thánh địa, tổng số âm chúng đi đến năm mươi tám ức, số lượng Đại Thánh đi đến mười hai vị.

Đối mặt Hồn Chủ cường thế, Thánh địa các phương chọn lựa thái độ tích cực lôi kéo, bắt quá Thánh địa đắc tội qua Cơ Ngọc, vẫn bị Cơ Ngọc trả thù.

Cơ Ngọc hết sức thông minh, tuyên bố mình muốn trả thù, cũng không phải là Hồn Chủ nhằm vào người nào, như thế để những Thánh địa không có thù với hắn thở dài một hơi.

Mà ngay hôm nay.

Dương Đại vừa đột phá liền thấy nhắc nhở về chủng tộc đào thải.

Chương 531: Tiên thần buông xuống

【 Chúng tộc đào thải sẽ mở ra tại một tháng sau, nhân tộc Địa Cầu đã đưa về chiến trường, phiên chiến trường này sẽ có một trăm chủng tộc gia nhập 】

Chỉ có một dòng thông báo, không có quá nhiều tin tức.

Nhưng một trăm chủng tộc hiện lộ rõ ràng ra trận chiến này rất tàn khốc, lần trước chẳng qua là hai mươi, liền sống sót chỉ có hai chủng tộc.

Dương Đại cũng rất chờ mong, nếu sống sót sau một trận chiến này, tổng số âm chúng của hắn chắc đột phá đến một trăm ức đi.

Hắn chuẩn bị kỹ càng chinh đốn một tháng, chuẩn bị chiến đấu chủng tộc đào thải.

Củng cố xong tu vi, Dương Đại liền logout.

Trở lại trong hiện thực, Dương Đằng đang ở nhà, người cả nhà vây quanh ở trước truyền hình thảo luận tiếp theo sắp đến chủng tộc đào thải.

Trên TV cũng đang nghiên cứu thảo luận chủng tộc đào thải lần này.

Quá nhanh!

Lần chủng tộc đào thải thứ hai tới còn nhanh và đột ngột hơn lần đầu tiên rất nhiều, trước đó, các chuyên gia tiên đoán ít nhất phải bảy tám năm nữa mới có thể đến đến, hiện tại

chúng tộc đào thải lần thứ hai đã đến, bọn hắc không thể không hoài nghi là bởi vì Bá Vương Bất Quá Giang.

Đương nhiên, chẳng qua là hoài nghi, không người nào dám nghi vấn, Dương Đại làm Địa Cầu Thần, địa vị hôm nay cao thượng, ca tụng hắc là chính trị chính xác, chửi bới hắc ngược lại sẽ bị bài xích thành ngoại tộc.

Dương Đại vừa vào phòng khách, điện thoại trong túi quần bắt đầu chấn động, hắc lấy ra xem, Tiêu Hưng gọi tới.

Dương Đại chào hỏi cha mẹ đơn giản sau đó bắt máy trò chuyện.

- Alo, Tiêu ca.

- Dương Đại, tình huống không ổn, Tiên Tri tiên đoán thay đổi, lúc trước vốn là trong vạn tộc cạnh tranh sẽ xuất hiện tiên thần, hiện tại biến thành chúng tộc đào thải, chúng tộc đào thải sớm đến, khiến cho Tiên Tri các quốc gia xuất hiện hỗn loạn, thậm chí có người tinh thần thất thường, duy nhất xác định là chúng tộc đào thải sẽ xuất hiện tiên thần, sợ nhất là tiên thần ở vào trong chúng tộc của địch quân.

Ngữ khí của Tiêu Hưng hết sức nghiêm túc, nhân loại vừa khôi phục thái bình, lại phải đối mặt khảo nghiệm nghiêm trọng.

Dương Đại nhíu mày.

Tiên thần...

Hắc còn chưa thấy qua tiên thần, nhưng hắc nhớ kỹ lúc trước thu hoạch được phúc duyên gặp phải hư ảnh thần thú, cảm giác áp bách kia vẫn vẫn còn mới mẻ trong ký ức.

Tiêu Hưng bàn giao vài câu liền cúp máy, còn sót lại chỉ có thời gian một tháng, nhân tộc Địa Cầu công việc lu bù, trừ bị chiến lược, vũ khí, chỉ đạo thí luyện giả cảnh giới thấp.

Dương Đại ngồi ở trên ghế sa lon, cha mẹ hỏi thăm Tiêu Hưng nói cái gì, dưới tình huống bình thường, bọn hắn không sẽ hỏi, nhưng bây giờ việc quan hệ đến chủng tộc đào thải, bọn hắn thật sự khẩn trương.

Dương Đằng trải qua chủng tộc đào thải lần đầu tiên, tuy có Dương Đại dẫn đầu, nhưng thời kỳ đầu gặp phải cảnh tượng tàn khốc vẫn làm cho hắn khó mà quên, nhớ tới vẫn có chút e ngại.

Dương Đại thành thật trả lời, loại chuyện này không cần giấu diếm, nhân tộc Địa Cầu cũng sẽ ban bố, bởi vì tất cả mọi người trốn không thoát, còn không bằng坦然 đối mặt.

Những người chọn rời khỏi nhân tộc Địa Cầu là số rất ít, không phải tất cả mọi người có thể có cơ duyên như vậy.

Biết được tiên thần có khả năng xuất hiện, Dương Đằng càng căng thẳng hơn, hỏi thăm thực lực tiên thần, nhưng Dương Đại cũng không rõ ràng.

Dương Đại suy nghĩ một chút, truyền Hình Thánh về đây.

Thấy Dương Đại lẳng không triệu hồi ra âm chúng, hai vợ chồng đã không cảm thấy kinh ngạc, bất quá nhìn thấy Hình Thánh, bọn hắn vẫn còn có chút co quắp, Hình Thánh rất nổi tiếng ở địa cầu, dù sao hắn từng thời gian dài đảm nhiệm đệ nhất chiến lực thủ hạ Dương Đại, hiện tại toàn thế giới vẫn cho rằng là hắn.

- Tiên thần lực lượng à, ta cũng không rõ ràng, lúc trước ta là một trong chín vị đại thánh, nhưng cả Nhân tộc bị một vị tiên thần càn quét, không ai cản nổi thứ một chút phong mang.

Hình Thánh trầm giọng nói, nghe được sẽ xuất hiện kẻ địch tiên thần, ngữ khí của hắn thật không tốt, rõ ràng nhớ tới chuyện cũ nghĩ lại mà kinh.

Hình Thánh nói cụ thể tình huống năm đó qua một lần, ngay cả Dương Đại cũng cảm nhận được áp lực.

Tiên thần thật không thể chiến thắng như vậy?

Phòng khách lâm vào trong yên lặng.

Cùng lúc đó, toàn thế giới cũng đang thảo luận chủng tộc đào thải, cục tình báo các nước cũng bắt đầu lần lượt thả ra tình báo đã lấy được.

Một cỗ không khí khẩn trương bắt đầu lan tràn, đề nhân tộc Địa Cầu vừa đi vào thời đại hòa bình lại căng cứng.

Trong Hồn Thần cung, Dương Đại triệu tập âm chúng hạch tâm, Cơ Ngọc, Giang Lễ mấy người cũng đã trở về, về mặt tất cả mọi người đều trở nên ngưng trọng.

Thái Dương Thần mở miệng nói:

- Tiên Tri không nhất định chuẩn xác, đúng không, hấn lần trước tiên đoán sai, bị chủ nhân sớm mở ra vạn tộc cạnh tranh.

Lời hấn được không ít người tán thành, đều cho rằng tiên thần xuất hiện trong chủng tộc đào thải thì quá không hợp lý.

Giang Lễ mở miệng nói:

- Có lẽ, là trong những chủng tộc kia sinh ra tiên thần, chủ nhân chúng ta cũng có một tia khí tức của Thần, chỉ là không có trưởng thành, những dị tộc được Thiên Đạo hậu ái chưa hấn không có khả năng sinh ra tiên thần.

Nói lời này làm cho tất cả mọi người nhú mày.

Mộ Dung Trường An nhìn về phía Kiếm Thánh, hỏi:

- Sư tỷ, có lòng tin đối kháng tiên thần?

Kiếm Thánh lờm hấn một, khẽ lắc đầu.

Cơ Ngọc mở miệng nói:

- Quân chi đến hấn, chủ nhân, trong vòng một tháng, ta định bắt lại thêm hai phe Thánh địa.

Quý Thiên Tử, Mộ Dung Trường An dồn dập xin đi giết giặc, bọn hấn mặc dù không phải Đại Thánh, nhưng cũng điều động Đại Thánh, số lượng Đại Thánh dưới tay Dương Đại đã đột phá hai chữ số, xác thực có khả năng chia binh hợp tác.

Chương 532: Thần thương hại

Khuong Tiêu Dư nói:

- Thực sự không được, trực tiếp san bằng Long Cung, ngược lại Long Vương không có ở đó, chờ độ một kiếp này, chúng ta nắm giữ lực lượng tiên thần, đối mặt Long Vương cũng không cần sợ hãi, Long Vương chẳng qua bị cho rằng là tiên thần thôi, so với tiên thần chân chính thì kém xa!

Hắn đã tâm bưng bưng, mặt mũi tràn đầy phẫn khởi.

Dương Đại cau mày nói:

- Không được nhắc lại chuyện Long Cung.

Dứt bỏ đạo nghĩa không nói, hắn không có khả năng bắt lại Long Cung, lúc trước đi Long Cung nghe đạo, hắn đã cảm thụ qua nội tình Long Cung, thật rất khủng bố, tuyệt không phải hắn có thể đựng.

Giang Lễ nói:

- Thật ra chủ nhân không cần hoảng, dù sao có một trăm chủng tộc, thật nếu gặp được chủng tộc tiên thần, bọn hắn nhất định gặp phải hợp nhau tấn công.

Dương Đại gật đầu, lần đầu tiên tham gia chủng tộc đào thải, khi đó gặp phải khốn cảnh sao mà giống hiện tại, mà bây giờ hắn đã xưa đâu bằng nay, dựa vào cái gì không thể đấu với tiên thần.

Ngày đó, ba vị Âm Vương dẫn đầu ngàn vạn đại quân rời khỏi, Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử các mang theo hai

tôn Đại Thánh, mục tiêu trực chỉ Thánh địa.

Vô Tận Hải Dương lần nữa nhắc lên gió tanh mưa máu.

Nửa tháng sau.

Trong Thiên phủ.

Đông Phương Tâm đứng ở trên đại điện, nhíu mày hỏi:

- Gần đây dị nhân đều điên rồi, tựa hồ dính đến chủng tộc đào thải gì đó, ta lo lắng Hồn Chủ sẽ ra tay với Thiên phủ.

Thiên Phủ chủ nhân đưa lưng về phía hắn, nói:

- Sẽ không, hắn muốn động thủ đã sớm động thủ, chờ chủng tộc đào thải kết thúc cũng không cần lo lắng, bởi vì hắn sẽ không còn tồn tại.

Đông Phương Tâm quý dị hỏi:

- Ngài có hiểu biết về chủng tộc đào thải của dị nhân?

Thiên Phủ chủ nhân quay người, nhìn chằm chằm hắn nói:

- Cửu U đem đến, phiên thiên địa này sẽ bày ra sự phản kích đầu tiên đối với dị tộc, cứ nhìn mà xem đi.

Đông Phương Tâm chấn động tâm thần, khó tin nhìn Thiên Phủ chủ nhân.

Hắn bỗng nhiên không hiểu.

Hắn nhin không được hỏi:

- Vậy vì sao ngài thu lưu dị nhân, ý nghĩa ở đâu? Bọn hắn gần như sẽ biến mất, vậy tài nguyên mà chúng ta rót vào....

- Hừ, ta tự nhiên có ý nghĩ của ta, yên tâm đi, Thiên phủ sẽ không lỗ, sẽ còn nghênh đón cơ duyên trước nay chưa có, chút dị nhân này chẳng qua là khôi lỗi để Thiên phủ tiến vào Thiên Đạo thôi.

Thiên Phủ chủ nhân hừ lạnh, trong lời nói tràn đầy sát ý.

Thời gian một tháng đi qua rất nhanh, các quốc gia Địa Cầu đã tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

Ba Đại Âm vương của Dương Đại chia binh làm việc, bùng bốn tòa Thánh địa, Cơ Ngọc nuốt vào hai phe Thánh địa, Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử một phương khiến cho tổng số âm chúng đi đến sáu mươi hai ức, số lượng Đại Thánh đi đến mười sáu người.

Tu vi bản thân Dương Đại cũng đi đến Tuệ Cổ Thánh cảnh sơ kỳ, khâm định Kiếm Thánh làm Âm Tướng.

Nên chuẩn bị đã tận lực chuẩn bị, tiếp theo chính là chờ đợi chủng tộc đào thải mở ra.

Trước một ngày chủng tộc đào thải, Dương Đại mang theo âm chúng chờ đợi tại Thiên Khởi tiểu hải vực, thí luyện giả toàn thể giới đều đang đợi, Thâm Vực thậm chí Địa Cầu đều lâm vào trong yên tĩnh dị thường.

Sáng sớm.

Tia ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu vào mặt biển.

Dương Đại ngồi tĩnh tọa ở bên vách núi, khi ngay ánh mặt trời chiếu vào trên mặt hắc, hắc từ từ mở mắt.

【 Chủng tộc đào thải mở ra 】

Ngay khi nhắc nhở này xuất hiện, Dương Đại liền cảm giác trời đất quay cuồng.

Đại khái đi qua mấy tức thời gian, hắc cuối cùng cảm giác mình rơi xuống đất.

Hắc mở to mắt, bốn phương tám hướng tất cả đều là thí luyện giả Hạ Quốc, còn có đếm không hết thân ảnh liên tục xuất hiện, khuếch tán trong thiên địa.

【 Địa điểm chủng tộc đào thải lần này ở vào Địa Tiên Thiên Hải, quy tắc là Thí Thần cuộc chiến】

【 Chủng tộc có được tiên thân là một trận doanh, chủng tộc khác là một trận doanh, hai phe trận doanh chỉ có thể một phương còn sống, nhất định phải đều đào thải hết trận doanh địch quân】

【 Nhân tộc Địa Cầu ở vào trận doanh thứ hai, trận doanh hết thấy có chín mươi bảy chủng tộc 】

【 Mở ra chủng tộc thời gian thực khí vận bảng xếp hạng
】

【 Thứ nhất, Thần Đạo, khí vận giá trị, 19023 hội nguyên
】

【 Thứ hai, Long Cung, khí vận giá trị, 18027 hội nguyên】

【 Thứ ba, Nhân Gian thánh phủ, khí vận giá trị, 17190 hội nguyên】

【 Thứ tư, Hắc Động tộc, khí vận giá trị, 5709 hội nguyên】

【 Thứ tám mươi chín, nhân tộc Địa Cầu, khí vận giá trị, 394 hội nguyên】

【 Thứ chín mươi, La Hồng tộc, khí vận giá trị, 372 hội nguyên】

【 Thứ chín mươi một, Nguyệt Tinh Vân, khí vận giá trị, 370 hội nguyên】

Nhân tộc Địa Cầu, hạng tám mươi chín.

Dương Đại nhìn xuống dưới một chút, hạng thứ một trăm cách nhân tộc Địa Cầu cũng không lớn.

Giá trị tổng cộng khí vận ba hạng đầu còn muốn nhiều hơn khí vận giá trị của chín mươi bảy chủng tộc còn lại cộng lại.

Dương Đại cảm nhận được áp lực trước đó chưa từng có, không chỉ là hắn, những người thí luyện khác cũng nhìn thấy quy tắc và bảng xếp hạng khí vận, não động bốn phương tám hướng rất nhanh đã lâm vào trong tĩnh lặng.

Lúc này, âm thanh Tiêu Hưng vang vọng phía dưới bầu trời:

- Các bộ đội các quốc gia bắt đầu tập hợp, bất cứ lúc nào chuẩn bị khai chiến.

Vừa dứt lời, biển người phun trào.

Dương Đại thả người nhảy lên, tới trước bộ chỉ huy Hạ Quốc, mười hai Quốc trụ cũng cấp tốc lao đến, nhìn thấy Dương Đại, bọn hắn dồn dập chào hỏi, sắc mặt mỗi người đều hết sức ngưng trọng.

Bộ chỉ huy tạm thời đã được dựng lên, đếm không hết nhân viên công tác đang bận rộn, cách đó không xa có số lượng lớn thí luyện giả đã sớm vận chuyển vũ khí khoa học kỹ thuật ở trong linh hồn.

Chương 533: Khai chiến (1)

Hiện nay, vũ khí khoa học kỹ thuật nhân tộc Địa Cầu đã dung hợp tu tiên, võ đạo, ma pháp các loại nguyên tố, uy năng vượt xa vũ khí hạt nhân trước kia, có lẽ có thể sẽ phát huy ra tác dụng ở trong tràng tiên thần chi chiến này.

Dương Đại bắt đầu triệu hoán âm chúng, trước triệu hoán âm chúng hạch tâm đi ra, khói đen khuếch tán, dẫn tới rất nhiều ánh mắt, bất quá thấy là Dương Đại, bọn hắn đều lộ ra nụ cười.

Có Địa Cầu Thần ở đây, lo nghĩ, áp lực trong lòng bọn họ giảm bớt hơn phân nửa.

Kiểm Thánh đuổi cái lưng mệt mỏi, cười nói:

- Linh khí thật nồng nặc, cái này là chiến trường chủng tộc đải đào thải à, quả thật khác biệt với trong tưởng tượng.

Trời xanh thăm, dãy núi chập trùng, hết thấy đều lộ ra xinh đẹp, tựa như còn đang ở trong Thâm Vực, phương xa mơ hồ truyền đến âm thanh sóng biển đập đá ngầm, không có chút dấu hiệu chiến tranh sắp tới.

Đúng lúc này.

Dương Đại đột nhiên cảm nhận được cái gì, đột nhiên ngẩng đầu, không chỉ là hắn, các âm chúng khác dồn dập ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phần cuối thiên địa đột nhiên xuất hiện một thân ảnh vĩ ngạn, tựa như cự thần khai thiên ích địa đang đứng dậy, chỉ là nửa người trên cũng đủ để che khuất bầu trời, trên người hắn tản ra Thần Quang, để cho người ta thấy không rõ hình dáng của hắn.

Thật lớn!

Dương Đại trừng to mắt, đây chính là thân hình ngàn vạn tượng đều khó mà đạt tới.

Mấy trăm triệu thí luyện giả cũng bị hù dọa, tay cầm pháp khí đều đang run rẩy, các tướng lĩnh trong bộ chỉ huy dồn dập chạy đến, tuyệt vọng nhìn tư thế bề ngỗ thiên hạ kia.

Lần này kẻ địch đúng là như thế...

Nhìn mà sợ!

Không thể đối đầu.

Kiểm Thánh, Cơ Ngọc, Băng Tinh cực thánh, đám người Giang Lễ đều hiện ra vẻ mặt nghiêm túc.

- Các phạm linh, tuy là kẻ địch, nhưng tiên thần có lòng thương hại, trong kiếp nạn này, tam đại tiên thần tộc sẽ chọn ra một người hậu tuyển tiên thần trong các tộc, miễn trừ tai kiếp hình thần câu diệt, còn về điều kiện tuyển chọn, liền xem các người biểu hiện.

Vừa dứt lời, tôn thân ảnh vĩ ngạn vô song co duỗi, tan biến không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Dương Đại nhú mày, suy nghĩ ý đồ của đối phương.

Cơ Ngọc hừ lạnh nói:

- Kế ly gián vụng về, mong muốn tìm ra người thiên tư mạnh nhất của các chủng tộc khác, lại muốn ly gián các tộc.

Thái Dương Thần nói:

- Chỉ có một danh ngạch, còn nhắm vào người mạnh nhất các tộc, quá ác độc.

Các âm chúng khác đi theo thảo luận, không chỉ bọn hắn, thí luyện giả các quốc gia cũng đang thảo luận, tuyệt đại đa số người cũng biết mình không có cơ hội, cho nên không có vọng

tưởng, cũng là một vài người thực lực mạnh mẽ, thiên phú trắc tuyệt miên man bất định.

Người đều sợ chết, một phần vạn trận chiến này nhân tộc Địa Cầu sẽ thua, bọn hắn cũng phải tính toán vì mình.

Bộ chỉ huy không có trấn an lòng người, mà hạ đạt chỉ lệnh, để các nhân vật thủ lĩnh bộ đội các quốc gia trấn an.

Chiến đấu cũng không có lập tức bày ra, nhân tộc Địa Cầu phái ra số lượng lớn nhân viên tình báo, Dương Đại đi vào bộ chỉ huy, biết được sách lược của cao tầng, bọn hắn nghĩ trước liên hệ cùng chủng tộc khác, lần này chủng tộc đào thải có rất nhiều đội viên, tự nhiên không thể đơn đả độc đấu.

Dương Đại luôn cảm thấy không có đơn giản như vậy, cùng một trận doanh thật cứ như vậy cưỡng ép đoàn kết vào cùng một chỗ?

【 Thần Đạo thí luyện giả - Huyền thành công đánh giết Nguyệt Tinh Vân thí luyện giả Ý Phân 】

【 Thần Đạo thí luyện giả - Huyền thành công đánh giết Nguyệt Tinh Vân thí luyện giả - Cẩm Quỳ 】

【 Thần Đạo thí luyện giả - Huyền thành công đánh giết Nguyệt Tinh Vân thí luyện giả - Lỗ lệ cang 】

Số lượng lớn nhắc nhở bắt đầu xoạt màn hình ở trước mắt Dương Đại, khiến cho hắn nhú mày.

Bắt đầu!

Một người tên Huyền đang giết chóc lung tung, một giây ít nhất giết mười kẻ địch.

Một loạt thông báo kéo dài đến mười phút đồng hồ.

Dương Đại tính toán một chút, Huyền một người đã giết ba ngàn vạn thí luyện giả Nguyệt Tinh Vân.

Quá mạnh.

Không chỉ Dương Đại bị chấn nhiếp, những người thí luyện phía ngoài cũng giống như thế.

Quốc trụ Trần Triệt cảm khái nói:

- Đây mới là chiến trường tử vong, thực lực sai biệt quá mức cách xa, lần trước Nội Chiến tộc cũng không có mang đến cảm giác áp bách như thế.

Các Quốc trụ khác đi theo phát biểu, bọn hắn cũng không có hoảng, dù sao phần lớn Quốc trụ đều đi tới từ thời đại tận thế, sớm tuyệt vọng thành thói quen.

Thiên Đạo đột nhiên ngẩng đầu, quay đầu nhìn về phía bầu trời ngoài lều, mày nhăn lại.

Hùng Liệt đứng sau lưng Dương Đại, hoang mang hỏi:

- Thiên Đạo, ngươi đang nhìn cái gì?

Thiên Đạo mặt không biểu tình, nói khẽ:

- Đang nhìn có người thành tiên.

Thành tiên?

Đám người đưa mắt nhìn nhau, không rõ ý hẩn, Dương Đại quay đầu nhìn lại, căn bản không nhìn thấy có người đang thành tiên.

- Đây là một loại khí tức, các người nhìn không thấy, không cần suy nghĩ nhiều, ta chẳng qua là phân tâm mà thôi, chờ đợi tác chiến đi.

Thiên Đạo mở miệng nói, kéo ánh mắt mọi người trở về.

Trần Triệt bĩu môi nói:

- Thật sự là mơ hồ, Bá Vương cũng không có mơ hồ như ngươi, ta nhìn ngươi, tu đạo tu đến nhập ma, đều sắp biến

thành người thâm vực.

Dương Đại cười cười, đây cũng là cảm thụ của hắn.

Thiên Đạo là người giống người tu đạo nhất mà hắn từng gặp qua, bao nhiêu thí luyện giả bảo lưu tập tính cùng giọng điệu hiện đại, nhưng Thiên Đạo lộ ra không giống bình thường.

Dương Đại mặc dù có thể thấy rõ tu vi Thiên Đạo, lại luôn cảm thấy Thiên Đạo cao thâm mịt mịt.

Trong trường bông lâm vào an tĩnh, nhóm Quốc trụ mỗi người có suy nghĩ tâm sự riêng, Dương Đại cũng bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Từ sau khi Huyền mở ra sát lục, thông báo đã không có ngừng qua, càng ngày càng nhiều chủng tộc gia nhập trong đó, Dương Đại thậm chí thấy phàm linh chủng tộc cùng một trận doanh đang tàn sát lẫn nhau.

Chương 534: Khai chiến (2)

Chín mươi bảy chủng tộc làm sao có thể hoàn toàn đoàn kết.

Bất quá bọn hắn có thể trực tiếp mở giết, có lẽ vì chiếm lấy khí vận, thậm chí có khả năng bên trong chủng tộc của bọn họ cũng có thiên phú cùng loại giống như Dương Đại.

Chủng tộc muôn vàn, làm sao có thể chỉ có mỗi nhân tộc Địa Cầu có thiên phú riêng như thế.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, sau đó hắn đề ba vị Âm Vương ra ngoài triệu hoán âm chúng, trước triệu hoán năm trăm triệu âm chúng, lại an bài một số người đi tới bốn phương tám hướng tìm hiểu tình báo.

Quốc trụ Lý Thiên Sư cảm khái nói:

- Nhiều người rất tốt, Bá Vương người bây giờ đều không cần tự mình chiến đấu?

Dương Đại cười nói:

- Đúng vậy, ta nỗ lực sống sót là được.

Há lại chỉ có từng đó, hắn cho tới bây giờ chưa có chiến đấu qua.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua.

Đối với hết thảy thí luyện giả mà nói, tiến vào bên trong chủng tộc đào thải mặc dù còn chưa bắt đầu chiến đấu, nhưng người người đều cảm thấy bất an, loại dày vò này thật sự khó chịu.

Ba giờ sau.

Âm thanh Tiêu Hưng truyền vào tai hết thầy thí luyện giả, ngũ khí nghiêm túc.

- Tất cả mọi người, chuẩn bị hành quân.

Dương Đại đứng dậy, cùng mười hai Quốc trụ rời khỏi, mới ra lều vải, một thí luyện giả tới bên cạnh Dương Đại, tự giới thiệu hẳn là bộ chỉ huy phái tới, có thể tiến hành trao đổi tâm linh với bộ chỉ huy.

Đối với chuyện này, Dương Đại không có ý kiến, mang theo vị thí luyện giả này bay đến đại quân âm chúng, bởi vì thiên phú đặc thù, hẳn độc lập dẫn quân hành động.

Đại quân âm chúng trùng trùng điệp điệp đi ở phía trước nhân tộc Địa Cầu, ở phía trước Dương Đại là đội ngũ cơ quan tình báo, phụ trách dẫn đường.

Dương Đại rơi vào trên một cái phi thuyền thật to, mang theo người thí luyện kia nằm ở trên hai cái ghế dài.

Thí luyện giả co quắp, hỏi:

- Ta cứ như vậy nằm xuống, không tốt nha.

Dương Đại đưa hai tay gối đầu, cười ha hả nói:

- Vậy ngươi muốn chiến đấu ra sao?

- Ta là nhân viên hậu cần truyền tin tức, không cần chiến đấu.

- Thế thì đúng rồi, ngươi đứng và nằm không có gì khác nhau, một phần vạn nhân tộc Địa Cầu vong, ngươi hi vọng thời gian cuối cùng của ngươi là đang khăn trương vượt qua, hay là buông lỏng vượt qua?

Thí luyện giả nghe xong, cảm thấy có đạo lý, nhưng hẳn vẫn thận trọng hỏi:

- Nếu chúng ta thắng, cấp trên sẽ không truy trách ta đó chứ?

Dương Đại tức giận nói:

- Ta là ai? Người cứ nghe lời của ta, ta nói một câu sẽ bảo đảm người, thậm chí để người thăng chức.

Thí luyện giả thể hồ quán đỉnh, vội vàng nằm xuống.

Đúng vậy.

Nịnh nọt Địa Cầu Thần không phải càng mạnh hơn công tác bản chức?

Hai người bắt đầu nói chuyện phiếm, công tác thí luyện giả là truyền lại chỉ lệnh của bộ chỉ huy, cho nên nói chuyện phiếm cũng không có gì, hẳn không cần cảnh giác xung quanh, hẳn cũng không có năng lực kia.

Bây giờ nhân tộc Địa Cầu có vượt qua năm trăm triệu âm chúng, so với chủng tộc đào thải lần trước, tăng lên gấp đôi nhiều.

Sau hai giờ, bọn họ tụ hợp cùng một chủng tộc khác, số lượng chủng tộc kia còn nhiều hơn nhân tộc Địa Cầu mấy lần, liếc nhìn lại, căn bản trông không phần cuối, sinh linh tộc này hiện lên hình người, thân thể cường tráng, mọc ra cánh thịt, người mặc chiến y rất có cảm giác khoa học kỹ thuật, làn da và khuôn mặt thiên kì bách quái.

Dương Đại qua tìm hiểu, biết được đối phương là La Hồng tộc, so với nhân tộc Địa Cầu thì thấp hơn một hạng, nhưng xem toàn thể, La Hồng tộc mạnh mẽ hơn nhân tộc Địa Cầu rất nhiều.

Đi qua so sánh, những người thí luyện nhân tộc Địa Cầu cũng cuối cùng biết được Dương Đại mang tới khí vận tăng phúc cho nhân tộc Địa Cầu to lớn bao nhiêu.

- Hẳn một người đã thay đổi được khoảng cách giữa nhân tộc Địa Cầu và La Hồng tộc, quả thật không cách nào tưởng tượng.

Nửa ngày sau, đã có bốn bên chủng tộc hợp lại cùng nhau, cùng nhau hướng về một phương hướng tiến đến, bốn chủng tộc không có trao đổi chỉ có cao tăng lui tới lẫn nhau.

Nhóm âm chúng của Dương Đại rõ ràng cảm nhận được bốn phương tám hướng quăng tới thần thức dò xét, Cơ Ngọc rất khó chịu, rất có tính xâm lược quét nhìn các tộc, Đại Thánh cảm giác áp bách đè trái tim các tộc băng giá.

Kiểm Thánh ngồi tĩnh tọa ở boong thuyền bỗng nhiên đứng dậy, nàng nhìn một phương hướng, lầm bầm nói:

- Tới.

Các âm chúng khác đứng dậy theo, Dương Đại cũng cảm nhận được một cỗ khí tức cường đại đang nhanh chóng tới gần, hẳn ngồi dậy, cả kinh thí luyện giả bên cạnh đứng dậy theo, khẩn trương hỏi thăm tình huống.

Dương Đại không có trả lời, mà ở trong lòng hỏi thăm các Đại Thánh.

- Ta đi thử xem.

Cơ Ngọc xung phong nhận việc nói, hẳn thiên tư vô song, lại thêm thời gian dài hấp hồn, thực lực vượt xa Đại Thánh bình thường.

Dương Đại đồng ý, Cơ Ngọc tan biến ngay tại chỗ.

Cùng lúc đó, ba tộc khác cũng mỗi người sai phái ra cường giả, những cường giả này cấp tốc tan biến tại chân trời.

Nửa phút đồng hồ sau.

Oanh một tiếng vang lên, kinh thiên động địa, núi biển lay động.

Phần cuối giữa thiên địa thổi tới gió mạnh, để biển mây trên bầu trời đều vỡ ra, hình thành từng đầu trường long, cực kỳ tráng quan.

Các tộc dừng lại, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Thí luyện giả bên cạnh Dương Đại mở miệng nói:

- Phía trước có Thần tộc đang bùng nổ đại chiến, toàn quân chờ, nghiêm phòng địch tập những phương hướng khác.

Dương Đại gật đầu, hắn đã thấy thân ảnh tiên thần.

Cao tram vạn trượng, như cự nhạc ở vào ngoài mấy vạn dặm, bị một đám cường giả Thánh cảnh vây công, Cơ Ngọc có tu vi cao nhất, gánh chịu cừu hận chủ yếu của kẻ địch.

Kiểm Thánh mở miệng nói:

- Dễ ta đi, hắn nắm chắc không được.

Dương Đại đồng ý, Kiểm Thánh lập tức bay đi, rất nhanh đã gia nhập chiến trường.

- Nhanh như vậy đã đánh nhau.

- Khí tức chiến đấu thật đáng sợ, kia chính là tiên thần sao?

Chương 535: Vi Dao Sinh, tiên thần nội đấu

- Hắc là không phải, ba chủng tộc kia lại không phải hoàn toàn đều là tiên thần.

- Đúng đó, trước đó vị Huyền kia biểu hiện nhiều khoa trương, tiên thần hắc là loại biểu hiện kia.

- Đại quân âm chúng của Bá Vương còn không nhúc nhích đây.

Những người thí luyện tự mỗi người thảo luận, tâm tình bất an bắt đầu lan tràn.

Đúng lúc này, phương Đông truyền đến động tĩnh, Dương Đại quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đêm không hết sinh linh phổ thiên cái địa kéo tới, lít nha lít nhít, căn bản đếm không hết có bao nhiêu, bọn hắc từ phần cuối hải dương kéo tới, tốc độ cực nhanh.

Sát khí!

Kẻ địch!

Dương Đại lập tức điều động đại quân âm chúng tiến đến ngăn cản, bởi vì hướng kia đánh tới trước tiên gặp nạn là nhân tộc Địa Cầu.

Hắc và Quỷ Thiên Tử, Mộ Dung Trường An cùng nhau triệu hoán âm chúng, khói đen khuếch tán mấy trăm dặm, vô số kẻ âm chúng lao ra, tựa như cửa vào Thâm Uyên, âm hồn ập hiện.

Trụ Nộ thiên vương mang theo Nộ Chiến tộc trước tiên đánh tới, cùng quân địch đụng vào nhau.

Nhân tộc Địa Cầu cũng không có xem chiến, các bộ đội bắt đầu phát động công kích, số lượng lớn vũ khí tu tiên khoa học kỹ thuật xạ kích, hỏa lực đầy trời, chùm sáng đánh tới, oanh tạc quân địch.

- Chết đi cho ta!

Trụ Nộ thiên vương nộ khiếu một tiếng, phần nộ cảm xúc bùng nổ, khí thế cuồng bạo tăng lên, khí diễm quanh thân điên cuồng tăng lên, hấn đánh ra một quyền, đánh nát mười mấy thân thể kẻ địch, máu vẩy trời cao.

Nộ Hỏa Thần Tâm phát động thiên phú triệu hoán của mình, triệu hồi ra mấy trăm vạn Nộ Chiến tộc chi linh, hiệp đồng tác chiến.

Thiên Đạo hóa thành một đạo ánh sáng trắng tung hoành chiến trường, Lữ Tụng chân đạp kiếm hà, song kiếm nơi tay, hiển thị rõ phong thái Kiếm Tiên.

Hoắc Vương Đình mang theo mấy trăm Anh Linh chinh chiến, Xuyên Qua Luân Hồi cầm trong tay hai đoạn nhận, tựa như thích khách, không ngừng thoáng hiện, ở trên bầu trời thu hoạch tính mệnh kẻ địch, Nghĩa từng đến Long Cung tu hành cũng tham chiến, tay hấn nắm một thanh đại cung, không ngừng kéo dây cung, mũi tên như mưa sa bắn ra, khí thế khoáng đạt.

Nhóm cường giả đỉnh phong nhân tộc Địa Cầu đều đầu nhập vào trong chiến đấu, cũng không có giữ lại thực lực, đều dự định lấy chiến dưỡng chiến, tham gia chủng tộc đào thải giết địch sẽ đạt được khí vận, khí vận có thể mang đến rất nhiều hiệu quả mạnh lên, không chỉ là vận may đơn giản như vậy.

Dương Đại đứng ở một bên thuyền lẳng lẳng xem chiến, hai nơi chiến trường còn đang tiếp tục, hẳn mặc dù nhìn chung tộc chiến trường, nhưng lòng chỉ lo nói chuyện với Cơ Ngọc, Kiếm Thánh.

Kiếm Thánh gia nhập dẫn đến gợn sóng khí tức Cơ Ngọc không có lớn như vậy, xem ra áp lực giảm mạnh, chẳng qua tạm thời chưa bắt lại kẻ địch.

Nơi xa.

Kiếm Thánh khu động Kiếm đạo, phong vân giữa thiên địa biến ảo, vô số kiếm ảnh lấp lánh như sao trời, thỉnh thoảng co vào công kích kẻ địch, thỉnh thoảng mở rộng, thiên biến vạn hóa, khí thế của kẻ địch bị vây công đang giảm xuống, xem ra thắng bại sắp phân ra.

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết Lung Hành tộc thí luyện giả Cầu Giường Ghép Lớn】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết Lung Hành tộc thí luyện giả Phòng Trong Từ Chối?】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Nghĩa đánh giết Lung Hành tộc thí luyện giả - Thần Phụng Di】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang đánh giết Lung Hành tộc thí luyện giả Ký Tích】

Dương Đại thông qua thông báo có thể đánh giá ra ưu thế một bên chiến trường chủng tộc khác, ba phương chủng tộc khác cũng gia nhập chiến tranh, bốn chủng tộc cùng chung đối phó một địch, tình hình chiến đấu hiện lên xu thế nghiêng về một bên.

Mộ Dung Trường An và Quỷ Thiên Tử đã bắt đầu hấp hồn, số lượng lớn mới âm chúng sinh ra, Dương Đại không có triệu

hoán bọn hấn ra, tạm thời không cần hiện ra toàn bộ thực lực.

Đại chiến kéo dài nửa canh giờ.

Kiểm Thánh, Cơ Ngọc trở về, kẻ địch chạy trốn, không thể lưu lại, cường giả tam tộc khác cũng cảm giác đáng tiếc, bất quá trận chiến này để bọn hấn sinh lòng kính nể với Kiểm Thánh hai người.

Hai người này thật mạnh!

Chủng tộc đại chiến một bên khác cũng kéo xuống màn che, Lung Hành tộc bị đánh tan, chạy tứ tán bốn phía, tránh thoát nạn diệt tộc.

Trải qua trận này, nhân tộc Địa Cầu đã chứng minh thực lực của mình, những dò xét nhìn trộm không chút kiêng kỵ đã ít đi rất nhiều, nhưng nhân tộc Địa Cầu thì không có lạc quan.

Cùng một trận doanh vây mà nội đấu, thế này thì nên như thế nào giết ra khỏi trùng vây, lại đối chủng tộc tiên thần mặt mạnh mẽ vô song?

Dương Đại cũng không thấy phiền toái, vừa hay, cùng lắm thì chiếm đoạt chủng tộc khác, nhân tộc Địa Cầu độc chiến tiên thần.

Nhóm âm chúng tu luyện Trường Sinh Quyết bắt đầu quét dọn chiến trường, lần này, các ba chủng tộc khác không dám có ý kiến, Cơ Ngọc treo ở trên không trung, nhìn xuống chiến trường, thái độ rất cường ngạnh.

Tiêu Hưng đi vào trước mặt Dương Đại, sắc mặt nghiêm túc nói:

- Lần này chủng tộc đào thải gian nan hơn trong tưởng tượng, chủng tộc trước mắt đáp ứng kết minh mới chừng hai mươi, càng nhiều chủng tộc muốn dựa vào chủng tộc đào thải thành thần, cho nên căn bản mặc kệ quy tắc cùng trận doanh.

Hắn hết sức phiền muộn, cảm thấy chủng tộc khác đều quá lỗ mãng.

Dương Đại nói:

- Vậy cũng không có cách, chúng ta chú ý tốt chính mình là được, một phần vạn ba chi Thần tộc cũng có nội đấu.

Tiêu Hưng gật đầu nói:

- Ta cũng muốn biểu đạt ý tứ này, tiếp theo sẽ tiến vào giai đoạn chiến đấu gian khổ lại lâu dài, chuẩn bị sẵn sàng, thí luyện giả có linh lực, thể lực hạn chế, cuối cùng chúng ta vẫn phải dựa vào thiên phú của ngươi.

- Không có vấn đề.

Dương Đại đáp ứng, Tiêu Hưng không có chờ lâu, cấp tốc rời khỏi, hắn vẫn phải đi gặp cường giả đứng đầu thế giới khác bàn giao nhiệm vụ cụ thể.

Chương 536: Liên minh cuộc chiến, cường địch chưa bao giờ từng gặp phải (1)

Dương Đại và các âm chúng hạch tâm tụ tập lại cùng một chỗ, bắt đầu thảo luận chiến đấu lúc trước.

Kiểm Thánh mở miệng nói:

Tên kia mặc dù không phải tiên thân, nhưng đã có thần tính, không sớm thì muộn sẽ lột xác thành tiên thân, xem ra thật là có Thần tộc.

Sắc mặt của nàng khó có được ngưng trọng, trước đó nàng cứ nghĩ Thần tộc chẳng qua là chủng tộc có tiên thân che chở, hiện tại xem ra, suy nghĩ của nàng vẫn quá nông cạn.

Giang Lễ mở miệng nói:

- Ta cảm thấy chúng ta không thể ngồi chờ chết, có thể điều động một bộ phận đại quân âm chúng tiến hành đi săn.

Dương Đại phát hiện thông báo trong chủng tộc càng ngày càng nhiều, xác thực không thể ngồi chờ chết, bảng xếp hạng khí vận thời gian thực một mực đang biến hóa, các tộc đều hết sức sôi nổi, so với chủng tộc đào thải lần đầu tiên thì điên cuồng hơn nhiều, bản thân chủng tộc có thể giết tới đây đã rất cường hãn, căn bản không tin bảng xếp hạng, hãn nhiều lần thấy thí luyện giả của hai chủng tộc chênh lệch hơn mười hạng đang chém giết lẫn nhau.

Tất cả đều là mãng phu.

Trong lòng Dương Đại cảm khái.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Phiến thiên địa này rất lớn, có lẽ còn ẩn chứa cơ duyên, linh khí nơi này không tầm thường, còn muốn nồng nặc hơn Ma Uyên đại lục nhiều.

Liễu Tuấn Kiệt hưng phấn nói:

- Để ta đi.

Dương Đại suy nghĩ một chút, gật đầu đồng ý, thật gặp được nguy hiểm, truyền tống về là được.

Liễu Tuấn Kiệt lập tức tìm kiếm em trai, trước kết đội đi tìm kiếm cơ duyên, tu vi hấn thấp, nhưng nói thế nào cũng là hồng nhân bên cạnh Dương Đại, trong âm chúng có rất nhiều người nịnh bợ hấn, chính hấn cũng lôi kéo theo một nhóm thủ hạ trung thực, trong đó bao gồm cả cường giả Thánh cảnh.

Sau khi hấn rời khỏi, mọi người tiếp tục thảo luận đối sách.

Nửa ngày sau, chiến trường được quét sạch sẽ, Cơ Ngọc, Quỷ Thiên Tử dẫn đầu ba Đại Thánh cùng với ngàn vạn âm chúng rời khỏi, tất cả âm chúng này đều là tinh nhuệ.

Dương Đại ký thác kỳ vọng dành cho bọn hấn, hy vọng có thể mang đến số lượng lớn âm chúng cho hấn.

Nhân tộc Địa Cầu và ba chủng tộc tiếp tục đi tới, hướng về phía chủng tộc liên minh mà tiến đến.

Sau một quãng thời gian, cơ hồ cách mỗi ba canh giờ, bọn hấn sẽ gặp tập kích, có loại tộc quy mô lớn tập kích, cũng có cường giả đơn thể kinh khủng tập kích, sau đó nghênh ngang rời khỏi.

Ngày thứ hai, Cơ Ngọc, Quỷ Thiên Tử bắt đầu hấp thu số lượng lớn âm chúng cho Dương Đại, cái tên Bá Vương Bất Quá Giang bắt đầu tấp nập xuất hiện trong thông báo.

Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu thấy thế cũng đầy vinh hạnh, sĩ khí phóng đại, xếp hạng của nhân tộc Địa Cầu cũng đang chậm rãi tăng lên.

Sau năm ngày.

Dương Đại đã bắt gần năm ngàn vạn âm chúng, nhưng bọn hắn vẫn không có chạy tới chỗ liên minh chủng tộc, bất quá trên đường cũng lại có hai chủng tộc gia nhập, sáu tộc đồng hành, bọn hắn gặp phải phiền toái càng ngày càng ít.

Một ngày này, Dương Đại thấy một tin tức tốt.

【 Nhân Gian thánh phủ thí luyện giả - Vi Dao Sinh thành công đánh giết Thần Đạo thí luyện giả Tuyệt Tâm 】

Chủng tộc xếp hạng thứ ba đánh giết chủng tộc xếp hàng thứ nhất, mặc dù chỉ là lần đầu tiên, nhưng cái này bắt đầu là quá tốt rồi.

Trận doanh tiên thần cũng không phải hoàn toàn hòa thuận.

Ngày đó, Vi Dao Sinh liên tục tru diệt Thần Đạo thí luyện giả, số người giết chết vượt qua năm trăm vị.

Cừu hận này sâu rồi đây.

Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu cũng đang thảo luận về Vi Dao Sinh, cảm thấy hắn quả thực là cứu tinh.

Dương Đại thì tò mò Long Cung hạng thứ hai có quan hệ gì với Long Cung trong Vô Tận Hải Dương hay không, nhưng cho đến trước mắt, Long Cung chưa từng hiện ra thông báo, giống như căn bản không tồn tại.

Vi Dao Sinh biểu diễn sát lục kéo dài nửa canh giờ, trong đó đánh đến chủng tộc phạm linh khác, số lượng thí luyện giả bị tru diệt đã vượt qua ngàn vạn.

Cái này, Vi Dao Sinh xem như nổi danh.

Dương Đại cũng sinh ra hứng thú về Nhân Gian thánh phủ, hần hỏi thăm nhóm âm chúng, đều không biết được lai lịch Nhân Gian thánh phủ, nghe qua giống như thuộc về nhân tộc.

Nhân tộc chính là đại tộc, phân ra chủng tộc nhiều vô số kể, như là yêu tộc, nơi nhân tộc Hình Thánh ở tại vạn năm trước cũng chia ra bao la, hần cũng không biết đến cùng có bao nhiêu bộ lạc cùng với Thánh địa nhân tộc.

- Đừng nói nhân tộc, Thâm Vực đến cùng lớn bao nhiêu, còn là hoang mang chưa giải trong lòng vị thượng cổ Đại Thánh này.

Thời gian lại qua ba ngày.

Nhân tộc Địa Cầu cuối cùng đi đến mục đích, đây là một tòa hải đảo thật to vô biên, hần là nên dùng đại lục để hình dung, hơn mười chi chủng tộc bồng đại tụ tập ở nơi đây, các cứ một phương, từ trên xa xa không trung nhìn lại, cực kỳ hùng vĩ, sinh linh hội tụ thành hải dương như có sóng đang lưu động.

Kiểm Thánh tám tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Rất nhiều Đại Thánh, không hổ là chủng tộc Thiên Đạo sủng ái, thiên tư của tất cả đều là siêu phàm.

Hình Thánh nói theo:

- Xác thực như thế.

Các âm chúng khác cũng cảm khái, những người thí luyện nhân tộc Địa Cầu càng khẩn trương, khí thế kia hội tụ vào một chỗ cuộn cuộn đủ để cho bất kỳ thiên tài nào thu lại lòng tự phụ.

Dương Đại không có mở miệng, nhưng ánh mắt nhìn chăm chăm vào phía trước.

Rất nhanh, nhân tộc Địa Cầu rơi xuống đất, Tiêu Hưng suất lĩnh một nhóm thí luyện giả tiến đến trao đổi, Dương Đại cố ý phái hai vị Đại Thánh đến lược trận, bên người không có Đại Thánh, sợ sẽ bị chủng tộc khác chế giễu.

Nhân tộc Địa Cầu trải qua thông báo, cho nên tạm thời không có chủng tộc khác tới trào phúng.

Dương Đại bắt đầu nghỉ ngơi, Cơ Ngọc, Quỷ Thiên Tử còn đang sát lược, để tăng trưởng khí vận cho hắn, gia tăng số lượng âm chúng.

Kiểm Thánh mở miệng nói:

- Có hai mươi ba chủng tộc, từng hướng đi đều có khí tức chủng tộc khác, xem ra vẫn có thể xây dựng thành công đồng minh.

Chương 537: Liên minh cuộc chiến, cường địch chưa bao giờ từng gặp phải (2)

- A? Khí tức thật mạnh.

Về mặt Kiếm Thánh đột biến, quay người nhìn về một phương hướng.

Dương Đại đi theo nhìn lại, đứng ở trung ương đảo giữa biển nhìn lên, trên biển mây có một đạo thân ảnh đứng thẳng, người kia cao như người Địa Cầu, thân mặc áo bào trắng, quanh thân quay quanh sương trắng, che đầy khuôn mặt, trên người hắt tản ra một cỗ khí tức khó mà phỏng đoán, có cảm giác áp bách, lại ôn hòa như nước, khi ánh mắt Dương Đại chạm đến sương trắng, lại cảm nhận được lực phản chấn, bức lui ánh mắt của hắn.

Bức lui ánh mắt, nghe hết sức không hợp thói thường, nhưng đúng là loại cảm giác này, mắt trần nhìn người kia thôi liền sẽ tự động dịch chuyển khỏi.

Người mạnh như thế trở thành đồng minh cũng là chuyện tốt.

Dương Đại yên lặng suy nghĩ, hắn cũng không muốn chi chùng tộc liên minh này trở thành đám ô hợp.

Sau đó mấy ngày, nhân tộc Địa Cầu đều đợi ở chỗ này, không có di chuyển, nhưng Cơ Ngọc, Quỷ Thiên Tử các âm chúng vẫn đang giết địch, dẫn đến nhân tộc Địa Cầu tập nập hiện lên thông báo, cái này khiến chủng tộc trên đảo đều

không dám khinh thị bọn hắc, có chút chủng tộc toàn thể nhỏ yếu, nhưng có cường giả vô địch tọa trấn, chủng tộc như vậy cũng không chỉ có nhân tộc Địa Cầu, chỉ trên đảo thôi cũng có nhiều chi như thế.

Sau tám ngày.

Số lượng chủng tộc trên đảo đã vượt qua ba mươi lăm chi, số lượng thí luyện giả hội tụ vượt qua năm mươi tỷ, trong đó có một nhánh chủng tộc có số thí luyện giả vượt qua hơn 10 tỷ, cực kỳ khoa trương, mấu chốt nhất là bọn hắc cũng không phải chủng tộc đứng đầu.

Cầm đầu chính là Như Lai tộc, một tỷ thí luyện giả, tuyệt đại đa số đã đi đến Thiên Nguyên cảnh, thực lực cực kỳ đáng sợ.

Như Lai tộc bài danh thứ năm ở bên trong trong bảng xếp hạng khí vận, chủng tộc mạnh nhất trong phạm vi là Hắc Động tộc, nhưng Hắc Động tộc một mực không có hiện thân, cũng không có hiện qua thông báo.

Một ngày này, thí luyện giả đi theo Dương Đại chạy đến trước mặt hắc, nói:

- Bộ chỉ huy truyền lệnh, hi vọng Hồn Chủ đi tới phía tây, chuẩn bị nghênh chiến Lạc tộc xếp hạng thứ ba mươi.

Dương Đại đứng dậy, hắc cũng đã nhận được Tiêu Hưng truyền âm, hai lần thông báo, rõ ràng Lạc tộc mang tới áp lực.

Hắc lập tức phân phó mấy trăm triệu âm chúng, hướng về phía Tây bay đi, không chỉ là hắc, hết thảy thí luyện giả nhân tộc Địa Cầu đứng dậy đi theo đội ngũ di chuyển chủng tộc khác, trên đảo đều chuyển động, không phải phía Tây, còn có bảy phương vị khác.

Xem ra kẻ địch không chỉ là Lạc tộc.

Dương Đại đứng trên pháp bảo phi hành, dẫn đầu nhóm âm chúng đi vào phía Tây hải đảo, những người thí luyện nhân tộc Địa Cầu bắt đầu thành lập trận địa tác chiến, đủ loại vũ khí khoa học kỹ thuật, pháp bảo to lớn, pháp trận bị dờ ra ngoài, chủng tộc khác cũng như thế.

Phần cuối mặt biển, sắc trời bắt đầu hạ xuống.

Sát khí đang lan tràn.

Dương Đại đứng ở trên thuyền, lẳng lặng nhìn ra xa.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua, hải đảo cũng lâm vào trong yên lặng, các tộc đều đang đợi lấy địch tập.

Một lúc lâu sau.

Dương Đại nhìn thấy chân trời xuất hiện biển mây màu tím, nhìn kỹ lại, đếm không hết thân ảnh đang đánh tới, đó là linh lực của bọn hắn biến thành, cải biến thiên tượng.

Cơ hồ đồng thời, những phương hướng khác cũng xuất hiện thân ảnh của địch nhân, dựa theo tình báo Dương Đại biết được, kẻ địch cũng là chủng tộc phạm linh, hư hư thực thực dùng Hắc Động tộc cầm đầu, chuẩn bị trước diệt trừ một nửa phạm linh tộc, tái chiến tiên thần.

Khi phạm linh chủng tộc đang nội đấu, Thần Đạo và Nhân Gian thánh phủ cũng đánh đến tối mày tối mặt.

Đại quân Lạc tộc càng ngày càng gần, Mộ Dung Trường An bắt đầu bày trận, Hùng Liệt suất lĩnh Long Phá chúng quân tiến lên, cùng nhau thi triển Thương Long phá, trên ngàn đầu ngũ trảo kim long giết ra, thế không thể đỡ, thanh thế hạo đại, khai hỏa chiến tranh!.

- Giết ——

Tiêu Hưng tràn ngập sát ý lạnh lùng quát to vang vọng trong đầu hết thảy thí luyện giả.

Đếm không hết thí luyện giả bắt đầu thi triển pháp thuật, từng người từng người sinh linh Lạc tộc tiến lên với tốc độ cực nhanh, nhanh chóng xuyên qua, muốn vọt thẳng vào trong biển đảo.

Lạc tộc giống như nhân tộc, nhưng thân thể càng thêm khổng lồ, thân hình gầy gò, không có cánh, lại có thể bay cực nhanh, hoàn toàn không bị trọng lực ảnh hưởng, chỗ khớp nối trên người bọn họ có cốt thứ bén nhọn, người người đều là thần binh.

Dương Đại mở miệng hỏi:

- Trong địch nhân có tồn tại người khó địch nổi không?

Kiểm Thánh trả lời:

- Có, rất mạnh, là cường địch ta chưa bao giờ từng gặp phải.

Dương Đại nghe xong, không nói hai lời, trực tiếp bắt đầu triệu hoán âm chúng, khói đen khuếch tán, liên tục không ngừng âm chúng bay ra, thẳng hướng chiến trường, ở giữa hải đảo và bầu trời hình thành một cây trụ dài, cực kỳ tráng quan.

Toàn bộ triệu hoán ra hơn sáu tỷ âm chúng.

Đợi hết thấy âm chúng ra ngoài, Dương Đại lập tức mở ra hình thái Âm Thần, lựa chọn Kiểm Thánh, đếm không hết ánh sáng màu lục bốc lên, hình thành chùm sáng màu đen, tập thể chui vào trong cơ thể Kiểm Thánh, cảnh tượng chấn động này hấp dẫn ánh mắt các tộc.

Thân hình Kiểm Thánh cất cao, đưa tay ngưng tụ ra một thanh hắc kiếm, như là một tôn Ma Thần đứng ở phía trước Dương Đại, năng vung kiếm chém đi, kiếm khí quét qua âm chúng, âm chúng không có chuyện gì, nhưng sinh linh Lạc tộc bị kiếm khí chạm đến trong nháy mắt hình thần tiêu diệt, kiếm khí hoành đăng thiên cung, thể không thể đỡ.

Oanh!

Phần cuối mặt biển bùng nổ lên một cổ khí thế bá đạo vô song, gió mạnh đi theo gào thét, cường giả Lạc tộc muốn đánh tới, Kiếm Thánh hư không biến mất, một giây sau xuất hiện ở phía trên Lạc tộc, tay phải run kiếm, ngàn tỉ kiếm khí chiếu nghiêng xuống, như mưa sa cọ rửa chiến trường, từng người từng người sinh linh Lạc tộc bị xuyên thủng thân thể, máu vẩy trời cao.

Kiếm Thánh cấp tốc quay người, ra kiếm chém về phía phía sau Lạc tộc, một đạo ánh sáng màu tím chạy nhanh đến, đánh tan kiếm khí, đối diện lao thẳng đến Kiếm Thánh.

Chương 538: Song tộc

Kiểm Thánh tiến vào hình thái Âm Thần bộc phát khí thế đạt đến đỉnh phong, đôi mắt đột kích của cường giả đỉnh phong Lạc tộc, nàng không sợ chút nào, không lùi mà phản công, kiếm trong tay đâm thẳng tới, xé rách không gian, đâm xuyên quang hồng màu tím, ánh sáng tím tán đi, một Lạc tộc cường giả người khoác hắc giáp hiện thân.

Hắc giáp cường giả hừ lạnh một tiếng, song chương ngăn chặn Kiếm Nhận, hắc đột nhiên há mồm, bắn ra một chùm sáng khủng bố, muốn xuyên thủng lồng ngực Kiếm Thánh, nhưng bị kiếm khí ngăn cản.

Một giây sau, hắc giáp cường giả hóa thành một hồi sương mù tím bao phủ Kiếm Thánh.

Kiểm Thánh vọt thẳng tới bộ đội phía sau đại quân Lạc tộc, ven đường đâm chết không chết biết bao nhiêu sinh linh Lạc tộc.

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu - Bá Vương Bất Quá Giang thành công đánh giết Lạc tộc thí luyện giả - Khai Giảng】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang Thành công đánh giết Lạc tộc thí luyện giả Lạc Cửu Bích?】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Nghệ Nghĩa thành công đánh giết Lạc tộc thí luyện giả Lạc Tề】

【Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang thành công đánh giết Lạc tộc thí luyện giả - Tinh Không】

Triển Vọng Người 】

【 Thần Đạo thí luyện giả Mười Thần thành công đánh giết Nhân Gian thánh phủ thí luyện giả - Đường Liệt 】

【 Thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu Bá Vương Bất Quá Giang thành công đánh giết Lạc tộc thí luyện giả Lạc Thừa 】

Dương Đại một bên xem chiến, một bên nhìn chăm chăm thông báo, tồn tại cảm giác của hắn lập tức tăng mạnh, mấy chục ức âm chúng chiến đấu cho hắn, ai có thể cùng hắn đoạt đầu ngọn gió trong thông báo?

Đúng lúc này, một đạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện sau lưng hắn, một kiếm đâm về phía hắn sau lưng, thanh kiếm này chính là kiếm laser, đan xen dòng điện màu đen quỷ dị.

Bàn Lôi Công hiện thân, một chương đánh chết hắn.

Thí luyện giả bên cạnh Dương Đại kém chút hù chết, hắn nhìn lại trái phải, phát hiện trên thuyền có không ít âm chúng, không khỏi thở dài một hơi.

Lạc tộc quả nhiên không tầm thường, trong thời gian cực ngắn đã phát hiện tầm quan trọng của Dương Đại, còn thi hành kế hoạch chém đầu, cái này khiến Dương Đại có chút lưỡng lự, muôn hay không thôi lui đến trong đảo.

Không được.

Cho dù là liên minh, cũng rất nguy hiểm, nói không chừng đồng minh sẽ biến thành kẻ địch.

Ánh mắt Dương Đại trở nên kiên định, mắt nhìn phía trước.

Đại chiến kéo dài, nhân tộc Địa Cầu được mấy chục ức âm chúng trợ giúp ngăn cản được thế công của Lạc tộc, hai bên lâm vào trong chiến đấu đầy máu, Lạc tộc cũng đang trắng trợn sát lục, tập nập hiện ra thông báo, chẳng qua là một tộc cũng không giết nhiều bằng Dương Đại.

Bên trái xuất hiện cường quang, Dương Đại quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mấy vạn tên thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu tụ tập cùng một chỗ, năng lượng của bọn hắn hội tụ vào một chỗ, hình thành cường quang loá mắt, bắt đầu khuếch trương, khi hào quang lướt qua Dương Đại, hắn cảm giác toàn thân ảm áp.

Đây con mẹ nó chính là vú em hệ phụ trợ à.

Dương Đại cảm khái, từ sau khi lần đầu tiên chủng tộc đào thải kết thúc, nhân tộc Địa Cầu đã chuẩn bị chiến đấu, bỏ ra rất tâm huyết, đào móc thiên phú đặc thù theo toàn cầu phạm vi, tập trung ở cùng một chỗ, nên tài nguyên, trọng điểm bồi dưỡng.

Cùng lúc đó.

Kiểm Thánh cuối cùng đánh giết vị hắc giáp cường giả kia, tụ tập lực lượng của hơn sáu tỷ âm chúng, năng mạnh mẽ bức nào, không có cường địch ngăn cản, năng mở ra hình thức sát lục.

Dương Đại bắt đầu bay vào chiến trường, bốn phía hấp hồn, một đám âm chúng đi theo hắn, bảo hộ an toàn của hắn, Mộ Dung Trường An cũng trên chiến trường hấp hồn.

Kỷ Vân Yên sử dụng Thiên Tứ triệu hoán, đáng tiếc, không có triệu hoán được thiên phú của Dương Đại, mà là Thiên Đạo, nhưng cũng đủ làm cho năng tham chiến, thậm chí tăng cường thực lực cho những chiến hữu khác.

Tình hình chiến đấu càng ngày càng tốt, nhân tộc Địa Cầu biểu hiện được siêu quần bạt tụy, cũng mang cho tới tin tức cho chủng tộc khác, các tộc đều đang dự huyết phản chiến, trước mắt đến xem, mạnh nhất cũng không phải Lạc tộc, ở phía nam có một đám chủng tộc như Ác Quỷ, không có thân thể, chỉ có hồn phách, âm khí bức người.

Chiến trường bên kia cực kỳ huyết tinh, vùng biển vạn dặm đã hóa thành Huyết Hải, ngay cả bờ biển cũng đều nhuộm thành màu máu.

Dương Đại chỉ nhìn thoáng qua đã thu hồi ánh mắt, quan tâm chiến trường của mình.

Một trận chiến này cuối cùng kéo dài hai canh giờ, liên minh thủ vệ thành công, chủng tộc địch quân rút lui, một vài chủng tộc đặc thể không tha người, thừa cơ truy sát, nhưng nhân tộc Địa Cầu không có.

Giết địch là có thể thu hoạch được khí vận, đào thải chủng tộc chẳng qua là có thể thu được càng nhiều khí vận hơn thôi, trước mắt mà nói, vì càng nhiều khí vận để chủng tộc mạo hiểm thì không đáng, chiến tranh kết thúc, bọn hắn cũng cần thời gian nghỉ ngơi.

Khi Kiếm Thánh kết thúc hình thái Âm Thần, Dương Đại liền lâm vào trong hôn mê, trong vòng nửa canh giờ ngắn ngủi, Kiếm Thánh đã giết đến sĩ khí Lạc tộc tán loạn, toàn tộc chạy trốn.

Khi Dương Đại tỉnh lại lần nữa, bốn phương tám hướng vẫn còn tiếng la giết, thì ra trận chiến phòng vệ thứ hai lại mở ra, lần này tới chính là năm chi chủng tộc, tất cả đều là chủng tộc xếp hạng hai mươi vị trí đầu, liên thủ lại dĩ thường cường đại.

Trước khi Dương Đại trước khi hôn mê, hắn truyền tống Cơ Ngọc, Quỷ Thiên Tử mấy âm chúng trở về đến, bây giờ bọn hắn đang chém giết lẫn nhau.

Dương Đại phát hiện tổng số âm chúng của mình không có biến hoá quá lớn, nói cách khác trong khoảng thời gian này hi sinh không ít âm chúng, vừa hay triệt tiêu với số lượng âm chúng mới hấp thu.

Tồn thất nặng nề!

Nhưng hấp thu âm chúng càng mạnh.

Dương Đại được hai vị âm chúng đôi đờ đứng lên, hấn đang nghỉ ngơi trong khoang thuyền, bốn phương tám hướng có gần một tỷ âm chúng bảo hộ, còn có trận pháp ngăn cách, nghiêm mật đến cực điểm, một con muỗi đều không bay vào được.

Giang Lễ gặp hấn ra khỏi phòng, lách mình đi tới, nói:

- Chủ nhân, ngài đã tỉnh, hiện tại tình hình chiến đấu còn đang ở trong không chế, không cần phải lo lắng.

Chương 539: Cơ duyên tiên thần

Dương Đại khẽ gật đầu, đưa mắt nhìn lại, trên trời trên biển đều là thân ảnh đang chiến đấu, đêm không hết thi thể như mưa rơi xuống, ở trên biển nhấc lên bọt nước lớn nhỏ không đều.

Lần này chủng tộc đào thải tàn khốc hơn lần đầu tiên rất nhiều, quả nhiên là chiến đấu không ngừng, huyết tinh không ngừng.

Dương Đại bắt đầu xem chiến, chờ đợi lấy chiến tranh kết thúc.

Hắn vừa kết thúc trạng thái Hỗn Độn, không để mình quá hư nhược, cho nên chỉ có thể chờ đợi.

Quan trọng nhất chính là hỗn chiến trước mắt, sau khi chiến tranh kết thúc, hắn chưa hẳn có thể được chia chút gì, chủng tộc khác cũng sẽ thu thập thi thể của địch nhân làm chiến lợi phẩm, bao gồm cả hồn phách.

Một lúc lâu sau, chiến tranh kết thúc, kẻ địch thối lui, ba vị Âm Vương bắt đầu hấp hồn, nhưng không bao lâu liền bị khu trục, Dương Đại tránh cho bọn hắn bùng nổ mâu thuẫn để nhường ba vị Âm Vương lui về.

- Đáng chết, Như Lai tộc quá cường thế.

Cơ Ngọc khó chịu nói, hắn rất ít bị xua đuổi dạng này, cảm giác hết sức sỉ nhục.

Giang Lễ cười nói:

- Trước mặt chúng ta xác thực không có tư cách, chờ chúng ta mạnh lên rồi nói sau.

Mấy ngày liên chiến đấu, thực lực Âm Vương tăng nhanh như gió, cho nên bọn hắn hiện tại cũng đang chờ mong địch nhân mới.

Tiêu Hưng đột nhiên tự mình đến đây bái phỏng Dương Đại.

- Chuẩn bị rút lui đi, tiếp theo có khả năng sẽ hết sức gian khổ.

Hung sắc mặt nghiêm túc nói.

Dương Đại nhíu mày hỏi:

- Vì sao rút lui?

Tiêu Hưng nói:

- Có loại tộc phản đối Như Lai tộc, mặc dù tạm thời ngăn chặn được, nhưng tiền lãi chiến tranh để liên minh bắt đầu xuất hiện vết rách, chúng ta lưu lại sẽ rất nguy hiểm, Nguyệt Tinh Vân tộc sẽ theo chúng ta cùng nhau rời khỏi, tạo thành song tộc liên minh.

- Căn cứ tình báo của chúng ta, càng ngày càng nhiều chủng tộc bắt đầu tổ song tộc liên minh, có đồng đội như thế, áp lực điểm khí vận cũng sẽ giảm bớt.

Dương Đại nói:

- Tốt, ta nghe theo an bài.

Tiêu Hưng rõ ràng rất mệt mỏi, đoán chừng thương lượng cùng các tộc khiến cho hắn rất mệt mỏi.

Có các cao tầng nhân tộc Địa Cầu làm việc cũng rất tốt, Dương Đại chỉ cần hạ lệnh tác chiến liên tục.

Sau khi chinh đồn một ngày, nhân tộc Địa Cầu bắt đầu rút lui khỏi hải đảo, Dương Đại phát hiện không chỉ là bọn hắn, còn có chủng tộc khác, tất cả đều đi về các phương hướng khác nhau, sau khi nhân tộc Địa Cầu rời khỏi một khoảng cách, liền có một nhánh chủng tộc đuổi theo.

Nguyệt Tinh Vân!

Tộc này trước mắt chỉ thấp hơn nhân tộc Địa Cầu một hạng, hai tộc đã kết minh, sau khi tụ hợp, song hành tiến lên, đồng thời đều phái ra quân tình báo, quân hộ vệ các loại phân tán ra, bao trùm phương viên mấy trăm dặm, trùng trùng điệp điệp tiến lên.

Chủng tộc tiến lên, mục tiêu cực lớn, rất dễ dàng bị phát hiện, nhưng đây cũng không có cách nào, bọn hắn cũng không thể tránh được.

Ở trên đường đi sau đó, trung bình hai ngày, hai tộc gặp một lần tập kích, cũng may đều thuận lợi vượt qua.

Thoáng chớp mắt, thời gian một tháng đi qua.

Nhưng cho tới bây giờ, chỉ có ba chi chủng tộc bị đào thải, chủng tộc thể yếu, bình thường đều chọn rút lui, cũng sẽ không chết cùng.

Nhân tộc Địa Cầu tổn thất không ít thí luyện giả, nhưng còn đang ở trong phạm vi khống chế, Nguyệt Tinh Vân cũng giống như thế.

Chủng tộc hai tộc trên chiến trường kẻ vai chiến đấu, quan hệ ngày càng tăng gần, trong khoảng thời gian này, âm chúng đều đang đi đường, chiến đấu, Dương Đại cũng không có đạt được quá nhiều tăng phúc tu luyện, nhưng khí vận của hắn một mực đang điên cuồng tăng lên, bây giờ đã đi đến mức độ có thể cảm giác.

Một ngày này, hai tộc đứng ở trên một bình nguyên vô biên nghỉ ngơi.

Dương Đại đang cùng nhóm âm chúng hạch tâm thương thảo sách lược như thế nào chinh chiến tiếp theo, ngoại trừ đi đường, hẳn đều phái một nhóm âm chúng chuyên môn ra ngoài đi săn, bây giờ trên chiến trường chủng tộc còn rất nhiều độc hành hiệp, tựa hồ chủng tộc càng cường đại, càng nhiều kẻ độc hành, bọn hắn chỉ nỗ lực vì khí vận tộc mình.

Một đạo thân ảnh từ chân trời bay tới, nhóm âm chúng không có ngăn cản, bởi vì đối phương là thí luyện giả Nhân tộc Địa Cầu, Thiên Đạo.

Cơ Ngọc nhìn Thiên Đạo đang lao tới, không có lên tiếng.

Thiên Đạo rơi xuống đất, giữ một khoảng cách với Dương Đại, mở miệng nói:

- Bá Vương, ta có một chuyện muốn thương lượng với ngươi.

Dương Đại gật đầu nói:

- Nói đi.

Thiên Đạo liếc nhìn thí luyện giả phụ trách truyền đạt mệnh lệnh của bộ chỉ huy cho Dương Đại cách đó không xa, người thí luyện kia thấy Thiên Đạo nhìn mình, lập tức xoay người sang chỗ khác.

Dương Đại đưa cho Kiếm Thánh một ánh mắt, Kiếm Thánh lúc này vỗ nhẹ boong thuyền, trong chốc lát, kết giới vô hình bày ra, Thiên Đạo có thể cảm nhận được.

Thiên Đạo tiến lên một bước, nói:

- Ta cảm giác được khí tức của Thần, cũng không phải là sinh linh thuần túy, đoán chừng là mảnh thể giới này ẩn chứa đại cơ duyên, ngươi có nguyện theo ta cùng nhau tiến đến,

người có khả năng tự do mang âm chúng, nhưng việc này không thể truyền ra, tránh cho rung chuyển sĩ khí.

Dương Đại lưỡng lự, không biết nên tin Thiên Đạo hay không.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Xác thực có khí tức của Thần, mà lại khác biệt so với khí tức của Thần ta từng thấy qua, rất tinh khiết, tràn ngập lực hấp dẫn, bất quá người có thể cảm nhận được, chắc chắn cũng có tồn tại khác bắt được, đến lúc đó chỉ sợ sẽ có một hồi ác đấu.

Thiên Đạo gật đầu nói:

- Không sai, cho nên ta mới mời chủ nhân các người, nhiều thêm một phần phần thắng, nếu như cơ duyên tiên thần chỉ có thể cho một người tiếp nhận, ta nguyện nhường lại, chỉ cần là nhân tộc địa cầu chúng ta có thể được thuận tiện.

Dương Đại suy nghĩ một chút, phái ra Kiếm Thánh, Hình Thánh cùng đi theo Thiên Đạo, đối với việc Dương Đại không tự mình đi, Thiên Đạo cũng không có ý kiến, bởi vì không ngoài hấn dự liệu.

Ba người cấp tốc bay đến chân trời, bọn hấn rời khỏi dẫn tới không ít thí luyện giả chú ý, nhưng không người nào dám nghe ngóng, người bộ chỉ huy có lẽ biết được nguyên do, cũng không có hỏi thăm Dương Đại.

Một ngày sau.

Hai tộc đang muốn xuất phát, lần nữa nghênh đón kẻ địch.

Chương 540: Thành thần, Lâm Anh (1)

Lần này kẻ địch cực mạnh, chỉ có một người, lại giết đến hai tộc lui lại, Dương Đại không thể không mở hình thái Âm Thần, để Cơ Ngọc hưởng thụ một lần tư thái vô địch, ở trong nửa canh giờ, Cơ Ngọc hữu kinh vô hiểm đánh giết đối phương, Dương Đại tự mình hấp hồn, tu vi thuận thế đột phá tầng một tiểu cảnh giới.

Thực lực của đối phương cực mạnh, dùng lời Cơ Ngọc tới nói, còn mạnh hơn Kiếm Thánh.

Dương Đại triệu hoán hắc ra, để hắc tự giới thiệu, tên này gọi là Đan Long, đến từ Hắc Động tộc, thân hình đen kịt, trong cơ thể tự mang hắc động, có thể hấp thu địch nhân vào cơ thể trong, dùng lực áp bách đáng sợ nghiền nát hắc.

Đại Thánh cảnh vô cùng mệnh mông, cùng là Đại Thánh, thực lực có khả năng khác biệt như ngày và đêm, ngay cả Cơ Ngọc mới có thể so với Đan Long, mà Cơ Ngọc so với các Đại Thánh khác trong âm chúng cũng có được chênh lệch không nhỏ.

Sau khi thu được Đan Long, thực lực của Dương Đại lần nữa tăng lên, trong khoảng thời gian này, hắc thu được không ít âm chúng mạnh mẽ, số lượng Thánh cảnh hơn ngàn, số lượng Thiên Nguyên cảnh đã vượt qua trăm vạn, nhưng đến Đan Long, mới xem như chân chính làm mới chiến lực trần nhà.

Bộ chỉ huy thấy Đan Long trở thành âm chúng, đều reo hò, bọn hấn càng thêm có lực lượng.

Nguyệt Tinh Vân cũng hiểu biết nhân tộc nội tình Địa Cầu là Dương Đại, một trận chiến đấu với Đan Long, để bọn hấn gần như sụp đổ, hiện tại Đan Long thành là người của mình, bọn hấn cũng hết sức phấn chấn.

Có lẽ là đuôi ôm nhân tộc Địa Cầu thì có thể sống sót.

Hai tộc giấu ước mơ mỹ hảo trong lòng bắt đầu tĩnh dưỡng, sau năm ngày, hai tộc tiếp tục lên đường.

Đi hướng nơi nào, hai tộc cũng không rõ ràng, bọn hấn chỉ muốn tận khả năng thu hoạch được nhiều khí vận, tình báo quân không cách nào phân biệt con mồi ở phương nào, chỉ có thể lẫn tránh những hướng đi đang truyền đến khí tức cường đại, tận khả năng trợ giúp hai tộc giảm xuống khả năng diệt tộc.

Dãy núi chập trùng, từng ngọn núi đứng thành hàng, như là vẩy cá dựng nên, Thiên Đạo, Kiếm Thánh, Hình Thánh nhanh chóng tiến lên, ánh mắt của bọn hấn quét nhìn thiên địa bát phương.

- Ở bên kia!

Hình Thánh bỗng nhiên nói, sau đó gia tốc, hai người khác vội vàng đuổi theo.

Bọn hấn rơi vào một mảnh thác nước to lớn, thác nước này cao tới ngàn trượng, khí thế bàng bạc, dòng nước như Ngân Hà rơi xuống, trên mặt hồ nổi lên nồng đậm hơi nước, tiếng nước tiếng động vang trời.

Thiên Đạo híp mắt mắt nhìn đi, ánh mắt xuyên thấu thác nước.

Kiếm Thánh thì quan sát mặt hồ.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Khí tức của Thần bắt đầu từ nơi đây truyền đến, nhưng sau khi chúng ta tới gần liền bị chặn đứt.

Thiên Đạo nói theo:

- Hẳn là ở trong thác nước, thiên phú của ta chính là Thiên Đạo, cũng không phải có tiếng không có miếng, cỗ khí tức tiên thần này có thể làm cho lực lượng thiên đạo của ta cộng minh, cảm giác của ta vẫn chưa ngừng.

Ba người cũng không có nhiều chậm trễ, hóa thành ba đạo Hồng Quang chui vào trong thác nước.

Xuyên qua thác nước, ba người rơi xuống đất, đây là một con đường cực kỳ rộng rãi, rộng mấy trăm trượng, cao cũng có trăm trượng, thác nước sau lưng bọn họ hiện ra ánh sáng màu vàng kim, rõ ràng là có cấm chế Tiên Thiên tồn tại.

Kiểm Thánh tâm tắc lấy làm kỳ lạ:

- Không ngờ cấm chế này lại không có ngăn cản chúng ta, chẳng qua ngăn cách cảm giác của chúng ta.

Hình Thánh nói:

- Xem ra thật đúng là cơ duyên, tiến lên xem một chút đi, ta cảm thấy có chút giống như đã từng quen biết.

Kiểm Thánh dị hỏi:

- Chẳng lẽ tiên bối từng tới?

Hình Thánh cất bước đi về phía trước, nói:

- Rất có thể là nơi nhân tộc ban đầu cầu đạo, đó là nơi chín đại Thánh chúng ta cùng tu hành tại chỗ.

Nghe vậy, Kiểm Thánh, Thiên Đạo càng thêm cảm thấy hứng thú.

Ba người một đường tiến lên, không có gặp được những sinh linh khác, ngay cả hoa cỏ cũng không có.

Đi thêm vài phút đồng hồ, bọn hắn đồng thời dừng lại, phía trước có một tượng đá to lớn ngăn đón, thoạt nhìn là tượng đá của một đạo nhân, đứng thẳng, tay cầm phát trần, mắt nhìn phía trước, đem con đường một phân thành hai.

Thiên Đạo nhú mày, con ngươi tản mát ra ánh sáng trắng thản nhiên.

Phía trên đại địa vô cùng vô tận, phía dưới bầu trời đều là thân ảnh đang chiến đấu, Dương Đại đưa mắt nhìn mấy chục ức âm chúng đang chinh chiến.

Chiến trường trong phạm vi năm trăm dặm đã giao cho âm chúng của hắn, nhân tộc Địa Cầu, Nguyệt Tinh Vân ở phía sau thì chiến đấu cùng một chi chủng tộc khác.

Có Đan Long, Cơ Ngọc các Đại Thánh dẫn đầu, Dương Đại đã có thể đơn đấu một nhánh chủng tộc.

Tình hình chiến đấu hết sức thuận lợi, Dương Đại có thể thông qua mỗi một trận chiến tăng cường thực lực của mình.

- Sắp kết thúc rồi, ngay cả hình thái Âm Thần đều không cần mở, đáng tiếc.

Dương Đại cảm khái nói, thí luyện giả bên cạnh không phản bác được, Đan Long thật sự quá mạnh, hoàn toàn là thần binh thiên hàng, quét ngang chiến trường, tựa như Âm Vương khác đang mở ra hình thái Âm Thần.

Các âm chúng hạch tâm khác cũng dồn dập vượt môn ngựa, chuyện cho tới bây giờ, hình thái Âm Thần đã không phải bí mật, dù sao khí tức nhóm âm chúng biến hóa rất rõ ràng, hình thái Âm Thần càng chú mục.

Đúng lúc này, âm thanh Hình Thánh vang lên trong lòng Dương Đại:

- Chủ nhân, bên này có việc cần ngài tự mình quyết định.

Dương Đại lập tức để các âm chúng khác thủ hộ mình, sau đó tiến vào ánh mắt Hình Thánh.

Hình Thánh, Kiếm Thánh, Thiên Đạo đứng ở trước một bệ đá, một đạo quang hồng hạ xuống, chiếu vào trên bệ đá, có thể thấy trong ánh sáng có thật nhiều hạt nhỏ đang tung bay, huyền huyền mà duy mỹ.

Bên trong quang hồng mơ hồ có một bóng người, không nhìn kỹ, căn bản không nhìn thấy.

Dương Đại lợi dụng Hình Thánh tiến hành trao đổi, Hình Thánh mở miệng hỏi:

- Vị này chính là tiên thần?

Thiên Đạo gật đầu, nói:

- Hẳn nguyện ý cho chúng ta cơ hội thành thần, thế nhưng...

Hắn chần chờ một lát, tiếp tục nói:

- Chúng ta từ bỏ thân phận làm người, từ đó tiên phàm hai biệt, thậm chí sắp rời khỏi chủng tộc đào thải lần này.

Dương Đại nghe xong, lập tức lòng sinh ý kháng cự, đây chẳng phải là muốn hắn từ bỏ nhân tộc Địa Cầu

Chương 541: Thành thần, Lâm Anh (2)

Thiên Đạo mở miệng nói:

- Ta muốn nhường cái danh ngạch này cho ngươi, lần này chủng tộc đào thải không phải lần đầu tiên có thể so được, lực lượng của thần thật sự quá mạnh, mặc dù chúng ta dùng hết toàn lực, có khả năng cũng sẽ thua, nếu như ngươi có thể đem một bộ phận người Địa Cầu hóa thành âm chúng, ít nhất nhân tộc Địa Cầu còn có thể lưu hương hỏa.

Dương Đại nghe xong, cũng không có đáp ứng, ngược lại cảm thấy đây là bẫy rập.

Hắn đưa ra hoang mang của mình, Hình Thánh mở miệng hỏi:

- Sau khi trở thành tiên thần, thật không cần trả cái giá nào sao?

Thiên Đạo nhìn về phía thân ảnh trong quang hồng, bình tĩnh nói:

- Có lẽ có, nhưng ít ra cũng có sinh cơ.

Dương Đại yên lặng.

Kiểm Thánh mở miệng nói:

- Đúng là khí tức của Thần, nhưng trở thành tiên thần sẽ trả giá cái gì, vậy thì không được biết.

Đúng lúc này.

Thân ảnh trong quang hồng mở miệng nói:

- Các người không có cơ hội lựa chọn, vị bán thần này mượn hồn nói chuyện không thuộc về Thần Đạo chúng ta, hẳn chỉ có thể xuống Cửu U, cho nên hiện tại chỉ có người có cơ hội.

Thiên Đạo kinh ngạc nhìn về phía thân ảnh trong quang hồng.

Kiểm Thánh tâm tắc lấy làm kỳ lạ:

- Không ngờ người còn biết nói chuyện, thật sự hiếm lạ.

Thân ảnh trong quang hồng yên lặng, không nói thêm gì nữa.

Bây giờ chọn lựa quyền lại trở lại trong tay Thiên Đạo.

Hình Thánh mở miệng nói:

- Người có thể trở thành tiên thần, ta sẽ dẫn nhân tộc Địa Cầu sống sót, sau này sẽ lại gặp nhau, chỉ cần tâm ý vẫn giống nhau, người vĩnh viễn là một phần tử của nhân tộc Địa Cầu.

Đây là lời thật lòng của Dương Đại, nói câu không dễ nghe, tác dụng củ Thiên Đạo trong chủng tộc đào thải đã không lớn.

Thiên Đạo lưỡng lự, không trả lời ngay.

Dương Đại cũng không vội, hẳn đem ánh mắt lui trở về trong cơ thể bản tôn, để Hình Thánh nhìn chăm chăm là được.

Trên chiến trường, được Đan Long dẫn đầu, chiến tranh đã bắt đầu kết thúc, Cơ Ngọc, Mộ Dung Trường An, Quỷ Thiên Tử đang trắng trợn hấp hồn, chiến tổn một trận chiến này ít hơn nhiều so với trước đó, dẫn đến tổng số âm chúng của Dương Đại bắt đầu tiến bộ.

Một lúc lâu sau, chiến tranh triệt để kết thúc, kẻ địch trốn không ít, Dương Đại cũng không có truy đuổi, sợ kẻ địch có

liên minh.

【 Thần Đạo thành công đào thải Mai Liệt tộc 】

Lại một chủng tộc bị đào thải.

Vô luận là trận doanh tiên thân, hay là trận doanh phạm linh, cũng không có đoàn kết nhất trí, đều suy nghĩ chiếm đoạt kẻ yếu, lớn mạnh khí vận bản thân.

Dương Đại nhìn bảng xếp hạng một chút, nhân tộc Địa Cầu xếp hạng tăng phúc không lớn, mà phần lớn khí vận của chủng tộc phía sau nhân tộc Địa Cầu bị rút lại hơn phân nửa.

Sau khi quét dọn tốt chiến trường, chinh đồn một ngày, bọn hắn tiếp theo đi đường.

Đại quân âm chúng đi phía trước, nhân tộc Địa Cầu cùng Nguyệt Tinh Vân tộc thì đi phía sau, hành tẩu trong thiên địa mệnh mông.

Đi vào chủng tộc đào thải đã có một quãng thời gian, Dương Đại rất tò mò thiên địa này đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Mãi đến sau ba ngày, bọn hắn đột nhiên dừng lại, chỉ vì phía trước xuất hiện một tượng đá cực lớn, đứng ở giữa dãy núi, đỉnh thiên lập địa, vô cùng hùng vĩ.

Dương Đại quan sát một chút, nói ít cũng cao ngàn trượng, thoát nhìn như là một Chiến thần người khoác chiến giáp, mọc ra ba đầu sáu tay, thân quần Giao Long, uy vũ bá khí, mặc dù cách xa mấy trăm dặm, cũng theo đó kính sợ.

Nhóm âm chúng cũng đang thảo luận lai lịch tượng đá, Dương Đại an bài một Đại Thánh tiến đến xem xét tình huống, âm chúng quá yếu, hấn sợ đưa đồ ăn.

Nhân tộc Địa Cầu, Nguyệt Tinh Vân cũng phái ra quân tình báo, bố phòng bốn phương tám hướng tượng đá.

Rất nhanh, âm thanh vị Đại Thánh kia vang lên trong lòng Dương Đại:

- Chủ nhân, bên trong bức tượng đá này có linh lực ba động.

Dương Đại nghe xong, lúc này điều động Đan Long, Cơ Ngọc tiến đến xem xét, nếu có nguy hiểm, nhất định phải lập tức giải quyết.

Âm âm ——.

Lôi vân cuộn cuộn tới, sắc trời thay đổi bất thường.

Một cỗ khí tức cực kỳ ngọt ngào bao phủ cả vùng, để đại quân âm chúng cùng sinh linh hai tộc vì đó khấn trương.

Thiên tượng này quá quý dị, vừa nhìn đã biết muốn xảy ra việc lớn.

Một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy Cơ Ngọc ra một kiếm đục mở lồng ngực tượng đá ngàn trượng, bên trong là một vùng tâm tối, hấn trực tiếp chui vào trong đó.

Tiếng sấm càng lúc càng lớn, chỉ thấy tia chớp xen lẫn, không thấy nước mưa.

Rất nhanh, Cơ Ngọc bay ra từ bên trong tượng đá ngàn trượng, tượng đá ngàn trượng theo đó tan rã, hóa thành tro bụi, tiêu tán ở giữa thiên địa.

Cơ Ngọc bay đến trước mặt Dương Đại, cười nói:

- Bên trong cất giấu một hồn phách, đã hấp thu.

Hắn triệu hoán hồn phách kia ra, vị âm chúng này cũng không phải là hình ảnh của tượng đá ngàn trượng, mà là một nữ đồng, thân mặc quần trắng, cũng rất có tiên khí.

Nàng khấn trương đối mặt Dương Đại, không dám nói lời nào.

Dương Đại mở miệng hỏi:

- Người có lai lịch ra sao, vì sao núp ở bên trong?

Nữ đồng váy trắng trả lời:

- Ta gọi Lâm Anh, tượng đá kia là phụ thân của ta, lúc chủng tộc đào thải sắp kết thúc, hắn dùng lực lượng bản thân bảo hộ hồn phách của ta, nói ta tránh bị Thiên Đạo tru hồn...

Dương Đại và nhóm âm chúng ngăn người, còn có loại thủ đoạn này?

Lâm Anh bắt đầu giới thiệu chủng tộc đào thải chỗ của nàng, một ngàn chủng tộc chiến một nhánh Thần tộc, cuối cùng bị Thần tộc đồ sát, ngay từ đầu các nàng còn tràn ngập lòng tin, dù sao bọn hắn đều không phải lần đầu tiên trải qua chủng tộc đào thải, mãi đến khi đối mặt lực lượng của Thần.

Nàng giới thiệu để ấn tượng của mọi người về Thần tộc càng thêm khắc sâu.

Cho tới bây giờ, bọn hắn còn chưa gặp được Thần tộc, cũng không biết lực lượng tiên thần rốt cuộc mạnh cỡ nào, nhưng nghe Hình Thánh cùng Kiếm Thánh nói, bọn hắn xa xa không thể chống lại tiên thần.

Lúc này, Kiếm Thánh, Hình Thánh bay trở về, Thiên Đạo cũng quay về rồi, chẳng qua là hắn bay về hướng bộ chỉ huy.

Sau khi đi qua xoắn xuýt, Thiên Đạo vẫn lựa chọn từ bỏ cơ hội thành thần, Dương Đại cảm thấy có chút thua thiệt, nhưng lại không muốn đả kích lý tưởng cùng quyết tâm của hắn.

Chương 542: Hồn Chủ thành thần (Hoàn)

Trong lúc giao lưu với Lâm Anh, đám người Thiên Đạo trở về, đại quân hai tộc không có dừng lại quá lâu, tiếp tục đi tới.

Đi qua cơ duyên tiên thần lần này, Dương Đại càng minh xác lòng của mình, chính là muốn dẫn lấy Địa Cầu nhân tộc sống sót, sống đến cuối cùng.

Tiên thần lại như thế nào.

Địa Cầu nhân tộc không cần dựa vào tiên thần, mà là tự mình trở thành tiên thần.

Tiên thần chẳng qua là hình dung càng cường đại hơn thôi.

Dọc đường sau này, hai tộc liên tục gặp được kẻ địch, Dương Đại tiếp tục khuếch trương thế lực âm chúng, luân phiên đại chiến năm lần, rốt cục gặp được cường địch.

Một trận chiến này để nguyên khí hai tộc tổn thương nặng nề, Dương Đại cũng hi sinh gần một tỷ âm chúng, cuối cùng đánh lui địch nhân, chiến trường tràn ngập bầu không khí ngột ngạt, lúc Dương Đại hấp hồn đều bày ra vẻ mặt âm trầm.

Cuối cùng, thế lực âm chúng của Dương Đại được bổ sung đầy đủ, chiến lực thậm chí nâng cao một bước, nhưng tâm tình của hắn vẫn như cũ khó tốt.

Hai tộc đạt thành chung nhận thức, để Dương Đại hấp thu vong hồn, ít nhất còn sống, cứ như vậy, tất cả mọi người chết đi trở thành âm chúng của Dương Đại.

Thấy chiến hữu khởi tử hoàn sinh, dùng một loại tư thái khác sống sót, sĩ khí hai tộc hơi chuyển biến tốt đẹp.

Từng tràng chiến dịch về sau, bài danh nhân tộc Địa Cầu không ngừng tăng lên, dần dần, lại có chủng tộc khác đầu nhập vào nhân tộc Địa Cầu.

Tiêu Hưng tìm tới Dương Đại, nói ý nghĩ của mình, kia chính là đồng ý kết minh, nhưng vào minh nhất định phải ký kết điều ước với nội dung hôn phách sau khi chết để Dương Đại quản lý, nhân tộc Địa Cầu có một vị cường giả bí ẩn có khả năng hấp hồn đã không phải là bí mật gì.

Bá Vương Bất Quá Giang tập nập hiện lên thông báo, cảm giác tồn tại không chút nào kém cõi hơn cường giả Thần tộc.

Lại là một tháng trôi qua.

Tốc độ chủng tộc đào thải tăng tốc, nhân tộc Địa Cầu đã tăng lên tới hạng hai mươi tên, chủng tộc dùng Địa Cầu nhân tộc cầm đầu đi đến mười hai chi, tổng số âm chúng của Dương Đại đã đột phá chục tỷ, thực lực trung bình đã tăng gấp bội.

Mà ngày hôm đó, bọn hắn đối mặt chủng tộc tiên thần, Long Cung.

Long Cung đã ngã xuống người thứ ba, Dương Đại một mực rất tò mò, Long Cung có phải là Long Cung trong hải dương hay không, nghe nói Long Vương vẫn muốn tiến vào Thiên Đạo cạnh tranh.

Long Cung trú đóng ở một chỗ, chưa từng xê dịch, là tình báo quân dò xét đến địa điểm, liên minh các tộc càng nghĩ, vẫn quyết định đi chiến long cung.

Chủng tộc Tiên thần là một tòa Đại Sơn lượn quanh không ra, nhất định phải chiến.

Bây giờ liên minh bọn hắc đã đạt đến cực hạn, chủng tộc khác đi theo Hắc Động tộc đang chiến với thần, cuộc chiến tiên phạm đã mở màn.

Chủng tộc liên minh chinh đồn mấy ngày, cuối cùng phát động tiến công, đại quân liên miên mấy vạn dặm bao phủ đến, để Long Cung không chỗ có thể trốn.

Long Cung chính là một tòa thành bảo thật to, tựa như Hồng Hoang cự thú chiếm cứ phía trên mặt đất, dù tốn mà đáng sợ.

Cửa chính đột nhiên mở ra, một tôn thân ảnh khủng bố chậm rãi xuất hiện.

Lại là một con rồng.

Nhìn thấy rồng, chiến sĩ các tộc công kích phía trước đều bị hù dọa, nhưng bọn hắc đã không có đường lui, chỉ có thể cắn răng tiến lên.

Dương Đại nhìn thấy đầu rồng kia, điều động Đan Long tiến lên, khí thế của con rồng kia thật sự đáng sợ, nếu không ngăn chặn, chắc chắn thương vong thảm trọng, cũng may Đan Long không để cho hắc thất vọng, tiến lên đứng vững áp lực.

Hắc phái ra ba mươi tôn Đại Thánh tiến đến trợ giúp, tổn hao tận nửa giờ mới có thể tru diệt, Cơ Ngọc thuận thế tiến đến hấp hồn, mà các tộc vẫn đang tấn công thành bảo, tòa thành bảo này có cấm chế mạnh mẽ, cũng may chịu đựng thời gian dài oanh kích, lực lượng cấm chế đang không ngừng suy yếu.

Khi Cơ Ngọc triệu hoán Long ra, sĩ khí liên minh chủng tộc phóng đại, thế như chẻ tre đánh nát cấm chế, tiến vào bên trong thành bảo, bên trong thành bảo lại có một động thiên đặc biệt, không gian bên trong cực đại....

Dương Đại thông qua thị giác âm chúng thấy được một Thanh Long to lớn như dãy núi, Cơ Ngọc nhận ra thân phận của hắn, chính là Long Vương trong hải dương, không nghĩ tới hắn vậy mà ở chỗ này.

- Không nghĩ tới nhanh như vậy đã gặp nhau, di nhân đến từ Địa Tiên thế giới!

Long Vương mở mắt, nhìn chằm chằm nhân tộc Địa Cầu mở lời, trong long cung có không ít di nhân đang tu luyện, hắn đương nhiên nhận biết nhân tộc Địa Cầu.

Đại chiến hết sức căng thẳng, nhân tộc Địa Cầu tuy khiếp sợ, lại cũng không có trao đổi, ngược lại đã là cừu địch, nói nhiều cũng vô dụng.

Long Vương đứng dậy, hô phong hoán vũ, dẫn đến bên trong tiểu thiên địa mưa sa như trút nước, cuồng phong gào thét, Lôi Đình vạn quân, Dương Đại để Kiếm Thánh mở ra hình thái Âm Thần, dưới gia trì của lực lượng hơn một trăm triệu âm chúng, thực lực Kiếm Thánh đi đến độ cao trước đó chưa từng có, Kiếm đạo tồn trong thiên địa chống lại cùng Long Vương.

Long Vương chung quy là tiên thần, không có bị Kiếm Thánh áp chế, thậm chí còn chiếm thượng phong, bên trong mưa sa đầy trời buông xuống vô số lính tôm tước cua, hải yêu, chủng tộc đại chiến mở ra, bên phạm linh một tộc mặc dù số lượng rất nhiều, nhưng chiến lực vẫn không bằng.

Khổ chiến thời gian một nén nhang, Kiếm Thánh trong chiến đấu cảm ngộ Kiếm đạo, Kiếm đạo thông thần, kiếm ý tách ra mưa sa đầy trời, đi đến độ cao để Long Vương khiếp sợ.

Hình Thánh cảm khái nói:

- Cô gái này quả nhiên là kỳ tài vạn cổ.

Mộ Dung Trường An sùng bái nhìn Kiếm Thánh, ở trong đại quân người thí luyện, mặt Xuyên Qua Luân Hồi lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

Nương tựa theo Kiếm đạo thông thần của Kiếm Thánh, Long Vương cuối cùng không địch lại bại lui, nhưng hắn mang không được thủ hạ của mình, Dương Đại cùng ba vị Âm Vương bắt đầu hấp hồn, lớn mạnh âm chúng, các tộc reo hò, không có bi thống vì người chết trận, mà là tràn ngập vui sướng khi có sức chống lại tiên thần.

Đây cũng là lần đầu tiên phạm linh chủng tộc chính diện thắng nổi chủng tộc tiên thần, mặc dù Long Cung là tồn tại hạng chót trong trận doanh tiên thần.

Trọn vẹn bỏ ra năm ngày, chiến trường mới được quét dọn xong, Dương Đại thu hoạch gần hai tỷ yêu binh Long Cung, tuyệt đại đa số đều là lính tôm tướng của, nhưng tu vi vẫn cao hơn thí luyện giả bình thường.

Liễu Tuấn Kiệt tâm bảo cuối cùng trở về, vậy mà mang đến một thanh thần binh bị phong ấn, được sự giúp đỡ của Lâm Anh, thần binh giải phong, Dương Đại giao nó cho Cơ Ngọc.

Tin tức nhân tộc Địa Cầu cầm đầu quân liên minh đánh tan Long Cung cấp tốc truyền ra, các tộc đều có phương thức liên lạc, báo tin vui cũng có thể gia tăng lực hiệu triệu của nhân tộc Địa Cầu.

Quả nhiên, rất nhanh đã có mấy chi chủng tộc dưới trướng Hắc Động tộc chạy đến, đầu nhập vào nhân tộc Địa Cầu.

Đi qua một trận đánh với Long Cung, khí vận Dương Đại cường thịnh, trợ nhân tộc Địa Cầu tiến vào mười hạng đầu, điều này cũng làm cho nhân tộc Địa Cầu chân chính thấy được hy vọng sống sót.

Dương Đằng hiện tại đi đường đều tung bay, những người thí luyện Hán Tây hành tinh đều vây quanh hắn, bây giờ Dương Đại đã triệt để trở thành nhân tộc Địa Cầu Thần, làm cha của thần, đãi ngộ của hắn đương nhiên rất cao.

Chinh đồn nửa tháng, đại quân chủng tộc tiếp tục tiến lên, mục tiêu của bọn hắn vẫn như cũ là chủng tộc tiên thần, hoặc là Thần Đạo, hoặc là Nhân Gian thánh phủ.

Cuối cùng bọn hắn đụng phải Thần Đạo, số lượng tiên thần của Thần Đạo rất nhiều, vậy mà đi đến hơn mười vị, cho dù Kiếm Thánh mở ra hình thái Âm Thần cũng khó có thể chống đỡ, cũng may lúc nguy cơ sớm tối, Hắc Động tộc suất lĩnh các tộc đến đây trợ giúp, nguyên lai bọn hắn mới nếm mùi thất bại, biết được dựa vào mình đã không có phần thắng, cho nên cố ý tìm đến nhân tộc Địa Cầu liên minh thành đại quân.

Lần này, chủng tộc phàm linh triệt để hợp lại, trái lại Thần Đạo, tứ cố vô thân, tình hình chiến đấu thay đổi....

Dương Đại một bên chiến đấu, một bên hấp hồn, khiến cho sĩ khí một phương chủng tộc phàm linh phóng đại, quyết chiến một ngày một đêm, Thần Đạo cuối cùng chạy.

Các tộc reo hò, mà khí vận Địa Cầu nhân tộc triệt để phòng lên cao, gần với Hắc Động tộc, đi đến hạng thứ năm, chinh đồn mấy ngày sau, số lượng âm chủng của Dương Đại đột phá hai trăm ức, cũng không phải là sinh linh Thần Đạo nhiều, mà là đồng minh chết đi rất nhiều, đều lựa chọn bị Dương Đại hấp hồn.

Năng lực của Dương Đại cũng đã được Hắc Động tộc tán thành, Hắc Động tộc bắt đầu trở thành Thiên Lôi của nhân tộc Địa Cầu, sai đâu đánh đó.

Bọn hắn thừa thắng xông lên, bắt đầu tiến đánh Nhân Gian thánh phủ, được Hắc Động tộc dẫn đầu, không có mấy ngày đã

tìm thấy, đại chiến mở ra, dưới tay Dương Đại đã có âm chúng tiên thần, chủng tộc phàm linh chiếm cứ ưu thế.

Một trận chiến diễn ra, Thần Đạo đột nhiên đến giúp, các tộc lại trải qua một trận ác chiến vượt mọi khó khăn gian khổ.

Các tộc thi triển tất cả vốn liếng, đủ loại thủ đoạn đều ra, bao gồm cả vũ khí khoa học kỹ thuật, tựa hồ cảm ứng được quyết chiến mở ra, Long Vương cũng hiện thân, những chủng tộc phàm linh bị đánh tan cũng chạy đến trợ giúp.

Một trận chiến này kéo dài mấy ngày, cuối cùng nương tựa theo thiên phú của Dương Đại, chủng tộc phàm linh càng đánh số lượng càng nhiều, tam tộc tiên thần từng thử chém giết Dương Đại, nhưng dựa vào hấp hồn, Dương Đại cũng đã đi đến trình độ Đại Thánh, đánh không lại, trốn cũng có thể, lại thêm âm chúng bảo hộ, chủng tộc tiên thần một mực thất bại.

Cuối cùng, chủng tộc phàm linh chiến thắng chủng tộc đào thải lần này.

Dương Đại tiến vào không gian Thiên Đạo ban thưởng phát hiện phần thưởng lần này lại là thành thần.

Sau khi Dương Đại thành thần, thiên phú mạnh hơn, từ đó nhân tộc Địa Cầu nghênh đón giai đoạn cường thịnh trước nay chưa có, bắt đầu mở rộng ưu thế bên trong Thâm Vực, mà tên Hồn Chủ cũng bắt đầu truyền ra trong từng chủng tộc thí luyện.

...

Hết trọn bộ.

Kết cục có chút nhanh, nhưng gần đây đã cố hết sức, lại một mực quít chương, suy nghĩ một chút, vẫn dùng một chương đại cương định làm kết cục, ít nhất hi vọng các độc giả biết được câu chuyện này cũng không phải là bi kịch.